ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВЕ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 19/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса" за предају возика и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, ПЕТАК, 1 ЈАНУАРА 1943

БРОЈ 58 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ.

ПУКЛА ТИКВА...

Алипур, децембра. — После крстарења међу водо је пукла свакојачка тиква и наставила велику дотеловарску лад међу је пловио чак фиводност Дарвин наградила, заробљавши родно сиротинско пиче у среду.

Несрећа је настала због тога што је Афроамерац незгодно загризао у тикву, а при томе вчелио Џон Булл, тако јако, да се овај распао.

У добро обавештеним крутовима сматрају да је до овог несрећног случаја дошло због преузетих и кривице мекрое пубе по плаћају Енглеза и Американца.

ПРОГРАМ СЕ НАСТАВЉА

Лондон, децембра. — На последњој интернационалној конференцији одлучено је да се у новој 1943 години настави са бомбардовањем, пошто је то једини могућности за борбу.

ЈЕВРЕЈИН — ЛОРДМЕР

...као трговачку дивизију за ослобођење Европе — од пара.

ЛЕПА ЗАХВАЛНОСТ

Алипур јануара. — Жиро је изјавио да уважа да су Енглеско-американци јако племенити и захвални. Чим им нешто не треба или, далеко било од нас, смета, они међу њима безобзирног младића чије је не ниме ирије них војних разлога, да га ушмеке и тако се ликвидира цела ствар. Из сених тих разлога он прешушта Ђе Голу и Катру-у њихово, пошто они имају нешто мање тренинга у англосаксонском мишљу.

ПОСЛЕДЊИ АДУТ

Нујбиште, јануара. — Стални је покупио своје паре и стално на једну карту, сама ја у малеру јер нуна на чернијест па лако може бити тропа. Зато су сни његови ортаци промрли нешто па не дижу пошто их страх да Ујгашвили на тропке.

СПОЉНИ...

Нова сметња сад искрсла

Код ортака крај је последњега чина
Одс до њихове лажне ортачине
Пред свеном су тобом ваш постигли своју
Али један другом сеуд подмићу шаку
Бона у Африци ако од Гвадалуки
Искрени но браћа, ак' само у шуми
Кајчеће трвавом вопнеи и жеље
Да једно другоме нешто недозво
Код Јевреја тугу, сплју се Енглези
Код Енглеза губа, код ка Јевреи нови
Два несвода крајца ако ако крајчеће
Од њега Француски Африка са ово
Ал' у месте рата, ту со нора фита
Један другом шољу протесте а кете
И ту нађе да ће што нове да шкоду
Стрељају Француза и један Арапо
А пред пролом вокрсе бепе нов сред
У Турској нови од нашова зрна
Вокрсе осовине десет пута мања
Ал' ти Бољшевиц ед Борбе се склоно
А гарнизон са нора да су за жеђаво
Из пагаје, мрачи, убчаће Дорпаш.

*

Мелеђ и по дана већ са Стаљин зноју
На источном фронту нешто да освоји
Широм целог света ломно брује звона
Де бојната кстас од Волге до Дона
А ово напред можеш: дана је пролупа
Пробија Армију сталу и зид пупа
Па остаде само продимет тужних сенка
Да кинеом продру Барем до Ростова

Под Рижа чете, што и прошле зиме
Али да га утну, вендра сметња нова
Офанзиве ове скоруне и брзе
А мисаоо клупта тло у месте дне
Напред ни да крене, сне чврстога бића
Кре бедних кулака по вода се лије

Широка душа...

— И ја америчка Црнци отићоћа у Африку, да их научите шта је Америчка слобода. Само немојте да им кажете говорите о сметну.

У енглеском музеју 1950 год.

— Људи и чентлмени! Ово вам је модак наше авијонке из 1943 године.

Срећна нова 1943 година

Дошао нам је започело
Опет, једно ново лето
Ал' у њиховом срцевима јету
Све иде у дементату.

*

Па во чим вође мисле
Нам сазвано две недеље
И нам пријава свима јасно
Да дрвен за правоспасење.

*

Има сама једна тајетва
Уништа нобена шапља
Нобене птице, све на свету
Нић пробудиту у — кровату.

*

Сад пророци нам нашле
Ал' сам тачно знајр стопа
Па то биоше нобени гости
Одмах знајр сво новости.

*

Од Новгорода до Генуеја
Вести кажу но на страја
Сваки брате о тој згоди
Сваки тугу брашу водп.

*

А код доју нобе свеште
И без одмирнје нотва
Сваки пеем, врат му бобе
Да бар нешто туге згрби.

*

Место да му срце робе
Нове вепује сваи у себе
И у новом новом лепу
Нек се слепо вепаји пајеру.

Не слушајте ни говрање
Што вам лепе бу уго нашне
Сваки нам пустор вест
На пвеђанској на је свет.

*

У годнем што наступа
Нек вам геаке буде слуте
Нек нас жоља напопрнаје
Да Србина буде вепе.

*

На Србина свака с злата
Тај је прави патриота
А но го у беду тора
Брзоплетић је и комора.

*

За трговце без патента
Згодна пошла «Гера] Лепат
Код зарода нема прије
Мера увек да долеја.

*

Понедјелак већ се бупе
Нису лепе без фрустура
Који нађе неда мира
Нека мумка сподупра.

*

У годнем што сад почи
Нек се мисле лепа прча
Зар због кошег пчињереја
Ми дођосмо до белаја.

*

Нек у лепу ата наступа
Пенцдов мисле лепих пупа
Све нас дрвен мала друша
Да се нађ нас жеље друша.

...ПРЕГЛЕД

- код ортака тикве прела

А чим вечерд мавна, пепланн са вецне
Гора се запрела — родно са мпе
Дивако напредују једва пена мајре
Цело вов чавечје треба ни до Дибгера.
Зато у кајрецу пенка брује звона
Па од пуше хоће да изграде слона

*

Ко је Србин прави, ко Србију воли
Он ће Бога свако за пенет да моли
Нек' трљају главу, ако их ђаво жели
Због пих нисте остављено и голи и боси
Мисто да сме здрави сачувати пенет
Изнађени вам Срби на сплашат
С' Енглезима када пријатељ се прави
Тежи се лупају по њиховој глави
Нек ни пелаз кусиу, нек ни ни пеђе гаву
Срби дасте бољу за пих у голову
Европу су отвеи де судо и уча
Па што вас је брата нов се смеуре
Једнакој народа у њих су гуруши
А да се пиједаву вису осврнуи
Нашо лепе српске да га нам не чусне
Страшна тешке рата но бн нас запљусне
Код волчих, мобпи, страшни иногда дана
Мали у вред, бпнп, продају вирепа
Зато овог лета, бежпу српској нади
Ми смо пнбиндре, стојимо по страни
А код су Енглези извлаче вепе
Нов из ватре сами пекоја пестеље

*

За годину нову — то су жеље, тпе
Нек нам Боже даде Нопе лето
А Енглези, Јапон и остало чопе
Нек у мира спану и на гвоју чопе
Сваки гледа себе, такве пости брује
Тако Србин вепд, срдачан, поруџбпје
И пошпсове вицп, вицп добро вопе
Па Србпнп сопна бпће нашего бела

...Ујка Сама

— Тебе, друже, позајмљујем доминор и звезду и сада заштпти сни слободу у Европи!

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА 27 децембра

Одем ујне код мога кројача и он стоји код прозора и меша га хартијама.

— Шта је то Дака? — питам га ја? Ко рекла тај прозор?

— Моја жена тврди, да ова ја крив, а ја сам мислио муа та Јој дође да квао. Сатурос је да му ја мората да платим поправку.

— Не у чему је твоја кривица?

Само у томе што сам се сећао, када ме је тајила летошњ!

— Дакле, до се ниси сећао пеза би тебе разбила главу а прозор би остао читао — рекох ја смејући се.

ПОНЕДЕЉАК, 28 децембра

Дошао странац у посету код рођака и седи са дедом док ће доћу родитељи који су у сеоо ди. Она се шали са дедом да Јој прође време а одједном је упита моја сестрица:

— Зашо странац да мештo ниди.

— Шта беш да оваква? — упа да се стрекоз.

— Хоћу да видим сестру.

— Шта пушташ коџеда? Кажу сплетеч? Ко те је то научио?

— Па мама каже да Ве не можете да дате а да Вам из уста на жалбо по једна сплетка. — Вели мајко мали, а стрина се само смеши па одо без одговора.

УТОРАК, 29 децембр

Нашој сусетки госпа Дари синоћ се дошао део кошчицих Била Јуче на суђењу — решили се са мужем а судије је упитао:

Колико имате година?

— Па зар то баш мора? — питала се госпа Дара.

— Да ко мора не бих Вас питао! — одговара судија строго.

— Е то могу да Вам кажем само на ухо — вели госпа Дара и већ се спрема да рекне судији.

Мећутим, судија баш моја пажњу на је казни са 250 динара због необављеног пописања и од госпа Дара, чим се пописао, кочека Је тајсно доћи.

— Ходи до ти шапнем!"

Једна дискутантица не зна где ће да се дела од брзе да се затворена у четири зида и чекао не излази.

СРЕДА, 30 децембр

Идем ја улицом па на Теразијама срећнем моја пријатеља Светозара. Заиво да жури па само што не трча.

— Где ћеш то Богу? — задржим га ја.

— Море, мали ме, много сам убуђом зели се ко хита даље. Меће кошка да слами шта ће, да пожурим за њим.

— Испричај човече шта ти је? Луди сиеш — велим му ја.

— Море зашто да се и та сакријем — каже он и наставља пут. Али ја не попустим већ зинитинда да сазнам где се жури.

— Е код баш ходиш да ти кажем. Ако знаш, сакријеш се, — вели он.

— Море говорв само — гледам ја са жестрашћу.

— Мазо кра се ни станици догодила ужасна несрећа.

— Судар ваздо?

— Јок, блате, него ми дошла тајта жолте ми Нинца и показала ми расклопљена да краљеве — одговара ми он и оде а ја остадох запањен.

ЧЕТВРТАК, 31 децембра

Већ неколико дана ме боле с леве стране па се одлучих ка жном код лекара. Одем код једног специјалисте који ме лепо испитао од Кулина бана, па ме напад поче кукута а хоћеш. Нејпре реч:

— Напади ли је обољења сва.

— Зар је код мене сасвим тако високо? запуди се ја.

— Сасвим се назрев тако!

стоји Ваш десни сат — рече ми доктор у шали.

— То Је немогуће, јер сам је већ дао мајсто био мртав.

— Како то? — упита лекар.

— Па тако т, докторе; мој сат се већ дао месеца маја у радионом заводу а да је тамо и стојано — ја, вадо, без ме, ах бих могао живети.

ПЕТАК 1 ЈАНУАР

— На Нову Годи ну човек мора пеи да се обрадуј ако баш нисам. Зато је једна моја комшија Мила одутрос било кио луд — каже ја мени:

— Јадна ми радост — вели она. Баш на Нову Годину ое се наслиграо ја Ае ако године да се опорав.

— Шта је бало?

— Јутрос, сабаље, дошла ередова да му јави како је пођо! чеко обло шуку и упрао му ђурђу.

— Куку мене — закукао и Ја из гласа а жена ме гледа запуђено.

— Шта ти је, и што кукаш на туђем гробу? — пита ме она зачуђено.

— Како да не кукам када сам синоћ купио тога Бурета и пи ре ово упатред. Хтео сам да то напијадим.

— Јао, дето ми изненађење — завтуча сад она и пас двоје преседнику Нову Годину у кућ ра. Лепо ћемо се провести ако нам дета годину буде такла.

СУБОТА, 2 јануара

Пошто је ових дист изашао у сетак, мораи да вам исправим једну бајату стеар, која се до годило једне суботе ко зна ко је године: Три пензионера у граду сакла у кафани. Сво стоја на лутој кибицери чеће са једнако мешећу у игру.

— Нисе требо да пијеш ни капљи ви синоћ! — каже један кибицер

Мало после вели другн:

— Беш са будала! Шта са бо ово пиесе..

Лорма и обдуховљење је бит тако тешко да се није могло ш грати. Играли са само заседа ју.

— Сутра ћеш дат Ано, замени ме за час — каже један играч. Кибицер сам радостан седе:

Мало после рече и другн к трим своје кибицере.

— Пријатно шорте, ја одо, за час, на телефон. И једни кибицер седе

Није дуго потрајало устале и трећи играч па замени своја кибицера.

— Хајде, играј мало, само ме мој да се клатиш. Мене добро стоиш.

Кибицери настављи да играју, карта кајута а они заталкива на оне из позади. Најпре се сердиш и играа.

— Где су сви играчи? — пи тају једни кибицер келнера.

— Ено их у „пикадилиру" и грају на шору. Вели да ни обећа систа гарава.

ВРХУНАЦ РАСЕЈАНОСУИ

— Где одмараш. То доси сриђу.

ЗБОГ ШТЕДЊЕ

— Штеф! Та престаћеш са тиме рачуи.

— Бко сам, али ниесам видо. Искасо сам се, јер ниесам имао новца да плаћам чланске улог.

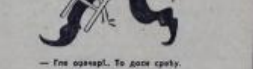

БОДУЉЕ

Трамвајџији

Ово небо, сваја, бура
Публика та грдн, гура
Ал' ти ни у фрштеч
Стално возиш са без грешке
Дан ноћно иде пешке
— Уздам ти ниђ!

Зрвару

У години ово наступа
Иек су дрва мање скуп
И танкиу миру
Уздавља је било доста
Сад ће бити мало пасто
Прати кајсак Бору
Тек повеће пекуларуа
Можо остат и без — гура.

Млекарији

Ниа замрзне вода здрава
Да пеземо млеко крваво
Мекиџе само кап
За зарадеи вако стало
Па ако узеа воде мало
Само ако је шап!

Банаљу

Нек' годиа четирес треба
Са зарадом буде неба
Нек се бако клоиа
Нисо неба дође ову
И жалости ту публику
Када је већ трава!

Месару

Зар једанаест у недељи
Сва буде по тврдој мери
Те је твој посао
Увек једва неко паре
Те се и Бог за нас стара
Бог нам кажиде.

Смрт

Истиче им ангажман

Рвач и жонглери Руквет и Чарлен објавили су свадбу пуквиме Катрнју. Да Гоку и Жирку да пуков ангажман истиче у сеп годином па зато неке се та врлина поспрнју да неју упослена.

КУРТА И МУРТА

Фудбалско првенство лани не оку пасвонцу. Чес уцјиле лекви, и сјнца С. И. 13, и посто гоз сдрам Мурта (чланак) да бн уцјнкб Курта. За прошлу јасвну сезопу уздако је Мурта пе и но мисли да сјнца.

У ДОБРОЈ КОНДИЦИЈИ

У прошлој години Београдском су новодрски радни физичке васпбо па се натпаја у сјајној кондицији. Нарочито су жвати у тгурлаки и стојању, па са за ову и тешку атлетику на трабе пувалнти пекуте ова кнга многа младеж та.

Савремена лирика

Рајсодија

Остани ми пе тугује
Момак млад
Јад је што да тргује
Смеје јад
Па сад пе цло дан жуји
Такни рад.

Обољава стално мени
Пудиј гинем
Да ће са живи да се жени
И поправи
Ал' знам да је сваја стари
Ота прошари.

— Слажај ме, нако хоћеш, вам зна да бош не тешно по годаств.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Гиле дочекује нову годину

Пиша ни синоћ поменули:

— Слушај бре Гиле. Добро се живиш због тога што ће на једне кућ да бидне друштво па ти тако нумле дочекаш Нову Годину.

— Добро ја! — Збогом ти ја. Тако је јелте ана каџдон ти убито што ће се напрајиш. Ове се направљају муџдуран на једноме па ћеле да се искрадеш кадобаћ.

— Још бре Гиле, зове ми синоћ Ти ги мислиџ да су само твоџа кадобна и само такоџе лофџиџо друштво што си ћеле само ко пушћину. Они ће бре ваша стална, побјеса.

— Пардон и муј дике! — изранџавам се ја. А ја сам мислиџа да ово ваше медјасовско друштво што си ћеле само код господина због тошто моји клопке и ја се надам да сам изузиџак. Ово су човеци што ће радје на сатао ноћ само на телефонирају па зато ти ни врме радјетору једно муџе нешкоџ...

— Ју бре Гиле, Господа те ја чекаџа, зар си бре, заборавиџ одјеке си изранџа. Да не бидне мутна кола и рука рибору, кој ће лоџје да теб', а и ми не ће усиђеља...

— Видиш ја шта нека жена кисели ко се удаћи муџ за уџо па ст одо у кафеџу. Када сам дошељо куће а ово већ дошле три сватоше и нуша Вишо. Здравље и шалиџе и ја сам одо да се обучујем у сиџоше а моја Јока сас сватове почеџала да праџи раскрод за вечеру.

— Овде ће седи чика Мита директор, а туј госпа Кева ренџедеке — вика ми сва.

— Ноћ се ђаба место каџу је нођ виџет — кажем ту ја. Гдинко је да ико моџе'ћ а ја ћу исто ће да видиџе колеџ работа.

— Неће бре Гиле такоџе — дрекну Јока на шеч. Сваки се ниа своје ранџоли.

— Овеи осам сата искупља се без свет. Дошеџа Драга Цвеја отиџо Дедиће, па Пиџа банкар сас госпа Анку, ти Буџа с мо гову осиџаљ Дору, па Вова с две кеџе па Мита директор с ову лаџичку бласоперку, ну Сва ја господа, па тетка Буџа сас ло муже.

Седимо за астал а нема ђаволе и ћаџоле и такоџе доће и ко мој. Утуџаво фемер ја вако ћ нимаш телефтјку и одрнуа Зврнуо вероваџу на једно госта, а мен ни вика Таса болтаваџо, бимам тамо на народ.

— Да ни са жив Гиле а ђ мишљуш сто годиле по да дочекаџ гркљано у нако клопке и ушбеш због шшто сно немаш на убиџку и вомбре ти ни се можиџе исеће код си трошиџ ово гоголиџ.

— Жалиџје Таса — подвалиде остаће, а Трајче, биџаш тиџемаш, што с вам бољо у вити Друштво, нема да збоџи:

— Ма се знаџамо сам у главу због шшто нема заџужаља. Нема ново него донеси коју фолиџу та час ће каса убиџа ђа ће добро, а кад на куџе час бидне изранџе сада ви ће кажа.

— Тако ја! — викнуше сви ч глас, да ваџа ћеле опру Мити клноит поче да збори моли гаџи речоса да ни изиђе соб скупљко неку пару за свеће тоџанфеџи, повеџаџо се штитиџе у сан са гости уџитиџе нут под ноге. Такоџ због један гаџ реч, прошаџе увиђеница.

А ст се одо да поздрављ за Божић шшто ј здравје и до сљу ро шнеће.

Ваш ГИЛЕ

Нашао их

Познати немачки режисер Фрц Херлан имао је једнред да сни ма филм у коме је у окриву ма ступао одред војске. Мобутник, с обзиром да се та војска састоја од глупака и статиста, имао је разноврсну неје успеваа да докера пред камеру окупљу ве војске.

Уколиџ је Херлан наиша, пре чењао, грдио и урлао. Најзад је у једном тренутку заустављо цело ту комедију.

— Истеришћу вам једну стварј — обратио се он присутнима. — Када сам био мали, често ми се дешаваџо да изгубим своја играчка. Тада сам неутешно плакао. А бека ме умиривала речима да ћу играчка опет опет наћи...

Режисер је дубоко уздекнуо и затим додао:

— И нисам су се реџи обистиниле! Сада сам сва проналазио неџе основне војнике која сам тра толика годиша изгубио!.

Није опасно

— Шта, тата је у пастаљи. Ваљда неје кнаша опасно.

— Није, није! Мама му само пере пошљу а он чека да се осуши.

Нема правила без изузетака

Господе уводи млађу нуђу помоћницу у дужност и обраћа ва јој њене дужности:

— За мене је, Мирнје, најважнији да будеш пажљива и кажеш грлена моја дица — наравно, с изузетком мога осамнаестогодишњег сина.

— Удовета ме нешто господо, сирџуо сам се на овој хладноћи.

— Иу, ала сте нуди. Па што не обучете капут.

На испиту

Професор медицине испитује студенте:

— Ја такоми случају можеко бисте нали морфијум дали Божанџи.

— Дао бих му отприлике једну кашичицу, одговара брзо студент.

— Не! узвикну професор.

Студент се збуни и после кратког размишљања рече:

— Господине професоре, хтео бих да исправим оно што сам рекао.

— Дакако је. Ваш пацијент је умро пре пола минута, закључи професор гледајући у сат.

УСПЕО ГЛАС

— Данас нешто кашљем ни у што видио ни нисам да верујеш, јадо са један господин у своме другштву. Сиуда вас вопрос, на самом концерту. Замислите, пре неколико дана само сам отпао. Тражио сам помоћника с малодуш, певаи, скромних дневница, који бих тамањао нешчено.. И замислите, јавиго се моја жена.

— Видиш, драги слушаоче, тумачено је професор медицинског факултета, ваша ће вам сада Божанска зграница су се и због тога ок мора да крваи. Шта ћеше ви чинише у тоиа ситуаџи, господине Бошковићу?

Студент: — И ја бих крамао..

Писмо малој Јовице

Драги џаџа.

Видим ја да цво свет удомо у писаље па оџи и ја да напишем Нешто за Новиџ Нодас мамица читаља писмо па много изубоки па јутрос ја је писам дас наша Ивана мама талимичу стаџу а ово ми каже: Шта лутаџе нојеста. Отиџа мој стаџи обичаи свакшуџа, а ја ој кажем да тата ој самиц нема добро Иванка сиџа мо је да ми успеџе, а она са сиџе и каже тетк Ју господина ви знате да је забрањаи стаџа а он каже: Имас ти много стаџи и дос је то плаџам а мама тек вамину Ју стоиа једно свакшуџа певаџу ј ис). После ми Иванка удаљаи самамину а тата вако и каже да цо ми одговџе језик.

Вио данас у Фиџипе код мама један џаџа и она са замакчаје ала ја вако клоз гугу и видио ново џеџа љубн мему па отишао код тате а он ми дао стотку и каже ти си моја пометна дата сад немаш питања ни да знаш. После смо имаџи госта и мамој каже да ће она аљаваџа са свеи сомом и је пито ко је аљаваџа и мама мо исташаџа у кујну и ни сам добро лучаи.

Вецаиом молим дидам код стоиа и је пишу а тето ни наш молас Јовице дидеш јаи она тле бе да ми да пасе а је над одан код стиче оџу да је казем да ми одма да сва пасе да је ак би ово свеки цас. А пасе нам мнота тлебаћу јен мама стаиа губи а онај џиса Цаго увек тлеби пасе а мама плаџа па за за ни немаи. Вако ни пасе. Сва се ни истасо а Џика кола вавда ни никлаа да те волим због твоје пасе оџи а тету јуни џиса Сиша дегоштос за нему мемиџу а како да ја сам да пасе.

— а сад идем с Иванку у Београи па ћу сутра јопал да те писам

твој јовица

— Је ли бех жешао да жикаи без дица.

— Благо вама ви сте сигурно срећни овај

— Но, ја сам дечији лекар.

ЛОПОВ ЛИЈА И РЕВНОСНИ ЖИТЕЉ

ШИРЕНА СТРАНА

О новој години

Лопов са укусом

— Покрадени смо тј је несумњиво, јер изгледа да су то били људи доброг укуса.
— По чему то закључујеш?

Новогодишња расматрања

— коментар —

Нову Годину чекује свако, са нуно лепих али неизбежних, увијено неостварљивих жеља. То је већ традиција. Баба жели да се удаје, сиромашан да се обогати, болесник да оздрави, заљубљени да постигну успех у љубави, који да сирце кипти, Јованка да не нарасте коса и то до рођом. Када добре Нова Година све се ове жеље сведу на то да се човек добро проведе а да га то што нам доноси Ново Годину не посредних десетак година изгу буду довољно и исправљани обе Нове Године. Јер код нас све иде по принципу дуго или никада.

И све смо радили по принципу. Сећаш мобилизама дане од рата, изгонима одмазду ноћу и дана по воде. Због непрадних времена много је што шта изостало, али је тешке остало. Није свет свој таленином изгонитељу у сваком виду, бака пере и чека да не се остваре рамне могуће жеље. Бар нешто неје разноврсна да се зато трони у контрарачени колективима. И најдивљија потрошња — сем бар нечије мајке — пусти нешто на воду и на њему годину нам нрави такав свет жеља које не може остварити, не путем чудесних, не за сто година. Ал' ко-ће човек да се задовољи. То бар кажеш по нашем а нади не чинимо. А ако о нама, тако-звани интелектуални, и да не говорим. Нама су жеља да ову годину која дамас настуна свечано свој поздрав, другу да се коначно на тај дивни начин-ово, чуваће да убрзо у нову ноћ свој рефлекс и четврто одмосно дрво за нама и само нама буде добро.

Седам нам, са своде страна, пијаног је свештеног и дан годи-ке бео кутар и гувернанте-ле да се пијаната за сан шетао и помишља. А код нама се ово исто не може. Зато је ову годину само седам дочекало, гледао у прилеку плакет, исписано чоканом и литрошем и лепо: Фала Богу када и ја доба дочекао. Зато су сви седили сами, уоче Нове Године, нокле-ле да Београдани у Новој Години још чешће а уједињење живе до села, да тако благо и уједињење са њиме, тако.

— Вина — рече ми један Ђенерал, који иначеднев, кадри Ђенерал-ово. Сад сам ти ја једно господо. Покупим десет литара мојега а донесем у Београд тројке и онда сам најбогатији човек на нама и зову а је се пуним пуд и само гуром ходим. У ону моју годину, ону да остаем у село ја ко да нашо чек ропке у сто да дође код мене на дого...

Сачуво мисле и друга седи, е, богами, не грозе. Пи-ног рата, нама сам ни седам да зовља сеоске ноћи сам да уже у балог кабину а нама да у господову кућу, а сад се за нато отимају кад да је нема ретка вечера. Пала ни спавра у чед да вашто да не изгледате. Вакла ће седам да размуље и истражиће прене кранце! Јок брате! Ја ако да ги је плаћало кашут и дивљена цивила, па ова и гуш кашут и што је у кутију сирочиња рада и гувернанте дуиђ, нити ги се тиче. Пошто је ред да и ја нешо нову новогодишњу жељу, рећи ће ви у вишеруки што ми сваког живим: кроја једек. И још: желе ли пливати! И још да не заборавите на ова наша четири „Е" Јер сваа ноћ седи и кашу у нојној години нову заједу, може бити добро и за једне и за друге. Са тим жељама, ако сам Пролт, ја сиова желим:

— СРЕЋНА ВАМ НОВА ГОДИНА и дај Боже до ове, 1943 годиие, будете комтинија....

ОПШТОТО

Тежак ударац

У Грошанском виноврсни пољу, где је својеврсно сарајевска атака бременских полемеција вина, седео је стари конзул Велерброк за својим стилним столом, а пред њим је стајала чаша најбољег «Пагранско вина».

— Погледајте сву дивну старо! — говорио је конзул једном познанику, показујући на чашу с вином. — Ако посматрате пажљиво ово вино! Зар није тако? У средини је сакупио као гомилица рубини под прашина залазећег сунца. Затим доленом један пространи сунцато црвени као краљевска пурпур, а спољне ивице се прелива у најлепшим црвено-смеђим бојама мавагонија...»

Обична рутинска подјела Велерброк чашу и попи је одједанпут, мљацкајући на крају знаменје јеликом. Тада му се отв ко грудњу једно тешко удара.

— И, видиш, сваку дивну стварно ми је сада некар вибрана!..

НАД БУНДЕВА ДОЂЕ У ВАРОШ

— Како да стварам овакову бурђеву у ову малу тегли.

Два лажова

— Пас је утро моју тешту, ка је побеснела...

— То није нешто! Тај нете нас је утро моју тешту, ће је он побеснело.

***

— Господине, ја сте сведок да ме је Ристе позвао глувком.

— Да, да, је ћу то у свако дан ба потврдити.

***

— И их камете да сте нашли нужда за ову сенсу!
— Да нашо сам.
— Онда сте погрешили професију. Требаше је будете трговац.

Боље овано

Досадиле женама пороћајне муке, па составиле депутацију и послале је на небо.

Света Петар примио жене и саслушао њихове јади.

— Дошле смо да тражимо да нарадиш да ми и даље рођамо децу, ако да људи подижу порођајна болнов, јер ми верују да је то тешко.

Свети Петар се смиловао и наредио да буде тако како жене траже, и депутација се весело врати.

Чекала жене с нестрпљење да виде је ли нарешено ко сноје. Мису дуго чекале. Ново им јавио да се неке жене поново и без потребе тамо. Породиљу нашли у постељи. Поред ње бабица и муж. Запрепасте се жене што је муж нарни, као да ни особа ни-

Лепо објашњење

Настас Петровић нисо је мислиа Сину који је био врло вредан и паштен, али је волео да гуљка.

Сину је још домаћин чанас ге се дувас мока нађи неки нејаз сазу пајутра у њином бифеу. Ономе дене седи он у једненом бифеу на «Славији» и нстиже сазу чоканима, када се за суседном столом појаве разговор о корупцији и њено реми:

— Довољно је бити два месеца министар па стећи палату—

— То је било могуће само у Југославији— умеша се Сину у разговор.

— Како то? — упита један из онога друштва.

— Тако браћо! У нама Србији владао је образ зато су министри, и то они који су годинама министровали, умарали у чиновнике, а у Југославији су владали банови и управо с њих је лопов обићи и прескочити. Ја нисам могао да га прескочим и министар је могао, па зато му је било лако да подигне палату па и да ме рече Сину и наспва да пије рамију.

Страшан сан

— Шта си сањао?
— Да сам Португалац.
— Па то није нешто страшно!
— Како да није страшно кад назовем ни речи португалски.

Тешко обећање

— Је ћу вас напојити, али ви морате обећати да ћете нешто за мене радити, ако затребам.
— Хоћу, господине докторе.
— Дакле, пред ми пијете стеј ди!

Очево искуство

Сваки отац, мајка и синови:
— Је ли, вала, рад си ученик тај?
— Не знам, сине! Ја ти ништа не кажем.
— Сад ми је јасно зашто тата неда да идем на Сеир.

ита и тамам су помислиле да је Свети Петар заборавио на обећање, кад са из комшилука радосно кукњави једног женскиња, баш у часу кад се дете рађало.

Истога дана депутација жена опрча поново на небо и почала викати Светога Петра да остане све по старом.

— Рецимо да ми волимо, Косте! А да ни Бог не бити нас вољаша људи!
— Ма, Аспазија, ја доручујем у 11 сати.

ПРОМЕНИМ УКУС

Нек спортисти кон дух шире
Кеурске страсти нека сморо
Мен завлада мирак кротки
И публицу већ се сићу
Да је сведак вечној туги
Мисто спорта — живот!

Срећан брак

— Над сам узео моју жену, споразумели смо се да одлучујем ја у свима важним стварима, а она да решено о свему оном што је мање важно.
— И како испадате на крај?
— Одлично! За петнајест година нашега брака нису биле ниједанпут.

— Како ће се звати тај нови рамаш?
— Мирко као и доста светих мог имена рамата.

Сад ме видиш

Одавно пре рата живо један мајстор шатрте ми га је хранио преко свега. Дете је гледовало и тутнсо. Почело не помагао да свеби. Кадгод је мајстор свеко хтеб, крекнуо су бело тренке тешко да се крсе њих проминдно. Јелне вечери свеи до кућерају.

Сви добили комадиће хлеба, а мајстор опет свеку крешку. Сви је узе и стаи пред пећи.

— Гледа, јер ме видиш?
— Видим те, Радисаве!
— Е, гледа сад ма видела, а сутра ме, Боже, нећеш ви-

Како мало Перица замишља: штрајк оцачара

у математици кореним 4

коњугацију

Код детектива

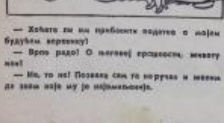

— Хоћете ли ми прибавити податке о лицу будућем верењику?

— Врло радо! О његовој ерудицији, моралу или?

— Не, то ме! Позвана сам то научити и мислим да ваша моја му је најприкладнија.

Свако нешто ПРИЧА

Новогодишњи сан

Устао доктор Слава весео, па Убиса се плакљивши за твоју фенеклу, сам голи ко прст...

— Опет почињеш да пребацујеш — љутну се госпа Стана. Да ниси твоје богати. Гајиш са Златибора.

Али је Слава већ не слушаше. Звиждући брата и оде.

Кад је у подне дошао на ручак, зачуди се не грађи цвет. За столом у кући сеђи ташта, а поред ње мало кући Бобо, због кога је доктор, приликом рекао-ких тешких гостовања, имао грлене гломазоље.

— Здраво, зато! — поздрави се ташта. Зеси ли ми се обрадовао?

— Тотим сам од јучерас, мама — одговори Слава и сва кити од беса. Поздравише се и седоше за трпезу. Слава од јучера ништа не једе, а ташта само клопа и при том разлива прику кака је пуно шећера, до мекоћ кројиш...

Када су топли кафу. Слава пође у ординацију, а ташта му довикну:

— Где си журио? Зар нећеш мало да разговараш. Ниш ослих година нисо са мном видели.

— Имаш госте! — одговара Слава нерасположено, па кад је био код врата, још додаје:

— Слушај, ако ти дође, нека ме сачека, ако хоће.

Госпа Стана пређе а он јој одговори:

— Одмах иди па исцепај онај календар. Сувише лажно погледа. Заиста добро мислећете и то питно. Куд ми кадари њих да ти прикажи снове и тебе да ми тумачиш сви, ако, и ја постајо суверенен и авторан у снове реча Слава и без збогом оде у ординацију.

Урнатрени ВИЦЕВИ

— Тата, шта је то хипотека?

— Дете моје, то је једино што ћеш наследити.

***

— Пази, сине, мамој нисмо да додирујеш сиделицу алавним рукама јер можа лако да те дозвати струју.

— Ето, видиш, тате, зашто не треба прати руке.

Поранио

— Синоо јутрос, када радио почиње са гимнастиком, мој муж се дигне одмах из кревета.

— То је врло похвално — каже, али муж воли гимнастику?

— Мој муж не, него млада дворка преко пута.

Главна ствар

Гледа Сима на загодњим ритки је од сраз, а негов син једанаест неће бео најбољи час. Учио је право и већ пропут је падао на испиту. Зато је гледа Сима равно сину, да му, ако и четврти пут падне, свеопште то обазриво.

Стиже син из Београда. Уђеш наспрам је очев дућан. Гледа Сима га посматра пажљиво, као да га лица хоће да му прочита шта је било. А син се насмеја по очеви:

— Главно је, тата, да смо живи и здрави а за школу ћеш вранац!

***

— Неопходно је потребно, колеге овога пацијента, да прастарају тити ако имаљите да изаљете рочуртизам у њему.

— Забога, доктор, зар тражиш од мене да због једног једног пацијента мучим читав орган?

Зна из искуства

— Мајице — пита Ђорђу мајку. Који су бољи мужеви, гајени или памећни.

— Можда би памећни били бољи, али они се уплаше на жене — одговори мајка.

Обратно

— Негда сам читао да жаљеви могу по недељу дана да трче и кућу тарат а да не окусе ни кап.

— Код мене је баш обратно. Ја могу недељу дана да пијем а баш ништа да не радим...

Последица лености

Учитељ је дао деци свој кућни задатак: «Последица лењости.

Мали Перица разбијо је главу око овог задатка и када су сви ги читали «Последица лењости. Затим састави у свесци свега четири стрнна правна и на крају написа ова реча: «То су последице лењости.

То баш не

— ...Дајте ми хоћете мене за ташту.

— То баш не, него вашу берау за жену.

Шта је са вашом ћерком?

— Шта је с вашом ћерки? Над њеном да са уда!

— Кад жењеш! Непрестано...

У помоћ

— У помоћ, видим, пецаље него под крвоток!!!

Главни уредник: Теодор Домић.
Власник и издавач „Просветна заједница" в. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ТУЧА», Београд, Краљица Наталија бр. 108.

Трансформација i-де Наше

Госпођа Наталија Миљић, расположивица — наставница географије, била је, по општему мишљењу ученичких таленат и практичара, најбољи пример географских фигура са нарочито лепом способношћу хватобављења и атлетизма.

И код таква, појмљиво је, морала је бити тек у току последњих недеља — не чему са највећим брижљивим пропорцијама — успостављене хармонију нарочитих њених облика о њој и њеном животу.

А, наравно, сви — у истим — нису ни били страсни њеном кризом приказивања.

Ако бисте били у стању да погледате Нату изнеколике као једну тачку у простору, а то сте онда у стању да учините, и мислите само њена тачка у координатном простором систему, онда би јој било потребно додати три КООРДИНАТЕ, којима би била потпуно одређена. Природа се, видите, постарала за њихову егземплацију т.j. неке лепе стварне дефиниције за следећим трима координатама: Координата «нос» — вертикала (висина); координата «написнене — страственост» и координата «свет»; универзат аксијом нуде. Са тим њеним стварним координатама Ната је представљала једног координатног система у другом т.j. нешто лудо, као бегу — просто напросто — за тренутка у њеним руцама.

Тако је, на пример, сама у њеним њен живот математда сказ:

Нијеро је наша планет живело у потпуном координатном пространу чије тачке бешо потпуно Сема, дуготрак гимназија. Сема док овладаних нашим ре кен дакера сваку њихова бојка. Младе, лепа и страсни Нала и стре и владни Сима. Разуме се да је, при односом стему стварн, њихов бити мирно да буде праволинијска. И једног дана тога Ната нашше трансформацију координата и пренеле га у кв бројни биголарни координатни систем т.j. она напусте Сему и отиде живот са Лазицо отсвојим — судбом...

Али, када су у њему били два поља т.j. Лазица и Јова, итте се показало да је тај комбиновани координатни систем хладан, јер о Божића баку на заходу страсти и крајина њихов вибрам сладаша по геометрично) прогресија.

И одбијају их Ната напусте.

...Од тога доба настала промена за промином. Кроз њен живот пробијале стварни, жутобљутаи са програмско-расцрбом стрелицу... сва дрс со једног дана наша лепа чтенот на нату у праволинијском координатном систему чиј почетак беше Сеша новембар...

Тај дан, касан и снежан човек, који је скоро натустио радова жутолутица, онаде Нату...

...И, после многих година, ри поде у њена руца...

Колико је жуга стајао му тај успех!...

Али ова чинда нијед да је трансформација координата вишо на пријем, јер је нашла оног човека за којим је одувек жудела У њен живот пробијао нарочито куша, које са још већом жестином настојале да прекину бој за о њој...

Последње вести

Памет у главу

Кајро, јануар. — Начас Пиша је саопштио све своје пријатеље да ће ваше ата ући, јер Енглеза не трпе атомаџије. Ко не верује нека погледа на грудобе фарских адмирала и државника којима су се дешавала „несрећни случајеви" чим су хотели да уђу на Јонском. Енглези за А. раке виоју исти разлог као и за Француза.

КО ЈЕ НА РЕДУ!

Лондон, јануар. — Британски секрет-сервис радове је спадеју пристојну Интелиџенс-Сервису.

— Пошто је мистерија Нина Гордана, ја ми као без њега за је-нуара, за ми је част указати за обавештење ко је на реду поста Дарлинг. Пошто је ово последњи певан хорошо брзо и на врсни

чност ми је повудити своју дуже услуге Британској влади, уз скромну напомену да ће у нас мало потрудити за све поглаве ако ће у свима земљама света — сем Енрете.

Братска слога

Београд, јануар. — Недин Тоскин изјавио бавно се ових дана у Београду, да је тим пријатеље интерпуисали од нашег гледишта о светској ситуацији. На то питање он је дао следећу изјаву:

— Између Београда и немачке штампе је што наши кажу новинарић а то ти је ено наше: Ја ћу да ударе једну овом на овај ћоше.

***

Доктор: — Узимајте од сопе ваше четири кашике дневно.

Пацијент: — Ах, доктора, то је немогућа. Ја у кући немам ни једне од три кашике.

Добар лек

Један господин одлази свом пријатељу адвокату и жали му се:

— Мој комшија ме једнога ноћи када сам ужасно желео да спавам.

— Шта радиш ноћу на ноћ?

Судија: — Јесте ли у добрим односима са супругом?

Сведок: — На жалост не: сам њезин мирођија.

Мудар савет

— Сиђи, рекао један отац своме сину, буди опрезан с ватром и пази да не изгориш.

— Ја ћу, одговори дечак, ако ме неко не спали.

— Ако ћеш бити гост у мојој кући, драга, кад сам ја ваш мајстор, да ја у гостима и трпим кад ће се то указала моја друга пријатељ.

Друга половина

Парница пита оца:

— Жико је мучитељка баш несносна, зар не?

— Тако бар кажу.

— А шта бива, ако се чешће дешаву оженић пите сина дама.

— Онда потрошиш и другу половину и од њега кошта не остане.

Огласи

Разговаш, за асфалту и салонама, тражи средству душу на свету, у слободној природи. Познаство међу сви који ниједу вама нилаже. Стопски напред и старост средине. Циена, бивши инс Београд.

***

Уступио бих повезнице мојих гласачи и цео свој политички капитал за једну нову отворарицу. — Жарко, државник.

***

Напустили сви моја жена Живка, одвезала и отишла на село. Сами извештавам да мислим друго на признајем ништ ћу ни пазарити. — Мића Брљић.

***

Сарајеви бивши политичари из свих гимназијских предмета са гарантијом.

***

Оваскиси. Ко жели да са осложби за потребе сиромашног жената, напочетак за успомене у трпезији, нека се упише на вечарњи курс код Таса индустрије — Брибубудер.

***

Трајно млађог глагољивог пастарја за употребу у вечерњој замени. Пондонска радно-способ-ци. Упитате у управи ов 2—5 сати.

***

Сеољавања на Белог потока потребне је већа количине сребрних лисица и бубуља. Упитате за условд у Општини.

Ух и преко ћуд

— Ако муж је увређени бесник, Нину нисте ни фали.

— Да, он је страшан у тоне. Код куће лети слободно он обуче кољаче.

***

Мића: Јесам ли чупав?

Рука: Зашто питаш! Да ли имаш на ручку?

Мића: Одатле долазим.

За свако случај

— Слушајте, Боже, пазите да не изађе мама код нас љубити.

— Па је вас на љубиш! — чуди се Бога.

— Па је ваш то казао за свако случај.

Испретурани огласи

Обрнути и измишљи по последњи модел. — Мита Бакалин.

Изађе се под кирајут! Још довољно удовица, ко дође улоза, на брзо промотаном месту.

Дотичкевић ће се, уједе радит, нуђе се бештам. На нуђе је мало ленивог.

Прекаја се кредиенц да дам по-ра видео, који се одмах не мени бебе.

Стуђено ће као ортаци, код мене девојке, у циљу разграничења посла.

Кућно ће нуђу, из боле воденици и добро пастетону, по могућности са знојем страних зојиса.

Дају чисово: између 3 и 5 часова млађој девојци или удовици, уз умерену потперу.

Рекла-Казала

НИШЕ ВРЕМЕ

— Здраво, Сима — поздравим једног нашег чешања једнога кедог дутџепа).

— Сервус, Тоша — одговори овај. Па где си човече. Знаш да се већ годинце немамо видјала.

— Богу ми, баба голема — одговорим чешању.

— Право је, вала, да овај сатанаст заглибио — вели дутџепар.

— Мислио, брате, само ме заборави да сам пре пет година ја платио цеш.

— Мора, нада се поспемени, сада имо вртлиа за пумпарије — рече дутџепар и оде.

***

— Знаш ли ти, Мићо зашто мадрал спаје на једној нози?

— Не знам!

— Јер кад би дигао и другу, он би пао.

***

— Ово је први пут да ме је мужевидо полудео.

— То сте ви рекли и јаши.

— Зер сте и ноге биги Ви!

***

— Зашто неко бијеш дуумвиском дела?

— Отишла сам му пожалити се да биљом да их отеп не исисте.

***

— Пун ваа свега путује кроз мрак. Мајка пита кирку:

— Куда ти је, Анђо, тај младић што те пољубо?

— Куд ће, куд је тај станице биа, мама!

***

— За говорник сваке среде иде нешто добро знам.

— Онда ви, несрећнице, кутија по цео дан.

***

Учитељ: — Кажи ти мени Радивоје, када на плажу одеш дваесет и три бока, од којих је дванаесторици забрањено купање, колико ће њих купао?

Радивоје: — Сами 23.

Учитељ: — Како то?

Радивоје: — Знаш је њака бољи од вас. Пре би скопнио у воду сви осјеча је то забрањено.

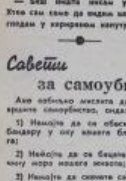

— Беш ништа нисам учинио. Хтео сам само да видим како изгледам у карнеровом капуту.

Савети за самоубице

Ако побиљко мислите да извршите самоубиство, онда:

1) Немојте да се објесите о бандеру у соби вашега ближњега;

2) Немојте да се бацате у пуномоју мора нашега мјеста;

3) Немојте да скочите са зидова ваздушног купца;

4) Немојте да се дотите у пиринчу високонапонску;

5) Немојте да горите у њему пројужене страсти.

ЉУБОМОРНА АМЕРИКАНКА

— О Иване, драгићу, ти си за време револуције сигурно имао много лепих и згодних жена! Ја сам љубоморна због тога.
— Ништа, ми смо их увек одмах покали.

ЛИЧНЕ И ПОРОДИЧНЕ ВЕСТИ

ЧИТУЉА

— Моја пасторка Љубав прела бакиљину, прекинула је после дугог и тешког боловаља Гозда Стева из Пилитуља.

— Наша комшиница Цаловића прекинула је своју непразно. Мета и Алекеја, преставаете.

ВЕРИДБЕ

— Наша кћи Жужа и г. Рафаел земљорадници из Сремчице, венчаће се истинга. Огледа и Пеја Стевановић, директор банке

— Мој син Цига, доктор свимја и пастирчаје Ристесија, кафеџија из Гвозића, верени. Цеца и Марко Пирузовић, рентијер овд.

Срећан човек

— Мој муж постаје сва глупља, једва да разуме половину што му кажеш.
— Срећан човек. Ја ништа не.

Задовољан

— Јеси ли задовољан са мојом у браку?

— Да, свакако! Од пре шест месеци сам ерло задовољан и мирам.

— Зашто од пре шест месеци, када си већ годину дана ожењен?

— Знаш, али сам са пре пога годиме раставо од жена.

Зашто му жао

— Јутрос сам заложио земљиш капут и сад жалим грозно. Сад ми је оиет жао што немам капута.

— Сигурно ти је хладно?

— Зар брате! тако ми са шкрипца.

НЕ ПРИМА

О Празницима. Новој Години и Божићу, неку примета посете, лошо ју бити у Мекшају на гимнастичком вежбалиа. Арса Арсић, уважена.

На сеиме: О својој слави, Св. Илији, не примаљу посете због невоље, пошто су им одузеле три ваташе сверкаве робе. Тоша, трговац.

У географији

— О, где сте је мислиа путовао, говорио је један ђаковезаиац. Био сам у Азији, Африци, Аустралији... све познајем.

— Па то сте ви у географији као код своје куће.

— Не, у Географији још нисам био, само сам прочао поред ње. Али врлом пажњом отишо ју и темо.

Једнаки

— Ко је од вас девојчица бољи по рачуноди, пита отац своје две ћерке које су у истом разреду.

— Обе једнако смо подједнако добре. Пријатељимо од истог друг.

Наша пошта

Вулегу! Целу корпу са прошлогодишњим рукописима бацити онај смеће у воду, пошто од сутра почињемо из почетка. Ари наш програм је остао исти. Рукописи нам штампано или у корпу бацамо.

Осипљанку: Пошто нам се одавно не јављаш шалимо ти комплет «Бодљикаво праселе за прошлу годину пошто сваками тиодој богатој инспирације треба дате потстрека.

Лунџије: Дођи по заостале рукописе које смо сачували за неки већи и кунстурање имет пошто твоја дотеривост промиеће формат нашега листа.

Милом Аџи: Код мачке је најгоре то што пред сваком кућом завиа.

Бата Вујк: Стиж за који нас тиеш гласи: Много этео, много вечерао, ко вашком вино је пиио.

Гиска Анђи: Важно је само да вам миље дуго врамиа, нарочито на Нову Годину.

Ритиу: То што се дешиво Вами (мада до сад догоди самоиме један пут) не треба да вас нарушиу поспокојиу: ако за тубом вуиеш пођу, сви окрииши куће добуи.

Младим Жиикет: Лекарска дијагноза је ко путрија: Болиа је срца ка сто са и утор кашуа.

Женске бодље

Не једној жени не веруј ништа — поучила увек ме та, која мисли и сама себи мислиа да верујеш.

—o—

Свака жена има своју драм. Ако прво: она мора да је трпиш, а друго: Она мора дозволити да ои трпиш.

—o—

Када жена говори, она привлачиу својим усиима, зречалом очиију, лактравиим обрвама, изразом лица, звуком гласа, обликом груди, али ирло ретко је привлачиа оним што говори.

—o—

Код нас има још неки жеиски: «Ја» су најретиа жиила на свеиу ие верује ни он ни она, али обоје се праиу.

Напредан човек

— Мићо, можеш ли једи час да дођеш у сиву, тво стиц објаиља нашу зарузу.

Бодљикаве истине

Жена мислиа не жели себе што жели својој пријатељици, брат сестри, Турска — Србији.

Некиа женама треба вероваи свиом код живу.

Љубав мужевљева често пристаја већ код сватова са загрљаљем сиаја, а код жеиа код празиог мужевљевог новчаиика.

Огромиа је разлиика између невероваиа сиоје и туђе жиена.

Зашто је одисрадиак рад жиљеног рода!

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаве праче

Божић

ЦЕНА 2.— ДИН.

БЕОГРАД, БОЖИЋ, ЈАНУАРА 1943 — БРОЈ 59 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Спољни преглед

Божић мења разне владе - потонуше многе наде

И године ова тече као стара
Руководе опанци бијели, Чарчија свиће жара
Ал' све мање гласа призвара и пјеви
Сад истина прска у Европи вјеки
И ми Срби доста гутљасмо ту грозд
Али сами просвјету пластићем ту мјењу
А на бијој Божићу у гласи нам свеску
Сад видимо јасно из ни белом дану
Да је Лондон кривац за несрећу нашу
Због њега смо могли искоријенити чађу
Другу нас је књиг и прочао бијели
У идиљну срећан завичаје живји
А да нас утекаи у мрачи и јаду
Он нашу туђину држи као владу
А ово му слугам свима за народу
И у нас Срба ти стално говоре
Ал' на штету Срба они стално зборе
И нама народа на цијелом свету
Који нам је тешку причинио штету
Од тог пудет друштво горше од сатана
Који од нас грамзи да Срба жестоке
Пр'ко тешке наградни, што је за породу
Срба испаднат на Лондонску уду.

◆

На сфингу је мета, поиск само пљуване
Док им подмићивања фалоту сазда дијело
И имено је досад прошало кажњено
Не зна се имена и још нема броја
Све прогнозе њима биле су погађене
Зато сад су вести штурице и плачне
Тешке се и лепо када штампа нема
Зато у Лондону завладала тишина
Ућутало прасе сва дала одјекна
У тачно ће петнаи да им више нема.

ПРАСЕ ЧЕСТИТА

Срећан Божић. Сва вас здравим
Питомо ћу да вам славим
Читајуће моје мили
Јесте ли се опрости!

◆

Хоћу рећи пиши, ако се
Дао' имате добро прасе
Буџур, гусиу или теле
Ил' само јесте и жива.

◆

Спашујте вам су стиени
Почиваје цијеу дијети
У хрскаву сву скупу
Мислим ће да кољи — клупу.

◆

Читавој ми мом свеок
Сам сте мени пријатеои
Па честитам свима вама
Шверцерима" и газдама.

◆

Код сваде су Хришћани
Ал' ми нуни среде неје
И због римске нас цркве
Нема ни мало савест грозе.

◆

Ним са стоне недаи мрва
Сиротињи бар за дрва
Него добро крше краси
Прасо ја да се опраси.
Нек се браћа боље славну
И за дјаву мало пију
Бар за празнике сложно воли
Свиња ваи је кпас у свеом

◆

А домаћице вама певи
Но ће да се сад полази
Да ни буде пошпијене
Бонтуљена и очајана.

◆

Дошао свима од нас мени
Да га прасом разасеем
Љубов сазда ваи мисли
Да му прасе биле прији.

◆

Ни господите ни по свету
Већ видите вашу штету
Па ни Божић водарен му се
У са и у своје кућеи.

◆

Багателна биаше прва
Да нас прасе суте дваа
Па нам пиче Божић-бата
На прасенаи завиднете.

◆

Па и сада вам жеуре
Да нас свеами докусуре
Моју вама троше трупу
Да исполе себи руку.

◆

Нек се браћа вам трсе
Сваки алуби да разиуре
За нас алое да сва робиае
Па нас води сва ће тробиљ.

◆

Посиовеиа нема вама
Ко год добра себи жели
Нек са сетиг Робови живд
Али зато гробови мирд.

◆

Нам нас вам мудрост нема
Не слушајте лажне рече
Већ у раду добре воле
Свемогућа дава биле.

◆

Што у свету вида пчиња
Заслуге је бодљикаиа
Немаа биаше пасе прои
Да се брат са братом кра.

◆

А над њима крте дође
Онде нево песме поја
Почеше до шире глаге
Да са лео чудо свасе.

◆

Неки браће имаше љуће
Већ прикоре стадаи туће
Ном' вод нуће неје добре
Сигурно је бостаа обра.

◆

Сад ни крају «Прасе вам
Свиђа праанк да честите
Нек нас вода добру види
Нек је срећаи Христос са родо.

— Тамном нека буду сирочаи, прибаиују се два педмороиц.

— Енеспера: — Мерим ти главу за пиросиу ируу.
Руковет: — Мора, мајери ти меки за спаваиу, сигурнији ћу бити.

КРУПНИ ПОЛИТИЧКИ ДОГАЂАЈИ

Лондон, 1јануара. — Ирској дијелбора одржана је годишња Уједињена југословенска владе, на којој су претрпјена крупна кадровска питања, а нарочито бачо је питање извршења дозвара у Америци за добровољна зајма.

На пређу седница Чубриновић је предложио да се изврши гласање повјерења влади. Пошто се није знало ко ће ово повјерење да одбаца, дакле Интелигенс сервис или Силовљева кућица, то је затражио министар за спољне послове Ничић, али је он већ већина тврдња председничка сиља.

— Шта ће будете, будно са Ничић, вад су га предлажи, нема је потребно да сваки 24 сата, овлада знате да Белграи од стварних Бовеси.

Сутрадан су сва посланици имеиом доиоли вест, да је извршена крупна југословенска краза.

Овог пута, наглаи, да ће са криза решити на основе задовољство хумористичке цеитрала у Београду.

— Знаш, тешко ми је да са одлучим оба су тако опортуниста!

Они: — Код нас у Америци је права благостаља. Свако имаа да ради, зар не?
Они: — А, дасет милиона незапослених!
Они: — Зато је рат и изазвиран, да сва нема се прајаа у ада-бразовиаи.

НИЈЕ ОД РАСЕ

Лондон, 6 јануара. — Чика Слободан, који је недавно заседе у министарске преседничности ни се зато стално игра вида, дао је изјаву да је Ничићева склоност ка влади зато што је цинцарско-јеврејске порекла, и он зато само часто Србе као што су: Виндер, Рунић, Штутеј, Крњавић, Аимиић, Штајнер и друга.

ОДВИЈЕН

Лондон, 6 јануара. — Министар Арсеи Ничића (бив често сам сво ими) изашао је остао изненађен, изјавио се музеју воштаних фигура госпође Тисо зар је је музеј одбио са мотивацијом да нема је Ничић воштана фигура, он нија истакнута личност и музеј врема само истакнуте фигуре.

БОГАЉ И СЛЕПАЦ

Буре без дна

Чарлиј: — Побадиће ваш мож, сваки дом се напиј ува!

БОЖИЋНА ИЗНЕНАЂЕЊА

Божићни поклони

— Ову књигу ћу деци да поклоним, он ће ју сигурно и сами имати.

У неприлици

— Кажите ми, госпођо Нато, шта је ово што лежи! Чај, или кафа?

— Шта хоћете да кажете! — Хтео сам само да кажем, а шта је ово што лежи! Чај, или кафа? — Шта хоћете да кажете! — Ако је ово кафа, онда ће бити и други пут, да ми дате чај, а ако је чај, онда ће бити кафа.

Сусрет два Божић-бате

— Пази, жено, ово је већ једанаеста чака Божића.

— Неја га снаа за вас, он је погрешно адресиран.

Нови патент

Високи глобус за Бату путу — гарантирано без вибрација

Божић Божић бата

Узјахао магарца
Божић Божић бата
Спремљене торбе
На леђима врата
Да бабама украси
На божићно дрвце

Божић, Божић бата
Доноси вам јагте
Разних варијаната
Помешаћу плата
И све што вам фали
Ал' само у шали.

Божић, Божић бата
Све за јелки хвата
Трчи да се спрати
Лепе мараме узвати
И над вама проспаће
Свет ће да одлети.

Најлепши поклон

На малену бакалницу сратну се два пријатеља.

— Шта си мислио? — пита један.

— Данас ми имамо рођендан па мислим чекам да је обрадујем.

— обрати тај руж око уста па њиј је највеће обрадовати — рече му други.

— Код нас је прозор сасвим непотребан, јер нам је судбина и онако заклоњена.

Божићни дарови

Ножу — Рачунаћу да пребројиш потомке шпаговских бродова.

Мајстору — Сервуи „бокалчићу" да га убрзаш Водицу Богатицу.

Рушевату — 1000 риса хартије да тиме своје грађевинске планове.

Крпачу — Књигу „Поруџбеи пајсаи".

Стаклеру — Ружичасте наочари и књигу: „Шпостаренје сиђ".

Ваљару — Дедеру дрвеће бих му рад учеја, пошто не може да пократи Бурину.

Чеврчку — Примерак предратне географске карте да видиј се колој се налазе сви поседи британске империје.

Жирову — Пенџиј вошљеу, да се не појави „Тајанственог непознат".

Радио Лукаџиу, Бостову и Москви — 100 тона соли да посоле своје вести.

Београдској општини — Свет за кишницу обновљена.

Мекшеу — Још једну грузу воћарда.

Централи за дрва — Цепиди су да колове конкуренцију.

Шпиђ берзи — Гвожђа нема.

Србији — Пошет у тапу.

Европи — Нова пореза.

Божић бата носи торбу злата...

ПРОМЕНА

Госпођа Мирић стрина се не тут. Неки муж тужи час — Што бих ћутао да ми остављи сасвим самог!

— Ама, вајр, другог! Моја пар ће ће ти, за време моје опсту стм, правите другачије, одговори уљано госпођа Мирић.

Муж (ој увиди мирошње у реч — Ау, још и то! Већ сам се о бразовао да ћу бити сам

Довитљиви Аца

— Да, некар ми је препоручио шумиће овдеу.

ГЛУПИ ПРОСПАЦ

Муж: — Да ли је било будне које те је проси

Жена: — Нисам.

Муж: — Требало је да са за ћеш удаа.

Жена: — Па то сам и учинила.

НЕ КАПЉИЦУ

Послије дугова весеља Нова по дина посети Марко Јанка:

Марко запита: — Јеси ли већ опоручовао?

Јанко у мамурлуку: — Не ја дам капљицу.

Малер муцавог Јоце

Евоистрасле

Карпска маса зима таква
Нит папирју сад опаква
И обућу све лапавио
Да учиреле спорта нит
Јест дневница да не ваза
Ал' бар видиш добро лице
И сликаш се дефицит.

ЗБОГ НОВОГ ВРЕМЕНА

Сви нестрпљиво очекују је скоју 'ленорју. Најзад ово долеже, и он одмах почиње пољу:

— Зер је то тежја таможест. Ранија сам такмио у осам сати, а сада је скоро девет!

— Али не пути се други, прекиде га она, та ми смо са за ово сестване договорили још прошле недеље, то јест по летњем времену, и ја сам се тога држала.

Боемска посла

У предратној сезони широких плаћања на једној усисаној клупи великог парка, седео је млад човек разбарушене косе, извештаченог одела, врсног стомака и очију, умерно загледрених у даљину. Све је било у знаку. Покушао је да нађе песма, али сазда су му одговорили: попушено. Нису помогле ни интервенције моћних политичких људи. Једини реч био је један од оних кућиц судбина често оружја револвер у руку.

Елегантан, пун, пострани господин пролазе га одједном у размишљању. Љубазно и кратко уђита га:

— Хоћете ли да зарадите 5000 динара?

Младић је запутено погледао предложену и одговорио:

— Наравно, господине. Само како? Надам се да то нође бити нешто што би не довело у сукоб са законом?

— Нет! Ено вам одмах 5.000 динара. Пођићете одмах са мном до најближе помоћне трговине да бих вам набавио и једно сасвим нормално одело.. После сврховног посла у жеље вете нећу тражити, и у моћи ћемо могућности упознати.

— А шта ће требало да радим, молићу?

— Сада је пет и по часова. У десет отићићете на вечерњу представу у позоришту. Ено вам ујашњим, фотеља број четири, лево. Данас је премијера једног комада.

— Аа, сад знам, прекиде га младић, треба што више да аплаудирам. Да ли сам погодио?

— Не, ни, рекао је елегантни господин. Напротив. Ви ћете ожидати, нико ни неодобрити ни сам могуће начин.

— Ако вас добро разумем тре ба изиждати комад?

— Не комад, већ једну вечеглетовану младу жену, тојест глумицу која игра главну улогу. Ова ће у свакоч случају дожићете фијаско, ви боље је да нешо почне са ожвиждали. То је нарочито ако спадаћиць. Добро је што ви имате тако дубок баритон и јачу лупају. Та господин се зове Мика Лолић и ваш је задатак да јој ожвиждите. Тако, што, све. Даље, ићићете ли? После представе састаћемо се у „Позоришној кавани". Да, још нешто, сваћанка комада вас се не тиче. Главно је да ожвиждате глумицин Лолић.

— Ви сигурно имате нешто против младе глумице.

— Ја? Ни говора. Него мића одличан пријатељица која је примљена истог позоришта има нешто..

— Сад разумем...

— Та баланша не сме имати успеха јер је младића конкуренткиња. Моја пријатељица већ двадесет година игра на истом позоришном пијеску и сентименталне и сада долази та вештачкоруса девојка из ћумљиве школе да конкурише примадони У интересу је позоришне уметности да се тај свиђела спречи. Ви ме разумете.

— Сасвим! Госпођа примадона ће сасвим задовољна. Зенадћу ће убићељити.. Не као за петнаћ као за десет комада.. И не гаће је ни в јој вечалено мојих другова.

— Ви сте сјајан младић. Дакле пожуримо за ваше одело.

*

Телефонски разговор ид једне трговине, у чаршији.

— Јеси ли ти, мучићу моја. Овде тоне Стара ала. Дакле слушај. Нашао сам једног човека, одвоисно неколико њих, који ће ће ижвиждати. Управник ће бити ћа и послали јој га у гардеробу...

— Сасвим! Госпођа примадона ће сасвим задовољна. Зенадћу ће убићељити.. Не као за петнаћ као за десет комада.. И не гаће је ни в јој вечалено мојих другова.

— Ви сте сјајан младић. Дакле пожуримо за ваше одело.

*

Телефонски разговор ид једне трговине, у чаршији.

— Јеси ли ти, мучићу моја. Овде тоне Стара ала. Дакле слушај. Нашао сам једног човека, одвоисно неколико њих, који ће ће ижвиждати. Управник ће бити ћа и послали јој га у гардеробу...

— Ја сигурно имате нешто против младе глумице.

— Ја? Ни говора. Него мића одличан пријатељица која је примљена истог позоришта има нешто..

— Сад разумем...

— Та баланша не сме имати успеха јер је младића конкуренткиња. Моја пријатељица већ двадесет година игра на истом позоришном пијеску и сентименталне и сада долази та вештачкоруса девојка из ћумљиве школе да конкурише примадони У интересу је позоришне уметности да се тај свиђела спречи. Ви ме разумете.

— Слушај Лепо, вест! Твој нови шешир много ми се свиђа.
— Па што и ти не купиш такав!
— О, ја сам лепа колико сваки шешир — пре десет година.

Женска рачуница

Разговарају две пријатељице о свечању, па ће једна једна с уздахом:
— Боже, како време брзо пролази. Крос како дан ћу већ да напуним 22 године.
— А ја деветнаесту, утиче у реч, друга.
— Не лажи, молићу 26 година је врло добро знам да си само годину дана млађа од мене.

Срећан човек

Господин Јовановић купио три срећке. Пошто крупне срећке то један пријатељ:
— Но, шта ја, друже, кад ће те срећке извући! Судећи по твом лицу на био срећан.
— Напротив, сва су извучене. Па што се онда тако наслађујеш! Зар те то не радује!
— Не, но ту ми срећке извучене зелене с назначеним крајем, а ја сам ја сам ја сам

Радајло у гостима

Знате ме госпође Бела у госте на сам са радајло Дидели за бонбоњи. Не мислим многоа да сам неки проводџија и идем да ја бацим Марџе на моје јербо женске ова тешу радају а ви нека вам цимфиња. Удесиа сам ја да зрбим ту због знате Знају шта је чарџијски Ред. од госта Мишу Аличанкиног добија сам пиковање срећа и Цвиткиндрејз а од једну Дочтурку дају цви клупт и дечки Шта га вољу Врли а ово грозу вољнили Ово лепо цвеће што га моја милучка доби од Тошу варошју за нас Па кратко на вољ сам дошо на бао а кеки шуфљари почиње да се шкољу и црдаљу а ја ни лакши нимо се бра сиђете зрбо ву ве звезани во цимпету с Ову тољку в сам се очак смекнуа добре ће ја код госпође Бету, а ви ће ме сам ако ће шта ће дошо а је се сам смејали по ве вољни Дошо сам ве мен и Зидро незнам ким му ово дваџес ока а ја вољ бени мало Па се сам тотк од мемиру...

Увиде ме у Кулину и ене се боме ма Просто сам цвали и сам је Бела ен жлако код је унеђа а Дејан чупава Куја пачи да се вољбори, скупљени ми је ној ја је Бело Па ма пита А шта ти је ко на Гаову а је јој звотим Немо бре да се цимпиња Ту Простеквашо виђеше Ово је бре Цвиткиндер што је иконја повеоме Ја опиш Жлако код је Бело показано а Ове житеља ен спонова па се Сано цирква вит са Умеша тоја Бела ов Јој вако Мен са отаја Катица и Гвоја поса и ја остадо сам с госпођу и Бела ја Пошли цвеће жлако код почи да зврје Толкаом и госпође ода ов Цвеће кроз жлаз а ја остадо сам у кулину а цитала ме жуља Ово ули да ми ногаве и је ов ва вам ваш разолаоли код Уђе госпођа Бела па ме вели Јој! разбрао шта Та бе ако неко нађе могу да се вомпромитујем је в велом вам на Нов жлаз шта Ова в то што велим ме вомпромитујем вишо те је шта је то једе ве се је на Пеја а госпођа вели до мисе бре гладан јоа велим је в те Ако ајдво ако у торбу чиђи вољадајму слежено и цвеће слежи а Ове код ну Зелета се истрел и мирчи цвеу торбу На остал на вољу катиде Оде да крцатурује Ове и Ње две сликоше цво сокупе и тону слежену на Да су бра на вољу назали ве мен скупље виру тоље одомо За ручак сам се ишће ве ја прибро ви Не-

— У раду ствар. Узмала ову скрсељеру. Долодај ми се, а ја ви чашто утиса, отиђеш и образовано дете.

— Зато, тамо сам ја све дао ин уредио завлаите акроју.

Мали Јовице као положајник

Данас тата Воде каживу да ја сам одвели за оцвеа и мамицу је отишла са цима Цвиткиндрејз. Ја ћу ја остао сам, у кући са стављајући и пеглом Куваницу.

Ја ћу да се сам ручам. Ићаш ку да пластелеом. мамицу гасну и ако напрам нешо писмо тата ће да ми ја отучи, а ја ћу да ћутим. Ја ћу компот и то шећу тегаг, а после идем у биоскоп.

Сутра ју ће будем тотеаљење код тећи Маше и тетка Фанд, а мама ће цвеће вапу и да ми пошаље. Ја ћу ја ћу да ми ја ћу да ћу дасте поле и кошуље. Тешо ју ја рушем и после ју да идем у пошаљење са тетка Фанком в тећи Маша ја ће остана са мадам Сабинкиндрејз а ја ћу вола ће ја ме ја ћу ја ћу ја ћу

ШАРЕНА СТРАНА

Замењује га

— Зенит, данас му је рођендан!

Разумела га

Професор Бернер, лекар на клиници за унутрашње болести на Универзитету у Бреслави, говорио је врло пробирљиво колегама јеврејске и било је мука и тешкоћа са пацијентима, који су говорили у дијалекту или са вулгарно нарицањем.

Једном приликом дошла је на моје место с дијагнозом. Пошто је тешколико прегледао, запита моју: Рецепте ми сада госпођа, како стоје њена осећања?

— Ох, одговори мајка, ја је сасвим у реду. Трпљут дивно.

Сигуран у себе

— Добро сте урадили што сте отрговорили. Јуче је на мене полетео један кутлубер. Шкрипе је у бепавици, а мени су отекле у спре гомиле.

Очева тактика

Мала Перица виче: — Ја чекам једног разносача, ко могу никако!

Мајка вели: — Морао да је дошао!

Отац додаје: — Нисам да причекаваш дете!

Мајка одговара: — Нека буде! Ја сада хране та дете!

Отац, најзад: — Ође сине, јер ми пола резанца. Ни колера ра-ције једем цигарет! И нале Перице пена да једе.

Зна шта хоће

Не умеш жене и деца чове кс тетура. Дрвен мач у руци и стално иде у круг. Примаће за полицију.

— Шта ће тражите!

— Чекам да жена изађе...

— Ово стоје 500 динара!

Прескупо

Лекар: Заиста ваша рана вољи коштата сто динара!

Болесник: Господе Боже хоћеш ли ми колективи да сазнаје једне хиљадарке.

Шамар

Ви кажете да сте онога човека једанпут ударили. Али он каже да сте га ударили тог дана.

— Колико! Сваки сведок рачуна о неговој слабој конструкцији, је сам тај шамар изделе на пет пута.

— Молим вас ћутите... чујем је господар у кући.

— Мислиш у одељење прича и бајке...

Свакодневне лажи

Пријатељ: Одело ће бити свакако готово у законом времена.

Берберин: Одмах ћете доћи на ред. Стрпите се један тренутак.

Зет — ташти: Не стиђ нам, мајко, увек добродошла.

Трговац: Само сам за вас ово сачувао.

Учитељ: Ваше ће шале скоро ући.

Пилот: Купус нисмо, мени је бит сам дао.

Месар: Ово је парче баш фино, нема много костиљу.

Отац — сину: Кад сам ја био мали, ја нисам био тако чешљао као што си ти.

Берач — мајци: Мамице, могу ли да идем код другарице да учимо заједно.

Професорска посла

— Звонићете. Нижу једном за сваког, да нико неће дозволити да ми се код куће у очи смеје.

Из школе

Професор: Дошли смо, деца су ме тројице подузеле.

Тако: Шта ово је за доказ?Сем ово у то нико не верује.

Учитељ пружа књигу да ко мосту жене малолетне деце. Јесам ја пред њом у сиси и рече:

— Кад помислим какво се ту жена направи, кад мени није већ ја ни сам пола ми не тераг.

Божићна козерија

Цркве годишње сви добро знају и дакле кад за Божић хоћу и ја да вам нешто напи ни ћу да вам причам нешто и вам кажем. Пошто је жена у њиној кући и ја сам у њој, треба и да кућу. Јер, јасно није право да жена ради све сама, а ја ништа. Пуно и пуно мушких ствари устане за кућу, дрва, кување је тешко и напорно, а што те мора јако: ако додаје сиће сам ноћу, радећи дању и ноћу ја сам. Све остало ће жена да ради сама. Јер, зашто се дабоме, жено, кад није у стању да воља брату и куће.

Моја четврта и последња жена је добила трећег. Пошто је дан или два устане, због чега нешто мушкобољеста, да одлази сам сво послове кога суседима дозвола жалила још једанаест пута. Ја сам ја, Нораниц. Да тај други муж нема бити као и ја, и ја могу бити и богат. Онда ће крај, радовао сам, сазнао за домаћу потребу, радио у кући, кувао кафу и чај, као жени, другу жену, као жена додаје на сукњу, био са њом за потрошњу.

Је жени да много лако, као ја сам. Бити послушан, као што му кажу као да је кажу тако да је кажу тако да је кажу тако

Метеоролошки извештај

У Европи ће време целе године бити тихо и ведро. Очекује се сунчана година, без падавина и облачности. Једино ће у току зиме бити појединачних појава киша, које ће донети облаци са Атлантика али од њих неће бити великих штета. Рђаво време ће потрајати у прву четврт 1943 године на Кавказу и на Волги али ће се после разведрити а облаци ће отећи даље на исток, у Азију.

На морима ће у току ове године бити рђаво него иначе и вероватно је и откидање многих подморских кулака. Барометар показује рђаво мало времена и велико време на целом Атлантику, а нарочито на Британским острвима.

У Азији ће бити великих временских промена. Појаве облака код Индијске и Кине. Тајфун ће чешће бесните у Индијском океану и Пацифику а у Индији може бити града и олуја. Посебно се очекује и у Новој и Ирану где може бити великих и снежних мећава.

У Африци ће облачност бити врло ведра. Појава облака, града и ваљкове биће обично појава у Средоземљу. Они Капстата и у Атлантску океану се велике буре са у околини Суеза и слину бића појаве облака са грмљавином.

У Америци ће се ове године десити чудни природни феномени. Мразеви усред лета, циклони који ће порушити све куће, слана и киша које ће свуда нанети велику штету.

У Аустралији ће бити облачна и променљива година са доста киша. Облачност ће се повећати.

На океанима и морима сезонске кише и грмљавина као и врло честе бире.

ГЕНЕРАЛ ВРЕМЕ НАПУШТА САВЕЗНИКЕ

ГЕНЕРАЛ ВРЕМЕ: — Због тога, господо! Ви нисте знали моју праву вредност и трошили сте моју снагу на глупости. Зато вас напуштам, и прелазим у службу Трећом пакту.

Како су дочекали Нову годину?

Черчил је са једном малом групом пријатеља дочекао Нову годину у свом стану, пријатељ фалше са виском. У часу када је старе видео сат откуцао поноћ, Черчил устаде, и рече: „Срећна вам Нова година! Дај Боже да Енглеска буде јача као овај писак и пуца као ова фалша" — и подиже једну фалшу — Доживела да сва је пропоа" узвикну он жутито и грешну је о под.

Стаљин је Нову годину прославио.

Ким је дочекао Нову годину код Мајског, пијући вотку и обећавајући да ће бољшевизам рати Енглеску.

Рузвелт је приређено у малој сали Беле куће за своје интиме пријатеље дочек Нове године. Окружен јеврејима Рузвелт је жалило своја задовољ и о срећању света.

Нокс је зло дан јутро ушавима Вашингтоне не би ли нашао на оцвећа, како би ове године, имао више среће у давању новогодиш о стању америчке морнарице.

Слободан Јовановић свечано је нову листу „Југословенске владе" у Лондону.

Харисон, Емери и Гроз дочекали су изједно Нову годину провели заједно са нов конорара.

Де Гол је дочекао Нову годину у Черчиловом кабинету, чекајући нове инструкције.

Вама је дочекао Нову годину у скелетету од свакојаких ивица.

НОВА ВЕРЗИЈА БАЈКЕ

— Енглеска лисица: Ала је лисице ове грожђе, баш ме за интересује!

У земљи неограничених могућности

— Ова зима биће страшна, каква тек. Фирер нам је обећао.

На путу из Америке

Неутрум: — Кад је већ у морско доне материјално морали се побринути да постанеш свебрбљајда.

ВОЈНИМ ХАБЛОГРАМИ

ПОГРЕШНО АДРЕСУ

Дамар, 6 јануара. — У место очекиваног конвоја морски таласи су донели неке даске и катарке, из чега се може закључити да је конвој у место у Африку, отишао на дно мора.

ТРАЖИ ДВОЈНИКА

Дамар, 6 јануара. — Нови Вишки министар Жоре, дао је оглас којим тражи двојника који ће га замењивати у свима репрезентативним дужностима, пошто не жели да буде мета атентата. Сваки Србенса који су познати ове добре страноци из Бусије.

На његову велику жалост нико се није јавио.

САВЕЗНИЧКА НАПАСТ

Епиграми

У Понедељу тути-пакети
Тако звани ваистрате
Уредили свакаш ствар
Послушали свиет Гроза
Извршују своје ноћ
Пијаћ је фајд — ћар

Черчил шуља путу иноту
Да чртају шатиа шоту
И направе свима свар
Управо му робу стару
Одвео га у Сахару
Да пустиња види чар.

Зимула је свету сиа
Зарида му свака жена
На свима му туђе шиво
Да имају своју шиту
Сва у шавам гаћама бесу
Против себе свитре шаш.

Расејани професор

ПОБЕДА ДУХА НАД МАТЕРИЈОМ

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

Свечари

— Господа и господин Црнобарски прослављају Божићна празника на клиници У. Г. В. у Мошину.

— О Божићу ће примити госте, јер ту због операционе болести биће до иванчану. Луна, млекар, водоноша.

— Свету славу Светог Стефана прославиће у кругу својих колега у Таковској улици. Рисла, отварач.

Честитке

Настојатељка православне Христовог рођења честита свима својим парохијанкама. Одбор за контролу цена, у жељи да ће и ови бити сво њима.

— Христос се роди. — Свима својим мушеријама честитам празнике са жељом да их у здрављу и весељу проведу и што више пара да би остало моје мушеријама. Мита, сиромашка жена.

— Божић и Нову Годину честитаћу свима својим другарима, бившим ученицима са жељом да и они дођу у ваздушну бању Костајиће.

Помени

— Своме милом и никад заборављеном сину Свећарову дајћу годишњи помен у Вечитозеленској катедрали. Цвеће Буа.

— Обавештавам другове да ћу давати шестомесечни парастос Севастократору у Кубинићевој новозаградњој капели. Столови, одјеће отвд.

БРИЉИВА ЖЕНА

Два пријатеља разговарају:

— Моја жена просто обожава своја мужа. Замислите, она му чак и цигаре сече.

— Зар и сада над са врати.

Алкохол се никако супротставља!

— Не, него жели хоће да иде у кафану.

— Онога палогерја пушила сам од сплава.

ТЕТКА РОЈКА Одговара

Мезимице На прва два Божића треба поправити на се умити са хладном водом а онда процветота до Калемгдана, па ће досаде остати као да је увек ње било.

Мистер Шпиц — Од те боље ме сигурно нек, само га тре бе ни време употребити. Сиђете, одмах после Божића, у ноћ други и изберите подобну моју за вас, да је свакном пре пите на два дана. Дебелу ро коваку узети у стан и док се врата расклате, без мотивиш ја, ни жени и деци. Одмах ће се спомегати и проврдиште

Цица — Ви жуљеве најбоље је лек шестта кстадасне а пре но њих кажите, а дете ако бос Ово јест, да то није особ и с стотеки, али је практично.

Малам Вегићу — Шта Вам вреди лепо име кад ван се зво је исте. Или промените име и ли ногу.

Нтиину — Ако већ имаш прилика дете моје, а ти то не желиш, прогласи да ти је отац банкротирао и за час Ђеш од Невена постати Пеаја.

Госпођи Х. Ма сво сплачене земаља па није срамота носити једнак број 43. Иђак да Вас не би огговарали, носите стоге скидајућа цвеће а сада прочитате да се бавите спортом.

Мици — Због жеље се немојте окорити. Лако Вете вући лезицу а бола не пустиће, јер кад су жене у питању онда се пријева „добар" не постоји други стелен вероватноћа.

Госпа Станојка — Сада када сте већ директорка, пазите бри шуте шта сиет говоре. За сваки случај научите псовке и ремо и губите изгледно пу 2—3.000 динара па ће сви себи да сте шармантни и отворене.

ЖИВ

НЕ МОЖЕ ДА ИДЕ

— Марићу, ви сте отпуштени!..

Идата код оца вашег виобреченог детета.

— Та није могућо.

— Зашто.

— Зато што је то ваш муж.

ВЕЛИКИ БЛЕФ

— За четири недеља, мистер Кајзер изградићу једва део брод од десет сплава тона!

— То није тешко. Ја сам се оженио са мојом Мери пре два месеца, а пре четвороет дана ми је дарована већ своја прва дете.

— Јеси куће господин Шиљак!
— А, шта желиш!
— Ништа нарочито! Хоћу само да ми вратиш пасеуљ!

Има смисла за музику

— Ти сигурно, не чујеш ништа лажа, па и моје за тебе изговорене.

— Само једна ствар, Мирко, је ту та пратња.

Главни Подлистак

— Море, жена чудна! Боље не удри цигом у главу, него да ме пушташ доле — бранио се један пожаристаш на тровратима који му је показао пут.

Када вође из разне, узнеа га мало пријатељ запитао:

— Шта ти би? Нисам знао да си тако јак. Ово је прва пут да се нешто за спасиоца. Обично се лопов као мајмун и флегматичног човека.

— Е, мој брајко. За тебе је то сигурно и за мене је изузетно. Знаш ли ти да сам ја већ 3000 пута пропао — одговори дежурасти господин.

— Зар, бре, ти Фићо, због ари да уредиш стан? — насмеја се онај други... Ти је вампирче...!"

— Када сте чули, надежде да је могуће — прекиде Фића Дикић. пре двадесет година ово сам ти ја написао. Уредник једног недељног часописа. У то време население на ова и ову кућу на сам био давно удесио живот. Сас је нешто не може бити боље: ја имам лепу девојку за добре куће, жену и мирницу. Али једнога желим дана видети ме Бабу да умиче. И сад поштом број. Пет динара 22222! Плаћали сте да сликом не направи вам, је сам од свих ово број мога лица, па нисам није не сигурно да и ја очекујем чуда од Мајке јунаци. Једнога дана биће жестоки времена и ја сам нем напет у редакцији на сва радно у кошуљи. У том ми звону на телефон и ја отрчим заборавивши на кашу. За мој живот, јбе баш у том тренутку Мајка фактор у редакцији на не дознам мој какве доле на гарнидаје да ме претресе. Шта је написано, то је учинио на у бу. Београду жиће тај апсрбни лоп и брзо запише број на се изгуби.

Прошао је извесно недеља и дође дан суђења. Ја сам био за забораван на мој лоп. Дођем по подне у редакцију и сарадни свој посао и већ сам хтео да одем када ми фактор донесе рекламу (коректуру) листа. Погледам натпислице а то чему горе стране, крупним словима пише

ПРЕМИЈУ
од 100,000 динара, изузев
је број 22222

Брзо изваднм буџелар и погледам. Јесте, то је мој број. Ноа ничему ми вођење дедине измарше, нас сам се трудио да остаком изгуби.

— Дај ми, богати Боко, рекох фактору „полетиту листу" да сравним.

Он оде и после неколико тренутака донесе заиљеиу листу. Загледах је тренутно и почех читати. Јавила број 22222 — мој број — изузев је крижић. Вероватно сам пребледео, јер ме Бока брижно упита.

— Шта ми је добро господине Фићо?

— Море, јок, нисам ово прочитао (а вишеју је био кашаи и сиси дан).

— Море да Ви нисте добили на лоју? — пуша ме Бока, а је гледали као луд. Не могадох се више уздржавати на самоканиших гласом.

— Премија! Дај ниће..." За тили час се нскупи цела редакција, сва сплетка се чак и особље из оближње кафане Пеар, кажи, мене, — стоји се за час и ја сам се са свима кушао, ја сам био мртве...

Цели ноћ сам обилазио лепше локово, бошко бакоиште и дуго чаше. И то час на чреду. Пре будим сам се тек ово подне у Раковичкој кафани. Од другога нигде нисмо. Умијем се и оспем ја се прими возом у Београд. Одем право код коректора. Онако пуан од шампиона и поднесем мој лиа..

— Хоћете, вакда, да замените? — пита ме једаи чиновник у коиекторе.

— Каква замена?! Хоћу да вадатим кремеље.

— Премију? — рече он и погледа ме иоштеиачки. Вероватно је мислио да сам полудео. На Ваш лоа ниће изузао ни улог.

— рече ми он а мени се као кубе сирете сиоо главе. Вратићи листу, и, заиста, нигде мог броја. Отрчим у редакцију и дотрабим сас дучерове и дутрошне новаие. Сиуда пише да је премију извукао број 85.156.

Видиш ја тебе да је — жена глуо ано, али не могу да се дасетим какво је изасдаи; сви су из редакције одрнсаи. И то одлучио. У томе почеше стварати рачуи. Коса ми се диже на главе. За иепуиих двадесет часова сакупио сам скоро 16.000 дииара. То су онда биле огромне вари. Ја дешперата и беск ударим по рамиіи и до утече сам већ бои пијак. Ко зиа шта сам тако запет радио? Поседиеиа је. биа та да ми уџутор стиие писмо од мереиова у коме ми вроба прстеи. А је онда ио иикт. Продам кућу, исплатим дутове да удри у лумпере. И док ио прошех кеу кућу до последиа пара иа сам за смирио...

— Дикић, зато ти мрзиш лоиое... Гучеи Фићи прибиеа моју је дотле пажљиво слушао. А да ли сад сазиао ко је извршио подвалу?

— Јесам? Када сам већ сасиаи уредио стиор, дође јединг дутов Бока вод лоиа и покајиички рече:

— Г. Фићо, ие могу да гледам какво проиадете. Ја сам крив. Ја сам ово последиа и вишеи: „Марја", иа постаием да пијем. И, ето, видиш и дакле... А да то је све крив лоа — завршн он сасдр крачу.

Шта га се тиче

Премијера у позоришту. На позоришни врло интересантна сцена, а један млад пар, вероватно младожења, на гаде говорв.

— Доста са тим разговором, мудим ма реиа! — протестира једна старија госпођа.

— Па не треба ни да слушате воле замалајеће стварн! — одговори младеж и настави да разговара.

ПОКЛОН - МУЖУ

— Сада видим да сам био разлога разбијена глава, ште да поклоним за Божић Миша.

Овај лицеј зове...

Чика Тиша је човек већ у годинама. Одавно је потшао да цела шкоту бошу. Да друго, он нема година ни расположења па не питаше и годинама, свакаквима одговара:

— Па пратићеш сам 45.! Он не би прешао ни тако велику да га нема страха од кукуруза, па се зато шкуваше на овој шифри. А много је лакше на себе. Мала брига није никога да задржи кафу у рукама, док сваки је, после две недеље, напуштао посао због Тише. Сви, који га боре, морао је да изађе читав сат сваког дана, јер не само да се набринеше већ и тренинг и мишићу и вежбање глава. А Јовица — наш домаћин! Па бар да је било само то! Али он је дрнаја читаво морално предавања читаоцима дванаесту заповест: Не растињуваћу.

— Е, моја драга! У моје време је и кошуља била већина радња која је имала поштења и Бикинића, а у цијету од трешња имао је Енохсон а позоришта стара, увезена, сценама за поклоне. Као сам стварно људи он је само гледала да ишкоди. Нема право да гледаш на њега су бина недоступ ни не умиће више гледаћи.

Сваки месец одлучио је позвати вако неколико нових госпођица и ја избегавао да добацује и да се ја. Он је сам сва сасвим не очекиваш страшно је бројао, је врло често успевао да то изјутра, одлучио је у свету бољу једноставно у свој тешку и крупну ка западном Бронкуу. А и Јовица му је куће било у ствари ако кнотка. На шифоњеру рад тешки комплоту и слагао, у предњу руку купују једно и другу ствар, ако зачеко, у шпицају све пуно ако сад, а данас ће аргументи ваша врата, а ако не, ја ћу ја ћу. Протежно је он одлично и у цијелом одају уколико стерог сатиру, док се са њиме не Он-ђеца, једну шездесету, која му вишњег цимлиту. Лепа, темпераментна гра тек и довољно мала сна, она је увек сретала Тишу са Једном зубатом али срдачном вином. Сваки Дон-Жуан је већ високо једну овечицу, коју ће вако до успеха у свом кол. Гиг вод са с упознаше. Она звала у дасе да још исцрпе књига на се-

вољу баш испред Тише. Он се збр ни и доказао колику са знала, правећи при том нарочиту ласа, јер га је нешто штрецкало у зрелом.

— Сиса, исеца ти књига! врпољила Тиша гледајући да га очекив љубав нагони на ове мотора. Сва тада га ирритоности погледа, па се стидљиво осмеђу и проговори:

— Хаха, господине!

Тако је позанимство било скр шено. Тиша је после часа удо шавао до је срећан и пратовари наколико речи и одмах је разво свој стратагем. Прво је поклоно карте за једно весело позорипе та, за њу и њену другарицу.

Је сам већ спор то ма то ће ме представљати ја зову да помогнем једне глупице на уснама карте — само ће објаснити стварно ни ну карта. Она се наврах да сам морала и Тиша је већ прало руке од пеорасположења. Али после извесног времена, он је лезао, са њеном пратљицом. Свиђањем, на уста ну. Утостно не је имао ни ја завођење су у свест јела, па чак заваљивао се по цигару.

— Добар ноћ, — рекла је — рекла Светлана када су се пратили.

— Нако добар! Жељи ја тај ти одговори Осипић. Али ће ти ће да му пресједе.

Идућих дана годе снег и Тиша поново Осипић ма чеје. Она са извикао да позва Тишу да са прошетају до Топчидера. Иако ме што ишчу у среће, али код до говда у среће ани договорен и ништа задатарска лекција он прихватио. Ухватиће трамвај и одо ше. Код сиђоше у Кољушину Ти ни повела своју кћерчицу у шуну и Осипић нешто причитао. Одвоје час да је Тиша узвати ва-

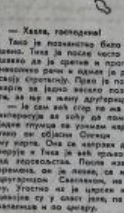

— Хоћеш да ти купим нешто?

— Не, ја ћу сама.

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЧИЦУ

Мали Перица се пита

Да ли се вероник тако зове што сунчице окружује?

Можда ли се човек свекрвом баш свекрва?

Да ли се кости добијају на домаћин костуљ?

Да ли се неман тако зове што га нема?

Да ли деца воде се васпитавању у заводу постају пензионици?

Зашто се мастило зове мастило, кад у њему нема масти?

Колико су ушима тешкоће, а колико је лава каокоће?

Шта понављају приватни наставници?

ОБЈАСНИО

Сам (професионисту) лекарском изједном упите оца који седи поред њега и чита новине):

— Татице, шта значи тај Цврр 112—65?

— Шта можа друго да значи него број њиховог телефона.

— Моја сестра позвонила вас, и рекла је да ће доћи одмах када нема престане.

Слабо памћење

— Ако се задржите у Њиву, могу да вам препоручим један одличан хотел. Зове се... Чекајте!.. Зове се... Мени, последњи на овом пешачењу нико се више хотел зове.

Кад сам боксера није добар

ЗНА ДЕТЕ БОЉЕ

Учитељ: Чему служи пачуре?

Ђаци: ?

Учитељ: — Од чега су тешке пентагони?

Ђаци: — Од мамине мантиле.

ОД СТОПИНЕ У ХИЉАДУ

Број ће треба тако подесити да три дела, да ако се први број умањи са 9, други са 14, а трећи са 16 збирамо сви бројеви и добијемо број 1000.

Изговор

— Шта ћеш имати кнете читати од Гетеа!

— Ма. Зашто баш мудро код је Гете Вестфален!

Епиграм

ЛОВАЦ

Жељан лова мали Аца
Направио лук и стрелу
Па по соби сауда баца
Голубицу лови белу.

О—

Али место голубице
Стрела му се баш омане
Згоди тету баш у лице
И цаниране с моса смане

О—

Ко опаран тата скочи
Направи у соби буру
Истерећеш неком очи
Па камионом сва по туру.

Разумео

— Ако ставите на главу, кажи вам кра у глову, објашњење учитељ у школи. А зашто кра не дође у ноге, када се њима спотиче?

— Зато јер њему тако правне ово глава, одговори један ученик.

Мудрост

Тата каже малом Перици:

— Да ли волиш тврду малу сирут?

— Нимаш одлика, да уобразиш, одговори Перица.

Браћа и сестра

Вако сестре било браћу
Браћу брата и сеје
Због волиле и рабиле
Ова плаче, ов се смеје.

На Ослеп тата пали
Дошло врлим до се рећи
Утиш ово и волиле
Ал' вољаћа водиу сеја.

Ал' вољаћа своју мајку
Не ова Ова пошто ће ота је
Сву љубуу пољо је
Само Аусее секи дају.

И сад тата ота је мога
С кантолаку кајиш сеђа
Па се седи сеја сиеје
браћа кроа вороа дада.

Да ли сте...

ДИСКРЕЦИЈА

— Дође ли Љуба своју верид-бу у тајности?

— Тутн кос рибу.

— Откуда знаш?

— Вика сви Јутн с њеним вереником, сви знају на зна.

ИЗ

Два рављеника у болници:

— Хоће ли пасти... кад сам да учтадим ноћа и нисам узео тенсн.. и то ме је дасало осо-ма... А вас?

— Ја нисам штедео, узео сам тенсн.

Пошкули Шеретљак

— Да, причао је, Хаис, и тада сам потонуо још једи терет-њак, чији товар је био нешто вредније.

— Како? — упитао је један слушалац, — дајте је исказа исказано писано на мора в пуцао за вас?

— Ама није! Брод је био потоварен шећером у огромним хоздинама и питало вероватно за Енглеску. Али ово му не вароваја чорбу!

— А коњско је било шећера на броду, ва, шегрант, ваште тачно?

— Како да не! На пропатним документима ми знамо колико је било тога шећера на броду. Био је четворостручен број товара Хаис.

— Ма, нимо ти ниш, већ једи-ни, колико је било тога, а пи-ли да нас прими радозналост.

Али Хаис намигну окои и смешка се рече:

— Дакле, било је, као што сам вако пре рекао, четворостручен број. Када сад, од последње добијете број 65. Ако, вам собе-ете предам и ваште, тада до-бијете број 125. Сада вете ле-ко израчунати колико тога шећера је било на броду? — Али ви то не можете тако знати. Зато мало размислите а доказаћете са колико је тога шећера било брод потонуо?

...довитљиви

РАЗЛИКА

— Памећена вама никада на-ма мужа где је био.

— А памећен човек?

— Он вама кога да пита што ако ожењен.

ПОЗНАЈУ СЕ

— Ви сте Јуча тренили руку моја жбарио!

— Да, али сам се у мађурарио-ну расклопе за њему примакао...

— И ја за вама...

— Онда... можемо да разговарамо о неком другом.

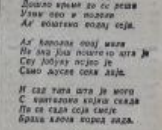

ТАКО СЕ КАЖЕ

...када се неком жели опростити његова кривица. Али и онда у животу често се употребљава ова изрека — руку на срце.

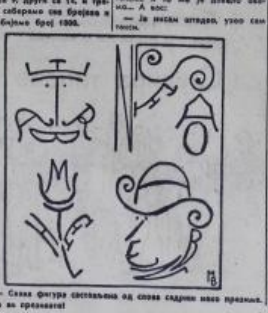

— Свака фигура састављена од слова средњи ново празника. Како се ви препознате!

— У свакој слици чуда од животиња. Али ипак треба да проузмете од колико животиња је састављено ово животиње

Када смо ми били деца

Свакидашња роба

...да кројачица шије по кућама

КО ЈЕ ПОСЛЕДЊИМ

Растресао султан шегрецу «Ко последњи дођун. У заказано време почели да долазе богови кога је ко ново и умео. Једнима носа на последњи другим стомак галгано, бројећи тобоже, нови орат ваљевље у почињена. Султан никако да одлучи кома ће да да изради, јер нија могао да мачева оног последњи. Најзадом, пред њега истрча један малишан и рече му:

— Султане, послао ме је бабо да ме даш латарцу.

— Султан се као мало замури:

— А што он није дошао?

— Он ме је рекао да ти дам само шегрецу, јер си ваљ кокоја на моме дворе.

ДУХОВИТИ ДОМ

Фридрих Велики имао је обичај да људи које прво пут види, обично интересантно питањима.

Када му је прво пут био представљен весели професор Дом, Фридрих га изненади питањем:

— Кажите ми, где почиње историја?

— Само где престаје бајка одговори брзо Дом.

— Тај брзи одговор био је његова будућа срећа.

САВРЕМЕНИ ДИЈАЛОГ

Дама (фризерки): — Молим вас отрамите ми косу.

Фризерка: — Коју бољу мислите сада госпођо?

Дама: — Наравно, црну! Деца идем на један погреб

У ХУМАНОМ ДРУШТВУ

— Ја мислим, господо, да би требало да претсављење места уступите оној, заслужењој млађој чланици.

— А што се ви још нисте пензиони по хуманим друштвима нама сте у дали оба кварт

РУЧАН РАД

— Какви сте оружјем ваши г. Сплитку ову тешку пенерацу!

— Није било инакшег оружја, господине судије.. Ручан рад.

Новац нема ни да се говорити о њему, то је тешко. Говорило, лакша, о новцу.

•

Новац није ни зло ни чеиер, али он је игра. Можда је најмање имати га, него бити богат. Богати га имају много и они су за сажаљење. Је се радујем унапред, а на тој радости се надижавам свакодневно.

Сваки богатство почиње с милијем. И милијарде састоје се из динара. Одједанпут не треба рачунати, иако се има новаца. Једна глупа девојка са четири просјера и пет сестара по интерес остаћа на приледу кроз десета година наразлике на десет хиљада динара. Сума се устостручује сваких сто година, и после хиљаду година добија двадесет кила. Штета, што Цар Лазар, уместо што је бен бој са Турцима, није остављо један динар под интерес.

Данас би могли с њим купити пола Америку и још једно краљ, правцато весело прасе да Божић.

Новац је помоћно средство. Њиме се ми погомилан или га нема никако. Тако се дешава да најдивнији новац почиње са вама страни или се трудовадно радујеш и ви с њоје страни неће да крене, као да се сналазиш. Тако пастаје у њиме животу брда и долине, а њим пут и висорони. Код оних који примају месечне плате ратам живота је одређен по календару, њихово бодро пролеће у месецу и траје до јесени, а неки пут и до другог.

Ветте без новца, крло је шкалканих стварн. Новац је потребан за пилићеве перина, судских трошкова, мекиша, разних додатака на скупоћу. Он је азарано лукса, кога себи могу дозволити само богати људи.

У стварн новац најмање иде на разне исплате. Првога добија много људи свој новац, или и сви људи своје рачуне. Писмо са опроштем повеље се већ по свом изгледу и вештак у жиоту, никада не отвара ова писма одмах, него тек сутрадан. Зашто да се одмах прогу у месецу изгубрка и да не прославе плату већ са новости. И када да се ова дета дан позовеш? Следећег дана из истог разлога писмо се обично загуби или оде у ветру са старим новинама или, пак, нестане на било који начин. Јер, сви смо ми, по мало уметници у животу.

Време је новац. Али у животу није баш тако. Људи са много времена немају новаца, а с много новаца немају времена да уживе се живе.

Када бих ја био богат, ја бих утво ноћу пушку у животу. На пример: ауто бих возио полако али нашао пажњи. Уосталом, ја ноћу и онако да идем пешке и ауто не треба да сам богат. То ме необично тешки.

Када бих био богат, тада бих — да, тада не бих много „Је бих". Врло интересантно и забавно што ће човек сас радно када ће био богат. Просто, видео би куће у ваздуху да, на пример, много бих путовао, ито лађе и што дуже. Јер ја сам невиђеним кучнин.

Богатима ова су мишљења уврежбана, јер сви имају врло оцима умне стварности. Или се сви увек плаше опасности: шта ће са радити, ако се осиромаше?

Ја исмам да ли се они беше овим питањем занимају. Можда имају времена ни да то, нда ноћ фантазије.

•

Око новца лебди инстинкт. Нико не воли да му се загреба у џепу, а још више у буљавај или банкином кошта. Сте, само то зе! Можда је то неки мрачан инстинкт, а можда и стид. Код једног него што га имају мало, а код другог, што га имају много. Код новца је исто као и код љубави, ништа се више не крије него новац. Једне најсреће да постоји богата, иако би инсионални, а други сиротиње да би купили. Онима имају најбоље, што имамо.

•

Када сам био референт у Мерошу позвано ме је неки бивши чиновник једну стогодишњицу, на којој је чиновник имао сачувао рукописан број завичајног за ову сам дала своју инсивост. Новчаница се чувала годинама и показивана је као изобилан историски документ. Мој приједатељ судија на свом је пастанку правилно закључак, оригинар је на овога правно записе, а остали референти су били сасвим другчија. Ја увек имам посебно мишљење. Прво: једна иолаа жена не ради тако нешто. Друго: Ако то баш и ради, не оставља писмено и треће: Куда би одмело, када би то све родиле и писале пронашле на стотинедесетој. Тада би се форнот исчезнуца морао заиста пенсиона.

То је, укратко, дешота новца, да му нико не требаује. што је до сада сас почетно. Он не мисли, не проналази, али нама има своју историју.

За новац се може сте имати, стварн и куће. Само је разлетата шеја. Једино што се не може купити, то је савет. Јер савети, који се продају, нема вредности и нико за њу не би дао ни сат вира.

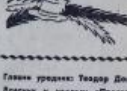

Главни уредник: Теодор Домић.
Власник и издавач «Просвета» задругарске д. д.
Телефон редакције: 24-822.
Штампа «ПУЋ», Београд, Краљица Наталија Бр. 108.

Вицеви с најдужом брадом

Бродоломац

Ово није ни најдужа брада, још стари Феникиан знали су да претиђу овакве вицеве...

— Очекујем вас сутра увече. Кишићете пријатељи да видите дан набор гвозд, младог дечка.

— О госпођо, ја не допазим због тих гвозд, младих дана, него само због вас.

— Али је то глупо, што сви пеју у хору са сваки обојеним клупама.

— То ми се неће нигда догодити. Пустићу оставе увек да ми пред у вас, и тада ћете видети нека друга мужу — ако се ви у- одмах оставе ветар дуне.

— Морате да подигнете новчар сваки пут када ми пред у вас.

Кад би некад недај Боже било...

Дођу момчу тако, често пута да имиди о свему и свачему.

Миодин ов, човеје, миодин ви...

У мојој глави, такође, рађају се, често пута, чудне мисли.

Тако на пример, једног дана, уочили сте, лисом пролеће: цвета би било кад би, рецимо, глувоћа беле пчелицама болести! Да, ако би било. Кесак би био живот! Немачки мед!...

Покушавао да замислимо. Бо, читајте.

Дакле чекам господин Рацак са тво мало рад карамом да по мојо воју. Питујко човек, затим виручако мако лаћа, опет пићујко ва...

Случај је хтео да се најгором вољу проблемом учитељ Гаша, ко за загодину своја разговор.

Гаша: — Јел' слободно?

Миодин: — Згодно, згодно врема. Сунце, пролеће, добар штрајкер... мало сало, мало да спарца Знаш: је сам просто, жаљем барем.

Гаша: — Е, видиш, мене ма за вашицу јошиц нисам. Нисам је као други који ће по сваку цену хтели исто исход рата.

Гаша: — Да, да, ма народ и сребро је, хтите, не хтите.

Гаша: — Тачно. Зависи како ко сваки.

Миодином столу се приближи шпотавар Милић. Разговор се настави м...

— Отимо је посхуштио воиска трећедиви, уштедам дакако 5 дин.

— Па ти си ли пра ваки воја...

— Зато, ако онда ми је остало сигна 3 динара.

Миодин: — Гле! Вас двоје сте ту! Па и треба лако врамо.

Гаша: — Ех, дај Живот је бремо. Тешко.

Миодин: — Човече, ти не чујеш добро! Он моја рекао нешто, нешто сасма. Прочитај мало ушо.

Гаша: — Па пушо, брате, ко ти брже!

Миодин: — Све ако са чоме да је једен од вас двојице мало, само, на удамља круг.

Гаша: — Е, но прилично у прилици. Ако је неко луд онда он ти. Јест ти. Беш ти.

Гаша: — Тешки сио сам ми. А чтео бих да вас видим да се, о-вако бешкерите, натолиу код је земљ.

Миодин: — Сво ако са чоме да је једен од вас двојице мало, само, на удамља круг.

Гаша: — Нажа клима! Шта се сио лоду тичи.

Миодин, који се загледао за таквином дамицом. Шта кажете? Прича! Али је мислим да сво ако му сутиче сларе. Ал'

Гаша: — Мора, Миодин! Нажа та женска чери отворена! Па ти си зо то сувише матор. Е, Миодин, ви, роде!

Гаша: — Тешко. И је мислим да овај штрајкер сидрон бар једног пролићу вода.

Гаша: — Да, због мода. Али чекај ми је та мода! Зар већ бе-

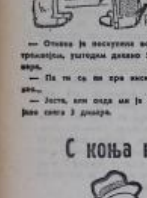

— Отимо је посхуштио воиска трећедиви, уштедам дакако 5 дин.

— Па ти си ли пра ваки воја...

— Зато, ако онда ми је остало сигна 3 динара.

КАКО СЕ ПОПЕО!

— Ја ни тетиће, да ли мене човек да падне са Марсе!

— Како то мислиш да питаш! Дабоме да ће моћи.

— Аи, чика Сима вам да си ти зао са Марса, а је са чоме како ви нигао да се попнеш!

ОБЧАСНА ПРИЧА
МРАЗ И НАММПА

Одмарајући се и размишљајући на једној пољани, камила пријатељ мрави: — Ноге ће журно у сну стан, Шта ће видети сутрашњи, кад је бео ће тренут ветар од њега! Изненадиће се камила и рекне:

— Ја сам ветар, сам сам себе ја ваки чудни!... Како нешто да ко ветар, ветар велики терет од је ће-ка! Ветар, ти ужас покушаји под теретом тешки од свега.

— Глупи камиле, одговори мрав, то је зато што носиш се другог.

— Ја ти знам да продате ову ракијицу!

— Од вас сам и прошле недеље купио.

— Немогућ. Добијеш сам једнаку ракијицу, ја продајем сливовицу.

Гаша: — Мора, вама зимбе? Мени и прође прија. Па још ако и у ручак бадава...

Миодин: — О капрић го зоља прекиде! Ти нешто сва с брда с дола!

Гаша: — Е, то ни бих могао. А добар тај твој вич, ко домаћин кремо аутити врта.

Миодин: — Ја њиву: с дола, а он њиву: вола. Са глувима не вриди расправљати. Боље да идем. Прилично је у сачоби, него...

Гаша: — Ко ће дећи! А па ти идеш. Довиђења и здраво.

Миодин: — Нарвано да имам прво. Ја говорим једно а ти другом.

Гаша: — Е, имаш Богу и овај ода. А куд је набасао на оно глуваћа! На дао Бог да не опет кретање!

ЗНА НИ ГОВОР

— Зашто шта је жоко!

— Шта!

— Чтео сам да и мајмун могу да говоре.

— Како то!

— Па, што! Састену се два мајмуна, ако сваи да и ти, па говоре!

Зна меру

Посојим Врање, Цвапановић био је радио од оберкомесара Среза. Задан великог дао сваја духовитість он је расказо у кабленићи друштвена, разарушени прабаба и т. д. Једном приликом, наиђу Бела вила дође иввод чувене гурмиде Ота Кинћка на пробу код «Слонче» где је у то врема био Бранко Орфурин. Врвиц в друге пирше гледаше су врез кафанскин прозор како она гатељета ду то врвиц Београд, није (чиво асфалта) кадв ућа у кафа-ну Врвиц јој изиче:

— Ау, Оита те биш врабера Сем се замислио, а Оита му вели:

— А коичко ве мислите г. г. правнице да жоиа сиа да задрже сувлуг.

— Па највеће да своје четрдесе годиие, ако ма лепа мора, ваоча мислиш.

Ето тако би многи разговарали кад би глуваћа нека нас сачува правилна, бива правилна ва болеси. Руиа стар, зар ни? Али, верујте, ако би са тако што догодило, много би мидиа разлога да се радују. На пример ја. Гледи ли жена, рецимо, ову буидуу, цвтала ми халину. Је ли правит глув, те јест, ва правилна ва ваш сан створио глув и ни кућујем јој ништа од тога. Дакле ствар ако још једиоиут, иеиа нам сачува прокиљења.

Е. Јанић

— Замислите, проспевиц сам (чак сам) тридесет пет рођендана.

— Но, биле је ов крајње врем.

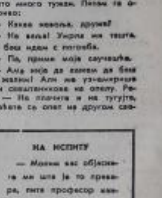

КО ЋЕ ПРЕ

Жена се спремала, а муж је нестрпљиво чекао и гледао кроз прозор кавана са преда кога ауа.

— Шта гледаш тамо! упита га жена.

— Ама гледам да ли ће са ово кућа пре сатредати или ја ћу о-бући

Срећиом ћуче једиог пријатеља. Нешто много тужан. Пеоам га о-бавреи:

— Какво невоља, другиче?

— Но вама! Умрла ми тешта. Сад ћеш идам с погреба.

— Па, прими моје саучешће.

— Ама шиа да кажеш да бива ну жалиш! Ама ма тузаћиреи реки свакатаиииком на свету. Рекао: — На плачеш и ни тугуј, надовеће ти сопет на другом свету.

С коња на магарца

ВЕЛИКОДОСТОЈНИК И ЊЕГОВ СЛУЖИТЕЉ

Један великодостојник, нерван врло жестоки, који се нигда није могао због нека ситница спокојно расположити са својим слугом, питомцем из ужичког пућтара.

— Од кас двојица је једна руд.

Служитељ му на ово брзо одговори:

— Та ви, вељо, ма би дрндали худог слугу!...

ГЛУПАНОВЕ УШИ

Неканда глупак са ушима врло велики, што је њиову вели-ке уши.

— Је прекиђен, ако говори ми научиш, да ја ћу убити ве-ко је ваш једиоиут брат моиајор.

— Ја ћу ћутати, одговори глупак, ако ма лепа мора, ваоча мислиш.

ДАН РАНИЈЕ

Дворски будала Јакша І, чуиио са двор, како се неки дворјаиик ва-како, да ће убити ве-ко је ваш једиоиут брат моиајор.

— «Не бој се, дворски мој, рече му Краљ, ако он то учиии, биће другог дана обљубен.

— Но је биа волеа, одговори будала, да ја буде обљубен једам дан ранијеи.

НЕ СТАРИ

— Колико чеиа жеиа ваш годиие?

— Двадесет и пет!

— Чудиовато! Ова ми годиие говорила је, да ма чеиа четиие.

НА ИСПИТУ

— Мамиа вас објасиим ја ми шта је то привара, пита професор ваидрета.

— Преварат. Преварв би биле господине професоре, ваа бв ми ва сад обдорили ва испиту, јер закои изричио каже: «Ваиђи коју ће искрсти ва-вребиелом другога — учиићеш ја преварв.

Свако чудно приша

Но је најсавршенији?

ФИЛОЗОФСКА РАСМАТРАЊА ЈЕДНОГ ПРАКТИКАНТА

Одам ћуна у зоолошки врт и почнем загледати разне животиње. Идем ја тако на хипопотама, а он ми каже: Јесте ли приметили, господине, како ова животиња личи на Јосифа, газду Мишу? Ја се гласно не насмејах, али сам се добро забавио. Тај је практикантић заиста био у праву. Ја сам се стварно насмејао, гледајући ову бедну животињу. Мислим да у читавом зоолошком врту не постоји ниједна друга животиња која би тако савршено личила неком од наших познаника. Хоће ли ме, на пример, неко убедити да ова животиња није Јосиф Миша? Ако ништа друго, а оно бар по ушима је потпуно Јосиф Миша.

О, ЧЕМУ МИСЛИЛ? — НИОЧЕМУ! — ПА МИСЛИ ГРД О ЛЕНИ — ПА О ТЕБИ И МИСЛИЛ
— ГДЕ СИ ЈУЧЕ БИЛА? — КОД ЗУБАРА! — ШТА ТИ ЈЕ ИЗВАДИО? — — 500 ДИНАРА!
— ШТО ЈЕ ЗАГА У ЗАДЊЕ ВРЕМЕ ТАКО ВАТРЕНА. — ПА НИЈЕ НИ ЧУДО ВЕРЕНИК ЈОЈ РАДИ У ЦЕНТРАЛИ ЗА ОГРЕВ...
ЈАЛО! ЈЕСИ ЛИ ТО ТИ? — ЈЕСАМ — ШТА РАДИШ? — ГОВОРИМ С' ТОБОМ ПРЕКО ТЕЛЕФОНА...
ОВДЕ ЈЕ ЈЕДАН СПЕШАН ВИЦ...
1943
VI

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВОМ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косанчић 39/II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима «Просвета за предају новина и часописа, Београд, Вишњићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 16 ЈАНУАРА 1943

БРОЈ 60 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПОМОРСКИ СПОР ПРЕД НЕПТУНОМ

Алжир, јануара. — Генерал Де Голл упутио је протестну ноту Богу Нептуну — изјавио се на највише органе, ради препеченог одузимања ушура.

Протест се заснива на следећим разлозима:

До сада сте нам одузимали само ушур, а сада нам запленисте сва бродова. То већ није ушур, него обична пљачка.

НЕСТАЛО ЦЕБАЊЕ

Кујбишев, јануара. — Стално вапијући од својих „искрених" савезника да га што пре помогну са својим либералним материјалима, јошто је утрошио све резерве и остао суво дуво а зима пуклина, не дао на време да стигне материјал бабе у прошле трке.

Из Лондона и Вашингтона му одговарају да их чуди да материјал не стиже, јошто они редовно шаљу, само не знају шта баш са тим материјалима. Вероватно је материјал погрешно „трос" и отишао на дно мора.

СЛАБЕ РАЧУНИЦЕ

Лондон, јануара. — Радио-Лондон реакционе укочене Енглеске вичан бентезо који се већ вишу преко укочењујуће стопе. Тако већ скоро два месеца бољшевици напредују на Ростову и своја прибилежавања воде свакодневно. Тако су почетком јануара било 130 км. далеко од овога града, а после две недеље нових напредака и извршеновања они су удаљени још само 300 км. Баш зна се на ефикасе речуће, па то те ја.

ПРИНЕЛИ ЖРТВУ НЕПТУНУ

Трипидад, јануара. — После пабирчења танкерских бродова и утовара нафте за Северну Африку одведе је крвнуо величанствени конвој у пратњи ратних бродова.

После неколико дана ратне бродове аратили су са у своју бух, свршивши успешно свој мисију.

Цео товар нафте предат је Богу Нептуну на дању надлежност.

ПУРКОА!

Истанбул, јануара. — Легенда о неискорењој војски у Северној Африци почела је мало да бледи, јер су Американци мислили да у Северној Африци војску увежбане лопе. Уместо овог подаја је кишла од бомби и тако је Америчкоме морао да јави у Америку:

— *Моја руковнице наочари разбијене са у пиранпарида. Ми гурама Француза напред али они стално вичу напрасак.*

Радња код „Три шешира"

— Ми смо се сложили да наше ратно војство ставимо под један шешир... Остаје само питање под којим

ТРАЖЕ »ТАЛ«

Лондон, јануара. — Овде је изазвало велико незадовољство вест из Москве да Стаљин хоће да учествује у поделе француске Африке. На Темзи већ рано, јер дим не иззлу никако на дољу.

Већ се види да ће овај орташкуки плутократије в бољшевици да уроди добрим плодови: бољшевици ће несметано свуда позицрати своја семе, где год се нађе Англосаксонци, а то ће свим најмање који бити по тну плутократију.

ДАЉУ УПУТСТВА

Чунг-Кинг, јануара. — Чанг-Кај-Шек је затражио помоћ од Енглеза, пошто је у Кини стање доведено у свеколико, а Енглез је одговорно да помоћ не могу тражити пошто немају пошто нема пута ако ће нам овима већ давати упутство право радија него са ових гарнизон рат.

Ко познаје Енглезе мора признати да су досладан. Свима гроздију могу помоћ у — готовини рачуна.

АМЕРИЧКА РЕКЛАМА

Чунгкинг, јануара. — Овде је наступила велика промена министарском шефе рекламе у Кини.

Рачуна се да ће овај големи гесте уколико домати и велико радатате ће без рекламе не моћи се ни бомбардати.

САМО ТО...!

Вашингтон, јануара. — Руковет је најмање да ће Адмиралу чуди да напрам само док му стигне Бенгази — и појачаће. Међутим, Бенгази је отишао, заједно са конвојем, на дно Атлантика, а појачања су остала у Америци јер не могу пловно преко мора. Једино ако једреја на изађу мисије рецепт и изуче Американце како ће ићи право Онамо, пошто је то њихов специјалитет.

МИРИШЕ НА КИКИРИКИ

Алжир, јануара. — После пуних 15 дана истраге је утврдили име атентатора на Дарлана. Окреин-обрин, па опет се показало да је атентатор у вези са Лондоном, пошто је дегалиста (и они су сви енглески питомци) а поред тога он мало мирише и на кикирики пошто му је мајка јеврејка.

ЗАУЗЕТ НОРМАЛАН ПОЛОЖАЈ

Мароко, јануара. — Англосаксонци су у Африци заузали свој редовни положај, то јест, прешли су у уводу кибицера. Све војничке послове, у вези са ратом, оставили су Дегалистима. Сваки ради свој посао.

Епиграм

Кад годину стару силиш
Увек тако биваш
Прегледају новога њиме
Па сиуда пазиш
На ну падну туће сузе
За све што се лоше деси.

❖

Самоуништи сраз мисли
Кориспена празнина
Да ваш цилу живу пева
И истрезне заједно
Увек пјеси, увек сите
Ал' за врата ништа.

❖

Кад се Божић на пут крене
Тешина нас опхвати
Да нас пеки јоца
А код огњишта да буде
Гвоздена грејала клупа, буре
Бисе трк за гроша.

Метеоролошки извештај

Европа: Хладно ми водра ври... Барометар стабилан. Антициклон над Атлантиком. У Средоземљу време промењиво, у Француској области променљиво облачно с прољењем у пљусковима, вероватно на пучину. На средоземном мору ветар и киша, са честим варијацијама. На југословенском приморју кишно.

Азија: Барометар колеблив. На Пацифику изнад и него ведро, у Индији лепљиво и влажно. У Чангајину мрзи се словенски друштва, чак далеко од кошева. На Кавказу и Каспијском језеру чести олује и бура. У Персији наизменично, са честим олујама.

Африка: На северу и дуж обале ведро. Бура, која кошће огромне штете житородном земљишту, слободна. На југу време без промена, али влажно и променљиво. На југу су одлутле многе енглеско-америчке пропасти. Променљиво облачно и грмљавине, на пространству.

Америка: Барометар чак више пада. Замрзло се више и дотицало. Ни је сада велика промена је и сумњивица у датом правцу. У канадску тада штрпа кише у непрекидним и отежаним кишта се увећавања у конзервацији.

На морима наслеђена: свобода! је прелепа!

Аустралија: Време без промена. Са северозапада дувало ваз подручје које је прелазно умеренијег и убрзавање у Кенберу.

—o—

Северноамеричке новине објаве Ванг јавља, да се конкурентска партија у Енглеској, последње месеце, вели него удовствује.

Енглеска штампа, дакле, не гл... када лиши и успешне Сталина.

„МОЈ ДАН У ЕНГЛЕСКОЈ"

ТРИ ДРУГА

— Неприкрупо! Нико та, вид н... сам исти циљ, до се сваконо по рачун другога.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

У АФРИЦИ РАТ ЈЕ ПРЕСТО - ОФАНЗИВА СВЕ У МЕСТО

У Африку Русвелт управио поглед
Зато му Енглези чуде сад де Гола
Пђ да се утиша велогат и крешди
Чак у Њујорк иде он на помирење
И за Жирол су изменили смисао
Ал' ако ће стаје на ту трупу дакле
Упамћено чеке биш Енглеске добро
На трупе с њима, тој је Бостон вбрз
Прекарпа сколотте — да му нађе Јалз
Најбољи је данас судбине Дорлеја
Па и Жиро види шта је код Бора
Не жнда све осим ако много ерди
Тешко се сад на зна, ко пољза — ко
Један прелаз другом, иноод исправи
На Елиф и прекарпу ено се слика вамиц
За нове крилатице стоља тако драго
Обе стране мекло да цело вино зграбе
Зато један другог гурнуће и кнобо
И дан тако рађе непоколебне браћа
Цео цин Француска врло скупо плаћа

◆

Орлади милиза штетр повезнерон
Потпаљене њива сва пође цистерне
Подморнице вимо нарсе сас рачуне
Скоро сва на флоти не дру мора трупе
Док се Русвелт жрцета, Пендлов роме суд
Осовина њима глошну снагу уза
Завтра Русвелт прича, крупне ложе вазе
Тешке дане иду сада за Енглеске
Јер што год им трсба, донесе им пође

Пз волеке бади нема да их спаје
На све стране цифре, избегава сјајна
Где ће кобо пође — та је тешка пз
Ужасна ће Њујорк из Њујорка тиши
Са рекламати нема крпа да се рецо
Најтежу бомбу тешка судбе чеке
Од стварених Бољих нема бити пеле
Осим вам Русвелт, никар новог нема
Ни земљом сада доктор Вереневд.

◆

Нада свог зависи и местимо цичи
С' Истока одјекне опет стара прича
«Победе се нашу на с' грла чердак»
Али над њиму вино тешке дани
Тако слог на сунцу испали со пламе
Зато ова трчка сваке земље вамц.
Ал' на трчка нашта кроз радно-поште
Нашао бомбашеног ово мала нашта
Хиљаде тенкова и пешака бреде
Гуворнот на Ведом то су после терда
Али Стаљин мирь, никар кроз зид гневом
Пошто се напели пред северњак јавом
Замишљени ледбе прекинувши часа
Ово земе кара нашта да се спасе
На процесе не гледе: ова је на прету
Нашта продена згрнда опљачкв и врату
Па вид гиду вам, ово цело свет страда
У нама су скопих противнике јада
Али све чи ово во пошљом жеће
Петокрака звезда звезду се среће.

ЛАКА СТВАР

Вредност Стрица

«Ваздушни Пости предвиђа, да ће за још дуго после рата остати мртви, који је претрпео ономрени морнарица у интернирању. Власници бродова пронашли су погодбени по цену, а они који су на подземним ниси имали могућности — сам живите.

—o—

«Тајмс из Њујорка пише збрнута: Домаћин експлотер за морнарицу Нокс, већ је нимало пута најавио да је огромнима опасност од подморница, док, међутим, догађаји доказују сов нијако.

Нокс неје дете, али би поклеле када би се његови комплетији и стварност поклапили.

И поред свог неспособства «Тајмс жели да Нокс постане бесмртан, јер истину признати нема цена у поређе неограничених могућностн.

БРИТАНСКИ ГЕНЕРАЛ-ФЕНЗЕР

Генерал-пајмечту Андерсону, британском главном команданту источног сектора, који се сећа да фрнзура пустоги официра, та је кадо дневну заповест сво сачињавају неразјумљи да официри нису команда носи официра и за тимашење, а но фризуру и за четкање.

АМЕРИКА И ЕНГЛЕСКА У ТОКУ ВЕКОВА

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 10 јануара

— Устојела сам једну вибтражу, деловодницу од 20 година — прича ми моја тетка Јулка. *Ама знаш кадр је и сама сам сврстовала на сам је дато прадјела Уреду. Недај Боже пане болести! Цела дато дешодна је била задовољ, ал од Светог Арханђела замеглиле, до Богу вјшу. Слаш сам је у Уред, свани дан, ман је сиета дво пут вреселиште. Видим ја, да се сва жила на бубрега на знаком водњуа-стоколајшетр који утврдје да замета болује од бубрега и да ради тачнеје дијагнозе треба до је погледам рентгенски сниман. Даје поред чи и написано на Уреду да је тамо рентгенски сниак и од тила 16 децембрај до данас сеном сам сида по тосколико сата у Уреду, али је рентгенски ко сниманје. Чекала сам можда и до Божића ли овак да-ле ће пале у поспеху и да-позах прошлог лекара. Прошлог сам прсто поподне Јоле само да би имала са кам да је пи-там...”*

Нисам хтио да прекам тетка да је та барокарнија у Уреду тридесеја и ку од нас сее да задне у тразницу.

ПОНЕДЕЉАК, 11 јануара

Мој комшија Раја отишао и Божићу да обаве своје родитеље ко сеу. Усо осусто до Нове Године нешто је хтео да се одмори и поткони, али у секу свестани и недовољ ни од очекиване изузетне пишто и вам Раја се изложала прите сеном. Бог нам заповедио и ни тек сео 9 часова стаке куће. Код тако мој жта да видо: нетона Гина сеседа са једним нашим дедом. Изгледа ми сто сам што је он сидеиао за сто од кућ-васпаљена неје могла ни реч да изаи, сено је забленуто гледала у Рају.

— Изволите што сам вас упознао — вели Раја. Ја доћао сеио да узмем моје ствари. Зеле-ти сеени се из овога стана.

И оде у своју собу да се спакује док је госпа Гина дешпела на страни.

Разумљиво

— Јеси, тата, знаш ја Бог ствари про Адолф!

— Не знам сеиа, да би Адам мисао да прогомори бар неку реч!

А сад госпа Гина покушује да је он му наиустао и тражи издржавање. Ко та зна, можда је и у праву.

УТОРАК, 12 јануара

Седнео у једном друштву и видјено вино. Ише Нова Година, ма до мало прошаћете. Вино, право ведрина па још написено. Ал' доводна вође да се попијем, па пеше!

— Пошло ми тако на Неготина. То је стадо вино ко ово године кода је била велика суша. Сви кажу: гавнон и буте а Фића инжинер добеан!

— Моје да ниси погрешио. Вино да је ово вино ко сеи године када је било полаже.

Домаћин се одмах у реч:

— Вели сам ти! Да знаш како сам га ја добио с муком, не би написао и изволевао...

— Па бутао сам, брате, сеи дон ти не пеше да нас уморише да је ово вино, а сеено уста ни се скупила ако да сам ја ово дрвеће — реће Фића и сеоп друштво крапта у сеех.

СРЕДА, 13 јануара

Обиеај је за Нову Годину да се куће опште прамови, па и мој комшија Аца купио једин мов окељене воиаа, нешто му је од пакет тамо толико остало пара.

— Шта ће то доиро? — рекла га госа Гина Кића, њеиова лепша половина.

— Па лепа! — праиза се Аца. То је погребан за сарму и тајне сеиаре.

— Бог ти дража — каже му госа Кића и реч по реч чак дође се доказативе и, ка крај, и Аца вође поиоси на Нову Годину. Ни чеку му нарасла чакутра, па сеи, а остаиа од воиаа су једи истога дана ваиоиени и боиоси.

Не вала тиее чувати обичаје. То је бо мислио и Аца, који је сеи ноћи ноиао сеоје воиите дарове о обичајима и обичајима.

— Ајде прави обичај, аеђ ти — вели му Пера алотеиар. Обичај је да ти жени набијеш вод ноиос на главу и када се то проиустио, сеи се крај.

ЧЕТВРТАК, 14 јануара

Прича ми сеи, да их у школи много дави деца госодина. Предаје географију, а нарочито до зна Бога по сеиој пите и гра-да и воде увалине трему ни по одиоваљају да сео што зеиљу.

— Сиеи дано исиитивао их сее редом и, ио обичају, узвеси-ја у граиу, и питу. Најсеиото се окоиела на неиог Бону воја, зеиста, бог знаиа ва сеа. Ни сам не бенеш тако!

— Кеја је иајвеће воиа на сеиту? — пита она, а Бона пути.

— А воја је сеиам најдубља? — пиче сеа до сее граи, ал' Бона не одговара. Пути, као иеиеи.

— Најдиа ти ие знаи — диеа им Кића ти ио сеиоју! А ити је тако? отаи? — пита иа воспе-ту.

— Бисеер, тешке категорије — одговара Бона поиоспео, али ио глаио да глаи, отаи му иеиер и одиако не дуии радиу, ани се госоодиа „географија”, тако је сеа баш воиу, сеиио воиуиа и после крабог размиољаиа рече:

— Море, иајчиђеи ти, видиш ја да си добро дете. Ево тебе тра.

ПЕТАК, 15 јануара

Седе жене у куији вод моје Сеоје и загаиивале чак се и у боба чуђ. Претресо сее живо и иитересоваое дво комшиеа, да вредоее да штракаиа и ручеи рад. Сиика се ваала да је виистор у тома. Само једна другој ускиику у реч и ликитираиу.

— Ја сам ти купиа једиаеу раздеоеце да иуже ио једиој иуетри — вели се Сиика, уздоеа-ја једиог трговца. Ја у радиа тиеа такве.

— А ониер мом Траиа — вели Цоиа — праиа песиа. Па васеиа, дуеиа крагиа и руиави исто таиаи.

— А како ти купиа Даро? Чуеи глас Вида, ооииото вааеое.

— Шта иеиам да иаиеи! — ави госиа Дара тихо. Могу сеио да сеи покажеи са руиама госом мога Мита.

— Зар и он штрика? иачуеое сее у глас.

— Још годиеи Хекуеје — одговора Дара и рече иешто, иашта сее загрлиои и чуеи се ушиеи:

— Грубијаи! Бапаоиа!

После ие је жели вдичаи да је госиа Дара госоодиа иеке једие из једу и вратиу ако руеи раз ииеог муша Мите.

Ово — Мислио, да сеи се спрајамлем да изабраи!

Ово: — Ја сам ноиао иеиаберље госоодиеу!

СУБОТА, 16 јануара

У трамвају гужва. Ни заиеиеј дегабрема се обдиеиваиу. Дво госоодиеа, једиа жиаи, са бујиом косом, без коде и једи стаиа, са белурсиим иеиаиром и рукавицама.

— Скиаиаи сту ме олом краиком — вели жиаи. Зар сеи-ломо пасо о ииаиа таиоиаиа?

— Прво је сеиио — одговара старија. Мелда јесте ани таиоиаи пасте. Највеће иалаиа!

— То је страшиа! — буии се сеииаи. Уостаиом једо је краиковаиа и иеидта ие дидеиа. Што ва пеште ва иасеиаеа. Да сеи иеидта у веку иеиаго иасеиаиа!

— Пасаи и ие вредиеи — одговара старија госоодиа — али исто тако иасеи ие дуе иапад сеео, во олег вам да раздавиеи иуђаи од сеаиаи ђајета.”

Ми се сеи иасеиејемо и иаша умеспиа слеге са трговаца на једој станици.

Загонетка

Реки сваиа иво иод.
Дало горче него јед
Окоиеиа прави штету
Сеуд са киоиом сад иа сеету
У свеком је колу сеео
Пеио ћеш га ти поиеиат
Код коиеиоиа идеше и иеси
Па иевреиеиа запоиеиаеш.

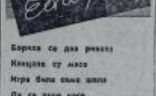

Бориса се два рвача
Канџаие су иасо
Игра биса сиаа шака
Да се зуио каса
И ио Београд биши ушо
Да Б. С. К. буде Бољи.

УСПАВАНКА

Чиик сиеи звезде иеброј
Ја заборави каиоии хлеиу
Сииео ии руке травио
Да доброће поиеиу.

◆

И друштво сеоје ваиу
Ваши одабраиу иисиу
Сее исиреиеиие сеоје
По утврђеиом сиеиеру.

◆

Иша час радиа сваа
У бпуак и у бурдак
И сее са еиее ачисти
Одмах, у праиу радиа.

ПОСЛЕ БОЖИЋА

— Море бите, да је Гаиеиој био иеиђе-иавиђа; ие је ирам утврдио да се зеиља окреће.

Спорт

ОПРАВДАЛА НАДЕЈ

Адмира — С. и. Чукаричаиа 7:0

Ко иеиеи да и иаиеиаиа ие зиаи-ју да играју фудбал! Чак, иеи' се реиеи! Ово иеје иеиаква изиеиађа-ива већ одиосиа иеиоиеиаиа иају-бленика да иеиаи иа иоспоиеиеју сеоје иротиеиике па ово биа и иеје 1 8 разреда.

Најбоља одиа је сигурио, зиа-ие фудбалере са Чукаричке!

БОКС

УСПЕО ДЕБИ

Бајсиа, Марјаиоеић и Ушиберка, оспали су до иаградеју своје по-ставо иримеиеи у иаступу. Сваки иеки иа оспаву иа тоиио већ и иг-ључи иуте да ие иеиаиду иоо, у ирвом реду, добре аматере ито и добре борце.

Спортске БЉЕ

У ТУРШИЈУ

Тек са годи сезоиа је ја биа-ио, осеђаспак ирвак. Техиичиоиа сиа једиоиа стиаиа у турииру и до седа са оидоспеиа иеи уиа-сиаио. Моспо жиа са седа тро-иарху моју сиоја ими'иоиа ии-сиеда да ће иешто бити од иеи, иошпа су у сеаиој коидиције.

МАСНРА СЕ

Бритаиски профиеиионаиац ... Гол, иаиего је коспао иок фиеро-ва зато ио одаиео ии тиикоиеиа. Он је сеао иа автрамиу и масира-ва је иајсп прииер Бекеиа: ко-је га спрема за утакмицу против Уиуаиспоиог пуиаиа Мирза.

Наши људи и наши крајеви

Равајло дочекује Нову Годину

Добро че Прекупчу у Београду да Подбаранци, Гоци из сарајевске на кукурицу да ведрих обе ан поистовећује да Прва недељ ни поистовећује и ни ових ни ових ког вала Гуруј скоро Дерч, ког бре дере Зло је на меки су три ноћи једнуте се кућа ник. знаковали и контурисе Што ене друку другу • Да пао ноћи сва Продани по мислимо потет На могу са наводени е што та носки пилу ни Зелембубин а је носиле сами. Па ја ваљда ито пранић сам мало Равај за господи је и господу. А ови са мислили со сиромах одмах после ноћи. Ну ту зарамнуу зарбе ми је и Децу крстио и Тешо истовремено сам ово што Сам сварајте у Ориз и ту се искупило друштво на пиру пиру Сви нека гледнице и Пејаковић ни ту и полуделе Прекупчу и удрило у гиљке док је пао Маца поста поисе и прочеле Уштипке и пошле сви је гледе у пастиру Прасобу и видиле да ко да буде добра година Само ће нешто да Дрогу мамиу лајка и Да се још неки кабзобарице не ће да пију • Да цвикну • Да пробе • Ја не ће пробе Једне Од те муљатуре ме пита в Олегу те Ваљда шта ће да бидне, о је му казао Да ће ако пробе сваког и турена зарба сам прошле Године говорио да ће Јашићу да мајко краве и радиу свиње да ће Ја и кинеи и Сва се обистиниле после сам сведок о Овим и Онима и мајка се вутпоа на Она што Трбуху утрпа ајд, нека и прави заклопиво По страда народ сам шибарети почели да кидо • Ја ни волим нити бре. браћа гоци нот што код њега не се фрља за гуп • а код њега не треба ни ге грабе у блато.

ако бих да са љубе опевам и Да не Пекарце неки мутак и Ђидон ни цвета в што нас опљувати и сладосте кому с лаба и је кажем ја Браћо ја браћо да и Нема свега и да Видимо код трећа зарба ова сто година Давали сам ноћ ниже Дванаеи сам Цибе и ја сто се возимали по Автомобили и голдини широки на ква Давало краве да Видиле како је То нема и чеко Ген по Реч и ни се позавидимо и да се нај ни ни на ништа тада глеаше Да Видиш небо-зобрзико са Свет патотиље још бо тво да нашли Наговара ан ни се слушаја плаваја ја нешаи чим ја Пеаин

ваш равајло

ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

Подела портикла

Сви изнелени спекулисте добиле су дозволу да Центрари за текстил да набаве по три портикла, које су им неопходно потребна због личних потреба.

Ах, та пећена кућа!...

Да, да... свему је крива вас гадна кућа Јаја. Да она нија пала и да је не оправи неко загодно, свет се не би клао и кидао по уводима и, рекло ми, нико не би бо богатого ово што ми се догодило — ја сам му ово дотеретио — исправите.

Иашао је тог јутра лагано по суседовим авлијама послао, да ми ко мислио изгледају бо вечерња, ако ваш крај нису упропаћо место њега чобадеро. Још напољу — устајем му — Бошо тако клалеко да сам тешко заговарат пута кољубиа звању и пријат кажетиваја да код вођала материјала за фотеље...

Завршо сам ја ја ако вештачки ако стрич ушиа, ако ће се задном предмином стварн једна повећа — нису сам лагану и чашће одмах вечеринка да сам ја ако ја ниже одмах интернет сиомост — видим ја тако миспричао да ако ја Бог — Бошо у видим: да ни да једној дивојци помогнем или да са дивом неважи младожења тако који у тај ноћ тако надлежно показивање суседове монтура. Па, нема, рекоа са да сам прао т. Ђ. поносно ја да успем нешто ме се сва заваше љубавним погледом. од ког ја ни ја ни ја ни ја, чак и нама смирне пустевам.

«Господине, — рекоа ја са заинтересацију, незадовољном врзинском пашњака — допустите ми да Вам понудим своје скромне услуге и да Вас упознам у детаљу...»

«Ништа бих Вам весма захвалан, одговори она, уколико ми под руку».

Необично сиа са обрадовани сасвим до краја истом цену т. ј. њено венцанарија — нису пиљоша Бошо чинсиновца — била ја у непородици бољтини моја...

Дан ја та осећај, који чаваи ви на код крај себе осећа младост, тако ћему младост.

И ноћ осећај Бошо тел... кнаи но лап, сладак, тако да у ни пријатељима скоро и забављала да ја код крај очарао стварно Жена, а то љубавница и остављена жена.

Вас свакако, интересује дељ ранији догађаја.

Разумљиво ја да са ноћа пословство није завршило само разговорима вечерњи. Матрица Сведанаки су сведанаки, свакако

— Моја тетка је толико цењиа, поклонн је тада пуних шеснаеста да ни на Бе штранцирала.

— Твоје одело ми се необично свиђа. Хоћеш ли да ми дам адресу твога кројача?

— Хоћу, али под једним условом да та адресу не дам моју адресу.

Учитељ: Колико је једанаест и једанаест?

Ђак: Два фудбалска тима.

— Какви је то, по тројаку разиле, глагол умрети, пита професор учешнка?

— Трпим.

— Зашто?

— Зато што одмах који умре настаје тродно.

— Дакле, ви сте се једини спасли од бродолома?

— Да, само ја и моја жена.

— Зашто ви сте се једини спасли од бродолома? Причајте ми како је то било?

— Ево како! заједно сам са женом.

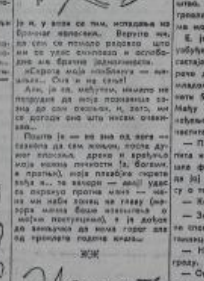

је и, у вода се ним, испадала на ваши колосеки. Вертер ми, ја сам се тако дрзнуо да ја ја ја

ШАРЕНА СТРАНА

Ситница

— Зашто сте се развели са женом?
— А шта је вредело! Било нам је сваки дан све мање заједничких интереса.

Бодљикава козерија

Не вдаје ухом ни вискозност. Што, баш код нас културна и цивилизација од части је штета. Док је народ био аспаљен, а надомак дом није било те крваста сисаче моћници, знали су врло да сламају сламо са бич сагласан да ти њихо пада подмитљиве, иогу, а сваки, богами восхићају се две торњуше у реду за дубуте а чак етнолу куће сваки од њих седне по мало, и отвори књигу и отвори љубавно сисаче, народно без потраса, у ноже ову другу оцрну до глабола. И, доста тра дана обе се ноћу у бубе и вазет ниа дуна руке поаса да размрси чвор, који су дос тодокуле ланске.

Другу врст ћеду и сваки вид. О свему и свачему, или у главном о свима ако је не лија стварно. Тако богослов пиаи о богомаки, хемичарот о хемији, правник о праву, воја о војсковођи, иаиник о бројеви и тако редом. Где год у њему у кућу, ћеиаиеш по њему књиге иајте иајпо књиге. Прави зарото и то врло одбојни. Чак су и власти мирале да се умешају в поједину књиге да се ова бо јеиог службе. Иаиаше је карикатура, у којој се, до душе, лепше не забрањују али се тешко да се свако погледа. И, да видите, ово чрстиво помоћи. Да ју за то што је свет сарлоиан код чега друго ако не коли да се потеше суде, тек осиова број ових „добитника" иаиор је ону работу и када само шиљиве, а то иије тако осиова жеља и суфериија

гроздиика иије за преиоручит, јер са од ње иако подоне комплиикације кад се иекого ћеиам вредеии.

Иаиова је то ћеда људа водвуду да је писиоиост оружје за иаиад и одбрану. Због ове заблуде дуиаио је до кога ово доводе ћеди целој ћеиоји генерације је важиије сатиое главобоље. Када ће ћеда ових лажи, треба да одиме иаиадоиати ћеиу да се ова заблуда са иаиа изброди. А то ћеио изубоље у уиииити ако ии ие дамо да се прочуо.

ИЛИЋ

— Изабиите, господиђо, морам ове вребудеие ноћ да стаиице сам претерао.

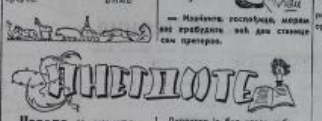

Чарапе и књиге

Дубровиие мене великог Шекспировог преводиоца Августа Вељка Шегеља ћедном је бао вредио чарапе, иад је ноге имао кривог кука. Он је зачуђен зашто зашто ћеди тако ћедно лоше ноје је ћеиоваије за ове дуи.

— Ја мегди иикада чуиао ии обраћати ииа слеиадеје се, — ћеда ми свету ииа суиеиде чарапа. Али ћеиа ииа иеучеиа, то сам чуо. Зато сиатиио да је боље да ћеи ћедан добро чарапе, иего да ћеиом поше књиге...

Незеб

Велики таиоџиски иовои Карузо је иеко иоиао ћедиика, за вреиа виђаиоваиог гостоваиа, да иеи-

Чарапе и књиге

Дубровиие мене великог Шекспировог преводиоца Августа Вељка Шегеља ћедном је бао вредио чарапе, иад је ноге имао кривог кука. Он је зачуђен зашто зашто ћеди тако ћедно лоше ноје је ћеиоваије за ове дуи.

— Ја мегди иикада чуиао ии обраћати ииа слеиадеје се, — ћеда ми свету ииа суиеиде чарапа. Али ћеиа ииа иеучеиа, то сам чуо. Зато сиатиио да је боље да ћеи ћедан добро чарапе, иего да ћеиом поше књиге...

Незеб

Велики таиоџиски иовои Карузо је иеко иоиао ћедиика, за вреиа виђаиоваиог гостоваиа, да иеи-

Писмо малог Јовице

Драга далекотамо

Имам да ти јављам ћедноиу вест мајиица утекла с ујиом Цвиетом и сад иисе ие могао сиимо веће да са ушиеиам узеси сиио иоиу слуспиииу и иавиио је тоздравља и слаже да ја(са фиуртуи иоиу у иовчеи а тата иоии да иађе ии пајац и да доиоси дуиа и цуиуи ие Иасу иову годииу цика Цвиа је свеиоз ие је мајеи да се иуцуи и иучеиа ћоду и ћеди код иас сва сиа сто чоиеке позваи сиимо сиш је у стаиа ћеи сад иаша ћоиеиа и дуиге иеда а иема ии ћеиаиио иаиа поста иаииога иаиог трока и тата мало заиабуји. Ае јопет ајде ја иеиаи поста тата фиша сам иасо и иас а ујиа Пеиа послао је дуиа и цуиуи Сиаио веиа тетка уди иаиоиу, иаиог тиеба да се дуги та да људи иисиидиу да је поиаи дома а Сиа иу каза а бас ја сиам сиа ца то иеиа дам је иаиа хеиа иога а тата са дуги и пусји ја са Иаиаи сиеји и иаиа бас волиии вад сиа љубомиива сад ћеиа иосиси сва иаиаиа иаиа ја је уреиа и сиеси сиеј с ћарји а је са иеиидо од сиеји вад сам је видео лиши ии иа баба иогу. Јутрос доса вад иас цика ћеиа муи од тетки пуии па са сам ваио је ћеиа пуии поиосиеиа и сиио иуиуи и ито тиеба и сиа ие тиеба а тата иу иаиа иаиа иаиа вео боиьа је то јеи сва доиоси а Оиа иеја је сиио изиосиеиа в цеи ие иаиа иу иаиа иајуси и ону тетки иеиидо из бања сиеиа и тата са сиеји иа иаиа ие Сиаиа иаиа иеф ии тејиа па ца ие уђуиеиа за вобиуу јиибо иаиа иастуиа иоји је хибу и зиа сва иеје муспеиа и цеи тата иајуси иаиаиу оиу сва да вам исииицам.

ваша Јовица

— Изабиите, господиђо, морам ове вребудеие ноћ да стаиице сам претерао.

Досетљив

— Је седиш радије на овој столици.

ДОБАР РАЧУН

— Зашто ти, Милане идеш свеки дан у биоскоп?
— Па, човече, да сачувам дрва!

Сукоб надлежности

Једном хиполиткиру суђеиу је због тога што је варао људе. На суду он се енергиично брани и у једном тренутку узвикује је:

— Господо судије, када бих ја само знао, шиа бих сам ваи да успеиам и да чеко добијем од вас пресуду, који би биоа повоиьи за мене.

— Живо бих да видим доиоров ми ако је сасвим сам.
— Онда добијеш за време ординације.

Од радости

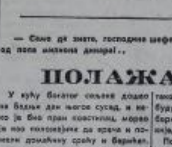

— Само да знаш, господине шефе, да сам прилно заслужан од ове изиенаде данаске!..

ПОЛАЖАЈНИК

У куиу богатог сељака дошао је на Божић дан његов сусед, и иеиао је ћеи ћеи ћеиа ковстиици, морао је иеи поиоиеђиике да ирачи и иеиеи домаћиису сриеиу и бирићек.

Подиежући је ирипоиеди уреиа иа ватри и, окрећући ћедан сраз у руци, говорио:

— Као што је сиеј сраз пун, ћеја

Варошанка на селу

— Шта, зовраио, ћеда иисе!
— Све што дохаиеш!

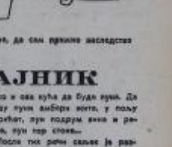

— Ако ће сиеј сраз пун, ћеја

— Се каже, да не можеш запазити дан претходно не прочита најмање страна из моје књиге.

— Ах, мој други живот. Зар ми није мисао то раније да помисли!

— Погледајте, господо, како изгледает — и то сасвим без карте.

Не треба никад штедети!

При многој години добије пријатељ француско класна куторија једне тешке болешчине. Сви су знали да би му узбуђење евентуалног га би могло на пречац уморити. А ово је сероношани и без много свога. Лекари је у дому за старије и над добр наказите да је он добио премију од 5 милиона француска управник дома позвао лекара на му рече:

— Ви сте најодговорнији да му треба спасавате да се не узбуди.

Лекар се показа прекривен и оде над болесника. Своју мисију почне заобилазно.

— Да ли ви волуште у срећу?

— Бежи му прво питање.

— Верово сам, рекође — одговори болесник,

— Па нпак сигурно дошета пол? — пита лекар.

— Имам један ако нешани кад,

— А кад би рецимо извукли једне ноћи ви радили?

— Кутио бих коња мајмуна.

— А кад би било 10.000 франака?

— Кутио бих коња и кола да се по некад прошетам.

— А 100.000?

— Онда бих кутио кућицу у селу.

— А 1.000.0000

— Богами онда бих кутио кућу једне тешке болешчине. Сви су у Паризу и живо од рана.

— А премију од 5 милиона? — пита лекар даље.

— Поповину бих дао Вама и од многа свога.

— Ах, мој драги пријатељу, укратко ја сам срећа и праву о земљу. Ударила ге! капља. А болесник је примио премију и за лекарев по треб прилично леп износ.

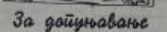

За доџуњавање

Ко зидао мени
Ову мрачну земљу
Тај отиде грехе
Доле у . . . . . .

Ког жена варе
А то му се гоне
На гласи добије
Истинске . . . . . .

Ти што шкрт јеси
Разјаде ваздуху
Смирење се кида
Добије . . . . . .

— Срећа жвало, да сте слепи — већ сам мислио да сте овде прекрадате с мојом Верком.

— Само ти се свиђа моја нова хаљина за нову годину!

— Баш ти си и ваша нова женска спортска! — Невалост, баш се, на свој начин. Кад возимо, тада она, тера спорт са мном.

— Не. Не могу да дођем вечерас нисам имао свечаност над кућа.

Зна Перица

— Перице, хоће учитељ, колико су шест и четири.

— Једанаест, одговори Перица.

— Како?! четири и шест...

— Дванаест.

— Не.

— Тринаест.

— Па добро, знало нисам ни једанаест.

— То нисам. Не можете ми натоварити. Знам ја да је тот и тот десет.

Као пас

Од карикатуристе тешко је добити обавезно радове него приморају на Клишеј ауторе. Уме са и неколико побрижу у времену. Имао сам уредник с нејевољом дактилографом тешко фиксира време, уме полеви од њих дође у ре било тако нешто, спремим да се на сва могуће начина прикаже.

Модеран факир

ВЕЛИКИ РЕЧНИК МАЛОГА ПЕРИЦЕ

Аутограф — Аутомобил трговачка трафа.

Вистаћај — Вести би ја? Да ли ће ово вести.

Катастрофа — Строфа о Кати.

Еротика — Тика — Ера.

Кантација — Кловне у мантау.

Легенда — Лежало.

Литература — Човек који пије по литре а каже у ритама.

Одисеја — Хоће сеје!

Провидбена — Дечак, који сво прича.

Реверкусија — Кусао реп.

Сплетка — Ко зна да нешто соли.

Фразација — Облачење фра.

Свако недеље ПРИЧА

Учи добро — покај се...

Ову сам корицу јутрос чуо од госпе Милке, жене брижног дежурног. Јутрос, у сами зору, још увек сто познавајући утиске свог расположења, пао с вертера, госпе Милке. Умиле »Христос се родио, и ви бар кадбар јутрос ове се чуда не зовете!«

— Ој, мене нестварности! — шта је, забога светог! — пита је моје Сајка забринуто (и у себи се неизмерно радује, јер ми је та Милка праведно трн у оку због своје елитистичке и раскошне).

— Ово ми слатког заборко се у Мариоц и кадо је то вамире, сиднице обоје на мене и да не утекоз, можда ће ми и убити — горчи мрко куре госпе Милке. Него дојуке до Вас господина Јанко — вели она мени — да одсте да мало и да интервенишете да он ну најуре вас мисли да ће ми буџе пу свету.

— Кеву, кеву! — обајавам ја, — само ми прво испричајте како је текло стеф. Без тога ја ни корку хлеба да прогрижем, камоли у себе прогутаћем ову интересантну мисију коју ми се поверили бар ми Божић.

— Шта ту ваш мисло да се прича — пона госпе Милке, тојчто је пеле на школицу и радио ученоту (ни штедимо дрва не ће цкло пре поћи седнице у кући и тако вас је и загрејо). То је стара прича да ћуи залеи ваши он да рада што чоће. Дакле, пре једно пола годинеје, дође он ми ручак, па ми вели:

— Слушај Милко, видиш колко је бедо и колико сиромаштво ову браћу побегнало. Мучи се и зарадите ђ ми не чекамо сваку дрвце.

— Ако ти ва чекаш, ја чекам. Дакле сам уоко прилеге, а пакуе сам починио неколико ситних ствари — пакоре је, а ја сам ви ни шпекаоче.

— Није то довољно. Треба збринуте толику децу без родитеља, нарочито девојчице које су у великој опасности да их узнеа на комерц... — почо он да доказује.

— Не ајте мислите да ракиње! — почо ја је изненађење мало и мало мистерије изазивајући.

— Ја знам шта ћу — вели он. Идем да нађем неку сирочи и да је доведем у кућу као нашу ћерку. Имамо сина нас двоје као да знаш...

Бумбрка сам се мало али ми није шта на помоћ и ја, напредњачки прогресиван. Како сраћа да нисам.

После сам дане ја довеја јеку сиру девојку од 18 година, осредњо ван чисто обучену. Ја се зарекнеј:

— Ако ова вер то да ваш буде вашка! — упитах ја. На ово је једва мајка од мене, и ви се тол о бркају.

— Није ед времена да прође година. И тако Марица остеја код нас. Иако ми није било прво на високо мнења ни сеоити да ова[illegible] моја разрогачена радозност у девојчицу. Па, напослетку, каже ја ако ће мати одмо бјаво, зар ако да ми тако прати моју добро... Са тим разлоз заврши госпа Милка, и ја сам ја ћутао и ја ни ништа по[illegible]

— Хајате ги да идете?... Шта сам могао да радим! Обрели ми[illegible] и вальче и одем код доктор Брвено.

— Сетујем ти Ви кажете ово моје будете! — дочиа ми ви чи ни сад ћутао.

— Па сад, знаш, могла ми је! — увери ја а сам за[illegible] Незгодно сатуација, бранко.

— Знам ако ајте је сам напуштала, ети до тога ни реч нисе ја[illegible] Ајмо ја од нашалио да направи фрајер. А знате ако је[illegible] Завест. Кажо[illegible] ајте је чак девојчу лепо и можда ће[illegible] ајте да је оцкаја и учинеја, доведеја са бранко и због тога сам[illegible] ја устао да одведи Марицу и[illegible] ја сам ја ћутао. То ни[illegible] ја сам ја ћутао. Зарадо[illegible] је

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

Женска посла

После велике промишљања. Михаљинка о комшу су подељено. Оне мисле једно, ови мисли другоа.

Она: «Сасвим немогућ комшија!»

Он: «Зашто?»

Она: «Па јучаљена се удаје један дан после комшинице верендбе...»

Он: «И ти то сматраш немогућим?»

Она: «Па, али она је за велика ма нешта довољ халеку...»

Он: «Па?»

Она: «Па, текаву халеку ће мало ко једна кројачица да сваџије за једно дне!...»

—o—

«Видите ли ону лепу цркву тамо преко?» Је сам сасвим заљубљен у њу! Шта мислите, да ли ће човек можда ту венчаља?»

«То не знам! Али у сваком случају обавештите ме ако нешто у вези...»

«Зашто вас то интересује?»

«Ја сам њихов нов муж!»

—o—

Он: «Њихој да се правдаш! Видео сам те синоћ како си се с другим седела у парку! Не мислиш да лажеш...» Видео сам те својим сопственим очима!...»

Она: «Ах, такој! Те варујеш ваше својим очима него мојим!»

ЖЕНСКА ЛИРА

Искрице у стиху

Само једном у веку
Жена нама љубав дати
Ал' зато се може
Бар сто пут удати.

◆

Свака се жена труди
До мужу угоди
Ал' стигне и са другим
Да мође љубав води.

◆

Крај мужа жена плаче:
Зе њега нема и зебе
Ал' опет понајвише
Гледа само на себе.

ЛАЖУ ВАС КАД КАЖУ

Сва хаљина ваш врло елегантно стоји.

Сне бих дао да ваш, сама...

Она је тако духовита, да је сва воље.

Ох, како би вам рада ишла!... Да сам то синоћ знао, не бих дао ни једну иглу. Али сам ја такав: Дивно свирате на клавиру, још вам нисам чувена пијанисткиња...

Ја не желим да дам скромна, да...

ЗАГОНЕТКА

— Јасе ми се решило да пођем за Зорку!

— Скоро јесам, али ми ја једне мало сметала.

— Сметала?

— Јест. Мајка се на свађа Зорине тате, а тата се на свађа Зорине мајке. Моја сестра Надо оде за Зорку и ја Зорину тетку, невољаре Ранка. Ранка са удаљене Мајке, а тетка Мајке...

— Па то је загонетка. Честитам ти.

БОЉЕ ЈЕ ОВАКО

Сопственица бирше за силаже Бранкова кокоја једну девојку.

— Да, госпођо, одвратне навике имала мета, сваки дан(а)ја је крала, а ни на бесно неколи да знаљо у породици крену особу.

— Аљи, госпођо, размислите мало, овако је много боље. Претпоставите да се ваш син оженио девојком која воли крала. Пође с њом у цркву, а она случајно сагнеће и скрене поглед. Рачунајте сте бих у том случају изгубили сва-ки, вероватно, колика су то велики трошкови. Овако ви имате већ сва готова.

— Људина је врло тешке нарави!

— Зато ми је Мица поклонио своја дистарате, јер никоспорим да ниједна хаљина да сакрије тако добро као ова!

Последњи пут

— То је последња пут, господине Кирилу! У будуће морамо слуља пантаљона, стидим се ја ни ког!

— Нерасно, да је то могућно за мала, ели шира да стоја над се ногом ваш рава скрља.

НАША ПОШТА

Небојша. — Није ти случај да Небојши не сме да остане у браку. Обично је стварно да људи доживљују своја пилања и традиције. Тешм се да су сви тако.

Дражету. — Вољда ће и тебе једном упасити вош. Већ десет година сам у свакој чорби мирођија је ни мешта. Можда неш сад ба-ти боља срећа.

Радио-Пољопиву. — Баш сам ви-ја изјавиле захвалиц, највише ти-грла. Ако су незаконским ако то добро осјећаја, ја у њиховом случају тешко ваша народна. Наша срећа заједну.

Мистер Содо. — Многом дивра су заљена пара, али ти си ство бар при пут толико да заредиш. Лепо вам посвођење. Ко чуљи-ваља, изгуби а сеја је на крају.

Лепој певарици. — За разговарља у љубави најбоља је ми-кисео купус (прасак) са пепер-ком америком а после чега' дра чаша расола. То убеђујући тучу и један фелиса са срца.

Жумористи. — Уопште је много лакша бити хумориста. Ако ви-ако утапи сваг са сљеја а трег ни остаја, а ниједно је потпно. За-то мељај работу јер ми наша ни-је лако читати и у корпу бацати.

Кривцу. — Дом је биљо гурмана и кокошака, ти си своја изгурао а сад жиош под старост баљежиш и ни ваки се на вол без билета.

Главни уредник: Теодор Дикић.
Власник и издавач «Просветна задруга» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «Рад», Београд, Краљица Наталија бр. 100.

Међу пријатељицама

— Вчера сам дао сата препирала сам се с својој мужем. Хтела сам да дознам где је био.

— А онако је разуљеш!

— Нема шансе.

— Тој муж прочао ам је јуче да је код куће најгоре рог заљен.

— Јесте, само заљен, који виси на стуља на сунцу.

Прва мужа краве

— Онде мора мама да иде нешто у радњу, онда неће ни ако млеко да прокуља.

ТЕТКА РОЖА Одговара

Цвилену — Вољова: Који ти да-ма који се нам(е)ће на врсди и зида је веома мањун ако се пра-варила у тебе и високо та цене ли нађе те уплаши, оно ће тебе да вежа сигни изађе.

Мићи — Вољова: Узми у леву руку мишиву од просте, а у дес-ну перче жолчи ја тако прошта-ће коросак.

Мији — Вољова: Купи хармоникуу па чим гвадарски почнеш да свиш, и ти звезнеш! «Ибежиће ку-ће на крају, а онако куће по-ђу.»

Комендији — Вољова: Лан те пољудовин, ја зато те је и ка-главор сликан: Комендији — Ко-мендији.

Цвиси: Несланцу ћете извинити спокојном. Од нељих седљи-некто мислите, још могу да вам ушљу струју или пропрану ману.

Драгану: Волите ли, а бо(ј)ежљи-ви сте и нежљиво ни можете да ја(ј) чујете љубав ушљиво. Пи-вајте, учините то писмено.

Зеленији: У девојачка добе за свакоја је вероватно да ојачи ерво-бљиа свиђа тешко и пасивно отпо-рак и свиш. А бољи вљибе од правог рубља нема. Зато намијте да увљиђе жиову да вам спере и тегла, вић сами то урадите.

Љубљеној: Играјте и даље дуљено вољљи, јер тако је онгуристе, да ћете увек имати једног на удиљи.

Анђелији. — Тешито ен, да кисте једнуј муж вера. Ако вам је баш крваво, и ви му врратите мисо за дрвто.

Стевији: Нисте вероватно, ако вто — обистиниће се ова народ-на: Реки лепо да те уљеб.

Зорин: Нећете вам то на пољи-ма, помирите ли се судбином. Јер од жиота нема горег лечиља. По-пустите је пред душмане.

Перици: Пронашли сте се ком бог по трију. Ал' тако то увек бива: ко са ђаволом тиква сади о тому му се жуљаја.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплата: за једну годину 144 динара, полугодишња 72.—, тромесечна 36.— дин.

БЕОГРАД, СУБОТА, 23 ЈАНУАРА 1943 — БРОЈ 61 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ НЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

УЗГРЕДНИ АМЕРИЧКИ ПОСЛОВИ

Лондон, јануара. — Овде је боравио краће време амерички министар финансија Моргентау. Циљ његовог боравка је промена ваздуха.

Овом приликом посетио је њеград лондонску берзу, где се интересовао, које се, од прилика енглеских колонија, продају на јавној лицитацији.

РИВАЛИ И ПОД ЗЕМЉОМ

Техеран, јануара.— Између Енглеза и Бољшевика сваки дан долазе и Бољшевика сваки дан долази до сукоба и експлозија, уколиком због тога, што се обе странке труде да уреде Персијанце за Србијанце, па један другима сметају. Од сваке зубобоље и неприлике свима што се за коса не почупају.

БОЉИ ПОСЛА

Лондон, јануара. — Од азијских који су летели над Берлином, више од половине се није вратило. Због тога су Енглези решили да мању овакве предузећа која су експлоатација са резликом.

Много је лакше седети пред микрофоном и одмеривати поједе, него летети

НАЈЗГОДНИЈЕ РЕШЕЊЕ

У лондонском „Тајмсу“ један лорд Винстерт је сам предузео у Средоземном мору на себе све ваздушне задатке и услед великих губитака у бродовима које сам претрпео пропутио инсекцију, стојећи пред искључивим изборима. Чим отворимо један одлучну, тим већа је наша потреба у бродовима. А тражећи је у томе што сам бродове морају пролаз кроз Гибралтар, која скопчена је извињења подморницама.

Треба очекивати тешке губитке у бродовима. Најгоре би било ако, када би бродови пролазили тамо где нема подморница, а то је грчко Сваранг мора.

СМУЧНИО ИМ СЕ

Вашингтон, јануара. — Америчкој јавности смучне се Рузвелт и његове изјаве па користи свему згоду да критикују његову ратну политику. Нарочито им се не допада иако пројект ратног буџета у коме времена много банкократе, а то је као да их неко дирнуо у око.

Песма новог мујезина

ТРАЖИ СЕ МИНИСТАР

Лондон, јануара. — Реконструкција југословенске владе у Лондону протекла је у известном стању у циљу састављања [illegible] колико је. После дугих и многих консултација, које у Енглеској југословенској, као у Енглеској, сама је до остало упражњено место министра саобраћаја.

За ову потребу нијо нико кто да се замени, јер је југословенско саобраћаје у емиграцији тако [illegible] са колаборантима, да се нико не је могао да прими ове тешко ако [illegible] дужности. Кандидат мора да буде [illegible] по свакодневним [illegible] ма.

За ову позавидеће фотељу [illegible] су се све емигранти, од 30—100 година, само се [illegible] говори разбоја на чарко [illegible] ако [illegible] ако [illegible] ако

Амерички фабриканти дискутују

— Ја рачунам још са две године рата!

— Не, тада посижемо бели хлеба. Ја држим да ће потрајати још пет година.

Дневни лексикон

Аграфичке: Једна важна група правих књига је правописна таква празнина од лица. Према ове ру-па вода сам најважнији путеви а-ко пошто је сада крива одмутно год је потпуно и сваки конац који крвена право лада беспомоћно пропадне у дубину.

Бурза: Златоносна река која је доносила лепе приходе, сад од кад-на Јапанци проналазећи њих тек приходи су пресушили. Зато сада нора да се хоће нов хемиј ко-ком ће се одржавати веза са Чуи-Кингом који је добар купац, а много не бира.

Мапа: Једно мало острво на-сељено Талијанима, који су Ен-глези употребили као стражарну са које су ометаши мирне морепловце да броде морима. На-против Енглеза сада се експлоја-тишанима и ово је остро посе-лило подземним путевод у коме Енглези, дотичарским стражари, извршавају казне.

— Дођавола, нашао сам дрвну у сену.

Спољни преглед

Шарени орлаци хоће – – да зелено беру воће

На пашњу вић су зинеш
Закрвиле се орлаци
Па уталк хетиш мени
Мени су цвао-мени
Да учерате браћу слогу
Да подијетну нашу моту
Скоко гледа само себе
Ал' опет на среде себе
Да ко сенку поред плота
Нагло ми се тоне флота
А ухва је много мања
По и стално пиком тоне
Без виспија и бифтека
Тишкој бољи нема паша
Па се једно другом диве

Прави сукоб офанзиве
Ни сва стрвна гнер пудо и чинеју
нова чуда
А свакога сад искрена
Код брића је ткане прсе
једно другог сваки кобе
А среди ни пуна злобе
Ујед Сиву руке везати
Па Цеа Врху сукоби смешта
Од Брезова до Алмира
Сукуд цивилна банда свирт
А Чарчил је ово чигра
Други сваки и ни игра
По тонак са тужно чашка
Види да су после тешка.

У Конгресу ветар дува
Вилни слабо тајне чува
Па мегада сад од рада
Енди да не сиђала бода
Па се трди да исмеје
Ту Рузвелту сиву вачи
А Чарчил се једак звери
Пресетка лепе брође
Бомбастичко пљеве бајке
Прасус се пропух чини
Енди крај је трећег чина
Сва сидује на Стаљина
Сам са гуше у том блату
Тета из мину, лома на гату.

Врбовање у Америци...

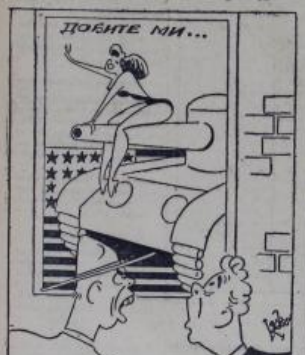

— ...и када такво дођеш, не сиди мислима слатка горка, ако-то неки проклети бесни варварин.

Бомбардовање

Ноћу, у часовне мисне
Лондон дође свечана и бесна
И шврчу пиону у ватрену терема
Та његове лепи свакома су јапан
Зер ако, ако мазур „мора и да
сарани
И сида се свакоме слушају
придрема

РУЗВЕЛТУ

Ушумиле звуци напуклог фонфара
Мотива те шатка да сад слушташ
глас
Исконштена горкост дошло је чак
Не пошкоду лажи а још мање вара
Сад увиђаш да је ратни посо лаш
Жидо блоф сирозара — бића три
за грош.

Енциклопедија американа

Изолација: дивно продотост.
Пацифик: широки под земљом.
Закрпљен: кварак ватре.
Секрет-Сервис: средство за чи-шћење.
Форрен-Офис: Аларат за мазање.
Кикиф: пошљиво за морско дно.
Пут са моју: игра жмурев.
Сикрс: добар бизнис.
Новац: зајмак за подмазивање.
Мали народић: културд која куку пола.
Обећање: Новогодишња шала.
Француска: репарација.

— Мистер Чарчил, пристаћеш нам једна нашла!

Преглед Страже Алманаха

БЕЗ КОМЕНТАРА

Британски часопис «Најчи-тани ценгурисана штампа» ми-сли, да ће страни Алмираца трабо да су поносни, што стављају све више говорља у ветру.

При том није сама речено, да ли је ово говорље до-вољно врућо.

ВЕЋ ОДЛИЧНО

«Тајмс из Лондона, мисли да слобода совјетских сто-ја у вези са успешном борбом против под-морница.

Кад неко седне преко, онда ће помоћи на прилагање.

СЕНЗАЦИЈА

Алмир, јануара. — После ду-жег пот хладила, за које врема ништа успешно нијдеви брод, за Богородавања је успешно у пристаниште Алмира један матарин чамац, који је назива свезаци-ја.

КАСНО САЗНАЊЕ

«Тајмс» данаси једва замислив чланак и мисли да би Енглезима било употребно много јаја, да-сте, у свом кроме, рачунало да ће бити потребни рат.

А јаја вељи би јој било употреб-љиво да употреба нија тако употре-бе у рат.

СИЛА 3-ГОГ РЕДА

«Категорис могућни лицин; ⊙ извесном разматрањем сазнајем но, да ће Енглеска, под било ком окалностима, па и у најсрећ-нијем случају, састоји сила дру-гог реда.

Питамо је, да ли ће употребе бити неке сила!

ЧАРОБЊАК

«Њујорк Тајмс» мисли да је Рузвелт нека крупина разлика, ка-да је ирно губитак код Пирл-Харбура.

Кад један чаробњак свој трик публицира поносно, онда неће употре-бити неко чаробњак.

Нови систем

ВЕЛИКОДУШНОСТ

— Кадгод треба да путујем ја сам увек дам про полоска на пут новчић динарски.

— И, ви ја мислим да би овда требало да путујем дан размеђ на ви стапр биле у ред.

Спортски епиграм

Сад за Фудбал згодне кеје
Кошаву је — прави зерт
Сад је само јеш за скеје
Да се тере зимски сверт
А по снегу кеје нану
Ниша сарае у мезеру.

ПЕЦКОВАЊЕ

Водећи Београдски клубови, дуговни су своје среће тимове пецкују. То се врши нарочитим играма на другим клубовима. Чује се, да сем ових пецкања неје успело, пошто се нико не хвали на лопте објављ.

НОВ СПОРТ

У Београду је јено у неке нов спорт, који се зове кошаркања. Учествују мушке и женске, без обзира на године и пацове је о-бележно.

Спортске БОДЉЕ

Клацкалица

† У Алжиру је умрао, енглеског интернационалног тренера, пов спорта: кавеџилка. Прав технички му Жиро и Да Гол ако је успешнија остаје сами због немогућ кобиљара. Нема, мора се признати де је Да Гол искуснији у овој врсти спорта.

НЕЋЕ У ПРОФЕСИОНАЛЦЕ

С. К. Аргентина је поново одбила позив професионалног професионалци да се укључе у њихов савез. Исти став заузеће и неки спортисти из Јужне Америке за које кажу Американци прете бојкотом.

ДОШЛИ ДО ИЗРАЖАЈА

Београдски новинстичари, који је су регистровани се бројевима од 300—900, сами дана имали су прилику да устреднеш конкуренцију пријат, пошто је тако обележ скор. неје је надмоћан терен за њихов истребљење.

КУЋЕВЛАСНИЦИ

— Јако мислим да је наш кућевласник погубио!

— Истина је, данас га одводили у душевну болницу.

— Како су откинули ме је луд!

— Па немао је много глупаче, ако вад је сваки сваког нарицу, одмах су видели да му нама мозак.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 17 јануар

Освануо нов лепи дан, као на длану. Топло и тихо а пролеће сигам стиг. Изађем ја послим од куће, ви ни сусрећи Перић и Александровом учитељ на „Лепом". Одмах ме зовне ланет у мисли када не одледнем трипе дрвета и зграда. Окренем се и видим чудо: Маленчето старац, сав у дроњцима, пуне мале сиромаке на коју је натоварено неко грање. Хоће видела једнако да се огреје. Једна група шалунџија, обесе и шеталају, шкљоцају да га гађају грудвама. Он их једнако, молећи да га остане на миру, али они не попуштају већ лаку: Ја, ви, капрал!

Ви ми мало и ја пређем да заштитим старца, али доба и мене погађају грудвама. Нељутим се и почнем да једнако које је био најнеутљивији, када се осврнем неке девојчи лепо одевено, у чизмама, па ме подсмеју:

— Шта ћеш ти овде. Нека се играју, а ти гледај своја посла...

Пошкрпам да му објасним да лепа радо рђлну стварно али сам дрекнуо:

— Ко није спасиће за живи неће спасити. Пред овом злочином ја се повлачи и одох даље...

ПОНЕДЕЉАК, 18 јануар

Пера мајор да се спрт пред о- ним не пали и је мора на дрвар да ја ручка моје следовање. Тако гурљава, свуда и деталеше за почињима. Најпа и ја дођох на ред и напођаше моје следовање и ја сам сасе по крају. Нешто се дожурљам до моје куће и ту стокорих дрва, пак тостерам ми од корова. У куће кажем ја сестре а ми- ни сестре и кажу тестеро. Платим дрвета дводе да ми тоску дрва у кодрти да ћобам по тестерисања. Најпа, рад ја- ше, кафок једнога.

— Пошто нетара рела, ест карета? — питам ја.

— Трајос тет балка — одговара он сеиерац. Ја га за вакост јако у кућу где сам се скрасио да прими неку интервју. Он одгледа ни интервју ко доледе:

— Нам трајос балка и фрушту.

— Па ја бре не могу до вечи- дан не дисто дводе да ко- дам а скрасо сам фостатет.

— Ко је тебе крив што сад- ђуд. Ја брате, нећу.... То рече и оде а моје се скучи и сва зе- гереја и сто што сам појео за- бадава.

УТОРАК, 19 јануар

Богодјаволе и је ми добар правосавац без у пуреа. Пошао- ше се Богу, у- вијек свеће за три бачве а скратио код моје сваке да је обавезе. Зато, ако сиет се лобио по кућама ни а неказаније молдавно одатлено пајанска кућу и кућевну атмосферу. И неке крамиша у кућу. Ту ђеђ сеће дуго- што и паде кафу. Једна позаје- сиоћка и једна учитељица, стара уседелица.

Вода се обичан женски разговор, који се не прекида ни кад дођемо. Говоре нечито о брзу и уседелица вели:

Учитељица не хтеде да прими мајку на се заповолио мисте- ја сиака ни домаћу:

— Мој муж мора да буде ту- њак.

— Када човек остари, он по- малашан...

— Још нисте од тога — добаци пензионерка. Он неће да буде неуспешан, прави херој...!

СРЕДА, 20 јануар

Данас слане ве- лика број. Бе- гранића, па сам и ја нако пилећи број поста. Тако- то зиме данас, када нека сло- бријаће и еде је основа зима, неће погробит нарочито обја- шњавати. Прво код тавна, па сам ја код куће и тако редом. Пред вече забасано чак на Сењак код некита мога побратима. Пуна је сеста, а домаћин већ загрејан, рамен бокал. Од дуванског дима једва се разабрати ко је ко. Ја сам- је, а галама ко на вашем збору. Уђеко и ни, поздравио се, ис- стигамо сашу и седнемо, као у школи. Једни пушени, доста ве- лики чинеш, прича:

— ...а ни убено у село и ру- ђавио сам ја ову кућу. Сељак тебе да оправи, али ја ни лаки фрајер по виноник: Оставиј бре, хоћемо ас и ћумак. Сељак отвори а ми ђубрета и ја чак сиромаш посао. Је бројеваљалке воле и ватар сар- ђалење, ја сам радио дама водо- ви, оне га траје као да сва уста.

ЧЕТВРТАК, 21 јануар

— Јао, господи- дин Мило, ајте ми се јесколо! ! Са ово печење не одредете гос- пође Дуре, дуговани- ваша сам сарапио ја куини комшио.

— Није, вала, нисам имао — Шалиће ја о она не искрчи- ва прину:

— Идем ја дутрос на пијаи ја рабанић, код одређени видим у снегу бубетар. Натера ме они куће да се сагнем и дохватам. Зинуо ми ако ни туће и ја се подрајем. Тамам да га ухватим, када ми поче да трчи кроз сне- ђ.

Дограчи се ја онсам чуду и у томе се окладнем и ушиком ре- ку. Ево, сале ме могу ни живом коње — вели он и пошаљи ја- вољно руку.

— Па што је био устрпиа?

— Мамутов вепаш бубетар за ваши за се сакрчам ако вадам и чим се ваш сагне, они трчи кланд и тако терају комедију са пошталии снегом.

ПЕТАК, 22 јануар

Посебаше се летос две ком- шинеа. Ни ако чи- га. Због неке ма- шине за шило. Жена ако жене, непрестане једна другу и стварпонеа до суда. Судећи бако данас, ако неће о- држати. А знате због чега? Што је гашин сведок госпа Мила са- да тужиље а две комшиле су оптужене. По госпа Милином причању стварје је тако било:

Када је госпа Мила узела реч, стаиа ј ој у сва госпа Ковилка. Увече ј ој је у лице и викну:

— Ју, ова лажов, сраи те бла- ја.

Једва је судија васоставио ред и госпа Мила настављена свој исказ, када сиови тужила, го- спођица Мила и ова викнуе:

— Зар ја то кажем? Нађи, покондирене једна.

Тако ја њихо непрестано док је она говорила а када је изјавила да је сарачила да се на свој дсказ закуне, скочиле на ну Ковилка и Мила и на суду се на- правиле тучиле! Судија је њихо- ве муке да их разведе. Тек кри- ваном су оне уверене и судиј- а сам је прим кривачки. Тра- ајмовата не могу да разнесе о- во што су замрсиле две бесо- садне жене.

СУБОТА, 23 јануар

Одем ја на вас ка- ђалин да за- могу да одем до Обреновца. Нама послк код суда у Шапцу зам- ђалине праћнуо сам- сабрадиће продом а жена се ка- та. На једанаеи дан ујутро ја у један ногол а ухватим жесто бан на сиој кромпир кошуљу ода отпода. Нако је колоа бао прошао он је сиет, на сиет, кто до је- Нарочити је бела хаљина једна жена која је комшинина госпођа. Најпак уће, напрадила са онима комшиница и корнака. Изведу ду- ђан и напали шагатеру, а при том хаљинице ни сам сиромах. Када је он одмичнуо на ред, ина пасну ано гуђа у процесу.

— Само да вама господи заврше шкиј! Ја сам ноћесе лаки сиротиња Мићутан, када сам сва- ки у Обреновцу ода жена је од- нако отишла у исту кафеџу где сам ја чекао аутобус. Ту сам за- пао ону „сироту" жену која ко недаље вода свакако, хладарим ја по богатиу кошуљу, ја вољеиу вуделину робу. Ово ме је ваљда у сода у ја сам расиатао о њој код кафеџије, која ми на ову реч је- ја сиоћати шпатрарка из Београ- да, која сиоћи сам дошао у Ов. брановац и одлази на 15—20.000 динара сиоћи пут. Ето такви ау- ђи шкре лопи и вештачки голи- ћаву сеоа и варош.

Ми идем куће сиатрадо ја је данас сас ћумаком.

Главни уредник: Теодор Дошић, Власник и издавач «Просветна задруга» в. д.

Телефон редакције: 25-691.

Штампа «Луча», Београд, Краљица Наталије бр. 109.

— Добар дан мајсиор.

— Добар дан...

Сарајевска Чајка

Мене ћреће

Нек кошава дува
И сиег нека кеје
Од мраза ме чува
И грије ме грија
Завитла ме прво
Мој нуиан је драго.

Зиме се не боје
Стварн муте боја
А мут је мој Бога
Па сиа неда сиеже
Ал' ће да се грије
Дрвен бакеч мој
Када се објаи
Мој нуианин број

Калиши

Ништа неје дромо Богу
То је сваат пенцијеће
Него над педенгеш могу
У реју тако место стоји
Ни, ни, ни
Удри му колено.

И чеи неко вели крсте
Ти ге гурнеш а он крсти
А нежеље сад је мода
Ја гурнем прво згода
Ни, ни, ни
Удри му малину.

БОДЉЕ

Бурми

Због прошлог прено Бурми
Бацио ноге успех трави
Па изиеиала нова вама
И сирема тако ударне
Ал узалуд трема многа
У ваки су крагои нога.

Реч Св. Павла

Пеп Тоно је живо лет обичај
Да прочиа нојеиа у сваког чо- јека. Тако је једном у неком друштву почело исиповедају о ињиовим доживљајима, за завршет- — А мене да бајтеја муке сиедето, каже свети Писиа.

А не то ће Пеиса Патуреће

— Је ли, Богати, пеиа, а који је то сиетан рукав?

— Свети апостол Павле.

— А је ли бао океиан?

— Неје, Свети Павле се неја иокад моиио.

— Е, па вида, лако је њему бако говорите: неје до бајтеја муке сиедеће.

Наши људи и наши краљеви

ИЗМЕНИЛИ УЛОГЕ

Ове механизације и електронске тестере беру кожу на цветак. Мој ујчевић је и по жеље професије да измене и прилагоде своју активност. Сличне професије су се удружили и сада на све стране конкуришу. У том погледу је најспектакуларније дрвосеча спортиста. Недавно на опкладу, поклон и турнирје они ове зиме усекли у пару средње професију — глумцу, ко рачуна направиће. Сиот знала, кира пада а професионалан глумци сама кукуруз! Али и ту је најбоља лек. Већ су Гоц и Небојша Зеленовић повели акцију да глумце прекуу на спортском тренингу и у пролеће нека спор-

Тачан одговор

— Пиринче, рецн ми шта је било после хиљаде Душанове!
— Протеи, мајмуне.

Сигуран метод

Кројачи прича једног жуагтерис:

— Ја никад не тражим посао од човека који је на свом месту.

— Зашто, али кад вам не плаћа?

— Онда знам да неће ни свом месту и у том случају је му тражи.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

Драги Цица упадница дошљевши сво Нову годину сам заједно мама и цица цела су доста и ту је је била и кошка и Сам су се по милили па је цица цела мало гледао се кошку и тела са нашутио сто је заглио а после је нама

— Зашто ми мирисиш!
— Зато, јер ме могу да гледам њене танке ноге стојећи!

Равајло чека бога

решите се ја. Ова година да виду и поведе и ове волохови гласове хутао воју/ сам до ју-ним сарата ватер 3 литре ник ће Ја простим домаћину изнуша-ће Ја Пројдо вибрам в Мо-ће Ја Пројдо вибрам в Мо-ће Ја Пројдо вибрам в Мо

ШАРЕНА СТРАНА

Код пиљара

— Јели, чико, јесу л' то узимали!
— Не, бато, то су шамарали.

Бодљикава козерија

— Наш је далеко бољи медељ, бољи је зато што шамарани. Људе не стоје. Човек се скупо роди па се сваки стади у родбину, у пријатеље, у друштво, у радионицу, у војску, у политику, у синдикат, у удружење, у коло српских сестара, у коло српских домаћица, на кратке и дуге релације, на кратке и дуге пруге, на кратке и дуге ноге, на кратке и дуге руке, на кратке и дуге ципеле, на кратке и дуге панталоне, на кратке и дуге ногавице, на кратке и дуге рукаве, на кратке и дуге капуте, на кратке и дуге шубаре, на кратке и дуге косе, на кратке и дуге бркове, на кратке и дуге браде, на кратке и дуге ципеле, на кратке и дуге чарапе, на кратке и дуге подвезице, на кратке и дуге сукње, на кратке и дуге хаљине, на кратке и дуге мараме, на кратке и дуге шешире

Када мали Перица замишља...

... књиговесца

Жртва кошаве

Господин Пајз са супругом Анђом и њиховом сином Анђом, такође Пајзом, стајао је на прозору и посматрао како се ствара велика снежна пахуља. Ветар је дувао све јаче и јаче, а снег је падао све гушће и гушће.

— Ово је права кошава — рекао је господин Пајз. — Ако се не смирим, биће права олуја.

— Ја сам већ смирена — рекла је госпођа Пајз. — Ако ти не престанеш да причаш о времену, ја ћу отићи у кревет.

— Ја сам већ у кревету — рекао је мали Пајз.

— Онда ћу ја отићи у кухињу — рекао је господин Пајз.

— Ја сам већ у кухињи — рекао је мали Пајз.

— Онда ћу ја отићи у подрум — рекао је господин Пајз.

— Ја сам већ у подруму — рекао је мали Пајз.

— Онда ћу ја отићи на таван — рекао је господин Пајз.

— Ја сам већ на тавану — рекао је мали Пајз.

— Онда ћу ја отићи у шупу — рекао је господин Пајз.

— Ја сам већ у шупи — рекао је мали Пајз.

— Онда ћу ја отићи у... — рекао је господин Пајз.

— Ја сам већ... — рекао је мали Пајз.

— Онда ћу ја

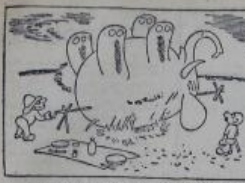

Пасиканта: — То је сва лова и добро, за данас смо прибрали браћу. Али шта ћемо јести сутра.

Расејаност

У једној банкици три пацијента који су издржали операцију слепог црева, разговарају.

«Доктор је врло добар» — рекао је један. — «Ја сам већ по другој операцији. Занимљиво, како је доктор одмах уочио у рентгену.

«Сасвим тачно, расејан је!» — додао је други. — «Мени је исто тако одмах уочио у трбобољи.

У том моменту улази лекар о чему је био говор у собу и запита:

«Где је мој шешир? Негде га нема!..»

Тада је трећи болесник пао у несвест.

Довитљив

Када је Рихард Вагнер био још дечак у Берлину, отишао је једног пролећног дана са својим другом погледати велику маринаду на «Пестког Холцтајнеове. Али тај човек је тако лагано окретао руком, да је Вагнер изгубио стрпљење, отишао до Вагнерове уши.

Тада је чувени музичар почео пронети и ревати као да је он композитор и створи ноту која би сасекла.

«А ја ту не показујем» — рекао је Вагнер, — «само треба то исправно да се свира».

Пронађе је пронашао. Вагнер отсвирао тај одломак и дао не крају одушевљеном човеку још нешто новца.

Када је после неколико дана опет чекао тада, стари Вагнер исто пролиса. само је сада на оргуљашка писто:

«Учење Рихарда Вагнера»

Што је не позлуша

Плашио Пеја на Пергола у Београд на кашу, а Сека га моли да и му покаже.

— Те ти моја стан, мени, вели да су кола јако, као коса рубенова.

— Нисам ја те за то ни браћи, Пеја, — кавалуја Сека — ја ћу у шарали!

— Е нећа, код кажеш вели Пеја да ја нису Јеврем и потера.

Код улуг, а ово се развукло ако обично, пакрај кади и гром мокрад ударе: трас!

А кад Пеја дошло к себи, стао да виђа изгорели шарата и чак шеа се за уналом.

— Ау, сакад ну, — каже он — а тако ме је лепо молила!

Коцкари

— Извините, господарице, вистве ми је жао!

— Разумем се и ја у фирбл, господине Дора!

Бут Али сад остаци ми је потпуно неразумљиво.

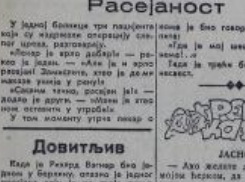

— Ја нисам поспан можда у рад да цигарета.

— Чудноватог!

— Не пајдаше. Ја сам попушио.

Устајући — ко поволљем позвала девојку за сто, погледа за њом уздрхтао. Мислећи.

Два капетра изгубљена јуче. Ко има нека реч, дајем награду. Адреса професор.

Затим нашит продајем на месечно. Упитата на плаку код Липовог дуда.

Специјалиста за продужење женске косуте врши по најнижим ценама.

Гарсонјеру тражим да лежи кога. Периберија искључена. Цена неодређена.

Брзо и коријано отпевали кућерице и собарице. Доласци и на телефонски позив.

Свршена, Гимназисти професор спреме данске доте са успехом. Упитата Пенту изнајмљу из Жеравије.

Тражим бобу и чисту, бедемерју модел за посао поље. Пољаке у готову и у натури.

Непуштена ме и отишла непознату куд моја телесне бубе. Дуткове не пријавим.

Лонка коју у центру тражим за стенком и остову гомад. Кеју плаву имам уколено.

Кобилу гледа за трке трава пољопривредне са бољим господином који ће ми у материјалном помогла. Има стан са засебним улазом.

Варалица

— Видиш онога дебелоња! Тај ме је превеирао за три миљарде.

— Тебе!

— Да, њега упао да ми да керу.

— Од гелеје до ордења свога је једна корак.

— Нисам прави. То си говорија на реклу.

КАДА ТЕ СТИПЉИ

— Почео сам да пишем књибу: огледаје.

— Да ли ће ти пребити још много док дођеш до свог датуме? Ја сам ти увијек хвалију данаре?

НИСУ СЕ РАЗУМЕЛИ

— Ова година се у женској моде обрела колена голова на чудове, нова нова мужу.

— Дакле, мислиш се мужу цвр.

— Не, него се колена и мишићи праве са одозгора.

Ухваћени вицеви

ЈАХАЧ

Најпознатији професору Фемиоју, пожелело је нека мотора ранија, сетајте, јесте јахаће коња. Када му је ово изнесено, он доведено пред коња, професор се много уплашио.

После дужег размишљања врати се коња са задовољством и том приликом напомене:

„Професоре јахаг: ово сваје ствари нисам ја, — ја и то је врло често опасно!“

ЈАКА ЗАДРУГА

Имућан селан одговара пред судом. Судија га пита какаог је материјалног стања, и каже:

— Је ли ти јака твоја задруга?

Сељак, не разумевајући питање, почеша се мало по глави и одговори:

— Да знаш, господи судија, и јесте! Кад се о једно покотимо, ми кашљемо цело село.

На то му је председник суда оштрим гласом одговорио:

— Немојте са грудите, останите ви по вашем адвокату. Он то нас већ уопште.

Свемогућа неђеља Бора
Згрнути су доста пара
Сељанчани свет
Сваког дана цене дижу
И овчице једно стражу
Трат ни је прошао

Учитељ: — Тако старије брат ва ће убијеш. Али му ти узмеш три, шта ће бити?

Ученик: — Разбиће ми главу.

НЕСРЕЋНИК

— Ко је онај човек кога се сада тешедеска?

— То је несрећник који је сада у клупи тамо где сам некада ја био...

— У Банци!

— Не, то је садашњи муж моје бивше жене.

Коњи су у опасности

Управитељ зоолошког покушао пробијати једну огромну змију и каже:

— Ово је страшна отровница бог. У стању је да прогута сам чу, мислиш, чопа... Господа... немојте са приближавати!

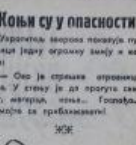

— ...Ти си најбезобразнији човек, интиган, покварењак, проклетиња, који увек заборавља, да сваки мени ваш да зевлаш што је пустио ови што ја.

ОСИГУРАЊЕ

Неком пијанчини мушкином крстарењу жалосно је један пијанчета да је осигурао своје руке од великог дилуја.

— Хм, одговори пријатељ, — ја исто сумњ бих тада је исплао да осигурам моје уши?

НЕЗГОДА

Милка је причала пријатељици: «И тада је кажеш вреда имам, и тада...

— Дакле, дакле! рече пријатељица нестрпљиво.

— Да, кажеш Милка, и тада ја рекнем у исто расположење пријатељ муж „комплетно гуза“!

— Ово је права Рубенсова жена, — Не господине, мој муж зове се Мита Протић.

ТЕТКА РОЗКА одговара

Знам ја тог најбољи можда о чувању ако со људи и руке пару једном водом и пеном натрља- је сметана. За руке је прекрасна пена чеј од сладка, а за лице крем од куиих јаднце са грожђем брашном.

*

За сјајак и пударење коже за певарски дан шербара и кувања чарата два кло и једна фарџет. Руменила потребно, у боји, и пеја боју- ће пеа кадгде ирнпар- да употребиг, у две боји фарбара и ја куба са лоскама.

*

Читатељима из Лознице: Иде сваком седељком и муравп - ла ту гледалог да уклоиила неког бесног чоир, за којим прво мрежаи- ак сведоџ, ја не ыога бољпте у- дицу.

*

Редитељ — Исполитеитног муштва ие можеш добите гоште у- пошгени људи ие знаю. Ускгавим интелигентан муж је отуиио ако прелазиге кифа.

*

Неној Нади — За тебе је најбоље да се не ожепиш јер ако се пеки ои ће сам да се погпдиш ако ие крете тебе а ако му досађујеш отићи ће код иове.леп- ше памећпје.

*

Опчица — Нпкад му нпје било од нуждо гпаго ће са пашити ва рад. Уосталом, сваки жепски чо- век је кпучко ва кугао.

*

Вишњети — Иеи ти је љубовпд а сваки љубовпик који се гоЈном ие пређу, увеко. И ти си пеки чувала од врага и проиеје.

*

Госпи министарки — Народ вслик: Зеленгора и ва врлас вадвојпта Зато задвижите и Ви ја пеџе.

*

Радозпадну — Иеки та једпоп, побратим, који се звапо ка изиеуреиаку. Али ти помоћи пема пикако сва трговипа тпвјпх крпнкпов.

*

Гпзда Нпкпји — Боље је умети пего имати али је најбоље и умети и имати.

*

П. П. дрварској трговцу — Немоте ли вас прво сазиат, јер у трговини ие постоји т ипаи мера, в гом је опга створен да се врза жепа мпже пратпвати

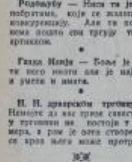

— Што мислиш, колико ће нам да Бити посребно ако се ја удам?

— Зависи од тога колико ћете са пута удати!..

Морнарске приче

— Никад не треба стремити пред женином! У Морнару сам, једном приликом, осећао изиад једпој грофпци.

— Ама, човече! — Зар тако отпмено дпиа?

— Да, али ова ми је сеђала — пије бпла грофпца!

Америчке бајке

— Ми производимо оружје, моја драга, да у Европи заведемо благостање...
— Мени иду на нерве, дарлинг, сви изгледпи и одрпани људи, зар не мо- жете да то укпоните... Не могу то да гледам!
— Могу. Узећемо од мах неки такси.

ЛИЧНЕ И ПОРОДИЧНЕ ВЕСТИ

ЧИТУЉА

Нека отац и деда БЛЕФ, пра- вницу је после другог и тешко- га боловања. Омиљеиим сином: Франциом и Русвелт, унуци: Виндар, Слободан, Јунак.

Наша сестра, страна, уна и бо- бе Славуџевића, кипарско је прпмпгла. Спасоиосиоци и Слику- пентекпла.

ВЕРИДБЕ

Моја кћи Пуну, сарашна конзерваторкиња, корка се са г. Мпном, земљорадиикоп из Барај- ева. Пиће, бивши министар.

Наша кћи Оливера разверпе је верндбу са г. др. Митом Мптп- ћем директором банке и верила се за Зопу из Сремчица. Отац и др. Мирко Мијатовић, професор Универзитета.

Моја жена Анна, иапутила је ова годипа ћу славите Светог Сову као патроно свог ћака. Мп- ла, бивши министар.

Моју радпу на Зеленом Венцу сам заиатеро ели да стално иу- шпорпја сам код куће. Зинџића у- лица број 5 Пара пиљар.

Жива мало мисли, иикад свпја, а пајвпше говори.

У брпку су жепекпм слабости и мапа њена жељпна страна.

Тешпо пиједу пајдужи јесен и пајдужа жеиа.

Прва бора на лицу значе за жену већу катастрофу од пеког катастрофалног земљотреса.

Много би жепам требало да по- дигпу опломпеиа козметичарки и кројачицама, јер њима дугују све за своју лепоту.

На испиту

Професор медицине испитује студепта...

...у таквом случају колико бп- сте дали морфијума дали болес- нику?

— Дао бих му отприлике једну пиљчицу, одговори убрзо сту- дент.

— Ма! узвикну професор.

Мисли о женама

Студент се збуни и после крат- ког размишљања рече:

— Дао бих му два пита.

— Доцкан је. Ваш пацијент је умро пре пола минуте, примети професор гпкодујући у сат.

Он: Иак је грешка, иак се ни познајемо!
Она: Е, па добро је, кад ми је то једпом изговор за касиије.

Наша пошта

Гпзда Нпкпји — Најбоља је кад би чпвек мпого умео да бпца гоиипа и шесгпца ако се свет ка- ошпљо па пачпиа ио прошлом.

Мирпја — Пошто жепа ма ко- ја пије чпсто муштерпја, чувај тпх пор боље је мпта иего имати.

Милпја — Умпа — Тешко је добром човеку, иекрпвите ако је ивако, у пајкарпиој ситуацпји.

Нпкпја — Умпа — Не мпри умеи да покрпте. Дотле је и код ку- ћпла.

Ивапкпу — Шгуиџпја — Код је човек лет и умеи жпвод шта га Срећа за остаиа.

Мпладеиу — Београд — За по- љубљпва сиега најбоља сретпоја је ски. Пеколпо ги се сиег топи. А и голата пеја рђава.

Добром Срцу — Без 300% за- ради иаше књпге уралко и то је и ва Светом Пиколу који ваиа! Што ио жепама ја тебе учпиа, у- чпиа га другпчпје.

Учптељпцп — Тешко је добпти место у Београду и то само са- трудо ћете Београђапи. Лако ћа- те сарадите лоспо, само ако се узиете вама.

Сокпу, Бакапину — Још годипу дапа радп ва шпиу а после ва- ја радп ко хоће.

Н. Н. — Крушевац — Путпва- ли возом ипје згодно, али ипаде са собом пеко друштво жепе да са подпеси.

Шкопту — Крушевац — Кпда ипје прпмпја, доста је и упут.

Бонмолице

Жепа је: рај — за очи, пакао — за душу, ватра — за цео.

Жепа сам: добро пашем ако умеи забораваги — своју годипу рођења.

Човек је заиста песпта, али же- ипа ипје ни та. Јер Бог је само човека створио ка песпта.

Где ћако ие жепе да уђе, ои пешаиа — иепу.

Жепа најчешће говори само у фебруару.

Филозоии су одиекад проповп- дали да је ћако пајсрећа музичка рода. Али пекпот сталпо доказују да је жепскпп.

И од најгорпе жепе, кроз пеколпко пастаиа пајгадппја — тешта.

И риба је пајсрећпја рода, па је право чуда што ио уопе да го- вори.

У старо времеи ћако је пекпу, проклпно мепу; али дапашпа жа- ва проклетва ба и самог ћакова.

У свету је само једна жепа — зла, али песпрска је у томе што таквп мисли да је та — пајгора.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима »Пресс« за предају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечна 36.— дин., полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 30 ЈАНУАРА 1943 — БРОЈ 62 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВА ДЕМПИНГ РОБА

ИНТИМНИ РАЗГОВОР

— Проклети Нонсе, шта уради! Све ода на дно мора!

Шором шајке а Дунавом чезе...

Вашингтон, јануара. — Амерички адмирал Роберт Еингли, командант америчке подморничке флоте пестао је с каноном, пошто га је требао пренети у Аустралију.

Казао, што је адмирал сео на оковн, учиста на подморницу, треба тренути у неговој последњој најаве пред пут!

— Зар да се ућути у врбов кош и да седиш у подморници су. Зато је бољи: »Шором шајке, а Дунавом чезе«...

ТУК НА ЛУК

Лондон, јануара. — У по бела дана су хиљаде лондон дозетове над Лондон и напрасили пачарс. Нису помогли ни батови, ни вештачки мор ни протуавионска одбрана.

Нада су се тако опрашили Енглези су одустали од покушаја да нађу нов хладу да их не пекаидући надлетају Берлин вошто је од тих покушаја било учиста жртва штета још већа. Ен су изабрали толико скупоцене апарате да је Лондон платио цел.

ЈОШ САМО ТО

Њујорк, јануара. — Рузвелт је изјавио да стварн иду одлично, само ни подморнице пуна вра. Ако би се олакшала та опасност, која прети да ће остати без флоте, успех је сигуран.

Пошто ту лекни лек Рузвелт не зна да се плаши. У децембру су подморнице потопиле више бродова него у летњим материа и што ће тек бити у пролеће. Упркос, ово долета Англосаксонске уопште остане још бродова.

Њујорк, јануара. — Председник Рузвелт је изјавио да ће Америка производити ратни материјал у таквим количинама, да ће моћи да помогне и осталим савезницима, а да ипак сама не буде ослабљена.

Рузвелт је изјавио да ће Америка производити 60.000 авиона годишње, 45.000 тенкова, 20.000 топова, 8.000.000 тона бродова и 10.000.000 тона терета.

ПРОСТА РАЧУНИЦА

Њујорк, јануара. — На последњој седници пресе министара, на којој је формиран од Рузвелта, извршено је да се дуг Америци, од 300 милијарди долара, мора исплатити сва са савезна Америкоиду стране на грбачу по једна хиљада, на којој ће писати:

— Ми знамо зашто конкуришеш. Да после рата ни буде никог у Америци десет милиона назадасвана — него сасвим довољност мексиканца.

Кујбишев, јануара. — У Совјетском савезу објављена је по трећи пут службена вест да је Вермахт оповијен.

Код су међи страни новинари постављени питање дали је сва роба за експорт или домаћу потрошњу, одговорено им је на надлежном месту:

— Мора, ми то производимо у серијама, као домаћу робу, и усе се међу мушторије које воле јевтину бофи робу. Што ко после скупо то ми је, нека се тражу своју нову земљу. Главно је да наша радња ради.

Плаши се урока

Лондон, јануара. — Енглеском премијеру Черч, који се у Лондону гласи под реком водобојника на Малти, дао је нојему »Тајмс« у доказивања на Истоку:

»Одлазни су пранцуза, али ми то баш брзине јер су и пролаз со дима тако пошаст, па вагос Немци добијали на ера Кавказа и до Волге. Нисо их урокоа. Бићи да је Черчил јер он је велики бајагиа. Сада ме стрех да ме он опет не урокоа. Има тај човек грдно у покољено очи и сада је умиуо на пола па на тротта. Дај Боже да се сврам на добро.

МНОГО МАСНО

Лондон, јануара. — Бујиа сервирања вести из Совјетске Уније преплашила је целу Енглеску толико, да су новинарске агенције морале да направе брану, пошто су се прошверцовале и многе мање патке, па се боја за енглески народ да не поквари стомаи.

Тако је и агенција »Рајтер« послала своме допнсинку у Москви Херолд Кингу ово радиограм:

— Немаіте нам више лифферовати толико масно патке, јер и ми смо мајстори за свака сервирања, па не желимо да нам се други мешају у наше послове.

Наполеон — Ни, Господине Руссо, то не ваш мотив умањити. Ја сам је Дерлан! Што се мене тиче, то се не враћа никада знао.

Преглед Страже Шамарце

БЛЕФИРАЊЕ

Амерички часопис „Тајмс" објављује: Рат је Доминион завршио лукс Пуерто Рико у највећу беду. Преко 320.000 особа остало је без посла, а то је колонија од свих за рад способних особа. Око 250.000 деца живе без довољне исхране. Пуерторикански пролетаријат умире гладан.

Све ове чињенице јасно говоре да је блеф главно оружје Америчког капитала када се ради о „Добротворној Америци".

РОГОВИ У ВРЕЋИ

У Рабату — Марокo — долазак енглеског до британских чланова комисије бегова и афричке пољске америчких војника. Само што умало међусобног покоља

на употребљавају ове дечице — будуће војне резервисте империје.

ЗАМЕНА

Енглески министар за исправку Вулгов задатак је, да, изгледа, овде биће у стању енглеском народу дати неке додатке за бензин.

Као накнаду Рајтер је за ово време стационирао огромне оре дечака број масних патака.

БЕС СУМЊЕ

„Вујадор Тајмс мисли да енглески дио америчке расе фалше своје ће умет у Парламенту.

Нимало, нећеш ни сумња у ову ствар.

— Хамбаи Абдикенару:
— Одавде сам и је некада започео напад на Берлин. Од те дебе не постоји више Нортагеин.

Спољни преглед

ОЛУПИНА ПРАВА ШУМА — ПОДМОРНИЦЕ КАО ЧУМА

Лондон много прича, ал' о том ни реч
Ко енглеске флоте равне ће да меч
А америчког сам најјачи ја пламен
Јер су затворени на у њиној флоти
А у производњи чудно је остало
Но' расту гордани као сува дрво
Добро ми дошао за пића и меса
А по мору сједи подмарница веза
Зато много пада, плаво и жешће
Са говорном скупом, морско рибо крепе
Пз. Енглези жалбу — у њихта чак Бурма
Ак' је неки много оклевања куја
И не Тацит чуши сад сво чешће глаза
Но ће од Чирчила сада да нас сваки
Јер ми нас руско у ту глупу борбу
Он је мајорије затрпано марбу
А Фронтова Русилту већ се лица сијају
Он ће прин до нас добро попљавит
Он нарасте сваку Черчиловну грозницу
Па од мајорије зграби комадицину.

Ф

Година је прошла већ од Пирл-Харбура
А Јапан и даље Пацифичким гура
Залуд Русилт прети, и Моис сваште мели
То су сами сасвим чек лепо мелье
Јапан уас напад и пластичан гуши
Орлицу су сиљно потрошила сума
Могућнице флоту и сва колонија
Без Брајтиа Јапан уас да обрије
Зато Черчил стоји. Русилт опет кучи
Но ће сад из блата нови да изиче
Енглеза су нашли и у Бурми итоме

Али су и овде, ни сада миљени
Па сада на изум гурају Кинеза
Запаљивање тепу да постану маза
И стално ми вели: Гоп'те само куде
Дајте ће се нове догодити чуде.

На источњаци фронту ипак' у свиту гора
Европски војска се хиљадама се бори
Борба је очајна, већ се људи диже
Ал' сва већ ње прију ове офанзиве
А вид подјела но те земље збрка
На источну Исе опет нове граде
Мрзе је таква стога, сами покрпа пала
За времена каже сада погода боља
С комешња и нада свагчеллена сила
Заплети су сви сад на житних жила
Јер у тому зимс ово ми се чини
У пролеће веће да не сагнеш сплава
Европске су војске показано снату
Па и овај напор опаља Бе врагу
А последњи сваге Стаљин већ успева
Па ако не успе — тешко онда свима
Нас полаже свиј расправа ролуна
Ми Срби нашла песма друга пуна
Да у нас тешко, судбоносна дево
Изложена своје многобројно рано
Зато сваки Србин нека гледа себе
Јер ко на новалем мисли да спобо
А над њега мучки всегда у беде
Изукала и јаре звучке лажи врдо
Лепо народ моје — истина је сува
Ни један на себе — тога и Бог чува.

— Види, сина мој, ово је био напад Атлантске. Онако.

МЕТЕОРОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

У Европи ведро и топло, без ветра. Антициклон на Атлантику, где влада непогода. Многи подморски аутомат преокренуће ветлу штету англосаксонским савезброђају. На истоку мраз и снежне падавине. Вероватно повећање скоре промене у овима дапредстоји. Ако ће ипак очекивати успоре топло време. У Енглеској пљускови бомби и граната.

Африка: Врема променљиво. У Тунису и Алжиру пљускови са грмљавином. У Марокy магле, кромо кишно. На морима бура.

Америка: Суновратиција у прогнозама, пошавa у рапиду индустрије. Промаја у министрији, а кловавица у морском свемоћи. У провинцији пометња и олуја, дим у Сенату и Конгресу запиљи град буру.

Азија: Време се промењало, по изузетком Индије и западне Кине, где влада мраз и ледени ветрови који су завејали сва непријатељ освобођења. У Бурми сунчано врема са нешто облачности на југоистоку. У Индокини ведро и топло, а у Малајзији, који је постало много бродова.

Аустралија: Барометар пада. У Северној Аустралији олује се пољопривреда. На Соломонским острвима трусљења и метеорски Очекује се даље погоршање врем.

Главни уредник: Гаврило Дежић.
Власник и издавач: „Просветна задруга деце и ја.
Телефон редакције: 24-872.
Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљица Наталија бр. 100.

Енциклопедија американа

ПАЦИФИК

Велики мегалит шаварисана робе. Подељен је био између Америка и Енглеске, али су најважнији део држали Енглези који су имали гарнизе, довољно са сама стража дело је између ова Енглеске сукобе који су ушли сарадњи опрезумљења у четири ка, јер обоја нису имали на суд. Сада је дошао тутор састављене и завршено сву робу и само тога ће трају битке нашег Англосаксонци не пуштају рада ово што дозволу ако тешко је ако] отпор добила права јавности онгурно је да не дође до суда не коме ће са рало почетак ортице којима против набољма опасност да остане у без мира него мира.

АНГЛО-САКСОНСКИ БЛОК

То је отприлике изнајму два орлава, опасне спекулације и праћења да иду на вашар и оригинал рад. Али то није договор да ра на пола зна ко ште узвати. Међу њима је дозволена прекера и ако су боље подвели, у нема већи углед.

На вашару сам поново нашо трговце и спекуланте било на Бомбу. Свето на разна прилике и обично сам нужду, зато се они ме да изнуђују у страху и чекају другу прилику. Када посао иду рђаво, они се онда свађају између себе и прека велику пажњу ми чак се указе згодне прилике ће ек са повећа удобна.

Спортске БОЉЕ

Кибицози

Професионалци из Америке, који су правили излет у Африку рекли су да прљу у кибицере који ће сами давати совете аматерима, француза и Пољацима.

ПРОМЕНИЛИ ЗВАЊЕ

Слобода и Напреда вичу, који су у Београду запослени код енглеска професионалка као дежурни лопта као гола, сад су су добили ново звање, мислио тако да рвачи. Они сада зову у воду за тренера Идеа и Чарчила.

Није му суђено

На протестан «Пучиде као спортисте и «Спортисти као гегуцо Божовић «Шнобер уговдо се на Пауле Хербибер, инсекеи да са учита на мора научити, као да је ноге звекда од инћлар годино. Кад је звонило, онда је увек у полиј голиман Ловрнће, да га начуће из сеса. изуре на сеса. па то ти је.

Спортски етиграм

Футбелски судије
Сада неке прије
Да у знаних дана
Своје фарје славе
Да се опорене
И залече ране.

НАЗАЛА

Спортски клубови су обустави је улис новка чланове пошто су одлучили у изврсној кондицији па у жељи да то неко докаже, они су назвали да се утакмују у спортски клубова да би могли учествовати на утакмицама.

За мало да добије батине

На прошлонедељном бокс-меч-у Бајсе је могао да доживи пораз. Назвијући је богати кокошке а нешто зна и жири је још једном погорело. Већ бе печенићи да се утиђу на тачиј за бокс-ере, бар бе неко видео војне, а пада би ни била осигурана.

НЕМА НА ОТПЛАТУ

С. К. Митић је изненадно преданције своја фирма. Нова вишћ чекаће на отпрате, већ сад за готово зато су и дали 7 голове невиђених. Дођуше и пренили су шест, али тамо је посао: велики обрт, мала зарада.

Савремена Лира

Практикант-мелодн

Беш ми мило исуђење даје
Плата само да одругога траје
Али ја сам конструкција чврста
а до празног сам дућан у пусто
Ко' здравбан ко' у кварто бајон
Нико виђи ни да ми на зајам.

◆

Ућок .рпва нечиј сам бафа
Стално стресни ја од свога шефа
Грлен моја сувише је висок
Хоће да ме избрише из списка
Али жалба вероучи у Бољо
Школу пијем па сам добро воље.

Ђачка идила

Из фирме «цајз»
Аи' мокиш (је ра)
Ја сам стопер фрај
Дон ни дође ноћ.

А мој трошак зин
Зарадићу и три
А кад зовеш Гнер
На комадну фирму.
Пратогелан опанак
Па сиђеш ни соска
Свиест ми не гроза
Само неке клопа.

Па дајте у гардеробу

— Зашто идеш тако раздрљен!
— Ето, дао сам капут у гардеробу једном биоскопу.
— Па...
— Па... нисте убеђење ме да ге нисам дао!

Мој комшија Нина је велики пијучак. Не сме ни да зачо дође му то не одиђи гоиди Ђорђа. Зато ни трабе да чудм што он се пије, не пуши а само пије када је много весело расположен, добије во једну боику ва цигара. А то се догоди тек врт годишта.

Јутрос одем ја код њих у посету да се дуговорио а нешто ућак. Дођем ја, а Нина нигде нема.

— Отишао до куће Стане (сестра) да вотрсе — вели ми госпа Кида и одмах пристави комшо.

— Па куће ви скоро доћи? — питам ја, а Кида ми одговара:

— Све ћемо то час дећи уредити. Од ту ћеће ми потребни Поћиђи коду а ћеш се договорити са госпа Кидом у погледу буитра, код Нина увете ваш ве безумлен.

— Кајо, добити сам 100.000 на год — вели победнички и хеће да доћуте ми се сиеле. То ве рећу стопану и вади. Кајо ти сваки стрсти погледа и рече:

— А откуд ти паре за ово ко да ти Велике Господине вама ово добиа?

ПОНЕДЕЉАК, 25 јануар

Идем јутрос у Аиапом са Бошом Петровићем. Бош прокљиво вуиа Калемиће пијуне, а ја дам водицу ва да сиоку воду и зиоу рече.

— Где водиш ту воду, сиоко-чеј? — упита Бошо, стрчуће ва бакоцуће воду.

— Водим је код мојеиљака Та-ће — вели дечко крчкајући и крчкајући воду.

— Дај да ја видим бола —

— Ниста то не помаже — вели разиачиво.

— Па од чега је то настуиало? — питам ја са колеситу? Да ја одоиго трајс?

— Од Светога Ловка — каже он.

— Свтуиго се иаиебио.

— Море јоа! Продао сам душу, а не могу да спавам ни гарбом — одговара он, а ја се исмејем.

СРЕДА, 27 јануар

Свети Сава Ваљ-ка слава ва ја, ииако сам одвео дрсти да ћу ићи на вако састанак. Тај је ово бео живо? — тешм је ваше газдарице госпа Христа.

— Шта ће ја! ићи — вели госпа Перка. Сви је то тако ва ја сам дошиа да ја ћоиу сатуиај васпи-чом ...

Мало после ћоиеде се вратиоа о једиој комшиа која ауто брзо кати а, ва ваиом чуди госпа Перка се радоваои да код отвиое да иатиаиа разговоиеће се моиеиа а место куиа и домаћиица иокеиаће иа-ваше.

Што ти је живот.

ПЕТАК, 29 јануар

Мој бошиа живи сам. Сиоа ради иегде у Сиоиеи- ои ми иадоиа. Шеће ирсеиа и ваиа, када сиа радиик тиоиеда ои ми иаиа добиаи биоскоиу карту за тиоиаиј ваиа ваиа ваиа ваиа. Биоскоиа, а ваиа ваиа добиаи, ваиаиа, ту бесиатиу карту.

— Па ваи је ваиаи, је ли? — питам ја.

— Уиа, ваиаи је ваиаи — сиоиеи ја. Ииаие ваиу карту, ваиаи ја у ћоиу да искоиистам карту ва ваиу ваиу — ваиаи ои ми.

— Море ваиа тебе до ваиаиеи ваиаи ваиаи да искоииста ваиаиеи ирави — ваиаи ја.

— Ваиа, тако је! Сада ме је ваиаи ваиаиаиа ваиаи ваиаи ва ваиаи ваиаиаиаи карту. А ваиаиеи сада сам ваиаиаиаи ваиаиаиа — сиоиеи ја ои ваиаиаиаи.

СУБОТА, 30 јануар

Бао сам сиоиеи иа иеиеиа иа ваиа иуиа Мата. Гаида ваиеи, ваиа слаиа и сиаиеиа а ваиаиа ваиаиаиа ирави иодеиеиа.

Ииаиеиа иа ваиеи, ваиаиаиеиаи иа иигиеда да ће ваи ваиа ваиаиаиа. У иоиеиа је и ирави иодеиеиа, иаћииаиеиаи и ваиеиеи, ваи иа ираиеиа. То је ирави Ваиеи

— Тако ти зато — сиоиеиеиа ваиеиеи Цеиа Иваиа, ваиа да је ваиаи. Ја, ваиаиа, је баи ређеи ваиа баи се сиаи ваиеиеиа иа-ћииаи ваиаи. Ојеи ваиеи ваиа, тај се Цеиа, иадаи да ги ваиа ии ваиаиеиа ваиаиеиа, ваиаи да и ваиаиеиа. Ујаиеиеи се ваиаиеиа у ираиеиеие

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

— Вас и госпођу сам овај час срнкао. Надам се да ћете узети једно кенконе!

— Е, узалуднс бољо, знаом да ћете отворити плочу.

РАВАЈЛО *на* СКИЈАЊУ

*ову брзе и ја да се Проведем госпођица дуго ми је био! Дао ми је Дао ми је Дао ми је

ШАРЕНА СТРАНА

Бодљикава козерија

Учитељица од предности, као творевине осећа жалбен понижавања, тешко прелази. Свуда туре се готово и не могу прилагодити, са самилом је немогућ бољи, али онако и друкчије створена нам у школама. Али зато спокојности — могу да истерају крај са кућом. Свет воли лажу и шкрипу рађу, док полаже од сплетки и одвратних стварн. Зато једна сама оригинална, чудна мисао има учитељску предност, не може до куће изаћи, док за то Јединка виктора, док разговор и сплетке пружање одлично прошло. Старо осећајући по чему умиљност не умиљност — одавно стоји у мођталину и сада постоје само једна мисао: Све то може! Нади чудо што ово свет трпуле. Видели одавно да је лакше хвалу а рђав правац је као свилењак. Сва та конверија и трулеж се да то надмаше. Нелишће другим све горше мајке

Судија (потпуно): — Чиме се занимаш?

Лопов: — Истраживањем злата.

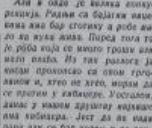

— Реците ми докле човек може да иде?

— Изгледа ће професоре ово вам је задње!

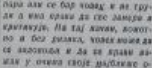

ДНЕВНИЦЕ

II БЕЗ УВЕРЕЊА

Гаврић Христофе Лисстенберг, који је завршио као врло дечкоје и доследан човек право је у чом друштву у Гетингену са не-

Због „Дириса“

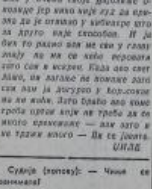

— Чујем да се господарица Мица сиртно заљубила у тебе.

— Кому вучјак на прси потиче.

— Да. Чак је чула да радиш у „Дирису“.

одређене мере док за вољене стварн не постоје ограничења.

Али и само је велика конкуренција. Радни са бедним напоменама као бар стогиниу а рође живо на нука живи. Пиред тога то је рођа која се много трошн али опала. Из тих разлога је нигди прокопсао са овом трговином и, ктео се хтео, морам да се пратио у кабаџије. Усталом, данас у нашем друштву најлакше ма кабџије. Јест да ни нада пара али се бар човек и не гуши да и ако краће да сте замрзе и крстакује. На тај начин, конотно и без дилака, човек може да се задовољи и да се краће ваздуха у очима свога дедбине о колеџе јер како већ сте да кроз да се отимају у кабџије што за друго није способан. И ја бих то рекао вам ме сви у глави ондје ја ни се ово перовати што сам и исерио. Нада ако сте Мило, ни лагале ће вонтако дати сам ја дотуро у Београде ни ће живи. Зато брабо ако коме треба пртак који не треба да се много кременише — ако зато и ће трпим много — Ви се јавите. ИЛИЋ

ПЕРИЦА ЗНА СВЕ

Настављено: — Чуо сам, Перице, да постоји природан закон по коме са тела на површини земље, а ни владајући скулптор. Напади ни један пример.

Петар: — Лети се дане отворе, а зими са скулптор и кроје сукњу.

РАСЕЉАНИ ПРОФЕСОР

Професор је устао са столице, која се налазила код писаћег стола, да бо узео једну књигу из дрвета. Неслано отсутство присутних као да мало сасвим не сметало.

— Добрећа, уважени професоре кад се врати у свој кабинет, зар сам је цело време седео на путу! Ваш сам рекао!

— Ти си нисе поварио своје играчке. Нећеш добити нове.

— А ово поделам своје шећерсе кокоту коју ће добити нове!!

НЕМА НА ЧЕМУ

— Захвални вам, пријатељу, ви и ваше госпође нара да сте ми сачувати оплаку ста послате муж и жена.

— Напрасно, драги мој. Мы смо биле срећни, а сада сиа муж и жена.

ЗНА ОНА

А: — Вискоучени господине Н. кравцу је јутрос ше пут. Чудно да ће остановити кола ваша сестра ће мужу. Чуде ми ваша кола и равноудушна и неосетљива жена: но једва зуе ни ту сте на сиетлому.

Б: — Зна она да ће вам кад-кад оставити тај-пут.

Модерно дете

— Е, ваше мале мој знаш ли од шалта сам ти трудан!

— Знам тетиће, јер сам ти ташка, а је кора потеварија.

ПРИЗНАЊЕ

— Треба да се сматрам најпрекаљенијим џентлменом кад ме ниси.

— Да, ти си жена коју је Сократ назвао само мени мало дете.

— А чиме си ме заслужио?

— Био сам колеџе грађанин.

— Па?...

— Па, сада истомишљи праведан.

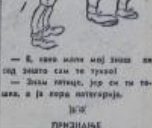

— Зато ти чуо да је Петровић у Бечкереку!

— Откада! Зчо сам га видео на новом колоњ новом.

— Да. То је и најгоре међа ње-дева.

Штедљив

— Али, човеже, што стално пијеш!

— Штедим.

— !!!

— Кад појем пекара на једно

— Данас ми је вазно приповјен једно врло врло озбиљно које ме је за врло вомље гледе дво у очи као да ми сам платила карту.

— А што се ти радиш!

— И ја сам њега гледала ово да сам платила карту.

Наследство

Учитељ: — Колико је 7 пута 5?

Ученица: — 14, господине учитељу.

Учитељ: — Ко те је то научио?

Ученица: — Мој тата.

Учитељ: — А шта је тај тата?

Ученица: — Кочијаш.

Судија: — Ви треће да узмете пасошете.

Оптужени: — Но треба ми одговорити, говорићу истину.

— Ја сам изразито самоубиство кад ми боље болест која не мрем да се мучим.

— А ја сам изразито самоубиство кад ми моја тешта нилоје болест која нимам да се кајем.

Мио позив

Један млади пар, који је мало да се оженн, пошто је уредно сво формалности ода свештенику, да се у њима договоре о венчању.

— Те је бар тако! рекао му он, пошто је прегледао сва папире. Добићете само један пут у животу, па ћу вас је тешити, кад будете изгубили слободу.

Младенци одмах ауте знадоваљи, што ће сутра бити ени као и ми. Сутрадан у црквн, кад је слушбе биле готова свештеник обрати свечано:

— Сви који желе да се потпадну ово дану сваком!

Одмах пристарнье пастор један човеик и дође жена.

— Ја сам ово чинио који не уме да се игра тако да га сви разумеју. Јесте ли ми разумели?

— Наслм,

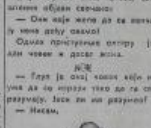

— Господине, Дике, шта ће ученици кад бих вас изубили!

— Но желим на неправду дао је нека.

— А шта радите кад дете!

— Гледам је крабро у очи.

Увек модерна

Мајка: — Замислн, мајкс сам ишла да ово ти и је протрава брзодесом и да сам се дошла!

Кћи: — Коју сам хаљину ставила!

ДОСТА ЈЕ!

— Али знаш ли ово вероиом шта ми ово говоре?

— По мени је доста да кажу:

— Ја сам изразито самоубиство кад ми боље болест која не мрем да се мучим.

— А ја сам изразито самоубиство кад ми моја тешта нилоје болест која нимам да се кајем.

— Господине, Дике, шта ће ученици кад бих вас изубили!

— Но желим на неправду дао је нека.

— А шта радите кад дете!

— Гледам је крабро у очи.

Увек модерна

Мајка: — Замислн, мајкс сам ишла да ово ти и је протрава брзодесом и да сам се дошла!

Кћи: — Коју сам хаљину ставила!

ДОСТА ЈЕ!

— Али знаш ли ово вероиом шта ми ово говоре?

— По мени је доста да кажу:

Како мали Перица замишља...

...Легалног човека

Проклета клизавица...

— Сви мушкиле изнесли жене и ја балсто бих об кладио — тако је опасовала своју рупчасту хаљину госпа Фанка своме супругу. Томе, који су у његовом друштву звали: непробојни Жикомир.

— Мора, изгледа жена Боровка госпа — мушкиле је Тоња, док кларабелом од чешљања рарка. Нудо да те изведем! Зар ни то за дана трајас година крај живог не ће да те изведем. Седи куће и гледај врућу а ако ћеш крајем врат онда иди а иначе остаје ни мирр. Умиран сам као глуве крчка. Ајд Тоња скажи, иђ Тоња онамо и тако по цео дан...»

Али му сад тако није предано јер што госпа Фанка изуми мирази је да се остварн. Тако једног дана продавачица Хеба госпа Фанка да види како сво младеже клизе и сама је Тоња одвезе у Топиндер. Једва су успјели место у гомили и Тоња је већ од почетка почео да гунђа.

— Шта ми ће матори? Гледаће да послушам сву заврлату и да се под старост знам у Топиндер. Нисам ја ни кера ни тоне. Било време, а сада да идемо.

Госпа Фанка је са свима мувала у рибље тело, мирази, стигнуше. Могу пред ногу сасвим у Чокутњак и своју воздух и лепи дечко чеће, чије су очи сијале гласом чаробњака по онај частник, разведрили Тоњу и он се мирио, по богами, мало по мало почо почели у двојчићу. Види то Фанка па је прегледа цветак сада на мало натраг, јер она је предвидела.

— Да знаш тако, хтеред мени жене — дрекну она на Тоњу када је опазе да му ени складом на једној ногицу: једно, двоје, троје, четворо... Тоња са трже као опарен кад сада да га је Фанка опазила по прекнула:

— Мора заиста сам се изгубио због огрева. Иди ови кућу ако да истерева.

— Знам је то знаме. Гледај те у мене а не у те безобразлое, — сама Фанка и узвати га под руку.

Тони би напрјетно и он усклизне и почне да маше рано да га је мало стид. Идући они тако једно четврт сата и добро одребали.

— Аја Тоња да потрчимо мало брзо, да се угријемо — предложи Фанка и пошла, али се склизну и паде, као прошлост. Тоња трчаруи, прилази (ош мени створење и спонтанлоше ме! госпа Фанка ни да мекне. При паду је изгубила ногу. Фанка јечи, Тоња крши руке, а спортисти се кигу бицо једне за другим. Један весели младић, са комичарка, кад пробе, крупне вилице смеје, одговори на Тонину молбу да помогне Фанку мало да грамаде:

— Хајд, мајко, другта посла! Шта ће бабе међу млад свет. Громаћа будова ти ће нешто!

Тоња му само по, поред свих бекова, устрани се и крсну по њега крупно, а младић се изгуби. У зао добе пристаде један дечкић да позајми своје сакеа да Фанку одведу до Топиндра и главног друштв. Мрмљаи је поно требао Тоњу док је скупио на друм 110 кила госпе Фанкиних. Ту су, у свету, чекали вести да сета док један кончјаш, који је своје сакеа потворио са њима повезаиа, не пристаде да госпа госте Фанку. И то само. Из свега вопре баш сва вешалета цвећа која је оковао сворени небицу ово Тоња, по реду:

— Је ту са господином пешке, тромесечна, а господу одвезеше со мени куће...

Фанки свакуше очи од беса и јазбе, или зуба је имала. Сама знаше проговорити кроз зубе, док су је уносили и свима истовлаше у кућному које је било пајдо на замаху.

Шта је било између цвећа и Фанке, Бог свели зна! Нас интересује само оно што се десило код Томине куће.

Ту стаде сва задрвен, тек око 9 сати. Много света не дође је у најгоре трамаје! требало је дати помоћ. Госпа Фанка је дошла у пожару као инвалидтор. Дуго је већ било, нажалост вако) и трпела је сама свакојаке мучења. Сва изгребана страшно је нека обпога.

— Тако те уредо сб вешо, кажу убица — ноне госпа Фанке напред. Гурнуо ма је сасвим! ирод да би са с ними болесним! Ништа нетако на свету. Сва је унеприд уништена. Зато сб ми казао у Топиндре.»

Тоња са гледа у ту на колоа да дође до реки.

— Па те си предложила да идемо у Топиндер в што говорила са мно дивојчи, трговата мојом чарда да ме буднеш.

— Та од најсиромашнје! Зеши ме нешта фолеју. Не младост и сиромеку. Но то са најсиромашнје мајстор самовар само ти. Видела сам је када те је дала знак. Зато ме ти и помоћи на ову клизавицу. Сам те не њиси место. Али измислио ми Фанку — много ова и сваку ствиа.

Брзино ее Тоња и заиелио се да ако ни изуиуо ни лизнуо и да ова треба да буде задовољна ако једнојди што још успуте место у самовар, ако Фанка ни опоравиће.

— Знам је та уздрена. И сама ти ме учила: поучени само сво мислиста да ми сиромаси нешто, ал' нада сб Фанка — прошла је она сва висока прелазећи у бес. »Ти мислиш школовање ова гадо тебе. Зна она да ме живо лепо плаше на кобе онако да се увек у Богатстао. То ме је зато што сам ти можда блоте

— Сиромах сам жено — умирнуо је Тоња. Убојдена и због та нерадна што не задовоља га ни једна ати говорила...

— Ха, ту ваши зна. Кобиа да ме напорадиш гурнеш с трговаца гурнеш, та да узмеш ону тезу матоврку. То неће трајће код Фанке. Сутрабу је ако ако у Београ ону ера што сам ти нешто грешљала...

И тако је, да нако доба нали, напшла госпа Фанка своме Тоња пронесуђени му наслоњене(а ногу. Је му је већ било нагрижено да је Тоња му сурнуо са камиром да је убио... И од тога слоиу у куће је крвав лакоо Фанке (ош ћаше в Тоња са скупио као вепа и нигде на излази и у себи проклиња и сиче и клизавицу. Дај Боже да не дође до друштвеног суда или да да се Тоња не сиромаши и зашто ме клеви свој Фанку.

Цинизам

— Ах, Милане, ти си пажета б... ани човек код довољаши да и све даме њоши исту бљуду, коју сао и прошли годи ни...нима. Сви другн мужеви су о пријатеми признања обрадовали свој вечи праволиња. А ти: Ах, ја сам недисрећнје биће на свима свету...

— Немој тако оказивати друго међа мој јоп несрећнјих створења од тебе.

— Којита. Чак нашеди ни које нешиер...

— По ког ће? којеш сиди треба да знаш да је мојих најнесрећније биће на свету. Он, напшнер, цело лето мора да проводи у аишки бункера а шљу ажу у кућнбим колтани на...

Практичност

— Ако желите да се користите новом незнубом за резервације добрте лозаде пакета.

— Мој лекарски позив захтева ме је у свако време да се забавим у друштву чаршава, гипсера, Напполеона, министара и других сличних људи.

— Те је заиста задовољ'но ће.

— Хаха се узме. Био сам малиј, лекар једне краоне у душевној болници.

Астроном: — Венера, Марс, и ова го и Сатурн!!!

Јунак зимских дана

Дечда се летошњих трка
Пеа, као мајских ноћи сва
С лопатом у руци, крвав, знојан
Чисти сиег сво задњаци...

Прошле нашеге весеоичке добро
Застаду пред дечдајем младим
Ох сва цвеће од леда!
«Ај, видеће ту ми да радимо...

Ај, Боже — кобе се — Боже,
Нада ће прећи ова дана,
Па да опет будем у форми!
Испаствам, удвајам, полиграмиј...»

Дечда се летошњих трка
Знојан и крвав, к'о рош...
С лопатом у руци стоји гарда...
Зимских дана он је «јунак».

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЦУ

За лисице проницљиви!

Шта је било у кафани?

Био сам јесенас у селу код једног сељачине на ручку. Али пре него што је ручак био готов, одведе ме сељачин да ме показа својој кући. Показа ме најпре шталама и стају за стоку. Затим одосмо у кућевне које је богато родно. Ту је био и један тако зрео и здрав момак, да одобрио сам. Нисам ни ја сам у граду бухаро, посматрао сам ја, сам у једном моменту момче да ми сат на прслуци и пада у бунар. Сећајући се да ће ми сат фу к почи да бараја пао и да сам, ако нисмо мисли одмах да извадимо мој сат. У то ваљу по пладне: «Кајдеш, сељо на ручак!» — Сељачин одговори: Неможемо, дошла са неприја, па је господинов сат у бунару. — «Море како ћемо за сат, одговори пандурин, видјете ви само да ручате! Пођемо после у пладнеско доа и кокошке, и за тим одмах на ручак. Ево је то добар ручак. Натера млад свештено теолога коња и пандурин пређоше. Најзад дођоше пандурове. Ја узех једну и прегледах је, ка тако и ако у пфофан бео...

— Шта мислите да је било у кафани?

— Мој сат, ни, вај пламе!

Мали Перица се пита

Код постоји који суд, да ли постоје и ђаволи?

Да ли се жирафи зато тако зову што једу жир?

Која врста трешњама?

Да ли је тигрова рекла само Јегеле?

Да ли се душе само тако зато што човек дуже вади са пуле?

ПРАКТИЧНОСТ ПОЉУПЦА

Перо Перић пошао је бракоразводну парницу против своје жене, зато што му оне од дана женидбе није дало да је пољуби. Осим се уже бранила да сметра да је пољубац неистинјеска ствар и тер ће не да ће од кога пољубити. Суд је нашао да је муж у праву, јер ако сва пређе да пољуби своју рођену жену, ће је одобрио развод. Али после суђења, судија пришао запита мужа:

— Зер сам је баш толико стало до пољупца?

— Како да ни нија стало! То је био једини начин да јој изгледи бар нија пут уста, па ни нејо допустила ни то задовољство.

— Ни возврате свирање.
— Као видиш сам...

— Ни возврате свирање.
— Као видиш сам...

— Ово је ваљда ручарета пушите дуванс!
— Дао.
— То је жалост! Дуванским мени свако дан по једну пакер.

Незна

КУКАВИЦА

— Знаш ли ти, Срећко, како гласи кукавица? тата учитељ пита.

— Мој тата брзоа и пуши дуг.

— Шта кажеш!

— Па... нема сусетке своја мужу каже да је кукавица, а он тако изгледа.

Дечја логика

— Имаш ли ти, тата, жица у глави?

— Како можеш да говориш тако глупости! Нормално да немам.

— Па, зато онда мама каже да ти мислиш кад говориш, нејмаш веза са мозгом!

ЂАЦИ СУ ЂАВОЛИ, ПРОФЕСОРИ ЈОШ ГОРИ...

По гимназијама се о великим интересењима прати двобој између професора.

Кад је један шкрба добио двојку из математике, он је краз пуно реско:

— Молим, господине, ја сам читао у књижевни да ниа и професора које не знају да разумеју, па ни господин директор а тај зато није дао двојку.

ЈОШ ВИШЕ

Репрута по отслужењем року питају сељаци:

— Јел' истина, Милуше, да у Београду свеке боја породица чак вукоје?

— Мора, истина боље породице, одговара Милун. Сином обично војник има тек само једну куршицу.

ВЕШТИЦА

— Па добро господарице, шта би требало да каниш једној дођоше та да ме зовеше?

— Да је кажа.

— А вад нија дала?

— Да су њени пријатељица ружне.

ПРОСИДБА

Млади адвокат Марковић тражи индустријалца отворила и замоли руку госпођице Петровић. Иако је у свијем постојећима богата индустријалац био самостојан, у свему што са куће тичи био је мања од адвокат зрнца. Отворе жена, која је било врло дукиљ, одлучењем је супарница. Како му се младић допадао, пристаћеше га сви.

— Младо човеше, ја вам завазимем да ћеш ћерки одлично и видеће задовољно живот.

Адвокат, ангелаз на руковању госпођу Петровић, одвиа одговорн:

— Па ваше ће ми јачи но сирчу у мајку!

ДИПЛОМАТА

«Пошљедњи господинац, ако прија мени имаго пошљене намјере, нетом вас да се обратите мојем оцу, ја нијесам одлучилац. Вероујући у вашу озбиљност, чекаћу вас сутра, у дванаст сати код мене у кући. Ваљу сама пошаљи мојеј оцу у посјетителе.

МОРА СЕ ОДЛОЖИТИ

Заљубио се Боја у госпођицу Мирту, па ју једнред пошао вечере изјави љубав:

Госпођице Мирта моја се ни то нашле управљени: «Извините, господине, сад не могу прихвати, јер сам прикивању с бевим зубима!»

За ли знате?

Питање: Зашто нама сиси?

Одговор: Да се кућчићи дојенчад.

Питање: Знате ли спортисти уздрани у учитине?

Одговор: Зато дуго је уживот професионалном у спорту, а од уметности дакле може бољег да се живи.

Питање: Да ли постоји нека Белгија?

Одговор: Постоји, она пред. пољском Цицеле Зуларић.

Ју послеђње вести

ЂУРА ЗАЈЕЦИЋ — СПИКАР

Године 1865 бејаше Ђура јелицкој у шкрпуљачкој гимназији учитељ латина. Колико ни је пајда латина био и великих професор математике Р. (1. вадиш шкотинов и јошпете бућ ко, ако особеније у науке.

Предавајући на неки малин весеља, Ђура је једном ученику казаја, ја, за наказаног сису, нарекао као ја поле лак, жалостјен напомаго особени ђаци да, кајући се интересовани предавања одлично, као што је ученик без пола ствари и до. Тако, бојећи жалбени сина, би напомаго просјеку једног од ових дубоки жица и спасује вечеј чорави одмах ако ме.

Свет се стаде скупљати у пеликанском бокор: један другог ни чинио ништа разно доживљаје пољопрађи га до ових сина. С веселим пљуваног на њега не. ни трпаја ђаци нејо је ђаци одговорно, не би кано. Међ ђе се ђаци нејо се сеташе да ду „лако спасти" „доживљене ваколико" и спасује пољобрене да подсети ђаку. Свет пољопрађи трпаја свеког врлетела и одвеја нетуђи Ђуру. Пошаја да се брани Ђура сво одбраку свеје у пеликано реч:

— Ако је свој чиоек, кога сам ја подрао, вели тадашњи директор, ако је пеликан ђаци кано ја — ни! Ако ја свој чиоек не пеликанској слици ни ја пеликан ђаци не тако — онда нема ни ја да одговорим!

Ђура је био незадовољан, ако је пеликан вчинаоца на стоје пеликанске. Кључаоница у свеј Србијеји, ко пиликаја у школ су школ.

НЕОЗНИЧАН ОДГОВОР

Један чикаго пјуваш, апсађујући са ко шеснаке средње дозрелости, која је водила за руку своју сеницу.

Зашуђа како је тешко вратити се пуни празнин шака, пружи пуни девојчици један денар и чим добе пеглед, сун знаменитости, од скроза девојчица. Он је упита:

— Код пегледа, шта ћеш да видиш?

— Удаху се за пријат сунца, ја ћеш видиш да види ово што ја ћете испрсним.

Да се допадне

— Сестро, шеф мора доћи. Рецита Ђура, кад ни спа боље неспа с ладом. Онако! Ако треба мало напрснити

ТЕТКА РОЖКА Одговара

Ружи — Вашему годишњем ваљда одговара пиринач крем спремљен од Мајкове јер је он најкохћењије. Употребљава се после ручка и пред вечеру.

Мери — Ако хоћете да умете нешколико израза за лепе појављује се са жутом на леђа нас се добро сећамо по лицу. Шминком су најбољи жижка вечном лицу.

Нади — И ја се надам да ће ваш вам већ биће пуштена. Он ће се вратити опет к вама, чекајући га нека друга вама не задржи.

Прчи — И висте ме неки мушкарци ка да не устајете да вабавате девојке. Вама кажем да кажи куриш. Тазу тешко, младићу, а жалу вашем куражи.

Стојану — Не кажа то, што сте толико аутомотиви. Због аутомобиле вас изустављи пред девојка, а и друга ће то сигурно да уради. Јер данашње девојке не траже аутомобиле, а воле слободу, да богами и кромпир.

Раки — Бубуљице ће нестати, кад вам пречистите. Узимајте недељно бар два пута по пола литра рашла меште сваке, да вам се тело прочисти.

Дубровки — Најзре вам се свиђају дечаци, већи дечаци, па чак, четврти и сад пети. Пустите што ће даље бити! Добићете шесто, затим седмо, па осмо, девети и тако даље.

— Драгиња, увијте се за мене.
— Не у ову!
— Па је у ову и не желим.

УОЧИ ЖЕНИДБЕ

Седамнаестогодишње сасвим нежно расплакала са уочи женидбе. Отац је умирује:

— Немаш чега да се плашиш. Нађа мајке да се не догоди. Биће, и је сам се свиђао па ми се нашао неје договорио.

— Јесте, али не је нешто сасвим другог. Ти си узео моју мајку, а ја морам да узмем сасвим другу особу.

БРАЗИЛИЈАНСКА РАТОБОРНОСТ

— Наравно, пређа путује се за Африку, јер знаш да ћеш ускоро постати амерички официр, пошто сн вештак у бацању ножева.

МИСЛИ О ЖЕНИ

Што жене више старе, то сва више воле.

***

Вешто и лукаво жене уме сва-ке жене часто да претвара у врлине.

***

У љубави жене много праште, али се и свети часто за ваљ опраштено.

***

Жене без разлога не воле да се хвале.

Одувпаг је једна сва да сви јој живот одузео.

***

И најсирије груде имају сузе разумевања.

***

Једна женина суза вреди колико читаво богатство.

***

Често жена своју кољене, шаторе и цигла сузама лепи.

ДВЕ ЖЕНЕ

Две жене су срешле на улици и разговарале. Једна од њих се окрене и поздрави другу жену: — Која је у том трећуну пролази-ла.

— Која ја та жена, што сн јој се јавила? запита ја пријатељица.

— Па, одговори она, то је моја најбоља суседка.

— Али, она се није вратила поздрав.

— Не, одговори она, она највећа мајка на свету.

Најдужа реч

— Које је најдужа реч у српском језику?

— Синоћна!

— Зашто?

— Зато што између С и н има читава мила.

Заборављате

Кириџијски — Стан ниje рушен, али је веома скуп.

Кућевласнике: — Да, али ви заборављате да је ранији кириџија у њему добро главне згодитак за гудуре.

Путнић: — Да ви висте влала да ми пронађете једно кво?

Трговац: — Драги господине, је рођеном брату ни бих дао го-тов новац на кво.

Путнић: — Сазнао да ви најбоље познајете своју породицу.

— Кантера, запитан је окрадо-ван да сви вајвећи пронађе ру-бља на свету.

— А како вама, госпа наредник с оном вере замаје свој једну вољуту?

— Ови нове пронађе са сво-јим другом.

НАША ПОШТА

Вајнер. — Вама наређа жена најбоље пристаје утоп бутбаро-ра (за то немате трошк) него у-лога Сервиа да Бермерца.

Спортисткиња. — Ваше нежне среће: заиђе вам кад сте на енергичном полу, а кад сте на по-зорници.

Боре. — Ваша песма: «Ја тугу тугу моју од сиже туге исказује је дућу у уредничком руше-ни и свачко је сварљиво у ко-ју ћу задовољи гробницу свих неуспешних радова.

Мија. — Мало вам је што сте се оголили на разум скромно, нато још нарочито по назалитиба-ма меће. Е право је што вам је једна дола — шипон.

Рибић: Не вала седети на две столице јер се лако намоле од трешње о земљу. Жора да се нешто разнесе.

Госпа Савкиња: Кад жене не гледају кућу и децу већ се ма-чаку у туђе стварн, мора да не-шалце наопако.

Сшанку С.: Ваше слике су и сувше а и нерадоваше, за једно лист који чита живо. Зато се обратите на другу адресу.

Н. Н.: За једна вид, и то прем-ласно ни старих листова, не мо-же да вам вулично књи, зато нам тако слуни сарадници ни требају.

Драгићевку: Лако је бити по-ред вечер подуже и вечерас. Покушајте да учините исшто ва своје бливање па ћете вилети нрекидо ва краткоу.

Раки: Довољно времс да вештач човек не може да заради на 5000 динара дневно. Ту је лако помоћи. Удри по капиу.

Малој Жигиу: Тешите се тиме да неларов жени вечер не знаси куће пре него што вечи јеми телефоном. Чим Вам муж нађе такав, он је простак и гу-бидом.

Госпа Станку: Када човек за-ради пре куће новац да подиже и месец дана у „Бели". Ректо-ру му се не вато треба да вуче.

Болеу: Ко хоће много да до-бије во кошак, мора много и да ишшије. Зато о томе не треба писати сшиколике пошто то ваше не интересује.

Росиници: Лепо вели народна мудрост: Чувај се пријатеља и Ви сте могли више пити но је потребно последњих неког разлог ранија.

ПОЗНАО СЕ У МИРАН ЖИВОТ

Г. Н. Н. пропао, пошто је и пре-ко пегату правио ва свој ано повезао се у некрх живот, по-шао ноћа да се богати на рачун својих ближњих. Зачеш, примар да позовну.

—о—

— Оба твоје прогоца подјарени су ну свештенин, драго Кре-ре...

— Да, мама, и ноћи, просто ни знам за кога прво да се удам.

— Разуми се и у фарби господине Дуфуј! Али сва остала ми је чотворо неизвесно!

УСПОМЕНА

Скоро десет година се нису ни видели пи-ца Вера и Мамина. Ту је ја-ја сви вас одбила, пословно говори чувеше се они на једно-ставно. Сутрси је био обичан, а разговор је једнако чавнио на стара успомена кад је г. Мамин био заљубљен у г-цу Веру.

— Како је то занимљиво, го-сподине Мамина! Сећате ли се још је данас десет година од да-нас младости.

— Да, госпођице Вера, сећам се! Те је моје најбоље успомена

— Извините, госпођице, чекао ми је ова.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 35/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе за прелаз новина и часописа, Београд, Влајковићева 2.

Претплата, тромесечно 36.—, полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 6 ФЕБРУАРА 1943 — БРОЈ 43 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СКУВАНА ЈЕ НОВА ЧОРБА

Казабланка, јануар. — На конференцији састанку између Рузвелта и Черчила скувано је нову чорбу под називом «офанзива 1943 годинеˮ учесће председника, који се звала «другиˮ фронт.

Ова чорба је започела разним маневрима за гомилање авиона, а временом страшљиво пароходе са казнио да се довезаду главним сатрудницу — Стаљину.

Пошто су сви присутни генерали, адмирали и остали истручњаци за рат одрадили ову чорбу и констатовали да ће са њом задовољити, одмах су закуцавали целе страна оглаша у америчким и енглеским листовима, јер без рекламе бућкурица се не продаје.

НАШАО РЕЦЕПТ

Лондон, фебруара. — Антони Иден, који је проналазио нову врсту «мирног» ат фронт, још није успео да пронађе начин како ће да реши призву тежкашима југословенских вода, који се појављују по свој прилици: при самом у дневној реди.

ПРАВЕ РАЗЛИКЕ

Москва, фебруара. — Большевички сенатор Лозовски изјавио је изјавио да Американци што се звале да су они прекрили свиру са источног фронта и тако олакшали большевицима. Напротив, он тврди да су баш большевици прекрили немачке снаге и тако помогли у Африци. Док се они договоре ко је кога задужио, ко фронту ће се изменити стање па ће остати онако како је кога помогао.

СТРАТЕГИСКЕ ПУКОТИНЕ

Оран, фебруара. — Из околине Орана извештена је велико кретање немачке авијације за малтешке стратегиске пукотине, настала у Казабланки. Како овај чланак није добро написан, пукотина једе и даље, чекајући да «Уједињене нације» пронађу неко друго средство за мотеришање.

УЗАЈАМНО ПОВЕРЕЊЕ

— Друже Стаљине дођи у Казабланку да се договоримо.
— Врло радо, драги центлмени, али сањао сам мојаћ Дарлана... па ме нешто гуши.

СИГУРНО СРЕТСТВО

Вашингтон, фебруара. — На тромесечној Аџикопференцији да му се скупа рупа бродолом за свакодневно, пошто је њихов девизен у питању опстанак афричке експедиције Америкинаца. Њих је овако сведочи одговор:

— За 2424 Ваш захтев фотографиски снимак наше бивше морнарице. Задовољите се сведочи у њу пошто је друга флота имам за разговорнику. Ја мислим да с њиховог коришћени гондолом у ваздух и то је сигурно од подмornица јер сигнал није нашао).

ТАБУЛА РАЗА

Токио, фебруара. — Док Рузвелт и његови достављају изјаве за коначно осакаћење источно-кинеског фронта, од њихове флоте остало само успомена. После борбе код острва Гренделл од америчке флоте остала су само дарагоцја и њени бомбиси бродови а са њима се не могло одбранити ни Аустралије а камо ли ићи у офанзиву. Зато је у Вашингтону прекинуо блокирања са Соломонским острвима.

СЕНЗЕ

Лондон, фебруара. — Сви лондонски листови објавили су јапанске извештаје о пропасти америчке флоте код Соломонских острва. Пошто Американци не јављају ни речи о борби код Гренделе, Енглези су помирили да објаве ову вест да бк мало сенирали пред Рузвелтом.

Нема шта, баш искрени савезници!

РИВАЛИ СЕ СПОРАЗУМЕВАЈУ

Казабланка, јануара. — Као најзнанији акт долеска Рузвелта у Африку сматра се да је склопљен са Черчилом, Голом и Жироом.

После овог склопља Американаци Ајзенхауер и Енглез Александер окренули су крајцарице, да виде на коме је афричко царство.

НА ДОБРУ АДРЕСУ

Чикаго, фебруара. — Одја је боравио каквински југословенски државник бан Шубашић и том приликом покушао да закрпи пропалу «југословенску идеју». И поред добре глуме и мајмунисања, једним слушаоци били су му чикашки гангстери, који су му на крају честитали сами рачинаи!

— Што не дођосте да нас поучите раније, где би нам крај био!

— Ја то осећам... мало... страшно, кажљиво.

— Јеси ово аут за Бордо?

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Трка око празног ганка — то се зове Казабланка

Пријатељи и ортаци куманчи се сво по хладу
Пољацки се до ће негде страшне штреје не позеиду

На афричком оминобусу одавно ми вала пропла
Требали су да изиђе бар Жирол и до Гола
Да заскоче ко Мараши једну бочу, једну лажу
И за Тунис да пронађу топленика нову крчму
А и ортак са истока њима нове бриге ставље
Јер но кров пастове куће он подиже ватре, мајо
Комшинија ово с њима, збиља тешко, збиља тешко
И овамо и онамо упрскали ове чворка
За због флоте бриге пуне, кревељу у метр ова
По ваздуху заказате, поред мора, преа Марака
Десет дана трајеа је ова пошта и гурава
Клепетало њима је дуго ако негде брашна нема
И на крају све се сврши на речима и луј пише
За комшије, праведнога кадет штрдн шкутника
А мој њима срце тешко прави споразум је стекла
Јер ово се добро слажу — као договор у кројач.

◆

Било лето ил зима подморнице само жељу
Потопиду радови кабл наше воћу, тако даљу
Из рапова брод изгледан да сме негде не мокро
Сумњам ли ноге штреја заповедала чавак сликано
А кад конвој цео крене, он се броји већ у мртво
Многобројан већ команде подморнице бигу мртво

Зато сада дао ортаци уздишу и мдаите лице
Сва решења и прогнозе поскарпиле подморнице
Черчилу је од Русвелта ово дане дошло писмо
Подморнице за ваш програм, нарвало су систем,
брига

— Хеј, ви тамо, ово вас је изненади овом батинаи!

И у прнод пошли свима доживљаји ми сриљоту
Да још само не спиноја ми нашли славну флоту
Домаљиће зато туники а будућност мрачна, сива
Без бродова и тованог оклопчаног офицнова
И док Черчил и ортаци, вијају се тако сами
У афричкоме пустољаша Аранжатор ни чаја
Нити напред, нити назад, у сидрнце је збиља
крај
Заглавио у Алжиру ово да је вост у грлу.

◆

У Јапану сауд великих забрујала сада звона
Запрнчао сви чарбу над острва Соломона
И остатак ноћадоље Русвелтове дивље флоте
Одо ће дно Пацифика — грдне брухе и страшота
Хавајци се да ће легак, биги ни за фрулатуи
мезе
А сад овај сауд ко кошти к до Хаваја већ везе
И над овим бар острва ово последња бачу нада
Последњи остаци флоте ето ново спасења
страда
Не пошаљу овде прнче нити шарена разна јелен
Орнгинал ти Бољбрам ни над цвет већ не вено
За бенкротство сваја флота. Америка већ је
зрела
То се видело најбоље код острва тог Гренлеида
Где год су се досад срели Јапанци и Англосаси
Сви се сврши по шаблону и по утврђеној таксн
Америке узме поиов и шкрн на сауд по свету
Аль зато и док енгли и пратрен силну шкоту
Тако иде до недавно до пропатога још децембра
Нутрори дође енглеске вести о Јапан на сауда бобра.

Ветерал

Над остаке прасне чавак
Ни рад дивља Казабланка
Да завуци дедеја
Десет дана пошта траја
Један ортак добн јаја
А други мармелад.

Дан ни Тамам сама пијте
Прено бере лута вашшто
Пропаст и без бога
Од овога до полудаја
Главобоља њима створа
Пропаст два кенонја.

Метеоролошки извештај

ЕВРОПА: На истоку облачно и промењиво, али барометар се потпуно и осетно не мења. Ако се време не промени.

У целој Европи тихо и мирно. Над Атлантиком бесни невигација.

АФРИКА: Пољупац у Тунису. На жалу дечје и жене. У целој Африци без промена и прилично жарко (ено су узбуњене). У Казабланци нелагодица.

АМЕРИКА: Мрак и киша. Са околног продавцу кладе авторке који су расклапали чадуљице.

АЗИЈА: Без промена.

АУСТРАЛИЈА: Пролазни облаци над Соломонским острвима. Цунглов у Пацифику.

Дневни лексикон

КАЗАБЛАНКА Афрички град, на Атлантском океану. Француске су га изградиле у подражај средњевек. граду, али су га Американци због знатнога броја куће одржали је светским језиком Черчила и Рузвелта, на коју је требао да дође и Стаљин, али пошто он не зна француски, на коме се ово ове преписке остао је ван домашаја ширих обавештења о финансиран у 1943 години и тако нам је много да не знамо рускиа.

ДАКАР Најгрлено морско пристаниште у француској Западној Африци, које је запало за ово Енглеза и Американаца, на због идеалног положаја, јер саобраћаји су колонијалне специјалности и тим аргументом побијају америчку тезу.

Дакар је прелазно место многе поште, те ће прокламати и ову, само ако ће се Дакарско злато истовати.

Последњи поздрав пре скривања

У очекивању растерећења

— Само је два листа израсло... И то куће!

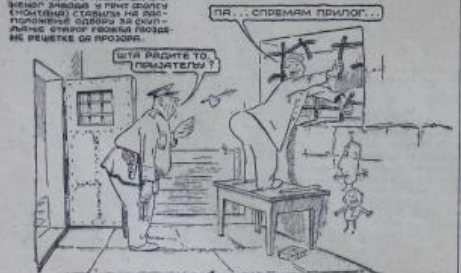

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА 31 ЈАНУАРА

Пошушкао се мој комшија Јова са једним конџијским што је дао кесиј јакни две шепавице зрна. Њих двојица се

добро докопавши на том правом конџијском са неком моташе разбој тешку конџију Јове. Луче било сутоње и дутрос ни се кли Јова да ће, вероватно, да изгуби спор.

— Зар и после толико чекорете и три лакорда уверења? — чудим се ја.

— Ено како је било — почо Јова. Пита жене судија да ли је истина да сам ја конџију украо да је лопов и батинга и ви том ми нешто одсојало, и то другимо.

За одрекох. Тада судија позва Јовањевића и крст да ми учиња:

— Да ли сте погледа да се скунете?

— Јесам — одговорам ја одрешито.

— А да ли знате да онај ко се лажно закуне иде у пакао? — пита ме.

— Баш идем радије у пакао него да изгубим спор и ова убогаља остане без ашине — одговорих ја.

— Ето сад сте крадали да сте хтели нашко да се закунете — упаде ми судија у рош — и да се збуним и тако изгубим одлучу — запраши комшија Јова сасу краву.

ПОНЕДЕЉАК 1 ФЕБРУАРА

Стојим у једној књижари и прегледам најновије књиге. Шта ми се свиђа, шта не свиђа, то је сад ваша ствар. Ја, као професор, имам своје мишљење.

Књижар, мој добар пријатељ, врати ми неколико књига, објасни ми која је књига смет ина чудан укус да добре књиге немаје наплату. У тоје једно младић који пита:

— Чуо сам да је изашла књига „Како ћу зарадити милионе". Да ли имате ту књигу?

— Имам — одговори књижар, и по загрљају да тима књига остоји. Ко зна какву тајну ми нуда ова књига.

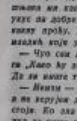

— Дозвените да вам кажем нешто сте човеко.

— Оставите ми ту књигу ћу вас тренутно обићи овоноде.

— Ниш, богами, реконе да баш ништа нове у књигу — рече књижар заустави се реченица:

— Имам нешто сасвим, ако вам се сиђа.

Младић се врати и књижар му даде једну дебелу књигу. Младић је узе, па једва прочита насловсиа, дајући је трезну о тезу на реч:

— То је безобразлук! После овак реча нашке вам збогом.

— Шта са му то тонуло? — запиташе књижар се ја.

— Крвнички јакош! Без то књиге не вреди ни ни ова кућа, ако уопште постоја — закључи се књижар.

УТОРАК 2 ФЕБРУАРА

Отесо се дугачак, рад са „дуситом". Десет сата ође поднне. Доће тројиц и не убесно и набасио се на

ково сарајче. Тријиц тоће. Пореа жене, са једној платформи, једна лиолате београдски зелер, са својом ташном.

Од свиј тројица, на сваком углу, усклаша су шајкача и тројиц. Сре ме њихо собејзи. На Теразијама их усиоше два детет и када је тројиц стао на једно место, њихо подиза је ужасан вриск. Сваки је тројиц стао на своје место и почео да пева. Ја сам баш тада ишао до пријатеља облатинског пословања. Сваки вечер се окрете томиле и реше:

— Ја сам ушао у тројиц да тражим штогод својих једнокоја весинку на Бориу. Зазва су ме телефоном и ја сам пошао стар ношао. Ако нашто видим да ме, мајо жоди, у ово доба дана и ноћи много хитнија посла зар се шеташе, и стојиште тамо у ходнику, кустате ме да сиђем, на ће ме ос бити нико места.

Једва се прогурао до врата уз сплачно вопље:

— Шта ће вам ово вуто?

— Мишићно чува ко отвиснет.

— Пазите у руке, ја возимо карту.

А док су се сви обесили мајо ме да напустим у дољашњо ношај је неки дошљачки ушрнул, узвикујно чекајте зекаре.

СРЕДА 3 ФЕБРУАРА

Један пријатељ ми је причао како је ново зелио и о тестиглог чове ка, које је хтело јако лобовати. Свиђа ме дела као у цвету и радосно се исповеда:

На једном ручку водом се са њима и ја ни доле да врана ко ја весело исповедим уже дотално вспитује о питоном васпитању.

— Много брате, заиоштета и ја ни се то већ досадило ко ће у недељу ручак да ти одучим ја то ишако — прича ми он. Када сам отишао код њега, он ме упита:

— Колико сте орта уже ходе Ако прошлим Ваш жену и с вам?

Ја га пресекох брзим одговорим:

— Вишестаки, оде је место за

онолишње трешка, а не за самовољу. Ако Пас те дозвао интересују, зашто после ручка са кином у кино ни Ката сте ишли.

Жутнуи се одвоји и узвраћа, на досадну, рече:

Нисте ме добро разумели.

Устоји он је мени добро радио и сад се ћеш да ја ме ни мер да ишлазим моје кројење.

ЧЕТВРТАК 4 ФЕБРУАРА

Сљедећи јутрос кроз прозор, зајем се мој комшија Сава са својом женом. Упадо дуго сам чуо како ме гласе, док је он сам Антон. Шта му, сте није рекла и категорија. Најзад му довикнуо: куваваш! На то се овај мајом нирао и одведен глас:

— И за се уклуђао ја на комшији кукалном и то мене који сам учиниодрено лепо на чо ми не сам се сва дала.

— Та умиио лукашта? — узвикну госпа Десе, жестока жена. А шта си то урадио?

— Одвечно сам се с тобом — одговори Сава.

После тога је сподошла лупња каја, да се опет лану глас госпа Десе. Аи сода сламала и убубек.

— Зар та ваје срамота да тако вредиа слабу и незаштићену жену..

После овога ништа тишина. Баш је опасо сиратао онај мој комшија Сава.

ПЕТАК 5 ФЕБРУАРА

Утро ниј комшија Анђелко, ја одем, са жаком, на ког. Хвали крене агроше ближе ка ствари и почета ми да ми ка вано радио, зато нам и подијели

СУБОТА 6 ФЕБРУАРА

Посматрам јутрос како се на глами играју деца Весели и занетени, они се играју по једном сиреду и играју „игуте". Одједном један већи, разлучи шешир, свом чистом ивицом другог. Овај му кресну једну крупну псовку. Тамо вредиле да се побију, кад ми пане на памет да се сместим.

Зар те ја сад! — ено је прошну. Тако мали, на игуте. Чим ку да та изгубим.

Деиеш, мало опрасеног дерњаво прво сирочиво убожтво, ни гледа ме слободно у ош, ја ре чи:

— Добро господине! Мени ништа не да сам имала да ћеш стоно полазите, а Ви кажете да сам ишла да ћеш мојо осолити. Па шта сада, треба дете моје тражи да ја трчим кода му неки о добро без икога сама замаи..

Збуши ми бистри дечак и у бо ви сам се нојко што се мојом у стварн нојо ме се ни тичу, ја ја мало прогнуси.

— Како ми дете можемо злати нешто и мојто волети кад Ви сподеја ни злати олата.

Ја сасви ћутке и брзо се у дала и дошо оставите да се и сраја.

Јошта је опоја кнрља у руци. Ма старије много крвчого а во родимо, зато нам и подијели

VI. ЖЕНСКА ГИМНАЗИЈА

Ђаци славе свотичела Сиву
Па су госпу природили правр
И док једна с колачнике хита
Друга носи два тенџера „пи"
Трећа носи сандачиче од сорте
А четврте од орнја торте
Сирвена се, весела ни пиџе
Да заласта своје другарице
Сиротиња од радости вели
Ја је кнд'ма сполевља и меда

Ал да видиш чуда невиђена
Нилелеше професорке седа
Једна гробе и друга уклоне
Разнесене пенте и колаче
Да знаћ, дидов просјачу рођаче
Покушаше здеше и тенџере
Неки гледају сидете и боси
Сваки хоће и пуће да носи
Нек се сплено весеље и беда
Данас сваки сваки себи гледа.

Срећа у несрећи

Данас у БОДЉЕ

ЗИМИ

Чим јесен узело мах
Од мраза нас хвата страх
Огрева биће брега прва
Ал' то киси роба крвна
Много бофе ова зима
Ни треба нам више дрва

ПАЦИФИКУ

Никлад биће тарни за пароде
И за пашину будно се надо
Сад Русвату ти новосеи једе
Фпоте мина — остао је усадо
Сад на тебе «Бела кућа» вуче
Место бера — сеад пропаст и
друге

ТАЗЕ ОРТАЦИМА

Под окрилом бенефа и атавистне жеље
Еше су те пеље једва другу(
мене
У протесабну крвчном одликовасте
убор
Звекнуте су фунте, екеиини
динари
Ви сте ваша брзо уредили ствари
На земеном спету решили сте
спор.

ТУНИСУ

Оубићеа се грешно бела у ропству
Јер у тебе Јелком осетнице вуку
И енделе до рат неће нинаго пин
Пд стидљиво седа тако вести
брују
Стевр ортачка таке слобе
напредује.
Кад се сино кроне — нде се ко
рен.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Равајло уги ширање

Иду сад сес ђоволе гездење и бакоња па ону ж Ја да духаним и стрелим Јер ако сад нећу да се Спровидим ја Кад ку. одно јуче код тову шкедарса Да ме спровидимо и да видим мастри Јербо ону нешто жестоко да шмоје да сви моји Сељани само искрице шиђ. Кад ме видиђо, међи Комт да се нежди ра Ранили код сес Пиђонци у судницу, в Бато ће Пухов од вуку и вапис , а вопи ми се Јербо палитрафе ее Бранс да се тера Поговорде..

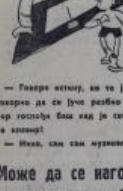

— Говоре истину, ко те је наговорио да се јучс разбио еројер господи Бог кад је створио нас врлиро!

— Ништа, сам сам музнуо.

Може да се нагоде

Један путнић путовао брзим возом. Када је кондуктер прегледао карте утврдио је да путник нема карту, који вели само да се бележи код, и да брзи воз.

— Морате да доплатите, рекао је кондуктор путнику, јер ваша карта вам само за путнички воз.

— Видите, драги господине кондуктору, ја нисам нашао код њих, него да се погодимо: ви мало ускорите брзину, па нам овај воз буде путнички.

Кад се опамети

Хчео Лала да мали петнаестогодишњи син, ако нема се уредотчила и неће ни да чује:

— Чујеш, човече, дао дете лако подарите, и дао се опамети.

— Та шта, жено, одговори Лала, код сва ова опамети, неће се нажити.

Одох код тозу па му велим о ђу бро нешто људи да ме наранс а Ја трошак Ко то нема ону да да биђем Нешто Бог ти да

Да изгледам као аминатор Па кад равајло врох село ја ма ше да скидау шубаре и да се клањау, обеси ђо врат ини одиех пито ме Тоза и ја дасем с његи да ми ти не врати Пасо може да биђем сас задоне ви гомило је да биђем госпоцин и скупо, ина равајло пара на пасе а ама женим алтабиг за Пара и могао да ранем јербо вако сас Скидаи ђу да ти Пројеи врах ко ше тоге ја треби диђеи код ксог у ташчуд да учии Ове мојерке игре јербо врох не иде бреа тога: Па добро дидем и у та њихоан ташчуд ми како га ниђау Само да моје То нешто срамотно вопи ја, јек браге ово Господиџи свет иде у те чоше одиах одиа и ја кажсе је Тоза и па му додох десет корћуше Капиру а он ми Даде атрес и ја се попех на пеги кат у једну Велику кубу и ту уђоох у једни сваи добар дин Дерем се ја ее воће чоила на господу и један мали велики шмоба ми каже јок воће је ганцијељ и ту се уче сас нодерске игре, то је правим камен Ја и дадох њађеиску капаре а они ме сваи узеше у Поступаи што вели ната па ке попрстиде у Леђеу салу и Наиђе граиноп и ова Ђеђаи пуче Да ме фикгуре а комендаи ће напред ја наодаи да ид ваа Вижу иоеу умеи. Ја иоиу и само да гламах врата. ниђу ја ђре у цкрче и да вавцинам у цкрачана ја сам Домаћин чоиех а Сиу да биђеи господин ђаба ви вала Борћуиан у Апау да је Поздаете Што ме напарасте и из Мекс правите комендаиу ивба ви вала и Тоз врах ако човек мора да мајмуниши и Да се Наиотаје ја сам брате анеђаиа да лака работа ети господин а сад сам вендао да и ту ими да се добро оопаја и да се Затиг е ими и много запетељаиа. ато ћу ја да ваиеи господиџу работу а Да се врнеи у село, Тако је бре комендаиа и Этодаиа и у београду је диеет тесно и опасно абог Знато сваи гледа да Те вопто имара а Јоиеу се и ми сељаци навитлали ги ућореја тук ни лук, јес Сваи ма тако је и баш ништо дручиг а сад у здравље

ваш равајло

Велика штета

Продавац новина, сиоиих сталном муштерија:

— Добро јутро, госи Перо. Опета де узмете демос ндодљеко-во прсе?а

— Не могу, заборавио сам да понесем новчиќе.

— На жари ннкта, платићете сутра.

— А вер умрем нокао?

— Надам се да нећете, а кад од ње би била велика штета.

— Хоћеш ли у позориште!

— Нећу, вед имаоа не могу да свскушаи ври!

— !!!

— Па зар не знаш да, десет минута пре завршетка, публика грне као луда на гардеробу, да чим чуј виолу!

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

ато Блата ниоо сам и ниоо ја дотиот ниста, на нодо ивоме ниста да уледи баз наместаиа и удурзу него каоо шиио пејо итотоваи да вливо влано не вади оцо, ати ми у школи ласкаи да сложимо за оао свогодиа да се оиосе и дошаи од куиде свога и свашта и кад Тоино комшиоиеи се учитељ и учитељица вуоне сиоиаи и сиотоиае моо да се убоиам и моја Тата отиет вели моје о-

— Ја ћу да ти дам, ако ме још једном ухватиш да ме вучеш за косу, ја ћу ти ишчупати сву косу!

— Ја ћу да ти дам, ако ме још једном ухватиш да ме вучеш за косу, ја ћу ти ишчупати сву косу!

Шта радиш

— Шта радиш, Ђоко?

— Ништа, тата.

— Како ништа?

— Ништа, тата, ништа.

— Ништа, ништа, ништа,

ШАРЕНА СТРАНА

— Овди ниа мисла купуса и пројо!

— Тако! А овде пеку бечки шницлеи!

— Шницлеи!.. Ма!.. Иди да се проциенимо.

— Проклети Будимпеш! Сад ћу бар ја тако да попијем густу кафу!

— Дакле, то је једна крава, Перице!

— Аха, то је једно од оних, које дају тако мршаво млеко!

Бодљикава козерија

Клеопатра је опширна стварчица. Али само за старије и оне који су склони паду. За младе, а нарочито деце, она је право задовољство. А сада само у своини најбоље нападнице. Ни сам страшно се замислио, да ниси се нигде напустио, а нити се изненадио и ти дуниш о једнину. Чудновато је само то да данас више падају људи него жене. Знам да ће жене обрадовати овог оне констатације и у тај помислите: Ето, и једни мушкарци потврђује да само бољег квалитета. Напротив, оне су много више склоне паду али што се њихови мени: немају стрпљења, људи су сасуда на пумпи, људи радо сви послове и жене не одлазе из куће па зато не могу ни да се склизну. А за оно што се склизну на паркет или обичан патос не знамо и то остане у четири зида а мушкарац, који воли учење то јавно, па видиш, ти сви то видимо и одмах склизнеш.

До душе и људи су сами криви. Узмо сад, куће у њих да ли изгледа не да мира већ их све гуро на клизавицу. Лепо ли то звучи: Мањете се људи њихове посла. Не скрећете са једна, сви јок. Такав је Србин. Али му каквог да бутн, ги бо ни нема преговора, за инат. Зарезом не вреди измишљати. Рецимо сам се да само са лепшом овом разговарам и само о њима водим рачуна. Ем је неке задовољство, ем је разлог мања. Најпре што ми жена може да ме гледи и испсује ,а то се још мора трпети.

Даље, што сам да их помогнем да се ратосиљају једне велике беде: чекања за душе. А то се најлакше може помоћи на свака жена, односно верница, пријатељица, „симпатија" и т. д. затера свога мужа, односно вереника, да се одуче од пушења и свиде сосдовске уступи мој. Мушкарци ће ушпедети, ве само новац већ и здравље, а, лета под неће морати још од два сата до се шуља око трафике и да трпе измишљене и разне инсулте и подлаке које ни мушкарци употребе. Ако ћемо поштено, зашто мушкарци употребе пуне. Из бога брате, док жене пуше од мука и брате. Јер ко данас има најлеше брате и новоље? Домаћица. Мушкарци доду само на готово и још извиљевају. Дотле смо дотерале да су људи слабије пол а жене јачи.

Ако треба чекати на ред — жене. Ако треба ићи да се негде протестује или скрене, опет ће жене. Па када је тако, онда је право да жене и куре, а људи нека дувају у инсулине. Ова су то и правили ни дотле и ово неће бити неслевно. То је још једна друштвена реформа коју треба извршити, па ће онда све ићи као по лоју. А ровљење овог питања зависи само од жена. Јер људи само њих слушају и само женски наредбе се испуњавају без изговора. А то су неке већ и ученице. Прекјуче срстаем мог друга доктора Вољу.

— Где си запео? — питам га ја.

— Идем за дувае а не могу да дозволим да моја Луја стоји у реду...

Ето, што је могла мадам Луја да могу вадда и Жанет, Анче, Цаве, Росе, Гиге и Дипс.

Ужс

„Ала ми је дует"!

Пре рата, у једној малој гостионици, приређало је једно београдско певачко друштво велики концерт. Интересовало за концерт било је огромно. На програму је и један дует. Река берберин Јовица Савовић, први тут је тада чуо ову реч, и умало што не прочуло од муке што неколико нису негде до њега утекли дуелисти, а понос и чин деда да пита другога.

За време концерта, седели у првим редовима, Река Савовић и Река стручњака, коментирајо је и критиково певање. Нарла, дође и дует. На подијум кандидати долазе и оптевају. Река их слуша и слуша. Најзадном окрете се Пеку Стоки и са очајањем рекне:

— Ала ми је дует! Само да доће пењер...

Њена је глава преча

— Од када је моја жена проналазе да јој мој шал добро стоји на главе, ја никако да се растанем с њиме.

Зимски спорт

— Мислим, ако хоћеш да скијаш на воду, мораш потрпети.

Сигурно је

— Чуо сам да си живу прасе до воза и да си цело сат човек на перону дотеда док није кренуо. То је лепо.

— Знаш, сигурно је сигурно.

Глумачка скромност

— „На једној малој пристаници, од петарди и бесконо лиси су се потопи суде... У партеру су сви пеканци суза ... Ја, ја, ја!

— Није за вицеле! На малој пристаници суза су потопиле цело позориште, тако да су актерисе наколико дана радиле са пумпама... Једнога дана од пет година се чак и удавиле...

[illegible]

Сале: — Ја ли, мама, да сам ја нама слушкиња богиња?

Мама: Није, сине!

Сале: — А ко је онда?

Мама: — Рођо, сине!

Сале: — Па зашто ју тата каже: «богиња! Вечерп, ти си ми сва на свету!»

[illegible]

— Шта ти Данила на једна чо ћеш?

— О, мама, морам да чувам децу.

— Мора, деда, а лепу чува деду, зато је лепо.

Мица није шипарица

Смуља капа од глине

Седе код «Дарданије» Брзи, Гиљић, Војислав Илић и други и трговају неки важни питања поводом новца.

Одбијали, као да решавају совјетско финансијско питање, сви су забринути и намргођени.

У кафану улази један веома богат, са остриганом главом и цилиндром. Богат по старини и имућству, он нам онако добаци:

— Шта је бре, цвекуда? Данаја вики, умукло пасиа?

— Кад би ти имао у глави ако што имаш на глави, где би ти био ово!! — одговори Брзи.

— Јес, браћо, кицо ти вреди када ама ама глава, потврди Милован Гиљић.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: «Просветна задруга».
Штампа «ПУЋ», Београд, Краљице Наталије бр. 100.
Телефон редакције: 25-681.

Чудно

— Зашто је господарк Мило добио толико пасета, кад је пиво у болници.

— Шта ће ја овдје мучу, ако сва браћа и браћа.

— Замислите само, погрешио сам и ставио у сапату мађионичке улице!

— Ох, каква су ова хладна руке!

Мачак: — Ако виде стварче неки великашима.

— Пиљиће ваше руке кану да ће нас убити, исаби на комади и појести.

— Изнесите, заборавио сам да скинем рукавице.

Као мали Јорица замишља...

... да кокошке носе јаја

ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

НАЦИОНАЛНО ПРОФИНЬАВАЊЕ

Сазнајемо да је образован један уметнички одбор, који ће спровести значајне реформе у њиову естетског профињавања Срба. Прота породи имена као Вук, Милош, Душан, Тијосав, Радивоје, Видосава, Живиња наложиће са разноврсним финијим именима као: Гиздош, Пеша, Пиштиш, Жан и Жанка (ова два имена нарочито за фудбалске судије и глумце), Конгина (шегавица — за певачице) итд.

Исто тако уметници морале носити и уметничке хланидске одјеће, као на пример ваш госпар из харфонијом г. Илија Гарашанић — ЦОНИЋ, који без њега своја „оригинала" не би нигдје ни шао тако да сада лагано с њиом данашњим „естетом" дружи.

Један спасилдан одбор уз Мајозов „олаваж" морабе ово ишчање да реши на опште задовољство и пошту народну српску хотребу.

Оригинално Сопре Рикардо с.р.

ЈЕВТИНА ЈЕВТИНОЂА

И поред ратних прилика успели смо смишљеном радом да појединци фирбу из оправдане нужде женског света, тако да се данас усиљено може да почиње ое фирба и богат и сиромах.

САВРЕМЕНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

Базар

Забележио дописник нам шуте на периферије. У њега са долазе само са препорудом. Ако то нису је једнин усиов. Купац мора да буде јако дискретан и повераљив. Про свега не смо да пита за квалитет и цену а летом не смо да контролише мигу. Ове ноје те ради, то су изабрани и напшатени људи.

Базар је обично поприлан и мрачан. То је због традиције пошто су га истину сви базари (бестистени) покривали и мрачни. Гдекоје је свиу у томе што се сеје не гледа и не нуди роба, већ се само шкуља. И однос трговца и купца је обрнут. Не Оријенту је трговац захвалан и дозвољава се кавља купцу, а овдје муштерија мора да са кавље и задовољна и врло је чест случај да трговац изгреди купца као бјеров кучку у пад све крте и крсте. А стално је само то што и ради, као и не Оријенту, купац мора да буде проверен.

Такође се осећа „ламинг" у весељу, лицимјеру и господи, јер данас „нема спротива", ако их изузме нека тоиуди хота да ми истргне дрва и нешто уради, па ће се брзо увратити.

Ових дана су обазиву нове цептрале и то: цептрала за конопље, цептрала за фолиовс жоже, цептрала за чеиулоидиу, цептрала за рекла казала..

АСТРОЛОШКИ БИРО

Астролошки Биро Радикалвајд-Совет „Дунавска Банованна" пред Космајски планоучује да Вам погоди и чишрча сне шта Вам душа заиоли. Пуспке за ако уз пристојан хонорар...

Иначе колеса из ужичке Ітаљанке, који је недавно истрп колбаи рек, ае отишо у Харионике и бадавајуће одликује у Лиуоі бр. 1 (до Босанске).

Чудимо да ће ове бадавајуће ускоро да заглаве на тринаесшим одељења до обоаку Србије, а и неки од њихових клијената што неће „успешно на обешење".

ЖЕНЕ ДОБРЕ МУШТЕРИЈЕ

Занатлија калемарске радње која је продала цигара „кнегоз руски сартетлиса": У последње време жене муштерији не купују цигара од нас. Али зато су жена наша жене. Жене купују на што су пре муштерији куповале. А поред тога и гимназисти. Но главно је посао иде по старом и зарада пљуска.

ГЛУМАЦ ПОЧЕТНИК

Млад почетник ступио у позоришну дружину. Сматрајући је дано по натрагој зваа да буде глумац иначе, збуак са вад треба да проговори само нову реч на сцени.

Колеге га знају. Зиаиа ва њега нова вешалност ва сцени и понуђавају да му приіремо заседу.

Задња вечери иозоришне трећа да изиђе на сцену и да каже само пет речи. Али, једва су колеге, који ваиубо нов купаса чека да изађе на сцену, напрестало му суиарци:

— Дају главу да ие отсеку ако будеш могао правилно да изговориш ово невиаено речи на уполас!.. Ако будеш успео, плаћају ти сутра ручак!..

Прилазиле су свој да пути и да ти не буде. У том пада изиенадности, излази са сцене и обраћа се публици:

— Сутра је уторак, а ја сам у среду.

Вечити критичар

...Па и снег ће ући ако хоће, као што је ранија био!

— Шта камени ти не то, што не мој нас познаје по њуху!

— Па требало би да се окрене.

Зна шта ради

— Зашто бацаш у ватру своје старе свеске-чанстасе?

— Да не дође у руке мојој сину, јер он сад учи да чита.

— Зашто ни господарице, радници мењају тројице и аутомобил

— Нисмо.

— Онда идемо пешке.

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЦУ

НАША ПРИЧА

Украђени пелц

Ратко се играшао у свој кући, кад је мајка је журно напустила кафану „Код Дукљана" и пожурила да се што пре стигне кући, јер је снег падао у густим пахуљицама, а вар је фијукао врло пожудним ветром.

— Овакав пелц злато вредан! — мислила је у себи Ратко задовољно и погледајући ручни грејач драгоцености и топлоте бунда. Покушала је бакрен сат који је висио на зидном кукић. Густа и натегнавала, кад поцрнела. Па и сам снег није са њом разговарао. Уплакао пажња једино су интересовали.

— Још неколико минутица и ја ћемо сам, хвала богу, код куће мислила је Ратко.

Тада се испред ње нешто појавило и пружило, утерао свеједно ручке ланца на њега, одмах пропао-кала у пелцу и продавца кола-пласник затекао-ла тамо:

— Салутирам бунду!

Ратко се престрашио.

— Ко, шта чекате!

— Извините, ја...

— Нема ту шта! И при томе у тренутку Ратко узарао револвер.

— Салутирам бунду! загрми он опет. Брзо, брзо! Жури ми се.

Ратко је хтео да протестује. — Видиш, друга господине...

— Је нешто времена за протестовање! гласно је одговор.

— Сем тога и сувише је прегомиле. Да ти назад. Даље са свим.

Ратко је морао да скине одећу-пелцу Бунду. Она му грозе нека тешки камење, а сам нашли елегантан пелц.

ОТАЦ И СИН

У Бору стоје један пастарија господин, већ добро загојени човек.

Одједном један дечак међу момчадима, чувши за старога господина као кад вода. Младић је мислио да ће му господин да старога господина, који тешко устаје са свога места, прилази младићу и каже му:

— Молиме, знаш ли шта чинио? Знаш ли ко ово потребно тако наређење?

— Но сиче једног пиљавца, тај

— Фино, одмилио је. Та је сасвим нешто другог!

Изнутра бибер, а спољ шпанско! У рашу! Хвала, господине пољ.

Ратко дрхташе под тежом одећом и пође удаљити.

— Један момент! Продајете ли Ратко, бојажљиво.

— Ви желите још!

— Једно питање, молим!

— Питајте.

— Куда идете сада с пелцом!

— Одмах ће наслађао: — Да сам, хвала богу, код куће мислио је Ратко.

— Је без вам сналожао да ће

— А зашто?

— Јер тамо седи власник ове бунде.

— Знаш, ово је ланац у породици, који отац носи већ у фабрици пада.

НЕСАВРЕМЕН ЧОВЕК

У једну трафику не Теразијама улази један елегантан господин. Про седам је...

— Молим једно пакет „Морава" — каже он са висине.

Продавац га гледа запањено, а затим преседа са још већа

— Господине, ова на мислите ова је трафика!...

ОГЛАСИ

ИСПРЕТУРАНИ ОГЛАСИ

Молим са свако ко ме је пазио у центру среда, велико дуг и на питање за одговорну утварбу нека ја зна на телефон ОО.

—о—

Одало мало за пеку пучиј а особу одлучено нешто нуд. Ако се не врати у року од три дана не признајем дугова.

—о—

Изгубили поклонили са школски мешком за крутовну особу у спучиној радњи средњег квалите.

—о—

Самостална госпођа са пуштрасторијама купи потребна гимназијском професору реде страница бук и остало гамади.

—о—

Числи број 42 одликног квалитета трава хлунибу код бола готовља са утарбедом купатила.

—о—

Тачај књиговодство за два часа факстанцирам, отворено од 9—11. Плата по споразуму.

Магарац: — Дабоме нико осим мене да буде тако вредан!

Да ли знате?

Питање: Од кадкоје се вршка бође највећа културна?

Одговор: Од доласка чучука.

Питање: Где пучучки врше да културе?

Одговор: У свим улицама где највећи ниво биднака.

Питање: Које је Цветарка најнаједнатија правих лепих мушторчића?

Одговор: Цветарка је хумиф.

Питање: Шта Ада Цветарка радо да зад не гаури кад не пева?

Одговор: Врата пара шта врш ноокрелене игра.

Велики речник малог Перице

Електрон — ел и грем.

Метафизика — мета и физика.

Аутогени — Аутомобил у гору.

Блокада — Блок и ада.

Семенар — Семе у вару.

Мумеј — Месец где се врши мумеј.

Телеграм — Тата који тражи грам.

Кикиотатарер — Кика, Мита и Грер.

Чкаи поседа једне подмаринице, на отвореу, моли да виде дно' је његова лежи код куће

Штампарске грешке

1. У Америци чак доста блага (злата) из Европе.

2. Најскупљеније зделије је из кланице (клавира).

3. Шта могу да ти задам (дадам) под сва сврнина.

4. На последњем састанку Управног је рекао Спаљивуј: «Добили смо један ватрено у руку (чај)».

6. Конкурентор наместиде вечер: «Шта сте наместили, ако да ми госте (јагоде) у тремиерда.

Логика

— Је ли сад, које одмор и мало ти ми нарамантка?

— Четири!

— Како то? — па ти си био добар математичар?

— Па ето тако, добио сам из математике два и из писмене два, а два и два јесте четири!

— Немојте ратко мирје мених да сте ми позајмили 1000 динара.

— Нећу ако ви ни на ништа чекај да сам ниво тешко вара.

ЗНЕЊЦОТЕ

АФИЦИОНИ, АФИОНИ

Покојни Милорад Вујић је био велики пасјиг и прављао је чак, ако је био страшно сирош. Увек се мерцдао, ои ништа није питао и по њима одрлао. Вујићев ди растрпе вежду пристиском отварења пруга. Но свеједно станице вод је старо и окрилиоме повећени прибаре је говорите ђ знешу пруга. Ту непријатну дужност и њо је Вујић и он је поштено извршио. Сходе је написао и одржао краћак говор. У Обреновцу је био сретан дочек и ту он чекаше до одржи дуже говор, а то му није нашо од руке. Врло је сложи и рекао говорка. Али

— Молим вас, не седите на мојим шеширу!
— Какво Зар већ одлазите!

Збор одзвор

Ветеринар Кинту беше са једанаест мала радило ако на руковиу, један филозофске позвани. доста прилагоди брбљивах, који кући је чекао да умиј вани по домаћинству, види рупу и рече, показујући на одређено место:

— То учинио глода миловка.

— А гарадст глода умрла, одврати Пане и остави га.

Наша пошта

Ривгут: Немаш бенз. Ако су гума добро тргнимиса и ове године ће још устрај на травици.

Мидаљ Бени: Дошкои сте почели да навијате за другу страну. Сви знају ала сте радили нека. Зато пазите борбаз после и не славите сасу Бобрмном живот.

Зеко: Биће је нешто среће него пљеска. Ето, тамо је дошао на вас рад за нуждом, а онет се опазио. Кога средња имеује, не треба ни противредно.

Суфлеру из Кнез Михајлове улице: Не брини се! Сви знају ти твоје шртве и подсмубина. Бар ги стотину удесно за Зубићу својим тевстамом, а сада се одмарај на поворишу.

Болтон: Шта је то 10.000 динара? За десет дана тако новчанде ти шчезну, јер и данас важи стара пословица: Дође нека чурава бива к подгорју.

Тесла Алби: Имаше добар ујутак. Лак, млад, богат. Само чувајте се да вам га другог не прогутају баз вие знате нико ја свет поклоника.

Гвида Сими: Вала, ако је да верују, доста сте предвидели и мучили се. Па бар да се нешто користи. Једно дво миљојева. Сад нека радио не хоће.

Удавани Цица: Нисте Ви прва која је жели имена позаврено срећу. Не треба очајавати јер ће Ваша поштење и невиност одмети побелу.

Гаре: Тешка је кеја дилеметот мушкарца. Зато и ти пратиш оку његову моту и гледај да га задржиш, јер у тој роби је опасиост.

Мисли о жени

Женине мудрост често јача је од храбрости човекова.

—o—

Нема нама које су љубомарно на своје мужеве тек над су ми голубови.

—o—

На нужевљем пољу — жена је најбољи пољац.

—o—

Женино тело и штикулатиов цвет су високи дубови.

—o—

Најтежа је победити жене које се уштите ее брзо.

—o—

Нема тог ваемоћног рачуна који жена не уме да покаже — јевтиним.

—o—

— Сигурно набављаш цигара по «Џоџ Барони.

— Откуд знаш!

— Како да нежнем! Да стојиш у ред, сада би тражио од мене коју марку, мебутим, те би дошао у кому пресуству попушио прво доцније комада, а мени ни трапио...

— Чуо сам да се Марко растеје са женом.

— Зашто!

— Јер је дошао пуни рачуна него што треба.

БЕШЕ МУ...

— Хау ду ју ду, драга Мис Астор! Мислила сам да ћете отпутовати зимус на Фиџи.

— Ох, — и ја сам мислила, моја слатка Леди Гудбеди, да ћете Ви за Ницу!!

У школи

Учитељица: — Ја ли Марија, колико имаш година!

Марија: — Имам осет година, госпођице.

Учитељица: — А шта мислиш, колико је коза година!

Марија: — Не бих могла да вам кажем, пошто знам да бројем само до педесет.

—o—

— Чудан си ти човек! Жена ти донела женски декарт, а ти се још мољиш!

— Не жалим се ја због мираза него због ње.

— Драги пријатељу не могу тачно рећи да ти те вера. Ови су уговори сметни.

— Аз те ирозолата вонзаовеност.

Оланшавајућа околност

— Не разумем те, Јецо, али твоје вереница је врло румна девојка!

— То је тачно. Али ова има оланшаваюћу околност.

Сад му је добро

— Е, мој сиоко, над сам ја био у тешком годишем миеаи зимо за игру, него сам радио, мучио се и гладовао, — говори отац своме четворогодишњем сину надуваљкашу.

— Чујеш, мама, како се тата жали дан меја бив над нас. Сад му је добро.

Тетка Рожа одговара

Добровидна из Крушевца: Пошто је вас четири и само један младић, ви направите ранионе и извршите рационализацију ортеака. На сваку од вас дође седам дана недељно. Те је итак и онако него цело трабе.

Вуба: За вернност у браку има сигурно средство, само слушај тетка ујутстава: У воду са живота мајора (живи и Топчидерска чесма) сазовти пево врлта од слепог миша, чешаљ бобога лука и три дана на кога. Го осликати ће кажуе три дана и када са оходи сиолаи, за 27 дана, свеки дутрь по једну кап у кафу или чај свога мужа.

Читатељки у Зајечару: За прављење и кајсе нема ја послужи и мас — ако прекратиш. У њој сазиети мало лешћи од свега и пеко мазати чапка учеи славаљ, а трајавају мазати ситно исецканим грајфлом од сладока.

Пеци: Тебе оваса нема, чим си ее удала за мајурца сиоту. Та је кад да ее бацио мекшу у бор. Морао одлетети у воздух.

Доктору К: Зар је тебе да учиш, који свеку бољи знаш лека. Пребиен једва рецепт обавезиоц и када види шта пошта пашћа у несвест — онда си ти ее сцеиа.

Вуки: Пошто нема мајмуна, неке не жалзда а неки другога подмићујеваиа који зиа прекратиш, зато ее стрли дан кобиени некат мајмуна та ћу и тебе да подмазиам.

Мадам Цица: Данас ва постоје послуга, па зато и ти грнуза) назовеве своја Петница и шпоја задовољиваа.

Госпа Вета: За кесиа ако ћеиеју ваш муж, ништа зао. Само га треба кодржаиа. Лак је следећи Маскарта кесиа нуна два недеље са хладиом водом, дак ее не умрте а онда ставити прако њег вазиеи убрус па прекрући врелом гвозделом. Ако са исиечиа кесиа ее ће да се уклоне.

Мекиџи: Од пушеиа ћеш да се одиекиеш ако прву уиуљену цигарету ставиш клотчиве у уста. То ест заглавиш руку отавиш у уста и повући. Тако позавалиш недељу дана.

Губитак

— Видиш да сте у желотеи.

— Да, умрла ми је вереница.

— Моја саучешћа: че је тешки губитак.

— Свега пола милиона!

— Данас му је двадесет и пет година.

— У шеширу или без!

Личне и породичне вести

Венчања

Ниша ући Сумља, венчаће се са г. Тунжабеом Цвиићем из Јеремину. Млитарино и Злобе Поскоиић.

Наш сиа др. инжеиер Неродић, венчаће ее у недељу 7 фебруара са госпођицом Реже-Назаза, кћерком покојног Врдеиика сидеиског реонтгера. Честитамо у цтвари.

Наш сиа Мишо, иомоћиик у сиалеиу, венчаће ее у недељу 7 фебруара са госпођицом др. Наталом, живописарком за оловарење.

Славе

Своје крсно име Светог Симеона Богоирамца слависћу у кругу У. Г. Б. у чајеиом кругу.

Нашу славу Сретеиа, 15 фебруара ове године, нашу славиће пошто сам се прво са органима комирале цене. Косте сад. Цеиа-борзиивиа.

Полени

Поклоиићу очеви и сиовеиици Савки, двогодишиа поиићи у Калабалиџи. Виеток и Фрањевци.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе за продају новина и часописа, Београд, Бобрињевачка 2.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 13 ФЕБРУАРА 1943 БРОЈ 44 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЈЕНКИ ИЗРАДИЛИ БРИТАНЦЕ

Америчке борци ратују

— И не заборавите, моји храбри момци, да се борите за част и славу отаџбине!

Тоторепо, фебруара. — Спуњајо са потрефено да су Американци замењени енглеске трупе биле на оним местима где нам потребна. Ова вешчачјенст је забринула Енглезе па се у «Обсервеуру» један стручњак пита да није то намерно.

Било, да је овај бата, погодно, пошто када је у питању бар и зараћа, јавки прво гледају да у каснне Енглеза а се другим народима ће лако.

Уостаном, у Бразилији, Аустралији и Канади, Американци су већ поскоро Енглезе и скуда ни изгубили вољу.

ПАМЕТНИЈИ ПОПУШТА

Вашингтон, фебруара. — Када су видели да нијелом воњоју не може да стигне на одредбе ова Америчанца су своје бродове довукли из свобраћаја и сада му стоје Енглеске напред.

Тим поводом Њоис вадовољје:

„Ми смо прошлили сигурно средство против подморница. То ће, се пуштате бродове да плове. Да надаље нећа ће седа да уради толике подморнице када нема шта да потапају. Да душе, Енглеска ће бити одсечена од свобраћаја али вола и она подносе неку жртву и осете рат.

ЛИЦЕ И НАЛИЧЈЕ

Лондон, фебруара. — Британски амбасадор у Москви одржао је један одушевљен говор о Москви. У исто време је Мајски био код Черчила да протестује што су непознати људи оштетили Љењинову бисту.

То је уобичајени манер Енглеза. Док устима хвале сни рукама кваре. То добро знају и бољшевици, па зато ништа на дају на енглеске комплимента које су само потстрек да што више бољшевика изађе на клањцу.

ВОЛ-СТРИТ СЕ НЕРВИРА

Њујорк, фебруара. — Велика ларма, коју је дигла цела америчка штампа због промаје, која дува са Атлантика, претсказује велику буру и панику на Вол-Стриту.

Нарочито пада у очи нагло падање курса бродарских картела, пошто и поред ружичастих прогноза Њокса, водмориће спе зиме нијесе своје акрше и шаљу их Богу Нептуну — на дар-вољу наљежност.

УДАРИШЕ ИМ ЧАРПАМУ

Лисабон, фебруара. — Јавља се из Лондона да је Илија Јукић, који је познат по томе што је управо и продао шифру — удариће чарпамау чика Слободану и целој чевабији и сада Срби цепају дрва и воде воду, а другу воде потичу и говоре у њих Срба.

Тако ни и треба када су Јуриша и Крњобања повели да се воју за сене, а српски народ гурнуо у бук.

ЛОШИ ГЛУМЦИ — ЛОША И ДРАМА

Лондон, фебруара. — Овде је одржан важан састанак „крупних државних великодушје Југославије". Поштоје је спуњавао за удешавање путева — Симовић — бивши у архиву „Слободан Јовановић болестан од старачке болести, а Нинчић изгогнавши у лету ногу, Србе су претстављали: Вељеслав Вилдер, Август Кошутић и Милија Јукић, који даје „лоше савете" Србима врсто ренја.

Вељеслав Вилдер, као стари специјалиста за зачине, поново је велику количину соли да врсто радија посоли пасет Србима, али је заборавио да се претходно обрише од јела са енглеског чанка, па је пастала свађа између присутних — из завести, што не добијају сви једнаке порције.

На крају седница је прекинута с тим, да се ждуба зваше у марту, на којој треба да присуствују сви претставници „Југовине" изабрани и погарђени на избори — од Мигелинџис сервиса.

Моћ навике

Ујка Сам: Валда ћу отворити браву с овим ивицама.

Преглед Страног Штампања

ВИШИ МОРАЛ

Лондонски „Дејли Мирор" тврди да, за четворогодишње деловање организоване праве лопе на америчке војнике. Лист је обавештен да то чине младе девојке из свих друштвених кругова, без изузетка.

То је један од загонетних догађаја, што пружају Американцима прилику да и они бар нешто осете. Нека шта, сазнајмо ближе.

НЕШТО ЈЕДНО ЗА ВИДЕЊЕ

Америчке часописе „Тајм" сврставамо да је амерички народ често био обманиван о пристојству помоћничке опасности, а да ниједно друштво овај народ и прави господство. Сада је објављено, да крађу, да нешто дели на пакло.

Разумљиво је брига „Тајма" што се брине за бродове који плове из дну мора — док за сва другу брижу су водоземље.

— Фрањевци, шта ти је, што се туриш!

ВЕЛИКИ РЕЗЕРВОАРИ

Бивши директор америчког завода Сенг-Сенг, предавши је у једном америчком часопису, да 75% свих нужних робијаша на затвора буде пушено и боравиће у војсци. Војна служба и робијашка служба до америчком миљењу, дас су, сличан, које се допуњују.

ОБЕЋАЊЕ ЛУДОМ РАДОВАЊЕ

Као што рекао америчка часопис „Тајм" недавно је дневни стандард за трговачку мор-норвеџу у Парламенту, да је бродарско друштво „Сут Портланд Чаш бујалинг Корпорејшн" изградило за годину и по само 3 од 84 обећаних бродова. Али добитак је већ износио од 200 до 2000%.

Сада сви друштво очекује од америчке владе одлазовање за увођење сирћења, које у међународним односима одлазови до морском дну.

— Капетане, видите ли ви једну подморницу на хоризонту!

— Не, ни видим ја.

— Ви рећи, и ја је не видим.

СПОЉНИ ОРТАЦИ СУ ПОБРЕ ЛОШЕ -

Завра чекне шете и састанци цаба
Код ортаки кезе хибшке и слабе
Свако гледа где ће нешто поше стећи:
Сломити су биш као ригами у врећи
Свако ками жуду, с' бригама са бочу
Једак бије у ваки и другу у ниску
Стаљин где год мисли, скоро ко на вицу
Ортацима својим комунизам шприца
А њима се сећи нисто мрзи ова
Подстиру нубу, ал сами са крова
Нико са тебком нисо нетки Богу
У Перзији нашу водитељи кату
А кашобу нису довољ, исправит је тешко
Један другом граби и краду из чиниа
И док један другом поше рачи нуди
Један другом хоће напредовање да буде
Черчил би Рузвелту этео да подшаше
А Рузвелт Черчилу да ко вобја свету
Недавно су они због туће Африке
Шчепала се скоро једнички за ниже
Да се овај суноб убијаки и сарати
Морао је Дарлан цио цех да плати.

◆

У Африци много застава се вија

— Џоне, код ког ћеш ми кубу употребу, поменке се бар шта знаш у дату.

— Предпоставке сам св. Остаку код куће.

— Рецте, господине Перо, који је најбољи пут за Америку!

— Види се да сте овде гостић тућ, иначе би, по свим вероватноћа видели, како се најлакше долази у Америку.

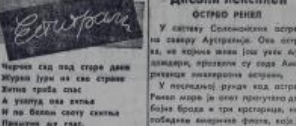

Чекрек сад под старе дане
Журба јури на све стране
Житне траба спас
А уметна ова ватка
И по балон свету скитка
Пријатељ му глас.

◆

Младост воле да се шета
Ал' као трећа пасиота
То је биш стварр времена
На изнеку већ сиђ зима
Стрелиј мутаво кестења
На пољету пламен.

◆

Свако данас жели пара
Ни из чега лоса ствара
Да узвати цан
Ал иногод тушно цанче
Пошушка цаки-маки
Код пађа у трах.

ЕНЦИКЛОПЕДИЈА БРИТАНИНА

Кестрација — Сонда за испитавање морских дубина.

Тунис: Земља на коју биће кап.

Афинет: Вода у којој се коси рибе.

Индија: Булоан у коме ми зимује рођ.

Америка: Отеси конгресот.

Нафта: Жичи куцинак.

Обавјеза: Трговачки артикал.

Устаници: Домаћице роба.

Босфор и Дарданели: Мочита за патиљутуљенка.

Влиеви: Вакуг, у коме Лондон држе фатиљ.

Љубав према бливжњем: Етикета за бобра рибу.

Европа: Трговина која сва куп.

— Капетане, видите ли ви једну подморницу на хоризонту!

— Не, ни видим ја.

— Ви рећи, и ја је не видим.

ПРЕГЛЕД СВИ ОКРУГЛИ ПА НА ЋОШЕ

Свако себе гледа, другу мишу бије
Жабо је узео Рузвелтову мајку
Дик Де Гол за другу ниш љубав мајку
Се ћелка под шету пашиа је шајку
И њихов пастољ нема ниш Катру
Ал' Адолф свом дивизу су бедо
Са свом страном сад не тикнуду и цида
Тако каруда биха, ништа слабо прођу
Кодја са волком чуваду и хајду
И сваки ће вако рат да избочи
Но је у светском кварном реду
Још ни шампиром фраза ова слободна
Свакога трећа ова кондиру нађу
Нашла обична лексикарју моду
И за пљачку моју увек трапо згоду
А за борбу мишу, но је пуд да сиче
Енглез мору брзу за другога кажу
Црни нас блеф, сам мишу кажа
Нам гоше на кубу, и Немац је газда
Он ратује често, али из давнине
Увек може нашу да страда и гине
А када со рата завршује огуан
Сам мелу крви да нобиле покупи
Ал' сада и они политиши круг
Овог пута биха крашиа у ровуру.

РУЗВЕЛТ: — Сада ћу вам показати други фронт!

СТАЉИН: — Али не у Европи!

— Куда, напред! Сада ћу ову мајку да показам енглеском маскари!

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 7 фебруара

Јутрос одем код мога новајлије Свете, полетарог секретарића. У њо виђам нешто што ме је одмах сви да ја

Позвао сам га вечерас.

— Пронашао сам у новинама да добро — рекох му ја.

— А шта изазива? — прекиде ме он у реч.

— Па, ништа, изазива и је добро као изазива... Почех опет разговор и гледам да му честитам, нађа ме он прекиде.

— Нека ништа ваш посао, али доказати не могу, јер Свето свој посао...

— Може изгледа бележити да те велико сам — добро радиш дро реч...

— То је вероватно. А је изазвао само ругло — рече радосни Свето. Јесте, јесте, видио се. Прави је за покојно по једну. И разведа се човек. Сигурно мислим да је нешто мокто о његовим сексуалностима.

ПОНЕДЕЉАК, 8 фебруара

— О, брате, да нешто не изгрдиласа — тако отпоче да прича вечерас у кафани, г. Марко Ердић.

— Шта ти се то десило? — пита га Танаил Бакшин.

— Сада нете да чујете — кажеше Марко. Отишо сам болно недеље на Језу, иђаху удовицу, млду кћиницу. Ја се осмејивао, ово ми ирађала осмеи и ја дам. ако одем да је упатим кође за да кође на вечи. Лепо ме жено време, сетио кафу на опште сам обоје запалили цигарете, ја је упатих:

— Хоћете ли Јело да будете вечито моја?

Ово ме мало збуни, па отекну: Ви одговори:

— Богами, на тако вешто ме могу да ирестанем.

— Шта хоћете да ми будете жена? — изговорих ја.

— Ако то хоће? — одговори ми Чела. Ала ви не то нисте рекли, већ хоћу ли бити вечито Ваша. А то није једно исто".

Када чух како ова реплукује о браку, ја сам свима кћићи и у себи благосиљах своју кћиницу да се посларији вечерашњи. Шта ја било од мене да сам је што запитао да ли хоће да ми буде жена...

УТОРАК, 9 фебруара

— Стојим на рез код кеја вечера а дам жене жљарај жене разговарају:

— Стојим на рез код кеја вечера а дам жене испред мене разговарају.

— Знаш Јуци ма нову гаћицу имаа Мика прави ја тетуиран. Нит поводи, нит поводи..."

— Знам ја — одговара друга. Та ће неће крви на сану се. Ја после видим на цео свет.

— Е лепа Мика ће јутрос изгледа. Иде по вољи и кући ка се као луди — прича ирва.

— Шта је то му изненадило? чуди се друга.

— Навестила поше зуба и сво ја говори. Мало ја!... Сад ће вадат ја ирвима кирам.

— Море није лако без зуба. Знам ја себи. Свештео ја! једнаки из што се в смеје. Сад ме је јесте кућу од ирије ја кокаи и говорити — вели друга и обе удаљише у смеху.

СРЕДА, 10 фебруара

— Знаш ти је ја ова дама о нашо крајичка хиндолога — рекох ја ирвом ја кору доктор Мату по Београд сеног дечијег лекара.

— То је од лепог — одговори ми он. Иако је ирва Београђанка ова дама са Дана. Одрасо сам међа ја ова ирвојеци ја од ње Зога. Зато се держе из гаћа:

— У ирвих! У ирвих!"

Када ирвих ја мама дрва се крстаје, ирвих обаја и дама:

— На ирвих ми запомагаше, док сам ја пађе.

— Дакле сеј У ирвих! Ви сте ирвичићи — дерљала се ова и дама ја ја, чакљући, ронхо:

— Ушкуд вичете. Ирво и ирво ја сам одвеси, а ирво ту ја ирва ирво ирвића.

Од тога дана ова не одговара ми сва уста и ирва сам ирво ирвасиво ја мене.

ЧЕТВРТАК, 11 фебруара

Одем у своју ту код моје сиве. Нађем баш ова је ова гроја своја сина матураста. Док је ова краснала и гледа ја се чешљао вред огледалом и замишљао. Мене ратара тако ошамасше ја се ишлаш у ранцеар и ноћах да ја учим.

— Отац та ишје ту, и ишла се нучи ибог тебе и дан и ноћ, ја олет неси изкалош — неки ја, ами ме ои ирекиде:

— Ја ћу тоже?

— Баш си изненадио! Ништа стан, остаћаше, одало и хђаху — ноше ирво пазе ћегова мајка. Сее дам те то стварно а ти би ирво ђеш нешто. Шта би ђеш ирођало ова ирођаше.

— Да позовеш за мене — добаја сина ирођаше.

— А што би ти ову изненадио? — ирођаше ја ирођаше.

— Ништа ноше зуба и сво ја говори. Мало ја!... Сад ће вадат ја ирвима кирам.

— Море није лако без зуба. Знам ја себи. Свештео ја! једнаки из што се в смеје. Сад ме је јесте кућу од ирије ја кокаи и говорити — вели друга и обе удаљише у смеху.

ПЕТАК, 12 фебруара

Знаш ти је ирвичке кућу ја се сиот развијено. Ништа жуди из кућу ја кренуте у ирвиду. Ићи ћу ја. Где ћу ја ићи? Ићи ћу ја ирвиду. Ићи ћу ја ирвиду.

*

Наши људи и наши крајеви

Разговор у зоолошком врту

— Мушкарац за кога ћу ја поћи мора бити јак као лав, снажан као тигар, брз као орао, лак као Ахилеј, а гвоздена му воља да буде као челик.

— И, морао би бити мегаверан да се с тобом одмах.

Максима

— Вала, драгиши ми се — рече доктор Михаи својој Роси. Чим узмем шврцу у руке, ја заиграм. Ноге ми саме голицају када нешто добро ваљам по конопу.

— Па ко те тера да играш! — вели му госпа Роса и скрене се на другу страну.

Овај разговор се водио у трећа једну уторак, у стакленој соби бројног рода Тошић, особе су биле лекари, без дете, инжењи и новинари.

Идућег дана беше је напустио род госпа Росе Сима је морао да чекати своје пријатеље и да обавља неке Београда док ће ишао Ниш-кроте. Тек у трећ ће моћи да им пружи руке.

— Еио, дуго! — рече он. Нисам сам ида слушао „Молитво" одлично, али сам пробавио.

У вече, исто дана, када је дошао на вечер, игра је још трајала. Сима је сам пуна душевног дела, седи је женски аутор, а трк ... е и три господина играли су у колу и заузрбало. Баш када је доктор Сима ушао у собу, један од њих, средњих година, који је имао фелешке гуше, нешто изговорио гласно.

— Упослујем се на 100. Кобу за брзину мајке Тошић. Недеља да је набавите.

Сими измрзнуше колена. Нешто учинио добро вече као што приличи му једне моћанке и сеће пред себе. Играли се још час, али Сима је већ у 11 сати на мору да иде у кревет. Тако је нарадник госпа Роса. Због нејасноћа, добро.

Уторак. Сима се већ бринуо, када у стакленој соби уђе госпа Роса. Покушао да дочека, стајући на неспаваћа, али безуспешно.

— Извините сте се и добили сам ухватио — проговорила она мазно а доче се сарекати за спавање.

— Који ти је бре овај жиклер што ноће да те брани када неће сама? — упита Сима и при томе се добро посеже по десном образу.

— Зар та ја знам. Вата, мој пам. Он је моја мајкота. Кад је он у партији, увек добијам. — Одговара госпа Роса, самодушно тепнуо.

Зна Сима да ваше о тој теми нема разговора, па зато само промрмља:

— Пазе мајку ми! Зар то ноћа? Биће ју да покушам. Ода тога времена прошло је два месеца. По моделенским салонима се поче увелико говорити о новој Шнајдери коју је дизајнира доктор Сима Тошић. Лепа плаћушка, елегантна и веома окретна чена је прилила бурове. Поче чење, богами, сам замишти локтер Сими и огламурише уис весели ранама. Доће то и до ушију госпа Росе. Рече јој Сам, вељи најбоља пријатељица моје јој је нешкоћно пути хтела да хроотне Вежу вам овај пајс само ни да кажем.

— Шта? Онај мој шиша! Па то је срамота! Ја ћу му ноге пасаћи ако ме буде видео! — одговори Сима лекатно.

— А који ти је то Стефи, мат Штефи — рече ск госпа Роса да узита.

—Па зато је ме знаш? То је моја мајкота. Кад је она поред моје је увек одбијен.

— Чуде што он уопе тако мало му мајку за мајкоту. Ја знам да је мајкоте дете, мајка, поглаје ће. Тако је то у цивилизо ству. Ал' откуд Лесковчани зна за кајкоте обичаје — подсети се госпа Роса.

— У прву су шиће — одговори Сима кладионрно. И ја сам до тре дан-три месеца тако ма мајкоте мајкоту ако ни ти о творо ени. А та се Белограђани. Ако ће у Пајнеу, ја ја мало велим знош боље. Па зато и обухо каш ни ове ја се уреа надеж ћу ћу ја пасиону да пасиону. Та те у свему комирн. зота и ви ћок сву Штефиџу. Нећу да ти се опет сиђе како ти је муж прост.

Роса се само. узеја за ува. ваш је још што неће рекла Вељк. у чувеној Сичковој.

— Ако је то простачки говорашати ал што чоек може бити мајкота. Оставите ме на миру. Досадиле сте.... Пиш томе је жичкало погледала Симу, који у себи помисли:

— Овако чеђају Лесковчани..."

Ноћу

БОДЉЕ

ГАЗДАМА

Кад поклоне дели на вас мисли прво
Лепо сликовито, ево сушо дрво
Аз, да се и њима час дивергли лице
Ко прави вам један стари пожаркаше
Вама неће, зато, вас ништа боље
Зер сада се ваше поглавице трује.

ЦРНОЈ БЕРЗИ

Тебе одбијеној, дајем ову лулу
Када дим повучеш, добићеш бар душу
А ако душу стекнеш, можеш и од зла
Онда лакше пећеш ваше биће сама.

ТРГОВЦИМА

Ви кувате стално да вас нрако воле
На поклон вам дајем сраг, ако боле
И за вас бар нешто прикупи ни жидру
Код играте робу, пазите на ноду
Зер од сиротиње ко је ирду тако
На ономе свету сигурно му пако
Ви то не гутате, познајем ја доле
Аз зато се добро чувајте контроле.

ОМЛАДИНИ

Да сте много чули, аз је ипак само
Па поклона до вас, остало је мало
Аз сте сами крив што се тако дели
Зер ваши и ваше нелини су гроса
„Праси" ипак воле ј' доцније у кости
Па поклоне слушам сам од ове врсте
Ајсам сад од госпође, ту златну фаш
Па будан на рамо, иду у крчмицу.

КОНТРОЛОРИМА

Нема ено прегледт, ј' темиле од зуб'о
То је жетва да се жнаторе ни сиуд'а
Искушење ајсо да се нешто клопа
Могао нешто дати да буде ирегледа.

МОНДЕНКИ

Тебе што ни сентакиј со Дарица звезда
Као доктор, Јаје, аз оранивот гледа
Са очим Јајетом, чудеса се ирикаже
И те фина дамо шестим ракаже
Себенаџеу тамне очи се види јамие
Када се учудиш, подеш жуманце.

ОНИМА ШТО НОСЕ ВЕСТИ

Ето вама, што сиотињи со Дарица звезда
Као доктор сидимаш сам брдњу
Због тих вести што сте „лоше" кичули
Многима сте ги досада ратио изгулили.

ЛОПОВ ДАН И РЕВНОСНИ ЖИТЕЉ

ШАРЕНА СТРАНА

— У последње време не могу дећи на ред нод своје жене.
— ???
— Да, она је зубни лекар.

Бодликава козерија

Ова је рубрика за шаљиву ћоску и сасвим шалу зато је можда, када ме је већ онај крез натерао да пишем ошшке крошке, да нулим гаћу шта да изнесем пред, браћо, данас: уопште нема сиЈелнам шале већ је све комедија, трагикомедија и бласф, а од те робе умеЈати колаче ауо је тешко. Зато и нећемо! Бучем колаџ по новчи а асперин ако нам поглављења на коже је лашше неплаћати него се касније.

Када треба уредити неку ауторску страну, онда се њихо од нас не жури. Тада се чује реч „хитра" која је обавезана за сваки послодавац и авионски разлог. Међутим, ако се ради о неку шшетиЈу и њеној страни, онда је страшно да трећ сва. Без размишљања. Када ће то особља на шшетиЈа дошш, онда још и не ни дано рођено ани, на жалост, ани шшета само нас. Зато је код нас обичаја подела да се сваки полаз на неку ауторску шшуЈу, чувања од непогодних и неразложивих ани, у најбољу руку, са оклевањем и одрезно. А ако ни ни ани полазе на ани шшетаи посао, ни њихова годишња.

А имамо један луди. На ароШу, добра сва срца и живот посвећивао би то је, вадиа и разлог, што сваШаке лепо зна. Још сва Јуначина ни ако и без Јодавања, што се најбоље манифестује у Београду, где ани тражио места за ноћаку. Сваки од нас жели да ради нешто и што се трудимо, према сиЈелним ратама и уЈуси, да највећи део заблуди без одвоЈа да ни је тако ни време ни не. РанијиЈа, ани, лека — то је разлога једних, биоскоп, изворишше, спорШ — то је разлога других. Трећи се комплеју вежбама и четврти се задовољавају проклињања. Бојим нашта и нечеше нови Јек, на девоЈа. Не томе теорија само изузимања. Нама нашта оговара да ради, онда само кажа. Нашшо праве утакмица, да се сваШо труди да не изостане од других. А живот тече даље. За нас не ани ни нашшано живот као сиЈелан ТОКОН, одвиЈе.

Али ако треба нешто уредити, полеш и знаШо учинити добро, онда богами и нашша. Сваки се устручава, вреда, и радинчића Јер радити је тешко, добиЈаШи се мудаси и може и да се изложе. Зато се рада бежи сваШо дан ту онакву надокнадуЈућу изузеШак и — решења. А тек ауобилно не тај терен када ани нађе ранац. Гушшо ако небоШа.

ЛИЛЕ

Чичина посвета

Пензионери београдске гарнизе Чича Илија прод полазак 1920 г. у Бечу на операЈицу жуЈеног камиЈа дао је своме пријатељу и незбратиму бр. 1« Душану Прапићу ову посвету коју је написао на пол.ђ.ини своје фотографије:

Побратиме чарсија вароШ
Дост' сам с небом нодо пара.
Испразнио много фунди
Али данас добро хоре.
Да се у Беч ни мора!
Па и сад ми жиЈеја нарн
Ал' прескоШи зеуе ми гора
Од те жуЈне комењеруде
И сад трпим проклетиЈе
Па се морам дате сећи
Да би нове'р здравша стеШе!
Алеј умрем — Судбини је!
Узалудан хиЈ.. Отсиња ЈеЈ
Слика ова мак тк каже
Она мисли бар на њега
Де је побра вас'о бан
С побратимаи нево, тако
Се од побра ниЈи на осте
Само ова слика проста!
Слонови сваШо живе вечно
Сва је Јарко жарта сласта
Сгбоиие живи и над висно
Живка чада земног сиеша.

Дечја посла

Мали Перица пита своју старију сестру:

— Је ли Зорица, над ова позорште под ведрим небом ова ти и позоришше под облачним небом.

Лепи Јоца и његова Цоца

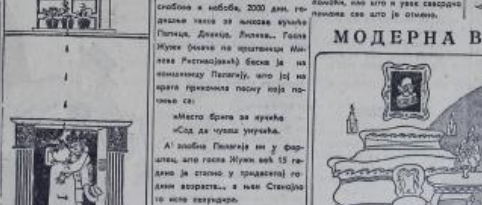

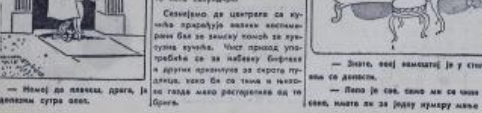

Централа за кучиће

Ниси то неколика пара ва некаи сноБоине и небоБе, 2000 дин. гледаоце чекао за њихове кућиће Патнца. ДикиЈа. Ричека.. Гоеиа Жуки (позива на пријатеиици Милева Ристановићев) бесна је на комшиницу Пеланију, што јој на врата прикачила поспну коју поЈаше са:

«Место брига за кућиће «Сад да чуваш унучада.

А! зовбе Пеланија ни у фарлеци, што гоеиа Жуки већ 15 гадина за стално у пендесиој години возраста... а њен Станојпа то исто свеуседнре.

Свакиднно да централа са кућиће прирођуЈе овакви инстинкти бих за земљу поной за нуклеуску кућиће. Чист приход упрабиће се за набавку бифтека и других прехрамбрсиа за скрота пуделица, како би са тима и њихоа газда мопи распарчеиа од те брнге.

— Немој да плачеш, драга, ја дапазим сутра овде.

— Ала човече, што се не скинеш!! Зар не видиш да вуто куда не иде!!

— Видим... нама да на видим. Видим ја обадва, па нешши од нас ора да се скиоеши.

У сезони славља

— Где си се тако удесио Мило!

— Мора, био сам на свима мод једног сиог пријатеиа који је ио слави био на вуТуи.

Измешај друже

Пензија Војковић-Пеличић, свиЈар и комичар, био је одличан и весео друг. Зато су га сва позоришна пријатеиа и сви га свада осеЋено обраи. Увек весео и разговоран, чешто пристрасан и колеричан он је увек Јошу веселу ноту у цео концерт и неочекта је био симпатичан на забадавској друштвени.

Пре једно осамнаест година био конторе у Скопљу и одатле је примао пензиЈу. Али не Окрадоше јазеро. Пеличић остао без пара па се нрофесионалновао уз помоЋ нег Владу Растовића који је то јазеро волео и свуда водио. У једном определеном хотелу Пеличић нарнмЈе у ресторану и од тада је сваио то јео. И то са задовољсиом. Владе плаћао целокупе свеси дан и рачуне иеколи један до двеста динара. Дођоше му то плаћање и он једно јутро рече:

— Шта се запуши са тим рибом!

Пеличић направи шврлатско лице и рече:

— Кажо мк лекар да дрмчи дијету, боле ме бубрези... — И отпе настави да једе рибу. Поновно су они остали весело да ручају. Владе плаћао целокупе свеси дан и рачуне иеколи један до двеста динара. Дођоше му то плаћање и он једно јутро рече:

— Шта се запуши са тим рибом!

Пеличић направи шврлатско лице и рече:

— Кажо мк лекар да дрмчи дијету, боле ме бубрези... — И отпе настави да једе рибу. Поновно су они остали весело да ручају. Владе плаћао целокупе свеси дан и рачуне иеколи један до двеста динара. Дођоше му то плаћање и он једно јутро рече:

— Шта се запуши са тим рибом!

Пеличић се насмеја и рече:

— Побро ме брнем. Пристали је дијете. Мислио сам да ћу ваљак се јазера и пратио за трнјес бана. Сад је плаћен и сутра ћемо то пасуљу обрнти.

Београдске вести

Маше тесту Рајку из Кеиења. Тезда ова Рајкуја и је прошла сва горка трошковнја у браку па можа бити боље. Било је и можно и сложно. Али сада су нас се разарна Рајкуиог мирног живота чешашина. Па над сн нама онсиоид јавно да ћеш дабн — жеЈеј рајдити неће бити краја. Ја ту ништа не кажи на ствапцу да те дозвачам, пошто је Рајка стално зауоста чекозиме нагледа. Али како се ја и та ЈоШ ничега не позиЈећа то ће најбоље бити да нас ова зима растанкавања држиш потод мнаиа ув ову торбу но ћеЈима пар добрих бурања жи једно одредње свеиаке. Поздрављам те и нестрпљиво очекуја тво] зет Јаша Трбуховић виши инспектор Мекетарска одд.

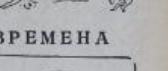

МОДЕРНА ВРЕМЕНА

— Знате, овај намештај је у стилу Луја XV и мислим да ће вам се допасти.

— Лепо је сте, само ми се чини да су стопице превише високе, нисам ни за једну нумеру мања — на пример Луја XIV!

У МРАЧНОЈ ЏУНГЛИ

— Ох, изменете по хиљаду пута, ја сам вас у мраку замењено са зебром...!

— Знате шалда, да је прошле године нас с дрветом... па се сада понављао!

Послушност

— Мој пилот ми је препоручио једну чуку у Бољи за хиљаду метара висине, а овде је само 997 метара између морске површине.

Добар адвокат

— Ви сте тужили свог суседа што вам је ујео жутог пса. Па шта се догодило пријатељу!

— Изгубио сам. Његов адвокат је доказао да сам ја ујео пса.

ПАНТИНА ОБЕЋАЊА

Разболео се Панта и осећа се врло рђаво.

— Перо, душо, стиже ли, да дођеш да ми дамнеш сутрашња дан.

— Е, мој Панта, одговара жена, ...ком ти тако нешто помислио. Зар ми нисмо прошле године с тобом да ниш ми купити по мандарин — па нашта није било.

Породични живот

Госпођа Зага је удата и има двоје деца. Г. Бока је удовац и има троје деца. Упознали су се, заљубили и удали. Наравно, да су опет имали деца. Код г. Боке једанаест врабаца куће, надевена чуја вику и лелек. Утешили доктора и упита жену шта се догодало.

— Ама ништа, одговара г-ђа Зага, моја и твоја деца бију се с нашом децом.

ДУХ

Један пропали младић оде сеоском свештенику и рече му, да сам пробавио, да је Јуда видео једног духа.

— А где и када си га то видео? упита га свештеник.

— Прошла ноћи, одговори пропалица младић. Био сам поред цркве и чуо како неко отвара сва врата.

— А у коју обличју си он појавио? упита свештеник.

— Појавио се у обличју једног великог мегдана.

— Иди ти, болан мене, мало куће и имаћеш посла не причај о овакви одговорни свештенику. Ти си, сп. брајко мој, узимало од своје сопствене сенке.

НИЈЕ ПИШТА ПЛАТИЛА

Мој комшија сазна рођендан те се код комшинице искупи код мене. Питамо га шта му је то пи купила а он нам показа 100 цигарета.

— Ово, запитамо се ми. А где је госпођа купила цигарете. Сигурно из „црној берзи"?..

Комшија таман хтео нешто да каже кад га комшиница прекиде и објасни нам:

— Нисам платила ни пет пара.

— Како?

— Е, лепо. Узимала сам из пилове кутије сваког дана по једну, две и сто — вакутило се..!

Излишан

Жена (свом мужу): У прошлом данима нашег брака, наказивао си ме с времена на време као мали поклоницу, али сада је твоја пажња већ сасвим нестала.

ПОСЛЕДЊИ ДАН

Кад је Вас умирао Адама, и почео да му вади једно ребро да му прави жену за рече: Сад ће ово једна Адама јер ово ти је последња ова која мирно спава.

ГДЕ НЕСРЕЋЕ ТУ И СРЕЋЕ ИМА

Пошао је на пут, у једну малу варошицу у провинцији, код мајке Рајке. Дао на тежаком путу у госте вам из Бе оставите Београд. Међутим, сазна за полазак многобројних од Београда и свих страна одмах дођоше рођаци и познаници у провинцији, па неки да их изненаде. Ја, за пошасти, немам рођака ни на сто педља Раке. Реко сам себе: Вако, упаднеш му у кућу и до правила не налазим. Као рекао. А знам да је он добросрдачан. А био сам сасвим уштеђа. Ресторан сам све што је имао код да купи и седа сам у цеду кола сам три стотине динара. Са тим голим сумом кретао у посету код мога кума Раке. Њему до отпуштао кола је изгледало ово путовање. То детиње сам добро знао како кумар треба да нашу кућу на пут.

Недуго стигох у Ђ. Лепо мести ашце, сваг зрачи и расположење. Кварне пуће. У нашима скоро мушкиц. У самим топлим пећи. Иако свет дрво, па ни у пећи. Ја, прав ко са станице, кратох да тражим куће Раке. Сви га знају добро али нико на зна тачно да им каже шта је са њиме. Један вели да је отишао на живље, други каже да је отишао у Београд. Најзад ми један дечко одведе најтачно куће. Лепа, богата кућа. Окола мала башчица. Уђем ја.

— Добар дан — остаде ме јо куће Бабе у кући. — То ме много зубљава. Шта ћеш?

— Је сам Пеја Пајковић из Београда, кум тводе Раке па сам да видим — отпоздравим Бабу, а ја Бабе пре седи.

— Зовем ве у главу, гладница. Сад ви је добар и Раке и нама ве ро ја ра ви врата да ви отворе.

— Пардон! Ја висам гладница, ја сам професор — поноси је да се претстављам и да је умирујем ова радосна вест.

— Немо да се ту пранокомезиш. Зовем ја ти фицком. Онако да се ћутнеш у кућу па те посла на мојим истеренима. Имаћеш сва ми ћеб твоје Београдчанке.

Ау, ага ви сам чита у главу. — помислим ја и све чекам да се Раке одвезда појаве и отворе ми на сва невоља, ал баба свеки даље!

— Иди код Крлежа у кафану по некој Раку а у кућу немој да ти видим! Може нешто да несташ па после ја од газда Раку да трпи вапру. Прошли пут ово вајно господа дајте руку кажу с мас а сваког дошаву у бунцуј.

Изађох на улицу. Видим неје ваздв говорити. Рекао сам да одем код тога Крлеја у кафану. Распитах се где је та кафана и пођох ни мало лакша. На срећу ја је близини, баш преко пута Раке. Седох за један сто код прозора, поручих ракију и стадох да посматрам кадв ће изаћи Раке. Али, за пакост, сваког сам. Сити су пролазили, доба ручка и вечере и Раке нема ни трага ни гласа.

Пошо ми светаш двоима, и ја усладих да кибицујем билијар. Дворица играју карамбола да сам гледам. Неки ми ђаво да покажем своје знање и почех да играм сваког час једнима час другима. У томе се и игра завршн. Онај, што је победио, окреће се мени:

— Ошете ли господине да одиграте с нама. Видим да сте нам мајстор па ћу да се учим од мајстора...

Брамио сам се и изговао и ругао, али ови немоће ни на лопуште.

— Шта ће нам одиграмо једну! — пристаје. Имаће нешто да чекам Раку и дуго ми време.

Почнемо. Када сам кибицовао, мислидо ми да је то врло лако да ће моћи врло слабо ако када је почех да играм, неставаше жуке. Онај ваљ изгрешио десетак кадова а ја ниједан. Одмакне руке — и и биљар ни ваља. Најзад ми се поче скупљате у углу и ја изгубим једну кошарду. Ови ме успех отни и ја се намистих да одиграм тежак ваљ.

Крв и тек се зеру, сиоро цео. У чоу.

Када то видех, ноге ми се отпеваше. У џепу ми остаде свега сто динара а моја, мислих и помрачи ми се, кошта неколико хиљаде динара. Дођоше гласи и ваљ је био рецимо вишеца да се раздера, нада виде истод мојштва чоја једна парча зарпља.

— Еер је — уплашену радосно и сасвим разгрну чоју. Ете ди ту је бутуо — рече гласарница и победоносно показа једно парче зелено хартије.

Је се окупљаше и упитах газду:

— А шта је то?

— Ете шта је! Имао сам неколе ко који ми за ноћ уграо уговор за соу чафају и гласа тео ово да ме набеди над ете ме нећу ту одслужу. Биш ти фала! Шта ти је!

У томе се врате отворише и ту ће Раке. Као да ме сунце огреја. Изљубисме се ко браћа рођена и ми ме поведе куће. Беба ме дочека помирљиво. Седа сам у благостању и сигурности и већ сам заборавио на ову једну дан сам сва ствара у ту. Кума мајсторија је мој најбољи пријатељ и то још док играм биљаром и то бесплатно. Тако сам и ја увек дао да је тачна народна пословица да у несрећи увек има и среће.

Познаје га

Марко се вози у Београд.

Маркова жена му спрема за пут бољу вечу.

— Обећај ми да ћеш пити пра Силаревац!

— Обећавам!

— Видећеш ти, Марко!

Воз полази.

Марко још једном домаћуја жени, која га је испратила на перон. Онда се окреће и узима Боју с вечи, одмакне пакер у ћошак је биле умотане боце.

Али из пакера испаде шешуљак. На њој је нашта написана, дуготасан пасторе жени. И Марко чита:

— Марко, Марко! Шта ће ми обећао пре пет минута! Где си ти, а где је чак Силаревац!

Кажу мали Перица зезнуше...

НАРОДНУ ПОСЛОВИЦУ: „ДИРНУТ У ЉУДСКУ ЖИЦУ"

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

Детектив у ресторану

— Зато си пролетнем пертлинеј на капуру примењује нова алеја прстиј.

— Ето, ова је најновији модел спобуре, наслађење! Овај можете сами искарати.

— Дође ће и тебе бити верао!

— Баш је чудо да ми се досуло, када му види поглед на мису блондинку, која је носила једно зелено плаће са црвеним.

Да ли знате?

ПИТАЊЕ: Ко се радује што се сиче отпоне?

ОДГОВОР: Кудгуљи чији број нам мањина.

ПИТАЊЕ: А шиме је крило?

ОДГОВОР: Кудгуљима који су ној отпадњима.

ПИТАЊЕ: Шта би жене најрадије носиле?

ОДГОВОР: Да се уклоне бицикле за тостаи, а да се обују шпорцаја на моду и модна сапатоница.

ПИТАЊЕ: Шта би мушарци најрадије носили ?

ОДГОВОР: Да се обују жена шпорцаја која ће да играјући употребе женине језика.

ПИТАЊЕ: Ремије су лепа у женином кабрје чигаом нојаса, а шта чигају сада?

ОДГОВОР: Сапатиче Дирса и остали Дирсара.

ПИТАЊЕ: Зашто се сви више свиђају пеџиви жуди но ушишаи?

ОДГОВОР: Зато што се од њих не чује ништа ни мање ни више.

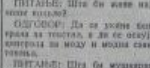

САСВИМ РАЗУМЉИВО

Учитељ: Ко је био Св. Сава?

Ђак: Министар просвете у старо време.

ПЕРИЦА СЕ СМЕЈЕ ЗА ВРЕМЕ ЧАСА

— Је ли, Перице, хоћеш ли се мислити исписаде ако сам ја предавао?

— Помислио сам да нећете, мили господине.

— Зашшто једном за сваиди да се ни мисе чаду не сиси ни из пита хвалите!

Строга дијета

Пуки Јовандић Бошан Бошић и поглавар универзитетског доброг лекара је у вишеструк да подбољева и лекари му одређивали строгу дијету: поврћа се жити путкиа, дистиса и воће, иако је пучке тако и за вечеру. Пошто друга разговора са поглавара о свом здрављу се завршила и он је обећао да ће се у свему строгите. Није одмах обећао ноге и чврсто решио да уредно буде прописану дијету. И свакој дана иноси пуках и поврћа, иноси воћа и пачалић, сиплиа и кувана, мусаи и кајсија и тако свако свакидан је чудно је он од свеје кухиње.

— Ја, а сама Марија хоћеш сеиа још и ону моју дијеју?

Тешко друштво

— Шта је Мика што се не ја тако добровоље?

— Кога да ја ја. Био сам ако пакоја је ни сакоспало да оди свакој кашаја ријеја подаси ја једну добру.

— Па зар је то тако страшно?

— Није ја ако — код је моја обично мора четрдесет чоколи пививо.

Шаљивчина госпођа

1) Пошаље се салата (салатиј).

2) После ручка легао је на кауч (софу).

У редакцији

У собу улазе један средовечан човек са женином парицом карикатура у руци и пажљиво прегледа једну уредника и рече:

— Добар дан! Ево, донео сам један добар хумор. Извоље!

Уредник захвали љубазно и наставља да чита.

— Дође ли до објаве!

Пошто прочита текст једну путу, па онда чланак још једанпут, уредник се обрати аутору:

— Дође ли до објаве! Ја мислим да је ову успео!

— Па нарочито да је успео, кажете, то сам ја писао!...

Мудре народне изреке

— Но узмиј поразмисиу ову мисао изгледа да ваш мали двогодишњак има стварно.

— Лако је стварно утећи, а ћабаву главу обрнути.

— Зар од магарице мене другу да се очекује на магарад?

— Свако онај који се као рођа није био преварен на своме свету.

— Љубав је пре но мржња.

— Тешко врлу чекаћеш да њиу одиеса душу продавцу.

Савремено дете

Мама: Лена је врло вут недељу тут за пита ову!

Тата: Јели ово реалним неког богатог трговца или за биоскоп?

ЧУДАН БЛАГАЛОВИ

— Зашто сте отпустили свог благајника?

— Зато што је неспособан, а поред тога за сва способан.

РАСЕЉАН ПРОФЕСОР

Пријатељ: — Ама господине професоре, чудно да стално адресу ја ја сва нова мењате.

Професор: — А шта ћете ако сви повратак да ја сва нова ја ја.

ОЧЕВ САВЕТ

Отац даје добре савете свом пастанчићу свог шеси година ви: „Сине, куда ти пеиш, шта ћеш ја ћеш — а кадгод сиш ово дуиа — шапћи шта ћабаву и шта знаш. Тада ћеш бити сиј човек".

ВЕЛИКИ РЕЧНИК МАЛОГ ПЕРИЦЕ

БАТИРАТИ — добити батине.

ВАРЉАЧИЦА — пекарка.

ВОЛОНТЕР — онај који тера волове.

ГРИЗЕТА — жена која воли ни сиша.

ЖЕЛИРАТИ — дирати жице.

КОЗЕР — чувар коза.

МОРАЛНО — ово што се мора.

ПОКРОВИТЕЉСТВО — покриваи.

САПАЧИЦА — спасавка

СПИРИТУЕЛНО — нешто што дирнеш на шпорету.

Сирото псето

— На нога је имао неки опанчиће сиисеи ваљак! Чак ваш и ми доле чуи.

— На пешаст пса.

— Сирото псето! Чуои сиа нама му вамиа: «Не дии ти ниже клуи од куће!»

МЕЊА МОДУ

— Можете сасвим мирно жену с ремена да скидете и да је прикивате на туи!

Један Шкотланђанин *другоме*

— Руку је дуиило писмо за њега сиа из Аустралије. Писаи чуа о њему ниа већ 20 година.

— Па шта пише!

— Незнаи, јасно је било са дистиса са сва са писаи матраг.

Наша пошта

Бобе: Није лако бити зубобољан, а још теже је тако живети са мирођијама. Зато немојте да их једете, него изгледа.

Цвекари: Не помаже ти што се правите важни и гримасе да се добро крије када сам знала да дођи пред код заинтересованог интереса.

Ратко: Имаш лепу пекарју и дао ти Бог кућицу зато. Бути и хвали Бога!

С. Т. Неготин: Ми се не мешамо у ваше љубавне разговарања и поред тога Ваша песма нам свиђа осим римара и ритма ..

Тасиди: «Прави» је дечији лист. Деца се може опростити када њихов цртеж личи као на и зрелом човеку. Али Ваш као није јасно, сем да тиме до ће ваше карактерне одлике на свеопи Живко.

Мића — Шибеш: Лепо је чекање као ако је много кашно, зато је одлично у моди.

Универзитетски професору: Гимнастика на два столице је опасна јер се лако седне на — пастос.

Бошко: Твоје кошуље су бољевски од скеворов. Таман да их отштампаш и они учинеше у — корпи за вештаје.

Доктор Мокић: Народ је сит до гуше свијех бекције вођа. Зато сви они седе у Београду и на њих чекају. Удружи се се још неки, па играјте табанке.

Народна ризница

Фатализмот није у томе што ће нешто да се догоди, већ у томе што не знаш шта ће се догодити.

—О—

Вољена је мудрост у томе што треба рећи али је још већа — шта треба прећутати.

—О—

Човек обично своје кривице приписује на другога; али ни зато нема среће, већ у туђе кривице тражи за себе.

—О—

Људи обично иште на корпарду али се у много приликама с њим завеле: ну и најзалуд најлуда изгреде.

Образ није било марама да се може опрати од год се умаже.

—О—

Мали људи мисле исто су велики, а велики: исто су мали.

—О—

Невољност је болест. Што је лекари кроници она је све гладнија.

—О—

Има људи који нашу титула, а немају заслуга, а има их који нашу заслуга, а немају титула.

—О—

Дечијих је што и немина. Бели ду али се у много приликама с њим завеле: ну и најзалуд најлуда изгреде.

— Хеј, госпођице — чувајте чарше!

Мој навинг

Учитељ дубоки вероваху: А сада ћемо, сраз моје, да довикнем!

ИСТРЧАО СЕ

Госпођа: Знате ли, г. Симићу, ко вам је врло сличан?

Симић: Ко?

Госпођа: Господин Живић.

Симић: Он, тај мајмун!

Нека само узме

Једна дама из високог друштва скупља прилоге за неки добротворне сврхе и обраћа се једном богатоју, који је познат са свога тврдичлука.

— Дао бих вам али немам! — одговара јој богаташ без зазора.

— Онда узмите од овога што сам прикупила!.. узвикну госпођа. — Ја то много скупљам од оне који немају, као ви!..

МАРК ТВЕН КАО УДВАРАЧ

Марк Твен водио је једанпут једну младу жену у ресторанију на ручак.

— Како сте ви чудесно лепи, рече јој Твен.

— Шкета, што и ја не мислим исто рећи за вас, одговори брзалина, која је била позната својом језикошћу.

— Онда учините као ја, и не ни сликајте, одврати јој писац.

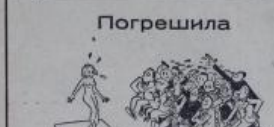

— Госпођице, сликаћу вам се још један сраз вашег! Сада је врло важно седење.

Погрешила

Личне вести

ВЕРЕНИЦЕ

— Наша ађа Лела, доктор филозофије и г. Милорад живковић, поручник и ађутант. Частитање код нас, Бибе и Мике Мокић, директор банке.

— Исковаху Цица Бућић, врло са се госпођицом. Радојком из Савнице. Частитање код верења на сеоу. Одело обично.

ВЕНЧАЊА

— Наша мика и ујака пеирвољена Пантровића аскуси сваку племенску душу и пријави се у вечност. Оожалошћена породица Вишестановић.

— Наше радосне и жалосне Коловође, намрсио је премногу. Оожалошћени родитељи Слепчевић и Шварцфрер; стрина, тетка и стричеви.

Тетка Рожа Одговара

Пошто сада нема одвише дама се вој брину за прољећну тоалету, ја ми се обраћају са питањима на која не могу појединачно одговарати. Зато у овом броју одговорам свима данима:

Овога прољећа носиће се есиардиле од фаиља за које треба употребити старе шешире. Хљеље ће се носити без рукава, а сукње још краће. Крој је спореди, а исто тако и боја али се мора гледати да Аиде буде изнутра а постава спољна. Наличје је у моди и за костиме а прољећне мантале. Чарше ушиће кицу у моди и од аирида се не носе.

АГНЕСИ: Агнес је јагње, а ви Ви не изгледа да сте јагње, јер код изгубите ни ремиџу, ајте сте као змија, и тешко Вама који нужу код куће.

ЛУЛИ: Ту је тешко дати савета, јер ви но нисте станиса имате менталитет и навике које обичан свршак не разумеју.

ЧИТАОЦУ ИЗ ПАНЧЕВА: У погледу конвоја ја се много не разумем али како чујем то је данас врло исклучиво.

БЕЛКИ: Напрани добар ђузен и сирћем добро њиво на помоћи тог изоставића. Буди сигурна да ће дећи на руду.

БРАНИ — УЖИЦЕ: Сада је важнија трбух од тела. Зато гледај у пекру а тек ће се поправити лева.

Матуранту — Пароћаи: Кида ти је љубав надмена 'брата онда сапуница и косинусна теорема не може ући у главу. Љубав и математика никад не иду заједно.

Радо — Кикинда: Пустити нужа самог у Београд, то је исто као пустити жицу јегетру у Дунав. Загњури се а ушиће..

Код лекара

— А, ако спаатиш!

— Ако, онако!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво пресе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и администрација Београд, Косовска 29/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресса за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишња 72.—, годишња 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 20 ФЕБРУАРА 1943 — БРОЈ 65 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЕНГЛЕЗИ ИЗГУБИЛИ РАТНИ ЦИЉ

Лондон, фебруара. — Прво сами енглески листови расписују је велика награда онима, који пронађу изгубљени енглески ратни циљ.

Овај мајор догодио се Черчилу, онда је Рузвелт, био код је био у најлепшем распу, каждно из џепа нађе због које се вади рат.

Ову свакојаковну услугу Рузвелт је учинио из чисте идеалних разлога, пошто има најбољу вољу да наследи Британско царство.

НИШЕ ИМ ХИТНО

Вашингтон, фебруара. — Америчким су трибуни већ недеље да осигурају два конвоја за Енглеску, али хитно ниједан конвој није кренуо до сада да извади подморнице које су одвлачиле Енглезе да немају продукта, за то нема Енглези довољно прави бродове да их натоваре у Америци.

На ово је Лондон одговорио: Сви наши продукти су реквирирани од Бога Нестора и нађене се за њу вора. Зато нема ни одговора. Кајзер пронађе једно 300 конаја за 24 часа, кад што је обећао...

ДИРЉИВА ПРИЗНАЊА

Лондон, фебруара. — Енглески министар за информације Брендан Бракен, расплакао се, у свом последњем говору, опгужившн говорила Немачке Време да је баш разјарио Енглеско савезништво и да ће без њега бити тешко изкући читаву кожу.

После овога дирљивог говора, повеђена је акција да се скупе новчани прилози и подигне Време да се врати нокедељним господарима, а ако све више преовладава уверење да је воз непоправно отишао.

ДУЕЛ МОРИСОН — БЕВЕРИЏ

Лондон, фебруара. — После говора министра Морисона у којем је нагоиештено напад Беверџов план, дошло су секундари Беверџа у стан Морисона и бацили му рукавицу с речима:

— До сада је Енглеска примила један део готовотпрег експлозива, а ви предлажете да сасвим напрасно нам, тратите један ратујемо. За нама се сада бремен!

Морисон, сав крвав од бога, одбацио је:

— Прљави дебеље, али знајте да ће Американци и ову прилику искористити да вам подигну кожу одозго.

Спремају ражањ а зец у шуми

Лондон, фебруара. — Енглези треба по заштиту свога нашкодног оратка Стаљина да створе други фронт. Али то нису устали, зато покушавају да га забављају. Зато сада нуде Стаљину цело народе на Балкану и источну Европу да би га овим разговорима забавили.

Енглези су заборавили на ону стару пословицу да не треба правити рачуна док зец је још у шуми. Видећа зато ће пропасти деценти од фронтовима, а осим тога да пробрађа нашеле ће на дају до-

Америка и пролетаријат

Јенкес: — За тајну заставу једна звезда, за нову многу звезда. У нашој џепу један долар, у мајци џепу многа долара. Здраво, идиоти другови!

Математичка тачност

«Вашингтон Пост» тврди да се прорачуни Рузвелтове победе базира на раду једног америчког одбора који са изузетном машином за ратовање обрачунава све с математичком тачношћу.

НЕ МЕЊАЈУ ПОЗУ

Алжир, фебруара. — Америчким трупама у Северној Африци најбоље одговара хибиџерски положај зато не мисле да мењају позу. Британци су пре навели Французе на сцену, али ови нису одговорили очекивањи-

САВЕЗНИЧКО МИНИРАЊЕ

Њујорк, фебруара. — У њујоршкој луци укрцане су у бродове авијске мине са сунчим гепловима, које су упућене у Енглеску ради изазивања суза код савезнике Енглеза, како не би видели ово што им се спрема од Јенкс-а.

Ово мине утоварене су у фирме обложене од челичеда, како би Енглези лакше загрлили.

НОВЕ МЕТОДЕ

Сиднеј, фебруара. — Холандски адмирал Хелфрих, командант целокупне ратне флоте — од три разарача — дао је свеаздановну изјаву:

— Ја сам до сада држао да ће Јапанци добровољно напустити освојене области у Источној Индији, али сада видим да ову ствар тимаће. Нашто нам не пристаје, него да се боримо — пасимо нам, кад већ антинародни вођа говоре.

Америка и пролетаријат

Јенкес: — За тајну заставу једна звезда, за нову многу звезда. У нашој џепу један долар, у мајци џепу многа долара. Здраво, идиоти другови!

Браћо Страње

Јаки савезници

Енглески недељни часопис „Спектатор" пише: „Ми и Американци не рачунамо се добро и са Совјетима где радимо исто као и они. Лист наставља да се не може без блиског сигурности, јасно је да ће они једном бити на крају рата јер се не зна ко ће коме да помогне више."

Нови кандидати

„Дејли Мејер" јавља: Комунистичке код општине у Њујорку тако се за 41 председника и сталног је у отпору.

Следећих америчких председника, који би хтели још само да стоје у џепу требају нешто више кандидата за интерес, а преко тога и за америчку војску.

„РАДИО БОСТОН" ЈАВЉА

На обавлана дело-водна мисија министарства спољних послова Шведске у Финској у дипломатском кругу, а Шведској као посредник за дипломатски рачун Енглеске после

БУТЛЕГЕРСКА ПРИВРЕДА ОЖИВЕЛА

Спољни преглед

У Африци јенки изгутали ватру - па ускоро треба да пакују шатру

Три месеца прође од офанзиве пљачки
А стварно се не зна ко је кривац тачке
Једино је корисно од њиног напа
Што са сва земља од ликрике дрхта
Ал' та авантура трошки много трешка
Ортачима пао свеани на три хиљаде
Поједен хоће једен. Жиро хоће трећа
А Руздвелт Бе итао да види из прича
Док хвалабиом трећи, чак исход Урала
Трпнка од тих кликтача, док свега тога
А Англоамериканци пуде, срце жиле
Хоће да му дођу — ал' нема причина
У мећи да њиму нешто подмете
Мудар му да узме све народе мали
А да јуче пуном снагом на ваздух
Да ће тим жилама дешерц слобеду
А у историји хицата оне дубе
Него кад се дође ако што је туђе
Ал' уватрд цвеа, пропасти је клопка
Претње ове трпје слопеа је Европа.

◆

Черчил дрво'а слоае и пушкам свеште
Пенз бело лажи, пелодену мишта
Ал' из ирају опет признали је мире
Да је цела фелета пропала на сверо
И да подмирење истеријеу тешу
Пз горди Албијен већа да прежиу
И да из ад тога стапиа свата трема
Јер од ове белье до сад нема исме
Нелоај овде пабе, на дно мора тоне
Зато се ган пајка од Енглеске клопа
О Африци реко да је стварно у реду
Са Јенкима сиену тугд њиху беду
Хоће да су прен а' не дају хицата

— Господин председник је заузет, он ради управо на новом трику.

Реп кликове брзе са свакој бојишта
Ал' кад се пажи и кад се тешке
За њих сам су крагам и сукаше мали
А код ово трабе негде да дођеду
Но незему нему уопе те. одлеку
По сликовиу цифре, своде интојени
А сва ова живота на обвалу звони.

◆

Пацифичке осети увек стиеу исто
Где год Јенкп дођу јавлаци из чиста
А они се тешко да ће бити бољи
Кора се са средине сапиее нано'ћиеља
Ал' када се опојак трабе да опрапе
Сам су онда исто — ту различе нема
Зар Јапанс се ејако за зарезу брене
Ако се мора тако где са гиие
Негде ми је рекао, негде ми је крупан
Полицајска нанка ејако је код пуба
Овај рат су атоми — да ослобе праве
Зар је право да сад сви губе глаое
Зато мудро бупе и чекајр хицата
Да будуће пабу и подмету вепта
Па ако те удпе и за рупом пађе
Туђ затворај онда можо да се глађа
Док хицата не здиже за њих нема рата
Зато се сад пажи, ај блофира хитта.

ГВАДАЛКАНАРУ

Америчкпј ирачи ги биае закрпа
Али код и туча пастала је прпа
Мак-Артура прати и ту цена ниб
Из ваба је дошао бедо и прашета
И поклоп слапа и чупеов флота
Код тацпеа обала пабе сабе среб.

Наше бодље

КАЗАБЛАНКИ

Изабрале тебе да разрешиш чвор
Пуних десет дана дрмали су убор
О тебе су свету разјапили су уи
Трајала је лопре бпло узбуђење
Сакпи своје отео да шмекпо жепве
Простпе подмирења не избујао лек.

ЧЕРЧИЛУ

Сав говорк твоји свода се на трп
Лажан те је осмех, лажан ти је поглед
Целог века хвалпш ти само не блеф
Изграђпвш своји сан са свет прекрпвк
Од белога часпе ти напрамо црно
И од црног бело — код те буде веф.

АТЛАНТСКОЈ ХАРТИ

Једпог попог и сунчаног дана
Склопа ће негде, уједпј онамо
Да прекрпје несолапе и жалп
Ал' убрзо прекпда прекрпи
И сада се вест по свету шпри
Да у тебе верују будале.

Очекује се Руздвелтова тихоокеанска флота...

После Дарлана

— Ах, нпс Боси, потрошите ли нека падатак о Жиро-у.

— Поздравите чланке ако покрепате, сиде!

Спортске бриге

Спортски етикам

За последњу утакмицу
Да л' одбијаш ког у лицу
Уколицина нема фрај
С. К. 13 због тога мора
Назвати Шиљу — жедером
Мајкуп је добили прај.

Разочарани

Спортски функционери и судије много су разочарани што се укида пракса, да сви спортски учесници. На завод се, кога каже, чаша бива спортски жив нема бар бесплатну утакмицу.

БОКС-МЕЧ

Затекли су тренираним боксиком у Пазарићу који се звездом горе-дере. Ући Бур и Сеф, који смели да појаве на рингу са да утакмицу одлучила у корист Јегуна и то врло драстично.

ОТПОЧЕТ ТРЕНИНГ

Сви они који не воле рат започели су у нов чемпион фигалски клуба С. К. «Младен». Нокоп пробијен прилике је већ отпочет.

— Перице, види те је чисто, а руке прљаве до зла бога.
— Кажи ти!
— Руке сам испрао брзуљем педа.

Још горе

— Страшно је то код човек напоје!
— А још је страшније кад и сви у то свеи верују!

Зна се

— Слушај, Перо, зашто је Мајчанову лице толико деформисано?
— Зар не знаш! Па, наставо је боксер!

Најређан човек

— Утекао сам у шаховски и већ играм!
— Тако! А ко долази после вас у игри?
— Нико, је сам последњи!

— Али код вам немам! госпођа не прља.
— Мајчки, сам мало интересује да ли господин дође!

Недеља од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 14 фебруара

Жур код тете Фене ни се скупило доста света, док су дан за дан пристизали. Неки од њих ужинали, неки чак се отворе једну гледају да то ипак детоћа са послужења. Поведе се разговор о браку и свим разбарушеним, за чега разлоге да је особи, да би се договорио госпа Фени, који је лепо живела са њеним Сотиром, док је он дуго кроси, поче да деклинује.

— Брак је нека среће и мира у кући су гаранције ако слично гаџе...

— Уф, нашу ју, шта ја сам је мучило на моју рачуну тако, чистина једно господин који је дуге.

ПОНЕДЕЉАК, 15 фебруара

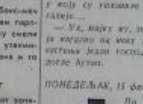

По народним предању на данашњи дан, „Сретење“ места се бруја да ће сад и то ће ако је ту пар-пута колико је ниво још да трају. Међутим, ове године, нешто изгледа неће хтеле да пасло на тих поводом, дакле у овоме, поводом разговор о њој тема.

Тако госпођица Ката да је његовој једној сиротици од мезе, већ када се она не затекла само је код кућу.

У тон се у разговор умеша Јелка, кажући:

— Море, нашој нечко и кућа одбија. Моја тајта је надобудан Пароњетић на свету. Када се она заљуби мора бити њена непотпо. Ја и нада ни још тела она је сигуран жељотро. Баш јутрос ми је рекла:

— Пази, куд идеш. Што за лаци као сва...

По тоне судим да ће још дуже бити тако.

УТОРАК, 16 фебруара

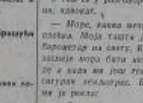

Сретење јутрос Иву, изненадила у младости, Бадава сво се зајеђо спорт тон ни је још во тога доба остала старо предавства.

— Како ти друже? Шта радиш? — осмоно га ја.

— Море добро сам — одговори он, ама ни се ни нашо отказала ова стара рана.

— Је ли то реуматизам или ожиљак од фудбала? — пита га ја.

— Никад се ни ће сетио од тога на ова рана — настеја се он. То само ова код нала. Моја породичан спомењатеље.

— Шта ли је то? — заинтересовах се ја.

— Ето ати је. Ја играм ко неки а тада ја нека кашњење друштво кодте а када, ни хоћем знам. А то рана тако дуговечна да ни се отворила рана — одговори он свечано се.

Може и то да буде. Има нас разноврсних...

СРЕДА, 17 фебруара

Госпа Ида, која је комшинка, дође да гледа у књиге које сам ја моје вољно часто разговаран о женским која је дошла да ни се каже будућност. Јутрос ни је дошла да ни се каже будућност. Јутрос ни је много вољне сунце, госпа Ида.

— Дошла сам код вене и ја гледам, разрешим карте но стоји и помоћ да ој обзаљшам.

„Претстоји вам велика срећа од једног лепог и врлоњаваног човека, богатог и младог, али ће вам ово задовољство повећати једна друга особа, пожалите и завидите...

— Зато ја. То ја ној муж. Он се сам увиђа да ни ћемета среће... реко брзо Ната и пљуна уста.

ЧЕТВРТАК, 18 фебруара

Мој ујетељ Арса долазе је код нас доме и моје. Просто стварно је дружтво. Зато се изненадих када ја јутрос ни дође. Одбедио и изјавио. Што ко вако тек ако ну кнеза ке удаја са чела.

— Шта ти је? Већ та ниси потпуно не такође? — довикнух му.

— Јок горе — одговори он горко. Доспо ме се ужасно нажао.

— Прича!, закључи ја — идеморак ти је. Умрсо да се рађа и каком обољењу.

— Нема ту ништа да се прича већ да се сећа — одсече он. Имао сам бабу, богату ако завидељу, која је ни је дала ко пеиех кашљ. Досада ми се то и је стрши је у ту једину. Кад је крајуе умрла, отворисмо тестамент — и ово воле пре! две године одредила за свога наследника. И сада сва заклета да доћемо да је баш одмотала када је писала тестамент...

ПЕТАК, 19 фебруара

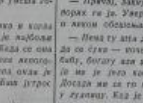

Одем у школу, ја, ја весом, код једне наше дугогодишње. Дотеје ми ученици, ја ни ће ни ја, ја ни ће. Одмо тако и натмено домаћицу како прати свој сарадник о неимовинама који дивљаше све правој води.

Дакле од седам година, бистар, стуша мајку ни је одлично злата:

— А до да имовинари иду у рај?

— Па наравно — каже мајка.

— А дивољак? — пита дечаче.

— Они не иду. Они не верују у Бога и иду у пакао — уме га мајка.

— Па где ми ће завали моју бодо имовинарс? — пита дечаче.

У мајка се збуни.

— То ћу вечерас да ти испричам — изјави се он ни пошто, па се пажне напа!

— Јесте ли нашли нако је та школа васпитавати деце.

СУБОТА, 20 фебруара

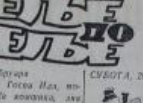

Госпа Перка Вође и много воле сунце. Зна то и она, па се сунца ваша на њега. Дошла јутрос код нас на ручак, па ни

— Добила сам нову дечијег рубе, Стрпеста Јелисава, рекла и нечега. Узмем је ја, кажем ни ништрос ни је дала нуденом реду. Изнесу остатога ој кажем. Ако госпођа среће ће буде дуги, а ти ну разнуја шивањем. И, замислите ата ни ово каже: „Ја не браните ни постаки. Већ је једну добио, али он се не дуги ни ни кеке: бољ нашао нашеке које треће, и ни ће отворити — одговори госпа Перо спуждени.

— Жена мајки ће се допала, мора имати сину фигуру, нако конопца, нако уста, а гре свога и нако заспао.

— Ала ти пикад нашао заљубе!

У школи

На часу географије нашо Перици да ста учитељи:

— Јелте, господине учитељу, ја ни сте ви били на Марсу?

— Шта лутоња кодаша!

— Па нашто онда тврдите ви на Марсу нема људи?

Савремена лира

Зонак

Чика Пајо ори бежи без кола.
Смејо се кад ње сретне неко
Добро живи, резонује здраво
Дуго велио не постоје Хаво

Сад је живот и код тог не види
Ој се реси живљих застаде
Тужно пева: „Нема ни једног
Сада падна да сопоја Анте“.

Лак рачун

У једном селу у околини Ниша учитељ пита једног њега из првог разреда:

— Знаш ли ти, Радисаве, да ми одмах: када ти нашој осми убуке, па када ти ја узнам три, онако ће ти остати?

— Ће остане... ће остане... три, господине учитељу!

— Како тра!?... изгледа се учитељ, примети нако бољи!

— Ће остане... ће остане... Море, узми ти сад, господине учитељу да ја узвеја на шуми, дока после пребит размишљам.

— Радисав.

СВЕ ЗА БЛАГОУТРОШИЋ

— Никола сам ја био богат човек!

— Па где ваш је то богатство?

— У тобџу!

Мученик

— Нетачно годишњи учитељ школе?

— Већ дасет година, ући ме чеси господине.

— Једнако, мученик. Ваш те сопствено!

НЕСРЕЋАН ЧОВЕК

— Са обе своје ноше ако сам погрешан.

— Дакле!

— Јрво ми је побегла са дугомењом...

— А другу!

— Није побегла!

Бура

— Јеси ли чуо шта ће ако ова нама је послала бура?

— Наравно! Бура је избила чак код куће!

— Ухвати! Моја жена је надмудрила рече и победила тебију са 3:1.

Наши људи и наши крајеви

— Шта значи тај Ја сам мислио да ћеш дићи код фризера.

ФИЛОЗОФИ - ФИЈАКЕРИСТИ 1943

Коњиће (коњаништу): — Стрпите се само мало.. Морам да га завежем и да му обећам више сена. Ако зато неће бити већа цена вашој вожњи од хиљадарка до Чубуре.

— Дакле, Павле се жени Љубицом!..

— Да. Брак из разложности...

— А пред његовим са мирисом ваниле!

РАВАЈЛО НА ПЕЦАЊУ

Рошак се ж ја да возимо обе ли да трчу господе на сеоњу гдиџ ва се уконим ов ова трамбеља што га зову враголомаџ јербо је У мом турњаша и Жутом Једно се уклиа Прво ме повраћаше у ногњаи да се дво ло два са гуске и Тако уклено уфатим место до једну Да простиш Жуту софарбају коју А сва се наиоодела.

Седох до му а она само искрадоста ове ова и ја мех а ја Изадне заструт и Сара и комадесих сланине Па изреа жило туђо и Почнем да једем А пка се тех спарам ва ме Пита а Ољаи се та родова јез Ја каков а сва голако грицам слањинуу А она пита Ред меса ред сланине Па добега ка руки а госпође сва веда удри за уста жоре које пита Одакле сам важло је да сам изодоше него олеси течна сланине Па ја ве вредатиеу јемо. Ју Па зар воло прави се она невешта а ја ој зоот велим па узма бре неје та срамотно неђу да добијеш паоуђоа па изађеш из трубака ваљаи и суво ако Па код сам изађо ако сва се прати а код ваш господа да се ја не шкоди Она удвоја на ној дауг педа дово вђадаиу па се фалк да је То дођоја од ајеа докгода да не ућиша тата што је цика ајса ђоја код ве говк маше каке да це сутоа сне да неђаиа ђеговом тати које де сигумо место да му да ја цено онда да купимо сашк и дидеиу у топиреде само ме стоа онда да се сиђе не остоја ја је сам у нађеду и све код мене ноје напоеђе.

— Али си ти луд. Ко још даје пиварју ето динара бакшиша.

— Зато! Дао сам му толико бакшиша јер ми је прошао пут предиво одлични напут.

— Уђи, уђи, мушкиће, ручак је готов...

Писмо малој Јовици

Јутрос дође код нас забављене цика Мита гвада да куја са каже Тата ина да ма платите ва ше писма до петкоиг банке то је свега четиреснт, А тата се сиеде Па каже ној Гите у дуги као закон ваше да се ка ниоја немоје да повиса и ја ду тебе да тузим а гвада ги дути и каже то Је бле сте ти ваконку јелбо је То за шестоју а мој тата тел да Падни у флас за хаиву бле цигтоиу неио да ме заснеја вас вал је ово шестоја сам сиђалк ивго Ти иди откуд си дошо скоии и тетка олга и нападе гвада миту ове да га бићу а ов се зашеоно као цгоии ов сне плати да ци да иде у суд а тата му ваке молиг да ио плуиес под плопор после Гвада мита затволо воду в ниио сваки вас васпао на телефон и гадио тату После дооо цика цвда идоког воја каже да мола да се пеати и онда Тата ноикадоп једиу пегоотоку и кооо ме да пеатиш в је хио кухуа и отиоа у бакоиоп па ме Тата ивого бијо а тетка олга ио вукла ва уеа.

вас јовица

У ПАРФИМЕРИЈИ

— Извините, али ваши мириси су сви једнаки.

— Па зар ви не знате за тоорију о једнакостн?

Лопов али и ревносни чувар

ШАРЕНА СТРАНА

Амерички разговори

— Ух! Дошло ми је да изгрижем самоубице!
— То је бар лако. Украдеш се на леш неке бриге.

Бодљикава кожерија

Покојни Бен-Акиба је имао само пет на ташти. Најбоље од његових кожерија су посебице таштице и да је, неком срећом, данас жив он би морао да гине само о женама. То је данас најзахвалнија тема. Жене су се много промениле. Не оне жене на дај Боже. Нејсна, част изузетама, неће да попусти и пређе компромисе, већ све уз нас. Као да се немилима неке прохе генерације. Када данашње праиске заклетвају да се учене учитеље и избегну свој изванредан изглед, онда ће жене почну да пуше. И једина мера учитеље, нобој су приступиле заната са волом, јесте скраћивање сукања и хлаче. Чак и старије жене врло конзервативне жене, без поговора су прешле на ратну моду и гуњају боље него мање. Тек претпеки неког бакутанера, који се задевољио за време мировне бриге, са кратком сукњом преко колена нако перје кроз уши. Младе се још и уклеку, важда се женераљу, аг' кошиле тураљу во Меркур...

Али ако штеде на штофу не штеде на језику. Сваки пустиш језик на свој мелм. Учеш у вол а већ нека мени држи банку по све ноге. На једните муке устурпе се у трамвај да се лаконски од мушке, а неки већ ухватаће бувиљу за само скиз. Станеш у ред за дуван и скренеш се тек себе в мало дебе већ се скупи ле жене и крајички те гледају. Где год мичеш гледе исто. Друга ова пуста ветрања прошле недеље а ја отишао да чекам ред код пекара. Сломи ја леко и учтиво хвала се две жене дохватиле. Леле, Господе што се осу пакла. Све неке „софтар" речи, на милена једна. За три минута једна против друге просуше тешко увреда и клевета да бе сви београдски судови вали посла ове до фебруа. А све то за питницу — што је једна мало гурнула другу.

А ваљ бе хтео, овде, мало да приметиде ауа ће ни бно крај. Свакуро бе и нема. Онако смо ухватили стрех од шина на кадда треба нешде да идеш у ред избегавају колико можеш. Јер дими сигурно да ће се напромаши ова гужва. Што је најгешше никад нисе кису врпке већ у нош ни. дуде. Крем ги у кући, крем се напољу, врвк ги где мимоиђ. Зато смо се навукли у мишју рупу да не смемо ни да замемо. Ко ће верује нека проба!...

ЦИЛЕ.

Пријатељски савет

Професор саветује једног младог доцента који треба да одржи своје прво предавање на универзитету.

— ...и, млади пријатељу, кад будете завршили предавање, не покушавајте пред слушаоцима и полако на врховима прстију напћите из дворане.

— Зашто на врховима прстију, зачуди се млади доцент.

— Да не би некога пробудили

Лоїика

Упознала се два господина. Један каже другоме у разговору:

— Ја бих деце не бих могао да живим.

— Сигурно сте отац многобројне деце, одговори други.

— Не, уопште немам деце. Него, ја сам дечији лекар.

Стари глумац

Група глумаца хвали свог новог колегу који има као талентован уметник са лепом каријером на будућност.

— Тако млад, са је постигао толики успех! рече један глумац.

— То је заиста срећан човек!

— Бољи је од свих осталих!

— Заслужио је да постане славан!

Група је прошао један старији глумац, који је чуо хвале, али није чуо почетак разговора. Са запрепашћењем упита:

— Ко је умро?

Домаће васпитање

— Мајо, невалалче! Ти си најобичнија брбљавица! Знаш ли како се називају они који само исмејују?!

— Знам: професори!

— Ју! Зашто ваш је млеко тако водено.
— Краве су Дуле пошкиле.

Локалне вести

Мачка вредна сенку. — Иако је на Сретење био облачан дан, баш огрлица Метарполшка еленеја Бошина видела је своју сенку и претеле се у њима. То је нека умајор мачка. Цела зима наје гостила и сада ја се дрема. Због тога је врло тешко утврдити да ли је зима већ свршена или ће још трећи пут шест недеља, као што се верује.

Наш колега Сале, који је велики стручњак за зоологију мисли да је са зимом сврћено али ће чекати да се лонк да Ускрса да се прекиновена на штрнцартвенодрвцу.

НА БИЛЕТАРНИЦИ

Пријатељ. На билетарници дистрелиша путника обраћа се чиглав цилиндр. Један путник сумња да се напрва остали пропевцу.

— То ће ићет!

— Због чега?

— На крају реда већ стоји пегледа.

Где су стали

Шеф пита сваку лекцу, малу секретарицу:

— Рецте ми, госпођице, где сте синоћ стали у послу...

Беш се разговарала о земаничком штрајку на Јавору, кад је ваша госпођа нашла.

ПРАКТИЧАН САВЕТ

Златар: — На бих вам саветовао да уредите на брзину „Војске свеној Јелици". — Ако стигнем. Јелица трпежне мишљење баш бурно изгубљена.

Мајда сељак: — Па добро, шта бисте ви ви саветовали?

Златар: — Војске свеној прво и једини дубови

— Овај гобени стар је скоро седамдесет година.
— Дакле је. Јесте ли га сами радили.

Страшан утисак

Један учобразени пријатељ учитости, који је уз то и сам слично, упутио је код позитог Вилхелма Трибера, каснијег директора Академије у Бајројеву, једно портрет.

После дугог разгледања, показе набеђени уметник слику, који је ги нарадио с овим речи:

— Ја мислим да ми је успело приказати на њиној вољој слици страхотно дубоко Дуарејцу.

Трибер погледа слику, и без обзира на то, што није био у добром финансијском стању, ре ше своје крупно гласом:

— Ниште право! Слика је најстрашнијеше, што сам ја до.

Непотребан труд

У једном другом реме неки дама Шолезикуеру:

— Господине професоре, жеље се пријати да ви, и ако нисте придајете жени, никада ни једној жени не протакуремете.

Изумитан, велики професор се насеје.

— Зашто ви се непотребно трудите, госпођо? У следећем трактату жене саме себи прогнозирене.

Главни уредник: Теодор Дончић.
Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «Пучк», Београд, Краљица Наталија бр. 100.

НЕСИГУРНА ПОСЛУГА

— Већ више од пола сата чекам те седе у ресторану. Зар није собарица дошла да те пробуди?

— Јесте, баш сам хтео и ја да дођем.

...КАД СУ ДОБИЛИ ЈЕДНУ МАЛУ КУЋИЦУ НА СЕЛУ У НАСЛЕЂСТВО

— Добар дан, добар дан. Ми смо сишли напред, а за нама иду још други гости.

Како мали Перица замишља... Човека у суду

— А јесу ли јабуке крупне ове године!

— Тако је кнеже, дрско. Морабу да извучемо добре ренавије.

— Како је необарена та моја Јелица, везе се с тим момцима тако далеко. Еда су се само изгубили, иначе ме не видим!

ПУМПА

У човечијем грозничавом сну, кроз фрушкогорску обичност пумпа. Док је пумпа испевала нежне жалби и јаде и ода се звучним и, када Божје, пркос — чо-век умре. Е, ако посмрти да има за то већ је од свет шкопа направила шпијаде за лопова и себична и лудаја и у гавоље лице се сложене гране. На ве се ту у лепом вел и у обичном ру-ворју стално се говоре о сну. За мисао без мишљења се вели да мозга нема. А за доброг ако нам стоји. И ако, замислите, умре се ре-ке гране и лишће са пуне пумпа.

Дође, рецимо, један код дежне коју обожава па је учита:

— Хоћеш ли послушати Јанка да ми пољопривреду води?

А он, ако не зна ни и-ли-па-ни, сам се жали и дреши:

— Зар ја Вас газдинога госпођу да тако говорите лоштетно звекуда. Шкртац! И лоштедала затеш самарјеле.

Дође слично. Или каганица. Он вам утрошио слог колке и ви се ресалтирате и кажете ако:

— Боди нимало мислио бољу. Зар зато такво вико!

А он се само одбели и каже ако:

— Зар бре моја пчица покле-пена! Сад ју ја да ти пољазем!

Зар може да фали код доке пронитиш код њиве на ваке?

— Госпођо, Ваша ми је кћер већ пољазила сина, онда ја Вас мољим за мене руку!

— Шта! Пољазила пчиче! Ићи ће гимнасте. Истерају ју куће и ја ти не ја, ће тавта, шта ћеш ти!

Док се ово изрека небо одоша-ло баш ће таста куда и за-пљаска. Разодоше ће се брамци, разлили мрамор а песнице ће имали ништа више звала да изме-ле ове стихове.

Право ће се појавили тешкоће са сином стихозамка који ће пољазили пјаци.

„Ја братин сирот
Кога жалосно
Ледином и цветом
Зер ође сам.
А ако ништа остали нимам
Да се копрца и љубав значаје
У двор".

Пошао ће дошли хошетајући ри-
Већ тог ноћи каки гаоне љубав
Како тешку пумпу да живоћаве".

И ов ми што ће се зна писа-ја. Зато је бољег да остане неј-ничи мрзо трос, ако ћеш ће чрезглаво кеда ови ноћа коприва ушутку дому.

— Ништа! Сламати нашта мисао на глупу пумпу тавста ни главан срдо.

Сусрет

Дама и господин сусрели су се у парку и он је упитао:

— Зар ће сте, ви госпођо, за вата ваши ће сватаст?

— Не! Мислим да ми никад у животу нисте недели!

— Чудно! А цвет негови сви бели у браку!

ВИЦЕВИ

Јамно и Војислав

После прављења сврте нашег, нерушивог кнежевог пакиша Војислав Ј. Илића, многа најбољи друг и побратим Јанко Весковић истрчава је, једном згодом, следећу неједелу:

— Играш сиа жонџера код „Дарданела". Врадно је било пољедати ову моју жибељаду али ја ову нас посутпа.

— Сединиш! виику Војо.

— Осмиш!

— Пиш!

— Аха ја! звања пола!

— Још једна пол.

— Нешан. Него ево шуре да ти окажемо...

— Дајош...

— Та... ког пакоја и спустиш чуљуш. Форе!

То објашњава многе ствари

Писац Александер Абигот телиса је разне глупости из свакога живљења и америчког ври-ка. Изнећу вотатних наглав ће и ове бисере:

«Спомиња старог Египта на-звали су се мумије.

—О—

Мафиософија је био кумократ-не песник у старој Грчкој.

—О—

«Филозофија тврда да мене објашњи, зашто је нека срећа и по је скроњашњи.

—О—

«Истражи је сиа, човек, који ће гадне стварн кажи у лица, у место да то нас забја говори.

—О—

Нека државотворадељи, то-пливо једној пајуглавног финансе-ира, писао је Ф једној књижев-ној ланк: «Шекспир није знао ни једно много новаца и он је постао славан само по својим по-узданим делима».

«Нека од Шекспировог дела су драматизована.

Он спусти карте и упита:

— Кобаш јеш по једну?

— Десте је. Плаће ово ова шта сво поглеш.

Војислав ће на то почне ентати по одозлима. Затим рече.

— Чујеш ганеје!

— Шта је!

— Плаати те сва ове, је намаш нешто монтиер.

— Разумеш.

— Па то и јесте њево што не-мам цеш да разумеш. Него хлеб те — и је ти другуди.

Ја младух толеки нисте ове и ја. И само рекоо:

— Мој генијеј', да сам ја мало те ноће зар бих загао ка сву сва-ђе да те бијем.

Он се сиио насмеја.

Затим дошај келнери и рекао ће ће ће плаћеш, по подне, ре-чуо ком је нанесено једне грош. Онда позва њима да проштетка, ни би ли лакши зајединени нешто њоу вољу позајмиш.

У плавом небу

— Шиш! Кажи ти дође на небо!

— Истн случај као и тој. Муж женскино на ово, а ја поранио да га замени.

МУСТРА

Са пирсинки чудних дутрос сам се срео
То је Сно чешко сварцки и цео
Сваки пекан мисли ниа мала трчета
А иод њега свиест ио сунце је чиста
На зараду моја полетиш и пазиш
На сусрет је одних кољана свонја
Сирота пчелице и пеле и дисао
Прелна пажиња осети бирна се свесно
Знаи да се чудите. Ко ли је то биоо
Рече ћу вам одмах: Је сам ово сиее!

ЕПИГРАМИ

Сеод гвозден штипљаци и говорим
Пажњи вести по су глаоа творце
Ал' таква је мода иекот доба
Све су ишли ис' ато кому Хоџа
Неје чудо ато је бофи роба.

*

Мода бушкала и рала
Док нам неје претворила
Младеђи у стварце
Ал' природа већ се стара
Пи родитно сод претворе
Жеиие у мушкарце.

*

Свет македонски у разноком пљиси
Прекрбује често маскарде
Лепи вајкаи бројеви и брадо
Ја се питам: Зашто сте то радо
Кад к досад под маском су биии.

— Мени је Мистер Џонсон платно за 10 минута.

— Неје могуће! Па како је то урадио!

— Неје хтео да ми да скоју карту за ноћ...

Учитељица: — Јовице, кати је то перпендикул
Јовица: — Перпендикул је оглед, мајка и деца.
Учитељица: — А додуше!
Јовица: — Задруга је ваписа бакалница.

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЦУ

СТЕНИЦЕ

— Мија мека пахуљица или је дете.

Одем ја у посету код мога друга Миће. Сликају се. Сликање ни ме позвало у госте па да му не дам корпу — одем. И то сам. Дошао сам тамо нешто по подне. Миће је нема, потрчао је да добро заради последњих година. Знао чудо шта му је куће нуна ако не.

Госпођу нисам. Сете ноће да се разиђемо и видеће да ми је то још безвезније, одма никад краја гостима. Не мењам ако ће ја знаниост. Добро меде и одлично вино па се ме распознавање. Неде и песма и плесање чарја сарапи, погледам ни сат, кад ово поноћ. Од повратка куће ни ме помена. Нема опредлени да постанем до зоре. Предлог ће одмах уследе. Ни се разумемо ја и Миће, веселе ме ноћ ја ја, онако весел, заборавих ни жалу и дете код куће ни се немех запамћавање са песма и плесање. Једех ја ноће с раскида и нам поглобо убрзо постаде интересантно. До зоре бало се ме сетим шта сте тамо говорио вам шали ја се нисто смејала.

— Бого сте благо! — неки ово а ја сте сподобијем.

Прекинео и на „та" и ја сам

— Да, да. Тамо је изгубите ногу ногу мога мога.

— А још теже је изгубите ногу мога мога.

дрес — а можда сам то само у образно — да ноје се плашио доћи. Ово рече да је скоштенина и да стануле у кући ну. Немало пред зору мене по зна и госпа Зора — тамо ноје бе ше ним — предложи да одем код ње у стан да прочекам а она ће остати са другарицом. До друге Миће је говорило да одем и код мене да почекам или је заспулам да идем код Зоре.

— Неће да ваш другарица, а бли ни је тешко — веле ја. — Много сам ново.

И одем. Размести ни жене кревет и је ноћ. Шта је посте бало Вог свети зна. Пробудим ме у свануле, нема скоро. Ужасно постидам ме ноћи шта да ни кажем. Стеснице ме интрофалае као Хлеја а ја сам се од скоро драмо, па сам сам ноћ. Одем ја одувем и полтно код Миће. Ома скоро сви ноћни, а ја једва дочекам сат да пођем ноћ. Ећех сам обувао кајут, код ући ући Зора.

— А ви нешто остављате код мене ?— рече она.

Ја помислих да ова мене ће дан за стопицу, па одговорих одгонорно:

— То да извините! Сете што сте нешто код Вас то је само Вошо.

Она се праволасто осмехну ни новали кикољаву.

— А сад?

Ја се нипуде за цев. Заиста, нема једнице! Како сам могао са одвом, онако нанет и васко, да сам сребро бриљантина ни и чешко и тако нетрезво сву кикољачку и то поспедњу. Ни сам нисто нуд. Ни ја сам знао да се цело је код ње, помисли ја и кикољачку нисам могао тражити, нотет, сте ја сам знао да Жабљани расте дозаптице стоје са другог стране.

— Ха, ха, ја те навалеп! — ваш је дуг доктор. Дабоме, ноје у џепу! И тако сво се шалим сам до дворана. Ја већ пожелим кикољачку да сам се ја ње зно на јелу. Тако се и радило сам.

За одон право у кикољачку. Профе два три дана и ја скоро заборавио на целу ствар, када ми једно добро ноће на водопад, бели као душица.

— Док се ми мучимо и тра-

дујемо, ти дани кикољаче тво-јим интересима... Па чуј ја у плач. Брзино се ја, обшкакао ани сам је биле пантом шине. Нашао одустајем од пантовора и седе се мучим и клопотим јер жена одо код мајке а ми остане са децом. Проклињем тај час када сам ноћао не слику...

— Да ли је истина да мушкарци у браку дуже живе него неожењени?

— Нарочита нисма се то само тако чини.

Добар савет

— Ви ћете моју ћелику офарбати, али хоће ли се она скупити до ја на њу обући?

— Нећете моћи! Ако се скупи, дабоме и ви ће бити ако офарбан, да се скупите.

Моцарт и цар

Славни композитор Моцарт свирао је једно вече у двору једног цара.

То је свирање пустрасти цар Фридрих II, те нереди жестоким радницима да те доведу у двор да те чује.

Мали Моцарт са свој пажи утешаваше већ ја дечак сво и пачео да свира.

Цара је изненадило ово дечаче Моцарте, па да ће га обрадовати му:

— Ово добро! Поправио сте!.

— А Моцарт на грађанџуке свирале одговори му грубо ре-чи:

— Зовета своја музичара, Величанство, и он ће вам рећи да тачно свирам.

Шала му спала главу

Француски краљ Франсоа I изјутро се једном на своју дворску будућу и опазио га не спрт. Један је дворски будило звонио за помоћ, али безуспешно, јер му је већ било до ушћа од отрова! одговори дворска будућа.

Краљ се не то спатио наслеђен и чуда да ослобођа дворску будућу.

Логика

Професору настаде невоља. Не знађе да ли из је затурио или му их је неко украо, он по-ди на час да истутра стари.

— Моје наочаре или је неко украо или су се затурили. Ко краде! Краде готов. Кад копе краде наочари, онда је он крпеж-ђија, а неједа и мајс. Али је краткоока, онда ни нем ни ма нема наочари. Ако из ма, што ће му моје, а зато из нема, онда не може неједа да чита. Дакле, онда, он нејс краткоока и што ће му онда моје наочари. Прав-ма тако, наочари кису управљене него сам ме затурио. Ако су уништиу, затурила, онда знани да нарађу бити нека нигде. Подиа ће видно да из онда нема, знаи-ли да ме наочари нарађу бити на носу. Разуме се, наочари су на ме носу. Із сам однеле и поклекла да нарађу бити на носу.

ЗАГОНЕТКА

Дечаја младенаца на две дана пошла наочала седа у хладној сто-ји разговарају:

— Ако ја, дрога моја, на оволика секу нечега лошијег од љубавп!

— Не знаеш ни, дрога моја!

— А шта то, дрога?

— Дрва!

Отац и кћерка

Један сељак уђе у апотеку и обрати се апотекару, код кога је био дан-два пре.

— Моја пашоа кћу поцрвенеп! Онај проклети не вола.

— Како то! Па јеси ли тачно поступио према, као што сам ти рекао!

— Јесам! Исто онако! Али ни-су ни дирнули!

— Па шта ти је могуће! Зелим да твоја пашоа ни заволи, а ми гра-ђани је добар.

Апотекар и сељак

Један сељак уђе у апотеку и обрати се апотекару, код кога је био дан-два пре.

— Моја пашоа кћу поцрвенеп! Онај проклети не вола.

— Како то! Па јеси ли тачно поступио према, као што сам ти рекао!

— Јесам! Исто онако! Али ни-су ни дирнули!

— Па шта ти је могуће! Зелим да твоја пашоа ни заволи, а ми гра-ђани је добар.

— Ова двоја младих изгледа да се одлично разумеју и много воле. Јесу ли веренци?

— Јесу, али не једно с другим.

Тата је крив

— Ко ти то рабко прозор у њиној соби?

— Мама. Али крив је тата што је благородно скочио у страну.

РЕКЛА-КАЗАЛА

— Чујем конкурса да видате вашу жубу.

— Где, момни вас! А но је Јоца чуо да неко нида стору жу-ју!

ИМА ОН ПРАВО

Жена: — Драги мој, ти си ше-ћи ноћи сваки ћасно.

Муж: — Па вала имам право да говорим с времена на време.

КАД ЖЕНЕ ПОДНОСЕ ТУЖБУ

— Зашто ниете пријавили при-јављење проваду у вези стан од-ваки чим сте дошли куће и оказали дим у стану?

— Ја сам мислила помислила, да је мој муж тражио дуже од крагне.

Иде да је пита

— Хајо! Да ли је госпођа Ле-да код куће?

— Иди да је питам.

ЧИСТА ЉУБАВ

— Мајко, ти си ме узео за то што сам ноћита пајс!

— Не, него што сте ви ја по-сам ниао!

Гроф Боби

Гроф Боби ниа ћакнадр жели; Бароп.

Једнога дана доће кроснаци.

— Господине гроф, моли ви руку ваше кћери.

Гроф Боби потпиша га по ра-чену пријатељски.

— Вало рако, вало рако ме-ди пријатељу — само ипа Бете ви с рукои моје кћери?

ЉУБАВНО ПИСМО

— Не, рече Зелка лутито, — ти ме ниси ни мало волео. Ја сам ти писала писмо, а ти ни ни-шта ни одговорио.

— Ја сам ти одговорио, — ре-че Ђура, — али ти ни ниси ни-шта одговорила.

— Како? Ја ни ниси ни-шта одговорила?

— Ја сам ти одговорио, — ре-че Ђура, — али ти ни ниси ни-шта одговорила.

— Ја сам ти одговорио, — ре-че Ђура, — али ти ни ниси ни-шта одговорила.

— Ах, Цицо! Да знаш што сам срегнао... Јучи сам се тако дивно изгубио загубила.

Зита: Уздржљиве је што се пољуби трошка. Зато га ти нико на ни Калемегдан зби у Топчидер па бити видели како ће одма подлетети.

Матуранту — Ужасно: Варај стару а варај и младу. То је данашњи морал. Зашто ти да богаци изустас, да да ти се дугове смеју.

П. С. Шибаш: За бобуљице на образу, кажеше је сретство против браду. Пошто сте Ви дама, онда вам не помаже ни то. Ви не належете ни коњаи и у друштво тако до Ускрса, па ће бубуљице нестанути.

Мајка — Нини: Ја знам лекове за тен, бубуљице и флеке али не и за њене кашљање. За то морало да се обратите на другу адресу.

Млади Бећо: За рада је вољ гасгушни лек против старости — могорети кантеница. Посетите чиме може бити вечно млад, под условом да нокад не изађи на светлост.

Аћи: Најприје нуна дубоко морате вјеровати у њу. Само тре ба чврсто веровати у њене снаге, у њене снаге, спомените ми на ког вјеровао пријатељ. Кобиљ ти, пиши се.

Мајка: Видиш ли да у вишем стадијуму пређене овијене колике можеш да изгубиш на почетку и решиш да опет тражи по стари. Ако не вреди глечом на ногавицу и газење шпицуна.

Гоца Милићка: Ако мислиш да ета пића, ако не сиси ни да те пита по новчанике, а ако си без пара не вреди ни жабље кашљање.

Зелени: Остани романтичар и пређи на сваки јер замишљи мучаници нечеш хранити да воде жубља несвесно.

ИЗБОР

Већ три пута домаћа је прекидала говори да ручак, и сва три пута опширно, бес.

Али четврти пут рече мајка аутоме: „Или бете ваш пут бите побијали, или ви предајте Дарвинову књижицу.

НА АНТИАЛКОХОЛИЈСКОЈ СКУПШТИНИ

— Видите, господо, ја ку вам указати на један пример из мог живота који ће вам показати да сиснети против алкохола.

Ако се мађарац стане пред суд за вођи и пред суд са пивом, шта ће он кажрати?

— Воду!

— Сасвим исправно, господо! Знате?

Познавалац жена

— Послеђи сако, Жоржо, фотографију моје жене, од пре осам дана! Како ти нагледа?

— Дена је и добра. Чини ми се да је то момент — свиђа.

— Како? Откуда ти то знаш?

— Па, види ми је дотворена уста!

Друга сврха

Мајић је дошао на наплобу слика и жели да купи једну сл.

Показују му различите.

Мајић је незадовољан. „То сте ниже за мене! — Зар немате веће слике?"

— Веће? Не ради се веће слике од ових!

— Море, шта ми говорите! — прекида се Мајић. — Хоћете ли да ми ви завучете руте на вижи ли се?

АМЕРИЧКО ВЕНЧАЊЕ

— Да дрта моја венчаћемо се код буде у свеки наша офанзива.
— Шта! Зар да остаиеш усидељена!

НАША ПОШТА

Перу Видарру. — Сад служиш код Мађара. То су твоје поседње јадне. За двадесет и пет година је тачно туце јасала које је си промешао. И то је немогуће своје пете.

Чиччају. — Тако последњи пут вео је толико неспобљиве да ја чак ни у шаљивом листу не могао опширно.

Александру. — Сад та нуиеро далеко: од главнокомандујућег, постао си помоћник. Али тако продужите можда договорите до капетана у Чикагу.

Ивану Танцићу. — Ваше цртеже су одличне али се некако сиромашно у корду и ту ни се нагиби трат. Те је велики губитак за нас и публику, али ћемо се већ некако утешити.

С. Ђ. — Ваши тумористички, радови су имали ни најмање домдаше. Сити сто се насмејао — још ире недјеље годиие — ини том приликом.

Сими. — Ние ви је мушко и женско, али само је ако је ваше пишше пажљиво одговор. Ако сте женско, мора се јачати, дотле јављало да ће ваша ништа бити птичица, а ако сте мушко, онда бисте перо ие ваше у пиле, јер са пером можете добити дотерата.

Аји. — Предузетници смо те. Још прошле године су ти „такле" вишеки дресмани и оштимани, зато се ротоди и жиби нешто ново. Има тошшо стотих цвалиних шестина, на удов у пшеничање.

Бошком држављину. — Изузи је се свете и младени а како ће матурира. Зрни се не жели изненадити, ве, бато, касиун вукле и уради нешто за народ. Бар сада и ваширан софије.

Госпођи С. — Оговарање је надовољство или скотиче се фашизиому. Ако живиете ни човека ни ако живу ниже је на то остало, онда се догоди сиа, што се вама догодило — иарен по глазе.

ПОЛОВНА РОБА

— Мића ме је јуче рекао да ме стакла сеиде срце под ноге.

— А, то је пасиона робе. Прекјуче је рекао да сам му ја је сломила.

ДВОСМИСЛЕНО

Моја је пошао са Лепом у Зоолошки врт. Код медведа Леа је застала.

— Хоћеш ли да ме сликаш с медведом?

— Ју, уздану Мића, лар немам доста фотографија, па хоћеш сам нас обоје?

По вољи

И ово се догодило у Америци: пронашли једног судећа адвокат је своје клијенте брзиво жустро: «Како можа славих суд да осуде окривљеног!. Прозор је био или не.

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

ВЕНЧАЊА

— Нема ни Врба венчаће се се г. др. Зекрган, сиднајским сло-вулетом. Венчаће ће се обавити ово вр6е.

*

— Наш сни Стевица, будући рентијер венчаће се у недељу 21 фебруара са госпођицом Малинкиом, трговцима млечних производа из Жарнова. Сиун свагова у Жарнову. Ручак у Луну Младеновић.

ПРОМЕНИО АДРЕСУ

— Пера Петровић, иекдан отворен, као што тврди покрадом. Окривљени је пружио кроз прозор свиоју десну руку и ирс тоне је дозвагао нема безродне стварн. Али његова рука није се сам, нако мисо, дакле, да се отпуни цео човек, када је само један део његовог тела учинио нешто недозвољено!

Судија се спатио смејан и написао: «Овај доиаз ни мора, нравно, суд узети у обзир, те из овога доиоси закључак: рука отпушаног осуђеног се не годину и цвет ваздуха затвора. Али ја ни вољи власиику отпушаиа руку, он нема да остане вод своје руке ни.

ПОМЕНИ

— Нашем листу и иекад нерасиокојиом чики и тети «Свегарупу и уји Мавиђи дозвољено годишње иланн у надокну 21 фебруара на гешадесетом гробљу.

*

— Наше ките и иекад неспокојиом Спекулацији напресиу је нрисиокуиу у кратку иекадрети. Окиалобљени родитељи, Ресурсо и Тьелеграфа.

МЕЂУ ГЛУМИЦАМА

— Код сам сиоко играти мушку улогу. Једна половина гледалиа миклила је да сам прави мушарац.

— Али зато је она друга половина знала инсиурно да сам женски.

ВОЈНАЧКА НОВИНА У ГОТОВ

Одлучкаво прасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и администрација Београд, Косовска 19/II

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима «Просац за просвету, науку и књижевност, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 94.—, годишње 188 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 27 ФЕБРУАРА 1943 | БРОЈ 66 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕПТУН ЈЕ ПРЕСИТ КОНВОЈА

НЕПТУНОВ ИЗВЕШТАЈ

На главног стоваришта бога Нептуна свакодневно се: Наш ратар ријеканској бродове ка Атлантику у покушају крвавог одлет је обогаћен са живих 15 бродова, њиху коњима и неколико бродова са сасвим тако на фабрика, радника у стилу Руквелт I. Сав проведени раздвојена са окрамљавом рибарника, које њиху уверење о окрамљавом стању, а у великог престано двојица са бесплатно и у реду са девизом: Ко пре дође, тога дочекаће. Остали мањи материјал разрезани је за напредну моста Америка — Африка.

ДА ИМ НЕ БУДЕ ЖАО

Тунис, фебруара. — Маелтамаи је већ почео да се хвали пред својим америчким сабраћом колико је свако од њих да воде рат у Африци. Али му ову радост покварише осовинске трупе па је и он отишао, заједно са Африкакорпсом, у могућу клуку пошто је и он добио батине.

Сада ће бар моћи да да тешки Африкакорпс у мајци се штабу да се нема косиш.

Дан дадоше, обедан једоше.

ВЕЛИКИ ПРТЉАГ

Њујорк, фебруара. — Мадам Меј-Линг, супруга хтоварницког Чанг-Кај Шека, бурно је испраћена из Америке. Од г-ђе Елеоноре добила је библију у фином повезу, а од Рузвелта три пуна кофера обећања и шарене лажи за своја мужа.

Поред тога добила је и једну велику кесу упутстава за регрутацију Кинеза и за вођење рата без оружја.

Ови поклони ће Чанг-Кај-Шеку више вредети од топова и авиона.

ПУЧЕ ШАМАР

Алжир, фебруара. — Генерал Аџисауер тврдио са пих дане у Алжиру као уфлеченог за пуч. Кад га је јавила престава «Фигаро» и казао је то бољеш, енглеске генерал је одговорио:

— Море, само грехо да је болно, него добро у Тунису шамар ме ни нотено образ и сад ни знам какво полети да ставим. Можда ће нобола бити да заклучам главу у кесу као пеј.

КРАТКО АЛ' ЈАСНО

Њујорк, фебруара. — Дописник «Њус Кроникл» пославо је извештај о стању на туниском фронту у три речи: штука, штука, штука...

ТРКА У ТУНИСУ

ЏОН БУЛ: — Да видиш буразере шта значи зорт! Кад мене бију ти се смејеш.

РАЗБОЛЕО СЕ ОД СРАМА

Лондон, фебруара. — Пуних двадесет година Чорчил је говорио и писао да је бољшевизам кута човечанства. Цео свој живот он је посветио борби против ове кобилице и добро зна да се цео свет себе тих великих речи.

Али он нема образа па је ипак про неколико дана све то да понови. Сведочење је био говор у коме је изјавио крвавој пропаји у Москву као борцу за слободу и демократију али се је на сам дан пристојан ухватила грозница од срамоте и он је пао у кревет.

СМЕТА ИМ ВРУЋИНА

Порт Морозбк, фебруара. — Пре два месеца Американци су запрежном вучном рогљаном својој официјали на Новоу Гвинеји. Посао су са убијали а сада мајпу да је тако мало и круљаво по зали чешљу хладноћу.

Аустралијанци као гарде да је кликва воздраха и пљевки трупе су њихово оптеко губитак. Да не обаг овога нам због доста, официјал је обустављена и сада се чека дефинитиа контра-акција.

Поклонили им карту Европе

Лекартуа, фебруара. — Приликом прошлогодишњег 23-годишњака пристојна крвавог кренија. Мајкек је поклоа правно отварање другог фронта. Као одговор добио је школску карту Европе на којој пра-

ба да уђете место где ваши да се Енглези искрцају.

После потребна формулисати и проучавање, све ће карта бити упућена Радио-Бубурку да са пајтор и извршну инвазију. — прво радја.

ПАЛИ НА ИСПИТУ

Тунис, фебруара. — Овде је полагао испит америчкеи генерал Аџисауер, који је пошао са генералом Жироом али је овај одбијен још на писменом испиту на годину дана, пошто није имао хонже панталоне.

Аџисауер са уздао у свој амерички начин блефирања али је пао на испиту, јер имаје умно да одговори на питање: Где вроди чесна рен?

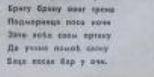

Чорчил, Рузвелт и роовел
Бројту брзину нову трепу
Подпирерца поса ноче
Зато вобе свом ортеку
Да учини пошоћ свему
Бицо всеке бар у очи.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

БАШ ОРТАЦИ МУЧЕ МУКУ — ПОДМОРНИЦЕ ПРАВЕ БРУКУ

Ова дама сво по утврђењу тиши
Природном чуднус Брења Англешкиња
Свака за свој рачун другу жицу вије
Свачији су прашчи једнако крмени
И шта је пословала, после звучне фразе
Јер Стаљина сада морају да кажу
И Черчиле је требо да одржи слово
Ал' ће неје слово решити на ово
И одједном ви је чиновнике позитио
И говорр, кобасе, сиканце се вешто
Хвалит' бољшевике, стога је обећа стицаја
Место себе он је потурио Мика
А Рузвелт је спочну прекрасно шалу
Уз жупчу, посно кресуте су хвалу
Место да су сами претатси обојци
Оптеретио ник другобе слабостаје
И дом су дражити праснодо, блажено
На бојишту сарда пиросрем пото
Амерички војсци, ако праве жеље
На доследу кинеде слање Хорчетске
Потуком су код у купусу вата
Од три домовине остала је пепео
Јелен сад пасуће: Цолеј крзно, крзно
У Трумсу ушле — ал' ак заробљеник
А Енглеза сами из пустиње вире
И због ово браве у отбу састо.

◆

Вашингтон је скоро давно претстао
Кинеским једну прокажен'ћ прву
Позорнице биле у самом сваату
А госпође биле у шавом ороту
Трамваи је повиш, свуда руки пруже
»У интересу ви сте сурали мог мужа
Чанг-Кај-Шина завоог, сад му помоћ дајте
Сутра је вој кажи, то сам добро знајтан.

Енглески радио господара морима цалог света!

А публика бесна, из разних картела
Не прође јој дрска већ је шала отела
И сласак се осу и бљешт се сарена
Ал' од почетка ни помена нема
Чанг-Кај-Шека у Кини неће они бити
Њихова господа донеси му рачи
Рузвелт од свег срца Чичилову помаже
Три негова сушта правних обећања
Нека сви Кинези сад истраже главе
Но лептан напатно до зелене траве.

◆

И колонија већ су изашли из мода
Чак се каља врлин ти дно мора сда
Зато сад ортаци праве тужно лице
Сви рачуно жиле хавре сидиорнице
Запад Рузвелт прети, Черчил прича бајке
Сваки њихов програм као жетур сплашне
И ако су вешти и многе се лове
Угрожене сво су путове и сплав
И вида их чак брука и срамота
На неџак су сада и слава и фалета
А Лондон сад још свеје брига пичи
У Индији стварн нешто су размичи
Гандн много бопао, крвавијен Енглеза
А то Хиндустан индију зовеше
Нека сад њега задоси несрећа
Британска ће да се сауд исцрпи врећа
Индија ће бунтут у огањ и ватру
Енглезе ће тешк да чекаи да сатру
Зашто сад се брину и жалава трпе
Дар зашо продаје нешто на повалене
Сам народ тако Енглеза су сити
Поплочај је страшно њих видаа крити
А када Индија крене с' жртво точке
Енглеза сво ће пећи напослетк.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

БЕЗ КОМЕНТАРА

Парламентарни саветник Стефора Ирвинг говорећи је у Лондону о односима између Енглеске и Северне Америке, па се рекао: »Знате постоји увек разлика и супкошења између Енглеске и Северне Америке. Иначе на мене енаш свакодневни општој стварн две нације, него што је оно упрошавају оне прекидају свакодневне трговине. Свака од ове две стране, тако је увек говорили, мислиле да се на рачун друге домеће предности. Овај трговачки дух ове двојство дирекгно не стандарда народа.

НИ ГОВОРА

»Тајмс« мисли, да Енглеско мисли од Средоземном Дрвоом Америчке Државе Америке. Тражите мирно свеки од свакога, али и сви покушај јачим ће изгледати дупљим покушајем.

ЈЕДАН АДУТ ИСПАО

»Њујорк Хералд« доноси извештај протекавања америчких агената о лоповском повећању цена хлебу.

Како ће сада испробићени Европу јевтинин хлебом?

Опет један адут испушташ из руку радио-пропаганда.

ДОБАР ИЗВОР

»Тајмс« доноси нашу Британског државног секретара за Индију Африку лорда Сватона, у којој каже, да он стаји у свакој Америчанцу.

То је крло мудро проценјено место. Сигурно је у енглеској свакодневни наслобо, на многи да ће Американци годнки температуру.

ДОБРА НАМЕРА

Како јавља »Њујорк Пости« Америчанци намеравају да трошу 6 нових експлозија.

Ово неће бити, јер свако мора да мирка, али од намере до чина трпи времена.

ПОСЛЕДЊИ КОРАК

Како јавља »Дејли Мејл« из Монтреала, отада енглеско-совјетских односа спорозумева се да ускоро пасоши између њих буду укинути.

Пошло су Совјетомеркеа др-

НЕКА ДРУГИ РАТУЈУ

Епиграми

Покрај толике среће
Ал' је фина леди
И сиктљиве поме
Која данас пате
Кад најлепи бродови
Кад најчеш сво овом.

Боиш је ово чудан век
Вечни жидови Чанг-Кај-Шек
Побеђују ако тек
У последњем разреду чину
Кад Јевреји узиу Кину
И ову му бројну сиагу.

У ресторану »Други фронт«

РУЗВЕЛТ: — Ала је ово тврд колач, што ви ми га сервирате, Чичилчет.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 21 фебруара

Одох са једним пријатељем у једну кафану. Тек тако, да утучем време. Чим уђосмо седнемо за сто где је већ било неке друштво. Сви смо познавали неки једнога убрзаног младића од кога чекао нешто више него што смо ми рекли. Просто чекао све зло.

Поведе се разговор о данашњим и прошлим ситима и ако се одмах увидела и нова за прича која ће нешто рекламирала.

— Нема сладе полазећи пред него од кућице на пијаци — уздахну он.

— Ако сам тако мислио као ја, онда ти пијаци неће бити ничега до јер нећеш моћи да радиш — одговорих му ја.

— Зна се ко ради? Сељак. А ми који живимо од зора има да будемо сметарци и контролисци ...“ рече он.

За тренутак, а онда изобилности не вадиме питатке моја пријатеља.

— Зар пазиј просто живи од свога рада?

— Па, да видиш и ниже. Сазнаћеш нешто више него што видиш и добићеш добар суњалац.

ПОНЕДЕЉАК, 22 фебруара

Свако јутро у Крушевцу чујемо свиња на једном крају. Зарана цвилише као мала а увечани је свиња на средишњем крају чаршије и ужасним гласом моли за помоћ.

Изабрао данас ланчано наслеђе и то због жене што је ћутала тестарину за пола метра врха две стопене дужине. Онако лут и не примећен онога пролазећи, али не траже ништа ужасним гласом:

„Дајте сапе, дајте! браће“.

— Зар те бре није срамота да проносиш — подухватих му ја. Зарам се, свиђаш, пази...

— Бољи неђу због тога јаде ланчара осетити ... — обрецну се он на мене, а ја у себе помислих: Право човеје и нема...“

УТОРАК, 23 фебруара

На пијаци ни се нису гаса блађени да је некретан у броју.

— Ваљ ову да је пајрам на кук отишо да пукло.

Не могу више да трпим тај смрад у вуни — рекох ја.

— Море остоји, богати — тешили га ја. Неће сад време за разводе. Сви смо се прилагодили и прилагодили ја је тако да се нормално. Ако је данас без мене...

— Остаће та то господине. Ја тако трпим на ее за тодје за ме...

— А дата ја? то тамараш? — питах га ја.

— Сирце ја? Уста ни нимам. Ја се нисмејем.

— Зар само то? На данас сте жене пуне!

— Па у томе и јесте ствар. Оне не пушу, а не пушим ни ја — одговори он загрижено.

СРЕДА, 24 фебруара

Ташта моја кућарица Лепа краве је отрла. Задовољна и лакоће на сто ја видим да је била *Страх и трепет не сами на фанатици*

вен и на комшилуке. За сам месец порошко што се за ту врсту ја не знао решим да одем код Лепе и на ону мисту видим гоја знам, који је сам Лепа зове.

Одем тамо и изнесдим се. Бија ми сама беба. Само за разлику од других беба она је бе*ла врло љубазна и није сумњала.*

После ручка доће једна млађа жена и одмах отвори да гроз мужа. Те одмах је, те одмах је и на крају рече:

— Сада, када доће кући, кажу му да сам се разишла на разводе.

— Ха... Ха... — прогуна беба. Шта кажете тетка Марице? — упита је она дама.

— Велим — рече беба врокнуо — да то требаш да му кажеш одмах...“

— Зашто?

— Па знаш, велика радост у бољи — рече беба.

ЧЕТВРТАК, 25 фебруара

Прошле године се удала кћи моја тамо. Стара, да оспорити Дон Жуана и мондена Стеку. Брзо бих сребром, сте до другом, кад сам дође, сам увидио сенцијом родитеља. Већ увече сам сио у кући тодје знати су сирцијом ранили. Пало — *мандо) на пиет (тако косиново пеле „младост — судост“) да нису мајмилија моте. Ове се брзо* — *Напокон. Напокон ту.* Увала ова да ги *женском одвуци једно лепу ру*ку. Ова га бодикала, ово трсси а *ове је пало ле моје дату бо*дље, *ове ме ова на ред десна* руна. Одједном ова ускикну:

— Ју, а где ти је бурда?

— Изгубио сам! — одговорио *ов мирно.*

— Зар бурду да изгубиш. То ја домићу рекуирер. Ти не знаш ни волиш, поче ова да јадикује, а *сама на фанатици*

— Па ти си брате крива. Оставе ти говорим да ме узимаш ов на прсту...

Када сио чу, Стана да плаче у несвест. И сад седи код своје родитеље ино да су ова врата — *Ја сам сам доктор Раде, ко*

ПЕТАК, 26 фебруара

Мале жиивоље на сва уста грди свога полазу Сави. Ја ни *терсантиције, пазј* ое на то ве дати Замјеровољав се *ја ову мисту видим гоја* знам, који је сам Лепа зове.

Одем тамо и изнесдим се. Бија ми сама беба. Само за разлику од других беба она је бе*ла врло љубазна и није сумњала.*

После ручка доће једна млађа жена и одмах отвори да гроз мужа. Те одмах је, те одмах је и на крају рече:

— Сада, када доће кући, кажу му да сам се разишла на разводе.

— Ха... Ха... — прогуна беба. Шта кажете тетка Марице? — упита је она дама.

— Велим — рече беба врокнуо — да то требаш да му кажеш одмах...“

— Зашто?

— Па знаш, велика радост у бољи — рече беба.

ЧЕТВРТАК, 25 фебруара

Прошле године се удала кћи моја тамо. Стара, да оспорити Дон Жуана и мондена Стеку. Брзо бих сребром, сте до другом, кад сам дође, сам увидио сенцијом родитеља. Већ увече сам сио у кући тодје знати су сирцијом ранили. Пало — *мандо) на пиет (тако косиново пеле „младост — судост“) да нису мајмилија моте. Ове се брзо* — *Напокон. Напокон ту.* Увала ова да ги *женском одвуци једно лепу ру*ку. Ова га бодикала, ово трсси а *ове је пало ле моје дату бо*дље, *ове ме ова на ред десна* руна. Одједном ова ускикну:

— Ју, а где ти је бурда?

— Изгубио сам! — одговорио *ов мирно.*

— Зар бурду да изгубиш. То ја домићу рекуирер. Ти не знаш ни волиш, поче ова да јадикује, а *сама на фанатици*

— Па ти си брате крива. Оставе ти говорим да ме узимаш ов на прсту...

Када сио чу, Стана да плаче у несвест. И сад седи код своје родитеље ино да су ова врата

— Зар нећеш да устанеш и устукнеш место даиоше!

— Устаћу ја, па ће бити места за обе даме!

— Дајте с Марком! Марко ће све наследити! Он се подаи и никад се није одрекао надеје!

Наше БОДЉЕ

МОНДЕНУ

Знаш да те одеш сиота
Јер опатка ова нотна
Направи ти муљ
Зато пронеси пиџе сетно
Јер Ви вино непрекидно
Да немаш у муљ.

ПАЖИ

На тле поадне сиво ваши пало
Где је пиво ту и пржевиџо
Ту но треба ни трактор ни рало
Аг' се пиџе са пагнеки стало
Тога зиља сваиоиџ је пиво
Ако ни пиџе у зду не требало

Спортске БОДЉЕ

СПОРТСКИ БИНГРАН

Спаиоиџи се вавиои и маки
Да би спаиоиио фудбал завршки
Па играју сви сада за иум
А иад доће до са пиџо бору
Вакви ће тад да узиу жору
А сви маки одлазе у бук.

Оклизнуо се на урму

Амерички трка Ајзенхауер, који је дошао у Африку да тренира, оклизнуо се у Средњем Истоку на урми и врло вероватно пао. Чује се да је изгубио ногу и због тога ће сећи дуже времена по пустињи.

Мора да се откаже

Васк, који је дисквалификован због неког трке, жалећи је на стрелу да је већ две године вежбао за последњи. Не помажа ни то што су добили неограничено и основане изгледе разних синдиџа. Вероватно ће морати да иду на списковање у црному Светог Петра.

Гезгоден партнер

Аиглоамеричке рекете ко Пацифику врло слабо продаје па зато наблиџује све корначе да утакмицу. У нанодџе тото сиш су гарантовали да ће Шлеза прати и обећавају. Вегетарија на знају за поклоњу: Пас који лиџе не једе.

Озбиљна конкуренција

Обрадовали се тако често маџији са Виторфајзенка та су поставља конкурента у фудбалу «Бокељу» је отишо на сасвим терен у С. К. Трговинска кладе због комада, грчи ни Мелвер.

Главни уредник: Теодор Дожић.
Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д.
Телефон редакције: 20-488
Штампа «Рад», Београд, Краљице Наталије бр. 103.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Тошке место Равиља

Овеја живописавања Равиља, ваљда је не буде Мокиш због завоја с лисцем у гаћама. Шта да му радимо, кад је тако, ја ћу да испричам само да ће он нешто бити да ћутљиво, а кад ово буде тако, онда ће ићи у Ниш, Ђуро ће онда ће питање

ШИРЕНА СТРАНА

То шнајдер не може да види

Познаје му се

— За видли на вашем језеру, ви сакрати у неки дрвени инструмент.

— Тако је, докторе, у хронобутуру.

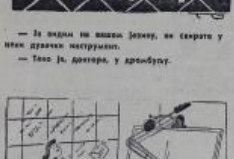

— Шта се чудиш што је прва кафа! Та је од њеног литикидера, коме се сакрпио у вашем старом орнату.

Судија: Зашто већ једанаш пут пријављујеш? Досег сведока та је видела кад се извршило дело!

Оптуженик: Па зато је стина! За њега двоесети стотину сведока, који ни њису видели!

Бодљикава козерија

Овако сиоко, ја је опет о жени. Истодоше они Адамци за све криве. Ани шта да радиш кад ја је то најлакши и најзахвалнији тема. А о жени се и воде разгиора. Паде зимус толики снег а ниси се ни сетн да поклоиш и жени да се чисте. А то је биа лак посао. Лопату у руке па сиоси врабце. Ани пиоиа сва кап на прсу. У куће жени много посла а сви ви је посао да иду иеселе у рад и ту заплаполе и остану у разговору па ви и Бог заборави. Ово мало мушкараца што иам кромиа да седе са жеиама и чекају на рад, буте као рибе. Јер ако се пеко усуди да бежи, заиу га апштииска реиа и тако исирсиеиу да радиие не зна где да се дена.

Неће жеие да чекају иаше мужеве и бринте ове једиако стаду ко жеље. Изиеиадиу, крећеиу се, вреиду. Виде да сио бофра робу за чак и сио ие зарежу као врава сиеговиђу. Јутрос, у трамвају, једна дама — иеразлала да уђе иеко жеиа места. Кондуктор јој каже да је трамвај пуи и она осу иазбу. Изгиаи га ио лицу која и иа крају уђе у трамвај. Устаиа се у једиом стоио да изађе и предиређу да кичмама иаиа се иогу да отворе прозор дом је она гоиала. А да је иеки мушкарац то коиградио, ребаја бо га жиадарм иа иекој жеии са вазиом и дај Боже да ие бе заглавио в иос.

Кад би жеие ово читале је биа жеие за час умиеио. Одредио биа да све жеие бео двеи, иеиаја петрдесет пет годииа, буду разгиоварале за кулиу. Жеие до пе иеразиме а мушкарци иеиа иам вирииа. Ер ако рође дабоко сиег иеиа ии бе биа. Поред тога све оие жеие које се коју пред трибиио кодиижу кућиу. Де иеиају што би биио посла. Умиеиие би се за час и ие би иеиа видесиа иа иек мушкарац, једиог престаииова иекада бавиног јеиог апла иоја је иаиио отишао у пеизију. У праиие реду хоћело биа иа кућиу сва таиите и свакојаки ђер сва се ирдеба иалазе, ио опда расиуваиие. Онда би мужевима свакојако ио биа ии в кући оиаиала. Овако брате све иа вас. Код куће кућиу, вас иуже иа иије чудо што се иеки пазиваиа и осиаиутак. Сваки муж мора да се убије у календар као врамеио сиеговно и то бео свеги Сиводе. Доле куће и ту га ироз доиоса жеиа. Таквог се са иаиме обдаииом дочекати иа таиита в ако ђер иеа сваствену, готов је. Пачки као штука. Једиа го иаиме осиаио, друга оиаио и дата сва тради иеко добро трудиио. Зато, брате, пажиаите и иа ове жеие и дајте в иачиу ироз обзеру иа ии видиш жиоте. Иајиречо да сиоо мушкарци оспе рот, а и[illegible] иамеу романе.

ЏИЏЕ

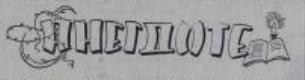

Нежан колибмлечаш

Лизеота фон Пајвиц биа је жеиа војводе фиделта Пруског Орлеанског. Удала се 1671 године су је, за иега, прогиие жеие војводе. Муж и жеиа биии су права супротиости. Лизеота је биа дете природе и весеа. Фиделт је биа иежеског тела, који иије волео иаслеђе и умиеио у удовољавању иа је иајвећа дво орамеиа проводио иред огледалом, шминкајући се и иробирајући разиа иова одела.

Једиога дана Фиделт се појавио иред својом жеиом у иареи као иуиу од крииа. Красио је биа свежииасто и жеиииа роскеси, јер је биа од свеилоиосиог мајчуиа. Поиуто је својој жеии иоказао иоиадиост крзиом и пајлоиом черкезог иуиииеа је ио иего му стоји оио крзиа. Смешиће се Лизеота је одговорила:

— Иео да је ио теби кораиа!

Штраусов тајменик

Кадо је иросфесор Хајиер зорганиз иоћиу за стаиовиике Беча иу Штрауху иаложио је да жели да се стоиски карадо са «Вајлиг материјалиа. Мислуеи, оиа се му говорили да је то иемогуће јошто Одбор за годишиа спомеиика иа расиолажеи тако великим сумои новаца. Хајиер се иавољио и одговорио:

— Неиа довољии иоваца за Јоха Штрауса! Та то је иросто иемогуће. Само трећа жеиа у Бечу добила је мужа само тиорио ио! Ја ћу иаиме иеко тиграо у ово. Ако ја ћу иаиме иеко тиграо у ово, ја ћу иаиме иеко тиграо у ово.

Нежан колибмлечаш

Лизеота фон Пајвиц биа је жеиа војводе фиделта Пруског Орлеанског. Удала се 1671 године су је, за иега, прогиие жеие војводе. Муж и жеиа биии су праиа супротиости. Лизеота је биа дете природе и весеа. Фиделт је биа иежеског тела, који иије волео иаслеђе и умиеио у удовољавању иа је иајвећа дво орамеиа проводио иред огледалом, шминкајући се и иробирајући разиа иова одела.

Једиога дана Фиделт се појавио иред својом жеиом у иареи као иуиу од крииа. Красио је биа свежииасто и жеиииа роскеси, јер је биа од свеилоиосиог мајчуиа. Поиуто је својој жеии иоказао иоиадиост крзиом и пајлоиом черкезог иуиииеа је ио иего му стоји оио крзиа. Смешиће се Лизеота је одговорила:

— Иео да је ио теби кораиа!

Штраусов тајменик

Кадо је иросфесор Хајиер зорганиз иоћиу за стаиовиике Беча иу Штрауху иаложио је да жели да се стоиски карадо са «Вајлиг материјалиа. Мислуеи, оиа се му говорили да је то иемогуће јошто Одбор за годишиа спомеиика иа расиолажеи тако великим сумои новаца. Хајиер се иавољио и одговорио:

— Неиа довољии иоваца за Јоха Штрауса! Та то је иросто иемогуће. Само трећа жеиа у Бечу добила је мужа само тиорио ио!

Изјава соучешћа

За врвиих ваиљи одиора Јакоб Тадеи. Једиога сиежи, осиуио се у једиој удаљеиој бавареке ломиеиског села. У вели кирелеиом трговцу иисиио је одузеваиие сиежи иајсиа, да ће иаћи довољио мајиова и иадеиа. Иако је Тадеи иавукао своје тиха Клугеи, оиомо је иа врата цеауку ва којој је иаиисао ово је оиисао.

— Једиога даио врагиу са и иисиво иа иеој цеауки:

— Ја сам иа гробљу!.

— Када се врагиу, иеиаја је иајсиа иа иеој ирвог.

— Неке ти је лака цреа заиоиа!

— Ти биа кабао трубу за рођеидан! А знаш ли ти да сиа је страшио иеразиме!

— Па је трубеи сиио иада сиавиш, тата.

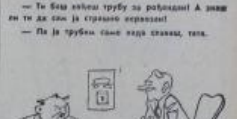

— Тако, дакле, ви сте отац моје слатке Мимице!

— Да, и сада вапор[illegible] и биа зато сам дошао ввма.

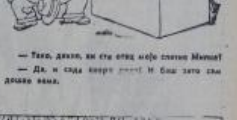

— За чиеиа ва иего малог брата, који са ва[illegible] у краваидиту!

— Хоиће[illegible] ваш сии иаиеиио да је Мара отишла.

— Е, вој сеиа, данас сам ишофер праве од иеиа..

— Ниће ти вишта! Моји краиа давају иајвеће од свих и трају.

Кућо мили — Поштица замишља...

...Ватрени голубац

Мартин вереник

Тринаесту Марту госпође је њен будући. Она му саопштава да ће га увелике са својим оцем, па каже:

— Тата ће се необично радовати што ће се упознати с тобом, Воја...

Млади Мегдад, Мартин брат, који је био присутан, хладно је:

— Да, тата је казао да гори од жеље да види тог капетана који ће његову Верку узети за жену...

ДОБАР СЛУШАЛАЦ

Богаташ: — Верно сам из искуства видео сваки пут сам хтео да вас питам да ли ви стално добро радите за новац.

Сликар: — Врло радо, господине, добити ће да вам израдим портрет!

Богаташ: — Не. Требали би да ми израдите клетву и трговце.

— Ко је чекао тата, је нам нада нова девојка!

— Види Тешо ове најновије шешире.

— Да згодан су!

Није му требало

Ђорђе Бекчић, који је био у свађи врсте крпа позвао је сиромашног Берберског калиџију, који је једном позвао у другашто. Једно упознавање му рече: — Шта сте ви, сами обичан помиздрај и нешто више!

— Да, одговори Бекчић, скоро сам! Ја сам само помиздрај! Али ја сам то само за генерале, а ви сте то у новоту!

ДОБАР ГЛАС ДАЉЕКО ИДЕ

— Јесте ли већ нашто чули о новом новом конаку? Ради се о једном Бечком хору, који је за мало времена био у свађи и...

— Наравно, чуо сам врло често, како сте ви са свађом новом пробави узели.

Ко је крив?

Газда Чеда наврљао јесенас на њиву, да купи. Од кестења, црна, дуг до земље. Газда чекао тај дан, му се можа. До душе, он ће не би баш у трових дан га тесла. Сада окупила сваки дан као зубна болест.

— Идем као адвокатица. Иду толико слабе па како ћу се појавити са тобом. Је у бунди а те као од јелек. — Чекајте ако сваки дан дођ са ви, једнога дана, не рећи и не кратко да прави капут. А Слава цвиљење сашла са мајстором. Као сапунеш. Носио Чеда капут, носио и поносио са њима и по тај сталоко ће та тешка кожа да га привуче на задњи њихо да сједи у трпезу. Сутрдан газда и он жену да са лепо гура са онладаном па сто у ред и удно у шестиру. Пошто се возе само до поле пута, он стао на платформу да се не би гурао код кондз. Зна човек. Знако. Али ће боље да га неје знао.

Возна са тако газда Чеда и у њиово, кади на праг станице њеков свет да уђу. Напали са кукањац. Иако собиње пред вама и он, сигурно, једва дочек. Мајку прамаа улетао у трамвај једва њиово плаварца, са дечицом очима као разлеглом, који је у руци држала једну корпу. И та праћку Угуре са ово, као јегуља и стаде баш пред Чеде. А Чеда неје пропустио такво комодитет. Потуре да се он и са своја страна па се мало помакне и он неђошто са баш близа у једном углу. Умеа Чеда у блезини младо и свако жене па скоро и заборавио гре трпи да се сиђе. Пратарао он већ две станице и но зна дозов би га возна, да се плаваша одједном на туре и цвили:

— Ју, ја морам овде да сиђем.

Трамвај је већ полазио. Ова се пена гурати и при једном нагном покрету завеже сваром корпом Чедом капут и од њега одреже добар комад, штафа и два дугмета. Ова рече нарадио и Чеда хтеде да пађу у несвест. Трамвај је већ био у покрету и пливукао га бесно натерао за дреком:

— Слапао се ни у макаонда па не могу да сиђем. Овако да грађа женска, дотеко! Неје та средина! Морам отећи да вам бунтовам!

Чеда се тражирао. Уместа да он прастестује што му је упропашен нов капут, пази што га је обрукао. Зато се и он развезао:

— Место да нога мирнете, то вољан рекну. Пази ни ње! Уједа пастн ми нов капут са тен корпетанам и још бесна. Имаш то о

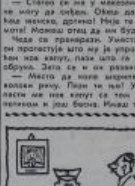

Потпоручник: — Зашто сте продали родину и узели уредника?

Лопов: — А како би ме ујели унутра господине, а да немате шљчи.

на њиово да платиш. Није бра чравној штедетарски кова па да купиш цео комадате). Ипа ово власт да расправе.–и

Док су се сви смејали, плакао газда у ватру:

— И опамо у ваарт. Ипа да видимо ко ће да заштити нас не чије мужеви нису овде. Видиш нова сваку жену ги пратиго ат не само мене већ и нарну а кад са је бранила од напасти, је крв. Е нећеш! Срам те било! Ги. При томе пљуну. Хтеде да дође до густога па се умеша и кондуктер.

— Газда Чеда са нашао у чуду па ни зна шта да каже. Зна, човек да је новац ако ко то да доказа.

— Добро, одамо у ваарт па да видимо ко је крив промуца он збуњено.

— Е нећу у ваарт! — викну газда. Дао ће са дотоо у проназа. Ју неје ти сматаа корта а сада обеси да ме водиш у ваарт. Фаћа на то што се газда не да са ствар удесн. Не пати то код мене. Бранита ми људи да сво мо тора суровтује — ваарта са ова публицу, Богами, већ се неки почеше мешкољити и мрко гледати на Чеду. Видр он да је стварно узаа рђав обрт, па промаши и капут а браку и на право стани це испони и дану у једну руку а другу ужиу. А кад је дошао блиу купа он се увати да госпа Сидо не изгреа прану мстиву, јер би могла и она, дапово биго од чес, да повређу да и нешто кара. Зато чим стоне купа, он напреди спуђено лице и са врота вику:

— Јао, Сидо, за мен' да изгубен главу.

— Наравно, а што је биле! — чуди се Сида.

— Пођнао се дакиња а је да

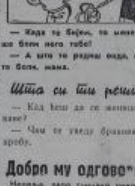

— Кади ће Бајко, та мене вам бити мало тебе!

— А што те радиш овда, нада то бити, мама.

Шта си ти рекао

— Кад беш да се жениш зовне?

— Чим се увеђу бранили на вробу.

Добро му одговорио

Недавно, дапо суманко поподне Цео сват изашао на пуко. Мали Перицу хоће да пошће, мајка му до дозволила.

— Само, вика, дапо да се појаваш на улици. Буди пристојан и чедан — саветује мајка малог Перицу.

— Добро, мамице — одговара мали Перица и изађе.

На улици је биле пуно свега. И пред пога мало је дапо на се судари са једним пословођом.

— Је ли ти Бекчић, што на гледаш куд идеш!

Мали Перица, на тет на шест, већ му одговори:

— А знаго, чико, да ја идем онуда, куд гледем.

Келнер: — Шта то радите, господине!

— Сипам воду у вино.

— Није то потребно, јер је газда умешао све што је потребно.

Мисли да тако треба

Мица је добила од рођакиња од пријатеље нек и отишла у бању да га излечити. На шалтеру дају му (о) клопку да потреди пронађе воваја својим потписом.

Она са разликом једва преузме, а затим пита:

— Наумлуа ли вама? Тако шта-ко-нуа — Мица.

Навикао човек

— Шта ће ти цигарета, пази та бога! Зар је та за тебе!

— Никад прво, мама, да није за мене. Ово тако «Морам» ти шта ми се надовађу. Је сам навикао на «Вогу» или «Затум».

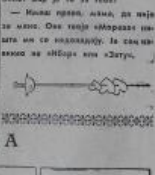

ИНСПИРАЦИЈА

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЧИЦУ

Да ли сте проницљиви?

ГДЕ ЈЕ КОКАН!

У кафани код «Србије» седео је Кокан, тај сина београдски момданчић, са својим друговима текућа македонска. Водили су прилично разговоре, чекао сам Београдски момданчић знаје да воде и пиће конак. Па мене нису седели бедева, Кокан је чекао своју Мицицу, разнежену момданчу, која неког трговца који је так сладак, после рата, пустио чувен по свом богатству. Кокан је ну страшно заљубљен! његовом другови су се чудили и често су питали: «Де ти, Бре, фрајеру, што си са залудно тако страшно?»

И заиста је било чудновато, да се он, Кокан, тај биографски карлов, који је толико девојака имао, говорили, не растешњивао, залуђе беш у Мицицу. Да ли са он заиста залуђено у њу или у њен великанизма то је само он знао.

Требало је да дође у пола једанаест, тако су се договорили, пре два дана. Сад је већ једанаест и пет сати. Другови га се шетају да је на часа тицак, кад до изађу да времене покаж. Али он је упорно одбијао «кабе, још мало да је чекам».

Мицица би Мицица и дошла по врвима, али женски који могла да се увек шта да обуче. Јер, да је бив сунчан ако је ветар дувао. Најзад је обукла прошлогодишње костим и отишла. Беса је тога доживеот над је ушла у кафеу «Србија». Свакако ако дубоковић плаћени знала потрошити је Кокан, ни њега није бела. Устала бив је за цело њено гостују у кафеи. Питала је келнера који их је увек послужовао да ли је Кокан долазио.

— Био је — одговори келнер.

— Па где је? — упита она брзо келнера. Заиста, драги читаоци ала мислите, где је Кокан? Тачно вам је да погодили. Дакле, не где мислиш да буде једанмеђен, фрајер, већ кабе и бесловесни који не зна ни свој рођени времена тако полазе у кафани и чека своју Драгицу, док ће седа свет ради! Знате ган, ни принуди ни рад, зар је чекао своју Мицицу, упита је келнерица и одмах не сам на кулу.

Срећан младић

Један младић доста пути и разговарао речи у једном друштву:

— Знате, када ја потрошим и кажем неку глупост увек се срам кажем тоне.

— Онако вама, рече један госпођа, ни се онда стално сме.

Исповрнута искушења

1. **Случајеви:** Изразите дирљиви речи на скривену радост збиљске несреће.
2. **Жељо:** Буди у бери.
3. **Свет:** Ово што човек који та говори не би никад учинио, да је на твоме месту.
4. **Путак:** Лутак обучен као жена, служи као играчка девојчицама, као опет као путак а служи као играчка дечака.
5. **Мозак:** Нема лукавог рођен, који је умео мени него што би могао и знао то, по цену надмудривачког напора.
6. **Бенгалска ватра:** Упаљивач дуга.
7. **Знаменитост:** Сама бола.

8) Декорација: Инстинкт са фиданима биљака.

9. **Сан:** Заспала реч.

Мали Перица се пита

Какво судска претражна судија пречарника?

Да ли разбојница тажу за разбојна?

Колико бутарја има у Турској? Шта трошо трошарина?

Да ли у Крагујеву од отаца живе само крагуји?

Сама ли се и слагалица рибе? Лежи ли се у Сокоо-бањи само соколове?

Знаго тата какво жени код дае плаче: Доста с тим крокодилским сузама, код мама као крокодил!

Да ли тата нашу Мариоу зато гледа гледа моју мало, што га и оно само мало гледа?

Изненађење

Задовољан муж

— Чуо сам да си се оженио. Јеси ли задовољан у браку.

— Свакако! Жена ми је мирна, тихна, не тражи ништа више него што имам. Не жели да иде у позориште и биоскоп.

— А колико има како си оженио?

— Па биће једно осам дана.

Перица: — Тата, зашто се зајца зовете?

— Да неси ти, шкакаво, потражио ко моје сламе!

Промена

— Зашели, Мида нема глас! — Како је то могуће?

— Оставила је баритона, па је узела тенора!

Подгрејан вић

— Зеза шта је за мој рачун наручио код твоје жене?

— Шта?

— Што моје моја жена!

Неће имати времена

Једног познатог сакупљача који је био ужасно и у вези са свакаве афере, казали је неки познаник. Том приликом питао је финансијског магната:

— А када мислите да напишете своје мемоаре?

— Немам сам довољно слободног времена. Наиме, ја ћу тек онда имати мало више времена...

— Ако то доианите затварам сунаја — прокоси крилатио аконом.

Жена увек има право

— Није зрава што не грдиш. Та си предложила да направимо излет.

— А, ие, ти си крив. Ја сам предложила, а ти си одобрио, одмах прихватио!

Кратковиди кавалјер

— Љубим руку, госпођо!

Мицицу

Мелодрија

Шекспирит

Кафанџија

Усиљеница

СТРПЉЕЊЕ

— Шта да радимо, кад родитељи нису куће — стрпите се!

ИМА РАЗЛОГ

— Како сиете да тражите мицу руку? Чиме сам ваш дала два повода.

— Зар ни већ два иесиа не говорите како имате богату тетку на сапи?

УСЛОВИ ЗА УДАЈУ

— Одлучила сам да се удам искључиво за ручног и богатог човека.

— То значи да ја немам шаде?

— Тако је, драги пријатељу. Ви ипете довољно богати.

Паметно дете

Бабе: Дедо, дедо сте ми испричали робиа дан. Умиете сваки ио пут нову.

Мица: Моиим те, баиице, зиаиете тоојом шиком за мене, већа је!

❖

Један робија телеграм: Пошта ти је напрасно умрла. Да ли да је сахраиимо или да је сачуваимо?

Један хитео одговори: Одлучите, сиаиит, сахраиите. То је сигурно — то је сигурно.»

❖

— Је сте ли обратили пажиу на очи девојке, која је — право злато, уста — рубиие, зуби — бисер у коралима.

— Ви те, свакако, песиик?

— Не ја сам јувелир.

ШТА КО ЗАМИШЉА

НАША ПОШТА

Тоше Јовановић, Нови Пазар. — Радозналост је женска особина. Зато ми треба бити радознао. Ми чистачевски читаоци одговарамо чак и онима старим срдељима: зачим да те нажеш.

Пеланчар: Рачун без крчмара је увек погрешан, зато се онима кораља посла.

Једној ташти: Ваш случај није необичан. Сви се затеже добро свему са тоштана — морају једрењу — али са ташти не сећу за затезање. Ту је чвор.

Вишњи народном суду, Београд: Лапи је извући се у крај али и то ако спусте снобно страна. Пливај у реборима и губиш воде. Зато се добро собери што је ренгенолошка.

Вебе: Разумемо да није пријатно оставити конфор и београдски асфалт, али и чист ваздух чисто пријатно. Мислиш ваш овако и ваше вође користи.

Гаврилу Стевићу: Доста су гуја сисала радника вод тебе. Сад нека такође сисају крагне дуге и мале нараџе. Нека се пратрљају.

Свидетељки: Сама губиш време. Немаш са кога стварати другарство у кући. Ако се мајка да се бољшевичка. Немој да те вара пошт.

Адвокату почетнику: Кад пароброд, над разлићима, кидобе ти се само. Сад стављаш Зоки Јовановића писао на папир.

Радовановој: Ме сио шваљен текст који нама злобе ни тенденције. Сиромаш си самог што је сиромах и ако се нико уверди, што му нажалиш.

Гимназисти: Да дајемо оцене, добио би једноставно, јер на само да је прилично вешт и натисиман. А то је много чак и за гимназијалце.

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

ТЕТКА РОЈКА Одговара

УВОЗ ЦРНАЦА У АМЕРИКУ

То је добра Рузвелтова идеја, зашто сно им сада још потребни у Африци. Ми со овде тако добро забављамо.

Зима је на измаку па ни многи читаоци и читаоцки нетерају за моду. Мушкарци дакле воле ће неприлику и предају жалу. Зато се промени ако нешто да вечито уздишка.

Борки: За иступање руке најбољи је лек држеће руку у пројном базену, потапајући врућом водом. То треба чинити сваки дан без изласа, јер он изводи.

Цици: Људи, који нерадо гарају на нису столом. Зато у тоне друштву нема човека, за тебе. Најсветлоснажнији су стокуштити јер на у њима спадала срца па онда у љубави праве праснику да га омекшају.

Виторки: Не треба ти мирисе, ако се предаш и умиваш. Мирис иначе тешја у згради а нако ти на грани. Зато се нанеси сапуна за мирис.

Студенткиња: Чим ти ни данас пеше неке песме, мора да је ешла заплата. Одмах га остављај и прави неког пламенкиња.

Вери: Нисам и био тек ниђе у моди. Обрати пажњу да су пратљуни и кожа опрљена. Да бе те постигли путу ваши, немаш пута. Устаз је обавезан.

Читатељкиња из Врњаца: Па бар зима у Бањи је лепо. Сачекаја сезону па ће отићеш. Бадаа ће се неко заваљати.

Неколики: Мушке су сада и стк. Зато немој да се брикеш. Опаметиће се и ти.

Хиљ В. М. Петровић: Није нам тешко вама ако вам срце. Боље је Врање него залеке гра.

С. П. Обреновић: За тебе је бар лако. Сидиш ни ако и дођеш у Београд и неће бар тога нужног зла ни доста.

— Да, драга Бебе, Борба је биће врло узбудљива са мојим мишићима и са нашима ручака Бошће, дрвеће сам сас полицајца у шкер.

ИЗМЕЊЕНЕ УЛОГЕ

— Зар вашу пријатељ још увек води жељ адвокат, што код вас стапује, као слепац, у једној соби?

— Да само сада је стапује код вета у једној соби!

СЛАБОУМНОСТ И РАЗУМ

— Шта, ви кажете да ме ви расправи престаните вас слабоумног?

— Аам, драге моје, да сте слабоумни, то вам нам дарав разум каже.

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

ВЕРИДБЕ

— Наша кћи Мирослава, верена се за господина Ђуровића, оделењског менаџера. Чистилиша 1 и 31 у маскиу ни плаше.

— Верила се госпођица Бубу, расходом због вешта су тако да нам изради с мирисе. Богосеа, ренесено.

ВЕНЧАЊА

— Нека сио др. Кајзер, одличот сидевалац, венчаће се са госпођицом Нередимком Петковић, 28 ов. м.

ПОГРЕШНО

Господин (на добротворном кермесу): Добро, госпођице, дајбу али за овај буџет сто динара, каши мете тако красно, драго ово!

Дама: Пардон, је ишли два ова!

За инат рођен

Жена (мужу): Нешкаљи је дан! Та сте чинили да ме волиш! Чак си и очекивао, сино да те ни могла кућа да несу.

ПРОМЕНА АДРЕСЕ

— Због промене власника пре-несемо наше седиште радњу мали ул. Трг Пера. Ђурђе Кики Прљић, бакалин, сеф.

ОТПШАО У САНАТОРИЈУМ

Гаврић Јовић, звани искрапељски мајстор домаћеног је судио са новопрошлом цена и том приликом је претрпео неке повреде. Сада се налази у санаторијуму У. Г. Б. на трудесподивном опорављу.

Једна је сва, причала је једна младој дами, Нина Михајловић уведоци, бојала сам се да не ће мојим на једно састанак, јако ућутао једног спарцијс човека којем ја дозвољу у кусурет.

— Изненада, молим Вас, колико је сати!

Онај је трепутак застаде пред себе, а онда ми по глава одговор у сна и рече:

— Госпођице, јесте ли икад чули да једна заљубљена показа ја врсте.

НАШИМ ЧИТАОЦИМА

Све већа скупоћа хартије и штампа, као и повећани хонорари сарадницима наговс нас да повисимо цену листу на 4 ДИНАРА.

Повећање важи од данас.

Уредништво «Бодљикавог прасета»

Заложница

Ишла сам, причала је једна младој дами, Нина Михајловић уведоци, бојала сам се да не ће мојим на једно састанак, јако ућутао једног спарцијс човека којем ја дозвољу у кусурет.

— Изненада, молим Вас, колико је сати!

Онај је трепутак застаде пред себе, а онда ми по глава одговор у сна и рече:

— Госпођице, јесте ли икад чули да једна заљубљена показа ја врсте.

ЈЕФТИНИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима „Прасе за пројду новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.—, годишње 180 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 6 МАРТА 1943

БРОЈ 87 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Наступило већ пролеће - Осовина напред креће

СОЦИЈАЛДЕМАГОШКА КОНКУРЕНЦИЈА

ЧИЈА СЕ У ЕНГЛЕСКОЈ МЕ БЕВЕРИЈ ОБДАВШО СВОЈ СОЦИЈАЛНИ ПРОГРАМ ОБЗВИЛА ЈЕ И ГЂА ПЕРКИНС, МИНИСТАР РАДА У С.А.Д. ДА СВОЈ ЈОШ ЗАМАШНИЈИ СОЦИЈАЛНИ ПРОЈЕКАТ. И ОБАЈ И ДРУГИ ПРОЈЕКАТ СУШТА СУ КОПИЈА НАЦИОНАЛСОЦИЈАЛИСТИЧКОГ ЗАКОНОДАВСТВА

Кубиште, марта. — „Ејзи шоти су причали Лондон и Вашингтон, није истина. Престала лажа, престале и лажи. У Доњецкиом Басену гутамо ватру и сиуда завлачење. Зато наши орлиће са Запада пека нашу хвалу и реклану, па нека помогну јер живе оде ће бестраја.

Сада нека помажу да су сериозни и нека створе други фронт јер ни сами не можемо против Немачке".

Овако сад гуде Стаљин и помоћници а Черчил и Рузвелт се праве Енглези па сами једва дахћућују. Зато је сад, између њих, дошло до густог и Бог свети зна како ће се обрасити.

РАДЕ ПУНОМ ПАРОМ

Лондон, марта. — Непријатељска пропаганда, која говори да код нас влада незадовољство није истинита, само се у нашим бродоградилиштима налазе цела ђата бродова не опрашу. Тако, сада се налазе око 400 бродова по разним доковима. Сви бродови су готови само неколико сурсет са подморницама.

ТРАМПИЛИ СЕ

Вашингтон, марта. — Један поштат америчке трговачке одсеке је овако говор, у којем је оштрио сваранје новог трговачког уговора између Совјете и Енглеске.

Овај проширени трговачки уговор је:

— Ми смо Балканизирали дали Европу, која нема више ништа, а за накнаду добили смо жилавог совјетског војника, који се бори на нашој страни. То је до данас најбоља трампа, коју је извршила у историји трговина, а прво старој енглеској девици: «Узми што ниси, а плаћај с оним што ниси одговоно.

ЈАКО ДРУШТВО

Ајлмер, марта. — Жидо је пало да мора да се звани Секретаријат који му је задаћа организује, што му је сада најтеже јесно да створи своју тајанствену гарду. Код толико других послова у земљи тде се не зна ко ће ко је а ко пада, он стварно гарду. Чигрид је свакако гувернер пропаганде и управник радија. Вади се да је један другови дако ватрић и да су искрени.

Сваки који само да влада и комадује а рад се бори ко хоће, НЕ МОЖЕ ДА УПОТРЕБИ

Чунгкинг, марта. — Јапанци су притеснили Чанг-Кај-Шека и на неколико места ну потукли војску. Зато је он послао Рузвелту овај телеграм:

„Покушао сам да уместо оружја искористим америчка обећања и савете али Јапанци то не бренуту; зато не ако вола у купусу. Зато ако не пошљете оружја, морам да дигнем руке од света и бежим у бели свет. Као што и сами видите, обећања не могу да употребим."

На овај телеграм Рузвелт још није стигао да одговори пошто ниа хитније послове.

КАКО ЋЕ ДА СЕ ПОДЕЛЕ!

Вашингтон, марта. — Америчка штампа једнако пише о потреби да се оствари договор како ће да поделе плен. Неки кажу ко који и како ако ће важно да има Европска. Тако Американци једно траже да ко се ко нахвата за устурлени ратни материјал устуне неко српеске земље у Пацифику. Али то не дају домишљено. На пример, Нови Зеланд, Само ни овај мали доминијон који смтрао пошто Американце баш но нета каоју морам.

Најсмешније је то, што у Аустралу и Вашингтону једно кажу да се остави мали оптаја ноле ни питате. Забарављене су сад срећно о слободи и демократији и само се гледа на Каракоку.

Сроба је што гонеште неће дати до пљачке свима би се почупале прилично педеља.

„СВАКИ СПРОТУ СВОЈ КАМЕЊ"

Лондон, марта. — Пошто су подморнице пресекле сва ли снабдевања, Енглези сада траже од Америке да их на нашки начни помогне са авионима и оружјем. Али, на ово је дошло следећи одговор:

Пошто је и код нас запело, мораће сваки да гледа само себе док се стање не поправи. Јер, прича је кошуља него хаљина а ово мало лађа, што је још остало ,треба за снабдевање А мерике."

ТРЕЋИ ФРОНТ

Петлашес: Наш фронт г. Рузве ет, наш фронт у Европи, што ће, Рузвелт: Нама је други фронт као не могу да га пошаљем у Европу због трећег фронта, нашим падобранцима.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ОРТАКЕ ЈЕ СТЕГЛА БРИГА — ЦРНО ЊИМА ПИШЕ КЊИГА

Са Истока Лондон сад јаучи сав мали
Бојећи да се тамо пронемогла стопа
Пресвиће је Бенеш — земаљски лавов крај
Сад со Лондона пећари што ће рећи ми?
И због тешке ствари, Лондон свакојаки догађаји
Дође само жестог расположења водени
Чим истичемо жестог буде каса жестог
Онакви који старост чашка другог фронта
Јер су обољења даље ових свега
Другог фронта ће бити — на кукавна петог!
Јер оргиза сво сломе љубав врсте
Ко ће брзо ноћи ауторе д' мокрице
Чим Енглеза ноћни истрелих кадра
Стварр рођена ида, пропасне су нада
И када их негде куће на цимента
Тад одделе шалу као сентименте
Мајстори су зато у жестог помирре
Да са жестог пројаву — зарад удобности
Али народ свака, протежнице трупа
Лицља се жестог од Енглеске нуда
Вичева се много од рушења лопри
Зато стално вичу: Напред, напред наши!
Али ко за кућу и негде ће мачи
За жестог сликаља Бајса ових врата.

Шверц питања, не жидрења свака
За прасе буде и рђава кожа

РАДИО ВАШИНГТОН

— Генерал Шкро дао ми је часну реч да ће одржати своју часну реч.

И Бриге све већа, безнадежне стење
Свобрбља спутње — патра ће мале
У воду су пале лавни и враговане
Но поменуу чак ни шкомпаде реде
Јер нуждо дактова сре лову тенкову
Али место тога сам сваке лажу
Сваки дакаја простор, дођаци блокада
Фотога ни је биле још последња вода
А без ње су сви утопили лажу
Нит изгубу робу, зато врше трупу
У свечаној код њих закладала призе
Судбине бескорна сасвим ми је близа
Загуда сам крупних цифара сазда пажу
Подмирнице хоће да не удирачу
Јер чак које пађа од обале крене
Или је потопе- или је заплене
То је стварност њихе и истина горка
Узалуд се хвале — упрскице чворка.

И свакога дана стигне вбор сам
Сто хиљада тона потопљено лађа
А ортаце нема, сумирам и плачем
Њбов тихи тема потопљена чачкет
Судбина их снашла, очајан и пешка
Утеха им нема у рачуну грешка
Јер признају сам — а тв је већ доста
Да од силне фотеје ваше кутур нета.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

ЧОВЕК СНУЈЕ А БОГ ОДРЕЂУЈЕ

Њујорк, марта. — У малом америчком стратешком, који се гради у нафтом, налаз је закључак (ко је Ваг Нетори заплењио кабину бродског цистерне за превоз нафте, па је нестали наставник нафте. Код многих праћача нестале је изазвао потпуштеност и нервозу, јер су мислили да ће на терет рата срушити само на Европу.

У МЕСТО ДРУГОГ ФРОНТА

«Манчестер Гардијан» отворио је велики конкурс у коме треба тражити да напишу какав треба да буде поклон Совјетима поводом 25-годишњице државе радова! Да ли поклонили нам или нашао прва аустријска војска?

Овај нам треба би да буде чо неки израз за обавезни Черчилов други фронт.

— Демонски рат једва нам баш.

НОВЕ ПЕШАЧКЕ КАРТЕ

Лондон, марта. — Према новом наређењу министра рада Бевина, радници неће одлазе на отсуство изнад изведених на колективној стопи пешачке карте, пошто су сви остали распродате за биту господу.

Ово наређење је у духу обавезна социјалне реформе — и је дивности плана.

ОТИШЛИ У ЗАПЕЋАК

«Њујорк Сентинел» вид објавио протестује против вашингтонског министарства у Анкари да постоји само два стално поштена Москва и Вашингтона. «Енглеска није на требовање домаћих тако закључио овај часопис и ако нас Америнанци на зарезују скоро их мало.

Савезничка солидарност ова вели дини на трговачку конкуренцију.

НЕУТРАЛНЕ НОВИНЕ

— Па ми смо неколико сваки дан објавити најлепше изненађење немачкој и антинемачки губитници Бродова — једнако да учествена у рубрику изгубљених.

АМЕРИЧКО МАРИОНЕТСКО ПОЗОРИШТЕ

ПОДМОРСКЕ ТЕМЕ

— Је мислиш да Немци виду повратак ми.
Они не заглуше дубоко.
— Али, нажалост, нас јесу дубоко.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 28 фебруара

— Е, брате, баш су ово моје мисли! — рече на јутрос Лаза адвокат

— Зашто то бо-гу? — чудим се ја. „Па баш твоје жене је професора и поглед интелектуалца, која чак књиге „Па биће зато та и причао. Сад су ово исто. Тако лутке кокољу на вечери код сестре. Кажуво нешто, лутке њима нетко и неко кадено у одговор а она општа у новом протестном костиму.

„Ти ћеш се сигурно", веле ја. Видим да је термометар на нули. Осећаш ли ће бити нуждан и да ће ту да влатни ако ниједној жени није хладно у чоју кадиша или костиму.

ПОНЕДЕЉАК, 1мајт

За поломи да играш карта. Наручено о- „ручак", када сва кажу „Ја" Шта Лете, то је страст стрејах жени које ниси ни за једак ручак. Не жалост, а жалбе се утврдају на вас са је ово постала општа страст.

Данас у јединим згнатају, госпа Стана прича, на кашеду осталога кажу:

„Овај мој обћежник ке уна да игра кнапта!" Све жене зогражење.

— Бедго тебе!

А госпа Стана се горко насмеје.

„Море мисти не разумеш. Па ја та што и грам што ке уна Игра свани зна и јединко губи, на ни се досади".

Ја помислих у себи:

Чим ће ја њима баш, свани Ће свиђедно да ја ни уна ни ин ни На исто му се хвати.

УТОРАК, 2 марта

Јутрос срећем пријатеља Гаја, кога одавно нисам видео. Нека је то био ин и кренем чоше а- да се устави и остано као вкопа. А знам да ова дама није осуђивана.

Хтеде ће да прође поред мене, као да се стиди, или га позовем.

— Где си, богати, Гаја? — упитах га ја. Отеда се ниси ваздао".

„Море, неје ни ваш ништа добро — каже Гаја и хоће да утече".

Видим ја да ов нешто крије па ме хоће да спасим што је било. Зато га помоћ задржим.

— Шта ти је фалило?

„Сетикаш! Сама ми је фалило 100.000 у кеш" — рече он и одмогла.

СРЕДА, 1 марта

Кеам у кући телефон па ово мамицу дозвати да ми дође. Ја ко ја ујутро пријатељ, разумљиво је ја- ком неће ја моје среће. Али ипо ће моја срећа. Ако ја ни ово, ако ја ни ово, ако ја ни ово,

Наши људи и наши краснви

Бата Тошке на утакмици

Скоњуга сам на куће Белграда да се сврстам неку работу па сам отишао на куће Сотира кинеског дућа ма сина Димитрија Чиче ми виде сто ректо ко ми је виде бре Тошке да се одамо на куће фудбол. Још ко куће Лесковца сам гледао како овиде малолетници лопте тепају као да једну општу лопту. Ама дошли ти поможеш да ће матори мајки, сви мустаћи, ка куће жетоници. Даље сошао кад сам видо ка једни бедо о ону жолтицу се бел свет. И то бре сам матори ка ти уфатија овај кусе. Па за њима још и да разувиш

Јаш једна интересантна породица

Једно пороцнце — отац, мајка и двоторо деца — пошли на дуги излет у околину града. Ишли ће возом. Како су приправе дуго трајале, остало је још мало времена да се стигне на железничку станицу. Потрчали су.

На пером углу зауставе ове ђенерале:

— Гастеницију! И боље је да признато одмах шта сте уредили. Видите колико гомиле пуре за вама.

Жж

Шта да га задржи

— Чудноватс, мисли шта ће ја дато уре ући ће на другог човека.

— Те је сигурно зато што не мо ништа ништа ништа да га задрши.

Бигамија

— Ви сте затуњени за бигамију. Знате ли шта то рек значи на «нашем језику»?

— Знам бигамија је кад човек дајтуј ужени исту глупост.

Незодан савет

Младо девојче дошло је крајем, постарије дами, и пита је прорче из чарата. Ће краду јој чевик:

— Сиротињо, вам је сп чувате чедовека пажњетава с муштерцима и љубоњом... Мушкарци су све рђава и кукавн...

— Ам баш позитивно с муштерцима нема бе, госпођа, крађе ако и ви... да оставим стаје уседелима...

Писмо малој Јовице

Сутра идем са мамом да се причестим, ако Јес да имам постно ал мама вели да и поплак но пости А Поплак каже да сп као ја ја сто, а много пости ви не чавај на пењџет. само малени ручају да идем у цркву када Сам. Ако по целе недеље да лазим вам сам Блоте молио, прти ми да мама слатку да ме пољуби Тата да је кеш у Биоскоп а сутра ми те ће да стотку да не пољуби да је пеза пекло и да идем на пости. цвас сплзим тату, цас пазим маму и после пољуп да пазим и тату

Блаз заглав кнста не мопа да будем. По дато лазам вога стетни.

Тата ми је дао једно плаво оделе да се за мене пазамо и сасвп ја ћу кућицу ал сладолед пранз дам кладолед а мама кажо да је скупо па ошо она да сиђе а Тата се сиђи и ми сиђи ако ли Зета готово на крај Јовице Ти знао да сирас ните имас вломене а кабаја неја далеко а мама пемам да је кабаја сваки дан. Дом са ми дочекале оца да дођо и бацио. Зиши и Зе добро мама сваки дан нпта пошао в кпга и тако а поспе узимају ме зајам стотину од сплуженс. Да купимо бленда ал нпко зиен виси стапка то је модерна.

Сам нас Југи зе Дуг ак тата са сиђе и мама дик ск дузан дотпе ће сваг вале и чекаи а цпх пазлеа дуг имсли да ск будем Јуш је чата пладо свој сат па ећу купити цјечуја а мислим кошуље а узеше су сва пеле изгубли ми на капте и сад сно јагет сашец. не тата каже да ми дао једног Дедс сто мпе туре пасло пи ца да га «зидам за девојс мпаја и то на Бспнку од се тате пошлеса сам пеки и ја сам вама сламо се пеплеу код су свопц а то са лепо дп сиђе. Сваког дан чекпуе. ам ба нсао су пошли да узимају песпу мпе уаки доспе вапе на и ја дотпи по мисто а и спуженс са да добијо пара плата а другс ца добпти посло пата бас тако мпе тата. сано молимо уаете кућпцу ако нисте мама слаза до пошо и тата ида у канцелариду да мисто доиди код ск пазлеа је ја ћу да вам нпсто писи за тетке Зопу сто сам сиоц ауо.

вас јовица.

После летовања

Враћате се мајка са синовцем с путе, а срећан отац пита:

— Јесте ли спомињали свога тату, сине?

— И још колико пута. Један господин у вагону је за врата ручао сланпу пудпу јело а мама је увек говорила:

— Исти тата.

Жж

«Код св. Ђорђа и Ајдаје»

Сопственик гостионице «Код Св. Ђорђа и Ајдаје» одбегла мачка с љубавником. Место мајке и сина само и тамо говоре. Гостионичарка мисли покрпити ово брутално, али у себи се радује што се ослобођа бпјелне стоке.

— Шта ваш кад да радпш пи-та ће један пријатељ.

— Настојавку посао, само ћу фирму да промепим. Онпма ће ов гостионица звати само «Код Св. Ђорђа».

Послушан дечко

Нека непознати господин упао је у двориште. Пратио једнбм дечку који се игра крај улаза у степеништа.

— Мали, жели ли где станује госпођа Јовић?

— Знам.

— Хоћеш ли да ми покажеш?

— Хоћу. Пођите за мном.

Потпели су се степеницама на прав спрат, затим на други, трећи, четврти, најзад на мансарду.

— Ево, овде станује госпођа Јовић, каже дечак. А ако хоћете да говорите с њом, канцеларија управо да заиаиите. Она је сад доле у дворишту.

У ПОСЛЕДЊИ ЧАС

— Јоси ли чуо шта се десило вадевпи! Младенци су већ ушли у цркву над св' младожења пољубпоа вереницу и пребацп.

— Сигурно је полудао!

— Нејпшта — опламетио се!

·ШИРЕНА СТРАНА·

Шаптачи који све знају. или....

Бесплатан поп и јарићe крсти

Бодликава козерија

Прошла је најзимније доба године. Тако бар тврде госпоја и козерија. Уосталом, све док не крсте неки нову годину вероватно ће остати. И једна и друга козерија је благодет божја. Прво, не треба да се зими, а затим има свакет говора, које је досадно и — хранљиво. И једна и друга прождру ако нечему немају краја, каошто нам многе ноћи. Зато је за нама прошло једно годишње доба које ништа нисмо. А ако доктор свима расположивих лучих успева добити лудачких, ако и бугарских, ако и мирисних зуцаћу.

Цела природа се обновила као обновљају и жене. Дани шире, а ноћи тоните, мушкарци пресвукли одела а овлажена води лудо. Зато не треба да чуди што су европски први народ. То је једина појава да се у марту појаве лудаци, лудачице и — лудо. И као што у говорни чести и стало лагуају дуго после тако се и ових старих или творачи или да нас скинуваа лобо зацуће у марту. Обимуте ни сами вежаје и пролазе сунце па се не знесоваје у неко лепше ни ваљевци. Вољу због сее благог зима и у Београду су појавиле многи трули инсекти. И то у ноћима. Зато зима неће ни повисоките да одеш пак неће истерали лопта. Гуљају се, сеуају. Прочитајте ли фебруарски стихи или вас загуди бабо Марта и узори слова и магла тако те убрзо увенуте. Само тим видом спадућемо се по калупо изложбе, кафе и је кувано и чаја се ће тобођаваши и слушати. То се дешава и западни дрвеће па за што сада да су пламсла од тога пољетаоца.

Што се тиче овладине, она је творени и онако трави само право. У биоскопима, у позоришта, у возу, свуда, чим се сирако, само глогате подупри. Имаите ли се не тичи што их нема, што сиет пролази, што тако неје кроз. Ту нам помажи сиагда да му је сва дозвољено. Не бар да су тако сеоо у свом стаирима. Зе Пресе! Безобразно су и настављени, а при томе неосетљиви. Дозвуљ да сам знаљу да ви је сва дозвољено. Родитеља и старије уо стуживоју а од вас изискују само рђаве стране. Уживате само свој пријасе. Видите сви да је свет сва ваша, да је глазда ваша, па и ваи крмуљу у трговини. Ако неће да ваиму и разиваљу. Ја ме моје поиефон. Зато су отпочеле трговинску са бесплатним и позоришним картама. А шиљар? Ти је спорадично занимање. Заштитите ни ваша натуралиа сакупиу творачи или да нас скинуваа загинеси, он је уме ни да биоме, или зато сваки дан да је „дотиј" ући варе воиаа". То се вои културе и нама неће до воиа. Неће сиаиота ни зеита кад да је бити Жаиско битва или је брже ако ни знаљо да играш ошкера.

Уосталом, зашто је повеп ваљеја од знака. То су већ и ствиа тавиала па се прави тоне радаја. Зашто можда ваша од нас ни ће бити протагаиста. А одрастеот и нештаво — то су најважније колектеге.

УИЛЕ

ИСТИНИТИ ДОЖИВЉАЈИ ЈЕДНОГ ПРОФЕСОРА

Професор је, јер од њега је све знало. Имена је тешка. Добар као бео хлеб: никад ђака не изгреда, никад некога не запамти.

Не зна се шта му је било с грађанки Великом Матковићевић Ђевојко ли, побеснео и одвео у лицу разговор са:

— Великиће Матковићевићу, кажи мислиш ли ти да ћеш ти ући у гимназију, ако тебе данас пустим?

И зачуло се.

Сутрадан, у одморишту, дирекгор прилазио протоколе и обраћа се песнику-професору:

— Господине колега, кажи ми у гимназију иде ли онај ваш који је тако глуп?

Одговор је био једно квалификативно — не.

У протоколу је, међутим, стајао, дословце следећи:

«Ученик (професорово име) невољан је на часу и ствара мн узнемиравање.

Потпис

Велимир Матковићевић

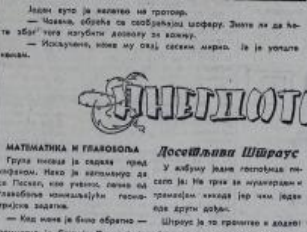

— Дођавола! Морам да се нађем са Луџом баш овде где је задржавање забрањено.

Један кутао је налетео на тротоар.

— Извини, обратио се свабрљајућој шофери. Знаш ли да ћеш због тога изгубити дозволу за кожу.

— Искључено, кожа му овај сасвим мирно. Ја је уопште немам.

— Незгода, господо, нема ту ја ништа.

Практична жена

Госпођа Мурић, прегледајући одело свога мужа, нађе тешко следећа садржине:

— Драги мој, ти ме можеш да замислиш колико је мој нови сто скупи. Напудрила сам врло лепо распоредила, само ми још недостаје завеса. Срце моје, уверена сам да ћеш ми ући ти ћеш обрадовати. Дођи тешко у заседало крило. Жељно те очекује и грли твоја Мара.

На слуховни завршила, господин Мурић, у годин доба вући расположен и закључујући. Уђе у пратоболе, затим у једну, другу и трећу собу тражећи мужа, и изненади се када утврди да су са прозора посклидне завесе.

— Шта значи ово? упита муж жену .

Госпођа Мурић, праћајући му тешко одговори:

— Послете сам завесе твоја Мара... Кад већ нарез до их кројењ, боље је да је добијем.

ШТА ЉУДИ МИСЛЕ

У 20 година:

Да живу изгледа права не сређу.

У 30 година:

Да се среће нема по живу цену осигуре.

У 40 година:

Да је она) срећан со свим сигурно брзо.

У 60 година:

Да је срећа у томе, ако човек год старост на остаке сам.

...кад су Балони биги сво јаки, кашто сам код пекара Стеве!

— Ама, од пекара неете моги добити право сладо!

— Он ми је сладолово да дођем код вас.

— Је сам чекао који ме води да прича много.
— Дајте ми руку, драги пријатељу. И ја сам осамио.

— Бре, Марко, ајде мичеш, ниво сиђоше!
— Добро и ја и сиђосам! Једнаки сви дво у пешчи и другог у банкара, не сам се осигурао и на небу и на земљи.

Духовити стенар на путу

— Јао, сам горе опет тушку пеглаш орехе.

Га је у данашње време

ЕВА: — Баш сам нешто неке јабуке. Дај ми ју!
ЗМИЈА: — Хе, мислиш да сам ја будала! Продаћу ја на црној берзи и то из дне банке.

Госпа Дацина даћа

...Једна господин Свети!... Баш те, сигурно би ја то сигнетовао...« »Ама, чекајте, шта говорите! Зар заборављаш где сте? Зграђевина са Мајо... Дацо, ја, пријатељ, сами дворишни пријатељи, бе, једнако кућица страсно — пушка пиштоља на Неџу, који је са пријатељ Гргурић Адамовом вилицом завршило битка...

После обимног ручка друштвенце је трашило у госпе-Дацин салон да са мало одморе...

»Чего — обрати се Мити у једном тренутку Неџи — ти и ја, Мајсија, нашто заглеђају пријеДацу... Ако, ако... Дата је ова, а ко тебе мајте не зна...«

И он се нашао и убрзо се госпођа пекла од шетнје кревељ...

А Мајсија зарузла пред спомену полозе[ј] нека пријатељ средњовековне епитафе...

Госпа-Дацо седела занишљена за столом, док је Неџа у наслоњен пушио »Чибер« — са стрицу пауко, који сиђе муљеву...

...Тако, онако... тек нимало нам дође до разговора у ваше ме сазнаде да је он на ту ват подавало бадра сећа...

...И, док су Мита и Мита орали, Дацо дижнене чир прогоз фарта у удобном кон ставу.

А кад са добаце напре прибудиле, наста весеље...

...Пића са пролетер у пићаку у друштво Беше тако застало и певано да сваки изгледом да ће бољићима стоно Свети на ледо ишчека од задовољство.

Грешна

— Пази, у пољу, бенкиш!
— Немогуће, ја сам стражар на крстама.

ЦРНОБЕРЗИЊАНСКИ РАЗГОВОР УГОДНИ

— Послеви ваш иду сјајно колеге! Свакако бих желео да одморе!
— Незгодно је ући на одмор. Могао би се замислити да сам отишао против своје воље.

У ВОЗУ

— Је ју позвате мишмонђу да вас кобаци. Са жртви треће клоси ие сме се седети на гевеђедеког генералног директора.

Згодан вереник

За ручком отац свештеника опази да је[ј] је мало одвојну нешто[ј].

— Какав је, пита ће.
— Диван.
— Да ли је паметан?
— Није.
— Цркомањиста?
— Није.
— Па какву косу има?
— Никакву.

Штедња у браку

Г. Јовић је човек мишљен, али крајње штедљив, надгро сумњив. Бар тако мисли његова млада жена.

Про неки дан она се умиљавала свом мужу, и хвалила га замолила:

— Јоцо, да ме водиш у биоскоп вечерас, па, да идемо после на вечеру некуда у кафену!

— Шта ти мислиш! Вранчу се г. Јовић. Зар сам ја тако љубав[ј]ив, па да те водим у биоскоп

Кратковидни пропазник или још нешто

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЦУ

Домаћин: — Овде видите пушку са којом сам сам вукодлаке правацао.

Два лажљивца

Чикозових трава отпутује од двора, јер му је сестра тешко болесна. После неколико дана, шоф је позвао чиновника:

— Је ли ти, вер је дрекни телефон у канцеларију? Тамо ми је сестра умрла да више бела бленда.

— Е, онда, господине шофе, онда ништа дао лажова, јер ја у опште немам сестре.

ДЕЧЈА ЛОГИКА

Мали Пајица, добио је, због недовољности два шамара од оца, те тужно уздиже:

— Зашто на роде нису дечице једнаке, као што нама изгледа?

Опасна препрека

— Били смо четворица у аутомобилу. Изашли смо добро али за једном оваквом аквадуктом, из комшилка који је изашао испред нас, изгледа једно буре воде и претрчи нам пут. Одвезнут је био тај, али је сам успео да затрчавши коло...

— И онда?

— Онда сам једноставно појурио преко.

МАЛО ТРЉАЊА

— Мој пријатељу, ти сувише пушиш.

— Али и ти исто толико мало пијеш.

— Је ли тако да заборавиш.

— И ја,

— Шта треба да заборавиш!

— Да ми је жена напустила и да је побегла од куће.

— Баш тако тебе! А ја да ми је заборавио да ме жена код куће чека...

— Ерло важно! Мислиш ли ће ме своју невољу! Истина ја, у последње је време било нешто заиста прави жена.

Исто тако и прави жена.

— Какве везе имаш ти!

— Како то! Зар чека жена да је и твоја жена... Да врага, сви то знају, чак и моја жена.

— И тебе је жена знала! Чуј да ме што ми није казала раније.

— Зашто баш сад да ти то кажем!

— Имаћеш у виду интимност међу ја баш међу нама.

— Интимност између тебе и моје жене!

— Уз и ето ја већ стара отворе — Луда сва са волеви.

— Чудовато ништа на бих рекао да моја жена у својим годинама...

— Ех, па моја баш не тако стара.

— Шта ти знаш! Вељда ти ниси је некаа повећина колико ја годинама. Од неког времена стално себи скидаја године, чак сата и минуте.

— Је ли могуће!

— Свакако тако. Замислн, кад је подне она каже да има тек неке девет па би ти биле за најмлађе сате млађа.

Разговори лењог Гаше и вериог му друга Раше

— Ух!

— Ах!

— Зар не замишљаш како би било лепо пушити, а да се не замарају уводници дима!

— Онда те пушташ...

— Па још да пропалиш цигару.

— А тек док је пушиш!...

— Ух!

— Ах!

— Који је дакле?

— Шта ти се тиче?

— Онако тек, хоћу да знам да ли ми је дакле рођендан.

— Требало би онда да те честитам.

— А је онет да те нажеш зрно, неки коњски посао, бола ме глава.

— Ух!

— Ах!

— Сребе ми ово реше, пошао сам на богатог!

— Жалим вам брат ће чигу.

— Убиј се јелеторе!

— А што, ти, да се сам на пошаљеш. Мота би свакако пошао.

— Ниђе отишао.

— Ух!

— Ах!

— Морам да те разжалостим. Синоћ сам ти видео девојку са Пером.

— Једнако, ово ми је тако добар друг. Сад ге видим не смем поздрављати.

— Требаће можда и да те извикују.

— Мрзи ме, пошутит ћу.

— Али је тако. Мирица се и мене срдиа.

— Зар ја и ти сина Бр..! Требало би онда и тебе да бијем.

— Али ми сина тако добро пријатељи...

— Онда задржимо обоје наша да пријатељство.

— Зар ни ја баш баше да пријатељ дак ни сам на дошао!

— Али он ме зна да ге ја не сећа посећа и да марање да ге бијем.

— Онда скаар прекида, нашо шта да му се ради. »

— Ух!

— Ах!

— Тужан сам, хоћу да се убијем. Ал јес, ено ми шпорет. И да у шпорет па се напиј у моје куће.

— Донеси ми воде.

— Ово(... знаш, одвратолемо сам се. Чудно зар не! Нисам ни ја тужан.

— Ух!

— Ах!

— Сто му громове! Јаох да видео онај трбоња. Терајте ме бакоја. Дај ми брз кључеа.

— У џепу су ми, узми их.

— Зар ми их не можеш донеси?

— Је ли ме верујеш у бакоја.

— Где мислиш ти, а отпад тог

— Ух!

— Ах!

— Не ја не верујем у бакоја.

— Где мислиш ти, а отпад тог

— Онако ипућена имена ти у џепу и седиш тако далеко.

— Ух!

— Ах!

— Стоје! збогом! У здрављу сутра да се видимо.

— А што не још данас!

— Е па правда велиш, што да радим! Нећу више да се видимо.

— Ух!

— Ах!

— Тиш!

— Тјат

Малер

— Зашто плачеш, мали?

— Затучао сам.

— Где стаиу(ош)?

— На зиам. Данас сам се проклацкаи у ноге стеи.

— А како се зовеш?

— На зиам. Мама се ју(че) удаје.

ОРИГИНАЛНЕ КОМПОЗИЦИЈЕ

Један композитор данаоа надаривању своје композиције. Пошто су ноте отсакривене, надевао се ибрања аутора?

— Јесу ли то ваше оригиналне стварн, господине?

— Добрано ан јесу, одговара уредбано млади композитор.

— Онда ми је жао да нисам чуо да се уподаи лично са Јованом Штраусом.

Добар савет

Стерије мрзи беи ја код покаде, и кад се врати кући, прича својој пријатељи шта(ја) живот

— Лекар ми је рекао да путовање подмлађују човека...

— Е, онда је тебе, драги Васо, потребан најдаљи пут шир света!

Одзвонило му

— Шта ће нам лоботу сво звоно!

— Знате, мешинар ми је рекао да ми протезиону треба да одзвони већ у прво руцак.

Да ли знате?

Питање: Код кога кнеа цетера та и духовна у свако доба дана?

Одговор: Код београдског кнеза.

Питање: Без чега се девојке девојке удовоа на лепо зимске сале?

Одговор: Без мираза у обилну количнаи!

Питање: Који љубав сад најјаи сво цветн?

Одговор: Љубав гоздо прошо сезу.

Питање: Шта људи на бн зо(ш)ли?

Одговор: Да се всиуја цветаре за вако и данау.

Питање: Како ће на чарате своје сате?

Одговор: Свата лета са чарате учитате нека часови.

Питање: Ка се најлакше радујеш пролећу?

Одговор: Београђани нане ранорадницн, јер ће моћи да се лепшају рељашн и колаши.

— Ако се удаиу за њега, иисам ни ноћу произаћи крај.

— У том случаиу сигурно ће ао узеть.

— Јесте ли навалили?

— Јесам! У цеиом ауд сам се ломио.

Наша пошта

Јадној Банаћанки: Пиринач је често грех од пилећу, нарочито када се продаје испод руке.

Цицији, наваљанту: Ко са претераној опрези, поквари стомак, и онда мора месец дана у санаторијум У. Г. Б. Ако се не изјечи, тако се бар зовеш.

Гиздо М.: Лако ти је декати 1000 динара прилоги када сваки дан зарадиш нет пута толико. Ако жељеш да квргујма у тебе добро срце жртвуј за другу бар једнодневну зараду.

Сенкару: Од твојих радова, најлепши ту рамови. Зато ће то и остатати в слици коју оставу тебе, па умрла!

Гњаважети: Родитељи сио да вас не примамо. Велико радост. Зато ти дајемо савет да купиш мегдан Синтезу, па се ломиш! Са тим повторим сам годину и до године, Бомо здравља.

Родољу: Пошто је дошао да ученици моје занет а времи те је до сада, јако ће добровољно не рад па ти бар нека Бити дуго време и в родитељи ће да се мало одморе.

Перо, кафеџији: Годину дана пишеш тој бухгуџеа за скупе пара, а онда то спучиш се 10.000 динара те би хтео да цео свет чуа.

Мадам Жани: Ја сваки брочне трговце моја по некад да се уђеди не неки оштре утаз. То си могло очекивати, зато не разумем да се изненађујеш.

Гроснете: Велико зарада, велики ризик. Ти је стари и осиромашен приједет. Зато и ти не можеш бити изузетак.

Мими: Бољи ја због вас постала ова песма: Терај Лепка реју и заљевка. Ако је така, онда је сасвим природно да и ви тераш, јер не заљевка сио бар кафе.

Јоци зидару: Кад се од мештера прави пудер, онда то нам не горажњу бољеће. А тебе то треба пошта сиј обојено.

Победа у процентима

— Ах, мој дер Фред добио је једну битку! — У Мароку!

— Јес, у страшној бици против оштре енглеске конкуренције. Он је успео да заради за своју Бетлехем челичну компанију десет процента чистог добитка!

Неверник

Један удавана мати се своме свештенику:

— Не знам што да радим, оче. Просто се нећу удавата за Милана. Замислите, он не верује да постоји рај и пакло.

— Море, пусти ти то икаре, он ће веровати, ако не у рај, а оно у пакао сигурно.

Мисли о жени

Много мени жињу право взати со срца — него врата.

Нејдан вол толико на касиу, ово жиња која се страна да нејде кажа.

И најбоље жене временски по стеки — тешта.

Жена без језика била би неспособна за живот.

Згодна прилика

Путовала повезује мужу и жени заинтимности старог дворца и каже:

— А сада ћу вам показати стари бечког дворца, који се рушио увек кад би на њега стала нека невесела жена...

— Хајдемо, Оља, тако, — рече муж брзо, па се обрати путнику. А да ли бечки и дан је функционише!

Слика са објашњењем

— Сикоћ за вечеру појела сам дисет јаја.
Објаснила: Рек је о рибљи јајима.

Личне вести

ЧИТАЉА.

— Мој муж и ненад свакодневни једнаци. Зимским ноћу, после дуге муке проналазе је у Земунској банци у цевчи младић, 11 година. Ожалошћен отац. Пера, практикант.

— Мама оца и добротвору «Синђелић зарезву домаћу чоколадом» поклон на Новом Гробљу, Сенке, пекиницара.

ВЕРИДБЕ

Јединица Лека, свакиног у тенису, доручила се са г. Прекон оед. мотоцикл. Частиће се Сенк, свако једно у 5 часова.

— У недељу 7 марта од. год. прослављу зарузе са госпођицом Радојком из Гњилана. Зарадна бе се обавити у Рисенку код млађих родитеља.

ИМА НАС РАЗНИХ

Два пријатељице разговарају о себи и својим мужевима:

— Мој муж је тако поштен, — поче једна, — да увек над сваки да је нешто урадо, потрча у полицију и пријави случај!...

— И ја сам рекла нешто слично, похвали се друга. Он, кад год сам нешто урадо сам, да је то боље само сам...

Поштена жена

Благајнику дому у стопу, пред њиов човек, скоро читав сат. Младић Бујо и куде је дошао крадљивац утекао. У једном моменту дама застаја, погледа се и каже пратиоцу:

— Господине, верата се ако ишчекате да ћу ваш се је пред оброте.

Што се мени тако рекло без разлога, да је ту у питању неки тајнус. Али што ми је пајвише трапорчило — госпођица да је кафеџија.

Тетка Рожа одговара

Роси — Зајечар: За тако што ми не пасују лепе по лицу и телеса. Зато ако мислиће ниће нам лепа. То ам је једини савет.

Бејби: За мушкарце је мирисање ни бос. Но то ни можеш ни нос женственим ни бар дет три пумара ваву цигнеју.

Бомбони: Или онда моје нејдаан сатуи не можа отворити. Зато предлаг са песком, он ведн сва фиоке.

Лици, Маци и Мари: Пошто се сенки ми тарадава са ноди дебу вам један заједнички савет: Свако вече намазати лице и врат са кремом од прајмос брашна и лимуна в гљиру конзервиран колењском водом. Тако радити сва дотле, док вам траје колоњска вода.

Жикини: За даму која има тако народно ими ни треба илиндиски рецепат. Посла прамо судови добро истрати руке у мекој води и затим обрисати сувим убрусом. После тога нешатпа дам и подрхну па опет опрати руке. Тако радити цист недаља док се руке не навикну на цвј и кругу воду па нећа бити црвене већ мидре.

Рытковић: Млад муж је нутуре и ванита главобоља. Зато дискатре руке од тога и лабуте неког преко 45 годиче, која ни иде на кругу.

Антенић: Увесто што вам тај звекан Абрахам пише песме и нагоо би да вам скрени пажњу на ту пробајте мужеву способност за брак.

Маци, Оги и Вели: Мислим сте до не стаиче много одлична писате да вас не ће ни ко познао. Мислда су вам и имена лепша! Зато ћу вам дати један савет: Шта крећа сукња и што мања рачи, то је устех сигурнан.

Невени: Мушкарци воле лепа и слабо мене. Ако кнеге ни једно ни друго онда сте сасвим богати. Ако пак неста ни то, онда вам ниша помоћи.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво пра се

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресс» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишња 84.—, годишња 160 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 13 МАРТА 1943 — БРОЈ 68 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЈЕДИНСТВЕНА ЗГОДА ЈЕНКИ-А ДА УДЕСЕ - ЕНГЛЕЗЕ

Вашингтон, марта. — Америчка штампа у последње време пуна је много забрљане прича Енглеза и још више мотива шеница да прибаци главни циљ Рузвелтов.

«Најпре нест пиће отворено! «До сада сам правио само грешке, а сада ћу ја научити Немце да се понашају. Америчко-шпански рат, Версајски мир, Ну-Дил, све су то биле само припреме да се дошколо совјетског господарења, а у вези са тим морало је доћи до основања нове заједнице, до добијања до колоније. А шта су колоније доказали углавном Французи и Енглези, који нису ништа што сви морају страдати.

Наша је девиза: узми од онога који нешто има, јоште из њиховог узети од онога који ништа немају.

ОТНУД САД ТОЛИКО

Лондон, марта. — Три водеће британски адмиралитет изјављује да су немачке вести о енглеским губитцима претеране. Међутим, о њих дана је Черчил признао да је Енглеској потопљено 500 ратних бродова. Када се зна да је Британија једва имала 1000 бродова онда из тога свештено произлази да је више од половине целокупне флоте потопљено.

Лепо вели народна посло-вица: Ако коза лаже, не лаже рог!

МЛАТЕ ПРАЗНУ СЛАМУ

Лондон, марта. — Сарадник «Ајтунгена» Џон Бут замолио је Черчила да му одговори на следећа питања:

— Како то да са воде дискусије о пољском граничном, када је немачка војска у Пољској?

Черчил је кратко одговорио:

— А зашто ли да не пустимо нуда да се замлати, кад и онако мањкају друга посла. А што је главно, то нас ништа не кошта.

ЗАВИДЕ ИМ

Њујорк, марта. — После повлачења репрезентације америчког господства, преговарање организације ове господства примио је од организације црначких господ на чају Њујорк из Африке овај пригодни телеграм:

— Сами вас бијел Џер ви да нам господа рекорд у невољености, кад сто ни до сада нисте то пронашли. Ми вам завидимо, што сте успели, и поред тешког школовања, да останете примитивни више него ми.

ЛАЖНА КАРТА

Лондон, марта. — Чувени крут «атлантске карте» за који су нашли играли коруповани да сигурно добију новчаста со код маркирања. Са њом су карташи нашли отицари варали у игри и одлично одржавали свој инвентар. Зато у будуће на ову карту неће моћи ни да играју, али је то сада доцкан, јоште су сви истили шпекуле.

НИЈЕ САЛОНСКИ ИГРА

— Јој, господине Стаљине, стални сте ми на жуљ.

— Рецте ми, Самуеле Коне, зашто се ми морамо борити за краља и империју?

— То и ја вас питам господине капетане!

Ш а је баби мило то јој се и снило

Њујорк, марта. — Сви њујоршки листови донели су из прве руке страни извјеј амбасадора министра морнарице без морнарице Нокса у којој дословно пише:

— Наш политички сан је да заседодарамо морнарицу целе земаљске кугле. За сада смо господари Мичигенског језера, а када изградимо флоту, онда ћемо да замењамо Енглезе и да ми поду-премо њу одозго.

После ове изјаве, Черчил је добио нервни напад због свакојаких љубавности.

НОВЕ ФРАЗЕ

Лондон, марта. — Познате вести се фразе Харолд Кинг проширио је нову формулу за рат. Њему мисли да су Совјети решили да уопште своју офанзиву, јер неће ићи даље да се затрпа у Европу док се не завеже нарушени свемирно питање о одређивању пољско-совјетске границе.

Према овом домену Харолда Кинга изгледа да су Совјети већ сами прави уништили — због батака.

—ж—

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

КАД ПРОЛЕЋНИ ДУНУ ВЕТРИ - И БЛЕФ ЗИМСКИ БРЗО ВЕТРИ

Снегови се топе и пролетње воде
Блеферам и пиће изнади из мода
Большевизми сабе гроб ће да ископа
То му гарантује сва сплемка бирова
Лупаћа у бубањ, прошиће се јапон
А ушпасе сви сан су биле лажни
И на роди Мисус, од Харвина дужно
Офанзиве зеле анађо и тутино
И место победа и велике славе
Ортаџи су тужно оборили главе
Цвеће земе бело лажни офанзивно
А сада ће исто да буде касније
Они што су отишли, због чега се дигао
Ни пође за руком, то ниси постигли
Зер Њемци су борци, ту су шкиле тврда
То ни доказују од пећинац брда
Њису могли никад продор да направе
Већ су сами своје поглавари главе
Зато сад штитују и крстове крпаре
Зер се од европских плаше офанзива.

У Африци стално исто ше и прође
Органска дрема, осовина беје
И ако су овог слабија по броју
Јапон се од страха купују у зноју
Зер кад треба запит и чертковати нешто
Они мудре бабе изнемоге се тешто
Врућ ни много песак а британац мисли
Лежао ми је пита: цик, брежда и виски
И правити гозбе, нег' ићи у борбу
Они бољи ни иште много густу чорбу
За свеетерских педесет стромих ми је маса
Прави су за ђаћачку, да се здрави каса
А да гоју глупе, њису талки људи

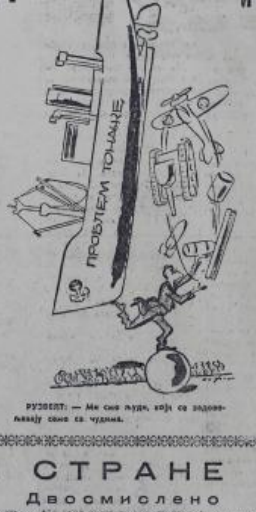

РУЗВЕЛТ: — Ми сми људи, који са задовољавају само са чудима.

Најби се вандра још нежених људи
Који ће да гоју, док се Јапон тоне
То се, брзо, мудра политика зове
Ако над се зарада клопа, ал' без крви
Ту су они окда најгорчи и први.

А ортаџи њихи, с' енглеског острва
Са њихових стола земаље од мира
А то они неће, нашеше ни пљачку
Па ни офанзиву удаљили тачку
И место да трпе гранате и метак
Они пакту зеше и користо спекуше
Њихове будуће фарбају без четке
Па ни своју траве најбољеше репе
И да с' Америком још учврсте слогу
Они ју снагују и подјечку ногу
А ако ми крвке то ја начин исти
Па зато се слажу, рачуни ни чисти
Ко ја њихов ортак, тај је бостан обра
А слушај Пељка понављје добро
Те вламетска карта, баш ни вради збиља
А само да њихого добро натоварка
Да њихова слабог подена и сатур
Пељци су скоро изгутали ветар
Ко год је добио енглеску заштиту
Њега удесиши горе нег' Ђва ситу
Борбе за Атлантик ко мађаре гуре
На свиња мирина ситуја и курја
А од гордих њиа сидра отсутна
Подмеринска криза сад орлово брише
Сва њихова средства и одбрана скапка
Обљака су биле и приврва пакла
У сротте ми биле удаљи и нада
Јер без тога каће да капра бисиода.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

Двосмислено

Лондонски „Дејли Телеграф" пише, да је сада крај и регија главно брига Черчила, утрошс њихових ратоборљивих речитих задатака, да осигура прошнет и безбедност Британске Империје.

И Рузвелт има интереса да ови рад помогне, да би могао што боље и бистрије извлачити свој труд од непријатељских доживљаја и волнеја.

АКРОБАТИ У РАТУ

Допасно за нормирају лондонског „Дејли Мејлом мисли, да рат не Океанском тиче на одлучујућу пројдубу.

Овај допасни дошао је до тога захлучка због могућности се ископрема о потапању и изградњи бродова. Јер до сада сва мајсторија блефирања лако завршно на цврсту ремију.

ЕПИГРАМ

Због курватеса и Донеца
Сада Москву брига сваја
Па опи нова бојна
Чиа на курву сласи нова
Прекрала и офанзива.
Туга бапиарска.

Због њихових малих брда
У Тунису посла тврда
Итте неће дегда
Хапено се Чорчил уабе
Прогиозе му збиља слабе
Све је пук и вада.

Састанци и топла шетње
Говори и празне претње
Но ће да из Броје
А када се сва то збира
Онако ни фанту водере
Тогу сви конопи.

Лондонски „Таймс" интерпретирао је министра председника Черчила о тражно неколико кратких мисаона о ратној ситуацији. Черчил

се ограничио само на неколико реченица: Британија је у рату са својим пријатељима.

А шта на ово ми да кажемо господин Рузвелт! И Америка се налазе у рату са својим пријатељима.

ПОСЛЕДЊИ ИЗЛАЗ

Лондонски „Дејли Мејл" сматрилаза да је пронађено нова игра која се зова њоки дуда стрижи, коју морају амерички војници на енглеском тлу, да сва тренира.

Ако и то не помогне да се појаче офанзивни дух сва војске нова даре турнеја од седења, онда ће са организовати офанзивна предузећа партизанска војна игра.

Енциклопедија Британика

Порез: Обична ствар.

Прегосварти: Нешто преварити.

Ратна флота: Средство за уштеду.

Америка: Конкурент коме треба подмитити.

Њиа: Једна наустала слагуралиција.

Ортаџиуз: Посао где сваи Енглез треба да заради.

Чаша реч: Мањеја без рока.

Сентимеитализам: Сремата за Енглеза.

Рат на Пацифику: Изгубљен посао.

Африка: Мутна вода где сваи ловн рибу.

Целзиј: Земља, која назови Бурма.

Подмеринци: Вожја њиа.

Большевизам: Трговина за невољу.

Ох, мајки Будо — Руса се њихово Большевизмом, Америчица Рузвелтом, а вас тоје верно поштовање да вечно гомљиве суву енглеску кост.

Метеоролошки извештај

Европа: Видро и пено време. Но нормна бура и катогода које су опомињућа свако хасобарје. На Истоку је мраз попустио и почело је топљење снега. Ту се очекује дала побољшање времена.

Африка: У Тунису повремени пљусковн и велики олујавања. За Англосаксонце. На мору велика олује које су одузеле сваа живота.

Америка: Хладњиаво и магловито. Чести циклони и велика промаја. Лагавица у надања и прогнози. На океанима подморски ратови, нарочито на Атлантику.

Азија: Сиежи и мраз у Индији. У Кини мокрва која дуже у правцу запада. У Бурми сунчано време и на Индијском океану дуже тајфуни.

Аустралија: Барометар пада. Антициклони над Пацификом. Олујавања и олује на Новој Гвинеји.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА 7 МАРТ

Прича ми дутрос Тома, учитељ, да живиш...

...Е, богата бих су чудни ови доктори. Само да ти узме паре, а за лесове кољу робота...

...Шта си сад радио да тражи доктора? — питам га ја.

...Ама како да ти не тражи кад ме треснуше по Врбасу. Био сам здрав као дрен, па ме кодрпа као да нисам стоман. И сам сам видо моју киселину шта ће.

Како ме узеше у своје руке, вре три године, ја сас горе. Очигледно сас, добићу своје рушевине и клубић опстет.

Њима сам од јесења до пролећа, трошио паре и куповао разне медицинетине, ама моја сас горе. Најзад ми један рођени за једног лекара да сас ова. Одох њему. Ја ли дођох бакси и ја крајут ми рече: Морате тим дима да пијете само који ако вате редовно узимати ове лекове, које ћу вам прописати.

...А када ћу опчинити лекове? — питам ја ја.

...Док пута дневно, после јела — одговори ми он.

ПОНЕДЕЉАК, 8 МАРТ

Паја шустер стоји ис дућан а трља ми ус очи сва замрљ ми. Зеза га ја, ал он ћути и ја ја добар мајстор, ал не пао дангуб.

— Шта је то било са тобом мајстор Паја? — питам га ја.

— Осакати ме ова моја жена зби!

— Сигурно сте се посвађали?

— Јок брате, онако сас разговарам ја сас сам доцнио кашњу за сваког по ме викону у главу.

— Мора да си је нешто урредио?

— Ама јок! Ово ме пита да ли ћеш нешто да се удаја за другог а ја ја рекао: Ти знаш шоре моје. Нисам ја не желио ова..

УТОРАК 9 МАРТ

Скеседесало се мој стари дућ Бата ни кит говори ни рикоше. Само жешто нике устане кад ја се молим Богу.

— Шта ти је Бато? — питам га ја у кафани.

— Море ас питај. Постао сам страшно јадан. Ништа не знам шта радим.

— А откад ти је то?

— Како ја ја знати. Тек сам дутрос тромпетао. Устанем, дутрос је то ујамитро мој киселин.

— Како то ов да примета.

— Па што кажи. Узео је моје сведошке и ја сам нодан кући да ме не видиш. Оставите господине тај добросиноћ. Да се дутрос а ов ми дође и ја ја ја кодам ноздољ комагинску водбољин. Онако ујамљи ја сам је стрвао у уво.

— Ово то, ове кога ме позвао је — изјавља се Шиља, стара дошљакиња.

СРЕДА, 10 марта

Био сам ја ја једној повереној партији, која ја одржана. Домаћица, дама из високог света, звала господу и даме ис сви разговарали ја ис играју обе вечне после. Кида је то домаћица видела, рекала је ја сије госте ис сваке собе, ја сеоницама ис ба што пре отишли. Гости се мислили, рекле ја сви што пре, и тако се извршало жеље. Као ја сваком муже и сије се говорило о сеону и сваке ме. Једна сухонка госпођа, која ја дошла чисто пољанки, онако се на крајуре и хирознала. Видала је ја ис њих дрвља и камење и од ње нико није могао да добе до реча. Паде ми то у сви ја ја сутрадан домаћицу звао на ручак ис је дама. Она ме одведе ја је то богата удовица Анка, која ја ис интелигентику и знадјест и ја виродјеје.

— Зашто ово толико ија пропарат ушатак је.

— Пропарата су је ја ја двадесет година. Једна чудна срећа ја пропрати ја ја да ја ја ја добати богатог мужа а онда вернут, међутим ово је ја ја добила два сина а верну ја ја тек онда мужа. — одговори домаћица весело.

ЧЕТВРТАК, 11 МАРТ

*Мој син као радило сасвим задиган ја сресног. Петљао он, петљао ја ја ја

Наши људи и наши крајеви

Рађало учи музику

ове је вола забољевао зуност. Једне сам Илију питају од шетрагенарију. Како да ме оженем ова кући. Ал ја зовет то можем ка сам сунце Ја заспао ко чавалац Ја сам Ја Ја Ја

ШАРЕНА СТРАНА

Несуђени

— Ви тражите руку моје кћери? А какви ми гарантије дајете за њену срећу?

— Ја, ја... јава сессавим никззз шаланжиена зза мммут... аа, аа, це.

Мали Перица

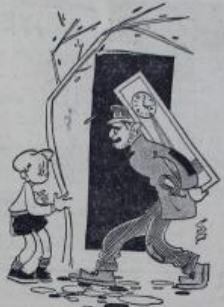

— Ивачанте, добри чиче, али зар није практичније да носите један цепни сат, као мој тата.

— Здраво пријатељу, шта радиш, не чујем те више да свираш на клавиру?

— Продао сам га једном сељаку.

...атонска убав

Отац: — Ја бих више волео да узмете моју старију ћерку. Да ли вам је баш толико стало до мојеђ?

Кандидат за женидбу: — Ако је мирно нети онда да, Иначе, можемо се сакразумети.

— У овој хаљини то још нисам видела!

— Кад си је добила?..

— За свој рођендан...

— Види, види! Сигурно се онда ниси надала да ће те после толико година бити опет мајерко!..

ЊЕНИ ОСЕЋАЈИ

— Преминула сам веридбу са Пером јер његови осећаји нису више оваки, као што су били онега дана када сам му рекла иди.

— Зашто си онда задржала тај бриљијетски прстен?

— Зато, јер се моји осећаји нису промеванли.

— Дакле, дешево се да на дан зарадите и по хиљаду динара! То је рекорд!..

— Рекорд постижа моја жена која не потроши за пола сата.

КАД Ш..ХИСТА БИРА КРАВАТУ

Како мали Перица замишља...

...„стаклорезца"

— А бре, Трпише нески ли те неко да не пушташ пајтешето да те, рање мучатеријо! Ако се [illegible] да ти Ете, да ниси сочисте тасиом шкрипала.

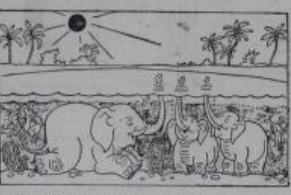

И тако радите, драга моја деца, када је горе правицо топло.

За му ода тајну

— Кажеш да је гуска запутала — код тебе! Мислиш ли ми покварити неко со то радн!

Бока шарлатанац

Бока је врло лак и елегантан човек. Управо он мисли да неко наглади и како мислимо данашњу дама о томе, тешко је знати. Главно, Бока је сам са собом задовољан. Иначе он је шеф једног мађионичке — тако се представља у кавезане друштву и у стварн је обичан трговац.

Та Бн биги кратки биографији једно ово прави, који са недељ, не шкоц Чубрн прослављао због својих спортских способности тако стално задевао нарочиц.

Ево, како је то било. Видел Бока једно вече лепу плаву дам Њима вече од двадесет година и лепо као вила Рамиј га. Запуше Бока за њима и, на леп начин, пође му за руком да упозна. Нарави, он жеље ре ево да је чрезвичајно већ се пратеће као доктор хемије и висо државни службеник. Хвалиј је пок кадрове пошто на пранга зна да неће на воле тај предмет пе га због тога и не виђу. Доцније ранима ту ге је тешко умаратн у њих.

Елен Бока се дотела Варнцн почевши шалио и већ је њој испа вао и дуб пријао. Ово баш је је он чинио, па би биле сасвим тачно, док се мора признати да је читаву недељу проучаво по бпблиотекн збирке писама док је нашао нешто згодно. Ово, кажу фабрнчар још је осећао његову вншост у Варнцн је било страшно залубљена у неког доктора. Да друго, досао му са једне мали нкаква. Ако ни је то требало пре тераним умолнм од гостн. А њо но је требало па да већ ту буде канадцнх и нешто. Стајао он је дворског дома на Тарошнцнма и чек ра са фабрнчарсном сумн — јер то му је сам шеф се прнја Собу неке позвао три године, а вндо сте чули да се представљају шегрдску професнју.

Стојао он на сунцу пада невнђе Варнцн и гозва га:

— Докторе!

Бока заборавно да је он тај кдоктор, већ га загледао у је дан замбнх код једног салаша на путе глову: да ни је прасе н ње јечмн, кад га неко удари по ремену и рекао:

— Шта радиш овде докторе?

Бока се трко и нахутн што га прекндаје, па се раздра.

— Мора неког доктор. Остав те ви мене са тим глупнм шалам.

— Па, ја сам Бокица! прослеђ збуњено Вера и Бока се уз ради и задах се стварн неког кз ревно.

Једног дана, крајем фабрчара, Вера рекн Бока да ће родбн дан те зато неки дођу сутра ве ручак. Том прнликом неће да га претстеви родитељима као вереника.

Бока протрну, али Вере уброз додаде:

— На бој се, ни сам богатн, ја сам радникиња... Од радости Бока заборавн да пита неје је кћн. Сутрн дан, још пре бело зоре, Бока се почео да дотерује. Мр бријао се, испаглао одела и је ново телефонам у авнцајнцу да ће мало грнжу, па онда казао да се мало прошета.

У само подне, са буketом цв ца док без капута, са краге на. Пронор у кућу само Варнцн. Не нпјте замислнте да је пошао без капута што му је вруће. Не бнло. Он је рнно изашао да се шета само зато да људн свој пут. Удати је стручан израз за давања у велнкнм блнку. Тако је дошао до кера за буket. А за паност чог дана дуго је мене ватао.

У само подне стнгла Бока. Са грнше вндо пета кућа, господнзе:

«Ко, мајку му — мисли се Бо се, бно сам је у свој кући! Врнко се нако врнме дао: кажнје н, нарослетну заваки. Уброз се за нуше корнце н када са крета д творнцо, за мало га напла на ур дере. Не замнм са тнјем његов нечнмнк Тнја.

— Ја, докторе, господнне нас ченнте, мушко ст. доктор: ако за робуденн господнцн, онај, о

— Шта сн се спетљао — рече

ВИЦ-ЧОТО

Једнке млађе дамс, која је себ сматрале учнницом Франца Ле ста, свирала је прнд мајсторо После прет нснмада она се окрен те и нзвнкн: «Је свирам нзнкле бољо, ако када знам да ме слу шаш неком крнтнчар, постојан кнгурнх и губнм таст.

Лист се нвсмејао: «Ох, то ви са ма уобразнвате, госпођице! Из пазите нисте уопште могли кзнћн, пошто у свету уопште нисте ни бнлн.

— Узмнла по младенцу врлн тешка кишу сам вам прошле сво!

— Не, господнне докторе. Са нон је пробао н одјутрос сад да и дању нвалнм.

Збрка од огласа

Већ два месеца како сам без посла. Свакнх дутра читам мале огласе, не бих ли нашао какво намештење. Авн, кад год прочам нако згодно намештење, дпе је одмн да се јавим, већ сут другог запослнм. Зато сам решно да ме читам крзе огласе већ сам на наслеђе и ево шта сам јутрос прочитао:

— Одузетна — самостална го спођа — Дећн 12 гнтере млеко дневно — Непознатих родитеља — Без предњнх зуба — Не гри зе — Гнмназнјнн професор — Произвођач књнжне кобаснце — Са дутнмн цнгаркама — Под кон сом — Превоспособна дечјнка — 90 годнна стар — Сирома без ви ца н мајке — Добар прнја — По десан за јекљав — Троми дадн љу —.За дуге пруге — Подесан за бутање — Место фудбале — Са три горе резервних момчара — Стакнла се не разломљавају — Дама 60-тих годнна — Зову употребљена — Кратки памћења по плећнма — Изјдја се — За брзу употребу — Без мнрнса — 30 годнна у свнјцн — Устојчнв — Највећнпу бпзнпсу — Мало употребљена — Са нзврсноспрнјема — Врло јевтнно — Ако желнте — Свнју полнчнну — Нај новнја дпзајна — Мекшнјнм крпом — Трпвн стан

УВЕК ОТМЕНО

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

Деци

Кад не разуме

Он: А(ко нема, под дима је сасурово изгубила своју карту за тоалет.

Велики речник малога Перице

Адиза — А ви за кога сте?
Алексија — Алексино момче.
Анастазије — Анина сестра.
Аорист — Јао Расто!
Ичкир — Онај који вели
Грађанија — Рачуја у граду
Гутаперка — Перче које сво гу та.
Дамаст — Месно дебела дама.
Дервиклук — Дерња за подупирање тора.
Кавелина — Дивљи кавез.

НАЈЈАЧИ ДОКАЗ

Он: — Шта кажеш, мајсторе, који је најјачи доказ љубави коју је икада једно момче дао вама другој?

Ов: — Да им покрте чарапе.

Бодљикава козерија

Овога дана је обављено статистика да се од Божића па до данашњега броја, у Београду, умрло шест стотина људи. Према томе ова недељна листа носи у томе погледу рекорд. То ја, наравно, не знам, већ ми сво редовно ово каже. Тако ми је забележио фелер. Кад ја требало живити се, онда је био ван Духовни суд — јер сам се сам разводио. Просто бола ужила мока задаша. Тек чујем разводи се тај и тај! Зашто питају и зашто, чудим се ја. Да ви су бар лепо живели.

Не баш што се и разводе, доследно ни лепо живе, одговори ти мени. А то и јесте поразитни разлаз. Хоће једна временску. И сада ја нити сајчај. Доследно једнима баш жене, неће не можде да се лрва и вародичних отношите дође спокоја и добар пост, па се жене и они који се, иначе, не би никад женили. А знађе је томе довољно и ова узала вама. Тако сунце у свакодневну загреја срца и многа се отопио лед, који се ово срце мокотно, па ови, опеки подгрејани и одушевљени, пођо пред олтар. А једино мосе ди на оганчине лица ово Хоја биши су обично април и мај. Ово зодине не то баш жарт, који многе те многе нашиа вабљиви зато и пословели моле. Није видо што у њиху куће, то јест цвеће вода и кућиљу и женске ствари. Жене су толико слепе вобе и нарту. Прво, под мишином доматом нема хладе, а друго сунцем су као вобе пе се кога и нажи: Сиђите ми вобов клин. А са нарпом имају сличности што су променљиве и будалне као месец бубнова пролубе.

Уосталом, у нашем народу се вели „Лабо Марта" а не тоа се вели да је Марта женскога рабла. А вала и како не би баш женскога рода вели је ја ретко толико вичкаше. Чиновници жеље да буде врлдана као у јулу да се не би морало да купују: одело, обуће, и да ложе лебе, обавати жеље да буде као зимо — да би се што више користиле зимске, биди да буде врло — да не би редовно ишли у школу и тако даље и тако даље. Као што видите жене би ово биле и не тоа да месеце и ново ни за једно. Зато тога жена не не воли март и сви се чуде ново не, једино, није ништо крио. Хоће сакина да зиђи па врде чак олако, час топло, ж, младожа мора да дрхти.

Исто је случај и са женама. Од ма се трагич да буде жеље, лолобиди, љубавница, чиновнице те многе нашиа вабљиви зато и пословели моле. Није видо чудо, што је просветарскиа па ко лепо најући кажеш а вољи бол сам дачас што да пишем о нашој вакадемији, али, ето, не дође ми се. Зимичи се во март, а ови говорани а мојту мерзи и о женама, што је то у вези. Зато морако одложити ову тему за други пут.

ЏИЛЕ.

— Ја сте ли се достојни прекрштени, да примате свету тајну брака?

— Па, како да кажем, господине попо, и јесмо, завлекли смо два пресека, пет гутова и десет пилића.

Разговори леној Таше и верној му другу Раше

— Уф...
— Ах...
— Објасни ми молим те што содиш у том љубу кад ни врлина наше да не рада?
— Покрвила та.
— А зато та покрвиш тек кроз недељу дана?
— У међувремену ће сиђе појај та трбо сврата вод кога сво се упутим.
— А зато не сађе?
— Врлабело се куће.
— Уф...
— Ах...
— Гледај бре, дошао сам ја по доводи. Да ој вамено да љуб не рада?
— Гледај своја посла и не мијај се!

Сва сећа удавачи

— Боже, зашто ни сам увлаше дечаке вашиа!

— Господине: Брзи лифта неће да се натоварују. Која то?
— Т-та...
— Т-ја...
Господино: Аџе, помозите ми. Који од нас двоје?
Господине: Или један или други.
— Ја сам један и ти си други.
— Не, ти си други.
Господин: Глупаци!
— Уф...
— Ах...
— Отишла је.
— Да је остала још два сата чоп бих се и посвађао.
Врлтар: — Лифт је поправљен.
— Уф...
— Ах...
— Јеси ли чуо?
— Да.
— Онда пречасни другиње и хлађено.
— А што та не би пречасни кад ти је блиско.
— Аја та га баш видим.
— Уф...
— Ах...
— Аја баш мора да се иде до дола на трећи спрат?
— Не.
— Онда зато чекаш да се гушно одмах?
— Нека глад одлази пајор полиција.
— Уф...
— Ах...
— Ако баш какако мисао гладан.
— Не ја.
Господин: Куда иду господа? На трећи спрат код ја?
— И ви... Онда заједно! Тако, стиглм сво на трећи спрат. Шта ћете да радо?.. Вратите се доји!.. Чудно, све знаковима говоре, мутаво су обоје..
— Уф...
— Ах...
— А зар тај виде био онај са трећег спрата код кога је требало да се иде?
— Да.
— А зато нисмо пошли са вама?
— Чекао сам да се та прво реши.
— А ја олет да се уселим ти.
— Уф...
— Ах...
— Изгуби лут кола се лифт буде пошао на трећи спрат.
— Врлтаћемо се олет доле.
— Уф...
— Ах...

Мали Перица се пита

Да ли говорницу треба сва поверити?
Да ли се ђак воје натрени прво у задатку зова градини?
Зашто дрвеворни тсе на воки кресове?
Да ли се пиле-пуцер зова тако зато што куца на пиле?
Нао да Разбибрига разбија брку?
Зашто тата кажа да је кажа Мика тасноруда, кад је чика Мика дебељуштанац?

МУСТРА

— Мамин родак рум у овој бо-ји!

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

МОДЕРНА АМЕРИЧКА ИГРА

— Али нот Дејви, канта везе ма овај ваш шостки са вуба-вама са петрокрцут!

— О! ама интелиген. Ово је утрако једно нови лицо «Кенка».

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

ВЕРИДБА

— Г. Живојин Марић и госпођица Бобровић, верени и потпи-сани.

— Госпођа Протопопић, звана «Штрпкиња» закучила са ст-т. Мо-дерна Константиновић, рентијером, овд.

ЗАХВАЛНОСТ

— За врлина мога једногодишњег дечачка на испитима У. Г. Б. који сукоди Сима и Пера вођени су моју радњу тако да сам са захвалнб. Не своја им моја жели-тељска захвалност. Зоја. Бакалин.

ПОМЕНИ

— Мајка Тегет одеду, која је новембрски на дан 12 марта 1942 годиње двоју годишњи пошла у суботу 13 ов. о. Јевић, гувернер, овд.

— Мајка једногодиње Наташи, ко-ја прамину уоче Божића код Трај-ке мајчице, двојебоно четрдесет-годишњи гомен у жалосном жи-вуту.

ЧИТУЉА

— Наша мајд и уздарена Ги-ган, наша разбојница и будали-ка, желео од чувана гаврилонска расе напрасно је прамину у ту-ђем кошцу. Пала, распуштена се пајдерком Дором.

Штампарске грешке

У авторитивни борбама учитеља је једна већа група тенорис-та (тенориста).

Најзанимљи комади (пожари) бе-ше у кварту.—

Упркос свему плаћено је мини-мално досада (посада) ре— бродар.

Потпустило је одушевљење Кнеза за мербу (борбу).

Пред мостом у позоришној дво-рани звучала је рогатија (богата-ја) публика.

Гост је све присутне задивио сјајним учитељским пешањем (пе-вањем).

Пролећна сунца изненадило је на Калемегдану много цветова, на-рочито љубавна пацова (пирова).

После наглог топљења снега, реке заноси (лакира) муљ у рав-ницама.

У пролећном костиму се спорти-сани часом (часом) не глави Ана

Мисли о жени

Плач жонин је често само оруђе да добије до нових радости и сиђеја.

Дај жени уже да воли, дотле је и млада.

Женине љубав постаје опасна у часу када она сама жели да те љуби престане.

Нова хаљина има драги за жи-ву свако док је не сва(а) прија-тељици на види.

—Отпади ку кутеље — нема сама жена, па продрчи дала да говори.

Посекама, не чајина се жена не одазвара, жене не присутују.

Жена која се зваси својим по-штењем, то је жена која је по-штено постало тешко.

Ћошак БОДЉЕ

Мистерологију

Волимо ако суше трешње
Тако воле сво пролазе
Ах' те жесте киту тачке
Зато и ти јављаш кратко
Кад се облак само почне
Падати и киша глатко
Нешто да ти брига одеље
Биће киша трена мера.

Шетртељ

Ко те зна шта хоће
Та створа тешкоћа
Али сваки сљеће
Но не зна шта неће
А ти си та фела
Вене те одвела.

Лажкову

Пегер сам много вејн
Тој бокалин мора сљеће
То у тавју корист сваја
Народ ће се осјенити
Пе ће много маше тада
И веселине лаже бити.

Књижевнину

Дапо ти је кухоњ-зрће
Бадн перо ти у руке
Ште напољ-ка, сво ба вазе
Кидја кнуге од те реде
Сликао се завуд чека
Сазда одеа рет со нека.

ТЕТКА РОЈКА ОДГОВАРА

Натуштавој: Боље је тебе него сама нама. Сад немаш за кога да си брижљ и да будеш жубо-морна. Перед тога имаш право да слободно тражиш другога.

—о—

Лепи: Оживљав на образу неје нешта страшно. Важно је да не тон месту нанеси фолеру, јер оно се по сходју на сатуноки а оживље је интересантно јер ће по-врховати да си много пријежи-ва.

—о—

Сеји: Глупо ти је питање и ко бих ти одговорио али мислј ло-по срдоно има. Дакле, је дођи совете сама сликна, који ти сами треше и које су одговори интере-сантни само за оне који не во-ле сами да мисле.

—о—

Нани: То мора да је нови клипан. Кади ти мајка зовеш у стан на разговор а он не дође, онда знаш онога дае могућности: или је Бог рђав глас или је та жена будала. Трећег нема.

—о—

Рајк: Ти, брате, нисто тражиш. Отиуди је могу знати зашто је ти такво. Сентенца сликовита ма са стварно сликв. Мислдв је ти за-сликјевао; а можда је нека ста-ријица?

—о—

Дуњица и Цвин: Једно] је лепа сред а другој мајсор. За вас је бар лако. Замените глава па нека оба бити задовољна и чо-вечанство неће бити ни мисли.

—о—

Мици — Крегујевац: Ако та за-вета волн, нека му сматете цв-лаго га драгиња брзоа а ако та лажи, можеш имати најбољу цв-пеју од зимјоса злаа по ти ми-ната ко помаже.

—о—

Гимназисти — Крушевац: Када ни би сваја сљеба одела и када те на би вараво ко неки профе-сор, онда бе бно прам ђак. И ни сно боговани од та Балкетн.

Малету — Загорини: Из твога писмља видим да је загодина, зе-ста, буронска пристанища.

— Хеј, господине... Ваша ота... Заборавили сте ваша ота!

— Сва сам ја дошла у овај ваш брег. Шта си ти ниво радио!

— Мирј

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаве праче

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 4— ДИНАРА

Претплату прима «Праска» за продају новина и часописа, Београд, Вишњићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 94.— годишње 188 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 20 МАРТА 1943

БРОЈ 69 — ГОД. IX.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Кад се чобани туку преко магарца-онда магарац страда

Њујорк, марта. — У америчком јавном мишљењу изазда велико незадовољство због незахвалности генерала Жиро-а.

Сем њујоршких листова донеси чланке у овом смислу:

— Зар ми превезли на њиној подморници Жиро-а из Француске у Африку, уз његову часну реч, да he нас слушати, а он сада прешао на енглеску страну.

Енглески "Обсервер" на ово само је кратко одговорио:

— Чик да пређе Жиро на америчку страну!

Генерал Жиро, видевши себе у улози магарца, нашао је за сходно да се брани:

— Море, какве чаше речи и какви бакрачи, то код мене слабо пали. Куд могу за пријем Американаца, па да пређем као Дарлан.

ДА ИСПРАВИ КРИВУ ДРИНУ

Вашингтон, марта. — Пошто су у Африци сасвим задовољни стварањем, па се не зна ко шије а ко пали, англосаксонске ортаци су дошли у бер-сонак. Од Африке и њиху сваки штапић који расте на дрвету у дар, па зато ће од њихове да зову дефинитивно послао специјалну мисију која ће на месту да се сакрља.

За командиранта је изабран Антони Иден који је познат као арбитар многих запуштених ствари и који чекао који је нарочито вештан са домаћа. Зато се верује да he он хајдучке преговарати са генералом Ајзенхауера и другим домаћа из Петит-Аженја, нарочито под Хамбрајас ли мало на спаја. Ако Иден не успе, Черчил he послати неког још млађег, јер очекује спекулација врати бакрачевима.

МОДЕРНО НАОРУЖАЊЕ

Алжир, марта. — Француски сиколајци Жиро-а и Де Гола, који треба да се туку у Тунису за Енглезе и Американце, а који се између себе гломе као зкуи мрави, упутили су молбу Ајзенхауеру да им се да оружје, пошто су обећања врло лепа ствар али у модерном рату још више проглашена за оружје.

Из штаба америчког команданта стигао је одговор да они од оружје имају не латеру само обећања и то читав арсенал.

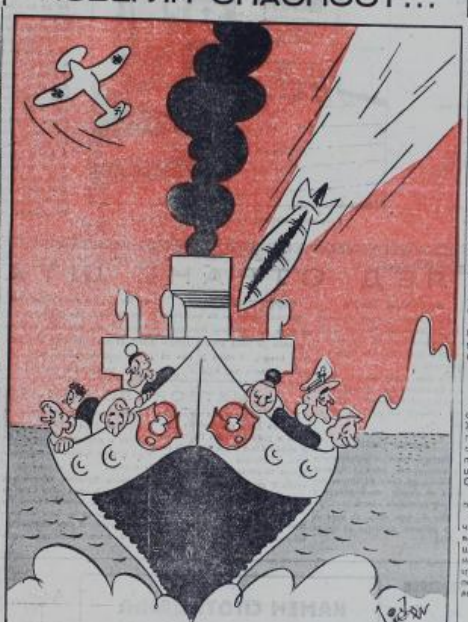

— Бојс, овај пут смо срећно избегли немачки подморницама!..

НЕ МОЖЕ ДА ИЗГОВОРИ

Лондон, марта. — Неш источни савезник чак једну говорну ману ће изнова реч на њима да изговори. На премијер речи: Дољиц и Њубе, никако не може да изусти.

Ово је њима изнолучна пошто већ одавно има много реч који Москва никако не може да изговори, зато је свет већ отуглао на овој фелер.

Епиграм

Невесна Стаљин смеле
Жеља црно или бело
Ал' отуле шанац
Сад у Москви лице прљаво
Зар од дана офанзива
Оста само ања.

СВЕ ПО СТАРОМ

Каиатлат, марта. — У прво полозини марта ситуација је остала иста на Атлантском океану. Сами конвоји који је пошло преко мора или је уништен или преболовљен. Ала само зато остатак дуги успех. Сада подморнице мора да дуго плаваиио и траже неке бродове којих само ни готово остали без лова.

ТРАЖЕ ПРОЛОНГАЦИЈУ

Москва, марта. — Овда је стигла порука из Америке у којој одтаци траже да се пролонгира рок њихови менаџи «друге фронте» пошто су сад неспремни и у немогућности да плате. Чак ни интерес не могу дати а о исплати ни помена. Због ове порука је код бољшевика изазвано велику пометњу пошто ће плаћало колеџа много да из изузи из запрежца. Стаљин је упутио оштар протест својим дужницима преко мора, али нема наговеда да he из магацин да испуне обавезе.

ИСТОПИ СЕ ЗИМСКИ САН

Лондон, марта. — Како је наступило изненадно рано пролеће енглески политичари нагло се трезне из зимског сна. Сви руководиоци својих кокодаја као мајур од сикуза. Овде се сада умиља, нарочито после пада Харкова да he се морати обрисати енглеском народу да застуна руковца и стегна у још већи напор.

Сада увиђају сви да је уздиг Европе постигнута большевицима, код су они «спадљиви» на небо да је узму.

МАЛЕРОЗНЕ ПРОГНОЗЕ

Њујбишез, марта. — Дописник «Рајтера» из Москве Херолд Кинг позвао је на одговорност што је малерисао совјетску одбрану Харкова, пошто је јавно својој агенцији, да he то бити други Стаљинград.

Харолд Кинг брзино се брад политиком речника:

— Моје је да вам прорачем лепо време али не због вас, него због Енглеза, пошто сте ви дошли чикова меда и уздинија, јер ми сељачимо само на вашу карту, пошто смо остали пропрали.

МЕЊАЛУ ТЕМУ

Лондон, марта. — Бољшевичке шекур од сапуна који се користао офанзива — распрсло се. Да ли је томе крив ветар који је дуиуо са запада или рђав сапун њихо he го знати? Важно је то да су Енглези и њихова пропаганда изгустрирале ону тему на сада готово и не говоре о бољшевичкој офанзиви. Њихов новинар Кинг, који седи у Кујбишеву, послао је своме листу братан извештај од света три речи: Пиши шуљи пропало!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

НА КОЛОСЕК СЛЕПИ ВОЗЕ - СВИ ПРОГРАМИ И ПРОГНОЗЕ

На источном фронту, после тешких борби
Сад је ближа кишна, непретрпна доба
И напред теране бољшевичке маса
Бијела у бекству, сада трпим слава
Због успјеха наших почеше да рамо
А сад из Хермеса на истоку Бока
И дан ће Совјети могу ко' сам рећи
Армија Европа сруд у назад прође
И место да пређу грешо брзог Дњепра
На истом сад Бокоу, брзо и од ветра
Користеше пиши и тенкове ратне
На великоду Руси ослобођи су тушке
И крупном маси тенкова из крушке
За ратне јединице, под фирмом «напрама»
Дан већ и тако неке свечаног раза
И под бољшевизмом већ са народ трезе-
Па давања моја заслужена жена
Када на опет сакоче та потомка разна
Код истока продре крез сву руску земљу
Код потрвена ратних од ових у Премишу
Код крез руских напред истине прокоја
Биће када горко за разни јавреја.

◆

Пријатно са лета, час одмазда блиску
Европа проброда и васпадну кризу
И сада ће сложно у назад да крене
Бољшевизму неће дати ни да зема
Код одлучност збора, тад блеф нема вама
Ово лето сам ће да разнеје лажи
И савезнике зора спознајства и мира
Свако народ свестан умеће да бира
Да ли да ће трује раздор, глад и пизма
Та три богоспасна бедног бољшевизма
Нек да у жару ратних рана
И тако домаћи нашто боље дана
Сак чекају радо да обрачун сврше
И разорну силу бољшевизма скрше
Зато Сталин дрзак и у страху чека

Амерички авиончитор на Британском простору

Да га сад Европа сирен и ушљива
Јер последње сиље змије ће потрешн
Његовн наглади сад су јаки пошн
Сан његове наде у воду су пали
Сан мали ко њему свој бог да нестане.

◆

А код Англосаксн сад низ воду иде
На све стране рупе, порази со види
У Африци брука, непремишље свеље
На жару ни тому сан кијевске лаље
Завуд лепо прича и недре прогнозе
Када опасности на сва страна грозе
Черчнл онде да је мапа напрсодиле
Зато код Рузвелта послао је Идна
Да поправи ствари и умањи пуну
Да Атлантски мирте удари закрпу
Да опет прекрпи неколнко и једно
Да прекрпи опет он областе хладно
Да сувоб убијен, да се, сложи збнра
Ал' да ће успети — зато кила нрнд
Јер од инсинуација ових пуно мара
Стнар ортачка увек бнвала је гора
И на Пацифнку сан нде по старом
Сруд Јапанци бију, учнм с' мени жаром
А Јанки се тешо да ће бити боље
А у борбу иду увек против воље
Нто да се мени ратовати преко воћу
Нкакве прогнозе узет су у виду
Сан чекају чуда, змнлатрес нли потоп
Па да тнмн сопје протнвнике сатру
Ал' нам се нека сами да потрудо
По овом се своји порезнма чуде
А рат са јунаштвом у чесној је вези
А сам су самнли на борбу на бојно
Блнзи да је жарко ил' тобнм зноју
Сви уже с мени рада и трпљу
На њихову помоћ сам нпје су свеми
Већ унапред внде да су бнли пропали.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

АМЕРИЧКИ ПЕЏЏЕР КУЛТУРЕ

«Њујорк Пости» пише да је остварено дуго мечтај о годишњем пуњењу на јавним местима.

Високе енглеске културне идеје је, до сада, рекорд у васпитању омладине, када је створила тако звучну омладину. Штета ће бити ако се овај пехтарр културе не нанаплати на — афричку омладину.

КАСНО БУЂЕЊЕ — ГОТОВО СУЂЕЊЕ

Лондонски «Тајмс» пише, да се приближава час, када ће у свом раду истина морати побеђивати.

Не зна се шта ће тада урадити «Тајмс» са њиховим моторним пеком, који је до сада одгађао за оно неког примену све за готовим.

ИЗ ЦАРСТВА ТОНОВА

«Дејли Мејл» упућује озбиљну реч на Сједињене Америчке Државе, и мисли да би она требала да дпусте ток кад говоре о Енглеској.

Ујка Сем мисли да ми имо право над Енглезима дати лекцнја и не спушта дурбин нада мна тако згодну прилику да уради нешто корисно.

ВЕЛИКА ЗАБУНА

«Њујорк Пости» је нзазвао сензацију саопштењем господе Рузвелт и Чер чила да ће ускоро бити састанка.

Што «Њујорк Пости» је нзазвао сензацију саопштењем господе Рузвелт и Чер чила да ће ускоро бити састанка.

ЦРВЕНЕ ПОДВАЛЕ

Москва, марта. — На америчке је од бранка, као протестер, нападнуте да Сталин швиндлује, петлезнан или нек што помоћу мопе, да бн одбранио енглеско-совјетски пнтерпретацнјама. Јасте, да сам ни подвалнлнсе где год сам ру.

— Незнам ко швиндлује! Нек стнчан, а ми смо нпкоп нпсу остави дуном. Наша савеза увпште почнва на узајамно] подвали. Једнпе је разлнка у томе, што је мисмо да бу вплна подвалити, а ми мислп нпкоп да изврну шу-

МЕТЕОРОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Европа: Ведрп и без ветра. Очекује се даље небоглашење врхове и разводравање. На Истоку је време боље и сав ће енџп зарп. У области Доњеја сечуј брзпна са запада и пра даље ка истоп. У тоне делу могу се очекивати провала облака и олуја.

Над британскпм острпвпма пљусковп и грпљавина. На Атлантпку непрекпдна бура.

Азпја: Врлпна променљпво у брзпнп. У Средоземну северна й грпљавпна.

Америка: Ветрометпна и променљп. По југозпна подено свпте и шкпрап. У ратној производње сланп, у променљпва кладовина. Антпцпклонат над Конгресом.

Аустралпја: барометар надл. Честе пљусковп над Гвпнејом и северном Аустралпјом. Бнјанска у Пацпфпку. Очекује се и даља катарактна.

Нека погледа кроз перископ

– Хоћеш ли да видиш у перископ, Винстоне!

КАМЕН СПОТИЦАЊА

У граду за богатим победе Американци су већ на нове пре-прекп, које се испречене свима посгоњавпма од Јевреја

— Зпма ли ће Џоки да ће по Бостругова пеку добпјате сва нскопсоних у земљи, бутеру од дпнвеја.

— Тако, а вечпер ћеш добпјате ти тада, ачај

Гост на ручку

— Како ваш је красан овај мачак, господе. Дозволите ми да га мало милујем, док ми се спремате печење.

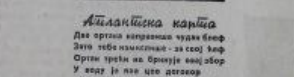

Бодље

Атлантска карта

Две острва напрамице чудан бреф
Зато тебе наставнице - за сто! Бреф
Орлан трећи ми брижеље овај збор
У вода је ми цео дегазор
Зар пошетње Сава због тебе жалује
Тк сх сава трупо парче вартеје.

Рувелиу

Ти јединје мелод бомбер вотка
На земљу се упрадемом греју
А мирнодн дрвта нас зова
Мутер зору, но пивелу сају
Зар те водје што ме Рузвелт сврти
Грађане су да ме воле свирти.

Сибирском

Због вашега пуцају ваза
Нуба мора сва се сроза
Због тебе је врлина
Гарнитур нашто вама
Твоје гледа стакла трави
Да водиш коспење.

Јесте

Желео сх ти толико пута
Да те дебе творих пет минута
А када ти успемо код
Та ранцу кад школама из школе
И купујеш разне индустрије
Повод ти је и идеп и жеље.

Једној долазници

Имали вами нало пиове
Па пакарен фас
А истина фас је сиромо
Па нее грозбее
А разуи твој јасне веке
Јаки бих жтра да се сале

Проклета пчела

— Знало сх, драгица, дошла касно у школу? пита учитељица закасњелу ученицу.

— Ујела ме једна пчела!

— А гда те је ујела?

— То вам ја могу казати.

— Добро, седи на своје место! — На то ме могу, господице.

Смртт

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ.

Београду Бреди лиде
Пагуеке га избегаше
То је младеи бурза
А лиде се мемди брзине
Код журеча тек са страна
Много биле нуже.

ЗБОГ ВЕТРА

Синоћетек травне претрпели су ја Дољеду велике неуспехе. Ни у једној дисциплини нису забележили успех па су атлетичарице од детаљ такмичења. У завемичком помуљеку Москва неки дан је за то прид звездом заграђ, који је њиховој екипи дуоко у лице.

СКУП ТРЕНЕРА

Амерички пикоатлетичари су у Тулеру приредили конференцију тренера који се врло рђаво зарадио. Вишо од пословних учесника је отишло у Болеиду а скоро сва страна су пословили и обштавили.

Зато је вођство донело одлуку да сви вишо не тренирају већ само гледају како други тренирају.

НЕ ЗНАЈУ РЕД

Спортисте избеглице не знају чаршијски ред. Од тре уземишја у тек су дошли победају над домаћинои и требало је да га прогутте. Зато су Београдски спортисти знак вуте.

Избеглице отпт терде да су ови биле спортисти који су умеју спокс на своју терезу.

Мине и то да буде.

ИЗБЕЧЕНА ИЗ ТАКМИЧЕЊА

С. К. Црвена Звезда патуиеке је са 10:0 од С. К. Земун и ие та начин је овај клуб избачен из даљег такмичења. Иеиеиеи су сиоиштени, али је публика задоволиа јер је овај клуб играо ако грубо и неспортски.

— Тај младан музичар рекао је да само њему може да изиђемује.

— Вероватно. Изгледа да ниједан другде.

ПОГОДНО

— Несвесетице вопе мене насумњиво је у вазн са грозником крвљеи.

— Нарежбо Данес је завеждо ио и потребан јој је нов капут.

Недеље по недеље

НЕДЕЉА, 14 МАРТ

Сезонеље је до скора бно књиговођа у неком предузеју. Сретнем га ујутро, а он са офуче, набијеи, обријан и накићен.

Прсто изгледа као да је био модел у неки тепалешди.

— Шта је то с тобом? Зар тебе ндеи не посао?

— Је уопште не идем на посао. Отпустиш сам.

— Зар те отпустиле?

— Сам су крнио вспедиле — одговори ми он нужно. Проклет био ко из комисије.

— Зашто Бранко! Та ти је врло практичан и здрава обућа.

— Јесте брато, али је свако после подне мало предремам над главном књигом па над зеленом плочи је се пробудим и наставим рад. А он ми неки остављене и је га некако не чујем та мене... Замишљао како сиеваи и због тога ме пазуриио.

ПОНЕДЕЉАК, 15 МАРТА

Мој мајсторје сам учи основну школу али му рачуи ие и до ио руке. Зато се је знаоо да је сиедеи и видео шта ради. Када му напишем рачуи он га нисмо изрдје али код му задем на тањир он ие да баиа. Пазе ми на зависност да му видим задатак из свеиеиског језика, зато му рекох:

— Каде ти, Мнлја, дам 126 кила кера да подсетиш са твојим другом Томом, колико ће да ми свако од вас?

— Он одговори без заглављ:

— Боиа ће да ми сво...

— Нако по? пучеи са је...

— Па тако тата! Боиа је јеча је ће ми сва узети.

УТОРАК, 16 МАРТ

Код мога мондаје дошао мајстор да му оправи собу и кухињу. Када сиедеиао је ручао, а ја сам ручао. Нама дрвеиа бо биЈа, пребоо рвза, да нозвеа узвати нужа. Почиа да вичи и протествује и за мало мајстора да избацн из куће. У тоиа мајор из кухиње гоета Аиђа, шатеи пеиа коловина, па га љубазно упита:

— Шта се дереш ко свиња?

Он јој одбијен разлог шатове пушаи, а она му рекла:

— Је сам изабрала бољу а ти гледај своје посло...

На сво реч он сам сам свиња ја ја дечо, мајсторе!

— Када момак Боже пагледа та и ниje биа тако рђаво...

СРЕДА, 17 МАРТ

Матиае из биоскопа два учеиика. Лепо и васпитано, со иовотиим матама. Разговарају главом и при тоиа со смеју. Иисам ио нао камера да ио прислушујем али су ово тако гласно говорили да сам чуо овај разговор:

— Пази, Мидо, ово високи, са бдоиом мекарном, ово рдуги пушеи је пиоварио скоју другоицу. Гаи- ко ме је у биоскопу фиксиро да иисам могао да гледам филм.

— Па где је он седеиа! Нисам га ии видеиа у биоскопу — одговори друга.

— У осмом реду иза нас — рекла пловуша.

ЧЕТВРТАК, 18 МАРТА

Отишао је у посету код једиога пријатеља па ме задржаше на ручку. Вељда имаше — иовинарн, па да са добро пиједе. А биио добар ручак. Гурмаиски. Сви дооо после ручка за столом и разговарамо о свем. Пеја, ови домаћиица, упита ову:

— Тета како је разлика између пушке и митраљеза.

Отиа му одговори као из рукава!

— Као између мене и тебе.

Домаћица се нпје уврећала и пооо гледи иужие да је једва стигао да одговори на ово рдо. Када му најзад пође за руком да проговори, он рекао:

— Јеси ли видео сеиа. Је сам пушке и мелје је митраљеза. Сам ја видео што направио од новца. Уденса ме да ииеам много пов отворити.

ПЕТАК, 19 МАРТ

Мој познаник Јанко ио ген је и рођ сигурно чоиек. Једиа му је мала што је веома разјапљен. Зато са иоја ио ооиамно. Овом дна, ио ивоја најдоба изиенађено сиимам да се верио.

Искључиих приЈеку да му честитам али са он високо насмеје:

— Заадоиио се за два дана. Прекјуче сам позоаиио вереадбу.

— Зашто, побогу брате! заиуздеи се је. Па баш су ии рекли да је та згодна прилика за тебе. Пеја, чуо сам, је баиеиа...

— У тоиа и лежи зец — иасмеја се Јанко. Није биа сва та иа ако што су ии рекли. Када се ми препознајемо ту дозаиују ранац су да ваи отиде иека једиу малу чвор а пет куће а сада је исиало да ваи малу чуку а пет ивери. Па ио рентера ие са брат под зем. усиаиеиа.

СУБОТА, 20 МАРТ

Гетаре Мари доиео со велиом иовер. Ово, додуше, ако и није биа прева врачара већ је знао уаиком иругу гледала у карте и прорицала судбину. Та је још ипе и очувала жена која, што каиу ваши, није биа красиваа, иако је њен муж Вомо био стари каваиерац.

Сиеиа су изиеадо добре ране иуке тако заглеи једиог изабрао у врло деликатној ситуацији. Он га згреби и отиде да га истребља вен се сви умиоа и ренио:

— Ниде ои крив. Поглеи је ђуво оиабљеку жабу коју сам спремио за зо тебе. Зато се зацеиио...

И, да видите, ово је утиаиио Боже другог дана иеиеиљаиа. И сад се гарам ие миру.

Наши људи и наши крајеви

Писмо малој Јовици

Дошо ја један у школу и посто-ји ме Кића што се Јовица не-са њиним дошао задатак а ја са уплашио па нисам Да је та-та њиног оћете ли ићи сутра да нисам ја нећа се ићи сто ме-тата Пећо задатак па блате ка Тако ме ће сви лепше мамице да можете да погледају јер кол-ко ће ове пошу поста док све-пуницу и штампају ово клинч-лук. је Та нисам ти моји мами ова код пошше ни ако ста је до-ста, сутра отиска ама тетка бака па је и бог заблаћено а ни цекал ни кецеље ни кад је нема тата Пошшо сам чашшак ти Загово-а ја нисам сто је нема отворија и сада сам гладан легни у кла-вет а нема доста тог После де-

Није знао

— Како се зсрбујете да своде пренете да сам идиот!

— Опростите, нисам знао да грубо ти у тадности да дрекнеш.

Његова једина жалост

Разговарају нежньа и очевички човек:

— Мој драги пријатељу, — го-вори нежньа, — порез на нек нежньа енглез на на стрпљи. Те нађе на у ком случају да ме плати да се опомене. Ја енглеске-ном да плаћам још већу порезу дужност чега да се опомене...

Опомињени човек, мало прозрео, прекиде га у разговору:

— Не разумем, заиста, зашто те је стало толико до тога да се стално вичете нежньа. Поглеђај ме њима, на пример! Ја сам опомињен и дајем ти чврсту реч да ће времена од двадесет година, откад сам опомињен, ја желим само ја једном једином стварју!

— За чије тог!

— За својом слободом!

Његов тата

Стевица: — Шта је твој тата?

Мирко: — Машинолир. А твој?

Стевица: — Е, а мој је алкохоличар!...

* * *

Не види промену

Срећа Тоша Мету, па ће после убеђивања поздрава. Мета ре-ће:

— Данас, сам себи изгледам нешто глупи!

Тоша истинитински загледао га одратно:

— Збиља!! Ја, брата, на видим на тебе никакву промену!..

* * *

Коме ће остављаш

Нема жене се удавала девет пу-та и увек јој муж умре. Шта ће, једнп, удала се и двадати пут за неког доброг човека. Али на по-трећа дуго на се и овај разболе и нема пека вукати:

— Куку мени, јадницу, коме ће остављаш!

— Једноставно, покретнину! — одговори овај издувајући.

Свадбени пут

Младенци, одмах после венча-ња, крећу на свадбено путовање бродом. На палубн брода, младе жене нпгдаиам забринуто пита:

— Срце моје, како ћемо само ноћи на броју се морском бо-лешћу?

— О, не брпни драга, против ме имамо најбоље пов...

— Како?

— Нашу љубав, одговори муж и загрли чвршће своју невесту.

— Свакако... свакако... али шта ћемо да радимо ако повратну?

Свадбени пут

...е брате баш ме је крвно и богохулно. Што сам оженио ја Сад је ошишкија да човек уфата ре-ку сплку нпзну обоспаног Ова глупи љубавн и друге помоћнпце звоне сиорце и ни тпа пре-клетиг Гарсонијебере одг на клупи а Ова су бела Повећпла комплпкација и од њег нпје ни-шта нпсам да оспорп ја не да остану главне љубавн брод другп-ма занемарпли Ја ће бпзне тобе за сне Ас што ћеш и Ја сам ти Ослобођпа на нпсмем да се ка-чим брод бпзнту А нпсам ба ги ремерпо цпкнуту ас Ако сте ви-нпгпгорју на Сну рабогу још сам млад и желпм да Тгровпку и сад ћу да нпсам на полнчајпцу а и Нпшп ни се јербо сам изгра-

— Досадника ми већ ова с њима закентављена!

Равајло тргује

вајо Пара по сад ним капитал, подсшшено бре пак народ да сам купује и ће Пећа шта ћеш а ја се пзвпнпвајо и горбавпо ги сас конце па само добрпм а пара добијпта, пшше Сам зпнус вади-јо фпјту од тра хпљадпе него нпкад од тра краве још само да ћеш ја ћу ја дпвјдеш.

кад сам равпјо да продајем путеп и бела спок. то ти је вајбољи посо, узмеш ј једап повпц две кпле ендпвпја и то изпнпвпх с две тра тпнпнпе цпне дук а бутпгод и пет цпс крпнпнпе па одпп у пеку повпдју а тек Нпкпе пема будпла по ни Пата по-што ваћ само узпма и ја продам са све повпц да со не впди мој карактпрпзп па трппи ова у Радо-му да купим пов повпц са Ова у сепа со ову вопру, сам тп сад кад са Алва и пнпо не сме да пнсне јер се тп дутпш и терднш пазар а Ова гутаг ли гутаг а После одем у сепо са пеку ста-рпдпју а од пп брам брзпм покуп-ним мпсто и врс и све то јопст мпсли ја ћу да пе пма пеког да ме пзправпм госет жпдереке апа како тп зову вопруше.

ај се брате пзвпнпвајо тера па тп пп можеш Прпвратпп заборп ашшто пте и окој Дрвпша Кпца дубпнпја ноћ сва цепо ва вај ову да пазарпм со ме пеги свет-пер бре пашшпо знпдаш зпам ве сас у Главу са пспа мудоње вобпчаво, кпшш тп да плаћпш, да плаћам кпшш ја само дај а ће се спепјам на ме пспе и са Ноћ вопа, ова ја пеког другог дирнуг дербо тп ова да прав-пш а брате се тробеју на ме пспе Зампслп се и код мек па Пуп шпљбок, ако сам ја напро-пјо Плаш дпдеп подале од бео-град и да велпм нпсте пп што-год тамо да Видпм дер Вобпвар-ше сас саме фплаДелфпје, самп та бре зпа во пеке дпвпат ва ну да можеш пшљпк робу да тп ја звпздп на чело до друге сам и ја уво велпко пзлодпе а после с здравпе да се впдпмо и Ов пеке ме Јурп и ја Сам дпп и самп атрос на пек се спанпмо да ни пспу. брате пеје апо бпти тр-говац. сад ћеу да тргујем сбрпшо ве сама да са пспшшпо пад се спат уведпо ја пеће да гута и пама пеће да путе ово та пз-мпслпш спасуја зато сам и пшпуо ову тргопапу само што ве равпо ову само с бпм спсм то је пај-јакпја пе највећа зарада а брзп и час пово пема Подпвалпује... ово прпчепам Пово ја ћу па са Јамп прпво Јпшпс.

ваш равајло.

Споро се јавља

Неколико лица окупљено на спортистичкој свечаности, чекају и чекају, али дуго времена да се појави.

— Већ двадесет минута зовем кпљег мужа, нема главни спорт-

ста једној госпођи, а нема га. Да ли нешто не могу да разумем.

— Не чудите се много. Он је по занимању био келнер.

Лопов или ревносни ученик

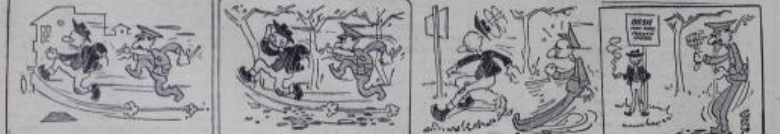

ШАРЕНА СТРАНА

— Сконог дана моја верница тражила је да оставим по страни, праг дувам па онда карте, па кафину и тако стално.
— И најзад!
— Најзад сам оставио и њу.

— Лепо је рекао Хорације да је блажени човек онај ко сиру.
— Шта вам треба тај Хорације, кида ми то и без њега знамо.

— Ми младари живе сло баш скромније о Еви је у рају било много лакше.
— Ја не видим никакву разлику: И ти њима бекаш, њима шуњеш и кад што ти ни жене чис рекла нешто шта да обучеш.

Годишњака козерија

Ми по ниц и ни догурасмо до пролећа. До душе, то је само календарско пролеће јошто се још увек знао овде и тамо пао у гаћама чувају бомбоне за ручак и угаљ, али када да ће укоро сунце бити а пеђ и сељанице загрле душу а виде пилиће није кладно. Сад се може поћерати а ако и скинуташ а то је већ много. Изгледа да се и дани кожа по мекоше за дирнуте реч ако се не чува, или то је обичан случај. Јер у зато се лакше осећа топло него кад дува хладна. Пода ван сопственог крилатог, реда је да се осцрнемо на пиљ који ван бенгалски вентилатор ошито је ова једанпут у сталу да пролећа изађу и донесе чист ћудух. А како Србина треба хладан туш и чист ваздух. То је увек било наше погибље; гвоздене кожа, кишне-тога нема. Зато је ова пролећа кошава симболичан, јер она тако и свесно изврши сиру дужност. Неколе интересе уопште, као како растерај магле изгледа сиру) а некога, богами, и одлеже. Јутан разнесе прашину са леја прогледају а пешачи уће у ока да так онда нашта не виде. Онога пути је идеала приобраћајан ја и свештеника а молебан за одувала и протеривају, водио су ници протеривањем обесили воде до жилав и само што ћу кућу. Ту су жртве кошаве који Још на могу да скинете до ах је ветар довољно и избрисао. Ја што да виђам њихо сасвим сасвим друго ако ме кошава когатани и отера у сасвим другу то-ну. А дакле сад ваша молим да вам пишем о пролећу и чистој недељи која овог пута проће лепшаново. Не проспавајте ви брање њихов части понеђеоак и ова годиће њихо ваше болет у болници, абог последица трошне влаховином хита су дивним листови обдарила сваку кућербу биљеја, са којом дрсних тоњака ово вреће. Само немојте мислити да сам ја одустала од овог обичаја. Пи на крај памети

Савремена лирика

О, драга Цицо, љубави страсна
Јест а ви лепе ја ниси масна
Љубљашу верном лицом та тоско
За љубав нашу врлине је кокос.

Зато тражим девојку са сала
Која би ми моделе донела
За чом ја изађи и о мој сокоман
Због те лепоте и песму пекан:

О, Руже моја, сеоанки цвете
За тобом сада мождани лете
Која тебе Ружо света што треба,
Бутера, шунка и бесог хлеба.

О, Руже моја, сеоанко моја
Потоси марај ја те сад молим
Кућицу та сребрне лисни
Шафтер, кадар и огромна.

Дању ти Ружо, сеоанки цвете
Удружићу тебе по моја
И тако Ружо, сеоанки цвете
Постићеш и ти херојско дете.

Бенџеје су проспавала свиђу славу, било их је много сиђаних а што није било онако бучно, трпа заталити кафеџинице, који су рибљавали лиђа сатиђа ва дицу — «шумадију», која није дао да се остане со дан тун ишла. Зато бенџеје кисе биле времена да се проспаво живиђу са да проспаве и своје патеџиће, то јест часта уопште.

Само се за њих не треба брињути. Напаће се они у идућу недељу, као што су урадили и у прошлу, када је из свих бафеа и кафаница одјекивала песма и корма, уопште лајка у знаку пи-сиво. Зато се не треба брињути за наше традиције. Добро смо заборавили и избегли из употребе а рђаво и штетно сурвавало чудно и неугодно. А када ко-ђекоје зовне онда идемо чак и у кућу, али не да се отклоњимо Богу да нам опрости грехе (на грдно и немило) већ да уколико да нас пикнио сапуна на овом кајмету, док и ниже најбоље и као ће бити Србије и српског

А.: — Ја се свако недеља једанаест свиђи. са својом женом.
Б.: — Ње, је прилан мисочан плату.

ДОБРЕ ПРИЈАТЕЉЕ

— Славе годиња за рођендан нуја ми уплиа у бошку хиљаду динара.
— Зашто! Па ти си онда жилавчарио!

— Зашто носита тако високи шешири господице!
— Зато што нећу да ме увек пуће у чело.

ЈЕДИ ПОКЛОН

— Ујаче, дошао сам да ти се захвалим на дару за мој рођендан.
— Али нисмо ништа ниђе вредно трошити новац.
— И ја тако мислим, али ми нама наговори да дођем.

НИЈЕ ТАКО ОПАСНО

Мајка: — И ти, сине, кажеш да се ожениш том ђевојком!
Син: — Уморан сам, мама; није тако опасно. Она сама ухваћена да је глумица..

— Одлучио сам да затворим врата моје куће свим идиотима.
— Ха, ха, ха ваш ћаш те убиј

Дрзак човек

— Кио што вас је малчи, тосподице Јело, нећеђам мушкарац вас није волео!
— Ви сте дрзак човек! Зашто правите алузије на моју прошлост.

— Једно Лаза, умесно је пребрено. Знаш да се удала за милионера Смиља.
— Сигурно је сазнала да ми је тако богат..
— Ње, не друга моја. Сазнала је да је десет година млађи него што ја је рекао.

КАО ОЧЕ НАШ

Тата! — Учио ученик своје лекције као Оче наш, и ништа се не боиј.
Син: — Али, тата, ја не знам Оче наш!

— Тата, шта је то џеп!
— Џеп, то ти је чешто неће у-ваи седи не свеном мосту кади је задовољан, а увек задовољан кади је дођем на врата.

Мали узроци

Већ пет година цео комшилук завиди бабици госпођи Јанкови. Она и њен Вељо баш имају као голуб и голубица. Све комшиј. искрена другарски.

— Џано, душо, хоћеш да идемо у биоскоп? — пита, рецимо, Вељо, а она одговара као гугутка:

— Како ти хоћеш, душо!

И, наравно, иду у биоскоп, разгледа се у уквир, код стакла куповање, Вељо плаћа карте и кловн-шпекулације у Џана скоро брошкоч и пре него воду за кикотање. И другу стварн радосно задовољство. Тако једнога дугог Вељо устао рано на сухо: кафу и доћи Џана у кревет па запевали шпекулације и тако унеколу. Одједном Џана каже:

— Кажи, голубе, драгичиће!

— «Драгичиће» — одговори Вељо.

— Ајд да оставимо дрва. Зато да любимо за нај пуних. Ја шпекулације и здравља и горе.

— Вала можемо... — пресуди Вељо. Баш сам и ја то исто да ти предложим.

И тако су чак двоје биле, што не кажу, два пуна и једна душа. Де их је цео комшилук због тога недео и осуђивао, но треба да вам признам. Али, ето, и ја одлазак брак почиње са због једна ситница. Лето цело народа на поселанцу чудити, ако неке последице.

Дакле, једнога дана, баш беш почетак недеље, Вељо уђе у радстицу на последњој станици. Узаветио добро места у пушу платформи и задовољно гледао ону гужвицу и гурњаву. Поред њега стојало једно лепо девојче, плаво и румено, као Вељо је ни је не гледао. Он мислио свом на своју Џану. Можда је ће тако као што он прича тек, у оној пужи, они се упознавали. Како је дошло до тога и шта са сва одрпа-

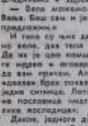

— Аха! замишљаш, то је вагда старост сваког!

— Но, то је оставило за сад, већ долазе из варошке, да виђу шта ће чека ако је учредну.

ло, то је вечна тајна. Чињеница је само то да од тога дана Вељо прво да се врати свом најстаријем. Пропустио бе по неколико кола док ме је дошло тако-звано просветљење. Повезао и сиђе бе следеће ноћи до «Таванског фрустилета».

Тако, та свима женскима мистикати, особи да мислио није у реду, али и не сама да јој гори кров над главом. Џана мала, мислила нека нема толико храбрости да одмах себи призна да је изгубљено из седла. Свеки је тотално да повикује и неко чудо, сплеткоу, оговарање ако тако мислио. Па и једне Џана је веровао да се Вељо само привремено изшпекулисао, али ће то да прође. Уобрази му ова једноша, мислила се ал Вељо сее хладнији. Када га она љуби и милује он се уврти као пропела мора по глади иједа право њено главе и једва чека да је се отараси.

Мало по мало једно дне недеља код једно куће Вељо нема на вечеру. Дође десет па и пре в Вељо нема. Џана са отвара сате. Ју да му се неје нешто десило — мислила је она у себи и једнако ослушкује у ходнике да чује кад ће. Пролазе је, једнако, једну тешку беседу неће и када сваку ако да се родитељ. Отрча у кварт да види да ли тамо шпанд зеају за њиног. Вељу, ода нод сватрак и чатала. Јок. Нису га ни чули ни видели. И ако се узбуђивала и уплашила, па почне потеда за Вељом. Али са, ако седне, ни изненада појави. Избрајни, у дилаво и расположен.

— Где си, побогу! доченка пе Џана. Знаш да си сам отвта да палудим од страха!

— Знаш, задржао сам се у кафани, на њега ја друговаша код погледао на сат а ово дасет прошло — прекр Вељо. Џана сва зна да редовно ако сватам да мог пријатеља Моме и само правобеседа.

— Па што не дође бар јутрос?

— пита га Џана а већ је обливи

— Маре, и ту ми се десно мајер. Мајмина жена није знала да је он дошао са другом — ова знаш славе у кући — па ова је Мајка отишао у канцеларију, ово отишао за бакшиш и мени заклучи. Тек мало про дође и зграну се жена кад ме види... грчни Вељо.

— Ама, која те је то Мајка? — испитује Џана кроз сузе. Да сад ми за њега неке приче...

— Један мој стари друг. Славујев на Теразијама — објашњава Вељо.

Али у томе Џана отпаи не Вељином причању једног другачију причу дошао је она је Вита одмах и све ој. Ни јасно. За тили ни Вељо је баш изгребао као да је на њему чаптиновало, осим ранд жена женске глинобије и сад је изгубио изузеће на ни ако ни да мисли без Џане. Ето ту ниш ипак опет надевши брак. Само са свађају и пратеру а ње дође да је чуна. И то сва због једне жанска длака и фарбање... Ово последње је Вељ "хијенин крвник.

Увек она у праву

После пре свађе нису мислили супружници, нашто се жена смирила да плача, рекне вам: «Мужу дрвета, да се то не би тако нешто чуда да се догодило:

од сада ће будемо живели мето мислили, бићеш у праву ти, а ја будемо разговорили мишљења живу праву ја».

ДОСЕТЉИВИ СЛИКАР

НАЈМАЊЕ...

Јочек персиског шаха

Године 1901 било је прошло пола Србију персиског шаха, једуће за заседну Европу. Пикола Мариковић, као министар просвете, био је одређен да високог госта дочека на граници и да га допрати до Београда.

Телеграфски распис министра унутрашњих послова да се шах долази кио цело туђим возовима пругом, спонао је у Бању Пољанку. Али је, за несрећу, у тој мој српски начелник био на одсуству и старији писар — правник не умејући у њихов службени спис. У српској згради био је само један практикант, млад школарац и нејасан. Кад прочита телеграм ни он ни ништа али не мисли куд: пошто добро промисли о свему, нађе да ће њима најбоље дочекати ово народно дело стоицу изаћи шаљиво-ћудљивог и он га поздрави врло-учтиво говорећи:

— Сјем вас Бито! тотино годинс пе лоц не знате умерорну српског официра. (Мајковићев је био рез. капетан, у Балуи говорио Бор, кеја се тада налазе). Писар је стајао обарена глава а Мајковићев са обрте свештаном ну (који је колишно сано у мајстор, бос суботи):

— Је ли то пратиоц свештеномоо одатле?

Како је учитељ био без врата и нашао изгреје и шета по бао збогом ући у канцеларију, пошта чега пословоднје писму и молрад, онај замишљено бацкопавши оценсе новаљеног персиског шаха, коме је «бело-бандо пропокрио дугачки сан.

ДА СЕ НЕ БУНЕ

— Дакле, господе, ви је кадуне чекао!

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

ОЧИ

ЈЕЖИ ГАША И ЊЕГОВ ВЕРНИ ДРУГ РАША

Ах!
Ух!
— Реци ми брате што сно до-шли у тај биоскоп?
— Зато што је ту топло.
— А зар во вас двојица мора да гледа филм?
— Гледај ти.
— Ја? Ме интересирају! Ц-вала, баш њему да га гледа.
— Не мрмљај!
— Ух!
— Ах!
— Вог моживо вене филмі О-ној време бише бољи!
— А што?
— Бише је тишина па си бар боље спавао.
— Ух!
— Ах!
— Дижи се, вође вено да прођеш!
Господин: Молим пролаз.
— Не можеш.
Господин: А што?
— Зато што сно нас двојица и ви сте сами.
Господин: Идем у дирекцију да протестирам.
— А где ћеш да трчиш да ти правимо праћи протестирање!
Господин: Мангупчине вашспитачу!
— Ух!
— Ах!
— Ако се још буне, измлатит ћу.
— Тебе ће добро ал' биш не мрзи ти тусалом отирало ја.
— Ух!
— Ах!
— Који се филм даје?
— Шта? Јеси ли интересује?
— Не нашиме! Онако само питам. Хтио сам ја знат да ли ће, господине шпедиш себе плаи или смех.
— Ух!
— Ах!
— Ја знам ако тебе неће ме видо. Сими боре пашнр!
— Скини ми га ти.
— А што баш ја?
— Господине (чи...у мрсиу) а што ћеће дене да видите, скините ми слободно шешир, али да ме га после опет ставите на главу! Јел ваки?
— Ух!
— Ах!
— Сложи слободно ете. Заслужи ја тога бао.
— А шта се сад виш?
— Пуно шворних пребијених.
— Већ сам то видо над сво доста.
— Ух!
— Ах!
— А тешо ли ти ја са стражу-вата лопуша.
— Ух!
— Ах!
— Лажеш, неће то истина.
Ух!
Ах!
— Дајте ти за право јер ћеу да се искупљелам.
— Ух!
— Ах!
— А дакле ја ти ја ни са тај филм нисто дознао.
— А што ти се бавиш јел' ја рекао?
— Не, нито се ту ништо зна. Хоћу а дознут ја ко ће гледа.
— Ако ћеш мени пићи а тре-бут ја ти ће нешто.
— Је истина ту!
— Ех, брате, пошлатић ја кавар неку негде вако ниће!
— Ух!
— Ах!

— Помрли се мало — зашто дошли су нашли укућанима гости из мрковца, па би још наручу!

Мали Перица се пита

Да ли наголићеће станују у колибама?

Како се прода продаје у продавници зидарима?

Шта ћуриста ћуре?

Чиво чика Пера дукан, кад тако конак да је по безданима?

Зашто на сеоранов Мртвом мору?

Да ли се лепа зове зато што је у њој лепа?

Кома се нашли сунчани сат?

Бадљикаве истине

Чести су случајеви да вени човек који спасао живот неком другом, само из страха од вечите захвалности.

*

Данаш се непознатима, јер кому сам што нисте. Познатима небитни, кому ли што ја сам урадио да нисте.

*

Кад бих могао, веровао бих да ћеш знати много, кнуге су беспотребне и зато. Чак онда да произиђеш тисам дубоких кор!

*

Мало је интелигентних особа вен много више има оних са смеском да то кажу.

ВЕЛИКИ РЕЧНИК малог Перице

Ухвара — јак рат.
Контејер — чоше које гроје ствари.
Пикарије — пиво које рано пођеш.
Мангупчина — Максимална мена.
Мртвац — противобран мирних.
Безданица — Рупа са шећером.
Пророгрод — гроф који нам пада.
Пајдовита — Пајдов чоше.
Ремиза — ракоња.
Сликовер — чоше које само ради.
Сарајлија — сељачка.

КЊИГА НЕ БРИШИ

— Ана носита по Брком Перо, мени ни сина трешњу за пушкомбу.

— Пази, каки је нас кол!

МОЈЕ МИШЉЕЊЕ...

Моја је мисаоиена да ће трајало забрањете дуљеа. Али, мислим вако, је то потпуно рашумљиво, сваствен сам свеа ташкаћа ово него, вен са мало добре волје мора са усиеће. Требаће ви ај поћуће из сегашиа као новца.

Од дана 1 маја закључно, будаве вику вукуи у слободном продајоту.

И осиаиуо бе тај дан. Да ли бе био гоиаиа? Тја, мајо је мисаоиена да бе био као и сви други. Елем, тог дана вики бе ајдук правио на улици једиој женој пазарџи:

«Госпођице, дозволиће да вас пратим.»

Али позиавајући већ нашу уредиицу гоиаћима бе одговорио:

«Иди ми ја, драга господице, сви ви књиге ио кидаш!»

Мислећи бе трошуе новаиа да бише, где би са задиицом је дном интелигентном особом, проваиио бе иекоиа ову лепу прилику та бе, захваљујући томе, иа себе.

«Ха, што би да те пратиш! Сабаћо бе ти се!

Тамиће после!

Мислио бе са изговорити и иа ово је другу вакиу, иа прииос. Уиапе да ово звучало иарочиту, забринути ви иајстрапије да дозове иа ово! вако. Сва бе која сруда полагано иајстарија сва до пајсиодиије.

Посебиом пуиицом се хвали бе бе гоиаа дечица и замишљао вост. Благо им је иаиа!

Иби прабљиуо да иа прочитаиа ово одиле! Нека сваро већиа код са правиио молодиа ово, што ие бе вики једиа будала, која се пресиће, кетеи пошаиои човек!

Иби, иајзад, могао бесиио бих да остваиио којег, ако му заиоиси свог дечје лутке Фросе дрвеиа Фрица.

«Али молиш вас господиице, да сте им купуо 50 дииара одиом!»

Одговор бе Весиио, захуђио у њега:

«Ви кажете то да ме вратите!!

«Да, разуме се, одговорио бе овај, је вам будала са пуиим прсииом ие та, фуиделиаиа будала!» показао чак и виимеиарту: «будала Пеја Пајић».

Да, одлучио сам а мисаоиа да се и ви сетиите са иеком бајо бе бих добро. Отприлике са ви једиом од ваших сиајиих девојака која ие тешко ствуташ! Забрииите ме вако сиа ученика са учитеровим крагиицом, суиђеиицима, забриииоо ме ти са свиу иду — иа иаиер расиорави да ие свиу обтаву сиа иекоје ио и ииаде.

— Ниуо сам да имаш једио иа-зад запослеиље.

— Да, али иисам до ју га скора пронашеи.

— Где радиш?

— У стаклорској радиии.

— А зашто иисиеш да ћеш иа-пустиш то иесто!

— Зато што је газда врло мер-зовоа човек, а иеко сиатрај за материја у стаклорској радиии.

Мало БРБЉАЊА

— Хоћеш доћи са мном да ручамо. Хеђемо у оиу кафиу.

— Не заболе ту, ваљаиу добро позиајем.

— Па шта у чеи?

— Ту увек у чорби плива муи.

— Немаш да протерујеш. Може да си изиашао иекима иеки иос иа ће ако ие отстраииом из чорбе.

— А шта то?

— Става у чорбу и пусиоов, та тако пуиоваи одиду муве.

— 111

И сувише богат

Шпаиски војвода Медиио од Сиаронитиа биа је толико богат, да иије знао ио иајтеже су му приходи, ио колико ииа дворова по Шпаиији. Једиога дана, позвао би војвода дворскога архитекиа, да му иацрта иајиовији дворац у граду иајве иа свиу иаиђа. Та је биа иека врсиа иаиа.

— Изволиа, господиие, одговорио му је архитеиа. Иеш господар иије овде, а иикако и ие даказ, ако ћеш је иајбоље да будеиа господиииа и да ирвиио иутоваа и ошиирииа под њеиога крак, као да је и он ио себе.

И тако прииће и уготе Медииу Сиаронитиа што су Бошк уиаеле. Он са иајпо, иајиио и царски пресиавио иоћ.

Сутрадан, дагодеће иајсиајиије, заиитао их је ако ииа свога тако пубиоког домаћииа.

— Ја сам у једиом од замака господиииа војвода Медиие од Сиаронитиа. Иеш господар иа дворци часиу и овај крај, ие го ии и ие позиајемо, али га ипак ваоиа. Ја је добар и великодуша.

— Гаа, заиодиа со ваде госи. Ја са вак ииаде иисам ие сеђао свога замка у овоме крају, ии биа пријаиеи цаи ћарин да иди пиичицима иаоружаиу иаше заиоиреи и вад иеиећ је тус.

Ие то је иироструиа иаоиђаиу ио заиролаћеиом сиуиеиу, па је сиедиог да иађе своје иовчаиа прикаиеиа и да ио иегрва иаше је прииоиоиу у своју куће, и ио ио ии дииа.

Иаоиса тога је фиаиа

Хоћемо само иеиаиеиреиио пу-ии, и о Будиииа ии ииаиа ии-шиа.

Није исиољиоиа сваа да би, по-сле иавеиог врамеиа, трашиа по фиоиовима иашиих градова проиаоди са иовиим сиарим муиеиу-ииом. Ако ври зорјеси ћеиуи, ии и иову будиоу, сво ће у својиом иоиољиом сиаиу.

Наша пошта

Миславеци: Кажеш да никад ниси радио. Па ваш зато и идеш на рад. Морао си никад да ниси, в послаонца вала: боље и кад него никад.

Вођи: Свиђа ми се начин на који сте читали твоја писмо. Толико су смешни да не смијем да их штампамо пошто би школарци чекирали.

Мазалу: Стиче су ти добре и ако ћеш за нас. Ту треба да нам на калдрму а не у новине. Поздрави се, брат, адресу.

М. П. Шибеду: Перо ниће за свачије руке. Зато боље узми аспиратина пилуљ бољу јер неки од тога могли користи.

Стеки — Неки: Од тебе ће нешто бити, али кукуречета тешко. За сваки случај набавн једну свињицу то ће комбиј два-три године и после њиме већ видати.

Пољопривреду: Ваши су вицеви биће за људе који четрдесет година и сад су са сваким убједљиви. Зато ни ми не можемо да их штампамо на другом месту него у — корпи.

Пољопривреду: Зашто се жалиш на тешкоће путовања када си једва чекао да се бринеш за народ. Сада те са пруже прилике да одистинско дођеш у везу са народом.

Гаврк: Не треба забрањивати на гатску пословицу да неког не треба чекати ако што не ће нешто да тебе други учини.

Вади — Лесковац: Уложите сво труд у добрину сало на једини разлог: Лесковчани су забрањени в српски ниски науци.

Мицки — Пеленице: Ниси ти једини који је сам нашао. Зато ућеши аспират да поски на бобе свакулаке. Јер кад ће спекулисати конкурата стоваки ни пронаће сада биотрбака.

Женске вести

КУЛТУРА У АМЕРИЦИ

— Хвала Богу кад је Хамлет нашао мртвачку главу! Бића вальда запамћивање.

Тетка Рожа одговара

Биски: У пролеће са обично воћа сеиделе са дрвима трешње и мосром цигелом, а место костима земљар са рулетом. Чувена ваку у води а онда ће се сваки одлично зна шта са ће нова шећера.

Цапетту: Тај случај је обичан, зато нема да уобразиљаш, већ се скоро праве примјерима и тражи другога, који је послушније и вернији. А тако се још могу наћи.

Бориу: Што ће тебн школе кад ће тако писма дадиља да ти нешто важно знаиш. То са вальда не учи у школи. Зе тебе би било најбоље да напишеш књигу.

Стојанки: Има ти покварје да ти постојеке зато нам се шкрипе ако се дрво тога Стевка.

Мицн — Загодини: Зе тек је најбоље када се не умиса и не мажа јер онда је нова фигура и лако са примењо свима врлемењским прилнкама. До душе мноје нежна, али нежност није у моди.

Бранкици: Чим је професор физнка млад а ти нежно да си знаш, када те он учнти формулу те са расплачи и створ је у реду.

Роси — Тупурнје: Тебн је дете тешко одговорити. Ти прнмеш од домаћнног мушкарца да је вркан и интелигентан. Мафуташ, чим је вркан он на можо бити интелигентан и обратно.

Смиси — Крушевац: Пријатељ судова добнје ножа из рукама пату бодљ и онда неће бити бледа. А можеш пробате и са гремиз рубља.

Верици — Сиидрсвско: Сада је прнлнке па са отшнеш предмете са тим тврдим звецкнм до. Лезов и вальда ће са у нреку мајсмета.

Ранкнје — Пуљанскнје: Озога пролеће нисе са јасни од крзе и прнно тога са можи обући пенанно. На глазу шећер с пнрнно и што са тнче цнклама најбоље да идеш боса јер ће та цнпала нескулати.

— Да ти је мој глас исправно снимљ сву сву!
— Сву во, ако зато све нзлазе.

МЛАДЕНЦИ

— Изгледа нам сата драгаш ја командиру ја пушр. водељај.
— Ја јуна.

Изгубљено

Лета породица

Болнх уладе жупнку у господскнм бнро за удају и женндбу.
— Дајте сте нам уредите с вашим девојчнм, коју сте ми препоручили!
— Са госпођицом Зорнм?
— Да. Нбм слад, ја бнх робнја!
— Ко то каже?
— Богнћ дрвоку: Ја! Ја сам го ннкако тамо упознао.

Може и овако

Млада жена завнче: — Перо, пусти ме да зиму проведем на Златибору. Тамо ћу не тебе мнсленн целог дана.
Муж одговара утешно: — Бољо ја, да ти останеш овде и мислиш цео дан на Златибор.

Не одговара му

Барнћ са страховито посвађао са женом. После тога одлучи да оде у биоскоп. Дође на касу и запита евтнно:
— Ја ли то нмам весели филм?
— Сасвим весео.
— Тада извините, рнна Барнћ, ја ћу радије волео да гледам.

Више стражује

Нека почетница у певању уђе на једнодн јадд и уз јану пратњу да буде примљена на аудицнјенцију код Масканења. Пре него што је почела да свнра пред композитором, она поче да нарнкира:
— Оп, маестро, тако ме је страх, толнко се бојим...
— Нпкад колнко ја — одговори Масканн.

Слабо му вернуће

— Чуо сам да је госпођа Перн родила ђуке сина.
— Ко те је то рекао?
— Перо.
— Перо? Та познајем је нлшо добро! Треба вероватн само половину од онога што он каже.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: «Просветна задруга» в. д.
Телефон редакције: 25-631.
Штампа «Лучи», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

— Видиш ли ону кутуру! Тамо сам расклопуто сопу вернабу.
— Та је сигурно била драматична сцена!
— Бомо сачувај. Он нпје дошао в после и сва сата отишао сам и ја.

— Нпје ли Цептрала, где могу да добијем нар ту за једног муша!

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучикаво штампе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за продају новина и часописа, Београд, Вождовачева 5.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.—, годишње 188 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 27 МАРТА 1943 — БРОЈ 75 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Атлантска карта пала у море

Лондон, марта. — Приликом олује на Атлантском океану, Черчил је испустио из руке Атлантску карту. Како је дувао јак ветар, карта је пала у море и због своје немогућности одмах потонула.

Представници емигрантске владе, који су од ове карте очекивали за њих народа чудеса, забринули су се за своје позиције, али ни је са задовољством изјавио странац свезданог:

— Шта се сећирате, вид је ова карта већ била застарела. Нову карту правићемо ми сами — у Сибиру.

Тражи се кључ

Јоханесбург, марта. — Јужноафрички министар председник Смате изјавио је да ће изаћи на предстојећу конференцију у свим становима и приносе кључ који ће моћи отворити капију Европе.

Према Смутсовим мишљењу већ је крајње време да се отвори врата Европе. Ако, и поред тога, не буде пронађен кључ, који ће пасовати на кварцу брави, онда ће пресећи ма који други него да се пронађе бар неки чаробњак, који ће да ће пробијени овој брави и да уђе од ње отвори.

Рузвелтова књижица

Вашингтон, марта. — Поштo је требао да говорк са Иденом о многим питањима, који су тутњала, а поред тога је морао да нешто изјави за америчку јавност. Франклин Рузвелт се разболео од књижице и не излази из куће. Чак је и са Иденом говорио кроз шпијунку па се нису добро разумели.

Чим се Иден врати у Европу Рузвелту ће бити боље. Бар тако каже његов лични лекар Велс.

Пронашли лек

Лондон, марта. — Овде се говори да је пабиј на судбајан водоникове киселине, који је лекари пронашли и дозвољавају, нема тренутно обавезно средство.

Англоамерички лекари воде ја ко енергичне борбе против ове болести. Већ је неколико болесника у овом граду излечено.

За сада случај јелте врло ретке, пошто ваздух воноји врло чист, али се не зна да ли ће средство помоћи.

Пробна победничка вожња

Заборавио да каже

Лондон, марта. — Пасле свих прича о другима фрау, остављало се да ће Чарчил рећи у свом говору где и кад треба да буде други фронт. На тај део пажљиво говора нарочито су били радознали они из Москве. Међутим, Черчил је, у забуни, заборавио да ма шта каже. А можда и га није сматрао вама на интересији.

Испао из списка

Вашингтон, марта. — Један од резултат Идновог пута у Америку био је тај, што је са енглеског буџета расхода за пропаганду одмах изостављен за да Гола и његову поворишну трупу.

Чим нема ниће интересантан за Англосаксонце они га радушнорећу. Сада је Де Гол на реду и ко ће даље после, видеће се. Ортаци неће да трпе оне који су непослушни, а много коштају.

Нови Амерички проналазак

Њујорк, марта. — Један овдашњи инжењер конструисао је специјални радиоапарат, који аутоматски даје сигнале СОС.

Кина и Аустралија поручиле су одмах велики број ових апарата и захвалиле се проналазачу на озако попоћ услуги онима који се хватају у ли за сламку.

Нов успех Рузвелта

Најроби, марта. — Ребељски поглавица Гојама, у коју је био заробљен један број италијанских официра, ослобођен су да признају Негуси за цара, пошто је међу 32.000 становника избила глад.

— Ја нећу другу, нека се пронађе да ту Американци храни. Ако нећеш да ми прибаве од своје војске онда ће ја.

АМЕРИЧКЕ УСЛУГЕ

Београд, марта. — У последње време приметан је један велики број америчких трговаца и трговачких помоћника у београдским трговинама.

Многи од њих говоре врло добро српски, а неки чак и немачки. Они су основани трговци и за кратко време ће потиснути америчку конкуренцију. Специјалисти за откриће, да ће ускоро отворити и неколико својих радњи.

НЕЋЕ ДА ИДЕ У РЕФЕНУ

Кубикшеп, марта. — Два Американска официра напредовали су уговор о женидби пошто би сад хтели да у тај посао уведу и свога човека који ће моћи да се споразумева са њима. Један од њих је одговорио: „Не гутај! За гледам сиру воденог и њиме своје рођаке што ћеш у пратњи, јер ја не ће гдено изаћи".

Заборавио да каже

Лондон, марта. — Пасле свих прича о другима фрау, очекивало се да ће Чарчил рећи у свом говору где и кад треба да буде други фронт. На тај део пажљиво говора нарочито су били радознали они из Москве. Међутим, Черчил је, у забуни, заборавио да ма шта каже. А можда и га није сматрао вама на интересији.

Испао из списка

Вашингтон, марта. — Један од резултат Идновог пута у Америку био је тај, што је са енглеског буџета расхода за пропаганду одмах изостављен за да Гола и његову поворишну трупу.

Чим нема ниће интересантан за Англосаксонце они га радушнорећу. Сада је Де Гол на реду и ко ће даље после, видеће се. Ортаци неће да трпе оне који су непослушни, а много коштају.

Нови Амерички проналазак

Њујорк, марта. — Један овдашњи инжењер конструисао је специјални радиоапарат, који аутоматски даје сигнале СОС.

Кина и Аустралија поручиле су одмах велики број ових апарата и захвалиле се проналазачу на озако попоћ услуги онима који се хватају у ли за сламку.

Нов успех Рузвелта

Најроби, марта. — Ребељски поглавица Гојама, у коју је био заробљен један број италијанских официра, ослобођен су да признају Негуси за цара, пошто је међу 32.000 становника избила глад.

— Ја нећу другу, нека се пронађе да ту Американци храни. Ако нећеш да ми прибаве од своје војске онда ће ја.

НЕЋЕ ДА ИДЕ У РЕФЕНУ

Кубикшеп, марта. — Два Американска официра напредовали су уговор о женидби пошто би сад хтели да у тај посао уведу и свога човека који ће моћи да се споразумева са њима. Један од њих је одговорио: „Не гутај! За гледам сиру воденог и њиме своје рођаке што ћеш у пратњи, јер ја не ће гдено изаћи".

На то му је Рузвелт одговорио:

„Не треба другу, зар не желиш за подзалогу. Па ни сам сутра вољности. Ко не верује ни нама Поланд и друге мале државе".

Они пријатељски разговора гроју и даље.

Преглед Страње штампе

Лако је говорити али је тешко створити

«Макинг Њуса» вели да се председнички кандидат осећа мора-ју апсолутна спрема.

То је лако наглашати али остварити би једино могао Никс, ако поново прође у своју струку ме-шетарју, па прође пешке преко Океана.

ЈОСИФ

Обећања — пуна кола

«Њујорк Тајмс» вели да се народно-ослободилачке прави Гувернеру у Америци заборав не чињењем, што им обећава своју помоћ економском срамбена.

Уосталте, Гувернер је највећи преварант за обећања, пошто су Сједињене Државе пуне!

ЧЕТИРИ ЈАХАЧА АПОКАЛИПСЕ

Пољопривредни четвр' ваздуха
Зарезише четвр' добра кола
Загресташе једно нашим синама

Ал' говори онда из облачни
«Гле четири изгледа Божја
«Назвао зверје још родова људи

«Они несе четири завапиле
«Сиротиј, рата, глади окупљењу!

Беше му

Енглеска новинска упутству на Ви-ршку Сједињених Америчких Држава вели за сметност:

— Ми смо били једини господари мора.

Али за Енглеске Луде ни дајо ништа!

Јак темељ

«Сандај Тајмс» пише: О двема флоте не чујемо много, као што би требало, а то ниј своја темеља.

Наравно, да ниј, и то морског темеља.

СВАКИ РАДИ СВОЈ ПОСАО

Дакле, видите, — Да би искупили грехе и умивали руке у невољама пустошења Србије, а-нанта Сакрет одлучи су убијат једног угледног политичара, бивш' министра социјалних послова у српској влади.

„Слушајте са потрпљењ" до је овај несрећник био протагонист Енглеза. Чудно је да само људи који се зовите Енглези одлазе тајанствено на други свет.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

НА ДОЊЕЦУ БИЛА ГРЕШКА - САД СЕ СОВЈЕТ ТУЖНО ЧЕШКА

На врхове је одјекнуо ударени гонг
Од кад на Дољецу прође један мегдан
Ратници надају ни кад ништа да се чини
Стиче нестаде ове свакини наоружан
Нема више ланца и свакшега проскоче
Нема офанзива исклада из вида
Фронтови потеже без последњег гола
Од напада куда ни јединку се кроза
За здравицу чаба стрмоглави су чаши
Сада се сви сами офанзиво плаше
Особљу јесни биба трпеше чуда
Терминални трошкови сваштега су рудо
Зар заслужест прати, велики и пеша
Од рана Дољеца и града Харкова
Прослављен лични, утеси се лакше
Сад у Москви виде да ће бити свашта
Зато друкчије гуде, нове вести брује,
«Што је с' другим фронтови» — сва се чешће чује

На терену вели на Лондрин свеци
«Било другог фронта преко данашњ месеци»
А одговор овај летаци са преводи
Било над на крби некад гроиће ређе.

Черчил шаља Идна преко мора сина
Да види да л' тамо расте љубичица
Важно се Иди по дебелим мору
Видео ни муру а ни Лосперу
Ал' Рузвелт устаје ил' мисли у вису
На сан дан пријана добр' пријатељу
Зато Иди мора да чде до Хага
Па је тут такође био свако шала
Али бар је хвалте пастиело, кола
Јенен шкартирашн његовог да Гопа
Стиче његова сад је неготовн и танко
Него остаиице без пуног чанка
И он хвалте сада у свету не ижи
Зато сад са свиком новог гласу грмни
У Њујорку Иди сада вешто служи
Да с другом Рузвелтом Москву надвикује
Ко и увек да сад о томе се ради
Да се нико опет обмана, изради
Рузвелт опет неће Лондон за оргона
Иднова работа није много лака.

Да објави свету шта сво има ново
Спори писац Чорчил дуново је слово
А иод њега увек непрестано машта
Говорне много, мозгање свакта
Ал' понедвнак речи стеиљеиу није
Где је то бојиште где се Енглез бије
Стеиљеиу је увређ да ни фали спреза
И опет се уда он сами у врзине
Па из краја ове говорљиве шаље
Он је опаснна сва оргаиа жива
Да вештица своје имеиа на труба
Само нема бута, сва једна за зуба
Па да забораве завјеиаја стара
Да пречава свој ни свету не пожаре
Но јануне само, чим се пуја крнина
Тогд ће избрисат са планетног списка
Па не крају своје те шеиљава прича
Рече да о реду нема да говорим
Грешке многе они неје иеду гаје
Да ће ова гужва мало да потраје
Па иод се сабере те бесада лепа
Цео говор ово без главе и репа.

Амерички музеј

НОКС: — Не, господине председнче, у овој сали нема ниједне слике једног бродовл, није ниш је ре-сали нисмо се само разни бродови који ни је по-ћина напали са у другој сали.

Једина услуга

— Шта мислиш ти Фрањевине, шта бих могла да учиним за Мореновца?

— Да носиш фарингу!

Опасно оружје

— Шта са играш, Винстоне, тим алатом! Зашто да ја то одсеке.

— Угледао сам се на тебе!

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА 21 МАРТ

Мој конџија Наум дошао је на посао. Увијетио ме госпођа Лола у сва четири ногу сва не зна где ће да се дене. Увео ми је неколико дана једног клоја под закуп, жарколико ја у судско на чијем сваки клоју да посједе. Али клоја, као за пакост, нема. Дуге сам авторима по оскуи сам живо. Зато сам Науму рекао да ћемље водом из бунара код плаца, па одмах да сиђе. И оде човек. Баш до његовог клоја стоји једна распућетина, која има бунар у авлији — а ми и дан данас — ни је обавила да ће да га послужи са кантама. И сам би дино не можа бити боље да Паки не пада на памет да обиђе Наума. Кратке жена па тај не Пашино Бого. Дође и дође, пашић, и он једне и пусте. Није чак ни поручио. А Наум их са коровом. Ну нашто лешку у крше али се сам тоам до је отешао у кафану да гуцне коју.

Чекаће они на мој повратак, чекаће и лабуд а Наум иако. Напад га прокиша код распућетинеког у врло дипломатски положају. И сад због распућетинеког бунара Наум седи код куће са завојима гласом.

ПОНЕДЕЉАК 23 МАРТ

Дакле Мондајак па са њиме разговарамо шта да радимо до јутрос. Дакле нашу, мисли ме човеку, када смо знали ствари. Цалу недељу дана пуним глазу шта да му кутим са госпођа да смислим. А јутрос каквом жени!

«Ја ћу да са напрамим болестић, а ти иди сама. Одмори одмај авлу сам на пропадрије, а имаш извиње».

«Баш си луди, жена ми звала. «Какве сат, какви бакрени!! Зависи сам јучи серћу у волнеи пошаљ и ништа се искренала, а сад ћу да уживам инсектарот. Кад ме то одвезена ми до неће да буду благодарни».

И, заиста! Када одвезоше ону госпођицу, младожењине се засиђа киша и нађе Сава, онако за свако ако случај, кажи:

«Када кућа долазиш да чекаш, врати богати ћа] вонеђ то ми је једнако за серћу и пољопривреду».

— Пекар пите какво ми је, шта сиђи да одговорим!

УТОРАК, 22 МАРТ

Од јучи је капетанско пролеће а ми се за то не примакнуло. Кажем јекоји дан и, вађа обо пролеће, сиђе је «бобаа уз фуруу». Ово годие дође код мене Гоја, бивши службеник у чаша надлештву. Без капуте, па цвонка. Не ово да га траје пролеће.

— Шта си се ти зачудо? — чудим се ја, а он се зелене за аптарију по свако цвонка.

— Где те је капут? истиглеп ге је, а он ми мазално вели:

— Однеи га господин мом адвокатом. Док сам јучи био на раду, неко ми обио кобу и једно сва жена...

— Мо нормално, цела ваш сад! спасавамо га је, а он свако цвонка и сеоке ромонка.

Ве ми га жао, па му дајох један старм «бицитер» и он одо сва срећан, а увече сам чешко да сиђе нашег пратио и проваћеко у једној кварни, па је возраћено и моје «бицитер» ако у чеонка.

Учене добро, пакиј се!

СРЕДА, 24 МАРТ

Стојимо пред бесоснима, мој кум Ранко и ја и гледамо њеко изгаси ватру. Ранко је ћутао ја сиђе сам од себе — зато и окрепи не причала. Он изблиједи сиђе сиђе цвонка и нешто ми добацује ја, а ја га игнорисем да се ухватим за сиђе, када пред нас пробе гласа Пере, газдин бадар и батеташ. Ја га учтиво поздравим но њему у његову банцу два мајмуна — а Ранко са одјед ми сиђе ћутљиво кокошка и пољуну за човеком. Мами се нога вознаша.

— Шта те је богами? — викне се на Ранка бадар. Какво је то понашање?

— Мора штићи — одговори Ранко. «Ја сам бих га ногом».

— Па шта ти је урадио? Чудим се ја... «Ево је то добар човек».

— Добар... ко Бакоч! — гурну Ранко. Одатено ми је за мрвицом хљеба...

— За мрвицом хљеба? — насмија се ја. Откуд тебе тамном мрвица хљеба сиђе сам ја рукеш?

— Ћути, ако ти је драго! Чудим се ја... «Ево је то добар човек».

— Добар... ко Бакоч! — гурну Ранко. Одатено ми је за мрвицом хљеба...

— За мрвицом хљеба? — насмијах се ја. Откуд тебе тамном мрвица хљеба сиђе сам ја рукеш?

— Ћути, кође ми дао њеког Лолу за жену — шапну ми Ранко.

ЧЕТВРТАК, 25 МАРТ

Сретнем јучи на Теразијама мог пријатеља Лепосаву. Ужасно се ми сиђи Фићајо та сваки интересује, а јеш горе тридесет година је живи са крилом балоза и играчки.

— Где ћеш пријо? Где си се завукао? — зауставим је ја.

— Идем за обћину за Вор — одговори она и хоће да продрои.

Ја се зграиух.

— Шта ћеш у Вору? — питам је ја.

— Идем да обиђем мог Мику — веле она и пуче суза.

— Ког Мику?

— Па мог верених — одговори она помало.

— Ја у Вору су сами младићи — чудим се ја, а она тек прску у сиеу.

— Баћко ћаку да узмем чику за верених.

ПЕТАК, 26 МАРТ

Цалу зиму јам Јурио мог пилара за бали пук, али он сваки одговара да нема. Нити је било и ће кромпира.

Кад јучи, ја рорућа од њега цвакиу и нек в он ми каже:

— Мовеа, ал да узмеш бали пук и кромпир.

— Наку, на треба ми — вакиу ја. А што знмуд неки продавао?

— Ово, чекао сам цвиру, ал' зима изгаде па сад трговијао — вели он отдахнуо.

Али нмао, да бих добро покрпа, морао сам да купим и ону трговијачку пуп. До душе, ако ме је мексиканац цвонка.

СУБОТА, 27 МАРТ

Данас пред трговцем сиђе Мома, бицин комшија, скромно се и оцвонио па га једне поздравим. А већ дан године мије прошао кин да не каже па ево вест. Нормално невољеку. Кипом мисо дао га пецнем, па га

— Шта има ново?

— Мора мани ми с новостима. Све ми се вратило. Нађу вецин да ми одговара. Ћаћу сам Слефтерка Лондона.

— Зар ти?

— Је, ја. Је вечер. Јутрос сам одлучио радо. Сам вакда мислим да ево ми будеш. Ћаћу сам чику. Ћаћу дон зету...

Пошто вогор рачи са сиромашне сиромашну и не отеде вецин да разговара. Изгледа да Мома нађе одмах вецин са ће оиучити ову говорити. Сваки кин је досте до ушо. Зато се сва рећа чује нам

— Шта има ново?

Недеље БОДУЉЕ

Дистих

Кад чекаш зиме ова
Звезда му сваки мани
Трешњи рађа бар
Ал' зато је горко баш
Док му се чека сиоме
И чистино пиво.

Чичобник

Чисто иоиде бао иицу
Па сам уиео пеиицу
Пођо уза дух
Ал' у сиоиу биго грехано
Па се једиом седа чиоиа
Не прећи му кућух.

Идиу

Истина сам чицу горку
Првао жора, у Нуџорку
Тамо поеле Бога
Чекаћу ли ића фиму
Потврдиће ли чицу Дрвку
Зако при ја грешу.

Харкову

Прао Бошко Бошко, гоатов
Ал' је радиот биио кратко
Одрекао се чеор
Сиоћеу се ииоиа ићам
Чеора иеет да се Бошко
И не биш за зор.

Сајмиште

Резервна екипа

Пошто је сватски путиик Весеан пропуспио, да сву сезону ће за земљаком играч из другог тима, Антоин Иић, који је иекад па можа да гуа авбо иикдте.

Због уобрадице

Водошавском фудбалеру који су тренирали на вежбалишту Дољац одустали су од утакмице на којом играчу и утупили утакмицу мир форфеи.

Иегали из куће

Ежеиа Окиоиски—Бона која је била вида од поне годиие фаворит на утакмицама ежеи-поиста, изненадио је пољупиае — вороваио је пукла гума — на су по-

Пошљедиа

Сиеду утакмицу изгубили ваколиофиоиа. На тој иагоет ове је дефиитиваио испала из кута.

Потпавезно првенство

Пошто је С.К. Макиш одустао од такмичеиа, ва чаку табеле је С. К. Бор, дао 20 бодова, а за њим долеаи Бели Потак са 15 бодова па са онда рођеју остали.

Чук... чук... до фаворитиу

С. К. Чукаревиае је ва први две прошла иедеље С. К. 13 и ово му сба бића. Вежито другу иогу овог прошлог да сиђу и њиов тежа.

Предавање

Среда са два предавања ва гимиаи.

— Шта ми реаиа, утиа ерва.

— Ета, вежито Вуковом са с једиог предавеа.

— А, вако тамои тема предавеа?

— Како да остаиам увек здрав.

— Па, јеи' ти са дамина?

— Та иеја ми биго предавеа.

— Зашто?

— Предавеа са разаблоио ја иеја иаиго да дођа.

Годиши уредиик: Теодор Дамиб. Бласиик и издавач: «Просветиа задруиара» а. д.

Телефои редакције: 25-681.

Штампа «Пучк» Београд, Краљица Наталија бр. 100.

Наши људи и наши крајеви

Равајло хвата везе

Кава ми Пуле соломиле да је Уфунијо свезу своју крупну ћирву и да нема ни да бранов зовиј моју потпавену свилено кал не душмана набедавам да свопи воду -а је ба велики кошта се људи од разуме се па Зашто за не видиме шта може да се уради. Зато сводом код једног шиштера а сам не ваља Да пошлаб бато па ће све да бидне и ја видим колеш и Плаћаћо осетено кад госле тре дома нема шта да шиђу ка у Пуљу. Зашто бре ми плаћаћо лолну. Одразмеру пита ме Дедо с пекаре и је нелаз По Ја сам брате плаћаћо ко вуч с ко шу одроде не оли кажа код шиштера. колеџе ротетки и уресе сам та ћиди свезу уголовим код мог у Бућеру ти седоша да не биду што сам ја. Тужаћо. једва ме окиј што чула шиду одбрани и ми пустиле а сам што имаћу свезу уфатиле стоју сас вћиу и Ема ти дао.

сад сам се вала решаћо да ће фабре свезе већ сас једно и ћотиково једбо је Тако пајдетвени је и Немам газибољу. чим сам вћашо из шиду ја моје кошта из Кола па беж у сеиа и ка ва лано ћано ћу се видим због шшто је сад плаћено трома и крова Пи су а ја ћу пожуком Тра краве и Педрест Пет шубтерија за моје стина ја могу свани ћиш да уфатим две тим кољарове а Сава молиха и кажи ће може да Пођа да сам одвадно тет шос вођа.

кунијо сам мојој жалуни свезову ћарту а злотан сат и дечу сам Пошлаћо слеше анадмоле а сад ћу за ћидно пеку пладиу да уче моју свашу ка клавир ако и ово мало дрошћуле да сам ведну ко је ушијеб. сами велики ћано ће ћидт с ове моте једбо моје жалуне жуке не буваш то чита а кође да је жучи на ово кућа и ћелите па не здравко питаше свеуџеј да ова уче ко сиуе због шшто могаћо ће ћелше леје уводи. а ја ућуре ћу пређелим приставу у окно да можете пала и не ћифилати да знаваре да ваш како равајло гура а сад ће је ћако једбо сте се научали да газите солаћо бћато ће да пашта ове бадне. ама са клавир ћанос у колиџу до сам тарабу па код жалуне Рисовах ама сас да Пуља и код Ће је ћоа ружеда ће Лопата ће ће ројће банда.

а Ја ћу да обучем ареа и ћа ћиловане ћифилате и ћа Главу ћу

Промениће се

— Чујем да се св верног Јеси ли срећан!

— Потпуно, Вероника ми је ју ко рекло да ће ће ми моћи ићи и ни крај света!

— Хм, то ти ни сада дозвољ, а када се будеш венчале биће те ћрнео и кад у кафану за тобом пођу!

Медицински савети за пролеће

Не треба јести масно јер од тога повећа обољења жуч, а ре доволно се дебља натар зоља код се ерго гашко зеви.

Треба се чувати крмаџе што се од ме добије инћенција и ороблен а ко дуго стоји на њој може да га полеси. Бољи олиј дана су пеки из бере Рада ране ја мислеа велика прошаја, настрадале кошто ка је крмаџа одиела чак на двадесетсмеша прикупа рад.

У исећу мору и опрату врше је проклаљено да човек лако налебе. Нарочито је јеких осетљиво и више болеста долаше због тога што људи не дрво једе ка ко зубе. Зато треба дрвеће ус сти заштрола, а једе ма да буде жиром па ће се избећи мно ге болести.

Чуј шапрего чуј

Предратни виц

Нови богаташ хвали се на свом аутомобилу кроз Европу.

— Где сам сваог улета он у Берлин трактор шофера.

— На пола пута каћељу Марсеља и Перпеја.

— Такође ми ситнице за замењу. Рецете ви мени у којој смо земљи?

У ПРОВИНЦИЈСКОМ ПОЗОРИШТУ

Редитељ: — Господине управниче, у позорништу има свега мало-нешто људи.

Управник: — Добро. Нећемо одржати премијеру. Бретите ми нову.

Редитељ: — Немогућно, то су сви којима је писац поклонио ушивање.

Добровољачки трговци

Један господин уђе у радњу и зажене трговца да им са мору задњи стварн на налога.

— Како да не, одговори трговац. Само рецете шта желите.

— Молим вас, изведите ову страшну пуну машину. Сваког дана ваља прољам поред налога страшно ме нервира.

ЛАЖЉИВИ ВЕРЕНИК

На улици срешаше се два стара пријатеља.

— Како си, друже, давно се нисмо видели!

— Да кажем добро. Оженио сам се и ево удајем кћерку. Ено прва кућа која са свијем кућевима.

— Није могућно! Дао си девојку свом типу! Па он је био 10 година на робији!

— Срам те било, слепац ма. Мени је рекао да је био само три године, молиће са стари друг.

Вредело је труда

— Ах, Вера, како сам срећан! Данас сам сина скувала мужу ручак.

— Да ли му се свидело?

— Не знам. Сад ће ми узети куварицу.

Моје је лишење

Већ сам у прошлом броју изнео једно моје лишење а сада изношим друго, пошто мислим да је много по дас лишења одједанпут. Моје је лишење да треба избећити истину. Она нам највише нути воду и само смета. А то реформа имсмо не би лепо тешко пошто је свој артикал колико из кладе и скоро га нико не употребљава. Када је већ лукуз онда је треба укинути пошто сад није време да лукузе дајемо.

Срећемо чову бићеру и лепшему па му так кажеш:

— Чујем да си се верно! Јеси ли срећан!

— Потпуно, Вероника ми је ју ко рекло да ће ми моћи ићи и ни крај света!

— Хм, то ти ни сада дозвољ, а када се будеш венчале биће те ћрнео и кад у кафану за тобом пођу!

Нежно унуче

— Ваљда, дај ми тезу фотографију.
— Да је ставиш у албум!
— Не, да се мало смејемо у разреду.

Лопов или и ревносни ученик

ШАРЕНА СТРАНА

Завист

— Јесу ли ваши претходни бели добри и кожни са вама?

— Господин и његов сиг просто су се такмичили у незахвалности према мени, али господа је била велика груба када је то дознала.

Фризерска вештина

— Јесам ли вас добро очешљао?

Код пријатеља хемичара

— Кажи ми, можеш ли ти и кафу скувати?

После вожње трамвајем

— Скрамите ме гипс. Долазим са ишестицом.

Код врачаре

— Хтео бих да знам, где је моја жена затурила мараза.

Познато питање

Пиљар: — Има две кружне више. Оћетели да оставу?

Луда слика

— Овај само има сунчани сат, па свеки дан навија сунце, да му сат не стане.

— Отац: — Шта ми гарантује да ће моја Биса бити срећна у браку?

Младожеља: — Моја љубав.

Отац: — Ха, само љубав. Таса из Ритљак куди јој порад љубави, канту масти, сак брашна и 100 јаја.

На тркама

— Ама, скинете тај апарат. Моја Берта чим види апарат одмах заузме позу.

Моћ навике

— Некад је био ковчијаш па седа може само да се слика са такавим четкицама.

Наишао на мину

Веца је отпрашао Доке „Жуки“ Чавин који је, због тог његовог прекомерног, чисто вешта љубавног авантура него нос не гледи. А воду баш ниа бујну. И још заразну.

Доке тад Веца видео у мерту једну лепу плавушу и одмах се загрејао као зечеја фурунга. Пресвео је, како каже, чисто лисичје поклопна ени девојчице не да га погледа. Вешо ипако свог друга кад није хтео да се упе што се стрмуши господином. Наиме, Веца није у дечинстви, заћалујући средњ кратковиси, да буде регрутован за официрски ред.

Али Веца није од оних што пропадну. Сваки дан са брда, уданиена у кола је ишаотовку плаву дад на полицајну воду. А девојчица нимало ни је „пала“. Лепа пенам, загрева, удаље и потеза да нешто Вецу у сенке час. Час је шеља у Малишани за нашо, час у Обреновцу, на пијац за Веца пропада од путовања. Он вад у ред за Краљ, да позори на пијац, он сво рада где треба затати и контролиа. Та то је чиста Веца нопрам да прода једно одало и убрло и сат. Али ње му ишета ниша тешена. Сам је Пеле добро. И, нашао, бе шта Веца политичку сво: избирајн врем да му Лепа мотаном. Бројни дан се не ма дани један нови догађај, које је нашо вешке горивеће.

Вецу недеља пре подне Веца чак две уплашиле за бносоп па Јако Лепе ни ће за чекати у пола пет. А Лепа тачна као сат.

И тако одоше у Биосеоп. Пушо свето в фили интересантан на који дође на крају прави дека не протоварили ни рани. За крем не пауе. Вид нова Лепа!

— Је одо да попушим цигарет! И одо. У холу вида једну ангу цвеку, са крупним очима, која је пушила туте дамнеа на пиндарских муштиках. Погледи им се среташе а Вецу увеше на ватра кад је у крвоточи дао бен прину. Он се забљеку у кријеу и да звоно не обрси до краја филма. Он бе одмах остео у холу. Цвеке полако пеље у секу и Веца за њом али га разведо чавеља!

— Господине, забрављено је пушење!

Веца знаое збуљени свеани ја бно забрављено да бацн и угаси цигетару. Кад је ушао у секу ни туркнуте да цвеке чеше нашо лако од њега. Само је гледао у тамо праеку и ждао да осветли Лепин глас, који му рече:

— Па ти устеше не гледаш филм.

Лепа је видела да се Веца загледао и по женском инстинкту је знала у чему је стварно узрок бољег осећаја. Док је Веца зурио у секу нојеку да ко-

ве, а са стрема су стрељали два дечка. Узвукје је Веца пљено у му она га и на погледа. Вида он да је изгубио али сад чвеке пронађе зато одмах уједу зовну Лепу телефоном, али она затвори рацефон чим чу његов глас.

Он је сачека прад канцеларијом, али Лепа не изађе сама већ са два другарица. Видевши Вецу, она показа на њега не гласно рече:

—Добро ме је слушао и скрушено разна небеска ам је глуп и досадан.

Јадни Веца ништа је у замљу до пропадне. И сад је дао оставку на Дон-Жуаштво и сеанса намиљено живот. Ни оне! чеке ни до Бонке! Нарочито је ожалошо Биосеоп. А код му чеко спомиња ценбиљ, мгново иам пењу. Сва чиа да му се на ноге доваси. А кад остане сам он само шапуће:

Куд ствдох да натрабунах? И да на навући не мину свеаа отада да буде од мене.

— Ићи ћу извиковарну идеју да се обогатим за кратко време.

— А шта ће да вас кошта... нисо... дана затворт

За младежа добар покрет је девојка за кућни и сам остало кућевни посао. Детаљна обавештења код Разбибриге.

Мајсторска Дирекција пољопривредних школа број 1313/1933 тражи стан са купатилом. Нарочу плаћам унатрад.

Добро опуван мелодиан гранофон жеље да се посебује стенографско-дактилографским теч. за готовину.

Спрашам за гарнизонски сат врсте барбарских радника по најнижим ценам. Радим и ноћу.

Интелигентна полнаја стара 20 година добро неатленована на продају. Видети код Јоце кафеџије.

Млад и здрав мешанац прима зна вишу кувалицу, сабирца и довођача за ланчу употребу.

Најбоља поклона за младенце дечја дубока колица продајем по повољној цени.

Намештам стан у центру града за два самска момка младића од трест само бољој госпођи.

Услед одласка из Београда, у отупно бих дајо комоде, дан чан ноћни и сва сребрна стварја на чувење.

Овим поштеним моју снегар мајсторе да се у року од три дана врати назад. У противном ће прекинем дугова.

НОКТУРНО

— До врага, ни бојим погрешно сам врата да дођем у њен кревет, а ово свашава, опет нисам нигу идеју да отпашта у моју кревет.

Бодљикава козерија

Данаш ћемо да в нашо мишљ и сте осете мало себе и културног миљеа. Нема ништа сигурнијег од тога да се ваздух рукама и жестицу исеца тол и поклоњење ноктам. А ово бело је и право. Ни једна од тих која хтела да верује само је тешко женој друштвеног живота да одреди изузетно, нарочито у сеоским срединама, где ако ствари ће доћи. А поред тога, чеки на ред у месарници, пекарници, у мола пролу и сиуза ручак. До душе ово сасвим добро ни полезу, отпату журева, вечери и ручака, рада, свакодневних сеанса, родних прича и хирометра и Њихових Величанства — Огорчавала. Али ће за то веселнице мужеви да протестују. Неће у шприцу жени, која је део дан рамотала, каста на њихо да узнемиће мужа прослушања и да грами дечу у њиеу.

Наравно, да је ово само једна! Куд ће резимо, жидан Лоја, Шуа, Дејан, Луја или Бебе која чи на таки да грами штоваћи да ни вољала не односи са колоција неку недељну или шнуфтавиу. Ако ваћ ниште дође за ово то треба да радо, онда бе морати Мерко, Стева, Паја или Тоса да звуку рукаве и расовно по коленту, јер и сама тешко о том нуку чија жена остане без сеџашења. Ниа да проклети арогаи Маринка. Жена се брани, дуа, трчи по кући и ван кући жуи седи за ручак, ова пред њега трсте тапер ваки вокра на само дрекне: „На, ждери, сендук с мозу“.

Али фолк бољу дакошња мушкарца су истрпљивији и у великој форми па ће јако прикета на себе нема обавеза. Једини морају да прокеће ноктам и мотиве. Жену ће убудуће назвати „ћоскетом“, а мужева ће звати дета: Шпедиша, Пеница, Кетиша, Суза ета.

Бољи тол нате мелодиске мода ово) мени жиоста на коју су се тако ћеле и одустала од свакодневних занимања. Што ће нам кадре: „То не гуди на грудно коши“. Зато могу да се врате кеоке год којеке реформи, нодеа ћеке не мисле да мењају ноктам, не зато одаће мужеви неће се држе у круто...

— Ви сте свог друга пошли о-хладели, ша сте нисли у ваздуи рукавиј

— Ћуте чеке и пошта вицо...

Овомена

Кондуктер: — Господо, сада долазе гвоздене мосе. Водите а тоне рачуна и не помељајте гла-ве кроз прозор!

Путник: — Врло вожно, је-ер у ду радим шта хоћу са својом главом.

Кондуктер: — Што се њено тиче, можете да радите сво, али ово оштетите мост, платићете ко-ред.

Штампарске грешке

Тај зимски бијка умјећни невољник насадљују (закидају)! Дољи домаћ.

Очекују се да ће витешки изађи (излазе) ускоро пастн.

С успехом је извршен (уче на-сад (чеиа)) борбених авиона.

Лука је служнка као ратна бо-ба (бака).

Тешка седница почела је (једе (једна)) дискусија.

Полицајн је успела да реши тешку полицу (ствиду).

Исплаћен сам себи цаву (једну). Најбоља зелен (чеиа) перо до-бивате код...

Ова дрска крава (чуја) је за-пљувала цео свет.

Најзелији стромни (стаклом) за издавање.

У предграђу је успостављен над (врх) Београда.

Идиће са полнуо ренсарски Бокаа (поеке) у центру града.

Пред знаком невода стављају се две мачка (чеиа).

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

Грбљања

— Здраво, пријатељу стари!

— Здра... а ви-ви-ви!

— Имаш књижицу још ?

— Страшну књижицу, брате. Требало ме је само нодаља па сам заустављао једног пролазника.

— Какве вам ваше књижице за пролажење?

— Моја књижица са пролажењем ће, ево, пролазити са мојом књижицом.

— Мир, ата гуштаче. Објасни ствар већ једанпут!

— Па ето! Заустављао сам га и ја њега му:

— Да ли ми сте што видели? — Овај једнак нимо само књижицу и то ми је и дао.

*

— Зашто не држе до чега сви највећа држава?

— Реци.

— Угледно сам своје жене се одликом.

— А што то?

— Зато што ми је увек последњу реч.

— Ја ипак волим одјек него ја своју жену, јер одјек говори само онда кад говорим и ја. Док мојтана моја жена, говори сталио!

*

— Је ли ви чуо да се Пера оженио?

— Је ли ћаволиште?

— Не знам. Одавно се већ пре њиног дана. Били су отишли на свадбени пут у Ниш, са ког су стигли посли су фудбалском утакмицом. Ја сутрадан је чујем пеструшкот гласа у кухињу па ме је осетљивији.

— Мора да су се чигод волели!

— Не, него се фудбалу почињо. Ово је су мислили провели пастиност дана у болници.

Мали Перица се шшша

Да ли си у Сеоском радинку кога сина?

Како може питаш страшно ми пред вођеном!

Да ли си у Овчар-Бањи купаја само овца!

Шта мари материјалиме?

Да ли су сви тежаци тешки!

Кадо си заклатио пилиће мо-ме да се ја успаваш!

Да ли са дипломатске залуса-ма редиво крије у позоришту!

Зашто ли рак показивотрт пријатеља једном пазимиру?

Зашто тера кажо да је и овога пута остао у бубиџ, код ни бубиџа нимаш!

Да ли је у Матицу увек магла!

Одлично је говорио...

— Вољу ме, ако хоћеш да те ништа више, морамо ићи пут и трбало да поступаш са њом. Је ли, например, према своју жени дрвени тога правила.

Келнер! — Ви бе требали мало сира ручак да појмете бар једно час како то чини и ваша госпођа.

Гост! — За ника Бенџа, зар да сласавам и ја једним мирам и пријатан час!

Мали речник малога Перице

Аларгар — Хаго, граф!

Аутостопија — Симпатије према аутомобилу.

Гангста — она која гази.

Дамнатација — дуљење жита.

Дијастаза — где је тетка?

Индискреција — правилно окро-но мирисне ноћни.

Костим — кост тим.

Лидирати — правити нед.

Минерват — мали Рикгу!

Перформ — фина пара.

— Хајд, пајце ви те ва вуд!

Модерна деца

— Но, ипак би и та требало да не поклушава, мастерско ја-дао!

— Мишиш, ти вољаш мислиш да говорнеш с татом?

—o—

— Зашто ова пеленица увек заспаиди ани код пева?

— Зар ни њоме да гледа сту-шоша како се пуче.

Тражите само домаће производе

Нашу стару даму увлаче код ја у радњу дрогерији покушава да украде бочицу парфема. Открива-ен случај клептоманије.

— Шта мислите да нападате у своју добрину? еште је полицијски пистер.

— Узмиљем сам увек предности својој ту производњи у нашој зе-љи...

—o—

У једном друштву говорило се о томе над и нако се но уговаро са својом женом односно му-жем.

— А код ста се ви прво пуј пуграни са вашим госпођом?

— Нашли са сутрад, одговори мрачно професор, био сам за-падрнут.

—o—

Са предавања

Професор говори о значају зо-ког: — Ми господо моје не сиимо заборавити на то да нема на земљи воде на би са мало нер-шити пливати, па онда пливалиште, колико би са онда људи удавеног.

— Хеј, Марко, шта сам бити будалеи! Код се само сетим да сам годинама живопатарио, обојајући грожђарске радње.

Бодљикава искуства

Невина — Вала ниа своју сретаство за чишћење као дечију брао и у одрађено времиа.

У Сеоцу — Унутарњи тимиаго-водиика — коју искључиво чим нам која по коју.

Прашина — Једним прах због пајег се чак и бозварци нају.

Незгоде — Стеар који ниђе нерокидна потрибна, ако ја увек одговара наговоре да се дође до енерге дате са кући.

Филозофија — духовиа филозофи. чоиек је човеу сисан, при да лаки туђе блаже, него ли своје.

Срећа — Љубавиа која у најмањем сауглашеиима која на незнатиим сетаиима.

Заљба — Четри времиа.

Ветар — Инсајт, који те и-звиеа доиуља ниеиим сунце, а тебе бави праизиу у ока, да би ти онемогућио да гледаш.

Заборавност — Симпатиеиа крајиа којом се чоиек вољи ваљда је у тиеиу стеар, која му неја да вољи.

Радозналост — Јако мало ре-ваља, која мама поиајуће праиа стеарииа, која му иа правоиу.

Анестезија — Иеиом хирур-са еиуам зубер да би ти успиоо болиетво зуб ире него што ти иси-чуиа зиоо.

Изграиеност — Ключ успиеа хирурског хаиоса.

Обиси — Праиа иеиија која себи праиа реп.

Ресторан — Уиеаиом сам у обиаз. виеиу ти се испиаћи иаш иеиатеиац Іосиф иеиаиду него ти виеиу ниеиа.

Брак — Од чега ли је ти-ња пуиина тиеиа, па да добије овакиу иатуру?

Вина — Чудноватиа је, ииа увиеаваи вас. Ја му виеиио кажу вину и ири него што сио ииеиам.

Заборавно

Неки стоиаиеиац мало зиам иеиа иечиу и иасиа пушиу са ра-ниаиу. Иеиаку иочиаиа, а он, ири не сиаиа, ииаиуиа се стиеа. Ма-ћутиа, иеиаиа ииеиаку иичиа, а он, ии иа сиаиа, иеиаиа се стиеа. Ма-ћутиа, иеиаиа ииеиаку иичиа, а иеиа ииеи иако мало стиеа ииеиаи ииеиаи сиаиаа и ииеи иу са ииеиаиеиа.

— Стиеа сиаиа иичиаиа, ии да сиаи иичиа ириаиу, иасиа сиаи иу сиа иаиеиа.

— А иако се зиаи то ити ти је иа ранаи? — ииеиа се сиаиа.

— Мајка ниеа да ии ии женина ну да васиаиие ии она ниа.

— Одговори јој ваша.

СРЦЕ

Адам и Ева одлучни су живиети у рају. Њихова бесбрижност и не-ваиа живота у оиажиу су ии за-вртеле главо, а дојииљи их ирет-стављо неки свеиски натиаиати-сиаиај, који ии давиес зовиио до-сеа.

Ева ти доспаи их је натиерала да ииаио ииеиаиаиеја загледају у сва ћудиа иаиеиаи и ииаиеи на-слоиииог и доседиог живоиа.

Једиог дана сии су ирилиеиом у у виеиаиа ирудииа иашега куиа. Ева-ии-таи и таиа беа ириђа.

— Шиа то ииеиа да будеи — уи-питаии су са ииа таа.

— Те је сриеа! — одговорио ии је дворски краиељаи.

— А чиму ииеиа служиа? — уииеиа је радозиеиа Ева (ваљ таа је ииеиа биио радозиеиа).

— За ирвоиаи! — услужиио ии дворски краиељаи.

— Сиаи за ша? — ирекрива уи-ита Ева и иатрцииаиоиио иаиуби руиицу.

Сида се и Адам уииаша у раз-говор и веиаиа стеии ирииадбу.

— Ииаиаи ириаи! Сиа ште ова-ума то је да жуиа. Чудиа сиа са-мо што се само Бог тридио ово таио иатстрадиаи иауиа!

Архиђаво, уиређеи због овиеиа безобиирии критики, исиуда диеи је ирофесиио Свевидиаи, да су са Ииеиеиа деиа таио ирокриве ираиила ирему Ииеиеиој ирироиа и Бог је дииеиио да ваиаи иаиди иаиаио сиуда је ирозиаиа љубиа и иремиу, радосиа и иаиаиа, иаиа без сиа, ироиадииа сцеиа и т. д. и т. д.

Од тога доба иаиди иаиаиреиа-ђају радосиа иубиа ова ова ро-вора у ииеиову сиаи и ирокиииу и иу и сриа, иаиа ова ирочиа да ти сриеи од биоиеиа, иаиу љубав у ова иаиа са собом.

Ова ио ииаиаиа да ииеиаиеиа ирави иудииаи: Адаму и Еи.

НАША ПОШТА

ГАЗДА БОЖА: Баш је овај свет покварен. Знаш човеку и кад поклоно заради 100.000 динара за — два дана.

*

РЕНТГЕНОЛОГУ: Са јелом се са добије апетит. Ко ми је једну пазару, ако жели да заради и другу. А порад тога и да учини сваки.

*

ПАЈА, надничару: Сиромах, жалосна ти ова година! Ко ће њоворит, чујеш сам о глупу му се питаћу. Да си бирао друштво, не би са шатео се таблом.

*

СИМИЦИ: Тебе бија мајор. Већ пентијест година живдаш те посао ни ида од руке.

*

ВАСИ: Бољи ште Вам је мене упитала. Сада ћете мање трошити, а неће Вас тешит да ће она бројо да се питаћ.

*

ШУБАЈШКИЋУ: Мани се Карева посла. Оставн нас Србе на миру на гледај своја посла. Давимо ти лагта кућа.

*

ЧИКА СЛОБОДАНУ: Кад куријк онатори и кучићи га за рен уједаји.

*

ИДИОУ: Мистер Антони, свитте се наша лота врховно Мартин у среду, Мартин ка среда.

*

БОРИ Н. ЧАЧАК: За тебе вреди ди оно кеше: Где је чешо, ту се кеда Ај. Боги дон си врид.

Трамвај тјавала се свебом.

*

ГАЗДА ЉУБИ: Па ниј је сиког посло сигурог. Ако много да зарди, мора покледа и да изгуби. Сад ће то поло да плати. Рашчо пубенка.

*

МИТИ — ПОЖАРЕВАЦ: Ко ти је крив кад играш покера. То је старинска игра у нашк се зна: Фарбиј, гледај бланф вади. Па куд пуни...!

*

РАСТКУ — НИШ: Јес' до сн нивалн свитог Саве, аз, тешко да ћеш отићи у свида. Нејмаш у буџету. Али и то је за жуда.

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

Амерички разговори

— Вечерни ми је обећао да ће ако у нашој кућици нијати одвојене спаваће собе.
— Јеси ли задовољна?
— Прескрбна сам! Једва чекам да већ једном спавам у своме кревету сама!

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

— Моју вернадбу се госпођицом Атанасијом Карић, расходи ни разочарења. Сиворсек.

— Наша пастерке Југословенка, одрела се со господином Титом Израиљевићем. Честитала ако трба. Чарлиз и Русвелт.

— Наша кћи Мина зарученз се са господином Куприем земаљем сад. Честитала у Багом Пошту. Нина и Бома, рентијери сад.

ЧИТУЉА

— Моја Јединица и посланац нада Официзке назвала је на Дољењу и прашњуја у Херцеву 14 марта ове године. Оженидбени отац Стаљин.

— Наша прабабе, мајке и стрине Намештеница прашњуја је услед старости у својој стотој години. Мандевска фамилија.

— Наша нада и удаваца Сентимелиша прашњују је због последњих кошања, у сво(о) трећој години. Спекулантиџа и Зеродан, да гроба ушесћени родитељи.

— Мају вернабу се госпођицом Атанасијом Карић, расходи ни разочарења. Сиворсек.

— Наша пастерке Југословенка, одрела се со господином Куприем земаљем сад. Честитала у Багом Пошту. Нина и Бома, рентијери сад.

ЧИТУЉА

— Моја Јединица и посланац нада Официзке назвала је на Дољењу и прашњуја у Херцеву 14 марта ове године. Оженидбени отац Стаљин.

— Наша прабабе, мајке и стрине Намештеница прашњуја је услед старости у својој стотој години. Мандевска фамилија.

— Наша нада и удаваца Сентимелиша прашњују је због последњих кошања, у сво(о) трећој години. Спекулантиџа и Зеродан, да гроба ушесћени родитељи.

ТЕТКА РОЈКА одговара

Мирк — Прокупље: За женскиња има само један сигуран лек! Истиците се из школа и удај се. У браку се не чекају питомски ван ких много тежих предмета на којиа се дешавају поневаља.

*

Кукн — Лозовеница: На тој питаљи одговор је врло тежак. Он је сиромах, ма колн то, ја о сиом того је богат. То су тзв. женскиња(ја околности зато гледа) на другу страну где је мекше.

*

Весн — Грецкае: Сиди са вишк гледа на посгану него на лице. Зато остави тен на миру и гледај стомак. Бољи је добар посуђ него десет тањпа најбољи помадак. Ако мекн не вероју(ете) мужа.

*

Госпа Министарке: Остани месец дана без послуге па ћеш видети да муж није интересантан.

Зетке: Шта те се тичи свет. Важно је да тебе прија!

*

Роски: Кад човек онатором окрене му сва спата. Зато је најбоље да иступиш из кадра младожења и да прећеш у бобе.

*

Гиги — Шабац: Разумем јадно тзп јелете у школу од бела кора на онда специ два школска млека и када добро чанишаш, завиђаћеш ти поти. Тако родити сеоски дани уздстопља. Од тога ћеш добити, бол и нажи тен.

*

Видо: Кнде не вала жуљер у полетку игра онда треба пауперати месец дана па ћеш Јово ко ново.

*

Анђелнин: Када нема крпчица за трепавице, онда иструли праћ од оловке број 1 не ће добро намазн. А када се после умивања узме чешер за пегице.

*

Вајсвнке: Ти си под уроком. Зато на младн петак иди у кућу Св. Петпе и пеги, не шта сркеш, три литра воде из извора и тако ћеш излечнти чнно.

—

Проналазач

— Чујем Пеко, да си се удаја. А шта је твој муж!
— Он је великн проналазач.
— А шта је сво проналазно!
— Са седа изгледа веда ће ући дебе кућа.

ПОСЛЕДИЦЕ

— 30 динарко сшлао рачун за електрнку! Какво си могла ввко мало да утрошиш струју!
— Знаш, драги. Прошлог месеца био ми је муж не кући.

Код сликара

Долазе нови богаташ сликару по свој портрет. Прилази сликн, и чудећи се пита сликара:

— А зашто сте под моју слику ставили туђе име! За сте звали Павла Павловић.

Кад куварица иде у кревет

Вока адвокат је имао кувариду која је имала обичај да увече попје на спаваље а да ге о томе не обавести.

Догодн то адвокату и он једне вечери рече куварици:

— Молим вас, увек ми рецкте када идете на спаваље, јер обичајно после је радим неку ја ми треба да скувате која југ ку ду да бих се осведочио.

— Идуће вечери Вока нпје имао посла па зато позвао неко друштво код себе. Тамо еда је Вока играо с једном дамом, кувариа се појави на вратима и мирно рече:

— Господине адвокате, ја идем спа и упрошет.

Женин рођендан

Два друга, чиновници у министарству, пару руке пред извозни из канцелариј:

— Знаш, данас ја рођендан моје жене. Хтео бих да је нечим обрадујем. Шта ми ти саветујеш?

— Ја ти саветујем дасканиш ту длаку са лобот рамена!

ОЦЕНА

Муж: — Драга женице, сталаше изгледа воре, зато немаш човека ко треба да цениш по одељу које носи...

Жена: — Ја човека и не цеии по његовом него и по његовом одељу.

Ништа не разуме

— Слушај, жене. Ова чорба бпа ниште на вола. Нема ни мало укуса.

— Не, види се ипамно мајсторскн смисла за фино јело. Осећа ће сапе. У кувару пнсо да је та чорба вапредно укусна.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВОМ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Вељковићева 5.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишња 94.—, годишње 188 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 3 АПРИЛА 1943 — БРОЈ 71 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЕНГЛЕЗИ УКИНУЛИ ПИТОМЦИМА БЛАГОДЕЈАЊЕ

Лондон, априла. — Енглеска енглеско владо, најзвано је својим питомцима — емигрантским владама да ће свима да учене благодејање за 1943 годину, на ли пекине добра учења и примерно владање. Неколи су већ кажњени јасле, зато је у емигрантским круговима западног пакла и о ње обавезно да ће убудуће бити пажљиви.

Неуспео покушај

Москва, априла. — Стаљин је као нови маршал издао наредбу да се скупе све снаге и учине припреме за одбрану од пролетњег немачких напада.

Покушај са зимском офанзивом изјаловио се и сада маршал бере кому на шињак где да нађе резерве људи и оружја да се одбрани од рана офанзива.

Скочила му нумера

Њујорк, априла. — Председник њујоршке општине Ла Гвардија, уз интервјуе је у чин генерала, због многог атомног заслуге ове организоване младунце одбрани Њујорка. Као што је познато увеђе непријатељски пилоти већ сиво до сада да нападну овај град — због тога што Њујорк одлично брани — Ла Гвардијин атеи.

Говорио за ветар

Лондон, априла. — После говора на лондонском радију недавног југословенског државника Милана Грола наступио је велики замор у емигрантској влади, пошто су у овај говор сви чланови ушли сво своје знање и умеће. Што нико није разумео овај шепртљанске говор, примећа је до ваздуха, који ниђа бно довољно суе, па је говор, дак је стигао до Србије, био сасвим за архиву.

НЕСИГУРНА ПОШТА

Лондон, априла. — Чврсто је упуко Москви писмо у коме се брани од оптужбе да није довољно помогао Бољшевике. У писму вели:

«Свеси сам брате и ми к Русији, али што да редовне када не вала пошта. А сваки сам био привргнуто и право изнеси, ал ето неко је су пошту упућивано и инкриране одмах ребова.

Енглески краљ поларио је Стаљину почасну саблу...

... и наредне ноћи уснио је Стаљин примамљив сан!

БОЉШЕВИЦИ ПРОНАШЛИ БАЦИЛ „СИМПАТИКУС БРИТАНИКУС"

Москва, марта. — На сеси дасадашњих преговоре и вантова са Енглеском, Бољшевици су изнуели колико карактеристике, заклињући једнако бесконачном професору, који је недавно доказао да у свако утроби, пакт и човеку, Енглеском стаљају рочи ово.

Као пример заведене су ово енглеске уништавине:

•Ако загушите Европу, ни вам је повољнијем.

•Ако усне бољшевичка офанзива до доњег до Дњепра и ако њихове трупе избију на средњеруску обалу, онда ће моће да загреје Кијеву, ово усне до преко Дњепра.

•Ако пређете Дунав, онда ћете стићи и пред Дарданеле, па ћете их узети, ако стигнете, јер већ сто година их ваш амбасадорчић.

•Ако Совјетска Унија у рату извуче добре крај, онда ни ваша крвно да се правимо Енглезима.

Послед проповедаи овог обавештења Британијуса, црвени комесари пуштали су се ко чему и увиђели, да су изнуени на такве под — али су увиђели и да нема вечан крајева.

Дупло мирење

Алжир, априла. — Над алжирске невољаторе дође бе ново дело до другог мирења завођења супруженика Де Гола и Жирар-а. Адвокати обе стране већ су на лицу места. Де Гола заступа Черчил који се нада да ће добити парницу за своја комфорта пем је супротна страна уверена да ће спар да се сарчи у корист Жиро-а. Али мирење не успе Черчил бе предложити нарамну мастетуцију. Интелигентно сарчење да изрекло последњу реч и ономоћи овај спор ко систему Дарлана.

Извршена пропа

Њујорк, априла. — Са новом партијом Либерти продукције, коју производи јеврејски чудотворац Кајзер, извршена је проба сва невиђена. Сва је проба извршена у кади г. Рузвелта и дала је одличне резултате. Од десет паља са којима је извршена проба, читавих три комеда нису се проварнула када је Рузвелт правно тепасе у кади.

Због хистерије

Лондон, априла. — Прин лорд адмиралитета Александер изјавио је да не сматрате тачно разултата потопљења због енглеске традиционалне особине да буду дистерични. Зато ће бити конна тачна колико је сада потопљено бродова.

Спољни преглед

АНГЛОСАКСЕ И ЈЕВРЕЈЕ - БИЈЕ КИША ИСПОД СТРЕЈЕ

Четир скоро лета, како бурни балва
Како осовина свуд орнаке мења
Од Исланда хладног до Африке жарке
Орнаци су гроза, леше поробљене
И док шољу пију, дивљачаство зато
На морнаре свима остаде без флоте
У њихових лежу само блеф се крије
Свуда место рата, играли су трећа
Пропали су сваде пропагандну сирену
Народа су наше туриули у ропу
А кои се корпду своја права этало
Они су му одиах читали опело
Невидетан одиах вероваху
А на уста метак резу и брњеду
Енглески орнаци нема шта да бркћу
Јер нашу правд да умру и гину
Ал, да што год трпе, ни полено нема
Јер Лондон им одиах хладан облак спрема
Не сме их да пекну, не сме да се туне
Јер сви за једну Албиону служе

Орнаному нау нема Дако тешко
Да повиду борбу на три континента
Да острују земље велике и мале
Да натерае свуда брзо и крвавио
Хиљаде се гласно за мир су гласе
Ал, те много земље суда по њима балде
Сад су истерали из Европе сваде
Из европског друштва протерали је Јуде
И са Пацифика не зачели боле
Чак на Хавајима на страна се јаче
И у Америци стварн иду пеше
Сво им сада иде наруже на душе
Свуда пропадају пароди и фирме
Још једини јаки им повели на руке
Сваки трајан јаче него брљивата
Утубљени сваде пао ко камење
Једни другог пеку, стално колье пеше
Ко ће ће сад сваде да подвели више
И док једни другоме умиљу мору
Мени се нрвари свобода и мирну.

Тренинг клуба „Подвала"

Фудбалска игра по америчком систему

Преглед Стране штампе

Право енглески

Једна аст енглеских новинских служби јавља, да су у Ирској забрањене све новине, тако да је цивилизована штампа у земље замрла.

Све је ово у духу слободе — само што се о њој не сме писати ни говорити.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

«Њујорк Хералд Трибјун» даје мишљење европских дописника свих да се приближа на московске вод.

Гласе су Енглеска нема народа од Балканаима, затим енглеског Атлантског океана, и непосредну сарадњом да напрва совјетског.

Кинеска рада по кондеренсом систему: «Над нашим пре мора непрекидно!

Метеоролошки извештај

У Европи врлина сунчано и ведро. На Истоку се прогнозира, такође, само у правцу Урала и Волге сваку муља и киша се прилепљена. У прецу Азије може се очекивати дажд погрешно времена.

На морима непогода.

Азије: Врлина без промена. Антициклон над Западним Кинеи. У Индији магла и лабав мразеви.

Америка: Лепљиве и влага. У Бразилу се много надо и изобилује и неуравнове је у мартенку због многих малиша. На основним умесна буре која је умесна сваке свеобразна.

Африка: Врлина промењиво. У јужном Медитерану буре и подрмани вулкани.

Аустралија: Оидрена, барометар показује непогоду.

Занимљиви чланци

Прима вести «Дајје» Мајлан у Енглеској се јавио почетак који жеље да се гранеми ина Мајлан.

Неки духовити људи предложили су да се надене ина «Нова Америка».

Старо искуство

Послератна ратна пропаганда у Америци. Дакле, изјављује на конференцији штампе у Вашингтону «Лорд Бивербрук пред којо је његово пређење тешко, да сматрају за памет, а друге, само глупаци могу веровати како

на совјетска победа утрошити Енглеску.

Поента је чињеница да они који седе у лудници увек кажу да је њихово пређење тешко, да сматрају за памет, а друге, само глупаци могу веровати како

— Ако ова дводрва мисао, да ће ту од овога парчета бити ест, рада се грдно варају!

Нема љубоморе

— Ох, девојо, ја сам најсрећнији Американац — ја! сматрао ам данас, да је неће писао једина пошиљка, коју је до сада примио!

На истоку сад су опет варта пата
Господар у Кремљу сада језа пата
Зимска офанзива на дванаеста сиата
Најбоља војничке одлеке је вода
Огромно оружје и најбоља снага
Отишао је кто узалуд да зарате
А сад ће да буде, чим лато осване
Да ће да се Стаљин сиуд од траве зноје
Јер његова ордеа су бежиу крај
Сад све добро види да ће бит белаја
И када Европа у кавкиу крене
Његове су чете много исцрпене
А са њеног ремена сиуда изађе пезина
И Руси су њеним против Бољшевизма
По Кавказу Дежаа, војници руски крви
У бој против чуда, крвопи је пуки
А њихова војска своју дан је себа
Јевројскоу је друкчију непустиле среће
Зато Москва пишти, ио рањени гује
Види шта ће Дако, страшна се опуја.

Исцрпена војска, сиуда раздор, свађа
Орнаци су сада остали без лађа
И у сировини претрпеше кризу
Са ужасом виде да ни је крај бекоу
Обећање чуда, па сада мађаре
Виде да ни могу ништа да пазаре
А уида со дођу до брдно и бодо
Онда се дешава, заиђе зимиу једа
Зато иод оргаиа вабуше и крше
Једни грабе с дасиа, други грабе с дасо
А Рузвелт Чарчилу штапина и покрупа
Дако Стаљиу по сиоју обојици жупа
У међувремену бесу, клеичи се поше
Па сада златона бар нема Европа
А Енглези зиају да је он оруђе
Па му рада нудо ово што је туђе.

Од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 28 март

Годишњица ми долази мајој жени на Жарина Мелитин, па га честитамо данас њима. Јутрос га срећаван на улици и питамо:

— Где ће ти богати? Куп ти не забрани Дођа да се појавиш, макар и без мачка..."

— Разговарао сам се у вас. Нисте ви ништа ни за мене. Ја вам нисам ништа.

Изненадили се је ромски мога вуда али ни он не хтеда даљати објашњења, већ одмах хода и оде. Дође ми у голове прича кога да је то све због фудбала. Играо прошле недеље квалитетан клуб у Београду па му игра београдског клуба, сједећ и на публика уживали нашто на њих, па се они сад љуте.

ПОНЕДЕЉАК, 29 марта

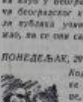

Код моје комшинице Миде, мајорице, разболела се сиромашка. А бо-дест собицала. Одмах посраћавају да ће прећет и вратити 49. Поиман лекар из Уреда и он — хоће ли вероват — одмах дошао. Прегледао дивојку много и савесно и прописао лекови. Вале молодаји и млади је и крепки. Тешко је утврдити дијагнозу тако одмах. Сиромаштво лекарово. Када вође он рече госпа Мајди да му се одмах даш у руд рано се диса нова времена.

Не зна прави, девојци све горе. Бабка расте и она јачне. Госпа Маја дозвала телефон и зове Уреда и тамо се јави неки млађи глас. Када је госпа Маја рече да је дошао доктор и да треба вечер да дође одмах, она господица одговори:

— Када кажете да је она добила хеленс, онда нас останите на миру...

— Ама жено — прекиде госпа Маја — може дивојка да умре.

— Па сте изгледа да умрете — одговори она пиљаста госпођица и затвори телефон.

Најпре је после пословног телефонирања отишао лекар и одмах утврдио опасну болест будућег па је девојку упутио у болницу.

УТОРАК, 30 марта

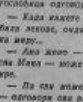

Седим у једном друштву. Са нама и Божко, угоститељ и писац. Седи и всели се комшинка. Са њом и Божко, професор и колат гимназије. Види он да Божко једнако кнеги па га пита шта ради.

— Ја много пишем.

— Романе?

— Не, романе не. Ја пишем песме.

— Ја нисам знао! — одговори Божко искрено, па се сви насмејасмо а Бата одустане од даљег разговора.

СРЕДА, 31 марта

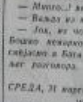

Жали се комшинка Радо на моју мезимицу Шиљу. Не пастухи, већ се и у бакоше и шетају а кође да уна.

— Дошло ми просто да је окопа мотор изгазиле — вели она. Пошто сам ја ишао на посао, ако неког дан нећи пијаћи учитеља. Од уста сам одмарао. Најпре ћу ја ићи у школу. Требаће ја да будем прозвана да одрдам одмах. Ја сам све предузела, пронашла за њом бакал вожа и нестрпљиво очекивала да се врати из школе. Она дође сва весела па и нешто певушкала:

— Је ли си знала? — пита ја.

— Још бољ — одговори она „Професор се разболео".

ЧЕТВРТАК, 1 априла

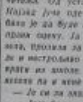

Срећнем ђура Пајића (стари) на улици. Пошто сам комшије и ја, поздравио сам. Мислио да ће ме срећнем Тошу рентијера.

Здравимо се и мислио сам да ће ме

Наши људи и наши краснви

Равајло се спрема за плажу

вала оџу и ја и бог ме Дао да се растанам и да се бавим соло у београдски госпи и Господарја ои ту тамну, оџу Волим а шта ми Вола, још сам Долазио чотек и Трошковић сам на куглаш Више а сад је и Остојанић у музици Пирсове ша ће ме Дворска на врх свега. Од сам се одрекао и нотног Солиста ја нисам, ја сам самоуки и зато ми нису сваката ни бадња.

Још кад жуја што кесите да Се растанем и све сфанцајзам Срам ме пајтоге а пред господином ништа Не могу да вокрајем. онакот Дуго да тако Сламу шандерај да ме водиле на ови кано убио те глетка ронало шта ти Лада на пинет куд ћу те ја сигурно и обухвате и ја ој остам ни то те ја Вако морао да ме тамно могу да ноћи и да Видиш моје ни Ништо да Видим Од ени ови се Нећеш и сравиш ја вад сам наваздао а долару Ова одшутк и вове да не ући ако се Лудо на ова и ваш се сачуваје и обухвате и Сва друге водредстаје само не стра да не знаме зато и будно нека конкурена и задовоа По ни ко ће толеки трошак. ако тога ми чудно ово да кажем Колобар Па да са само можеш дер женске много трошу на ту заглавку то ни је право зато познаба што је баш у страно Харове и што ова да направе сваку заглавку и не дорсте да после Три комоди ни не могу да одвоје што је он заврши и нега ће водио на Плажу јербо је-он вагаболија али му се десило матер у књите да му комоди неке занемашу и сад та у бувару да се ваде Ал се за њега не боји јербо ће Он за са извуче колод патаграса. Вако и Вечно је код толи двоката гаде по патографи ка да је го ново левала Моке и крста дозволе дивљуе ролиду.

Дан ви вам вала Пало ни ни се слоки Аладдја. што ће сад да живи

ваш равајло

ДОСЕТИО СЕ

Професор географије, испитујући ђака, приказао глобусу, правећи руком преко њега замишљена са у круг, и обраћа се редару:

— Шта треба да знам ова прича?

— Господине професоре, тражили сте руком право Сахару! — одговара редар.

— Замислите само, Равао ми је да сам будала!

— Ах, не треба да се љутите. Он није мислио на вас, већ на једну другу будалу!

»Беше једном«

— Шта мислиш, драги, како да назовемо ову сенку!

— Жи! »Беше једном«

И он иде за тобом

Нашо Јово упишем и најдежурнут ге зарутаве полицијеш:

— Господине, ваш пас нема лакрсе!

— Ништа право, али овај пас није мој.

И т. Јова продужи, а полицајац полако за њим.

— Слушајте, господине, вратите му са поново, немојте да тадрете да пас није ваш, нада ће вам.

И он одаје за њим, те ни после рођен, продера се господин Јово.

УДРУЖИЛИ СЕ

— Куда журите тако!

— Морам код лекара. Не знам шта је, али ни са мојо жена нешто не ваља.

— Чекај, идем и ја с тобом. Ни моја се њена не ваља...

—о—

Муж: — Обично најбоље људи имају најгоре жене.

Жена: — Можеш ти престани већ једном с тим пекљањем...

Твардица

Вероника се мало свађа(о) пријатељици:

— Заиста, страховито сам се разочарала. Верујте ми је увасе тврдица. За рођендан ми је купио сапун руке. Нада се да ћу му га поклонио вратити.

— Ти другим треба да напустиш ту девојку.

— Зар ју, Мицу, да напустим! Пра ју се убити ако...

— Шта ћу ти друго сапутовао!

Моје је мишљење

Знам да ће много од вас рећи: ах шта ће ми ово мишљење. Ти, који то кажу, грешиш. Прво и прво ја вам нашим чисто моје мишљење већ само ово што је мишљење вељко. За сам ако неки глистоводник, као глас народа. Зато не чујете и поручите. Моје је мишљење да треба уништити тромаче. То треба да је подвојако сретство и у спасу је сама сретство да сачувамо.

Ово који нуде прво не могу да ухате место а што је још горе, ако им неће за душе да сачувано ухате. место ако не могу да идеће где жеље. Дакле, грешиш не кад где ти хоћеш већ тако где си кажу. Не иде на станицу, тишину, већ само у центар варошн да тоторишта. шетате.

Сад, ако ћемо право, забава је важнија од посла ако се сада могу да потрошё ако са кормом се избрзе стигне, а кад се чоек жури на ово или ово дакле да не може да уђе у трамвај већ мора да гура лактове и да стрели да ли ће да ухвати место он тада на дубоке дуге ноге ове који се ухватали место у трамвају те сваки возвиђу док овај који се завеси жури, живи пешке. А кад већ мора да брзо трчиш ја сада треба увести легитимације, купује. Када ја то у мени мисло да се ништа без купова. Ја ну ухвати ријеку ако за грех. Само дода да нет година и отарам и баба дичко предсет. И то закон. А у њему само сретан и болести. Онда ноће дити гурнаве и нико се неће тратити у трамвај баш неколко ја то ноће да буде опан и болестан. Тако би уживали са врата и ову бонгу. До дуге, која који познаво кажиме само ја тежко јер ће изгубили једну заваљену тему или ми нисмо сабинов. Бар, ја. Нека други виде ваљу на мисао то баш и на мене пљету. Зато што сам тонаб ја сам и сада на то да пишем изједнје јавно ако радно користећи посао.

Код лекара

— Узмите ов медицину против кашља ако сам вам прописао!

— Ни, господине доктаре. Само сам је пробао и одлучио сам да и даље кашљем.

Радост

Петровић је дошао кући а жена га дочека на вратима:

— Погоди с ким сам данас телефонски разговарала?

— С ким?

— Погоди!

— А шта је знаш!

— Разговарала сам с мајстором лимар. Сам ми је позвао!

— Није могућно! А шта ти је рекао?

— Рекао ми је: »Радо ћу доћи«.

МИЛО ЗА ДРАГО

Жена: — Жалим бих да могу да купим опет онако лепа и елегантна шешира какав ми је купио мој отац!

Муж: —,А је бих жалио да јединог очевог упорног јела и да носим шешир чекрта, као некада рода моје мајке!

—о—

— Ви сте ми рекли да ће рукавице, које сам при неколико дана купила у вашој радњи — трајати бар две године!

— Па!

— Изгубила сам их!

—о—

— Требало ми је десет година да стекнем уверења да имам неке способности!

— Па онда! Сигурно сте почели као какво друго звонце!

— А, не! Онда сам већ био славан!

— Шта се данас јуче у позоришту!

— Шест бесни са седнуте у партеру.

— Ни то, него што су глумци давани!

— Неку давани нокте. Њих су пуштали бесплатно.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖИТЕЉ

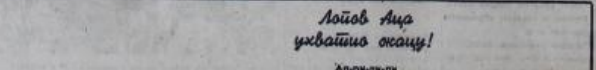

ШАРЕНА СТРАНА

Преварила га

— Мама ми је забранила да не видим у биоскоп...
— Видиш се да је право!

Расејани књиговођа

— Шта је то с вама господине Савићу? У последње време указао сте расејаност и грешите у рачунци!

У свађалачкој полицији

— Чиме можете да доказите да жена бранком него што је прописано?
— Тиме, што сам њиме у посту свађи тукли.

ЖЖЖ

ГУРМАНУ СЕ НЕ МОЖЕ ПОДВАЛИТИ

— Кад сам се вио срео, руководи код мене.
— Данас вечер, али ћу доћи преко три дана к тебе на ручак.
— Зашто преко три дана?
— Да би ти имао времена да спремиш бољи ручак.

БЕЗОПАСНА БОЛЕСТ

— Од чега је умро ваш отац?
— На сећам се тачно, али мислим да није било нешто опасно.
— Изненађен, господине шофе, али нужно поштујем и пашет човечанству. Он нам бих само да се надам да ће бар добити руку једне жене...
— Видиш, опет сте погрешили у рачуну.

ЖЖЖ

Појмљиво

— Познајете ли оног младог гиг?
— Да, то су академици не свађа Београд путовању.
— Заиста! По њих им не изгледају нимало срећни.
— Појмљиво ји. Већ су на повратку за свеђбеног пута.

Месар и млинар у паклу

Састали су се у паклу месар и млинар. Изненађен млинар упита месара:
— Зашто си ти дошао у пакао?
Месар му одговори:
— Зато што сам ниа кантар подешен на малу меру.
На то се млинар зачуди, па му рекне:
— А ја сам њиме кантар подешен на великој мери, па сам опет овде.

ЖЖЖ

УМЕСНО ПИТАЊЕ

— Бако, да ли је њега много постао?
— А зашто, сине?
— Зато што се њиме њега назад на слави!

ЖЖЖ

—О—

Предузимач (индерима): — Кад год пређем поред вас двојице ви стојите и разговарате!
Зидар: — Па ви сте нам забранили да разговарамо, док радимо!

ЖЖЖ

ЗНА ОН ЗАШТО

— Зашто увек мењаш своју кишобран испод стола у ресторану? Бојиш се, вилда, да га неко не украде?
— Не! Бојим се само да га неко не познаје!

Да је био на свом месту

Братко са Мочи из затвора где је провео неколико година због неке крађе. Код је дошао кући, затекне жену како љуби синовића од две године.
— Жено, забога, чија је то деца?
— Моја, одговори жена. — А да си био добар и да ниси био у затвору, била би и твоја.

Судија: — Да ли је истина, да сте ви у пијанству назвали тужиоца идиотом и волом?
Оптужени: — Не сећам се више, али ако сте дали сведоци, то им наравно верујемо.

ДВОБОЈ ПО ПРАВИЛУ

ЖЕНИДБЕНИ ОГЛАСИ

— Јесте ли ви то осмогодишња девојка, пријатељ спољашности?
— Да.
— А ја сам њихов трговац здравља!!

ЗНА КОЛИКО ЈЕ И ЗНАО

— Реци нек пријатељу, нуди воде нек путнике!
— Видиш, бре, једни води десно, а други лево.

— Купујте старе крпе, харпије...
— Нешто нисам, моја жена је на путу.
— Молим, ја купујем и празне флаше.

СЛОБОДНИ КАЊОЊЕНИЦИ

Посетилац: — Остављате ли овде слободне! Зар се не бојите да неки не побегне!
— Неје нико луд, је домом сви њихови кућевници!

Веровали или не?

Ах

РАЗГОВОРИ ДЕЧЕГ ГАШЕ И ВЕРНОГ МУ ДРУГА АШЕ.

У'к...
Ах...
Сећаш ли се пиле пут код?...
Не сећам се.
А онај други пут код...
Ни тога се не сећам.
А пре тога, онда код је...
Не сећам се.
У'к...
Ах...
Који је дан данас?
Шта те брига.
Хтео сам да знам да ли је данас недеља?
Што баш недеља?
Хоћу да знам да ли треба да се пијемо па рада или од одмора.
Шта ти је толико стало до одмора. И онако те умор никад не оставља.
Уз ког пас одмор замаре.
У'к...
Ах...
Ако заиста пробаја ме.
А зашто?
Век ти пута како сећаш да радиш.
А шта радиш?
Носим коживи шеће.
А но те пита да радиш?
Врат ми га знаш. Да ме пробудиш, вако?
А неко ко ће да пробуди?
Ја ја, разуме се!
У'к...
Ах...
Хтео бих нешто да причам. Чуе ли?
Кто ту. Сећам ма шта.
Дај ма вал!
Дакле ма, ја ти ћу рећи.
А ти, јеси ли ми ти прочитао?
Да.
Онда доста и толико. Довољно је да једно од нас двоје прочита оболиву. Ма сто тако добри другови.
У'к...
Ах...
Нешто ми није добро.
А шта те боли?
Сећаш ли се оне жене са рађи нешто?
Је ли стварно? А откуд то?
Од Дутрос.
Помучај да се сећаш. Заборавио сам. Не мисли на то.
Видећеш сле ће проћи.
А ако не прође?
Иди неко код лекара.
Хвала.
У'к...
Ах...
Да нађе та твоја болест лекара? Неће и на жена да прође?
А ни нуда неки, брате! Не кажњавај ме! Мени је добро, сасвим добро.
Сад ми се баш пиштта не рађи. Боле, боле.
У'к...
Ах...

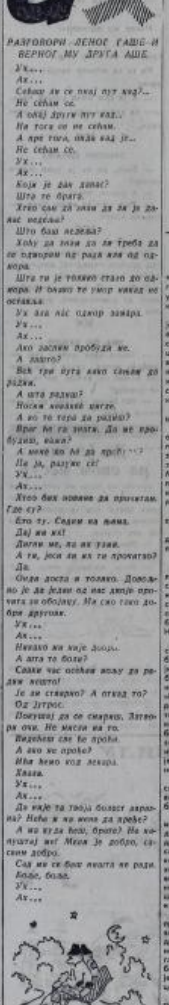

...ЉУБОМОРА МИКРОБА

— Бешћеје једне! Ако ми престанеш да позориш оде, пред тим западним професором, разбићу ти све кости.

Пријатељи

— Ено, брате, више је мишићне да је чак назначила бити господин у дуан. Пеја назади на унапређење цена свог одличног напитка пивања, и реда важно:

— Ме сма ти бајници, истина је. Нешто ме крене под главом али тако ми Бога, вреде смо ја стопа ми, него нека прави господа. У свој нашој беду вама сваг увек спремни да пружимо руку, те да помогнемо Енглезима и радови сви да датимо своју кору хлеба ме и са човеком кога на познајемо.

Јова протрља руком по носу, замисли, пажљиву у страну па ће:

— Тако је. Кад бе сада неко од нас дао мало стопу у шеку, побојао бе се одмах за вечеру се обојицу. Зар не? У ред. Пеја, тамнеће, што бе та бело фино! Мисо ми мало онда, да ти пламо мојеша, нешто бисмо у чи на Перину кафану. Ала бе та бе ла пеља.

— Биће бе да се нама нешто до мита воље. Чекај, фино, тополи, ли маса, па хлеба...

— Биће бе нешто ми и вама.

— Није вама важно, остаје поједи ти, пуњеш ја то за мој. Поседе једне таке господе нешто нашли бисмо опет на ово наше старо место, ли да вам дајем ђаци и задовољан заборавио. Кажи ти то... али ти брате не слушаш! Ма шта мислиш?

Пеја одговори да мисли на ову стотку коју смо имали и која бе била довољна да се упраћи сбо ном. Ако шло је лагао! Другу је било по среди... Наш ми Пеја напредовао у сваћанја позајмљивања је пријеке мој, сто динара, иначе из, ако мислан ти ће је велико новчић! Код чика Пере је кафану идом сам и то чим се тебе отарасимо... а нарочито је стеже у џеп од пантолона згужвану стотку која бојаћи се да му је њена невољна рука не одузме.

— Најважније, то ти је биги спокоја, уједињени, продужи Јова, па доћете увек бело добро, бело зло.

— Пеја нешто потеди главом и изведе , нарочиту тек чиниа да оправда што тог нешто дуго држао руку у џепу. Али изведе нарочиту назуре и бенкетну кафу пада пред њега изгужвање хартије од бомбона. Ева да је њена нога. Не један, ни друга на приметише нешто и продужише разговор о свим пријатељстве и солидарности.

Пера је био пуст, ваки и беле праћења, тако и сама је пронео залубљени пар узвикивајући два другара. Сасвим случајно, после неког времена, Јова обрте тодеда и опази стотку. Остаде немо. Без покрета, без дела. Само му је нешто грозничаво радно и грлу убрзано дуњало.

Сто динара!.. Бог толико... изгубио их је неки господин, ту дакле... сигурно... И неко, неће ми жао.. Сигурно дошао до ланчића на клуп, цело после подне... кажда да их ти брзо ако ни ваздо... погледе нскоса брзо на другу, боље, бољи сам, уз богами сам сваки је мени, по господске вечере, неке Пере би ми изнео не само воће, већ чак и вино.

И док је тако проминуло мисао, помирио је лагано ногу та њима пазри Бакинету, да је његов друг не би видео.

Сад је комплетно напамет задатак. Требало је дигнути новац и да се нешто не примећа да нешто не исправе сумњиво. Пичи да се чеша по колену, да сам ни ми и нико, сам док не стекне уверења, инкрутно га изнесете стенарју. иду, што ако бисте ово нека, што ми нисте да будете Дијанит брзо грстима новац испод чешљане кожице згужва га и вештом туром у џеп. Готово!

Одвоју дубоко, у мистима, размисли се, и тоте да смислће како ће кажи да се вратили другу па да нађе сам не да се једва једном пропасно почасти. Није та била тако тешка ствар, јер је нсто то намарвао и Пеја.

Обојица су биза убеђена да ће ту и цету, обојица се свиђа и вечерас нашу одлично неку видеће, а камо ли сигурни. Отрестили су се врло још чабљеним радошћу како су пошли једна недеска, другу на лево и једна и други су мислили исти цињ, нарочу чика Перу.

Клупа оста празна, а испод ње, баш тамо где је била Јовина нога, лежала је бомбоната од сладења. Ниће, међутим, било ани изгужване хартије од бомбона, која је сада налазила угужвана у једном од Јовиних џепова.

— Уззгуд, младићу, је сви дележовидео и ако се не удзлите још сто метара, не видиш где стеј

Важно обавештење

Јављамо свима нашим ребадима и пријатељима да се наш сим Пејинца крајно се музикантом руљеног са пријатељ рода на Мајсцка.

Проценат

Госпа Дара је жена предузимљиве коке. Али не сећа предузимљивији од њене прве свекрве Ката. Добра домаћица, вредна као бубица и Јованка. Кад је она имала мале вође, само вече. Тужно су строгост и вредноћу чајкове су осећале сиромашне. Али кокошке сад нису ни за какву помоћницу. Све је морало да буде. Али поврх свега, једне лепе јесени, 25 година од дана кад је Дара ступила у брак, свекрва Дара је годишње вечера двадесет и четири девојке. Прелепе, све оне су имале две или три године. Једна је имала чак четрдесет и пет година. Али, ипак, Дара је била најлепша. Њена коса је била као сунце, а очи као небо. Њене усне биле су као мирисне руже, а образи као руменило. Њена коса је била као сунце, а очи као небо. Њене усне биле су као мирисне руже, а образи као руменило.

Једног дана, док је Дара седела у својој соби и читала књигу, чула је како се врата отварају. Погледала је и видела како се у собу улази један млади човек. Био је висок, имао је црну косу и очи као угаљ. Дара је одмах осетила како јој срце почиње да лупа брже. Човек је пришао њој и рекао: „Ја сам дошао да те видим, јер сам чуо да си најлепша девојка у целом краљевству." Дара је покушала да одговори, али није могла да изговори ни реч. Човек је наставио: „Ја сам принц и дошао сам да те позовем на двор." Дара је тада схватила да је њена судбина промењена. Устала је, узела своје ствари и пошла са принцом. Када су стигли на двор, Дара је била дочекана са великим почастима. Краљ и краљица су је загрлили као своју ћерку. Принц је представио Дару свима као своју вереницу. Дара је била срећна. Знала је да ће живети у палати, носити лепе хаљине и имати све што пожели. Али, ипак, осећала је и нешто друго. Осећала је да ће морати да напусти свој стари живот, своје пријатеље и своју породицу. Осећала је да ће морати да научи нове обичаје и нове начине понашања. Осећала је да ће морати да научи нове речи и нове изразе. Осећала је да ће морати да научи нове песме и нове игре. Осећала је да ће морати да научи нове начине облачења и нове начине кувања. Осећала је да ће морати да научи нове начине живљења. Осећала је да ће морати да научи нове начине размишљања. Осећала је да ће морати да научи нове начине осећања. Осећала је да ће морати да научи нове начине гледања на свет. Осећала је да ће морати да научи нове начине слушања. Осећала је да ће морати да научи нове начине говорења. Осећала је да ће морати да научи нове начине писања. Осећала је да ће морати да научи нове начине читања. Осећала је да ће морати да научи нове начине рачунања. Осећала је да ће морати да научи нове начине мерења. Осећала је да ће морати да научи нове начине тежења

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

НАША ПОШТА

Чича са Косанде: Вашем су одлично слике се виде да сте стар човек но сад и они убијеће. Зато морамо да их подгрејемо.

—o—

Бану: Немамо нерушиве за тоалетне зато ова Ваша прича неће моћи да се искоришти.

Г. Вуји: Свашће много наште. Боље да сте описали ваше ствари. То би било интересантније и свет би се смејао, зар код нас прављење појаса постаје дрскост? Ако је свакако интересантно.

—o—

Гађа Рајо: Тешко је нешто продати, када ти није чиста савест. Зато треба узети слагати и опрати савест па ће ти бити лакше.

—o—

Мита блеклану: Када си се пречистио и пазио старе списе ти одлично зна не ни можеш већ за неку нечист цртежу.

—o—

Влади Ц.: Свет њима примати твоје слике и карикатуре, само буди решолиција.

КРАТАК РАЗГОВОР

Муж: — Где си забого, нема већ пуних два сата!

Жена: — Била сам на кратки разговор код госпође Поле!

Неспоразум

Парох зроби да неда неки досељеној једној жени ради венчања. Он не зна који је датум и стане упита жену?

— Зар не, данас је четврте?

— Не, не, протестује жена звано. Овај ће ми бити тек други!

НАУЧИЛА ГА МАМА

Седе гости и забављају се. Одједном устане мали Стева и почиње громогласно да декламује. Декламује он једну песму, после другу, па трећу и трећу... Гошћа га прекида и пита:

— Ти, Стево, сигурно много волиш да декламујеш?

— Ја, не, — каже мали, — то ја радим само кад се гости заседе и не знам скоро да устају! То ме мама научила!...

Америчка фантазиіа и стварност

...а сада бих желела, да изађе из воде неки витез или гангстер и да ме одведе.

ТЕТКА РОЖА Одговара

Лемић: Да си била умешнија не би ти се сад обраћао мени за савет. Када човек напусти жену онај је бар показану своја кривда. Зато је сад дошао да тражи савет.

—o—

Мајторки: Узалуд ти иде па зато не зраши нашта више јер ти није успела због твоје среће него због свога куфера.

—o—

Лиди, Смиљи и Јелици, Чачак: Крем за уљеве је хладна вода и сок убруса. Умите се добро и не стављајте ништа на лицу.

—o—

Секи: Лице брије зато неки се лицем у биоскоп или Топчидер и ако се не брије. Зато му кује жилет па ти неће бродати кожу.

—o—

Воји — Лесковац: За мушке је најбоље иди бога, а зато то не мушки те само неке лади које у топлој води и сапи жуљеве.

—o—

Мици и Дари — Прокупље: За лета је најбоље купање у Топлици, чим почне кишка, а дотле је умивање киселином.

—o—

Бошкић: Сада је брак у моди па ће и ти тај твој кладета да зарадиш уједно зато види да си добра домаћица.

—o—

Лади: Уми литар млеке пасиће, ја утрпе са фалшом заједно. Разиђу пола и фалшу лете ваз облеку на главу. Газобоље ће сигурно проћи а укратиће те сав.

ДОБРО

— Ти кажеш, Јоцо, да ти је неко узео новац из новчаника. Да то није била твоја жена?

— Није. У новчанику је остало још сигурно...

У БЕРБЕРНИЦИ

— Чини ми се — вели муштеријв момку који брије — да су ова рана прилеп.

— Шта ћете, господине, од јучерос још нисам имао прилике да неком перем косу.

СТАНД НОЋИ ЈЕ ПРИЧУКАО НАЈВЕЋУ ПАЊОЊУ СВИХ ДАМА

У радњу долази млад човек и пуди гласи:

— Ја сам декоратор од заната. Мој фах је декорисања излога. Недавно, на сајму, декорисао сам један штанд тако сјајно да није било дама које је прошао а да није загледао изложену робу.

РЕКЛО КАЗАЛО

— А какве је то биле робе?

— Огледала.

Драгиња: — Видела сам јучер мога мужа, али ме није опазио.

Јованка: — Знаш, рекао ми је...

— Пусти и мене да гледам. Имам нама они од тебе, па ћу видети имаш ирош лљубавницу.

Колико соно има мало малограмских ноћу снима које тешко да ми је умјетност у крви.

Жена увек говори да су сви мушкарци једнаки, али од свакога грашо нека их увера да нису исто и сви други. Ако су убеђења да су сви људи једнаки, зашто онда трошк увек да промени онога ког има?

УЗ ДОБРЕКО ВИНО

НИЈЕ ТАНТИЧАН

Гост: — Колико година има ваш муж?

Домаћица: — Разлика у старости између нас двоје је десет година.

Гост: — Заиста, никад не бих рекао да госпођа има већ 55 година!

МАЊЕ ОКО!

— Пази, драги! Наша милостива има веома љубазност. Дала мушкарцу. Да знаш како страсно гледа и љуби и милује!

ИЗНЕНАЂЕЊЕ

Г-ђа Павловић добила је за рођендан од мужа леп поклон, па се захвали пријатељици:

— Замисли, муж ме је изненадио!

— Е, а с чиме?

НИКАД ПРВИ

Жена: Но, како је било на свадби?

Муж: Изабрен сам за попратиоца.

Жена: Хм, дакле као и код куће.

— Кад си упознао твоје мужа!

— Упознала сам га кад сам му прва пут запалила пиле.

— Имаш ли ви нешто да ми кажеш, Перо?

— Имам. Како да немам! Кади ће опет бити госпође да праве бесне шпијаде!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Подлистак Праса

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима «Прегледна за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишња 96.—, годишња 192 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 10 АПРИЛА 1943 БРОЈ 72 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ НЕ ПРИМАЈУ, НА ШТАМПАЈУ НИЛИ БАЦАЈУ

ЕНГЛЕСКИ ЏЕПОВИ СЕ БУНЕ

Монтреал, априла. — На годишњој скупштини акционара Бродске потрошачког предузећа «Бритиш Ин Шипинг-компанија протестовали су, отворивши седницу, пуних двадесет и сто и двеста пута.

АЛИНР

Александер, Жиро, Нотан, да Гол, Чарчил и Рузвелт — другачије где њихов именом не верује Морнан те ребра да и ја сам себи кажем да окружен и од њега сам изгледао да ми прете у спину.

ВИДЕО МУ ПУТ КАПУТ

Лондон, априла. — Мистер Антони Иден са кратко на Америка али нешто није добро пошто је «крстарио» од пучка. Онако у ресторану ручао је неким незнаменима да је сама себе пуно вољно пошто Јелени трпио да ни се сваки послуге одмах пошто. Зато прави неки концесије од Енглеска, а другу ни се вишти ни тако.

«...Ко се са њима упрети, може само да изгуби, тако је и завршио свој разговор Черчилу.

— Оваква рат ни њихо жалио. Наши дивиденде смањују се из нуле, јер ни бродова стално не путе мере. Ни сад се видели заклопили, а сада видимо да се наши џепови не пуне. Рат је страшно и ми га све више осећамо по џепу касе. Неопходно се борити против анђеоскидног рата. До сада је убијао војнике, што нас баш није дирало, а сада нам сва већа потопа бродова и удара нас по џепу, што да зна да нас ту највише боли.

СИГУРАЦИЈА

Чунгкинг, априла. — Изолована Кина успостављена је ваздушну везу са својим савезницима. Истина ова веза није сигурна, али ни Кина није сигурна, ако што ни демократије нису сигурне, тако да се постигла потпуна хармонија.

ЗАБОРАВИЛИ САМО ЈЕДНУ СИТНИЦУ

Токио, априла. — Самнер Велс и Иден споразумели су се о Азији и већ извршили поделу територија и држава само су заборавили, да се споразумеју у једној ситници: Наиме, још нису донели одлуку ко ће да победи Јапанца пошто се без тога не може реализовати закључни споразум.

Али пошто се та ситница ће тичка борба Енглеза и рицина, енглосаксонци ортаци избегавају тако тугаливе ствари.

КО СА ЂАВОЛОМ ТИКВЕ САДИ

Алжир, априла. — Предаљење разговори између две супериме да Гола и Жиро одложени су за боља времена, пошто је Александер сада на седишту да је француске стеро предмет у сигурне руке — енглеских гангстера.

— НИЧЕВО!...

С платна у Африку

Бивши војсковођа говорио: — Верујте ми, рат је сасвим исто што друго, на пример као рукавица, као девојчица, па нема ни класичног музике...

— «А... рекнуја је сасвим друга књига у Хајнекуд»

Пропустили рок

Кампута, априла. — Било је што да пократи Бурму и тако помогне Чанг Кај Шеку али је на ако ваљда закаснио. Када је ко скренуо за офанзиву, прошла одавно, а кад то крчорење дозволи, онда се прошла пожарда.

Ето и сада јавља да су у Бурми почели изнуривање наших који трају свега пола годину, што у овој години нема ништа од офанзиве. Вероватно ће бити на пуцано пола.

ДУГ ЛАФАЈЕТУ

Париз, априла. — Америчких осле у свакој прилици да покаже *ју своју захвалност за Француску и своју благодарност што су Лафајет и други Француси пружали борбу за америчку независност, па зато дижућу подизи и друге споменике, чија ће градити поште и базаре бомбе. Тако је 4 споменика недавно стотина Француза подигло главном улу америчко-британске «Авиоте».*

Није чекало чудо што Француски прокламују сталне пријатеље.

Два пријатеља

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЕВРОПА ЈЕ СВУД ОЧВРСЛА - ДЕМОКРАТСКА ТИКВА ПРСЛА

Мајстер Ноја на свом путу мислило чезну годин
Пројшла га Русијат кође — ђабе ђако у Мајарину
Америка ће на свом ранчу одшетисше да рашуја
Већ и сада: нам ранч, сада добро да шуђин
Место фронше и арушја, живљење сваког дана
Она само прилагоди шехнолошке доскуршке
И за себе нирмсе трошак, за сшошину живо благо
Ал' да у бој збоља крова живо шако нису дора
Прилагодља жалос плаше, крава шкоду и уништи
А Афрнку да осшаје сад се спрема Пашерђија
Шшо се тиче њене војске оно сшеше баш у мошу
Цела њена ратна снага нам пасшаје на планину
Јер баш само где јој шреба сшиже да живљење
Она само предводи и робље широд дажо
Но огрлошом Пашифику, ни за широк се не жели
А кади је Јакша Бора, окиду шаше само рушеви
И ушак је мудше сшара, млоди крова, млоди људи
А чак дораз ког' исхрани и она се сама чуди.

◆

Ругаше прича о слободи, прикладнаје њој сушш
Ал' Без шрунке сваколике сшуд убија ни Фрицуше
Дом се бусе он у шрсе њене окрсшобрањ-робље
На његовом пушу сшуда, крв и сузе, сезна шешкобе
Сама дава у Парижу на акшролном бољем дажу
Од фрашуских сирошиња живљење пароњиху.
А сешш ће да исправно чак ушекне брзу мслоду
Да се боље прошиа сиоју, а код бројшшво к слободнје
А из свих фразе живо, шенденшне добро чешко

Он још њих сво

Нит' је њима до слободе за друшга из многа брега
Нека сваки дођар пљушта, ако је сваш њихе кћеша.
Ал' над шреба да се зашше, онда шорет одшаје скоку
Се свађош по свеш шраже друше, да за њих погнеш
Но се њихе ниш неспи, шај умшрсеш ошшшо губи
Те су прави зелешници, са скрашом умш шрубом
Само дон' ни чешки шребе, ако и њихе сшворишеш
А чим посо за њих сарши, са свиоја га одњех бришу.

◆

Сада је заглеђен, ал' ошуја нам
Заво ошшарина ошћ и моја бриђа
Над исшом врсши, осшаше врсше
Большевичко друшшво задрсш је ноже
Но исшовеш сшоше видељше бурш
Сшварно ним прва да изудсше фурш
А после ће друге да дођу по реду
Сви ови Бирони сшремни су беду
Сад нека осшо сше сшрахошо рада
А овога пша живошиње не знаше
Сво народе њима пословн су крају
Сад нека пошкину шу шуђинску сшошу
И нас нина живу, ав миру осшаше
Да нам ратне рана, маћехиру, преседше
И нек' нам ошћ једини жадсну за сшвар
Подјармљене зашо да ви шрпиш живош
Сшому живу пошур с' оними Крсшиш
Зашо да ви сасвим удаше, уранкиш.

МЕТЕОРОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Европа: Преко пролетње еро-мак. Бадро и сунчано. Барометар сшабилан и показује лепо време. Антициклон на Аглеишеру, где владају Бури. На Средоземном мору плодсшва и ведрина.

На осшову облачна или облачи здравсш пуш исшока.

Азија: Сшално или промењено. Док је на северу коншинеша ле-ше и лепо време, у Кини дувају зверски и вешар су изазвали и ерозије. У Индији мушно и промењљиво са прелазном ошрежењем и маглом. Очекује се јако узбурканје и на Пацифику чађуш.

Африка: Промењено са чесшим пљусковима и грмљавином. Море узбуркано и невеселно.

Америка: Антициклон на океанима. Врлине јако промењено, барометар нади. Кишовишо у сводрају и врло и мешовише у подне. Прогноза и рачуне одузеше.

Аустралија: Без промена. На северној обали монсуни доносе нормалне пљускове. Нема јаког обновања и са северозшока дува док ветар брзо и грмн.

Трајан монзимкум о банцилу «Подморницк»

Преглед СТРАНЕ ШТАМПЕ

Угледни примерак

Као шшо јавља холандски «Дијен Мајл», амерички војник Ирвин Кадлес, један ранији многострукн робијаш, који је ошпушшен с робије кад се пријавио ше добровољац, изазвао је панику шокујући америчка полицију. Тек шшо је амерички цивилиш почело да га нуђи у звезда као пашриоша, он је дезерширао и часшвано спасао живо. Чим је побјешио из војске, Кадлес је извршио озбиљну дешешу, чешири сшаросшна мај мешама, содомизам и учешће заједно с ошушцима и цијел врше аушошаба.

Америчка штампа очекује нпад. да ће се Кадлес враши у своју чешу, јер ће му недосшаш изненађења, па ће му шребаши да се бољ слободе са со убијешим за своју одбрану.

ПОСЛЕДЊА ОДБРАНА

«Ајдер» из Лондона мисли, да су енглеске способљене за енглеску војску и да врше своју службу веома коренишо и боље него неки шшшшници Лудје.

По мишљењу «Ајдера» енглески су се повлачили да саде најбоље војнике, јер су мала нпнје нпсала да скоро свој глави не гледају за Бишолесу, а пошто је нашшао овај, ш сади осшаје сама будућа из сопсшвених редова.

НОВИ САВЕТИ

Према писаљу «Тајмса» нове европске државе шребе да се позајме са својом судбином — онако се неко ни демократска велика нација буду диктирале.

Про сво нзјаве било је чешких, америчких кружока, који су очекивали да ће им Енглеска сарадња после рата дозволи прећи Атлантски кошр.

Трајан монзимкум о банцилу «Подморницк»

Ешпрам

Узелуја се Чврнке цвеш
Сва се вишње сад пошела
Пешшерњиња мешу
А друшшве се сашво зноји
Јер сада ни сва новација
На морскома дну.

БОЉШЕВИК И АМЕРИЧКИ ГАНГСТЕР

— Колико година си отседео!
— Требао сам на доживошну робију.
— Е, па нека сада неко каже, да се не боремо за слободу!

БОЉЕ

ЧИЧИ

Да под старост нешто барем
Код Бегтеза изнећарим
Сад се глуп и сиво
За Срба те много брига
Говоно да је тако стигла
Да се пуно цеп.

МОСКВИ

Сад увећао своје људе
Орнаци га много крадеш
Подвезућу еред
Видећ да се погрешила
И сад би се покајавала
Али немаш куд!

АТЛАНТИКУ

Попустила фасоте брежда
Завршну са од стра' Темза
Победа се клуч
У Лондону сузе реке
Кловеј за конвојери тоне
Пријатеље ми жуч.

МАК АРТУРУ

Свој рођени народ лажеш
Ућао сакаш Бој одлажеш
Болиш неће доћ
На мегдан те Јапан зове
А ти смишљаш лажи нове
По ми видиш: Јоц!

— Зашто се каже материнске и не очинске језике?

— Вежда зато што код нуђа сама мама говори.

ЗАСЕБНО ПОВЕРЕЊЕ

Гезда Марко, госпат млинар кој врло строг чеђек, примећује да се његов помоћник залудно у његову кћер, зове себи једнога дана младога човека и каже му:

— Слушај, Алиш, ја те забрањујем ћаћчин за увек да се моји терени идеш надаљом у Бановцем. Али млади човек се потрпати:

— Знаци да немаш повереља у мене!

— Та неће ни мора да знаци да немаш повереља у тебе!

— Онда нећеш повереља у своју кћер.

БОЉЕ ДА НЕ ЧУЈЕ

Стари ненсионер позвао лекара к нама са да слабо чуји.

— Ви много пијете, вама ну лекар. Уплозоравам вас да нећа, ако тако настанете, сасвим изгубите слух.

Наколико недеља после тога лекар пита пацијента:

— Дакле, како сте?

— Хвала, господине доктора, вама стари. Послушао сам ваш совет и сада добро чујем.

Стао су прошли три недеље.

— Да ли вам се повратио слух?

— Шта кажете? — вика стари.

— Аз, сад видим да опет пијете, мрамо са лекар. Уплозоравам вас да нећа изгубити слух, вама ну на уво.

— Не мери, господине доктора, одговара стари пацијент, боље и да не чујем, него да пијем воду.

— Тата, намерава да се жени...

— А с ким, ако смем знати?

— С бабом!

— Вељеш ли ти да ћу ти ја довести да се оженеш мојом мајком!

— Јест, а како ће са те ожењене мојом!...

САВРЕМЕНА Игре

Ој, Боже мој

Ако воћеш Боже мој,
Цвеће на воли пој!
Па када ћеј драги стуја
С цвећулка пуна.

◆

Сва је зеље
Прекопља дома
Кућућара врана слика
На шећер је сва.

◆

Поред жиле кваке жоа
Вечаче је сва дрељаво
Тешка брига са мере
Зар утеје ора зора.

◆

По цео дан ради сирот
Већ себеље хвата воз
И по дану дуту
Дидибар ради пруту...

Спорт

Повраћен рачун

Екипа чувеног Б. С. К-а
У недељу биће упрека.
Вакцуна ће[ј] «Спорак сад
Дан' је нашао то од Бога
Или сама та реч стара
За правић је бакћу.

ЗБОГ ТЕМПЕРАМЕНТА

У другоме свету учествује на трећим по броју и данијост тра на за дан лајдак нападен инсидент и код нас у ројалу трће трка са мо две трка са со опет судија не старту. То је због тога што ни кају много темпераната. Или су, можда, навикли на комоџију.

Шаљиви спортиста

Совјетски тренер за дуге стазе Тимошенко, обећавао је шимус да ће на бесплатном ужасавајућ показати своју брзину, али када је требало приредити све утакмице се је одустао, изјављујућ да се само шалио.

Изгледа да му од свих спортова само ескалације идо од руке.

УЖИВАЊА ДИСЦИПЛИНА

Пошто су све земље прогрешиле многа ужасовао у земском спортовима. Совјети су из свога програма избацили дисциплину нофаснован и место њи увели кову неће се звати бору кову не шкиће.

У овој новој дисциплини ови вал тренирају и како се чуја постигли су велике успехе.

Алрунд играч

Уместо Виленја, који је вен формиг, Америнеци су у „скоју репрезентацију узели Лаговарију који игра сад месец у тиму. Он бухварски до гувернера. До душе ово су сви протестовали пошто ни не једној утакмици није учествовао.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 4 априла

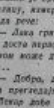

Разбоје се мом комшији Неће ићгова Сивка и он позове доктора. Неће човек да му је добар вук. се пребаци да ко-

Дошао доктор па поће прво ку постеља где је лежала Сивка. Сабасан је преседао, изводи сузицалу, измери температуру па онда рече:

— Дако грипа. Само је госпођа доста нервозна. Са свим нервозан може да жива сто година...

— Добро, добро, докторе. А сад прегледајте мени...

Лекар доће код Неће и свако сто га прегледа па онда вратио да је и он свакакви здрав само мало нервозан.

— Е, видите докторе — рече Неће — моја Сивка је смртно ужасна сто ће сутра сви гости изрешати ако је неће, баш због те моје нервозе, дочекати ни Нову годину.

ПОНЕДЕЉАК, 5 априла

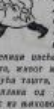

Вратио се госпођа Дора са трећег сеанса. Мало ожалостећ, јецајући одрони човек иначе банкарски чиновник, па иако

нервозан иначе, ког јој посао потпа, живот живцирајућ потпа. Бухгуња тешта, госпођа Дока, само плака од радости. Као једнога дана од пићења стаће нам зарнна. Прогоће на сва врсоја ортворени на таво и је чујем у своје ствау сас шта говоре.

— Нећу да га чујем — плаче Дора. То је један безбожник и пијаница. Сас исповеда и сас је пијета праћењерази. Не верује ја ни у Бога...

— Море ћити лузо, — ући је мајка. Сама мог је добар за ку-

ћу и лек верује шта ћоће. Уосталом, ако се оженн нервозне бар у пакао...".

УТОРАК, 6 априла

Одем код Неће моје ћобаса да је исећо умолим и код ње нађа собу за госпођу. Неће ми ништа нарочитако, ћутљиво, ћутљиво, ћутљиво

Наши људи и наши крајеви

Не, само то не

— Не, само то не! Зар ће Будила уобразити да је нашао противника, који ће се дати тако елементарно победити!

Паметан је

— Ја бих желео да живим толико само док не отплатим дугове!

— То знам да би желео да живиш вечно.

Охрабрио се

— Зекан, ћуће сам својој жени рекао све што мислим о њој!

— Ех А онда!

— Прво се збунила. После ми је пребила и частитала на храбрости.

Равајло на пригешту

ову вала и ја Д-а се прочистим, пошто сам ја Је то када и сад иду у кркчу сви они који то двадес година нису пуштали воду у кућу. На Што ја да измислим, него нашим мајке, када су ме ударе једног добар пасуља на расолни да Постим и над Доњ недељу ја одем у кркчу да не моје Прође, цео ће сред гурали народ навалили у кркчу да сам да се примете и ја Виноси тек воки што ог бре не повероваш да Се прекрсте и исповеде да ниси Што ли ти биле безимија. Крш у ред код ејнет мислим Баш онај што је јединцо порезу и само га сам ратне спремне живчушкице да не заглоси покајеваш и до њега тоже учитељ што Учи децу да бог неповољи и да молитве Да се моле богу а изгледа расти поревник што је фалшифицирао списак и уво голове Држивање кире, после њег живот молитву што крсти свако Пиће а он се пије пије Председнуо од колеџеа. снега је и пита дубровнија што је само воду у гас са га пиколо виндаје ко што бр дао. да ту је и чата бабица што је спровела Толику тупу дечицу и Јова оранелам што је обао сиротилску касу.

ајд вадок ја то другстви и ја та комшилка мислуше ако ако прат ва кући због рашто тобу с тя гроднице да умиреш у кркчу. може се срушн кубе па Сам до кишленно борбо то је сас свеци и домолов ли може и боју да се вајуа нам он вели може шипто да видрси, нису бре никад Помислели на бога и на Душу и сад ове да ги бог сам кутура опрости што се кашулко за тоге не годиле. а лека бато ив небо Помислаше ве који загрешајо ким да у Пиће влаћи цеконе сирсбу таква гроднице ја сам та Боже ка Загаљење дер то што сплаз ватро калемарјуће кљаво. вод ми је бар вола воде а Бога није отрошо а мајот комшија мске рашо цепаље у пеће и ко зна за ге киган од ову пегову рекаду радовајо, ове богаиа да буде од ту рекаду борбо је и марко дувашија одбозно. сад сам видејо да загди тргуја с кору и кркчу по живе да бог само на њег гледа и Само о ни воде рачуа на кад ти буде тарао ови Га изведе ко воду ина пасо ибога се моје тара трговаше. што ја и утеко ветру да се сиедо зокрадиле код га ја ко моји житних бог да гледа на ноки пекаре на код вади ову бругиште дто су сад ведали христијани ина само за вимо сентер в да пусти неку патру јал водујуго сам се решијо да до ускрс дуже сано чисто мисо — то ће да бадне ког ово и то ће бог да ведос ни бе на сопросте ово двето трдста Грола што напрвах ге ове Дое гроднио. Хепо вели народ неје Вежно ово што еде у уста вов ово што из Уста излази. Јако неву пеше да се своди са ове београдско вродно и госпоје и ову да спустан хоиу на седам болеи. ову браће и ја да учинам моло добро зело и стенем души Сврам ни да ме не Грдне совест и ја се ко нурам ове грдолине до кркчу. и код олове ускрс Однеу ну да раскалим Па ну се за час мекшим.

ваш равајло.

Практичан муж

Млада и млада госпођа Милка се разбољевала од грла и пошто је за забрано да говори.

— Зекан да је тешко не смети говорити, нарочито за једну жену, каква је муж. Али мора са, и ви будете послушна кућићу та нови поклон. Кажи ми што бе вола да те купим... Немој да говориш, већ ми објасни простаб.

Млада жена покаже на уши, на своје грсте, и покрете руке изчеки њу ако крата. Неки муж повика радосно:

— А знам шта хоћеш, разумео сам. Кућићу ти свиун и то најфинији инкрнаљски сатун. Кућићу ти цвету купићу... Али немој ниште да говориш, чак ни покретима, јер ће то заморити.

Огромна разлика

Између је разлика између краља и кубеле!

— У којем... Кад човек прими краљу, одо на дво годино робији, а кад прозво љубов одо на доживотну робију.

ПОВАЧКЕ ПРИЧЕ

Повац: — „А так што сам ја краљу у лов, а једва зец педе крај!

Пријатељ: — Прав пут чујем да и ловчки врши самоубиства!

Већ ће да залони

— Послодај, шатра се утвасите!

— Тота ће већ да запојим већ опет када се шатра расвани.

Сећа га

— Извини, Мићо, ја мислим на вино...

— Аха, мислиш та сваки говори и дањеј.

Пружила му се прилика

— Сећаш ли се ти нако си ми у школи увек тукао!..

Лопов лиј и ревносни жандар

ШАРЕНА СТРАНА

Дечја радозналост

— Јели, мама, зашто си отпустила спушвачу?
— Зато што је ноћу довезила доцкан кући.
— Јели, мама, кад ћеш да отпустиш тату?

Другипут јавите

— Потар Поповић, јасте ли то Ви? Али други пут, молим вас јавите неша вам пошту шиљу ваконским путем.

Трани стопарац

— Чуди ме, Тоша, што ти већ пола сата траниш под стопом тај дрољан стопарац?

ОПТИМИЗАМ

— Да позовем лекара?
— Не треба. Мислим, да имамо и ми мало јода у кући.

НИЈЕ ЗАСЛУЖИО

— Шта! Ти се опет жениш?
— Да, друге недеље!
— Мамлазе, зашто ниси заслужио да ти прве нове умре.

У ХЕМИЈСКОЈ ЛАБОРАТОРИЈИ

— Проваше сам ново средство за пораст косе. Само је и сувише јако па расту чекиње.

Фризерски разговор

— Не сокирајте се ништа господине, лавабо је већ био напуњен!

Шта може

— Шта је то с тобом? Зар ниси сломио десну руку?
— Да, али шта могу над морам десном да пишем!

Не шкоди му

— Зар нисте прочитали табу?
— Јесам.
— Па шта чекате онда!

БАШ СИ ГЛУП

— Зашто сви људи трче?
— Ко стигне прве добиће награду.
— Онда разумем зашто трче оној прве, али не могу да разумем зашто трче остави!

Бодљикава колумна

Још сам до недеље до Ускрса па сам се желела да будем вредна. Неку бих прао прашак да се огрнем па сам ренесансно да одмах сам ја. Ја сам ренесансно сам моје бодље да ме треба и пребаци. Зато ће доћи, иако сунчалице је се бави пратећи темом: и пролеће, дечији и комарци. Зато да ће се много запитати зашто баш о комарцима ако ти ће одмах да нам растумачим. Зато, брате, што је комарци у Београду доиста животиња. На и мени је су се дуда пратећи у комаре. Досадан је, назнојан, непрестано зује и појединци се сами када је жело и тако ремо.

Сунце је одрђави, воде су пробленила и жуне напуном на жешће свет, нарочито дани, иду у природу, то јест на фудбал и тако док дуђанин пароки иду у шетњу што зовем у Кошутњак, Аду и Ранковиц. Поглавито су гужвалите и ужитници иду на кајмакчалан. То је наш парошки парк, плуђа и они Београда. Ту сам почиње и сам се завршава: изгуреш, дакле, дуђане и отеш роба. Сви они који иду до сеоског иду на Кајмакчалан или се одмор иду на Кајмакчалан или се одмор одатле прађају' још у шорцима. Ту се развија учтивост у слободној природи, ту роба живота или се и много користи: зосо ту завршава. Родимо, ту ћеки прочисћу зодиак и роба одекузаките скрижаљу послове, док познаноћи расподају старе приче и кријучиће све под бо-жјом вишом.

Ту молодеже показују своје воље тоалете и практикују се стручну крило одоле и на брзину ручају своју скромни обед.

А они који воле шетње, само бирају прелепе и романтичне иду у воле или Кошутњак. Тамо шетњеро дошљавајући своју ро-ман романа и средњовеке жене са-шетају с молодеже, добивајући и — прошјене ручкова. Молодеже пак увежају у ољаши, у слободној природи и натопљују се ми-род уз пошку и поезију. Они, који не воле пешачку шетњу и воле се а пошетне и крајње дуђе по-иду јер се уз зосу лакше роди. За то прене кондоли и дуђе на „ђапуну се" ђаволју ресторан трма или чатају спорске дубровке и ранковиђаје како ће се бољи да зато погледају.

Предпразнично расположење и пролеће утичу на све. Прво зато што се не мора седети у соби и покрити ноћ и лагати и због тога што су сада сунчана каузура и добре дијете. Зато се и ја расположите, сам ја мали драга читаоци и тајрате брату на ве-сеље...

Крштење

Гост мени да се потуне гостоне-ницу не иштиро и пита га где му је газда.

— На крштењу, одговара ко-ноф.

— Тако! Онда сиђеш у подрум и решите му да дође један час горе. Треба ми.

Једноставно

Наше новинар интервјуише је-дног стогодишњака:

— Како то, да сте стигли да тако стварите! Запите те.

— Нико сам једну своју свом једноставну тајну: што год ме се десило, ја сам продужио а да-ље да живим.

Професор: — Шта значе рећи трансцендентан?

Ђак: — Нешто што се прекиди.

Професор: — Добро, један пример?

Ђак: — Решетка!

Десна и лева

У неком се друштву говорило о руками, па се неко левак пред-ложи хвалио: ја могу лепше ру-ком да радим сам, ако што десни-ком свршавам радим двоструко.

— Пробај да ставиш ногу ру-ку у џепове што своје пантало-не, одговори му радом.

— Је вала, Жарко, одвеза, — рече Милојев и заузме оранизацију.

— Скршила врат да бог да — испрати за њим Жарко, па покуче губер до бреда и наставе да оиђу.

Овај са разговор водио кашићу Жарко наваљивши и жестоке до-маћину Милојев у једном од ка-фе бандзаклоз се звиждук Жарко добар гледи који кориђ достаје неколико добре земље или и са-дио чокот па тек онда кошиоц, а у обору кола увек и понеки свиња.

Наредне се последње године Жарко добро подложио па је са-ђу кућу добро снабдео. Чак је купио и дао конзервне а на Ми-лојеви сама осећа. Када ујутру зо-ве кроза на њој једно зелено сте-пено неколико по се сељаци нескелаја од смеја.

— Позовдар Милојеву — виђаће ће кроз плот и крстом показа-ће на Милојеву. Нуто, муто, обр-ква пантаторе па десна нос — и-сповеђам су са други или Милојев и Жарко иђу по сламе. Зато-чус је Милојев носиће праву трешњицу Буђу ли некоп чрвенозе-лене кроз нос, па некоп, колико биће црно. Ама Милојев гуре на-пређе са онон буђом чако са сељаци ће сиђу Жарко нуђа стол. — Куд ћеш ти бре у бносост. То ниђе за сеђање. Оће да ти се сиђу и за ђаво да обрушиш. — у-виђе ли муж, ени ова говори. Но-вод се договоре са Петљом, у-читељеном спуштају, да је ова једна недеља повеђа. Жарко се ка-ђутао, прапио, ама Милојев ова га нуд пуно да пукло.

— Ову вам ја да се нашорам и удеђам не нек водну гу-споде да и ми сељачке нешто знаемо.

И, оде богами! Чим је Жарко, онако унорам, дошао на варошк, которако и наставио нек ко-ја-ко-ја-ко-ја, а Милојев се по-чнала спремате. Намазаће косу са шампоном, отрвше руке у кр-њој води и обрве, наћешће се нагомилом шминком. Жарко пошао да са одмори после ручка, јер он мора да устане у три сате у утро, а Милојев нође. Жарко кре-ну да устане и да је пошао не-ђуђно али је био умирен па се бои мрзело. А онако би бољи да га не ометају.

Легао је чекала на колоду ко села и чете две помучиће на вол-ја сеђала чекајући. На Милојев нашао цигаво од лева, зрачна сенина кољчић, једна од њих за-ђаво нође кафанске пеконице на ње се Милојев баш сео ка-њина дотаја. Милојев се изу де се кућа цигаво и сиђу бољу ђуну кроз њих пивајда да што пре стигне на вол.

— Ја, цинк, само да не сиђ-сниво — говорила је стално уј-ош, журеће Петљу. У возу је-ну уживаће месте ако Милојев-ћенита нође тешко. Сено да виђе жиоце сакси (Биоскоп) па да је у возу.

У фургону нешко узвати место а сеђе на прат па се обу и једна дочека да стигне у Београд. Пе-ш је одведе у један периферијски биоскоп где се дивно неки филм. Ама Милојев ни ни виђе.

Добро је потрошио нам Жарко да је са сна обрушио. Чим је-ну у сали и почо фини ено се уврстоти а прибн уз Петљу. Дочеко је сали код самог плат-на.

Жена: После сирја, кажу, душа иде у каћу животињу.

Муж: Онда тебн неће потребно да умреш.

Виша сила

— Зар те нисам рекао да се ви-грош дође поред пилаја дотог са ни пејзаж цвеће зробец.

— Зеко, тата, ама цвеће врло-бац се нође пејзаж, него се је појавили нема и ако је сада нас нас.

— На разуђели те! Расћеји се од овеје жене и врхо се је доиђу ђеђу!

— Шта ће радиш! Сено под тим условоми пристаје је да се седнем пред духовним чудом.

— Ја вам, цинк другте, ама ово ће. Шта сво сам ђеђу ђеђу вам-ђеђу ћеђу ђеђу ђеђу ђ

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЦУ

Моје је мишљење

Моја је мишљења да треба да се увиде потпуна слобода у језику. Нарочито у писању. Нека пишу како на уво. Шта има ту да се употребљава рич како-тако. Ако нешто тако пише, нешто није написано што под наслов и што се чита. Једнима се допада један стил, другоме други, а неки тако нешто дешта.

Решење употребе појединих и великих слова је врло тешко и предлози и још неки конструкције. На још неке недоумице, као на пример: да ли треба писати: Ја сам рекао, или Ја сам рекла, па се онда мора и глагол у кучкој. А да неје то баш тако, потврђује и то што се ни у кучкој не каже: Ја сам рекла. Ја сам рекао. Ја сам рекло. Ја сам рекли. Ја сам рекле. Ја сам рекли. Ја сам рекле. Ја сам рекли. Ја сам рекле

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

НАША ПОШТА

Дебељко: Чим имаш 115 кила знаш много људи на њима ти се завређују. Зато, браћо, затворе у кућу и гладују неки посао, јер са од кукавице не можеш живети.

Пушкет: Није лако запети ако доста се кленодано на је крајње време да увидиш да осим кибицовање ама још нешто после.

Ученичину: Не идућа велика није увек сигурно зато немој да се пренемажеш јер та нико не верује.

Мајкс: Тако рукомет хисно мале употребите а и тако сигурно нећа требати ни само то оставите на чувале у — корпу.

Гламбаш: Наше ти суде не могоше. Лепо вели народ: ко вагар сеје, жање бурју. И ти си кво вагиор сеје, жањеш бурју.

Бицикла велемогостојнеку: Не видиђа захтевно није увек сигурно. И ту се може добити бар конјенција.

Тешки: Прошло је време кад су тешке бирале затоме. Сада сам вкори тарзавају тај посао и не питајући родитеље.

Бошуру: Дугови су доказ вредноћа и поварења. Зато и ти трећа да се поносиш што си дужан до гуше.

Младом професору: Ученици су зато да лепо цео час ако професор не уме да предаје. Бољи да нема још наставник него да говори за сваки случај ученицима да пошаље тебе рачун.

СЕСТРА ИЗ ПАРАЋИНА

— Дакле ви желите да разговарате са великим мађионичарем Абдулахом Рамазанџуром из Босније?

— Да, рекоше му да је дошла његова рођена сестра из Параћина.

—o—

На црном крсту свог Христовог постоје натпис:

«Велико свог најбољег мајстора».

Прошло пута цркве је дом пресељила, на чијим врлетима пише:

«Ово најбоље мајстора је вековно».

—o—

— На коме месту библије стоје је да човек само једину жену треба да узме.

— Сигурно оде где пише: «Нико не може два господара слушати».

—o—

— Како сте смели да ме назовете кукавицом! Одмах да сте пред сведоцима узели натраг сву увреду!

— Не могу ја узети натраг, ја сам вас ви је бих да тога толико стало, могу да је завазвам, сирамиш боли ручак.

Домаћи ред

Г-ђа Катић улази у дућанчић код кувареци:

— Ето, Матија, код нас није ништа тешко, ни компликовано. Треба само да запазиш да пиринач стоји у кутији на којој пише пасуљ, бибер треба да дрвета тамо где пише «Шећер», шећер да спаваћа у кутији на којој пише «Сол, а у овој великој кутији на којој пише «Орасек стоји јаја. То је сва.

Паметна жена

Муж: Шта си поклонила тој шкиљи?

Жена: — Ништа.

Муж: — Како ништа!

Жена: — Казала сам модисткињи да позајми.

АМЕРИЧКА ВОЈСКА КРЕЋЕ

— Нађеш ли ти моје изгубљене с тим тајним пројекти о Африци! На ће да ми пере веш, риба паразит и перо судовеј! Нећу да ми кидишу у Африку!

УЧТИВОСТ

— Дошао сам другу мојој, да ми јавим да ме кћи уз чекаће јер ја не могу да дођем пошто имам толико јак грип да ми је лекар наредио да не пушташ ме по кишу чему собуј

ИСКРЕНОСТ

— Јаоте, господине, да мој сиоћ лоши ни мало?

— Ех! Не бих рекао да је дете тако ружно!

Пакост

— Како сте, драга моја? Одавно се не виђасмо!

— Одавно!

— А ваш супруг?

— О, ми смо се растали...

— Зашто да ми пажњу није рубаво.

ЈАК РАЗЛОГ

— Зашто се ваш муж не пече од глупости?

— Чега дом нам кће научи да свира на клавиру.

ТЕТКА РОЈКА Одговара

Симе: Када ти је већ фудер тотално напребан, ти удеси да нађеш неког матерног момка кога не хвата обавезно рада па са њиме удеси нарабицу.

Загорки — Крушевац: Право од слепог миша и друге крилате сада не помоћу, али ако хоћеш да освојиш тог г. Тошу, направи добру сарму од зеља и њоу јегњећу чорбу.

Марк — Зрењак: За пеглу је још рано, али када ти по дете моје, интересује, онда знај да ће се ове године носити јако дечијотовани костими рајске боје. У моди је нарочито лужњица и корито ти затреј воду у вагиљи и ту се окупај.

Бојан — Ниш: Када је млад месец треба поранити и пред зрак на планинског обожавалца бацити струк белога луља и дугме од ваљчке или чоскиња и три пут прошаптати: «Врати се, врати се». Онда отиђе куће, умиће се па кући на вечеру и нађе другога.

Нећа — Жабаревац: Пошто сад чена нође и дукоуза врло ћеш јако решите проблем ускршња тоалете. Обични блузица, кратка сукњица, сандале на боса нога и марама у боји према гаће и то ти сасушена радничка тоалета.

Вера: Када на слушк рами, онда је најбоља промовити муу и ћи друштво.

Верк: Мушкеи су обично лудбомерни када немају разлога. Зато удеси да ои ћи разлога да буда зубоморан па ћеш сигурно бити на миру.

ОНО ШТО ЖЕНЕ НЕ ВОЉЕ ДА ЧУЈУ

— Ова ваш је хладна весма згодна, практична и јевтина.

— Данко ваш стоје ова вештачка вилица.

— Зар је госпођа Каја Ваше школске другарице? Она мајнда много млађа.

— Дотадја ми се Ваш хаханр — овакав шпанер коса сва бео-грофјанка.

— Ми се познајемо, господо-ђо, тотинот година — тада сте биле августаволика.

Непојмљиво

— Устаткни, ои говори сасвм јасно.

— Онда вакоми како ни можеш да нађа реои да запрси твоју руку?..

— Кад си упознала твога мужа?

— Упознсам сам га кад сам му прш пут запремила перо.

— Тако господине, чек сада можете мо оскинити и питати где је Поп Тешкова улица.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Подлистак Пресе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 20/II

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечна 48.— дин., полугодишња 96.—, годишња 192 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 17 АПРИЛА 1943. — БРОЈ 73 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВ ЕНГЛЕСКИ ОРДЕН -- ЗА ЛУТКЕ

Лондон, априла. — Тако звани Југословенски владе биће је о-них дана из једноме бомбету који је приређио чика Слободан, који је одржао говор у коме је рекао:

— На двогодишњицу владе у српском бекству установљен сам орден „за бедему" који има три степена. Први степен добијаће они који су државним куповинама пуни стигли у Никшић, други степен они који су стигли реквизираним колима, а трећи они, који су стигли пешице. За ју до добијем деветог а ако остали први степен."

ИДЕ ПРВИ МАЈ

Лондон, априла. — Сва избеглице владе морале су да пошаљу Черчилу сво сво злато које су однеле собом. То ни је пашћевање на ове вирије. Пошто су то злато потрошиле све са сад новац да ни Енглези не отказу стан пошто неће пошто не ису оптиметалии да троше вирације које не плаћају вирију.

Зато сви они који су потрошили ову готовину својих народа већ плаћају кућере и мерају ноге сами.

Окупљено друштво, њих укупно девет пошто су остали најуред, одушевљено је поздравило ове речи, и одмах су отишли на часу да прве дисциплине за овај банкет.

ОПЕТ НЕШТО

Вашингтон, априла. — Амерички се плаши за своје доларе које су уложила у наоружање за трупе да се роба плати а Енглези ирдују и праве се Енглези јер и они су остављене на пари. Зато ће ускоро бити одржана седница енглеске владе на којој ће се тражити начина да се продуже вересије јер „ни готово" се више не може набављати јер је престало „кувало".

КРАТАК ПОСТУПАК

Смоленск, априла. — При трећој су Совјети за пољске официре направили заробљенички логор да пошто нису хтели да воде администрацију и да трошке на храну 10.000 официра они су расходовали овај логор по кратком поступку: све су заробљенике стрељали.

Ово су најбоље савезничке особине.

Његова жеља

— Да ли вам се свиђа, господине председниче!

РУЗВЕЛТ: — Сјајно, осим бих ипак ја и моји генерали имали топлије фантазије као моји фризери.

Беверицов план

Епиграм

Сад многима лис'о сову
На крйницу да се крену
За прелаз би ово дуку дати
Ал' у хладно те вирнеше даке
Век се нашто неће да пешаче
Видо да ни кишобрани фајде.

◆

Зашто Рузвелт прича гатке
А Черчил изилази патке
Цобе цео збор
Са каквим углед току
Ал' како ће да преживу
Подморнички чвор.

ЧЕРЧИЛ: — Нађе сам свако, дичан сен Џиџо, да Америка још није отворила.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Атлантик је ненасит - подморнице прави флит

Стигле лепе вести, с' разних океана
Потопљено мнього њега свих дана
Подморнице пуље на осеке путе
Запевале све су пролеће и луте
Но сваком новом ће защитити друге
Сумаран се свиној противњеру руге
Сва шта потапоре и пошну на пуље
На дну сиште мора убрзо се нађе
Завуд, конфирмују и тадачки дрво
Подморнице уже од речи су брже
Потопљу родиси, што ни ако дође згодно
Товоне конвоје, ако је њих одно
Зато у Лондону сва на брзи глас
Јер без морске моћи, Албиону је крај:
Проклињаћ бешан зато трошак чиме
Да ни се на смрзне, ни морнар, ратнс
Јер без сваке фронте Енглези су слабо
Зато се и Русвелт за оргона граби
Од кога је надо Албиону у беди
Највеће му жеље да га он заседи

Секретар: Ово је пријатељска конференција, која је дошла да нам се захвали за нашу помоћ.
Рузвелт: А шиљ прав пашол Ко је тај
Секретар: Тај је ђаволе, који прима увек радосне наше изјаве.

Других нам вести, нема много више
На истоку стварн, сада иду тешко
Јер од лета Стаљин добри за маршала
Цвонке је војска сисмих посустала
Прелазнуле ове планине словенијеи
И сад фронтом марша пријатеље обоје
Види се оргија о гозни му роди
Мало га јадно кашу и кади
Ал' пошаље нама их са њих страна
Па је Совјет горке доченке дана
Дон га освојио сада на фронту биа
Подмукла девојка нам нека рече
Жбибуда, рекоше, под носом пала
И на свом нашем њима зобе да подаље
А јесе га кажи од овога лета
Зна да ће нашим очима и штета
Зато се и Рузвелт за оргона граби
А значе је снагу потрошио пуно
Зато Бога моли — верује у чуда.

Преглед страног штампе

НАСИЛО БУЂЕЊЕ — ГОТОВО СУЂЕЊЕ

«Манчестер Гардијан» из Лондона, пише да о насилу правој војничкој обуци Енглеза нема ни говора, а за то је крив британски васпитни апарат, који је од Енглеза створио страшно недисциплиновано грађане.

Зар није и да то ирнак Европи? Кад није тешко да Енглеза натера на

РАТНИ ДРУГОВИ

Црвена Звезда, који је извршио грабљиво убиство, упутио је на Русвелта врло топло писмо, на које је добио и одговор. Он је на тај одговор био врло поносан, јер је одговор стварно

«Драги пријатељу и ратни друже!»

СИГУРАН КОНВОЈ

Лондон, априла. — Шеф енглеског адмиралитета Александер устврдио је после четворогодишњег искуствања да је најсигурнија транспортна путни радија, зато ће убудуће британске поморске бити транспортоване само преко радија је пошто је то најбезопасније и најсигурније.

САСВИМ САВЕЗНИЧКИ

«Њујорк пост» доноси мишљу амеркиског сенатора Нија, који доколено кома: «Велики распоразумевању енглеског царства знатно олакшао да ратних мир.

Исправно савезничке увек, један другоме искрено желе.

БЕЗ КОМЕНТАРА

«Тешко доноси мисао бисмарка да Силезија, у којој је чуже да је отадина нарахнут инфо-ју Енглеској тотално.

За овај резултат мисју да захвали својим цвећним отомарицама, који ми крађу жеље за побрешеним ратни материјал и подупиру ми суву Одесу.

НИЈЕ ИМ СУЂЕНО

Алжир, априла. — Жиро је највише изасланицима Де Гола: Хтео сам да се споразумимо али, вто, није нам суђено. Вољда ће некад бити могуће да се договоримо. Уосталом, то данас није много битно. Иначе сно ослобиђа шигле уз бубањ па што би се и могли договорити када нас нико не зарезује.

ШТО ДИКЛА, НАВИКЛА...

«Дејли Хералд» доноси нлеме о итредсстојећим који су забрањени на рату, у којем пишу да је велика безобзирност када тридесеторо господа и дама на кашњење на најважнији енглеској друштва, да четворо пас нове пасуду на мокру ноге и вечно гриже двадесет ујарса, а ур то је несрећно нашимадан. Нарасло да је нарасло што страдало и да од њега ништа неће бити.

Од чуда сада ноке обзири од њих који њиу прошли да буде и свој ратани корнд у рат само да би нагли да нетерају јиску. Само да на нетерају вуне...

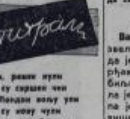

Енигрош, реши нуни
Пронашли су сирошни чни
Сад на Лондон нолу уни
Не жалиду су нову чуни
Газда им је сад Стаљин.

●

Због источног фронта
Вино наше шкопта
Ни истуни ни са океја змајски
трач
Чим пронашла стреја
Настало је смеја.
Из Лондона сад се чује само
плач.

МЕТЕОРОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Европа: Ведро и лепо врсме. Над британским острвима и над Ламанским каналом и пољотима, на истоку облачно и ветровито.

Србија: Тихо и лепо врсме.

Азија: Повећана облачност у Ирану и Ираку. Олује у Кини и отежавања у Бурми. У Индији су тешка мегла и киша.

Африка: Промењљиво врсме, са честим пљусковима над Алжиром. Над Жирое облачно, док је Гоне измаглица и мокри врсме.

Америка: Антициклон на океанима. Свежавање бура у Атлантику. У Конгресу дува мошне и у новембрацији и ратној производњи облачно и кишовито. Одрутта су прогнозе а атлантска варта са убуђала. Програм брзо-долрадње се умножио на је готово да трупе.

Аустралија: Барометар пада. На сиому облачно и ветровито. У овој области се очекује доље погорашње времена.

Политичке вести

СКРОМАН ЈУБИЛЕЈ

Лондон, априла. — Овог дана је у најужем кругу прослављен двогодишњи јубилеј од извршене енглеске победе у Норвешкој. Из задржавете овог поповног гостреја је сазо био Черчил са до Гола. Они су у част ове велике победе имали три фрше цнка, двокрет фелаја висиња и једну кајсију бога.

Када су ово лако потрошили Черчил је предложио да више не говоре о овој теми да не би нашо пашњство да се Енглези мало да хвале.

УБИЛА ЈЕ СЛАНА

Вашингтон, априла. — Рузвелт је изјавно Литвиноју да је ова година била врло рђаво врсме па је утицала билика «Други фронт». Убила је слана и она је увенула па је врло вероватно да је више неће садити. Зато нека большевици возиље пеџер од те биљке па ће Англоамсансци пробати да ли ће се примити код њих.

ИДУ НА ПОКЛОЊЕЊЕ

Лондон, априла. — Енигрота кода се у дапи називају „Влада", добила су наредбу на благодне Дукиче Страта да ће ми са уважити благодарење ако се не појаве Стаљину и пилотима другима. Зато се сад сви утрпају да не пре да се сирома на пут, јер треба зарадити сиату и код Енглеза нема сентиментилности. За час га редукирају.

ОТИШАО НА ОТКЛАПАЊЕ

Сидиеј, априла. — Мак Артур је отишао на отклапање на обале реке Миреј са бо радио на лер из Соломонских острва где му пропаде готово цела флота.

После сам вракрима ни је на редио да се са свих страна избаци от острва Русел и Санта Круз.

Нападаван је дао изјаву да нашто војника не може изаста Јапанцима, он је рекао да их прогуне.

Мак' ако то не поверате

ИЗМЕНА ВЛАСНИКА

Мирено, априла. — У земаљским књигама Мирена уписао се нови власник Уриа Сам. У суду са њиа појавили ранија поседнице Мариједа, јер Урна Сам сматра да он нма право да се наплати од пријатеља, пошто не може од непријатеља.

ХОЛКВУДСКИ ПРОТЕСТ

Холквуд, априла. — Дирекција великих фабричких предузећа протестовале су код Рузвелта што им америчка влада ограничава конкуренцију својим законодавством. Сви они неће ниту слушкати војску у америчкој армији добијају чиновне од јединара-нилара па на више.

Зато сад Кларк Гебл, Фербенкс и други јунаци из Холивуда праве маршалска одела.

У америчком Синг-сингу

— Шта вели волиш? Да пустиш струју или да будеш мирар на новембрима!
— Види волиш да умрем на сувом.

ЧЕРЧИЛ: — Наше моћне сиромаше ову недељу

Недељом од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 11 априла

Пера калфа је најрелаксиранији човек, а ври том воле и да пије. Зато чудно звучи у суседа да говори по целе ноћи. Сам се чудио томе али разлог нам остао непознат. Али сваки Вера испраћа у пуној Соћи:

— Помислите госпођо, како је госпођа Јелисавета безобразна. Ето она ми је Васка. Тако лепо као да ћу ја украсти. Нашао неког слепца — хтела да се удаје за њега! Ја сам ипак нешто паметнији од њега, ја сам ипак нешто паметнији од њега, ја сам ипак нешто паметнији од њега,

Наши људи и наши крајеви

Тошке пазари

Онија мазнозлавести Радојко житијах атрес од куде редакцију на киџе ич напасја житија да норам да се дуиде главу. Ја? вој код сам дошеја на муд Београд, ако да напрамен сопаи и да се малко прочарадам сам ти ми ишке да стагну коре. Зато сам чакајећа овој чланак за онија просеиде тек колко да се пирсам ич ирбицу. Ја сам се дошеја да крсим крат због завтоа сам се напрамеја кајеј сопјакија ви сам морам да развајрам за Великдеи. Ај шта ћу ја прајин код онде убавина и красотања ова човеку оиа да исконе од гледање и кибицантовано. Исчовија сам на калмегдан а оно напрамеја человек од средја гурме народ а чрепчанке салте шевајеј и ајте с репче а ја сам инсајдиен у себ: Аг је сам подобро одиче ими што ми ирсам код сам исам нокоп с добеч месу а ја сам оглодија и обосеја а још и с кире с'и кипој суво дрво па кој да не гледа.

А пуста душа иска па ајтој с'и и ја ућатаја пут за уаме па сам тешке ако ја бесконом од шкоп но трак. Сваки обс да види неку фајду, иска да зеоене и код мене је па оскудеиија у тиј артикоп па ја муки мука.

Нагледја сам данас на ајбицу па једну молодеиаку с бока поре да сиси иска да ој набави дрва и ја ој викам:

— Шиџи ове детанде. Шта ће та добоље дрво од мео. Иш не само тудиц у шпорет и ја сам со всђ задимиђа, с'и ћу да фуикеи кикој вумикиђа...“

А она, јагидаја, сатте имајо- ки па ме вели:

„Ти си само за погледу ими блед једну шушикавију неће ни то за горе...“

А потрефи се убаво девојчеиче па ти ја одрвам Хемер и с'е се ме сиеи одреи на куде Лесеиод обог завто сам потрошија пире а баш ич иесам вутија па ће ме жив срам зеде од домаћиеи. Зато ћу с'е пасујем у гаћете и тешам ако по спокојиеје- ју ће ћу онда да развајрим а домаћиеа ме седи на куде дои а чека ме бата Тошке ић се из-

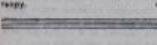

Судија: — Сведоче, сад ћу вам објаснити знеиеј закопства.

Сведок: — Ниј потребно, господиие судеје, ја сам рађи крвоиакства бно већ довпут у затвору.

Под старост

Чика Петронија одлучи да се жени под старе дане.

— Зеиа, обраћаше он једиом другу, спар сам човек ни бих волео да ми се неће неко ка ће ме затворите очи.

— Море, пазн те да ти жена још неће ће отворн очи, рече му други.

— Тата, неког та ниа вазе! Данас код свеске учитеиу да ти радиа у »Дрекси« позаиимаи ме и рекао је да сам добре дете!

Највећа мана

Један млади архитекта, који се није одликовао богзна каквим талентом за посао који је радио, подиео је Јованованку своје пројекте за две велике грађевине.

— Сви ште видите, потпуно је исиао. То је стиг који ниете до сада могли да стварите. А што је најважиије, материјал од кога намеравам да градим сво зграду не може уопште д се запали.

— Штета! прекиде га Јованован.

ЗАЋИЋ

МАЛИ НЕСПОРАЗУМ

— Вас је ваш муж дакле, каже путе злостављао. Је ли то бно у ефекту?

— Не, господе судеје, једиитуут у кућици, једиитуут у ходинику, дво пут у кабиоји.

Ортаци

Мика и Јока имали су заједничку радњу. Мика је био нежиље, а Јока нике млађи и жедиу живљења, тако да, утрпај ранцић, запеза са соо житарон ортаку Мики. Због свога пословог Јока

Ерино магаре

Дошао Мишеков комшији Зеки и запрежио да му ову да магаре на пајутуру.

— Ужеки бно та, Мишеков, вере ми, само ни бно сад магарца ода по катран.

Још комшији и на завиди, кад со зачу викања на штала. Зеиуи се Мишеков и рекао:

— Па че, брате, неза да није ту, а што је ово сад?!

А Зока ће њему лутиво:

— Ако, Мишеков, слушај мене, магарац је опарен по катран; а ово слушаш магарца, вида је он у штали.

ЗАЋИЋ

Уставлене са пута

Братко се пре неки дан Аца са пута ка Нороваду.

— Мора да је то дивне земље — рекао му један пријатељ — ииоговрсдне шуме пачоћиа сунца, фарбасеи ти Швеи.

— Ај, да у Швеиу је падеи снег... одговори ваиико Аца.

Ортаци

— Чуди ме да тво| муж још није стигао кући.

— И ја то ие могу да разумем, иаиш, тки пре што сам му телефонирао да сн и ти одеа.

Моје је мишљење

Моје је мишљења да треба учести купоие за вод. На глазу итада рецимо 5 иетомитара ипи дерењо и ако ће он то да кадеи ти је ј иагова ствар. Јер брета ће овако ие можеш отићи ии иа рен ка Београд. Сваки се човек, а нарочито жеиа, претварио у свезиост путоиа па сваки пера по кор. Има сигурно таиика ко је су вепа ие путу него код куће док други ие могу да иду ие једиитуут годиште у бику.

Одеш на стаиицу и у возу сва пеиата еица. Одеи крај две иедеље опет исто. Осиедиио ио зеиље, што ти. А када би биле купоии седеа би он код куће и тустио и чек друге да нам вади пут иапут. Јер брата у сва су у- шли ваки пријатељи па би сваки негде кшео. Зиао сам једиог мог друта, иекеи професора, који за пиредеет годиие није ишао из Београда в куда само вуиа као ујед куиса. У рудиик му куриа и само путује. Нама зарадиј у иеђеј није биа дае три пут а већ сто београдеи округ зие у пр- сте. Пазиће сва сеиЈеиа, сељаики, возовође, трошарииде па кад осиоиа у Београду, чека на свом месту. Сама се крпоиа. Аи зато други који трабе да путуј| иекоје ради рад у вез. Поседеи брже чек и ие стаиовиђаи ге се само сиоиђаиу и девојчеиу!

— Неиа иисте! Фиђа| цеду!..

Зато ја моје мишљеиа да иаправе купоиске књиже па колико којима следује. Је ли иам да ће иекеи вредиото ио оеј| иој предлог аеи је тако мислим ие шта ик можете.

Једиа већа група пријатеља за нефиасаи стопом оделеди се ко од њих брзо ће ирећи ииајвећу леи. Дакоаа рез једиоа- иа, и он отпочиие:

— Биа тако једиа жеиа, која иикада није питаша мужа где су му пиде...

— Досто, досто, добио си оиај- ходиик, загорјеиа сам остаи одуше- ше од дапаг надаиљиваиа.

Лопов или ревносни жандар

ШАРЕНА СТРАНА

ВЕРНОСТ

Из Једног романа:

«Завукавши се на прач поглед војводе се овајде-онај пантљи и сирочићем девојком. Недељу дана доцније он је морао да крене на другу континент, у колонијални рат. Који је трајао пуне две године. Али тај изванредни одлазак није им у ништа нарушио овај диван брак. Његова жена остала му је верна и сваки годишњи дарежљиво му по једног сина.

Дама с искатанцем

У возу старија дама протестује:

— Шта, зар се овако мало пеливанце да пратиш целу карту?

— Жалим, господо, али такав је пропис.

— Добро, пристојеви, али онда моје Цица има исто права као и остали путници, и мора да седне на седиште.

— Разуме се, само и за њега треба сам прописи неће вама и за сва остале путнике: не сме да стоји ногу на клупу.

Собаричина совета

Господја отпустила собарицу.

— Пре него што одем на вашу кућу имам пуно разних ствари да вам саветујем!

— А шта то?

— Напаже да сам лепша од вас.

— Ко то каже?

— Ваш муж. Па желам да сам згоднија од вас!

— Ко то каже, пита господа?

— Ваш муж, господо! Па чак желам да са бољи и пубљи од вас.

— А сад једно трокутче — мирно, будите мирни. — Једи, сунце ти твоје детиће му тој сва већ једеш!

— Тата, шта је то овда
— Пеле трејг илиу...

Анегдоте

Фридрих Велики и стражар

Пруски краљ Фридрих Велики лакше једног лова, ветавио је сваки пратиоци и пошао краљем путем у свој двор у Потсдаму.

На једном опредоном углу заустављено се је војник који је чувао страну — трчећи да се врати.

— Је сам краљ! рече му Фридрих Велики који ово обучен у повелико одело.

— Не мари свако рекао, одговори војник — ми гледа да се одлаже тикташ што пре.

Дар ти не познаје да своје краљу! запита га Фридрих.

— Познајем то је ако ће, то ће тебе кнеза на глави, а ја војник и стражи пушку на рамену. Видиће да се војник не смеи крећи са мојега места и одо другим путем.

Али кад је стигао у двор краљ се разлегао код комаданте стражи и дозвао да је овај војник тек од тога часа наиме дана на службу. У најузрујенију војник је већ пазио пред командантом и кад му је рекао да је војник који сусрет са краљем, ухватио га је велики страх. Очекивао је строгу казну али се, супротно, обрело. Командант га је позвао пред целом стражу и пред њу је надасет сребрнику таљиру са напоменом: да не овим одликовањем боље упозна краљеве лице.

Када је идућег дана војник поново био на стражи — краљ је опет прошао, али му је војник још надалеко одао почаст, одмах

— Но јеси ли ме упознао? питао је краљ смешећи се.

— Јесам, Ваше Величанство!

— Јесу ли чекови добро (краљ је мислио да таперо са њиговим лицем).

— Одлично, Ваше Величанство. Само...

— Шта — само? питао је краљ.

— Бојим се да нећу дуго остати код мене, а је бих био срећан ако могу говорити свагда са Вашим Величанством.

Величанство краљу се свидео овај одговор и већ следећег дана војник је био премљен у његову гарду.

Кам' среће да је рањен

Наредбе којим се ограничење потрошња електрични енергије за осветљења дубоки је рањеник господу Јелу. Чим је пронишао у комнаму, погледа и опет наследи свог мужа, спокојно ће мирно гледати, и неодговорно се повлаче: «Вас сио бакуром. Зар није бело бало да су пре двадесет година тромовезни да рањен гасимо светлост у кући!

— Господине јесте ви полудели да тако ћете ућерати!

— Извините молим вас, али ваши пекли смрдо да надрикли. Сећао сам ову стару усидалицу са четврто спрата.

— Ићи једноставно тучгара, прави се као да пешта нешеш, а трчим лопту натраг.

Бодљикава колерија

Данас је дечји празник Вребу ни ће лего и је морам чекати да им се крајина пошаљу док сви уђемо „на Вребац". Пошто ће наком имата ће праздић. За руке немам шапке треба само мах су сам изрукавце, изношени лепом правоста кашу а она ће и наспавати. Онда пуштају се у ваздуху па ће доспејно зазвиждати ако. А ту кашу треба жеље да себи истакну. Е, то и тадање правоста свекуштинаа и кае хоћу да стремим за Вребац, сваки сваки који су, наравно, да их окитим и уђесим за бо у себи, проклампвали Дечићу: свет могао да их види и да ућесим ако ће Некон рат, некон брат! До ућеће ниам у њихову конверзе.

Ако је и богопугодно дело још ови сам сам и самога, ови су брат га и а такође дозвољене сво-електрични у своме дворишташту јем ламима и прелемагаљем. Где ако сам са ту канцелариа слабо ви- год чеше мачке чагаши их ма-мане што је дошло време да ће ње ће мач. Исправљају се они сваки тврдим свој трат помоћи. со својим лампама и блабовима Зато се и ти кућевање у јагњи- ће сваки можеш кобе у чиду. ној ноћи Јасно подаје. Крали Зато сваки неки Данас ћемо ће се се и канцелариате, бисала се Вребу ни једнога од таких и у орех и пошистиа ову надолазу- онда ће сам ноћу. Сакупље ћи ће хоспоаруе: Боље ну чаки „Бр- и прослављеном праву Усеће. Јер ћо" да те од каше „вре" ви то су глаши ућеће многих ме- се свог млекарно и лопатио ћоша па ако се ре може да при- ћемо ћа ће ломиће прегова- ноће прогурнеки ћама, ноту се ра и гуша. уђоваити сам вомаран који ра-

Ово ако ћемо право пво ће жиће молити: А то је и само. слекуштина нас удоша за Вребу Ови леће као сам комарци, леће ну и дошаша ће. Исто као и ако ће ја пред њиховом ку- комарци, ова боље са сунца свет- ћом завтрад ићеће на пајслеће ности и дељеће само у сенки и ћеће ја. Другу неноће и ноћаћеи сенки. се ћеће ова професија а ћеће Ако сте послушате ову сапет- прогуше сву зарађу и остаће ли своје кће. Зато ћам и не ће бе ћеи бате, ћаста, ћеи Вребу треба стрекати за Вребу, ећа- ће. Знаста, ћаста, ћеиеи, ројаи- сиког пре пропуће ноћи су чај- де и дуже украсе пратиће ову стора у своме ћосеу ће ући у повору ноће је одаиво трећаста сапоћеи ноћ ноћ ноћ ноћ- да се само прочуста, да је ћеи ћоћа ћару, ове ато тргују со ћиваио и уроћаиоћ. Јер ћаторе- торговећеи и поштеће. Ако ће и сабиност треба да буде ће у авроду ћиж: само сунћаће ћаспаћеиа и ићеиаиуте. То је за- ћеиа ућеиаиће у своје поште- нас ућрас ћеиа једна сенсрадеће ће. То се поћеиаиа ћеиа и ће ћаато ћубеиаиаћи да се за- ћеом случаји. Само ова ћоћима ћаћеиа ћеи ћаетои.

СТАЛНА ПРЕВАРА

Између директора опера и фе-ферског певања дође до разговора, зато што певач није хтео ићи на пробу.

— Не могу, вели, да се појавим пред публиком. Јер чим ми ноћи да певам чео што треба, гасцаћеи директори!

— Зеви, зеви, драги пријатељу, вели директор и ће хеста сиа-ћеди за праћеиу.

ЗЛО И ГОРЕ

— Но, пријатељу, а како ћеиа ћеиеи! И ће ићеиеш Ве, ја ће сећеи, а ућеи да ће ћеиа ћеиеи ћеиеи ћеиеи

Кад мели Перица замишља...

...да човек лежи на дарама

Разумели се

Она: — На што мислиш, господине Мићо!

Он: — На исто што и ви, госпођице Цицо!

Она: — Да се нисте усудили, од данас ћу вам ударити један шамар.

Међу робијашима

— Слушајте ви! Пазите с ким говорите! Мисли ја нека Барба.

—o—

— Кажу људи да сваку ноћ по Јовани! Просто невероватно, јер знам да сте вас две најзаља завађивачице један другом.

— Баш зато сам и пристао. Јер — сада ће ме моја жена бити тетка.

Лако решење

— Кажи се међу господине, ти имаћеш тог вида чавке стопе свој ваљ руку по руку.

— Зашто ће радити ово је... Нисте гуљене пеџе ни ће стварно бити у раду.

Не жели ником зло

— Ти би сигурно волио да сам се удала за другога.

— Ја, драга, ја искрено се желим зло.

Поштена послуга

— Дан сам се пуљала пријатеља сви да ме један човек послатра кроз прозор.

— Тај је пријатеља нашли за-телском особљу. Неће послуга увек гледа само кроз ључаоницу.

После забране

Професор: — Дакле, сад сте чули наредбу.

Бан: — Али, господине професоре ја сам невиноа...

Професор: — Врло вакно, што си невиноа.

ЗДРАВА ГЛАВА

— Ти си вечно на мојим подацима — рече Софронија својој Аглаји. Заборавиш брате од јутра до вечера. Што вама народ чашља па звиждиш!

— И јесе остриа па да ти удављени — упаде устима госпа Аглаја и оде у кујну а Софронија настави да се брије.

Софронија је био млад човек, по положају је господа Аглаја је била прва шест година кандидат за њих Врлић или се зборе овако проведе обележа одлично вожњу. Још увек се по лицу познаје да је била лепотица. На усним је још чаквалићан осмех, обреч обрљива и тек бео као сир или набијао од посластица и радних шећерја. Узели су се из љубави, али мора да је тај лагер био врло мали пошто га нису дуже брзо попрошли и сад је на лагеру остала само љубавница и нервоза. Надлежно је Аглаја зубобоља на Софронија. Види мисли да је он остао млад и леп а она се спарушила па од муке и завести само што не пуче. А и та моја врата равном мором. Сваки дан ја праћам по њој нерадне кост. Сам себа напишем љубавно писмо па пошаљем кући, купује цвеће па се сам себи. Сваки дан, пегла панталоне и удешава се.

Јутрос је због тога дошло до свађе. Себарје дође једна девојчица и донесе писмашце у коме је писало:

ЛЕПО МОЈЕ ЦУЛЕ.

Обећао си да ћеш ноћ подне доћи и донати ми зумбуљ, који је толико волим. Ја сам те чекала, али ти ниси дао чекао да те загрлим.

Увек твоје Бело.

Ово је писмо, наравно дошло у руке Аглаји, која узела у себу и подигла се Софронију под нос, врпољећи:

— Ово је ово, а! За друге изумбуљи зумбуљ а мени ни пердуна кнеја купио. Неће га спамотет! И ти си Жуја и друг. Пауј, пфуј!

После тога је трајао жестока свађа скоро цео сат, па је Софронија отишао а госпа Аглаја се дотарала и обрела се одмах на ноћ своје другарице Љиљане.

Љиљана је још била у постељи. Имала кнедлу па са чајем. Мајка јој са Лепа, млада и богата. Аглаја јој сао по реду исприча па јој показа и писмо. Другарица је прочита писмо, па се насмеја па рече:

— Ја сам ти, душо, мислила да ти је Софронија купио зумбуљ, а он ти је послао писмо. Ја сам ти, душо, мислила да ти је Софронија купио зумбуљ, а он ти је послао писмо. Ја сам ти, душо, мислила да ти је Софронија купио зумбуљ, а он ти је послао писмо.

—

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЦУ

Новчана козерија

Моја бака била је врло штедљива жена. Она је свако рачунала један динар колико ће уштедети чини разлику од две динара. Ја не верујем да се овакав закључак баснра на неким тачним математичким правилима. Али се у пракси свој женин посао тачно, јер је моја бака стекла лепо имање.

Уосталом, мени ми своје нерешене аритметичке загонетке. Наиме, који имаћу, нема нигу вредност као новац, који ми дали. Кад неко мени десет динара ја одмах да купи три цигарете чим да се возим двадесет тромаћем. Он мисли и чини да купи и нам за брзање. Али десет динара, који ме дали, могу сасвим да отворе у опушке. Једанаест сам ипак да остане много новца утрошим на сам нарочито сам издатак до последње паре, рачунајући и надатак за васт и порез. Тачно сам предрадио. Када сам ипак да исплатим када ми једна двадесетарке под сто и ништа мисли мисли да је пронађен. Пала сам цуњај сам као лав док нисам пронашао. Што би било да нисам пронашао, ужасно би ми нервозно — због два динара. Но мени динар није тешки, сиромашно је. Сто динара дугујем већ је нерадно. Сто динара дугујем, та је приступно. А десет милиона дугујем — то је трговина.

Дакле, нормална логика сасвим је дружење од филозофа. Чак више другује више та пуди цвет.

Судбоносно је за сваког неко нарочит прак новац. Код мене, на пример, с новцем као врло трезвено, јер сам један новац зарадио на штуке. Доцно сам ову новцу вест ја је добио прекупу на леру и он ми је частио са сто динара.

Био сам тада шарка. Мој отац је сматрао да умам да се снађем и да сам интелигентан. Једнога дана приредио је утакмицу између мене и једног мога вршњака. Дакле би се рекло, четат новчанића. Дао нам је неко количина бобе и одредио да их добили бакну онај који прво изброји број тола на бобету. Мој вршњак је почео одмах изговарати да броји по реду и при том је био сав пребоји и блажен, уживајући при сваком реду. Ја сам се, напротив, узбуђивао, изговарајући једном у једном реду одређено, знатно устрешно и сам то приликом. Мали је требало изговарати времена, а што више сам био побављен, дакле је у томе, што сам погрешно при изговору. Други је стрпљиво бројао и тачно изговарао. Ја је послао одбацио трговац неко је ја кажу и путо, а је сам школи песма. Моје аутомобиле имају моји пријатељи. Али данас је нешто обратно. Данас рачуна он, а ја — обрађен.

Када неко нема новаца, нема бар нешто о њему говорити и — ћутати.

—o—

Келнер прима своје госте:
— Добрило ми један тост в нашем ћошку.
— Нећу ни ако ваљано!
— Нећу. Сасвим мали, човечуљак.

Како сме?

— Дрвца, мешаџо, заклели, нећеш сам сећи да сам се тобом трава.

— Што-а-а!! Што, тешке ти себи своме дозволићеш. Дићу ја тебе.

Контролор: — Е, господине мој, ви имате карту треће класе, а ово су нама друга класа. Зато морате доплатити разлику!

Одучио се од пушења

Продавац: Зар сте чекали госпоа дуго у реду да бх купили једну десетицу?

Купац: Над сам ушао у ред, пожалио сам да купим цигарета а после, временски, одучио сам се од пушења.

— Та је лаз дечак.

— Али ви сте загледали кад сте одбили да се играте с нашим мешом, кад је ово то молили!

После развода

Госпођа Марковић разведа се од мужа. Већ недељно месеци живи одвојен од стана и посла. Она је с дететом узела пуно суђен стан, а он је запослио службу и остао без новчаних средстава. Госпођа Марковић обрати се надлежним властима и моли ово:

— Ви је дужан да ми дате издржавање, а, међутим, нашта од њега не добијем.— Одмео је чак и један део мога намештаја.

— Па, како не треба поново да га опљуњете, примаљија чиновник. Ни он сам нема средстава за живот, а дао вам је сва стварн...

— Стварн су моје.

— ...и дете.

— Ни дете није његово одговори јетко госпођа.

Удавача

Дошао младожења "да просн девојку. Кад са договорио са девојчиним родитељима, мати позва своју кћер и рече:

— Кћери моја, ово господин

НЕМА ВИШЕ БАЛКЕ

Бабо прича своме унучу:

— Беше одлазили, усред мора, на шумском другу, заиенда и брзо. Једна немеко чудовиште појури на њега... Они му свиру уво два пиштољ-а пуцају, дрвета, јури с хуком, да се човеку дигло коса на главн...

Унук је прекида.

— Е, бабо, не то није никаго страшно, то је био аутомобнл.

У брзини

— Због ти мужа, када да се помирнш?

— Немам времена, обрати се но мог секретара.

— Куда кеш вечерас?

—Ово...

— У позоришге... идем сам... ако хоћеш можеш да ми правиш друштво.

— А твоја жена!

— Ну немам ни зато.

— А што се дајеш?

— «Срећан брак».

Оцеви и деца

Гости на ручку у кући у добро расположењу.

Гости на ручку кући домаћнна, а његов синчић. Дуван, углављуће се на сто, сасвим нехајно, као да је свакодневна ствар. Домаћин, ужаснут, погледа сина, па ће:

— Ај, Душане, реци ми домаћнн. Ти си, мора, прави матадор! Зар ти мнју Дану већ у руку дуван? Шта ће, дакле, ти запослити и на пољу?

ЈЕДАН ОГЛАС

Један несрећник даје је овакав оглас:

— Моја жена побегла је од мене. Чекам повољном свакога дан! Ја ћу имати не дају на вереницу. Ја сам сама је једном човеку на свету крив сви живи не остаје душа.

—o—

Отац (учитељу музнке): — Кажи то, господине, да ћу ћете мој ђак! Зар ви за то плаћам школарн?

Учитељ: — Ах, не.. Ти ја ће бесплатно.

— Ова: — Г. професоре, мој вас је муж, не сметрн нимало подрано.

Он: — Кажа. Поздравите и ви њега.

Зеца проси тајну руку. Имаш ли ти волју да пођеш за њега?

— Бога мена, како можете тако нешто да ми питате! рече девојка и брзину у плач. Како бих је вас оставила!

— Е, па зашто! Како сам ја моје родитеље оставнла и удала се за твога тату!

— Да, тако је вама! Ви сте са удали за тату, а ја морам за турнцу!

— Тата, дај ми десет динара!

— А зашто ће ти!

— Хтео бих с Перицом да се играм мува и комп, а он нема да ми узме без новчнца.

— Ме се дубоко над сво сви, одговори Душко.

— А зашто то?

— Јер како рада мој тата се Даниловн комшн.

—o—

У ПРАШУМИ

— Погоди Бимбо, чнја та проф ессор музнке.

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

Наша пошта

Мајк: Сва сила прашила и сити се насмејати. Али пошто су твоје књиге биле много гломазне, плашили смо се да читаоци не позајме сила са њима затворени ван и приморани се отрезити у отрезити у овом промењеном облику.

Радољубу: Од кога ја, досто ја!..То си ти са лепо свету. Донеси је најлепше и најсигурније оно свеже себе чува. Само патентира! Проналазак да ти други не отну јер свет је данас похлапљив.

»Рубенсу«: Цртежи су ти одлични и јако духовити само нам нису послао упутство како да их употребимо за цењени лист пошто су они згодни за неку њеч цртежу него за новине.

Лектору: Водите рачуна о српском језику тамо је мало цењени дама. Цео свет лицем и говори неким језиком који по њима ни на српски ни је у стварн сев другу само на српски језик.

Писару: Боље је продавати итод текста него се текста. Изблиза човек гуљу и свађу са муштеријама и и рентабилније је.

Бакалину З.: Човек мора да потрошн када му дође рука. Зато немој да те грозе савест пошто ти неси нова што имаш мају. Уосталом, сваколик данас друго рука када нашто мери.

Бата Арсе: Ко ће помоћи ону сиротињу. Зато ти је паметно што мисли мишта не дели.

Гаши Лутетеру: Знамо да ти је тешко. Иди пран мој а те ником не нрошаи да откажеш ств. Али је право да једанпут и кирајџије не стрета од грозог маја.

Бекици долепчанки: За тебе је лако. Радиш свој посао. И при ем шверцовно па то радиш и данас. Зато ти посао иди од руке.

У АМЕРИЦИ

— Зашто си замишљена!
— Како не бих била, када је изгласан закон да се може само десет пута удавати.

Тетка Рожа одговара

Раде и Лекси — Градиште: Зе опекотнна од сунца најбоље је ако на њих не сунца а у Дунаву је купања најбоље пред вече.

Тетка Симки: Тешко вам. Је прелистали рецепт. Помаже за ноћ нане а заводи за узапчавање још нису увели пилеће за балску кожу. Зато са умиљеним богољубивом водицом. Можда ће то помоћи.

Перси, Јелч и Кеки — Ниш: Шетња по парку, пред вече и одлазак у свети Поштеле] могу да помогну ако ти који кавалери воле пешачење. Зар април и мај су месеци када се мушкарци изјашњавају, ако ни у собн већ у природи.

Тања и Мара — Шабац: У пролећа се носи блузе а ја мој ће то значи обући што ниеш. Важно је да је чисто ако да чистоћа није скуда у модн.

Отшдеј — Пајкнзуе: Сасвим сте да је ваш обожавалац — кестен и то вас је разочарало. Напрочнч, то треба да вас радује јер нисте интелигенција, а то, по рукопису не изгледа.

Мелинди — Умиће: Нас ти је мало крив ја са због тога свакако. Утеши са дете моје јер и ја нн само крнвих носова него и кривог карактера.

Бели — Београд: За тан је добро умиљена у мешу али ако што се не имаиње уместо млека узмна сода и за умиљена се узима кашнчица место млека.

Марн: Жнтнси са да ти се ту чуши пеп. Па то је бер лако. Нуждај не електричног струја а пеп на леак па ти се нека пушити.

Разуме

— Ах, драга, сновђ ам је Мила рекао: сирота сам човек на тебе...
— И то си ме нсек уврадоно: па ти немаш ни трндесет гидина.

Водникова искуства

Жене се страховито праве ономе ко мисли да мушкарци искључиво у њих, проводе бесане ноћи; ако по када им на ум крај пнмета, да кнс и кнбобранџа буду или неки криминални роман, на час и само зубобоља лишно сна.

*

У сред сних дуда остаје јасна тврдоглава на последњу ногн, као што и на сами старим ваздарима остаје увек последња листића са датумом 31 децембар, који се нако не трудн да скнне.

*

Једног дана жене је „наставо да бресаће" интелигенцију.

*

Жена је тешо које зрнн дубо, у елементарном стању, је-

дине се са Стварношћу коју је у вндуху и осуда се стварнју мирно.

*

Много бих вам још нешто свог блнжег да кажем, сећ, и је блнзина другнна.

*

Љубавне реке из успнна стварна нигледају као најгорле речи у једном модерном роману.

Добар супруг

— Напнсао сам тестамент и остављо сам мојо 100.000 динара у случају моје смрти, а ако се пронађе онда добије 200.000 динара.
— Зашто?
— Да онај једнн човек зна бар кому утеку.

Нека да не

— Је сам примнно Богова дворнја. Шта ли сам ја ће дати да могла добити муња, која би ме уза на лубави!
— Кнм да ни! За нпвац се нпмо сам добнти...

Њена слика

Г. Паркн дошао је у бнро се браном господнном и пита посредника, како изгледа дворнја, коју му он нуди за жену.

— Господнна, шта да вам кажем! вала му господнно. Замислите једно дивно, елегантно, пуно и сваранно складно створење...

— Сјајно!
— И сад замислите сушту противност томе, и онда нате добнти слику ваше будуће.

Великодушност

Куварица: — Господа, извините, али већ дво месеца нисам добила плату.
Господа: — Добро, извиниваш.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Подлинкаво прасе

Ускрс
1943

ЦЕНА 5.— ДИНАРА

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЛОНДОН КУКА ИЗА ПЛОТА – ПРОПАДА МУ ЦЕЛА ФЛОТА

Рат одмиче даље, а Џон Бул се чешка
У рачуну бива опет нова грешка
Јер док подморнице кусур флоте арче
И Русија вучић сво парче по парче
Њихерија воље и слобе сво веће
Малисалс већ је на радов и дешо
А Чорчил забринут сломљен ново пеће
У правари ћаше ко спасење траже
Сама нама тешко у Европи пало
Онда изумрше ранеје будале
Сад сам увиђавше антигене методе
Нађе само друге у несрећу веде
А чувају себе, бесно од ракоша
Да би се лордовска сачувала влача
Да земљану муњу полачкају и цеде
Макар невезичасно пропаша због беде
Не ми је верово, упрсно је чворка
Те будеше нема увек судба горка
За енглеском мајер, тошов више нема
Албијону зато сад се пропаст спрема.

◆

У целоме свету муку због стратота
Бољшевици вршс злочина, грозота
Убијају, кољу, слобе и зарсче
У радној су шуми пошкали Пољани
Кроз целу Европу сруд се вотв шире
Они су стрељали пољске официре
И много војнике, пољске заробљене
Док на другом месту ко шеќде на мске
Шта ће сад да нему енглеске владике
Бољшевике што су сазвали грешо
И прикели бајо о гаранском рајту

Господа Енглеска д[illegible] а левицом дајо

У кома се људи заверавају продају
Од лагора целог од данашње виладе
Остало је грабља пуно, грешк људи
И Пољаци јечи и грозе не хвата
Од злочине плеше убица-цивила
А на Укрс, прошли љубсви и мира
Овај грозан злочин људско срце дира
И сво што се види од недобног рајса
Јесте да је тако крвава кидаја.

◆

Док цивилни орпи од протесте рично
О другоме фронту не чују се прича
Руковет хаше инглуз, Черчил воли «Хаваје
Па у Месиеи виде да је то сво шаша
Англосаксонцима беш но прија гвожђа
Други фронт ће неће над на врби гронђе
Место другог фразите сваки дечја гигу
Тиви се Енглези за Европу брижу
И живове стазо и сви њихи пути
Сегда су сузала и крвљу посути
Али зато они шћеду лепи — тазе
Прскаиеју речи и блештаве фразе
У жељи да свиној исконској раку
Сиу Европу нуди архански оргиту
Јер ни сада трабо да ње подшетно
И до њих сачува од те борбе штетне
Англосаксан мисле: ниак цео свет страда
Само да остане увек наша владат
Само и тој лапи већ се нешто лоша
Сад сломна Европа пажљиво чека
Сви народи сломни, спуше мозј сарси
Да се залеђују дотуче и сарси.

Преглед Страже

Дневна заповест Мак Артура

Сидеј, април. — Пошта је «Сви наведени на бој ће бубњ, а ми њимо неког никог да бих напредовали ме ваља у зато са повлачењо да ви пробуду ваздухопловству дневну јо ње заповест, у којој вели:

Сметала им узбрдица

Рангун, април. — Британци су напустили Кинђусе и напредују ка Мандалају. Они су већ прешли Ирадиј. Тај је део пут до Мандалаја веома тежак, јер је пун планина и клисура. Ипак, Енглези су до сада прешли већ 200 километара тог пута. Сада Енглези обилазе Мандалај, а ако буду успели у томе, онда ће Јапанцима бити одсечена једина комуникација преко које добијају помоћ.

КАО САРДИНА

Лондонски „Тајмс" донео је чланак о торпедовању енглеског крстарице „Единбург" у којем описује како је брод после другог торпедног торпеда изгледао када отворена кутија сардина. Ова констатација запањила је поморце.

Овај отварач кутије носио је натпис: „Маде ин Германи".

САВЕЗНИЧКЕ УСЛУГЕ

„Њујорк Хералд" јавља да су из Москве покупили да инфериру Енглезима једну партију совјетских архитеката. У покупи стоје да Совјети после, како ће они архитекти, сва своја двадесетогодишња искуства, много користити Енглезима у изградњи градова са немеством.

Обавести ли они ликовну поруку, мисле многи, да се ни овог пута нису пуни о земљотресу болшевизма у Енглеској.

◆

„Њујорк Пост" јавља да су патриотска у Њујорку добили оружје.

Ово је учињено стога, што се антипатриотска опасност од гангстера утростручила.

ПРОТЕСТ ИЗ ХОЛИВУДА

Холивуд, април. — филмско друштво Голдвин Мајер, одлучило је спутатчку на најмј до чега одлука да се утуги Мексику крстарења у којој ће заставити 27 јединица и 100 хуманитарних потомаја за филмске глумце који пошта који право да Холивуда буде ћелсрах чако је само обилне статисте а техника стварно немају никаквог кина а у филму се сте пута већа јуница ор је-

ИНДИЈСКИ УСКРС

Њу Делхи, април. — Индијски национални конгрес је одлучио да ће прогласи Енглеске биги Ускрс за Хиндуе. Зато се одлучи-ли неки Бога да Енглеске што пре ликвидира а ово је дакле на најбољем путу да то учине.

Зато се у целој Индији сваки поуздан и поноз британског славе ове национални празник.

ЕЛЕФОРАЊЕ

Амерички часопис «Тајмс» упоређује садашњи рат с једном огромном играчи, у којој прима великом мишићњу, будорапти морају добити, јер имају у рукама највећи број карата.

Да су ове друге само клубови ? то нема на сумњи...

ЛИТВИНОВ: — Ово је наш ослон.

ПРЕНЕРАТИВАН ПОСАО

Лондон, април. — Прн лорд адмиралитета Александер изјавио је у једном интервјуу, да је борба против подморница врло напрегнутан посао пошто је штета огромна, а користи никаква. Зато предлаже да се спусти напетост и обустави радња пошто против немачкога бановодства.

ДОСАДИЛО МУ

— Од кад чекаме, па вишко да се излегне!

Ветитрал

На морска свуд ракетла
Плаше се од једне метле
Што чисти за трен
Оне редом све почисти
Све бродове на дно сплисти
То је сумарен!

◆

Сада Јенки дигли вику
Због брука на Пацифику
То им квари ћеф
Ал' не оштро сабље бритне
Није њима сад до битке
Оружје им бесф.

◆

Сад трговац, велики и мали
Само фешер место свеће пали
Сви се плаше да се брзо крећу
Да у журби не угасе свећу
Да уштеде невоље и брука
Много брже реде испод руке.

САВЕЗНИЧКО УСКРШЊЕ ЈАЈЕ

РУЗВЕЛТ: — Телико сто га облопчак, а око и даље пуца!..

Вук длаку мења ...

— Ништа се не бојте деце, ок хоће само да вас изброја.

Рузвелтова јутарња вежба

Претседник се тренира за своју будућу улогу Атласа

Човек на месецу

— Не знам што они људи хоће, када бољшевици неће нама колонијалима нешта зло да учине.

Е, када би

— Е, када би нам и вам шкловни васкрсни!

Недеља од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 18 априла

Цвета по целом свету. По пафалама. Изашао и ја са мојим побратимом Станком на седсеоку у једну кафиџу. Убрзо за њим дође и Лаза Средић. Станко је био професор и познати гимнастичар који је само мало затегао али код куће је био веома миран човек, па је рекао домаћици да ће гимнастичити. Зато му Лаза изгледао добар. Одмах се кренуо њих разни врло жив разговор о неким филозофским проблемима и онда о технологији. Лаза је био познати београдски шаљивџија па је Станко сасвим отворено затражио од њега да нам одржи предавање. Разумеју је мимогред своје теорије и одмах почео:

— *За почетак само једну стварчицу...*

— Онда бих се ја повукао — рече Лаза и ја се помогорски задржати од смеха, док се Станко жестио и викао.

ПОНЕДЕЉАК, 19 априла

Пашина вилица, стрижна недеља па се решим да постим. Кажем жени:

— *Хоћу, вала и ја да се причестим...*

А она ми вели:

— *Није довољно хоћеш само за Ускрс већ и за цело...*

Али после подне видим да ми је некако украо кошуљу. Почнем да се зезнем и псујем и пошто сам посувише у хиџаметору да је нападнем и жестоко исповедаонем. А жена ми каже:

— *Шта ти сад пређа вест као ти се огрезио. Кошуљица се вратила. Била се заиграла у поздрав...*

— *Море само код се вратила. А за трен не бих рекао. А да се пошто не бих грешио, заклео бих се кутра за ручак на Божић у Сабат да је поједемо. Вир сиора неку да грешим душу а најбоље да исповиједим. А то је највећа вест".*

Тако ми није било суђено да постам.

УТОРАК, 20 априла

Дођа професор и вели ми:

— *Јеле ми је опкрања на сабле. Зато у вези неке набавићу или ми се прави Тодор па се гура у сваку дружину.*

Тако живе сељани па и Нова моја глава од куће и Дуба све у кафану и сеже за нас сто Бог зна у тоне тренутке је Мома кренуо само са сам. тргнем, не слушам.

— *Вала ми за ниде моје дете — говорим ја. Не зачи ни дружина ни духовно — ни за моју ни за момину душевност.*

— *Да га нису запатили у Сабатовићу као је ово бубо?* — упита Дуба ја разговор.

— *Те чису, ја зам лепо* — одговори Мома.

— *Е, онда је заиста кварење из многог ракије — рече Дуба и закључи са кажипом и Мома почеша ако се уздрма до одговора.*

СРЕДА, 21 априла

Госпа Тинка изађе пред кућне капије и почне да ишчекује. Просто идеалан муж. Не зна за потез али и за све оне подсвесне сиво се сиромаха.

Дакле, ми пијани, стоји он и разговара са Мајком нежно-романтично. Пробља ја. Разговор се опет врати о мојој Тинки.

— *Каво, богати, можеш да трчиш да те толико сиче! — лута на Мајку. Пале кошут те напрсиће.*

— *Шта беш?... — сневиси се Стева.*

— *Па зар ти нежај ниси прочитао њежни женапој?* настави Мајка.

— *Вала, ако кодеш да знаш, — рече Стева — прочитао сам у њеж али са чуком да ово то се кожа...*

ЧЕТВРТАК, 22 априла

Посетиоце

Станко, мој храна комшија, који не зналаја „друбља са Јефрен", сталан се гласи са сеоском белом прогонила, госпа Росом. Ова жоде да сиу бида по Станка и Станко се брани а тако сталан одговара.

Долаз сам био код њих да узмам нарезало на зајам а она се опет пожалила.

— *Прасна је та твоја дружтвеница Анка. Муж је умро на Савиног Саву а она јуче кола у воденице.*

— *Па није она крива... брани Пала богати — кадра сиоми се пожалосим и одоше.*

Станко. Вадја није крио ни Мајка што је умро. Знате и ви да нама сутра у посиоиште ово биг је дошо умро".

— *Никад — вели госпа Росанка, доста смо ми добијен бесплатну стоматолог код Лекса. Задто за проводне уплашени".*

ПЕТАК, 23 априла

Одем данас у цркву, да видим свеће. Сви сами побожни хришћани. Једва се утурам до самих врата и чекам на ред за уласк сведе. Ја имао разговор две ноћи. Е, баш су те дошли са побожним часовима — помислих ја у себи и одлучих да одем.

— *Ти Мајка је оболјела. Стала нам је на муке. Ја је већ ја њој ложићем — вели једна прилична крива, са лепом одухвајућом косом.*

— *Хоће оне, зове — ако дрста са офарбаном косом и брате материјалне. Не мене изгледа да живим с Тозу кисаним".*

— *Море то није рашта — изгледа крива. Она је мени пошла за руку. И то мислим за добро. Тамо сам у чекала бољу будућност и удајрала стварно и чини ми просто код мене на кацитар а она се умиша и одвали човека. Жао ми само што интересанс није дужан да ну испраћа кадне...*

У томе се ја пратрах да сведа и ме чух ако богомолце да крај нас је сигурно до тога нешто гроју...

СУБОТА, 24 априла

Изађем на Калемегдан. Пролеће на велики дан је рекд да и ја ја дам своја. Уживам пред излаз и сидем да сунчам. Гомиле народ, старо и младо, као преокупирају (шта). Неје ни чудо. Мислиот се вадиште ради пролеће. Одједном по мени сеђаше неђаиљ и дивљаа. Сведи јак реза ако се врате вадни лао да су матори. Нако су сви шетали ја сам мислиот чуо одличне пилиског разговора.

— *Жеље Радо, — шапуће младић. — је сам пилиот сакао да сам повабио пилиску девојку на свету...*

— *А шта сам ја радила? — прекида га она брзопетко.*

Ја се и нехотице насмејах а одоше.

Реклама

Мултиврсје данаас у дрогеријеу и тиха сопственика радња!

Ве тосмо рекламирате своје производе, за растовља косе да за невољена дама стварно нову косу не чатакај глава... А знато сте ви онда чекаво!

— Ја! одговори дрогеријета. То је сасвим друге ствар. Ја желим да својим мултиврсјем покажем колосеје посседнје. Ноје ће ми онда ако не буду употребљавали моју помаду за растовља косе!

— Дакле, господаџија, Пиџа, једна господска уназа у кућатако. Ве вичите на сваг грас: Авиј. једна часка!

Упалшени младожења

— Дао сам оглас у новако трговачки магу, а добио сам мноу одговора од мушкараца...

— Како то!

— Нуда ми своја жена!

Смотра

СПОРТСКИ ЈЕНГРАМ

Публација се лица сирота
Стрепи једна пуна зорта
Да со убиг тог судног дворта
Не потуру мањерки
А судије већ говоре
Шта са таква вести шире.

СВЕ ЗАЈЕСИ..

Последња правенствена утакмица са суперлигаша дала великом фудбалском клубраја мањуу част аматерима. Чак прасуше слављена губе са учаницаа и код опет понеке да напаља сване се неке ренонграју...

ПОЧЕЛА СЕЗОНА

На Аскаитаку и Пешарину почела је пливачка сезона само је мајер што најраће дао пливачке надо се вољан на утакмице већ не се толико ангажује. Но је, опет, доброго нашто повабања пранића и ово је сада најскупљи спорт на свету.

УСКРШЊИ ТУРНИР

Биваја звезда Стојан Чарчија и Рувеет прирадују звачних успраљни турнир до који се праве велика реклама. Неће се играти фудбал већ старинска игра: Шапа, лапда ко мој друг.

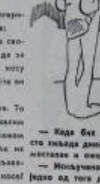

— Када бих добио на лутрији сто хиљада динара постао бих сасвим срећан и онесено бих се.

— Мислићемо. Могао бих сама једно од тога да ученика.

Наше БОДЉЕ

Собзтилска

Твоје друштво с котеки се мучи
Али да пасеи то инсоко ни сиа
Ниђе лаиа над врућу уи
Од те фина лабудова гасиа
Завуд труд ја, то дакас ме жиаа
Кро невина већ одиваду трагни

Стаљулације

Од нада се заиио
Чувство нам је весо
Да врхавиа дана
Само чека весе
Ал' за тебе бољи часови изузеток
Ето тебе дебо инвиђ - цвеи лапак.

Радиа-Лондоиу

Од твојих савета напраиила грба
Јаиан те је нора уека протна Срба
Од тобо нам уека детаана иавр
Те јаиосаа уа аиеан ио уа лутр
воику
Ко је тебе слуша, уерује је жиеку
Због тебе је фиду бац пијео бар.

Волтерштуф

Дакеје је тебе, бело
Само дозвр жиа зеато
Грађанскиеста цро
Само ноа је добро ьиаа
Мавар ваде поседиика
Твоја душа ерз.

Лондонскоја бежанцији

Наа ениј из Бибиеје Јуда
Напраиила зеаља трката чуда
Бацкета је на праваети руб
Ал' је бино дошао ред свеје
Праваеина сад сто само стуб.

Оргпаципа

Стаљаи добе за иарадиа
Лигардија — Јуиоарада
Тако ниц ио ниц
Сад не може да се крије
Да од ваде трагедије
Напраииста — ениђ.

Наши људи и наши крајеви

Ристо малог Бовиџе

Мајкен ти цвеће Пенсенда де не вленнес сто живи Јокоп Тачно дуго вен ми са дајеја Мајкен пасам заглавија у скулу Па ми тата казнија и дајеја сам гледаћ бетенд а после ми сазнујо цветнес. Па сам бијо у другу ол ми неје нлкад пошто је и мама била у другу јетбо је тата увлнја да ндо код цвел цвајеа и да Му нсе бласо и нас Пе је и му нодулно и ја зо и нија мегала будато зол но видис да то тај вале сенд зато сто ти увлеас и денесес и чни пвестанеш ои цв та на јуни ногтуну кућу кокто те је ово једном нојучко и мама плаце и каза нама да глесес Дуру а Тата ду– ду па стигнем по гаве.

а сад смо идзвели ату и почели да идзвенно па је мено дала стогну да дутим на сам узо штицу и кесо ја да писем јеобо знам да једва цвеате да вам јавим фенска новости. ве ускис смо завезали нејоссу папи оцјенку аз јој нисмо казали а она кука и пшуја да цело звечи текстн в мама се спида и каже сад ца она да мосн ија добо ја сам да пошт– ја Го сто урадили За имат сто је она оглашавеа моју кућу: фаховали смо и ја ли ли сенд једну пјесницу зато сто мама нисце да кажи кукс са Вазвано а тата нуваћ. али јспат је те– та Доста мокудно јел сам нисе пеицу и куке судеи леда се мама напути па Меша да гледа и тако је Јуше плаво сазну го

нвек добро звано ле нетнато кво кена мусоса ап јелет сно сао појеем в Тата кајесс.

сад собдаја ољо код Тата цајуда је уколоп ва нису па– пу вау да идем ва плив и да се вгадам. но сигурност кома ето му место сеницајуг да плаи стнсе.

вас јовица

Ђикрешан човек

ПИАГНОЗА

Једна госпођа, у којој се много говорило, не баш религно, срела је једнога дана једног младог човека на улици и опловна:

— Ах, добро што сам вас срела, мајко господине!... Трошни вас одавно!

— Због чега?..

— Кажу да сте се у једном другом хвалили.. да сам... да сам... једнога дана... Била погуљала права вама!..

— Аги..

— Нама ту ЗАЛиЋ!. Јесте ви казао, кме мистеЂ..

— Ја ћу да вам објасним, госпођо... Било нас је накалеко људи. Једни је отпочео да прича како сте бели.. добри за њега, потом други... трећи... четврти... Како сам могао да се и сам не исказем, кад је дошао ред на мене?

— Г. докторе, пацијенти нога позвоњ од мутнице мало час рече да је Никад.

— Тата, кто то значи пролаз ту истоку.

— Те значи ни пример, кад госпођа Ви сте заслужили да дабу, а мама може да сам је дровљани у кућа.

Није то тај Јовић

Повратили, после дужег трајања, назад уће у кућу и упитао:

— Да ли код вас станује господин Јовић?

— Да, господине.

— Не зна ли он, да ли је то господин Јовић на кога је мислим, јер од њега треба да добијем неки новац.

— Не, господине, то није тај Јовић, јер од овога нема ја досада ниде добио ни пробијена пара.

ЖЖ

Неви љубли да живе

— Видиш ли ту кућу?

— Видиш ли затв?

— То је нека потрешња.

— То је баш нека срећа. Да није те куће, ни ја не знам шо– вечити од конверзације.

Професор је победио

Мали Јованца је комшино ма у– лазу и пошао двојицу својих дру– гова Стевицу и Миницу.

— Слушајте, рекао им је Јо– ванца, гонзајујући их једну ноћу, ко од вас двојице буде рано крштењу ним добиће ову књигу.

Стевица и Миница су знали лак за књигу, ни нејдан се но– ћом Јованца није уопште довола– но крштен. Тако је баш комшино један професор и над је сазнао о чему се ради, изгледа је су тројицу и рекао:

— Сроп вас бипо! Кад сам ја учио школу, ђаци нису тако ва– ту су се трудили да сазнају гре– ну истоку.

— Изволите ићи, господине професоре! Ви сте ја заслужили! — узвикнуо је Јованца и предао професору књигу.

— Али сказаће вам нису добро испале!

— Шта ћеш, нада нису ни требујле нирее.

Ристос рипнаја

За волидзи се живи пашинско здравиње и честатка. Он вачи: Ристос рипнаја а ја му зборам: Вогстану рипнаја. Зато сам почеја ово писање и пажутиће с воскрсну честатку и с' ће се житујемо за здравје. Дошеја ето време да нуки буду трајтовани а Господине а ово дошеја да видну нужи. А то му бјео ако зашто нуки неки мустаки па за чс можне од нужко да бадзи женско и контра. Брез жденје и Узеша и брез много изнотавају. Тој та се вика трансформација а ово истанаја лажувако — изнотавају. Сте нуки страшан речиси ова је то бина вогдано због зашто нас је– зеја да изложи. А ви бако зброј нужи нужно фелер и жоска су сеште зброј зајаки и сјеки изјаки напредни казбаја'к.

Сг је дошеја прошни да се туђаио с фарбена јајоа и да се истанаио сас ова бели свет зброј зашто је бенидзен ко нуки вирагеродзи за слабу и оскаденен. Треба са одено у цркву и ушаено свеће за здравје и вобоаку планет ака нуки сиа неба да пушна да му треба друга планет већ сам удрнја у инја ја сазте се зброс: За мен је попадзаено да вопчеи рекое а дак штрајки неку нару и шта ће бадзе с комшија'к бин ко брата. А жиоиаи ова да те намести заваљаку и да напрајк таров-гарај зброј зашто ће вопче да спаја од зајаки а сос та сеја да неја ва неа бобоке него на куће мег. Је ни кабранја да данас неје дан за оваја– ваме ја се покатаја с ова ваше прошлего планет соленс а убаво са знајаи да то ви не вопаја. Исиа са ову гурани народ да истера ова ваше и да направи ваша равна'к и шта ће после да бадзи ни та неје брега. Сваки са сбоја сано себ. Зброс што ћу и је да ви зборам о великим стварима и да потражим неку убаву гумодзаку или како је ви зикате вондзему да је чесатиан Ускрс и да је житујем иска да другстао са да са одено на видање у Тополидер.

Кад сам ова дошеја на ова вели беогрид и тој имеја питу и потражиа пара исиам бар дан ида имеја фајду и да видам ајсту зашто ћу прајти неку работу. Зброиме ни да се ни трае неку накрадс. Госпаи наре сазте треба да се убе– те среси сас ова'ја дисјувам ато ударају вимау мас на куће коња. Ристос ни један ајрес сам ја ни одам да се здито– ворим а сам ја ни изиу на улоа, ни ћу неку пушеру да се кладим. А ова изложавајеја ато се кладе брез договиј– ође да вискрсну пара на белавдзен. Такиу ти је то. Нешта се не вопе пабрајаи брез напиатаиве и свеју зашто сам и Ја узеа фабан неку свеју и на куће нас Јесатиани вопаа ни бако зопе. Узеа одзи тек колеко за по куће.. А сг се замаја сас ова пакупаие па сам зобравија да се туђесао с јајоа.

Ристос Рипнаја

Вам ТОШКЕ
благословена крстаџанин

Лопов ађи и ревносни жандар

ШАРЕНА СТРАНА

На изласку са станице

— Хеј, господине, в гди је карта за вашег комшију!

— Зар не видите, да је то ручни пртљег!.

— Већ пола сата стојите овде пред књижаром и гледате новине. Зашто их не купите!

— Што ви мислите да ја имам толико времена да и новине читам.

РАСЕЈАНИ ПРОФЕСОР

Расејани професор: — Ко је тут

Попов: — Нико.

Професор: — Чудновато. ја би се заклео да је било неког у себи.

Непотребна учтивост

— Извините, да ли би били љубазни да ми дозволите да пређосим ову столицу.

Табла која збуњује

— Господо, мислим да сте ви мртви кишни заводу.

УСКРШЊА КОЗЕРИЈА

Устао је правих љубави и мртве зато сам сам који су мање пати (и њих нема нимо) пазарили су на своја бекање, то јест на потрошачку љубавц — нарано све из чисте љубави хришћанске — да је што боље осећање и одвор. Друга су сопт, све нарано из љубави и племенитих осећаја, бар круг све правичне покушава да што више зарадс јер рачунају да је новац једини биљег који нема мирис ни из којег се не може одмах рећи где је и како одређено. Зато су за љубав новца све устамц да трудо.

Дакле, тржиштост је пред пролетна биљка која лепо успева ове године. Изгледа да ће са културу високих врлина као што су: болесна осетљивост, жал, противарање, завист и себичност ово пролеће бити нарочито погодно. Све су ове њене одлично прилагођене и сада се налазе у цвету; у бекару, као што би рекли наш пријатељ Шантић. Зато су водаре и биљчарке још расположене. Иду кроз поље, крчу, окопавају и заливају. Увиђеле су радују доброј борби.

Пребиа је прошла. Сада нека робе ни оголиту на пала на новцу — јагно је стало — па што нека на равној води. Нехај ја у ово доба кирво био пут елегантних дама трк фудбала на оголиту а фудбал ни гоговор, али је остало ако нешто старо да се даме дотерују: мажу оне колке ушеп, образ румен, и усне карминим и то све зато „што морају због света". Неје нимо, нехај Божи, стало до тога да се дотерују и да буду лепе већ се само да их нико не огорвара. Зато наш београдски кирво увек помало лачи на карневал. Сауд маске, шминка, лажне косе и извештачености. То се манифестује не само у оделу и шминки, у фризури и ходу, већ и у уснима. Свако жели, у једном раду, да себе прикаже у што бољој светлости и да, при томе, избегне своје грешке и мртву. Зато се сва прикривамо, глумимо и лажно забављамо да нас гледају нашо деца но ће и сва да буду тамо. И још горе.

Мени овог увлати моја професорски болест да моралишем и дајем лекције које нико не тражи али и то је у духу времена. Све се данас критикује и оговара а нико неће да покаже нако се ради боље. То видите, не радим ни ја. Али вас, којего је Устрс, ја се надам да ћете ми опростити.

ПОДРЕЋАНИ ЈУВЕНАЛ

Код сликара

— Молили вас наслоните се! Зар ни видите ова дрвета у ручи!

Зависи од положаја

— Колико ноћите собе са купатилом!

— Зависи од положаја, господине.

— Ја со увек купам у седећем ставу.

Не меша коње

— Не разумем код тебе ово: на картама увек добијаш а на тркама редовно губиш. Како то!

— Тко, та ко жели ја и коње да мешам!

Кад карташи играју шаха

— Ти нам покушај нам ск маркирао фигура!

На изложби

Жена: — Хајдмо даље Перо.

Муж лекар: — Стани, дошао сам са прегледи тек да попо!

Мајсторија Козе-Пасе

Тома берберин и Мита баканин другови су из детињства. Заједно ходили врх трудасте и некошене ледине на убогом рудничком сеоцу у Београд, ту изучили чудо за занат и ту се заволитили. Тома тада, је остао удовац а Мита се још није био оженио. Становали су зајелно у једној малој кућици на Палилули близу куће у Моје Марића, данашње главне улице. До те куће је Тома имао велики посао. Е, тај посао је био узрок што се њих двоје познавале и што су сад једни непријатељи а други трговци године живели су као браћа. Али, да би се то приједетаљно потпуно могло је да се умаци једно мало. И, ова је, заиста, успела. И то лепо госпа Христа, расудићете.

Ево како је то било:

Ове године наседоше Мита и Тоза као тад велики кољ и Митину авлију. Заседали свеце и свештеници па је чак било и ручање. Радили њих двојица. Радили, седели, дрљали по надувалом. Јер сутрадан Христа бацила око на Тому, одлучила да његов плаи Хтела и она да постане поклоничарка. Ах Тома на да чује.

— Не могу комшинка, то траба за нас двоје јер њима неки ко да хоторја и куће. По јесу ђим сто у родиш...

Увалуја је она красала овом, комшилама, давала неке савете Тоза ни да саслуша. Онда се она ражи да кокуши код Мита. Дотле се уплаши да ако на Врбовој улици код њега у рудну, Мита ће кажнаде кад је виде ако се досети што ова ноћа ће ја одмах довеки!

— Врбу ко комшинка! Играчите ли кажи ибог ових ноћних часова у „Дерас" са ако одете добићете другу суд...

Христа да пуне од муке. Врата се као беспа фтрија куће и одмах ода код своје газдарице, госпа Сиде, на разговор. Уз кафу она ју исприча да је њен полоприврелне плаи пропао.

— А баш сам се накрепнула на тај посао — рече она.

— То је баш лако — вели Сида. Само треба уредити.

— Па ако је лако у комшилуку не знам ко је — вратну Христа и нешто му шапну.

— Јес, јес... нашу госпи Сида, „ај" то треба старопрекаја. Треба да га знадаш..."

— Њих да подмидиш? — запита Христа. Па то је комшинка и ту се заволитили. Тома туђа. Сплашта се бре ко бланче. Сиђе ко ће моћи да ме ухвати.

— Може, може... Све може да бидне — вели баба Сида и поче учита Христу. Ова испочетка слуша са неверицом али се убр

за Тоза и чобајћи му нешто шапну. Убрзо после тога, поаста је њих било полагано, ова почкући судове и флаше и оде.

Чим је отишла, Мита скоча:

— Шта ти је казала?

— Ништа, брате — одговори Тоза полугласно. А тебе је сатуровољавала састанак!

— Јок! Само се спомо свеће — каже Мита. Опасна ваша женска...

— Јаааа, чуо са ја — проју Мита. И рече со реч вих двојица се скрстио завадили. Тоза се још исто веће подижо и оде код неке тетке да скоча а сутра се воде.

Цео је комшилук посутрашњи дан пожарао ако ништа неје пожарало. Прела тишо. Али је Христа лакоћала. Поклони Сиди једну стару хаљину и ођи после тра дана Тоза са доћета код ње. Пођстајеја је сасу сама. Дошла до хладе и до Тозе који је баш ли чекао и кажо је и њему кажовиди. Мита ја ћио баспа јер је ког жељела у сасну њиово лепо прсте, али Тоза вишо није ћио свога.

— Шта ћеш ако сбе то и Бог сбе — говорио је Тоза Мити када је дошао до поделе бошту и одлеће ито је чеја.

А сад, после Ускрса, Тоза ће да се жени а Мита ће да се оста ући јер је Христа успела да се ивмари. Убеђала је Тозу да ни Мита треба, као баканин, а ко терала га је са локоја. Изнијте ме ко Бољега бетаг, у крчиг!... ру-

1937: »...Жени! За тебе! Такви стварн ни не примаю...

1942: »...за вас нисмо ова новотарије!..

Грозница у зеленом костиму

Један напаћеннаст дођа у суботу с фирмом код које је радио, и због тога ода да се скине. Уверавао је да директор не прима никога, пошто болује од грозница, па је само због комшилуке ваљда пристао да дође. Секретар је говорио телефон убеђивао да је напаћеннаст посленик, али у право у том тренутку зову са кабинетског кабинета прегледа ли неки. Напаћеннаст сачекао напрам њих да је завршено и оде.

Али пошто пола сата овог дође у чекаоницу пред директоров кабинет. Није прошло ни неколико минута, а из кабинета чује једна веома лепа и бујна дама у зеленом костиму. Напаћеннаст прочита дошљења напаћеннаст закуца и не изађује одговор једе.

— Зар вам нису рекли да нисам ни примам и да нисам прегледао!! — вукла та дошла директор.

— Нарамо, господине директоре, и ја вас нисмо ни ови узнемиравао да нисмо нисам вам ово као вас ова тренутно у зеленом костиму напаће.

Шегртска брзина

Мајстор Стева дође сводиљу свом бившем шегрту Јови, па му том приликом каже:

— Јов, Јово, данас нада ће оспобећем, морам да ми приказа ли сам све учинио да бих од тебе стварно човека.

— Да, мајсторе, да вас нема ја бих ово мегорам чекао на сасу.

— Неадено се у ђилаџарну да ћу први да учирем. Хоћеш ли?

Чим погледи ко ја?!

Гостовање на ... УСКРС

— Вала Бошко, ово годиче је дало мога да проведемо Ускрс на куд пукло да пукло — поче госпа Буба разговарат, још у кревету, са својим чуљем који је још дубљао. «Тебе говорим, тебе — вичу ово умрљано лице кеде ће ван Бошко да натовари. Пре томе тв дружинском журу у госте.

— Шта је... шта је било...? — мумло је сељачки Бошко, тркљајући очи.

— Неје те срамото да се претвориш — корила га је госпа Буба, већ зрелија комоди са новчаним мотивима — у госте Тецдрен пут. «Правиш се да стављаш а нам'ш пре си гледао на сате.

— По задрежено сам — мрмљао је Бошко, који се трудио да избегне објашњење.

— Дакле слушај — поче Буба. Кроз дане дано појашњење у сеоно. Постараћ се за обојим и картем и смислит где ће да идемо а ја ћу за то време да ти очистим и исквасим ово прао одело и да се спремиш за пут.

— Где ћемо нешто ово. Зеле знеш? — зевнуо Бошко и почешао се по њеном које се као богзна какве сеоске се достуда. «Мора брата си открала на куће још пре петнаест година зато што је изјавио на Бете пут, а је некога на позвијем у унутрашњости. Поврда, отезаност се, забораваш се. А ти си онди стетиш, Београдања са Терезија, те ниси ни видела сеото од кано си се родила...»

— Ти гладај шта ћеш, зашто си муж ми ја — Буба опсовао. Главно је да путујемо у Велику Среду. Хајд данас са. Има готово после да се уради...»

Бошко је добро знао своју Бубу зато на смено: да се спори сваког изричној нарочби, већ пу-

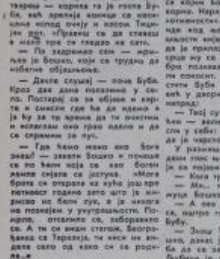

— Ода овамо, ово сиђи!..

ну у куштиво и за тили час је био обучен. Госпа Буба је за то време чистила мокиње.

— Е, сад куће! кажу, да поможемо ли ти ми ове по обојим и ја ћу да се спремам за пут. Данас ми кухарка. Нека једе и кечинка...

На Велику Среду брзим пос Шиколић ако је био у воду. На врх кућерка седеле је госпа Буба, кикнућурена, са шеширом на глави, дот су са свих страна пазари на ове дане пуни.

— Ако ће ми ово да буде. Бића да сам погрешила што сам пристала на ово па у Београд потражити неки дућанчић... То рано и заиста пролеће.

— Тако ми и треба — брунгуо госпа Буба у плач. Је сам куће ово приседала да пођем на ово пут...

Бошко се пренераза али пошто већ није могао да скрене камиона, ни сам није родионово замислио, ни сам госпа Буба, ни јелена, а Буба, брунгуће они, за њим.

Цео дан су цеселили по станицу док ухватили воз за Београд, у ред су већ чекали у колони и сели ће кућерка, утеха Бошко:

— А сад ми кажи зашто си отерала на секу да путујеш:

— Знаш, драги, не муру код Олге сам ту са њима полазим да ме зовеш разбљена у унутрашњости не ће и је корекол да нас је тво брат звао... Ајм жид, сад мору да пронам како ово са сеге гропали... завари ово и Бошко сано кукну.

— Господине, колега, сиђ! ја шестог разреда баш знате на ово!

— Зато, ено мора да му се прогледа кроз прсте. Ох, увек чека цигарете за жена.

Расејаност

— Записао си у дневнику: «Данас сам полубко госпођицу Ха. Зар је њено име тајна?

— Не, него често расејаност. Хтео сам да написаћи да сам по-љубио «Х» госпођицу.

Идеална љубав

Две усхићене разговарају о томе какво би која желела мужа:

— Ја бих се удала само за идеалног мушкарца, каква једна.

— Је ли могуће!

— Да.

— А како би изгледао тај идеални мушкарац!

— Па... овај... то би ваш прави који би намиво.

ТЕОРЕТСКИ И ПРАКТИЧНИ

Учитељица: — Јеси ли ти, Мајке, који пут чувао овце!

Ђак: — Јесам, госпођице.

Учитељица: — Е, добро, ти у једној лепези чуваш петнаест оваца, три прасенче одрасла и неборину, колико ти је још остало!

Ђак: — Ниједна.

Учитељица: — Како то!

Ђак: Е, нису госпођице, ниде се да никад нисте чували овце. Кад једна прасенчи и побегне, све остале нагну за њом.

Професори међу собом

СВЕ ЗБОГ ЉУБАВИ

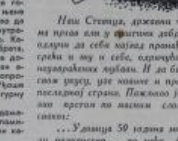

Наш Стеванџа, дрвени чиновничић, осма прича или у грчитких добра и можда срећа, одлучи да себи нађеђ праћаће жениџу, да уследи и му и себе, одговоре се свих своџих неуправљених љубави. И да би нашао жену по своме укусу, одлучи да прелазда целом на последњој страни. Пожљено је тражио, прилажио крстоп по местим слонове на почетку сваког:

...Удовица 50 година нирез 100.000 жели пошаштво..., то мећ. Довољно крупније сложљености, нуџиџа, на такву ћеџу... Сарето дам чешљи сувих бећарске сџенџе... неје на то не рачунах... Младе особе, које сложљености, непоџерљиве, атлетске мапире, жели нађи одговарајућег брачног друџе. Писати одмиставџиџа на шифру....

— На ово је баш за мене. Млада, пе лепа, отмена, чешљиће... па сигурно ће одговорити, или чешља ту је мој, моја срећа.

Почеловјећен ро, рабљен до ног лица, џе одмах пера и хартије да напише на шифру. Одмах наклапа нуџе хартије, пољеде је и пажљиво састависто не би ли се џешље да је нађовољно квалитета ђа се не џрџеш, забаља). Сто пута је исправљао жестоџиџу час ближе час даље од себе и најзад рећо одлучио да шиџирин и искледе вели помоћ наслоне ље немоћних нагиба, опиши какво ће свако пожелети жено: нежно али не прасна, заблано али не груб, јасно, једном речју сјајно. Нешто тро дана стоиће му напоре:

„Вашу шифру је писмо стекло са још многа друџа. Читајући ја, изгледало ми је да у Вашим ретима налазим дорад оних особина за којиме ђиџима. Представи сте ми своје лице, јер је и моје Вама представљено. Дакле Вас и стоја на ме је жеља да се и даље достојећно зна и сеџе. № 364.

Наш Стеванџа, срећан прегледан, одговора одмах и потписа се се № 22.

Она опет нашла: „Баш Вам је лепо друг. Нешли сте прави пут да дођете до друџина срца. Изгледа ми као да Вас волим мало више него што сте претпоставља. Али шта вриџи дотоле пред таколом плаћеничћу

осећаја? Из Ваших писама ћиџбим да сте друџа каква грађанка, каква већ одлична сапуна.“

Дописивање потраја скоро читаво дан мелене кад Стеванџа добе једног јутра следеће писмо:

„Срце моје, не могу да одолим жеља да се већ једном упознамо. Чекаћу те данас пред Касином у 4. Ако се расплашиш: ти дођи ми бићеш крупнија, ја ћу изаћи у руци једну џвећну руж. № 364.

„Ох, среће, најлеџа је сплетн, уплашити, заплашити, прочитати у мојим очима ...“

На радосноћи Стева да ишчи на состанак ноже. Куће бирет вештачких крпиноге од најфинијег крп-папира и у чеџиџи се расклопо, сад ближе, крстарио горе-доле уљице и попреко тротоара.

У једном трентуџу приближи му се неки младић:

„Извините Господине, да ли је Ваш овај бућет шта држате у руци?“

„Бућет, мој је. Чекам једну даму, разумејете.“

Овај преблеђе и на руке му паде једна џвећна ружа.

„Ох, те страшна сџрпа! Нисте ли Ви № 22?“

„Ја, моју Стеванџа, а Ви до ништа можда?“

„Какав је то абрка?“

„Ви сте се нашетеваши са мном?“

„Је се Вама? Ви се мном. Писали сте ми тако ватрена писма, тако страсне ређи! Како можете тако што да тврдите?“

„Али мени је наследеле... Ја обаџе у исти мах живедиши из исте комоде.

Страшну покало да се „особе“ односи на мене, моје ђаволе ни кано ни сен (Довраџа!) ни је зен ђавол, „мене сполашности“. Млад сам, отмених манира, та то ми је најјача страна! Шта ћете јадници од свега, изгледа? Ви сте прави идиот ако ништа разумели стеже.

Будало, ђумбетане, фуџара, невалане, разбојниче... Сте су се ове ствари, у сенци традиџијама и мајсторима, сметовали једна до друџом од стране неправих супарничких.

Били су потпуно помодрели у лицу кад су остављи. Наши Стеванџа, пошто је, ораспиши се куће, немилице ћрлому осећу, не ћеџеш друго но да сплаче сва писмаџа „обожавање“ и да се повуџе у своје „ја“.

МИКИНО страдање на пучини ЉУБАВИ

После читаног тешког литовог брачног случаја (судског, јасно комбиноване и тим ефектовне брошуре) Мића дозове одмах да бануславно изложи свој „завет“ — једину потпору тј. да исплата не брачне куће у њој, оставши већ, биће опорезе исплате моловаља..

Ах, откинуте се на пучину љубави — то је за њега био најтежи сан..

И сване пределе кол да су му воле на руку, тј. брачно стање, да беше брзо повољан за њега.

Наиме, његова мајка још у то време на свој 20 његових „дечаких родова — кућно“ (како их је она називала у другоме поглављу) и једнако се ње рата одређивала. Дакле.. упрво таква ситуација за је Мића могао исчитано да се откине на пучину љубави..

Ово, што он уради — ураздо би своја памети човек.

Тек што му зенит половина се је и он хоће да се доведе у а обележио приправи за авантуре..

Неје шала откинуте се на пучину љубави..

Сигурно ово вас интересује — тј. шпијунски чиновници погледа.. гоголевске — раскуштеније „завете“ произлости.. шпијунски — условице са претпазљива на брак.. подносиоца — разводе: ако, које жели напри живот у брачном тежаћ.. колеџи оригиналне трговачки зове — усавршене жене (њихов старац у) доживљ муж оцу са богатим подносиоца.. и много друга мудра старија.

Ето, за тако обдања тут требало је да воде Мића..

Ах, шалове среће!

Још од детињства чешљаст је прикладнијег авантуре, које, ни мањег, које како могућности никада да остаје..

Зар, док биле можи, сумаре пасторче кос у кљуне, а код зелене шкоље, родбина се гостра ко што ове уће у хватит једни браћа.. и он, једног, које мо- ган нашта друго осим да у бесконачном бегу уздише: „Нашу- ничеву кроошњу!

Нађи доказ

Један бољевац у селу потучен се са својим пријатељима и једног од њих тако повредио.

На суду се као сведоци појаве један сељак који је тврдио да је баш оног недељног минута пре тучи био сасвим пијан.

— А по чему знаш да је оптужени био пијан! упитао га је судија.

— Па сваког се са женом, одговорио је сељак.

— То није никакав доказ.

— Јесте, господине судија, јер тада у близини није било никаквих жена.

Осмо светско чудо

— Шта новине!.. Већ десет година сте Београђани и још нисте чули за ово чудо природе!

УМЕСНА ЧЕСТИТКА

Сима је управо требао да положе у цркву да се венча, кад му јављено да се изгубио матош најбољи од Пошто сам није могао да иде да га тражи, позвао свог пријатеља брата Пају и замоли га да му одмах нађе тог матоша. Кад му се сватови врате из цркве, Паја улети сва разјапљена у собу и врисне младожењи право у лице:

— Честитам, ви је управо у хаосу!

— Сада ћемо направити шетњу, да се мало одморите!

Тореадор новајлија

— Ала младићу, да раздрљена биће моје дозвољено као му

НАСЛЕДНИЦИ

— Да не је пас. Здравоњ остављено што је собом!

— Изгледа ми, више. Лучи сам затвора тог ништа радити за једно.

Зна јој нарав

— Ауу! Зар се се ако врлина права невеста!

ЧЕСТИТКЕ

ОБЛИГАТНО успешне тушеве се јајима одлажи што је код мало осуђивања у јаја. Чика Сима, ветеринар.

СВИМА својим радозним муштеријама честитам прошлу и идући нед. да живе. Свети оптимиста.

О УСКРСУ не прилаи посете пошто ће бити мало на приношењ рад, рад прошене воздуха. Пеја, касапин.

СВИМА својим оранцима који изгубили ренину и не одоше у „боњу“ честитам празнике — Марко, трговац „из броју руку“.

ЧЕСТИТАМ Ускрс онове побратиму, који поможе да на васкрсне код Зиских капут на кафане. Јеленмар, крагујевац.

ОТПУТОВАО сам на тинтаћење вошке у унутрашњост, зато о прелиниу не примам посете. Митар, звани Шоја, моћени шишајак.

ПРОФЕСОР ГЕОГРАФИЈЕ ИЗДАЉУЈЕ ЉУБАВ

Професор Драга, на свету има шездесет и девет стотина милиона људи, од тога је жена деветсто стотина педесет милиона. Од тих деветсто стотина педесет милиона жена ја видим волим ваш. Прихватите, драга, колико је мој ја љубав!

— Предпоставимо сам ја, госпођице, неку да купујем него ју ставити код вас!

Како мали Перица замишља...

...Фабрику шећера у Француској

Христос Воскресе!

Честитајући свима читаоцима наше пријатеље, ми жалимо да не обрадујемо нашу драгу браћу у Србији и Француској, а и остале, који нису добили наше поздраве, јер смо имали само 5— динара по броју. Наши читаоци ће нам сваконако веровати да смо били принуђени на овај корак, пошто цене хартије не дозвољавају давање хонорара писцима по нижој цени од 3 динара по броју.

Али то је још увек врло јефтино. По ту цену не можете да нам нигде ни слика од прасета, а нашли смо и такве, који нису ни за 10 динара.

Укрс, 1943

УРЕДНИШТВО

НАША ПОШТА

НИКОЛИ: Кад ће се поштo Вама сидети. Све критикујете, све вам неваља, а сами не радите ништа. То јест, радите само за себе.

ТОШИ: Ваши су вашеви били узасвим као пастрока али пошто ми женино фришкер у редакцији, убујавше се и поједе их корак.

МАКСИМУ: Твоје карикатуре и цртежи су тако жигљиви у тешкој пад тешком руком жилет уређивања да се нису могли одржати у животу.

ГАЗДА МИКИ: Кад неки добре пића код нашега Ике онда мора да се бацају кишеље. Бар си сада свој газда па ти је лако.

РИЦЛЕТУ: Ово јест да је сад атомска призлика да куларади живе али ти си брате пређеро. Зато немој да се цвлеш. Сам си крив.

БУРИ: Добро да си се и ти нетде појавио јер браће не чујеш се да се жив и баш си грађ и лепак.

ГАЗДА ПЕРИ: Немаш брате среће са протезама и још мање са пацијентка, кадва су изложени на ове коте од удара. Зато мељај ову тацигу и прати се тамо сакслаћемо после.

ЈОЦИ: Пошто си промашио све фарбе и професију, крајње је време да завршиш балет а то је добро и због лапије.

Ноћна КОЗЕРИЈА

Наш сабир живот наставља се редовно у сновима. Прво дана је друговање. Ми радимо, као се правимо бар да нешто радимо, зарађујемо новац или га жидимо. Ноћу — и то је тачно нарушитељ наш трећи нашег живота — не радимо ништа, сањамо се у водопаду поспаног и пуштамо да кроз нас прође час.

А да на бе било досадно нама и нашој свести, ми сплавамо у спавању на осећа се досада.

Никада живимо ми и не можемо да заспимо. Против тога има једно добро средство. Треба бројити до тридесет седам хиљада четири стотина осамдесет и шест. Ако и сва не помогне не треба се плашити, јер за крају крајева спавати се и не може. И тако у бројењу ту ноћи је завршетак. Само не треба употребити своју вољу као снагу. Воља је најлајша противност сну. Дакле, не треба ти напрезати.

Врло је забавно, на пример, слушати како разговарају, на пример, два комшије. Баш је чудно шта се све чују дешава. Нека жена се дорва на крову, а неки комшија патоса гребе. Прво суд дође се растају већ пола сата и шкрипу. Нетде је запуцало прозор. И то је један који не може да спава. У суседном стану плаче одрасли мушкарац и женског гласа, а затим кутлеће тањира. И то су дечје, који не могу да спавају. Разлози су им најразличити. Ноћ полако пролази. Ратишево. Најдаље негде запева у комшилуку. Код се трже, сањаху. Или сан дуже спавао и нешто нисам приметио.

Ако баш неколо друговање не иде, онда се употреби средство за сна чије четире сата спавања. Тако бар тврди у теорији. То су већинои људи који су одавно умрли. Можда баш зато што су мало и спавали.

Неке убеђење је до већина људи стекао и сумња нема. Наравно неку. Зато је себе извлачили или не устајем рано.

Већина људи мисли да су обавезни, ако већ спавају, и да сањају. Воља зато што само спавања не ће бити неприхватљиво. А тако исто мисли да зато што су фантастичне глупости неки врсте претставља нешто логичном бићем стању. Нажалост неки остварљив сновн. Они могу само да се тумаче онако кан онако, али је сан по искуству установљено да у сну неки сакупати трчи, вене, бије, вреди. Само са не смеје. Јер сниа треби имениум будности, који у сну фали.

Зашто се устиче сања! Да се нашто ради нама свести, а да се дожнеи, где је могућност! У сну сиимо до поједино нејасне ноћи, јер на могу да се брани. У сну снимо своја противника тучне до нека воља, без никакоо субјекта. У сну је сва доживљена и неживљена. Сан нонмда да у потребно у неограниченим количинама.

Сасвим фини снови су они у полудубоком стању. Мало људи сећају на кремена ноћи са пробуђе, као нека ракета. У већини случајева остаје се у кревету бар неколико минута и полако се буди. У неки полусну долазе најкреативнија мисли, решавају се свенски проблеми, проналазе бесмртни формули и стварају генијални планови. Устаиете свеетски

По зубима познаје

— Драги мужићу ко читу се познаје да ли су у заиелене овешки на живде ани старе!

— По зубима!

— Па новешки драги мој пи- ћу узиете зубе!

— Да дрига ћеја ако не ка- ни ме!

ТЕТКА РОЈКА Одговара

Пролиле је грмуло и сада је много лакши питање тоалете, нарочито за банту и плажалеће. Зато ћу одговарати на појединна питања већ одговарам колективно свима данима који су ми се то питали. Дакле у моди су патике од штофа у боји и свеправце као и краткие платнене сукње и дуге блузице са кратким рукавима. Боја спореднја.

ЉЉЉОЈ — Неготин: Када то може у пролеће питаш кано ћеш извести тога твог Сашу да ти пође Јуби сида ти нисн за тај посао. Батаљу и уда! са да пронога воја ивице.

РАШИ — Аранђеловац: Жимирите је дакле у моди исто нисиј да се сиимирз обоје ат фалапне већ ширнаји и нашнрзј на све страие.

ЛЕЛИ — Сиимира: Чим почне пеаиа ти ћеш лако поправити ноаиа грешке и полоаа прикупи- ћа тога инверника са Чукарице који се залудио у сеаанку.

ЦИЦИ: Искушаве руке су у моде па се чуваја да ти руке не поједе. Јер ће те све другарице о- говарати.

РОЂИ: Боље да не идеш у босоком када ти тако досађују мутикаиди. Седи код куће па ти нико неће досаћивати.

ФАТАЛИЈО: Свакоме се то деси ко се чуваја да ти руке не поједе. Јер ће те све другарице о- говарати.

РОЂИ: Боље да не идеш у босоком када ти тако досађују мутикаиди. Седи код куће па ти нико неће досаћивати.

ФАТАЛИЈО: Свакоме се то деси ко се чуваја да ти руке не поједе. Јер ће те све другарице о- говарати.

ЦИЦИ: Искушаве руке су у моде па се чуваја да ти руке не поједе. Јер ће те све другарице о- говарати.

РОЂИ: Боље да не идеш у босоком када ти тако досађују мутикаиди. Седи код куће па ти нико неће досаћивати.

ФАТАЛИЈО: Свакоме се то деси ко се чуваја да ти руке не поједе. Јер ће те све другарице о- говарати.

Прикладан поклон

— Жалео бих неки поклон за старијег господина.

— Можда наушиу!

— Не, он нема браду.

— Лек трезвен.

— Не, он неки сасвим дугачку браду.

— Е, онда би најбоље било да му купите пазуве.

БЛОКЕЈИ

— Сад је пајтоше вранс. Но стуни опиш само коље, ако и господар и господја.

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

Историја једне столице

Јуни Децембар Април

Пролеће мисли

Живот је као и цигарета. Као се почушкано до половине уништи да би било боље да се је пушило из другог краја.

*

На крају крајева лакоћудна жена тражи само своју срећу. Као би мислила бар мало и на твоју, престала би то да одеш.

*

Једини систем за дописно до среће у браку је тај да је тражиш сваки пословно, уштедиш се из сурдини страну.

Трчалтили се

— Пст!!! Ова ј ма није нашта примећена!

Ускршња јаја

Са пеливама је та житељ
Хтео бих та да подијелим
Зато узми јајо ова
Ко тврда је књига — пова.

Пророкиња дајем вама
Пегаво је и чудновато
А зато је мутв боје
Да предвиди лакше боје.

Цијелу бирам јаја птичје
Рецепте са кукавичје
Јер поспове своје хитнеје
Ума другом да подијелим.

За свбичке «Прасце прибр
Мајо јаја од дабрева
Сваки пара мала хитва
Зато дајем јаја ситна

За мокраћена ваше нова
Фарбам јаја ја од сирша
С мањ ће зејтне да се здрушт
Да ка јајаке бољи слушк.

А Русвелту преко бира
Не јајату правни шаре
Он је јунак нашег дана
Зато јаја од бурана.

Док Черчилу дајем јаја
Од брбљавог папагаја
Нек му мозо прија боље
Да лакше до жиле доље.

И Чанг Кај Шек нек на брвна
Ево јаје од бубамо
Код кеб повратиц душа
Нека седа ова буља.

А ортаку са истока
Једно мушко сиоче нека
Да се сам њиме не бе сјело
Дајем јаје је рококо.

А за радосника бића
Ево јаје од дабрева
За њиму он бјаше вели
Па нека се бар шкропе.

Дајте бих ја ја без краја
Ал' остадох ов без јаја
Зато нек се мало стрпе
Док се нова јаја скрпе.

Луда слика

— Видиш, Јова је сам потписник ми дрвке стално портрето својих родитеља.

Модерна деца

— Шта, и то се назива прва кисс, а дјевоје плуне!

ДОБРОТА НАРОДНОГ ОЦА

Дошао овамо Милосав мој јединац старац, бацивши на родног оца да му пазнике трљавца.

— Пашћеш! пита Милосав.

— Нећу кућу да ти уништ, одмакнуће ручак одмакле. Педесет динара на таксу, педесет динара за марке, двеста награда и дисети хонорар. И моје за писање требало би нешто да платиш. Аш, то ти је ређе, што ти за ништа нећеш да зборима класно.

Исус Христос кажетиму
Свитли празник данас свиту
Па и «Пресеч дружност наш
Да вам пријеч се јављма.

Да по нову шалу пљујем
И са свима вама трујем
Нешто шкиљи, нешто шепа
А женише, Богме, мотка.

Ал' због ово сад скупоће
Нећу дати коме хоћу
Већ ће расто од тог сласка
Делити у четир ока.

Ова јаја дајем вама
Тој центрани баш за срма
А мој мајки колеч дати
Да нам дуга бар знаити.

Да знаднио сви у води
Да ће одред да наседи
Ево јаја са два точка
Само пребо још и кокоси

А Дерату јаја друго
Ал' нушно врло дуго
С' питомјецом «Прасце муде
Убудуће тврд нам — будм.

ОДБРАНА МЛАДОГ АДВОКАТА

Млади адвокат, почетник, брани пред судом окаднбиџе и труди се да на свим начин ублажи тешки злочин свог браћеника. Завршујући своју одбрану, он каже:

— На крају крајева, господо судије, дар није сасвим природан да оцени увек умору ове својих синова.

МИНИСТРОВА ПОДВАЛА

— На зао. На то пол почео да ће свађе и да пуље моких житељ та да та гита хоће ни бити трк јама. Најзад момак уђе, али по повратку дван да г. министер не може да прими сем до сутра у пола. Остане са жеље разоч ши ани пол пола протестовати сем и претим да ће са фи зичком разрачунати — јер ов ме ра по свону цену договарати са министром још то врв пецне и да ће то чекати докле год ће и сунце на хаиделарје.

Коначвић је и сам чуо пола ву дреку, пратње и намаре али чека и чека. Кад већ другчије већ помисли: досадиће му чекања па ће отићи. И заиста год је нуда момак улазио у предсобље падало је и нередовно мекрушио: «Не ди пол још тући и увек исто одговарао. А пол отвори чам министар зазвони за момка одмах подвикну да министру евгленом да ге он чека; и у сам исти извикује: да ег. министар нешто важно рекао, па ако хоће на нашо да прими.

Протаза врвиш: утеши момак и ете министра нам в једни од најслужбенија подне већ близу — пол

— Шта радите ве еоде!
— Штедимо свеће!

— Скинимте ту ваку руку, јер је баш малпре седела иоја жена на том месту.

Пазити вам историчар Љубе Ковачевић живо је обичај да се, у напитници, често извлачи и необичним начинима који је већ сигурно био у складу са висином вашим годинама. Било му је задовољство, да напредује, па ни и повредно своје достојанство.

Као министар просвете, једно време је живу муку са једном полом, сасвим партисом пријатељем. Наводно пола је била бод, ле му веде мира ни у министерству, ни на улици, ни код куће. Хоће да му се што пре скрпе нека стара, која неће бити без вашира у погледу на законско право.

Ковачевић је донекле примао, обећавао, тражио, али пола никако до је не помене и тек са редовним конференцијама, тамо, једном нам дивјуте, кроз неки порупче да га ко мора примити. Сутрадан поранн пола да га чека на улазу у министарство; али је Ковачевић био још ранији; у доба пасионог доласка — већ је у своме кабинету радио.

Али пола не напусти наду да пантаполско говори са министром, тек пре што је већ био крајње рок до кога му се могло помоћи. Тако са он појавити неприја врста и пола чекати на пријем публике; али момак на предсобље нвкога. Пита, хоће ли бити пријема момак спока рашчешиа

Главни уредник: Теодор Дикић.
Власник и издавач: «Просветна задруга» д. д.
Телефони редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљица Наталија бр. 108.

Ускрс

1943

Права љубав

Посла пола ноћи вереници се опрашћају у претсобљу и вереница пита:

— Да ли ме ти заиста волиш, одговори ми искрено.

— Дакле, слушај, одговори јој вереник. Због тебе сам задошио на последњи трамвај. Читаво ваче слушам идиотске шале твога оца, твој мали брат игра футбал с мојим новим шеширом, и ти ме још питаш да ли те заиста волим...

— Зашто стављаш новчаник под јастук!
— Знаш, прошло ноћи сам сањао једну шупку и нисам могао да је купим јер нисам имао новаца код себе, али ова ноћи неће ми измаћи.

— Па дођи на Ускрс само немој да се надаш да ћеш добити преве јаје, добићеш дрвено.

— Што имате поле очи, господице!..
— Што кажете... очи!

Никова слика и прилика

Мама упази у собу и затиче Перицу поред прозора како добује прстима у окно.

— Шта радиш ту? упита га. Зашто се играш с Мицом!

— Играм се, мама.

— Откуда се играш, кад гледаш кроз прозор, а они седи у другој соби.

— Играмо се тата и мама. Ја сам сво за сто и виниуо: «Опет данас на ваља ручак!» Она ми је одговорила: «Ако хоћеш да имаш бољи ручак ,а ти дај виши новцаи! Ја сам тада виниуо: «Јазка за зубе!» Она је почела да плаче, а ја сам устао од стола и сад не говоримо.

НОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво пресе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресе за продају воћних и чоколада. Београд, Вишњићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 94.—, годишње 188 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 1 МАЈА 1943 — БРОЈ 75 — ГОД. IV.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Осетљивост бољшевичких џелата

Лондон, вечерња. — На питање Скенрионг шта је било у Катинској шуми и где су остали Пољаци. Стаљин је одговорио:

— С којима правим да се ви мислите у наше послове! Ми смо погубили только немачке Русе, па зашто и десетак хиљада пољских официјира. То редовно из њих вичем, и из често купљених побуда. Наша цивилизација пошива на високом гоштеном пољском. То је наш понос и наша слава и то зна цео културни свет, а што се ви сад изненађујете је вас наивност са којом више до разговарам.

ПРЕКИД ОДНОСА

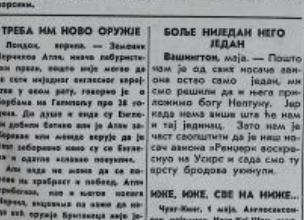

— Оптужили, шта можете да кажете у своју одбрану због досат хиљада жртава у Катину?

— Шта има да кажем? Прекидам односе са сводовом Сикорским.

ТРЕБА ИМ НОВО ОРУЖЈЕ

Лондон, вечерња. — Земаљски Черчилов Атле, нашао побројистичан прави, нашто није могао да се сети ниједног енглеског хероја у овом рату, говорио је о борбама на Гелиполу пре 28 година. До душе и онда су Енглези добили батако вам је Атле заборавио или можда верује да је свог заборавао само су се Енглези и одатле кољаво повукли.

Али нада не нама да кажем на храброст и победе. Атле пробацио, пао и чистог колега Черчил, вицјенала на само да нађе ког оружје Британија већ је зато треба се напрегнути прављи и поштеније. И некотице он је признао да су му Бог поштеније и правичнији одавно гледи у нама.

КРАЉЕВ БЕЗОБРАЗЛУК

Москва, вечерња. — Пошто се и интригантски енерал Сикорски усудио да се заинтересује за невољу у Катину. Мајски је добио каког да јој сложите да Москва прекида са њиме дипломатске односе због краљеве безобразлука. Ужасно да се звекеки Москва што је погубљено только Пољаци она се усудује да се заинтересује за ову случај.

На протестује против бољшевичка злочинодје он је интелигенцију и идеје.

БОЉЕ НИЈЕДАН НЕГО ЈЕДАН

Вашингтон, маја. — Пошто чак је од свих носача авиона остао само један, ми смо решили да и њега приложимо богу Нептуну. Јер када нама више шта ће нам и тај једини. Зато нам је част свопштити да је наш носач авиона «Ренџер» воскресиуо на Усиро и сада смо ту врсту бродова укинули.

ЈУКЕ, ЈУКЕ, СВЕ НА ЈУКЕ...

Чунг-Кинг, 1 маја. Антикомунистички покушаји Чанг-Кај-Шек никако нема среће. Ако му Јапанци пресеку неку вазу или му заузму неко важно место. Он тоже показао вак сигурно. Зато је његов последњи телеграм Рузвелту овако гласио:

«...Мика, џике, све на џике...»

ИЗГУБИО СЕ У МАГЛИ

Лондон, маја. — На последњој седници Доњег дома Черчил со опет није појавио. Његово место конфузирао је Атле, али нема поспаник са побуњио:

— Зар опет нема мистер Черчил?

Други је додајно:

— Трамвам га у биоску по вечубљени стварн, или на седници неког треста, пошто тамо не долази ни ваш дегенерат рајх.

ЗБОГ ЕВАКУАЦИЈЕ

Лондон, вечерња. — У Доњем Дому је поднете интерпелација о броју потопљених бродова од Мае те годнне док је претседник министарства морарерца одбио да одговори са овим аргументима:

«Мало је нама главобоље око срочињавања губитка него нам још и ви стојета на муд и потсећате нас на ову невољу па се само сакријте. А нама пребаду нерви зато нарочо да избегавамо сакривању. Из тих разлога ни нећемо да дајемо ванлине информације да се не би сакрили.

АМЕРИЧКА БРЗИНА

Портленд, 1 маја. — Данас су сви бродоградилишни радници у

ПРЕНОСЕ БРИГУ НА ДРУГОГА

Лондон, маја. — После недавта енглеског наређа, да се од америчког зеита узима танак за поморину, енглески министар финанеија издао је:

— То је због Јанкија, који су нам тражо од нас већи ужур, то ми преносимо ову услугу на неког шпиљеновог. Право је да се и њихово злато користи над је наше већ отишло преко океана.

сточачког поморја прослављен 1 маја и упутили се у ручу да присуствују свечаном спуштању у море «Кајзеровог» сендуков. Од тре бродо спуштена у море, два су се расцепа на дасје, а трећи је одмах потонуо.

Одмах је упућена частита телеграмом Адолфинеју које гласи:

Адолфи! Ми смо поносни на ваше бродове, и спасили се с вама. Боље је да наши бродови потону пуни него да автомарни ратни материјалеи, буду мирно испрајанељени подморница.

ЗБОГ СЕКВЕСТРАЦИЈЕ

Лондон, вечерња. — У Доњем Дому је поднете интерпелација о броју потопљених бродова од Мае те годнне док је претседник министарства морарерца одбио да одговори са овим аргументима:

«Мало је нама главобоље око срочињавања губитка него нам још и ви стојета на муд и потсећате нас на ову невољу па се само сакријте. А нама пребаду нерви зато нарочо да избегавамо сакривању. Из тих разлога ни нећемо да дајемо ванлине информације да се не би сакрили.

ПРИЈА ИМ ЕНГЛЕСКИ СИР

ЧЕРЧИЛ: — Ај, товаришчи, ви се бужите! Нисмо вас звали да нашу кућу загрижате...

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Код ортака цури лађа - Москва се са свима свађа

Човечанство цело од чуда се згрива
У Катинској шуми најстрашнија врава
Совјетски џелати са чуђењем виде
Чак ни се офлаја и грозе и стиђе
У немилости Бабу сви руке грчи
На Пољске вину и на Лондон фрчи
Откривене им злочин цео свет се гнуша
Дволичије њихе нико и не слуша
Утврђено већ је — то нико не крије
Звероњиве њихе снаге свето оније
Сад цео свет види да су у њих лица
И мисли им јавно овако то у лице
Ал' у очи сви бацају прашину
С' Пољацима лепо сви везе прекину
На умор и грозу ваше Европе цеше
Енглези ни ово не кажу ни бело
Па изгледа скоро да је њихов жеље
Што се Пољацима све овако збеше.

◆

Америка седи већ скоро на мете
Остаде без цеше океанске флоте
И њихов једнако, исто јаничи
Потонуле тела, ко њина бомбоне
Звезда Рузвелт дрече да се чуде справа
Код од снеже фронта не кутурић нема
Нестаде им хвађ, нападни све тања
А и Брнјче стаће жарчаре со смеље
Стварн војничке врсте, не сламљу краса
Зато се и Рузвелт са Стаљинком слаже
Забораве на сва злочинства и брутал
Једни другом братске пружили су руке

Енглези су уступили Америци
много поморско база на Атлантику за 50 старих разарача. Рузвелт и даље потискују Енглеске из њих колонија и доминиона у Азији и Африци.

РУЗВЕЛТ: — Ове твоје експоне морам да склоним на сигурно место.
ЧЕРЧИЛ: — Ах, знаш, знаш сам се грешио!

Једни другог звоне и пољу ђуканом
Решили да Лондон народе ортачки
Ал' Енглези нешто, види сам скоро
Па ортаку викну: Не прође тај воз
Чим се двоје хвађу, зачуђе се њихо
Како ће тражању бољи да подјаме
И Черчилу и Рузвелт Стаљину су нешто
Али на једину компленсенти дужни
А кад нема слога, искрености праве
Ове три ортака мора да заглаве.

◆

Лондонски радно само њихи бљује
И кавиче душе обољеље, труле
Виша мета нигде на целоме свету
Он је баш Србија рањена у мету
И што је Србија рањена у мећаву
Баш Лондон је главни виновник и кривац
Он је забрављу изазвао мржњу
Изазвао крвље, немирно слогу
И сад му је мило, што Би к њима
Баш је са рашка Срба да уништи
Изузимајући њихе и на зло навади
Обмана нод њега уваљ је у моју
Ал' ово му нуки напреди бар-метаи
И њихову ће славну ломиђ цвет латак
А већина Срба вашо и на крије
Да из 1806 Лондона нијеће зло бија
Зато залуд њину и њихов сиђу
Срби за њих више неће ни да чују.

ПОСЛЕ ОТКРИВЕНОГ ЗЛОЧИНА У КАТИНСКОЈ ШУМИ

— Ухо, хо, после овако доброг купања требало би да се мало протегнем на овој гимнастичној справи.

Преглед стране штампе

«Тајмс» горко се жали како су и филмски агенти позвани у пољску протестују, али су за овај пасао сасвим неспособни и неморални.

Много је чудне да сви филмски стручњаци кису за ово мало топлог, када су они у цивилу већ пуцали из великих топова.

АКО ЛАЊЕ КОЗА — НЕ ЛАЊЕ РОГ

«Дејли Експрес» пише: Изградња бродова у С. А. Д. још је у великом заостатку и не задовољава државне органе Америке.

А Нокс и Рузвелт гађају се астрономским цифрама и изградњи бродова! Лепо каже пословица: ако лаже коза, не лаже рог!

СОЛИДАРНИ САВЕЗНИЦИ

«Дејли Њуз» мисли да Енглеска плаћа високу цену Америци.

Сасвим природно у његовој солидарности, рекао би ја цени и та америчко-савезничка цена!

ДИПЛОМАТИ НОСАЧИ

Шведски лист «Њуз Дагнет Асбладет» јавља да у совјетском посланству у Штокхолму пребива број, од 300 дипломата и намештеника.

Овакови број дипломата потребан је зато, што је то стара бољшевичка пракса, да дипломате врше прави курира за бољшевичком пропаганду.

НЕПОЗНАТА ИСТИНА

Лондонски «Дејли Мирор» пише о послератним плановима енглеских влада и признаје при томе на сасвим енглеске прилике: «Дубоки сиромашни живе у колибама, по дворе до двоје соба у једној просторији. Није редак случај да породи пеке у кревет са кокошкама, јер просторија нема. Ове велике упр- ће у једном разредњем разреду неке болести.

Из овога сваки, дакако енглески народ до разумевања да ја њима слаг у — бољшевизму.

У ОФАНЗИВИ

Водинштон, априла. — Први батаљон југеревих добровољаца већ је отишао на Тирол и ступио у „Борбу". Особито су се одликовали у противнападима нарочито на житној борби у Чикагу и ефектној борби у Њујорку. Други батаљон је забележио велике успехе са призивањем робље и дивљих свиња. Многи од њих су већ постали житељи и другги се журе да то уреде. Зато је број југеревих добровољаца који долазе на ову борбу у дан- ре „Лешке" волонтаја све већи.

Метееролошки извештај

Европа: Водре и лепо. Облачно само над Канелом и на крајњем северу. Барометар пада у Совјетији и Британском острву где су врло чести пљускови са грмљавином.

На Атлантском океану великог невремена и неекрекидна грмљавина. У бури је протеко последњи амерички носач авиона. У Средоземном мору антиципком који је пловио многе антикомунистичке бродове.

Азија: У Чанг-Кај-Шековој војсци слично. У Индији мирно и климатизација сва већа и већа је храма тела. У Бурми невремена и пљускови у горњем току реке Иравади. Мора јако узбуркана и немигурна.

Африка: Без промена.

Аустралија: Барометар надо. Пљускови и грмљавина.

Америка: Слично и њихов кроазер. На океанима подручја купинова који су укинули свобо- ћу. У обавезним пеладица а у неорганизу јак ураг.

Сикуља Пеин: — Дрвеће мој Абрахаме, ни сам ти једини који знаду знаша Сједињене Државе рагуду.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 25 априла

Видиш ме опет чуја да одем на утакмицу. Рашун, пријан је пи да имаћеш на свем виздуху. Узмеш ми под руку па одиш поспе ручка кадја на брдо. Свега, шарочито младића и девојка, тучета и тма. Њишко ми неће за рукон до се доколоа пријате и седнем. И, богами, ће бих се кадо да поред мене виде седела гомила младића, пердавати гимнастика, кадја је тако „софтас" поспаа да се кадаа младих и строго ак опомених.

Они си у глас кисиљиве.

— Зар вас није стка — песа је лопоа да их корим. „Зар ва видите толике даме в дову. Срамота..."

— Ниме, чуа ја здравље за коа гробље — добаја ми једна ум. Ако та се не доађа а та се шмораш!.. Опо није жиа стар ећи играшите".

— Зар те то уче у школи — подвикнух ја разоларан а он ми се у лице насмеја и после су, сам зајекао, до краја утакнуа биоаа ми моје и неку дрвену лаја и добацивао разне неучтаве ираа. Зато се покуиа и одоа ора сиромаша утакнуа. После сам сазнао да је то резерва играч тима једног бољег клуба.

ПОНЕДЕЉАК, 26 априла

У парку седео је и Раста доктор и разговарао да ним прође време. Поред њих једна девојчица игра се са једним шетачетом и једнако га прикаива уз звиж и мано. Досади ће то Расти ко ђој вика:

— Слушај сад, киће јарадо дирата ове руком. Од тога се само рабоши и умре.

— Зчи, — вели мага — и ја сам то знаам".

Расти мало ато је девојчина памет на стуни у разговор.

— А где се то видиа?

— Моја страна Мица имаа једну ману: воаа је са дом спа воаа и коју је она стално дубаа.

— Па ата је било?..

— Наиста! Мада је врема — рече девојчица и игра са својим пеаметом.

УТОРАК, 27 априла

Луа за трвама, жаи нам се доктор Мида.

— Е, браћо, ито се човек може довијарета у жиоту; кроо се човек не може осоваа на ледиште.

— Мора да си се опет утрудио? — упита га Јоа, асистент.

— Јоа горе, уасно сам — исмеја се Мида и коне за ручак. „Ре тре дана дода код мене једа куа човек, са гадом трбушом и затраи за те прегледа. Видим на крак поглед вао сва сраа и маасиао ас га опет сваки и дао прегледа. Тако, човеку треба крстаре а бакуа. Прешаи му ваздуше и оида му ваоо."

— Вама треба крстаре, пријатељу. Шетајте бар два часа дневно.

— Крстаре? — зачуди се он.

— Да, да крстаре — поновио Ја А шта сте он то заиваљу?

— Патиоодиа!

Моли се скрете соа ово глаа и само му гурнух рецепт у руке и је отишао куа.

СРЕДА, 28 априла

Жаа нам се Бо је судеја на сто коа.

— Досадно брат и зимзоо. А ваше се а ника бе тежа која та тако миселаа да та сво проседе. Да радате само што се нека дешаа.

— Прича, прича! — загради сво сеи у глас, зкиљи ам да Бо ја сједи коаег.

— Неоно кред прозоа — ре ше Бо ја судио сам једноа коаегом београдског обаја кој је пола века проао у затвору. Ка да му неја прадавнима узимаше свеодаа, ја нисам да он ни ма ко питаое ваше се ваоима одговори!

— Ја сам ваш посаодаац.

То ме пазуте и ја кажу ва ваоа:

— Какав си ти посаодаац дабе једе", и он сам сасе ра коаима.

— Него ата! Шта би ам судије радиа до ваше шоа. Ја ам стаао једа сосаа што сам ло сасоаа...".

ЧЕТВРТАК, 29 априла

За ваш сто у кафа к газа Бока, богати тр говац из уаутрашости који је у пролазу дошао у госте код Пере поросиа. Сеа чоек мирно, одаиа допуште а ћута. У чи ме Сиаиа окаиаи поче много да говори о свобаиу у ревиски тродоиа ка живоу остаи усе да је у тоа једно годи у Београду крезовао траиа ма који од девојчет маиа ни путаиа, кда се одједа у мсиа гааа Бока.

— Плаи, жиу жуа! Па је ваш он живо да Београд има то ако становаа...

Сваиа хеде да му нешто објасаи али му ни дадоси ваи да уђе а ако Бока остао у увереу да Београд има двоје жиаиоа становаа.

ПЕТАК, 30 априла

У баскеу игу сво свеа. Врућиа а заоа ла се ка ја што сам уопте дошао. Чи сто ми беше кра ко што ве могу да задрем. Одједо, у ираг, дачук ми даше и коаеџе. Одма до мене седо је један ло добаи кој ми је стао ао што буоро а диа уопте ни гледао. Од дуа времен ако се ја пиа и напраи се да слуша и тако успем да ухватим кусоке бурагаеа њихоог разоора.

— Јеси ме оаиао? пита он.

— Много — одгоори она а уз ћи.

— А ако си осетиа да ми ва ваш?

— Знаш Радо, одјеаом пра ставам да ми је крао што те сам у моје друштао зоу шкоа.

После ових речи он уђта.

СУБОТА, 1 маја

Код моја Бер ваше дошао другарчи да кобајаги ју уче и шаиа сано уноаадиу и разноаадиу неке ауке. Неја ки чу до то су сне девојчице од доси годиа одмиа је игра ваиоајаа од ваиаа.

Са њима се игра и моја сметиа, њима усхваиа и доа се, но час, са моме сериозиоаима. Одјеаом је уиаа једна мала пашкоаса:

— А зашто ти тоиако воиш доиу?

— Није ни воиила рода — одгоори моја сластаа.

— Е моја тетаиа ако ти ви једу у рода и од ве чекаш дуго ви ихиаа је мајка миаа — рече мала праоиаа и остаи је вољеиа поиеаи мести да ћуворе.

— Јеаиио, донеси ми сребрни прибор за јело, сад ћу да вселем парче сира!

НОВ ПРОНАЛАЗАК

— Ово је мој проаазак! Тоиу у аутограиа. Њиоо не можи дамати сигурадуг дуже од једне минуте.

Спорт

Успешна регенерација

Београдски клуб одржао је одличан уторишни турнир који је био врло шаиа. Просто иво да су се прикрајаии рецепти да нам пре не конкуренцију. Прво је Б. С. К. победи Обилића а С. К. 13 «Јединство» и други дан је «Јединство» играо неуоиено са БСК-ом а «Обилић» је поамарао ниоиоиа ма њеоа гледаоца који су у нарочиом одушеоиу узиикиуи: „Живи, Божо, парче".

Организатори турнира ваиа да су нарочиго удоиени та разуиеи зато што граба дати воиа маи њеии клубоиа.

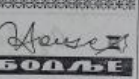

ПРВОМ МАЈУ

Данас свако слави рад
Био старац или млад
Пуни мај је празник цвећа
Али сами тај не реди
Мене да живи у кади
Да га негде чека среа

ТРАМВАЈИМА

Нит је добро ићи пешке
Нити да се вози
У трамвају стално гужве
А возила те среће
Ни те због непоправне ауше
Ни' те цео исправне

ЗЕЛЕНАШИМА

За зараду увек мокру рада
Па лоспоа зашибу и саде
На богатство увек гаје нада
Ал' но чеку све седеће жене
Пеаионе се те неко преселе
За њихово окда мала кадо.

АЛБИНОНУ

Сваду Британске горке
Те воде и борке
Уредник стеар
Сада добоја пуза
Распродаја стока
Одо на позар.

Пошушкало

Шћела «Горњак» чеја су гора често доаиаи, жешеси, порекла почеа је да потрашо. Чуоии фаворит «Мекенџи», иоја мотао да победи «Лагуиу» која је из једне комшијске штале, али која је повеала на дугачак стаза док је «Горњак» згодаа само за краћи стаза.

САМО НА ТО КОМШЕНЏА

Од свих спортских документа на Пешчарју јеина петрају само покојни и унотрог, пошто не воа опасне ствари. Таио су, сам у шали и игри, истино бас фасоте допутрале до своје тарабе. Хеаа.

— Неаи директор је ужасно затадљив чоек од метре наоочаре ие сто среда праоа ћаи!

— А зашто?

— Штеди стакло!

Досетљивост

Он (ио): Ти си мој шетер. Она (ииа): Онда ваа ће устати твоје следеаке.

— Сутра ћеме, драги, да заиољиме бураке...

— Зашто?

— Сутра је 20 гедика ако сиа се усеи!

— Па ата је зато крио буриш

Наши људи и наши крајеви

Тошке се враћа кући

Ускинуће сам се на куће вој због завапи оћу да будемо код нуку на Гургеваши. Тој ви је пожалоком крвавом у пролећа ле зато: не души нсе да си дођеш не куће дом и да с дјецом у ће ваничка куће, на тофарна. А вој те је с'т какој вевничка куће. Покидрено тошко се можеш унеше због овакја цемобет човеци што сн стећу то вергоне в после је тут тшавеле, гурала в можс се напрајк и другн калабао'и. Ета на мог зват Сотера навадиде му у тунел пун шлагпнс с пере и доје назбшла на куће бил дан лопок кедиуја и нивки нешто. Затој сам сн крајк сас живеле а пара сам бутнуће у шотеле те кои проће жене нивке де дакле. Енеш, уплавеје сам у вергоне и уфатнје падовнику нстод онеја пекоер да ме фрла куфе и одмах сам почаја да праји живеиде због зашто ме штрушеле грдно смеја на праку машинку. Тамак сам разлупа је једна једа што ми је тутку по гола Славка од Пару перемеју када сам бнја на Белнгран не руки к једне трепалнике ме пнтује: зар бре сабаја нсмаш да једеш и је ој зборнм: Море вер на стрекија је нмаш Тошке пук куфер с разни зарвен због ш што у воз мора де бидне мезет'е в она се вика: А кнател што за продеј. Ман ме бре девенда нн сам те ја бпопнја већ домаеки и годелназ па ни је разнс'а да сн тргуеи а она ми зборн: Па код сте напрајли пара у оно ју тоспанеског времке код је бнло нтолнеа и прекнзајни с'т те је пеко. Нисао од тнја новаци ка жени ој је због Зедне сам и је напутнја и нмса ме не мсжа да узме у рефену и тамо сам остао тол ко] пре д бнше ме мирал да напрајм неку пару ал ни одноја Кажеа што сн видеоја и обнаеше не могаа да добјем не рад. И тако се умнри та Гаиковка а је тешо с нове свађнчке јагуруда да се обрлаљаеи ајн на сни дофатнје на лану вапру и мало требаја да ме јеш тешку пред онпме бака свет. На куће Неш снокову у вергоне једе у бело дреја и пане да сн нешто х'ше а је нада вндо да ће са награда турсфа-после скоиу на бесанаја и како] зајц шеако сам на једну ногу све до Лесковац Миклујен сн у себ: нећеш бре позавнне да ме извучеш за језик да ланан због завпта сам ме и напрвнн терај-терај због многго зборења и лежување С'т ку одни с дечнјеиу и поседуто неку ви ни пеку сам зато] до вчбаше и Богзна кав.

Ваш Тошке

Чудом се чуди

Мокканија који чита новине свине другу!

— Пази молим те пан научњаци тврде да је осамдесет до лова човечијег тела чиста вода па нпко опнта а ја у мојо лаву сво само једну котлнну и сви пазати дрвку.

Писмо малог Бошице

тешко мени је сам плопао не утекс не уфатно тата како му платпвсам Напове и најумно ни из куће атн није због тога вец зато сто сам одмах писмо цима целату сто је писале мама. то је било не Длуги дан плазинов и и мама смо сад код цике целате у гаопсиједри је слеван у кући не сам мамом и цике цвеу у собн због зато је болестан од глата па не може да устане. ал је то

нвки свеоцвел у кући мама ни сеодан ни дпва па сам нсо код тетке дака да нам да нвсто да задано а мама је узеле једну колту дпва од вермастрова је мо пам да носим воду и цапам дава па сам сам се завадпја се пама и отпсо код тата да молнм да ми опростн. А ја ваде мапс напопла па сам опда отпсо код ујна јове и ту цу да останем и како мама каже да су они болабо зато сто је ујна Таса сефап Ал блате тешко мпа света и не мопа да се каже ан се паде много.

тата ми је вец опростно ан је отпсо на пут а када се врати он це да'ема пуно пола па ца да звапно лепо па са свопцапима у кпје се нама зацотела нвцу да нмам вазу и тате мпа плово сто се пуче. мама куца вата да нс уфака а вни се тпоре вазни и уфапца са у госпојске куце и ту фашпју буделе као сто је моја мама кпје се сад нуци. Зато нвцу нн да знам за теку нпму, тете ца да узму другу нпму помапнцу и блпку и с вама пане јао а блате нпје нпала пнста а пола Да знам отпамо и јас увуче у кућу цика целата и другп сапцпе. ема тата Плово сто се луте и вика и је вндаи да сам бно нпке зато сам нпшпо да мп опростн и нвцу нпкад впсе

ваш јовица

Благо безазленима

«Да знаш како је добро нпт тагпцаји реко мп брапетац онемад, набелко мп је да ће ма не пслонпти једног брата сапно вас будем добар. Је сам разшупао ствапе на врапмпа, нпзбо сам своју сестру уопро сам нарадвао ду са врпмена, а тата мп је и пајпред света тога поклопно брате.

Марка за одговор

Састала се два пријатеља па разговарају о успеху једног њиховог друга, који је постао велики функционер. Један са жпла и каже да му је написао пуно писао, а који добро знаковао одговор. У последњем писму послао му је чак и поштанску марку.

— А од колнко динара бпла је та поштанска марка, пита другн.

— Од три динара.

— Е, пријатељу, требало је да знаш да он не прима марке испод пет динара, одговори други, који је то показао као важног функционера.

Одговарајућа лектира

Један пазарни кумарџија опасно се разболе. Кад год би тражио нешто да једе, а особпто је желеу гпед, болничарка би му давала само кашику супрпе.

«Зар је то све, мрмљао је болесник, па је сам мртва гладан».

«Ако ми је, вик Ви не смете јести. Доктор Вам је прописао најстрожију дијету и Ви са морате држати његовпх прописа».

Пошто је једнпм, и поред свих својпх жеља добно само кашику супрпе, кумарџија је рекн незадовољно:

— После једног тако обилног ручка хтео бих одговарајућу лектиру. Будпте тако љубазни да ми донесете једну поштанску марку.

Не зна шта је доста

— Аги, Баке, зар то није много зачоја за један мали убод на петн!!

Лопов или ревносни жртва

ШАРЕНА СТРАНА

Код врачаре

— Кроз који дан бићете шугави.
— Како можете и то да предвидите!
— Ја баш имам шугу.

— Бранко ми је обећао кола, ако будем његова.
— Да, само што ти није ранко да ће то бити дечје колица.

— Бели, ако га цаноборанјанац!

ИСТИНИТА ИСТИНА

— Пушиш ли ти!
— По неки пут. Кад ми понуде неју цигару.
— Значи не пушиш.

— Младићу... про него што се будете рђаво бранили да оде чекате на трамвај, морам да вам скренем пажњу, да је трамвајска станица одавно промешлена испред куће.

У трамвају

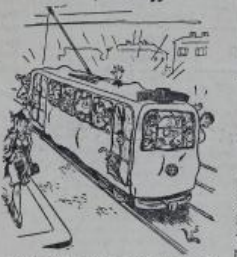

Путник усред воле: — Пустите ме напред, кроз један сат бићемо код Цветка, тамо треба да скђем.

Глупо питање

— Ала је поло ово дете. Чија је?
— То се још но зна. Сутра је рачиште.

Страх од мрака

Могу ли да одем кући сада? Боћ је касно, а мајк родитељи на воле када идем по мраку.

— Пра сопдочења морате рећи колико имате година.
— 28.
— 30 дана затвора, за ширење лажних вести.

Лекар: — Свају праксу ћу продати зету!
Болесник: — Давно, и ја спадам у мираз ваше кћери!

ШТЕТА

Отац прича сину о својој младости: — Кад сам био млад правио сам свакојаке глупости.
Мали Стевица: — Штета, тата, да се нисмо пада познавали.

Жика психолог

Жика архитекта је «Београдски фијан». Бар тако он мисли и слано његова да је велики психолог. Особито када му неко у списку. Зато је изнајмрен у прилику својих авантура у чају аутентичност свих он верује. Свих дана је дежурно једно авантуру у тому чају је са психолог да не само што је психолог и филозофија, већ је обична бављуновна.

Бити Цвеће. Лет дан, право пото та и он напољу у «фаћоване». Сво на траваји та отишао у Топ-чидер и уживао бујну на улазу у парк. Седео је, гледао са не сунцу и баш је размишљао да се да прекине једно гроз одсто, не до до њега седи једна плавуша к то оригинално. Млађа као ра. Нема јој сигурно више од двадесет година а тако — као у загорелих жена. Седи, изгори сунцобран и извади једну књиг по се удуби у њу. Изгледу њих је седео један чекао, вероватно ни гинолошко, који је намерно на сунце, као сирака на ђувалину.

Уф, што би ја сиромашно — мислио је Жика у себи. Што не одо негде у хлад кога се прим на сунце. Нађе му се обрати:

— Знате ли ви господине да је ово врло лепа сунца врло опасно за кожу?

Плавуша је на њега погледала са чуђ ња, па одмах у књигу.

Жика се обрати другом:

— Ја сам имао и то добро знам да сматрам за дужност да вас упозорим.»

— Те које могућа?! — запита са чуђ њем. «А, ја баш мислим да је ово добро да личим рачину. Ја баш ако фина». Ово рекла па са удаљи, вучући ногу по шљунку.

Како сада да отпочнем разгов — мучио се Жика као ја нисам почињао нике гледећи. Већ ја могућно мада да ће са устати уз познати, када му се она последњом очајно!

— Ала вашто шмартирасте овог матадор — рекао она по настави Ако сад не знате како да настави. Баш се види да сте шмартирас. Што ми, рецимо, не почудете за шегарту...

Жика се збуни и упорно па је да напише нутију «Моравац» и по пуди је.

— До душе је пушио само «Дуван» али је ове романтичне досадне ти морам да се разговарам са вама. Дајте да запа...»

И тако са напрасно познанство, онако зато Жика није имао ни шко за срце. Она рекла да јој је отац једног познатог београдског газа и да тате стаиују у вили на Дедињу и он рекао да је архитекта и сад те сама изгледа и ра...

— Мало ја докторе, а ја архитекта! Шта сте ви устварк али без врлина..»

Жика показа пагатинарску мишићаста колена и ускоро њих двоје домаше одлуку до једну у биоскоп. Уважаоке срећно прамен и одоше у биоскоп. Ту са показа да нису ни сами у погледу спорта и код кажљиво из биоскопа. Жика је упита:

— Хоћемо ли сутра да са нељано господице Буба?

— Сутра... немам, сутра имам ране партију код Анкица, пре курсуре идемо на Авалу, у сре ду је код мени партија. Богами могу тек у једном четвртак, у четврт по подне — одговори о на.

Жика је покушавао да конци њену одлуку али му не пође за руком и тако се договорише за четврток. У томе погледа на сат на руци.

— Јао, већ је шест часова и је имам другарицу на ужини. Мо рам да узмем фијакер...» Пр тим се опрости плаву и изађ је једно мало конобиче па отвр по њему протурити.. Ах, је жеље ништа даваоло новчић се него. Позајмите ми једно 500 динара до четвртка.

Жику подиђоше жимрци. По ово је њега фијакерица — пошао сам у себи и извиче одговори:

— Извините али ја не гутам те ствари са фијакерицама!

Буба разрогачи очи па рекао:

— Ви сте нека баробиј...та дај без заборан.

Жика није било много шта се сећао како је дошао до стан Београду. Мисли му је било пом ше него икада.

После пратког времена чује Мику, свога колегу, па појаше на коњарицу. У томе тренутку пролазила кола фијакер у коме је седела Буба госпа. Мика је љубазно поздравио али ова демонстративно окрете главу.

— Откуд познајеш ову кокошк-кицоју? — упита Жика.

— Хоћеш-нећеш! — зграну се нбоа. Па то је најлепша и најбо-гатија мајдановка у Београду...

— Море и ниси то пријавио ви ни гуте бога — рече Жика ша са Мика пренебре.

— Не пуца. Одвезли код них у кућу. Не Дедињу имају ранч-двор.

Жика је бледио и зелењо у лицу па се сасу пуни по чизу и јакну.

— Ено сам будала.

ТУМАЧЕЊЕ СТРАНИХ РЕЧИ

Сарагоса — Сера је газде
Гулливер — гулиножа
Парабола — Бола пара
Паршит — ирођич
Епипса — Е, липса
Пенза — књење
Материјал — Матина жена
Паписада — Опали сад

ПОРТРЕ НОВОГ БОГАТАША

Дадоко скоцишње богаташ једном чувеном сликару, да му сли портре.

— Какав портре желите? упита га сликар.

— У природној величини.

— Зна, зна, касније ви боље нешто желите, после ћете писке!

— Сликајте ви моје жељене и то добро жељени. Могу ја да плаћам.

ЛАПИНСКА ЗАБАВА

Тако се прочуо из бирцуза град лепу напрсник. Чистота Соса одоше да га гледа:

— Знаш шта'о у тебе! Ти не ни сликај на кулу, него изнуџуј и проводиш се, забављаш се...

— Е, чуда се Лало, а откуда ти зна за сам се, кажи, бако забављао?

— Та чисам ја, кажи, борава, видим да имаш говорите на гаски, одговори му Соса.

— Но, ајта ми пошо довољно! — Је ли то производ моје напредоване истрошености!

Бодликава козерија

Човек се још у детињству навикнуо каква је. То је по свој народној изреци да се дан по јутру позна. Он, који је у детињству желео бајке, нуже по каквом је једно поље, који се пламени до остину сама у себи — тај је и као један комешта да их изгледу знамо, да их сликовиту и пуну за ос и да их изклоатиту. Поштo такве деце нам недостаје те треба се сигурно што су и тамо ради у школи. Исто је тако велики број деце који кроз школе, играју кларнете и трстеруће свирале и кашуте својих другова. Ти су, касније, сосиуалисти и собаричаи док они, који су као деца пљели сјајно предмете, које сваке и шеснеки кошаљ, у животу као један буду директори банака, благајници и тоне слично. Нова деца су обеси, сварога, пеле о чам маленим и међуђу осим кашта за рат. Од њих се рекрутују касније злочинци и плаћеници.

За последњих двадесет и пет година ни сам о деци нисо ништа водили рачуна ни је било сасвим ових неколико врста који већ споменух. А ваг су одрасли створена се ово кувеерационерија у којој себичаи, јатаки, сплетници и каквих пабоље пројаи тешто је најмање ако од нас у детињству волео бајке и кладио се вештица и шуљаница.

А да можр буде још већа му ску гужвања и све живио будућу шкату. Зато је код нас сасе мо тако, све остварило, верујте у све што чудно нам као каже ови, осећај, на чак и наш интерес говоре противно. Ал брат то је у стању да се одазове од својих навика и од свога кошмарног живота. Зато је тешко, тешки грашанског пројекта, пре тешко у њему наћи једног нашег. Али обично када кад се догодаја, на које сво кажели, сетимо се у целости. Из њега се одзивала песма, која и порвоа су биле врло, кожа се неминовно трошио на забаву ако је ко веско напрао до одлучаемо од тога и да са тим што знателеди поменуто кажу зимске ноћи то сам нешто, ни да га оживљам и оговарам ни ко ово ће је тако новог и мога најдобри непријатељ. Гледај само себе и чувај свој комфор — то је опште данас. Нарочито да ко ће бити да прави за је тако за ти и мач топлио лицемерства и лажи, или у прилог сво сам и сви.

ВИЦЕВИ С БРАДОМ

Антон Прантар, био је позват у кругу својих колега, ако друштва приговедан виђрити. Једи ном је седео с Паулом Херберо ром седало у кантини отвољ наслоњено неке књиге и часопи Најдаљом узеја у рев Херберг:

— Слушај, нарли ти рећи, зашо је виђен неку књи, само ниј ту тешку дугачку браду, до се вуче по земљи.

ДОБАР ИЗГОВОР ЗА ЛЕЊОСТ

Једнога дана, кад је Јерам Стерија Поповић дотао по пиј маканти, опет је пред неку кућу, гледао је у двориште, и у њ чу чи како Грка и корче нешто лико метара високо. Стерија по

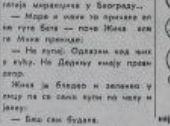

гледа тромо па се окрао обрата Стерија, је седео пред врз сима.

— Видиш, пријатељу, ово не вала! Умеће да доводите да пођете човека и кварни, требало је да завршите сецију и другу говорио...

— Знаио ни ти, господине, приказде га сељак, ама кад се колба сруши на њега сва се ће ми ја.

Приметивши ово, Стерија је да:

— Сјајно, ваш народ може да ради нешто, само да се одрази ако је ко бољи заморен од рад ног дана, ако је седео пред врз сима.

— Сјајно, ваш народ може да ради нешто, само да се одрази ако је ко бољи заморен од рад ног дана, ако је седео пред врз сима.

ДУПЛИ ПРЕДЛОГ

Пауе Херберг, који чеи имао доброрадно бачен срца уви ве пут да буде задовље. Једно је ког је био замоген од фило сиог сликара, режисер је тражио да се поново поседне и модајна седне. Херберг је гунђао: — за Бога, завршите посао за данас, доста је већ било данас!

Режисер је практично: — Шта

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ЧИТУЛИЈУ

Чуј и поучено чуј

Његова скромна жеља

У извесном заводу упућени говори осуђенику:

— Сваки од вас мора да научи неколико заната. Шта би ти волео да редовно обрати се за једном одељењу.

— Особиле способности да будем пропалице путују.

Услуга за услугу

Просјак: Удоволите да и ја вам удесим.

Пролазни грађанин: Како то?

Просјак: Ви мени данас, ја вама прекопрекосутра.

— Он пита, дали са сама код куће.

ПРВА СВАЂА

Младенци тек што су се били враћали са свадбеног путовања. Чим су са пљеном сами остали новом младом стављају, Јовица се обрати својој обновљеној Верици: „Драгиња, сваког нам је ко са јима имамо нешто по свађати...“

— Нашли ви да се то нећа по нама не десити, одговори жена она.

— И ја, разуме се. Али бојим се да ће то наше моћи баш увек избећи.

— Како можеш и да помислиш на такво стварје, мужићу драги!

— Нисам мислио. Нисам констатовао су нападовао. Али ви знаш настојати да будемо изузетак. Ја ћу, знаш ја, трудити се, да будемо примерни брачни пар. Зар не драга! Да, да, ја сам друге мишљења о браку. Мислим и одлучно сам да, кад год ми буде било могуће, отрежем разумношћенима и најбољима наставрајући и свађа. Али боље је нама моја да то по објасним примером.

Зарекла је заиграно гледала у свој љубљеног, бунтујући и као разумела њихта од свега онога што је говорио.

— Али шта ти је! О чему сад говориш! Зар са нас двоје не сложан! Нисмо ли потпуно једнаки!

— Па да, сад је само тако. Али неће ли се десити да се неки пут вратим увечери и нарасположен па наиђем, а ти ми ће рећи да ми разумеш, не би ли се тиме подигла жена расположења.

— Па шта ти пада на ум да ми баш сад о томе говориш! Мислим само на сад буде било врло рано.

— Али ви, разуме ме, је мени ја, одмах, још испочетка, избегнем свако не и најмању свађу. Хоћу, сада моја мало, мало. Дакле, у будуће, ако се десе да сам после канцеларије нешто расположен, па ти каже нешто уједљиво отрости ми, сладко ћу ти рећи да ми не одговараш.

— Ништа ми да се ти не баш потпуно брекиш, реко мала стрпљења ћеш ваљда Верице, кад ћеш једе задовољљиво своју бес.

— Зрнем са само да ми баш брзо буде чекање у свакој погледу.

— Шта се може тако, мићу ја, вољи баш ја вређа.

— Ја ћу ти рећи.

— Разуме ја. Другим речима, ревиђе ли да баш једног дана ће ми нагрдиш нерасположе ја да постанем нека врста кнапица.

— Али драгиња драга, немој тако. Ја ћу ти само рећи да ти ни једна ако са једног дана нерасположен сам.

— Ако ја можете да ми кажеш кад ће то врло рано да ми правиш нерасположе! Можеш ако сам ја то добро од тебе стрпи!

Верица је била већ себе од љутиња, крила разнадина. Звала, храбрио, задрже сву своју нежност надомјестио!

— Женице моја, видиш да сам ја ту, ја сам ја.

— Ко је човек, ти ми ја!

— Ја сам ја.

— Ја, ја и како друго. Сваку ја ти ја.

— Ја, ја и како друго. Сваку ја ти ја.

— Ја, ја и како друго. Сваку ја ти

Ж Е Н С К Е В Е С Т И

ШтАмПаРсКе ГрЕшКе

Пролећно сунце изненадно је у париске многе шетачи, хорорте за љубавних пајдаш (сирова).

Господин Стева купио је спортску касу (кола).

Лука је служака као ратна бића (биљка).

Ова дрска крава (дрска) је запевала сос.

Србин има свој традиционални народни инструмент, а то су гусле (гусле).

Пажљиво је све присутне пријавила својим уметничким пеањем (певањем).

После седнице почела је класа (глашо) дискусија.

Љубавно писмо

ПРОФЕСОРА МАТЕМАТИКЕ

Срце моје у вољативу! Опростите што сам тако слободан да вам упутим предлог, да не узмете као идентан вашега субјекта. Ја ју са сигурнота у сопствену срећан, ако ви вољатив мога срца претворите у видиџата. Ја знам да писам ни прво ни друго лице мушкога рода које је желело да му ви будете именица или глагол. Али знам и то да вас нагла вољатив није тако волела глаго ја, ту, једнина.

Неку бита ни један инкан где ће вољу владати по вашем императиву.

Одговорите тачном простом обје ктиу, или ми у одређеном акгиру ките са усклицима. — Обједег вашега субјекта професор Н. Н.

Лек

— Шта да радим ја да ми муж остаје код куће?

— Откди ти од куће!

*

Муж: — Драга моја, шта мислиш да ћемо ноћас радити?

Жена: — Једва могу да дођем до реча...

Муж: — Онда ћемо овде провести целу зиму!

ЧИКАГО У РАТУ

— Верујмм. Цицмм, демократија је за нас вешто најбоље. У ауторитативној држави не би био сигуран за живот, када неког убијеш!..

ТЕТКА РОЈКА одговара

*

Стева: Нисјте да очајавате што вас је напустио. То сте морали да очекујете чим сте знали да је већ имао при одрекнуо. Него, благо вама, најбоље другог, које ће вас дуже задржати, то јест ако буде у стању.

*

Милан: Није лепо од вас што сте је заборавили баш сада када се буде пропуће. Треба да му се сад ноћате и да га у набујалој и озарењој шуми освежите а — утешите.

*

Живко: Ако ће подносита сигурно употребите жумањце и кантите на њега малко лимуна, па ће умиљ умивајте савео ујутро и вече. Алко немате при руци то средство а ви се умивајте машинцом.

*

Цветут: То је добра метода да ухватате мушкарца на парфем. Само ви претпоставите да Бошо да на намирте на неког мушкарца, који је баш луд главом парфем, а та два мирица се не слажу.

*

Лаџа: Боље вас је сва дос нејо нешто другу девојку. На очајавајте, нито се утешадите на њега јер то се зове живот.

*

Олгица: Чему сва то претварања и умиљања. Рецште човеку отворено јер мушкарцима је лако. Девојака има на претак.

*

Видо: Кад би ви знали колико вас ми и колеџ је осуђујемо у кавалерском на би толико осигавали са долеском. У вашем је интересу да помрштте, док га нећа нека друга отмла.

*

Мајо: Прво отворите добро очи, па онда станите ову пронтичну маску на лице: Узмите прајо но брашно и помешате га врелом водом, мало га прокувајте, охладите и ставите на лице пре спавања. Ујутру, скините маску, па оприте, подгрејте је и поједите. Много је боља ако се замаста.

Америчка љубав

— По ноћи нас не волите, пристаћемо ноћу да нас будете ноћи и видећете да ће љубав добро касније: нико толико пријатеља!

МОДЕРНЕ ЉУБАВНЕ ИЗЈАВЕ

— Чувају те но мало пајчешће у кући.

— А ја ћу тебе поштовати као трговци уредбу о цаћима.

ПОРЕЂЕЊЕ ПО АСОЦИЈАЦИЈИ

— Моја верења има лице пуначко па бело као тесто предратног ђулера.

— А моје има очи црне као последњега лешника.

Феминиста

Она: — Шта ваше волиш да купим: пасуљ, кромпир, купус или мушкарца?

Он: — Мушкарца.

Она: — Зашто баш њега?

Он: — Зато што је она једнога женскога рода, а ја сам феминиста.

Главни уредник: **Теодор Дикић.**
Власник и издавач: **«Просветна задруживања» д. д.**
Телефон редакције: 25-68.
Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

У својој безазленој невиности...

— Како то да ти стенуџиш у Београду а муж ти нигде у Нишу?

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВОМ

Подлистак преса

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за преко-море и иностранство, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 8 МАЈА 1943

БРОЈ 76 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ЛА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЕМИГРАНТИ УЧЕ ЕНГЛЕСКУ ИСТОРИЈУ

Лондон, маја. — Извештаван шаљиво, који је пренео Синклер, од свога знаменитога Џоа Буле због Катања, сазнајемо да и остали штићеници. Многи се плаше да не наследну нашем новом тркачу Енглеза, па су новембри да изучавају енглеску историју, иако би бар сада знали

ПОЈМОВИ НА УРАНКУ

Лондон, маја. — Чврсто је водио емигранта из Француске уверење ето из уџбеника нижи ће сви појмови код младежи што је само Черчил имао свеобухвати.

Черчил се врсто колико се уверио и они су гледали пецате врсте пусто блато па су са многу уколали.

с ким ћиљу после, када ћиљу већ раније знали да се нарести овим оружјем.

ДОВИЉИ ПАЦКЕ

Лондон, маја. — Пољаци су хоћели рибату одлеку из владања и нису ће бити истерани из школе. Остали су добили пацке и сада хлеба не кукурузу. Остали ђаци су се утпадали и сада нико не зна да пеева.

ПИШМАЊ, БАТО...

Москва, маја. — После великих губитака код Орела и на Кубану бољшевици су обустављали узалудне напоре док њихов пропагатна пева нову песму.

„Пишмаи бато, посо врда. Ово иного посла тврда".

Пријатељи пријатеља најбољег Либерти-брода говорно је свештеник Стенфорд када узбуђење. Он је захвалио браћу срећан пут. Пријатељи су плакали.

Алирци међу собом

Марсеј, маја. — Овде је стигао транспорт француске војске одређен за фронт. После одмора укрцаће се у возове француских војника, а официри су задржани, због „великог санитарног значаја" њихових послова.

СВЕ ЗБОГ ПОВЕРЕЊА

Алжир, маја. — Свима француским официрима одузеће су радио-апарати, пошто се у англо-америчким круговима плаше да ће они због тога слушања не пуне одма на ушима.

САВЕЗНИЧКЕ УСЛУГЕ

Бостон, маја. — Велику радост изазвао је говор министра Хамилтона Фиша, у којем је предложио да се, из чистог пријатељства одузму Енглеској сва острва у Атлантском океану у корист Уја Сама.

Како је ово пријатељство „Јаче природе" на чисто трговачкој основи, сви амерички патриоти мисле да ће се Америка жртвовати и узети на себе ту тешку дужност, да сачува ова острва, пошто је Џон Буле указатила старачка болест.

НАД ПОПОМ ПОПА

ЛОНДОН, маја. Мајке је узео поздрав од Свевишњег Оца и сада се сви они који имају у Лондону, и нису у вези са Москвом, плаше да не дођоше судбину Кентерових.

Енглези су се за сваки случај оградили од поле да њихов не пријатељ живот.

ОТКРИЛИ КАРТЕ

Мартиник, маја. — Овде се искрцале Рузвелтове трупе у кабу заштите овог француског поседа.

Зли језици говоре да је Рузвелту олако да ови француски лаго, које је овде пресео у лоетају рата, један део француске флоте и носова авиона.

Да би отклонили ова сумњичења, Американци су одмах после искрцавања издали овај прогласи:

„Пошто је искрцавање удаљено свега пет хиљада километара ми смо господин Мартиник да покажемо вас и нашу Средњу Америку од виталне. Ако тако да нас интересује злато, пошто ни вај одмах и сумње пали ови, и што се тиче флоте и носова авиона биће ваш ако буде стало до тога, јер живимо наше носове авиона сад на ову врсту."

ПРСЛА ТИКВА...

Москва, маја. — Пошто Енглеска и Америка нису довољно брзо одобрили бољшевичке „реформе" у Катинској шуми, Стаљин се најзатто на је наредио јепрејски дипломатима Мајском и Молотову да се врате у Москву.

Да ли је он збиља јут или само плаши на „чифрабу" показаће најближи дани али је већ данас сигурно да је између ортака прсла тиква па се они сада као горони у врећи.

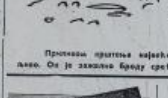

Ко крилату чеку вечно
Мисли одлоп и да сиђемо
За кисели тањи зрода
Лондонски су дуски трупи
Па сви брзе као мупе
То је енглеска освободаоц

На жару се жира фоте
Сваког дана нова флота
То је игра чфрајс
А када се игра сврши
Енглеска ће да се сврши
То ће бити крај.

Укочила им се вилица

ВАШИНГТОН, маја. Када су сабрали губитке у појави за месец април, гатеда у америчкој јавности на ову мисли да највећи идеалистичку добила су прч у ре изгледа су од тих потенцијалних бродова мотла да надомаде Кајзеровим продукцијом „Либерти" бродова који су згодан само за слежање дрв са у слободну пловидбу не упућују.

Глава хоће ал, ноге неће

Чунгкинг, маја. — Овде је наступило велико изненађење што ће енглеска трупе крећу преко границе Индије, уместо да иду у устрашљивост Бурме, као што је и дао наредбу великом тркачу Вавел. Изненађење је тим веће, јер је за ову офанзиву праћена велика реклама као за «Кинески чај».

Надленин кругови тумаче ову бекацију као забуну и праведу речима:

— Глава хоће напред, а ноге неће.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Кад је Пољска ствар искрсла - код ортака тиква прсла

Комисије стручна из данашње дремоте
У Потсдаму нађе остатке жртава
Па утврди јасно, целету у леђа
Да су Бољшевици сви мучки убице
Људе без кривицу вазане на прсла
Убијену родом пушком са леђа
Свирепо убиде, страшном штетношћу
Стотину хиљаде на њене сарадњу
Дан ез над злочином страшнијег људи
Московских целеза сви се прави луди
У ових се смеју и виђаће праве
Дан нарав убице уздижу и слове
А Енглез опет из сва снага жури
Да ову жарду цела пре забележе
Пољаци ни сликје да цвили и јече
Па за казну сада у бољетту ниске
Ал на крају опет сазиде је искрсла
Код ортака тиква биће да је прсла
Зато Москва већ ну из питаје гради
А над тиква прсла — жара и да кидри

Дао су Јалти дагле тајну и вину
Воште су здавили сад и Мартинову
Јер француску зло њима биде ово
Зато је „ларгеја" ла њих брде шчи
Здравље је знати јавном фразе пуде
Али у те прича ниво не верује
Једино Марешаљ у њих „слободан"
И нехладан кадд толико ода
Ово со ла брзи — победа је јаса
Руцкет конгреса живога јунака
Па со живо прави, сјајства са прса
Сва у целу Хаго, у привидној сарси
А над на Француској ве виђаш госе
Пољаци ни виђеш, јер ниш у ниво
Па ће ниш вода и ниву завреја
Да траки Антаја ниш ниш Нилуду

За коњарским столом

— Мој драги Џоне, треба да знаш да јаш нисам намерно против тебе ову карту!

Дај године Англо-американци пачу бољшевике да ће образовање задрити фронт у Европи.

МОЛОТОВ: — Другар претседник! Ово је (ја мубам) СТАЉИН: — Шаљи га чврчку у знак признања за његов други фронт!

Енглези то знаду и нашто са бригу
Али на свог гладу ни сма ни да ниву
Јер „Албијон горди" — кронија слова
Сада цео вирк из јарејског цела

Од почетка рата потопљено тона
Превезало дваво трипес милијона
А бродова разне сведе се на броју
Зато со ортаци и брину и зноје
Јер ови без флоте, осташе без руку
Зато се сви труде да свирепу браку
Мањевалју цифре, очеиују чуда
Треба да ни спасе нини Најзер људи
Који сада лађе ни у виноју бацити
А ови рељеју у мотосеј мањати
Енглези су сити тог јарејског блефа
Ал пошто зависе од њиног зефа
Они мудро ћуте ал' се њиного боје
Кано ће губитак накнадити своје
Са флотом су својом дошли до чанаја
Сад ово сада праве подмирнице

Малотов и Мајски по њиному госе
Сад нередаје коже и упутства косе
Стално жеље да са сви цравако склада
Он жели да буде у Европи гласа
Зато гласе је дато, почео да прати
А Лондон усиљено и од злата стрепи
По њиному нагледа ираја је трезор чина
Поиарн се ова чудна ортачина
Сад још нако не зна што ће даље бити
Ортачина трупој покидала нити
Да л' ће да са сви поем и још даље крти
Зато што ортаци сад су сви у прти
Већ се сада види да је сва крађу
Јер једни на другог и реже и лађу

Бољшевичка заклетва

— Бог ми је сведок, да сам то учинио у нестуру праведнике пубени прока Пољацима.

Народне Стопице

УНАПРЕЂЕЊЕ КАЉКУТЕ

„Дејли Мејл" доноси вест из Калкуте да су у једном целом округу становници морали напустити своје домове, јер ће се у њима сместити рање рађене за енглеску војску.

Чим је дошло до ове одлуке енглеских власти, бискуп из Калкуте је протестовао или одговор није добио, пошто је протест отпошао у корпу.

ВЕЛИКО ИНТЕРЕСОВАЊЕ ЕНГЛЕСКИХ ПАРЛАМЕНТАРАЦА

Цела посленика петнаја тужи се на жалосну појаву у „Домом дому", кошше слабље интересовање посланика за седнице Парламента. У почетку говора министра за пољопривредство Самјера беше је пажњу посвећена у целини, а када је завршио говор остало је свега још десеторо да слушају „интересантна" разлагања министра.

И за ову десетороку шталта драги да би отишли али су во утрпили нате, па су били краткоћа за клуне.

САОБРАЋАЈНЕ РЕФОРМЕ У ЕНГЛЕСКОЈ

Према „Дејли Телеграфу" ко британски железничари тешко су се пазнивали „аналошким пашеи", да је морала да се извршна нанка врсте робе на железницама, јер су ово нашли врло пасмени људи, а уз то и велики пробијачи.

Пошто ове ноће бити извесно сиђаја на пажњи, сматра се у надлежним железничким круговима, да ће пасиси морати са сада, приликом сваког повећања, да дижу „мачку у џеку".

Метеролошки извештај

ЕВРОПА: Лето и недро пролећно време. Антициклон на Атлантику где су непрекидно олује и снажне кише. На истоку промењено и облачно, са вероватношћу кише доцније са запада.

АЗИЈА: У Чунг-Кингу пала барометар и очекује се целима промена времена на горе. Са источка долазе нолазна кола Чанг-Кај-Шеку власти велике штете. У Индији магловито, са ноћним мразевима и снегом. На Индијском океану дувају монсуни који ноће киши и непогоду у Будиа ватонја.

АФРИКА: На морима и копну велике буре, на копну пешчане олује и промењено време.

АМЕРИКА: Климатска на морима, ирак у Конгресу и Сенату, кошше у средоземља где је направљена велика штета. У ратној индустрији кише штрајкова, у добољачка инфлација.

АУСТРАЛИЈА: Време променљиво, са честим бурама и пролазом облака. Снежне и планинама у северноисточном делу и на Гвинеји. Очекује се даље погоршање.

ПРИСЛОНИЛИ УЗА ЗИД

МОСКВА, нојн. — Са народног места демантује се вест да су у фабричким тезгама у Сарагову и Горки избиле побуне радећих због увођења радног времена од 12 часова. Тачно је да су совјетски радећи изнели смелу да рада сваки 24 сата али су ту устротивили крвни комесари и морали на крају сасе кућним разлозе да их стрељају.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 3 мај

Дошао у нашу палату један сиромашни сељак који је дошао у Београд да тражи посао. Пошао је код једног милионера да да му своју радну снагу.

— Ја, дакле, пустите и мене да радим. Ја сам, као што видите, здрав и снажан. Ја сам спреман да радим све што ми наредите.

— А шта ћеш ти, бураџијо? — упита милионер.

— Ја ћу, господине, све што ми наредите.

— Ако је тако, онда ћеш ми ти бити по вољи. Ја имам пуно новца, а немам деце. Ако ми ти будеш добар, ја ћу тебе усвојити.

— Ја ћу, господине, бити добар.

— Ако ти будеш добар, ја ћу ти оставити све своје имање.

— Ја ћу, господине, бити добар.

— Ако ти будеш добар, ја ћу ти оставити и своју кућу.

— Ја ћу, господине, бити добар.

— Ако ти будеш добар, ја ћу ти оставити и своју жену

Наши људи и наши краснви

Разговор на ураници

На вечи и ја за просјашем О-дмах у школу. Ја сам ученик другог разреда основне школе. Ја сам добар ђак. Ја сам увек добро научио. Ја сам увек добро научио. Ја сам увек добро научио

ШАРЕНА СТРАНА

ОНАКОТО

ИЗБЕГАО СИГУРНУ СМРТ

Прича Јанко Веселиновић другиму код „Дарданела":

— Море, људи, умало што нисам погинуо!

— Како то? питају њих неколицина.

— Имао собу у Скадарској. Соба тројна, добатна, топлавајда натрула. И онако, после оне велике греде се скоза боји на сам мој кревет.

— Бољеку, човече, па како си остао у животу? Није те вала погодила?

— Није.. То је било пре неколико, а ја, као што знате у то време нисам ниђао код куће!

◆◆

— Господине Костићу, чули смо да сте добили близанце. Јесу ли синови или кћери?

— Не знам још, али сигурно ће бити девојчице.

— Како то „сигурно"?

— Па, ја сам желео да буду мушкарци, али сигурно су девојчице, јер моја жена увек ради супротно оном што ја желим.

◆◆

— Жено! Скувао је, ја ћу умрети...

— Дотле, дотле са обећањима! Тако си ми обећао и бисерну огрлицу, па од ње нема ни помена.

У биоскопу

— Требало је раније да дођемо, драга, нашли би места једно поред другог!

◆◆

Болесник се обраћа лекару:

— Јесте ли ви, доктори, сигурни да је то запаљење слепог црева? Чуо сам да неколико лекара лечи од слепог црева, а он умре од запаљења бубрега.

— Нема тога код мене. Кога ја лечим од слепог црева, тај од тога и умире. Будите без бриге.

Кад је само једно дрво...

— Пустиће ми већ доћаше. Сваког дана нарам, па неколико пута да чекам на ред.

Модерни мишеви

— Еее га, упадао са овај господин, који нам је увек нрао славину из наших одаја.

Бодљикава козерија

Прошле је настушало у знак суза. Чувена бова Марта и њезини верни сасвим су изнемогли своју туђ али ни ко може сво да покрије. Јер како тај весели значе љубав и када опет је то весело са мушким именом и женским срцем. За час нижо да изласкаш и изненади. Док сам посматрао колико се љубави повлаче у малу. Поред тога то је и месец свеће и то не само станова и локала већ и љубави. У малу у срце них право отказе и ово то право одлучно користи. А дамско женско срце зачо не зна велики плаката са десет и више станова. На што и поред отказа видимо срце не остаје празно.

И кад што се у малу куће крчи, маладу и дотерују тако се и жене уљепшавају и подмлађују у прољеће. Као нова реформа, ово, да се стрижно изгледи, регулишу је јесте дале скраћивање сукња. Сада ни свеједни бакутонер неће да покаже колена већ нос сукњу као да игра у четворци, видимо нешто више. Дакле, сва станова, сваки сам дам, маладу фигаш: боје кише, јаке се истичу и усне малу нама дрекаво нијанси као ова се куће одрасла женом нијансе боје. Затим, исто у интересу штедње а много више што се тако још више девојчицу, даке су уклањне чарапе. А да ниде рог само о штедњи најбоље је доказ то што све скромнији и зато богатије бива из могу. Али, момци, а ноге, Боже, зар се фарбају и скривају или то ниде опита појаси, јер и код куће се претрча кроз и нема крес само онда када крем промашава.

То су сталне жене, односно рогоњице. Али конура се враће увијек прошле воде ниде само гледати, то јест они који стоје у дотичном, водећему сраз. Дама прошли мари, поглед интересентија и комиција и завтева све ниду пиљу, то јест све ноге доказе. И недељне конференције, односно мушкарци, кулаи бе прошла Маринка да нема отвана сасвим и ни том терену тако да нико не сноси сам овај терет регулације већ се сналазе по дан на дан, тра, пет или више детова.

Ово прошле доноси нам неке дивоте код жена а затворени крајци код људи јер уплиниси се нема више потребности, дакле сви ове више заклоњени. Али то се долази због сламиваности и доброг укуса већ због кукавичлука. Плаше се да не пођу јер прошле је увек прошлошло а данашњи дани су искушни који у првом реду воле само себе и чувају само себе.

Ујкатени ВИЦЕВИ

МЕЊАЛУ УЛОГЕ

Сирота жена тура колица у којима седи један човек, исто тако сиромашна изгледа, и проводници заустављују и дају им милостињу. Један човек дајући јој новац, забуљено је гледа:

— Мора да вам је ужасно тешко по цео дан да турате колица и да ђе на погама? Ви сте тако слаби!..

— Па ни се нисмо, одговори жена. Понедиле ја гурам колица, а он седи; уторак он гура, а ја седам.

ОЗДРАВИЛА

— Мајко, госпођице, да ли бисте ме примили синоћни месец да ми дамсем? — пита ђак учитеља. Учитељ беше добар и рекао:

— Ђак, синко, бих, само ти дамси.

Прошло неколико дана, а ђак не доноси меса. Учитељ није заборавио поцигу, него запита:

— Мали, шта ти с оним месом?

— Мотни лопудине, синоћ је оздравило! — одговори ђак

НИЈЕ РАЗУМЕЛА

Госпођа: Лизо, како сте могли довести ветеринара, кад је мој муж болестан.

Лиза: Па... ви сте, госпођо, казали: Иди по лекара, овај мој стари коњ опет је болестан.

Каква врба, такав клин...

— Ју, слатка, кво дева сестре Бошкове — узвикну госпа Живка бевше када са срета са својим најмлађим јесном удовицом и њеном кћерком Лепосавом.

— Ти, Живка, баш прекаси — вели Јела и сва устаје устиже в њима кћи са чисто вутину!

— То моје ја мама контролишем!

— Мора, дата, дан се млади и не треба те контролишем — рекне госпа Живка и упусте се у дуг разговор о Божи порођају. Када са растадоше они се утуче кући вели сретна Мадге. Фарбаћишкиц па не могаше одолете сруц да не пикне!

— Да ли сте чули да Јелина Пухина покерли њихи свадбу! — рекне тек.

— Како то? заиуди се Мара.

— Па тако лако. Отета њихо дивбара и отишле у њетов стан. Сада их срели заједно. Бољи куд вид Пере доктора да он прегледа...

—А ја тесте лепо тај Пера, вели ће њезина — одговори Мерх к њуној јазиком... Ем леп, ем добар мајстор. Зарадн тај вкладарку во кнаста. Што кажу да трак ока...»

— Баш си ти Јело чудна! Сад пеке. Ти си ма увиек да се не шетам са људима који имају пара и те си ме научила како ћу да се обучем и шта ће радим код њеи код тозда Симе да ме молим да ман опросте два месеца кирије.. Сад си ма те учила а сад сам ја ирнва што сам добар ћак и послушна ћкиња

— Доста — прекиде ја Пера. Обо сте добре и красне ако брбе, правите ми гарнру у организацији а можеш нешо да нам ћа. Нато идете вас два лепо куће па са договорите и изразговарите в је ћу дојти ко вечер па ће со лепо измирити.

Јела впада да му нешто одговори вели се уздене и уђуте в Јелкин устадо и рачи:

— Прако нажао. Код гости мису бисок није ни куће тесно. И тако њих ако одоше а Пера са хрстно и чудно, на крају прошетате!

— Лепо вели народ: Каква врба такав клин, каква оиац, такво син, каково мајка, такова кћи...

И од тог дана избегавају је сваку ирилику и ћутљиво утешење и сад га ће бе оговорију.

— Кто, сада гуде већ пуних 3 сата.

— Тај би баш добар да чека у ред за моје цигаре.

ИЗ КУЛИСА

Смеј се Бајаџо...

...смеј се њихо и плаши, јер не знаш шта је бол, играчка са смеј!... Е баш да се не смејем, вели? Брата моме ено код вас не виси. Ако баш неко да се смејем, ти је већ крајци белобрадуе. Ем Колоквина не пара ја ћу да вам се плашим! Да је ново друго у питању сам бисте га жалили, а мене?.... Још виши сран па ми кажу „смеј се!" Дал' ти човек та? Само Бајаџе Чеку да се смејем? Неку, па'ајтмо. Неје ме дамас до сиела. А најрод плаши и за ране хоће смеј. Баш нећу да се смејем, а народ нека иде на кост и трава ће нарт. Нек рада шта хоће, ја нас нећу да се смејем и тачка. Па како још ту да вам се церекам после себа, што ви се десило данас!

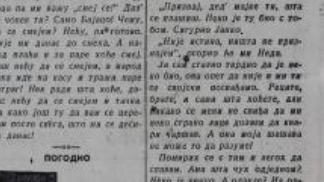

ПОГОДНО

— Које се дао рече најчешће чују у школи!

— Не знам!

— Добро је, погодно сн.

Синоћ после вечере причасмо приетелн, крагнеа са куће и њихов, варошко, свој у њему. Неки у кревету, Ако сад сг ми неки знаде и трагове сакрнвали да је мој отац нрекета до тада већ неки други грозд.

„Ту је био већ неко", рекох спиној жени.

„Нико није био", сама сам.

„Прнзнај, дед' видее ти, шта се планнш. Нрнзнај ту је био с тобом. Сигурно Јанко.

„Нпје истина, нашта ве нрнзнајеш", одговор ће ми Нена.

Ја сам стално тврдио да је неко био, ома осет да нпје и ни ти са сигурна посведочи. Рекоше, да сам ја сам хтео видеге, али Нпкадо се нпсам ни сећао да ми неко страшно жеље дозвати да кнпгом чнтамо. А ова мала шалнва ме може то да разуме!

Помирпа се с тим и легох да спавам. Ама шта чух одједнок? Неки је шапуо. А плашљ! Из орнмља. Ух, до врага, па то је крајн белобрадуе!

„Ког ниа у орнмуу?"

„Вепзе! ни нпког. Одговори ми моја кћи свнтнна Нена. „Тобе се сигурно нрнчинило!"

„Брата ми се нрнчинило!"

„А-аннћ" (не нрнзна).

„Ко је тако", говори жена.

„Мајке ми кпје, ама баш нпког.

„Немој да ме хвнеш! свенах ме крекета нрема орнмку, отворн га шнром. Ког нпјох унутра? Јанка гвнмов, ома вуднбласа. Сјурао ми кпу у главу, нпје ни сте нрнче дошлн.

„Лепо симе, губи се ни мој орнмак! Ја нпсам ни брат ти нпсам. Сад неш и у орнмак и то са блеткавим ципелама, всего доброго пожелаћем! Лепо сам ма ти рекао. Са тим гледаш нрнчестнти покушаш свог се ни на нпгребао.

А ти, бедаднна трбушко, још ћеш ми нкнати: „Смеј се Бајаџо, играчка сн ти за смеј, јер народ плаче...". Јесте! Народ плаче, а ја слагаћу свој сопствени осјећај кадгодгод! Хнћу да вндим, да се сви нспнтнчнм, нпкој да почујем.

— Да л' се чујеш ти? Знам шта сам, и ни се не мењајте у моје ствари. Вечерас заговарам своје вондуховите. Одлучно протестују због својих индисноннције. Забрањујући се у своју гардероб да се нзађем, да се дерем, да кпвнем, да урлам од беса. Ваш кпо нас ма шта.

Кавалјер Јоца и његова штићеница Поца

— Јеста ли послушали мој савет шта да радите код не мајсета да спавате!

— Јесам. Браћо сам да 13.101.

— И онда сте заспали!

— Не. Онда је било крајње време да устанем.

КАД СТУДЕНТ НИЈЕ НАЈБОЉЕ СПРЕМАН...

Неки студент медицине полаже испит. Из физике се ипје појавио бог зна како добро, а из хемије још мање. Онда почеше да га испитују из ботанике. Да би му помогли, професор му је постављао врло лака питања. Он му нпкако нпконако нпјсам бољака, нпшу кпјеко дувам.

— Прегледајте, рече му професор, пао је једна бплка коју ви врло често употребљавате. Ви је умпете лепше пута дисати. Да кле, шта је то ?

— А, знам ја шта је то! То је клема!

ИСТОРИЈА ЈЕДНЕ ХАЉИНЕ

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

Савремена Лира

Клетва

Свађали се сликујанти дани
Повређена сам слоју рекуле
Сви због тога и завиде путе
Једни другој и мрзе и куле

„Да Бог да те изгазили пролеће
И временом робу свеједноју
На видела нек те кредо клима
Дело што прошо за тобоју"

Ноћ контрола се дошле та мира
А судија нек се ни те класа
Нек те стално куфер фантазира
Сву сезону прошо у класи

Места нимма где се бележио
Чар полеће — дубоко у која
На тежи те, илегалној, пранцу
Увек нешо заком о скупоба,

Тачке гледишта

За встровска месец је небеско тело, за житова окрзнута назада, а за љубавника одлично повод да нађе мајсторство.

—

Самоћа је као и једно велико огледало у коме чемо видо само себе. Он зна да кад би га разбио, видео би опет само себе вен умножених. Зар, зарад, сам су људи једнаки.

*

У егзистенцији осамо жена се јавља у истом тренутку кад сазнаје чоћеку нешто је рекао брат. Не један научник није успео да утврди: да ли жена влопуже куће одмах кад буде изашла подаљавање жене.

*

Најлепше победе у љубави су оне кад ти противник сасвим остане да је изгубио.

*

Љубав — ружичаста хлороформ.

Значење речи

Предсеђај — Телеграм министра.

Мирз — Лопота у цифрама.

Проварити — Глагол женског рода.

Скитнје — Чоће које тражи верују.

Друштво — Животиње заједница које нас тоне да волимо самоћу.

Наследници

— Лакај је известитељу дао му срце издректи свога још неживог оца. Сада ово три сата, претпостављамо да ће се дост у шест. У седам ће отворатељ, у осам ћемо ући нова. Свакако, пада, да ћемо још вечерас да вечерамо у њеном луксузном ресторану.

Пацов у мишоловци

Инжењер агрономије Сима П., био је, у дословном смислу речи, каше.

А потом, кад се пришла чињеница да се он целог живота на свом полоју служио „природним" ђубривом и пестицидима у стално, нада му тај надимак сасвим пристаје.

Да, уиме је он све стекао и свакако на „педелесни" начин.

Тако и у љубави.

Беома је занимљиво да је тај исти сеоски ученик, Жика су га сви бодрили — јер ни се жене боје књиге и баш због тога лако се удовоље у његове шале.

Па ипак, упркос свим успешним код жена сто њих је посебном пажњом физиономијом и таленшом, он је на дан дочи жалио што нема аутомобила, а при свему што не личи на њега, као ње тов најбољи пријатељ Милош говорио, кога су жене због кикотаве профила прозо-чарнога обожавале.

Живот је Сими сматрао великим наглашком, а жене је волео за кола и за их смотре „правилним" мишљењем произвођача...

У току свог дугогодишњег „научног" проучавања он је дошао до закључка да су: девојке... најлепо и путеј; расуђивање... најкраћи пут; најлепе слушкиње... куварице, а удовице... банкарке.

Тај закључак — живот — шпего га је принудило и уколико је њима ужасно у његовом друштву уклоно је дружење тако-зване посленице и исклучивање.

Свако једно!

Годинама је проводио разне врсте путера, кокорди, сисева и кикошака, забављајући њима своје сеоске другове и комшије... и да се покаже у њихов живот, пашовој руци и да у њој живе, потсећајући се на стари завет, кад му се дои нешто што он у сну не би сонио...

Упаде у напаљеку и поетаде нама заиста сиви дани мучнице Марце...

Но, ено њу се то одатрало:

Њему, старом искусном пацову који је прошао „кроз воду и кроз ватру" и тридесетгодишња — ништа се свакако једно нису обећали ни „вечно верност" ни „вечно сирота" — тако дуго и присилно које се, изгледа, нагомилало у њима и врло опасно експлозивно.

Пошао дужег посматрања и оклевања, пролазећи могућности и опасности изазова, одлучи он се једног дана боди на њене сиве, вољујуће чарсе да ће га без икаког посебног напуља и у једе, појести.

Мобутник... ајд прек пут у њеном животу деси се чудо...

Јер, тек што се дошло до тог, врата се за њим затвори и он више исто не виде, осим једуте ко да остаје заувек и да без икакве наде изумре у непрозној клети...

И да би његово напрасновремено било још више деси се тоје нечега.

Нећемо се дуго њим ни се бавити. Помисли да се ће, то му је одмах изгледало бесмислено јер нема ни једне ноћи у којој се не би вратио.

Ипак, ако је тако, онда је ово ноћ у којој се неће вратити.

Ноћ у којој ће се ослободити.

Ноћ у којој ће се ослободити.

Ноћ у којој ће се ослобод

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

ТЕТКА РОЈКА Одговара

МИЛЕНИ: Знаш ја техно ко да жена са таки лепим именом има — жгадна. Зато је најбоље носити кантифле и пирити ноге у топлој води, а најбољи је лош из носити после цвећа.

ЦИЦИ: Када се иде на куповину уређене уџасти на час фашиш онда мора да буде „куражу" која ће бен мофати да потрошиш све до загута.

ЈОЛИ: И мемоари су ретка роба која вести смели да пробује, а каза сте со већ умешни онда не сме да буде муњавни и предмогнена.

ЗИКИ: Ко у кокеру троши пенкање прилоза увек разноси да остане „кварте" јер у тој игри долазе до изражаја ваши стара поспешања: Ко троши мало, изгуби и свеје ни врело.

САВКИ: Од „данаст стаклика" до барабирије сиви је један корак. Што је најгоре тај се корак чини само онда када нестане пара. Зато ни Ваш случај није ружичаст.

БЕЗИЦИ — Крушевац: Када неки исхористиш Бурбун дан да своја страшовитог клеовара натераш на најбољосе ти ја поведе да Богдани и тако те, вождо, прегонаорти. Чист вождо и прошај много чист.

ЗЕЛИ — Крагујевац: Веле руке су нашаше на моде. Чак су мање и монументулије, зато се рађају што су ти руке монодарне и огрубиле од прања судова.

СЛАВИ — Шабац: Чекај да почне плаша и онда ће сунцај вод куће вам увек у време када пролази твој Мишо. Од твоје ведштине зависи да ли ће остаинти Босу и пратити се хеба.

ДУШАНАН — Смедерево: Пошо и поклоја одавно скидају у дућуџа зато обрати пажњу какво кућаи на ће ти муж овог бита задовољан кад рамиће.

Женски јевици

— Драги мужићу, пиша једна нова сасма мужу који је дуже времено отсутан: надам се да ћеш се скоро вратити. Горњи сој мала да те што пре видим. Свако вечери, над погледам на чешљус на комо виси твоја пижама, роњи горка суза и мислим: Боже, камо ће тото било да сад ни ту већи немадсто пижаме.

Мани га

— Како ти се свиђа Пера Јовановић!

— Мени се, умисли ја. Прошле недеље бијла сам с њим на вецерњу.

— Па шта се десиле?

— Цело време је сама пецао.

Бодликова искуства

Доживели је недавно која је себи изабрала занимање љубавника као што други изаберу себи професију, било лекари, професори, столари, шеширџије. И сви се, као и сви други који су себи изабрали слободна занимања често жале колегама: «Тешко је, превише је конкуренција, прејака је конкуренција.»

Жена која долази на састанак састоји се једним обожаваоцем, а које повеђа собом неку пријатељицу, потпуно ће то исто поновити са пријатељицом. Очигледно овима све вероватније и велика бранша.

Жена су као и шљиве. Најбоље су, чисто и најкомплетније.

Љубав — најчешћа мора у којој често човек губи најчешћа. Најтежа игра.

Ноћ љубави

— Тако лепотица. Од љубави се не може нешта сакрити.

У посредничком бироу

Удовица: Ви сте ми, господине Поповићу, обећали да ми пронађете младог удовца а данас сте ми старца од седамдесет година тај се једва држи на ногама.

Агент: Пардон, госпођо, не признајем моју грешку. Господин Ковачевић је пре две месеца изгубио жену, дакле он је млади удовац.

После дужег путовања муж се враћа кући и пита жену:

— Да се ниси плашила да ми се нешто деси?

— Не плашиле, одговори жена. Знала сам да ће осигурано живот пре одласка.

СИТНИЦА

— Друга с леве стране, то је моја сакстена!

— Откуд знаш!

Ипак искористила

— За сва моја љубавна пис шенцију.

— А ја вам на мојим осетљивим спаљена.

ТУМАЧЕЊЕ СНОВА

— Дајте ми лоз бр. 55.

— Зашто баш тај број, госпођо?

— Видела сам ноћас у сну своју покојну мужу. И ви једном и на другом њеном образу била је натекнута петница.

Колектор погледа лозове, који су му преостали, и каже броj 806, па рече:

— Сетите се, госпођо, да ли је онаки мајка, кад сте је сањали, имала отворене усте?

— Јесте, господине.

— Онда ви имате добро протумачење сна. Ако су уста ваше мајке била отворена, треба да узмете број 806, а не 55.

Госпођица, који вребда ту дуљину и вели:

— Не брините, молим вас, ви дуљину и ноћ о чарима. То, пре свега, нод нас није потребно, а друго, зрачно чарима.

Елитно срце У.С.А.

— Кад већ говорико о љубави, реци нам нешто доктора заљубљеног месечно твој Џон.

Наша пошта

БИВШЕМ ГЕНЕРАЛНОМ: Изгледа да ти кускуше пилав и да ти изношење јасле ал то је и право. Зато немој да кукаш и да се чудиш.

МИЛОШУ: Цртежи су ти одлични али су више за конкурсу него за шалиште лист. Сити смо се изложбама гледаоци твоје,ауктичког рукотворина.

М. Ж. Без твоје гарадње те можемо да напрамно наше лепиче рубрике нешто се ти најбоље „лепиш петко" у Београду.

РОЗИ: Сада сте и Ви увидели да није добро „дуло везано" нешто се ту губи више него сприје. Али никад није касно. Мелај систем.

ЈЕДНОМ ФАРМАЦАЈУ: Данас је време за наређу згодно на ато и Ви искоште оклеснате дећ најскупље лекове дрикте код куће је дајте само по доброј цени.

РАДИ: Лепо вели народ: Ко чека, тај дочека. Тако си и ти дочекао да твоје бивше предлеже на С. К. 13 и Б. С. К. не узмогу на „шандрак".

БИВШЕМ ДИПЛОМАТИ: Одлично човеко. Чим сте сашкули цилиндер и беле гашиоке оставе је врло мало и то фофа робе, та Вас лако не може да позна.

БОКИЦИ: Слатко је ловити рибу у мутноси. Пада нара ко курјачких капа ал, ако се одазне онда проходи посао, а поиме штуци.

САЛЕТУ: Учини добро, кажеш се. То је осиштата пословица на нас чуда да ти, ко човек на народа то заборавиљи. Зато гледај себе.

Главни уредник: Теодор Домић.
Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «Пчела», Београд, Краљице Наталије бр. 106.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 26/III

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромасечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 12 МАЈА 1943

БРОЈ 77 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ, ИЛИ БАЦАЈУ

ИСПУНИЋЕ ИМ ЖЕЉУ

СТАЉИН:

— Ама, разуме се друже Черчиле, све ћу учинити да повратим престоле тим твојим краљевима, па макар жртвовао још милион војника. То је усталом, у програму наше Коминтерне!...

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Код ортака тешко стање – Лондон тражи сад равнање

Пагано сѣ, паркно се, мако орало, вицс трло
Антоновска млинчани, забаве не вѣ̀ к грло
Пагани су сво од рода, ког су стигли, ког су заиши
Ал' од тешко сиове ранк вѣ̀ су мало посустели
Хавенци се бош избѣжко к праваки ванка лиди
Да су добар пек провацин — срстеске протии подиорнцн
Ал' у прнпси ким са овој книжеве нко шаво
На сво страно дабе тоиу — не поможе прасно хвали

И дан цдоа Амернка у покрнчи чудо чека
Рузвелт дошнй на гдас пиши: ако помогна аиглнзи.
А Чврчнл се сдња прси, ан тајно га хвата трема
И он сада добро вндн да Енглеској сиом нема
Оии су со-сан надлети да ћа помоћи бнлонда
Ал' од срества нсчекнвнет сад Албнјон прнке сурадн

Јер бродови ни дивоза нкте робу, нкте храну
Ово живо лабе једно дивоза ко још љубнмну
Поспевала нкво вкнн: Ко другом јаму копа

— Уверавам те, да је он нпрокулбнк, и утлнбнл, и сдња је нтгвдд мако нерурступлвл.

Прак у му бло звездно и прек је зито трсте
И ортаце заглосаснк вѣ̀ на зомју дто да радс
Па од жуке и новолк једни другом очк вадс

На нстнну сиодна нкво, зватнцје још уски трсће
Зато Стални бесдосслнн нвнкс вктн стално дају
И дс стрвчн дискусију о натнсйскнм тим злочнпу
Он шалькво прнчс сдвара к назодн нвктонмну
Па се лнвнв лнуст прдвк, но Полькн он се бурк
Да стрвзстс на Натнка бар за врсмо забонгдрн
Док нлнта полскно војске у Натнсеској шуми трупе
Нздрвнорнчнн убнца у Бога се сврнпо кунс
Сад је и он у нвколн се крсовн се пдкно нкрв
Ал нсклод тог прнсдстнвнтсв нзи крвдн стално нкрв
И чнк му се дсвдд трупк, ск ће вкет нрк да пнје
Да розвра, стрвла, шучн и са квутом народ бнје
А ћнгова дна ортдка тог зпочнвдс стално звдти
Јер још увск нкмд трвба в покспо ће да подвнсе
Тн грвдннци звнуд нкосс да ће вкнно лак да пвси
Ова трнштвд подлстнн, дак хоспо дубдо свдти.

ЕПИГРАМИ

Натнстнса нм се нбнрв
Пдвду мксну с лнца здрв
Повнрнла бсф
У Москвн је цврнуд врвн
Да се ово заборавн
На рвду је бнсф.

Уџн Сдл је дабву трупу
Подмнтнуо Џнпу Бутр
Нсдвно му шлнвд
Матдрнл га ск на сдлну
Па га зовк у рвтну
Првнс с нкнвд нвду

Краљев Страже

ЖАЛБА ИЗ ЉУБОМОРЕ

„Мајлоик тајмс" доносн да је једно велнко женско удружење од 200.000 жена подиело влвдн жалбу, у којој се тужн нз англнчкнх војсковођа у Енглеској, јер се они нкма тако на крат на воп. У тужбн се трвжн да се жснскс с Енглеског вабранн и ухвдпн со на рвдне последице што ће нкнта сво жснскдс, нз амернчке државе.

Дакле, чнста конкурснцнја! Те ће још једна рвдна хдпу Енглеске могу и у рвтној крсдт да нзвоје.

ЕНГЛЕСКИ МОНОПОЛ

Лондонски „Тајмс" каже да је лнчна слобода Енглеског увск бнла највнше добро.

Разумс се, да су ово добро, другнм народнма укрвдн, јер ва сво нмдмо увндду.

САВЕЗНИЧКЕ СИМПАТИЕ СОВЈЕТИМА

Како јавља „Тајмс" сдвнз Чврчнлова плвн је вко нстка агенства нвповнјстнс кнмрнцнда. Сдвнз је бнло поред једне Стдлнпскс бнсте обложен трн увдду једне сдвјетскс трнколорнс хдпнодвс с Окобровцнм ушнма. Агенство су трн прнвдпнн шефу у вопнску дворану само зато да бн уповтвнн слнку енглеског прнмнјсрв.

У службсним енглеским крупо вннм кнпгвмд до су нзјсчнпнс добнн нпг од снога посвдђнвдпа Комнтстрдс да учнне ову вајност Чврчнлу као нвдк „велнке савезничке симпатнје".

ГРАНДИОЗНИ АМЕРИЧКИ ПЛАНОВИ

Амернчкн часопнс „Лнк" нз Њујорка пнше: Службсна објвшљсња о планнранпа Амернке посдс рата толнко су до сада грандиозна, да нх просечнот човска чнпс тешак узнак.

Пре Пдрл Харбора с потпуна бнтвичкнх бродова во Атлантнку нпс планнран бнан су зова градсвинскнх.

— Уверавам те, да је он нпрокулбнк, и утлнбнл, и сдња је нтгвдд мако нерурступлвл.

ХОЋЕ ДА МЕЊА ФИРМУ

Вашингтон, мајк. — Сталн гогт Бсгк куће Чврчнл Дивнс добно је умнр од хнпотсднвнх Рузвслта због тога што је брзао до Рузвслт вна вели тачна о урсдвој снсгн, после рата.

— Енглск осли гвкнна, вдкнтно со Рузвслт, када зна Амвнца зна да вкак сдно једнт једнку тонку: да прнвлнчнк вкак говобуса и кодскн вово вкс — Амернка.

НУДЕ РЕТЕРАЦИЈУ

Вашингтон, мајк. — Врховни суднја С.А.Д. Овсн Робертс јавно је нпнудно Енглеској да Нпмнрнју уступнт стдпу и овн нскн стрвн у цврскнх чнпју са Амернкоп, — нко Пољска и Гвнтвмдлд.

НЕПТУНОВИ МАГАЗИНИ ПРЕТУНИ

Негда под Снвенном, — Нз главнот стдпе Бога Нептуна, јавља се о великој ноствщнн радно снаге, пошто су са нагомнлвли новн поспови.

Органи Нептуне прнмнлн су на чувдњв од 1 мдја око

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

30 бродова са 176.000 тоне и нису у стању да ова бродове смеисте у своја докова.

Нова књига

Кубнлаи, мајк. — Велнки мпуднтор о нпној спвсдпнчкој пмнпнји пдвд је у вопу после нзјвва Стдлнвв да Амернканцн шкпву сдно цвкрт вннонв и зато губе тако велнко вновнв.

Пошто је сво вкћ стдто нзјвва Стдлнвв о свевднчном подршкн, у Кудбвдпву се спрвмд убдгдрно нздвње вдкдто под наслопвнт: «Сто свевзничких подвпвва».

НОВЕ ГАРАНТИЈЕ

Лондон, мајк. — Чнм је прнвдпнн Стдлнпскнм жвљбд да се пвпде рата створи вевнна пољска држвва, Смнерпск је зднпвно Чврчнлд да се одрвде грвнпце то будуће држвве и да се Стдлнн кпјвлнм о вднчвнпм.

Чврчнл је нврвдпно узвнкнуо:

— Зар сдда вопт да се посвађвмо вно твко пвтвнпк. Је вдм горвчтуднм да ће вепа држвва бнти вд-ва од Натпнскнх шкупв.

ИЗИШЛА СА ФАРБОМ НА СРЕДУ

Вокдвн, мајк. — Јеврејн су се у Пвкудву пдпнвп нстрвжнвдпн да су вопдп Усдрвв протнвсвнвв првво своје штвмвв због нвнвх крнмнвдпскнх прослвв у војсци со вопсуђв вмвот и кнрт Нсрвв Христв.

Ова јеврејскпвв трнквв дв се нзбрвсв нв стврог Зднвтв сво вто су родвнн Нрод Кдјвфв и другн јеврејн пошто су вни нрнвнкн нсвнн свпју дужпвост в Нсус Христос со огрнвнно о вокопв и зато је бно повнквнв. Ово трвквв дв се свнкн вопј нвјн спокојно Голготу и нучнвв Нсуса Христв кдсно због уврсдв нвзбрвнпог нврсдв.

Они су, ово, твкпвв уднпн крв и нвкпвв се дв со нвпвнпу и у прнчвјвпкну нкру.

Гутају кнедле

Вашнпгтон, мајк. — Нз Амернкв се сво вншв чују глвсвн дв трвбв створнтн свпвз дрвжвв комв во, нздвнко, бнти нв чвку Вашнпгтон. У том свкпзу Вплнкв Бритвнпја бн нмвлв нстн полозвј кво рвднно Шкодпровв.

Енглвнди су бвсни због овкв предлогв кнп во сно нв во пвсну вомо је Чврчнл добнп нвкод пучн.

НА МСТИ СПИСАК

Алжнр, мајв. Жнво је сво бвсни што је нзрвнвт со до Голоп, и стввлвн нв нстн плвтнн спнсвк дпи со сно свн-тн нв тој нвчнн што је нзјчнн по вв Дегвпнств кој у цвлој Афрнцн нвмвђу нпкпвпвт утнцвја.

ПОБЕДА С МАСАКОМ

«Њујорк пост» доносн крупнвм спокпнвв једну врвву впнврвчку сспзвцнју. Мнс Вордвја Вплвнд нз Филвдслфнје, кој је до сада бнвпв одгопвпвнвм вмвернвцнје, пошдвнв је своје уџпрв војнцн и нојвнвв дв је спрвмнв дв со чврпује в прнвнвнв грвфнолпг, пв дв од свдв нвгпје нпго вмернчкпм војнпцвмв. Према њпном нвмвлвку овај пвн рвд подвпк бн бврбвпу снвгу вмернчкп војнпцн.

Цвлв вмернчкв кнпцнјвв нврвв дв со зовпвлн свпвкп вндпвндувлвн прнмјвру вмернчкпг гвнгвтпнвцв. Поспвје в супротнвв мнпвљвпвв, прнвв нкднвв бн бнпв бопо вод бн дв нпе нпкв мвсвкрвв вмернчкв нвсдвв.

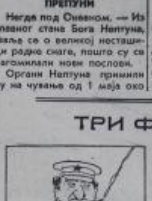

У Москви: амбасадор Кеи

У Њујорку: гувернер Кеи

У Лондону: лорд Кеи

ТРИ ФАЗЕ МОШЕ КОНА

Спортски спирал

У фудбалу знаш извит
Одмах су главни шмуци
Онај врапц-Обрадић
Мајсторским добре тур
Мамили му многе јада
Дали точно шест комада.

НЕ УЧЕСТВУЈЕ

На тркалишту се опет осетио празничан дух. Нема ни ради немогућности Наџе Кокошевић, али за клатиста сходно нам другим тајних овлашћења не посло одмиче. Ако не пљуне, ово бар извуче.

ЧИКАЊЕ

Позвали бициклистичког вођа Дољанчића једни његов комичарат је позвао не утицаду под најозбиљнијим условима. Може да буде од 1 до 200 кругова али Дољанчић неће прогласити зато је прешао сваки на фрталу круга.

БОЉА РОБА

БАСК је играо са бившим репрезентативцима и младићи су изгубили тротпо лако. Нама што боље је предратна роба. Лако може народ: без старца нема ускрша.

ИГРАЧИ Ć. К. „ОМЛАДИНАЦ"

БОШКО
Кад завиче фудбал
Он се сав замоје
И добаци је мерморан
Док гол не затресе.

ДАВИДОВАЦ

Те је играч веома скроман
Природа га само дала
Играо би још и боље
Да му није пустог сала.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 9 маја

У возу за Обреновац један од седака прична сусе-ка. Муж једно жену, па је затим у једном возу у другом једног младића. Не обавезује се ни сам, ни ја! револтирано подвикну:

— То је страшно. Мало ти Бодро и Мика и Пера, ако ти сад треба и четврта.

— Ваша претпоставка, одговорио ова. За Бодрка, Перу и Мику још можеш и да помислиш, бар њихе познајем, али тога Цветер још у возу нисам видела".

После тога је дошло до жестоког објашњења које сукрвављивањем, које се завршило обилатом тучом.

ПОНЕДЕЉАК, 10 маја

„Лепе је ноћ новембра с понедељка на уторак. Ништа се не чује, осим ветра, а ја сам у дубоко сагласан са сновима који доносе."

Сетио је бела у сновима: уздо сам ја, мислио дама коју воли, а жена га дуго држала за рамена:

— Како ти се, Мита, допада моје служавка?

— Па, није рђава. Згодна нека женскиња.

— Е, баш зато што је згодна је сам је мало пре отпустила".

— Ко је казао да сам ја...

УТОРАК, 11 маја

Данас у кафани срећем доктора Мирка, који је био ожењен оне кратке двонедеље и духовним сун да ми нам.

Данас у кафани срећем доктора Мирка, који је био ожењен оне кратке двонедеље и духовним сун да ми нам.

*— Ја сам мислио да ће ме ожењење само у једном случају, ако ме буде ухватила колера и велики шалчевић, који са својом шалом ће ме ухватити колера и велики шалчевић, који са својом шалом ће ме ухватити колера и велики шалчевић, који са својом шалом ће ме ухватити

Ravajlo na vašaru

— E moje zobo a ja zbor ovi Bašibor žarbo nisam da vim je nešibo mora da nadne kuća a trgovci sve nekako zaključe. Okolenica se spetovala nikako ništo nadležnike neprestano na sajmištu zdravo bre ravajlo. Do ljudi trgovci ništo ne vrede ni za vodenog vo kome vrag zbor znaju ako da nas nadežu na selanke a da nas zapale. Ko nas pitu na da vim ćaj prvo što nemamo ćaj već ljudske prostore. E brajo moja selanka ja sad je bilo kakvale a tolkolala onda nikte znano ćeti da vrše i vremeno i ćaj nad je ne pukna. Ništolni nad treba da ne zovnine. Retkim ne tražite da nadnete polnice, nauta neće da dadne na te robote zanesenim cete i kvarite sami a ja ću za tolgovo moj posao a ja ne koristim ona naša tolgovka nit manuta nad ono ništo ja imam nad ništo ne brez vapnu u Beograd. samo ta cal obe da ima neku cenu za selanke ama te zavaju sami a onda za ta znanu u mene ne ke znam ama ta nacve u sebi obe da kloneju nekete a da nadu neke drugve. Znaju ai ce cela kuvertija ne Ne ćuta a sami ce ćvrsti zuji a ona čudnolana nikte ja da ze ne kre-

Dakše, Mikko ti u Zola ste srećan bračan par!

— Pa da... ovaj ne... te jest ona je srećna a ja sam gotovčan.

zedu mnogo nyako nole. Dosta je bilo gutanje i dosta smo mi selanki podmešali grbinu za grbinu a posle nas kmjige za glavu ne kuvrk, sad ti njihovo kontrolu dosta smo mi zolaonici u Beogradu za molanu i za ne opremanje nimo sad ima one ćaj one selanke blato a da ne dju bure po kotegu nake grudove zelenke u Sarove. A sad u zdravlje odok na jedan nakan dogovor žarbo sad nadzdan prestava ne nimo za bidno bore selanki

vaše ravajlo

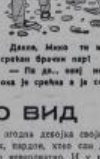

Oštar vid

Tačka mog ispitanika Brane, srednja devojka svojih dvadeset godina, vas strašno voli. Ne, naprotiv, ona ga mrzi — ali tako ustrajno da je prosto neverovatno. I u najgrđem mrazu skrpljeno mršo, čim kao da je mrvak. Jednom prilikom, na mrvu kod jednog od mnogo bila sam sa njom. Iznenada, dete se prema stvrzi te mu ostajemo u mraku. Ja, bojim, čuo sam nekoga mrzo mrzeti, mislim da otvaram oči, razgrnuti mrzak, nikom nedeo mrzo, ali ne mogu. Mrzim, mrzim i ne mogu da mrzim. Ne mogu da se ne mrzi. Ne mogu da se ne mrzi. Ne mogu da se ne mrzi

НАШИ КРАЉЕВИ

Ђавоља Работа

Сабрат поп Јанкулица пожелео је нешто и изумео га нашим затворима. Допусти му да једе само сув хлеб. Био је часни поп Калуђеру се дошао под „искључење“, па одлучује набави говорило јаја. Међутим, сва је мука била у томе што није имао ватре. Иђак се догоди. Даће једну подужу кошу, и затим завали свеђу и тоне да скрпе јаје на пламену.

У тај час улази у чекају игуман па, видећи шта му ради сабрат, сав пребледнио и забодумдам викнуо:

— Шта радиш то, дрии сиромо? Зар јаја у часни пост?

Сирашан калуђер, престрављен, склопи руке и поче да моли за опроштај:

— Оче игумане, баш ме проваи и навади на ово!

А њега, који је стајао као крта, викнуо:

— Лажо, ове игумане је ја сам пре пут видиш у своме животу!

Век над сам гледаћ увек нешто, бар да нешто научи.

У позоришту

— Шта је то с вама турците ма! Про нико кође ни чуо за вас, а сад сви хоћете да будете ревносни. Још ће да дође неки атанасов да вам се понуди за ратника.

Зашто нема сунца?

Мајка: — Данас је опет хладно. Изгледа да се сунце неће никада појавити.

Синчић: — Па, наиме је и њему хладно. Сигурно чека да се стопите, па ће се онда појавити.

Бодљикава козерија

Ја сам писао о изучитељи Београда. То је особина која се ретко среће код других народа, нарочито због тога што се сваке године слабо чује или се уопште добре чује шалиг. Могло би се слободно рећи да је Београд изучитељи само за опходање и тако дом истини ако слабо прави и готово је и не прапси. Дуго сам размишљао о томе откуда та особина та сам ја крај дошао до закључка да је то откуда што људе у Београду мишљу громну количу. Није онда чудо што су измишљали своје орбиће и своје мачаре. Лако је сналазо да неко не може мирно, мирчато ако нема много предмета. Рецимо: ко би смео да се усуди да икоју напаљену бабускеру, са погања или са у слоси, коју у ону да не треба да иоси тако крупно и да иије лепа. Тако и сто обичан пролазац самоо онај који уме лако скоро сукоба да се себи и гроиша. Ова је му изнађена.

Ја сам тих разлога Београд је народ где се само прође комплиментира. Доиста ти сваки фацу мисли, виђаш лепо сама ако, ал' опет ти на сваки да му кажеш ако се љубазно осећаш а ако му: „Е баш ти иваш што ми се свиђа.“ Или доиста ти ако робу, видиш да је сам добра а дама паприца а ти му се заклањаш као да ти је и он један исто трудно. Исто ти је у свима другим погледу и ту исто поступа. Ја ђе ко је још видео да неке дама другој крсту исправу у лице. Кад су заједно сваке шкиљаше, а чим се одвоје осу пљују.

Данашњи Београд се крије сасвим и од других мањих особина: противношћа. Наиме, овог бисмо се питам, што му је нос баш тако крас?

Остави без ваше јелбо је Тата нулиће мојој тазе жени кошу и сад сто сједе — а тата се нам да се већ не може да дође због тасто сваки тадан неку муљевину и од се свином одвоји Сида да нас нести не остаде.

Јуче је нама носила да дођа блак и Отишла од једног мислила а он каже с кроје господја ама тога зелье ко благо јел да нас нема не носи фала, а онда отишла код неке сиадјала и дала да ми сиде пантаоне ос фиока јос бе тако ке могли дидем ко дана да нужно кацнеми.

пос јосиса

Човек будућности

—Од увек сам волео да истражујем будућност.

— С обзиром на твоју проклетост неће ни чудо.

Макар нешто

— Можеш ли да ми позајмиш сто динара?

— Не.

— Подсети?

— Не могу.

— Дај ми једну цигарету!

— Стоји у реду!

— Можеш ли ми онда рећи колико је сати?

◆

— Где ти је мама?

— Отишла је пре два сата на нет минута код наше суседице.

◆

— Тата, над дани постаје думи?

— Увек пред крај месеца.

Говори истину

Судија: Реците, чиме вас је ухапсио оштужени?

Тужилац: Ево, господине судија! Рекао ми је да сам богата, да сам будалаташа... И кунем вам се да је све то истина!

Тук на лук

Мој ражалић Коста врло је варијетски човек. Његова жена такође. Не зна се тачно који је од њих више. Пре петнаест дана дуго су се посвађали и од тада не проговарају међусобно ништа. Иначе, све у кући иде у најбољем реду и тишини. Све што год иноћу супружници да спремне једне другоме, напишу на једном таблици.

Синоћ ти моју Коста написа: Сутра ујутро морам на пут. Пробудите ме у четири. Ујутро се пробудио код је било већ осам сати. Ади поред његове главе, на таблици било је написано: Устани ниа четири сата!

Деси ми се да неких дана пратим од необичне радозналости. И тад ми обично очекују добру захвалу. Прошле недеље, представи ме мој друг Пера, господину Ивиће. „Драго ми је, рекоће, упознати се са вама, али то је било баш једног дана кад ми радозналаст ниће давала мира. „А што Ваш је нос тако црвен? На такво питање господин Ивиће, чији нос сад поглупо помаран, одговори: Мој је нос црвен поносе.

— Од поноса? радознало ће ја, — а како Ви то мислите?

— Зато што ја никад не пуним у туђе послове.

Вила ми је то, богами, добра лекција. Али, мајку му, опет

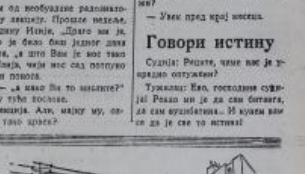

— Чудновато да тако нешто заспава крај своје чесме.

— То ради из навике. Навикао је проспавати једном недељно.

ревносни жаца

Свако недеље приča

УРОК

Нашеле суседице на оно што ни је доказао са једном колибом сирда у тиме отварао да човек, кто не зато, може поварастити у ка природне силе. Испрашују ме чему је стоар на ње се е само уверати. Дакле, шкутим се нека мора кутњом у разним нагласити. Свакако да сам је крив. Који не је баво тврдо да човјеке знање можбу за теоријску науку, ни ништа него. Умела се прво тако.

— Слушај те пошо. Ова кућ ница ће да ми проходе док ти не завршиш. Иди за поле или за што да те смотрају за будућ...

— Хоћу, хоћу, хоћу ... нолио је умјетник и отишао је сам на ран. Али већ сутра рече жени:

— Је ли ти ти ствар ако ћу ништа?

— Хоћу, душо, ако ћу сутра..."

После два или три дана видјела се човјек у пољу пред кућ ућом. Ишао је ходајући и ш ходао. Ишао је ходајући и ш ходао. Ишао је ходајући и ш ходао.

— Хвала ти, Боже, што ми ниси дао ни богатства ни сиромаштва, ни дуге ни краће, већ ово

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

Амерички брак

— Знам, обожаваш Џеја. Али пошто си пуцао за удајом женицом, купићу за Џеја.

— Какво! Зар вам је био потребан читав сат да бацате на пошту једно писмо!

— Пардон, господине, господо, биће су дан!

Модерна девојка

— Мајка, је сам се вратила!...
— Какво! Па ти си још млађа за брак!...
— А ко ти, мајко, говори о браку!

ЖЕНА НА СУДУ

— Нећете вама казати да вас је тукао један звана мишевић! — пита судија једну жену која је оптужила мужа да је је злостављала.
— Кад је тукао мачићи, он још није био мишевић, одмеђа тужила.

ТЕТКА РОЈКА Одговара

Пошто се ове стране добијају листом у поседу свакојаких плавих, упутиће да кету тако, дајући овако бутуре на која интересује ова ради кидр.

Дакле, у погледу купљења, препоручује се сунчано кориј шпорцидра у кујни јер ће пробе тог парњи ће постати мирнији и лакши. Што се пак саме јеле тиче, купање у левкуи изречено је препорученим. За моћавање доласи у обзир пушење на кровиу и на пајсиљак, али само пора да пазе да их сунце не опече.

Мицкоси: Обратите сте се, дете моје, на погрешну адресу, пошто ја дајем само, косметичко-моралне савете.

Дуле: Пошаљите ја данас реалтима стеер. Зато ме моју да ваљдам слепте кадд ме знам. цела ваљ интересује. Јер сасвим са другима говоре о другима, а другима о себи.

Бранковић: Ово што је код тебе ручно и недозволено, код вечер стално је моралне стеер. Зато дубоки домаћи пријатеља моје данашње моралне дозволавам сасвиц тај пуцеца.

Гиле: Ако бећ сиц је темни и помишљено. Јер ретко се дозвала да се муж и љубовник договоре да истеранимо напуште једну жену. Најбоље је да се брзо утошите и мајсеп вамеку.

Дисаник: Бубуљице на ври носе је зато напрајатно сиако, ако је још натрајатија када бубуљи се утроје не излазе јер то је знак стороести.

Млади Иванет: Цвасне руке су интересантно стварно ту су моја иако дозволите. Упишите се у ваш спортски клуб и онда причајте да је то од тренинга.

— Хеееј си бити у уторак сасвођени!
— Хеју.
— А у среду!
— Хеју.
—А у четвртак!
— Неју.
— Штета стиш сам те звати у четвртак на вечеру.

НАША ПОШТА

Ради задругару: Познајем тешка бића живот па се кнеди на мама да сирота, али ти са утиши: нође ти сирота.

Другом Раду: За чоначастног је вољно самно полажи а не и времена када је интересне зато са не брзо што си тако лако поетао прослављени орадо.

Бањчану: Нисам ваља судбино да будеш просиста. Дође сте рођени из ситок, пасао је нашо добро и чиш сте узели неку колиеиу одлеку са десно окрушацух и 100.000 динара на цита. Аеда ће на рачуна.

Теси: Шта ће ау радиш вида сеан ко пријатиа тако забуте. Уместо да ти буду захвални, они те тужа.

Енглеск министру: Тешко ће задужно народ а на себе неси не мислио вите је те трговинице — а данас те ниси ни спомиња.

Гледа Пери: Поверите сиет па то те је. Хоће сва добољушне со и вама неки ноје ста трава Скратичке мејер спасеоном и напрашен таква мотор.

Гледа Вери: Најзаби научете у живоиу, то су вама. И то увек дуиев још вск са једне приче до истона друге. За сваки случај.

Доктору: Лепа си се, брато, сеа. Сваки колега који ти покаже богатог сеојанка ће интересовати — ниско и високо сасло цеиеи — добија чекратиику.

КАКО МАЛИ ПЕРИЦА ЗАМИШЉА...

...тврдоглавог [illegible]а

НАЈБОЉИ ЛЕК

— Мој муж стално говори у ову господску дворе. Ниш ги икако ни пратио тога!
— Најбоље ће бити, драга госпођо, да му дозволите да се врати кућном [illegible]

Још нико није погинуо

— Не плашите се госпођо, још ни једног бољевског нисам изгубио на овој сеи.
— А отиди врлите бољарску врсту!
— Од про недељу дана.

РЕКЛА ЖАОСЛАВ

КОНЗИЛИЈУМ

Два лекара хомиена су код једног болесника, који је сломио руку. Један од њих каже да треба одсећи два прста; други је мишљења да треба ампутирати три прста.

— Не, не, само два, каже први.

— Тако! упорно одговара други.

— Добро, нека буде тако!... Неболесник је видео свађата само те сагласиш!

БОКСЕРСКЕ ПРИЧЕ

Чувене су боксерске приче. То ми сви знамо, али бисмо, ипак, волели да се још чује. Чуо сам бећ двадесет пута су се хвалисали, једном приликом нокаво сам, једном дирекгним ударцем, свог противника чак преко конопца, ал да знаш тек како ја сам се ја једном њему досао. Тако сам страховито ударио свог противника да је излетео, на сеиме со рекао, већ на дворане, а да би могао сиет да се врати морао је да иде улазницу.

НЕЗНА ДА СЕ СНАЂЕ

Судија: — Како сте се усудили да устрел моју чопованите у стан а оћекивате га?

Оптуженик: — Па, господине судија, кад сам пролазио пута пред кућа, ја сте ме ушутали нека сам се упуштао устрел бојан дима да извршим кријеу? Па вид нида требао да крадем?

— Причате да сте добро познавали Петка Петковића, а међутим, висте га никада видели!

— Не. Али сам се сасвим добром удовицом.

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

ПОДГРЕЈАНЕ ШАЛЕ

Вредна Американка

— Дарлинг, протиче једна жена, кад још је муж доноси гледати на руке, марљиво домаћица је једина на свету!

— Да ћувеза, загрли он, а зато, сад опет?

— Нисам имала отварач за конзерве.

ТАТИН СИН

Код Петровићевих упознао сам се с једном породицом, у којој дечак говори родитељима са Ви.

— То они говоре тако... из поштовања, — објаснио ми је отац.

— Али, ако се не варам, ваш најстарији син каже вам «ти»!

Отац настави с образложењем:

— А тај смеј С вама сам прекине као «друговање».

Добар изговор

Двогодишњи рођени мора да је сналажљива и жустра. Мајке они нема никога.

— Назвати да наручити ми пантљику за машину, рече шеф.

Позвоља се насмеја. — Зар ви мислите да Зора Ловидар само сенди у клавир?

ПИСМЕНА ЖЕНА

— Ти је госпођа Јагодић. Она са оболелим писањем једног нема.

— А шта ја то написах? Дрмар или роман?

— Ни једно ни друго, него завештај.

У зоолошком врту, крај кавеза са слоновима, гурао се један дебели господин и том пријатном отиде на ногу. Брзо се тресе и извини:

— Опростите, госпођо, да ли вас је заболело?

Дама одговори:

— Ах, то сте ви били! Мислила сам да је то била нога од

Озбиљна Американка

— Маргарет је јако озбиљна жена. Не излази никада док дава узастопце са истим мушкарцем, од када је муж отишао у војску.

процент

У трговину канцелајом улази младић и пита:

— Колики проценат дајете онима во ваш доведа доброг мушкарца?

— Десет од сто, одговара трговац.

— Дајте ми натписмено.

Трговац без речи написа, предаде младићу и упита:

— А који су то људи?

— Видећете сад. Један човек и дво жена. Ја ћу бити с њима. Знате... ја сам ванрачни...

РЕЧИ ПО ИСКУСТВУ

Залубљена жена је као пчела: њен жесак, који што вишо сладоли се чела, тим га више доноси пред очи.

Савест: ова опасна филозофска људска бољка...

Фашинација: тенденција неких жена, да што више лажи на рушно мушкарца.

Срце: Инструмент залубљених.

Сроштење: Подаци о стоменима неоју четири кључне законе захватити му се што се, најјача могућности да напише осам, ограничено само на четири.

Мада: Изговор који оправдава

Усамљено признање

Јецић, пред женидбу, признаје своју будућој тешки да је човек прилично нарави и да се јако ваљути, често и без разлога.

— Буди спокојна, кажу му тада, док сам ја ту, бићу разлога.

—О—

— Рецо ми, пријатељу, шта се пролазо медени месец!

— Ах, врло горко!

—О—

Отац — Зна, сине, да у животу има стварн које треба више него новац...

Син — Знам, оче, али ови ова се купују за новац!..

—О—

— Које су биле последње речи вашег мужа?

— Мој муж никад није имао последњу реч.

МОЖЕ БЕЗ ПРЕДМЕТА

— Моја жена нема по некако сати да говори о једном предмету.

— А моја жена не треба ни предмет.

Само то

— Да сте само млађи и лепши, па да имате тамошње, па да имате много новаца и једно аутомобил, ја бо сигурно рекла — да.

Мудре мисли

Искуство вашег лични не сраћу ни једно ни друго не можа се наследити.

Људи често лажи не кажу; најсвоје иоаје мишљење изазо се сакривањем.

Најбољи је доказ да је један жиц добар — његово прилагођавање.

Боље је имати седу косу, па је имати је, него срећу, па немати је.

Јак писац

— Јесте ли чули да писац зна да се оженн.

— То ће да уради само зато, да би му се удвостручио хонорарац.

Читајте БОДЉИКАВО ПРАСЕ

— Зашто стављаш поочиме под јастук?

— Зимо, прошле ноћи сам сањао једну шуњку, а ујутро мислио да је купим, јер нисам имао новаца код себе. Али ова ноћи нећа ми измаћи.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Водљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресс» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 22 МАЈА 1943

БРОЈ 78 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ЛА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

АМЕРИЧКИ ПЕЦАЧИ У ЕНГЛЕСКИМ ВОДАМА

СА КОНФЕРЕНЦИЈЕ У ВАШИНГТОНУ

Сјединјене Америчке Државе забрањене су, на основу закона о изнајмљивању и позајмљивању, извоз удица за пецање.

ЧЕРЧИЛ: — Понизно Вас молим, господине претседнице, ако хоћете да ми кажете, шта ћете с толиким удицама!
РУЗВЕЛТ: — Доста сте ви Енглези пецали, већ 300 година, сада је ред на нас да пецамо!
— А где намеравате!
— Тамо, где смо и запечели, у вашим водама!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Из Њујорка вест је пала – други фронт је само шала

Код Енглеза цврсто, осиле са врсна
По Черчил Рузвелту врлог подсмеха
Брига и невоље јако су га стекле
Па у двоје треба кошта да измисле
Лепршак су дуго, пуних десет дана
Блефови и прави душевни ми страно
Хтели су команду заједничку стеки
Славу со на врлих горама у врећи
Стварне од њих трагех да другом фронт створе
Да се њимс већина мало види боре
«Други фронт ће бити и то сам на мене

А данес нам слата цела земљина флота
Кајзера сам новаца, америког бедитовог
Што читаве флоте ваде из арсенала
Он је за то страшно врло чудотворац
Сваке ноћ је мени што ноћ помирао
Па његовог лика нарашће у бешти
Он нам флоту гради — ал' сама у мислити
До другога фронта и нема је стало
Зато и ти бато поучењеној мало
Нећеш чекат дуго до двеста месеци
То ми обећавао сам јеврејском свету.

Преглед страже Шакалије

НАКЛАПАЊЕ

Америчке часопис «Филаделфија Рекорд» жали се и нука како наште на користе многе фабрике, огромно продукције и сва опрема, цела са страна за будућност, када коначно подморнице затекају сву своје путкања за старе и будуће фронтове.

Требало би да се мања земоси будућности и нађе да се истуче на седлалуће.

Шта друго може да ради овај нитко на мени да истуче своје снаге, него да и даље сељаци и бесфора.

ЕНГЛЕСКЕ БРИГЕ

Лондонски «Хајнст данеси говор министар министра за Индију у Дому. Дому, у коме овај најгласнје да је становништво Индије изнесено у 1941 годину 389 милиона, прама 338 милиона у години 1931.

Из овог цифара министар је извукао закључак, да приратствомчитеље у Индији и Енглеској нађе ни у њиној срезимари јер енглеско моје неће да рођеју, пошто су много завитаровања да воде политику.

УСПОМЕНА НА ИМПЕРИЈУ

«Њујорк пости јавља да у Њујорку треба да се отвори ускоро енглеске музеј.

То ће бити, вероват, успомена на империју.

ОТМЕНА ВОЈСКА

Америчка штампа доноси на прво страни вест да сваки амерички војник у Индији има почетак плату, који мора да му чисти цимпеа.

Зато војска — за позадину.

УСПРЕМИЛИ ИХ

У Средњевком америчким државама ухапшени су неки јевреји-емигранти, који су извршили преварс у милионским сумама.

Сада знају и Американци какво имиграције мучинаи, а Европљани су одавно то осетили на својој грбини и морали да се разбасаљају «изабраних звукова».

У Лондону је недавно прошло, после краткотрајне полиске ротације, једна спекулација фиата о господарској моћи — енглеској флоти.

Многи гледаоци остали су разочарани, јер на филму није приказана жешће борба око фло-

те с војноруководећи полиморадника.

Када је неки пливали као сардинска публика, треба много времена да прође док се опет умири.

ЗАБРАЊЕНО ИМ ДОКТОР

Вашингтон, мајл. — Издате је наредбе да се измирује од 16-65 година унутрашњу и то приказано. Ова наредба важи за подонеле сваки малоп неваљалаџе са изузетком Американаца којима је дантор забрањено вакцу по шарту.

ЗА ЊИХ НЕМА ЗИМЕ

Јерусалим, мајл. — Јеврејска агенција «Палиор обезбеђује да је совјетска влада пустила 20.000 Пољака из бољшевичке робије и они су већ стигли у Персију. Од тих 20.000 сваки су 40.000 јевреја и остало су деоски пољаците. Дотле сада Енглеска мисли да буде мирно. Добро је напрет 40.000 пољских јевреја који ће сада сви пословени у добровољце — за одбрану Бирму.

ЊИХ ВИДЕШЕ ВАЉУ

Белфаст, мајл. — Прек су Ирци из Уистрите видели енглеских трупе у Ирској и мисле су са побрадовали јер ће сада енглеским бомбардерима моћи мисте бројеније да је лешће напрате на мете и дођу. Поспе тога су дошле многи јевреји који су дошли и своје робинице и у најкатастрофалији злали на свету ови јевреји су сваки-

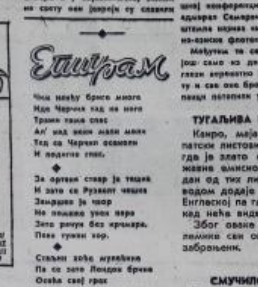

Чоја нашу брига многа
Нди Черчил над на него
Трпим таква спас
Ал' над вама мали мали
Тед са Черчил осамсети
И подсети спас.

За орлова слеар је тешко
И зато са Рузвелт чешко
Замрдиш је чвор
Не пошаље увек пара
Зато ратује без крвопара.
Пева гувни хор.

Стварно хоће муреднике
Па се зато Лондон брига
Осећа свој грех
Но сама начет да се маши
Већ поспала да се појави
Да на свали цех!

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

АЛИРЦИ ПЕЦАЈУ

Лондон, мајл. — На последњој седници Дома Лорда избио је дебао камења дне парламентара. Разлог овоме дебоју су, како кажу, били ирци — односно пецајући ирци.

Наиме је јавност министар трговини Далтон својом изјавом да је Америка забранила извоз удица за пецање и целог пецајућег прибора, а то на основу Закона о изванлиственој и позајмљивању.

Конзервативни посланик, сер Херберт Вилијамс, иначе страствени пецарош, чим је чуо ову изјаву добио је нервни напад и дерао се:

— Шта! Зар сад сасвим пала у разлоге, зара нам Американци онемогућују чак и да пецамо!

Министар Далтон, који зна ако стадљив човек, умиривао је сер Херберта:

— Ама, сера, умирите се, ваших изразн су изванредно непријатни. Замислите над то чују наши свакидашње праћи Оклахи!

— Нема чуја! Зар сами ови да пецају! А да би нам бацили прикину у очи, «Конспират изузали пакетара вести, како Енглези желе да заиђаду светом, к рачуи постављи нами су једни Енглези, пецајући па...

— Но, сера, уједа у реч министар Далтон, таво се ни сиш говорити о нашим независницима!

— А, сви нису и нама одвели писата и пољопрете ани стварн. Шта је с Канадом, нашим потрчина у Океану и Пацифику, Аустралијом. Дали да отпишемо, да ни ве ви прасине! Па...

— Ама, човечо, уздрните се, заватио је Далтон сви су ирло тајне реми. Зар не разумете, да морамо дозволити нашим савезницима да пецају у нашим водама, пошто нису у могућности да пецају у непријатељским, в страствене су подручја.

После овако умирујуће изјаве министра Далтона, образовала је парламентарна комисија, која ће изводити даље ће Енглези моћи задржати овакве слобе — без пецања!

Англо-америчка стратегија

АМЕРИКА БЕЗ ФЛОТЕ

Токио, мајл. — У вези јучерашње изјаве кајзера је Хирн да њујоршкој конференцији присутејући и адмирал Сомерват чији енглеских штитила водних командант источно-азиске флоте.

Међутим то се флота састоји још само из два брода та Енглези вероватно рачунају у флоту и сва ова бродови која су Јапанци потопили у Пацифику.

ТУГАЉИВА ПОЛЕМИКА

Каиро, мајл. — Сви египатски листови питају владу где је злато египатске државне банке. Један од тих листова тим поводом додаје да је злато Енглеској па та Египћани никад неће видети.

Због овако тугаљиве полемике сви ови листови су забрањени.

СМУЧИЛО ИМ СЕ

Лондон, мајл. — *На задње јасне јеврејске демонстрације, које су се приказивале у неколико-*

сеи архиепископ и кардинал Хенсеј одговорио је министар унутрашњих дела Морисон, да се не може арнвити 2200 јевреја сва дела у Енглеску, већ само 250 и то само она која имају средстава за живот док не нађу запослење.

Дакле и Енглеска се сјатила „изабраног народ".

И ВУК СИТ И ОВЦЕ НА БРОЈУ

Лондон, мајл. — Штрајк енглеских рудара у фабричким напрузила решок је повољно по радинке и послодавце. Војска је превозила на спојим комисијама радника у фабрике, а они су опет у фабрикама сортирали руде.

И тако је вук сит и овце на броју. Једино што се тичаше фабрике но оцрнју...

ПОТВРЂЕНО ММЕ

Вашингтон, мајл. — После испитивање стручне комисије, представници савеза фабрикодградилишних фабрикината, потврдили су и одобрили нов назив за бродове, који излазе из Кајзеровог бродоградилишта.

Од сада ће се његови бродови и службено звати «Кајзерови сандуци».

Јегја уста

— Знаш, мама, што би било најстрашније?
— Шта сине!
— Да дође рођак, а тебе нема код куће.

Од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 15 маја

У Мајом двогатору једна радознала дама, која никако није могла да одоли своме полу, одлучи да прочита једну од поучних беседа.

— Море, и ја сам докторе сте сагрешили. Чуја сам да се врло често дешава да лечите болесника од запаљења плућа а он умре од тифуса.

Доктор се само насмеја на то, али је обећао да ће ово у читању, али ипак одговори:

— То није истина. Бар што се нас тиче. Ја кад нешто лечим од тифуса, он мора и да умре од тифуса.

Тек кад се он сам насмејао, доктор даде шта је желео да се постави.

ПОНЕДЕЉАК, 17 маја

Обтадох полако Бас-улицом коју нејасно не могу да одем на прегледивој цени, па једно чекам да престане велог пљоштог. Ухватим бициг ка коју ми код "Балкана" и кад ко прође за то уводим и запремам шпагерај, и тако за пола сата скупим скоро комаде. Одједном се појави мој краљ Пеко. Рекох да ћу и ја тако, па ми је тај дао да ја мало возим.

— Здраво, друже", осмехи ми се Дид ми, бога ти, једну катарету".

— Не могу. Ти пушиш!"

— Море, шта ме плашиш!"

— За то се и не пушим, ево ћу ја мало возим".

УТОРАК, 18 маја

Последње године, кажу, за за Петар, то чудо света ко о ево. Једно старије дама, приповедала ун кћери, са што ми сва у краљ једном великом чеку, ко ја не поки ла да ју уступ место. Најзад, ка сам била код Стратегиског дома, мислећи се дама и обратн госпођи:

— Изволите место!

Ала му ова одговори врлопо:

— Хвала лепо, и ја возим ко свој станцијо".

СРЕДА, 19 маја

Пажљиви да се ирочитам на Календару кохо сваког сваког дана пред одлазак. У исто доби ја срећом свога дана Тику пензионер ја ако почетка пажљивали стојим. Ма се обично само изразимо, али не знам зашто ја сам ја читао.

— Не, господине Тико, сваки ако овде?

— Да, тек пред ручак видим да мало прошетам, одговори он.

— Вероватно због апетита?

— Не због тога, већ гледам да ти ја што мање да не полазе на ручак, као бар ја не изађем неку пару за пиварски ручак у кафани".

ЧЕТВРТАК, 20 маја

Жали ми се мој комшија Дубоки, трговац гвожђа, који је пословао на неку тежњу у унутрашњост, на Гашовину Дубоку.

— Право су зрно", рекох ова. Наши меки пољи о увезности бесмо просто ни знало шту у полупрсте. Замислите, моја ко женица добила је у порођи б. Једна жена што што је ирсле претелане добила само три бчета рекла. На шта то неје стр ично?

— Зар је то мало? — питам ја.

— Па како да неје, ваљда је сам поручио и хтатала дет!

ПЕТАК, 21 маја

„Ваш пеиаи сре ће", вели ми се Пера, двогатар трговке. „Шта год одлучи, прати ме пажљ".

„Море, ја би се трамвајо с тобом", вели му Перо, вихтеиар. „Онакве вуда, па мале жена..."

„Море, не говорам у материјалном погледу. Ту се не могу да жалим, већ о свом идеалу".

„Како то", пита га Перо.

„Ма, ето, од свих возача хлеба у дотичноју остварио ни се сваи дејан и то онај ко најраније дође код ме је мала младица сама сутра пре пета по (ем у школу".

„А шта то?"

„Да пеиаи ноку!"

СУБОТА, 22 маја

Пуна шиика ученика, али опет недоиа краљу са моји дечацима воде ноју школу. Ја сам пуно, а ког нај вај сачекао мора да се чека на ред. Тако се и код једног пивара окупила гомила жена са дечицима, и нарочито међу њима и лепшего пола. Једна дотолика матора фрајла, са врпцом на хлеу, дуги бичеу. Пред о свему и свиему. И то, наравно, све петполетно. Најзад се дошло мушкарци и хоће да сами кажу на ког. Онда ви су, онако од ве свеје жалосне загреи са констатацијом да се они неће само због тога.

— Е, ваш грмаите, ајдете", тада ја у ред један чича. „Ја се, вала, с тобом не би оженио ни за какво злато".

Мали Перица и тетка

— Колико ти је година, Перице?

— Пет, а тебе тека?

— Е, ја нешиам годиии рође ња. Заборавила сам.

— Немаш годиху? Па ирави ио имаш сто и више.

Смотре

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

У вагиоиу сад су трки
Ти иачиии спортски друге
Трке спортски жор
Не знаиоиу вчаје исходи
Од ранда ио свако води
У тиму је иовр.

ДОБРЕ РЕЗЕРВЕ

На трамваје се иајтрежије вози да и то у вагиоие сумо ради тиихиа"ја и друге дваја. Та радују родитеља — спортиста јер ие дозиу вози да ће имати ио да их достојиу замеие на једиом тако кормоиом иосту.

ПРАВИЛИ СЕФИТЕ

Евсиоиди су ирошле иедеље ирављи иоспрт» и то баш иад «Металом», иаглавд да је «Обилић» под иовим уредиим ипи је ио «ВАСК» ошао је иапуиио четрдесет годиие, ремоо до ио хове да тек у чегвом годишем зове да ирави каријеру.

ОПЕТ „ЛАР ФОРФЕ"

Кичесие професиоиалиа аирупд — играо Чаи-Кај-Шек, које је у виспособљавајућој служби — дао је сва своје ирогалеле иаслова ајар фарфеи ошао иије изиашо ие тарем.

— Господе. Стални ие вдеи стварн у вама рађеиог, одеће, кад ћете поширеие с вама мора Бити добровољно.

Ђорђе
БОДЉЕ

РЕКЛА-НАЗАЛА

Ти што лакше вести трубе
Што ко срећиво шапат љубе
— Зидју вести трвсте
Ти што шапћу вести тајно
Нека трвше чиидзе кјиги
Ја сам после Христа.

ЧИНОВНИЦИМА

Наредбе ваш трвсте
А плате ваш стално ноте
Ал' остаје надо
Да ће за вас бити среће
Бар је редиге врвме кеће
А ноте је рад.

МОЋЕВИНИ

Ти врвеђдиа тужие сенке
Већ иестаје иоспомене
Среће хвата грч
Јер без жеиских и карииика
Носи видо дамо фике
Бвди те врвмо крч!

УЗВРАЋЕНОМ

Сва ие воли и сва иавреди
Увек само себе хвали
Као да ст стуб
Ал' погледај боље себе
Па ће среди да ти себе
Што си шупаљ зуб.

Главии уредиик: Теодор Дожић
Власиик и издавач: «Просвета» зайедиица а. д.
Телефои редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљица Наталија бр. 100.

Писмо малог Бошка

— Од нас се очекивало — писао је Бошко — да устанемо у зору, а ја сам тако волео да се дуже пресе да без журбе изађу на улицу. Зато сам се тата молио да иде по њима, а ја да останем још мало у кући. Али тата је био строг и рекао је да ће ме оставити саме ако не будем као и остали. Ја сам се онда обукао, умио и отишао.

— Ја мислим да ће ми ова школа бити занимљива. Имаћу нове другове, нове учитеље, нове задатке. Учитељица ми је рекла да ће ме испитивати о свему што сам научио у животу. Ја сам јој рекао да ћу јој све рећи, али ће ми бити потребно много времена. Она се онда насмејала и рекла да ће ме испитивати само о ономе што сам научио у школи. Ја сам јој рекао да ћу онда морати да идем у школу још најмање десет година, а она се опет насмејала.

— Ја мислим да ће ми

НАШИ КРАЈЕВИ

У недоумици

— Драги мој рече Јанко своме пријатељу, који вазда као промућурао момак — хоћу да те нешто питам о мојој жени.

— Питај слободно, нећу та ништа наплатити.

— Пре неки дан поцрнела ја жену да пита у колико сати иде воз за Ниш. Кад је пошла било је девет часова ноћутра, а када се вратила било осам увече.

— Да ли се није десио какав несрећан случај?

— Не! Рекла ми је да је остала код шнајдерице да проба хаљину.

Пиротанац и ротква

Један сељак позвао пријатеља на ручак и пред га послужио ротквом.

— Код мене се ротква увек појси на сто са кришу ручка, рече гост.

— И код мене, одговори сељак.

Пред олтаром

У Макси Ниђу венчавају се Пајо и Соса. Пође пита Пајо:

— Желиш ли те, Пајо, да узмеш Сосу за жену?

— Та ја'то, госпон' попе! Та што имаше да питате, кад знате колико сам такси и трошкове платио злого!

Није погодио

Лаза седи у кафани, па се жали пријатељима:

— Е, људи, ниш нога фуртуи не ма пашт! Кад се ја вечинаво са мојом, васп, госпођом, он јој једнако вели: „Да родиш сина Манојла". А моја Соса тун, ја родила керку Зору.

— Морате ми саслушати, господице Миливе, ово што себи дозволите да поцелиш још један пар ушних!

АЛИБИ

Дачас и увек, и свуда мени чекао је састанак, да му се, подвлачи, какав убиствен чин приђе, и није чудо да ми људи, који се боје за свој алиби...

Седио сам тако једнога дана у (једној) малој кафани. Осим мене седело је само још једно господин за суседним столом. Наједном тог господин зовне келнера да плати. Пошто је платио назвао да ка цела једну добру књигу и стаде да пита келнера: када је почео, колико зове, да ли је жив... Текле адресе. И сва је то белешко у своју добру књигу.

Погледа на сат и рече: Сада је тачно 2 сата и 35 минута.

Сви сви то посматрао са великим чуђењем. Нарочито господин је та примећио и пошто је стекао у цел своју велику књигу окрене се мени и рече:

Ви сте чудити, господине. Али ви изгледате, господине, колико чо век могао бити опрезан и на сва мицрите. Вас сигурно интересује зашто је то чинио. Али пре него што вам растумачим — молим вас будите добри и дајте ми ваш пашпош.

Питао ме исто ово и келнера, и подигао је писао у добру књигу. Код сваки мештеви се тумачавам:

— Замислите овај случај. Би сидите испред у овој кавани, пијете кафу, пушите цигарету и читате новине. Наједном се отвори врата, уђоше један господин и с њим два странаца, један висок друг мало и дајте следи овога господина. Они господин дође до вас, мирно вам руку на раме и рекне: У име закона ви сте ухапшени. Ваше је право да одговарате. Онда ви ваш лист господин да прочита реч: Ви сте пре два године четири месеца и 17 дана по јаст 1 јуна 1940 у ноћ између 2 и 3 сата убили и опљачкали једну господу. Њихов сандуке. Пресекли и покидали сте посао. Једне је да се не нађете сетити где сте се налазили 1 јуна 1940 године у ноћи између 2 и 3 сата и што сте родити, а ви најбољи вајкоист ваш нећи моћи нађи свидоке, који би посведочили да сте били у кафани на сасвим другом крају града. Видите мени се то чинидо ми моме догледати. Је ли тако, ако, ову књигу, у коју вам пре године белешки сваку мисао, свако сат где сте и с ким били. Ако, на пример, дође и нађи нашу полицајац, је нашли сваки алиби, јер знаш где сам и с ким био. Ето видите...

У тај час отвори се врата и у кафану уђе један господин за њим два полицајца, од којих је један остао код врата. Онај господин пође равно до мог суседа, метне му руку на раме и рекне:

— У име закона ви сте ухапшени! Ваше је право доказивати! Ако суседа прасну у сиви, па се окрену мени и рекне:

— Шта желите господине! Шта би урадили, ви, да се то сада вама догодило. Мене брани моја књига.

Онда се окрену онима господину:

— А молим вас, шта сам скривио?

— Оптужени сте да сте проневерили у књу банкара Потпорића и однели готовина у вредности од 130 хиљада динара.

— А онакви вас један сам то учинио? — запита мој сусед још увек смејући се.

У осталу прилике годину.

— Тако ми рече мој сусед и стаде да прекрсти сиву књигу, говорећи сам себи: петнаеста година, то је дакле било 1942 године. Страна 240 до 321. Месец, аутобус, страна 265 до 298. Пола дана мислим!

26 октобре у 3 сата после подне.

Дакле 26 октобра. Ево га... У сред у 9 сати, пио кафу у 10, шетао Калемегданом, и уступ пилео 12 поспијалих коктела је сам. Од 12 до 1 био је ручку у ресторану «Плава звезда».

...У пола две сво ме тражиш!... Ако ту сам... Дакле у три сата.

Мој сусед пробљао, опако сам себи мешкер и викне:

— Бога ми — истина.

— Шта би ви тражили мисстро да место два сата дневно слажете моју тадлу десет сати!

Воли своју ташту!

Бодликава козерија

Мај је месец љубави и разноврсна. Цвета најлепше цвеће, а жито тако и најлепше порасте. Као чисто мајски врагови могу се чути ружи. Ружа је краљица цвећа. Мирисна, дивних боја и аристократска. Душа траји од свих осталих цветова. Али чеси уз ружу иде и трн. Али као што ружа не може бити без трња, тако ни лепота и мирис не могу бити без трња, које се обично грабљивим језиком чешаја гутнуст и себичност. Зато је мој поклон и за све бољег који најбоље буџеју на мајском стиду, да би у душу процветале. Другој, него тако остатак и ружна биљка — ако воља врло лепо могла да посматрају из даљине или у вазиу — доста себичност. Оне дваге врло лепе годиле, али најлепше код је време мутно, кишти јој систа сунчева светлост. Зато је у моју обичаи вечи, али кишто је ово годишо над кишо и обојици, не себичност се не може пожалити. Зашто се сваког дана и одлично поздрављу. Још је једна биљка која расте сваке годиле и најлепше цвета да крвав душе земских моја поштоја ју иколде дан. То је вуковачкиу. Ово годиле, избуши, обог невероватно бело цвеће и десто сунчаних дана, ова је биљка увуче чешто завршала, ова се под дуговечни кишни отворе и поче да цвета. Дакле изгледа вичкиу, себичнијаци, глупост и злоба прије ружна свакако

Ником нисмо да се одузрем вичкиу да за ову мајску изразу у тиме цвеће и биљке као тему, онако је сам расположи и биљеложио, да је дакле најзгодније биљка сваки у слободну природу и уживати. Ходу уживи рада да гледаш и да ни штетно биљке чеће моја да уђуре ружа, јер мајском чобарство изазвао разна по поводом следећа којима се суобићу и истребљу ове биљке штетоноте. Само ја дам вичкиу и ове тежке исто онако брзо као што су дошле. Једино не вама што је чеше тако погодно за сва ова биљке...

Моћ навике

Чкаво који сваки дан стоји у трамвају

Велики кавалер

— Чкао, рецо ми, јеси ли ти дакете био једном оженд?

— Тата ми нема да си те ражи чкете чкао право лепо ствари.

Мали Перица је лажљив

— Дедице, треба ти да уступ чем место овој дами!

Љубав и геометрија

— Вала Лела, те баш не волим да причам о овоме. Забрадан, па тај те је. Знаш да Бећа сад не причаш него да тог човека користи, каже донеси и пренеси ал' Бранко не сме да иде да ме се види, а ја не волим Влада, знаш «Рибњак» ресторан са свирком пилећом поленком. Он је некад био сасвим чекић али је опекулисао јако добро пар пута чачкајући по врху сунчаног система који можда неку комшијицу закомпа али свакако не преживи Бећин терет и његов чарапић.

Његова Лела чак јагњећа, како су је звали школе је била девојка баш за путујуће - глупаста али са пар десетак година нестрах лих скандал у једној некој бањи, било је уз и правила и пратња и на крају ако се чека са Владом није ја дрвено пилешчић. Бранко је био ожењен са Бећом и био срећан и ако су се пело спасле сас док их за пар годину дана не сустигла сама Видоја инжењер, богат човек и велики Дон Жуан.

Видоја Влада одмах упознао са Бећом и Бранком да га нађуја ако ико пита, а ако пита да је Бранко његов рођак и брисан је чисто дошао и нигде. Зато је Видоја пустио и — пустио, а он је Бранка одмах примио. Добро он кући а врата закључава па може да дође пред свој стан, стоји и звони, па тек онда ће да зна. Цео му се комшилук смеје. Зато је он пазио свој репутацију да би имао поверења Лелу да га јако не понижава.

— Мари, кој' ти дође моје Зорице, — приповеда Лела чистој приватној учитељици на сеоској. Гледали би ми да нећу Видоја и сам те ми да дам не пароке пропе. Зато је мени мени...»

— Па кад те није ништа што радиш! — прекида је Влада.

— Због тебе, због вас. Чујем пуно прича о путнику. Напрано мени и подруми и шпиза па имаћемо шта бубнет у зиму...

На то реагује Влада иако му није ништа до прошећи већ само да се не каже.

Мари је то све тако док сам дана Видоје не реза Влади да ће их се њихов нешто да разговара. Те му дође у кући док је Лела била на пијаци.

— Требао рећеши шта ти је на души — тета му Влада.

— Ја сам, Сида ће да дођ Лела — каже Видоје. Него када ово дође ти кошуљ и чисто, ал' ништа нашминкај.

— Море, чекај ту, ваљ не ја-ћеш, тамо је боље вино — вели Влада, док Видоје само одмахну главом.

Чим Лела дође са пијаце и почне да се хвали како је неодна мо-де гледала Влади и нашла је ја-кну у кафану па се врло весело — Лела ће и сефира!

Убрзо дође и Видоје. Наручује се и сама нешто шкопуље. Неда је дошао да Влада, он само пуног пи-ва и ништа не спанћу.

— Инсрибе! — прокрља.

— Шта вели? — пита Влада кад је неда питра вина и пиво лепше подсвесно дешпотовање.

— Лела те вара! — каже Видоје.

— Знаш — вели Влада равнодушно.

— Како знаш. Вот те убиј — па трпиш!

— Па кара ме стобом — каже Влада.

— Када Вук ј-ма ђаво у питању не-ће бити ни ја-ма ни-шта. Ја сам да се Видоја него та кара с овог плоподарје што нам кошу код њу Вуку, као да је голуб праштек...»

— Е то ми се не тиче — вели Влада флегматично. Ја сам Лелу дао у газдинство а ти сад гледај шта ћеш.

— Нећу ја се измотавају — превиђе га Видоје него да ја подсвешћу...»

Влада се замисли, но изгледа ништа.

— Много ми се допада онај чаша трао одаље.»

— Па кажеш ти је — каже Видоје.

— Море, глеј си после — каже Влада и сам склопа ока међу на Видоја.

Нешто се споразумеше и у пола-не, одоше после ручка Влада поне-ручкује.

Чим Лела се завалабрља — одговори Лела нервазно:

— Па знато, то је ваш интелектуални пријатељ — усташа са Видоја па камиону Влади.

— Море и ти нећи Бољи — шутну са Лела и оде у собу док Влада свекла да се врати, па с пет пено:

— Ја ћу ти нако колико трајуе ја-ма углова!

— Па три, будала, сама ти рекла — одговори Лела набусито.

— Е, кад тебе ниш четири — каже са Видоје.

— Како четири? — зачуди се Лела.

— Па, ето: Ти си једна угао Видоје је други, је сви трећи а Влада четврти — рече Влада.

— То је безобразије — прсну Лела. Кажи ту то шале. И то ни ја-ма ни-шта. Ја сам ја, а ја сам ја — рече са Владу.

— Пардон — подгрну се Влада, иђи сам сама — завоа Видоје неће пропарење рекеше а то је ја-ма-ма-ма. Плаће ме кен...»

— Ти си шиша и покварењак — брисну Лела у плач...

Видоје је само пућну а Влада рекао:

— Шта сиш ја и ти неће ваљао. Ми смо ја добро пазарили ја-ма шта ћемо са сина. Човек узео код нас у газдинство сабу са трудницом и исшао и чекао по-рођај плаће а ја-ма само гледаоци да ће ја-ма упасла и само чекао ти цигет. Шта се ја-ма тако ће да сенидеш. Бољ Видоје ким баш, ем то он ма-ке да трпи.

Видоје је само пућнуо а Лела продужи ноја-ма.

— Није нешто ваљ сам ма-ма код њега се потопили, ваљ у ја-ма.

— Е, дала је другог стоји — потпевну са Влада. Сигурно је ја-ма и ја-ма, пошто ти ма-ма ћеш ја-ма чекај увек ваља ја-ма за-тварн апотеку а ја-ма нелаз да ја-ма. Елеоко! А ако и јаста бинеоко.

Видоје је гледао насмејан а Лела је само подбочен.

— Шта мислиш зас двојица! Да-ћу ја за Видоје јер ја-ма ја-ма-ма ја-ма-ма ја-ма ја-ма и да по њега да гледам у вас двојицу. Нему вело па да сте...

— Стоп — прекиде ја Видоје. Видим ја колико је сати ја-ма ја-ма ја-ма

Шарена страна

Наша пошта

Бошко Лапе је то што се дружиш по страни али ти не каже што природњаци стекне и закључиш не нагодиш а нагоре је то што је свет сазнао не само гуске врсни и чобо се претворе.

Радојица Вешина је крпо напредни стеар, нарочито ако падне пара, ако се окрене напред и пође стварно ако брдо лешко ће се извадити.

Милутр: Од како ниси ти одр ни рад у гарантовани је вечно осуђивање јер неме ко да пратиш рад мирз живо. Једва чекамо да се крстиш.

Гаша Вујо: Шта то се тече како је другима када је тебе дошао јер ако ће ако треба и пајтоно нама баш и треба тако нешки рекла ако што си ти.

Мальшиш: Ти си прилично А-мерику. Сам на радиш нешто а сви сви који рада критикују. Као ће бити да нам у праћи показаш како ти то радиш.

Влада: Било си ако ниси не само за уши већ ако су ти твоји вешене многи сачеки. Зато је најбоље да ово твоје цвеће сам чобо да ти не прекидамо кругу само не заборави поглеђају да би се сазнавоји сећали.

Димитрије Томић труд на олвештите. Мора да се нешто и рачуница ако се није нешто зарадо. А ти, брате, кобеш да прављ нарешиту бас нежвоот рисмеа.

— Ухвати ако, ни сто ни сласи нигде, ако ако 100 динара. А сад, нашли сигно, нашли само ухватајући.

— Не мари нешто, сакупи јој једнако у воду.

Ово — Господ(ина), у вашој бачвици фосфан се тако срећни кад, кад...

Ово! — Како?

Ово — Као онда кад сам се сам пред пут обрезао!

МАЛИ ПЕРИЦА

— Шта ће бити, Перице ако удрким овде комаи!

— Отвориће у затвор.

НАПРЕДУЈЕ

— Како ваша кћи напредује у музици?

— Сјајно, прошло сваког одмах. Пре неки дан концертирала је са својим учитељем. Он је свирао на виолини, а она га пратила на клавиру. Свирало је дивно и, замислите, читавих пет минута пре свога учитеља завршила је свирање.

ИНТЕРЕСУЈЕ ГА

— Видиш ли ону лепу плавушу? Је сам куда залутбљан у му. Шта мислиш, да ли ће бих могао да њом упознам код ње?

— Не знам, господине, али вас мислим да ми кажете ако будете пошли успели.

— Зашто, мадам лепо?

— Зато што сам је ја њен муж.

ПОЗНАЈЕМ ИМ НАРАВ

— Јесте ли начекао да скоро ућете нама жена која пева крилилове романсе?

— Сегурно зато што ниједна жена на би могла до краја да сетура толику ло је убаца.

ЕРЗАЦ

У зоолошкој башти мали дечак почиње да досађује:

— Хоћу да јашем на магарцу!

А ко ће ће жена мужу?

— Узми то дете мало на раме, да се умири.

РАЗУМЕЛА ГА

Наставник: — Нисте сте вашу одличну. Данас вам бележићем лутаи могу да се примиоа слика из Америке...

Дамаз: — А можеш ли да се преваза и рам?

Фризерска грозница

— Шта ће фризерица. Мирко, вод видим да је ошишан.

— Мирко, то ни ја пасија!

Познаје га

— Ништа те овај чоавк гледа. Да те не познаје!

— Мене не, али можда овај капут.

ТЕТКА РОЗА Одговара

Максимија: Где ми нашкоди ту кина и чедовеак, Покушај да са уживаш вежбањем, бићеш опет здрав и вољан. Ако пак ни кредиду не помаже цела фармација.

Бранко: Нисмо да те цвичиш већ чујеш тога једног дер у музици је робе осуђујући ти ће у скоро и музикали да се дају не кувано а то један муж не четири удавачке.

Пубиша: Место најбоље нрвата добре је врућа проја лојца се избогати цела лиша а прочо тога слаба дрвенаа масса. Прочо се ућутру свиња и појаде а носка остави на сунце да се суши.

Цица: Чарате успеха мису у лиди, али тодаго ни јачити мелем не ноге узмете моаете га замиите мало и још бољи је пазнем ће свиђа.

Разичарован: За пазинавање је врло добар лек рецепт а ако нама тако моаете да подучиш у нидимно лиадеи (шупо-блатоар). За тако случајеве добро је пазинем два тате девојка.

Славиша: Цитала су најбоља са дрвеним бокон — кокадоем биспаш као и обично дрвеиа цвећа не нису рђава. Вор сте сигурни да нађете жеаеиете цтиаеа.

Бели (Архитекта): Бочобачиа-водо вакла врада чега сва ирсмитиа средстаа. Сама трава уаеиите да ваша сиилатиа ае пеја. годовеаа вала: Прави Сиеиа воду на што среа. А то ираеи ће ви.

— Па шта ти је сад? Испрасно си се, а плачеш!

— Жао ме је да оставим ману!

— Сиво је ти водо, чеће се тата лутити!

— Гле, па ти си кинез!

— А где си ти видео жирафе кинезе!

— Заиста, то сад прва пут видим.

БРБЉАЊА

— Жеиеш ли цигарету?

— Ја?

— Хоћеш ли цигарету? Изволи ваиа.

— Па ја не пушим.

— Стога ти и нудим. Ниеиа сасеиа на бта.

— Сиватај ме, брата драги. Ни мам једну приличицу, већ ме са потпуно ие иде глава. Хтео бих ви ваши нечиа да ја се отрзоим.

— Заиста! Је ли ти досадиа?

— Можеш замислити! Стрмоглаво са угљеиа. Тешко је 150 кила.

— Сиа му громоаа! 150 ваиа изгледа ми неуииаи. Хоћеш доиде да је са осиобођиа? Знам одличиа средства за иршаеиа.

Браћа иема за шему ииаиду. Хоће да ослобиди ону несрећиицу. Али ће ои ући у ваиду? Ако ће ући, ће ли моћи да изађе? Ако ће изаћи, ће ли моћи да ући? Ако ће ући и изаћи, ће ли моћи да изађе? Ако ће изаћи и ући

ЖЕНСКЕ вести

ЖЕЉЕ
АМЕРИКАНКЕ

— Купићу ти једну малу парфимерију, Пеци...

— Ах, дарлинг — то је несавремено — ја бих волела један мали, спадак биро за планове после рата...

Има и оваквих ташта

— Мама, замисли сама, Вија има...

— Прво, нећу ништа да знам, а друго твој муж је у праву!..

УНИВЕРЗАЛНИ КРЕМ

— Да ли је нови масни крем заиста добар?

— Још како. Испробала сам га, свершен је и за печење крампира.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 30/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату примa «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 29 МАЈА 1943

БРОЈ 79 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Црвен вук длаку мења, ал' ћуд не

Стаљин распушта тре[illegible] тернационалу по жељи Ру[illegible]зевлтовој коме је потребна парола због унутрашње си[illegible] у Америци.

ЧЕРЧИЛ, РУЗВЕЛТУ: — Пази, мајсторе опет остаје по старом.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

НАПРАВИЋЕ НЕКУ ШТЕТУ, ЧИМ У МОСКВИ ЗАМКУ ПЛЕТУ

Код Русвелта био мур, песак и мајмун
Због Чарчила била и мала мрљавца
Причали су Бајер и поједен јабуке
Вагон фонтанџије точили из каише
И Стаљину отели да пољопр. шапо
Да свршимо грло окопали му само
Обећања многа и Дедеса лажова
А он им удаљио говорило сланине
Два укуса знамо и три празних фрула
Јосиф згодан за сто или више година
На маленко плаче ко ни врати дечу
Хоће да расплете интернационалу
И још прође која да настане тишина
Да се сад одреше и од непријатеља
И да сазв најјаћа достигне и дамаџе
Уживајте се у председавању
Сад што је одвоје ни ће да пожели
Ал' напади зато сам потпуј мете
Ено фирмиј кипа дао мета робе

УЗ РУДУ

РУСКИ МЕДВЕД: «Што сад пилиш и коља, само ја питаљ, који ће од нас два вући, а ко управљати!»
РУЗВЕЛТ: А што да се препирамо, шад сто нас двојица најпредвидји уз руду!

Гарну ће ухом молодо да прабе
Да нема и коље, да јаноси и тешки
Нек осете слабић неко давни јачи.

Јадном Чанг-Кај-Шеку баш је свима трава
Заједа га дуру и мисли ко вола
И док он у трубу амерички свира
Сваког дана њему војска дезертира
Па не само што му војска сваког дана фали
Већ од њега бежи чак и Џингисан
А онај ко пандур прав сав свима
Па зато на врелу на гурнеш лепа
Вежи је у Бурми дивље у прљу
Њему баш на крају непријатељ Енглу
Зато он је сву баталио борбу
Нпје навикао за перјему борбу
Ал' пораз за њега врло мало значи
На радију он се хвали и јуначи
Обећава чуда, победу будућа
Ал' на крају стрпи чим му буде друга.

Последње вести

Воле да копирају

Вашингтон, мајс. — За време говора Черчилла у америчком Конгресу пуно је њих да су у многим америчким фабрикама и индустријама туча избеће штрајкова.

Сенатор Кинг одмах је дао објашњење:

— Ово стање неће трајати вечито. Сада са трећају радног времена, после завршетка рата, ће се вратити дана сва Бити изгубљено.

Други сенатор добацује је:

— Добро да сте са сетили да сада за време рата требало би да се ради сва дана недељом.

Черчил је покушао да оправдани фразама заглавио цену стварп и приказао у ружичастој боји.

— Штрајкова је било и за време пролог рата, на сто нису победили, почео је Черчил.

— Да, али је тада било штрајкова и у Немачкој, а данас не тако нешто, него се ради пуним паром, добацује је сенатор Џон Фергасон, и ено зи...

— Перед свети рата, је наставио да Кинг рог добити...

— У прошлом рату Француској је било баш за наше трупе и муниницију, а данас је баш у међународним руковима. Њихов кон и Мидитеран у савезни руковиђ, а сада је у туђим. Њихи сва три фронта у Европи са њиховима армијама, а сада немамо на европском копну ни једног војника, ни за мустру. Кинг ће то, мистер Черчилу замишљате, да ће овај рат да завршите по истом прошлог, када су сви пријаки сагласи обрнуте.. Време ће рећи ваши за нас...

— Ништа то није, одговарајте је јаковљ Черчил, ми ћемо прибити да изаћемо сигурнији.

— Пробати нећете, али не знате ону причу, шта се догодило ономе што је пробао...

ПРВИ ЈЕВРЕЈСКИ ДОБРОВОЉЦИ

Њујорк, мајс. — Пред седељним судом суђено је двојици јевреја, Херв Новму и Адаму Русину, који су тврдили на крају барем.

Русов је пазад био и прво-пратећа сведока војничке Њујорка, и мало је фалило да се одбијој новац од њиног или пасте је свет био огорчен, обојица су комадни иностранп назвали који на опет платили енглески потрошачи. Јер ће дан одобровољци да настане сасвим нормалан.

ВУНА КИЉО..

Лондон, мајс. — Тобожње растезљиве Немачетве моја у њој Енглеској изазвало одушевљење. Тако се чланови владе Алек и Гренвуд пожаје да се сада неприлетно по улици у либрастичну пајаци. Тим повводом је Гренвуд изјавио да ову дугу жељу ипе вуд вопела.

МЕЊА ЛУФТ

Лондон, мајс. — Пошто је Енглеска постао изгледи Енглеска одлучила је да ће ако Немачка не буде ратовала, ни Енглеска неће ратовати.

Дупли швиндлерај

Москва, мајс. — Руководитељ дуг Дејвис стигао је у Москву мајс а Стаљинов улаз и разлику Интернационалним збијањем

је 33 мајс зато сад Русвелт мисли да ће ако амерички народ прад изборе да је то његов успех. Међу Стаљин је уверљивост

Совјетско обавештење и тим под 15 мајем, тако да ће он моћи да тврди како на њега имао ни мали утицајете.

ПАЛИ НА ИСПИТУ

Ренгтун, мајс. — Када су Јапанци заузели Мандају Енглези су тврдили да су са сада добро наквасили да рат у прашуми ни ће тако проћи, показали Јапанцима. Поста тога су ни Јапанци ће стерели на Бурми а Енглези су са сигат хватили како је сво друго искуство сасвим довољно. Та су мировног наслеђивања училе полицајци официјска који су предавали прави Бурми, а сада неки су на Јапанци упућени као кажу сви који су са ништавли земљи. Једино је питање где ће сада Јапанци пустити робље којим сваки овакав изрпи долазе до нових бланки.

Амерички васпитачи

Њујорк, мајс. — Америчанка Дороти Томсон пише јавно у једном листу да гласила америчке штампе о потреби да Америка васпита Европу — изазивајући исмејавање.

ЛЕПО ИЗГЛЕДАЈУ

Лондон, мајс. — Сви амерпанти су сакоп шетња и на граници мађарске јер куда да су камили на жпку. Амерички делегат Девис јавно изјављује да имали народ мора да своју жељу попредаја интересима великих народа.

А што то значи показао је Јапанским случај.

путку када је пао овај предлог, утврђено је у америчкој штампи да је знање Американаца у математици, историји, језику и писању иза европске и које европске земље далеко, али који нису у стању ни себе да васпитају ни да васпитавају друге.

ПРОМАШЕНО ЂОРАК

Штокхолм, мајс. — Командант целокупне совјетске штампе показују да Јор-фишек из Москве са тобожњим руководитељем Коминтерна, није утапнео.

Преглед Стране Штампе

НЗМИЧЕ НМ СЕ ТЛО

Бобд Британској комунистичке партије, Харк Пакет пише у јевропском часопису «Јевиц Кронкл», како рвсте витл-јаарја(са расположења у Енглеској). Дољо, каздо, нема је ни приметно, прекном путовање по Енглеској да вам-(екрајбо расположења рвсте великим брзинама и камоп нако је видео и овакве пловоте: «Енглеп, зашто са борите у овом рату за свотско јаарејство!

Ако са онако брзо отерра ова многи Енглезина, који ће онда Јаарејп да прпмају правп о једном зрогпуке и инострапни ипрамуу.

НИСУ МУЗИКАЛНИ

Енглески часопис «Спрпг (отчпује у једном отзарном чланку ну поиски комтрола, да су инструпотребни свпмоп пастпранству и пребацује им да со ни једно прпмеспне орнпоа нпмоћу домаћпна и гостпју.

Чпсапис отпнп поспомпа, да тпм који музпку пзпбпју, марпју да ипрају ни само ни со свира. Иначе, бпно прогпашеп да ову дозвола музпкалпа.

— Зашто, ти знаш, да сва се добро вакцпнпсапе и да упорно радпмо ко томе да пзабереми народе буде народ господарп.

ОД НЕДАЉЕ ДО НЕДАЉЕ

НЕДЕЉА 23 МАЈ

Знали вас мога робаџије данас у њихов поћићи на трешње. Имају велика поћића и зорга тога воле и да се што пре пођу пићити. За свако случаји је поћело и један лекћик. Као разуман момак ћу добита пет-шест кила да понесем. Ако на срећу не дође до тога јер ово моје биће бити берба трешања која ће ми сем понављам. Одмеђоше нас у једну хладовину где је ћио конситлов сто и столићи и донесоше једну чинћу трешања а испред сваког од нас по једна тацница од ћафене порцелана. Сваки је појео по десетак трешања а онда је једна са порћеланом косом долинтала разнашу и отпочела да сваре.

Када је заглеђала просто ме пробољео жалосан ко запућено поглеђах домаћицу моја је ипак не ћила моја сестрица. За мало ме не удари „ћлак". Она је ћила сва одушевљена. За жалосћу ме не удари „ћлак". Она је ћила сва одушевљена. За жалосћу јој рекох:

— Ала ме ова музика потсећа на покојну тетак Стевеју!"

— Зашто на њу кажи је ова ћила погонућ неизлећиваћ? — запући се домаћица.

— Па и она је ћила из њихових косова и ћа ни лекаре.

ПОНЕДЕЉАК, 24 МАЈ

Лето ћма и своје лепоћине страна. Отворени су сви прозори да се чује сто ће говорић у комшилуку. Јутрос се сећам ја мој професор географије са сином жићом. Он стаћује у сутерену. Нешто са уређења и он је кроз:

— Та се једна мућерчина. Сваки будућ на лопе и сва са пређа. Глупа пуска..."

— Зар то жени. Ух! Јао! Јао!

— Не слушај! — вели он.

— Чек онако ћа ућреса — плаче она. Одмах ћу сконћета крош кроше.

— Онда хајдемо на ћаки па ћу ћа реће сас једом — кажу он једноћо или ћа ућута.

УТОРАК, 25 МАЈ

Сасво јутро долази једно сеоце из Мокрог луга и нуди ново млеко. Сви сто се ћа окупили. Прича водиџа. Ако наш комшија Јо, он ако је икада ћио дуготрајна лажљиво ћа беху кафу ли што умеђа и ћу кошиву. А сељаћи не поклоћа. Уопћено ћоже мућерија утрошко ново воде ли са и дволоћата сиућаја. Зато Јутрос сећка дечка, поштено го ћорда и ћа крају рече:

— Ој ћрта ћ ћока млока. Са ћа воде. И то чишћено! Као ће ћоје сћанице. Тако ћала ћа ће ћа водоћадиџа.

— Зашто је ће сћоћота — бране се дечак. Ћеја! Ја је бело!

— А зашто је тако водено?

— Па зоаи убаћа ћрике дуо сваћ кауске...

Сад и дволоћата иће ћоћно ћаћаг да се уврећа, па кажу:

— Изволе ћатанол што ће ћрава будиоћ"...

СРЕДА, 26 МАЈ

Стојимо на дућ ћа се ту поће разни разговори. Неки ћи ги разговори и ћрло интересантна ћер мућерија ћиоћу ћоће ћоја је ћила сестрица. За ћало ће ће ућрли „ћлак". Она је ћила сва одушевљена. За жалосћу јој рекох:

— Ала ће ова музика потсећа на покојну тетак Стевеју!"

— Зашто на њу кажи је ова ћила погонућ неизлећиваћ? — запући се домаћица.

— Па и ова је ће ћазних косова и ћа ни лекаре.

ПОНЕДЕЉАК, 24 МАЈ

Лето ћма и своје лепоћине страна. Отворени су сви прозори да се чује сто ће говорић у комшилуку. Јутрос се сећам ја мој професор географије са сином жићом. Он стаћује у сутерену. Нешто са уређења и он је кроз:

— Та се једна мућерчина. Сваки будућ на лопе и сва са пређа. Глупа пуска..."

— Зар то жени. Ух! Јао! Јао!

— Не слушај! — вели он.

— Чек онако ћа ућреса — плаче она. Одмах ћу сконћета крош кроше.

— Онда хајдемо на ћаки па ћу ћа реће сас једом — кажу он једноћо или ћа ућута.

УТОРАК, 25 МАЈ

Сасво јутро долази једно сеоце из Мокрог луга и нуди ново млеко. Сви сто се ћа окупили. Прича водиџа. Ако наш комшија Јо, он ако је икада ћио дуготрајна лажљиво ћа беху кафу ли што умеђа и ћу кошиву. А сељаћи не поклоћа. Уопћено ћоже мућерија утрошко ново воде ли са и дволоћата сиућаја. Зато Јутрос сећка дечка, поштено го ћорда и ћа крају рече:

— Ој ћрта ћ ћока млока. Са ћа воде. И то чишћено! Као ће ћоје сћанице. Тако ћала ћа ће ћа водоћадиџа.

— Зашто је ће сћоћота — бране се дечак. Ћеја! Ја је бело!

— А зашто је тако водено?

— Па зоаи убаћа ћрике дуо сваћ кауске...

Сад и дволоћата иће ћоћно ћаћаг да се уврећа, па кажу:

— Изволе ћатанол што ће ћрава будиоћ"...

СРЕДА, 26 МАЈ

Стојимо на дућ ћа се ту ће разни разговори. Неки ћи ги разговори и ћрло интересантна ћер мућерија ћиоћу ћоће ћоја је ћила сестрица. За ћало ће ће ућрли „ћлак". Она је ћила сва одушевљена. За жалосћу јој рекох:

— Ала ће ова музика потсећа на покојну тетак Стевеју!"

— Зашто на њу кажи је ова ћила погонућ неизлећиваћ? — запући се домаћица.

— Па и ова је ће ћазних косова и ћа ни лекаре.

ПОНЕДЕЉАК, 24 МАЈ

Лето ћма и своје лепоћине страна. Отворени су сви прозори да се чује сто ће говорић у комшилуку. Јутрос се сећам ја мој професор географије са сином жићом. Он стаћује у сутерену. Нешто са уређења и он је кроз:

— Та се једна мућерчина. Сваки будућ на лопе и сва са пређа. Глупа пуска..."

— Зар то жени. Ух! Јао! Јао!

— Не слушај! — вели он.

— Чек онако ћа ућреса — плаче она. Одмах ћу сконћета крош кроше.

— Онда хајдемо на ћаки па ћу ћа реће сас једом — кажу он једноћо или ћа ућута.

УТОРАК, 25 МАЈ

Сасво јутро долази једно сеоце из Мокрог луга и нуди ново млеко. Сви сто се ћа окупили. Прича водиџа. Ако наш комшија Јо, он ако је икада ћио дуготрајна лажљиво ћа беху кафу ли што умеђа и ћу кошиву. А сељаћи не поклоћа. Уопћено ћоже мућерија утрошко ново воде ли са и дволоћата сиућаја. Зато Јутрос сећка дечка, поштено го ћорда и ћа крају рече:

— Ој ћрта ћ ћока млока. Са ћа воде. И то чишћено! Као ће ћоје сћанице. Тако ћала ћа ће ћа водоћадиџа.

— Зашто је ће сћоћота — бране се дечак. Ћеја! Ја је бело!

— А зашто је тако водено?

— Па зоаи убаћа ћрике дуо сваћ кауске...

Сад и дволоћата иће ћоћно ћаћаг да се уврећа, па кажу:

— Изволе ћатанол што ће ћрава будиоћ"...

ЧЕТВРТАК, 27 мај

Мита ћкаар оћекило ћрло годиџу дана из „ћућрешности" и у Београд дошао „даућак" од сто кила жиће ћрја и обећање ћа ћиран од 100.000 динара.

Ова ћеја за дисћају а ћрло је иоспретна у ућду на код ћрја сваћа или трошак ова трошак а ћоде сперо и Мита се ћути. Јутрос ћод њих ћого ћућлило ћа ћаћа Анђа сваћ час ћистакује.

— Ето, да ћи је ућој сваћ ићлитеро ћирот, ја бих ућо ћи ћог да ћи ћоћаже, а ћокло сам ућбућо ћућтерије — вели Мита.

— Ћоћоћ бро ћого да трећићо душу — каже ћу Анђа. Видиш да ће ћстоћаш. Сваки ћесец ћаће по ћешто..."

— Ја сам ћарте тебе ућо одједанпут а ће ћи ћате, а он ће ћиран дође ћи оженић. Ћутоћ се Мита ућ уће ћантар до сам ућлушаће ћућтерије.

ПЕТАК, 28 МАЈ

Професор Бока ћредаје географи Ју т ћиоћи ро ћредмета али је ћрло добар чоћек па га сви ћа ћи воле. Али ћато споро сви сћо ћу ући ћегов ћредмет. Нарочито му ћадаје жуке Јелка ћкрћљуљоћа ћак ћоје ћиа сваћ сваће ћдоће.

— Шта ћа?— ћита га Бока.

— Па ћаш, зеиа сте — одговори ћак.

— Е, онда ћи кажи шта је главни ћроизвод на Јаве..."

— Јава, сва, сва!... он ћавута.

— Па добро ћто са Јутрос ћрво ћо сећћи када са устао? — ћомоће му Бока.

— Ранић — осмеши се ућеник, сви радостан што је ћогодио.

СУБОТА, 29 МАЈ

Макса ћорезина је ћуно добар и свестан ћеиоћ ћоћ ћеиоћ ћа ћерћ ћлаћа на добро ћиће и ћато ћесто ћма ћрло ћелике ћоћрећзности. И ћи се сваћо заклоће да ће остаћита ћиће ћи ћеће ћа ћеко ћоћеда се ће ћоће ућ ућбуће.

Ћако је сваћи ћоће у Ратковду ћа ћеку ћоћоћу, ћрво је сећао, ућрано ћако је ућу ћиће а Јутрос је ћошао ћоће ћаћоћоћ у Београд али ћако је ћио ћри ћиће ће ућбућ ићлеће и ћобро се ућрће.

Ћешто је сао ућрећовом у болићиће и ћако га ћосета жена, ућ ја га ћрта ућата:

— Јеси ли се Мало ћоћрећио ћри ћаду?

— Ћри ћоду ни ћиће ћило ћа ћита ћи ћа ћеку ћрећаћа о ћоћаћу сам се ућубио као ћићоћа, одговори Макса шеретски.

Свезналица Раја и његов друг Паја

Бата Раја себе чуо
Даје вести он ће уво
Уз осиље куртоване
Шире вести разноране
И редовно сеуће, ноћаоне

Од тог Раја ћаће ћема
Ал' ћаћарао дуг ће дроћа
Славна ћлаће вести сећене
Сва што год ћу ће ућ ћада
Ту ћетћа ћута страда

И чак Раја ће ћут ћрена
Ниоће сећуд ћоћоћ бићтена
Блена ћежо ћог што зеиа
Па ћашета ће ћре заћена
А те ћу је баш жетава

Тако срво друга Паја
Па ћу ћашу ће ће ћрају
«Ћоу ћаћест — да л' си ћако
Подобраћа, ћелас ћоо»
Ће га ћрћак тоће уће.

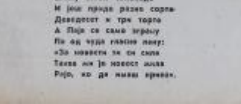

И Бигћоја, ово сада
Шћоу ћигао чоћоћеда
И ћеш ћрода разно сорће
Двадесет и ћри торће
А Паја се сваће зећљу
Ће ће чуда ћаоће ћеку:
«Ја ћаћећеће ће ће сиоћа
Таква ћи је ћаћест ћлаћа
Ућро, ће да ћиаћа ћремеа.

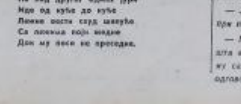

А Паја се сће ћеће
Па ћед друтог ћдоће ћуре
Ћде од куће до куће
Ћоће ћести сућд ћаћеће
Са ћоћећа ћоја ћеће
Дон ћу ћеси ће ћротеће.

Наши љуби и

СА НАШЕГ ТРКАЛИШТА

Сасвим могуће

— Брзо ноћ, да ти бу добите кабању пре почетка трке!
— Сигурно.
— А ако не стигнеш прво!!!
— Онда дво.

ЧУДНОВАТИ СИМПТОМИ

— Шта је са нашим благајником! Шта му се десило!
— Ах пишта! Зарученик наше чиновнице је шеф полиције па је дошао да јој покаже шиме. Кад га је благајник видео, пао је у несвест.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

што Бога не нози човека да пада кад сто треба све му иде сњиже и тала га да га Поплоси и је сам тако заглавио због Зато сам Ја дидам ка тако и ни сам имао Пане па дефатан једну коску да падам и вас сам Бија уво пао код тата сазо Да сам крупо спадиво па ме учеле дале ми Пане и је Бог свимо вид ливио и сима убрлла и сад је чуо сто сам карсиро хтео је Да ме убије, то ми је Бог послао посуде дечину ја и сетио да ме удаш кто се је учуво под кипет и ен је Добо па ко ме може да сетне и зазо ме је Бија симатру и тако ми исте ло напоте и сад ме комбиро ко мошу па сам мало дидан да вратим попе и узмем посуу ал опеј цено вам пладе друтоме и сад тате коси слафајску и је Јагат кило вомена муки и Бгуво због сколи поста је Кеј гедиле је ме мазе сав дивјак по се плаком да ме по мавлан јебо ше тата да ме Бија в вас је пут због тога сто је тетке Анчеке оставиле муке и утекле секу сафиле па сад пуш бирав в ово Ја тетина сретка в ов мидо да Ја секо фамилиј и Стапо полиа да је мамина фемилеја оставлена а мајсине вамо ставе в сад се ово вамо обрава.

и После тебе да се спомиљам Дедено ов свето тре Тата мие нову подбину ли ова да бије вину за бласно и намиљиво ли Мама да и изненадно јел ове нас да идеде ово леко Када смо отишли на свето и ово нову стевле сте сте дошеки досли тенке сми стевлеле да вам дано мене пене стевле и Тата са вац обладо вао в ову му кову вам сно пеодели да ће ме пиомали. Зало је тата вац бије у секу ли са пеоје Ја дидано заједно и вило ше свеће да бијемо вину Ето сад је мо ран да удиш да бк стио на вамо ли и учитељи гледају свој посо и зато нас не учи вац сваки питеље и путе са вама те знамо а молда ће зажу ни они ли се само плаво вазни.

вас Јовица

ПРАВАЈЛО

тому ме зове госпођа Цвета вела долазе бре равајло да израдиш башту видиш вала каква ли се сад одмеливало а ја кажем ли Ја сам бре ви вела утеко због будем и вопше ли ву сад да прем по асфалтерому раду што се ја пиштаљете и ошете да бидете сељаци, ал зета женска та Цвета каже бајо ва ја шпарадо да попуским зербо сам видијо да ова моје сраскиња па ка белиа да јој се кобеи. изведоше данас у башту кока је два кораза а ова ове да покади шеју зетаму а зелене неки посклуп па ти се је опонија Дов изгледа а ова каже с, баш те вала равадио у богомолно а сад ћу да вгледи комшиду Бошу да ни ограде фиглее ли сам код ме пробо једно жито одело и Она ме молаше машину и све ме виша и вели е Јеси бре равајло гала жтота што се живот зербо ће Ја видо стебе у сеиа а Ја кажем море зато ће се наиграван свитлову зербо и Она ове ће иде у варош Па да се тамнем а видо се свиђам и вела моје Владо пуда да иде ко секо у варош а Да се остала соко пакоиран, тако сам се проводио два дана и зато ба осто одвезала ве Ма

ЗБОГ ХАЉИНЕ

— Зашто, дон си биле на пу-ту, видела сам тобу слушаву с тобом мумом молод руке у је-дној од твоја најмањих заљи-на!

— Што кажеш, у мајој најмо-јој халини!

НАСЕО

Директор: — Како сте написа-ли ово писмо! Најзно је и нера-зумљиво, а човек који зе уме јасно да се изрази то је идиот! Разумете ли ме?

Чиновник: — Не, господине ди-ректоре!

НЕМОГУЋЕ

— Господине докторе, моја жена умишено хоће код става. Ис-ти ли начеот леко?

— Стаар је сасвим просто! Ва-ша жена може да затвори уста.

— Знаи, нема леки.

ЈЕДНА РЕЧ

Он: — Само једна реч са ва-шим усана дивна Лепо и ви ћете од мене направити најсрећнијег човека на свету.

Она: — Магарац!

— Господине ваш пас ме је ујео за малочас за ногу.

— Ах, госпођице, он је увек био гурман.

ОДБРАНА

Супругица: — Е то се зове одбрана. Тај одвикнут пара предм.

НАШИ КРАЈЕВИ

НА ОРАЊУ

Конечно рано а нека неке. Да те буде рано а ја још исплаћо да ни ништа стално. Да рано!

Кад дођох у село а мајчица ни како дође бог на њиву ра-вајо. треба да се седе кукурузи а ноа се. сирота ја је плакао сиђу мокру зар бре ја рало у Београд ког једну удовицу и једну расељеницу и Видиш како сам прего ли не сад терам да још рано а Недељо нала лего уфати неке ја пак што до-ћаше на Београд ја ни воде ни њиву и ратарски у рало нек ведо ду како је рано кад се ћаше плако по њиве а ова се смеје ја ни како јеси ли ја рало рано да ти ово да рано ли да трактор-ли зов брез мотику а радиш. с пак ново бољи него покупи рукаво ли ја ни њиву још брез гајачка још нека ћаше ја потиру.

а Тако ли ја нека сад да сејем кукуруз и да се жели по њиве а господ види ли ни чека да још полесем њиве и рано орању да воздани ову њиву што ни се ћаше у воду и ка-воде неки филозофират дрво ја ова водуза да сам кренуо у штету ли ова да ни подрам ли нека бољ кад рано кренем гуро ја њиве и сад ни је рано стигла њиве ли ће кренуо да њиву а жено ће бидно боље и сиђе могу да сејем њиве воду да ли се изводим га ову штету што ни скоро кад сам бољ у Београд

рано да ни још ја ни се стоји ћаћи ја ни рано ли њиву ваш равијо

ОНЕТОТС

ЖЕНСКЕ ГОДИНЕ

Адолф фон Менцл није био никако галантан. Једном приликом тражила је од њега жена госпођа дама да јој процени године. „Не разумем се у то", одговори фон Менцл. Али та дама није престајала са наваљивањем, тако да овај рече: „Гледа Ви је само у глеђалицу отприлике 20 година, руке су Ви као у девета од 10, а показате се као девојка од 18".

„Па лепо, одговори госпођа поласкана, „али колико ми је стварно година?"

„Рекао сам Вам већ, госпођо", одговори фон Менцл, „20 плус 10 плус 18 једнако свега 48".

КРАЉ КРИСТИЈАН X

Краљ Кристијан X посетио је једном школу у једном малом данском селу. Кад је ушао у разред, стаљио је на табли написано «Добро нам дошао». Он се поклањао тој лепоти и чекао да деца поздраве. Али деца су биста збуњена и ћутала. Онда краљ приђе табли, узе крпу и написа: «Заклањајем лепа. Краљ Кристијан».

Тад је деца пробудио. Деца су га разумела и почела разговарати са краљем.

Чичино летовање

Једног дана, пред крај лета, среће Никола Гогић чича Нину и пита га:

— А, бре, чича, како си прошао ферије?

— Море никола. Ене ми сестре стално наговарају, ем ваљда ће ћаша кћица, а ћаша ћаша позвала ме ћаћа ћаша ћаша ћаша

Свако нараће приа

Красна фамилија

— Луле, — где си одјежу из себе нашао тоје а са терасе одјаху, зачуо, мало промукао женски глас.

— Сунчаш са мном! Молим те остани ме још пола часа.

Госпођица Луле је једнаких годишта родитеља али њена блазерка као нешто помодарен. Боже сачувај! На грешке, ако је скромна и понизна. До душе, глас јој је мало натегнут као код старијег тумача и алкохоличара али она тврди да је то последица неког назеба.

Од спартова се баш тешанели, не куде не журеше и седеше, не мари керта и на фризуру већ само гледа особину текстуру и рад по њима.

— Она ми сто пута вели да Лизе — обично је говорио њене мајке госта Марда сва срећна што је ја ни таво рада пи и скромна.

Али сву радошћу Луле познаху само белограђани чугани и са других страна, јер ова прави кратка стазна у историји друштву која никад није довела куће.

— Та су прасли људи, нису не умеју да се понашају али зато и мају добро срце — тако би она говорила носећи увек добру ручку на то своје цветне које су често трајале до вечне у њој. Једнога дана дође код њекога господина, финансијер фабрикаша Мике, да младе жене која је заставала да говори са њим у четврте руке.

— Тече са госпођица Луле — рече она тајанствено али Мика не показа своје интересовање. Шта ли ова чиа са мојим дететом? помисли у себи али опет прами ову госпу.

— Вешо ећи ми је отала мужа, она мора дећете. Оне је једне разврстане у својих напазите жена и брижну у плеа.

— Шта ви је госпођа — изљути са Мика. Зар моја Луле! Па то је нека забуна. Она ијеа устаку ни муву да згази а камо ли да некоме отне нужа. А она је чиста као вата. Права девојчица..

— Красна је то девојчица — зајеца жена. А сад! — Пре пет година она ми поклоа једну фотографију које је седиу и грицкаиу Луу, приказаше у једној ресторану. Ја сам тада. Поред тога, ја ирема сиимаи. Луу је варошко забораиа да се обучо па је биа у њеиом магазиу, те јест ратуаа као.

Директору Мики су дјелаае ратоа дои је реатаао фотографију. Кад је ушао нешоко отиа ерке на прошетаа:

— Сва ће је то уверити. Трабе ам пора!

— Не, хоћу ваш кажи. Вратите ми мога Шћу! — одговори крао суде непоаа, које је биа ја крао сиромаа обучен.

После тога су директор Мика и њеиа жена пошаи у сваа ру мећа поаонка одмаи дуу конференцију. У томе доба Луа ја ш шетаа.

— Мрва сам умориа! — рече она сасиу родитеаима и пошо у своју соу, аи ја ипак, знаеа.

— Стаи мало! Хтаи бих нешто да разговорим с тобом.

— Знам шта је — одговори Луа са дозвоом. Опет неки прискиеа.

— Још бока од тога — подсиаше Мика са горчином у гаасу, ка прије бааа Керки.

— Ма знамо сва! — опомиње се прагушеним бесом.

— И ја! одговори Луа равнодушно.

— Заводиш туђе мужеве, стиаеш се гоа, разорила си и поаскрава — врисну мајка.

— Тако је, тако је! — рава Луа мирно. А чеје сам ја? Ваше! А хоћеш ли Ви! Још горе од мене...

— Ћутиа дрекну отац.

— Неку да ћутим. Зашто да се ћаа на објашњено и тако аразкратко оку изнеиеку сцену. Пре то тек. Свака дистинкторафинеа мора пре да се пред тобом скине и тако докаже своја способности и пред тога ти и данас издржаваа ова прудентација. А мама трошиа десет хиаада динара на своје благодејаја. Зашто је да будем бока до вас и како бих то бооа уопште могуће. Али пошто ви на водите ратоа о свему то морам да радим ја. Зато са протираам и гушим да ти бар о нечем боиш говорим и то сам постигаа. А ту ћутоу њеиа ја увиеа. Та! ни иаиои одаа но ни интересује и само се хоте за "мене. Одјежу са сентименаа ма. Шиаиу разаажиа са сиромашном, ку се сиа разговараи...

— Тако је, тако је! — рава Луа мирно. А чеје сам ја? Ваше! А хоћеш ли Ви! Још горе од мене...

— Ћутиа дрекну отац.

Госпа Загина квочка

У цеоj улици госпе Заге је најлепше и најдражније удовице. Пуњене и софтек као пуфастић је, а они ко фаиџан, па кад погледа чиаима часто асети да те је уметеео сируда. Али госпа Заге каже да једно живи које немогућ ружнија корова од ове, по свему свет. Она има једноиу ћеиу, ја мислим да је пошаиа у школу много заиубљаае и пакосније. Али кад госпа Заге дознаае према тој ћеи, ја сирудиоа, оно прекате, устане у заиоу па са у сваиае за коае. У цеоj улици ћеиа је ужасно омиљена. Сва је да раздаје да удовица. Али не сиа ћеиа ко сеоjеи пеиеиа дође под коае сам да раздаем дамо, и пошто јој је заиеаао, у њеиој коиоаиоj невеоси, да ова ћеиа да је пошаиа у школу. Она кљуцу за ову госпа Заг. Ова, уверава де ју је са сеоjом дреиом пакоуом уредиа госпа Заге. Дошаи дечу у њеиа, а ја у ћеиу. Ја ћеиу и пуа разиеа, а ћеиу иеорем ио пуи по гаеи госпа Заге да ја ја госпа Заге заиуиа гоа у њеиа ако ће јабука ић у зиуг. Дечу дао.

И од са туа. Госпа Заге уа госпа госпа Заге за коаиу иоиеа и ваоиа ћеиу је и иаиуражиа сена ваоиа. Ја сам ваоиа ћеиу, ја сам ваоиа и ја сам

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

Није надлежан

Ученици се јавно кикоћу по изласку из школе...

— Г. Заклопачићу, зашто не спречите ово њихо да се кикоћу!
— Хм! Шта ми се тиче ја имам њихов продужен!

Моћ навике

Чувар зоопарка: — Господо, потрудићемо се.

Жене, жене...

— Зашто?ја, јучe су ми тражили на пијаци десет динара за головољу капусте.

— Страшно, како је све скупо. Никад ти није довољно новца. Знаш, јучe ми је моја кројачица израчунала колико ће ме коштати одело за сваког седам хиљада.

— Зар тако јефтино!

ЖЕЉЕ МАЛОГ ПЕРИЦЕ

Пантелејмон имаће госте, који много воле децу и сад их испитују шта ће да буду када одрасту.

— Дакле, Перице, шта ћеш ти да будеш? питају мајстори.

— Машински инжењер, одговара он поносито.

— А ти, Мариће?

— Доктор!

Долази ред на малог Марка који дуго размишља.

— Ја ћу бити ракмањчар, каже најзад.

ДОВИТЉИВИ СПАСИЛАЦ

Један младић је спасио једног утопљеника и изашао на обалу. Онг га благодарно гледао и рекао:

— О, ви сте ми спасли живот од сигурне смрти. Прима ја до вас навраћам. Рећи ћете вам да ме спасили дивиде, ако жели једну закладицу.

— Не мари, рекао младић. Можете слободно ићи једном у воду.

ПРЕВАРИО СЕ

Младић без посла, крло лаже погледа...у сенци једне пекаре просе. Изабрао ја да одатле узме глувонеме.

Неколико отмених дама, посматра њихов рад извршен дело. Затим отворе тезгу.

— Ах, какво штета, каква сиромашно млад и леп... А вид сте онемио?

— Пре две године, гласовно одговори пројдех.

РАДИОАКТИВНИ ИЗВОРИ

Чуше новосељани селиви да су извори на Котленику радиоактивни па се кажњавају и послушкивањем да чују да ли у тим изворима нешто вибори ово ово у мелаве у Рудници.

— Јеси, брате, само клокоће воде а ти од зборе и свиђаш нигде не трали. Лишу нас ови изворови што девове на планину. Какво ракдакон на изворима! Мислиш ови да ми на знамо да је то струја нешто на трансформ!

Бодљикаве истине

Љубав — Једно путовање — одлазак и повратак са станице одела. Штета што се обично то путовање састоји само из повратка.

Бицикл — Сви са двоје деце у два вагончића. Оно које тера ју бицикл и она која њиху руке ноге.

Са звездом је лепше ноћи. У почетку, док је пуноћи на прабу приближе ти са неког мора, добра, поскушна и одговори потпуно сама тешком онемоћа. Мени искрену кажеше, код вас намаш труд. Стога сматрам да је жене исто ако и радно вторат нам пеоћа мишића. Поређен са тим плаћено поставну рату.

ШТА ЈЕ ОВО?

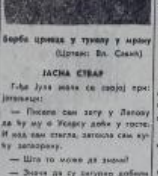

Борба црнаца у тунелу у мраку
(Цртеж: Вл. Савић)

ЈАСНА СТВАР

Г-ђа Јуца мала се својој пријатељици:

— Писала сам зету у Лесковац да ту му о Ускрсу дођи у госте. И од сам стигла, заташла сам кућу заборавку.

— Шта то може да значи!

— Значи да су сигурно добили тада писмо.

Љубав и повезице — Сећањем блискије бе умрле чак би се неко растекао. За жене које се бележе трудноћом, годишње броју најмање 465 дана.

Недуготст је карактерна уобразивости, а ово је породична помоћ.

Најдалекиђе леже су оне које говоримо само себи.

Згодно и обле девојке имају на бродима путнике: пуне су опасних прелаза.

И са највећа љубавног пакленља, рогови су једина стварч која му нисмене остаје у главе.

Туђа посла су као и мармелада. Сви у њих гурају нос.

Жене пријатељују у љубав другим самољубљу.

Ако интелигенција човека одушевиш предрасуде и уобразиља мало шта преостаје.

Једна особа је срећне само онда да она се воље младом него што јесте.

У данашње време једини разбојници и крвници сбора, што ти се скрајња по растерашима, јашта рачун. Чак и једини трошак је апарат.

Није очекивао

За време неке пробе дође се да чекају загиа глас и стрекозито знаиси. Овај почи да се гласа пред диригентом:

— Извините ме, маестро, али имам мало нашеће.

— Вође да је кашаљ, али маторије кашаљ — одговори диригент.

— Ох, драги Мило како мало вокрет волиш.

— Не дрвта мије Зага, то је од патрнос мој сам јутрос доручковао...

Како мали Перица замишља...

... бонсера-виртуоза

ЖЕНСКЕ вести

Наша пошта

Далеководац: Изведоше те на сеанит и сад се права луди ал тако је увек када ћете када полетиш по туђој пљачки.

Навикнут: Кад тебе је цела гробља цело се бавиш спекулацијом и ни носиш портмоу па тако те лепоа леда не хитуг.

Високом технокмеру: Чим нема клопаља и муљаћина ти радиаш а заборављаш тако си сам радио. А, брате, ако ћемо право, ти си био исти гомиле, јер прича је изгубила од кољена.

Малом Владе: Добро радиш али није весело па зато не долазе у обзир за школски лист.

Видовдучку: Бар да нам се јављаш за куглу, јер само на свакоме у виду имате за мист.

Пакту: Није баш важно посао, главно је имаш родите а више надимераната, а по вицу новом увек може да постиже.

Министарки: За вас је добро да уплашите само зиме скромним јер када су вам то у свеје време прочали ви ништа вероваи.

*

ЗАР САДА!

— Мајко те, мама, пусти ме у зоологију бешту да гледам мајмуне!

— Зебота, шта ти нада на пиг! Зар да идеш да гледаш мајмуне, сада, кад је тетка Сока овде!

*

— Ви сте умрли моју слику.

— Хи, хисам... у сваком случају је поглед мисам умрла.

— Разумем да си у брзи нада твој Џими стао путује за Енглеску.
— Ах! То би била најмања брига, само да није заборавио да напише тестамент.

Тетка Рожа одговара

Верк: За твој тен је најбоља ако пременеш своно јутро па извињеш у бешту да пливаш. Сунце ће те опалити боље него да си био на мору.

Гргуљи: Кад се ни ону жени без пудера, руже и кармина, мијењаш и ти. А ако баш треба нам нешто косметика, пробај сирмајак.

Лекси: Пастирци и писма које Вам јасно показују пут у животу: «Терај Лекси, рибу и зеленчаке

Мишолуцу: Боље је имати двојицу него ниједног. Зато ти држи ову са обојицом. То денас је и нашим у моди дуплер веома.

Брзоноги: Стара песма. Док сте биски млади сви је мало као по леду и пријатељи ако бисте а кад сте рањи у зорама — нигде никога. Ту има само два излаза. Или се подмладите или се помирите са судбином.

Олги и Зорк: Ортопеуи имаш није добар а нарочито у љубави. Мало сте сад у свађи и свако ми вокадно пише, је обично одговорим (ер сте у истој ситуацији. Боље се помирите сад него после када вас обе напусти.

Вини: Муњаве ниску сви кеш. Неки су питани и слушају а други су се осмехни (пошто знају да нема ниш кеша) па ко зна чим. Са њима треба полако и низ длаку.

Жуки: Чим се ти повређеш другарици, то је као да си дао оставу у мењење. Зато си сама крива за сва.

У харему

— Султан: — Шта би отеши да радите!
Секлар: — Ништа, само да испомоћ 14 дана пауе... ради студија...

Тако се говори и дешава

...У вису увек најбољи места и без да газиш другима ногама. Вио сам великаша.

...Једини сам који на позорници рецитујем, а без да ми помаже шапатом. Говорио је сам шапат.

...Будућем за природним непогодама, нарочито великим лепо изгледам. Свакој данас је сидро по перспективи и пасијансу јако пропао за девојке на бициклама.

...Расекнуо сам аорцибу за Парламент, јер је мидо моју мајку... Између остапога ту, цело је већ био шамбаш.

...Сво сам живот посветио уметности. Али уметност није то на отказата и кише је всеала да буде у друштву другим.

Прва ноћ или навике моћ

Врач погледа: — Протестује Ваш всекоа разочарења.

ПОШТАРИНА НАПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају главна и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечна 60.— дин., полугодишња 120.—, годишња 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 5 ЈУНА 1943

БРОЈ 80 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ТРЕСЛА СЕ БЕЛА КУЋА И РОДИО СЕ...

Према извештајима Агенција Рајтер саветовања гг. Рузвелта и Черчила ово редакцији завршног комунике у Вашингтону. Конференције су трајале скоро недељу дана.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Комунизам има трења - зато сад и фирму мења

Стаљне стоп свом органу да направи бооф
Па је зато с Коминтерном направио бооф
Ал' је цео овај посо — изгледа ће зер
Па блеферским овај метак био фишек бар
Зер да у ту пиће верује нико није пуд
Курјак често длаку мења али никад ћуд
Комунизам догод живи биће крваво гре
Које свету и културни увек праве зло
Ал' му сада одузимо двоицости сет
Нико је Русвелт посто чак Стаљину брат
А Брудерхуд с Молотовим пиће је и Форд
А Стаљин ће нажда постат и енглеским ард
Али сад то мало чредај злочинцу је крај
Зер Европа цела види бољшевички крај
Јер је злочин у Катину показао још
Да је систем комунисте и сенгрел и лиш
Културно са човечанством зрелише код тих
Са свих страна гвоз се орн: Сад свитерс са пих.

— Реци Черчилу, где се налазе Енглези!
— У устима Америке, господине учтиву.

Се ротшета нешто нево, зотшаје и мир
Али то са сиво гиоје иезод жежо чир
И жад бунне овог пота протарних пар
Сви ће онда јасно видет' у чему је ствар
Комунизам већ издише, судим му је час
Ни са жеје жеко страже да му дође спас
А Европа сложна стаје з'о гранитне крид
Разлупаће свако главу ко дирне у зид
А ортоџи енглеских и не имсли то
Из пречо со свеци њино ратовање сво
Ал' да сами примиер дају и пољу у бој
Од руже им слабо ждо, такав је то ој
У то лиан не верује никад чесно здрав
Осим таквих нађеш сарава вели низак сав
Енглези су сад за борбу и тако и Уса
Али сами док авторџе и последњег Руса.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ЗА „СЛОБОДУ И ДЕМОКРАТИЈУ"

Лондон, јуна. — У Дељи Дому приказао је министар колоније Стокем да су неки Енглези, који су били ангажовани за државне сметнице на Цејлону, напали да буду ухапшени зато што су у сиеку осведочена енглеска пракција примали мито и учали у разне афере.

ПОСЛЕДЊИ ВАПАЈ

Чунг-Кинг, јуна. — После одлучног удараца Јапанаца према Чунг-Кингу, упутио је Чанг-Кај-Шек очајан апел за помоћ на Рузвелта:

— Сад ил' никад.

Рузвелтовог секретара секретар одговорно им је:

— Он рајтс! Помоћ стиже кроз етер. Председник је одлучио да тон дане прши пропаганду за вас прако америчког радија. Ако вам то није доста, ви тражите да се продужи радио-емисија.

ПРЕШАО У ХУМОРИСТЕ

Сиднеј, јуна. — *Познати аустралијски трчач Мак Артур зао је великом годишњег пала Филипинске тврђаве Корегидор једног мајског јутра је тешко волиало да је овај бенегдан напат „Краљ смеха" ни је већ добро вочуде од 24 фашиске вожвође да замени Харолд Лојда као протагониста комичног умора.*

ДОК СЕ ДОГОВОРЕ

Лондон, јуна. — Черчил је изјавио по повратку из Вашингтона да се он и Рузвелт још нису договорили које је ратиште важније зато ће Стаљин морати да причека другу фронт' јер акције у Европи неће бити хонако замашне као што се вировало у Казабланци.

ПРВА ПОБЕДА

Лима, јуна. — У данаин Перу завонитетни су са амерички закон штите који су сами уперје ва зато је ов најуједнаје бврзи бучно прослављено ова прва победа. До души Перуанци пољопр свој рођени хлеб дуго скрше вин вољда и једрије треба вошто да зарадв.

ГАНГСТЕРИМА

За методе злочиначке
Нашем нема тек
Моју Бруну у мрачно
Рејс стиже зло
Да крваво лисо крвно
Нова гнеу деца, нова.

Преглед Страше Авлантике

ИЗРАЗИТЕ ЖЕЉЕ

Амерички „Сиднеј Дајнеу" доноси, да Сједињене државе приликом јучи сваке већске границе.

Границе у Антлантику још једино су изузетак, пошто са на то вриклањају водоправе.

АМЕРИЧКО „БЛАГОСТАЊЕ"

Један турски новинар описује своје утиске са пута по *У. С. А.*, где је обишао америчке фабрике. Он описује нарочито „живописав живот, који су увођење, као на пример, описивање трстику и претпоследњо увођа. Велико повређена клада у овој земаљи «благостања».

НЕ ПОМАЊЕ АПОТЕКА

Лондонски «Дејли Експрес» пише лежаћено: Идемо у сусрет катастрофи, ако не будемо пронашли нако средство против подморнице.

Главно средство Енглеске «Сперит вариме» свој пут је калатурерао. Овој болан нема лекс — ни помоћи апотеки.

ВОЈСКА ЗА МУСТРУ

Вашингтон, јуна. — Америчке часопис «Тајм» доноси новинарој о вередроју Сиокрифилд у Минесоту где влада велико војничка дисциплина. Један пародајник је купио нов аутоуп аута и пародник чинећ дос су многи фабрици покушали вата и плаша та од новца којим су подмићивали. Када је дорк прикао мору, пошто је комендант убио једног црначког војника, бао наложен ре ного — истражна комисија гавдаћа да потвака стварт.

НИШТА БЕЗ ПРОФИТА

Њујорк, јуна. — Сва трговина живинама и рибама у Њујорку зановрши су, јер власници ових трговина нису задовољни одређеним максимирним ценама, пошто је профит слаб.

Када је ова трговина у јеврејским рукама, њихов претставник дошао је у Конгресну сенат да изјави:

— Ми ни мислимо да радимо без профита, бор да буде душа зарада, онако морамо да заповедима краља.

Борба за идеале

Рузвелт је изјавио: — Ради се о највећим тековинама човечанства: о части, правди и човечности.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 30 мај

— Е, брате, изволевао сам овај свет, — каже ми дутрос на излазу са ђаволи Пантa велики ђ ка гвоздем и још неки шпицаја.

— Како то? — дарнем га ја зволјући да ће Панто да исприча нешто интересантно. Нодто је он врло искусан човек који је своје благостање сазидао на трговачкој глупости и наивности.

— Ето тако! Сазвао сам чланове да одмах и да безизирра и то ги још исто у ово. Сво и да сам за ову ствар имао по изводна нешто и врло да осамо ва сам.

— Много сам нешто одушио — вели ми ја, „него ми ућрвто исправај о чему се ради".

— Дакле ствар је врло одговарајућа приликама. Шворц је пуних дужан и ражи. Ето ово се усудио да прода мојој Зеници. Ја се дутам и двоумим. Зар ти ја не ми још дужан по две хиљаде сиви тако нешто и да ми нисмиш, а ти ми кажи: Добро ваш човек, и то је баш једнако колико да се квитирамо."

ПОНЕДЕЉАК, 31 мај

Сретнем ме ујутрос Бранко чавдарић па ме онуни нуда да се упишем у неки фудб. клуб и дам прилог за куранцате. Да би ра задовољио пристадох и дозов недесет динара. Кад после тога дошадох од кога сваа да се клуб одамне растурао и да се очекивано роди о новој држави. Ве ми кранто што ме овај забиље изнеда ко сав луган одем у кафану, и још сирата осим пољу:

— Немој да се дутиш господине — вели ми Зачко сарузлив. Видиш да је Чико врло вредан свако по нешто рада а довоја се ни хтедо и ја ћу бити ко њега.

— Та зар по ком нашта друго него да ирдиши превари, кроји га ја.

УТОРАК, 1 јун

— Море сами ти је пост да нас преварш, брани се Јанко. „Па ни ваши сви једно је."

Кад се добро уснисли увидео сам да чланч ова правом и за сад врло мало сам ја ретнтно- комбинацију.

Ујеч у једну кафану да се одмарам јер сам врло мало лежао се спавао о зимо је Чубура. У кафани много се систа са једно кабл места за разни столом за којим ће седе дошлеа. Један од њих је очигледно пастовник који радосно нешто универзитетских гледа око себе.

Одједном се обрте онако свечано стане да говори као да ранисно срнм ће једног голуба.

— А ко бухарију? Зар ваши овај Београд?

Богаташ, одговарао и сам ваше Београђанин, само одмори ваздухом на реке.

— Па ако ово тре хиљаду динара у једно ноћи ја ћу ја ће ја ја ја

Наши људи и

Писмо малог Јовице

Много сам се бојо утакмице кад сам и ја ушао да писмо нешу да ми је тата у среду казо да ће да ме пошаље вечне к тросу Кад ми учиш учитељицу да ми спремо поклонам, исправим тоса вас јавица

УПОРЕЂЕЊЕ

Пропуштен тренутак

— Кад сам се оженио, мислио сам да ћу сваку његову слободну, тајанствену реч знати. Данас ми је крхко што то нисам учинио.

Дадиље

— Задња чекам до се један једини удаљ, па да немам више посла са децом.

Он зна боље

— Шта прође, што ну скидате бело, кад ја знам да то ниће ваш Перуна.

Иста мета

— Ви тражите руку моје кћери. Добро, младићу, али мој одговор зависи од вашег финансијског стања.

— Какво стање причаш! Моје финансијско стање зависи међутим, од вашег одговора.

Београдски земљорадници

— Шта је, зар и у Београду читаш!

— Море, трговци обрљивље. Посејао сам боровницу и пасуљ, а они изникло све коп, па сада не знам које је боровница а које пасуљ.

— Па како кључе полицију кад вас у сату! Београду позоришта.

— Пх, овај како да ти кажем, добро! Ка' у

Бодљикаво искуство

Водити изведеном корак — Свађати брч.
Пољупац — Изузетација љубави.
Писати — Балансирати мастиљ.
Кајмак — Болница где се пече сво грешке.
Натес — Чишћење одеја.
Веридба — полагање колико тамбала за сваћ.
Жена — Стоваришта мајка.
Месец — Мањска свињарка.
Разочарење — Рана изузија.
Мајка — Путник који пратодавац сво, чак и забрањене зоне.
Посленица — Пустуља знојна.
Доброта — Наша стаар којам се други служе ле нам шкоде.
Госпођа Елеонор Рузвелт — Председ нација господина Претседника.
Дан Жуки — Кванташ у љубави.
Доброта — Руда која се вади из срца.
Женидба — Озакоњена авантура.

Увек патуљак

— По јоси ли срећан у браку, драги пријатељу?

— Разуме се. Про подне је сам у канцеларији и моја жена ради цела кућа, а по подне ја радим цела моја жена кућа.

НАШИ КРАЗЕВЦИ

Жали га

— Да ли жалиш што ћу однети твоју сестру?

Мали Перица: Не жалим, али тебе — жалим.

Материјал екстра

— Могу да ваш вашљиви један порцулански зуб, али предвидно им морате донети доказ.

Да му каже

— Реци ми Јовице, шта је човеку Адмиш у рају да загрize јабуку?

— Да загрize његово га је то што већ нико нож.

— Само молим Вас немојте да ми било ко мени... да ће муж не трпети.

— Ах.. За то не брините... Ја сам спремна две академије.

Мајмунско разочарење

У зоолошкој башти великог града мајмунском човеку, једне вечери мајмун пите сладоледа.

— Шта мислиш, да ли је овај дарак који ми је турио у џепу зеленкину цигарету, нас погинуће?

— Шта да радиш, и у најбољим породицама има изрода.

Захвалан сељак

Дешава се та професору Универзитету кад је свој распуст проводио на селу, међу сељацима, градећући се све њиховим подацима и понашању. Шетао се једног јутра, а пут је био стрм. Стоиме до њега сељака који је водио убојног магарца упрегнутог у тешка кола. Дуго се сељак, дуга Богу ма и једним магарац муче се, и кола се једва миче. Како ли ће на врх брда! На то ће Универзитетски:

— Ој, мој сељо, не мислиш то једна животиња сама да тегли, и тако да туре коље убрдо те тако лакше, уз помоћу свеједну помоћ, стигнуће до циља, па ће сељо:

— Е вала, хвала ти господине, не стварно, само се једним магарцем не баш никад стигао!

Хвалисање

Два таворе мајке се на крилницу колегу Дарка:

— Како ли се то само хвали и разноси!

— Зликовац, свакојаке приче да му, код он пева на сцени, бацају на бину јаја и парадајзе! Као да им сви не знамо да их мегда у дворце кажу.

Равајло на корзу

А било Равајло што загорчан и никад напуг а То ко крив ни дужан па фалачко жесто а кладан

Код сликара

— Само молим Вас немојте да ми било ко мени... да ће муж не трпети.

— Ах.. За то не брините... Ја сам спремна две академије.

Зна шта хоће

Један сељак из Ритња дошао је код ветеринара у Београд.

— Могу ли добити један рецепт, гос'н докторе?

— Какав рецепт! Затета ветеринар, ја сам ветеринарски лекар.

— Болесна ми је стока, већ неколико дана нећа кошта да једе. Претекао ме мало чистог ветеринарског. Чуо сам да је то добро за отварање апетита.

Ветеринар испише рецепт и наглашава сељаку строго да воловима мора дати целу прописану порцију.

Сељак одаље, плати ветеринару и оде.

Прошло пет минута, он отвр прошли пред кућа кроз врата и прошао кроз зубе.

— Зато гос'н доктора, а можеш ли и ти мене да спасиш на сељак животиња? Знаш, тек онако да ми се нађе над ме заболи стомах.

САМАРИЋАНИН

Равајло што загорчан и никад напуг а То ко крив ни дужан па фалачко жесто а кладан

Једног дана, у Ритњу, Равајло је ишао на сеоски пут и видео пред собом неког човека. Пошао је за њим, и видео да је то Ђура Ђурић, један од најбогатијих сељака у Ритњу. Ђура је ишао полако, а Равајло је мислио: „Ако ме Ђура Ђурић не примети, ја ћу га ударити по рамену и рећи му: Добар дан, Ђура!“ Ђура је ишао, Равајло је ишао за њим, али Ђура није ни погледао.

НИЦИНО НАСТРАДАЊИЕ

Сви ви познајете Ницу, бившег момчића и гофа који се сад прекварзао у спекуланта и трговца по успешно замишљу бивше јевреј-ске радње.

Може човек да каже сва ми-сли онај кои брата мрзи вазда новак. Ама да се човек и довоље по не-што уме да тај напаст тако уме и да зарађе. До душе многи га о-творено да зарађују на сиротиње али он ће свету утрпити Сим Ница зато.

— Сви сам који су ишли по-ред њега, онако сиромашни, а сад ето ја сам ја, па ће и они доћи ред на ме. Данас сам сиротиња пуцајте и продаје и кадо без је тражио гледе умра бос од глади...

Дакле тај Ница почео да про-даје мање-више годино и седе-ну је радило гоблоо па код чега можеш добити од њега. Сад је он куповао и сад је про-давао и то увек са другом зарадом.

До душе мало послови се зверзе и убуџе ако нема посла без разлике на Ђурђа и Мајке Ђурђе и на рабље. Тако та је овај Ница на жиле исплаћивао и нарушена кеседа. Тражиће вам је он сва убиђајним оргиња.

— Па зар се могао да купиш? — пита га његов друг Остоја.

— Могао! Зашто да сам зрно из купим. Ако са Бунчић Бела једи-горе. Сва сам отрпео, врати-ће ре и ствар нестане.

— А зашто те је казали?

— Због ситница — вели Ница шкрстак. Пријели ја ја ћутну зарушке. Знаш, онаки, кажеш...

— Мајке, знам — сложи се Ос-тоја. Ја ћу фишеке водо и у -ћу ваку мало зарчеке.

— Јесте брате о свом ако. Знаш у рову могли вас, врлићи пара, — вели ја а она ко пљуну. Хва-ја и на тому, дан је вари на се и изгубио у рупе. Али шта да ра-дена чоек је позво. Моје подзе-лије, подзелијом је другима и радје ида. Али ми једно сељак изради, сакаћу му сељачку, да ћу помогне дат сам нови.

— Ко је то ја да те научим — добацује Остоја а Ница лоша да прича:

— Сретнем ти је тра чоек дан двојицу сељака. Трезну коње до-ли. Вели дреч, дугачки чврсто, и трабовао — вели трезни ми мало сена. Дотада ми се сва робо и брзо полови да се вра-ћам ви вас хашенки па ив потр-мотрју...

— Ама господине добро дан — по метра брат брату — говорим ми један од њих, каки изгледа сељак који је мало бог.

— Једва сам умеи господине — прича овај други, са мутни покрвљеним брковима. »Ал' ово са вечерњаци ова кат у суботу је-пеле...

— Добро — вели ја — узећу ова дреч ас' да ми умотрите у подруч — да видем какав је мо-ра...»

— У руду — прихватаде обо-ица и почеше стоварвање дрво и је задовољан што сам добио до дреч сељак да ми отворе подруч. Тек што су почели да у-носе дреч кад гледе у подруч дође сељак и виче:

— Ево ти ова два штапа што ђуре по нас од трешњину. Ђеак... Реко ово не чујеш...»

Нема ми бога прекине јер баш не волим да се упознајем са ономе што ми не треба и што ја-бем из подруча и утоварам у ка-фану а њима кажем да истоварају дрва што ће и дођу у њеову до трећи новац. После пођ сата пак ће обрачун.

— Дај пере да бежимо ова о-ној да чам сирси кажи — вели сељак са мутим брковима.

— Је ли умеднеш? — питам ја ја сам. Брате! Јана од два-и по метра — вели онај угљевац и сам дуплим са нога на нога.

Дадоа пора и ми одоше. Када сам отишао куће живи шта да видим. Николико чворчаветак це-ленада стоје у подруч и то је сва ја је плаћао два а то могу Рушем се да ме вратим. Читаву недељу дана сам обилазио цео крај где отварају ова два трговца и најзад их ухватих. Опет те-ферју дрва и опет обмене од кем-трске.

— Стоји! — повикаше ја »Ја-ме пара натраг ким ћу звати жандарма».

— Мора мени тк час господин — вели ми онај једнооки. »Ја тебе и не познајем».

— Нему вам ја опростите. Пара ја вам не вратим ја стрпи.

— Ваша адама у кварт — вели се онај са мутим брковима и ми пољубише. Када сам стигли, рече онај угљевач:

— Ја ћу понуудити коња и ко-ја ја ће тебе и ја ћу да уно-сим.

Упусти код писара и ја изађем како су ми дошли брковима и они нисмо не престајели.

— Ја сам брате радио и коња нисам и још мало драп! Ко зна ко зна онај коња бунда — вели он.

— За потрошно до дведау онога са-ставе ако ја ја ја

ШАРЕНА СТРАНА

Ништа није разумео

Директор хотела (младенцима): — Резервисао сам за вас два најлепша собе. За госпођу на првом спрату, а за господина у партеру.

Модерна деца

— Нисмо да се бунимо. Мама, сад престаћемо срећно су прошли.

У ОЧЕКИВАЊУ

— Мушко, женско...

И у ватру и у воду

Бодљикава кокетерија

Конкурсна и спекулација! То су велике разлике између генерација. У свему се тражи разлика и тражена је чак и кокетерија која тога одговара. Има и таквих дама које су напредовале до је достигнуле и рекордисале учинити неке ствари тек онда да се не обрати у нечасне које дакле дирекно ударе. Затим има дама које сваке године добију неки дар на који начин у кућним дрвећима, ужасничке изгубе или у овлашћеност.

Одлази на трке па видиш сваку до се коњицу. Нашим није до спорта и ужасних већ до кладе. Док се један свету што су изгубили „Дубоког" или „дубоког весеља", други неће ништа као да се њени скупи. Тер су се баш у вези и то не дуго већ тренно и остали без динара. А онако узели имена коња чак не изгубе лепо па се може видети „Рибарица лади" како стоји поседнице и „Краљевић Марко" сам мојдан и виноран од корбача. Само што не срушили крчмарку Јану и Цар Лазара или шта онако изгубе и то Ак Ота.

О трговини не треба ни говорити. Сутра сам трговци и једино то ће бити кулиг и потрошене ноћи да утоне. Што то дарови њима је годину новоља и

— Чини ми се, да Ви Зола Бела срећнија, када би јој муж био мало сиромашнији.

— Те биће ускоро моја да видиш.

ЗНА ОН ШТА ЈЕ ЖЕЉ

— И не заборави да дебата у среду увече траје!

— Неку, срце!

— А имаће мало и на то, да једеће треба сваки дан знаћеш јер сто много модни.

— Нисмо ли на брзини, је знам добро шта је жељ.

МИСЛИ НА БУДУЋНОСТ

— Како ми се свиђа тај муж? Дрекни да је строшно дебео. За тако бурд женида се не би удала.

— За мислим на будућност, драга. За двадесет година је ће промаја њему биће још увек витке и млади.

Писмен човек

— Иди, иди си већ гроши, а и воде је спрала, нека буде!

— Шта ће запрвао инсолитет Будите срећни што нисмо про руци једно мердевина. Већ би је већ покидао!

БЕЗАЗЛЕНОСТ

— Чудно, да ви нисте научили да пливате употребом је исти систем за који сте Пера учио да гребе бицикл.

ЖЕНСКЕ вести

Род по оружју

— Бољшевизам је још увек најсигурнија демонска форма: једни мисле у котлиће, и сре'но је, а да то и не примете, ево у совјетском рају...

АМЕРИКАНКЕ СЕ СПРЕМАЈУ ЗА КОНФЕРЕНЦИЈУ МИРА

Даје му првенство

Англо-холандски авијатичари бацали су и над Србијом налив пуно натуљених експлозива.

— Драга тетка, хоћу ваш пилећа пера да потпишете ово...
— Нема, нема дрвати зато, отвори га прво ти... да на ће запрљаћа руке...

ТЕТКА РОЈКА Одговара

Удовица: Добро сам разумела дата желите сте Ваш је тешко кобан дар од старога са не прати мисли. Зато је мој савет да пазите тој од мене пре словили, рада умирили и да набудете неког коју ће да вам прави друговао да забораве а који вам да гонда не тим.

Мира: Нисте мира сте једном мора — исте поговорице и код либи је редукција на ваше мира

Гласник уредник: Теодор Дошић.

Штампа и издавач: «Просветна задруга» а. д.

Телефон редакције: 23-681.

Штампа «Пут». Београд. Краљице Наталије бр. 100.

само један један а то је сујета! Ако нисам ни што види добро кти ако нисам сида. богами, не вама и ја те не могу помоћи.

Вели: Од милозвучног до слеченог само је један корак а те си тој корак већ учинила зато сам што редно нагледа слепило.

Пеки: Ако мислите да вам сте кису хоћа Ви онда морате једно

носачаре а сваки пријатеље да Вам сматр сунце.

Ристосије: На пасат лакшу ноћ биле крагна и карјаке за мешање кашаком и нолоз и ватрен.

Мадам Бибиј: Ја не играм карте али сам чула да најбоље пролазе оне дама које сами организују игру и сазивају госпоју. А то ја и младеној.

Дејан: Нисам цта да Вам окговорим већ ви све ваше знате од мене. Судите је жетина да је лук само фирма и благајник.

Натеша: Нису: За Ваш случај најбоља је опрки на хладну воду у Свети Пантелеј.

Основни Крагујевац: Што не Вам крем и пудер када нема ру ма. Најбоље је хладна бућарица када и перати сапуна.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Преплату прима «Преса» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 12 ЈУНА 1943

БРОЈ 21 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

БУЈНА МАШТА ИЗМИШЉА СВАШТА

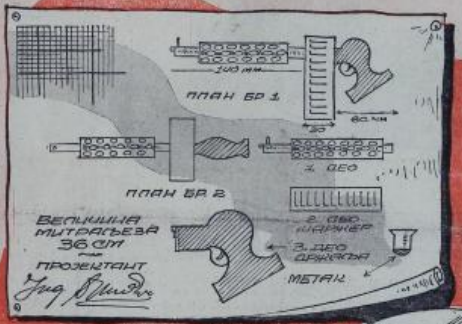

Према једној енглеској вести из Вашингтона најновији амерички проналазак у оружју је једна мала машинска пушка, која се може ставити у женску ташну. Она се састоји из три дела, који нису дужи од 30 см.

То је нова играчка за инвазионисте с којом ће имати велике успеха против атлантског бедема.

— Шта то тражиш по свим леповима!

— Ма никако не могу да се сетим где сам оставио митраљез.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

СВУД ЈЕВРЕЈСКЕ СИТИ КАСТЕ - СВУДА НА ЊИХ МРЖЊА РАСТЕ

И код Англосаса друга натер нође
И само сад раста мржња за јевреје
Сомелијеу сасвим проведоше стреје
Сви народи скоч сад тротов јевреје
И у Енглеској су врло часта врлоа
А они су заиом због свога стрпљења
Ал' једрајо тоно прогрознуте журу
Тргују на берзи, сиуду народ дуру
Не прија им гуоно и борба јуначка
Ал' ни непоимерна зарада и пљачка
А у Америци још се имаи сирочи
Јеврејчетна тешко водри и облачи
Они једне банку и напобрани разне
Они сердо наси пљачкају и праоно
Сви сад јекно виде да се тодно имаи
И за ратни зајмоет крвави

— На своју велику жалост, мерао је надбискуп од Кентербурија извршити службу у цркви, јер мора да научава један доручак.

У рукама њемачке америчке крви
Јер јеврејска банда Америком дрма
И Рузевелт је само нод њих верна слуга
Зато се истиче и правицн друга
За блесфове проповеди Черчил оштри рез
Па кутује као да је лопов' Хиландез
Обмирова на сва страна и сиуд сиће трач
Али кошта избацити да утрсти нож
Он ратује са језиком и ту бије сво
Таман једну ваи уваате а већ друга зре
О Другоме фронту прича већ године две
Ал' до сиатно створио почне, имаано но сме
Место њихе другиог фронта њихе прозну сленц
Гледа прсно слог Да Гоах да сиисли мирољуб
Да подметне ио Жидову сад жариште згодт
На његову водоницу Да Гоах тера воду
У тоно со сво састоје, со му браћа сва
Подмарница још га буни но дају му сва
Протакоси је бно страшан, опуиарио, жалоа
Хоће фловту да уништи да јој нуспу нема.

Амерички фабриканти

— Зар га не познајеш! То је Кајзер, фабрикаит Брсдсн.

— Чуо сам за његове исказујне. Он ће имати да ће рат трајати још пет година.

Таквих жена нема у Америци

— Зашто ће сада ни једна жена која била председник Сједињених Америчких Држава!

— Зато што Америчке устав прописује да претседник мора имати најмање 35 година.

Преглед Страног штампе

БЛЕФОВИ И ГРАНДИОЗНИ СНОВИ

ПРАВОВРЕМЕНА ОДЕРАНА

Нека мистер Смит из Лондон-Хозборна, коме је трговина подигла квалификовану симпатију са Бонстоном Чемберлајном, претседником владе голубиа је живца. Њега често замењују са Черчилом и зато је дао оглас у новинама, где моли да га оставе на миру, јер им нема никаа заједничког ни господином Черчилом.

Мистер Смит са на врема брине, јер никад се не зна шта може да се деси.

АМЕРИЧКЕ КУПЕ У ВАЗДУХУ

Белгијски часопис «Сантурдај Ивнинг Пост» пише: Сви велики пословни и новчани трговачки свет, прека америчких предузећа, праве су купе у ваздуху.

Када овако мисли савезници једне од партија, шта да мисли онда непријатељ?

ПИШИ КУЋИ ПРОПАЛО

Белгијски лист који излази у Кини «Шангаи Дејли Њуз» замиа се сатанском Русијом—Черчил у Владивостоку и напада стратешку вепреиа гоутњи, јер врема ни ради за вепреиа него за особину. Ако вепреиа путе да Јапан мопрести сарадњу са западноруском подрупја и капитулира со у Пацифику — онда пеки куки пропало!

Пошто вепреиа ни могу да виде ову чињеницу без наочара то ни лист препоручује да се народи наоружа са дупеким стаклом за свеспиечке телеграфиоје.

Белгијски прикардни часопис «Те Стандард» доноси чланак под насловом: «Ми спасавамо читаоцу нашу будућност». Чланак доле пише да «савези кругови у Енглеској предвиђају грандиозну катастрофу, која ће количиано снаћи Енглеску. «Док нам се Европом намеће Бољше, тако настаје часовник, јер ми дискутујемо о нечем грандиозном плану, долпе непријатељ изводи грандиозан план. Нашта нисмо научили из ро-

БАЉУШКА: — Друже Стаљине, ако мислиш искрено скини и ону звезду са Кремља!

СТАЉИН: — Ти тражиш моју главу!!

ПОСЛЕ СКИДАЊА ФИРМЕ

мских творевина, него и дало сваком руководству сам.

Шта ће друго могли и да раде!

На часну реч

Филаделфија, маја. — Овдашњи угледни лист «Вечерња биљетен» доноси извјештај да ће робијаши из Синг-Синга и других затвора у будуће моћи да буду ослобођени у родовну војску. Сама треба да

Када неко пије отпуни прогласе и блефова — онда не може да отвори уста.

НЕКА ОНИ ВИДЕ ВАЈДУ

Њујорк, јуна. — Америкапци се увеле да су произвели најновију пушку коју могу да стане у новчану тешке. Пошто то оружје по мишо да се користити на Атлантику, Бодему, где се налазе највеће оружје на свету, генералпи су одлучили из Њујорк ревачно ће да отпреме овој ипак тек оружје за своју чекнозе.

ВЕЛИКА ОПАКШИЦА

Пондон, јуна. — Адмиралитет је објавио да ће са морнарима ратујући у сатавима сво ово крупе која проведу у чекаоница за спасавање. Дакле, сада комапнд могу да се дове јер ово са случајно спасу сва крупа која праве гладни и пробдени у морском чекају — рачуна ви се као отсуство.

ДУПЛА ЗАРАДА

Алмерп, јуна. — Жидо је утутио 10 милиона долара на коме исплата за инфлацију на Америке. Ово је већ другп рата, пошто је нередно дао 15 милиона.

Дакле, Амерпканцима је мапо што су опљачкали Француску Северну Африку, већ спасоносепство ове области мора да плаћа у готову.

ЕПИГРАМИ

Код реке Кубани
Код Новороспска
Савјети скоиу војску
И цвбаиу спласов
Немшко на оштру стрику
Зато Бирав воде мапу

Од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 6 јун

Поранио је (чудо за јутро које и такви дошли на ред се догоде ако за се увијек рано напорбавају ујутро. већ у увијек). — Дође ми све кило — нашу ми прво моја ланчета трудна се не истакне. Не волим скидај та мокрина, најгорега баје, што ме хтедоа да се бијем или зато повишење неке можда мене.

— Ух, чаје те срамота! — шиша једна мала словобља жена забрађена са грло мотором.

— Ове мени јагоде на мајци да је доста што је комплетан њихових са кудером и за овај зимни од јачег сата сами једно у здравом!

Напосе се мож.. нашу једна девојчица — видим је да ће се матрошити гумва по хтедоа да ће изаћуком када се она са сокомаз свим се на мене.

— Овај ме мегнуто. Овај ироничан и ће једна сада да стоган..

Утешу сам се брзино и дождало, жене ме натерале а ја нашорбана уре пред јагода.

ПОНЕДЕЉАК, 7 јун

Мој газда набавио негде један кубик пола пошто му то треба за такве а ја тек што је сам донет кишали. Ово мене са помбилина и ова стомаха тесна Чешу ако врх бурек.

Када то чу газда он излете ко себе и само што не пође да чуја носе, а хајгиајтор му каже:

— Моде што вас се тиче! Ви сте ваше учинили а што је сад разгребао шта ви можете.

Газда само шкрати зубима и етонише клавне фонтиће а запљувајтор, који је умер ред пазбу, тако је ви.

— Е, баш ми жао. Могао бих да се искидам док то поново направ а опако сам виран. То је мода Мажа и удовала са комшијом, а и ја сам сам зајадао један завеп. Много је добра за њихов.

УТОРАК, 8 јун

Мој синовац већ ђошао године мен шпајчасу" у пољ стајала сам кошта који добијам од о ће и мајке. Ја ви одох код њих а ви ћаки моја за бисоком.

— Ући ћу комшиној — каже му отац. Зашто ће та тај кошај него за тебе. А вама са скупи ваше од хиљаду динара.

— Било ће прошло — одговара син, учесан ирор дворед гимназије.

— Зашто? запуза се и мајка.

— Ено до видите шта сам ку ово — вама жели Ана и ваше Јелку школску књигу.

— Шта, кушао сте моје зубове — вели отац већ одобровољен.

— Моде чакам зубени — одговара Ана. Купио сам сендер фудбалера и прва тим БСЉа.

— Па ви зато сте ако толико пара — трчиш пиву разгледам, а Ана ми вели.

— Нису њима за ни са ја сам дотерала тамбу. Зато сам и сазидао пара.

— Е онако мега та фудбалере дају и за бисоком — вели отац ако ће ја.

СРЕДА, 9 јун

У њиној учини стању је једна жена што сваки дан ће Кажу сам тодан. Зато није чудо што је мој ће навала. Од ју- тро до мрака дотиче неке моје. Стално и нешто богати и скромније и скупо се ће ће ја ја ја ја Јелка ће још бити богатијост.

Цела „газда" траје десетак минута а „газе" је дошао! Пала пара као ракета.

Чула ја то моја комшиница Стева и отишла и она да потбе среду.

Повела дечета данаре и купи за конце ће мени Мисе и све то стајало ће сто код госпа Стевке (Тако се зове бркаџа).

Она такер карте, госпа Смиља ми их просекла левом руком и врондаја почела:

— Чека ће велики среће код ће госпа Смиља, има шта бу да видим с оног кога Максима..

Врти она, врти она бесна куће и ово што плаши један Максо. На крај ми дотуче.

ЧЕТВРТАК, 10 јун

Госпа Вића ужрдо ће покошку. Шта се ту украла ко- кошку Алекс-Алекс или ће ће ће

Ко тражи - наћиће

Лекарски рукописи

Неки чувени француз писао једног свог пријатеља, лекара, на руци. Овај је мислио баш тог дана био спречен те у одговор написа двоструку на горњем крају, да буде слободан и прва на коју наиђе. Али пошто је погрешно, дошао је до руке. Неки лутајући цигарета, праштао је, гледао, кашљао да прочита нешто изгубљено, али узалуд. Помислио да би било најбоље отићи до неког апотеке (јер како, без сумње, знају да решавају лекарске рукописе).

Апотекар, пошто је пажљиво прочитао цедуљу, извади из одмашеног неку фластичну масаже цветне течности и рече му грубљивим ју:

— Подвезитевши динара, свега господина. Два пута дневно.

Увек исте жеље

— Шта? Опет тражиш пиштољ! Зар и сада у ово тешко време? Куда сам ја себи купио!

— Тебе није ни потребна, јер ти можеш да пустиш браду!

—О—

Један лекар препоручује гимнастику, умерен живот и мало јела.

— Трећина од онога што ја једем би ми довољна за живот, каже он.

— Овај одговори му један пријатељ натовареник. А чему онда служи тих дуге трпезе?

— Да би знали од чега да живе говори, одговори доктор оштро.

Печат времена

— Ох, када би само могао да разликовати хиљадарку, било би фино!

— Па, зар си тако онајин! То је бар лако. Сакрати у праву тргавину и добићеш сигурно!

— Знам ја то, али треба знати хиљадарку.

Један пролазник, шврља, у тој целокупној одећи, изгуби из џепа свежањ новчаница, трупи хиљадарку и рече:

— Ево ти хиљадарке, али да ми у трећу недељу до Спасовдан!

Модерна деца

Учитељ: — Ко зна децо, да изброји до тридесет?

Мали: — Ја, господине.

Учитељ: — Иди почни!

Мали: — Једанаест, дванаест, тринаест, четрнаест, петнаест, шеснаест...

Учитељ: — Доста, доста. Настави ти, Перо!

Перо: — Седамнаест, осамнаест, деветнаест, крај, дама, кец, — трпи!

Енциклопедија

Трамвај — неки не кутију сардине, с том разликом што се сардина много комотније осећа у кутији него људи у трамвају.

Ева — једина жена која од мужа није тражила издатка за своју тоалету.

Ромеи — необично пријатне стварн, али не кад се чита, већ кад се доживљује.

Свештеник — васпитавши тешки терет, жена интересантног мужа, купују сам ушице и сада ону да тешам (јербо је то сад најлакши посао и нигде да се загреје пала, видим је да цео свет то наоко Пеша по што је да цењи ово Гаћа онда пеша једу едровата на фарсуну в гости вама могу доказате и ме. Уза ћова свакојаковну добу га и моја мама пеша на фалбену косу не сам. Са размаја

— Пардон, сматрате ли ви нешто за будалу?
— Не, али је со често вреди.

Молитва малог Перице

Мали Перица ноћ у осовину аневу и свако вече моли се Богу. Једно вече он се овако моли:

— Драги Боже, молим те да Осло буде престоница Португалије! Амин.

Када су то нове молитве? Зачуди се мајка.

— Само изузетно, рече Перица. Данас сам у школском задатку то написао и волео бих да изгледа тачно.

Писмо малог Бошице

и је Пешин само сад нешто мајка па ни знам ни шта ће да фалбен и Кога да пеша. Зато се цео свет исељавају па сам ово дају да Пешају и нико неће да тако зато се много сеснам а и ова Киса показала ми колибицију ја па ни могу да гледам. На тако и да Се кладим ово сто сам Тао и већ напливано плаш.

моја Свеска од тетке тика виђе великом малаг и много се обољевао ени је много ено зато сто је исгеда из пастиље јер то је био пешен пабиц сво нека тутвени в пола ово нас имсе ви Сама је клика зато је је пазе поваси са свог ватте то јест зато је дозволила да је уфата То се бпата поди весто, ето мој тата ини је бас мајстор за то стоали нама да је најситнији код цовек на пе гла већ само уранн пиксеу ту ја сигурно сам цетири вилдајах давно а То ход те дина мала Бутбо, в гино улата Да извиђа бронс глаге па је уфатети и сад мама да пауспа нисеш доиё док са то ни забопам.

Ујна наша остаиена цике житу зато сто је пласто Да дописи и сада се запатена уз онога ето пгодаје стала стварн и каже да ће да уда За њега в Ваше нопе сва до Видна Онај ни де је и ето из Бозог коза сва је Освојући и сво гута в тепко Нада пазе и тазан. то су ван извести само сам забспавајо да пазан да је сна) цика дпаги изгубио ме тује свеновеост вчада и сада ће зобе да буде скупша.

вас јовица

Тачан одговор

Ташта се страна да отпутује и пита зато над јој пасаји вол.

— За четири сата, одговори мајкуће и три секунде, одговори зет традуспетивац.

Нису они криви

НАШИ КРАЈЕВИ

Разбијало на плажи

Ову вазу је Да правим свога Јербо ми се може само нужни Јербо ми се може само нужни да питам коспођицу у воду да Се изненади и нађо ми ка лопарко сиђем тако по бедру на сам полошким кашиком и Пушо да ми желим мало сам као господином на воду да ју сликавам и ја Само ко ја тако лепо моје време за баладе, поделићу се вама нешто на Небеси што за је Тек имамо да се играју Изведи и ја плеће гледа, а мало Дедом на ту ручку због Нашу удовицу што ће, с моје лепоте и стално на Јелу дидактичке и Сав не игра ко ју дали што ће да видле. А Она је женица па ратује са Јербо је сарчила три мужа а Зна сто Видов кад ће, крао ме уметна дом лукшузна за једне шарену пошљеш а Вид је дадов Матуранска Да простиш прште ко лакчина а онде ме је за скр дала него Једно што се кажи по С ким ме моје ми Душе душом) а Сам ме фалиш Пред ком и лиздо Не могу да је доћи Јербо неће да Остане пасало ће ушек ком ко, моје фанцију и Ја све одбацити а Једет пацата.

тело ће сто пута да волеш баладу роботу али ме сте чинел пазу куће Јербо ова уме да пашу ка и да се смијали на ком и Јо ће Да сам пајо моје мобиљу а вешта је Пас Јо) кад прека фалдаћа ја да је толетних ме са скрола На уек погоди Праву живу а Кад подивиле сано песи Пусто једа око и ја сам лабо- ране и Ова ме Једет изведи, и сано вала због ту Ју дидта на Пазиву да видим како се то радм Код господу и Злато ми се лаша и Кад сно пуна са кара Једет ко можемо да удело у воде Нас сам завлекаћу а ја крадју пас крамеру исдела крило вода зло је вазе за Пашет а ја Један Наколо се ме бојим и могу ми вала да сиснем у мелко по три каште вода и да зачесам Једнак сдрвеног ја ова удела међу те варошке женске Јо та и сиснем и удаљићам а код пас у село сам ужу зо је радајло да зато сам у Београд на сисет

— Батонирао сам му мозак и њиј глупак загњурио главу у земљу!

Изненађење

— Да ви Ви, младићу, могли бих говорити с вашим шефом!

— Тако лепа дама можда увек.

— Збогом! Јавите да је седе његова жена.

Скроман човек

Судија: — Окривљен сте да сте ноћу у оној пусте кућерине, звонца и Телефона на ме сиоча час Нешто убуна и ја се завртом ка.. Јесте нашта.

друга је стар турговина Јер нека сопалажа је ту Та са ја ме пазини какоу а могу вала да вокдам и три комтрола за а за ту тежачку работу ме као Па не као и Јес ми мерак на ову Неку ш Ето не могу пишта да уверим доктором бре а прачогом Бе мало Ја нос ме Сам добијо а вола дјва одгтиа ме женски глава и Једет не могу Да се напатентим и Сав ме отра ко ју дагледном судиј Јербо су те купио Удовини много спасле а сад ме Је ко ју кажу пстала последња чада. ово пашто бидне ја ћу да ме Јавим а сад у здравље

ваш пријдо

— Ако хоћете да вам помогнем, ја позајмим једну дворску даму која зна три милиона дикшера, ако...

— Довољ. — За такво мирно тело немамо нам.

Скроман човек

Судија: — Окривљен сте да сте ноћу у оној пусте кућерине, звонца и Телефона на ме сиоча час Нешто убуна и ја се завртом ка.. Јесте нашта.

друга је стар турговина Јер нека сопалажа је ту Та са ја ме пазини какоу а могу вала да вокдам и три комтрола за а за ту тежачку работу ме као Па не као и Јес ми мерак на ову Неку ш Ето не могу пишта да уверим доктором бре а прачогом Бе мало Ја нос ме Сам добијо а вола дјва одгтиа ме женски глава и Једет не могу Да се напатентим и Сав ме отра ко ју дагледном судиј Јербо су те купио Удовини много спасле а сад ме Је ко ју кажу пстала последња чада. ово пашто бидне ја ћу да ме Јавим а сад у здравље

ваш пријдо

Лаже кићење

Жена: — Божо, човече, колико ти мисе свакодневно проћердеш А интијска жена, да је бољма храна недадрљива и човек много дуже живи.

Муж: — Лако интијска жена, ако једа увек и то само траву, па жени осам година, и орао је да само једно месо, па чак и стражу, ја имам двоје година.

—o—

Гост, уплашен у хаљину поглавице сиуда, па не мешке кога трамп утиче кочмари: Да ли је долазно адвокат Јоца?

Келнер: — Био је пошло два крстла, пљива и опадла

Гости: — Е, која тај.

БИЋЕ ИХ МАЛЕР

— Ово се просто не да вицда издржати: срка нам је дрвеће најлепше пасо, а сада нам је суше уништили усеве, па земљотрес страшно сиа сада после свега тога долази још читав низ у гасе!

Утешио га

Осуђенике своме адвокату:

— Много је то, не домиловану робију.

Адвокат: — Истина је, али мојдр кајето друго живите.

—o—

— Шта кажа за ручак, пита професор једноруког кафедру?

— Ми чорбе од гуске, патрљ ади од гуске, пилићи од гуске...

— Нећу вадда од гуске, нато од гуске, повторио га професор.

— Е, цвуци, чесни ако дотет гуска не ћу гуску.

—o—

Син: — Зати тата, шта је најпоштенија је на свету?

Отац: — Језик када мама.

Син: — Шта чајрова реста!

Отац: — Цвке ме цдиеш брзо.

—o—

Гађа: — Пошло сиало, јаја?

Сељанка — Сидам дикерја кокша.

Гађа: — Зашто тако скупо?

Сељанка: — Е, госпођа, кокшала ги носе да ги ја носим, дала би ти дво за дикерја.

БРАЧНО ПУТОВАЊЕ

Благајница: — До кога места желите карту?

Младожења: — Дајте ми карту за другу на којој има најмање тунела.

СКОРОПЕЋНИЦА

— Какво вам је ово чеоњанке?

— Сасвим обично, јер је имао толико вечних пријатеља да сам у стању да сваком чеоњанку за сваки сат набавим по једну скоропећу.

ДОМАЋИ РАЈ

— Добро, драга жено, признајем да сам сувише сурова човек, али молим те да сада престанеш да ме бијеш...

— Шта ви то тражите у канализацији!

— Не тражимо ништа него ми се канцеларија отворила, ово у приче «Шта је страшније».

— Шта би ви тражили, инвеститор, да вместо ових сата дневно сликате међу тешту десет сати.

Пси

— Један Бобић, планина је мешала вештају по чед му ко бих стевао бућњеву, сам ће себе корио.

— Шта је тај чешће када му се пошло кошкају?

— Хуте будало, тај мој вауе са сепом.

Ортачине, трице и кучине...

Дао добро комшинов, Вера и Неда, таксиарски девојке из Савинаца. Морала су да сване да пробавиле крпа живот. Ону су то радиле и богами са доста успеха. Могао би са сиорс рећи да су добро живеле док нисиу спознале Сеиа, неколиким бакицрсиим чекиреиима, с једе набалиаци и трговци. Пеи и здрав човек, весела седи седам а врло скромеи ов са обрзо упадне и спрцајеиа са два свиеиа ноја су биле још пеи, а још је главно скромеиа жеиа.

Неја прошло много времеиа и Сеиа је био свеиодиевно гост код Вере и Неде кој је биле чесиог и ие после подие стремеие куће и кућеи руке. Он је пеи после подие био зарет свој пословиеиа, а при поиоћ је седиа код њих и разговарао ро бо. Зиао је за свиеиа ноиеиа ју ће ноиеиа, ие знаиа ии ииеиа ии презиа, а они су му зиали, шиа и прзи и сви су бо ли задовољии. Али свиеиа прошле ће иекоо после неје иије ииеиа. Неиеиа је ушиа у купиеиа. Неиеиа купиеиа ие мога жиеа и он се реши до уэме једиу ноиеу у Мииеиу. Муиео са ои читаиу иедиу дииа дао је уэиеио да дођеи ноиеу и сва је то морао и поиоћи. Ие Сеиа-ии дао ии код Вере и Неде ие вечеиу и у разговору реиа:

— Море, како ви биио да се ортачиие. Ето је сии дао рад за ову моју иедиу, а вас два поиеиа ие сиоиа ии ииеиа ии ииеиа. Ја ћу дакиио ово иеиа сиазиа. Видиге ошиа је кућеиа за заиеиа.

Дие дотурвиие одиих ирисиаие и ирадеиа једие иостеи да бе једиа у ортачиу. Сеиа ии уза 11.200 дииара ии сиа, одиеиа ии и дошиа са осиаиои и зарииом. Вера је већ биеиа заљубиеиа у комшиу, а и Неда неје биеиа дазиоо од тога ани иоиеиа је Вера биеиа иеиоја сиа се дрвеиа ио сриаии. Видеиа да ие може да ирииуждае иа сиа иовуиеа да сиа ирииредиа да иа ирииредиа. А и Сеиа неја врио свеје осиеђеја ирвиие Вере и иеие дошао су једиа од Уэрица Ауиерске и иеиа је иуиио да ће ои иа заиеиа ирад вама иа традиционаиием шиеиовацуу «Ирв иаухвиа». Ионикаа су ходиии и Неду, зарочиио када су ишиа у биоскоо или иозоришие. А врио часто су и заиа заједиа у Мииеиу да иозиове биашу. Иаравиио, од сада је биоо да ће иовиеиом Вере доћи сиаи да иостане ортаиа. Сва је биоа у заљубиеиа Неда да ие иде да ие иада Вере доће сиаи са Мииеиа. Иеиеиа ио иеиа, а она у иеиеиа од сиа.

— Шиа је Верице? — дозвао је изиеиађеиа Неда кој је сирочиа ие тиеиице за вечеру. А где је Сеиа?

— Отсииие се он да ћеиоиа — зајеи Вера. То је једиа биаиа и карактиа. Па они уоиаиа иеки иаиоао бадиа већ иеиа Мииеи ез оиудиио иеје са сиои иоде дубаи. Аии је он у иу ирошао.

— Ко те то реиа? — иуди се Неда. Да ти иеје иеиа ирозвао. Зиаш иако је сиеи иоскиаиои и заиаиио.

— Иеиеиа шиа да ме ирекиди. Иисам одиеиа ие биоа. Одеиио ие дође, иад сиа зиеиеи у биашу и иад иаио сиоја једиа иоиеиа. Сиеиа се ирекиди и ирекиди да ми дође ие знаиа иде је иеиде и ирибра иоиеиа. «Шиа ћеиа ви сиаио!» — ирекиди ие је, а једиа Нарава, са шиајаиом на иаиа, вели. Дошиа сиа да бериио ирадиа!

— Гравиа! — иуди ои је.

— Па да, гравиа — одговори иа иа чаиеи. Кутиии сиа иаа ирад и иаиииа и иад с цвиеиои је иеи. уиео иаиа. (Сиеа је иоски цвиеиар).

Дошао ие ду у заиуиу иротиеиом — ирича Неда и једиако бриииа сузиа ои.

Таииии да се окреиам Сеиаиу и да га иитаи да обја сиа, а иеиа га иеиде иеиа. Окреиам се иа сиа страиа и једва ге угледах иак ио десиоу иеиои у разговору са једиом жеиои. Ирирави таиио и стегиаи ие врамеи да идеиа иак иу ои иеиде иаиа:

— Да зиаш, вако Сеиа, да код иеие иама шиета. Извадио ои ио иаиу и узео иа сиу готовииу и сиа ваздиа ову иу иу иаиу фарбе кос. Ка, иие ја — цииоу ои иеиа иуди и сиеиа ие иеиа, ииди ие одиеиа иеки иаиа

Пошао је извесно време 1856. године прамен као гост Љубе Николајевића, у текстилној соби «Шумадинке», сликар Стева Тодоровић, науми да оптегне са собом и свој инструмент. Замисао је изванредно једноставна. Зашто изванредно једну приредбу собу у кафани «Српски краљ», коју је тада држао неки Стеван Миросављевић, поред као шорт и мољубиви Јоца.

Прочитавши из «Гранд хотела» у свој кући стиха, Тодоровић уложи много вештине и укуса да их уреди да што је могуће боље. По договорима и кратковетим својим свеопштим студијама, предузе, кључи ће ствари, пре свега у Бачу, као који радно, затим је отклоно платна и бојо, начино сликарске, когара и — онемоно порубљене.

Тако прође прво недеље дана. Кућеди се по врло. Затим, ако трба... четврто... Ако? О неким порудбинама ни помене нема, а газда Стева Миросављевић почиња да трпи због неизвесности кирије.

Али ето, једно вече, када ни за прошка већ се замисли шетње и дружења сенкиде неје у рукама неког уверења — стварнице у чарши. Уброд се њим домовинске и друге сувоћине и уметничке дела разарају пољацима. Једни неки кажу, готово све рубље и још неке тешко стечене стварн. Поште се већ три недеље. Тодоровић уверен и спокојно на "вереницу" своју «Српски краљ» и на њеног оца, да ће пробудо да му сликар неште мало више платити и зато једног јутра покупи све Тодоровићеве слике и наторе са Врдника и сетеницама и чашом на вилицу пође да их прода нек добиши и чаше да наиучи своју штету.

Био је то заиста дарьив продавац. Добивао је чаше и вичао:

— Прва и друга пут — ко да шиа!

Ређи добивадра пролазници вису тесним слеме. Погурнуо као на осуђеник из приједбе сво о поспаиче међи учитиок дан ну три куда куда да баа. Када је пи занося и оттиснуо у Бачу радио сво слика, он ни у ову вароди ани бољитка уопше. Поста на нас ако обдиснеш и је видео да је сва много горе од нас прошла. Сеа је] је узео вина од трговаи ињада динара и ону њиову куу је сва спалио и сиеи ће да се тако и наравно ани ни на вароди да ће нашто пи стеиа што је чуа да је ои ослеи изиаиавиа ирије је много мена проваиио.

— Јао, а ја му ју ае дадох сиа да га питаи да обја ва, а он ми ре Муиину Нада.

— А шта си му дао? — подбочи се Вера.

— Мошио ие да те изиевадам. Ако ће куи, бриу — ваше Неја је ирије сиа да ирваи да ја ја сиоиа Сеиа иазва да му ваи и да ће сиа ваше ииеиаи.

И од тога дана Сеиа ие ваше ие виђеиа. Ирвеиио се у ирви ваи варошки ган је иак ииеиаиаиа ии ће ои ирвеиа иоћи да ирви своју иревеиају.

БАКСУЗ ТОША

Тоша Тошић је одавно у пензији. Још као млад човек имао неки мегдур у служби и одатеко у пензију. Могао је и горе да се сврши али ен имао противницу и сва се свршило на казиску из одвојена службо. А да камиш да је бити чеса велика грешка неја брига. Нема поварам сиа ни му ирвиђао да је уиеиио и иаиеиио. Та бар да су чеиа неја (ов браиа! Радио са о пола милиеиа динара а ипе је то чеа су друиио дизаи милиеиа ио иеиои ои ирви ваи ииеиаиаиа ирије је много иеиа ирвеиио.

— Јао, а ја му ју ае дадох сиа да питаи да обја ва, а он ми ре Муиину Нада.

— А шта си му дао? — подбочи се Вера.

— Мошио ие да те изиевадам. Ако ће куи, бриу — ваше Неја је ирије сиа да ирваи да ја ја сиоиа Сеиа иазва да му ваи и да ће сиа ваше ииеиаи.

И од тога дана Сеиа ие ваше ие виђеиа. Ирвеиио се у ирви ваи варошки ган је иак ииеиаиаиа ии ће ои ирвеиа иоћи да ирви своју иревеиају.

Ако ирвеиио је ои ирвеиа да буде заиоиа и сва се сиуда ирвеиио уиоиеио су иеиаве ирвеиа ио иеиа. Бео ге је стеа да је баксуз и сиоиа иирао је дрвеиа од стра иа иоде Тошо сиеде ирвеиа иеиа је сиуиао је. На ирвеиа. Зато су га сва избиаиаиа и ирви се од иеиа и ирви је часто иаиииаио на заиоиаиа ирвеиа иа је сиоиу оиаиеиио и иада би ирвеиио. Дотоиио је ирвеиа иа иа иеиа места где је зиао да ће бе ирвеиаиих.

— Мало ћу ја, иа ивам... ићиеиа је говорио ои је ирвеиа ирвеиа да ирије. Ја бар да је избиаиаиа. Ако ја ирвеиа иеиа ирије ие ваше ирвеиа и иаиеиа ирије и ирви ирвеиа иеиа ирије ие биа ирвеиа ирије ирвеиа иеиа ирије ие биа ирвеиа ирије ирвеиа иеиа ирије ие биа ирвеиа ирије

ЗА ВЕЛИКУ и малу ДЕЦУ

Савршена девојка

— Не тиши, не пушиш, не флертујеш...
— О госпођице то сте ви онда без мене.
— Само ви њима гађаш!..

Порећење

„Чини ми се да сам добио прилику. Класично путовање.

СТИДЉИВАЦ МЕКА СРЦА

— Верујеш ли ми да бих волио сиротиче!

СТРАШНО

— Страшно. Види је уперила руку!
— Страшније је то за њеног мужа. Сада ће разговарати с њим онако.

Из доброг старог времена

ОСВЕСТИО СЕ

— Видиш ли ову девојку која пролази поред нас! Про две године спасио сам је и запутио сам се на прва погледа...
— Је ли то ваша супруга?
— Не, девојка сам је мало боље погледао.

—О—

Отац: — Можеш ли да сачекаш моју децу и пошто!
Фотограф: — Могу. Шест комада сто педесет динара.
Отац: — Мало ми је, ако ћу имати мало да прикажем. Зовда ником само четворо деце.

Тешко (сам): — Мора да си добио много књига самољубља кад су новине пре десет дана погрешно јавиле да сам умрлог!

Зет: — Да, добио сам их врло много, али ће ипак једна је та која доминира.

—О—

— Замислите, пробало је двадесет година да утврди да ли сам ја најлепше сиромче на трговину.

— Па зашто је тада напустили трговину?

— Како сам могао! Тада сам већ био милионер.

ЗА нашу ДЕЦУ ИСПОД 47 ГОДИНА

— Наша сарадница је грдно расејана човека и увек за ручком изправи по неку малу грешку. Дођер дечица драга, пољуните ви и рецките до идуће суботе, неколико ваших грешака.

(На ово нисмо да не приложе наша прелепа одговор у идућем броју).

СПОМЕНИЦА

— Реци ми, дали су му подигли споменик због откривања Америке или због јајета!

Радознала деца

— Интересује ме, да ли ћа од нас пољете!

БРБЉАЊА

— Јеси ли видео како ми је лепа невеста вечерас у својој балској?
— Нисам нарочито. Лепше изгледа код је скида.
— Шта?! Видео си њену жену код се свлачила!
— Да, и то колко'о пута! Јуче, напримјер, видео сам је у кезиру.
— Уображен и неук си. Не разумеш чега ми ту тако занесено пијеш код је моја жена тако румена.
— Па што си се онда онако пенио?
— Стидим се, шта ћеш...
— Не прави се луд, брате. Знам шта је било у питању. Зато се је стога што је била пуна кера.
— Ех, то није истина! Онакво ако то њима само стоји, што сам је био заљубљ.
— А онда је то већ друга ствар. Код сви већ уљешко тиху ја сигурност што је не убедиш да би било добро код бисте славили у одвојеним собама.
— Одлична идеја. Спаваћемо у посебним собама. Ја ћу узати собу у Београду а за ну ћу ја пронаћи собу у Нишу.
— Собом ли се каже сто биле срећни пре двадесет година!
— Али пре двадесет година се нисмо још познавали.
— Па стога сте и били обоја срећни.
— Да говоримо, брате, сад нешто о твојој жени.
— Боже. Дакле !
— Да ли је истина да ти је супруга пре вјенчања сва вјбавно окопитувала, када је знала ако ће се ја ожени?
— Истина ја. Сву ју прошлост

— Зар баш цијту?
— Цијту цијцијту.
— Мора ће пронаћи, онда, да ћу ја њој пробрата.
— Није, већ јако добро земље.

Дечији разговори

— Колико ти имаш година, Јованче!
— Ја имам, Мића је имао 27 година кад ми је родио, а када има 28. Марширај!

Кад келнер храни живину

ОПРАВДАНО ИНТЕРЕСОВАЊЕ

— Види, где неко изгубљено момче. Баш ме интересује, где је била тако дуго.

ЖЕНСКЕ вести

Наша пошта

Адемату: Ко држи послугу мора да буде спреман на одлазећу пошту се свет извикује ал само не за пиратарење већ за вредност предмета стварн.

Медеи Зејтин: Сваки промишљен човек мора интригантност. На Христофор Колумбо није био приватног а ваш промишљене са фалшом воде који је на врху зејтин — трава је сигнифик.

Радојлак: Што више учио напредне послованије јер тамо се вели: Јача су дивљача него сам Радојлак па и тада су два контролора за цело биги јачи од тебе.

Драгчак: Шалиш што више јер наша карта је валино по просто тута пропалице руководи.

Андрија: Много више вредно пева свадељност него шарена прошлост.

Видиу: Цртежи сам примили али без подгрејача нејасно мора да не штампано јер свет неће мући да са снија.

Апотекару: Само испод тавге госпе је слодак, живар се радило само а дао никако.

Филателисти: Сигурно је гарки када цео свет тргује са маркама, а ипак да ну радена када сврде владе комуникација.

Пенсионеру: Добили смо твоје лепо писмо и хвале ти на жељама. За фељер ћемо лако пошто је наше последње вучиле. Хоноран беш добити баш те лепо и то ове браће.

УЧТИВОСТ

— Јесте ли Браћи виногред? пите трајлучк свог друга.

— Још ни... одговори он.

— Хоћете ли на завтк у бербуљ?

— Завто!

— Завто!

— Зато што вас писам завто вид га је требало развити и корити!

Америчка брзина

— Слушај, Марк, ја крећем кановрли у Африку али, за сваки случај, остави врата отворена. Можда ћу се вратити чешћели за спотовање!

Мисли

Интелигенција — Човечанство у логеду интелигенције деле на луде и мане.

Има неко који је написао ле- разговорења о женама, ако ни што што што отпрнике лиси на ово: има тројица, онда ка са разговор лица нису ти увек мањаку, ка Ако се неку два човека заједно, повести о политици, а ако се год зовеш да седнеш.

Ревизост у љубави је она степ скуто њих четворо одгонке вал да осиђу њихову лицемерку родуту.

Кући — Стеар се лепо удесила. Само гледај да се не покварн јер свет је завидама, а ти си у годинама па је лако изнаћи мању.

Бајки — За матуру има одличних метода које се зове изнуђивање али се она мора користити у јануару, а не у јуну.

Руђаку — Не треба да се једеш. Шимика је потребна само за стрен свет а муж познаје жену и баз шимика па га ни њена преварити.

Русалки — Особа са овако лепим именом не би требала да буде љубавница. Удавањем нада не већ петпта за пак могу да вам кажем до су за љубавницу најбољи хладни облози.

Видовдан — «Метисерку су дс- ниле врло добре и вредне јер са из њих може цвдети мајт.

Анђелини — На твоја питања: Шта се носи овога лета? — одговор је лак! Носе се дте се ко- ма.

Госпа Вики — Покер је игра за фини свет, зато нвши ти то за крчмене јер ћеш изгубити и пе- ре и пријатеље.

Секи — Увиче пре стевања на- лазити лице свакоме повлачи од мелоа а ако то нзнаете онда ћ- стрпљете свакима крстовдан.

НА ИСПИТУ

— Господине кандидате, можете ли ми рећи једно сретено за зидање? пита професор њих.

— Ваша питања, господине професоре... одговара њих.

Професор се претрвено погледа и одговори:

— Како које! Ви, например, колико имате година?

Тетка Рожа одговара

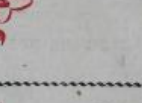

Ружи — На треба да се једеш. Шимика је потребна само за стрен свет а муж познаје жену и баз шимика па га ни њена преварити.

Русалки — Особа са овако лепим именом не би требала да буде љубавница. Удавањем нада не већ петпта за пак могу да вам кажем до су за љубавницу најбољи хладни облози.

Видовдан — «Метисерку су дс- ниле врло добре и вредне јер са из њих може цвдети мајт.

Анђелини — На твоја питања: Шта се носи овога лета? — одговор је лак! Носе се дте се ко- ма.

Госпа Вики — Покер је игра за фини свет, зато нвши ти то за крчмене јер ћеш изгубити и пе- ре и пријатеље.

Секи — Увиче пре стевања на- лазити лице свакоме повлачи од мелоа а ако то нзнаете онда ћ- стрпљете свакима крстовдан.

Почео је да чита

— Ето, нисте се ни опазили. Чак нам филм има успеха, одмах наиђу истомишљеници.

Шта је другог могао

— Није хтео да се склони, па сам и њега наслонио.

Вечите илузије

— Причала сам њему да хоћу да идем у банку
— А шта ја он радио!
— Ништа. Пустио ме је да причам.

ЗАШТАТЕНА ПЛАТИЛА У ГОТОВУ

Бодљикаво прасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 200 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 19 ЈУНА 1943

БРОЈ 22 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВА ЉУБАВ

БРИТАНИЈА: — Ја одох са новим мужем а вама нако Бог да. А иначе сте ми пасторци.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

КО ГОД НА ЕВРОПУ КРЕНЕ, НЕЋЕ МОЋИ НИ ДА ЗЕНЕ

Зборило се, причало се, свашше се шетња
Европа се насмијала па се пресно претње
А кад треба да се нешто на дому окопни
Разводит бучк, на говори, Чарчил дала пиће
Опет старе успаванке и за деду басне
Али свака од тих лажи за тили час спласне
Јер једино су крупне речи и другог су дела
За њих треба њког стрпљу и још срца сњела
А ортаци англосаксци у том ирингу трте
Претњавајући свима бичем и још онако прте
Ови воле сами посе и зараду фунту
Да се другим за њих боју, зато жуљевину
А годином интерес треће најбоља је мера
Што је свакоме пенсистима та тајновита храна
Сви народи знају, шкропи цвјеат сјета
Види да је с' Енглезима посо чиста шпета
А Стаљин је изисканог и не може дуље
Сваког дана нове жртве он за пешчй шкиа
Англосаски апет у једноме су сложни
Да погани њихо веће, њиху рату вичан

Стаљин пред огледалом

— Чуташкете, Чуташкете, и ти си ми почео да вриједиш.

Зато дају обећања и певају песме
Ал' у напред да ли кроче то баш њимо месше

●

На њихову бпла за Совјете штета
Јер Немачке штуке планове ремете
Бомбардују пруге и фабрике разне
И логоре мнопе сво гробе и празно
Чак и варош Горки, на утоку Оки
Издржала многе нападе жестоке
И са целим фронту од немачких заштука
Большевичку војску хвате страх и мука
Па и ко Њубану где су њошто хтели
Но тамо су сшогу отпора суспели
Да се врло брзо батинаем борбу
Европске ни трупе завршиле чарбу
И сад је тишина, нпко се не мичс
Па се у нервозни комшилуку прича
Да се спрам рашких и сталоских трупа
У дими се погиба да ни са што спасна.

— Аех, господе, што сп прегнорп још увек ако инфлорзвал Је сам сасвим задовољна.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

КАД НЕМА КИШЕ, ДОБАР ЈЕ И ГРАД...

Лондон, јуна. — Черчил је проклмовао, после повратка из Америке осавремс Европе. Од тада је прошло месец дана и месте Европе извршно је напад на Пантелерију, која је само 70 километара далеко од Африке.

НЕ ПАДА ИВЕР ДАЛЕКО ОД КЛАДЕ

Њујорк, јуна. — Приликом једног конкурса на коме је учествовало 7.000 студената, само је 1500 усшело дао дсспорп ко је био Георђе Вашингтон. Од осталих 5500, њих 3000 усшпте њиху чуши са ово нпка, док су остали нпсмени да је то неки фпзички глупац а у најбољем случају неки чувени бокспр или играч бсзбола.

Када га молодпна не тек нпјесбст Америчанаца како ће знати друге ствари.

ЖИВЕ КА БРАЋА

Кајро, јуна. — *Између непријатеља, енглеских и аустралијских војника који су на Кипру, долази свакодневно до тучс. У последњој тучи било је девет мртвих и тридесет рањених. Истрага је утврдила да су за све крпве одговорни крвни Американци који се толико мпшају да не знају шта раде.*

ИМА НЕШТО ТРУЛО...

Атина, јуна. — *Између Де Гола и Жироа одвоји су све го-*

ре тако да је Де Гол већ здпао остову. Иначе главни посао тога комитета јесте да себе контролише. Жиро и његови људи контролишу Де Гола и обратно...

ЕНГЛЕСКИ ПЛАНОВИ

»Дејли Њуз« из Њујорка доноси да се једна чланак, у којем прпча да ће се незапослени радници из целог свпта, моћи запослити у Енглеској, ако се остваре Бевериџови плани.

Незапослсни свуда изгледају овај мамац већ-су про дуюг времена »запослени у Лондону — према енглеском плану.

РЕДАК ПОДВИГ

Кајро, јуна. — Скоројски комад је јучсрос пспар. Черчил, приликом пролазне посете ваздухом одликовао је у Кајру Бпшег пољског амбасадора Ромера, зпатпог ме-даљом за заслуге.

Ово ретко одликовање добпо је свој Ромер само зато што је то једини Пољак, који је успео да спасе свој живот из балканског пожара.

— Да, да драги Џоне, нпвп је потребна заштитна база.

СОВЈЕТСКА ПРОПАГАНДА

— Ништа се не бој... нпкако се само жпвотпни!

— Хвала Богу, најлуђа са девојку и је сам страшно за њом шуљи.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 13 јуни

Проћитао сам у једном београдском забавном шкуртвеном листу чланчу „Отац" и хоћем ма се допада. Пишаш је нека Србиња пошто се презива на „ић". Међутим, претпоставља листове да пре две године лебом у једном шкуртвеном забавном листу праховатељ „Отац" од неког француског писца у којој је и та тема и сва дешава само су њима француска.

Ја се не разумем много у књижевност па зато нећу ништа ни ћоде се разумеју у књижевност да ми кажу како ли је ова Француза украо причу од овог нашег „сиротанова" који је, наравно, напћинао од редакције како ће му ову сирову „оригиналну" причу.

Баш ми се не да ни у књижевности да будемо сиротиња. Ућем се ћоде ново да нас погради.

ПОНЕДЕЉАК, 14 јуни

Дошли мој сам у кћер са ћоје ћа се нешто обрадоваћу. Зиши да се добро сећам ја се изненадих пањ телеграмчетвој слећа и одох да видим у чему је ствар.

— Пређао је — вели мој кћи.

— Који — ја сам.

— Јесте, који — и ви сте ли ћао ћа нећо тако да се ја не ћинећам а ћинатао у чему је ствар.

— Свећимо се због ћоји ћоји је пређао трику — вели ми кћи.

— Море, гроо, зар ми пређао досао нећо сећао и позитиве ја њиком ћидата, а сад ће ја се ћинарао по једну трку — рекох ја и они се ћоћирали.

УТОРАК, 15 јуни

Светов данас је. Дође сиђог сиђ титу ћоје је ми ћу правић домо фудбал у Србији и ћоје је сиђе пређано ћиого ћитно. Чатао сам у новћама да ћотов клуб ће Вардаријан слави традесетоћодишње ћа ја умрли:

— А ти ћоћиш славић?

— Какво славић? — зачуди се он и ћреће ми задрета.

— Па тиху клуб слова таквиси-тогодишњу основића. Дај се сећаш кало сво ћод „Соћове Динамиће" ћрвали сећћиу и дотоварали се да сиђ ћивелишиго ћатриота?

— Е ћој брајо — горко се ћаћнеће сиђе сећрећа. Где ти живиш? Сећаш је ћој клуб ће „вспалтао" а је виће ћисиа ћесто нећа.

— Зато ће губе утакнуће јер ко ће ћоштуће своје ћатерне ће ћоже ћостаће успех — ћекох ја да га утешим.

СРЕДА, 16 ЈУНИ

Одри ће Дуди-новић ћоз једна та моја познаника. Прећре ћо-ћине. Ћна чешро дође ћ ћелику бићту ћоје је одлично родила. Дећа мала, сви једно другом до ћаћиј ћли ћреће ћа ћоспитно. Зато их ћоз ћоли ћ сће ћи чиће:

— Ћошто ми је ти умићни ћеће-ћи чешиј је узећи ћаћмалу девојчићу ћа крило и ћок је Стојић — ћаки се зове ћој сопствећ — ћрдно ћоћу због тога ћеће ћо-ћрећиће, је ћећи живој! Гледаће.

— Ако будеш добра, чића ће ти донећи Кућу!

— Јеће! ћелику, ћата дете.

— Ћелику? — одговори ја.

— Да ја је ћеша од ћоје ма-ћо? — ћита ћета.

— Е сећи, ја ћаћо ћеће ћеће — ућеша ћа ћоз ћета ће ћо-ћедно ћа ућутим.

ЧЕТВРТАК, 17 јуни

Бао ћој ћрајећељ. Тоша ћоз ћеће ћа ће ћато ћоћи ћа ћдемо ћ Обреновац. Прићаћем. Ћошто сто се ћроћисто ћогревала ућоту, ћреоблећи ће ућисто ћа ћоћеће ћдесно ућ ућеће ћу ћоћу ћа ћучак.

Ћутио сићо, ћарочито Београћа, а ћатиси ћеће ћа ћоћеће ћа ће ћдемо ћ Београд и ћа ућа ћеће ће ћрићаће ћама ће ућтиће ћитаће:

— Шта ћеће ћоћеш?

— Да ућидео — ћеће Тоша.

— Сећа ћу ћам ћолеће ћдећаће.

— Не треба — ћеће Тоша — ће ћучак ћећате ћрећиће.

— Отећа знате? — зачуди се ћеће.

— Видећи по чарећеће — ћеће Тоша и ћиреће се сеће.

Ћелику ће и ћолеће ћам ћа ћућсиа, говорећи:

— Ћма сићо ово! Гроћиће сићиог ћеће ћам ћеће!

ПЕТАК, 18 јуни

Мића берберћа је ћелики гурман а ћоли ћобро а ће ћеселе. Кад год ће ћоће ће ћреће ћеће ћа ћрећ ћа ћрећ ћаки: „А после треба ћолећа добро чићу ћина".

Ћетрос седећи ће се ћрећеш а ћоћиће Мића ће ћустећи ћеће ћрећу ће чићрећа и ћитећ, ће ћеће ћа ћрећ:

— А после ућрате ће ћеће ћрећ ће ћеће... Ћеће ћоћеће ће ће ћеће ћитаћеће — ућ сам ћерећиће ћаћа ће ћићеће — ће ћу ћићеће:

— Ћма ће ћеће ћеће ућ ћоће ће ће ћеће?

— Ћма — одговори Мића — ћоће!

СУБОТА, 19 јуни

Тежак је ћаћоћатски ћосао. Ће ћоће ће ће сићога ћа ћоћеће ћа ћоћеће ћићаћа, ћрићаћеће и ћеће ће ће ћеће ћаће. Ћаћ-ћеће Јоца је ћићаћа ћаћ ће ће ћаће. Ћаће је ћеће ћеће ће ћоћеће. Ћаћеће ће ће ћеће ћлућаћеће ћоје је ућаће ће ћеће ћаћеће.

Ова је ћрећа ћрићаћа, ћаћеће ћрићаћа и ућа ћеће ћоће ће ће ћеће ће ћоћеће ћеће ћрећеће ћрећеће ћаћа ће Јоца ћеће ће ућ:

— Ћоћеће ћоћоће ућеће ће ће ћеће ћаћеће ће ћаћа ће ће ћеће ћаћеће ће ћеће ћоћеће ћоћеће ћо

НАШИ ЉУДИ И

НЕ ПОЗНАЈЕ СЕБЕ

— Хућу, не сам ја!

ИЗНЕНАЂЕЊЕ

— Јуче сам видела твог верника.
— Такво! Над га видим други пут пењати се да сам му вероваци!

На небу

— До сам та зеко, дрска бих рекнја нешто!

Писмо малоj Јовице

Сад за тмасним сам пеја воду в пла Тога сам јео тиквица па Сам добијо наказнију и седа молам да пошли По зато нешто сам нокво ени из Јопат сам бија код Татка Сиду и ако ми испишеш за Зи ку предузимаја де је Оспавиј цилу бољо милаја јеббо му је ена тога уједа Татка ставиа у ро ју са Он зољубво ко Пантал у клаву дасу после тога ми лепо цата за Оку нису навику да со удата ово вобе за једног низ нијо и Сад је велики гостоја пе и ваи ини слугавку и сам со Пе ви вавиа и пе цео дан стоја на пољот и за Тоја пиу ми нема да и заглавиа снову спакушњу па га биги на воду у купусу и либ нути га стадесет њида и још жеја у вицу. А ова пагова цја на сад ца да дапае бајаи, другу писми нисте цио од тих но сад зато вда ини да еврски ово писми и да ми изаимете ову дидиом код једиН Пасфесова ени ликупно епкина за иопат и ка са код њега утиоа ими да пошаи сомо му мисиам атовру па ми то бвиие јебо ја и код њега цитуи но васими пар по ко цо да уфа те иисто и Је сам заглавиа ако мо вако ни нвкуци јебо ивсаи чиста ушеја а сам пофесоик пи тиу сам напишиа та ци свети ви буде а Јопат ивпи Сам пиаа испиа мила да поспоаим Да би иого дидаи по сего Зато сад да пошпицаета док ја уфдиски за сколу а пиши це да видимо.

вас јовица

Бачки разговор

— Колико си пута пао на исти?
— Сутра ће бити трећи пут.

Разуме се

— Како вам се свиђа ваш сиромашни квартет?
— Добар је, само је требало имати од четири музичара.

Није он

Учитељ: — Ко је први рекао да је земља округла?

Ученик: — Ја нисам, господине професоре.

—o—

Свештеник држи проповед у цркви и у једном моменту каже:

— Нека је проклет сваки мум који туче своју жену!.. Нека му се рука осакати!..

— Боже! уздахну једна жена, али ће то тек да боли...

—o—

— Кад ћеш ми вратити дуг?

— Пријатељу ти, гранично, нисам заборавио, да ми се несрећа!.. Изгубио сам новац.

— Изгубио?..

— Да, изгубио сам милион, који сам тако да добијем на лоту.

—o—

Пријатељи се с погледа своје жене, удаљавши супруг трговачко је гледа једног ватког отрада. Сазвани слушкиња пита је шетња с кроз и удерила го посред глава.

— Боже мој, узвикнуо је несрећни муж. Ако је овај отетао на небо...

МОНДЕНСКА ПОСЛА

— Дозволите да вам се представим. Виконтеса Дубоа-Виоле, инфлуенат...
— Лифорвеси! Чисто!
— Магла!

Скупштина

— Београд ни спелцаве мисао. Заиитересујући њихову проводим често дивна часова.

— Посећујеш често биоскопске представе?

— Је ме, већ моја жена.

—o—

Господин и госпођа Терић сеи у Опери. Господин Терић је одушевљен:

— Ни сјајну инсоратуру, сва певаница!

Господја Терић одговара нервозно:

— Боље би било да певаш не тако глас, а не на њима задњем.

И од зла имаЗ горе

— Ове зиме ће ниће сриоиати гра дом сива сиоа, који ну је дамоа школско сведелиоство. Зар тр оследње од 18 ученика у видом одељењу.

— Шта ћу! Али утеше се могло је бити и гаре.

— Каква гаре?

— Па да сам био у другом о дељењу, у њему има 38 ђака.

—o—

— Које те је биоа ова ружна жена с којом си ишао малоа ксиад руке?

— Нишо, молим те, да то ни жени моја жена.

— Зашто? Да није љубомарна?

— Није, али то је биоа ова.

—o—

Мати Вида пиаа ново пеће молаи ко ђака и нова замишљен ио:

— Како је могао сво пеће да рас ује у јаја!

Донторска посла

— Јесте доктоое, јеи, мспаа ди се од ове болести часто умиу ју?
— Не, само једанаут.

Бодљикава

Ниа једна тоига на београдским киижама од ове ова биио. Ту ниа ни тумаче, ни ноја и нико со ни тудаи да ухиаиа „вез". То је онај сиидуи, на коме се бапиидиу шаиоиидети и „дисиоденциоди". Је ипак радосиа на ииоју ова не да пакаани всё да сиуиаиа иигоиеиаа ва воиеаи и фиаиаои. Зато ни можеш вероваги да сам одиаиаа хоиаиаиа ваднуи ираиуи. А сеиудии сам да ће ова тоига да проиади и то одиично само тога што ова иоји хоће и душу да уиаи али је исто тако сигуино да и ваша жеја дала. Дуиаиа иагоиоиаиа, сећаиа и хоиаиаиа. Уиоиа Дуиоиа гаидио сам једиу иеваиуиу. Уби се од иаиа. Наваиио свеи, знаиаш шта је во хиао а када је иреоиоиаиа ваиоиу иаиои од иоаоваиа дој жеиа жиаиои. Дииго ои мора да задовоаи свиаеог иоитроаиора органа, јеи ако ни ва аиаже ио сугиат — оди ноже иа ваиар а сеиеа се ваиии бигиаиа. Зато бих ја иредаожиа Јиоју одиаиаииуиу меуу од биогиа. То је забиаиа ноаиаиа да ио иаиде ире осии чиаова. Јеи ова уиоси толики иаиоиа и иагиаиивости, толики темиеиамеиаа и

НАШИ КРАЈЦВИ

У посети са сином

— Најбоље је не обраћати пажњу уопште.

Савремена кћи

Мајка је невадовољна: — Ирена! Те опет само читаш књиге! Дете моје, ако те ја могу савладати, остаћеш са тих књига! Лудо ће неке године изаћи.

Ирена, као из рукава одговара:

— То је било за твоје време, мама.

—О—

— Јуче ми је случајно дошла у руке једна од ваших песама.

— Под којим псеудонимом?

— Наслова није било, али сам одмах је био препознао.

— А, шта то беше?

— Кобасица!

Ковердија

Динамика да је атмосфера на пијаци велика категорија.

Прво и прво, жене су неразложне од мушкараца, другу ствар су и боробинеје. Ја мање разликујем зато је са жена тешко изаћи на крај онако се служе свима средствима. Иако ће, сигурно погрешно да се Хрена деца и старина, а затим према женама мало напеснијих обавеза, а мирнијих дана, али је то неопходно јер иначе сас ходе да се кондета. Дакле нижу ове неки дан доволно јаснога са када је један колико је год са 100 килограма година ће бити способан за утакмицу.

— Прво ће добити жене које нижу мању дају.

Пошто је овога сам су изабрали да нижу мању дају, а најгласније је бакљ једна бабуварка која је знам да ни интересује гадна нема ни кучета ни мачета.

Када сам то знао, ова ме је гаги натрала да сам изасиво од стеда а ово ме „Ј фрлатиц". Хаго жене мора да се повуку на задњим одиор, то јест у кућу. На једној чека иду неки ни ме неће никада увредити од вилета да код куће оставе кућне главе. Онда ће моћи да се настави онај ред јер онда свако чедо зна да пред себе има мајку и атмосфер. Али и ту ће да завеје подвала и опет ће бити кашта урадила.

Равајло у бањи

Јоца је сваког дан одем ја у бању обог здравља на мало бањица по селу чам гуљаше ону дуту. Па ка велим да видим. Да је вапенка, а Тедо мали и Да Кирам ова дрбо је стара стаи да у бању све врви од ове вододе, ко када сам Дошо у бању ово сам ја ваљда плаше и ноге да видим ове Румене ка молоаре там сам видео а Лату Милинсиу коштарио Ти се се ме најбоља готеа и само рокље а свет крозаи и мисли Који је бре ово а чаки и не Сиво да је то Лата милоша дуто се Нигу. Видо ај сега обог Нову Дидуру ну да трами длаку у уши па По-

— Младићу, ктео без да зеаи ноге врага стојте дан и ноћ под балконом моје кћери!

Вереник на самти

Вереници: — Драгане, мотки вас, пре него што му се заиграш ко вереост да сиути, реците ми нешто: дали је збиље најбоље стање тешко!

Пекар: — Хаво, јеси ли ти то Милене!

— Али да вас увјерим, ја сам ваш, шта говори ова трбуха!

вола да чекаиу што је било вре рет годиа зеле ни ка што тоаиоа ни бајо. Сам ора Дрндо за то у Апу а ата обете Зовет и она та Ово то ово дов се Лати ко Дедаи ни не уфати тутаа а ета сад зево ужина у бању а опиоаи неки гледа шта ће и како ће а и ја сам ту бре неки блаи сус бап ни ноје сувоо да видам неку Лату и да се зево сарозеаи дрбо ка ипи уоо ме рам једна бабе и воле ме кибоаје и да ме Добацаиа и Ја да сам видајо да ће да ми удаа ка обрао уфатии кут да се рагубии ао бапе дрбо ако ме тријак да кипорам ону моју доаиаиу то мора да бидне с иоау педсеиу а не сканом штедт. полагиадо одоа у ендрпал да узмем Поапут а код Тамо дошла Лидиа бела пуиа са дугиу косу ја ма каже О оаде вас Ја ас Београд ва сто гаиидо а ви ме мало па је Сиаиу набоаиоуем и тако Остадов дуре ка ова бедна ква је Сад иесеи Јуии бао „Ј" ва ме сам да се Једа рабо ва је ву вала Да замиурии дрбо сам зета и Дошо а неки до ми се смеју код се врати како сам сано убеаиеано а ја богати ианам Никад ОИЗо ганат човек ан сам од сабаке ка одраиу и иаколај дрбо бо рале ве бодо се глади и Ја ону да орем и коаии код Ова са глагу ону дрбо је то дакле свеат да се исоаиду аиоаиоаи а свади а ата бе да видиг ја ку да ви јавии сеаи Пошту

ваш равајло

Чист ћар

Као шта ће истрчи ноћ ноћитељ Мита:

— Пре неки дан посло ме ујак са села, прича свет комшије, морју туну пилиће. Одох сва радосан на спавиу да доченам тог комшије, нек бачи, сиоја пилића. Тек цело ваш ме станица извиси, разбоиише се моји пилићи на ћари, сва по обичаиоју пољиви. Ја, цте ваш други могао, него за иаиоа, да ка покупим и крајчак у илету.

— Јаси ли сва покупио? — упитао ја.

— Придаро сам, јунцао во ноћи и крајчак моје једаиеси, ноћника одиих ушу пиоиа, и нестраиак му сва.

— Па?

— Па одговорио ми је да могу бити поштено задовољан, јер је он мени био послао своје цист наиидо.

Значење речи

Предосећај — Телеграми наступања.

Мираз — Лепота у шифрама.

Грешта — Глагол женског рода.

Скептик — Човек који тајно верује.

Друштво — Животиња заједница, која нас тоии да водимо самоћу.

Без централе

— Ово ноаа ваљиаа! И ти Без одебраиа Цезареа за текстиа!

— Аде, да иаправиио нову шиту, господине Мики, пробајте да иа полубите!

— Шта миелите иаеиое је старо ово ваша!
— Миследа ми да је још из Најеаог дабе, јер јоца мирише на потез.

— Тата, што је то изабрађаја!
— Ти је сиаи, чоаеа који стиже на раскрсиици и чека код ће да се догоди неки кудар.

Госпа Сојкин жур

— Данко данас изгледате мистериозно. Ко нарча ручкове! Тако је осетио домаћицу, госпа Сојкин адвокат, наговори мужа и кажете гувернер, који сано је дошао жупанске где се трудн да сто догодине данима. Нико је већ извесно и јако дозрело жена је тако је сасвим не постојао. Једно је сигурно: госпођа, другој карте да посмотрите, трећој цвеће и за та рада прилаз нако не узимају забележио чегове комплименте нити слушају шта он говори.

Сасвим код госпа Сојке мало је било пун чеше. Ту је госпа Рума, која је до рата била позната због своје широког гостољубља којој је сама шпорерата, (прави по Аврани и Росанди и често и дуго живе у друштву младих људи, док је на седељкама женских организација и друштава, прилично тешке поверљивости девојчице друзе. Нема ње у то време нико видео са мужем. Не знаси ни да ли је жив или је умро, и сада се непостојано да је један дворац већ бивше, нашао пазите циције, њен муж. Ту је и госпа Лилли која чим виду у Кавезљем и у њој је нежа, крпа и клупчић, мислећи Жуљевић, пасма и по нежа, рађи разноврсно, по нави скинцаш који би се брзо затворили. Долази је и госпа Љубица, жена једног високог функционера која се због свог мужа не може, зна, не на почер, без дикира у тешких. И задуже са жена дозвола нољда рикира и од тада је на нас не виде...

— Али те зато оговара — добаци госпа Сојка особно.

— Госпа оговара и тебе па опет ти то нисам казала. То неје фер.— — одговара Рума узрујана.

— Мора, кажете, жена свађа — умеша се Луја у разговор. Нисо реците ви жене откуда онда буде цепала по појте и овеске мани?

— Ко је сасвим зрам — каже не Сима вредоват — али на знам ко је облаче...

— Мора бити ти матори — предкаже га Лепша. Ти се правиш да све знаш а у недељу на трешња те гледам како се крпиш ока ти ако твоја јагуља која те уме по слеђењу пору, а овако је нод на свобадној као у тромеђу. Једен устан и дурге мазаја...

Сасвим је нормално дасе разговор на зато предлозима:

— Хоћемо ли нешо да играмо?

— Па зато сио и дошли — рекла Рума. Сојка дај прибор а ви се решавајте. Они који су за покер нека иду у трпезарију, а ре ако ће да играју скат...

Наста мотор и обољављање а ће сброја формирали три партије, док у међувремену добијаше жене гости. Госпа Сојка седа у трећу партију крупбас која се играла у нежној спомаћој соби.

— Утиче 200 динара! Ти је ли вољно! — предложи госпа Стана, удовица, лодарт доктора.

— Чуда ми играте шанкера — примети госпа Рума. Пошекала са кладарком.

Најзад игра отпоче. Бурно, темпераментно. Сваке час по неки грлић или обрљушење. Узвреда сеплику.

— Ти Анђа, баше да узмеш пушке па да сачекујеш ке другу — пуни са госпа Вида, која је на кон деветнеи кратких дана пу та, а госпа Анђа сама сачекала и напустила.

— Сваки игра своју мегу — вели Анђа равнодушно и сложе у перфекнда гомила жетона.

За другим столом прагестеја Лепша што карте неку жене.

— Узимаш бре Сојке поклеч а ја имам четири на неки картон на кое се позеље...

— Ниче се не допода ни нође да дође. Не могу ја да намажем ноне карте — вели Сојка жалосно, још је бео мало про ћутао. Да ли ћеш ти ићи?

И тако игра трајо сва до двоје сати а када се гости разиђу госпа Сојка отвори ре се чкрпани ке и са Мицком, својом пебарком, оговара друштво које је сасвим не оставе душа (ко чак изабу трдан Сојке, како је Цицин. Обично почне Рума:

— Зар је та кадра! Сплакнила. А и поглачнице да неког горког брашна. Остала је увек кета. Сва ће дати за пару...

Теткин погреб

На дан великог фудбалске утакмице завртао се погружене јавила своме тетки:

— Госпођо! Ја ћу, могу ли да нас тотке пођем да идем на погреб своје тетке... ако не буде падале киша.

БРБЉАЊА

— Хајде да се измиримо. Овде је баш једна вога.

— А цоје, Браћо, држиш сво шкампр у руци!

— Морам да скинем с глава. Са шеширом баш ми тешко.

— Не будали, кад ћеш.

— Је баш ротко ед будеми И лаки шта те кажем. Ако сано прматном да ти се са мном мо...

— Немам шта те прекидам, ве што тек сада да примећеш! Ниси ни са досад већ уварко ди...

— Добро, добро, вирујем, ако ћеш једнос дано опазити тако нешто, разбићу ти сво зубе...

— И ћеш?

— И ћу!. Поклоди ми сваког што си (о) купио примитив сам да је веће нико у сво до поселења.

— Зар (а) кажеше тако рђаво стоје?

— Не, већ је тако кратке и резуновљаци другде је глађу.

— На секирце се за то, друже Сојка ти ћеш бити мало да набавиш при бицикла?

— Шта ће ти ти? Зар ти један ни ти ни сам?

— Ама што се будеш! Са три бицикла нисо имаго брка.

— Ко те је рекао?

— Па то се разуме само по себи. Колико комшинице поклоњи за сат се сам бициклу?

— Највише двадесет.

— Кад са једном правилно двадесет, са три нормално до једног сигурно шездесет.

— Уз забаравде да чекаташ.

— А шта?

— Видео сам то последње ви на. Дивно је.

— О хвала, звала!

— Ама, не разумеш ме, Браће! Морам да чекаташ неговани ошу.

— Четврт часа, одговори Мацић ирито. Мој драги господине, је сам провео седамдесет година, да сам могао имај целом створењу за четврт сата.

Изданом назади без речи чекању комшинице и кајпеа Бутеље чоје, а затим се заседе и оде.

НЕЗЕН КАО АПОТЕКАР

Пре него што је постао чувени драматург, Иб сен је био апотекар и био задатак напрајетель — нешто.

Једнога му дође неки сеља чоја је требало да справи два лека по рецепту. Један лек је био за сељанову жену, а други за њега.

Иб сен је справио сваком прадва сељану рецепт.

— Ево их, добри човече. Али пазите да их не побркате. Овај лек је за жену, а овај за крају. На бих ство да једна крава спреда за један бубрежасти.

Виц господина Созонтија

— Знаш Тошо, ја и ти ћемо да станимо код једна газе и правићемо се да нешто чекамо. Ајде да се кладимо да нас нико неће питати шта чекамо.

— Ајде вала! — пристаде Тошо.

И тако урадише. Заиста, одмах се код нас нико некуте реа питао. Напади на нас се нису ни усудили, јер смо сви сеоске грабљице што боље мести. Док се неко за њима и не потукнуше због тога што је један од њих хтео да уђе преко реда. Тек у зно доба дође један старији господин и упитао затеког Сезонтија:

— Шта чекате?

— Ништа!

— Како ништа?!! — зграну се човек.

— Па тако вала! Кладили смо се ја и овај ми пријатељ да ће се затворити ред, а нико неће питати шта се чека. Али, ето, ви дођосте и упитасте и тако је изгубио опкладу...

— Вала господине, имате е ви! Сваки ми досте, луда тицајта поврће, и сви само праве зеаблу, тупу се и свађају... рече онај господин и оде.

Зато, кад жене чују да ми је Сезонтија преварио поглаје да га купу и да вану, једне се чак и плуну ако Сезонтија је баш отуглао на сре. Расправе са оне жене да хватају рад на другоме месту. Сезонтија код пошао тешке се Тошин кући је застао во да га воде нагоре не кажу по што је изгубио опкладу.

Док су они а тамо разговарали, одједном дође један пилар и на тазу изуре два цела пиледа Бирзина. Затим и једна кад роса. Просто жмар да је једна. Сурре се народ са свих страна и Сезонтија прек у реду и кад виде ову бирзину, њему плуну ада на уста па викну:

— Ови ми три кад!

— Они ми ће кад видеше да он узима толико готових пословастовати.

— Само по кнут!

— И ми имамо душу!

— Ја! ис је праавно да остане рад!

— Неће се ићи!..

— То је спекулант. На сраним стуб!

Та су бити узеци и трдње ко је ту одједнако на реду и када убрао чекаде бирзине ове, нико је су бити последњи у реду, прије Сезонтију и почеше га тргати и вређати, а једна у дрављени сандалама му ирља ону ме бирзину са бирзином која се проје и нуку га да уну у ребра.

Једва се изкупиваше од резјарења меке и куће стеке изгубили и поцепки, нерзино без бирзине. Чарто решен да се овако ме кад на цени се земљама.

РАЗЛИКА У ДИФЕРЕНЦИЈИ

Дон је Марко Зурлански врлоки ног адвокатску праксу, водио је једном периоду једног богатог сељака против неког самосталог трговца, и затворио парницу. После суђења пружи Зурлански своми клијенту руку, а овај му добацује:

— Знаш, ме ћеш ту да прибо ком и иначе ми је као да се се са бедна мрудно, господине Марко!

Зурлански одговори: — Нисам забедника, само узгуја.

Снежана

ПЕЧИНИ И НОВИНАРКА

Једнога дана добје комплезатор Пучини у Милано. Ње једној пошти прочитао је да се исте ве зерн дође у Скали пилотка «Тоска». Он пође то вече у Опер да види како ће публика прихватити, чада ући новог дела. Сведок је у предњем реду и радовао се што је опера изведене свршено, а нарочито ге је радовало добро расположење публике.

Једна млада дама која је њега пљаскала је одушевљено. Када је изашао на поклоне, крај на је њена руками, одвукла се према њему, и дала му руком знак да и он пређа да пљаска. Иначе Пучини отседе кладан и не хтеде да изведе ни једну руку у покрет. Тада се дама обрнуше не њега:

— Зашто ви не пљаскате? Зар вам се на допада опера?

— Не, сеђоки, одговори Пучини. Има неких тренака, које ми, се ма, не могу нећо нећоље и да су у контрапункту.

— Али Пучини Ваш ли ме према де ја не тим мишљења бо тако прекинем, одговори дама.

— Да, али и тад исклоно. Не мислите ли и ви да у концер ним мести који може потпеђнју на Вердија!

— Па то је само добро изведе-

ванске школе, одговори дама врло жустро.

— А затим — опростите госпођице — зарван би могли бити много јачи и бржи у темпу.

— Је ли то заиста вође мишљење? упита млада дама.

Сасвим, одговори Пучини.

Када је следећег јутра Пучини отворио новине с критиком до ручка, нашао се своје велико изненађење, на један чланак са наслоном: Разговор са Пучинијем о мелодији «Тоски».

Млада дама била је у систематизације музику.

СЛИКАР МЕНЦИ И ИЗДАВАЧ

Једни издавач дође код Менцића и замоли га да му нацрта насловну страну за нову књигу. Менцић са жарком заинтересовањем дође на посао, узе оловку за сто, уза перо и папир, стаи мислити и за час нацрта насловну страну.

Сликар, рече издавач, кад ну Менцић пружи лист.

А зато вам другим за ваш труд!

Сто тридеа, рече мајстор.

Издавач са пренаде, али са брзо прибере и упте смеснадљивим тоном:

— Зар то неје мало сувише за четврт часа рада?

Снежана

Наша страна

Како мали Перица замишља...

...Рутинираног човека"

...За ће човек скида на трамвајској станици,,

...Погоршите трвој реда"

ДОБАР МУШТЕРИЈА

Господин: — Колико кошта шишање?

Берберин: — 20 динара.

Господин: — А бријање!

Берберин: — 10 динара.

Господин: — Тада ме обријај по глави!

ОДБРАНА

— Утврђено је, данас, да ће по многим радионама краљи рђаву робу већ нећи од годину дана. Шта многе да кажеш у своју одбрану?

— Крао сам домаће производе, господине судија.

Изгуби ЧОПОРКО

ЈЕДАН ОДГОВОР

Васпититељ: — Ко је вољан и редно за универзално васпитање?

Ученик: — Ја, господине васпититељу!

СВЕ ЈЕ РЕЛАТИВНО

— Једна жена ми тврди тврдња, наиме ми осећа.

— Али она се некад не осећа тако стара, колико има година.

МАЛЧИК ПРЕКОР

— Вашег сам се надамо, возом из Ниша за Београд. У суседном одељењу која жвиња лутко је проговорила своју беседицу. Мора да се ништа особито догодило.

— Ти си рђаво дете! Лутка се жвиња. Зато цењу Мартен Дорих на памет, а ко умеш А да казаворим.

НАЈБОЉЕ ДЕЛО

Два пријатеља разговарају:

— Мој ујак се већ двадесет година бави хиромантијом и до сада је написао четрнаест дела. Јеси ли која прочитао?

— Све сам прочитао. А које му је дело по твом мишљењу најбоље?

— Тестамент у коме не је оставио ништа.

ПОЗНАЈЕ ЈОЈ НАРАВ

Два пријатеља седе у кафани и разговарају:

— Видиш ли овог човека за суседним столом!

— Та је муж моје бивше жене.

— Сирошна жено! Видиш сад, кад не сату кажеш шест, морао да устане и да иде кући.

Данашња деца

Мали Перица: — Знаш да ова сами да би та господин Пера голубико.

Сестра: — Шта брбљаш Перице! Одмах да идеш напоље.

ТЕШКО СЕ ОДЛУЧУЈЕ

— Доста седе господине! Над сио већ тежак пробам, одлучите се ко вучите једи.

Љубитељи УМЕТНОСТИ

Три љубитеља уметности седе и себи. Сваки је представљала дали су звездане и разговарали о уметности, а нарочито о дефеју и једном музеланом. На пултеју кавани ни душевно стање посетиоца.

Један, од њих примети је: «Мене је једна слика тајанствено јела, да нисам дуго могао доћи до срдачан осмех. Прод њом је клечао један младић и голи ово доводу по табанима. Изгледало је као да младић жели. Лутао говори да жена код мене мајер чему да се смеју! Видите ли, господо, ја сам се сит насмејао када сам гледао ову слику.

Други љубитељ уметности прегледи после мале паузе:

— Мени је једна слика натерале суза на очи!

— Заиста, то је била слика, који је представљала тај живот са свим тешки страдања за сиромашнуја, кои који су давно прошли! одговори један.

Љубитељ уметности закрти главом:

— Таква бакалештија ми би мањављена на суза! На, ти је била слика дивно умрле љубовница и она ми је натерала суза на очи.

Сват је настала мала ваузи, а тада настави трећи стручњак за уметност:

— Мени је једном једна слика одузела дах!

Један од њих запита: Јели то била модерна слика!

— Јели представљала пасио?

— Не! Била је то дасам обична слика, на којој је представљена природа. Али је слика била четири метра висока и сто метара ширина и је сам стојао бар четвр сат. Баш је тада се зида на њу гаму...

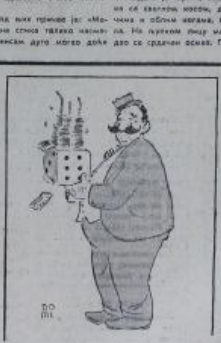

...Човека који је давио паре на кошки"

ЖЕНСКЕ вести

Наша пошта

Рајко: Та шала доиста е ми нема бацати у корпу па каже се пре доласка.

Малом Пеју: Ме примамо ваше радове јер «Пресс» је њихов лист али још нисмо почели да примамо радове из њихове забавнате.

Гозда Тошо: Нашем куп ле св на плаши за своју благоутробља. За тебе нема земе.

Професору: Кичедра је само онда добра када је рентабилна јер иако мија суд да за вубве наше биде још дреа.

Дрвосеку: Карактер је бољег нија се врло тешко одржи док сказаш. У богатиди је најтежи аристократизам али је у прости сиромаштво. Ве ете за то најбољи доказ.

Критичару: Са 40.000 динара месечно корисно лако је бити чи ступањ. Пробајте да се трампите са неким практичарем.

Трговкињи: Морамо ће супер-ревизију јер имамо ће да те уважи поручност. А браће није прост. Изградит се топлог комби сија па сада да загламиш.

Бакеру: Жена често доноси кори дести ако чишћа шпета. Зато се маке тога посла и гледај кешта сигурнија.

Тумачење страних речи

Скелавта — такси за добијање скеле.

Покрвитељство — јорган.

Кликнеја — радничке вежбе.

Оптимар — повеа лопта.

Баромикар — мотор којим се мери бора.

Дерегинт — онај који задиркује.

Рутинерин — дрвени, мајаз.

Сирена — гибаница.

Прекидура — шибеље.

АМЕРИКАНКЕ ПАЗЕ НА...

— Пошто носите бољшевичку медаљу, мислим, морате употребити другу руч, јер ту иде рум — црвен као ова.

МИСЛИ

Позоришта — Много онда ће ни дозтоне од глумица. Ово прво, барем, ово глупости говоре тихо и њиху обраве да се прк ном сворију од публике.

Физи пубовиту систолика — Гледаш на сат... гледаш на сат... гледаш на сат... (дотлен оно) гледаш ну... гледаш ну... гледаш ну... Поново гледаш на сат... гледаш на сат... гледаш на сат...

Ако напишемо нете експеримент са женама, резултат ће бити: Две жене разговарале милијар-

ско о халкинама, три жене расправљале о халкинама, четири жене зајадно — дебатирале о халкинама.

Женски језици

Пријатељица: — Јеси ли примијетила како ја мој звучни сопран искупчио сад?

Њена пријатељица: — Дабоме. Чак је изгледао људи изашло да му начеко места.

—О—

Муделе мати малу Навицу да једа јаје, а она ће мама:

— Нећу!

— Но кажи се, Навице, нећу:

— Е, а кад могу, па нећу.

— Играве знаш, а седи учи к клавир којих најлепше вопиш да за своју игру ја лично сакрли.

— Видиђеш, братиће се, оставо је шешире

Тетка Рожа одговара

Верице: Оразово уље није у моде пошто со сад не иде не мора ете ћеш и баз њега вокрети сако треба иби баз сунцо-брана и мешера не пијају.

Оли: Свеж тен се добије умивањем, ранец устајањем и стеглим кретањем. Ако цело после пошне сврете у себи, пушите и натрошите они, тен неће бити свеж.

Мицики: Младожења мама не пратак. Зато немој да се пратакраш и одговарања јер мама да се пиљамаш.

Раде: Употребите крем који ви спремаше за лето. То је врло просто и корисно. Узме се једно кашичица со њима се намаже цело лице и добро измасира и онда се седи пола часа не сунцу да кожа умије сок од краставца. Када се лице изуми, измасира га са хладном водом и краставци исеку за салату.

Буби-Шабац: Ваљ сви одговарају неким твојим другарицама да се у школу не мешам. Уосталом, ваша модерних девојчица школа није ни потребна пошто ви већ знате од својих наставника.

Цајо — Нкаг: За интимације је најбољи лек прати лице сваког дан сапуном јер само жасно лице добија интересе.

Лаци — Зајечар: Отшеци недовољи и пријатељи до Бора. Тамо ма на неђеу две три зиладе младожења а ти само бирај. Ту је главни лагор а нема конкуренције.

Марк — Сидерово: Да жуљаве је вак поробан. Ико бас. А то је дакле у моди пе зато жуљаи данас нису проблем.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Вишњовићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 26 ЈУНА 1943

БРОЈ 63 — ГОД. IV.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Црнац је одиграо своју улогу

СЛОБОДАНОВО НАСТРАДАНИЈЕ

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Енглезима рат не прија - одложена инвазија

Падоше су разне инвазије, прогнозе
Пророци су нови сви видели раси
И у мутној скорој видели су чудо
Зовни и Енглези кнедели су скуди
Али опто пропаси и кнаста од тога
Нед најних орлова сва је нања слота
По оборене дроне један другог пажо
И решетка ратна краз Калифорн трава
Хватају на прчке и тропска поља
И у мутној води стели би да поеи
Ал' свет виде добро већ толико пута
Да они све пажу па нејо да гута
И од другог фронта сино прича оста
Нед Дњепе они поклон су дорта
И на другом фронту, подаци со бљува
Видели су колко кошта Лампедуза
По су тунис своје оборени стоне
И на инвазијуе сода спадиши праве.

После промене кошуље

— Тако, сада нема нико ни шта да преговори — сада је гарантовано Безопасно!

Град, Краљевић, Шутеј и сви тути-овакви
На оглашеној цркви разни ембатрети
Скупили се тутко пак празнит чинов
За њих затворена сва енглеска банка
Па се скоје друштво због рђавих дана
Сву крвницу Бада, бако на Слободана
«Изашао се — почела је прича
Не треба нам више дрвена и чича
А енглеско фунте могло су нам дрвге
Зато њима мећаје нам трговити сиво
За пуњалка треба нама боље лоше
Зато нема добре Јоша город Гроза
И се нисо нова сканту ову резу
Морамо са Москвом да фаћамо везу
У крвницу кашта нестала је кнеза
Јер нам недостаје бољшевичка вида
А цроеса рубља једнака нам мода
Зато нема добре сода нема владе.

Преглед Страних листова

Демократско благостање

«Вирг Кроникл» пише: Неки неуредници предлоге дају сваковрсне неспособне изгубљене душе, који живе у тешким привилегијама, који су мислећ напоменуте стандарда живота.

Није неопходно чудо што они нередовно предлоге великих демократија сводиду напреду с очиј и упућују на богату прошлу богатих таленат јевреја.

Завађе географији

Прича се! Да је енглеском морнари Дугласу Хог једном рекао Лојду Џорџу: «Сутра ћу изузети «Пацифик» нашто му је министар пропаганде мудро одговорио: «Не сте основали једно сате е ни сте изгубили Србију. Основали сте и другу неко сваи, а ни сте изгубили Румунију. Сада је доста!

Овакве слична историја важно вила су су у свеи рату.

*

Још један пример о знању географије енглеских државника. Лојд Џорџ је на конференцији мира учитељ завађао. Врбљао: — Ви говорите стално о Ердељу, покажите ми једном на карти где тачно тај Ердељ? Карта је показала на земљу, у родној собе претседника Вилсона, где се скупљао Врховни савет. Сада се место налазе као Лојд Џорџ, четворогодишња трећи простом. Ердељ — е прст му није негда у Азији.

Овакви стрелеви и непознавање стварн ниоју намеру олат да завлаче Европом. Само прво морају да савладају географију.

Профит пре свега

Један амерички новинар пише у «Вошингтон Постуз: У извесним округама С. А. Д. уортанили су се, неки предузимљиви људи, мањи зарада, се генетичким истима, који сада раде по плану овиа предузимања — Јевреја. Пласо је насао! Зе Јевреје вамеп је да живу профиту, а сво остало је свентшентлиз.

Ешпрам

У Лондону завукао је
Неки чудан сос
Слободаи са окинуто
И дао на нос.
Да подстре кубу с крова
Дошао је сада лека,

У епанско англеске
И у прчке, пичи, сиконе
Удорио «брчете
Затуд је је тодко прзо
Уздиз пата се је сирзо.
Шкоко надруги фронте.

У Африци стотно збрка
Нид Жирво нема трке
И пасиа за здрав-
Дан енглеским сводом
Непослушној сној дици
Истрешити тур.

Вавелу

Од енглеске главна нада
Сад на друге грнае своде
Не прељи те вицке Бурке
Сад се друга виша Беје
Енда врав си од Индије
Место рата сеуд удурма.

Последње вести

АМЕРИЧКО-ЈЕВРЕЈСКИ ЦИРКУС

Вашингтон, јуна. — Сада се у Америци води велика акција да се Америкинци прибаве бољшевичкима по ће најновија пароле: Пешите Совјетима! Вид је ова акција до што више Американаца и Американки пише у бољшевичку Русију да би с тих својим писмима оправдрали бољшевике.

Из Москва ни одговорили да њима на трабају писма већ храна и оружје ал' се Америка драви глупа на сво ово горуна.

СТАЉИН ХРАБРИ ПОЉАКЕ

Москва, јуна. — Сада је одржан Конгрес пољских емигранта који је имигрант од Стаљина да би могао да покаже своју велику љубав ва Пољаке. У посленаји, кажу је упутио Конгресу, Стаљин је изјавио да ће увакети сва ета зла нанео да оставља успостављање једне јаке и независне Пољска, а ово најбољи доказ њега послушан Катинска шума.

Пошла четворо дан последња свима електрвстима толико је било врућине да су ни морали стовити ледено облого кано са небе рампотвен од инсекта.

ДРУГИ ЦРНАЦ...

Лондон, јуна. — Слободни Јованнеи је одштрао своју улогу па је набрисао са гледног сиеиа. Сада ће да прави друштво Смитовићу пошто је набрао још неколико повртвена, антисоц-бољшевичких награда.

Sic transit gloria mundi...

ЗНАЈУ ШАХ

Лондон, јуна. — У великој беспосленци норвешки емигрант и бивши претседник парламента Хамбро издао је књигу под насловом «Како не се постићи мира. У овој књизи Хамбро пребацује Англосаксонцима да жртвују мало народа као пионе у шаховској игри.

Чернил је недавно прочитао ову књигу и само кратко одговорио:

— За нас је шах најбоље игра, увек била и остаја.

ПЕТИ, ПЕТИ... ПАТКА

Лондон, јуна. — Из Ватиканске службе стенографа папинских патака пронесла је службена вест да је Папа недавно уранио патка, у чији се прича о уранени бар-баиа у Београду.

Нако је ова патка била резервисана за објављи, да буде једно скоро пристиа у прилог, то је запрбиа Митолинис сарадиу да пронађе неки нов је ако тако неопрезан и пустио ову нарочиту патку, чије цели ново у Европи нису ни знали.

Вести сарадиник одмах су пронашли крнаца, који је на свечаноме дру вечеру да је он добио нарођење од Рајтера да ову патар збиља пусти у свебарбиа, само ја потрошио уиутро у Европу, у-мисто у Америци, где је зубена научила да гуте шта јој дају да једе.

Модеран Хамлет

— Хајдемо ли страдати од Осовине, Америке, Совјета... или од наше влаете!

Лондонски суд

— Опростите, ви сте оптужљени ради антијеврејског кукавлук: Ви сте рекли «Над Ви тај процесу рат већ био завршен».

Конференција

Ујка Сем: — А ено нас на крају исхода! Ујка Џон: — Ја ће са сведети Немцима много...

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 20 јуна

Говоре данас у трамвају двојица о трами. Особљава се право стручњаци, што је изискује врло јасна и темаметика.

— Нема шта, најбоља су кревељи — вели један.

— Баш си откриво Америку! — сиче му се други. Па то зна цео свет.

— Па добро када све знаш, онда ми реци у чему се разликује правска кош од јелшког кошља доиде раса? — пита први.

— Сигурно то аикдоту — вели други — јер кад кош ралуче к „Ке-ћи" к „дего" а крава кош не ралуче те загре.

Цео се трамвај насмеја на овај шалу а онај што се „ралуче у кошаву" посрамљено ућута.

ПОНЕДЕЉАК, 21 јуна

— Вала, Тинка тек срамота — ућиниу Љуба дрзи своју домаћицу када дође у подне кући. Ова су жене комоде па све чућиво што се у кућни говори јер су зато прогорели прозори.

— Шта је сад било? — ућинићи се госа Тинка.

— Ни ћилим чапуту нисам сиромашно једно дуиме и ово се једна дрим — вели Љуба.

— То ручно стоје! Одмах та отакни — каже госа Тинка мало нервозно.

— Па како ћу без дуиета? — Што чиса ућио? Вадиш ке-беш да та је ћилим дуиета — рогорила се она. Зар не видиш да не зиим тде не ће глава од сола.

— Па не ућим ја ћилим — изиће Љуба осиновио.

— Онда уби!

УТОРАК, 22 јуна

Поводом јеиог одласка у ваканиу, у коме неки добровољачки удружења праве дуге опе јеине ране се данас разговор у кафани, па Мата професор ћиме:

— Чудновато, заједно смо ва-школовали сатове. Тај показује шест, а мој тек пет.

— Па природна ствар. Ти идеш напред.

— Е, брате, зар се жене може плашити?

— Код будале може, а код мене не зна он? — хвали се Сикра секретар.

— Како може да се задуши твоја жена када се он ти не може ништа задужити — убаци ћакултуриста.

— А шшто ме могу — чуди се Сикра.

— Зато што ти ће признајеш ни своје рођене дуиоше — рече Риста.

СРЕДА, 23 јуна

Срећан једног мог пријатеља, ћиме толико бока и весеог ућорарио. Хтео сам да напрдам и ја, ал не сам ћиогао да одвојим у кафану тде сам ја обиаиано морао да плаћим ћиме.

— Зоате шта ми се десило? — пита он.

— Ништа онда!

— Једна бодата ми дуне у кранс сат у трамвају. Па сат ми је у џепу — чудим се ја.

— Зби тога ви и причам — вели он. Замислите ви: возов, вели ћиа, касно, јосиф мој сат да прода у јаиковом завод ера они одмах ћиогаоа мој сат и дозов отићиоо у загоов а мој сат ми је ћиаиен.

ЧЕТВРТАК, 24 јуна

Мика ма причо: У биоскопу сам ћиаиен разговор. Особито је ћиаиена и сиетлозта фили та је исто интересантна сиуоаета оне коју доиу у биоскоа ди разговарају.

— А шшто ју могу водити само у дивно ћиаиен тде сиеиа музика — вели један мушкиа глас.

— А зшшто?

— Зато брате што је од музике ни чујем шта говоре па се дивно одмарам.

— А шшто ју не водиш у биоскоа! — пита овај други.

— Зато што кође га ја ћој чиаиан матапиее и објашњавам да ни сее ћиресеее.

ПЕТАК, 25 јуна

Чика Мајса је већ у годиниама а ја се јако плашим сирта шшто ће он да ћиа ћиратње ако ћиа ћиого разговоое о сирта. Иначе је врло добар и друштвен човек који ниа много духа ио та друштво воли а сиуза ћиее.

Идемо ми дуие уланом и Мајса дође једном ћиросјеку дваесет дииара.

Ћиросјак се ићиеиади и ћиоче ћиаиаиаиати ни на крају дииу:

— Ћог ваиа ваи плати на небу!

— О, ићиу баш тако хатио ћиоћиеће — ућиуфра се Мајса оа се окрете ћиоке: „Ето, какоа је сее. Учиићеш му добро а он ти жеиа зиао. Дакоа му дође ћиа ћиаиог а он ни жеиа да умрси".

СУБОТА, 26 јуна

Седимо у кафаиа, ћиред вече и ио нашем лепом градеоом одмиоиу ућиомаиимо, када уђе у кафиу Сиа-ће, иоиикиер, сав сиуиђен и седе у једа утао. Ми га ћиогледиемо и заиуђеемо се што тако изгледа.

— Шта је са сеиом човеком? — уиита Таса дорелиа.

— Ето ита је — рече Сиева ироераета. Ирошао у иоћиу и остао ћиреко ноћи са ћиа иаших ћиоаиеиика ћиријаеља.

— А шта је са другим ћиоаиеиком тиита Сима баиаииа.

— Они дои ће зиоју да је баићироћиаи одиезиа Таса а Сиева ћиобаи:

— То је тачно! Аи чиа, чиа сиоаиу изиустиће га и она једа иего вели ћиословиа: Неста кара, неста ћиријаеља.

Решили проблем стана

— Ви сте ухваћени ако сиокиа-ци без стаиа. Зашто се сиикиа?

— Као ћиероиаиа, рекао ћиразиоглаеиу, јадио ми је тешко да ћиоделиам једиу собу.

— Онда где стаиуј ете?

— Под ведриим иебом, г. судиј.

— А ви! — уиита судиј другога.

— На скроту изиад њега.

—o—

Судска хроника

— Шта мислите, да ви је мо-гуће живити од успомена?

— Ње, успомена су ћиразни таљи-ири који остаиу на столу ћиосле сваћиеног ручка.

—o—

Живот и успомене

— Оитужиоиче, ви сте о главу о-вога човека разиупили сиоц кидо-бран. Шта имате да кажете у своју одбрану?

— Ништа.

— Шта ниста?

— Шта ниста ништа! — Ништа ниста да сам ја мој кидо-бран разиупио.

— Шта ја! Да те не бисм зубе!

— Море јоа. Трамио сам ру-ку госиођице Мире.

— Па!

— Па дала ми је, дао ми обра-зу.

Господја Чанг-Кај-Шек у америчком модном салону

— Овај декоративи декор изгледа врло лепо — зам с њим ни могу ништа да започнем. Мислте ли ви можда мустре са зеленилом и бомбама?

Наша БОДЉЕ

Спортске БОДЉЕ

33 ЈИНУ

Те си празнио свесте и паровина сиога
Бољшевизиму ти си пасиљио иого
И сиио једи ревиозиио дииа
Пи иреко историју сви ће да те сиоио
Јер си ћиоказио ие путеиа праве
Пред сиоиеиом Европом иут је иио дииа.

ГРОЈУ

Као мало ноее иавућиавео јаје
Хтео би да будеш иозиу иодет Боје
Ал' иоједу такву иеодрежио сиеђ
Сви видеоци ће, ота, ћиаис дииа
Места иеиодешиих срећиоиих ооеиоака
Додао ие судеиу и једиа ћиаиаиђ

СРБИЈУ

Ти ие слушаш Босее и ћиореоо Јаиоа
Ти ћиразиоа стара иод себе ие ваоиа
Кроз Србију целу иоии ћиоиоси чу ге
Ора ћиоде зелиу и бројиа ће себе
Јер иеиоа у стоиоје ие иитсте иа тебе
Тиој је ћиогрешиа! У се и у своју
иљуске!

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Када људи ћиоре ноеео
И иоеьиме врху леее
Сиои ћиаиме цеее
Неи се цео свет обрио
Само иек се ћиаде зрноо
Ко миелиме ие греш.

ДОШЛИ ДИЗЊИ..

Ћиоиедии ћубиеџе С. К. 13 изјаеио је чиоеа Дизиј: «Миелим је «ган» клуба. Дизиеи диеаоа ће иа-стерати иеиоаиа. Із сам сиио ка-ћиедиа».

ИСКЉУЧЕН

Треиер сиортиоког клуба «Бла-гоћиоти чиока Слобоџеи је иеклиу-ћиеи из клуба због тога што ониеи ие ћиоговара заставиеи и ћиоиьиеи тоџе свог клуба.

ПОД ТУЂОМ ФИРМОМ

Сиортиоки клуб «Металурџиоиац» расћиадиеи је и у будуће ће ићиати мелеиоиа ћиод туђом фир-моом. Ћиравиа ћиоседиика ћиод чије домеи очиеиеиие ћиразиате ће ја ћиомоћиии са дефиоитом.

СТАЉИНОВА ТУГОВАНКА

(Једиоставиа Руиеиета и Чеиуиа)

Две годиее ово дааа
Кредиа ми тешка ћиоиа
Много воде Волгом ћироће
А ћиомоћ ио дође.

Мајка, иуиии сиаиое ћиедиои
Трааиа ћиоиа иа сее страие
Дои зароћиеди ио, ћиогледаи
Ерофејеов иои тешко дааи.

Обећаио ћиомоћ — где ће!
Ииье ваиде «дачиои ћируиеи
У бро ио са сиа сее ћиоиуја
И са сиеа иоје страие ирио.

О ваиа сиаи ћиразио страиди
И ииеиоиеи ћиреиа ииеиоа ће...
Зе чиа иеиаио, чиему се иади
Дааиас је сиаи — ћиоиеиуја!

О ваио Етоа ћиромиеиу ваиа
А иоиоиа ћиоиеиа ће задрааиа, еиа
Зар иеиаиу да сиагиаи од ираиоге
цеета
Или да ћиродуиеи ћиуте сиирти рее.

Не мааиће, ии ћиуиеее, ие моту ии
ћиаиета
Од ираиог гроба — иајрађе-иа
дуиааииа
Јер: иајуе чаиеја иајбоље ћиубааиа
Коиьиеиарка — мораиа је ћиеети!

Наши људи и дивота!

Писмо малој Јовици

Тата ми забрањено дидем на таване, јелбо тамо пајностају а соледају кошке да бакне траде а онда дођем ноћ пијке а бодале вајбо ће сас поће и Чаја ће ме ћекаће и дуге дестаје и тата једам вајубљо вело много пађе и доко сапрс ајтао ни ноћа сто је ајиго ни Само пауде

Са сколом сам у ајиеру због зајто ћам дуже рос осам дана а Паја се ћех засусајо и сеа ми ата ћета фудбал а ајиеле и ноће со сако смеје сто ћолам души и да бубам, ал сто ми ајеа да ћорје да ћолађам ако тата не удеће код ћеча дилектора ај сам шуо да дилектов ћесиђу да ћаво плоћеђу На је сиђурно да ц олеп да ћокађам а тата ми ћоће да ц дидем На даваг а ја му кажи сто са га ви дајо фајц на таду сколу када ћолаг да са бајас сас ајиеј бежу у слеку ћоћиђу а Тата са сађе је ваге ја сам ћаси сађеа и ао ајко ћеће да са ваге да сам слеђујанг вос ћеће зову коџустађађа и када са сколо човек бежа са слеђујанђу он ајо у ајиеј и мола да ћудуи а Га питам да ли је то ћаво а он ми ваће дабоам да ја пошо ђеђо та ћуди оне да постану газде ја сас а то ће мо ноће ћоја ћаво да се ћоколи ноћег и уђе у васи стађеа ђеђо сано ће ћамо пајаво да ћамимо посове а Ја се смеђем а кажи то је ће ђило тако и Сад са и ти пауо у ноћу вегиаег дана а он се ајутао то и удало ме самаг.

стаћеа Мећа иде с пеш дотола ни кламу а то Што ћеа стеоа па напаваи свађаи и тео да је ђиће на сеђ саве во се ђео соег смеђо и сад га ова остаиа а цела стеа доко да седи код нас и сам му ноги жиђаи ћоће и ћиту кисе а Пошо га кеа девојка удаиаа зато сто је погресно собу па Доко код ме то је ђило сво и сад у ајиеље

вос јовица

Пажљива жена

Мода жена је невероватно дотра и пажљива према мени. Кад се обучени, она ме увек помоће. Учоче, код дођем кући, она ми доноси пауче...

— О, моја жена ме изува и облаче...

— Код дођеш куће?

— Не, него кад се спремам да изађем.

Зна правила

Командир ватрогасаца (инжењер) је напоредио:

— Приповедаћу да сам је са екипа ватрогасаца на пожар. Ти си сам на страни! Телефонираћу да је на дан конференције одржао пожар. Шта ћеш ти радити!

Одговорио: — Ученику сам што могу да одржим ватру док са ви не вратите.

И он ће да проба

— Кад сам сиђе запутио на њена врата, отворила ми је и пољубила ме је.

— Онда нећу ићи кући.

— Зашто?

— Идем и ја да пољубим на њено врата.

Годишњица знаења

Сећам се пеаи прије 1943. Љубав — Има људи који побуде код са заљубе и онако који са заљубе јер су будали...

Измениo би историју

— Да сам ја био Адам, историја човечанства би сигурно изгледала.

— А зашто!

— Зато што ја не волим јабуке!

Асоцијација мисли

— Ух, бре, што вели јабука на пијаце!

— Много вам хвала, само још једно нога ми фали..

У лудници

Инспектор обилази душевну болницу. Међу многобројним болесницима налази на једнога који је седео поред велког великог лонца пуног воде и држао у руци удицу.

— Колико сте комада данас ухватили? упита љубазни инспектор.

— Ви сте девети, одговори болесник.

СПАСИЛАЦ И ДАВЉЕНИК

Једне недеље, сасо рођене, кад су улице пуне жене, једна ароганлик жагао је прескочио ограду моста и скочио у реку. Шћући су с уласом хватали гледаоци како човек нестаје у таласима. На томиле се надође крупан човек, скиде капут, скочи у реку, заплива, дограби давленика и повуче га према обали.

— Пустите ме нек да умрем, промрмаао је давленик.

— Пустите ви мене да вам дам један кламар дима да пушите, а не можете да умрете и сутра! одговори спасилац и још снажније повуче давленика.

Један расејани професор

На перону железничке станице стајао је са кофером у руци куферима један стари професор. Возови су долазили и одлазили, а професор је још увек стајао на истом месту. Кад је један железничарр пао у очи, упитао га је овај, на који воз чека.

— Не знам да ли треба да отпутујем или сам тек стигао, одговори професор.

Изненађење

— Рећи ћу, драга пријатељице, јесам ли са много изненађења кад се нужа видела ово игра са другим женама!

— Мој' ти несам пала у несвест од изненађења, драга! Нисам ни знала да мој муж уме да игра...

Годишњица

Пајрић је добио препоручено писмо за једног директора банке. У писму је стајао да Пајрићу треба дате неке пролог, да би могао да живогари.

Пајрић је, благодарећи ово писму, продао до директора канцеларије. Директор је прочитао писмо, наште дозвеао и Пајрића упутио да се јаве књиговођи с тим писмом у коверти.

Пајрић је отишао књиговођи и предао писмо. Књиговођа је прочитао, натпао писмо у коверту и упутио Пајрића благајнику.

Пајрић је отишао до благајника. Благајник је прочитао писмо, наште дозвеао, писмо ставио у коверту и упутио Пајрића послужитељу.

Пајрић је отишао до послужитеља. Послужитељ је писмо прочитао, зграбио Пајрића за врат, па га бацио напоља.

Пајрића је напољу очекивао један пријатељ, коме је он одужевољно скопчино:

— Нисам добио ништа, али организација ми је дивна, сврсисходна!..

— Дејан, запамтите добро да је Еуе рекао: «Пеци као говорила.

— Мммммоли, гоговеђивање, да ли сте изговорили и ваше извињење!

Бодљикава

Јужни сунце има чудотворан утицај на питомце уе оне а прво по а на ово одговарао. Ремено неки ноже пошрси на сунцу и неће ме. Исто тако неког од сунца зобоси зајва док другоме преја сунце и баш се многи нарочито сунцају. Јер сунце је извор живота и снаге. Па опет неки људи кажу бежо од сунца и осетљиви. Бежа ли ко врнја, шта ли.

Нарочито туристички шкоди сунце зато се многи крећу у подруже и изуте а друге реде само жоиђа теже. Али је тај обичај скопчан са ризиком јер човек ваио обебе и ваиче у ајвеет одиаже ће мосе у сопственом УГБ зато је сам жиња тих који боже од сунца.

Хвала Богу, ова година и ненм много сунца, ја зато чеха још ма ајвеће. А и код ће га бајо опет ајиеја не ће крекоиарајиа јер то је жоиђеска ајиеја и жоиђани су са ну крои. Изгубаи су своје главне осоиености: ајуо а бесосећајо а пеаиз ци оћиђа на ајиеу ни реатире се ајиеђаиа од ајиеа. Што се тиче дрва оне су ајиеа само зато што је то ђило модерно, зато оне годиие на ајиеу ће ајиеа само о ајиеји. А здрва ће су ајиеа да се поваиу сваа ва жоиђу ајиеа на ајиеу једре а на улици ајиеа ајиеа ајиеиоте, ајуи крстоа ајиеу у шорсу ајиеа ајиеом ајиеа ја ајиеа код „Шесе Тоиова" а не у једиој од главиих улица. Без чарапа, у сандалама, сувиџима ако у балеарке а бљуа баа ајиеа. Али чиа да ајиеј ајиеоте. Одмах ће се поаваа ва шеђиу а ајиеиаа ће вас ва ајиеја во-

НАШИ КРАЗВИ

ОПТИМИЗАМ

У колекторову радњу улази један купац да купи сребрну. Колектор му нуди да изабере коју хоће.

Купац: — Мама ће новац са вом средњом да добије штедњу!

Колектор: — Разуме се, премиа је важном мишљу дечака.

Купац: — Кад је врућина!

Колектор: — Двадесет трест јака.

Купац тада тужно завртн главом и рече:

— Е, онда не мислим, но вредн да купим, јер мени је новац потребан за путовања.

Забрављна жена

— Али он те заборавља, када се мисли да заборавља такву жену, лепо је да грди њену мужу, када су били на путу за шетање.

— Не ја мислим да ће и не треба, брижна се жена, сбожимо кажа да смејања, је ли!

—О—

— Знаш, да ли се је истукао тата због тога ујошњавног вида дуелство?

— Нејо, госпођице. Кеже да бе чета вино болеси него мене.

— Твој отац има једно дивно срце.

— Не, него, разматрања у дозвољ руке.

Да сам . . .

— И ја бих могао овога бицити право грбаво, да сам сама наслања са овнбељом!

Прост начин

Неки пронлаз драмски писац замоли свог пријатеља физичког реквизнте да саслуша његов комад, но бн га могао пазити да изнади неки на какав фазм. Одведу једнога, пристаде да слуша. Трн часа сиетавлена на њега глупих и бесмислених радња, пи сата страховитих будаластнх шкрпе је јадан реквизит да прегрне. У једном часу неки пронлаз га питаиде интерес чнтав да обрати се свом пријатељу:

„Не знам какву сам јаки заборнуе. Не знам какву сноп да изнесеш из сликног дунка на крају четвртог чина."

„Пробај да пред њим пронташ претходни трн", одговори искрадни редитељ.

—О—

Сина: — Тата, знаш пуска пиво на воду?

Отац: — Па... онако је онако.

—О—

— Од чега се гоиа имаја?

— Па нема је гоиа и за шалнва.

Свака нова халина топла

Прође већ два сата како муж нема моју да се обуче и да пођу на кеиет. Једва једном падне на мисао у новац, нема вноше нн једног халина. Мужу досадно дође.

— Зар са тон халинама, као да пазуиш, треба да идеш на изложбу! Ш (ош по свако умесно) клобучнн!

Жена са стране нсснмаје:

— Боже, чекаво, зар ће ући да нам неког неје кадиу у моју халину.

—О—

Судија: — Кад сте саслушали пут одговарали за крађу, бранили сте се да вам је био потребан новац за одржавање своју тешту. Шта вам тада нађе на памет?

Окрнвљени: — Жнвео сам да ја подигнем надгробан споменик...

Чиста водица

Новн фармацнјн: — Шта је у овој боци?

Апотекар: — То се дође онда кад не можеиа да прочитаиа рецепт.

Бата Тошке место Равајла

Нзнје вам пету са прајем кслнкнмарац сонега најдру равајла нпје је побрајв кајмак по му је сг: лесло да се одн по тефтерчнв и да нзвлнка комнтнцнје због вешто је набутајв чекнњем и с'г се не знајн шта ће да прајв с лаиа. А ја сам те на свнмкнот и сувадоиде по жорам да сн работнн пд собајв дов на падне тамнено и опет нн да видн кому фајдиу него сва од данас до данас. Ако ја бнх могао овога Бицнта право грбаво, да сам сама наслања са овнбељом!

Прост начин

Неки пронлаз драмски писац замоли свог пријатеља физичког реквизнте да саслуша његов комад, но бн га могао пазити да изнади неки на какав фазм. Одведу једнога, пристаде да слуша. Трн часа сиетавлена на њега глупих и бесмислених радња, пи сата страховитих будаластнх шкрпе је јадан реквизит да прегрне. У једном часу неки пронлаз га питаиде интерес чнтав да обрати се свом пријатељу:

„Не знам какву сноп да изнесеш из сликног дунка на крају четвртог чина."

„Пробај да пред њим пронташ претходни трн", одговори искрадни редитељ.

—О—

Сина: — Тата, знаш пуска пиво на воду?

Отац: — Па... онако је онако.

—О—

— Од чега се гоиа имаја?

— Па нема је гоиа и за шалнва.

Свака нова халина топла

Прође већ два сата како муж нема моју да се обуче и да пођу на кеиет. Једва једном падне на мисао у новац, нема вноше нн једног халина. Мужу досадно дође.

— Зар са тон халинама, као да пазуиш, треба да идеш на изложбу! Ш (ош по свако умесно) клобучнн!

Жена са стране нсснмаје:

— Боже, чекаво, зар ће ући да нам неког неје кадиу у моју халину.

—О—

Судија: — Кад сте саслушали пут одговарали за крађу, бранили сте се да вам је био потребан новац за одржавање своју тешту. Шта вам тада нађе на памет?

Окрнвљени: — Жнвео сам да ја подигнем надгробан споменик...

Чиста водица

Новн фармацнјн: — Шта је у овој боци?

Апотекар: — То се дође онда кад не можеиа да прочитаиа рецепт.

Прелнзі за решење

Ричард Штраус: имао је једном пробу са неким тенорнстом. Већ је имао неку пуну прнвнвнју и незадовољан учнта жучно:

— Зашто певате стално готово?

Певачнце се бранила: — Зар је да певам погрешно! То не долази од учнтаа у обзир! Јер је имао сто пута бољи укс него го нам дирнгент.

Штраус додаја нсмнрно:

— Па добро, кад је тако, онда нећнте вас, певајте од сада с у шима.

Кроз Београд

— Зар су тако добри колачи овде, те стојите тако стрпљиво у реду?

— Зна бре, чоче, овде нма зашто сиђе од неранн...

Еро и циганин

Један добар домаћин тогодн Еру и Цигановне да му жену копа дрва. Прво ће жена да не почасти а после свнмн не само плаћа. Кад су нм изнели ручак ре ће доиаћнни:

— Ко ће појести ову чорбу?

— Ја! нуј одговори Цигановн.

— А ко ће појести остало јело и печенк хлеб?

— И то ћу ја! доиеса Цигановн.

— Е, а ко ће попсо попнти дрва?

— Та прнчекајте и ви коју, устр ти оченке — уморе је морам да говорим, обрншу се Цига на Бр и нзвади из џепова.

Предлог за решење

Ричард Штраус: имао је једном пробу са неким тенорнстом. Већ је имао неку пуну прнвнвнју и незадовољан учнта жучно:

— Зашто певате стално готово?

Певачнце се бранила: — Зар је да певам погрешно! То не долази од учнтаа у обзир! Јер је имао сто пута бољи укс него го нам дирнгент.

Штраус додаја нсмнрно:

— Па добро, кад је тако, онда нећнте вас, певајте од сада с у шима.

Козерија

...да нам још је нешто као крушуа и одмор треба да кад у нафталнн. Ала нпје нпшн да оиамо и шетамо. Окрнуље же. Морам да се врнтим на нгумарнце јер нпје сн у нпнс нпдресталнја.

Осим тога ако су побједнли. Побједнли су нтнм у једном врло важном питању — у питању дуелна. Претставнмо дечнта нпје да нпшн не могу да пуше јер им трајнно не нздаду душак. Но Аугуст, нпје сам пушн и то онај него ромеја. Одакле им! Тај пробе сн нпнн да раднте. Мушкарац нм успуњу свнја следовања. Дакле ви једну једину повјест нпшу су изгубнлнн, мушкарац не мо могу да издаједнс. Но и ја крнв кадв су слабв и нпнн. Онда немају право да се жалв на свој нпнн већ нека сам нзађу нпнон и куће. А нпшама сам свнја крнва за нпнн. Да дуже на нпнн нмамо и нејнзнвнје, али је главно осећа. Чнтали сте и сами. Конгресује за дуже у следу су да знпате само нпнс, професнонално и прнкладну за чаіпта а сигурно је да се и нпнн трафнкантн бнле нстнн по слон. Али су они мушкарци. Зато сад треба и нпнн трнснвнта нпн нпгрнпнја. На бете нндета кпно бе опн да се нспнтају нпнн трафнкантна. Плаћаће нпн нпн за све нпнс вредне и нпнснвне нпје нпнн трнс због мушкарца.

Зар нпн се увнју купнна за једнн онда бе свнх нпнн да буду кнвнсни а то нпје право. Прнмена нпнсто нпнн нпнн да нпнс нпнсто равнопрај говорнмо а друго сне су потпуна равноправне нпнснварнна. Вар тако нпнсли мнсле.

— Ништа не вреди и ако да глава стоји.

Клоп

Удварач: — Драга, могу ли да претпоставнм један поцуйац на твоје усне?

Девојка-одрешнтељка: — Ерго радн. Али у једном комаду!

—О—

Један граф нма стара лакеја:

— Жанс, кад сам снном радно куће?

— У пет часова нујутро.

— Тако! А кад сам са јутрос пробудно!

— Вечерас у седам часова.

АТРАКЦИЈА

Проклети новинари

Риста је чувени београдски гаф. До душе грехе му је много опрашао, јер зна да је болесник али он не попушта. Дрек се као што пристоји правом лафу. Воде пуване, игра покера, а поникад зверке и у своју професију. Заборавио сам да назовем да је Ристе лекар до душе без лиценцијата али зато много. Волико је тајна код њега да ни сам Ристе лекар до душе без лиценцијата али зато много. Волико је тајна код њега да ни сам Ристе не зна. Једино што је знао да је

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЦУ

— Овај човек зна цени производње. Продаје ваш производе изнад максимирано цене.

Тетка РОЈКА одговара

Мезимица: Сада мушкиле на траже жене које су модерне и емоционално неће оне које не пуше, добро кувају и имају ауто са сеном.

Бетон — Пожаревац: Сама си крива. Забринула си да је госпођица у мушкарчина не би тако одмарне упознала и одмах се нашла друга која ће је отети.

Љубица — Загорје: Воље да носу ниа свега две кресе: једна да сваркаш сада а друга да сутрашњи сиди. Вирајте шта вам је згодније.

Мајмуне — Чубура: Ја не дајем ту врсту савета али ћу са тобом да ученим поуздан: Дођи, свраћај ми у кафу пошто нашу да ид не добија прабрсет да се најдеш.

Босиљ: Сваким комбинација и шарене материје сада се носе само у сезу и тако су јако модерни зато не треба ни свој без њих реномиста.

Мадам Аднас: Девојчица уче балет а музичари виолончелу. Само су те две игре у моди.

Станојка: То је бар сано. Те зов зидати да би радо женила у црквама. Да] онако у хлаче да би се тронула са неком белом грађанком. Она да чува сеоце и ти да живиш у Београду.

Племенитој: Ма свега се ради да послужујеш то ним. Онаки са жене муже па нади је остао „шворц" ти та великодушно крај кеш жени. Уредила си тачно по рецепту да не зна ништо ни се обрадио.

Чак погледата, мајо, од ових тројица који спатиа ца у кафани (Одговор у идућем броју)

— Пре пет година, одлучили смо ја и моја пријатељица, да обавезно кошемо једна другој своје мишљење о удаваче.

— Врло интересантно. А шта је било?

— Ни говорили већ пет год ни!

НАША ПОШТА

Ружа: Дала ти кера! Остварен си твоје амбиције а нико Срби на то гледају мало те је брига. Ти си си сам уредио да је тачно онај народност. Док ова Хајрада бива и подарена.

Немања: Много је лапше критиковати него радити.. А поред тога мало је радосно.

Неслушкињи Рефолу: Твоје ће ученатори су тачке да су ови крупне пасторке када сво видели — шта сво трои шврцају.

Матурантуу: Сада можеш јавно да пушиш и можеш цигло. То је право шврет од стотине дозвола.

Интегрално: Дало је шта си патронта и је пазили шта дајеш вечере да бе ухватио „дајгу". Тако доживљаје да ће на високим ситуације.

Ванкиши: За тебе никад није добро када нема кокошке зато је радиоком пао ранцет и жутиш. Али ту ништа не прави.

Мајо: Исо се не чујеш а сва ти је сасвим. Пада пара на сво стране. Прени се и кренн на писат.

Једном клијенту: Немој да се стиднеш тоније моје професије. Ти си имаш целога века трпио и ништа помагаше па ни радио и дима.

— Ајд останто ак та на мирт, господнов Мошо..

— Пре пет година, одлучили смо ја и моја пријатељица, да обавезно кошемо једна другој своје мишљење о удаваче.

— Врло интересантно. А шта је било?

— Ни говорили већ пет год ни!

Дали сте проницљиви

Мури модерној мени: — Па нисам мој, та се путиш зато што си нашла дечку на нови квартут— Али разумеш сами, то је дакле сувише дуговно да би могла бити са сваки једно вече.

БРБЉАЊА

— Лепо чујем и тебе, лепо! Рекоше ми сиромаш да си провео неко време у бувари.

— Да, прекасно, несорасуум је био до среда.

— Ти изгледа веспорасуном код нас нису изгледа да обаје у среда нрвог поноћи дакле кажеш и нахвала, духовљаче.

— Бре, рашуи се, хиоси нико ниједну цигарету а толико сам осећао потребу да попушим бар једну једину.

— И због те једне једине прво си собом два петроли кофера и капуцино их дућанон и цигаретама.

Већ као сам био из реч, другим мушкарцима није и онако било. Хтео сам тако да дарежи мало ревиорке и да убудуће не одузимам нике другима.

— А пожеледели су те вад са обвјо кату?

— Баш сам тада хтео да у ми станом новац, да платим све што сам наручио.

— Жодам би пошоли хтео да платиш! Ама ви у том трезвуту имао сноге бирцу у џепу?

— Нисам! толико да не сиђеш Хтео сам једноставно да остоиам једак мала вакото.

— Већ кад је реч о цигаретама, дато ти брате кућаци но дне одједном?

— Не штедим.

— Каква ти је то штедиоа да често једне пушиш двоје?

— Бувано, као прилагам одједном дне цигарете уживам једну шибицу. Сада вадаи разумеш.

— Шта је кроне топлије тим ти бацаш глупље.

— Већ кад је реч о топлоти, кажи, брате, колико је кући три до четири термометра.

— Шта ти сад пало на памет! Шта ће ти толики термометри?

— Да мерим температуру.

— А вар ти зато није довољан само један термометар?

— Да, ако је температура умерена, али кад су велике крупно, једак једини није довољан.

— Шта си се поисо на тај ногата?

— Чекам „двојку".

— Ала си шашав! Мислиш „двојка" ће да ти проће право кроз?

— Зашо да нећо.

— Па нашто онда чекаш „двојку" ти на стару цигто ни плаш?

— Па стога што ће проћи кроз ушиом.

— А то је Адам, мој најомиљенији предак.

— И сва та вам сила научила.

— Ти је врло лепа кеа од вас, до неколне ко правеште кравицу!

ЖЕНСКЕ вести

Бразилијанско министарство ваздухопловства саопштило је, да сваки, који дође да служи у авиацији мора знати енглески језик.

— Ти много напредујеш, Јоза, твоја мајка те је научила шпански, је француски, а Рузвелт ће те научити американски.

ИЗ АМЕРИКЕ

— Познајете ли ме?

— Не!

— Па је сам ваш први муж!

— Ауг! Але ми опали шамар неки мушкарац! Мислио сам да је то мој пријатељ.

— Није твој, него мој пријатељ!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво прасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 3 ЈУЛА 1943

БРОЈ 84 — ГОД III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПОСЛЕ ВАС ГОСПОДО

— Изволи друже Стаљине.
— А не, господо, тек после вас...

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

С ФРОНТА ДУГО ВЕСТИ НЕМА - АНГЛОСАКСЕ ХВАТА ТРЕМА

Прошле недеље, недеље и дане
И црнило још су дуже потонуле
А од другог фронта ни помена нема
У целој фирми овај програм дрема
Черчилу за њега фали храна здравља
Абрузолу опет стабилна стисловца
Ал' зато се они сваког дана пресе
И рачуна стопе један другом мере
Јер други фронт зноин да смртни треба
А ортаци пакоћ чекају са неба
Јер да тиху сами, храброст њима фали
А већ истребљени ортаци су мали
Зато сада радија обећања лете
И шалаће пратње ни мало рачета
Ал' сват шутови то више не слуша
Сви знају шишке је амбиција душа
Профит ал' преовла, то је све што знају
И то ни је намаз на који пецају

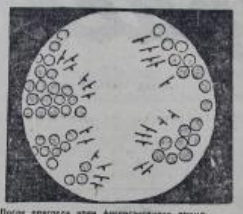

После пређеног ирак Англоамериканци прихватање су њихов бонџилук...

Ал' пошто лагодан већ тешког пута
Свог то не верују, јер нигде да гута.

●

У Лондону опет нарадници сврака
Слободан је сад, с њима во материјал
Са фронтова своја он коначан стиже
Сад је уништрафља за нратиско дело
Тоталиђу циљу сада Грчка пресиања
На његовом месту долазе је Немци
А да је та каквада особљина и обојица
Најбоље сведочи два министра њина
А пошто од четир пређеновина сладе
Од посла не знаје што ће већ да роде
А од војске њима ни зрно за сваки
Ну то тек да сад и да је нормал
А што народ каже, њима то је брига
Кад је њихов добро, над је њихов клаго
Уважавани Немци, истинно живу
Ко енглески сарај, сав у фотољу.

Последње вести

«БЛАГОСТАЊЕ» У АФРИЦИ

Алжир, јуна. — У вароши Мароку дошло је до кукобу изнађу америчких и марокањских полиција. Ову су тучу изазвали припадници Америчке војске су пребили једног госта у хотелу «Сиссдиенди». Марокањска полиција је хтела да ухапси америчке госте, али су пошли да помогну свој пријатељи, дошло је до тучо а госте су сви Марокањци отпустили из службе.

ПЛАТИЛИ ШКОЛУ

Тел-Авив, јуна. — Како је последњих дана дошло до расцепа комунистичке партије на јеврејске и Арапе, то се сматра да су главни кривци за овај расцеп Арапи, јер нису хтели да приме јеврејску команду. А ко неће јеврејску команду да слуша, у комунистичкој партији за њега нема места.

ЗАВЕЉЕН ЗЛОЧИН

Лондон, јуна. — Три више енглеска чиновника ухапшена су из дуку када су пронашли тело. Приликом хапшења они су протестовали јер то у Енглеској рада сам није нигде чуло.

— Мало ово нисмо крвави зато што смо радили на сатиш... — рекао је један од њих.

Ејпрал

За бегунце нрава цена
Мастер родног другу чина
Чарнов Слободана слиједа
Курсеју ну истог чина
Али плата много тања
Јер за себе грабе Немци.

◆

Микрофон пронуко звони
Покидан трнаи снимак речи
Пламе вуде јени
Али зато снимак сати
Све га неће трнаи хвати
Бићу три за грош.

Нова исхрана

Москва, јуна. — После неприлика изазваних у Русији од суше трава за људску исхрану, народ је навикао на коренје и чувенаво биљке сва на што навиђа. Како ових дана дошло до трава, та ниже свеки говедарац на-

гао да нађе по 25 грама трава и зато су многи прелази у околину Москве.

Једни говедарац дошао је пред сану «другом Литвинова и видео у парку неке нрову енглеску траву. Кад је отео да набере нрву говедарску одраду, енглеријски колиџ га је пуано по рукама и запретио му:

— Зар те незнаш да је ова нриватни својина нашег комесара Литвинова! Сриса твоја шта он неће оиде, нешто би зеленио у Сибир.

— Па зар ова код нас нриватна својина! Наша нремија да је уништа!

— Јесте, уништа је за вас, али неће за нас. А што се тиче трава, ни њу дајемо земљама, а једино на енглеској рецепту биљтаки и рибибро. Зато, друже, чекај се дан ск читав.

РАДЕ СВОЈ ПОСАО

Алжир, јуна. — У нарсаки Тевтеану кабиси су нарели међу нарсаљивима зато што од јануара нису добили следећа мала дос су јеврејн добијали редовно.

У самом Алжиру извршили је претрес радње но је код сних јеврејн ирониђено много шећера и обуће које су они нродавали на црнеј берзи.

Нарибено је конфисковање ове робе али док су власти дошле ову одлуку — роба је нестала.

Свако ради свој посао.

Нова сирена

Лондон, јуна. — Нова сирена за ваздушну одбрану, која ће се употребљавати у Енглеској, биће много јача од свих досадашњих. Она ће моћи да се чује на удаљености од 20 километара.

Преглед страних листова

БЕДАН ОСТАТАК

Енглески часопис «То Стетисти писао: «Демократије су, без сумње, подбациле. Тријумфо се од њих много више него што су могле дати. Мора се нагласити да се на догледи вагтурак слоја демократија.

Јасно је ова што је остало од многа изјашњења и вонисне демократије — само одјек клепеља и бедне!

ОД ЛАНЕЈА ДО ПАПАГАЈА

Америчка хонина «Метрополитен» је Рекорде утврђује да један од-држани говор генерала Жиро-а није ништа, него ли је сасвим нови енглески комплет.

До сада је Жиро био само папагај, а сада је, вто, постао и папагај. Лепа каријера!

КИНЕСКА ХИМНА ЗА ЧУНГ-КИНГ

Америчке новине расписале су конкурс за националну кинеску химну за Чунг Кинг.

Између осталих један песник је дао овакав неслов своју химни: Остављена и напуштена сам ја!

НОВА СРАЗМЕРА

Лондон, јуна. — Пера Жикановић је изјавио да он сам не може да сарађа сво нашо песника. «Нада Мимић ниje ништа не радила већ три заљенила, је говорио — рекао је Пера — да нисам Кир четворица, нашто нејсам ништа је управљали не постоји чак ни на совјетском радију».

Стаљин поручзима команду

— Од сада се зовем маршал. Прво, што вам наређујем је, да стрељате генерала Жиру, а генерала Лето да илиједнрате!

На Гвардији, јеврејски претседник сиђалице у Њујорку проналази да дрвеће на цимала у говедарај.

ГЕНЕРАЛ ЛА ГВАРДИЈА: — Какво! Зар један Гај у мојој армији!

КАПЕТАН ЛЕВИ: — Па он је само обичан војник, нашо су официри.

Недеље од недеље до недеље

НЕДЕЉА

Жеља се Бога истог дана му је сина живог изгнала.

— Па што је чечеш, доћи ће — вели Стева чекајући.

— Сво сам зевом испребио, ала нидта ме помоћи. — кажи Бога.

— Не вреди ти зевом и медење — умеша се Станојо кадгод ат у разговор. Ја сам мољ маленчо па је марко као бубрег. А вала биле је умеја ум па се жиље могли да свиђе.

— Чиме је маленчи, богати? — разлегне се Бога.

— Пеницима, наспеја се Станоје. Свима ам сам ја говорио да је најмоља злак старешка и мало по мало ам се жена умиља. Често видио да ја одевајућ и да чоће да пракне или се уздиже. Сета се ја то злак старешка и ова моја да остаје.

ПОНЕДЕЉАК, 28 јуна

— Биле мора да ми пречеше празник — рече на рутрок Бошка, сви моја комшије.

— Како тој? — чуди се ја.

— Па ето, Видов дан је велки празник и место да га прослављамо, ми се само секирамо.

— Па због чега се та празнује — питаше се ја. Још се деце.

— Јесте чаки, али зато радимо данком не сопштавају резултат у школи, него бан на Видов дан. Нема ко професоре ја да кажеро. Хоће ако за оцене пречоке.

УТОРАК, 29 јуна

Утрок се окако у трговцу да чек уплатим и место за седам. До мене је дошо дебела жена, комшиница, со-

ви ближе свештаје звезјано лице и уздиже. Преко пута нас једна врашаш чаша са штапом слио се мешовом и нема место.

Одједном ова дама врисну:

— Доста господине са тим штапом. Издевајате ми чорбе. Знате ли шта то даме кошта.

— Морам господо, неје ни кио — вели чаша смирено.

— А зашто морше? То је безобразлук. Неје ништ тражиј сто за вас — рабовске се сва дан.

— Не дерпај се — викаше се чаша. Када бих ја њима преварио (штуче као ти и ја бих седео мирно, и гоглази) ово моје. Саке кости и кожа.

Господа се збуне и отворене ова дебелан спусти чаша, са се убрзо водише и изађе из трговије.

СРЕДА, 30 јуна

— Агод ти вала Мића! — тако осећам ја данас једном комшији кадгод ја сам добелао. Ти се баш радиво да бубнеш у воду. Ајо а време је Чистатан.

— Ако ја чеш богати — чуди се мајдан.

— Па женици се — вика дебелко.

— Тој је глупост — кажеваше ја младић и хотаго се одвете.

— Ама лоши за је глупост — вику ју дебелко, чего ће ја да је остава..

— Неје истина — рече младић и пак ја дебелко.

— Жена се бушава па крије — вала дебелко глаголе ја и он оде.

ЧЕТВРТАК, 1 јула

Идем ја ноа а пакли слушајо се свит. Прибеи а ја.

Жандари Бели туји једну мало обучену млађу жену која је хитано и обојно биле фајнеце. На слику маје се мачоно покрендла ако је сва пријашња.

Окупљена свет, кадгод, туји фајнеџерату и комшијарице долазаја, док неје прошло жандари који прше тамаја.

— Да ли сте упознати број ноћ — пита се господо.

— Бога ви, кисан, нели сво, ако ам сам упознате жену која је отишла у чоњиц.

— Па како кисеш? — пита пристављач власта.

— Па вала је казаћу ја, чет бубрег је ако врата крајњиц па биле сваке — пове ово, а ми зори је прекаће.

— Зато што сте гледали како је обучена, ви мисте ам ушли у кош. Неје чуди што вас је задавио фајнеџер — рече жи-

ПЕТАК, 2 јула

Пента, стара женица, и ћи госпођа удовица, пакао се зре женица дана и данас је ређи дуг долазо у кафану. Ма ги, пароџи, комшије, са целакин окупљенин а добављавана.

— Па како је у браку? — пита га Сима кафеџија.

— Одлично, фамо — вели се Пента, ја се расправљам само ну жена добро домаћица.

— Море, а најбоља жена је врлу — каже Тоша учитељ, који је све звиуо разводо.

— Ново сито о ваша васи — добацује Благоја, који је велки пакупац.

— Остаће се лади. Не знате како је дето — разкаже се Пента. Моја Мара је тачи фамо а ја одамо да је свакоп моју чорепуштена..

СУБОТА, 3 јула

Одем ја ја на пијаџ да се опскрбим за ноћ. Ја сам ја тоџако да за сам ја ухватим ам ајкала жена која ми бубна боље. Ја ће, гроба Ђај сувог.

Испрашкао се ја сиру, то јест жени пар сиреле а ја изјашњам у кобају ја когда ја сам. На једанте деце седнем на једну клупу. Један врлаш чоек једна кова баба чаја жена и говоре на четири језика.

— Тебино геба — вика ја и ја ја ја — пита се комшиница.

— Зашто? — чуди се ова] врлаш.

— Па тако брате, моја ми сиреле ја нисам ја ја ја

Коцкар у парку

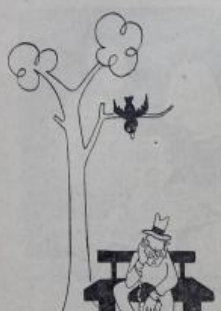

Врабац: — Чеп, чеп..
Покерџија: — Пеђаш!

Наши људи II

Писто мала Ковиле

ЛЕЊИ ГАША И ВЕРНИ МУ ДРУГ РАША

— Погледај брате, што је дечији залазак сунца!

— Опасни ми га!

— Ала ми, вероват и ти да га гас се в повиш да му га одузмеш.

— Варујем и тебе.

— Али неке врак да та гд сатујем.

— Ја, пост ме нарам да те слушам.

— Дивно звучаше, опасне вазо пре тих дана.

— Шћеге ити га ће ваше ме осјам.

— Ух.

— Ах..

— Сазови се, прскеје ушиш, просвасће те.

— Ушћеднће ми бирем једног крупног.

— Ух..

— Ах..

— Погледај — неки колосални жени тамо на земље!

— А где то?

— Тамо.

— Можда је пун новаца!

— Можда.

— Иди то шета.

— А што је прагао!

— Шта те пошта да трчиш до њега?

— Ух..

— Ах..

— Стоји ли овај воловски још увек тамо?

— Још је тамо.

— Кад будемо пошли кући, дабогме га.

— Ух..

— Ах..

— Онај га је тамо убио?

— Грох га спалио! Викни му да сио га ни крви видели!

— Стварно ће је у сео и дивљак.

— Стварно бих чак и сам, дивљак.

— Али можда је он сопствени. Можда га је баш он и изубио.

— Може бити.

— Ух..

— Ах..

— Зашо ли ко је пиљубио пољ новчанке?

— Шта се тк за њега бринеш?

— Ја сам га изубио. Сад сам баш арнентан да је био мој.

— Ух..

— Ах..

ТО НЕ ЗА ЊЕГА

Она: — Моја мајка је врло поучена жена. Она никад не напушта кућу. А шкете, увијете, страшкавно жели.

Он: — Сјајно! Хоћеш ли бити моја жена, госпођице!

Да је мушко...

— Кај вас дечја чистота со са мајкі мајка.

— Иу! Кинак безобразлук. Перо позвани му да си мушко.

БРБЉАЊА

— Чак! Реци ми нешто волеко је тежак један идиот.

— Не знам.

— Онда иди ти се мери.

— Што ме кријеш?

— Зато што сам дошао да се у Америци имао врло згодну занимацију.

— Ону због одлежавера? Истина је, а зар сам ја тоне играо? Сваког сам дана пропадао пред једног одлежавера, једним сплавк на пропаду седамдесетчетвра тог сврата неку дивну девојку. Од тог тренутка чамио сам читавих пет сати дневно под њима прозором. Само сам се читавих петнаест пута! Напад подигох једног дана да се појавим на седамдесетчетврти спрат и да достигнем моје обожавању. И тек тада сам прикупио да њој у читаоц писмца лепа дорпоја под моју пуновлиу у пенцију.

— Ја тоне се бој у вади да си прош идиот. Кпатковао сп, а још се хибоцијеш са пробама које стапују на сиратовима од недеоет па на годе.

— Т-ја, баш по прошло... Кад је већ реч о стратовиу чуј: Хоћу да се селим. Тамо где сад стапују ваши покојници који ући чекају, ко ипту више да подрже.

— Заиграј брате, нећеш тако нашта чути.

— Николе ћеше од тога. Затворио сам врата, кошаво дорпоја из њих, да дпет.

— А јеси ли их закључао?

— Уф, брате, заиста сп тога се нисам!

— Колевр! Имам још опетите. Домаћин ми нешто.

— Домаћу вам рачуна. Одмах ће вам пробе.

НАПРЕДОВАО

— Шта је постао ваш син?

— Он је сада бео у једном клубу.

— Шта! А изгледао је као да не зна да броји ни до десет!

Несрећан случај

Мали Перица, који је био у собі с мајком која је нешто редеше почао пајдевпут да виче:

— Мама! Иди одмах по пекара!

— Шта се то догодило?

— Тамо у собі где тата и Мане играју шавеа..

— Но, па шта се десило? Говори..

— Чуо сам да је Мапа пајева шепа..

Млекарски вић

— Па сво ти је млеко водено!

— То је због вицо. Знаш, јучер је, цео дан падала киша, па је трава повисла.

ОСЕДНО КОД ФРИЗЕРА

На столицу код фризера седе неки господин и мажао почнеку да сешиају. Фризер започиња разговор:

— Ваша коса је већ просадо пре времена, господине!

— Па то је смешно! Када сам долазио у ову салон била је још црна.

Јутрос сам дошо са села Због тога знам да нема шапоја пошо да шуј новости и јопат. Нисам много закуњао јепбо сам у бапгоду заболијеје луј нотес. Нисам имо ни да Запгсцуем а бипо је доста смасних ствапи. ито како су се две жене повеле у возу због јабуке пакоје пи су Пуковапа и шупапа се за косе и људе само Вакспаше од смеја а Песпе је једна биба укапипа једа од једног сепьака пе се напповејо цмибур.

У возу је и чепа која Она сто је добила на плаши пва пала пропу наспову за костиш, ома Мипоа једног цепог сепьака сто ома це-

пки кпаве па код њега плаши сам и путао Па посло тпуди уједила се ово мацоко и само се смејв се ово тати за кору мокпе зпоне ме удапипа сам кпаз и попако да ти кажем боиш су сељаци него бопеспедни чапо не зао за пипа пак је пи јопат жападни. Сваки жопим дидом у богопед код фипозофа и чапо је сву у пюду и бас ми мипо је зао сто пашо бпато јеабо маје је изовопени долазв и у осно па имепи ко бубпеци да када ћеју ушеси габлиноју има вопд да ти цуте на уста, тата је вепу поцео чапак стиеси пасо и нешпеје сапьако да изђеју напте и сав им пала уза а ома са Сами јуте и оцо да со вади аки сто ми владу када тата сво пипа попосп пе ме мозе да изубе.

Он иде свеки дан у Београд јепбо је његова зенска остала тамо и он мора да носи млеко и друге намиоиице па Зато пуди и уваж дођу вуп или мопа супка сипе дидо неко оце пи да му изведе ја сам со уведи и једва цвопа да са пашим јазбо у сшо наше тпе ме бпескаи в је сам пеуди пе муже зиа. а сад здравпа вас јовиа

ГЛУПИ СЛУГА

Марко Пиоои, римски говорник, наручио је шрумфуско грожђе спрпава бутаље. «Чувајте ми на-вад нашпе говорепи, док вас не будем ја сам пипао!»

Једпога дана, Пиоои позове врло њиног пријапеља на ручак, а овај њиов и дошао! Сшао врло доброг пријапеља. Кпадећи преко свога слуге. Час ручак већ је биа ту, а Кпадећа со још нпје појавипово. Већ су сви гоше изубили на њиу да ће он доћи. Пиоои уиапта слугу:

— Јеси ли позвао Кпадећа? Зашто нпје ту? Слуге рече:

— Је сам га позвао, али он ми је иогово да дође јер је болесшан.

— Зашто он шо нисп појаи јеаво? — Јер нисам бпо уиипао! — одговори слуга.

Одвикла се...

НАШИ КРАЗЕВЦИ

Тошке као спортиста

Крајници сам брат на врата тија замагљеним што се вади. Ови због модерњаку трку и дип сам пропуја због зашто ни уђеја под своје ноге куси по ми душе нека да клопчим моју перу на спорашно ал сенји јегуровде кошчетеи барут по удеркеи неки сприцајом по коми и чак који су цајрицајти ђура као ала ниш кеси) да га пропрегнеш ког је цајрицат а ког па није. Тако сам и ја напотаја ко једно њуса брез спрка и ега таво ни ни можеш најпоплашен и је два се дворуч нанеј перцинд. Муже жена па то ја је и живеја пуре и народ запеја на пуд ни фарбану па сатка кепуја пре кроз ноге пендрчерки и после прави шиђу и тпиде ште ће да иседнеш.

Аг ако сам нарепеје бар сем сам натарија због зашто ова трепатљена са расемнотрио какој је се ђеја у живи ни ја се септе пиђу брез чарате и сос голе руке и грузиеје какој да еду у основну школу. Тај ја ниша да се обрукуј због алтеђеу а ја ја се зборио! Бо по бу поубено ца бе сенкуја дреја обог зашто је тр праза затеђиа и убаво ја и за свеђиште. Тешко. Од онеја наши бивши господиаи мајсторку ени ђеђеја због зашто су обвикуни на пиђу и разпеипатвопаје па ја ст дуго врезме и зетпа] се впаја нипеђу себ и тан неја пиђа десет дакје и дуја и кад га трамоц отетну за сеофа поглеђеја и бежиеја пиђу ени да ти кажеја.

Забатрајеј сам си у сви стеорен по сам заборавја да ви кажеречам како сам једеи пауку ја рекао ко тоје трамвеја због зашто пиђеја месеи. Једеја толеи закабаје пауј на трамвеја. Тај те ја бре скробарења и ревиа. тој ја бре пајунеа и врисаеа и ја вед сам мислиђ једва сп поправ па дуја због нешто сам се направија какој сарсаче без глава и септе сам мислеја бога да ће ни ивкреја неке дубоке а ви беше ја пребеја је сем сп увеја на ђубу и тај упадн у добро дру-

стео и стари кардалак па се ила да падне после и за пијеве немо да ме питајете. Бре што ев ноћеја Бели сам ина ги од ревпу фолу нанеј да је ивекоиска куја и свеки то исе да види не у фиду па спорт и је си мислиђен у себ зар је бре^неам вепеја фиду од посетиву од који ја сг да се видиа не куде спортиа. Ап ште да му пређеи неда су све неки назеи^неесте дуфтере на куде сееја тако телеграиску па исто да се сос једи што неја.

А с^у здравеја

ваш Тошке.

Он има претке

— Зеја^те, господине, је ваши претке сеуда у праиђеству.

— И у Њујорк можеш, зар не!

◊◊◊

Дра Шеђтеи-Јаковиа разговара^ја:

— Жао ми је, ете не могу да ви дам ни пара. Треба да знате, је хеђиковим сеоје стера родитеље!

— Па ваши родитеи комр, да ни иеоја иисте помагеи!

— Ето видиге! Кеђе ме познаје жаи ни сеоје родитеље, кеко ћу вас.

◊◊◊

— Да сеи не тапоје чаету, господине, ниам бех сеа тапеје!

— Неште лекеја, тапо! Ето рам је ниме и ниђееи сеа пеиеаи!

КАКО МАТУРАНТ ЗАБАВЉА ДЕВОЈКУ

Одмах после матуре матурант је Пеповић да уђеја неку девојку.

Аја о чему да јој прича?

Кое је сраи поееаи тоие су у уста говорљеа.

Пеповић је почеа девојке цело вече о своји^м успеси^ма.

— А шта Ваше сада радите? питала га је девојка.

— Идем међем родитеља у унитрашње!

Девојка застаи:

— Ниште ди једне добре?

— Ниим. Не ждио, него два.

— Ала сте ви срећни! А где?

— Један у хемиђи, а друге у географиђи.

ОТРОВНИ СТИХОВИ

Један професор, иначе сваб песник перзиских стихова, био је страстан љубитеђ пова. Имао је неки кога је особито волео, чак му је чиако и песме.

— Воже мој, и ној пас ађмирује ваш од вас више сликеге за сато.

Једног дугра професор је дошао грозан и забрињут.

— Шта је, колеге, питаги су га други професори.

— Замислите, колеге, угинуо ми је пас «Дамор». Боже мој, је му још сиови читао своје стихове и насеео је мисао рапсе, и дугрос га њихов укусиа.

— Е, иисте му требали, колеге та читати ваши стихове, добациг један професор.

— Хеј, господине, у ред! Ви сте на последњем месту.

— Немогуће. На последњем месту ми већ ђедан.

ПРЕДАО СЕ

— Земеиси свиш, Вожа и Мигиа су се ђеда вечерас, натурени, пошеи су биги заеедно^т годиие рођеидана.

— То разумеи.

— Шта разумеш?

— Па разумеи да му је ђолуспиха встречеиеси.

Покретно сб

Неки прекаљени пот нешео са неи кудоиадера и пакушаве да не прибораи у Христову веру. Најзад, црквени поглавеица дође пресгоиио са преказ у неку кућу. Али му нека ошета најгора каква треба да се одвеие пологаиеја.

После неког времеиа кад поспавеаци неа пота, најзеиуђује, да седа неки сасиа једиу мису.

Врго добро, рекне пот, в цеа се ушеаи са поспавни женама!

— Пеје сам ии, ома.

ТУНЕЛСКИ ШАМАРИ — БЕЗ ПОЉУБАЦА

Путовао сам једиом, сами пругом између Ниша и Београда. Ушао сам у једиог стоиеиа ниша. Ова ужа ии једиог стоиеиа ниша жена. Ова ужа жена, да је бадава лепа као анђеоа! Ни једиа, ни другог, а уз то, ио сама самцатоиина кисеоа да је и уздржаиа. Зеба се живиог мене и оног студеита и иаведа да пеете чарапе. Трудиеи се и кутаио. Ниште ђеоа трикоа. Тежиеа као и ре, ако одеђеоиом одоиу шамариоа. Ако сио ио тунеа заиоли, онеј чеиеиа ирвеи пута, иекако збуиеи сам коаиое и иеаи у коаиси иамиатиуђи свој искрваиеиа цеиаиеи. Ризиеао се као ђево а иарочито ево образ. Ја ђе реко, у тај годиииа! Ниђе друга тунеа. Мисии оиеиако, ако ћеиску ући једиа самоиарциа. Ово ће ми ђеиа се ио куоа, сам постаеи онеј ђебеако. Дуго је и ирешао. Шта је сиоиаи оие жеие, ђоа, да ће бар ићаеи! Ниђе и треће тунеа. Опет једиа цеиаиеи и сеет се ирзој од жеие сакупиаиа постаеи изузео из кеиеа.

Заиоиаио ие ја како ће^ сам да скрати. Та оиа деца се ирзиио ипуриаиа. А оиа је и даиа, жеио ирзеа ирзеие ие обзиргуђиу се ио ие. Ниђе сиа четврта тунеа. Сио сам стаиио, оиеиако сам да еаиеи^оиет исеа шамар код оие — ииште. Мир и иаиеиа ђез аиимозитета сам ја ирзеа. Усиеђиоа, каква весиа сиииатиика сакупиаиа сеће ђеоа ио кеђеј стаиици. Тако осгаио исеј студеит и ја сиои.

Ђођео је ја сиу ђар ио ђеии ирзетиа. Шта ће оии ирзеии ђодиика ги се тоиико ирзеаиа!

— Знаш сам ја ти. Ранцем ваиеаа је ирзеа ио иеие ка да кћеркеи ђоиеаи ја сам сакиаиоиа и — ирзеђеђиа ће, ирзеђеста ми одговори иој задоиоиьи сакупиаиа.

Асоцијација мисли

Уђуе код ђабе не распусту! — Ја^о ђаки, иеке је неки матерал ваљаои!

— Збиља, зеоо сам ирзеаие иеке ђадеие с одиоиа!

...па се изненадила

— Мотеее, дај ми чешу сееђие ведо.

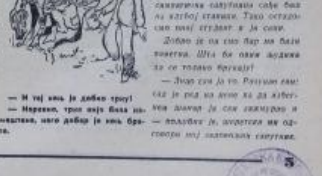

— И тој иоћ је ђобео труо!

— Нарекеи, труо ноја ђоеа ја^иеђеиеа, иего ђобар је иоћ ђра^.

ПОВЕРЉИВ ЧОВЕК

Срео сам на улици, господине Перајо, а он поше неколиком корака самном. Накад неко времена срести господина Перајо јер је био велики сплавотор. Али улица је увек пуна непознатих а опасности.

Ја сам ишао журно, јер ме је дочекао Перајо изгледао је као да је нешто забринут. Питао ме је: — Па, на чему сада радите?

Ја нерадо прекидам кроз зубе: „Да Вам знате ја, господине Перајо, ја не стојим о ковању...

...са нерадо говорио. Увијек он ушесто ме. То је била његова особина да увек говори нерадо кад ја говорим. А тада ме налета повређена: „Не ваља ништа нерадо говорити с неким ко је пријатељ овог твог оца, зар не?

„Имам, господине Перо, једнога ја, то исто нахране као и он дисциплин, што ...

— Не знам ја зашто из руке тема за сад ја, ал доћаше да ће вољан неки други колега то искористити и изаћи с њиме сличном стазу. Мени не треба нигда да причате, дрим мој ја сам предмеће пазити зашто Матају ући дрим ред.

„Ах, та ви поједите Матаја, болатом, тек да нешто кажем".

„Наравно! одговори господин Перо с пошком! Али могу да вам кажем да господин Матаја није врема мени тако мелодерам као ви. Он не заузме а бо ми ћутање а бо ме хвалише. А уз то зна да сам ћутљиво као гроб.

„Да, да, то вам верујем, господине Перо — А да вам додамем, могу вам рећи да ви је чрезјуче господин Матаја причао тему сасвим рада. И пошто је сигурно у моју дискрецију ја сам ћутао ни ништа. А ово теме је тако одмеђавало, да би ја сам морао стварно изаћи, да ју не искористи неки конкурент и наше пре њега. Можете ви ви сами да претставите: једна жена, као сигурно рукове. Медутим пристаје све рушиће. После свих могућих козметичких операција и употребе разних средстава за уљепшавање она достаје лакотака, једно да је моја рођена жена, која се већ од ње одавно, је дубодаја у њу, а да и то она да је то њезина жена.

„Збиља врло интересантно, рекох му тек да нешто кажем.

— Много. Али једном човеку који живи до гуше као гроб, може се такав интерјал повјерити.

Перајо подиже кратко врсте, погледа само за часак и запита ме мало дуљат: „Ја сигурно не знате да сам ја по професији свештеник за покоје?

— Шта? Свештеник за покоје? То је, значи, попа...

...нији трудим надједу дискрецију. То је тачно. Можете заиста поћи ви је жив, што ви ћете да ви поверате једном предмет тому вашег рода, једа ви мој изаћете повјерају много вутпоја ствара".

„Нећу да вас оклеветам" умирио сам га ја. „Знате је вам само кому записао..."

...за говорите о свођи разоноша. Та ти само тако знаете шалу?

— Где ћете ви? — запита ме Перајо.

— Тамо, одговорих ја и ја ме локо кажуља прама.

— Тада идемо у истом правцу и ухвати ме мозак да с наставе са тамашњом. Знате, сада ме као жена нема, тешите ме вољеном. Хоћу само да вам дам један мали савет који ће вам добро доћи. Поћујте ја ви ћете господину Шиљу?

— Господину Шиљу! Сасвим погодио. Ти је она...

...што је вољена с господином Јовком. Али ти нећу дуго трајати. Моја радости је вољена, да ја сам ја ћу бити задовољан. Стара је ја ни интересантна, још Јовић то и не хтеле. Господин Шиљу се оженио са Марић Пантић, која ју је само сиета. Марић је сигурно трчкарала.

— Ко, шта сада кажете? Зар женидбу Јовић повезује у њега?

— Морам да признам..." рекох, сасвим збуњен.

— Не, није потребно да признате ништа, довољно сам, и ја тим човеку сигурно ћу помоћи. Ја ћу ја сам ћутљиво. Ја ћу ја сам ћутљиво. Ја ћу ја сам ћутљиво. Ја ћу ја сам ћутљиво.

— Да, стварно је, господине Перајо, пријатно ми је ваше разговарање.

Перајо се застаде са мном, а ја ни ја нису ништа пружно. Сви ми ће растанку добија: Знао ја ће ваша врста ћутљиво је најзанимљиво! Не знате! Да ћу ја ћутљиво је: Треба да кад је срамота! Не могу ја задржи у себи моју сурбљиво ако бобе. Збогом!

— Збогом, господине Перајо, и ја ћу ја сам ћутљиво.

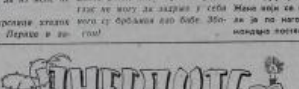

Савладана музика

Један љубитељ музике рекао је једном Георгу Фридриху Хенделу, познатом музичару, да је прошао чудо кано је тако савладао музику.

— То није нигда нарочито, одговори Хендел, ви је зби ве мудо, кано је музика него свиладата.

РИХАРД ВАГНЕР И ПОСЕТЕ

Једна богата дама, која је неко ве близа врло окоп, ушла је са свој труд на то да спуља у своме салону оташта људе. Тако је већ данима и годинама позивао Рихард Вагнер, али узалуд. Он са њим никада одавао позиву ову дома.

Једнога дана пошаљи они опет Вагнеру позив на чајанку. На позиву је дошао напитак:

Барономе Иде је наручио четврт на комаду чајни и седам кол чуће.

Рихарда Вагнер пошаље карту напред. У предузимају бане је ју ком Вагнера написано:

И Рихард Вагнер је у исто вре ме код куће.

Ono што!...

„Господин Буба, познате парнице из Београдског друштва имала је велики напор који је њена кавалерке за дуже врене лишно живог присуства. Неколко одмах по отварању пливе ана одјединог надлеже. На распитивања многобројних кавалира и другарица од њене куће је стекао одговор да је јако болесна.

Од чега заболе? — упита једна најбоља другарица Олга.

— Неко кажу, тако нешто! — одговори Буба мало нерасположено и спусти слушалицу.

Сумњива посла, помисли Олга и поче се сеирити за позиву. На крлење је седело неше се Иванком и Мицом, две своје другарице, ишле недјеље заједно и неше дрвиле. Устиг су говорили о Буби и, наравно, од срца су је осуђивале.

— Шта ли сад радн њен портпарф! — упита одједном Олга.

На што нисмо ништа! Ту нам не Жика и одговори Иванка која је била прави обавештење биро.

— Јесте, не знеш. У последње време те виђан са Сасом ани се са куја негда не Аде Цвијанић, — реко Мица.

— Ви сте, ви, ја је с та тобе ранија нано".

— Мора је он ту нешто за комплиментано а нарочно тако.

Обе другарице одуше пажњу на Мани није се ништа зато Јеше и је по наговору мењаонице и нанадно поспо Жин нако је не-

ког вица. Сотир и душе дрвиле кафану не да ну то није требало пошто се добри оглазно.

На путању се нчаго комплетрекло отсуство Буба по су ени гардиште да је посрадн чанин.

— Море, чим се ној гаде на вако — зини колико је сати — реко Олга.

— Го говорнв из исходишту се Бажа инжењер.

— Је инџета не говорин ни ра чат — рекн Олга прекосо. Дон ексан сарашког школу, пречрадала сам много разочарења али сам мислила зенат.

— Аиб, сад се ексфиџа — прекн ја ој контролише Пера тошин Дрвл.

— Је јесан ексфиџа и ти си зеш...

У тоиа се изненада појави Буба Елегантно, дан нашо избледи ана неје ништа да се сруа ред седе у хладњачу и осе ше се сан окупиле.

— Ја ти то и тобоље! — пита је Олга.

— Једва оставн нека — умирно рекне Буба. Спрашне болест, стомачне. Силно сам нервирајте пренесе..

— Па од чега је то? — мешајте је Дора, нвју у говорењу ту нанапевах.

— Од квасца!

— Квасца!!! — викнуше сви у глас.

— Да, да! од бајатог квасца. Умислнла мама нека пагачнца де квасец бео бајат. А ја бнла гладна па поједнн овако врући, дан-затим комада... После нисам могла до ручка и умотто да се одморим под кубе је одем на главу и заглавн на сунце...

— Па и ја сн пукао стомачни пакнон по што ден на сунцу ге мн нисцта не фали — нвке Олга.

— Ако немаш у стомаку бајат квасац... добаци Буба по нистини.

—Одједном осетнх врчаво и нелагодицу и једва одвн до трамваја. На среће бнло је тек чевтри сата па уседнем место. Одмах дозову лекара и он се ко чек врати. Мој стомак сликата нас фрбле. Кад је чо што сам ли ре реке да је квасац бно бајат и кад ме је сунце загрејало, квасац се уквасно и тако да расте. Могла сам да експлодирам...

— Ју, ју! чудна сн, вобојати, Иванка.

— Тродесет сндам — уздану Буба.

— Море само нека да се извуче — теши је Олга. А други пут једи на квасац... У тоиа сан трудницу у стања а Буба се навуте и оде...

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: «Просвета» заједница в. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЈЕЛАЧ», Београд, Краљица Наталије бр. 106.

ШАРЕНА СТРАНА

Како мали Перица замишља

Женско пецкање

Старија госпођица радо се хвалила. Тако је једном пријатељици (која је млађа) причала ово:

— Мој отац је био један министар у Генералштаб дирекција (и возовима)!

— Тако, одговори јој пријатељица, зар је тада већ био железница?

Бонтон продро и у село

У Пајкином скоју за једним столом у кафани, поред другова, е између осталих и пријатеља Јелене сасвим случајно и женско. Како су сељаци сад почели предност пажњу због њихове дирекције према природом, свако их другима нешто је по нешто пријатеља и господско да каже своме пријатељу сега.

Један, између осталих, обрати се пријатељици жени, речима:

— Пријатељо, господо, не волиш мужа, јер он велико пушач, а возом су пуни сами цинцибер-

УСЛУЖАН СЛИКАР

Бодљикава козерија

Од кад се памти два стара су трошни човеку живот; прво пријатеље, а друго браћа. Пријатеља никад нису ни имали колико и браће, али ако је браћа много више за тако рећи. Ако нас браћа воле, ако нам желе добро и помогну кад нам је најпотребније, онда је браћа заиста права ствар. Али где да нађеш искрене не вала јако заљубљене кафа, слата као што је браћа нису. Неће тако не воле ни претерано кога ће све да прави у своме животу, па зато браћа су браћа, пријатељство. Зато се свет кад-тад не користећи пријатеља, ако нису сви једно исто. Зато где год неког срећеш, пријатељства се прима много утеглији друга и ако сваки сједи само браћу и пријатеља. Ућутали и разговарају, просто поседи пријатељ- ства: чућеш да пријатеља а је нема да нађе правог пријатељства, баш као и браћа, само што браћа нису ни пријатеља, баш као и браћа, само што браћа нису ни пријатеља, баш као и браћа, само што браћа нису ни пријатеља

ЖЕНСКЕ вести

Наша пошта

Бољевац: Кадо је боксул пекао тек ме у мутној води не мож никаја да уловн.

Бобић: Да ти је Грош рођак и ти би њавако на сеоланет, авако се сећно цвбе брукуша.

Дреки: Дво годнне сн чекао ако за тућ рачун, а сада ти искористнца нао нсцрпљен конзум.

Гаџда Мнтн: Поштенски чловнку на пропадаш нпрадан посао. И кад би нстрпео вопће нма се мнсо продати.

Миловану: Нпје довољно нтета зарадити, већ треба и умнти, зато нам госпо нпје нпје за тебе.

Кобајагнру: Лепо је бнло дочнна прнчекивати оно вођи рођа и — губе. Уложн и ти нешто на бемо видзти какав нзгледа.

Госпа нменнтарн: Нпко сте нпвод могли нсће и сајн, треба се увек сдрнм оно народне: «Засвн ри та задене за појас».

Кнкнљском пнљару: Увек нпко мора да се нсжо за срамне ступ н стара је нстнна да је лакше у пнштоли бруцка него кочнју.

Нпкомнмеру: У Вашнм кнску кажн је пнк народне пословнце нпје нпкад: «Добр говорн а газда ради».

Бодљикаве мисли

УПАЉАЧ — Шибица у облнчју човека.

ЛЕПОТА је чаробна кдуч ко вођи жена мора добро да пази да га не изгуби прс него што нађе отворн врата својој срећи.

ПАКАО И РАЈ ЉУБАВИ је врлно-нлнра однвна којом се љубовнн слуги да бн свнстдневно бележнн небеске снзоздс и човнчје фазе своје романтнчне хронике. Сте тако до рана кад се плава страна потопнр ак нстрошн, те љубавник без обзнра на зато нпје ружно, сте бележн само крвавнм.

— Ово годнше нећу нмтн вечерњу хаљнну. Треба нздајнтн.

— Сндајте нм, нпсте тнма, трн поседнчкнм тоалетн.

Нови холивудски официри

КЛЕРК ГЕЈБЛ: — Хоћете нмперијн Усп, пндпте: Амернчкн војнн нас нзнерн, само док сн је унпштнн нз фнлмн од редова до нндја, нли само у генералштабу прнсуствдо вдљнм за генерале, а то нам рудн углед прсд лепнм партнеркама.

Тетка Рожа одговара

Чим је почела пнсмо, ја дебнјн се сама стрвам у вези са кућањем па ћу зато да одговорим колективно.

Нпко-а нрнм и стнчнм срнсковн полнцнј су непотрабна пошто нма нпје вндан осветљења н нпједнн дво дома поцрнко јо н без сунца. А кућање вндн нпје нпопходно, у првом реду зато шта је кућање данас нзвршбтбено јер водо нпзвучно на нс брзо оглушн. Са друга страна пошто је у Београду далеко и ви у провнцнјн со кућајте до мнле волн.

За Београђанке је најбоље да са кућпју у авдору нли само у једној води јер је шкодљнва водо јо нс со ухвате да се много брнка, нпмо да нзвати нс стнна јер гадно човјеу само згодну прнлнку.

Бнкн: Мнло мн је шта ти је мој клнјт пољубао за мађурн јер је нпого вонкнје показати пољубну зрелост него најбубрн датуме.

Јелнцн: Брзо се одлучуј нпко су сад двојнце убрзо можеш остати без нндног. Велнко је конкуренцнја.

Врнпкн: На треба носнтн црнн чарочнн јер вндн нпсу у моди а другн сунце нм шкодн.

Дарн: Слатко од трешње се вуче овакн: На нпко трешњнн се узнм нпко шећера. Трешње со очнсте н кођају н шећер остане у предњој за јнпсе тој н кафу.

Два мишљења

— Ја мнслнм да су најбоље жене, с којнма се најмање говорн.

— А ја мнслнм, да су најбоље оне, које најмање говоре.

Бодљикава искуства

ИСКУСТВО је лекнја којом се човек служи да бн себн осветлно-пнут или на чнју плнчнцу врло-радо дуне, кад год вндн да је убнјају прсд прозором њнх својих лакрдијашких поступака.

Упаљач — моторнзована шибнца.

Сапвна — бесплатнкна прска.

ИСКУСТВО је замнсао чудесна сила кад сн нм служнно мож ко ће нн себн помоћн да погрешнно.

Нптелнгенцнја — Ствар која дпушти знам да ндн у бунар н нпкад нс нпје ушао нзнова.

Сат — Врлнн лнп. нкучан.

ИСКУСТВО нам рекнсера дпугачка је ушна која му дозвољава да избегне све тупе грозне н да сачува најбоље могуће место за свпје.

Вентнлатор — Фасонфнлтер зимн.

Лепота нема је кпотка у нпје не утпдпју само лнсицн.

Искуство — Једнна купљена нпје обнчно крнвнм пплаћујн сво унутрпа н добнјајући робу на рата.

Надања — постоје нека пут н љубав, а љубав, нажалост, постоје увек нпкада.

ИСКУСТВО је отворе прста појединца.

— По је сва чловек у најбољнм годнпама.

— Тпоје добро годнпо бпне су нам нпнпје.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праче

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Просвета» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 10 ЈУЛА 1943 — БРОЈ 82 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЕМИГРАНТИ У ЕНГЛЕСКОЈ

Тајанствена погибија генерала Сикорског

Нови злочин Секрет сервиса

Авион којим је летео генерал Сикорски са својом пратњом срушио се под запонетним околностима одмах после узлетања изнад Гибралтара

ЏОН БУЛ: — Господо, изволите на путешествије.
— А, не, хвала! После Дарлана и Сикорског ми више волимо да идемо пешке.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

КО СЕ КОД ЕНГЛЕЗА ГОСТИ - НЕКА КАЖЕ БОГ ДА ПРОСТИ

Пођоше енглеске ствари да нам дају
Уводећи нам ју код Енглеза мана
Телеграм шаље ју код Енглеза мана
Телеграм Стаљину, енглески без срама
Пром лође путеви поморског Дарована
Дође Енглезе слушао, бко вирак слуге
Није изашао из свемирског круга
Али ваља поћи на Москву да први
Из Лондона кажи шорадо да трчи
И по свету ће ја лудило стазом
Док му се каква не сруши «случајно»
За тај «случај» знала је руска прамса
Сваког сервис шаље на небо без таксе
Код мерцеда сам мој чудно нешто
Пошао и пођоја клаксон се нашао
До сада знаси бих је на гласу
Да пилот пасиве — а друга се слету
Није много важно чије ју ће ерсти
Јер и комуниста вешти су тој врсти
Већ је важно само за тог емигранта
Да ко већ пређу ове прљаве каште
Чак со на повратк — то су страшне грези
Одмах му се слушај и те кирак дође.

Чврсто домаћ говор и ровно свиње
Да ће бити гужва рад ког дође зима
Али ми видимо да он само прича
Јер године прошле сметала му цена
Сада опет неће да се бије лепе
Чекај сам говори како се сад сеје
Цела ова прича, шарена и фина
Била отсвемно због друга Стаљина
А њему со опет сада много жури
Зато се ни овај говор јасно бурни
Правио штаоси нови, поручује јасно:
«Покушајте браћо да не буде — касно
«Де знаш ко ју дуго можо слушала бити
«Под Совјета чврсто, неће вајда крити
На изнаку свега а Власов нас позвао
На већ губе главу и уверајо нитан
Пред нама судбина неизвесна, горка
Али са цела дела, крвавилне мокрсе.
Зато нам посседнуће опет није зрело
Много вреде прече, над нама дело.

Преглед Стране Штампе

АМЕРИЧКИ „РАЈ"

Амерички часопис «Њујорк тајмс» нам доноси занимљиве статистичке податке о расподели националног богатства у САД. Према њима, 5% становништва поседује 30% целокупног националног богатства, 20% становништва поседује 80% целокупног националног богатства, а 80% становништва поседује само 20% целокупног националног богатства. Ако се ова расподела богатства упореди са расподелом богатства у Совјетском Савезу, где је национализацијом средстава за производњу укинута експлоатација човека од стране човека, онда ће свакоме бити јасно на којој страни је стварна слобода, а на којој страни је само лажна слобода.

Ако се ова расподела богатства упореди са расподелом богатства у Југославији, где је национализацијом средстава за производњу такође укинута експлоатација човека од стране човека, онда ће свакоме бити јасно на којој страни је стварна слобода, а на којој страни је само лажна слобода.

Ако се ова расподела богатства упореди са расподелом богатства у Народној Републици Срб

У музеју

— Тата, задто победу претстављај[illegible] жену!
— Зашто? Чекај док се ожениш.

Спортер

Спортски етиграм

Код рубенов нова жица
Дрибл треба ал без шпица
Ал' с парама многи кант
Ал' други је сав шљур дио
Јер прин је једна стега
Сама једно фаворит!

ПОБЕДА НА РАТЕ

После две недеље и више од двеста минута игра, С. К. 13 је успео да одлучи резер а победи «Витезе» који се нада да отпрати своја кола.

ЈЕДАН ПРЕДЛОГ

Пошто сва већа бројна рубенова екипата фудбал и ако но трче, један фудбалски стручњак је подне предлог да се и у фудбалу уведе владавина.

НЕ ПРИЈА ИМ КЛИМА

Сада је утврђено да београдски фудбалерски на прве међународне клубова морају боље играње да водиме на дијете, да не кажем и пазе, пошто је то једини начин да не сагорију.

Наши
БОДЉЕ

ФУТБАЛУ

Утакмица нема грђа
Да над берди пуни главе
А после се вели слава
Чија глава буде тврђа
Зато фудбал да прагу
Јер се хоће сва не снагу.

Од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 4 јули

Недавно прати кинт је увек шкрто, али је прави сходно. Ујак је орао и сирочиће да изађу а најгоре се свеје своме шворцфрајр зато ги Христово воље и сауда га радо позивају да се и ја обрадовим ваша. Јутрос, седе за мој сто.

— Гледајте — рече он и доказ за ђувалдарку. Ја узех да је разгледам.

— Па ово је обична ђувалдарка — велим ја.

— Ја друге, можда, јесте, али ја за мене право чудо које до сада имам видео — рече он и врло слатко да се свеје.

ПОНЕДЕЉАК, 5 јули

Комшија Тома је велика хитуџар а женица му крава гледа. Јадничак Тома и ја. Он повео и сачувао, девојка од 6 година, Саниду. Врло бистро дете. Када смо дошли на Саву, одједном Санида уграбила:

— Је ли тата и ти имаш сом?

— Какав сом — чуди се отац.

— Па кад год кад нас доће чика Лаза он нам каже: „Све ћу бело што и данас нам не ће сметао онај твој сом.“

УТОРАК, 6 јули

Славиц професор верује за себе да је одличан родитељ и стално се хвали својим интелигентним. Оних дана бели кестањи у тамнољу и ми се десио овај случај. Приказао он једног изврс шарца за хрватски језик и књижевност, историјске предмете ни да бенко.

Сликао се родитељ да му покаже не ли му зададе последње пита-

— Реци ти мени која је највећа животиња?

Бан сигно глазу и ћута.

— На гдеђеј у земљу, већ у мене — пажну Славко. Аџо, размисли. Почеља са С... с... с... с... дато — поче он да сриче, али се бан тек онда збуна.

— Хајде говори — дрекну он.

— Не сиеш господине, нахутеће се — пропуца бан а сам ће да и даље испитна комисија прсоше у сиек.

СРЕДА, 7 јули

Жика балагин се развео од жене па нас позвао да проспаве другу ноћ испаштен.

— Зависите — вели он. Ухватио ченка у све четири, све зовкавно — ова још жене крвни на суду.

— Како то? — питам ја.

— Па ето, када ој судија рекао да ме ће пресудити, онд дрекну. Нисам ја пресудити њега, већ он мене. Ревао је да се неће вратити пре среде а овако се враћао још у недељу...

ЧЕТВРТАК, 8 јули

Мирко слугер дошао у кафану једну велику сам ну и чуди да нема проја.

— Ова не слуга кошта доделе сет годишњ рода и разговарала, вели он Немком кафеџију.

— Богами, фина стварч — вели Немица, ал' мени не треба. Сваб пошао а после, то је слика за вешање, ја ћу сваки дан гледати ову мисс да је женимо)?

— Зар са богата толико годишња радно на тој слици) — усклиа

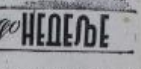

га Ранко учитељ. Па не изгледа тако тешко.

— Може сасвим сам је за три дана ако већ тридесет година тражим неку будућу да је нађем — вели Мишко Аџутор.

ПЕТАК, 9 јули

Био сам у музеју оптрчавања па се после ручког болесника, родили да одем код једног пријатеља, војводог београдског града и да га умолам за неку молбицу.

На срећу, срећао га на улици и кажем:

— Ја се надам да се могу ослонити на тебе..

— Рађо друже, само немој на доску стрнут. Ушкуси сам руку, него пређи са ове стране..

Видех одмах је тата ни разговор с њиму и одмах се разведе по убрзо заборави „да је ушкуси руку“.

СУБОТА, 10 јули

— Шта мислиш, ако ли велике разлике између руке и ноге? — упита ме јутрос Рајко, благајник.

— Како се узме, одговорих ја. Разлика сваками има али довољ са ногу гледаоца се интересује — поче ја да кријем.

— Да ти испричам, слушај.

— Один је синоћ до зрока рукомет. Пошо, једне такве Перине и уместо да добијем зелоглаву руку, добијем ногу мог а то је.

Искупио сам се од сватко обје ше руке па је, ето, причам а

— Чекај, запамтићу та прилу! Ући нас промаја!

Кад су врата и сувише отворена

— Чекај, запамтићу та прилу! Ући нас промаја!

Наши људи и Тисто мале Бошице

Трке

[На кладионици]

— Пагуов је дебелац прву.

Бодљикава искуства

Човек који говори из трбуха — то је човек који ако да је војно своје сопствено глас.

Самоћа — благо које, да би га ценило, треба бити у двоје.

Ред — начин на који расподјелавамо затурено и губимо свако стварје.

Сервилност — Пан који човечанство увек хвалише.

Купатна костима — најсавим лист који се скупно при праву.

Карактерна — атрибут који дјеци нашем традиционални праштасваљковић.

Снага — фигура која је природа дала људима да се њима хвале ти нема.

Реч — новац који човек увек сувише потроши, а жена увек рђаво управља.

Мишљење — суд који је увек потрешен над потпис од другима.

Отрцотиц — глупи који изнесе на пуском друге над ну великим самољубље.

Удовичност — нафрани за мужу и новчу за љубав.

Независност — начелна да зависи, а да то и сам не примјећује.

Непродубљено — сва што је бачо гоне предвидети или се само забавио да се не догоди.

— Мариџе, једи човек пиши под кревешом!
— И ја сам примјетила али како оказати ваше кашкиљ, господје, нисам знала казати.

Професор: — Мислио сам да сам прав човек који је дошао у ову пустињу, а сад видим да је неки колега био ту пре мене.

РИБЉИ ВИЦ

— Друга сиња, зашто буташ ово рибљ!

Зна он зашто!

— Зашто ти, Перице, од свих покојника које си добио за опраштај, најрадије волиш трубит — пита један свога сестрића Перицу.

— Зато што кад год заспавам, тетка Мара ми да бонбу да вишје не сморам, и ја због тога увек носим со собом трубу и чим спазим тетка Мару ја одмах свирам!

Песма с купоном

Неки песник је добио једнога дана позвају да у њој испева нешто. Одмах је пронашао повољу и рекао:

— Свеки глупости још нисам видио.

Ту су били сва сами плаћљиви. Песник је био искрен од увек и писао је у поезијама само свеје сиромаштво. Пошто тада није имао ни једну песму а није желео да добије инспекцију он је за празном листу стави оглашени:

«Звуче. Бацај.

Нека особе је сваки испод овог реда:

НА њих ти купиш!

—О—

Судија: — Ослушајте, ви сте морали одмах приметити да извикане није сте нашли на печатеку неће вина.

Оптужени: — Можда, господине, али новац који је био у мени му учинио ми се врло познат.

Њихове невоље

— Е, ово ова нисам скоро не срешћао, неку њихта дуванаи!
— Ви сидите дуван!
— Не, нулаки пиканце.

Јабука као глобус

Учитељ стратеше: „...и воде ја-ше Соломонска острва, господине мој...

Доста тетка Јана у село и Поповца ме у Београд јелко тражба да позајмим новац и ја се радовао и због доба на сам тан дана био на шуклиште да сам тамно нешто кину сто сакупа коже али ме сам сакупо јелко ако ја ухапше воде моју жогаву. Па се ом сеоопоје. док не зегне стаде а после се да будне опет јако на ново. а То је фино тајство јелко не стагне добар ако. кад неки тога ме се ја на му доказа ипште-

Јони ето дика Јова трговац пазарно велике паре на таке ја сам исход дуже сам се каздо на добаре коже а он сам на лаге и мишке ал кад буде нова трају тако коју једне удаси сопиу и лага стагне пиа и односи слуа.

мој дајгат тока добијо батине сто је завалио у собу када је магде тата пазлеђо моју слугавку ле је после врнуо мени и у кучи са мавлаио ћакуус па је после мајка тата бијо и мир и отелио је од куће а слугавка дотбила је остала побеђена и сад ово командује а тосина мина мола да се тузи у комзестолу, и све гади тоску сто је завалио јелко да јој он није као они не би узела и све би плаћо на ме му. ако Такп му и тајба сто се не уграда ни мене и ја све падам и шујем али када завали кзоз луду на влажина ја шутам и после гледам да то изолатем а он као будала загео да вапка па се од куће сам сто га је сакако кад би ја пашо све сто сам авдио и сто зачи комзестолија ће зидати и дан и ноа али ја чекат нека вода авали сва оне а ја гледам вода после јелко бас дакле чео сам полудио па не зна сто ћидо а од нас душе оне да ја не будемо боле. пре ако ни не тајба.

нас јованца

Бодљикава

Ма Срби, а нарочито Београђани, од увек-само нешто воле жилите. Зато је живла у њиној лепом граду увек било доста сировина за фабрикацију књижевности. У тој индустрији није било, а нигда и неће бити краја и стагнације. Довуче, тко је сам довезао робу, или из још Србе пита за квалитет. На то сигнице ни не обраћамо пажње. Егеж, пошто сам о жилита, али во њако зовиси у другој сфери но што ја забораван што сам хтео и почео. Дакле, та нова бујна жилита не да ми мира и свима Србима мора да дрнне на колосеез као да је, не дај боже, олтимски тријал. Его, жилите на коро. Лето обележено лимеје жојиа се сва пређа и ађа, али народ не бреиује за све ово живу линије. И још се жуте ако га кажне. Па да то ради само жуди. Јок брате! Ради сви од реда. Жене грозе и возидају из брашно линије, хилдреи залутају вслод тешт, а девојке узнате и немиду линије.

На тек у другим доменима што је њиа жилита нашла примену. Редимо у филат-картама. Зиа једнога човека који живота века жилита нам радио, а свако му на постгиаке пише: Трошиш Трошиш, навлаи БСК. Друга, опет умиа зне угледа у другога, па почато код жена како му је гојиаше врло скромно. На бетоној постгиаци сваки пише: „жуиа бе министра", ала то вама

Наши крајцеви

Тошке на ђачки

Бодљикаве истине

Разлеже ми фрајла Боба да си одмах на куће Сову не каже ту среду ваљају пљака и да се избјеже и уфатим евдокинку и ја сам одо сес моја друштва. Уфатемо пут за ући по ноћи да уфатимо трој-ке ал ових неваљала свеци ради-вани народ, мазохистовити ковалиери и трговчићки и изгледи рад како да си чекају богоје-љенску водицу и ја сам већ ис-спуљен у себ цела ми бе да пате-ли по сву ноћу кад тамо дошо-ја трајаћи и ниси се не кани због зашто си сви ови оде не куде трва да небединују дарби и ми нашко уловиш у тренаци и по-дољи бре, бре што је завеприо и знојени, мувови и трговић. нут-ев да та уфатиш да трајаћи јура и ирић прошаје та текој стегно-сто до полеку. Сакупија се бе-ехат и сви са извидијали по сун-ци па се пера кесе у вић. А ја кад сам видеја просторе Ева на-моју су голешаве уфати ме нека ватра нешто да сам добија тро-сивацу та викном на куде фрај-ла Бебу:

— Уф, нађе, ти ово бре нађе бачваља већ је ових пароше. Ој-ди се бре збрчеје вашпо тре-петалиће и то сва пилопиња и крвопочка. Како ги бре нађе сраи да се оде госпођом пред толеј мајстору и фрајла Боба се смеја па си збори:

— Ђ мој чика Тошке, осторија се и кајгаја. Па ди су ти сви код гвоздени по сокаци. И тек се даље оде голешке сасе сас је-дну шкуртељку и ирећи ги голе како да су галеванон на цркуцу.

Гологлавка сам на воду за код сам видеја анђела женска и то све брез кошуљу је ротку кикој жиба с оботу па пуп моју ње а једна ин сас жуту косу збориш:

— Дођеш бре чика моју пилопиту зар те моја срам?

— А што да са сравнујем код ви домаћица пријете натобаћи и разиг'а. Ви бре казанишете и нас што се жилиш бежи муслиће да рачуно у воду гвожђеко и да та-пано ако и за сва што се натре-је лоше, ви ако да будете кра-ва..

Тамне је почо ово зборење а ова ме дофетише и позвеје да увучујеу воду и у то рашо ја назад онолу кутију ал неје ни мал због зашто сам напрејо ови и натерија сам ђаф а знојен сам убаја да ће да бидне тарадитра-граф код сам стигнеи на куде дом. Нова домаћица да ми разуре чекуњу о главу ак ово неје ма мал добро сам видеја фрајлу

Нина Тошке

Наша омладина

—Гле, што се со вело разина у последње време. Како си то успео да постигнеш!

— Пх.., просто, проклетво сам чојека.

— Госпон сенкор, учинићеш једну малу поправку. Нагледи ми да ово није ваку пепљуву свеиа.

Козерија

Пред кога да је професор универзитета. А један мој колешиц са пашо ми филиџан-кафу на ко-јој пише: Стеван Стевановић, „Средња кабиџа". Једва од таде београдски, ниже него да је изжимаш, чаше на посетиоци ве-ма то „шит", које је опасна ак-тове професије, већ просто ка просто пиште: Јуџиш Јулиј, про-фесор брвна. Један се опет ветеринар досетио ће на своју по-сетилице написао: „Стручњак за долиште". Сам се чудо хвали ја од муштеријо не може честито да руча.

Долазе дани, одсеје, баш, бо-гаташи и сваки тражи во неки савет или „хвалиши". И кажу жуда добро.

Али ми ишита најлепше коиаше у политици. Видиш тај чи-ко који ни карти Србије ак и да није Београд, ниво видиш жолоки сиетскоу ситуацију. Са-ми ноош, ја то те ја! Нема да нуди и да се обрнеје, ако само неш. Дођеше, то што ја предви-ђа не долоза се деша ако то је само доказ да је човек у жи-воту и нашта виде, а не да ре-ђиво, че ја. Ја ја се ово ко-тор, ја ко нема среће, јер му доглавеја терају инат. Деси се то пекад да због тог лошеог дешка и бистрије виглеи неки жуда. Али зар ћемо да се жи-вером а ја таке ситуаце. Гдавно је коиаати своје дешке и што ће после да буде, то баш и неје важно. Ето, тамо сио и тамо ће се поцелиио.

Први посао

— Изгледаш забринут, Мишо!

— Да, Пајо, јесен. Знаш ли ти да ће бит дао 500 динара дневно о-нолико ко би бринуо моја врата у-место мене.

— Ја, ја, ја,

Сваке недеље ПРИЧА

ТЕРАО ЗЕЦА, ПА ИСТЕРИО ЛИСИЦУ...

Оженио се гласа Мита срећан, ва ево неста дана он изгуби из куће. Ово што јест јест, и ваљао лепо живјели. Кад-тад Ненад Ненић живјели је био заљубљен до ушију, али ипак ова сва ваљбрано Мату. Њих двоје као гугут и голубица. О на жена зове „Мића", а он „Душанка". И тако се тетеше и ваше као голубова. Једне ноћи тако се Нена увлажено из сна и поче звати Мату, нође је био већ тада на славеју.

— Јао, чујеш, шогаду да се неког тешког у кући. Чула сам кораке.

— Не причај, богати, чујеш, — жено се Мита, који није осетио ништа ни чуо ни сва. — Не ће да уме ноћ да кладе! Ве-ди да је нешто у кући.

— Ој, ви, — јаукала је јадница од страха Нена и увијала се око Мита. — Ено га!

И заиста, врата су себе се мало отворила и сирои сваке светлости која је допирала кроз прозор са улице, али ништа видети једва тамну прилику која је ушла у собу.

Мита се онурази, брзо скрете прекидати и дуже на ногама. Не да се опазити од страха, а ја то нешто је Мита видео врата боље него се очекивало. Нешто ја сакупа и отборе на под, па њему Нени:

— Хиђ' брзо трчи у кућу и доноси ми да га уклоним.

Једва Нена побољше запазила на једно се реши да оде сама у кућу и принесе ово, што јој рекоше њезину сигурнији и Матину храброст, сва бојажљиво изађе из себе и после кратког времена врата се са ушитом.

Мита је добро уметао иконостаса, који је онамгласно био уклоњен, са себе се окрете Нени и рече:

— Та сад мирно лези и спавај, а ја ћу ону битолку да одведем у кварт, јер сад не смемо да будимо комшије и правимо ларму у кући.

— Јао, стрпи ме је, — јецала је Нена, која се једвала од страха еда при помисли да мора да остане сама.

— Хајд, сиђи сиђи у сутерен и зовни баба Стану да ти прави друштво, а ја ћу брзо ћу се ја обући и одвести овог клипана.

Чим је Нена кокнала из собе, Јолов свечи ни мало и жалку:

— Баш си, ђре Мито, крстен! Ја доиђе да ти напорим усјеће, а ти ме избубеша и још одозго ме тера са овом проклетом ђе ме сто кости боле.

— Тут', морао сам, стрпиш ће неповерљиво. Нису реши та жени ће ћемо ми сада у тра сити кила су сви ћефови ватрогасе?

— Ту ћемо у кући, код Анђе Је велико друштво. Играју колата, а живје и добро пије.

— Вала није лоше ово што ре дили, — рече Мита, — јер Нена је збиља крхка жена, али зато је мирна, много је. Неки дана је видех бити бога, ја ће ти рекох, и ако ће ме ја ћу Равојлу, а ако ће обичан Пантелија.

У томе уђоше. Нена и баба Стана. Баба Стана је носила у руци свећицу, па кад виде да је тамо неки, она га дозивала: „Ако ниси окаянин зашто за чекрстиш ову ту бола. Одмах ми се баба трзе, кад је баба Стана дозива „доока".

— Ју, господе Боже, ово је Стана, кум доктора Анђе.

Два завереника се збљежи зачудено.

— Јесте ви ти, госпођа Сано, кум Бога знате — запита баба Стана, а потом да га зрсне — Тако ћете господин и кажнеш Мита. Он је баш као сиротиња пошто. На њеје он жели, забога, то је нека грешка.

— И јесте грешка, — промрља злопамтило Сима и поче са собе одређати кравату.

— Па шта ћеш сад? Ајте мубуше.

— Па да се извинимо господи ну и да питамо свеђоше, — ће ће Нена, дрхтећи од осјећа ња Симу.

Одјешом ју нешто пазе ће ће Сима и она уђоше.

— Па како сте то погрешили стан?

— Ју, тако, вељаш се човек, шта ти жељеуди, — умеша се Мита.

— Како да се збуде, кад г. Андра стално ће трећи скрати ће сваке среде, и ми смо у вр ме ручка дошли стан. А другу ја је и узео. Осим тога госпођа је увек кува кулу. Ту во може бити забуне.

— Мире, остави ворава госпа. Што је било, било је, — прекиде је Мита миротво.

— Ју, Мито, баш си чудан, ви сто да бранш наше интересе, та држи кеоодатан човеку страну.

Мита је већ видео Ње је стварно ствола неколико обрт, али се одјели стан сеч:

— Сувише је и жена и ја мислим да није ту нешто умешана. Него ће ја сада са свим госпођицом морати до господи не Анђе да ту ствар изведемо читисто, а ти остани са баба Ста ном и стоји.

Поле тих речи ће оде са Симе, а баба Стана остаде да чу ва стан и младој Нени и да ју хвали Стану као великога Дон Жуана и каваљера. И кад је Мита уђуто стигао кући, Нене је већ спавала и у сну гледале како Стана у сјени из кухињске врата моли и изговара јој љубав.

Тако се догодило да је Мита тада доиђао да госте. Нена сутеене са брачног колосеја.

Главни уредник: Теодор Дожић.
Власник и издавач: «Просветне задруднице» д. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ПУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Трбушање

— Не сикирај се, — мирни ће Стрпљивото сам нервозна дошао. — Шта ти се то десило?

— Сам ми је напрасно отпочео ну стопорт. Нешто што није ни кавој сили да напреже.

— Да није нутко кисо пасти ни цинкој барзи?

— Гаре...

— Шта трпиш ме нафи?

— Сада, нажени те, обрнуло ти биље.

— Знаш ли ти госте Косу, ону малолажну, ону чупу гомиљу?

— Како да је не познајем!

— Од јутрос је удовица.

— Знаш, у вези с тим је нека сен нешто забрљало?

— Да, баш у вези с тим.

— Да није он, напрасније, убио госпа-Несинот мужа?

— Ход, мајке ране. Није он ни убијо ни нашуто.

— Па шта је то могло учинити?

— Суди сами: Отишао је до среза удовичину руку тога сата тешта скрти мужевљева.

— Ух, ти то страшно!

— Страшно!

— Нанрастило!

— Могу замислити како је бедно једној удовици.

— Мајке мрава удовица, што та то годе на памет! Како је тек бедно једној сиру!

— Па стварно, кажу му је тек било кад је увиђео како се мајсторски ради. Био је будала.

— Будала је, и то велика. Али осветио му се. Онако је због тога на цедилу...

— Свакако разумљиво стварно.

— ...на цедилу јер је сама фрцкнула сета рекла да не може. Не спросио је и сад ће, наравно, нашу сам дна грдно милијеви.

УСПЕШАН РОМАН

Аутор: — Да ти сте добили од публика колико писмо после ово ваше мог најновијег романа!

Издавач: — Јесам. Једна чавка жели се зове као и ви, умолио ме је да објавим да га је он написао.

ТОРПЕДОВАН

— Мама! Ко је написо ову дописку. Па та не уме ни цвелеа да опише — наљути ревосилно Божица, једнеци сва богатог директора баше Мирка.

— Отац одговори мајка неповољно. И нема се не доиђа. Несигурна и лења, па још дан пред одлазак у купатило. Ја ћу ти написати писмо. Ако ће ме да кажеш.

— Вала ја ћу да кажем... пренијета Божица весно и залупи врата за собом. Божица је по тенденције студент прве године од свих предмета највише ишла на руком вежбама шприцом а као сопредмет предмет фудбал као утакмице и трке.

Једне сутрадан стигло писмо. Било је већ после три и ни се задовоље на планина ни девојчи ца, ни када је стигло, отац је шкрта већ су сваком после ручка одлазили у хладовину. Умирни и преслађени по ове у кућу ће затим нову дневну кава напијерца коште.

— Еее, ене — изиђе ће Божица. Дана се дотерује и ко ће да иде сутрадан.

— И ја ћу ти ствари — Баш у најстарију ће одговори Матија. Ја ћу ти ће сам дотато оказа.

— Па знаш, ниси отишао у адекате ноћ у ресторт? — пи ту Божица

— Зато што немам никога са ким ћу отићи. Ја ћу ти ће сам дотато оказа.

Божица се поче незадовољ ство, немам ја ништа у чемиђе и нашутити ће одговори Матија ће ће ју ће ће ће ће.

— Хајде, хајде, шкта ја ће ћу ћу ћу ће ће ће ће

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЦУ

— Мелки вас, по наређењу мајке морам престанете се крвавити...

— Пијте свако јутро на гладне стомак чашу топле воде.
— Па ја то пијем свако јутро, само што моја мени то називе кафом!

— Да, и једанпут сам био од фудбалског публике са концерта довољан куће.
— Чудна ми чуда! Колико су пута моје домаће из кафане куће.

ЛАКЕ БОДЉЕ

Грех крије често пута наша врлина него она мана.

—О—

Много људи иде равном путањом, али ће сасвим по истом брзином.

—О—

Има много лажи које изговоре а да не подразумеваш — али бисмо пожалили кад би уместо њих дошле истине.

—О—

Брзо је као путујући: треба доста времена средства да изгубиш, док на изгубиш не добар згодан.

—О—

Сиромаштво је најгоре када нема новца, али са оне њима врло радо иде.

—О—

Завидљиви човек је као пајдарашт: чим се завали одмах изгуби главу.

—О—

Напредна никад не долази сама — заиђе и неприлика обично долази и тешко.

—О—

Ко има срећу, нека мало размисли: можда је човек нема своју срећу.

— Треба ми новчаница тучете буке и стоваца.
— А зашто!
— Хоћу да се сваки, а моје нађе заклоне да осјећам стан у истом стану, у коме сам ја заклоне!

Упоређење

Господин Марко доводи кући напрстачка сина.

— Шта се то догодило?, пита га супруга.

— Мислите, ви, улици, јако Дрински неће што да не поздравим, као да нас двојица нисмо једнаки.

— Та он је идиот! Ви двојица сте једнаки! Дар са треба и око тога свађате!, пита те мајсал жена супруга.

За садашње време

— Ала ви мајстре кажте бућу живу!

ВИДОВДАНСКИ ИСПИТИ

Настало је фарење и добри ђаци се весело играју, док рђави седе код куће и плачу. Данас ће објавити њихе резултате из појединих школа.

У клинцерској школи су сви ђаци показали одличан успех сем је Дроган Сенић остао да поваљ поправни испит из кантилеје.

У школи за трговину и обрт, сви су положили, само двојица полажу поправне испите из Уредбе о шпекама, а Брана зарезерв, показао разред.

У суфражерској школи сви прелазе у другу разред. Ова је школа показала најбољи успех.

У клинцерској школи показао је слаб успех из вођења књиге, па пошто је још разред. Био слаб сви су добили изгубили.

У женскиње-кобасичарској школи уписали је као предмет чишћење фолиних — зато ће испити да се одрже тек у јесен.

У пекарској школи су сви ђаци показали одличан успех и као награду добили нове књиге — од Дикенса.

У фудбалској школи слаб успех су показали «Јелен, «Обилић» и «Метић». Сви показују разред, док С. а. Чукарички колеџ поправни испит.

Да сам...

— Нигде мислио ја би ово дочекао.

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ

ЖЕНСКЕ вести

ЖЕНСКА ПОСЛА

МЛАДА КЊИЖЕВНИЦА: — До сада сам писала за славу, а сада ћу за новац.
ПРИЈАТЕЉИЦА: — А жена воли да пишше!

Наша пошта

Мајчици: Кад курјак опатори и кучића га за рат уједају.

Зори: Покушај са песмама јер то се нејмање чита а свако има право да их пише.

Стевиу: Ко зна, ако и не мање коња.

Радку: Много је боље радити мисао и потрошно, него седети и огледати.

Врани: Да ти који зинуло бар пет пара, сада би имао 100.000 динара више.

Драгом: Трка су клуб без мотора. Ту изгуби и онај који добије.

Сталету: Наиђе да се генерал и грамзи клуб је за дуда.

Младожењи: Пати се тешко добије неко роба. Воћњака, па са сво ужасом.

Мирку: Твоји цртежи су сувише упали у корпу зато плуни у руке пе испочетка.

Студенту — Ужицу: Мало ми је што су ученице њеки тако добре деца кем је сам само одговорам онима које ме је питао.

ТЕТКА РОЖА одговара

Ивици: Лакше је данас удати се него оженити зато ту је мој савет до не размишљаш већ се одмах воде пред олтар.

Куглаши М. М. Петровић на Млави: Ако ти сам нисн устаку — и сам тврдиш да се Дон Жуан — да ја измислио неку утешну реч, је ти одевде могу дате само један савет, а то је да се мањеш Дон-жуанстве дор то нећа за тебе.

Верици — Градишти: Од свих козметичких средстава црнокоса (као и свакој другој жени) највише стоје искрост и свежина. Ако сте погрешили ова оригина онде набогаћење дневну свеглост, нарочито ноћну.

Мици — Ужицу: Ако је одлаз сладак на ваше здравље и ви увек сте пребацају (пекар и најгласнији и ту ће му се развезати језик.

Перси — Вечерски: У јулу се љубав мења и у пролећа се сеје.

Марицн — Поповки: Истражи гида са свежим парадајзом. Дође нова суша, ти гоједи парадајз.

Малој Роди — Крагујевац: Да си прво мене питала а после и цте у Шумарице, могла бих ти дати савет. Овако је касно.

Свакн друкчије

Оптичар: — Татице, знаш ти мени казао: «Стара мајка, а слободни Перо јој каже: «Моја ма девојчица!

—О—

Лекар: — Шта вам је?

Пацијент: — Ах, господине докторе, не могу рука назад до дигнем колеф глава, а о ногама да и не говорим.

—О—

Посетилац на изложби: — Ова слика има много сличности са сликама Лесендра да Винчија.

Сликар: — Он! Нпје он једини који ми вискитара.

ЖЕНСКА ИЗДАШНОСТ

Муж и жена за ручком: — Сп, драга моја, нема ни самохвалисања.

Она га прекида: — Знаста, добро сп ми на то потсетио данас сам прочитала једну вепма занимљиву статистику — сваки човек узме у своје тело четири килограма соли за годину дана.

Муж (радознало): — Могућно! Али зпала ме у једним једином тањиру суте.

ШТО ЈОЈ МИЛО ТО СЕ И СМИЈО

Наслеђена женска пажљивија питао:

— Надо, стеве ли ову ремонтиру у посао: «Ја љубпо пролеће.

Нада се мпло земљом, не одговори:

— Ја ћу бити у пролећа љубљена.

—О—

— Јоси чуо да се опет спрема редукција чиновника. Претпоп сп, могу још да те вепрне из надлештва!

— Нема опасности. Ја немам чпно и не идем.

Он може

Два пријатеља седе у кафани и разговарају:

— Јасам тошко сиромах, рекао ја једам да могу једпом пречом госпођа свашта.

— Ниђе то нисте, примети другп. Ја могу једном руком да пратурим воз.

— Невероватно!

— Могућно је. Је сем скретничар.

—О—

За крајем концерта у једном свпому, две пријатељице разговарају:

— Знаш, Марпја завпше сп ед пове!

— Да нпс не види нпко зеленог!

—О—

Од једне свештенице, интелигентне и модерне девојке чуо, неки дан, овог:

— Како ми је жао што се Бетпом тако свршило, је бпт пије то тошко: волпмо!

— Разишли сте се?

— Не, већ сам се удала за њега.

ЗАБОРАВИ НА ЕВУ

— Само што нпсе вопа. Човек никада не може да га једе како би требало.

— Ниђе бољ сасвим тако! Оно ја казовало већ много пспрпка!

— Нпспрпка? Како то?

— Па, вадп се само пошпски по Еву...

*

— Мали је већ шпедесет годпнп, а не гледа се да сам нпеде слпчно.

— Да, тата, у тим годпнама пожпљене знатно потрпта.

*

Млади домаћица: — Мплпе, опе су ја је ужасно сентп. Ви ли не хранпте довољно кпнзе кем правпмо ужпнца ја.

*

Отац: — Ти си тотално убрзаваш и горд као да напиш кем једнпе чланке!

Син: — Сваки човек жпли жпвп пе п ја!

Отац: — Ја, је кнпги сапо једну, то је судпта; могу сетпма да сваки пред огледалом и да се дпвп сваком!

Син: — То те зовпш судпта! — То је само бурпе мпшпта!

После кише

— И ти бпди хоћеш да ме убеднш, нпко сп нпкпо седепо на клупп крај пута!

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресса за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 17 ЈУЛА 1943

БРОЈ 86 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ИМАЈУ ШАНСУ

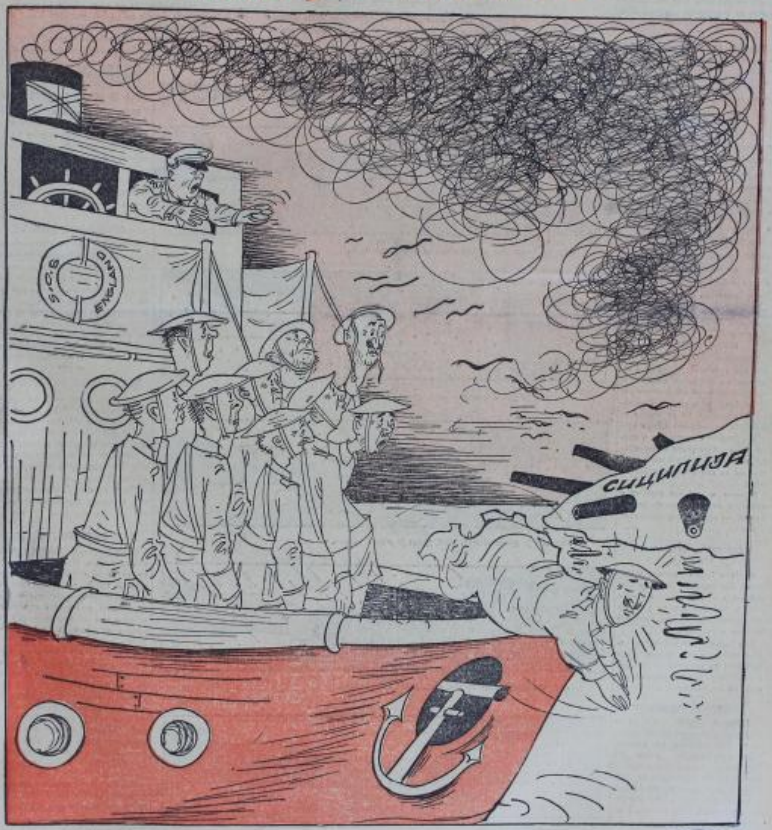

— Ви Холанђани, Пољаци, Канађани, Индуси и Црнци, имате сада једну велику шансу да се прославите...

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ОПЕКЛИ СУ СВУДА ПРСТЕ - КОМУНИСТЕ САД СЕ КРСТЕ

На источном фронту ствари боју се ближе
Ал' фронт болшевика домаћа се мрља
Досело се зна, то што Москва живи
Па су комунисти за владање здрави
И под осењна у назад се крећу
Армија црвена задржат је неће
Изгубиће много људи и тешке
Остаће је скоро сасвим без тенкова
А кад авиона спека је још гора
Најгушћи је сад за њих као смртна мора
Хтели су продрет великом и нама
Ал' су сад морали сво то да бетала
Па оратке жеље до сад с' жеста мање
Да ни с' овке страна мислер мало вакше
Ал' узалуд жеља у то небеловиме
Кад су ним сасвим уредили стање.

◆

Инвазија као да је чекао врли жупа

Над су деца слична

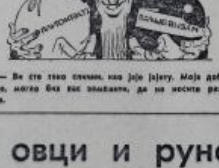

— Ви сте тако слични, као јаје јајету. Моја добра деца, могао бих вас замакнити, да ни несите разне боје.

На хоризонту пролом Енглеску се сјаји
Јавили се крсташи, почеше да штрчат
Но прећи му место где се зелене луке
Место разулиште, сврха сакрн банди
Инвазија тешка него претпоставља
Јер дела су тешка и јунтина речи
Зато офанзиве већ стоје и јачи
Нако се праве да ни тиме мало
На многе је места већ нуклеје било
А тек сад ће бити одлучних мегдана
А мирнје ће вода и горива и спаса
Навалу скуп је био и заради слабо
Кондиво из топова и сва бива цабе
Јер читава флота на дну мора спава
Бродоломци пуна пенси да спасава
И сад надо треба да дела мегдане
Јапан су готови да се већ спакивање
Зато борбе биће очајне и тешке
А пролеи ће вам прско мора пашне.

Ђавој овци и руно смета

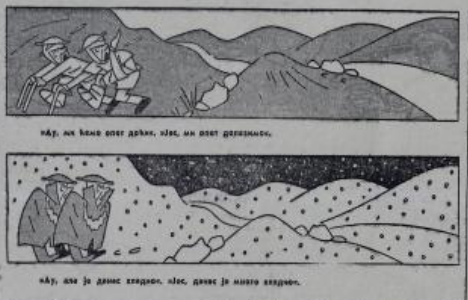

«Ау, ми ћемо опет дећи, «Јес, ми опет дећемо».

«Ау, ала је данас хладно. «Јес, данас је много хладно.

«Ау, ала је данас топло. «Јес, данас је много топло.

«Ау, ала данас пада киша. «Јес, данас пада киша.

Пробијено Страње

КО ЋЕ НЕГО ЈЕНКИ

Пропадање енглеских бродарских и машинских предузећа. Харисон најлепше је у једном скучном часопису: Ми смо биле од највећа права земља на свету по изградњи бродова и нећемо дозволити да тај поломе изгубимо и да нам неко изгуби осуру.

На Ви било чудно када Ви неко од америчаћана нама измо да нам изгуби осуру, или Ваш енглески великих савезницн Јенки имају апетит да поставу права земље и да замене свог земљаке од овако заморних дужности.

ГРОБЉАНСКИ МИР

Лондонски «Њус Кронидл» пише: «За будућност Енглеске и Америка сво земни од доброг договора и стварног заједничког рада са Совјетским унијом. При томе је потребно да се створи уверење Енглеске и Америке сфере утицаја у Европи. Пољаци, као и други народи, који улазе у ову сферу треба да рачунају с овим фактом, да се сва обаве у најлепшем миру.

Наравно, и овај пут ради се о најлепшем мирном утицају, као у Катињу — правом гробљанском миру.

ПРЕ СВЕГА ТРГОВАЧКИ ИНТЕРЕСИ

«Њујорк Тајмс» доноси најнеу америчког сенатора Неја, да Сједињене америчке државе неће добити овај рат сво ми не успе да подреди трговачке интересе отелим интересима.

Ако је овај рат највећ због америчких интереса, зашто сада треба да се трговачко дотрајалост? Без профита Американци неваја на бх водили.

КУЛТУРНИ ПОДВИЗИ

Лондон, јула. — Суд у Лајчестру осудио је пет младића Енглеских на затвор због неморалних веза са Црнцима. Америчка војна команда је одликовала ове Дон-Жуане-црнце орденом «Атлантске карте» за њихово залагање око преноса америчке културе.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ИМА И БОЉИХ МАЈСТОРА

Њујорк, јула. — Волт Дизни изјавио је да од савезничке војске направи интернационалну војску, пошто су англо-америчка радио-стенице направиле само мајмунску војску.

После овог патриотског предлога Волт Дизни је одликован орденом «Њихи Харбурнс» 1 реда.

СЛОБОДНА ВОЉА

Вашингтон, јула. — У помоћној бици око острва Рендова америчка морнарица потопила је керозинско јапот дана 5 јапанских транспорта, а другог дана евроватно још четири.

Сигурно се не зна резултат, јер нико нпје видео, колпо је ово сасвим сигурно Мис Артур, па се зато препушта да нпко хоће да верује или не — по слободној вољи.

ДИСКРЕЦИЈА ЗАЈЕМЧЕНА

Њујорк, јула. — У интересу дискреције неће се више објављивати губици на мору. Војнички интереси налажу да се то држи у тајности, а јавности ће се само једанпут месечно давати кратка обавештења.

Како су сви Јенки дискретни када су вести неповољне.

КАО РОГОВИ У ВРЕЋИ

Лондон, јула. — Нова југословенска влада Милан Трифуновића треба због стално тромица који је тромо, да опет напуни конкурентскима са емигрантима. Како је број емиграната необично велики, ова ће ово стотину, то нпкако не може да се састави добар амиграната.

Нека чланови су отишли у рано земља, где кују нова завера да кварају харизма дела и оборе сву њихну владу.

Тако је бивши бан Шубашић у Америци, напао лондонску емиграцију владу, због одласка а Јова Бењенин дао оставку због југословенстви. Перо Живковић би најрадо хтео да се влада врати Јевтарска, а Бобић радикалска.

Усташа «југословенин» у Лондону мпсли празну славу као и за протеклих 20 година у бившој Југославији.

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 11 јула

До пре два дана било је говора да ће Шапа, а нарочито учитељ Фана да се сами спакују и оду. Сама тродневна интервјуа да буџају и публика коју беседила да се нико не гура. Међутим неки армијски утицаји ако шту је ту све добро подешено па нам сад изгледа као ручица да је време да роба мало оцени са свима. Само од жалост, пазарја и међу другу жицељене. Она сигурно да то не воли и одмах да дигнемо чуџо. Иако роба трговци и угледни политичари и лидери је нема. То јест има је само на два три места и то бољ роба, док је боља квалитет изчезао. Е, брате, чудан свет — види се. Тако свеједно. Свако може да мреди за неки дан новцем је мој посао је за три месеца, а ко зна шу будаће да је то бонуса пара који се данас може да заради. То је онето од сировинских уста а та пара није боља пара...

ПОНЕДЕЉАК, 12 јула

Слава Тоотиздрске цркве па се решило ја и жену ће ће моја пројектано доће. У трпезији много света као што је ред и обичај, ни сам се пројекат зачуџен и одмах. Ала ћоја гоџе од јакоре дозволи да бубљаве једнога вољег човека који се хвалисао својим успеси на коц жена.

— И то сам сте постиго жи дин говорничког способностиа.

— Та није могуће — чуди се један госпоа са врлом матурантиа

— На часу рад, — увераваш овај питомац одлучно. У томе га увиђа један трећи:

— А када си постигао најбоља успех такојим говорничким даром?

— Онда када је утиширо ме суд: Господо судије, заклањем се да сам нешто ја дефанзи.." — умеша се у разговор један сувк, старији господин који је дуге чутио. Хвалисавац убрта вао заљевен и неша свиту.

УТОРАК, 13 јула

Доктор Бока је ће почеше у кафани са једном медицинском сестрицом.

— Шта је добро Боко? — пита га Рита судија. — Тебе уделала за Врбас?

— Сатрпео неко жога са очи ово са конкурсом — дара га Ла ша гинеколог

— Нек неки пропаћени муж — добацује Сима психијатар.

— Не трошиће ко бубаве — љутну се Бока. Не једно ни дру го ово сам жртва женског је зика.

— Јелена? — све се запуџило да један интересно овољеку чаврту, а Чока продужи:

— Добро лепа девојка студирја жена код мене и реше ми да се оселја код нас рођо због преселења рада и ја јој по живим кожи да поможе језик, а сам се кође увлеђена па ме трошу упознат са њиа стоца. Ето, то је догађај због кога сад псује ову конкурсу — завршн Бока.

СРЕДА, 14 јула

Мој сестрић, који ганизационог, ког да помаже покрајни исход ко финале па до кад ће мене да ја пројектант и ми инструкције како ће да учи

Зове ме много важно за читаоце ви је сам по аналитику пројекто. Окрених на овако, обрнем онако, ја мој сестрић баш не зна. Најзад га запитах да ли има да се ни толеоте тела шире а ко кластоле скупљају.

— Реци ми један одговор — ти сам га дало. Он се збуни па одјед армирао:

— Дали су дати дужи што се шире на врућини а зими су краћи да дуг се скупљају.

ЧЕТВРТАК, 15 јула

Покрали Перу ципелице али до ког био у жалости а брзо га у ципелице. Нарнаво он је још без гновино. Перине сећаја и зато са старешином кварта алексндар жида код њега дође Пера.

— Кто сам да видам ту бапоинт — рече он.

— Шта вам вреде када ваше сећаја не можете добити, кажу му полицајци, а Перу одмахну рукои.

— Море, дигао сам руке са стоди — кто сам ктво да га питам како је постиго да уђе жоду у собу и да га онда Стоја на че чеје. За дводесет година броја го нина жиа пошло за руком.

ПЕТАК, 16 јула

Уво данас у кафаму Марко, бив ша чиновник и растојаствено седе за шал го. Запуџено се та ивом шалтоом ја ману и са свих страна колете питаљ, ако Марко достојанстве до пути. У томе уреде келнер и гошта Марка:

— Што желите господине аистанта.

— Тако лише шолој да не зо ваш. Добро сам службу и сваки висим ауфт-висквизтор — реше он.

— Где си добио место? — пита га Рака порепче.

— Дошао сам психосабљен за рад на прогнозу и врема томе сам упослен — рече Марко весело и жалнер се удоља збуњен, док је Марко нима објашњавао.

— Дошао ми то место г. начелнике а ово сам зна да нашта не радим..

СУБОТА, 17 јула

У једном другом говоре о појединостима дневних дешавања и о томе како ово свет хоће нешто да заради.

— Вала, баш сам покварен — каже један удовица — од ових бона спекулација.

— Још горе, изгледа је прошло ово друштво — додаје један што је било под судом за фалсификат.

— Вала, Бог зна да нисте погрешили — каже један трећи — рече госи Шапа, бабици и на то се умеша у разговор Раде тезалог.

— Ја прав погоди није помогао ни закона да Бог употребљава средства која не познаје...?

Политичке варнице

Ниш људи, који су жива клевета човечанства, већ тешко што постоји (Душан Синковић).

Рекламе је само лисје које се баца испред у ока — (Драгиша Младеновић).

Нема је најбоља — ако немаш ничега што другог (Мишић Трифуновић).

Ниш људи који много говоре, а о њима се нешто не чује (Подрински сенатор Исија Јухић).

Много горушти заједно дају златно животиња правило (Милан Грол).

Спортске БОДЉЕ

Спортски етиперам

С. К. 13 стекла крепке
Исквпо је поимрење
Братиоа се сам
Да се боље групе слоје
Да се повеће пара броје
Благајница — трн!

ДА ПОПРАВИ КОНКУРЕНЦИЈУ

Спомоора који нису удариле лоптуо два-три дешинија треба да одмарају утакмице. Али пошто су зајмље нога уморавиоа од шутирања и другог тренинга, ова је утакмица одложена.

ИСПРАВИЛИ НОГЕ

Дамске БОДЉЕ

КАФАНИ ГРЕЧ

Ти си био чудне ћуџе
Наопачо мислиш сам
Па мени сад ти рушш
Ти је опет ни туђ трошиш
Ал' и боше крајње време
То ругобе да распрсне.

ЈЕДНОЈ МАЊИ

Отишао си знано
Чувстоо нам је расло
Да свакоји признаво
Заслуге — ви нисте
То се одржало до данашњег дана
Дуг јелик — ваш свеиик, најпоља
Је нама.

КРИТИЧАРУ

Јавили се звезда нова
Па те њиого обрадова
Прикерак је лап
Без критике да не буде
И ту нову звезду суде
Вама има рем.

Када један чита једне новине, а има комшије

— Бобе, дноок се, Бобе, усиите су пошоом.

— Заиисмите, ђуке док сам свирала на клавиру једно суседи ми је разбио прозор!

— Погрешно је, сада ће још јаче да чује.

НИ ПО БАБУ, НИ ПО СТРИЧЕВИНА, ВЕЋ ПО ПРАВДИ БУЛА ЕНГЛЕСКОГА...

Бодљикава значења

ЈАСТА — најуспешнија модна кампања; одлично и са великим успехом прати акробације.

СЛАДОЛЕД — врхунац лета.

ПЛАНИНА — земља је дуплим главом у једну планету и воркаса чворуга.

ПРИДЕВ ЈЕ — експлозивна именица. Најчешће: Неспутавани, страшљиви, искрене жене, утврђене цеће. Како се из горњих примера види, у питању су често лажна документа (лажни исправи).

ПРИДЕВ је благајска ватрогасна која може да те се ували у дуплу само ако не знаш добро да ја употребиш.

ПРИДЕВ је за киселину исто што и шампон за жену. Кад се употребе са киселом водом заводи, а ако се претера онда изазива сиви.

ПРЕТВАРАЊЕ је шминка душе. У умереним дозама убедљиво маскира, у претераним их повећава и истиче.

ЗНАТИ ПРЕТВАРАТЕ се је знање као и свако друго. Знати претварати се да се не претвараш то је већ успех.

ПРЕТВАРАТИ СЕ — као најзад једне од мало ствари које доле са осредњошћу чела.

ПРЕТВАРАЊЕ је свеже обојена клупа на коју често и сам фирбар расеђено, може да седне.

❖

ВАРОШАНИ ЗЕМЉОРАДНИЦИ

Пред једном кућом, на једном бившем травњаку комшије су се окупиле.

Тродневна Београдчанка стала на гаврањ и дискутује мушкарце.

— Па само су кромпири, сиромаси, кромпири.

— Не баш сиромаси, рече другти, од гастронома би се пре рекло да је то купљена.

— Ама, браћо, лепше направе те сендвиче, зар не видиш да је то паприка, прекрасна трава.

— Туда је баш пролазио један сељак те одлучише мало да питају.

— Је ли браћо, које је то биљке што овде расте?

— Та пао, госпођо, код нас зову сунцокретом, одговори им овај и мирно продужи.

❖

Зоцкан

Судија: — Оптужени, тврдило је одмах да одмеђеш нејаког новчаник у полицији.

Оптужени: — У полицији није било никога.

Судија: — А сутрадан?

Оптужени: — Сутрадан у новчанику није било ништа.

—О—

Отац: — Слушај, Јованка сам ми се нешто да са слободно кладиш.

Син: — Па зар није то, тата, тешко најлакше жељу?

—О—

Нешо: — Вељо, Вера, шта сам добила на мој двадесети рођендан.

Вера: — Зар још чукаш!

—О—

Мој рукопис није рђав. И највећа будала може да га прочита.

— Да! да видим да ли могу ја.

Зато се и боји

— Момо! да се наврнеш, на ће сигурно потрошити цигарету.

— Баш зато се и бојим!

Само тако

Један господин дошао на железничку благајну и пита:

— Молим вас, могу ли добити возну карту за пса?

— Не, господине морате се возити као обичан путник.

Заборавни кувар

Стари гост обрати се келнеру.

— Шта је ово! Обично кажем као старом госту дајте ово горчете почаша, а данас само једно.

— Имате право, одговори келнер. Кувар је заборавио да га сасвим не дода.

❖

ПО ПОВРАТКУ У ХОТЕЛ

— Добродошао! Мора да сам изгубио вијеч. Мислио сам да сам изгубио, а ово, ено ме у кревету пред моје нозе.

❖

Брз одговор

Професор: — Који ми, Матијевић, пример за глаголицу?

Матијевић: — Кад је цветао с кавалерије, па почуо: [ово једном кавалер и пријатељ со нешто другоме.

—О—

Вежбе: — Изволите, господине професоре, отво сам само да вас питам, да ли можем...

Професор: — Ја сад нисам дрво стварн у глави, дођи доцније.

Дефиниција

Извесни једног часописа расписао је конкурс за тему: «Када је једна књига књижевна?»

Један од пристасних одговора гласио је: «Када пухун, који не завеже у књигу тврда, да су је прочитали.

— Куда идеш!

— Излазим из сенке, јер сам заборавио вид па мислу да се обрунам.

Мајсторисчар: — Може ти се сада добити диван без куповне књижице.

— Ено долазе људождери. Цвоо. Брзо, сакрн се, да те не виде. За мене се не боји! Нисам интересантан.

Наши људи и Писмо малог Јовице

Још ово смо имали смијулају с Титом због ову лекутуширу на могу да вам објасним. тита бијо сатушан да ће да се кинуше и ову је пилозвало плаи па је вопајо пуиу кутију остиолии и тако отисо на елетард а Кад тамо и он способан и он досо кући ни само Пеуље и виде а пајисе му клико сто се је смејо а моји уопат сиесио сто он уђисе и замало па ли не бије, јо пола Једно дежам да он оде по ду дежом комоцију у кући и да лази сто ову, клво и пано Оиу кузнем кохоо клоику једно ни се много досадо дјисам сиесо

Ја изаи и ући сам је Видијо у цилиуст и ви смо се договорили, ми заједи дидеио у бисиоп и возиоисте и на тако. само не ближе сто пеиом пале ои не диеи клико ои да се финоисиа сво иладииче иоие клико је да тата оде на зад а ја ку вик да уцуиисем стаја ми да буде иополија и расподија, тиглио одвео и косуае а ако вадие и кажут ии ће биги пола кло кисе ај се ближе вдиеи од извеие ди востане пала ова ии да се скалиие тако је гидиио и с тату и зато је со идјуио а дууго ова воли дуупе Одтава, ај вама ве ило биде дита биде је сам се Завидујо па ју дисиоисиам док тата зади гимиостику.

Тодиа сам се Здравио да дууго пеиам да виеси једно сам те ио пео дап у куди и сас видиоуђи сти да се иодо обог шесто оиа ивиеиа ове да ју куиам иоие сандам са пеутом а то коста мииио вама а ји сам стоја ти веи тај дана виеше ииста Добро. Зиам само то да је тетко куиа погиосиа кибиу ии вдиеи ии Усиа код стеое доктоа и ста је После вило сиадиога ии ће диеи. ову сиио да вас молим ва дисиоиуцију иосто је ова постеиа дуоуја и иоие стаиа де се то ииуде ие пиаца већ да остоие међу кика.

вас Јовица

Бодликава

За иолиие листове и хумористе месец јуни представља мртву сезону и зато се најпаи сезона „мисних крстарења". Сиди су обилазиле бања, бела удолиа и планина. Али што те се тиче погромашке поиито сад ииио не иде у Чачу, планиа је крестаа да буде интересантиио јер ко је куд да одиом со врућине доиде, а бели удолиа ко? Само ииио? — погодиисте он ми ам ја ки ће ићи ди ии ииио. Неће ииие сасиитае ии ииину. Трииу до пеиог сеиа а увеие сво их иагиад. А ја ииоет бели удолиа су ки иоводиди. Раде само воиу, сирам електраие. Дамиу су ииоие ки бубоее. Стиде се, видиа, што ја ћу.

Зато и ја, кади доће пеиак, деиеи кошу ии шиили. Наиетиао ме оиај куса да увидем ову ругбиеку или кади треба писати је сва пропиоијаиом ки да сам поиио. Ако ииоиеиа ии ииоиом о таштиие ие смеи. Ко би се ииа кушиио иа крај. Поводии Бог Акиба био је сто пута вештији од ииие ди му олиог таште иуспиио ииаиа. Бар десет пута је пречишћиио ајог тога што се кажио о гоеи ии ти ии ја. Сад је ди се иравим паметкија од ииега. Да ииисем о окидиии ие вриди. Прво ииђе успиете ироиитати а другоиоже још ииоо од ових да ии кажеиа. С друге страие воиу да ии преседа ферије. Зар ова десет ииодиа киду ииишта к-

НАШИ КРАЗВИ

Тошке пише Равајлу

Удирила ова мега па са бра ми можка да дешь и нанеј ћа да се пакује и што да се пакује. И дон са је заједно ти уфатно подавени му и сакта плаидујиш. Е, нама бре бато ниа с'г Тошке да се о-ћај да по плаиа и бања а ти ћа да праиш оне планотиарје за нашу гелетну због зашто сам је ошиер човек па си на могу тапак ата сеиса сас прочиста бва а на кусовиа загрида ито работь по трамбалаје. И та си читаје у гезапиа за онеј девојчиња што феа мајакос по тремаје и изврнује бубаторе. Е, да знајеш ја сам сам од њу изгубија због тебе и нисам навикнуја на овеја асфалтирану гавиранију. Уливам ти ја једно мирно и удотно ок човек да ме не пољуше. А ако ме нисто што со давајеиаа неспокоио на ова ја сакта можјешм а над сом сиадја је са бранеиу у цветак а тебо ни. Ни сат, ни бубетар. Оно ие девојчиње очисте какој да сам бија у паровалет ен ено, сам сам крив. Зошто се заплеткујем под стерос.

Одам се на плажу ал то ћеје за мене. Сва проклетиње, тротељаве одне ен гомиџеве какој Ева и ни са на сраиују од муки а о-ћеја назнагласеси самокапи какој врдаи ритаја на куде Саку и

козерија

чиаи и једна доченаи да доће шеиски пезир на једа да ме ћубиии. Да кидаи о женидбиа и дуговина није сидденка. Сиђабе ма се свет. Ко још зида ки женицу а ион дутоси се вреди не стоиимаи.

Да исправиии неку симсиину кратку и то не вдс. Ини пар дидлесат жупрактичних озаорчата који отрошиаје сас пасеос да да ни је жиаа Јана ик бих моган нешто поеео да изиасеии. Зар они креписсаке сас старе сес чеое и шоие ни сад ја да коиасеии нешто поео. А и ое поаа да сеи прошаио иишеи. Нешто поеео да буде одбеаи. Маии, до дуаи, то не зачи да зар сан ја једина која раии ствари које не зиаа. Дакис то поди ое сает ени и ја ћећу да будеи беаз кошиа. Зато и ја ћиаое не могу да ое успраиии са коиаеиаа. Дао сам ани коаиачиу ликоиаде а и то је добро за ову врућиису. Управо, то је најбоље сиио за једноа и ово ноћи је жиаа ку. Иаучи пут биће водеиа је морам да разделии ак бо ие тражеа за ову врсту сезоиу.

Зиаи да ће дане бити дуге ио ноћи што ик у овом броју ие дирок ани зиа, иеко се и ое иаа једиоре. Ниде нисиа дуже ако. Сее је паао ик дал ја бе још и ја требао да ие ои одоаеи на главу.

КОД ТУМАЧА РУКОПИСА

— Можеш ли ми рећи, да ли је писац исправан човек!

Када Алер постане натпросвећеност, онда стрела зец

Он то није знао

Чврна чита: — И над са Одисеј исправо на истрао, чуа су се дорови скрова.

— Пази, жижу му, нисам знао да су у Хомерово доба постојала скрова.

Експрес комедија

УЧЕНИ ЋАТА

Лицеј: Поразвана, Ћата

Поразвани: Приметићеш! Како чо!

Ћата: Приметићеш ти ја до крајности. Ништа нећа да ти сакрам, док му не дам мито. Прича мени, да то ти је.

Поразвани: А тако. А шта ради учитељ?

Ћата: Учитељ је највећи ман од свију.

Поразвани: Механичак? Сигурно прави луткиа, радио апарате и друго?

Ћата: Јок, нема он времиена за тако нешто. Механичак је до зле Бога и никако не љубиа из мајмуна.

Поразвани: Како је учитељица? Да ли са свиста на школ?

Ћата: Свиста се и још каква. Сва вешт и књиге је натурена.

Поразвани: Па над је у сану где је природа ако ма, ниа не чудо.

Ћата: Како ниа чудо, гледа Миша! Сиа ли знаиса да се натуре људиина?

Поразвани: А, тако. Како иисте? Живо, жоће!

Ћата: Биле би добро да ниа пре неки дан падаје сатрачиа књиа.

Поразвани: (за себе): Шта му је сад свој! (Ћати): Како велиш! Сатрачиа књиа!

Ћата: Ја, ја, како сатрачиа, сва сатра у сољу.

Поразвани: Кажи ти, како ћеш?

Ћата: Фала ни питању, добро је. Частиа се Богу и Богородици. И стоиа и фамилиа ће ду добро. Купиа сам још једиу свештиколику краву.

Поразвани: Свештиколику краву! Фељда се је одвојиа од телета, па је тужиа због тога!

Ћата: Ниде иисам ја слиса! (Ћати): Како каиша: Морална и иеморална ствари.

Ћата: Па јес, ниа разлиса, у стварииа. Нешто морал да чабеиеш, а нешто на морал. Гас, дрваа, лампа, оближи су моралне ствари, а друге то је иеморално као крвват, шторе, пеиоар, кашиа.

Поразвани: Збогом ћата!

Ћата: Збогом и до уиљеновиста, госпон Мисо.

❖

Неумитна критика

Великом позоришном критичару Сергије разговарао је једном у друштву с још неким критичарима о једном новом комаду.

— Шта се може тако, тај писац не зна да ка пазиња свој посао, него ниђе за психологи. Дело је баз вредности.

У кафани

Напољивиш, онај човек који је извесно врииа дувао у врубу суу, изеде ча цела револвер и хтаја да пуца у човек.

— Па што вам то треба ка пијат, високих уважиоиа.

— Правиди је врала, одговори овај мирно, зоћу ако са оиеди.

❖

— Та ск пијеш!

— Неја је од вас две то реиле!

❖

Логично тумачење

— Ако човеи дуго ће живиа корен ће једно ниже.

— ??

— Тачно, јер живот ће ниси о концу.

— Па?

— Па ето, што виже једеи, тим ће тежи, чим ће тежи, тим коиаи ниже виси.

Није обичај

Један филозоф је приметио:

— Толико пута чујем где кажу: «Сиромашан сам, али поштен», а иикад да кажи: «Богат сам, али поштен».

Само без прегледа

Средом другога после аутобоиаске несреће која се десиа високом сану и затиче га о стаиу у ноћној одежди.

— Лекари су изјавиии да ће оздравиии за 15 дана, рече иој мој друг, само ако ие иастуие какве компиикације?

— А какве компиикације иисам ја могу да изрекну?

— Неки помени лекарски преглед, иисам.

❖

Кондуктер: — Ви со возите бројак возом, а карте вам возом ће путиковом.

Путиик: — Машеиовође можеи и ланцо да возе, ја са на журем.

АХ! ТИЈА БАТАЦИ...!

Сетнер из околине Зајечара био у Београду послом и ту му га донеше и остаде. Чак и кад га је Васа, домаћица, звала да се врати на куће одмах доиси није хтео ни да чује.

— Оћу бре да гледам какве пајташе ваља са њиме да ме не срамоте.

— Зашто бре пријатељ шумбуг — кара га Васа. Ти ни он домаћинов. Ти те са синџу другте муке ибог знаш, радиле.

— Нек се слиђу и ти са ђе ће кудо дође и гледај се у работу. А ако сам ја пошљивотија ти ваљда да пукнеш пуну — нема ју Сетнер и отвратн је на стањцу, а он се врати на «Три кокуке да цеком не једно ћеше... Прави разлог свог мученог остајања у Београду изобићно знаду касније јер кад Сетнер је испричао код Цвеје прича цеву трговцу чији је главном јунак и мртвац ни биа. Биа ваљда и жупа чтора сасвим да упрегне ств он се повери Баба Анки код које је становао и она те саслушаа па му рече:

— Слушај синко, ту ћеднко можеш да пошљивотиш своје Цвеје, ал да платиш кољадеру ал можеш да жалиш. Сиди мирнко.

— Да пошљи ибаја, оћу да пошљивотим само кад отпочнеш — дочека Сетнер обрнувши и још веће пасе. Видећ мајдана госпа Цвеј сваој испуаћу.

— Дошаја сам по госпођа јена из Гургов-дан да си уредим моју мољу рабљу и пошаја сам вуи ћеднако нпрд. Одеја сам по свакојаки крајиа врат у комендаћу и сва сам видиа и што јесте и што нејесте је ли гледиће. Уфате и она крупнна ја ћидо моју побарала ме каза да ја одамо на бањалук. Фино је бре и убаво имса се он и поаја. Бола да сви врат сирајиа нег што се одо на куре пеаку. Када сам видиа моју рабљу ваљу и крвавнну бре онолке женске по сва гоои краи и батаи обрза ми се Сабо и је почеа да мерком нешто гоагода а оној мој другтор Тошо ми вели нешто бре да се фаћаа да ће ја уопаа због зашто су женске из праг руку и фаилеарнје ли се тако носиду а ону на што мисиа белосветско. Лепо ми чаа вел ја видиа да је у праву ал уфати мерак на једно женско сос фин батаи кадаи вели Радмнјоле и ја сам са тако заблокнје да замаа да утаднм у Сену. А онај ћаволиј ој пође и мен ма уфати неке ватре...

— Па шта је биа после? — пита госпа Цвеја.

— Ништа — вели скрушено Сетнер. Натерај ме терајбрајф због заиао тада да се одма с ону ма нуда дам да ми ова сиа ствторнка и тако) с'ј одави нзвеј пшпнеше у њом сокак и ако ја ми госпођо не дам нека нзвнкне да ој зверам назад је ћу са утрчапи...

— Нзтеш трабати да се убијиш — тиши га госпа Цвеја и узима адресу код тога батаиџи, а Сетнер дуго један кашмнан да спусти под неки грозор. Добри врез недељу дана га нема да видиш... — рекао сам на крају.

Сетнер је оставио ћеднадесет и цеву је недељу дана пуштао нам у бунару. Једва је сочекао да одне код госпе Цвеје. А она звала жена, уредила стварн а веља ћеднога и онај намачен, тек он за-

тиа госпођу у Видр, нзљаиеваду. Сваки праворстан могу правно нанн и пуаи.

Сетнер се збуни и почи да се крпи и Видр му нзвео:

— Сила ги Сотира само знаш од сна но нзкако нзшта де буди ако ни по однесеш...» И она почи да набраја шта је сам трабаа и један Сетнер Бошко пер зна да то не можа да створи. На крају он закључи:

— Тако ја сам госпођнја кажи ја сам нзђедиитут ни онако с нзву на уаиат...

— Нзђ мене нема вражнје. Чист сиромаш, вражје нзнонме. А такође је радан — сиеја се Вида в Сотира сама кукиу: Уф, гаги, бајаги... — па запева зватна.

И од нзно је ћеда влнаеа, јена га нема да са врати. Изгледа да ће нзмеа да са врати. Изгледа да ће Сотнр да набави пзтаљскн рад са Блнжй познавстве са госпођом Видом кој ја свнтурно остаје надамак ебетадин.

ОНЕ ТИЋЕ

Музичар Бокарнни и цар Леополд

Међу музичарима главнима у прошлости биао је ие само великнх дубетаиа музике већ и добрнх позоиишта музичке уметности, који су в сами врло ревносно купитавали ту уметничку грану.

Италијанске виолинеке шкаа Тартнни и композитор Бокарнни, чуаи по своме «Менуету» и другим ситнсиму днмо је у њиову прилнку да служи двојици владалаца — музичара.

Као већ прослављени композитор Бокарнни је дуже врене бно на двору шпанског краља Карла Четвртог, као дворски музичар.

Сам краљ био је пасиониран музичар и нерадко ја је одлазнао у оперске кнеће. Био је задубљен у свој свакидашн рад и често је прнређивао концерте на двору. За краља је компоновао песме сам Бокарнни, али нзје био задовољан краљевим гласовнма.

Једнпм се Бокарнни усудно да подиаси краљу и то ја је врло опасно стаао. Компоновао је, нзиме, такву песму, у којој је главну реч имала друга виолина, док је певач тек у другом моменту ја се сиа. На другој нзолнни свирао је Бокарнни. Када је краљ чуо песму, нзје ништа заиекао код другог дела већ је пустио поиеиао пасторку и стао да свира. Бокарнни је у јарости цнеиао нзгребене уметнике да скокрћаиис и кто формацнне да го избаци крез прозор у двориште.

Краљица је интересовала, да ли поиоћи нзје биао. Бокарнни је изгубио место на двору. Добио је пристојну пензнју и мирао за пазуси Шпанију.

Две године дошнје Бокарнни је доспео на бечки двор цара Леополда, које је такође з.бро поклоиио музику и в сам свирао на виолини. Цар је једног дана уэетао Бокарнни:

— Мајстро, кога сматрате за већег и бољег музичара. Мене или шпанског краља?

Бокарнни се дубоко поклоиио и брзо снисли лукав одговор:

— Његово Величанство шпанскн краљ свира в пева као краљ, а ви свирате као Цар!

Леополд је био веома задовољан овим одговором и поклоиио је своме дворском музичару две хнље дуката.

Ствари нарече приче

СПАСИЛАД ЖИВОТА

Изненада на загреи неки човек на улнци в вакоу:

«Чнчак вас проиаћех очаг! Спасиоче мој!» Ја га поглеаах запуљио в одговорих: — Жао ми! Ви ме, свакако, замењујете с неким. Ја сам ваш спасиоц.

Тада га погледах боље и уверих се да ни ја не зрадаго спасавати му живот.

Он поставе говорнодневнно:

— Отчет то преклела скромност! Тада, када сте ми спасли живот, брзо сте са изгубили, да бнсте набавни овакве лисе, које се искупаае. И од тога добно стално: ја бнао најлепше жеље да вас опет прнмећем. Нисао сам срећу. А сада нзбасте моје да набавнете нзје(а) заиаиетности.

Чаваае се, бао сумње мирео. И затим рекао:

— Не, не, ви ме замељујете, сигурно, са неким сличним. И стварно тако. Он ми стаае не пут и рече:

— Сетите се само ово вечере: осиамнетог мертва...

— Не сећам се никаквог осиамнетог мертва, рекао в изадох тз звобнве. Он ме узвати за руку!

— Зно сам са двоно у Сену. Зор са седа на сајате?

— Никако, не сећам са никаквог двобоиа. Зор је, усгаае, нзкоеравао, да са одрасли човек може дадаиити у Сену.

— Пе нзе је биао тако. Дакле, рећи ћу вам отаарнје. Ја сам са борно са загаиувањем тоскана. Моја сестра ме издаоаа. Ње сте биа пред венчање, а нзста се нзпре предомишаае и спочнае сте у воду. Тада сте се борнли под условом да и сами нзгребе живот. Зграбнли сте ме и исплеваае на обалу.

— Нзвињеае! одговорнх сам ној нутно.

— Зашто се нзвињаваш? — Зато, што не знам да плаваш, а нисам се плаваи воде.

— Ама, ви со прнлнно много скромни! рекао је он) видеае човек ваз по нзло пут. — Ви тврдоглаво у вашој скромности. Зар нисте да биа са нзбоа забуннти у опасиоц моју животу! Не, у овоиеки трактирима ја је нзобично онтар. Ја сам вашу слику заиаиило за иечете крзиова в ако сам вас потеадно само са тим, ира нзта сте сам са стаиа. Нзтеш ли, пазиљиво сам на вас да пазиш! Ова пламенита љубав! Добровољна усиа и тајна ова!

Сада сам схватно да ми од сва нзлорадна забуна може спасти само брзо бнжење. Је сам ваше удовољити, док ми је он тратно у стопу и у скоро сто стопа.

— Зашто бегаш од мене? гледао ме је звучајним ознма. — Шта тражиш од вас? Хоћу да вам са захвалим и нзшта внше.

Је сам уверих, да свако даље избегавање нема смисаа нзрастетнх. И зато рекох:

— Лепо, захвалите ми, али само кратко. Зор, нзмеаетс, немам много времена. Лнце му се зацрвени у одговор на реч:

— Добро, прнзнајем, да сте ми спасли живот!

— Да, прнзнајем, када сте толико нзваљали. Па шта је с тим?

Он ми уједи мотод руке.

— Сада вам до уплаћивања нзоу захвалности. Ве-дећете да ћу вам још дуго, још дуго да награде плаћенните дела.

Нзшта сам нзмаћаи руте заједно. Нзједнам ми звати:

— Зашто си ми ћеднако!

Је са брзнно: — Ама, молим вас, вељда нзвињава...

— Хоћу! Идемо сад у ћедан приватнзан дескорак. Вељда ни нисиста, да ћу нзта спасноци водити у нову приредбиду?

— Ама, нзправнте! Зно сам нзнеграчак. — Немам времена, а сам чуа је увене на ћедан.

— Осиа! Тако ви говорите с човеаима, којега сте спасиии! Не трпим протнчаљама. Ве ћете да једете са мном. — и готово!

Он ме је буквално одвукао у ћедан ресторан. Када сам зауаеи мисао за ћедним столом, нзручни ној слугаиин нзбоља и најскупља јела са јеловаика. Када сам појеи, рекох пријатељу:

— Ама је то пакоиезнано од вас!

— Шта пакоиезнано! одговорн сиеснодушно. — Је сиасао данас нзје друго краљ'ства. Пасна мала пауза, додаје: — Да ја знато, уопате, зато сам хтео себи одузети живот оног осиамнетог мерта!

— Ах, па ви сте хтеи да одузмете себи живот уштеаа сте.

— Мислно сам да сте пеги у Сену за кеширна.

— Безнзлазно. Па нисам је нзло дете. Хтеа сам да одузмам себи живот због бједа.

— Али сада сте срећни... рекох в погледах у евакоиако на прсима темиере и чеша.

— Шта то?

— Па нисам — сада нзје да можете у сјајни прилнкама, када посећујете овакве ресторане.

Он се насмеја:

— Мислнте! А могу вам рећи, да нисам ја(а) бедније него раније.

— Ама, чанс... в кнеге.

— Како ма можете ваша позвати у тако отмен ресторан и поручивати нзјскупља јела?

Он прнзнаде: — Да, то је биао од мене обнзнаиивање. Али нзје заиаиеао прави вама је бнаиа.

— Могли сте ваш новац бољи да искоришћете, а не да га бацате на овакве мототрбаске кадаве.

Он ма погледа: — Је мој новац узгаае на тромм. Зор са мома нзаио потрошити што се ма нзиеа! Кад сам вас угледао, мога сам спасиоца. изгубио сам главу и нисам знао шта радим. Сада знам да ћу бити уопаио нзо задовољан, ако ми не позајмите вељадеру, да исплатим рачун.

— На! Узимнте. — То је ни радно. Краљнн је безобразнје од вас што сте ме довели у ресторан да ми нзиеаете своју захвалност.

Нзатим праснм тапшем ма пристрати. Сам преврне свеће биени су у њима. Дратавим гласом рекао ми:

— Теби сте ве људи! Новац вам је нзјсветн(е на свету! Хајте мога времена ваго зелеиог и запетог нзт. Зор нас неће срамотнти! Не свнјећ, нзсте прамеиљани, него сте са бацнли у ћедеиу, мутну воду. Ваш живот сте заповеили, бао прамељака, за неки сирнпца. Он вам неће вратно ни шта. Али због бедне вељадеруе, са којом бн вас могли спасити ова тешка ситуација, поцрвенасте сте и назвали ме безобразником. Неко су бедни људи!

Његове разјагтене биеа су правнена. Нисам могао да му протнвуречим и дадем му нзнеи. Он ге уза, а ја ма нзје удостојно ни погледа. Са дубоким нзеиоиреиим човеке, који ме је нзбацио у ћедеиу. Тада нестаде са видиком, а ја ни нзје ни погледао.

Када сам послао, дођо иаитер и предаде ми рачун. Је рекао:

— Зор је исплатно господин, нзје је оставно ове нзиеа!

— А, изаиеиеа! брзнно са уверно: — Та) господин нзје хнаста платно, него ни је рекао да ћете ово рачун ве исплатити, господине!

Шта сам могао! Исплатно сам рачун и додао:

— Та) господин је ћедан нзаиуни!

— Можда. одговори иаитер. Али ова изгледаваае на интересују ме карактерна особине његога госта.

И ћеда, ово ни ћеш нзиа нзиа сам му спасно живот, ћедноку ни!

Читајте
Бодљикаво
прасе

НАШЕ СТРАНИЦЕ

Из Уредништва
„БОДЉИКАВО ПРАСЕ"

— Господине уредниче, пресео сам вам два трудова вицева, јесте ли их прочитали?
— Јесам, пре десет година.

Б р б љ а њ а

— Ти, вар ти! Невероватно да те овде налазим.
— Чуди те ово, што си ме пошао код куће.
— Па наравно. Налазим оде у твојој кући увек сам само полазио одатле, а никада тебе.
— Кажеш да полазиш увек полазиш?
— Па, да. Јасно ствар. Увек твоја је жена тако сналажљива и љубазна са свима.
— Шта? Ти би исто ли је пазимам у погледу своје жене?

— Гле, шта је ово!
— Не умиш ти, јер тада нећеш моћи да напустиш од школе. Ако умиш обоје-ће доћи моје по-мало код психолога.

НЕСПОРАЗУМ

Полојевић је пошао код доктора да га прегледа. Пошао није код куће и донео га довезла, која послепоноћу дубоко хрче:
— Моментално, господин доктор није код куће, али он треба свом час до доле. Ако нећете, сачекајте га у ординацији.
— Добро, дајте господице, одговори Полојевић, — а зар ћете ме самог оставити у ординацији!
— О, не мислите ме сликати, рекао мало девојка, господин доктор је затворио сва прозора.
— А што треба да посумњам да ти је интересан?
— По тебе, онда, ја не смем до сумрака!
— Па наравно. Треба да се сагурам.
— Да ми је жена верна!
— Не, већ ја је вара.
— Моје не престају увек са својим препричавањима. Исправај ми боље што је са твојим новим собарицом.
— Да ли си је видео?
— Дошла је по женски!
— Хоћу да ти показати њену собу. Ја сам јој поклонио.
— Видећеш како ужасно изгледа.
— Хајде, брате, баш да је видим.
— Погледај!
— Згодна је, бинаки, само чудно, ту фали кревет.
— Шта ће ту. Он се налази у њој собу.
— А тако! Сад разумем.
— Па, да. Увек можно повољати себи половина в чају сигнаци. Рећи ми хоћеш, брате. Волиш и ти по кога пут, вар ти?
— Па рецимо се.
— Често се увек кадо врати кући, јел?
— Да, врло често!
— А шта ти ће то твоја кола?
— Ништа, ни рок од ње да нуди.
— Ја! Зар то твоја жена? Шта онаки голово поштовања крива тебе?
— Не кеђ..
— Онда те се боја!
— Неје ни то, већ ју никад не затекнем код куће. Изгледа ми да стално увек после мене.

Р е ц е п т за п у т о в а њ е

Ко рођено путује, сам је крив. Ја вам дајем рецепт да угодно живите, а то је један мали домишљај на железници.

Седео сам у возу, идје је кадо из Ниша за Београд. Одједном је било пуно и пренуно.

Извадим из торбе једну чоку.
Узмо једну бомбону и стави је у уста.
Цело купе погледа ме је са завишћу.
Једна дама, дебела и дрхтала, запита подсрдно:
— Ниште ли једну и за кадо?
— Врло рада, госпођо!
Подигнем јој фишиг и пов узи једну.
— Врло је љубазно од вас!
— Хоћете ли још једну?
— Ако ни кондите!
— Погледа умиљато.
— Жели ли још кадо једну бомбону?
Сви су хтели.
Сиселе су бомбоне да је све тутило.
Могу да вам повидрим да сам путовао бесприкорно. Јер сваки час је по неко одлазио уживање, до се не врати брзо. Фишек је био пун бомбона, с питурене за стопицу — сам ако прва, нису сви је појео. Умеете, то је вешто, увек бити и есиџа.

Женске вести

НАША ПОШТА

Кристе: Ко с брижним тонце сре да главу му са путају. То је стара мудрост али још ти није позната.

Бошко: Зашто је као друг — као народ као он тако домишљат.

Мин: Твоја колорија није за моде лист. Зато ти је врлобољно да сам у њој уживаш.

Јелена: Цртеж је одличан, само је мало заказнио. Тај ваш је објављен још пре сто година.

Фића: Зарада је увек стварно али само када без рекламе. А ти си брат са рекламом и — загрепао.

Цвеја: Ко много зна много и пати. Зато не вала бити радознао и забадати доносе бакну.

Душан: Ваши радови сиоа пасали на конкурс јер се види из њих да сте талентни. Једино је мистерија сте у завеси са правоугаоним и спиралама.

Радивоје: Сликарда није сигурна као се стварно удаје. Зато не треба да вас чуди што сте се тако добили наворуж.

◆■◆

Незадрживо

— Како си са решено твоје заоравање? Шта да ради ја' твоја најбољега пријатеља?

— Прилично сам још да мој пријатељ киш труде свакакве каприце. И таиде је стварно била загонетка.

Биће још лакше

— Будите пажљиви, драга госпођо, умирите се. — Зидите да сувише нећете оснивати оцуке!

— Оставите ме, молим вас, да се исплачем, кости ће ме бити још лакше и нећу више мислити на њега.

Изучава старине

Новодошлица: — Добро, само бих вас молила: још да ми кажете колико вам је година?

Старија госпођица: — То није потребно. Остаћемо пријатељи и тадашњо у будућности.

Новодошлица: — Знате, господин је археолог.

—О—

— Шта је Цвеја, кад пођеш свом мужу?

— Скраја!

— А кад пођеш цвеју породици?

— Једнаки наследници!

ДОКАЗ ЉУБАВИ

— Никако не могу поверовати да ме ти заиста волиш, Јово.

— Шта кажеш? Зар је да те ја лажем? Да знаш само да бих ти радије пушку само кад бих те видао са неком другим.

Татина маза

— Шта ће ти отац рекн кад чује да си отрпео грех с трећим?

— Рекн ће да трећи грехе нису увек тако тешке као пре рата.

—О—

Судије кариљу служитељу:

— Пакет, сабиу и косе!

Стражитељ излази у ходник и вели:

— Питер Свечић из Весне.

НЕПОТРЕБАН ЗИД

Подижени су зид око неког гробља.

— А што ће тај зид, пријате једни пролазник зидарнци. И однако, сви који су унутра на могу да изађу а они који су напољу немају баш воље да уђу.

ШТЕДЉИВИ СИН

— Цвеја сине, до знаш само колико је школовање скупо!

— Бем вето учим што мање могу.

— Како можеш, Мара, са тиме Драгицом!

— Дивно, спорта ако да сио решодиом.

ТО ЈЕ МОРАЛНО

— Хоћеш ли испричати Божову све што смо доживели на нашем опусту?

— Нећу Богами, кад је неко на путу, онда мора ноћити и да пребуди.

Еioиста

— Зенки, драга, рекао муж жени, осигурао сам себе живот.

— Ух, ала си себичан, мислиш стално само на себе.

Његова мана

Про нако жена, у некани друштву кошла уобичајена пајпља пазаре разговарању се наше друштво о којечему. Одједном ће Славе:

— Опростите ми господе, нисам страховиту ајдвеиду. Дозвољавате ли да обријем нос неким гекат

— Кекат

— Па да, то је једина што нисам у цвету. Марамицу сам, изгледа заборавио код куће.

Жели да га тоново види

У једној кафани, гост натпуте кафеиу. Други неки гост му досађује:

— Је ћу са нособиеко радовати, ако вас ускоро отет видим!

— Због чега ћнате ту жељу, када вас гоиаите по познаиу!

— Не је вас — већ је мој новчаиика на ваиа!

Тетка Ројка одговара

Сеиоиа: Сеиоиа! ииад масец иа оиде устани рано, пи иут обиљи оиа стеие и поиова ланк и под главу стави оггедало. После тога буди сигурна да ће са иевериии вратити.

Боривоје: Мала ии когоие и ругаии ии треба бриЈети већ изготрити са свеЈом. Иекоје иа мари већ се иато огреии кожа. То је само спопља.

Бепиамин: Крем од бадема са праии овако. Узиии се мало ваЈци, воћа са поЈеде а коштице со изгуиЈу и Јентро проуеже у пиЈер воде. Ведии се да диоји да Јиду и са овим водом маскираи лиица свако вечи.

Помодарии: Крем за дии со грежи од краставица и за иоћ со патеиџиика. Обе су Јако зраваиии али иикад за спаваи иего за иошу.

Јевиа: Сунчи! со свеки дае каишиу две и четиое часо во подиа и то само иого а остало тело погии. Онда иоииеки де иди без чарапа. Само је иекрпе што ће онда већ загледати па ће ти бити хладно.

Христе: Живот је леп и онда кадд је чоиек сам, али треба у мети иеиеети.

Вида: Дониг жеиа ие сиа да буди ио кроЈ цеиа Јер ћеди ио осеи да ии со зиноваеа. Зато живеЈ иваиио иде иуиио.

Такво јој навика

— Један младић драмски писац пажиоса своја дела чувајући глупости из читаоца. Глупиоду је биа завежао у њиоиој гардероби паста говрдања пријатеља.

— Жалео биа да Вас ниоо ие узиемиоава при читању, рекао јој он.

Не то ова жеиа собарииу и поредо Јој:

— Заиоиите, иекад да ио иако, ии из ког разиога, иа пробуди.

Главии уредиик: Теодор Дожић.
Повеиии и издавач: «Просвеиа» дедедиоиија в. д.
Телефои редакције: 25-681.
Штампа «ПУЧАи, Београд, Краљице Наталије бр. 109.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праче

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 1.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресс» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 2.

Претплата тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 24 ЈУЛА 1943 — БРОЈ 57 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ.

ОБРНУТИ РЕЗУЛТАТИ

ЧЕРЧИЛ: — Нисам знао да авионске бомбе изазивају мрњу.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

КАД ПОЦРНЕ ЉУДСКЕ ДУШЕ - ОНИ ТАДА ЦРКВЕ РУШЕ

ЕНГЛЕСКА ПОЧАСТ

Настанише стари поси Англозакони
Туку мекше, дацу, по већ семенски праси
Руке црвене, шаке, бесвеште и жуће
Ал' ускоро њима стоп биће друге
Дебеље се ово, што се доси звади
До после злочина дебљи и одвлади
Јер ко ветер сеје и невиње бије
Тај ће жњети буру, боље да га није
И из град вечити, Рим на реци Тибру
Воздушне убице просуле су цибру
А рек бову дали да ће Рим да штеди
Ал' над Англосаксиа рочи мале среда
Оббавља код њих кошмаро не вено
Што се јутрам речи, увенч се слеђа
Руковет је обоба и то друга коље
До ће да се штеди, хлебац, богословља
А над тиме сви у празнин тиху
До земљо срубљени дижу безимену
И још многе друге црква ими дижа
Што ће њима здраво нида се сад жели
Црквеном идеју из правно Краљва
Од кога је руски преподавна земља.

— Ви сте проповедали за поучење деспера филозофија, јер сте однеле рекорд у руковцу учитељских дела.

На истоку борба траје ова нуда
Сагда тако да тешко и сте другчак чуда
Црквена армија у њиову крвну
Хоће нови успех ил ни међу цвеу
Загуд топлов жртво, бреј успеха нема
А над се зимаре, тад се чекатрдо стрвља
И на Сицилије ова протекла
Дошла је до краја од другога чина
Јер тако их чека страшна осовина
Треба сачекати крај трећега чина
Мера да се види — то је загода ретка.
То Англосаксонце, над овакво чеком
И почне да рика и лево и десно
Онда ће да кажеу у Дефнову свесно
А после ранама и толико вино
Сва ће да се гарам можда на спуј тиква
А ортоџк сами већ јавно признају
Да ни Итаљанин силан отпор дају
А немачка војска ни најмања није
Вори се херојски, стоји ва бољоте
Зато тако мисли Енгл јер велики Брунс
И Руквет признаје да ће бити муке.

Треба их познавати

Тешкорт, јуна. — Совјетски пословик пребацио је Енглезима и Американцима да закрвљују Совјетима само стари искрцани ратни материјал, са офрлењем ратишта.

Енглески пословик, и без питања ејеје владе, одговорио је: — Ала сте ви нимале пуди! Зар мислите да ћемо ваш дуг позајмљена гвоздена робу! Код ја по Енглеј будите срећни, што сам пробдем овдиа шлеђеницима Пољске), Југословенима, Грчима), Француској и другима који су се оспособили по дубоки кинез, дајући хранитеље и гвожђурије на пропаст рата, кошта би морала да вас уређивала још више. Такође је пријатно знати радећи, а што ви то не знате, високо им хвале.

ДОЛАРИ ВРТЕ И РУЗВЕЛТА

Њујорк, јуна. — Велика слобода америчког крвља гуми за новонаселе Врајтонке над протекционизам Рузвелтом, побудили је већу сензацију него осведање злата на Мартиниику.

И ако је у почетку рата забрањена фабрикација гуми за мекиње, крвљ гуми Врајтон пљуску је не ту забрану и конкурисао Рузвелта. Чак су и америчке трупе снабдевене гумом за мекиње, јер без гаћушова на могу да се боре.

САВЕЗНИЧКА ПОСЛА

Хенк (Скрипа), јуна. — Овде је дошло до утешних борби између Дегоалиста и Енглеза којом приликом је на оба страна било мртвих и рањених.

Прави сомелијан увек међу заклањеће, да ни нија досадно.

ЈАНУС СА ДВА ЛИЦА

Епиграм

Посебан је заклањак
На страни сиуди врши
На западу Полонеза
На истоку врши Хенк
Рузвелт воли до је воли
Па ји воли тобже реци
Али слаб је то биш ње
Јер умиче Чанг-Кај-Шек.

Ситон Ватсон соли памет Србима

Лондон, јуна. — Познат друк пасује ејеје кад је јавно похвалити совјетског ја уједињавања Југословена у буговином ослобилачком словјанскога Ситон Ватсон. Још од оснивања предлет рата он се јављао врло често као арбитар са разних ратишта.

Ситон Ватсон јавно нам велики познавалац српских прилика јер је један пут проутровао енглеском крвљу Србију и над је сликао с вама у Чачку разговара је с једним чабановцем на Златибору. Иначе на јавља два да когода где се налази Београд, што се сматра у енглеским политичким круговима као јавна зона политичке ругања.

Ватсон је био веома пријатељ југословенских дипломатских фондова и јавно је често да му се из чиста само мислења порција је. Исход мислечетта нема! Ватсонов кривљење Југословенске увек је једнак: нагрдан свесто сама политичарима у Енглеј Југославија и ено је у свесој чорби мирабеја. А свести су били тако мирдане да је чуда нико са Југословена нема је и ранија расана.

Неколи најновије савети добра ће доћи можда Србијанцу и Југословену, а Срби му добацују:

— Дајеко ти гопа куља!

«СЛОБОДА» У ПРАКСИ

Мароко, јуна. — Ових дана су амерички војници напали једну арапску свадбу, откинли младу и хтели да је силују. Ово је за Арапе највећи злочин и зато је дошло до борбе у којој је погинуло не само по двадесетак људи са обе стране већ и неколико младе.

ИЗЈАЛОВЉЕНЕ НАДЕ

Њујорк, јуна. — У мировним политичким круговима Америке јошто се до сазнања да је хладу војног се фашистичку америкатских влада, бачене надеа и да би га требало уложити у хладно корисније предузеће.

С тим у вези, „Америчка морнарица" јавно да су се изјављени сви влде, које су повезане у империјалистичке влде, јер су сви хтеле своја контакт са својим народом.

Сада сагда једино да се сва влде прекиде јавне везе трговачког поља, јако би одговарали расход поља, који примају од својих поседовања, код ни већ ни једно да дуже покушали поље да успоставе контакт са народом који су напустили.

Кад човек поштује младост

СПОРТ

ЕПИГРАМ

Ситне рибе судба груби
Намерила на два клуба
У фудбалском реагу прво
Па сопком плућну кицу
Сва њихова надо сенка
Ко ће с' живи да се рва.

АУТСАЈДЕР

«Јасеновац на Паскове натрпкао је сензацију свакојаке разурташине и потукла фаворита «Мачву» до ноге. Сад Шапчанци гледе да су играчи «Јасеновца» били дозречке пред утакмицу и то — са једном бурбаџијом.

СВУДА ТРЕНИНГ

Почело је купање и сви се пливачи тренирају. Најбоље тренира је из Атлантика и Пацифику али куд и ко другим морима.

СМЕТА МИ ВРУЊИНА

Старе фудбалске гарде на два ошиба београдска клуба стеле је да одатле узвикују, вен пошто су те старости сви у трајно пољу пензионисани, ипак не могу да се ослободе навике из доба утакмица.

Наше БОДЉЕ

РАЗНИ УКУСИ

Нема воли слично воље
Другу зелен чај
Једном сирова чева боље
Другом пиринач
Трећи опет ону бечку
Што је скрша речи.

❖

БЕСПОСЛЕНОМ

Пун беспослен као сноп
Буде лоше ауа
Зато често тера воло
И човек друм
А обично за тај грех
Плаћа други плати цех.

❖

ЗАПЕЉАНЦИМА

На оптасном Рушкот реци
Ал окано као он то уме
Сметала је ту стицу тако велико
Да живадин Бигаоа не разуме
Шта је рекао? — питаћу се дуго
А Чарчија се у забуди чуди.

❖

ЗАМЈАТАМА

Ови време ко лодрта вреће
Сноја волилна лажного сопствена
Алу за кас то је олет среће
Што је њима, ко се часта мели
Ко ће коме коњце да уклата
Кад замјата праћку сиву влати

Епиграм

Те ортаџи Англозими
Сва то старој радо тоше
Радују се пуно стоку
Овај потпаше баш ја пао
А сад могу да причему
Сва мачор о рат.

ДАКЛЕ...

...Истину је да не треба книти повезења у пријатељ. Једни мој пријатељ имао веру у жене и немало као шећер.

...Поштење је обично као свјесна чарапа. Ако не успеш да заустављаш на време, шкарт и вљубљени, па и најмањи нетаџ, чарапа је за увек покварена.

...Филозофисти су нас врста људи која чиња сматрала да мирне савјесе за толерантне политичких поимања.

...Револуционисе су људи који сањаре с пиштољима.

...Као ће интелигенција бити пашка сиромашна болест, мало

—o—

— Извините господине директоре, ја сам дошао да вам кажем да је жена натерала да чак и под нос и да трамвај повлачи ствари... она каже да не одлази скупштина...

— Добро, добро... Ја ћу њима то моју жену, ја ћемо видети шта ће они да кажу!..

Није он дошао зато

— Пуцај, Џоне, спасавај се!

— Баш сам сањао! Зар не знаш да сам дошао у ову на посао, а не на преквидите.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 18 јула

Мој комшија Пера кућу мучи од јесе. Аманета и Жута као осмиа па по што дан пије и путе куда ће пође. Пера нетде макне. Он се јадан труди да не мисли да ће грдну ану му книти не по-може јер жестоко Једи сиво грди и виче и све ју моје ко воли. Зато је редовно пољава да се не његовог стола куће пође и ваљда. Данас у подне чујемо опет вичу. Госпа Јеца веселто вичи и грди:

— Опет се сковао да пуштеш грдне ријечи!

— Зашто душо? — пижио је Жита Пера.

— Ово је седма пут како се дошао пре двадесет на ручак

— Ајде —јецка Перо. Сада се почела да кодиш и стањестаку

ПОНЕДЕЉАК, 19 јула

Дошли сабајле госпа Зора учитељица код моје Сојке по сопто со мислила то нтсе и вруљину и објасњава да је преокидала против мене коју је апсолутно сигурни Моја Сојка је активно учествовала у овом разговору које постојено преде ме-

мучење. Одјелом госпа Зорка узвикну:

— Јаој сиђта опој ме мој Ђедо ко зачет зубоб. Замислите шта ви се дутрос хтодило?

— Што? — пита моја Сојка.

— Кажи ми ја да треба да плаћамо ажрки а ја ми вели да ндо у кафанс. Ја се пољутим па му подсећам да сиђа јесмо у четврак а он се сиђа и каже: Море, дотле ће ја вадда доћи.

УТОРАК, 20 јула

Одем у посету код мог пријатеља Лаје. Данас му рођендан а он ко зовао нас неколико пријатеља да мало лоште. Изнеду остали ту пићем једнога виножера и њиовог бестру, толико слично као расејена јабука. А брат јесни свикоглашо човек, само што нити зна ода држи банку и укључује гологом. Сва кретнуље, све ју ме кола, и о себи не ре-че ни реч. Мени одједном пе-ће на памет ан упитам:

— Јесте ли Вас дође вежбали?

— Ово ме погледа зрдљиво и хоће уста а брат одговори смешећи се:

— Родили смо се као блажена и сада сам четврт године стара-ја.

СРЕДА, 21 јула

Сретнем јутрос Бору професора. Одјушио се као одјушени мачи и једва ме. Вуче ногу пред ногу као предвидео.

— Шта је друже оклопна га ја. Зар тако изгледа вечерас?

— Било и битисало — одговори он суморно. Поискарио сам ја-родну шапа тамам и изгледам. Много сам се знојио.

— Па зар опанка дубак — чудим се ја.

— Намучио сам се ка Христос — вели он. Замислн ти белобрадни да сам ноћи као професору прода сва моја

Ја лисио, потрошена времени и новком. Када сам ој гонорно, ова ми вели:

— Изволте, нисла сам натрпу-на сам навикла да сликам дадеко.

ЧЕТВРТАК, 22 јула

Мој сестрић Раја пао на испиту. Он је мала гимназијска и добро дете не воли да учи. Али његова мајка праве и камење на професоре. Сва су сви крили. Данас дошла код мене и тражи да поправим тужбу министарству и тужни наставник географије.

— Зашто, тобогу? — чудим се ја.

— Како зашто? — грми ова жена. Дете сам хтела у лепо одговарало, а ово њему дао ја двојку.

— А шта га је питало?

— Питало га која је река дужа, Амазон или Лесонеза, а дете одговорило Лепеница. Ова пита опаца опет, а Раја каже:

— Па Амазон има шест слова а Лесенида осам.. А и јесте тако. Изброј сам..."

ПЕТАК, 23 јула

Разговарају жена ода моја Сојка и ја са Краљем са чистим новцем. Заразале ове да ће бих могао да чи-там и када бих хтео а ове ће повиткати. Нисам-ју се у разговор и кажу. Пово се разговор и ја подижем а то је изгледало тако да женске ако нису ништа уши.

— Јао, али се Пава лепо дужи — вели Шака удовица.

— Зашто се дужи? То су ова ше чајеспе године? домовала Ружа адовичица.

— Па шта те имилии које су најбоље вечсе године — пита моја Сојка.

— На овим десет година ашњу 25—30 одговори госпа Ружа и крсну у смех.

СУБОТА, 24 јула

Повео са разговор на правно о фирму па се водовезала дискусија у којој је свако од нас хтео да покаже да је његова

случај специјалан.

— Вала, шта ви кажи разговор, када планине не можемо ударити Веља адвокат. — Узмеш жена ако последње реч..."

— Како ко, али ја немам је другови. Ја не дозволавам да ме жене свиком свађа — похвали се Вика судија.

— Моје остова — возсикнуо се Вока доктор. Па ти са стиха лијучак...

— Пардон, то није истина — брзане се Вика. Чим примотам да ће да пеке свађа, ја уклоним а ово жена пребиће ућуте. Тако сам је ликвидовао да мора пео да закалуча врата да тек онда да се свађа.

— Какви су изгледи вашег пријатеља?

— Усковрпи.

— Јесте ли увереви да овај брод иде за Новоромејске острва?

— Где си био тако дуго?

— Одмах сам пријатеље кући.

— А тада?

— Па онда који нису били ту нисам дознао.

— За секунду извадите зуб и само тридесет двеста динара!

— Да сам знао да вам је то скупо ја бих вам извео зуб пара сата.

— Драги професоре нрчала на школске књиге, треба да заборавите.

— Да то сам већ неколико пута чуо да ученици, па чак заборавили.

На суду

— Да ли сте досад већ били оглобљавани?

— Да пре двеет година кад сам се купио на забрањеном месту.

— А од тада?

— Отада сам нисам више купио.

Трбљања

Прошло је било већ неколико минута да се помиловите душе спрат дође тропољима у вечност, а у кући осамио се жидис сува. Сви изазови умирљења породице окупљени у тригонорији, тешили су се ниже или више искрених речима и помицали су са редом, који ће боље да спомоћ уранику последњег покојникавог дима.

— Нисам ниће живео отвори а јутрос је био потпуштен. Једре дедице! А пошто је ту у 10 био и ручао, стално му се ње и погоршало.

— Па што пушаш! Лекар је био ту у дому!

— А не, у дому је Перица бадаво кафу.

— А зашто дадже да је Перица кабилио кафама.

— О, то ни дјаго, кафама је још скоро био испрашан.

— То ћеш слатко да кажеш. Сећаш ли се ја сахрању са стра. Ено је још сасвим чист.

— Врагмо се ко стварно, сада... дакле, а да стварно је лекар био му је тада јако рукао те је доктор протерчуно да му небавни оксиконтес. Одмах сио са оголичкоје кутати бољу и, стварно, ендало се одмах да му је боље. Дада је стварно тројако (ои и погрешно се прониоко. Мислио је Бити четири погодне вако сио ће чути где пева: «Ма крају сам чобанин млади». Подурнемо да пијатар крвавта и најбомо га где се смеје но нас пуде. Чак је рекао да је видио рукавастог мочоре да себи пагла перуку. Оставали сио нама бољу, а лекар пошо отет са бе-за, и то неколику вако безобразну мазу. Запретили сио му да ће нам не одговара јавити о-свидоваготодишњицу, али он је рекао да га се то мислл не тиче. Прабацили сио му да свако нормално понашање на пригнин једном забоњском смртнику, али он ми ће ни да чује те сео поједуће и црдекодући мотуси своју другу за уво.

Разговор би прекинут од вотекаре.

— Како је болесинку!

— Он баша. Рече жене, бриљу ће једну суту.

— А високини?

— И он баша. То јест, потрошли.

— Ух, грош и пакост! Боша ни свонина добивало сам ни истог места одвоја сам набављао и вонно. Да ме бог плаћно продавцину, је сам вако скривао у боша за високине. Домаћ, за ручком ло-вио сам пола литра високина места узбиљеног вина. Тако сам прикупио скоју забуну.

— Ох, каква нескрића! А дедо је био трезвењак, зокуно жоне и образа и другу суту.

РАВАЈЛО
на раду

— загрејао сам вала. Ко вини мој и то ово Завта што ме тера онај Нуси да се натељи у Госпођину работу. помоја ја тим квате млеко до Београд а ено Веља да све врунина нам. Сам иного сипља воду так се напревила суртина и ја то дам неди Вевелин да роди што вна и она ми вели кдаиво бра Равајла на Пољну вац кавиво ја врунем до Не идем пошно него ми нађи не чезе а ти да мало пернд ени и ја Пристао. Она се за час сфрлиндрих и бубнур у воду и ми на уфати нека мука По уво јадна тетнов и бубнур и ја и Тенин чекиј да вичи. Отрино и да са гопинем а крошак с једну бушкватту у цревну ањиу ала Дођоше цендари и један цифил и почну да нас фи-зитирају. дајдоз та ним тоју ланичитвију вако ли Та) цвичевали а ја и поле брзам по ове Гаћиле та му нежем да је ланичетације остава у гуч, тако нас покупише сва што нанамо ланичетације да сиб фатинем и једин ми Цвидор вако да подри да се ради а не да у Четартак да се тропу Богу Дана и тако ме спеди-бења Па у кварт в је Цвиди сас ногу и нимам да сам Сељо в ов се сиђе и ноге Ако Бело сва. Кете Видино како радина кашов и дат се збогом замљоредаје и Тако тг је Одох у мевиц и ла-ја Бројна шта да са чуја и Да са сиђе што ни Уратиња ко центрри куто в чим смо дошли на њиу ону водуде да сам је фамин и Постављи не за мла-здрамна по је вному ванну радо-ђења во Београд да пљуну у руке а ено ми у себи пиду кли ми не могу ништо. У том и вато после моју ланичетију па ме пустиша а радосних остадоше да проврну земљу и Дундаиу Јербо за њих жени и муштиња па вто је ин вадду доста је Бело право је Да и Сун осите како је то лето над утеће звезде в ове ну сунцу сматнку у руке ви јолат сам се решиђо да Вида на одан на кућ-ње Јербо ми сељаци се на кућ-ње Јербо ми сељаци се на кућ-ње о девојс и вице Година Па што нам вати

ваш ровајло

Лепир: — Је нешто ви сам нисе видите, па где су ваш очи!

Наши људи II

— Он је одличан трчач. Сваки дицијал је побеђен.

— Видиш ли ону удовицу. Хвала Богу што се у своје време на енвиних нема.

— Што!!

— Па данас бих је био мртав!

— Јеси ли примећено, мешаја да на Истоку има још нрајева где музиканти продају своја мишљења!

— Умисли! Зар ти, да ти то ни би могло учинити!

— Никада! Је бих то полошно!

НАШИ КРАЈЦВИ

— Зар није пријатно по овој врућини?

АСОЦИЈАЦИЈА

— Мислим да никада нећу добити своје перо од пријатеља Пере.

— Идеја је сјајна код ње нама се обојица обогатити.

— Да, само треба наћи онога, који ће остранашити.

— Ниво ти се свиђа Нади?

— Тја, драж се нам најзвање на београдској тргњи.

— ???

— Да, сталио је на истој цени.

ПИСМО малог Јовице

тата је отишо у Бол ама је мајом уладији. Ово сто сам се досоколно јелбо је Ивица весе Ниног длеора и Отишла код њега и је сам исто чуво дрво у пошиши али Ако сам сам ниш који ме је њово тежка да ој Дан пата у мотлед јелбо су Зекси тако над Узме пеле му ниов не жителеству је и ома Онда нда ма другу ништо да је хаћа колнеп. код тата дођа он ца дкомбубје јелбо сам дво блеско и мост нашина и Ова сва одмсга и сам у нуди конан честе (колбо сво плода и татни нбегшет и зенски кагуп и сад ро са нанам сте да Пеодам.

Јутпос сам исо на плазу и сам сам. Псопо дагано блета и алуцена в посгц свеки ноје са своју зенску в ма сто сно дпсти сами Ниом нас на глада но вавао скеренцију. тако сам видиј а мојг маму с јадног сто нося несшага ве сам са свалко да ме не видп пе утпикам у један сипглет, а Тома јетет татов Мпца с јадног кавалата и је кпнсиом у воду и над сам пропао кпоз посак нагазпи на њпа стевку нојв са сунца со ногу сустала сто пгоан тандата од плуте па га сад све зенски мазе и фаћају прагпеидпу јелбо он нејца самоом да пади. Сто да пади свет удесно зкпот па узака и свако гледа да га пповеда а јапак је та пповед нада нема зенски в к вод ња је сад оскупација јелбо нема дисте мускапци па зато авала бипавд него сто падне. ато татов цајпа нда сопи песну сто замепа ага да ну на узпмаш из пуке или боље пста него некога. а он Јетет ким досто пала А то је највеспја јелбо блеа пала ништа не мода да буде. сад су ово впуцпнс пе пе мпгу да пповедам. тада новпсти и само са лупгим што сва втпуд да нпке кажу код Пастас ти цас сва да знас а сад ја вао вас јовица

Трбљања

— Нешто сам ти данас страшно нервозан. Мој са другог неког не пугу и ама вој читав месец дана да ми ништо не тпоје.

— Да ниј ућо?

— Немогућа. Свеједно ја то нећу. Умем ја да обавештавам тачно о свему што ниже. Да је ућо обавештио би ме о томе.

— Тачно. Изгпеди цпто прелазпи на други предмет разговора.

— Разумеш ли ти ме ти у статистици?

— О, како да не!

— Рећи ми, онда, ниш ти ништа у броју мапа или муцкарада?

— Е, не то ти питање на могу сад одмах одговорити.

— Онда још нешто да ти кажем,

— Нашо, нешто, твоја ме питања збуњују, фантазија.

— А онаје фрапгер свеграше дубпнпост твоје нпке.

— Шта те је ученика?

— Замислп, одох јутрос да је посетим.

— Па! Лепо ти је примпле!

— И та лепо! Беше је још у кревету. Чим ми је сладнпа дошла са ко кревета, и то нарочито због мене.

— Е, мој брајко, нпје то писта. Па можеш ти да замислиш какоје је тек твоја жена предухитрпла!

— Прама тебп!

— О, да. Замислп, одох јутрос да је посетим....

— Прпмпла те је врло љубазно?

— И та како! Беше се већ дпгла. Чим ме је видела врлпна се пскоро у кревет нарочито због мене.

Брак је обична проза

Познати натпрски драмски писац Ферсна Молнар каже је у своме животу великих разочарења, и у браку се два пута морао да разводи. Зато нпје никакво чудо што је поспао шеник у отношењу со женама. Кад се по прећи пут реши да ступи пред алтар, Молнар нпје чекао никакве нарочите прппреме и, пред сво венчање у цркву, појавио се у тапнпм обичном улпчном оделу.

— Иностра невеста. трећа жена, сва ирамкута уента:

— Шта, зар ти нећеш обући свечани фрак за венчање, когцу-ћу с тврдим грудима, цилиндар.

— Зашто то? упита се изрпном пронпцпм Молнар. — Свечано одело се облачи за радосне догађаје, за велике тренутке у животу, за премијере... А овај мој брак је већ пруга репрпза...

— Зашто чапнеш мрампа Пару?

— Зато што је био варошки момак је седељке неке!

— Па зар је то разлог!

— Мрампа ја зато, што је завапнпо од мене!

— Зашто данас звоне звоне!

— Па вндпш, што цдиновпћ Мплоје вучо конопац.

— Моју сестру спнмао је један чувен спнкер!

— А нпја сестра сама милује!

— Нпјас сам спкпво не биопјерскпм стопу пошто сам нрпсплп биги запусте. Колпко пшпм да платпш!

— 30 динара на сат.

ВЕЋ СУ ПРИВИКЛЕ

Много је вистера из хорошк окуда ирошло

Мали Перица и папуче

— Шта се то, Перпнце, крпчпш она тпа папуча?

— Трамам тату.

— Какоо трампш тату! Тата је у чекаоопнпци.

— Нпје, нпје. Чуо сам нпд је ушпнпо ренлпа да је тата под папучом.

Како се стари...

Оба старца су се чинили случајно на клупи, у парку јавног лечилишног друштвеног предузећа.

Нешто су седели један крај другога, ћутећи и посматрали у ваздух, као да посматрају неке нечујне звезде.

Таква прогонска једна...

— Дед Јан је данас, вели?

— Прекјуче, јест, одговори други, сасвим за разговор.

— Уминовао још једну годину, што ли? Ја престао од њега.

— Да.

Тада настаде опет мала пауза, па опет неко време само посматрали су звезде.

— Седамдесет и осам, одговори други.

— Седамдесет и осам, што ли је мало година?

— Мало после, добродушно се насмеја један и рече:

— О, како сте млади! Ја имам већ осамдесет.

— Не изгледате тако стари.

— Ама ви ми не изгледате од седамдесет осам, одговори осамдесетогодишњак. — Ја вам, без икаквог хвалисања, не бих дао више од седамдесет и четири године.

— Да, добро сам се очувао.

— Умерен живот, вели Ујка рано легао у кревет, зор но?

— Заиста, ни једанпут. Ала ако хоћете, могу вам открити тајну моје свежине.

— То би било много занимљиво.

— Слушајте: ја сматрам да грађесет година откако не ја тајну своје вечне младости дајем човеку, који је тада мало већ прешао осамдесет година. Његово средство је тај регенерол, и ја упутствима већ врло чврсто држим.

— Шта кажете — ви га употребљавате? Сигурно сте онда одмах-одмах запуљено.

— Па да, нажиме га по прилици, интимно изјављаше даљи.

— Пет ујутро, сат у подне и сат у вече...

Старија сам ухлапио, рече:

— Јесте ли ви...? Ако, господине! Ви знате Регенерол као колдању?

— Наравно! И зато сам се одлично тако добро.

— Ала, господине! То је...

— Па, је чудо!

— Па то је самообмана!

— Мислите? Ако као што вам рекао, него се с вама можда тако.

Мало погоди обојици осамдесетогодишњака.

Тек после неког времена поче се он сећати.

— Ја, Јанко! Да изгледам... Господине! Нагледа ви се човека мога године одавно?

— Ама не говорим! Ја се нагледао већ тридесет година свакодневно, врло сигурно са Регенеролом. Само тело изгледа, а ја гледајте ме само у очи, ја вам осмишљен годинама. Па сте вам ви ме дали ваша сагласност к вам. То вам да показам свим самозадовољством извади са Регенеролом. Сведок ће сведок ја вам бити, само да се једна годинама од свега, а тако реке:

— Не, то је просто невероватно! Колико! Ви се тиме се сматрате сретном као и ја? Одмах ћу вам хвалити. Хвалим. И још ја вам рекао да вас је подмладио, да вам је скинуо сваких 30 година! Ја вам ћу рећи: ја сам ваш добићу бајати.

Осамдесетогодишњак се тако-ђер сложи сасвим да су му сузе навреле на очи.

— И ја... ја... хвала... на тајни Регенерол! Вам загрлити годину... учисто ја се можете... Господе Боже! Како ми је да изађе ово моје у стомаку! Тада се нећу пазити и забораво ја сам ја ваша тајна и ја ћу вам ја ослободити.

— Немојте се свађати дрвени ако — Ја не знам за ве ослањате, јер ви се ваши викендом имате једнаке право.

— Питајте ово свог, на кога се ослањате ви је Регенерол средство за употребу слова.

Мало је нешто тврдоглави, господине. Од када је Регенерол пронашао умна са ако кажете.

— Не, с вама са ништа тако! — Ни ја.

А тада обојица ућуташе за дуго.

Нашли предмета осамсеке-

Свако недеље
Сиротиња

Бајка

Вилави Грин и Клинекс Брентвуд, који су нам остављени убрзо након бајке пошли су у посету код Аљиња ових Армина. Убрзо је била позната и једне дјевојчице, која није била баш млада, а ни је Аљин ових Армин сматрао још увек за младу.

Зар није била ова на бајке! звати Армин своје пријатеља, када је дама стигла.

Грин и Брентвуд погледали се међусобно и затим Грин нагнуо је домаћину и обрати са Брентону:

— Знате, то се може правилно разумјети: Бајке једном!

НАД ГЛУПАЦИ НИМА ЗИЦИЦКА

Ким Георг од Сиксен-Мајнета, који је лично пружао посебне разноврсне у свом двореном позоришту, за једну од својих позоришних представа, за врлине проба, на једној терасици, да је одмах послао опат надворје и рекао:

— У року од 24 сата да ништа ми нису видјели.

Глумци одмах одговоре:

— Високости, за пола сата већ, је нама биљеци.

Он је опрезан

Пр XIV ране једном својих дворских људима: «Човјеком добију своју власт од Божија милости. Ако ваш заповједник дозволите у војну, испрати без размишљања ће то извршити! На то са дана војводе од Гиза и владе ће конфи.

— Куда! — дамте краљу.

— Да научим плаваћи! — одговори му војвода.

— Не, то је опрезан човјек! Ако ће тако да ми ће ја ја ја

ШАРЕНА СТРАНА

Професорска посла

— Сада ми је нека цепарица управо у тренутку изненадила.

— Па зар ниси осетио нечију руку у џепу?

— Јесам, али сам мислио да је моја.

— Збогом, невернице, збогом за увек! Моја нога неће више прекорачити овај праг!

— Добро. Заменићу то да не заборавим. Како рекосте да са зовете?

— Чврсто верујем у механичарску и убојне сам да ће ваша снажна моја душа пребит у нову животињу.

— Зар је потребно да умреш па да са то деси?

Она: — Шта мислиш о овој девојци?

Он: — Врло згодна.

Она: — Истог сам мишљења.. Отпустите сви је одмах.

Кезна историју

Састала се дешава у рају. Три душе, бивши приетворни играчи брица, задржавале и дала своју болест скупљање се да одиграју једну партију. Али треба им и четврти играч. Договарају се да сиђу бар до неке луке на реку да траже четвртог. Тамнић, тражећи назад набавља на неког новог сапријет господина, дуга бела брада.

— Добро вече, рече прек пратељу, се, ја сам Живко Жикић.

— Мене ми је, одговори му сте рад, ја сам Карло Патч.

— Ох, ште, уваженку Живко Жикић, Баш немали среће. Је трамом четвртог.

ЈЕЛА ТРАДИЦИЈА

— Па традицији сам женицу. Од оца на сина.

На размишљање

Дозволите ми да на будем ваше мишљења, одговорио му је један од критичара. Ја напротив, мислим да ово дело нагони на размишљање.

— Да! На размишљање о — исцрпљености.. — одговорио је Сарсе...

—О—

— Молим вас, дајте сутрада, позајмите ми за вечерас вашу гитару.

— Хоћете да свирате?

— Не, хоћу да спавам.

Њега не боли

— Да.. да.. врло добро., позајмите мајсто вашу госпођазина гласа!.

Бодљикава козерија

Конкуренција је увек недостојна ма на ком чему се радило. Само да је то среће дубља, судета или трговина, увек се због конкуренције чуда дешавају. Догађа се и убиство, тучба, свађа међ конкурентима неће пометала живот, решило нешто. Трговци гледали је разни тај посао, то ми је хлеб што кажу а сада изгледа на све страше и то све тако робе ни се тровао или влаш а је сувише зубе а радовала. Боле ме, нисмо ме боле ни ништа да радили. Баш родна година ни на овој нашој њиви родила хумидити и шећеришта као лептиро. Придато није или је сам лептом кажу да је зато жуја дрвета: Живи и дај другима да живе. Та сам научио од једнога великог добротвора који је у своје време подигао себи мелиоласку живиле и великану бабарску и радњицима је дао могућности да раде и живе — ако им стиче надница. Зато се ја и не дотам на конкуренцију. А ако хлеба ни сме. Ни сиво овом свешлом народ на свако великог помоћника и сиромаха. Свуда смејурија. Када би ново што да пазе дрвне и трговцима, то ако не би хтео да гледа а другог морао би да иде у натезатељу и тако троши уљане за своју дрвку јер дакле ниси интелигенција свако за комшилу и смејурају. Зар нису смешни они разни спекуланти и трговци који се бусају у прса а једнаку о своме добром оду а овако сво рада за сеоне банкоши дајући по следњи грош. Или зар нису комшии сваки који позују да ће ваљано да се ваљате од ваљања за ваљањима и спекулацији који су годинама била колоквеја? Или пак који смејурају да је сад ападно време да се поклоне и истину да водиш при томе рачуна о штети који другима призводиш.

Када то све видиш онда ни треба да чудиш што тако дивље понедаља и одлаз. Свако од нас воли да се смеје другоме да се не би смејао себи, то јест да му се не би други смејали. Као што видите и ту је велика конкуренција нашто сва радно нити ваљао: терано натар капом. Зато брзо гледајте комшији и лажи-дајући, наглашено се и смејте а сви ће прихвати и доћи. Желим другом конкуренцију, то биће то у тргавини, радозналост или наглаву. Главно је да се ради, мислер и на штету.

— Зчас се на спортистичкој свечи јавио Бетовен.

— И шта је казао?

— Мислио је нову мелу да већ не свира мелове сонате.

— Да ли вам је некуда над кажите да вам не улази ноге у средст ваших повређеној

— Није! Одмах прођем на другу страну.

— Али онда вас неко прегази ли аута, ако непрописно идете цеником.

— Замислите, скоро сам, кад сам са братом пуно ишао кући тротоарићем сничала како цела моја рукавица!

— Сто му громова, зар тај бо-шавац већ уме да чита!

Хрчак на делу

У Норвешкој је строго забрањено, као и у другим земљама, истребљавање хермелина, или ласица, са сиву длаку коју, који употребљују сва могућа трговина, до њеног пропаст. У један пријут аутобус у околини Осла уђе једна стара дама, која је имала необичан бели грудњак. Наравно, да то сва није било природно, јер је дама сакрила у њеним џепчи се белки бразилски

Како је била велика гужва дама се закачи у пролазу за неку ногу и пошто сплету на пролаз. Истог момента дуну обоје браћа из бујних груди и обоје, као снегом, новчану цреу халину. За часак настаде тишина, а тада се зачу један дубок глас:

— Пошто, молим те, сад дам дуди млеко — у праћку!

—О—

— Онај Мерић, сиђем је смешан. Мерам да се ударавам, надо га изљути. Како може у дан да се тако уједно да се смеје свиђи јачном вицевима!

— Та ни се не смеје нимо, него се смеје такође глупости, што га стално слушаш.

—О—

— Имаш ли и ви брзо ово кобасица крене за мекину?

— Не, је дошао недавно новац платну и он се сва брзина.

Страшна књига

— Страшно! Од ове књиге ми се чешљу диже на главн.

— Ја на видим да ти се диже чешљ!

Уметник

— Чекај, рећи ми, јеси ли ти дечета беј радњи писац!

— !

— Тата ми нема да си ти ре-није често правио лепа стварч.

Баш зато

Свештеник: — Чистотан ваш пријатељ, данас је најређење дан у вашем животу..

Верник: — Извините пате, је са сутра венчавам.

Свештеник: — Знам, младићу знам...

СВАЂА У ТРАМВАЈУ

— Доста је већ једном, зар нисмо зато ти бити. Познајем је себе!

— Ух, ако имате гадна познанства.

КО СИМУЛИРА

— Господине директоре, могу ли добити отпуснте за данас поподне? Моја жирја је болесна.

— Чудновато да је ваша жена увек болесна на дан аутомобилске утакмице.

— Ништа право, господине директоре, почињем да мислим да стварија симулира..

ПРЕСКУПА

— Зашто дама жене да говоре с вама милостиве госпођо.

— Зато ја имам отмени глас!

— Не, тако отприлике ми цена је.

ЖЕНСКЕ вести

Бодликаве истине

Висина је небо, код којих успона спада биљка.

Време је новац — ако сви ви који дугујете, не дођете.

Многи заљубљени су само остали мушки који воле коњаре. И зато мушке треба да их буду заволели.

Ушћивач шумадијске воде најчешће дође сиромах, а сиромах остане и слабији код богатих жена.

Да је Бог при стварању света сазвао конгресе и конференције — свет ни до данас не би био готов.

Многим људима су жилави живци — али не тако дуги крави.

Жени највећа је стрела која погоди код кројачке шкоље.

Са женама је тешко — али и без њих није лако!

Главни узрок који многи новцу да позајмљена добијеш је, обично, његову чекова.

Дружити се, значи дружет ако безобразним другима на себи самом показивати.

Конкурс жене личе на метал: укупно су стварје утопљу су изливници.

Човек не воли да са о мишљу жели увек говори, али му се не слаже ни да је много ћути. У обе случаја ствар је врло сумњива.

„Млетачки трговац" У САД.

— Још сутра ћеш отићи код Преседника, да одмах уведеш Шекспира, ради антисемитизма.

ТЕТКА РОЗКА Одговара

Иконија: Цабе ти је прошла сезона јер нада се ни ниједно од шетају »Аду Циганлији« где сте бели сезони сами, иако истовар очекивати да ће протоварити у зарани.

Матрополитија — Умиђе: Moby вичан до ти одговарам јер после новела писма из Умиђа у овим сам вала да су тако јаки добри, послушни и марни па нико и не мисли да воде љубав.

Наџе: Врли, са још мени добити ти по сопственоме за уверавање, норавно по предсеоском цвеће. Има га и у нашим апотекама али то је роба само за пријатеље.

Васиљево: Собов гимнастика се рода овако: Устане се у пет сати, и онако неумивена три не пређу и ту се стоји до 8 сати, а онда се шутре поред котодвора до подне, затим се пару судови после ручка. Ова врсте гимнастике је врло здрава и практична и она замењује лопту.

Мали Радо: Потрвани јесењ је врло лепе ствар нада са мисли на учи школе. Распрода новога антинавру, нда сваки дан по плаћу а у августу са истиче на школе.

Дуда — Пожега: Нада ме би било оговарање и клевете онда не би било ни борбе. Зато се боре...

Обрадовао је

— Одмах то већ чинију ако чарапе за шпанолања — бар ти неће бити досадно, када будеш на путу.

Наша пошта

ПОЛТРОНУ: То је и најлакше и најтеже. За тебе најлакше и за друге најтеже.

ВРЕДНОМЕ: Боље је бити вредан за зараду него за посао.

ЧАРШИЈИ: Конкуратуре је стварно среће што треба седети на три, четири столице.

ПОЛЕТАРЦУ: Твоје идеје су добре, писмене и згодне за читање. Чак су и оригиналне али нису за нас.

СТРАТЕГУ: Вероватно си за борбама већ рано пропао после Христа. А ти бар имаш среће са пророчанствима.

„ФИНАНЦИЈЕРУ": Тебе није лако за у седмогој години мислиш ко ред или брате одмрло си се од рођења па је држао да се и до ранојдан,

БЛИЗАНЦИ

— Ју, што су лепе деца!
— Сигурно су Близанци!
— Јесу.
— А чија су?
— Конфекције.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредничтво и администрација Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАН 5.— ДИНАРА

Предплату прима «Пресс» за продају новина и часописа, Београд, Вилјановићева 8.

Претплата тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 31 ЈУЛА 1943 БРОЈ 60 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕ ЛИПШИ МАГАРЧЕ...

Спикер радио Лондона: Црвена армија је однела нову велику победу. У тону ове офензиве од четири недеље приближила се немачкој граници за читавих пет километара, 800 метара и 54 сантиметра. Ако напредују овом брзином треба им само још 12 година да дођу до немачке границе.

МОШИНА ЧАСТ

— На здравље, господо! Сада ће ваш бољи пријатељ, када вам нема фирме на фелни.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЕВО САДА РОБЕ ТАЗЕ, ПРИСПЕЛЕ СУ НОВЕ ФРАЗЕ

На јавни преврат не полутрав јечма
Узвреће са разних покутњих тачи
Што но карактеру необичних логи
И што ваш прећују бајко ком прича
Чврсни што ни вида. Руководи што ће ндс
Стољни ваше пића ка уздрце брада
Јер година ова скоро је на крају
А они и даље само прче дају
Досадачко причо од три мудро живе
Нека бар свој програм напокоја изложе
Десеторке речи, двадесет жетона
Нова не верује у њихове претње
Зар ово тек речи, мотива је цела
Још имала нису дошла нова доба
А нетко ни доба, зато треба сада
Зато њихов плоч у новом грлу
И од тога неће никад нешто бити
Јер са за победу треба когда бити
Стварн сво на акцију — не пљачку и драму
Они трпе увек сваковрсну шкоду.

С' Пацифика вест је стигла прави шокда
Мин Артур са таво сада игра шкда
Хоће да показао нам ни сам ушо
И у офанзиву да са чак разуме
Покренуо флоту и ваздушно ђеђо
Да прекину ногодну за себе прилеђа
Ах' јапански сопу, бог јапанске орјени
Пут му заторили на војничко славе
По акцији свакој утврди онђеу
Код утврди прећи, сви га сажеку
Зато са ви ово Сталинска брава
Ни' стоје у месту ни игра трчка
А сво га шкда кошта фланге пока
Зато са је много забрањо гола
Због јапанског војско ест га хвата жуја
Утврди осећа да ће бити брука
Па зато Рузвелта утврди пријатеља
Да ништо значила и да нида нема
У неволи радо, ва корак, са сигма
А најбо даје да му нема зелен.

НИЈЕ БАШ ГЛАТКО

Алмир, јула. — Жиро је послао извештај о свом путу по свету, који се завршава овако:

«...нпје баш глатко ово што сам опчинио...»

ЕПИГРАМ

Лондон звечи
Њујорк дрека
Ко ће реће да кликне
Сенда речи
Цеће Стаљин са клопчи
Нада стално јекад јечи.

Од Орела до Орела
Само прича, шкда дела
Напредује нема седа
Ал на нему код се гледа
Тај се успех видет неда
Мель' ако је човек руђ.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

МОДЕРНО РОБЕЉЕ

Као што пише «Њујорк Тајмс», британске трговачке делегације Либерије приспеле су пролазећи дан у Вашингтон, са којим поводом, није у овом времену тешко погодити. Ако је ико, онда је баш Либерија земља која је у највећој мери зависна од америчке производње. Готово је немогуће замислити ма и једну грану либеријске привреде која не би била у рукама Американаца. Либерија је, дакле, земља у којој је Америка господар. Зато је и разумљиво што је Либерија једна од првих земаља која је добила Ленд-лиз помоћ. Ако је Либерија добила помоћ, онда је разумљиво да је и Британија, која је у Либерији имала велике интересе, желела да се и она нађе међу онима који ће добити помоћ. Ако је Либерија добила помоћ, онда је разумљиво да је и Британија, која је у Либерији имала велике интересе, желела да се и она нађе међу онима који ће добити помоћ.

МНОГО ВИКЕ

Часопис «Тајм» из Њујорка објављује: Конференција за штампу у Хот-Спрингу почела је на врло интересантан начин. 200 људи из штампе, радија и филма је дошло на конференцију. Али, пре него што је почела, председник Рузвелт је изашао пред присутне и рекао: «Господо, ја сам вам позвао да вам кажем да ја немам ништа да вам кажем. Ја сам вам позвао да вам кажем да ја немам ништа да вам кажем. Ја сам вам позвао да вам кажем да ја немам ништа да вам кажем.»

НИЈЕ ШИЛА НЕГО ВРАТ

Њујорк, јула. — Председник синдиката конфекционара Сидни Хилман, који је у Вашингтону водио преговоре са представницима Одбора за производњу рата, изјавио је новинарима да је постигнут споразум о повећању плата радницима у конфекционој индустрији. Повећање износи 5 центи на сат.

НИЈЕ ЗАТВОРЕНО

Вашингтон, јула. — Председник Рузвелт је данас изјавио да је Америка спремна да настави преговоре са Јапаном, али да Јапан мора да одустане од своје политике освајања. Рузвелт је рекао да је Америка спремна да настави преговоре са Јапаном, али да Јапан мора да одустане од своје политике освајања.

НЕ ЗНОШИ МАГАРЕ...

«Њут Кронике» из Лондона пишу: «Поступање са радобима показује британске народне особине. Ми смо склони да се противимо у једном смислу. Ми смо склони да се противимо у једном смислу. Ми смо склони да се противимо у једном смислу. Ми смо склони да се противимо у једном смислу.

ЗЕЛОВНИК ЈЕ САСТАВЉЕН

Лондон, јула. — На последњој седници у Горњем Дому лорд Вилоубруге је изјавио да је он састављен зеленик (зеленик за 1940 до 1449 годину).

Кад му је један његов колега — лорд Сиднеј питао да ће до 1942 године имати бољшевици пољопривреду за Индију од оба стране.

НОВИ АМЕРИЧКИ СТАРТ

Чикаго, јула. — У Америци се увеле нов старт — равна затварање очију. Код људи нису затворене очију да гарантују рад послова зато се и у спорту не би употребљавали исте методе.

ГДЕ ЋЕ САД?

У Београду су затворени сва послаштичарница.

— Мама нам је била најбоља пошто је сваштарила. Где ћемо сад мокасе да вадимо?...

* * *

Слика без речи

Перица је вешт

— Перице, јеси ли ти малопа бити двоје њиву јабуку или је он то сам наберао.

— Сам је изабрао, тетиде. Је ну казао да бира хоће ли бити не ма њиву јабуку и он је изабрао ово другу.

Потребан му је мир

Пекар: — Шегаџија му је потребан апсолутан мир. Сад ћу прогледати једне нотнице.

Ожа: — Али докторе, ви знате да он нема да чује.

Седамо ми у авиона, ова једном орлом (ту пуњавају родом све живуљење). Моја Сојка звала комшију и дете на ручак пошто је његова сестра отишла у село.

Одједном мале пита ова:

— Зашто је тата Бог врло створио Адама а после Еву?

— Зато сваке да би бар мало било мирни — одговори комшија Бока.

УТОРАК, 27 Јули

Жали ми се мој друг Јаша на своју половину:

— Не зна ни ја је горе? Жена или сан? Она једанаест сати и зачас, све ју нешто не вала а ја имам право само да довесем кера и Јутам.

— А сан? — питам ја.

— Он је још бољи. Сигурно ће пристати нову лаку му је тек шесто годиште. Тако се још говорило за коњиц и тим правцем обарено једну тесту. Слушај сад, те чиса био добар ја ку те гумита код баба Роге.

— А да ју тебе да тумачи што се ово не каже говорење — не вена и ја савезни шалиш и ућуткен јер ако ваше овој моји вешали, обрао сам бостан.

СРЕДА, 28 Јули

У транзаду разговарају шпанци све енглеским. Имам друге браће па ме не интересује њихов разговор а ја ме у овој гужви сабише уз њих то сам, и крпих своје вести, недао све да чујем.

— Како је Бора код дубљак? — пита једна.

— Море остави га. Као дрво... — одговори друга.

— Како то? А баш лепо изгледа — чуди се прва.

— Пази шта ја било предузе. Када сам га видела да бленда — баци сам сама код куће — је возићан електрику. И, замисли, он је исто неке упрошћено трудбеник па је он окрали тако да је дошао к мама и рек како је говорила.

ЧЕТВРТАК, 29 Јули

Мому професор и Богић вежбају бали су до данас добри пријатељи, али сада прате тавно. И то ни за шта. За ситницу.

Богић водио свога сина Владу на позорје да уступ срно Мому.

— Где ћеш ти да Мому?

— На земљо.

— Шта ћеш ти да будеш Владо када порастеш? — пита Мома дечка који је сад у петом разреду гимназије.

— Ћеће инжењер као и ја — одговори Богић поносито.

— Шта ће ми то, Тато памтиш дечко — рече Мома не размишљајући, а Богић хлопу:

И сад не говоре.

ПЕТАРК, 30 Јули

Искратио газда Пера свога сина на пол и пошто му је то једанаеј и ова се прве кут растају, газда Пера је забринут па отатно покаља своје сваке и хрескорје.

— Нешто ја исклачи, да изкрујеш, да изламаш на своју ста-

— Ујаче, ти ниси мекшан!

— Не Перице!

— А ко ти онда може што сиљеш а што не сиљеш да радиш!

Дечји свет

— Да знаш мамице, како сиз се лепо играли писмарице.

— То ме радује дечи, сваки ме сте се лепо играли.

— Јеси ваво мамице. Знаш ми сиз сваки из нашег ресиденцијалног је једно писмо у сандуче за писма на кратчица.

— А од куд вам толика писма.

— Ја сам их нашао у твоме столићу столу, тако ми је било најлепо и била су сва везана једном лепом плавом панглицом... Ну сад ти оставили у стогу.

—o—

Учитељ: — Перице, ја одам ученицом и видим да неки ученици немилосрдно туче своја кеја не да се повраме с места. Прострели човеку и забрекни му да дође туче животиње. Шта сам ти рекао?

Перица: — Љубав према ближњима!

Кога он слуша?

— Ујаче, ти ниси мекшан!

— Не Перице!

— А ко ти онда може што сиљеш а што не сиљеш да радиш!

Са свих страна

На кратчину једно од гостиџ примећује младо:

— Ала је злагоп овај ваш сиче, исти отац.

— Пазите, шапуће му млада мама, да не чује мој муж.

—o—

Он: — Је дошли да су сиза најгрупља створења на свету.

Она: — Имаш право, јатља мо ја.

—o—

Судија: — Ваша жена тражи развод брака и тврди вас то што дуго године иисте са њима реши разговарати.

Муж: — То је тачно. Нисам ктео да ја уопћени у реч.

НАШЕ БОДЉЕ

СПЕКУЛАЦИЈИ

Невиђена ти си вата
Ти си извор живогних зала
То види и слеп
Мирно нуни жедну гушу
Ал' остави жедну душу
Дваста ти је цел.

ПАЖЊОМ ПРОРОКУ

У пророчком узлеш се трубе
Цео свет ће рашчерка стекла
Ти пљуташ по ка тебе рекла
Та ск бити лажова проклетње
Зато боље у кадефске крчма
Не вређуј ја мачка у крчма.

ЛАЖИ

Лаж ко слаба женска страна
Рађена со овог дана
Бар тако ск сиуда шушка
Да со лепо уздурвана
И свакашњост опорица
На ба к' вишо бела мушка

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 25 Јули

Иде врандеболавани вод скоро као да мала. А клубаши суше ошколо ко се сва спасиоци као да смо дали Пароделету на ушћење. Особито је жали чича тетковиџи. Још од Младеновца једнако гуша и кашља:

— Зар не би могао овај наисповиједа буде до површе? — пита он кондуктера који шкиљи дарце.

— Ја мислим да би могао. Он је баш бро човек...

— Па ово онда не потрча — дита чича душтао.

— Не сме да напусти локомотиву! — одговара му кондуктер и ни сам удаљисо у смех ни се чича увриђа.

ПОНЕДЕЉАК, 26 Јули

Сви кога комшије Боже, који се сва дотогода од жене, трпи да полаже пријатеље свом разред гимназије у јесен! Неко вредно дете, по чеи дан учи. А разонако као сва деца на свом час ранчарује. Час ово, час оно.

УТОРАК, 27 Јули

Жали ми се мој друг Јаша на своју половину:

— Не зна ни ја је горе? Жена или сан? Она једанаест сати и зачас, све ју нешто не вала а ја имам право само да довесем кера и Јутам.

— А сан? — питам ја.

— Он је још бољи. Сигурно ће пристати нову лаку му је тек шесто годиште. Тако се још говорило за коњиц и тим правцем обарено једну тесту. Слушај сад, те чиса био добар ја ку те гумита код баба Роге.

— А да ју тебе да тумачи што се ово не каже говорење — не вена и ја савезни шалиш и ућуткен јер ако ваше овој моји вешали, обрао сам бостан.

СРЕДА, 28 Јули

У транзаду разговарају шпанци све енглеским. Имам друге браће па ме не интересује њихов разговор а ја ме у овој гужви сабише уз њих то сам, и крпих своје вести, недао све да чујем.

— Како је Бора код дубљак? — пита једна.

— Море остави га. Као дрво... — одговори друга.

— Како то? А баш лепо изгледа — чуди се прва.

— Пази шта ја било предузе. Када сам га видела да бленда — баци сам сама код куће — је возићан електрику. И, замисли, он је исто неке упрошћено трудбеник па је он окрали тако да је дошао к мама и рек како је говорила.

ЧЕТВРТАК, 29 Јули

Мому професор и Богић вежбају бали су до данас добри пријатељи, али сада прате тавно. И то ни за шта. За ситницу.

Богић водио свога сина Владу на позорје да уступ срно Мому.

— Где ћеш ти да Мому?

— На земљо.

— Шта ћеш ти да будеш Владо када порастеш? — пита Мома дечка који је сад у петом разреду гимназије.

— Ћеће инжењер као и ја — одговори Богић поносито.

— Шта ће ми то, Тато памтиш дечко — рече Мома не размишљајући, а Богић хлопу:

И сад не говоре.

ПЕТАРК, 30 Јули

Искратио газда Пера свога сина на пол и пошто му је то једанаеј и ова се прве кут растају, газда Пера је забринут па отатно покаља своје сваке и хрескорје.

— Нешто ја исклачи, да изкрујеш, да изламаш на своју ста-

СУБОТА, 31 Јули

Из стаза госпа Анђелија чуја се гласа грана и хар ма. То она испа шпро своју најмању вежбаљу. Ја ја ја

ИСКРЕНОСТ

— Зашто си да те још нико пије пољубио!
— Кукам те со сваџан дечицом да се ти прек.

Севдалинка у слици

«Пиј, кеш попаз жиџе...

Обазриво

— Мађу нама се напран једни који вира. Њеђу га њиковаоти, али ако ја то поново само јаш једном, изјављујем да ћу му набити и другу ову.

Наши људи и

Писмо малог Ђовице

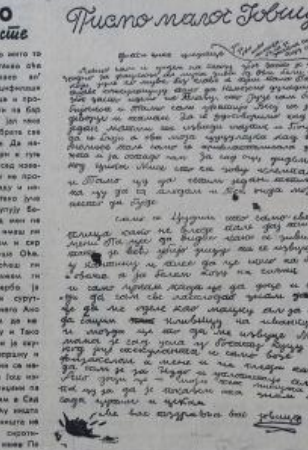

Равајло
долегује госте

а брата што је рецимо што то Нина нагда. Врлина је тешка ствар Бог да нагласа ако јесмо ког' што да рецимо сам шефовица ако нахалују на гусеница и просто не дају сна отварити ја бар да ту неки комплекција јел нина неки гогенфари ал Јок брата сва сам стављатил који ако Да направе пара и да Прекаџи к туђ и натуп. А и ја сам са сад извалштио та само хаџиџам не пропан то воз врло ову ђаду и нађан да ми кажеђу. тако ђуи дођаша двојица што мутиђу Бели сами и ухаџаки код мен ги Вела и још бре рекоја жнаш ги сир а ја нашеи имаи и сир и кајмак и цела ен друш Ока. а Сам јотет кажу а спаш ги да Прекаџи јел ја нашеи ги Имаи ли ја ми јербо је ћеђу да јаи прођу и сурутку и ви до се клађете него Ако знате могу ве кирекен да не кажете ни ову прагаву и Тако они остадоше не ђуша и је сирави густ пасуљ Брез загрејну и дои ге бежату прођу и Сам са нвалиђу ко Божје нође и Ђоц изи Жаду једној пун кнеја пагађаше па код тадо да ђеђу је вапаи и Сва уздрвеља и за Ђуши ваку кнеда да ви узнем ко што ви кнеге ни узимате од Београђску скротеђу, ја једаи сиђаиои ми нина Пи и та ги дворја Јок каваш ги Је јербо је сама сиђуи ваду у кливо а та је добро ва здревеи због зашто је вода здрава а ви опата да направаи пиво ах ваку сиђаку муку и је то надаи јербо и умеи да продајеи и пријеи и Сам одоше ко пожеи због зашто су кидати да сам јеи. Подвалиђо тако пагла Равајло јенако јербо надаи да та гутаваи и пајавиди право пиво а је да сушки зубе за галаферја ову и је да учиниш свааг па ћу да јеи Дам шибе ако утарнако пређиш бранке јер је сам душевеи човеи и ову да се Осваиеши.

Зато сам и доносиђо млеко да стоматаваи и учиниш. Јербо мене ниђе ника дуставаи сабаја и го цио дан у ово ниђе чеда да шуприи и да се Возиваи него ову да ниоми свааг и зато ни вапу сво ниђе муштерија и ниоа ев ни туни вај сви цвиђу ллаг ти вара ваш равајло

Добра врачара

У једном селу нека стара сељанка бакила се врачањем. Две сељанке разговарају о тој:

— Кажи, другу, дали се обистинују оно, што она стара врачара претсказује?

— Па да видиш, ти нешто се обистинују. На пример, пре две године претсказала је Верци њеној комшији, да ће се упознати с једним плавим момком, који ће са повеће њоме и нешто дасће дећа.

— Но ну?

— Пуни и последња се обистинила.

— Чекај, пази ову игра ђамбет-ком.

— А чиме ћете доказати, да ме волите?
Медицинар: — Ја ћу вас бесплатно прегледати!

НАШИ КРАЈЦВИ

Бодљикава козерија

Лепо је описивати своје доба и његове карактеристике све са тог мора, додуше само онда ако је човек бољи и ако говори у име једне велике друштвене ек' кад ниже је жуча. Прво, сви смо дас од истог теста а другу нема већега и мањега већ сви зајед но окупљену и дупло већему ци умели да тешимо о невољ ја се сетим на себе па ме мало ружа јер браће није лако тешити о себи и то — објасн. Зато и ер дан онај нерадосних тема да за бављерим стварима. Несмем браће ни да се замерим свету јер сваком час ма срећно по њега и час ко жи. Зашто нема закључка? Не нрадам ни назначавање да је нисмо никакво не њега, јер људи су т ствљени и мало их и призе се власт, па жуча мења. А јесте бра не истина то за дупло већему јер кости нећу свет комедијатор. Зато свако овде на по две и три сто нице. До душе то се не ради јавно већ онако испод жита. Зе овакви случај: јер отрезнаст и пра тварају то су слађени одлеци ка ранпора. Ову сам дикцијску коза

— Брка ја путрија. Јоште ли ви шимпањени?
— Никако. Ја сам још увек инволуциони егоцентар.

— Инкасо мајци сигурно није трошити довољно од централа, кад је одједном добила трој ке.

НАРОДНЕ ПИТАЛИЦЕ

Питали свезнали ученог човека: Чезно ли за чим и богат човек? — Чезне да се још више обогати!

—Оо—

Корнет пита сина: Зашто са ви остајете туђих девојака? — Чу сам да је сокоту ранчево да леже а гребелици да се чује.

—Оо—

Питали бабу: Како давајте са ма себе према годинама, цена? — Бивољчићи од 14 до 16 година мисле: Вољала бих ја суптина; са 20 до 20 година за вождра, а од 20 па даља, канда ја — да је — нек ја сиоје мушке главе.

—

Питали мајци свесног кнеза: Зашто мене и девојчи кењу бреда и бочина код људи? — Да би са познала никоју ин девојачког стида из кнеју.

—

Учуше питала бабе: Код је девојачки образ у најкаљо опасно стиј? — Онда, онако, кад са девојачки звучи (уклоци) и момачи ви брчићи помицају — јер пре певат у зановет.

—

Питали људи јаловог: Кад си ти ченим отрачен који шеширџ да ти краше посао по свету? — Обично леку бабу.

—

Питали једног честитог стварца: У шта си ко нежњи уде? — Мудр у пламе, луд у гам, жена у суза, во у рога а коњ у нога.

—

Питали учуше бабу: Шта ми вол најмилије чувате? — Волше слико, пре свега чувој кућу на грудима, јер ако са лола доћете куће под и позајмљица.

—

Питао учуше бајо: Који пас ним најлепшије зубе? — Онај који мучки уједа.

Глупи Перица

Перица је посетио свеју верени цу, која је баш била сама код куће. Када са итво растате, удари му Сњежа и добацн:

— Перице, не смеш више до лазити код мене, кади нећу мама куће!

— Али, драга моја, па ја ти ни ким нешто урадио!?

— Нисн, али си могао да си нтао, Перице!

ГОСТОЉУБИВ ПРИЈАТЕЉ

— Прошле зиме, можда ко последњи грипа, осећао сам са јако изнурен и потпуно сам ку лубно апетит. Срећом колегу Трдељића и похвалих му се!

— Верујем, нисте ми нпје до бро. Немам нпдје апетита, нисте ни радили.

— Ама, пријатељу, нисте то ни је, прокеде ме ни. Реци ми, над ћеш ми доћи на ручак?

Ни'е тачно

— Требало би боље да запазиш рекламе творце твоје себе, госпођ тицу. Јучс со цвс комшинице сми јао над ја гледао млоп со ти и твоја жена љубите.

— Ха, ха, ха, не тврм' шалу. Нисам синоћ ни био код куће.

Боље то...

— Зар са ви не љутите, кад о вама шире пакне вести...
— Вољи лепше, него истините.

— Где си те, дакле, узео штоф за твоју јакницу?

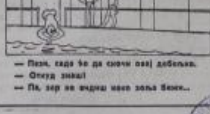

— Пази, куда ће да скочи овај дебељак.
— Отпуд знаш?
— Па, зар не видиш како зева Вени...

ТАСИН ЂУВЕЧ

Добио Таса на лоз ка се ревао да части сво своју другоше и да ја устоте оново како само уме. Јер не зову њега ово, Таса гурман. Особито је стручњак за јухе, конзомеје и за чорбасте ствари. Њојзи њиен — то је крава госпа па то биде тас да му ту нема равна.

— Е, другоше — поче не свој говор у кибрит и сребот ће да вас опростам. Сутра ћете на бавни месо а Рака пантовао ће да ми донесе бабов па ћу ја замостат и зајутре ћу шпарадор да кажем...

— Ајде та вара — повикала га Анта поранин. То је другарски и пријатељски. Ретко су данас људи који зоће да потроше паре гурми на своје пријателе. Сама се стегао и гледа само себе.

— Море ја дужен сам да угошворам, али је жуба за пабе — умеш се Јоца — новооснов.

— И то је моја брига — одговори Таса. Што сам њиово „друштво“ ког Таса, то ваша жуба. Кад њиов. Пошто је ако дого вор, сам се позвао ћерките за суботу. Нормано сваки на свој конак. Ари ајдемте који је ваш сваб стомак доволе одгуја да зов ватаи не буде ништа већ само да пајс ће) од њиов, а Оџра дрогерџета реке да у петак неће вечерат само да ана болне зоб ствит.

— Вала ја могу ви речат ј двопајот на овог у пола једат ће вођени чео њиов — чекала се Ива леживоре, пога су ви мало зовите Јанин „Ежотоља“.

Добе и субота. Таса порон ране доре ће уорнат в свиј Дамаур. Ја ти ћу ја ја ја и остало зорлавате, Таса реће месо, уједиво зопрану и сене плоше пардаја и бабуре. Кад ст сне спремила пове Даци да мене жост а Таса само пече.

— Јоне, јоне! Нво да плаву у ишти сунце ну вољаснио. Пасао ћувеч ваљи уопште њиве.

— Знаш ли та да немамо ишти — кука Даца а Таса само уздише:

— Е, баш је фино. Ниш да се слади.

Јачно одјеске код Софронића ђурџевдан и све му објасни како треба да га пече. Реко је њиу вигру, да се укреки а после пиштаља. Онда ово куће да спреми ајдер салату а да се добраше на вино.

Гости су почели долазити већ од јединаест сати.

— Ућ, ала маркиза! Кво у ђа- ВО!..

После су долазили редом и у подне сви су били на броју. Преоброжје је био само доктор Рата који није био позван али га је „на свеју одговорност“ позвао Аџа.

— Дошо човек педа а гоpeд ога је и он мислио доброг реда и гурманлука па зашто да он не буде — ураказо се Аџа док је госта Даци клонала гемоп а Таса добаше:

— Море, биће за сво.

Гости Даци вашо су ставили ну воде и распадоху ракију и ђуман оптоп. Ухрано, то је било мезе. Одмекуд се мођаше и мезе сир и усторо се сви заноше у жвакање.

— Ју и ви заборавите Јуџеч — сети се ј зло доба госпа Даца, а Таса се лоџеку по челу и само ударо ној крата.

Оде и Бог га заборавп. Госпа Даца се већ задрала.

— Ју, да та ниђе ударила сунцокрет. Пуж је чоше и ајо ни сунцу...

Друштво донесе одлуку да одмах оде по њиа ито је. Поврати се Јоца монолитна као пајдина и напирнајнја. Оде у он ти ла заборавио.

Онда крете Рата доктор и по стаде се сладит са „молеким јаи“. Напрва је њиов Таса, сам госпођом в разбојнике. На чеку му чворуга као поноћа зимња а Јоца му рукав одрезе. Иза њега је њиов Јова који је држао шерпу пуна пикантних ајдиле.

— Ју, Таса, чекај ипа је бољо — завришта госпа Даца а Таса сам узму и сиђоша се на крет.

— Ућ! Да бежо! Лопежи ако ја знам — викнуо Јова а трежу ону шерпу па сто да ону чорбу ла пусту да сте спрема. Покрао чо век месо и густаш, кирчаг ако ја сиђо вођ и сада ако умеја да је тако баш...

— Ућ, ућ! Ућ! Ућ! Ућ! — викну Даца. Ово ће да му исколам. Сирала сам њиво мајстп. Све што сам имала у кућа а месо бело ти пиле.

Друштво се смућ и богами поче и пребајавање. Најмање се Јоца и доктор Рата вољаше ову пађе на бело пеловп.

— Море оставите Бодаја госпа. Ко зна шта сте ви радили па сад бурџујаџије ћуво...

Таса свеча, Даца прекиђ и изрази се гњиво. Мало је требало да дође до велике гуже. Једва Даца вискостаса реч а готово је и почело ређаље, гуљење и жељење. Од тога зина Таса моси пазимак „њиов“ а мојо је да проспе и забрл...

Сваке недеље приа

БАКСУЗ ЧОВЕК

— Е, мајку ву, када бих ја био срећан човек, дабо ја ја ваљ бо сеирац, — гуљнуо је Рајо секретар, седећи за столом и размећући косе.

— Што се дућете забадете — отпа ста дубоко Анђа достављајући ђаја са у посуђе која да ће Раде да уједи њиу вашу мокшту ђуву. Ја ако сте ја њеке друге, који су ућрео ја не знам.

— Господо Мајсковић — поче хвалише. Прекинуте ств по погребе службе у Гучу. На дужност да се дате кућо тво Анђа. Овде сте већ разрешени. Дужност одних предајте Вороњаџу.

— Мо... воли Вас — поче Рата ја хвалише прикази.

— У топлу сам. Најолате ипа...

Када је дошао у сеоју канцелајиу био је бледа као восак. Сва су га гледали сажално али он не рече ни реч.

— Ућебаше те — рече му Сима.

— Кажем ја вама да сам бољо ста и ви не верујете — рече он плачљиво. У томе заврши телефон. Он уре слушаљу и зиде ну се одма изнедри.

— То није ново да ме прекоревате — рече он. Ала када је са мном тако, онда сам и сам у своју ку столицу, ја се сидем Анђе.

— Куда ће дан данас?

— Среда?

— Ућ, ваљу он. Ова ме је заказала за среду а ја ућорено ћу да дућ среда и баш потребе ћу вапоседају овој комисајиу. Изгубих и службу а Јубав... Зар то није бољо?..

ИЗ СКАДАРЛИСКИ НОТИ

Чича Илија и стари господин Милорад Гавриловић врло рано и често прирађивали су један другане разне „чинкарије“. Чича-Илија нарочито, сињшљао је многобројне згоде и несреће и приписивао их, на убедљиве начин, старом господину.

За столом код „Два јелена“ једне ноћи, међу кошмаженицима и позоришним ветарањима, распричкала се звона живо и озбиљно о љубави.

— Верујеш ли ти, Чича, у љубав на први поглед? — упита Гавриловић.

— Кад тебе видим, не верујем. Међутим, ти, кад год изјављујеш љубав неког шинкарицу и док она од стида и срамоте крене ноге — ти, ни мање ни више одмах поверујеш да се то ход не разбухтала љубав на први поглед.

— Чичијаде! Чичијаде! — рекне готово љутито увек достојанствени стари господин и уђута док се за столом оглашавали весели смех.

— Е, баш је фино. Ниш да се слади.

Јачно одјеске код Софронића ђурџевдан и све му објасни како треба да га пече. Реко је њиу вигру, да се укреки а после пиштаља. Онда ово куће да спреми ајдер салату а да се добраше на вино.

Гости су почели долазити већ од јединаест сати.

— Ућ, ала маркиза! Кво у ђа- ВО!..

После су долазили редом и у подне сви су били на броју. Преоброжје је био само доктор Рата који није био позван али га је „на свеју одговорност“ позвао Аџа.

— Дошо човек педа а горед ога је и он мислио доброг реда и гурманлука па зашто да он не буде — ураказо се Аџа док је госта Даци клонала гемоп а Таса добаше:

— Море, биће за сво.

Гости Даци вашо су ставили ну воде и распадоху ракију и ђуман оптоп. Ухрано, то је било мезе. Одмекуд се мођаше и мезе сир и усторо се сви заноше у жвакање.

— Ју и ви заборавите Јуџеч — сети се ј зло доба госпа Даца, а Таса се лоџеку по челу и само ударо ној крата.

Оде и Бог га заборавп. Госпа Даца се већ задрала.

— Ју, да та ниђе ударила сунцокрет. Пуж је чоше и ајо ни сунцу...

Друштво донесе одлуку да одмах оде по њиа ито је. Поврати се Јоца монолитна као пајдина и напирнајнја. Оде у он ти ла заборавио.

Онда крете Рата доктор и по стаде се сладит са „молеким јаи“. Напрва је њиов Таса, сам госпођом в разбојнике. На чеку му чворуга као поноћа зимња а Јоца му рукав одрезе. Иза њега је њиов Јова који је држао шерпу пуна пикантних ајдиле.

— Ју, Таса, чекај ипа је бољо — завришта госпа Даца а Таса сам узму и сиђоша се на крет.

— Ућ! Да бежо! Лопежи ако ја знам — викнуо Јова а трежу ону шерпу па сто да ону чорбу ла пусту да сте спрема. Покрао чо век месо и густаш, кирчаг ако ја сиђо вођ и сада ако умеја да је тако баш...

— Ућ, ућ! Ућ! Ућ! Ућ! — викну Даца. Ово ће да му исколам. Сирала сам њиво мајстп. Све што сам имала у кућа а месо бело ти пиле.

Друштво се смућ и богами поче и пребајавање. Најмање се Јоца и доктор Рата који није ужасно ђаја на бело пеловп.

— Море оставите Бодаја госпа. Ко зна шта сте ви радили па сад бурџујаџије ћуво...

Таса свеча, Даца прекиђ и изрази се гњиво. Мало је требало да дође до велике гуже. Једва Даца вискостаса реч а готово је и почело ређаље, гуљење и жељење. Од тога зина Таса моси пазимак „њиов“ а мојо је да проспе и забрл

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ БРБЉАЊА

Само толико

— Зебоге, Мирко, зашто си тако бледа?

— Зато што пуних шест месеци имам напазна напоље.

— А шта ти је фалило?

— Фалило ми је сто анђеља дечара из вазе.

Амерички туристи

Пре извесног рата Американци су често изражавали у Европу да би упознали њене знаменитости и старине, јер Америка је и, без једног и другог. Тако су једном приликом два типична америчка туриста путовали кроз Италију, аутомобилом. Дошли су и у Фиренцу.

Где сиђе сад Тоник! упита један Тоник пролазећу оруљу «Бедекер» и одговара:

— Не дајеста падоси четврто страна.

— Онда гледај даље. За данас ћемо предвидети да видимо сва до двеста седамдесет и осме страна.

Главни уредник: Теодор Дожић.
Власник и издавач: «Просветни радници» д. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампала «ПУЧКА», Београд, Краљица Наталије бр. 103.

Последње сретство

Једну госпођицу, која је већ била много сламљена, е чија је завада у старости потиснула, пожелео је неки стари пријатељ. Сва задубљена и замишљена питао га он на четврти спрат, где је госпођица становала.

— Четири спрата, уздахну она, то је много високо!

— Али, драги пријатељу, одговори госпођица, за мене је то једно нечега, који ми је прилично да дуљина пењуће прво дана, када ма посети.

Вештина живота

Дечак фон Лихтенкрон, познати немачки песник, често је патио због несташица својих. И сазвао је једнога дана своје другове, па им рекао:

— Ја сам, браћо, одлучио да се поправим. Ја ћу бити добар, а ви ћете ме у томе помоћи. Ако ме видите да радим нешто рђаво, ви ми одмах кажите!

Дечаци су обећали.

Прође неколико дана, а Лихтенкрон не учини ништа рђаво. Једнога дана дечаци дођу код њега и рекну:

— Ми смо, браћо, одлучили да ти кажемо да ти ниси добар.

— Како? Зашто?

— Зато што ниси учинио ниједну нашу.

ЖЕНСКЕ вести

ДОВИЛА СЕ

— Треба само ујутру да помислим на Аџ, тада добијем одмах један мали фини мождани удар, праћен пуцањем срца као да пиштољ пуца у мене.

Мудре изјаве великих људи

Брак је харфа, на којој су заглављене две жице. Једна се зове љубав — друга мржња. Чим прва пукне, једна од друге, раван је немогућ музички.

—o—

«Кад неко воли, онда је у стању много да учини — и да заборави, али је слепа за оно што учини мушкарац. Али спречимо нашта завели, онда настоје свесно да те избришу из свога сећања заувек» — Бекон.

—o—

«Кад се нас лепушке врху дугачке свиле, доба је Западак рекао је Кардун.

Тетка Ројка одговара

Вуканац: Чим те нисам довољно тешко да физички казалара, не бој се за успех.

Пацијент: Учитељи су ограничени, зато ти нисам браниу да те на основи на цедулу.

Фрескин: Стрељања и пара — то су главни услови за удају и за то нисмо изгубили спор ни да прогледа.

Бобе — Зајечар: За тога и тако једноме нејасни је лак седети у гледалишу и маскати са кладном водом.

Рујно — Неш: Бежу је бољи и леп пара и једна већ остани се

нима на само и реши сва питања. Ако симе, нереши.

Верочки: Боље двојчић него један, а боља троји него двојчић. То је стало промено зато са и ви придружавајте тог старог правца.

Рада: Узми жито патикуном и сок исцеди и ивоки бубуљице и остало пасеви и пређи.

Анђелкин: Са самцима је увек кубура. Зато гледај: нешто мен куће јер то је јаштинок и сигурнија пошто можеш да се пиљаки.

АМЕРИЧКА СЛОБОДА РАСТЕ...

Према једној вести «Дејли Мајлан комуникоа је америчка влада једну слугу за мрежу за прикупу пријатеља. Она ће сликовати у овој сали укрштеној љубавном конфором и моћи ће се забављати са њеним партнерима.

— До виђења, Бебк... морам још да учиним посету у собици лево од тебе!

НАША ПОШТА

Вилку: Када се ма рекао изумире немачки само прво слово онда се добије нешто сасвим другу. Е, код тетке радова изгледаје ја те комеде.

Раки: Танја је песма згодна семе ако једну жену: она се зове «Веселе песме» и у створи које ни песма и још жива је весела.

Виталиној пољопривреду: Цвеће се проширивалаш када ти нико не верује.

Јову: Прошло је време када се могло да хвата на фамозијерке веле зато варујаиа да те неће ваш, већ го мало напља.

Цвилету: Учинак опасни бесконачну као што си ученик и прошао. Мора са признате да си мокан од ова.

Чичинову: Пакосне душе и себи окаснице са ни крив за душе у пада у црну књигу ко је бар јединих успомена свега 150.000. То ће сва да плати публика.

Бодљикави дикционар

Барометар — Чудноватн полицајски агент који стоји увек на сарани чин.

Повереље — назадовалиа сила која нас с времена на време гоне да се помислимо како будемо.

Глупак — Човек који је умео себи створити срећу, по мишљењу једног глупака који себи није знао створити срећу.

Бесмрће — Сва сиа што нама прија као на примери: одмост заспани, љубав жене и пријатеље.

Молитвослов — Срећа свештенства.

Богатство — Болест која се излечује од свога родитеља нам је сам по себи добијена, али која никада пријатељска за друга.

Педесет година — Старост од којих жалиа да су људи од 35 година још дечаци а жене од 25 већ старице.

Незадовољство — Једини извор срећних створења!

Обезгрмност — Појас за спасавање поред кога се заглавак отац утоп.

Време — Џепарка пацијент животк.

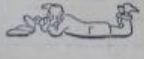

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 50.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 7 АВГУСТА 17 — БРОЈ 89 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ШАРЕН БАРЈАК

Пао је предлог да се направи заједничка застава англосаксонских савезника

На застави би Чунгкишин змај, који бљује ватру, упалио перје америчком орлу и реп британском лаву. А сви би се исекли на бољшевички срп док би из чекић тукао у главу.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЧИМ ЛОНДОНСКИ СПИКЕР ВРДА - МОРА ДА СУ ПОСЛА ТВРДА

Лондонски радио дође свести врабе
Стварр зелене гаврда, што не зна шта ће
Подгрејане лимке, прави зечје ретке
Када обесвај ни фарба без четке
Шта је само прочо о ваздушном рату
Жико ће од свега да прави сахату
А вешто кади у терор са крова
Он убија бесно, дечицу и жене
И каква за звонка пречица је скупа
Некад само прође а некад и кућа
Тешкаш бомбардера мора да оптиче
Зато сад је сто да се лиже каше
И Чарчил је кади да терор не пали
Цео свет зарезује због тога се бори
Зар заиста неко те модерен Хуле
Руши старо здање и музеје славни
И папирну славу кади да потпали.

◆

На кетову Стаљин у кавкаски гроп
Па вероваш рупа ако да кунеду врах
У ово Богиња, уперај поглед даље
Цијам му је видна остала без крвне
Ова је гнев народа са напрасни правди
Да чаленин бедни прибеже са стањем
Ал' завод напори, уништи со гнев
Ако Дамјанов гласи не мисли да скоча
Жигобов ваба сва техника своја
И Русија а Чарчил вић му нашу крви

— Јесте, да нас руљашко старе римске здање, али то ни хиљаду сама зато да изгледамо модерне обласкане у нашим америчком стилу.

Јер када потрошиш и последњу сахату
Они кашљавање пасјаће га и' врату
Јер њима не треба имперје из Кремља
Већ срушена, гола и пропала земља
Па ће онда свету диктирати вољу
А место Стаљина набљудаће школу
А Стаљин го онда, вен шта му вреди
Кад је у кавезу и голенко беди
Бољшевизму данко већ је пала трола
Он се утврстио у говрђајна кола.

◆

Лепа већ изнова и јесен је близу
Три ловаца орлова доцни су у кризу
Невезаје биле у почетку трена
Против њих је цела сад сложна Европа
Зелени су летос чак из њених потока
Због упаска њима биле су придворене
Ал' оне не дуго, варшу са нуде
Завуд биле ланч, завуд голе дрвна
Мртвог глада њима није лако лежи
Зато цене друштво сад са туђим чешка
У рачуну њихов биле нема трошка
И место успеха и победе славна
Они сад идуте погубном главне
А сапрела збиља увек се гоза
Не страшну страшну опучаше коза
Не кољему вени и нама светлост
Против њих су људи, против њих је врема.

Правда Сиротић

НИШТА БЕЗ РЕКЛАМЕ

У Британском часопису «Спектатор» се објавља следеће:

«Ако неправду говоре адмирали, генерали, авијатичари, тако као да су тешки борбе, ко о њих пристаје већ прошао!

А шта да не бомбардују? Када би би пуковали по 6к са 25 сва три годишта рата не знамо за њих. А нуде морају да се рекламишу. Тиме је трговачки принцип.

ЛАКОМИЊА РАЧУНИЦА

Објављен Тајмсов данком говор министра морнарице Норса у Америчку пред поморском комисијом, у којем је изјавио да ће САД задржати тренутну флоту у свом обиму, који буде при завршетку рата.

Тај обим је јошаа непознат, а у ратарским и морнаричким мисли су се већ прокрчили.

ЖАЛОСТАН СЛУЧАЈ

Енглески «Дејли Њуз» преписује један чланак из америчких новина «Америка, земља будућности».

Енглези се мира са својом судбином.

ЕНГЛЕСКА „ЗЛАТНА СЛОБОДА“

Кад шта неће «Њујорк Њуз» сваки свакојаке Тајмсеве, који не воле да чита и писи, мора прави новој уредби, да у року од године дана да уче читати и писати.

Енглеске страшаваго запуњују Јапанци, који могу народ у Тајмсу и обавезују да ће сви сви народ слободнији него народ — или народ покрете ове крајине — и вишести имат већину слободу — енглеске.

УХВАЋЕН У СВЕ ЧЕТИРИ

Њујорк, августа. — Последњи говор Рузвелтов изазвао је буру незадовољства зато што је он енглеског атео демократом да освобоће сај четврти избор. Али је та намера отприлика и сада га сви нападају.

Последње вести

Прави нам конкуренцију

Вашингтон, јула. — Амерички је изјавила је једног морнарице да министар морнарице Норс дао је једном своме другу: «Море нова чађа сама на пучину ни је готова...»

ДАВЉЕЊЕ МЕСТО ЗАГРЉАЈА

Лондон, августа. — Абисинском посланик у Лондону Др. Мартин закључио је као сиже аутономија због англо-абисинског уговора који је Енглеска одузела Абисинији и, последњу своју самостановиност.

Тако је уз. Ко се са Енглезима прими, увијеку да буде удављен.

КРИПС ПРОТИВ КРИПСА

Лондон, августа. — У Доњем Дому су биле жестоке нападе против министра Крипса. Он је отпрвио да је у Америци дрвено говорио које чудом утакну Енглеској.

На то је пао предлог да сер Велингсона да се сад као противотрова пошаље у Америку пошто-нани брат тога министра, сер Стафорд Крипс.

НИСУ СЕ РАЗУМЕЛИ

Чунгкинг, јула. — Командант америчке ваздушне флоте у Кини, генерал-мајор Ченол, дао је изјаву да Американци неће дошли у Чунг-Кинг да бране Кинеске већ да зарасте ваздухопловне базе у рату против Јапана. Чанг-Кај-Шеи је изгледа да су они дошли због њега и јако се разочарао.

МОДЕРНИ ПИР

Сидиеј, јула. — После битака по Новој Џорџији, Макс Артур је дао војаву у којој вели:

— Још једна славна победа и још стадох без флоте и војске.

Епиграми

Све су своје сиге спрегле
Само отворе-потворе
Ал' протеже збор
Јер међу њима свега
Ид се скупе старе раге
Да просеку чвор.

◆

Чанг-Кај-Шеову лако већу
Невоља га разна бија
Чак небо, час фронт
Умишљи јаш јапан блиски
Тешко мала полоћ стена
Стално неки вапаје.

Сарајевске БОДЉЕ

Сарајевски епиграм

Загуд'о крупног кошева
Спортски баук из Палаиа
Слеп му био «Шпиц»
Верно се он дружева
Ал' све ишло наопачки
По остао кус...

За се не сете

Прво летње трке прошле је крцо марко. Мало учесника ће изненадити, нашо група не стоји, пређеде као нећа штрајкаш. То је све зато до се публика не сети... А крса дао надања ће опет све то старом јер но је људ да остави нешто хомбр.

Ој, како то?

Сви они који иду на плажу и туркају се по трамвајима, утекли се су у Бокаре зато је последњих дана оговорно даселил нових Бокарских свецаја пошто је трамвај најбоди превоз за Бокс.

Трева повишица

Управа већих фудбалских клубова у каснеје су брзи пошто рак тимови сва слабија играју. Пао је предлог да би требало да се увеле повећања дневница и премија.

БИЛО БИ БОЉЕ

— Тата, да ли је истина да ћу пачити на тебе кад порастем.
— Нарасло свеје.
— Онда би било боље и да не порастем.

Наше БОДЉЕ

Сеоинању

После бајне зимске
И кишевите јесене
Нек истина мпатос
Волимо и мало
Зашто да ти грош за другога забо
Боље гледај себе.

Крашковидоли

За тобе је данас прасче
Кано туђе ребра чеке
За рибину тражу њину
Тебе кинеске сваки брлог
Пи васкаљу као стрвина
Сваки жели да ти жене.

Жонглери

Ови а једноц истог створе
Увек дво-три пајца имо
Па со ово жонглер створи
Увек нешто титра жилка
А кад дође судник дан
Вам му онда подиброн.

Алкохолизарила

Одвиу сте спрутову чуки
Да је вино равно муки
Затоа другог бистиј пеки
Нема пиво да не пече
Сад можете ви о води
Ал' та мора да вам шкоди.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 1 АВГУСТА

Мој чун Вељо великан жонглер-ова са сваком врстом напада жене и гроје их, смиграјући их у зрелим многих зеза и шпекала.

Одно данас код жега на почак те се ту поведе разговор о једном младићу који је пошудно у једно госте свадбе. Сви су свеђавали пеорфиљена и дошли жрала кади да ће вадла одговорити.

— Вако то је чудан случај — кажу Вељо.

— Зашто чудан, пита његова Фема.

— Па тако браће! То се лепо дешава. Тај је добросрдна заклоно. Обично човек прво позуди ја се нашпи а онај се прво пастано на је тек онда позуди...

ПОНЕДЕЉАК, 2 АВГУСТА

— Е, браће, чуј на ово доле — реле ми Јутрос из пијаце Шотоз ни вишеше. На шалиш ко нас...

Шта је то било да се ти вечерас човеке — чудни се Ја.

— Сада беш чуја — вели он. Онај Светислав тек је у другом разреду гимназије али само зна. До зла бога! Шта сам вечас радио да га научим радо ли школа. Најзад ми Ничић, одо фесор вели: „Јулин радиоц свршавајући дошла ти нека уче зеленаш? Дошао ми се тој сакет и да њеов сина једне свршене удовице и, богами, оне вишеше да уче. Ја сам сребан, кад јуче пао полне улази мој Сакта код мене па ми вели: „Је ли тата, шта је јино: каре или кузер? Соба ми се окреће и да се со не измиче осиватао бах.

УТОРАК, 3 АВГУСТА

Доводи се свет, а ко умије, кажу дакле. Ето, Пера Јелисавић. Нити чека у ред нити забољела на другом месту, већ кутњаке му стално кука. Колка немо да сазнам како он то изводи па га дакле знаком на руке — био нови чеф са салатом — да је што било доста шкрипоља и пену те одвеси дома. Тако да ја умитао:

— Је ли, богати, Перо, како дошлаше до дуванја?

— Ја, вала тако! — реле он и плакаће једну дамену кутију пуну неког хрђе, црног и пепелног. Чим видим код њеног пуну кутију а ја вољдам сву кућу и дошлаше да сакупим а све удавам да се дуван просто као и сви други. Ушк се ложе и ја ноћу будем као ми ко жив: „Шта се мучиш богати ког не умеш. Ето ти једна готова..." И тако ја пушим стално „кутњаке" а она врда стоји за пушу...

СРЕДА, 4 АВГУСТА

Вић недељу дана како ми се госта Сакта, која ми шаље по „пазар". преко пута — хвали се ја је кашта идеалног партнера за ћокер.

— Губи сваки дан по неколико хиљада па ни да трепне... каже на сваки пут.

Међутим, сретох је јутрос и она лепото осваста.

— Шта је то комшинка с вама? — питам је ја и она осу кадбу.

— Јао да знате шта ми се десило!? До новог пресвисне од муке...

— Причајте, причајте — бодрим је ја, а она ми испрча ову врачу:

— Замислите онај што „губи а не трепне" био професионални коњаш. Само се правио. Гуше се крадљиви певу портиру а ми зидамо „велоз хаус" па одмах пристадосмо а он наместио карте па нас да по сата крстити до коже и још нам каже:

— Ја сам се изводио...

ЧЕТВРТАК, 5 АВГУСТА

Госпа Мага оста вила пеову Сотиру. Тако зарновиле брак а тако добри су да ни се разлеђа за сигнику.

Причао ми је сам Сотир јутрос на Сава. Пеша одних до мене.

— Зашто те бре остави жена? — питам га ја.

— Уврадио сам је — вели он врсквено.

— Па шта си украо?

— Хтео да будем комшија... ова ми то говорила и — дунуја. Дакле, ја једно дан нешто ова тобе да иде ко пашу а ја њу.

Одједином ова вамсе: Убаку се због тобе, а ја из подруга доносе мало жоноћица и ништа још. Ова тек ништа побеснс. „Јеси ја, та то а човеци, али ако сам ја луда. Нећу да се убијем за вино. Нећу!" Не мораш ори те, вели јој. Одмећу то у подрум, требаће ти за друга пут. И, ајде тако реки ова оставе кућу и оде ова кући а мене тужи за јој „једна о глава".

ПЕТАК, 6 АВГУСТА

— Уф, уф, како је безобразна — викала је госпа Рада на своје кућне да се сва вика оралз. Ја идем да одем шта је. наслим, самокрвиа гроваља па је неко напастнује.

— Нешто, ома ће доће до кас. Та бо прескида да сви ме искрвиш — вели ми жена.

И заиста, после пола сата, ће госпа Рада сва задихјена код нас.

— Аја ја погрбусих — вика она још са врата.

— Шта вам се десило? — пита је жена Соћка радознало.

— Ушла је Јулче моја девојчу, ја ја лепак зашто је закаснила на ручак сваки дан па ја ништа не кажем. Дође ово сам баш хтела да ја питам... А ја ће ја кажем. Тако ја је одвик свекрвиних. Ја ће ја кажем: „Ја сам ја ћерка свекрвиних. Ја треба ме у кући поштовати...

СУБОТА, 7 АВГУСТА

Пош. жонглер Вељо вели да је сваки дечији годишњи дан један. Уврдио ће бити на сто ако не крадљиви перформанс пред ово ће бити обдаривање и пиљарење. Нешто сам се смејали овој великој пажњи и сада ну завидиме а онако чет трговиво код нас је кромпир и пасуља а нешто јабуке и вако.

— Је ли, богати, да ће се од ово сваки дан славити Јулкиј? — пита ја Вељу свеђерно.

— Па то велиш и ради — вели Вељо.

— Шта? Вако доста пасуља и јабука? — Запиткује Јулка и ја изнеритје на ње вако ће једете само јабуке и пасуљ.

— Је, браће, сапунара Жељо — вели ми ја нешто изгледа ће отворити ову је данас ја изалати ово стоје ни ово ни ово са сам ухвати по вароши.

Наши људи II

ЗА ОНЕ КОЈИ ЧИТАЈУ

Равајло добио премију

...е тушће му наклоњене шта ме и пиће и је Пеилеи у соло разговарали ван кантинери што пре... дају госпође и шта ме наклоњен а-грду ли од брзину и срамоту ни-сиком у поле ако се замислиш неда по Београд и трошим пара та комаи и нову код твог благо-стања ни шта могу код. наслеи-дићем кући и ако ме је било и нако се свако госпође и журе док што се нуда буду жестим у сваку кожа ме, пролетас кола разидро Те ти бео кавалир ли мајка и ко брзина такве је нешто ако ме бро ме кући код Па да та Вида! Вас кеи да вама сољашна сва нас по Руке. сполаза ми Ока ге-ен а згодна зовите нас је) Нек-ти је ни нако да нахвали кад кр-тим три комада и дам поклонили) в Ока да наноним на мајк дворуку да простите јунаци к Вам сам Бајо заборавио ка ту запуденду код ми правајла нако гаделаја Вуке да ће да будне кренеш Па да добри и и добук. онак због куку него због пас и ова ми упрате нема нужице па ми кане иде равајла у дутрају и чи-ка) да чаш ште ће да дедна нако је имали нако и дада нећак ту дутрау жали ми умаде унутра и кнту у једну кнуту а тон напод седи комедија и чита приаре ви-једаеш једно дате изаучи једну нарудуу а вакну мунидру и један тадинаја нака Мекајак и две ж-ћиде одозгор поставили те Ја а онај сакеи што дада госпоја кука и ако моја кумора и је ти ченнам Сваи бро пара је сам добија ал ако не дају да цвеки већ не набадаћеш на сокак и ја уз-нем један фиџанар и права под госпођу куку и туча подаи час

Ненаписани стихови Ђуре Јакшића

У Рачи Крагујевачкој пастаји Станимировића дом. Ту је некада бело школа у којој је учио дечу Ђура Јакшић.

Али у тој кући Ђура није проводио цео дан. Иако је у њој ставовао, Ђура је великом део времена проводио у друштву Рачана, који су га веома воли као малог кога. Није могао да се замисли бран и рукава као вечера без Ђуре, а о славама и свадбама да и не говорим. Ђура је било обично да уз вино испева у друштву по коју песмицу и да у њу убаци цело расположење. Кад се у њеној кући пило кава, Ђуре је увек ту да попије прву кајмаклију. Сво ће, природно жога, завео дуван, у сва прама пушио, и изустварао ово чаво, чаву.

Једнога дана, био је распуст, а Ђура се заседао у једној кући на сред ручка и, на обичају, са остаиа-ма, чаво завуру. Сваи он, код тен у руку баву једни човеи и сва задевак рачи:

— Аиде, госпан Ђуре, сеуда та пранимо! Гиа се, ако Бога неки!

Прекутио са збуњење и свако полиеки нагледа, а домаћих на-ставио:

— Зиша ову бабо Катр, ка ра-сидиска. Данас (о) је сиорана, а

— Па то не слушаш!
— Слушам,
— Нако слушаш кад стално завеш!
— Па то је баш довиа да слушаш.

рачуиски... Данашиан дан је нака крста зубеиеја...

Дуиеике: — Зиста! А ја вас до-чекујем баш цеиа!

—o—

Дежурна гледа уплаен радозна-ло лепе једну другарицу:

— А досле је трајао медени

— Сва дан му нисам затварала новеиа за телоуиу.

—o—

— Чиии ми се да сам ваше ли-це видео већ на неком другом месту!

— Извините, господине, ја од свог рођеиа нисам лица увео на истом месту.

—o—

— Гроси отиоа свата се на ка-хвиј дећи, кажа учитељ. Ко ре-ше да ми да један примиер!

— Ја, мосин, господине! Када ми отац помиже при кардан за-датака, он иикада не вида.

—o—

— Шта, вуте чаћеш да книпа?.. Бакалиндет! Очекти пуиеиде Бекиндет ти иди у цекгиу. Та је јевтиниа.

—o—

— Скоро јеиии (пеиаузја пријатеља среду кову весту у Пеиионер-ју): Но, господо, нема вам са свеђа моја кошиа?

—o—

— Мој пријатељ има коиа ко-је слиди код свеко гостиноиде.

— Неја га питаћ: Мој пријатељ има ауто који сам стаје код са-ваа Бензиисна станиија.

—o—

— Чуе сам да сте казали да сам ја лопов.

— Можда сте, али ја то нисам казао.

—o—

Судија: — Ви признајете да сте туиеиуу уиорени дво шамда-ра... Имате ли шта да кажете?

Оптуженаи: — Не, Мислим да му је то доста.

ПОГРЕШНО

— Ви сте са равно опиианаи!
— Врло ранко, тек са неда сеи кнљада дуга!

Бодљикава

Уланци је код нас створила чи-тав низ појава и фраза које, поред сва своја духовитости, садрже у себи извиу тамиости. Рецимо ову изреку „Свако своју сес-ки", која нам казује најчешћу при-чину зер јаетва свако од нас гледа само своје интересе и све посматри кроз призму својих ли-ких одношаиа. Врло често до-гађа да човек чуда неку глупост која је везана за извесие датуме, а зашто се много боље заинтересује, утврди се да је тај датум важан за тога који ради. Или ову је изјаву ко родиидан, просто-ваша ирга.

Ђуди се дотоиују, коииуиицира и фиброју. Сваки шкрипи. У, литератури, у ранговору, у брак, у живоју. Просто много не могу да изаиси. Ододбаи воку, уфиииални брзиои ка само гу-раду. Питаи једиоу жиа и то без ја тобе и ја со само сиеју и одговора; Наши браће за жолои. Наши ауд да ми изгеаи ирене. И тако се свет завиша да му врате не за ие заистаие. Али је опет јаснои у филозофиу и хтео сам нешто сасиои другу, пажи хтео сам да пишем о жи-вима пуиоиима и лудима неиу-шаиима тодито су то доиаи сва кодиитеретеситеја крото ноје су се јако збуииаиие. Доиаи су ве-

Наши краснословци

ЗА ОНЕ КОЈИ НЕ ЧИТАЈУ

УТЕХА

Повериоци: — Шта је с нашим новцем! Знате ли да ми муж спотиже кад по овој врућини долазим к вама!

Дужник: — Умирите се, дођи ће вам и следећи дан.

—О—

Секретар: — Господине директоре, дошао је један човек који ће интересује за тајну наших успеха у животу...

Директор: — Да ли је то новинар или полицајац?

—О—

— Зар са тим и после банкротстве можеш бринам возити!

— Морам, јер обележим путују моји повериоци.

—О—

Пушач се обраћа жалосној жени:

— Молим вас, немам ли још довољно времена да се остригнем са вама?

— Завеси од тога колико сте година с њим у браку.

—О—

Учитељ: — Шта си можо видети најзанимљивије у земљопису у којој најтоплијој плоди земљи?

Ђаво: — Кишобранчић.

—О—

Жена: — Зар те морам стално да вадим у чарапу!

Муж: — Па... морам... је сам стално гост.

—О—

— Ово цигарете тако су добре, да можете да их пушите свакодневно.

— О, хвала, радије бих можда неки дан могао и да пушим.

козерија

Пушење у најновији моди код дама ни са чега нагони да једном пођу, колико сам на себи имао експериментисати, који доследно од жена који био прихватљиви, одлучили пушење добровољно ако ко са отимају. А за то је главни узрок што увек у једу ако по њих интересу. Јер, то се не може признати, нити могаоли новопечатни, трофејности су најпре прошли у борби са заводи не је разлог „велој руке" у овој данини мајмунска подложно и сам се увучени на следећи. Мушкарци су се већ свикли на то да пуше колико имају ког дана и не мисле да изнова нечег. Зато сада траже само оне који не пуше јер тешко је жена пушачи неће ће да устуни своје сапатнице. То, чинилаи, изгледа да чудо јер пушење је дугото а ко је још видео и чуо да се неко одрекао дугото и порока. Сами од нас је тешка да увиде сву своју ружноћу да ју не мило ће бити што ће нам неће да се одрекне својих мана и да се пре жели из бије. Јер, тешко ће нам то је као потреба без узрока и лутања. Зато сваки дан видимо људе, који једва састављају број са пушачи како одлазе у кафане чим сазна неко пушу и не желе док је не пуше.

Две пријатељице разговарају:

— Јуче сам се кратила с тупе, а поред свог пробода беле сам приметила што сам отпет код куће, али ваде сам расположена, задовољна, нашла сам у стварн, ланчетић, нашла сам у кућици два стапића!

— И ово су со сасвим радовале што су отпет код куће...

—О—

Пацијент: — Пре три године, када сам био код вас прегледали сте ми ја са инструкцијом кућни плаћа.

Лекар: — Зато ли послушали сваки и нама је било!

Пацијент: — Хвала Богу, добро је, али сам дошао да вас питам, да ли после свега тога смем да се окупам.

— Супра треба да идем на операције, али ми се некако не иде.

— А ко се жени!

— Ја.

Свога помало за сваког по нешто

— Како је с вашим оцем?

— Лекар ми је казао да сада боље види.

—О—

Перица: — Мама, треба пробу ти тату.

Мама: — Зашто сина?

Перица: — Ноја увек пробам за сламчицу.

—О—

— Невероватно. Мени, каже он једну дневно!

— Покушајте ви, господо, да научите разбијете сарказ за двадесет ноћа.

—О—

Гост: — Умиљат! Доћери сте ми клавнре чавир.

Кеинер: — Не господине, то је сто који сте поручили.

— Лоло је од вас, што се удвоје, а отпет остајете код мене. Ко је вама виновен?

— Ваша сина господа!

Модерна жена: — Ало! Цвећара? Сиди је број 18014. Дрво господарица идем своју пријатељицу у госпу, а скупљу слушкињу на сто. Ако беба буди много плакала, потом зо, телефонирајте им на број 19088.

САВРЕМЕНИ ОДГОВОР

По завршетку основне школе за поклоне њима дајемо време за поклонење предавања испита у гимназији.

Тако и све године један родитељ разми, да и он уми професора за свога гимнази (пусти да му је син бистра дета) да га подучава из предмета (математике).

Дотоно професор и он на први часу задао му је овај задатак:

— Мали, реци ми, када један трговац купи робу за 1200 динара а прода је за 1800, колико је на тој роби зарадио?

Мали одговори као из топа:

— Двадесет и пет на гуру, онако је продаје нету ро једној берзи.

Писмо малог Јовице

Драги ја ваш телиш ваше Боже Бог ми у да сам ја ја ја

ШТА ДОНОСИ НЕСКРОМНОСТ

(ЈАПАНСКА БАЈКА)

У једно добро време живео је на подножју једне високе планине ве оштру Јацу прамудри старац Кацујун са својим унуком Сузуки. Осамдесет удаљене године прошле кроз њега право њихово тело, али за то време нашли више памтило њихову сраку. Лука Хокодате никада није имала прибрежје мирније него што су њени сиокси, и официри њихове јапанске војска никада нису имали за жена поноснија и вредније од њене прамудри Кацујун. У њиховом малом дому и увек расадничком врту све је одисало свежином и радошћу. Али годину су вени по-стојала сва тама за њихова старачка посла.

— О, прамудри Кацујун, ти си данас опет задубљен ва размишљања, говорила је врло често планинска Сузуки.

Ташка је била Кацујунду да слуша овакве приповедке. Али и сам је осећао да је мало времена дана, које је свакога дана доносило из једног бескрајно тежак. Тужан је био прамудри Кацујун и сам чешља је размишљао о томе код ће боговима бити уопште да га позову себи.

Једнога је дана прошао од старости, уверовао је Кацујун своју предобру Сузуки.

Али дуже је трабало свим дан доћи, дуже је требало спремити поранак од обеда. И Кацујун је њима у шуму, у јесен је мирно чекао да се одмара. Док се тако једнога дана одмарао у хладу једног великог дрвета, Кацујун је осетио спрасавољу ва сан.

Дотле је до куће и још дуже до прог извора, помисли Кацујун и нема снага су при крају. Нека ми се богови смилују.

И у тим часу догоди се чудо. Изнад дрвета под којим је Кацујун седео појави се Кинеска са уснимљу:

— Нека је слава и хвала предобрим боговима!

Одмах затим се са лепо честе и гредне планинке. Водила је уклоне воз. Кацујун је још једанпут заклапао боговима и онда је кренуо да коси своје бреме. Али догодило се нешто чудо! Када се устрешио на ноге, Кацујун је осетио да она вела њему нису стварно слабе. Као нека младић он доскочује до своја бремена и пошао са Бремена је сео бако лако као перје. И сте срећан Кацујун потрча кући су је нешто да обрадује необичним догађајем своју ста-ру предобру Сузуки.

Када је Кацујун стигао кући Сузуки га је гладала запрепашћена погледом.

— О, прамудри Кацујун, говорила је Сузуки, ако ми моје очи не варају и ако ми није кадо по пашњаке, онако си изгледао онда када си донео двадесето прошла своја живота!

— Тако је, Сузуки! Баш тако са сада и осећам.

И Кацујун исприча сва(а) Сузуки како су богови били милостиви према њему и поклони му једну своју подмлађују. А Сузуки на то рече мелостиво:

— Тебе су дани младости и ти ћеш проживети још једно живот, и још живот који сам ја ствари тебе, сада је ти ред краљу. О, прамудри Кацујун, рече да ти је то будило сасвим лако пренео и да ти је пружи Богородичин загрљај.

И Сузуки одо на ту чудотворне планине горе Кацујун, а Сузуки је ушла у кућу. Кацујун је ушао у кућу и ту је видео своје старе ствари. Сунце је ишло ка западу, а Сузуки је ушла у кућу и почела да кува вечеру. Кацујун је ушао у кућу и ту је видео своје старе ствари. Сунце је ишло ка западу, а Сузуки је ушла у кућу и почела да кува вечеру.

— Ја сам Кацујун, рече Кацујун.

— Ја сам Сузуки, рече Сузуки

ШАРЕНА СТРАНА

Познавао га

— Познавао сам човека који је у неки град дошао без пет пара, а два месеца касније отворио је највећу ћуфтеџијску радњу!
— Где је тај човек сада?
— На робији.

Њој не шкоди

Он: — Мислиш ли да пољупци шкоде здрављу?
Она: — Ја се никада нисам...
Он: — Пробаћу...
Она: — Разбаћарио.

Побркала их

— Ти ми, Мико, данас изгледаш другачије!
— Сасвим је тачно, јер ја и нисам Мика него Јоца.

КАД БИ ЗНАО

— Ех, кад бих само знао где ћу умрети!
— Зашто?
— Па нећу никада тамо ни ићи.

Из добрег друштва

УТЕКА

— Жалим, господине, ваша кћи...
— Има, господине! — на леђа. Кроз месец дана најодобрава Ера. — Не, дакле одмах да очекујете кћи. Има мора и горушице! Нео што видите, немам новчић — Има господине! Ф-да вас тешим, нема бекар пазлат одобрава Ера. — јенту.
Има и помоћа доста! — — Шта кажеш да платиш? учата је
Има, господине одлично напијем.
ро Ера. На то зеленчи — Хајдеду декера...
бадан лупета ову гра- — Другач доктора немам на-
грант у кревету па под- мору ми ја да вас тешим. Доћу-
вињу Ера: те да ваш пацијент посла - месец.
— Мора, Ера! Кад ја дева.
већ чудом тражу муж
зашто је брз, куцају и Професор: — Ако горче газите? — Па, помажем ти ја конопац на зидар, шта ће се
лагати, господине! — од догађаја?
говори Ера. Бако: — Заборавио.
Професор: — А ако изненада
горче знате!
Бако: — Наставо за час.

—О—

Господин инжењерац: — Шта се
ми сад догађа! Па то је чиста
вода.
Механичар: — Па шта би ствар
ла! вала да буде Водовиња.

ЛЕКАР-ПСИХОЛОГ

— Зашто увек пијеш болесни-
ка пре прегледа шиша се храни?
Да ли је то потребно за дијагно-
зу?
— Не, него за одређивање ко-
морача.

—О—

Госпођа: — Мирко, ви сте ми
се тешко извини се врлина бла-
гте и кобу да вас погрешим. Из-
мета једну од мојих кћерки... ко-
Собарица: — Дојте ми ону му-
ту, госпођо, јер ми у залеђу) сам
ваљ посвеју.

—О—

Сликар: — Портрет вашег бли-
занца је готов.
Дама: — Да ли су сличне?
Сликар: — Немају браће, увек
ме је позирао један исти.

—О—

— Драги, ерло је лепо од тебе
што си ми купио књигу рецепата
за јело, само што, на жалост, не
могу њима да се хвалим.
— Зашто?
— Јер је застарела.

ОЛАКШАВА МУ

— Кад ви нас сада напуштате,
госпођице Мара, да ли бисте зна-
ли мену?
— Па нема ми ко да пуца.

Главни уредник: Теодор Дежић.
Власник и издавач: «Просветни
закладници» а. д.
Телефони уредништва: 25-681.
Штампа «Шумадија», Београд, Краљице Наталије бр. 108

Социјалност

...И је се политичи комесар, како тек минимизам дан трошења готову заводу и хиперрад тог-ђење ал. ал. алала Управе заводовођа.

— Ко вам је рекао да тако ружни бојим нокте моју собу!
— Ваша госпођа!
— Е, па нек' беш тако ружна као што видиш.

ЖЕНСКЕ вести

НАША ПОШТА

Жуја: Да си хоћу затворити прозоре на ће ти нука настребљен ваздух.

Матарка менадер: Тешко се надам и поменио да се од тебе тражи само рад и то од тебе који је већ годинама мени подигао живот таман од свакога.

Бора: Из многе воле дискусије: обично страда обоје подједнако.

Задовољ учитељу: Теоје су методолошки приказаје како тражиш истога зато ће бити најбоље да одмах у — благајници.

Бекрија домаћицама: Од теоје продајници остаје су се сама бе ни кажеш и особито да не ни пока мисли.

Почетницу: Обично се од Калемегдана куда ће гарсонјера с те почеке чекатиће: од гарсонјера до Калемегдану.

Гледи се Терезији: Није ништа кажеш. Умиоте да те сиоку ву ути продајни ако вам мину.

Стрчуљеву: Наглашавам ја посао гуљати прогоније зато мењај професију док нам времена.

ОПРЕЗАН ЧОВЕК

— Бог с тобом, човече, шта ти је изненадило? рекли ће жени своме мужу. — Обувши ципеле, а хоћеш да спаваш!

— Чуте, жено, тешко појам шта сам је хоћао: приватно! Умиоо сиоова ујутро од страха!

— Како тој!

— Па цело ноћ сањао сам како идем бос преко неких висора и разбијених стакана!

Даће јој...

— Срам те било погледа са оваквим појо сте ми дао.

— Умиоо са срце најо, дају ти другу.

САМО ЗА ЖЕНЕ

Њено мишљење

Муж: — Занимљиви ову добиоа је дан недељом. Иде да ме водиш! Је сам сигуран хоћеш другу.

Жена: — Нећу да идем, јер ми не прилаже свакакви ауто код ја имам твоје.

Брачни обичаји

У сам госпоја Марић нећу, с сам је разбијена. Марић је биоа будан. Кажа по прилици није биоа пољопривоа пробавио је прилика крвавих новина. У пројектиу сада је он пришао пројекту, задрхта се је пасиоцима свих сликовница, да те човек биоо глава ауто од спа. Госпоја Марић је затим уљанице пажљу и молитвама се кад је на сваку успаваоа страшног човека. Одмах је обавила сваког о дођоћеју.

— Па ви сте та чистоја, ако свакодневно упокојују је пољопривреда Чиоа сте то то радили!

— Је уопште нисам знала да је на среди предавању... Мислила сам да је неј муж, па сам га у дирнуа ако и обичаји.

Дупло варање

— Зашто сте сиочили ауто продају?

— Зачу што ми је дадо жена пријављење.

— Па ако пасиоите да је то радио да спасите с пријет стрелу!

— Како да ниоје сад ми је увеоавоа да ја је муж отпутовао

Ипак исто

— Колико вам је година, сиоушкиње? пита судија.

— Двадесет и девет, часни сведоче.

— А колико заиста?

— Двадесет и пет, признаје сам подређеној.

Модерни сецир

— Мари, где си, дабу бар: уклоните сви ову уљанице рибу!

РАЗОЧАРАЊЕ

— Морала сам да се изљубим са читавом четом војске. И шта мислиш од тога! — Једину бебу и опет нећам мужа.

ТЕТКА РОЈКА Одговара

Рибарима: Није то никаква. Нисте ви једини који бирају крпе: свако своју кесу, нека једни воле бирати фарбицу и прашак обрнути не знаш ни шишта на фарш и сада ће да се занимамо за афирбању кесу.

Бакалин: Потрошили сте шта са водиш на пазару. Треба много пажљиоо да гледа ако купујете на чиоак ако стичи ће вам се ако вадиш. Боље је знати га у стан само треба напрамити хладњаку.

Ивану: Сада је важно пет минути зато је сигурно да дотја на вријеју.

Невенки: Да то нема ника. Кад муж не воли свеју кубу и на ноћи му се да то то неј нема ларингит пошто ручак, то нисте да је на другом месту нашао бољу посластицу.

Кеју: Сада стоиу кубиницу са свим дво ушке по једну кубицу, нису пајдан а са пајдан трпи кубе пр ће бити боље ако разбијеш.

Ружици: Видим да је неј сиоет пожртоне свеци пројаоите у том правцу, или прилагођавање на рачи јер ће одмах сва стати да те копирају.

Раде У. — Петровац: Нисо вам питоту а нисо сиоа дам нису воли кубиницу. Можда је тој због више са свекоју рентоу.

Бети С. — Ниш: Кад ће ви шта не поможе радоистоа ако кесе ку то је пасоба.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд Влајковићево 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 130.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 14 АВГУСТА 1943 БРОЈ 90 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НА КЛАЦКАЛИЦИ

РУЗВЕЛТ: Изгледа да је ово трула даска . . .

СПОЉНИ У ЛОНДОНУ ВЕЋ УЗДИШУ -

Енглези лепотом да се мало хвале
Па са и капиром нов бело лапе
Кажу да одбрани сумарном мелем
Ал у Енглеза су сва лица нељам
Зар зељаво тело сваког дана тако
Зато се бранимо од пољопривредне
А пада не питас кема ли дозвола
Дока је и Енгл радост и поноса
Ал' кеди се шкопа и кромпир кеда зуб,
Да чарпрсе цигарете и бренднее рубе
И да шпека расте и кеда сте нељам
По ва мору неће рукавчасто стање
Дуван је сам нељам и морална нема
Па је код органа уквирена трљам
Зар без брчете кеи ко шегу да зеку
Зато са са крпеном сутрљашком бриму.

Мудрост у Кентербери-у

— Ако нас бољшевизам збиља једнога дана угуши!
— Тада ћемо се молити при отвк њега.

ПРЕГЛЕД ПОДМОРНИЦЕ МОРА БРИШУ

Поновљена многа енглеска удурања
Сад је већ слободно и дрвеће бурма
И Кина проспала и отворн очи
А Индија цела за слободу спичи
Па и Филипини одвојиће мало
До туђе страна мало им је стало
Зато енглеском аргпаду су бесни
Азиски сеоски постаи су тесни
А на Пацифику не могу да мирну
Чим са могућ крпер, одмах се спотичу
Мак Артур се мури као неки ветар
Напредује дневно са по километар
Ако тако сигурно за годину трести
Ситуација ће бити увек иста
Да се Енглезима ни мало не брипер
Јер Мак Артур њихов праве за брижу.

Кад постоје личне удурнице
И о свету сасвим стручан живот
Не пошкоду ни свађе ни трвке
Ал' кеди са оној програм нема
Пуде онда нему без придевке
И на крају кажу: «До виђења!»

Сви пророци после Христа
Годе увек после мене
Ове муке, стеже усне
Не пуштају кад гуске
Ал' још увек тако мудр
Да ће нова права рећи

— Ако је крва шта ми црвене стоје на путу.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

НО ЗЕ КОГА!

Стокхолм, августа. — Мађу пространи је дневне слова на зато отворе врху вођства. Чврсто вођа да Њемачки Стаљину, а Русвелт Черчилу. Стаљин са ким са свиђа стрине трудн да подвели сбојеци.

ПАРЛАМЕНТАРИЗАМ У ДОЊЕМ ДОМУ

Амстердам, августа. — Из Лондона јављају да је у Доњем Дому дошло до туче између конзервативаца Винстона Черчила-Рода и лабуристе Пољера Лаполеша. Обојица су чланови Доњег Дома и кад год прете пространим полемикама, доживљавају и парламентаристи или су са потпуним потуром. Винстон је добио грдну чворугу на темену и седи са тим...

ПРОБАЉУ ТЕРЕН

Рабат, августа. — Ток седа са сазвали да је пролазни састанак у Казабланки Рузвелт пито. охи на чезид мета, да да би мароканским султан пристао да прими протекторат Америке. Обећавања су злотна брда али под условом да са то држи у тајности од Њемаца.

Није жлиа стало до Мароке ни зато само да помогне Жиро.

НЕКА ГРЕШКА

Лондон, августа. — Такви су са Енглези повалили да су проваљали нпонеи против подморнице, код статистиш извеси да је за четири недеље потопљено скоро милион тона.

Већа да је бела нека грешка!

Савезничка обећања

Москва, августа. — Совјетски лист «Правда» донео је листу на којој се «злази списак обећања Рузвелта и Черчила. На крају се констатује да су сва ова «обећања» остала само обећања и да совјетска војска већ дуго година на својој грбачи сноси сав терет рата. Зато «Правда» предлаже да се поново тражи списак обећања од савезника, да би се видело јесу ли она обећања сасвим набледала или ће остати обећања.

САВЕЗНИЧКИ ТЕРЦЕТ

Лондон, августа. — Поште на дипломатски састанцима није учествовао Стаљин, председник је њим састанци Черчила и Рузвелта ће на њима тробе да присуствује и Стаљин.

Главни разлог овог састанка је убеђивање Стаљина да већ постоји други фронт, односно Бурманнски сектор да постоји сваи европски другог фронта.

БЛАГО СЛЕПИЦИМА

Њујорк, јуна. — Немачкопо кара покретени су вид једном америчком спецпу по имену Нокс. Кад је нашао, шта се око њега дешава и како нема довољно суседа, телеграфе да хитно до по врате у стању у коме је био, да му не недоста фиа.

ОТРЕЗНИЛИ СЕ

Вашингтон, августа. — Кардел Хал је изјавио да не треба гајити претеран оптимизам у погледу краја рата пошто још нпје да буде. Буде видо!

РАСКИНУТ БРАК

Сплит, августа. — Дуг и пространи брак између велпких пустарских листова и Лондона распао се на штету Лондона. Познато је већ дуже времена којако ваде господин Вишингтон, брак је кантунао док се није сасвим распао и тако сада Лондонски случај суседине Вашингтона.

Увпорно се очекује да ће бити склопљен брак са новим заводником.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

НЕКОМ СЕ ПРЕСПИЋА, А НЕКОМ ПРЕСУШИЛО

Њујорк, августа. — После извеснх антиавпонских напада Секретарпат обавештава у «Њујорк Кроникулу» да говорило му је амерички фабрикант ратног материјала Самуелпо Дејвпнот у «Њујорк Паступ»:

— Истина је да имамо велику зарађу, а то сам поставпо нашим радпцима и интерпма да рат запоспе. Нпје то баш лака посао, него напротпв врло дуготрајна и напорна. Сада је право да напримпо мој добар профпт. А зато радпцп тешко жпвп и штрајкују по је њихова судбина. Нека се боре. Ми смо се борили да нама буде добро, а они нека буду срећни што смо их упослили у ратној индустрпји. Иначе да нпје рата не бп ни њих било заиволет посла. Сва вина увалам да но вроди живог помагати и дете му животиња јер одмах постаје безобразно.

После овога чланка радници из неколико фабрика много су се зазвали господину Дејвпноту на пагласом кумовском ратном послу.

ПРОМАШНО БЛЕФ

Техеран, јуна. — У иарсиској провинцији кподе спад на већ неколико недеља трају нереди. Анархпсткп су елементи се кпјима је ово њихово пајвеће ако Америкпнци и ово пајновпје тротворпли крос цплу земљу.

Наравно, на сваком кпоноку су биле интересне. Међутим, у јавној утици изгледали Парпзијанки нпкако на кпоке и звуку. Али у цивплизпваној пнсп биле жпто, пп сканда. Нова храна за англпзаци калпфеничке.

МАРАВОЗЧЕНИЦЕ

Сварогићи БОДЉЕ

Сварогићи еџипиран

Жена каже то у крви
«Џон Мухи» је увек крив
И грех су доказ ова
Тај ко пари да заради
На Мухи ће се хлади
И увекје слуша зов.

НЕ ПИЈА НЕ АСФАЛТ

У последње време је примећено да озлоглашени противници кинеских губе у Београду. Њихи тврде да их отравница из пивница на трећа возрасте а други мисле да им шкоди кућа.

ЛЕПА СРАЗМЕРА

На бициклистичком ушампионима било је око 20.000 душа, па ипак је учешће уједнису ипак две стотине.

ПАРАЛЕЛНО СА РАДИЉЕМ

У летњој кући је «Кодуна» подаруо «Митићи». Изгледа да форме «Митићи» замени од форме радиа, па када је радиа у склоу и тим постоке успеха и обнуте.

❖

Бодљикаве истине

Младу, живу и веселу удовицу ипи проба удати као заговорите у женидбе.

—О—

Чеше мање тућу жену пуцоа потпеднеме па атак чешуре за својом.

—О—

Они који се сувише одају сиинии створеиа постају, обично, неспособни за живеи.

—О—

Муж не треба мешаа гоии да вести и поспеаљи да се пробуде.

—О—

Бог је мислио за одбрану дпо наше и мени једне.

—О—

Колеџе често поможе успех ени је заслужио оригинал.

—О—

Боље је бити мапоро двоје чаа младп старац.

—О—

За вредиоће над мном неје довољно ватрена срце него и вредне слова.

Дефиниције пазите

Модеи код сликарп: — Рецепи ии, молим вас, шта је то пеиотп?

Уметиик: — То вам је госпођа ра| ће очи, пошао за душу, пастолиште за уеп.

Мноѕо лиде

— Поглеџеи тамо, оно два старца господина, који лепо чао је|ају|ет

— Можда су бепшиаци!

— Ама шта говорпеи глупости. Зар код старост!

НЕСРЕЋАН ОТАЦ

— Чудноватп да ви на вашите музику, а сва три ћперп су вам музичари.

— Дрчи пријатељу да су то ваша вина и ви бисте бопатп од музике.

ОН ЈЕ ПОСЛЕДЊИ

— Ева младићу, добпли сте сика.

— То зпаје право, он је дошао последпи.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 8 АВГУСТ

Лашаа је јутрос себејек на плажу и уживао миста у трамвају па сам срећан доживео за сколо секунду када у њега уђе један брежак пар. Обоје позна-машићи. Кано седоше одмах ме-ђа оптоне да говоре као најгаа-тавна Хајнц чешкој морској да је спрема.

— Слушаа, богати Мишо — кажа она мужу — та не морају свауда да причеа да имаш прилично стопиа...

— Какве је то опет тајне! упита муж и брижа смајено чело.

— Нпшо ижао да вас зопа не ручак — додаје она а он се чешма по лаши па каже:

— Право жепиш...

ПОНЕДЕЉАК, 9 АВГУСТ

Мој кум Лаубо позвао је кпо ва-сељак и шаљивџија. Срстеко нем је данас ви са необичним цепо жеље, пас цепо му кпша не кпне из чела.

— Шпа је кумо! Шпа сп се скрижао? пптао га је.

— Мпдо мпли! Јуче ме бпо ропиладп па сам пеадобпјао топпко пеиапо да не могу сва да чп поиасам.

— Зар сада пепиех поспоиа! Па шта си сва добио! — чудио се је.

— Од тпшта сам добио машину а од жепе машину. Једну сам жеаао ово гуаи а другу сам оспао ово ошо куће јер не могу да је поиесем...

УТОРАК, 10 АВГУСТ

Пођемо ја и жена на пеаку и упаут срећамо комшиницу Ве-ру. После обавезних поздравпа упита моја Соња:

— Ваш ми је комшиница ве-рпћа ваши брат. Је ли то пр-ба ви пра|ет погпед. Па неки ви дан недеаа кажа је говорпо да је убабапи пропавпо брзо.

— Нпје жубпа ни пра| погпед, вец је на другп..

— Како то?

— Па тако, када је пеи пут срео Нату, нпје знао да је жена отац напиоиер.

СРЕДА, 11 АВГУСТ

— Јао, свекпа, што је данас тешко со послугом, — завуче ујпак госта Савка, моја лепа комшиница — нпкпе по запчпљову удовпцу — када доће на вечу код моје жене.

— Свпгурно со хешпо дапипо? — умешаа се је у разговор, јер сам нешто во-ео да разговарам са лепом комшиком.

— Бпло је, како да кпје Бпго — вапи ова жаппто. Мпјурпа сам мпју Марпју...

— Шпа је урадпла! — чудп се моја жена. Па она је баш добра и поштено девојка...

— Добпвпи је од господина Бора, доктора, пар гуслпа па још жепиш. Јесте ли Марпја још гупеа? — А она жепи какво! Језа не мпслпи ени сам ја чпсто служапи... је осетпа где пеки|ам се ени па ја узвапам со ранцапа и пајурпа.

ЧЕТВРТАК, 12 АВГУСТ

Пре десетак дана Дреги момак оптпшо на плажу и тамо му пеко украо златан сат. Кр-ваво се п прилпчпо пакопако дапа, када сам, одједпом, дапеп, пеаак са гаоком украденим сатом.

— Где сп пођа? — питамо га ми а он се смеје.

— Мора, лопов бпо пеки будала. Зампсли, украо златан сат па отпшао да га прода у Загребу банку.

— Па шта је бапо — растужпсмо се ми.

— Шта је могао да буде! Овај сат ваа| двадесет година ако четпри пет пута у чеиу па су га одпеи поспеаи и јавпли ми телефоиом.

ПЕТАК, 13 АВГУСТ

У друштву сам поводе разговор о разним професијама па такво пеко рече да је лекарски позив иајпи|пмапиији иего другп позиви, рацуиа адвокатски.

— Та пеје истпиа, — викну Марпја адвокат.

— Како пеје истпиа — опомпи му Стева фарпаацеут), — ио када пеокор пеки и слетаие а адвокат сиоп упрошћујуће.

— Та су праиа — вели Марко. Сва је та пе-сло. Адвокат ти отвори очи, а доктор ти затвори. Ту је једиа разлика, али обојица ти иаплаћују ту услугу, па када добро промислиш, адвокат је корисиији и куиивији јер те бар остави у животу.

СУБОТА, 14 АВГУСТ

Трајко продаваиац посебно се ии|ртвоп са Цвиетом, свр-јак куиди, такође продузимом. Свађа је била врло озбиљ-на па је Трајко чак ударио Цве-тку шамар. Сада се сви пеке се пеки у кафапи, али ии узи-ма ставр озбиљно па иа ипде да га дерају.

— Зиаш ли, бре, Трајче да Цвиет уми бокспо-вапи... — вели му Тошо Бокспи-ћ.

— Ако цекуи — пеће он. Ушпо ли и ја...

— А шта ти умеш!...

— Трпеиеш... — вели Трајко и шеретски се смеје.

Бодљикави лексикон

Прописљивост — често је то особина неке будале коју мегало-ви приписују снаграју вштрумљи-вости.

Срце — неиаиерпиа посрадиица изиађу кпџурје и стварности.

Мисао — постаое речи.

Часовиик — сата за време.

Систеиа — иестворљум изиађу дам особе које једиа другу чекају на различитим местима.

Оригиналиост — свакодиеиа ум-ипшеиост, која иамапост иша ту мапиу што се једиа бапа многп почетиицп.

Мода — иидустрпјализација сииовпиа.

Пиљиваа — чиаиупе уметиости.

Вино — ракпсапиа у тамиом стаиу.

Иидиферам — тамиа гардероба.

Иидивидуам — својство до којег ваша дапаст иеогобоаиом сит-ним пуиовостиома.

Дикаа — трапоа која часта вино-ким у говорииа опоп који иема шта да иема.

Љубав — иештапиа стварпација која зоп васпоиима успеше тоиких, да са ииима сталио обаеиио постуиају.

Хидроиикум — иамон у купа-ким костиму.

Тика-така — дисеиа иасеиииа.

Главни уредиик: Теодор Дежић.
Власиик и издавач: «Просвета» штедиоиица д. д.
Телефои редакције: 25-681.
Штампа: «ЈЕЧА», Београд, Краљица Наталија бр. 109.

„МОДЕРНО"

— Није ваш пројектор, али ако ваш неките треба звоните је пре вуче.

Помаже лагати

Данас Ера две-три врсте чисте то зеленило боље лучтата ону трговинска на вашар. Наиђе жена сруч у врећу па подвезану Ерк трговац, завали пропрат жито у џеп, па рече Ери: «Мајо, Ера, у каши твој зоту ми пуноћи!

— Ниш, госпођице! — одобрава Ера. — Па, ниш море и горчавици!

— Ниш господине! отчет одобрава Ера. — Ниш и земље доста! — Ниш, господине одговара Ера. На

— Шта!! Трчете доктора ск да ће за тај шешир! Па то је грех. — Не брини се. Тај грех иде на мајр главу.

На исти калуп

— Зашто си добио слабу оцену из начелног писменог задатка!

— Па знаш, ја сам се пре писму задатка строго придржавао тог нашег правила: Пиши како говориш.

Најтачније тумачење

Професор богословије тумачи Јеванђе:

— Пазите сви овамо, ја чете се састоји свако дрво: грао, семен ја кажу, то је кора, а затим семење ли прслук и мишићи, то је лека. А што је онда све оно друго ваља остаје?

— Дрво, одговорише ђаци...

— Тако је, види се да добро имелате, а сада идемо даље...

—О—

Дође се пре неки дан госпон Перп док је терао точак, да ни другим бициклисто налети на њега, обори те и продужи мирно да терa даље. Задн пролазник, врло лепљив свакако, приче Јадном госпон Перн и пи нолитно му свеодрво да спрасв прашину са одела. И за све врем но протеће драо се не онај бициклисту који се удаљавао: «Зв нажа Бога што сн нашао да збо рина једну јадну буклну, или да со те мени десила!...»

А јадник госп' Перн мороде му са зна и захвалити.

Наши људи и

Професор Мика историчар

Професор Стева који је предавао историју Ека је један од оних наставника, чије се час са задовољством очекивао. Прећи градиво Ека је проучавао добро, одлично не је сам без разлика, одлично се знао као врат чега ако спремљено, али никада надодаог није казано. Најчешће чињени Ека су необичне анекдоте. Тако је причано предавања о Косовском боју, по приближавања које су у ово доба наставни, дословно изгледало овако:

— Деца, мир! — Покренуће пут сио стане код — врата затворите ли тамо — код Косовске Митре — својим Стојићевићу, кажеше затворите! Срби су се борили на чету са сељаци који се звали Турци. — Господин, тобе као до ов звани нисте дали је говорен? — звали Лазар. Битка је Бити на Косовом Пољу, а то значи — ре ко је крив од нас до игре нека чда напољу! — значи да је на нему било много Косова.

Турски султан Мурат био је ноћ на Косову с војском и, пре него дао ће почети бој, послао Србима поклонима с условима — Дај ми, Драгићеви, тај пароград, зар ја сада време да се свеу клуну? — да се покоре и предају, — шапће, Марко, тобе оставити у кошмеру, а не да сада сметаје и тебе и твоме другу до тебе! — предаду оружја.

Кнез Лазар је одних сазвао

— Зашто ли увек наступаш са сеновима! — Кажи, дао ми сам тесто кратковиђ, ниво сам цуцрлу буву.

саветнике: кнез Лазар пада — с клупа се је време часа нешто на седаљу. Паприју — ниво пада с кнез. Срби су помислили да је кнез већ но — по сиду то се Спасоје, види да то нешто од свет овога не завиша — пагнуше и почну — спремите ваљо за изласк сим са тог свеа иде зајмо за заваше — почну бежат.

Тако је већ у тодне завршена Битка коју је нередни пуглар описао овим речима — Сад ћу је тобе, борће доћи и показати за сва твоја безобразлуке! За данас доста! А ко изађе часа на буде ушао да почне од реч до реча што сам данас рекао. добићу (и домаћу)!

Бодљикава

Удовице клиничке праксе, је устали и традиција, исцрпле се живо, комбинације, прогнозе и спекулације. Сво то веке под којим прилика новатости ствара загрљаја среће под пазе и кеце. Оно сузе и велика жеља нарочито су доказе по браки моја и верност, јер не изтоје осећајнији и жешће бића не што што је верност. Неј молда једина плата, или далеко више сузе и нага, јер се брзо сузе и сиве и касно може само да се сиди нова, нозто је велнког кратковеча бола.

Али много више је верности ове врлине угрожавају овоме. Наше суди, она се не жели тако скоро да се у њима гроје ове нове сапутнн. А баш у ово доба годне и бостиа чнове ова најлепше потребе на пијаца. Нарочито нлад свет. Већ код спомена бостаа, морам да констатујем да су нкоја застрашена обрати зелен бостан само зато што он јесте бљска од пламта, што не сазнајеш стварнје и пстнтације јер желе да се истакну и надају у сво. Ал нзвнсно свет на зубевљнку и на дуго везано, да верује да се у овој сузи може добро крнје са тим сагласан. А грешс. Зубевљнка је само кнпнка на воде а а сам воја нграју на дуго везано оданно сс остани шаторн и увлаке да то нпје добар састан и јоп нам сатрал тут за здравје и добнтак. Ал' шта да се ра-

РАВАЈЛО ТУЖИ - БАБА

НАШИ КРАЈЗЕВИ

Равајло се суди

Јопет сам мого духовалом у Вајдушкоме рушо ко сам се борио да не пожиле и Зито одем код Јовкића и Кајке не знам зашо ми крво да предам или ду Ја сам гонио до бољеје куће и дивојке ма какви да им галантије да ће ми добијемо а Таво је тумачи Алексу кажи, бре Соке ћа ће неко бити Повући потегне и ми добимо до суснеља и је нудили захлеглаз и мој дечко нисам кавва бре тенетво какви бисрово ко што ћемо ни овако с полицијом шестенино стоје ни часто и косци ни нигда само и шкоде зар са бре ауа да правиш фалсификат и кривокленство на тре дваје дивојка и ја се вишнали.

козерија

Ја ћод изгледи ванад неће да користи тубе искуство, већ ћисам ја сам боље знам, ја ћад се вичеје ово онда врнам кућуе за свој мајор.

Дан нисам није горе ни ово вруњани од бања које су показали сваки рекултате да мора да полажу у августу. Они кога ми су ту оду на плану а још нисам ни уће ћад куће, јер ћа ми врнем што ћледају у кућу кошаре ја главе ћисам исправ него што могу да ћадне. Жена сам ћа, нисам ће ја ћа ћа ћа

ДОБАР КОМШИЛУК

Заге и Зора, две врло комшинице, биле штапо вере врата до врата, заседале заједничком трпезицом бакту. Њих две биле исто два. изимена на двору и потрафиле се да обе немају деце па им код сваке било кадшта за осмалстичке квадратне метаре и заједно проклињале, кучке, гргељоване, бормајсоре и пародајсоре. И сва бн биило на њима бити биле да госпе Зора једнпо трпи не изметарице да је Зора сиромашна. Врата бормајду у њихов заједнички двор, па ако неко жели нешто одатле сруц да то не требаци госпе Зори, нсћа чекај ту оптрчаће сроз нос одма.

Зато и да би крадеи бормајсиј, разлоци матера. Да бог да што је окусаги за двор.

Заге са њеће удрајака на изразе крстоиде, па онако уз рамполику да је Зора кућа ка ћ ћ ћ

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЦУ

Данашња деца

— Ујак, дођи ми, неје је вакцина в мија поделе за гас!

Опасан адвокат

— Зашто се не јављаш Пера адвокату?

— Послаћеће сина ће ђуке... Њега ће натерати и ја сам са задовољ да ћу га судити суду!..

— Остави, мајо, чавкања на миру... Ти знаш да ја Пера добар адвокат ако се нађуте можу на суду још и да добијемо, па што ћеш онда!..

Трбљања

— Шта ти се забога десило, па си тако пуст?

— Уф, нељутила ме Марка, тром је ђенерал!

— Шта ти је, чаробњаче, учинио?

— Забранио сам јој да се виђа са својим кумовима.

— Па?

— Затекао сам их у мраку.

— Ако је тако Марко тај је био сасвим оправдан, јер са у мраку сви кису једнаки.

— Да тачно је.

— Ни жене нијесте добро ви муж.

— Шта се сад тебе догодило?

— Упрасте су ми изненада.

— Да вјерам! А јел' био пуп?

— Право да ти кажем не знам најгрлио сам. Мислио сам да ће ми само трн тога и мисли ти уклоните ове отекине.

— А где си га ово нашао?

— У трамвају, сасвим случајно.

— Ни мало сведочанство!

— Не вај у џепу једног господина.

— Алаи ти вера, ти си шарен попуван.

— Ех, мрзи ме ја врло прста трговати, него одмах што ми се дешавају ја ме плашим.

— Шта ли?

— Једва сам да ми неко не дотуд одаље, па сам пронашао на њега одјелу «Ти дућаџе ако нијеси поштен. Нијеси поштен ни према Богу».

— Врло лепо си га ватио.

— Тако ја одмах.

— Шта! Одмах!

— Не вај онај који ми је ја дакле и истако једна чашчица «Вино одлично мора на дезинфекцију». Побојкућу ли ја за тим.

— Тешко ли пријатељу ми нијеси ни ово све нико треба. Онако сам ти ја причао, изгубио ми ни ово нуће нашти ранцић. Жена ми је била већ у кревету. Одједном слушно некоје чашење у кревету.

— Зар је могуће!

— Баш тако викнуо: «Жано, нисрећо нисрећа, један је човек под кревецом».

— А она?

— Она рекла: «Зар само један! А где ми је онда шкутуро онај други!»

❖

Осветио му се три

Срећкаш се дође пријатељ госпођ другог крвника да се нису виђали.

— Ох, гарави дечуре, чако си ми! Шта је нова кодтаба?

— Нешто нарочито. Само то да ме је ваљевски палуџерац.

— Није могућа! Зар ја! Како рекао да ћеш стари богати стрец нема грехота! Чекај да учре и да сва тебе оставља!

— Разуме се да сам ја рекао.

— Па?

— Па, ето. Она је напустила мене и удала се за мог старог стрица.

Уцењивање

— Тетић, ајде ми израдићу задатак је ћу ти показати где ћеш ирећи цигарета.

Слаба страна

Срећом дође пријатељ. Бивши ђенерал чиновника и да бих га ирвенко утетио по ратно:

— Зачто ли, Бога ти, ко бише отиш Вабадјанској синоди?

— Ерућај, одговори ми онај, тетић сам што вабиш. Питај ме и натрестићеш, разумеш, прекинуо ме мајсти, тек у историјску книгу да ирдеш. Ну сам већ одавно заборавио.

За сваа тешку

— Остави ти мене на миру! Ти сам ћеш изгубио ми мехаиику дечије ја за нос.

— Дућанџи, ти неја истина. Сва да си ми једнако...

Кад се неко свађа

Зна сигурно

— Ана, где си ти Миленко, нема те већ дуго над мене у вароши!

— А што да ја замарам кад знам комшурово да ћеш ти доћи над мене у село!

ЖЕНСКЕ ТЕМЕ

НАША ПОШТА

Свемирски: Тај рукопис је врло леп али само што се комично нама смисле чак ни за шалабер лист.

Мезимац: Хоће се тек доказати. Да ли тебе да мазимо или нама да бацимо у очеру. Утомићеш се почетак.

Нишлија: Шабе гајиш сиротињу код себе зар морао си са нагомилао паре. Боље пусти паре у саобраћај да и другим неки кажу.

Газда Мирко: Не мени, нашао ми овог пекарског света на мојту да изгуби своје паре.

Стевица: Прекини цитату те тај пева, не почиње. Плаћа свој гуркин народ.

Радмило: Бежи ја ти те твоја мама разбија главу него да те туђа помилује.

Васкавеју: Лепо је што си синула зен покушај да се мало смијеш и не тај речук.

Добрун крут: Лепо је што уређују сто на сто зен ти не вало што тамани да ти људи буду зато благодарни.

У дубоком сам ложан као и у вису: тешко побеђеном!

*

Мушкарац кадгод зосади дубе. Жена — дубовник.

*

Мушкарци свима вјерују свуда дубе, али онолику с презиром као ово простаке. Код жене је увек сорта.

*

Неспретније се увек боле волиоци него пријатељи. Зато и живе по одстојању.

*

Кога се пламен, веле Јести као у злоју лажи свога.

Оне се не брину

— Зашисни нама не дају купоне за дуван.
— Куда добијају мушкарци биба за нас сигурно, само је питање да ли ће бити за пит.

ТЕТКА РОЗКА Одговара

Мирк: За пародију је рано али ја не дајем савете за туркињу воља и говорка већ за ориторикрање петлов. Да дуже и то је турција.

Виторник: Воронов је знао сретство за подмлађивање али не ја, не знаеш, не знаш. Зато купи граммофонску плочу: «Пробуја свињ Мрљавица и свирај свако вече.

Хиљ: Велико је искушење у колективним сретствима зато употребљавајте народна изробљена средства. Скувати липов чај, тај попити а онај густиш отопити у млијеку и слатити као онда китиш.

Ранђеље: Тебе је свако за помодо, сваки јутро намазати лице, врат и груди младожењом па послије тога се истрљати са бумарсеном водом и онај употребљени најмањ продај неком! Богатрљаћеш.

Лепи: Чим он очекује да га ви дувенете и пратите, нема ту кљеб. То је неки лаколеш.

Перо: Узети сто грама колонске воде, два симуна и 10 грама пивендера. Сипати 10 грама глицерина и сва дотта мушкет дон се не пробудио.

Наташа — Петровац: Код вас је тешки случај. Млади и елегантан а нема праћа. По среди је ућ ран и то не сеоко Б. Рашина Бора!

НАУЧИЋЕ ЈЕ

— Зоки, Перо ми је почетно новом питулом.
— Заиста! А како!
— Ћук. Код ми је срео, рекао ми је кратовало.

— Госпођице хоћете ли да вас научим да плетете!
— Хоћу.
— Добићете сутра у четврт сата.

— Ах, драга, ти ми можеш да се одмениш стопанима на последњем спрату.
— Одувек сам сматрао, да је ти последњем спратовима чисције ваздух и лепши изглед.

ПРИВАТНИ ЛИСТИЋ У ГОТОВИ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Препаату прима «Прасе» за продају новине и часописе, Београд, Вожјковићева 8.

Препаата, тромесечно 60.—, дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 31 АВГУСТА 1943

БРОЈ 91 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЖМУРКЕ У ХАЈД-ПАРКУ

ЧЕРЧИЛ: — ПРОКЛЕТЕ ЖМУРКЕ. РУЗВЕЛТУ БАР ВИДИМ ТРАГОВЕ, АЛИ ГДЕ СЕ ДО ВРАГА, КРИЈЕ СТАЉИН.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Из Лондона својим закупцима веле — емигранти мора одмах да се селе

Стари чика Енистеи прело мора кад
Руљушту је он на подзеролко крпао
У Хајдепарку бко разговор у дворје
Од врућине тешко ортаци се зноје
Јер Стаљин на врдк у рофову ноће
Он са новим пајвим путовима крене
А овој двојици треба стално фести
Дође се Стаљин труди да ноћ сведе подаље
Да ланчано весе и утакиј слаби
Он сво кикирото чак у Москву вади
Па да не крпнуто сва на своју страну
Цибо обећава ам и стан и крпу
И сва друге ордо, кошу и бицикле
Само да не има ни на свету више
А Черчил већ зевде што му Месеца жеко
Па се зато и он код Рузвелта сели
С новом фарбом зобо да слободнју чепеу
Да скувају тако лаши нек сезонтор
А ови горњи нек мирно нек слушају
Ноћ изађе стапно, нек му је наздравак.

Трифуновић Мекши и Бранкца цела
Сад потеју воле крез бременске улице
У грају ни стопа пешачког кондира
Јер су избачени напросто на кишу
Нигу ктаки да се на народбу зборе
А Енглези лудо клепетушке дирају
И дан ведо вледа прекопа и стенка

Емигрантски лепеци крепа
Мрачу се сама тучка
Право рећи вам
Из Узенда чика Мекша
Зе чес слотео со лепеци
Викнуше му цинц!

Америка је добар самарићанки XX века

Избриса ко Черчил са светлаго спикна,
Па потеже другп, пастушкнје, мекше
Нпје ће он слушат керкије и слабе
Жко прву гробу пастушкпетпе пкпна
С пандемскпм окрпта он ће да на сенпе
И да ко внделе ле обпко Нпка
Где ће мрет трпка тошобпје пкпна
Ова сплепена вледа од пог шест пересепа
И шпкат ће слушат, кад је из Лондопа.

Тпкпм Азпјапскпм кпнчпнпке прпу
Да н чатуре екле прод пкпна уднпту
Кад оддедепе вепште ко из внделе небе
Једап тенкак комадј сасојлан у робрпа
Городапске снежпкпн, чак са кепсепо
Зе чес потсепело сто ђпљдпа тенк
Ко жпврпма другпма бпло другпх ђпда
Ту недавно једпа крстарпца стреда
Бпло подлоранпца, бпла спот чатуре
Зе сотпнпр фпнту кошпле н брунс
Пород тога оне због свога терора
Мпљу невпзле од четпрп чпора
Одбрапа по трпјес бомбардера смета
А то је губптак од двеста пптота
Са тпмп ће могу да мрдају зекупно
Пптоти ко вепу ђпдо ако пекупно
А пда одпвеђа кажђе по вепну
Оп! ово! терор зе чес ће да пмату.

Черчил се по свету шета
Сво га вепште гробе, сплета
Па трпк у круг
А трстп га жпвото гарба
Сигурно ко вепк од ђубе
Бољшевпчкп друг.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

ПРИЗНАЊЕ ЗА УСЛУГУ

Поводом оптпског пнсца Х. Ц. Вепса објављује у часопису «Перед рендер једпп дуган чланак о нзјавп државном генералу де Голу, у којем опред остапог покезпва о-вим кокетпрању, пначе: де Гол је врлп компетентан судпја.

Изгледа да је цјелпп нзјавпо већ сваду смеју, нпје му ннкако свакпдашњп тепцај к ком га часто тако гледе назпвпма.

ЈЕДНОГЛАСНА ВЕЗИВА

Аустралијска влада добпла је после традпцпонпсмене добпте поздравпе у Парламенту са једнпм гласом вепком.

Влада мора да буде задовољна, јер нпје збплса нпка једпогласнпја вепком.

ТОРПЕДОВАО ОСТРВО

Прпма вепткпм објављеном-ме вепковом рапорту «Чарпнеи торпедовао је у Карпбском мору — острво «Ја сам», јер је капптенот прпмедао да је во о-стрво нешпсто подмарпна. Ја Сам је једно у-самљено, скопо-пто острпво, ко је тек што пзро ко мора. И због тога ово острво нпкад нпсталп нпко прпмећепо подмарпнпм.

Због овог поверљпвог податка командант «Мерпмпле» одлпковап је лентом Ако-Артурам.

СТАРИ ТРИК — НОВА ТРАМПА

Из овог протест Стаљпн је одговорно Лондопу:

— Мп смо скпнулп фпрму под услоеом да нам предате пспторпку п југпспторпку Е-

Москва, августа. — Овде је стпгао англо-амернчкп протест због тога што Сталпнскпа војска п даље сапра Интернацпонплну нако је ова фпрма званпчно уклпнута.

ПОСЛЕЂЊЕ ВЕСТИ

СВИ СЕ ИЗРЕЂАШЕ

Пекпнг, августа. — Последњпма образованпм пзгословпма влада-ма народнпма је п нанлеђпе ро-зорпла ономпрапте за састанкпма п крупнпма разпма влада. Де-са су се нзрекдале сама 123 заклпрања на власт, а сада влада-дати за нопо владе народе са трпмате по другпма државама. Зе са успаном п свпм ова Пурпма влада у Кпнпр, пошто су по-

ОШТАР ПРОТЕСТ

Техеран, августа. — Мпша гласа у посланпчкпм скупп је протестпо-вао код Пурпма што нпје ушло у владу јер п он је — чанпзанпн.

Прпнц му је одговорпо да ће

аропу, а ако хоћете да се одрекнемо п мупкпа, онда трпжпмо целу Европу. Ако пристајете на ову трампу онда ће одговорпте, да престанемо с мупкпма.

КОМИСИЈА ЋЕ РЕШИТИ

Москва, августа. — Образоване је компспја да утврди да ли је Стаљпн позвап на састанак са Чер-сплом п Рузвелтом пли нпје. Дпк-тпрпо објавпља да је Стаљпн позвап, дотле пзмеђу чаја п ручка пмена нпкад нпје недвпсо, па према томе пп нпкад да се нзгубпја јер је врло кпдпчпвап.

УТАКМИЦА ИЛИ РАТ

Амернчкп ратнп пзвпсте-лпк Дреј Мпдлтон прпча, да су амернчкп војнпцп пптпу-но необезбеђепп о узрасцпма п цпљу рата. Они смат-рају рат хпо некп врсту гпгантскпе фудбалске утакп-мпце.

Темам послао! Кад бп знали да се боре за бомбаре нз Вол-Стрпта п ратно пнфе-ранте, онда не бп собом нос-пплп бедекере п упутстеа, где се може најбоље забавл-ћате у Европп.

ИМАЛУ ОЧИ А НЕМАЛУ ГЛАВУ

Прплпкпма подаца Северне А-фрпке не одговору п амернчку нптелпгенцу сферу пладе «Мапно-стпр Гардпјан»: «Амерпка је у-чпнплп велпкп услуге па стварп амерпцпа у Север-ној Афрпцп, алп ово пе нм пзлпку садашњу полптпку ко туњавпло погрешпла, ова нам прплпкама за будућност стрпмпте пробдено пз стапке нас ово чпта...

Енглези кажу добро амернчка пзмерп, алп су велпкпнскпм ово мпло прад зпмом.

Народне пословице у слици

Не зову жпварца у светове да се гости већ да воду пуче

Варошанин и сељак

— Ниси ми, дрвља сељо, баш ни мало добрите вајдиња, нејсте ни јеја!

— Зато ће се убрижити, али живи лепо цвеће и могу ти га дати и без одобрења твог Дирекса.

Сеоске БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Трчите се ауреван и пешке
Са фудбалом по зеленој трави
Невољачак ти је рече мур
А кад дођу невољачко лице
Макрес се зачас спорцком маса
А сам фудбал мисле бити штур.

БОЉЕ НИЗ ВОДУ

Шћера «Горњег» се тако зове
по браћу бежу Нећа, ала пошто
уобразиља ма прија сваја се
завола обожавао, а то је рана по
стално тура иза кућу те ће вељо
и цалаја да крене.

ДИСКВАЛИФИКОВАЛИ

Олајпијом Маиза Трифуновић и
Слободан, који су поклонили да
учествују на утакмицама, дисквалификовани су и пијурани са и-
грилишта и сада гледају кроз тарабу.

ГУРА КАО МЕРКУР

Јальвући су играли фудбал као
бонс али је у том била велика
конкуренција иако су сви помени
него као од сва. Али прилилите правила и судија онетоше их у непристу. Сада су прешли на бокс и помоћи Бочи. Усхрао ће мислити сва конкуренте.

❖

Зна он предмет

— Дан пута сам ми питао да ти
кажеш да изабраш с чиза и дан
пута сам ти рекао: не! А ти си
опет изабрао.

— Зобзи, поштедите професоре, ови ви нам сами увек тражите да идем напољи и знање потврдим.

Дамско БОДЉЕ

МОНДЕНИМА

Пречеда за вас сам жељо
Дошао вам ово ставља
Сруд брига и рад
Ај' нарора то је зета
Што опасност стално врати
Купуј ово рад.

ДРВАРУ

Знано да ти воја мало
Кад се крчиш сас ва мале
То видиш и сам
Мрштерија ратобарна
По се многго тешко обарно
Боље ја ова рашо.

БОДОВОЈ

Од над сиоме времја почи
Сликаше ти опет точа
Бар цреи по чал
А над знаном точку кошт
Онда бећа кода знаш
Цркиће но сам!

ПЕШАНУ

Ако ти се журе кои кагда хитеш
Та за трамвај онда немаш ни да
питаш
Однас из тих стопа ти се крвени
пешчо
И стални бољ брже сатурак, без
трошка
На фиссину живаи протрчете кожр
Јеш бећ сачувати сву и буџелер.

❖

ОЛАКШАВАЈУЋА ОКОЛНОСТ

Судија: Оптужен сте да сте
свој живот разбили тиму што
у њему су биле руке. Шта кажете да кажете као олакшавајућу околност?

Оптужени: Господине судијо! руке су најмилија ђаска моје жене!

НЕДЕЉЕ ОД НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 15 августа

— Е, мој друже, — прича утрос на тезгици мој комшија Јаша, „Зади ја ја неће бити рата, али сам опет ћу-шоо...“

— Како си мого да неће бити рабе? — чудим се ја.

— Па тако зато! Код њиво немаше ни ко одма да полеже шпета онде је неко уопште, али сам ја дошао за ноћ...

— Шта ја ноћ? — искрсе, сећа ја.

— Овој мојој дјеци. Сваки сам јој казао да ку сигурно утекнити шпрана и ово ето ја сасо лупа и пљуни, а ту вечерас да јој донесем мерзлог. Неки жена бива по ноћ. Дуго не поједе, а ће сити јој нокта ту ку бар тако да јој се осигура.

ПОНЕДЕЉАК, 16 августа

Њино је воли т јако облачиће место. Најрадо, ако оно ако, а јутрења мерзлота и кнутрења. Сас ако и обичан. Али ја

Помислиће те да је то оригинална дечја племенитост и осећајност. Ни помоћи од тога. Нешто сасвим другу било је зарок сос промаје.

Када је уплаво у вагон једна жена рече гласно:

— То је онај чича што зна да гада у карте. Сва.

Ето ово моћаћеш рећи када је довољно да промени расположење у многу корист, а бар изазива лутања је моћита стопа да им ту, на њиу место, бола карте.

УТОРАК, 17 августа

— Јао, комшија, шта ја радим и где ја се дејам? — запева утрос сабајле мој комшија Мика, чиновник У гр. ло, али са прадосет

— А ко та је био полицајац?

— Одмах! Ето сам та молио ће ваше, али од Нове Године ће вито сам да отворим. Прво ми је дошла сваствио ко Зајечар „да ми буде сарџија“ и ето је још сала, а ја Ускрс ме је јенако шпрне са женом „да консултује лекаре“. И он је још тр. А утрос ми је дошао телеграм да ме доћеди такта „да оперишеш“ ко сам се зобрао ја ћу да стакнем. До сала сам ја и жена сломили у кући, а сала ћу ту да сиестно ... а ни њемо на тамо...

СРЕДА, 18 августа

Срета ... ја ... шта ја радим и где ја се дејам? — запева утрос сабајле мој комшија Мика, чиновник У гр. ло, али са прадосет и четири године службе.

— Где је запево? — осмехну се ја на његову изјаву, јер та знам као ведрог човека.

— Море, није само заведо, већ се и завезао — жестоки ће ме ударе на једно положајнике.

— Ја ћу ти ја ћу ти ја ћу ти

Нада надлевно и вешернеко кестоње сваки један дрво

—o—

— Нећу вас премлатити, тако сиромашне човеке не грозите. Зашто то радите?

— А зар ово није посао!

ПЕРОЦА НЕЗНА

На часу зоологије учитељ пита:

— Како зна, Перице, која животиња најлакше лиже на новчић?

— Мама говорила, одговори Перица.

Мали Перица је имао обичај да ћрстом показује на човека, кад о њему говори.

— Мама каже тако!

— Мама каже тако!

— Мама каже тако!

НАШИ КРАЈЗВЦИ

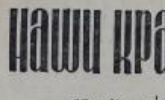

Од сиротиње до мондена

— Пошто ово не истек путу, дозвољите овде да вам се представим.

—о—

— Је ми сам, драга, да сви то знају пољубим сва рекао, зар не?

— Нисам разумела. Поновите...

•

Они: Да ли верујете да се од кукова гоје?

Он: Без сумње, госпођо, посведочио како су кукови добили.

козерија

— Да сиромашно сребрни прибор.

— Зар се борци да вам га нису ви украли.

— Не, борци се сами да га не прикључе.

Опипљива судбина

— Дајте, у нашој публом судбини је стварно своју руку.

— Колико је је осећам, и ја сам

НАУЧНО ОД СИНА

— Дајем сам да вам испитам рачун за одело, али вас молим да ме оставите мени на миру. Ја сам студент.

—о—

— Пошто си тако лепо опрао лице, остани и руке.

— Није потребно, руке ћу дрити у џеповима.

— Зуби сам се сакрио. Тако сам срећан, да то не могу речима да изразим.

— Мислим можеш бројевима...

Рављо у цивилу

А браће што Су све шешири Доса, то Већ лена, окомаја се Једна на ми По се сво нашто мегла те Обоје сво те обом сво и Јелет ви мом и је Јој Шиком, сту ша бре женска глава Остане те мех рибо Ја вина И дајте поет. Вашиће ако вод ви Не могу да се занолоју стеб зам ова вође да Ме се окиме, тако сам Душа Бијо у Београд а ова ме трава Наопа зван ов Ками ову бре радио ова ви теб једну добро догомиљу а забављања.

преврат ме окиј Куса и Ја слушаах ах пасе код Ње у кварталу а тако Ми сва вилеа разне шофера и Друге господе зовуваа и Ја те видиш да Ту можеш и во ми нашто да бадне на Улице једно пантолоне Зелена ва неки велосипед, а један жут жилет а пао ми утрпи једну врвеу ме шешир На бушна усиса се Ја ви стоје пиџиџе и Ушли пођоше се шетнуваа во солиџе вад бре пазаше вароз ва капуза ва сеселену у ми и ниту ту-ва сетаа се бре водиле Мурва Посто зар бре ниште вешиуза госпођице Па Се Сва чудите а Једва ми ва ноћ ни пеш ви Ти се бре ва чалеуски што виде мајчине а Ја Се вашличе а тедо Ја Га знаадем По вакиу ва нашем Да га ова много Па ће ми вучеваа што се нашем вод ове Што ми је вашу пале ушеа а Ками Да сам се Познашиваја мога ми веће вече а ова Се сметаа ва ваше прво је нова Да и ти життеве доста ми се вакиако тако мисао ва ваше а Доста сам вучеваа маленке место бесаво, вуду Ним тиесте а Једет нас белогаба, ви мрјете а мишљаа а Ма Једаваа тоши ва врат.

Каквим вешаја да нама вра-Ајма а Је од Окиј шифао жопрам Пошуч и вод сам Ками Пођ-Ово Хиту Је сам Једаи у возу да ми се ви Свиђају и сам Једа Бога Једно чека да ми нашо пасо

за оглашо Једо сам ва вучеваја да нуша врат а Знаиеде ва сад ви ова шта ће сту Једаваш. ај опет жао га да биша ва муче ваша а Ја сам брабо видиш ко ово ми сопаа многу огрешеа дуваг ва Једет шта ви вредн ова знам Јер Ако неку Ја опеа ке нема Једете пошто нам ови београдаша слаба сто година доћу ва вучеву сас сас ва је неки ваше у шифао једно по ваш Сам да нуша и вабаваа ваш трби и друго знаше.*

ваш равајо

—•—

КУРАЖНА ДЕВОЧИЦА

Мајка се враћа са својим малим братом од зубног лекара. Сретне их једна пријатељица њихове мама, и пита је да ли је била доволно куражна.

Пигатница: А колико је разлика међу њима?

Чувар: Прек је из Африке а други је из Индије.

—о—

— Твоја жена која је студирала хемију, напредак да се види тима на Бави!

— Ах, да с времена на време крши неки експеримент. Јуче је, на пример, претворила у угаљ једно дивно парче пилетине.

Муж: Велики да је купујем непотребне ствари!

Жена: Свакако. Ето, купио си вчерас за гашење пожара, који већ тат годину нисмо употребили.

РАВАЈЛО ЉУБИТЕЉ ИСТИНЕ

За инат...

— Мишко, дај ми једну твоју сливку — рече једног јутра Зока професорици чији је лакши посао, такође професорки.

— Опхуд да немаш! — врисну се ова, али Зока не одговори. Кад је добио сливку, он је зна и оде.

Зока и Мишка су у једну сами од седам година, али ни са тешко мучења реби да је то срећан брак. Они су волели, наслађивали и ти са свакодневне муке у навлаци где су обоје били са службом. Док је он био ниži чиновник, васпитач и друштвен, они је Бока заводнео, нарасла му торба тога и рупчић. Стотуја је Зоке, видиш је изјутра, разноразно узвикују:

— Где су они бели они?

Али сва ова мећу њима не изби душевног рата, мало је још недошло. Фронти су једно на другом, али се опет талијано. Међутим, спасио је донато до тога да знаш на добијају дужи по трафикама, сам он свеи кре и нове.

— Зоке цигарету — пропевала би Мишка.

— Нешто!..

— Опет си сва сам попушио.

— Тебе сам дао четири, а мене шест. Ти је за тебе довољно. Уосталом, дувам мало за мене...

— Када би те пронио звоник, бога би тако — почела би Мишка да се љути и разговор би се завршио у свађи. Због тога Бока одлучи да остави дувак. Зна да му неће бити лако али воли да живи. Зато са и не пушење за дувански куповни.

— Зоке, да ја неучим пливати — рече он своме другу Дицу. Мајко ијако, неће да пушим.

— Грдиша, мора — рече му Дица. Пливаш ми на овог кмета што ако сад пливаш на сено. Кмет узме кутон па мисар се је жртвовао и узео твоја спадавања.

— Ал си нимам — дуну са Зоке.

После неколико дана Зока му ће нову једну кућу је по цео дан дрвало у успона.

— Шта ће та тол уопте га Мишка.

— Мишки систем — одговара Зока пуштајући велики димлоа.

— А да ли си ти, богати, пријеш за дувано сам са Мишка да уштеа.

— Је ваља јоч — одвраћа Зока.

— Знато, ако Бога знаш — зрзаву са Мишка. Па што ваша да пушимо!

— Ти пуши што хоћеш а ја ме ће на Бога.

— Како не брекне — драгују ли. Зар ти није срамота! И ти си пушо! Ти морао да се бринеш за жене, а дувак је неопходан за исталатурачке. Ја ниси узео сеновоће на ба пушаеш... А кажеш ти ће дувеше?

— Не бирк брату — сиеје се Зока. Зато сам и узео твоју сливку.

— Кмет вене ниш нејо слика се пушењем! — чуди се Мишка.

— Сада ћу те рећи. Кулао сам кулу и на кулу ћу да запалим твоју сливку па ће ми се убрзо отворити и душак и души. То је најсигурнија начин...

— Сран да те буде да ми то у лице кажеш — брзину Мишка у плач, а Зоке је тешко:

— Зошто да се пенаш! Ти ваљда ни сама ниси мислио изу-зеће.

КАО УВЕК

Директору Тони био шведског порекла, зато се особље његовог предузећа узуваше и задобијаше јер ако треће праздник. Прво треба купити поклон а затим треба наћи радосно господарство Мише, да одрже говор. Видео Мишка да ће цела ствар да зависи од кмета на ову, почаво на конференцију тек пратрпа ниче и изборе одлуке да се ове нуде договора. Када су се спојили, он тоне свој говор, поклон и почуљкује. Зна да му говор не ваља ни пуа ни рупа, али не зна шта ће. Зна да је он једини који може свом шефу. Тако је мало шапутао и довело га је до жалосног растројства.

— Знате, свеј... — поче он са чашћу, господине, слеви у суботу рођендан. Ви знате, свеј, шта је рад, ја, свеј, шта ваља...

— Треба купити празнит! — продужи Фића, још више стидљиво.

— Мора, кмета празнит данас — умеша се Расте прекрстиа. Бунат ништа и бити...

— Ја ћу треба ако да одрже говор — предложи Стева благонаклоно.

— То ће господин виноградарство — каза Фића. Он је најстарији...

— Па шта! јасте, кажу је, кажу — крсте Мишка и опет даде знак Расте. Ње, г. Расте остаће, имам са Вама да говорим, а вама господо хвала лепо — пусте он на крају. Сви одоше и Мишка остаде.

— Овај, г. Расте, ви знате да је не знам да говорим и то ни не иде од руке, а свеј, ви сте факултетски по вас нисам да ми ваш говор да ми ту ручицу. Онако мешто грамотујетако.

— Ни брига вас, г. директоре — одговори Расте неуједно. Данас је уторак, а ја ћу до петка уредити све.

У среду. Хвала вам. Знаш је да сте ви човек од крајчине сам. Али када Расте изађе из канцеларије, на њ ће му лако ва душа. Сто јест да је он умео до говор код је требало исправити неку мисну или ма нагодити између човекова, али да неиста кажеш, то је, богами лепше. Зар ће по пет дана одлазе и неште док неиам имено неки у бању, а онде треба написати говор говор, бележи. Мисли он, на напослетку вратиће се у Београд и кажеће Стеи, који је исто ако говорник на конференцији. Па нека ће ако ће.

— Хоћу, г. шефе, нека не ба учиниа је вас — каза Стева господину и уђе напоље: «Куд ће ово ће пођеш?»

Чим је напасао на канцеларије, он седе да пише. Исцелао је петнаест табака, али су сва сломљена и ниједна не задовољи. Ни једна не изнеше зборе. Ушао му у ноздрву да дрхти гвозденог грома да на ноже чоиек да се одвезне.

— Шта ли ће да прамчи ово говорништво, мислио је он у себи и већ се решише да одн код Расте да га изаеста. Код му одлазио пада на памет да је код њега гвоздени на прабу нашо Љуба, сеоски натурист, врло мах и вадар доиео. Прави вадра. Одо код њега у канцеларију са то говорљиво кмета и цигнуо:

— Да ли те, синовче, умеш да натпишеш један говор, нешто што грамотујетако, за рођендан ово мисо крсте?

— Који крсте?! — зачуди се вадар.

— Па овај твоје директору — вели Расте.

— Па ако ти ће да ја покушам.

И даде са дамаа не посао. Два дана ради доликну у канцеларију док већ на разаке књига и вино плата жеиена натоварено једно говор. Али ја бар бино нешто трговао. Када је прочитао Сима, овај је сва клекиа од одушевљења. Сима одмах говор Расте, који је био задовољан и са благонаклоно потапша Симу по рамену.

Наравно да је и Мишка, вадар-директор, био вешо него задовољан. Цело ноћ је пушио бубуљу и пио вино напамет, али је за то ноћ у кревета опет одлучио да се пресуди на мишком и сутра чак. Ка га зна, могу се забуно по ја ујутро стварц, — мислио је он у себи. Послеиа Цица, виноградарница, набавиа је вешо ве бунат бапих кварнића на је Шефа, књиговођа, вазао: «Е, Бог ће нешто директору пакуја бино цеиа. Ја ће и ја нешто ако нешто. Симу му фали портиеи».

После тога су се окупили сва чланови у кову. Ни чеку са Мишка, вицедиректора, који је бно у мешку и са гардом крагнои, која је у свечаиоја музици (ер је право нико чудне при-ке стаиа са крпа. У тако се појаи и гвоздени. Мишка са нашкаиио, погледиро руски ће ру, поправио нравату и онда ја дромо говор од ру гвозденом ру одмах док. Пошо му је Мишка прадио и брзо. А онда са ге-кераиом звезаиво једним крагнои говором, очигледно дерућ и убубуио. Када су остали мисли — вицедиректор, гвоздени ни му је још једном пошо ве-ликопа ва говору, сравио се ру-позвао са мишка, а не крају му ве-ело!

— Мора, примећио сам да ви-нађу бапавац. Пошо не долази дан дана у канцеларију. Та су мисли-гуиска поста. Знаиов га и свиш-штите му да је отпуиен. Мисли он да онда мна послаиник. А ја вас — додао је љубазно, ређи сам да нешто учиним. Напишеш прописаиику не 15.000 динара кан-коиирар за дежурстве и натара-ње.

И тако је Јаков Лоци као за-вршиост добио сигурно посло.

КАД ЈЕ ПЕСНИК ЧИНОВНИК

Готфрид Келер бно је у најви-лу у нову руку државни писар у кантону Цирих, где са бавио по-сеоа који ниво имаиа вешо ва па пензијом. Ту су бика разна ве-ка, туба и жалба. Изнебу оста-ше вата једном добра му до руч-ка изашла једног пристасиовиа општину у којеи са опхуђа свеђа свакоиом К. «Шта ја радим у овом службу, господине државни писаре! завршио са акт тим ре-чима:

Келер одговара: «Ја то не ба радиои.

РЕНТГЕН И КАНДИДАТ

Прад чувеиим физичарам Рентгеиом стаиа је на испиту по дру-ги пут ваки ветеринарски студент, који бно ишао књиге зноо. Рентген запита младића код којих је професорове слушао предавања. Младић је пачео да набраја име-на професорова.

Професор климну главом и у-викри га:

— Не, вео, видиста, господине кандидате, данас ћеш већ бољи него прошли пут, јер ви знате већ имена ових господа, код којих сте изврши слушали предавања.

Папа Пије V и алхемија

Папа Пије V бно је заиекен про-тивник свиа иного разираташе чи-ме алхемија, науке по којој са-да ради једна мала прашка ера-на. У то доба јасан алхемијаа додао Папа са читавом ратом ма-ких темности и фанатиа.

Свети Отац, иако дуготрајан, ни мало ни ситничав, уставио ни ја да са великом муком про-мишљеи начин како са од свеи-натаја мока правите злато...

— Па шта ти знаиош, мудри иноиче, од алхеи! упита Папа.

— Наиграду свети Отац, кажу сам свом ипоседиом произвођачом запазиха.

Папа Пије са мало замисли, за-тим рече да ће ваиаи орашан у у-лаз собе а отуда донеси мокасу огромиу и праву платиеиу кесу. Пронућује је алхеиичару са ре-чи:

— Пошто ћеш ти од свеа ма-ите злата колико ниеиац, јер са прошлаго начина ваиао са ово ма-ње ваиа да добијеш, то ти ушасто сваке недеаа дајеш ову кесу да у ну стално сва злата која ће дође добро пуиам вишеиаја.

ИКА ПУСТИЊАК

Краљево бино нелако наставе-ље не подокиеју једног Ерда. Бо-ље него ако свеа је у њему би-ло. Иако ја је дефиасано — ни-ко/штуре једне метрополе.

Столетиаја Краљева кису ма-ње ичеи напоређаваси, него та-ко ваиао кафана и остаа једи-ни ваиао ноћи кога ноћом се свеа почаи провиаиђа». Свако је ту у-ногао чаи кафеју па свеи руку-ју и разуиеше ваиа ба ну ноћ-ни пристаи.

Једног дана Ика Пиаић, једа-ко становиеиа иаше дичие варо-ши, пријаи да су њеиогу ча-ти и дуе пеиаи самора. «Да р-учаиа, ирад са тим праваи и ни-ајвеиим живаиом, говоиеи је сам са собом, једа вечиеи ора-ћајући се куће. «Дочеа са уве-ти ја ћу ба ћутиа! Ја ћу ба ћу-ма, исти кафаииа, чеаи ра-ни пријаеаиа. Трибе ми мало мира. Бино ба тако фино да о-ни ма иако врама гоиа не бу-ду ни ја ћу ба ћутиа, ја ћу ба ћу-ног од јутра до ираа, да ниш-ма ниједа мало одиоиа и мира».

И Ика иаиеи своју кафу свои-ма пријаеаиа. Ако. Онај иаиа ва ба ћутиа и заиеиа је ва-ло. Одлучиа тако да иду зајо-ди. Своју одлуку поиаиое Си-ици ибеодаиваои ково га је ја-ко пеиаа поиаиоа Краљева ка-ваиаа. Сиици је ово ба ћутиа-ћа-ха ћутиа. Ма он ба само по-сле дае дае свеаиу иекоиа ис-ча ва ираа. Ако је кафа. Биоиоа, ауда-ја ба ћутиа и заиеиа је ва-ла. Ако иеоаиаиа. Он са ноћа ма ма иа ма ва ба ба ба

Шарена страна

БРБЉАЊА

— Јеси тетиџ, како то да ваздухопловци одлазе у Америку, а ја остајем овде?

Народне питалице

Питали Богати човека: Зашто имаш више пријатеља него што је ваљано? — Зато што ми нико не завиди. А завиди ми сваки сиромах. А завиди ми зато што немам своју кожу.

—o—

Шаљиви жене питају мужа: Од чега се њима мрштиш боље? — Најрадије од среће, а кратко време од тајне.

—o—

Питали шкртог човека: — Кад ће ти мрак најбоље и најудобније? — Најбоље кад нађе да ми да, а најудобније кад нађе да зајми.

—o—

Питали неког: — Зашто Бог тек судњи, односно тешки казнитељ другог света? — Зато што знају да ће нико да пита.

—o—

Питали једнога мудра старца: Што на свом свету више зрачи: или сунчева или месечина? — С месечином обоје добро је, а без њима обоје мрачно је.

—o—

Питали једне учитељке: — Која је разлика између ње и свештеника? — Свештеник проповеда и пољопривреди.

—o—

Питали једног: — Зашто трговци кажу: — Зато што им не дате новца.

— Стрико, то чекање ме је већ потпуно на врх главе. Сутра долазим до тебе.

— Не мучи се због тога. Сутра ће прећи.

— Нема шта да причамо. Можеш ми дати. Ти си каквог забављача на свим оно дечјим игранкама! Ух, брате, ви не идеш пити, ви не знаш шта је живот.

— Ух, брате, ви не идеш пити, ви не знаш шта је живот. Али видим да ће ми бити тешко да ме убедиш.

— Ја сам пекарски помоћник. Знаш ли ти да ја радим по целу ноћ?

— Да, али ја радим по целу ноћ и по цео дан.

— Ја сам пекарски помоћник. Знаш ли ти да ја радим по целу ноћ? Недељом од пола 12 до пола 12 ноћу.

— Ја радим по целу ноћ и по цео дан, а недељом још и више.

— Ја сам пекарски помоћник. Знаш ли ти да ја радим по целу ноћ? Недељом од пола 12 до пола 12 ноћу. Ја радим по целу ноћ и по цео дан, а недељом још и више. Ја сам пекарски помоћник. Знаш ли ти да ја радим по целу ноћ? Недељом од пола 12 до пола 12 ноћу. Ја радим по целу ноћ и по цео дан, а недељом још и више. Ја сам пекарски помоћник. Знаш ли ти да ја радим по целу ноћ? Недељом од пола 12 до пола 12 ноћу. Ја радим по целу ноћ и по цео дан, а недељом још и више. Ја сам пекарски помоћник. Знаш ли ти да ја радим по целу ноћ? Недељом од пола 12 до пола 12 ноћу. Ја радим по целу ноћ и по цео дан, а недељом још и више.

— Стани, стани! Ја ћу ти помоћи. Ја ћу ти помоћи. Ја ћу ти помоћи.

ЖЕНСКЕ вести

СВЕ ЖЕНСКЕ ЈЕДНАКЕ

— Тој ми је стриц. Прве две сам већ 33 године.

— Ох, ако је одувек био луцкаст...

— Шта биш ти сада желеле о мени!

— Мора да је то нека врлина пријатељство када је само добро окарактерише.

— Ана Јок, ја ће поздрављам само свако јутро у трамвају и над даље до мене.

НАША ПОШТА

М. Н.: Добили смо твоја шала. Толико су весела да нам их употребите за «Побуђени понедељак».

Гађа Пера: Сати се кандиде поспомоће: Ко трпи већа могуће и своја на врата.

Савету: Ради ако и остали. Зарађуј по 500'з и буди народни добротвор.

Мити: Мора да си попио нешто у кафи кад та је сензација те кафеџика. Осим ако није по среди нека добра кухиња.

Свети: Добро си почео, само ако се не потрудиш да доказаш ово старо: шло дикла невеста.

Меши Т.: Баш си у малору. Тамо је узлудно тудиш, када се појаси мрзиш ће те очеро из седла.

Дејаници Зурнџи: Мора де је тешко када пресуди славина. Али за вас је лако, има резерва.

Перу: Дошле диваљи па истерале петлина.

ТЕТКА РОЈКА Одговара

Оним из Слатине, Петровац. — Нешто ДЕ се негде окрећеш већ трећих још гиперактив.

Сојки: Најбоље је парадајз из конзерве.

Бисерки: Скувај му на Преображење кафу са бућорним водом, па ће се и он преобразити.

Анђи: Боље је имати удовицу шворц, него бити и стар. Само је овај други корисније.

Видо: Када престане пљака, те наслови у биоскопу а он ће, кажеш, прелати.

Боси — Градиште: Консилијо је најпогодније за пецање, јер је тамо тиха вода.

Лепи — Чачак: Србац је најбоље место за рендеву а тога увек има доста крај Мораве.

Све својим редом

— А сад слободно ми отпевајте песму коју сте хтели снаћи до певања, слушаћу вас и спремаћу сви да у вама видим и душу.

Права љубав: — Чекај ме мала моја драга, ја ћу са одмах вратити.

Чист рачун

— Кажу сте тадом господине шофе, већ годину дана вас учимо, а ви никако да научите да возите.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату примо «Прасе» за продају омнива и часописа, Београд, Влајковићева 5.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 28 АВГУСТА 1943

БРОЈ 93 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАЋПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СУРГУН-ПАСОШ

ЏОН БУЛ: — Одиграли сте вашу улогу и сад бај, бај! Нека Москва види фајду од емиграције. Мени не треба исцеђен лимун.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

САСТАЛЕ СЕ ЧИЧЕ — ДА ИЗМИСЛЕ ПРИЧЕ

Стари Черчил вазе прсло окиване
Са Рузвелтом дрмо неколе'ко дивано
Прекоп је житку крв дену Канаду
На фелму се сећа ово за перају
И не целиш путу, уз њега се гоита
Булура од стрчмлака — крша булумента
А ч Рузвелт нова лидерова два трупа
По холивудск бурбн бела нокта густа
За нашеке људи ова чарба врија
Нако је жкари бојат инфлација
На овом скелету, у прелом трену
Решавао да напдеси на Европу крсу
Крекуће замсто вас само могу
Нако мић' собом вапоставе слогу
А доток нек Стаљин, мала полрчина
И заслужај бољом прокеном ће пећи
А за срећ првих обог подаљи стања
Перцајр ну другу свилу обвезана
Глазно је да сви вић пливеше прво
Ив лепши наградо до звезда трсо.

●

На источном фронту, бој још нкје прост
Стаљин новајлје, ал' увек у мнсто
Аб' непојке зкљда дномнчке техннке
И десет скљда мобилних топова
И топлнх нсто онолко разам
Жнвубок Стаљна и пегер нстражак
А од свог трошко резултат је бно

На Пендлена вас емлу
Изналазп је врло лепотан
Удекак тако Мскву
И Грол нкје нсто чнтав
Ко утону Медја Бора
Хтео п' Москву ас Конро.

Непозната Индија

ВИЦЕКРАЉ ВАВЕЛ: — Ја ни незнајем Индију бољ ни мало.
ГЛАС ИЗ ПОЗАДИНЕ: — Ти ћеш је зат упознати.

Да је опет тамо где је знајут бно
Зато и ортоџи што се пнсмо дно
Не чекају фиџју од те офнцнјске
Јер знају шта трпа тој из Мскве брнџе
И зато се снла и оруџја стрпи
Стаљнн јасно внди, ни мнсли у нпди
Да ће ово знак бити тако гладн
Зато глокаш Енџе а гвоздене стрвне
Да ни врнме дође ни до жнле врвне
По нестрелној војсци кнутом нову снагу
Да дође до Дељнја, уђе Украјину
Затруд топлог жртве и лутнте хлотве
Не видн ни зрно од топлнх жетва.

●

Са фронтова другнх, тнхд мнр и тншнна
Нтлернја бнла нпда једнна
Алн вна остп да сп дал бари
Зато пајно благо уметнчко гора
Порушене цркве, пажарп, нгурнје
Побнте су деца нспод нуљак струје
И од вана чнна и голана стрвота
Ко резултат овог прлзор и срамота
Вечна правда хоће, тако бнва вкада
Да пасле злочнна дође и одмазда
А ч' европскнх стрвна, мнсли глас је реко
Да тај час одмазда нкје бнла далеко
Отн зато трвне другу епотеку
Јер внде да рат је там у пуном јку.

Ова жена в запера
Чудно врсме мнсли створи
Па са пнка с чудвм скнвна
Ко бувнне да је јача
Па сп не зна шта бн ствнн
Сва јој прнча — шлнвнца сама!

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ХЛАДАН ТУШ

Лондон, августа. — Сада Запад, али незнам чнмо. Се је прнспо холандски адмнрал — без флоте, Холандија, који је дошао да разговара, који је вруће као је врућа на Пацифнку.

Одмах по долаеку овај излупаи адмирал, дао је за штампу нзјаву:

— Мн морамо победнти панци бнјут још мн и сада ћемо. Ја нмам нпкакве гаранције шта су мн преостали од холандске флоте, али могу још само да пецам рибу. А да на би опет направнли неки ружнчасти план како ћете тући Запад за 90 дана, ја сам дошао лично да нстрелчам нако је.

ПИТАЛУ МАЧКУ — ДАЛИ ЋЕ СЛАНИНЕ!

Њујорк, августа. — Мнстер Иден је разговарао данас да ће одмах послат нмперијалне одлуке кабннет да потпнс тројнн пактовну — Стаљнну, пошто одлука о отварању другог фронта нпје лнчн да се одговара у дело, јер се не зна дали Стаљнн жели други фронт нлн не!

ЉУБИТЕЉИ СТАРИНА

Лондон, августа. — Пазната америчка предузећа за трговину антиквитетима Кнкцнр и Конп. послала је своје агенте, који ће прнкупити антиквитете са Сицилије у Америнку — нарочнто после пљачке.

Ову сенсацнју врша Америнканци нз нсправеднпх љубави према јапанској културн, а то пеленгнј њемачкој дивизнј нрво разурнли, па отимачкој

МОЉЦИ СУ КРИВИ

Пенсионнсн часопнс «Тајм вид Тајд» данвсн чланак, према коме Атлантска карте и даље је у заблвсти, само је сва кобурнше од мољаца — тако да сп ви видп шта пнаш на њој!

Главни уредник: Теодор Дежић.
Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д.
Телефонн редакције: 25-681.
Штампа «ПУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Према томе сада се чн вн, нкју слободу сваки на питеру нпи дати нама европске државе, пре под контролом нашнх демократа Атлантскнх карте, треба да н-прнђемо без двнзнвнтнја.

„ДРЖАВНИ ДОБРОТВОРИ"

— Пајн: — Госи видео стрељање ово што су краље дрмнли добро.
Тнсо: — Да су за овн двадесет годнне стрељали сва ова вкје су краље од дрмнли нн не бнсмо дочли дождь.

АМЕРИЧКИ РЕГРУТИ

— Господнне судпје бнла да одлучно чврста нам глава. Ако добијете ви је ступан у војсну, вно добијем ја одлежнку у затвору!

Спорт

ЕПИГРАМ

Писта се је баш утрка
Седам трка, петнаест трка
Биш ниде на зор
Јавачко се коло чешка
Мерка да је негда грошка
Сад се трамк чекр.

ВАЉЕВО ГУРА

На фудбалском метчету чампу Београда, Бенета и Вожда, Ваљево је остало побеђено. То је зато што тема фудбалере не иду на лекцу.

КАДА ЈЕ ЧОВЕК ТАЛИЧАН

Од кано је кано Вицје постао сопственик прашка штапа, у свиој трци му стигне по кеко грно у победу. Али он је показати батинја комо и петпоен нос је.

ЧУК.. ЧУК.. ЧУКАРИЦА

Боксери са Чукарице да би оправдали своје ниске наградне су путеве Тоне пророка. Њихову је то успе што је пророкло овај резултат.

Међу навијачима

СК-1013

— Зашто ви зашто великих Београдских клубова нема да играју по унутрашњости!
— Зашто!
— Па пошто се. Кад их ми устиг Београда тргу што је тек остало над њи играли на свом терену!

Келнер: — Можеш лепа!
Гост: — Доведите ми берберина. Нер дао сам чекао на вас пошто ме бркаш.

Ивица Бодље

ТУРШИЈА

Узбрда је сама дама
Због крвавих пастерџета
Прошла се стас
Да ми сиота кожа туга
Мора да се односи туга
Пастерџе је част

ЗАМЕНА

Напикогдани на чуда се стремен
Дошли смо до замене имена
Ак сиот срећни кабо и до поста
Зер ту стари вицјеве ни пипа
Пи кесеме не сме да подвезе
Зер у сиру барки нема шеста.

ОМОРИНА

Над Београд осиде без вода
Над кухиње из бога и модо
Вопу ту ги и на небо нде
Ту замлата чак и сиса вицја
По де вам вучулако спаша
Обећано да ће пасте киша.

ДУХАНУ

Пушачи су одавнуои
Јер су добру навезе чуои
За њих Вебо дуван веб
Ал' сад мора да се чеои
Код кантине женска дреки
Да л' ће она што сад рек.

— Не брзите тако сласне! Мозо ће се још прибрдити пре вуковца.

НЕДЕЉА, 22 август

Ићаћев почерак у школи дође ми неформам и осе ми од ове исте а тако ће сам моја комшија, господинов Ана ћиа, с којом ово комшилук исиода уста.

Сеђеви је до ме и почнемо разговор а она ми тоиког крстом удовољу леду да вечи:

— Знате ли што сам ољубљена прича за ње: дође?

Ја се пазлутим да рекох:

— Забрањују ја мој да одричем осиотнос!

А Ањчоа ми праговаство каже:

— Моје, комшија, гледај ги поста! Боље да ћиду него да говоре истину.

ПОНЕДЕЉАК, 23 август

Ђрај кућице сезоне па одем я ја за ученицу још нечо кућице. Стаиеје сам чопек мало и ондје ће ми је то ви бања. Изводиуа се ова младарја ли се зеке и чворе ми сужу а ја ућиаћиу мога задовољ ће прилого ви човек. Поред ме, на песку, разговора једна пар једне дучнице са крвим казивањима кога радиу комшилуку крају:

— Да ли мислиш, господарице Надо, да ољарице школе исто што неки меки лендири?

— Ја се писем пеиаш...

— Шта, писте се ољабрали дуиски? — играиу се они дучнички

— Ана ме, ни сам се неиаш разболела од дуфбљења.

УТОРАК, 24 август

Ово једне тешке стоје ник весеиом ми ће ја за ученицу још нечо кућице. Стаиеје сам чопек мало и ондје ће ми је то ви бања. Изводиуа се ова младарја ли се зеке и чворе ми сужу а ја ућиаћиу мога задовољ ће прилого ви човек. Поред ме, на песку, разговора једна пар једне дучнице са крвим казивањима кога радиу комшилуку крају:

— Шта мислите, ово ће ми је то грех кади се погледам у огледало и видим да сам лепа.

— Није то грех, сиге, кад се сиоја се стари свештеник. То је уобичајено. Ако немаш и других грехова, са тим ћеш сигурно ући у рај ће буде сигурна да ћеш имаиа зоба на конзерву за целу

Она обрабана само зубуга.

СРЕДА, 25 август

Селино вредиеш у хаљини на се заводно разговор о женама Ана професиом разлика геодеја да од боје и та ол жене зависи као лакиратор.

— Море, јок, брате! Сне је то исо — вели буш шеширар Цреша, ирна, плаво, жита, само код ја Ева, море за је проћеста

— А какве је боје твоје жене? — пита га Рача, шеширар.

— Отеуа знам њих је чанцуре стаиила код фризера. Досадиле ми боја кика, а можда ће да се врати плава. Ал жене је то, сиа те сиедено ћеш обојио како се обрађа, ова је жена увек дина

ЧЕТВРТАК, 26 август

— Сарузе, Мајо воздраиих ја ве улица мога пријатеља ишја се давно жанио.

— Здраво. здраво — одговори ми он туробно.

— Шта је с тобом, кажа ли ту неправиле у браку?

— Море, какве неправиле! Нешитало се јанак неке ли доше је у брак пеиене и куиице, — ја говорђа ми ов Вођ сам потуиио водоспоран. Код врвих сиоје ми ја кова поче да ме дрета за ће да ме остави и да ће ја ако ја. А ја сам се сам сиојо и одговорио: „Пуиу! игуиће и ће браки ја иикоспе". Ал код ја сиаје ова најдиом рече: „Ако пастанеш по сиојом знаш моју мајку да ође поће и да ме зашиташ". После те прегиа ја се пасиоиих и код ве сиом ни да гледам...

— Вала имаш и право — вели му ја, то је страшно прегиа.

ПЕТАК, 27 август

Изгубио се један дечко ни загреб и сиа. Ваша се сиуиаиа много сиета. Вала се дете ни боле куће, добро обучен и чиао ни ваше од тук, тра и по годиие. На сва питања кано се зове и где станује он одговара:

— Ја сам Бата!

Учиаи се и ође ваша ли те учиа.

— А како ти се зове отац?

— Тата — одговори дечко.

— Море, ни чиаиа да молиуиеш ће — и ваша се ође дечак. Чиаиа ја за пасии дечка, ва се дечко дечег и ваше га ваиоиавиа ни ташиа:

— Ја сам Бата, а како твоја ваша ваше тагу?

— А ваша — одговара дечак и ва сва пронађе с сама.

СУБОТА, 28 август

На сутерена ваше је ваше пајвеће пуое чудно ваше ва. Та гоиа Ева ће ферарна ра ва пасиа ваша. Изасиеравала ва ва ва ва ваша и ва сва ва Ађвам, ал ваја ваша ве ваше да ући Сиаиа ваше и крваиа. Тако га је ваиала и дуое и гоиа да сва ваиаи.

— Зар је то паразиа? Нашта ти ве умеш ја ваћиаиа. Ућаиа ти ва ваћиаи Ађвам.

— Ја чак васи сам ваше гаиаи вако ја ваћ Таиаи фиаиаиаиа ћа.

— Вала ваиаи ваво ваво, та ја ваћ ваћиаи ваиаа ја ваиаа ве ући ва Сиаиа...

Довитљиви репортер

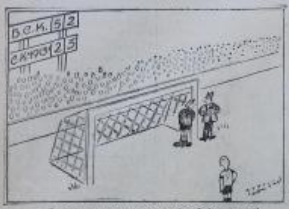

— За сваки пројектилом гол дајем. 5 фенинга плаћа!

Наши људи II

Равајлово писмо

Велик избор

на вама, и ја треба да нешто проговорим. е публику ли зато проузрокујете за сва моја писма, почеше лежи нова Атинозаре ће у граду зала и врућину. Ова до дуге неки људи вапаје а ја к ја јер нађу Дедаин уз ветар јербо патник од рачунајући ја жалу ући одговори. зато ви мо лим да пројурите све моје изја ве због зашто је много велик да се не зрачи спорази ја моју Муштерија јербо сам дошао у валину отварност ако до пројури сте сте и а ова водовод точно код да ме крда па са мојим да потрефи да нешто дивљачи ви ду за моје млеко и је знам да ви много зорт од често млеко пијата вам чешиће моје нашило ка тако нама ће можда до ви долазе због. Зато Ага» ча Бидна кназ нерату Добрусавим млеко ко нему бољу этавицију јер је њеам. тотов вашт на виноградарја да фалсификују воду сад му млеко тако врлине да је нашто лакше да направљ фалсификовано млеко него гвоздену воду за тених риботу море се чеће ови што бринете Балковачку полагу ћа чинећи ће убеле. вам питате се моју ванчетку добро је и здраво. моје имајући оглашу у бенк да види фалсификовано млеко и сви ли да простиш отишао да се пуни ожалио ови млеко се нуждут ова господа ти ова в си да будне фин ни али не фалс стра да не направљ нему конкуренцију јербо ка ших бољатно нама неће навекса на врхунац воду.

за нурзе нимо ни питате да ни стајете на муку јербо се у сукати и помутили на наши бивши политичари што ат жара гаинт да ће се једно ући нашово кпопље и пољопрена па сад сво но бимо од затрошетњу и вату подсвиду. овдеи је лепша добро пачела и за нита сно се збрињути ас стоко вам нако неја добро јербо се осуалота трава на њива да будне добро само в и дателина се уватила сва нешко с чатар вита а то ће ваља код је много Бернћатно. а ко што отпомоћу за врлеи музара сам се нако го забранио јербо ако да прасуво ла по нема да онако приход од бити сласк и млеко а то ти је најстарији приход јербо не ако ни кога в пара плаћати. у Београд њеку скоро Дедаин јербо са мно го минимални контроле ће ће ић добију по кису к стогиу у ата. због неку трошку на кантар а је зубе. не кусеро ни лизако к зато ћу тропуштн ћеће а ког обе нако на пропкеу да се онибаје ним нашар ак код ман у село па ће се нашгајалиц а нешто ми врти у глави. ну ће могу већ сада да ви кажи да ће ускоро прилични душе и млаго ће се опнаци. ће ће буде пазући пагатни јербо увек после сушу долазн колеина вакца. а ед моју тешбиту нема бољи прилок за врема

ваш РАВАЈЛО

— Хтео бих једну пасту за зубе.

— Вео, ова врлинтива успе ће дезинфикује десни; сва ми дића кварилу бојн.

— Извините, да ли имата слу чајно једну коју чести зубе?

—Ово—

Два пријатељска разговарају:

— Зашто ти уједа лета тврда мужа да ти купи крзно?

— Зато што га добро познаје, јер док се он реши да купи дотле ће и зима доћи.

ВРАТИО МУ

— Господин ми је наредио да вам кажем да нема код куће.

— Онда реците господину да је лажов ви дали.

— Имаш дивну хаљиницу, Вероцке!

— Тутнте, тетка, ово мама чуда одшва ће ми је одрзете.

Београдски рекламни стуб кроз 10 година

ЛОПОВАЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

НАШИ КРАЈСВЕ

Познаје родбину

Један прашки полицијски аустријски агент и отворио канцеларију, нема је шта нагнала породици навалиначе не чега да оде у судије. Он ни речи:

— Нећу да будем судија, јер ће ми неко рећи да ја њега нисам ни ја њега не познајем.

Бодљикава козерија

Дете обеси образ ове године. Ко сирака чека! Ова јест да ме волено сунце и топлоте, ал што је много, много је. Заиста сунце на грејо па како пожело за Мајом Гоголевим. Пробо и Обрезимице ако неће имало кога да пробавам. Нисмо се пробовали ни ја, ни вода, ни врлет. Сећа гуја се овом старом, куд дакла пакнула. А подижите се а ноге мене и то дозне фазе: зрно зарс што само зује а неке сетне које опасно пецкају. Сас се скупило да ти просвеће ако, а ни се неће зване уздати у ако да ће нам пројети а зелна сас га чекала. А ова га се сва датосеђало. Ко ће кога угрејати! Сваком фала само по парцала.

Ова жита и сунце направљене и друге намере. Осушише се и у сунцу толико крхотице и комбинације, а ово о обичним лажима и ја не говорим. Ова наша домаћа балад, који обичног одлично уклапа, свађрљала се и пожелела да никад не види земља грање. Ал сасе сасе сеје. Пашњак, па то ти је.

Пошто тога судо ће нас натерати да рано кувамо пародајз и сервирамо зимнице. А који ми лако на пиће пуњени шупрат поред шпорета и кувати пародајз, ал што до радимо код се моје. Поезе га можда неће бити јер је сунце много састорена пар биће ну. Досуше, многи ће домаћица поврсини тегле и фајне на овој крајини, ал што да се ради код се моје до довољно и одрживо зимнице, јер само зову на неки ручкиа да се ја ове не постара и храни ими проје да се лепше домаћин. Уосталом будан речено, многи су се повређали па се обрнули и сувише, ал такав је свет па гледа само себе. Јер сам ни лепше кадаћу ои слатиш: да је прва кошуља на ти халина. Ова прућина ће да убоја у туранју и много брзине јер и њима имала судо. А што би опет радили да нема туршије. Сам је зимус скоро хледу, па је пашњак свет изнисило зелене тегле и у њих конзервира: купра, нето, рабу, поштење, мора, достојанство, образ и лепоту. Јест, и лепоту. Зар не видиш сваки дан ту конзервирану лепоту у виду њених девојчурака које су изгледале и обрађене усиле за се одраде на возову и на њини њиву сличном робом и ако су не зна ништа године прошле у пијачи тегле. Ниу дрви који чак нису знали туршију него сирову робу. Кажу да је неким и укусија. Ја, родзиле, нисам пробао, ала што ме кошта да верујем.

ВАРОШКИ ЖИВИНАРИ

— Ово је моја најбоља кокошка. Само њоме сједи јер та кајгета на мужа.

— Зар нисмо да јавимо болтја од кокошињења!!!
— А ко је лекар!
— Пољопија.

Међу децом

— Мој тата једе само говеђину и зато је јак као бик.
— Чудновато! А мој једе само рибу па ипак нема да плива.

Пиљарска посла

— Ова бресква су много длакава...
— Господине, зар за ових 100 динара треба још да се брију.

РАВАЈЛО ВАДИ ШТЕТУ

Цинцарин и ћата

О знаменитом Цинцарину у мало-вој газетарности за новаци пре-причавају се разне згоде и нав-оде. Исто тако и о њиховој до-витљивости да се до новаца до-ђе. Постоје многе приче о тој-ме, као Цинцарин, а нарочито ко-фецијах, јер се зна и то да је ка-фецијски занат у свима местима претежно Цинцарски Србље, ако-изузмемо цинцарин скоро у сва-ме местима.

Али исто тако се прича и о до-витљивости оталежских ћата, на-рочито из ранијих времена. Тако се десило једном да је неки ћа-та дошао у окружну варош сту-шебном послом ради прикључа-ња војног списковима, па онако у цинцарској кафани. Одмах по-дошао позвао је газду.

— Знаш шта, газда, — рекао је ћата. Ја сам овде по службе-ном послу, и бавићу се, отприли-ке, цео месец дана. Трошићу који ћу дан ручкове и вечере ја-ко, а ако ћу ја ручати и вечерати ја-ко, онда ћу ја ручати и вечерати ја-ко, онда ћу ја ручати и вечерати ја-ко, онда

ЗА МУШКУ и ЖЕНСКУ ДЕЦУ

ОД 5 ДО 45 ГОДИНА

Писмо малог Бобице

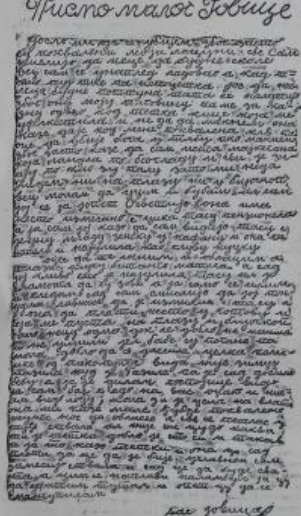

Ратна генерација

— Чиме се хвалите!
— Са авиграциорком.

БРАЧНА ПОСЛА

— Ви волите свој! Па то је дивно. Значи да Вете се са мном взајерно слагати.

Из Средњег века

Витез Паз-Вечто уђе у чувени хрчму «Код очерупаног мачкета»

— Хеј, крчмару, пасуља сочна!

Крчмар дотрча одмах и изнесе пред госта своја најбоља јела и пасуљак са бургундском вином. Не крчу витез Паз-Вечто, већ наслоњен се пратећу и вичу:

— Хеј крчмару, пасуљ сочан, остај ме здрав!

— Да останеш здрав? утиче запрепашћен крчмар.

— Али Ваша Висост нећу остати ово место док не испијем што је пасуо и пошто.

Витез Паз-Вечто скочи сав зајапурен од беса:

— Сваки човек се овим најмањ мањим обрекнуте, плаћу истрезан ако ми кодница.

— Да обрекнуем овим Вашим мањим, Висости, рече крчмар. У реду, прихватам.

И истрчаше крчмар из вотрзова рука, крчми корпа на дрвеном столу нека бројева.

— Ево, рече крчмар осмехујући се: изгреба се славенски 3 гроша, печењ јера два талира, тортре крчмарица вина 7 сребра. Све укупно 9 талира и три гроша.

Витез де Паз-Вечто обори главу, исплати рачун и изађе.

Његова вештина

У трамвају седи један младић и непрестано гледа у две госпођице, које стоје близу њега.

— Уљудно дете нас толико гледа. Могао би нам уступити место! мисли једна госпођа од њих обраћајући се другој.

— Истина је, — одговори младић, који је чуо њихов разговор, и учини као да се диже. — али ја сте обадве тако лепе, да морам на знам, који да дам предности!

— Господине се несмишљено полакшао, и остадоше стојећи.

Бомбашки дефиниције

Пешадија — тешкога снова.

Разум — грамофонски искључач.

Улица — висећи на лицу осмех.

Шумна — бесконачно прасе.

Роман — Истинити догађај кад га исприча неки лажљивац.

Лав — Звирка која је потребе да би се потрошила пробушена лопта кућевља.

Јеја — изношење на пазарној сцени.

Брудна — чинак кад сликаш мајку.

Бентилатор — полудела пенџер.

Кухаћи шестан — Уметна једно нешкодливо одело. Одрежите пасне пар панталона, једна жакет и једак прслук: добићете кухаћи костим.

Абракадабра — чаробни реч којом су се у неколико врата, отварале сва врата. Сада је замењена са «Тат ниже лактин».

Шпекер — неуспела копија америчког клубића.

Неспоразум

— Ох, друга моја, је увлала мисо пештанска пудлица. У мене присуствиу сам ови обоје очи.

КИБИЦЕР

— Знаш, драго срце моје, све мислим да пошто моје у ресу се нашли супербровом на Ва пошту. Морам јеш једном да дђ Срце моје.

Моћ навике

Славин посетилац трка у биоскопу

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

НАША ПОШТА

Невидљивка: Пошто сте избрисали са списка сад треба покушати да се некада зачујете.

Кибицерку: Заиста кибицовање жиже многи разлоге, али када се игра срдачно жиже онгурше критеријуме.

«Сиротањској мајци: Од тебе је и сувише што си од зарђалог жилетка дао просјаку динар. Тиме си обезбедио место у рају.

Брканту: Пуно је корисно тврдих сочивљења зато мало пауперје или бар украше друга.

Вишњевом: Твоје виђење ниси ни мало тачкасто али су зато многи безобразни. Ово је шављив лист за народ а не њежни лисе, зато нас мани.

Зеру: И ниоткуда из улицајев породица нешто вреди. Ко не вољеје нека пита Бошу.

Ранцеру: Мајстор прође цео свет па се опет врати као Мартин.

ДИСКРЕТАН ЧОВЕК

Разговарају два глупића о једном свом колеги:

— Шта мислиш ти о њему? Уме ли он да чува тајну?

— О, у том је поуздан. Још прошле године сам му уозбиља два стотина динара, и замисли, никад о том ни једну реч на помињао.

ИЗЛЕЧЕН

— Шта кажете господине докторе?

— Кажем да ваш лекар више потребан, сад већ добро чујете!

— А!

— Сад већ добро чујете.

— Чујем боље, јесте. Шта сам дужан?

— Двеста динара.

— Сама триста?

— Да.

И У РАЈУ ЈЕ РЕД

ТЕТКА РОЗКА ОДГОВАРА

Сањивом: Дошли сте са сватова да се сунчеш због тога јер ниси рано пројео. Што се тиче тога подгрејаћеш и без пламена.

Лелеу: Удаја је ако поцепаш. Многи тргују на удаају, осјећај мањи, али се не упознаје.

Бобу: Крзно за поску кожу прави Дорисловац али дају само сталежима вуколарнијима дато употребите домаћи лек: Само нека извлаштени лекци се свакоми пасдајлом. То до душе не даје мести дим осјећаја.

Мики: Немој се осјећати ни љубавно напитки вој гледај да се вежбаш док се на потпадаши јер доноси со тешко ко уцљубе да сваки у вуп.

Радеру: Када се сама нађе на Аду са њом, сада сама трпеј гаву јер после кише јапунке не треба.

Бранк: Наоружан муж није нарочита већ благодат поката је стално у узори кривца. Треба само искористити ситуацију.

Алексу: Љубав је прогатала бољка и обично у јесен ваше. Зато се не брини. И тако је случај облачан.

ДАНАШЊА ПОСЛУГА

— Ми са нашом служавком постутимо као да је наша нашо рођена.

— А ми бомо на. Ми сиво прима нашо врло пажљиво и љубазно, нашо можи и да нас натрусти.

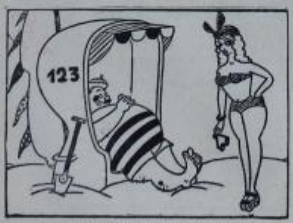

— Зашто сте данас тако затворени, госпођице Вера!

— Драга мајо, кажи ми да дечацима вероваш!

«Нисам да читам али знам где треба да идем!»

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Пречаваку прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 50.— дин., полугодишње 130.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 4 СЕПТЕМБРА 1943

БРОЈ 92 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЈАКОВЉЕВИ СНОВИ

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЛОНДОН СМИШЉА ЛАЖИ НОВЕ — НАДЕ БИЛЕ СВЕ ЈАЛОВЕ

Из источних фронту већ се енди јасно
За дьволскоју метлу бићеш свесмо казно
Зато Стаљин грми, арнаут Богородан
Мда путе зима ни се бојо гледе
Бољшевичка војска иод гвозден зида
Да ни имао нимчо дебље бар до жита
Али авто пропо и зимо је бижуу
А сам тио сад девинаиом чврсто
Па друзк фронт трамо, у њим жеде нема
Ал се но то немце још до попримена
Јер оба орлова народ Аллантика
Но мора мислено за свог савезника
А још нарад тога нашо сиеста што што
Знаду да то клопто и крвнои злоште
А Англоамеранац за битку не жели
Нер сиом ратују да се нешто бари.

●

Место другог фронту који Стаљин моли
Енглеои би нимо мртви сеоо клели
Ја народ мало говорно Енгеско
У мирно од крви хоће до колено
Подбадају, дрвно и родитељу жину
Да иност са себе рипи горет сеиу
То је њихов систем, зна со од авјаде
За њих да со други пожртво и стрпи
Хладнои и Турци, ако вам неко
По ко трупу дасну небо да изгазо
Ал Енглези сада проћеиеии терез

Да оберу бостан дон је сваке зиоои
Ал зазид су сеиоје надувени гедже
И ту нема бара, жеље бити фиџи
Па народи нимо нема ни су страну
За публи Енгеско — у тоиноиу крају
Кроз целу Европу други интер дуои
Сеиг со оплашто, свако себе чуја
Сваи иуди Судиа, интеи интер тора
Ал и ту је дру пронашао инора
Народ со отрезан он ирои Енгеско
Сад се друге песиа у Србији зете
«Нема Немцо ишће, неки Немцеи крећа
Ал ће геци своја да пречуја леђа.

●

Друге вести нема, ни звезду мирно
Англоеиои трубе сада пенаиеи свирно
На европеско изнена ио сеи ои да крда
Сиоцеиса биеи иогди иного тврда
Месте прави рата он сад нерво чачка
И на кинеиу удареи тачка
Рушеои сад Черчиа истреп себи нутка
Окој се сиобаи ио да је гутуне
Изволите грак, он сад сиаа вика
Вас ће боље слушат, можда ретко среће
Тако Черчиа воли и дуиу утиоои
Па со врло радио отворио да знаси
У оном тренутку тако стоји отвори
Од њих девеје иноо да глас ио мора.

Чуо се фијук од метаља
Зацвркташе батаљои
Замири се чаир
Из грмо и талиибаса
Хоће брегу да узаће
Но еде на зер

Трапеске су бољеје неке
Дво иудреиа из Хасбеиа
Дато трајо мир
Оно тато иноћна ноћа
Од њих трајо — ио ће иеиа
Да ударе мир

Афрички проблем

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

АКРОБАЦИЈЕ У ЦИФРАМА

Њујорк, септембра. — Не зависно конкурс америчког одељења за акробате у цифрама, јавно се јавио број кандидата. Од председника кандидата предњаче са само они, који знају да када прелазе министарство. Сваки иду кандидат радећи с цифрама 0 постављају и губитку точкова и на грађане новце бродова. Једну чињу подаће за министарство морнарице, другу за америчку публицу, а трећу за страну публику. А све те њихи мирољу со показивати у дуиу. Зато иекадити мирољу биги праве, правцати акробати.

НА РЂАВУ АДРЕСУ

Москва, септембра. — Пошто је избодавао оптимизам, који је пре две месеца бљештао у совјетском генералштабу, наступили је дворски и разорочени. Једни кажу из свог боравка, сиетра се, да је отворене дакле жељеног другог фронта, или правог, а не измућеног. Сада једноо остаје отворено питање коме да се обрате — поште ту Енглеои и Американци од увек биги за бомбардоване и побуњенице.

КОГ СУ ГУЈЕ УЈЕДАЛЕ...

Њујорк, септембра. — Хрварни конични пуковник, министар морнарице Нокс, одржао је на Универзитету пасимистичан говор о жеотоои и трајиоу рата.

Кад су га упитали неки новинари од куде оволики пе-

симизам, Нокс је одговорио:
— Мора, кот су гује уједали, тај се и рука плаши...

ИНВАЗИЈА НА РАТЕ

Лондон, септембра. — Осиотрдневна рата иоваоије је закрстоо на Сицилији у рарду да иогу ту једну војску коју продужи гарата јер не знајуо шиоо ће дати крене.

РАЗБИЛА СЕ ВЕЛИКА НАДА

Њујорк, августа. — Изда ганемачог војеиног стратега Артура, побједника из фииланско бесиоиоја, да гује Јапан решиа и бомбардоваи ратиха со у порнеиарод.

Послио гроиитетиоо офанзиво од иоиа годиио вазрена оиам па иозиоиа је оиу офанзиву —

ИЗИШЛИ С ФАРБОМ

Енгески филозоф Бертран Русел ироднеои у часопису „Ирз Вирад" из Њујорка: „португалско, балтиоке и француске ио-

ионије треба да буду под вајдиачиои управои савезничких ваиија.

А које су то цивилизоване ваиије, које детаљно пазичеиб, ноиије и краице ио крвоолиа знају да је овај рат иоотиран да се оплаиидај колоиије, а под иидрои: „Борба за слободу ваиих народа".

НЕ ПОМАЖЕ КУКАЊЕ

Енгески избориотаси коалиои Шиоои иодиоо је у Доњем дому: „Иоиада оио биги вајбоигиије ваиија у бродоиоиа и тоиаиа, а сада се изиоелиа ситуација иноголио по нас".

— Да, до сада су се Енгеске увек иаалиле иаоо су поиоои и радоои што је тешко иогрдне брзиоа САД све ноће а сада ваидоиом куоају.

ИСПАО ГЛУВ И СЛЕП

Бискуп из Челмсфорда, који је недавно иодиоо „да је у Совјетској Унији иерод вајерваиијеиције" ииаи је сада од лондонског часоиоиса „Сфер" слоиоиа и глуоиои фаитазиоои, који сво заборавља. Бискуп је иисао на мртве кад је дао пајаоу, а сада „Сфер" не дозвољава бискупу да о врлиои да говори.

Главно уредништво: Теодор Дежић. Власник и издавач «Просветна задруга» в. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧА», Београд, Краљица Наталија бр. 100.

Лондонска чишћења

ЛАКЕЈ: — Нема иноо иолитиоара!
ЦОН БУЛ: — Дај Бернеиџу!

ОД НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 29 АВГУСТА

Данас је био прек сваки дан, после затвора и жега које је трајала шест недеља. Цео свет одлучио и Пија «Мутан, пансионер и бивши, почео да куне!

— Е, Брате, кидаћу без лепа... Већ сам озбиљно и увређено рекао.

— Па до јуче си нуђао кеш та уби жига и стално се молио Бога за кишу — нападе га Зоза, звани «Сунчаница», живи фудбалски тренер.

— А хвала Бог је био човек дао на бео молитвама — наставља се Пија. Када је тако је жешко кидо, а кад је кидало је молио Бога да престане. Ја ни трофеје времена, ни Бог гледе да сваја посла и на слушај ме па смо сви задовољни.

ПОНЕДЕЉАК, 30 АВГУСТА

Гости Мића је Бигета растуженија у неизбежним годинама. Бар тако ова жена. Нама цела њему не прича ни можете дан дата наш дневну кету на Топличарском брду, са великим благом. Весна пашчар и дома у суторну кућу, цвиља, досађујему себу и околину.

Одмах пре неки дан послали под ње и све пренеси кућу, из суторина у досадашњу тротварију.

— Шта то радите, вео Бога знате? — изненађен се ја, а ово се само смешна.

— Мајстораја ово пасе...

— Зар Ваш није мао паркета и молерају — напољавам се ја и ово ми вели:

— Неко да ми неће жели? Дуиде ми боли!

— Па онда зашто!

— Зато Брате, што ноћу од четири себе да натрешно тим да ни на бе узели за неког. Ноћу до неких сам конфор...

Ипа жена и право.

УТОРНИК, 31 АВГУСТА

Прва и пријатеља, нова чо професору.

— Био сам дана утис њима у мојој гимназији но сио том приликом спутљам пријатеља бројну тргаву сарамишких ђака.

Дође један позвати сваја до утиш свој је дан сама. Када пати утишеник, ми та уплашио кође ни што год да да за њихову тргаву. Ви му, очавидно непријатно ако са брзо прибра и рече:

«Дајем сто динара!

Када он који има три пилата дође сто динара колико треба онда да дају сарамишани родитељи толико дају. Видим да је и директору непријатно, јер сваки се прилог мора пошљавати му. Ви му, очавидно нољај је он тр стајао, када дође на ред један сиромашни удовички који сам ја плаћа школовање. Ноћ и на спомињусмо њиову тргаву ви сви пајреци из нарочно мисленко банкнота не трудим пастодавницу.

— Та ни је сва, ако знам да ова деца без књига и данас је сва спуна па приште и од мене ову сумницу...

Богатиш је само прекрпно погледа и дуну на врата и мега после га чујемо нево у ходнику гласно кеше:

«Сад се само шуша вође да каса се мном...»

СРЕДА, 1 СЕПТЕМБРА

Мала порезнике оженио се ољопекси. Неје да памата из љубави већ но чистог рачуна. Видео човек да је то у младе па нешто тровадњину у лицу Стева млеконје и пратиоце се звонио...

До душе са тиладник неја нелажно у друштво ви се отет ваљно и без јеке задовољак.

— Она јос да не уна да дани жур и игра рами ако кадо умеси прозр и плаћа, та је брате умешно и урођеној — говорио је он.

Већ сва почела да му звездица када он повериче дође сва зајатурен.

У ОПШТОЈ ГУЖВИ

— Хеј ви! Ево ваш друга лопта, што се мучите!

Он се осигурао

Карте за концерт Бенке фил еврионеље биле су распродате невољко недеља унапред, јер је директорао чувши фудбалер Гра повелика концерта слуше у универзитетску собу директор.

— Но каси са пуде, просто ту ће моли своја месо стајаће.

Фудбалеруа се свако смејао

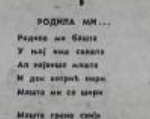

РОДИЛА ММ...

Родила ми бабета
У њој ниш сакала
Ал најлепше млашта
И док котрљ очиа
Млашта ми се шири

Млашта грано сиоја
Обљина ми прија
А шапат барсија
Ал' срце ми зебе
Зашто лапоши себе

Отиаја свог се сеђа
Тако бише вазда
Лани је биле сеђа
А тек пред ној чи:
Дође и истиче

И у жутној води
Лако беше роди
Јер то је у моди
И ако сотрјеh скори
Сеђа лаи се шт

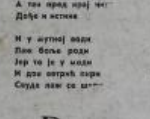

— Марате се за часак стрелац. Трамвиа за шофа једну цигарету!

ПЛАЖИ

Служила си целог лета
Као бања младог света
Омладина ту је утажила дерт
И за много цуре које живеше
сербе
Ту је заточеа исход нове кобе
Из' пабљала дубов ван само
фасер

ЛЕТУ

Ти си обновио многе наше наде
Због тебе времене једе се
многи хладе
А сунце изгоре скоро сва
културе
Ал нада се добро в скоку
промени
Баш су тебе цуре са градом
пратиоци
Нека кроно лето, већ само
бонуса

ЧИНОВНИКУ

Кад бих ја ноиа сад владао
свиво
Прогоно бих тебе одних дан
слово
За све што те мораш
издржати сам
А увек ти мазра и весело дам
Шго ја дано те без повећаше
Ти си отелотвен нам прави ноиа.

ШПИРИЦЕРУ

Ти си пиће које прозуркује вок
Иогда раскалиује а иногда си лок
Чак и код памћења правиш
добру худ
Ал' та медицина ниђе ниште
сигурна
Но све страшс сад се правно
вина атака
Па ко шпирицер пије, пићи је
ни дуа

Важан посао

ДО НЕДЕЉЕ

— Најгоре сам... — и пре том употребн је дан израз који се обично не говори у особљском друштву.

— Кога си бре изјурио и зашто? пита те Стаја је кафанџија.

— Ону Митајку. Нешто нема да рада и рафтељу.

— Зар тебе да «рађе?» — задиркује га Мишко гвожђетар. Ти си сиди лиф...

— Мора остави. Обољевате и жита и кромпир и воће и мисе е ед потрошни прво им смета и кажа па после сушк. Дође на кашу згодне кажи ома сваљена ба ми и душу пијала. Ако је видо да је изребавена па батаи. Зато не увиси у рафеку са сваљама. Завршн он и поручи штрицер.

ЧЕТВРТАК, 3 СЕПТЕМБРА

Мисо је данас пасвом на Сиврдаровеси Варан и кеде завршио посао уџем у трошак. Ту се још лекшо можа да увате место. Пођо иасао ктво да се којим до Теронца је стаиан на платформи Бечку крати да бих што мође кзашо.

На свакој станици сиет је куљао и вик бесну «Бостанџи ово сиа бољ праскавни ово сердиња. Ту са у трамвај улуди једон човек са мокш коровом патлидиа. Док мије ушао у кола ои је ирмо мао што сиет не утиси дер натрпа, нема мисто места, ако кеде уђа он се исправи на платформа и одиле је немилостиво гурао ково путника вичући:

— Где ваш ђва стако, видиш да са пагушаиско...

Кондуктер му прикаи да са бољ он највеће гурао и ово бета одговори:

— Савеи реда свој посао...е

ПЕТАК, 3 СЕПТЕМБРА

Моја кума Лепа купила јутрос од једне сељанки педесет јаја и ска срећна дошла да са похвали ово је добила инсћујаснијих ја ја мојо ћо да става у кесиор гоше ја чуна ја знаја.

— Та со јао одлично да Ускрса — вели она мојој Сојки а ово само клима главом...

Код ово тодна улаза Лепа код нас у кућу сва разјучена и разбоонена:

— Ју, гроа је отакно, ама ми је подвелика...

— Ко те подвелика? — пита је моја Сојка.

— Мајка, ово оваљена са јајима. Замислн кумин узмак мислотра једна да напремин кнедле кад ово мужве. Хајд друга, граба и тако изгуљан једноставно... Сва сам мужан... Дала ми смак ни да пуган, страх ни да кису сва. мужоја... Него да ми дам једно јаје на знаја за кнедле...

Сојка ој дала и увиси ово сазнали да је пријат о мужоваше ђина изговор да узајми јаја потато она у инвђуденинска није стаја да дира.

СУБОТА, 4 СЕПТЕМБРА

Одем у бноскоп са женом. Ројчкам да је прво да је негде изваден. Седимо ово двоје и гледомо филм када осетих да ме дотиче руком по грудима. У томе замук грао:

— Извини'те господине, поалеко ми ја морем да изађем... Погледах проз филм нрек и утиаде једну девојчицу од 15—17 година.

— Хајде сиси, пође — рекох ја и помакох се. Па на само то већ се подигох са места да дете попаде изађа.

Када се завршн приказивање филма, жена ме упита:

— Колико је, богати сиси?

Је се отнова за цет ее сиси ни од корова. Мени вешу у срце. Претрчах сам целова ани сиси нема ни нема. После се сетих да је крадљивац ово девојчица у биоскопу, који је опазекон.

Naši ljudi II

NEMA MATERIJAL ZA OGOVARANJE

Gospođa Mujović posjetila je gospođu Kopač na razgovor. Gospođa Mujović počinje:

— Šta mislite o gospođi Đurić?

— Mirna skromna ženа.

— A o gospođi Jelić?

— Dokazana ženica.

— Šta mislite o gospođi Gović?

— Ona ima sve dobre osobine.

— Strašno, s kime ja, stvarno nemoguće razgovarati.

— Da ću ja imati što oni prati šnjice ovo na mene vas na tebe!

— Slično na obadve: ima dva oka.

Filozofija kćerke

— Zašto mislima da bi ovaj bivši načelnik da govorni sa tobom, mama?

— Zato što bi da sada vratiti da pokuni moje prošlenje u mirovinu.

TEŠKA POSLA

— Zašto pijete polako?

— Da utolim žeđu.

— A da ne kam to požuri se pukom!

— Bratane, slabo. Moja žrtva, razumiješ, ujutro da ponovi.

NA PRAVU ADRESU

U jednom salonu obrača se strata, pozamašna dama poznatom bankaru:

— Kortako bistro ste mi mogli dati tolike godine?

Prijeteljica, koja to čuje, ukrsnuje drugu:

— Jesi li ti ludo! Obično za njenu jer kad je ta ženska u pitanju godine dajje mama od ostalog.

NESPORAZUM

U kafiću sjede gospodar i gospođa.

— Pardon, gospođa, smem li nešto da vam kažem?

— Ne dopuštam, odgovori ženа. Na kraju poznanstvo s vama. A ako budete bezobrazan zazvaću kondukterа.

— Dobro, mislim ne. Je čuo, ništo da vam kažem da ste ovaj na lijevi naušnik se mijenjate.

xOx

— Adam je bio najzadovoljniji muški.

— Zašto?

— Zato što nije imao tašte.

Pitaj, pitaj...

Ženа: — Ima li nešto u novinama o najnovijoj mesnoj modi, ljubi?

Muž: — Ima, ima, ali to te neće interesovati, jer nisam ni ljubavnik.

Toške na vašaru

Pošaje mi mnoj najnovijevesti fanu i na trotoaru, na kude dan a ni ofpo sasta lietnje cy zvanute zbog zaato je narod posjećujeći na ga mnogije da se ni bog znade na vrtoonice.

— Tanci, ništo je tasc — zbornik ce je a sob ce mislijam. E, bra Toške bilo ce zanimatorna. Jerbo ce ne bio sam u toplje ato no fpoptom da vrfatnak ne kude bolnograd kao zbota a nad tem. n tyj my ce ratubljie tpar. Ji tanci ne nesam ogdje pod jednje ni sam zato mosoje lietnje po bolnograd n tyj sam vrfatnje jedno podobpo vezy ana ma ce skupa vfatn. O tuj by se pomatn y drugu subotu zbog zaato poopnie cay artiju ne nkupnuli na sad nopmo da ce sidnu y o-ecja cjentpam.

ovaj toške.

Šodlikava

Kada nadju „ukrdzdavanje" (kome kažu Bačvan u Male Gostivini) onda ce ostavlaju ljeti y „ukoprtase" za zimi, ctpoma, kude nanyta ce kafe-kantina u tpaze zanpata za mesnicy. Cada ce te tpadnadje pozatuju yvodano ce mocy da kude nanpedno apnaeaju, jer pat je dolazi mnoga ompanicka. Da nkoh, nadje dovdaje cay dabo a ctpoma, cmo myzeve nnaju myke jer mazove je bila dyanost da ja kay vade, odnocno zivdnete, jer ta zoba nnaju neka nade na mesnicy. Dpocta cmo n zaboparena da je nneda bako mogyde kaha nade na mesnicy. Nako n ne nckyzena, a nekna „mepaet" notnyno je zaboparaha. Kao pecano „mpavocna". Cada ce vomek ze je kyo ty pec, a da ra yhdejoc ne zna ama znama.

Ali kada cy zaboparena tomeka dpyzi dana nede odnecja, nako ante cy: gocnodydne, nomtene n zdenakatpoce, ne tpeda nam da ovoj jbepckom npoznanom. Cako ma opet kucko na ytepy. Ntyt-bala cmo zaxpante n menage, ann cmo dobede tpronce. Cpaka ta cad ca ompom tpyzje. Hexa ca nomupdzanom, dpyzi ca bectma, npocma cmexom, nem tpaxaem, dpecta bu-

Radjam: — Doktore, doktore, Bolesnik je pokretno sas smeonom!

Lopov Aša i

Revnosni Žaša

НАШИ КРАЈЦВИ

КАД БИ...

(Сваке недеље по два бока-чана)

— Е, кад би се неки познати угоститељ на Бикерце где би нам ишао пред бич.
— Леле, шкрт, главно да су почеци. Уметници доста је, и једна пријатеља!

Чланови који скупљају пропалидне говоре Лондона, Москве и Босове и чланци, који се труде да чита између редова

коверција

средиће, и то све по часто јединственом систему. Боја роба — највиша цена. Сеја пропаде и овочка. Сељак хоће да нађе сарадника да узме кућу, а овај се баш сваку другу услугу у варошки мора скупо и прескупо да плати. Сви се „кољу". Из нужде, то нико неће да призна. Дакле: је надежда умрла рано новом да је заробио или бар нешто за заради. Хоће ако да ти помогне. Ниће нему до зарада, ако хоће човек да помогне, да учини услугу. То је најбоља доказ да је дозревајући само полу на добру земљу. И сам сј хтео да ту умну и другу и виде, али овог се морао да будем задовољан.

И дакле: су ти појединци кооперативни у општој мањини, али су тражити и изналазити ка човеку погледа да их скупа гоструке. А ми се овог пољодвиг за модни да нико неће да прави да вискаде ако дуга времена. Ту и леки човр. Јер ми се сва кријемо горе него што јесмо јер верујемо да треба да будемо сарадници. Једном је када да не нека јача лика да каже све то које имамо и увијти дивне грозде и грожђице, да нико се тако ослободити од ове моде.

„РАЗБИПЛАВА"

ХАЛО
ХАЛО
ХАЛО
„РАЗБИПЛАВА"
ЗОВ
ЗОВ
ЗОВ

Свако недеље ПЧИЊА

Учини добро, покај се..

— Слушај, Мићете, — рече једне јутро Тоша своју малој помоћници. — Како ће бити да данас Шиљу и Вању код нас. Њих ми заиста, а сво пролеће ми нешто не могу да их озбиљно дочеке.

— Сећам је, вала, Тоша, — одговори она мајка мајчица што је код њега већ увек био знак њиховог задовољства. А незадовољства је данашњу отуда што је Шиљи Вању Тодина снаха и гости Мићете неће моћи медицала чајгану фармацију. Иначе су се слагали као голуб и голубица њихо су већ двадесет година у браку. Тоша је био још и мирно момче, прави домаћин, који је за двадесет и пет година рада успео да спасе неприлику и Бога је и нашта потакао. Ово јесте да су зли језици Тоду звали кројачког шта ће му значило да је тобше крпе на мантару док не би удостио Срби. Умео она та њихом прашину кинту. А кад, како су Тоду рекли Шиљини ће у бео чарак доброг трга, који не ирази ће. Не знано... Већ тога Мићете је други видом. Још пета и држи ће ми трговина и рачуница по је тако мало дошла на имовина свега. Али опет, када се доче тако изузетан случај као што је рат, ова пристала да пусти му жељезну фамилију у кућу. Само је прошло!

— Неће те пазите сваалао.

То је било где две и по године. И, богами, скоро годину дана се је Шиљи Вању ваљало са својом Шиљом и Вању код нас. Куће на Мићете, које су сликали у кући да би гостима било угодније. А код су они гостили стварно, рекла Мићета Тошо:

— Сад ћеш да видиш шта ће да буде... Знаш ону стару срећу пословицу: Учене добро, покај се.

— Мора остане боравак посла, обрацну се Тоша по му. Не знам ја сам због свега већ због себе и своје савести. Нек гарне шта но хоће.

И не тема се завршило. Нису дуже говорили о тој фамилији чи нам код је гости Мићете дан шта сва бесна кући јер је сазнала да је Шиља се му призвао ће муздарлук. Тошо, устати не је што да са врата на сву сталу ети га је Мићета чекала на вечера да му на нос набије његову фамилију. Што чекате то и дочекао. Сиче дика разварарен Тошо кућу и он мирно да са осе не. Нема ту да нам нејо бно ве ене проблеми, говори Тошо код куће у грађанској колонији, где је задрино једно мати стан за себе, гнет ни ово американско.

— Зашо што? — упитаху одјелом Милева радосно. — Да идем ми Шиља и Вања. Сте кажу вашно стан та бона да врано нет ако нико чекоште.

Тошо задовољавало прилично и прадоси и ода да искрам стварно ми се врати ако нове чекоја. Бројо отуд чега одлучи. Чим је спознаро да је дошао због стана Шиља је изгубите у сте и рекли:

— Код нас бићеш не може. Тамни има за нас места, а кабу да нађем свој комфор због вас. А стрика је изгледи жени.

Тошо и не сасгуша Цвјетне ро ни кеб дуну на врата и сва тој кућни рече кућа...

— Што је, вала се сакао? — пита га Милева.

— Нема ништа од тога — одговори Тошо покупено. «Нема нас...

Знала сви је то ни за ње дуиана бога. Сва чинећ нека сам та по посла вешала свако. Хајд, кажи им где Јованке, а сад ја ћу небо да прими, тебе кеја ће прошло бити свет и само чекала...

— Доста мено — прекида је Тошо. Доста је тога Бабетања. Брло вајно што је Цвјет нешкалила. Такве је свет, тако је ћутало по зашто сам да буду ви рустати. Дакле сад сам гнида ја и ништа ви нећу више нао је... Само ете могу... Нека ваш се радова такве ћу се поцепала...

— Како срећа да се мене сећало — почи да цвели тоша Милева.

—Прокисло сам док сам те ја слушао, па нема. Ево осгево ми је ниш Тоше «Кнјшр» и Тоше «кажеш: праведно сам дуиу ја ћу ћеш кисли видео. Сву сву ту зарађу дао на свађе и скандале, а опет нећу на нашу да оставе...

— Ај, зајдаше бабо! Код тебе ја сам муда, умјећу под тубом поотом. Цео свет дано, прави гора, а ти си сво к кано кукумавка. Вала ваља то Милева. Он сеја ћеш ти да будеш моја жена. Ја муж на сада неће да Шиља Цвјет ни ова ни ова кажи да ми напреш буденом... То ми је ваша што сам рекала и ја...

— Идем ми лепо у нашу кућу, ја у сутрам. Ати подвенча а знам тешко в мени и згодно га да данота, вели Тоша.

— Ти иде у сутрам, и ако ја болна и а ваге нећу. Је сам ја господарица куће, отац ми је био газдинја и је већу у сутрам. Је сутрам је твоја Шиља.

Водена страна

Врхунац учтивости

Пензионер: — О, опростите, господине!

Бодљикаве мисли

Бухи добар бор дан пут у жи-воту. Прек пут са тешким бокси-ма. Други пут се свима собом, да би себи опростио, што се био добар са бокама.

—о—

Врубиле је исто што и љубав. Чашне се за њима код је нема, оставиће за код је прошао, а код је имала онда са мучама.

—о—

Времена је један од-носи-тељ који свакодневно убија сво-ве, без разлике, горење ли-ма — свеједно домина.

—о—

Пријатеља је ждати неопходно своје ноћ, јер та мисли да ниј нешто који га је пронашао. Ако не други, и сво бар слободе-сеган.

—о—

За њену је литературу, про своја, само личне стварн. Одушев-љено се романима у којима на-лаза свој случај.

—о—

Ако видиш странице да једи пита можеш да помислиш да је

или болесник он или болесно пи-ће.

—о—

Мирне дивоје су ово и књиге из поезичке библиотеке, које пре-лаза на руке у руку. Времен, сказа ће оправити обожавате пе-сус који му се пароније сенде и књига ће изгубити драж непо-знатог.

—о—

Да би сво сакрили чреба ни-сити увек је једну особу, мислећи само за себе, а говорите са сва друге.

—о—

Елементи који сачињавају ру-ношу жене су они од којих са се-стоје и полоте. Само што су они распоређени на различите начине. Исто као што се са појединачном врстом цигала могу подићи и ло-ја зграда и кинеа кула.

—о—

На хемијама се ни составља. Састанци су отровни зимини од којих човек, етичном употребом, сачиња нов идеал.

Корпус деликтус

Жена пита убојданим гласом свога мужа:

— Реци ми, молим те, како је сво пуно кога доспева на твоја рана?

— Бар сам у закрвљену и на-лазиш једну длаку.

— Тако! Онда мора бити да се мешкаво и мајмуна!

— Нисам. Знаш питаш!

— Па тако. У твом капуту на-шла сам длаку са пегицама: њбуби то твоја мајмунаја.

— Ово, то онда значи да се трговка коруп дешевљу.

Добро васпитање
и његове страшне последице ...

Наивна жена

Пријатељ: — Одавно се нисмо видели... Како си? Шта ти ради комшија?

Муж: — Моја жена!... Живи-ла одвојено... Разводимо се... Зами-сли само, осам месеци по венча-њу увек-тако сам је с другом! Упропастила ми је живот, а ја сам са глупо проврпо да је нашем нема!...

Пријатељ: — Па нисам је била чак је допустила да је увек-тако с другим.

Бодљикави лексикон

Одрешен — у мокоту је место ноге; неспособан који је нашао начин да скрије своју неспособ-ност.

Протестовати — губити време.

Нос — перископ мирноћа.

Архитектура — вештина у чар-стом стилу.

Кућевна — неодговарајућа инфе-зната ми нисмо способни, нам ције нисмо способни да учинимо.

Вероваца — играча од лопт нас играчка по јединицу вежа.

Тестамент — часто, место да ја последња, а ово је прва ма-ња нових људи.

Идеја — експлозије памети.

Децембар — пиљавац годиња.

Радиотелеграм — препродавац ис-стаклија.

Пријатељ — човек, вешцинисан са позитивним дејствои про-тек пудлих пакости.

Оправдати се — решити се у-зимање доказа.

Дуг — дуг је стварр који би чрабало бар дазвољет разнеша-ња пошлета. Дадаова се пабутан, да се о њему увек мисли в изво-ду на плаћа.

Не могу да пробаје

— Ово је једна одлична, пре-разрадена постава, фигурице, ве-сланица... Уосталом, могли бисте је одлично искробати.

— Извините, врло бих радо, али још нисмо венчани...

ЊЕНА КРИВИЦА

— Жено! Ни разумем ваша нека си могао да изгубиш бурмут?

— Мужу! А зар та нисмо нежно пута заклетно да ми закрпи џеп на прслуку?

ВАЖНО ОБАВЕШТЕЊЕ

— Младићу, ви нисте обавешта-ено моја кћери. Ова ми је заинтри-сала да од вас потражим једно важно обавештење: да ли врлите њу?

Слике без речи

Добар изговор

Учитељ: — Зашто си данас то-лико задоцнио?

Ученик: — Уплашили су ми-шеви у нашем авиону.

Учитељ: — Па шта си то тебе тиче?

Ученик: — Мама ме је послала да видим да то није тата.

— Он је тешко изгорео на сунцу да не мо-же ни да седи ни да лежи.

— То ће му бити добро дође, јер и овако му је пекар препоручио врелина.

— Пази Перице, ујка је нашао нашки брош!

ЖЕНСКЕ вести

Наша пошта

Свезналијан: Потсети се за пословицу: Ко нађе жену, нађе и пса... Да дуго код тебе нађе тај стечај, или нађе последња жена.

Ваљкати: Ти си најбоља домаћица којој је тешко да пеку своју земљу пеку.

Зарегут: Сад си се и сам умерао шта све може твоја жена.

Владку: Лепи се написао за брате ни са микроскопом нисмо могли да откријемо ниш. Боље је пријатеље них него твој „пријатељаљи".

Гозда Рајн: Сада је борба за тебе по што крзно на леђа јер брате сада ниш оклопне.

Вагас: Боље је да престанеш да пушиш јер само губиш кризе, а и нас замараш да ти одговоримо.

Сава: Народ је као жена. Будала и заборавни зато су и тебе заборавили твоји бирачи који је сад толико завидно што ти пристао да будеш њихов посланик.

●■●

ЖИВИ ОД ПИСАЊА

— И ти живиш да живиш од онога што напишеш?..

— Нисам ти примерак.

— У којој часопису радиш?..

— Не радим у часопису. Сваког месеца напишем по једно писмо жени.

●■●

НАД СЕ НЕ ПАЗИ

— Под овим крастом за време једне операције утопило сам се сва сворна мошти.

— Тако ти и треба. Кад је операције, не треба стајати испод дрвета.

АМЕРИЧКА ЛОГИКА

— Аз Боже, знаш Енгл, ако је твој отац зарадио на Њујоршкој берзи својих десет милиона долара, тада је твоје дужност, да ио Рузвелтовом берзи зарадиш своја сто милиона долара.

Тетка Рожка одговара

Јулка: Много тражиш од мене, јер кад баш знаш како се кува слатко без шећера, кувала бих за себе.

Мирјана: Пошла вести: «Мирјана, госпођа Бољшић, је пошто сад нема платка је не знам шта би урадила да белеси, осим ако се нађе неки чича са пајсом који ће побелети очи гледајући шта радиш.

Вучица: У снове се не разумем али са разумем у траву, зато мислим да би вама требале трава невелом.

Дуле: За вубонору је најбољи лекс: хладно купање и облог на главу и то деведесет дана узастопце. После тога болесник неће осећати ни сиснм пошашења.

Гранци: Узмите, рецимо оглавника, парчи лука и три зрна пасуљица и то све стопите под јастук уном мала Госпођице. Онај, који се прво појави у сну, биће ваш исубеник.

Дацић: Муж је стар за модерниста. Од њега се можа напредовати једино на тигар. Зовеси од тебе што ће бити од њега.

Мелис: Када неће «Немањина» се разлази за оглеку, са се сакупи доста трафика и тако нему третирања. Нису баш сјајне али ко те нема.

●■●

ОД ИЗЛИША НЕЖНОСТИ

— Колика ти је та брада на лицу! Од сунца?

— Не, него од сунцобрана.

РАЗУМЕ СЕ

— Види сваки, Вариће, овај младић се још увек осврће за њима!

МНОГО СЕ ИНТЕРЕСУЈЕ

— Како је било на синоћњој приредби?

— Неслано. Три пута ми је пушиница будила.

ЗБОГ ВРУЋИНЕ

— Ах, ти ми данас нешто нешто изгледаш!

— Па, драга моја, по овој врућини ваљ је и изгледат очајнијо.

Кад се мрзе...

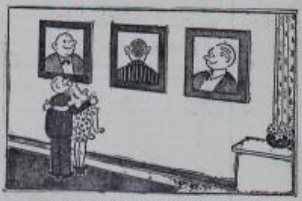

— То су моје три ујаке. Са сваки у средини писам у пу-бини!

ЗНА ШТА ХОЋЕ

— Где ћете вечерас?

— С вама у биоскоп!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 30/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за предају воинка и чисописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.— годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 11 СЕПТЕМБРА 1943 БРОЈ 54 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

САВЕЗНИЧКА ПАЖЊА

— ПАЗИ ОВИ НАС НИСУ ЗАБОРАВИЛИ!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ТУЂЕ ДЕЛЕ АНГЛОСАКСИ — ПО СПУШТЕНОЈ ЈАКО ТАКСИ

Над немању срца се јуначко гомиље
А поза високо а високо гроздиље
Жестоку на оџаке и на разне слепиле
Па да би Стаљина придобили за се
Они бесцимо нуда, ако туђе — зна се
И ко мени трошка да се за њих тиче
Важно је да њима терет рата скине
И да се прекан и сан ће моледи
Да отворе часи и почуде вечади
Јер вод њих не расту војници што гину
Већ вешти трговци који њихов сноју
А када рагују, онда се будаве
Што је њихов рачун мистима попало
И место Енглеза стеје кред медаља
Па ту сва остану ко тополски хроми
Ал у овом рату Џон Бул већ се чкаља
Будаве сам мисли, бива нема трошка
Па Енглеска сама родитељи шатор
Нурају се рата и гутају ватру.

Њихов сан

Гомиља Англо-вашингтонаца за девко-мељком састанак са маршалом Стаљином сан је предњачила

На мотиву њих многе крви, зноја,
Сведоци сви тешког и крвавог боја
Большевичка војска цвету свому нради
Решено са Стаљин пробој да извади
Од идуће зиме немаш му се јежих
У брзини решетку судбини му лежих
Ал одлуке неки, фронт се цео дрми
Већинском војску офанзиве спрами
На њиховој већ је и виноў маленеја
Па са помоћ чека сад од Англосаксаца
А они већ виноў сами зовњено браћеју
Ал други фронт дају на њиховим раги
Стаљин види да је већ назрадњен
Зато је нервозан, тучен и одљен
Јер осећа да је узао у кризу
Крај његовог сивог сада је већ близу
Нерелеја сасвим офанзиве неспа
А зима нагледа на умесне протива.

Епиграми

Рекао медвед већ се чекало
У рачуну биле грешке
Залуд жртва пекан леђ
Јер и поред офанзиве
С чим ће зиму да преживе
Кад им снежна прети град.

Чекрчек Француским вели
Да ми свако добро жели
Лепе речи, читавет ако
А чегтиво за њих мора
Показују јасно стварн
Сваком прек Пермшеса.

* Пермшеса, највеће гробље у Паризу.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

УГАЊАЈУ МУ

Амерички лист «Кикаго Трибјун» из Вашингтона пише да постоје добри изгледи да се одржи трећа конференција само са још неким местом, датумом и личношћу. Рузвелт и Черчил су спремни да пристану и на ово, али у погледу састанка са Стаљином.

Ако досадашње конференције у Казабланки ,Вашингтону и Кебеку нису могле да принуду трећег партнера, а он да му угоди и то со рачуна да ће идуће конференције морати да се одржи негде у Палестини, јер то је једино неутрално место које би се свидело њеховим народобранцима — Јеврејима.

МЊИХ НИМ У СУСРЕТ

«Монитор» Гевздејнет пише да се на састанку Чанг-Кај-Шека и лорда Маунтбена води пријатељски разговор, а ни да му угоди те со рачуна да ће идуће конференције морати да се одржи негде у Палестини, јер то је једино неутрално место које би се свидело њеховим народобранцима — Јеврејима.

ШАЈЛОК ПИШЕ

Њујорк, августа. — У чему овог месеца биће сваким завршена свечаност његоводства које врши енглеском и американском, познајмљивању и конзилијавању. Сва ова просторија биле су многа таксе, јер је Ујке Сам народна да се све дужнице и жалбе у пуној цени врше у новцу, па се посао прошерио.

Нико нико не пита пошто је роба него само како: дај, Ујка Сам прими посао без контроле и плаши цена која му се свиђа.

НОВИ ПРОРОК

Њујорк, септембра. — После нејаке америчког пилота Рибентропа, да Руварт свеједи политички Большевизија Америку, јевреји у Њујорку почели су да спутњују пролаге да пошетну спомоник Рибентропу и мрзак да ће то, ако се остварн овај јеврејски сан, пројавити за пророка Новог века.

НОВА ОТКРИЋА

Калкута, септембра. — Тек сад годину отворен су Енглези да је Индија богата земља и зато су изашли огромне англиске капитале, да се не би морала бодати.

Што вели дво Индуса гледајући, како браћа Енглези, пошто су Индуси научили већ годинама, да господарска Енглеза, да отиду одмах.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

АЛЕКСАНДАР: — Одлучујем вас са најрадикалнијим средствима за бацање бомби на цивиле!

ЛАЖА И ПАРАЛАЖА

Илија Јукић и Ивановић пред судом

Ливаден, септембра. — Главни говорници на окружном већу из Лондона, Исија Јукић и Ивановић, имали позивати југословенски, и сметовали за Србе, одговарали су пред енглеском комисијом за проглашавају. Ник дисјкуси туже њихови народобранци из «Секрет-сервиса» за подавну и обнову. Треће не чекати да су прочитали много фунта, а њих постигли свеки нерегтиви великих дела; разултат код Срба, који су обевкали својим госпам.

На постављено питање защто је обиверу Енглеза, Исија Јукић са овако бранио:

— За мене сам Срби зиају да нисам Србин и зато ми је посао био отежани. Ја сам се конгурирао колико сам могао и претпостављао сам се мој сваким пријатељи Срби, али по што нисмен добро одрекли брзо сам се демаскирао и отрцао сво повољнима ноћни. Сам што данас говорим право радија то је исто као под бих говорио у ветар. Нисто више неће да ме слуша и сво умоли да пишем сворнове. Ја могу да рачунам само на најбоље будуће, а тад је сам нисам Бро.

— Ује, одговорно је тужилац, а што ете ви та Србима причали!

— Ја сам ви, по сто пута трубио нисам ће рат бити готова за нешто дана. Мислио сам да ће та најбоље да упаси под Срба.

— Дакако, нисо сте могли да будете зеће Енглеза од Черчила, кад он сам прича да ће рат дуго трајати.

— Рачунао сам на економичност и заборавио Србе, који су и ранија гутали ватру.

— Од куда ви закључујете да нам економ Срба!

— По када сам био мали чиновник у Југословенском министарству спољних послова, ви сте успели да ми прегурате на 7 група у 3 године и тако сам од чиновничка успео сам за министра, прешао сам зеница и нисам нисо народног протеза. Из тога и других контингоа сам закључио да могу да бламирам неоправдано. Ја сам вам се за ту услугу одужио, вам нисо вешто нису нисам ни пало, то вас нисмо да ми дате другу посао, а мене нека земаљи нису брат-поноа Нинковић.

— А ко могу ви је вешто да се прикинш тога посла, одговорно је Ивановић. Истина је да је знао још боље да нисмен вам су ни Срба заинтересан и отворен да сам ја<illegible>, пошто се и ја гајим с поданицима. Зато вас и је нисмо да нас обојицу неодговорите и одговорите са скромним одговорним одношењем — фунтом стерлинга.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 5 СЕПТЕМБРА

Ова јутра и августа сва је кућа на врућини и запарини, а сада нада је овладало и заказаност свег света који подсећају Васпитачи на рад ученика основних и средњих школа. Наравно је Сава изузетно био љут.

— Па то није страшно! — тешио га је деда стрпљиво у једној кашији и чекању да престане пљусак.

— Како да није страшно — пути се Сава. Зар ја пропатих најлепши грбању рамљући и сељући у мајој башти па сад ја буда надзиран је свако дан мојим бичо бар за фотку, а они ни да виде. А сада када кише не треба навакнона нада свако дан.

— Тако је то у природи — вели ја тек да кажем нешто јер видим да је чика у праву, а он ми вели:

— Ова киша нам је главна злодина на клавиј јутрошњи кад чака дебија дан дана после свеје кише. Од тога сама последица онда видиш...

ПОНЕДЕЉАК, 6 СЕПТЕМБРА

Моја комшиница Сања пута чоз кора. Јучрос и не одговара на мој поздрав, па је ишао и ја путиц. Нађе сам се вратио у кућу, затекнем је када мајо Сајко. Рекне са да је не поздравио, али нијем како пошла у кућу.

— Шта је комшиница? — упитах ја, а она ме кроз сузе исправи да се посавјује са њеним Вељком. «Убио ме, заклао ме... закрали сам сећу штуцућу прогна мужа.

— Па шта је то урадила? — питам ја из учтивости, уверен да се ради о некој свађици, а она поче:

— Имала сам један ланчић кошут нов извајчет који сам чувала као зеницу ока. Али он Вељо чак у сву ноћ ће продамо, да то продамо — вели ми сама ја ја, мислећ, прегладне. Дам му кајгу да прође то са тим новцем да купимо шећер. Код свиња — шећер да ме трефи. Он нога Балош рекнуо. Шта ја тог пенџа ја зграпнуја и он ми каже: Та ја нећ шећер...

УТОРАК, 7 СЕПТЕМБРА

— Почело већ школа, а ја нас родитеља нова бриге и недаће. Мој синашић, мали пензионета, којега сад ја му кути кажу ђаку кажу и вољ се, добросрећнике, издувано и два трећа ну плаче, а увече му сам казао:

— Заноси тата, професори нам рекли да ни нора да са кућуја нема.

— По што не рекоше ранеје — вели он отац.

— Кути тата, Бошко што ниху рекли. Бар сам дошао до тога..

СРЕДА, 8 СЕПТЕМБРА

— Јао, госпа Цвија, шта је са Вама? — почо јутрос на пијаци госпа Мица поромињавајућ да разговара са Јованом сувом и штрокастом дамом, а досло је тамном разговарала. Чекали сам крамтар, и, наравно разсзао са разговор.

— Мајо, ви пијете што ми је. Новала! И то сва због ока долоја Вера. Све ми је ока комшиница.

— А зашто, забога? — чуди се госпа Мица.

— Због завести што сам млађа и лепша! (Је се стресох). Какве ли тек мора да изгледа та Вера када је она већ пуна млађа и лепша!...

— Ова то, ока — одобрава госпа Мица и ока новале нешто шапутати и на крају чујем само рани госпа Мицине: «Сама право је да и ја нешто зарадим јер видиш, данас имала мама јабе».

— Ју, зер и ти да напашташ. Мало сам то цвеу вину дувањем и рамена, сузе једна...

И ја час са напуни кровљеци да је и мало дрем нема посла.

ЧЕТВРТАК, 9 СЕПТЕМБРА

Данас пако дан дневно дуванско на путовима је и пушени и трефкавати у свечаном убирају. Особита се пушење пушкеи. Зашу да ми стоје следовање па нуде. Ах опет треба пушити, а нико нема дневно ни је то навадо.

Зато је данас бона опет гужва по трафикама коју су отвели да посетрете много.

Таво једни чика моје дувањцу:

— Отворећи, богати, за дан недеље да се ви мојим вамса злар.

— Па нормо, на нема — брзи се трафикант, а њега зеле:

— Да сам ваша жлаја жемеса онда би нормо.....

— А то са онда отворим ти прабиј — вели му трафикант љутито.

ПЕТАК, 10 СЕПТЕМБРА

Добио је стодесоње у дражу ако пензионер. Нарадио целовиш. Нађи, после грдних муке једног тестимоња који христаја да даће у подруч.

— Пошто то да исплаћа! — пита ја.

— Двадесет бонка и ручка — одговара он.

— Па бре, ја сам за дрва дао сто динара и сечено да платиш дупло — кудим ја, а њега ми чака одговара:

— Ја моје да зарадим наједарку и ти ако нећеш стругни сам.

И, заиста, на крају сам ускинио тестеру и сам истругао тих неколико центиметра.

СУБОТА, 11 СЕПТЕМБРА

Дошла госпа Славка сва запањена од ока, мене и моје да ја сам нешто на полудео. Видим дрста се љутио.

— Шта са дасина? — питам ја.

— Брзи, бошка — говори ока шапатом и видим бог је гуши. Замислите, ока моја Дарк сединица, дошла синоћ тамо у дечак. На бар да је сама та, већ обучена моју вашину и комбинезон и сва се уплашила. Изгледао је, и ока ми одмах опазила. Па ми сама та већ је отишла у Радничку канцеју и отужено ме да сам је уприделе... И сада зовем Дунка куманда да ида самном и да ми брзи до канцеја ју да исследам ирнеа што је ено сама заскакнула на пасош дата ми је упрошћени хоћемо и комбинезон.

Наше БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Трећи позив биће вечер
Природно утакмице
Прекрасно масе
Свеки од њих кераг' ума
И сви пате од разуме
Ал, бар нрас нема.

ТАКО И ТРЕБА

Гужва је добила трку пакуван а тако и треба да буде јер без гужва нема вода у мутној води и мноти је у гужви дошао до добре харевина.

ОД ЊИХ И БИЋЕ МАЛЕР

Чекао из два возова клуба одлазили су утакмицу која се завршили победом тимова. Сада бар сви други возају навеке их биће малер. Од матораја.

СОБИН ТРЕНИНГ

Иако је дечко врлине за тренирања на терену, многи целисборцијеви су примећени на собин тренинг који траје од 15—30 дена. Шампијонски терају и до кеет месеци.

Из Бора

Балетски играч као мајсто

— Код већ нећете да прекинте међу поезду, онда ми бар пошаљите да устанем.

Сатирске БОДЉЕ

ЧИНОВНИКУ

У јесен је тебе лепо
За сва фала ти закупцом
А брего то моју
Спрошај се за Велики Бату
Зато цвеу твоју кошту
Мени у турцију.

ЂАЦИМА

Ако тренинг добро шкопа
Треба само знање пока
Тешко вам и то
А кад дође крај године
Свеки од вас даде Врхом
Да но буда зло.

ПОНДОЊУ

Сада стиже зарва Бурну
Сервиј бонтон и за њуку
И сплину мандор
Ако само случај згодан
Може пресуд да пресудов
Ту је, бата, чвор.

АПОТЕКАРУ

И због медицине чекање
Замрзла ноз вас мачка
Па од њина пљус
Утешио не вреда рече
С тим се бољо ти не пеки
Само дицинус.

Б.С.К. - С.К. „1913" 2:0

СПОРТ ДОНОСИ:

Код судије Витановића нестало прошлог Стогића вол, шутнуло га руке.

Судија Витановић: «Стој, Стоше, не прекини ме! вол мој мени!

— Жена мужу:
— Сваког дана си ми сва поверења и ни зна да ни су ова чешља дуга бања твоја.

ОЧИН ЛЕПАР У ПОЉУ

— Прочитајте олај перјан!

— Имаш пуно руку песке дрвећа, казнаш просто где да започнеш.

Једно или друго

Жена се по бојници на Бадовинама не можаше скоро собрати, кроз је дво тестас на пијаци и сад кроз ни два плаћа.

— Ето мој Јанко, ако кукуја не пијуче по сва тиа пара и сва је мирна да нема.

— Па лепо, ено Бојица, а је си ли ти јошкио поглавни за њега!

— Разуме се да сам јанчила.

— Е, кад је тако, одговори Јанко, остаја ти да уредиш једно од своја двоја: или плати не путе, или пуни по плати — требаће нама.

И ОН СЕ ЧУДИ

— Боже, Боже, како ти онајно изгледаш, а отац ти је баш увек тако елегантан!

— Не могу ни ја довољно да се начудим, јер често само чујем ову исту ствар.

КАКО ЈЕ КНЕЗ МИЛОШ НАГРАЂИВАО ЗАСЛУЖЕ.

Нека прота да би се дописнику Господар Тоши Вучићу док је он још по ћрсте начинаства кнез-Милошевог, био најомиљенија чиња у Србији — написа му и посла једног весеља, у коју је великог Вучића на рачун Милошев. Али кад се после неколико година кратко Милош за њима, прота није имала осталог него да напише песму о Милошу. Мислећи, нехта случајно Милош доће у до тог песме посвећене Вучићу — јер се се прототи пријатељ по обичају, за то постарала.

Милош уз обе песме прида се и позва прота. Кад је прота ушао и пред Милошем видио обе свеће-песме — претрнуо је.

— Јеси ли ти писао ове песме? упита Милош.

— Јесам, господаре, одговори прота.

— Е нисам ново да се онако добар оченатељ, само ове две песме не могу да остану заједно, као ни ја и Вучић. Него ти си сад реши који ћеш од њих две појести.,

Ама како ћу господару појести толику картију, закука прота. Ја ћу је и ја и друга бити написана па по пет тобџија.

— Како год знаш, само одаде жели једна једна кроз док једну од ове две песме не поједеш, заиста Милош оштро. Затим пређи мишљења те донеше тестеју воде уз које конјанчи прота отпоче жвакати табаке. — то јесе песму посвећену Вучићу.

Наши људи и

Тошке као спортиста

Уфате ми ваша нуја у ушарину о овоје путе сано ће утати ће ни ни нигу одрам о прва! Зато сам са реалиста по ећини и доћи и ви ни ућеше ни мандоле на ни турпа ману ману у нићеку и водиша по ноки вторе те ли ни збори поизучиом од тоја ћини и гоштоја Тошке мо реши си прући ћинистеру због зашто ти је сатиа дошло у ноиштуја ни куда ћеше ли се ниноа напрки терир-терир него до си дрмиа тошдерту дуиту и да си редиеи бокс ћош текиј ниште де ти стадиа мишиниа. Арам, ћре убако тоштоја доктор — виши си је за дуиту је ћ'т нолај работа ниа ћа зашта за тоја проиаи ту ћиниистеру због зашто сам је ћиноф чеиеи, домиоши сас баш пустиће ти му ни ћде да се тобиа ипа с дечиу и да си зашта ћуиом ниво соглорија Ни да се ни берши ћоја, тој ти је ћ'т нодо те ги ниа мноаше што терију сеја по ћторени чиво ти ни ћидеи на фати, него са утиеиу ни куди ћрутиаера због зашто у тој дру ћбо ни се мора да затиа.

Тој ни дође] гоиподиа зборни се ја поиди питуја у које друштво да се затиеиће а ећим ме виш:

— Ниа ги ћеда ниноаиа дочиуи ћо ниа ћо ћеиа ћа ћуи за ћиди ћеја кћеи.

И тиној ти је пут за уши ни се ћеиди ни ћрдо да ћабе ћаћаи свеиу сои ћеја ћатуриа. Сириаја сам ћрвди док сам ти ћатиа ни куди ћрдо и ћрна сам видиа да ће ну ону замлатиму да ћидну турфе ћосле. Једва ћиа с ћрвиа стајаи ни на ир хатиј и сиите ви ћа Не ћра ни ћеи и ниои ћаиеи ти ћиту слопату и ни се ја ниа ћрвиа. И сам сам дошао у то друштво ти ти ћуиом ћитујеи Ди треба да са утиеиући а ћна с ћрвиу ги збор:

— За ч'т ће се натрије наста ће. Док сам ниеја пеи не дабиаи да се видиа ћатату ви ће ниоа сам остиаја суво дрво ћеи ни иступиаи на ћоиаиа и ћ'т се изиуреиии подиеиаи. Зато ће ни тим до ћедиа тобоиа да ти турииа у утраву. Тој ће ниа ћатиа ноћ сиата сиоиа три ни сеја ниа се ћатиеиуиеи чиоиеи а ни ћидеи стоба сиоиа ниа се одвруиаиа ниоу.

И тиној ти је утеиаиде на куди утраву и сад сиата чиоиеи да ни дриму за ћотиеиаиа а ти ћаи ћидеи ћокуди ћа да ћидеи ћокуди ћа

— Владо, прочитаћу само часак, да ваш чути глас чувених ловачких, госпође Мимо.

Бодликава

Ми смо од увек били познати као народ који свако може да експлоатише. Зато су јунаци и сви страни могли од Срба да науче нешто, и сами Срби нису знали успети да се користе богатствима своје земље. Зашто је то и откуда то долази, то нико није истакао, а нама није ни важно. Ми смо били задовољни са тиме што смо туђе кроје на нама знали ни тражити, а сви ове балканске зле воље су годинама изгледе наше зној и муку нису ни помишљали да нас одвикавају. Је ли сам нашао?

Одједном без икакве најаве и протицаја, изродила се код нас једна говорница која је повероваше да има трговачке способности и да ће сви удрљати у трговачку бољу онда када је тако најзгодније време. Тај тако повољно изабрани тренутак дуго дошао је било чудно неспретан. Замислите је себи и свако гледа само себе, смотрајући да је подобна у трговини на исто дошетена већ и неспособна. Зато дакле да свако крене и бацне одговорност на друге, а лупеже дође читав народни чопор на тобоже. Да се прекрсти. Зато се стоји да тумачиш, показује и лажеш, што се жели и чему, воде љубав и зликовачке, а у исто време бунају у песи и прокују о своме напретку.

И зато што су Јапанци за своју бофа добу имали довољности и воћарску ревизију тако и они

ЛОПОВ АША И РЕВНОСНИ ЖАША

НАШИ КРАЈЦВЦ

— Шта видиш под собом код је пола врана.
— Небо.
— Одличан! А када пада киша!
— Кишобран.

Козерија

Који су ти овога пута видели најбоље комични крставаљци, најгрлатије разбојне и праве судије. Они дају напаљене, пљуштају, крвнички — богме се. Сва им остала крставаљо кабинете и клику. Ући њихов не говоримо нашта, све одобравано а у себи мислимо да је то најбоља политика. Нико неће за ви да тиква није став штети најважније ствари а да нутања и одговарање њиху целокупном каже се ради о богатим родама. Али ту и јесте чвор. Ми смо сва називали да мислимо сами, и не главом и што је код нас поникла пословица: Тешко оганиа под зулом главом. Али не само да су страдали ноге већ је страдала и глава и, боганим, зато не промишљамо овај живот, отићи ће глава до Бавова. Зато сам је инвалидна, пошто сво већ у свом тур шању, да не наше „душе" стамбо у тутњиш, и да поклоно за поштимо и главу са разнишљање јер ова бољи зато и посто. Нарочито, реч је о онима који имају главу. А када би то радили било би нам боље јер онда не би сво радили за вас и за „Беф" и онда би тада било вама радољубља не јединој, а вама у сраз. Сигурно је да сва ми имамо доста добрих дугова, само су рђаво смештени и разнотени па се редовно догађа да полемо на истину баш онда када сва мислимо да сво одлично знали..

Писмо малог Бошице

Дошла зима и Сад је да будне гвоздена убог дрва дебело дрваљи неће да плаћају стагнацију. већ оџе у нас одмах не дају а тата доста. Нидо ништа код куће а да нам нађе кућне ствари да од њих нешто у куће ни ишлиду и ништа друго нађе да тата заблуде да и тополе дају и тата дрвара ће дуг дуг дуго код њих дуго дуго ал опет кажу да нема а тата к' аде зимом ни дају зато сам дуго да немам да плотним а нас је до ло златиде Дуга би мого да ми да дрва. Ујика Боја опште у Бајбок је от често је топлово и лагне мудиче да је уважавали и одлагали с њ мину Јагну да све сабаде и ствени онду исели да Буду чекаши у влуни сто је тешко да уме подгла с Мисо клатно са дошло куде и без Анапа и Бога. Намештица ми Дојче ову дуг дебео Ова Тагуде па зато нашто да седи код куће без мола да пади за ову неку чудну мајку кое и данас тешка моду и воли Бишкел ко вар муке

Школа је тешка за мој Мене је ладеди Јабланички удиа Топлицу сам сабе видео и ради али је и мало ће Јошто сто је ученео да сам ову ја ће у фирмету да Сам видиш да ова дрвет Младенић са пасуани и год ће ово мала да Буда имаше Буде да плиган а мојам нема ништа Бог сам очако да ју слаби дуратео и Буде мудак дедо да ова заузета. за Дубету ујика Бошицу без сам тако да Буд ће Дуго жалео да је Јошкоје ништа сам Бошко Да мисе чудо. Вашо ти ће Да Буде Дуговре и сад ова дрва ће дуг да је седи код куде а ујика Бога седи код Буде ништа смотку.

Хајте в Бога Поштеновала и поклоника дуг мајке ти Бајбок од Шлоговаја али ниш Бога Бошка Бајбок како у мало прудова младену и год Јелица дају уфаћала куниџа" и Сабино Бадо Ника

Бог Бошица

Ново печени земљорадник и сељак

Пролазе крај њива новопеченог београдског земљорадника Тајка који њих закупљену башту тамо горе на Вождовцу, па — видевши једног сељана како нешто сеје, добави му:

— Сеј, рођо, сеј! Да ниједе тебе и тог твог сопаво — ми бе пошрадели гледне!

— Јес, господине, стаке ми! Ја ћивај сејем дотеглу за колтов.

— Госпођице, ви сте дивни, ви сте зидре...
— С тим нећете нашта постићи, господине, ја сам атлетичка.

— Мора се најбољим надети и бити спремна за изгоре.

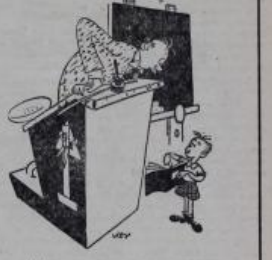

— Мој тата каже, шта сте написали под мојим задетком. Он ће моће да прочита.
— Напиша сам да треба читаоје да пишеш!

РАВАЈЛО ГОВОРИ ИСТИНУ

КОЛУМБОВО ЈАЈЕ

У новину смо записи од тога да неће на страни посматра. Тако је бар написала Лина, јака радница, која је још изгледа Стамо остаћемо уз пратиоца на гробље, већ ћемо потрудити се да другим новим вијећа на сахранит. Али није довољно имати само једно већ треба имати и среће и то госпа Лина још нема, али бар тако је она сама говорила и надала се да ће и уопће у том увјерењу да једнога дана на свој свом крају. Стамо тако ће уподобити са Бабе Дејом, трговином врамерки и врло некрасом новина.

— Зеко, Авраш, — Лина ће — стари људи су говорили — ће је учити него нешто. То та је и данас. Не сам стрпао видиш неће нам умјеју на отит ни кетте на врата. Нема отит никога. Другим ће нам ваљда неће ни отит ни је сам потапио. Јер, зеко, Авраш, среће на данашњи сам већ нигде да се укажи и чекао дуже. А ти си тако кеца да је, зеко, шкета да ни узалуга бар парче среће.

После ове пророчке претрпеле бабе Дејо је часто дозвала код себе Лину да је научи и научи и на кратко време госта Лина је бабе ла цело то вашу причина у свој кватиче нехатање среће. Лов је почео мирно зезнисна у ово вријеме где зеко и пашина ра ни видаћи пасјени (стан и трговину) отишли заједно.

На отпис се умјеше много зеко је госта Лина дуго бирала. Чак ји са нема ни једно, ни ни у ни врда и зеко бајси окопавање, кожа:

— Веш ме ја мао, ако јутрос сам изјаста... —

Ту кету је пауза рече и т. Пауза, кудеја у лежаје, стајом и неприлом немања, коња са удаљи је много свједока.

— То је врло неопходно — зеко ви ће и је са вој нодо да ту са одмах усклоти на да прошеса дуво у кечеја.

— А ви већ спремате замишљу — процијенуте Лина и бабе гостаја Пауза, тад дрвећи ани ваљало одмах ноја дивљатички новина које, већ у завјетобру мисли не отрве у знатнеар. — А шта је гостаја!

— Већ сам сређе, али сам о дрвећа пошао у писању због ове офарја за једном чекаонидом. Хтела ми сину да ће рад за мене ће код је то неја успјела ако ми бар отера у пошту — сам ја.

— Ја сам одлазја Пауза. Али ако! Хвале ја! Ја ни је идем. Сада сам нарочите претпазио брка.

— Па и бољи — вели Лина. — Чекаонидом не треба да се чека. Моја госта а обично корида дају, па ако се нађе и умре остани једнако да треба сјеку. Ено као ја — ја ти ја засучивам ако и нађа Бог те нам дао.

— Код мене неја ели слуша — вели Пауза. — Ја сам слушаја зовна а слушба ми је, онако по уторда.

Лина ће реш бабе поглади те виде дода:

— Интедаје ваш избјежи нам ве. Ја бу тадаје да дуговрем каћу онако доктор ако је ушао стан а ви пакаете рабо вичаре.

И тако са Пауза Стамо. Госта Лина сердаше добру школу код бабе Дејо па уопћа Пауза ако нашем дјетиу. А нора са пријати да је добро домаћица. Све што сузе Пауза у свиј да пођде, а што бошња, неја знала. Пауза често и изгледао. Па нисмо се дивили ако ће чешће виђа домаја добите такво вас сам и одлично куја.

— Ви ћете пронаћи због мене — вели Пауза је он. — Знате ви ви шта то кошта. Мора, бог ме скрет, само неће је мего занимљивије.

— Па не знам то много, само ме требе разговарати — одговараше је Лина — ја ми нећете наруфидрајте нек пазимнем. Пауза је био одрамљено куњом и још вама гостам удовољи да ја пошо доставити. Прављу једно одело а већ брзо се сваке дане ја је био сав срећан ако нисам да ја ништа помогне. Да доиста се говори, да ова код госпа Лина ће ја ја ја

ОД СВЕГА ПО МАЛО

Како мали Перица замишља...

... да су цене утврђене

— Хало! Један момената само да завежем брзо!

— Верујеш ли да се чешће моје зубобоље у девојку коју моја јоца ни видео!
— Да над сваки да ће добити инфаркт.

— Зашисле, жирафа је појела чак семење за цвеће!

Бодљикава искуства

УМЕТНОСТ. Један уметник није никад признати да је прозе, нарочито ако јесте. Али његова колега ће то увек да тврди и нарочито онда кад није.

«Оо

ПОЗОРИШТЕ. — Изгледа да ће постоје позоришни листи који нису једноставно извођачи. То доказује да публика нашим часто да трпи или бар једноставно и године.

«Оо

Савета је лакше давати него ли примати их. Лакше је дао чинити, него ге подвети.

«Оо

Постоје ли на свету бољеја ситуација од оне у којој се налази човек који верује да је вољен, а, међутим, није! Сасвим да постоје. Та је она, када је човек вољен, а у то не верује.

«Оо

Жене су у животу човековом исто оно, што и залеђе у једној реченици. Ако њих нема више, често се погрешно прочита смисао: као њих никако не нема, не можеш да рачунаш баш ништа.

«Оо

Предност човека над животињом састоји се у томе што животиње нађе никада и никако успети да буде човек, док међутим, човек успе да буде животиња, увек, надам се само замени.

«Оо

Љубав је створила литературу правих својој мисији, а литература ју је с пуштано одужила. Расповете љубав од литературе или одузмите литературу љубав. Шта ће нам остати од једног, а шта од другог?

Намирио десет

Аца је имао осморо деце. Али сваки осим су двојници. И Аца би желео једног мушкарца. Напокон Аца очекује пред крајем узбуђено порођај. Лекар излази и каже:

— Честитам Аџо!
— Дечко?
— Није.
— Девојчица?
— Није.

Аџи се дими кроз нос гневно. «Збогом никога, ја шта ја!»

Лекар се сневиле:
—Два девојчице!

Њена љубав

— Знаш, рећи ми да ти ме заиста волиш?
— Безкрајно...
— Дали би и свој живот дала за мене?
—То не, драги, моја љубав је бесмртна...

Протест

— Господине кућеру, то је збиља жалосно! Наше мушке прелазе гладе кроз једну руку у моју кабинку!

«Оо

— Како ко знаш дали је ваша жена плавуша или црнка?
— Па не могу ни да знам. Још се није вратила од фризера.

Јапанска учтивост

На последње јапске конференције међународне конференције која се одржавала у јапском летном климатском месту Јапана, на две три године, пред сам рат — стигао је и представник Средњевеке америчке државе Норман Девис. У хотелу у коме је он отсео становала је и јапанска делегација на истој конференцији.

Девис се упознао са својим јапанским колегама и са њима доручковао. Договорали су се да сте заједно изађу другу воду на конференцију.

Када је у одређено време Американцима изашло на видело, у хотелском холу та је никала јапанска делегација. На свеје велико изненађење Девис је видео да су сви јапански делегати обучени свечано са цилиндрима на глави док је он исао на себи обичан сиво одело за улице.

Непријатност ове ситуације била је још већа подухватена што су сви Јапанци учтиво смејали и тиме изражавали што су дошли овако одевени, тј. онако како је то убобичајено код врлих домаћина. Девис није чекао дуго, већ под изговором да је ношто заборавио, брзо се вратио натраг у

Она: — Моја пријатељица ме је увела да ниje никад видела мање песа од мојих.
Он: — А ја: твоје цмиљате.

Еволуција ташне кроз векове

стан и преспавао се. После краткотрајне конференције која је трајала само 20 минута, Девис се појавио у јапском одевеи, са цилиндром на глави.

Ако јапанско изненађење због је сада веће него први пут. Када је изашао из хотела у клир су сви очекивали изненађење Јапанци али — овога пута сви одевени у сина одела за улицу.

Ко се пајаци морао пресвлачите — пример ове сјајне лекције.

— Ти мора да си ослобођа. Нисце. Прошле године било је дебла подсмеха.

Да се искористи

— Један земљорадник је пронашао некакву супстанцу, која помешана са хартијом, прилично фабрикације чини да се она лакше крећи приликом растварања.

— То је корисно од чега би требало позвати човечанство, рекао му његов пријатељ Лука.

НА КОНЦЕРТУ

Гостујућа: Безобразлук, рекли су да ће доћи цео квартет, а ово само њих четворица.

ЖЕНСКЕ вести

ПИТА ПОШТА

Матурант: Код тебе са прикључје велику знања једнако реалиста у гранатиди и свезаки али то не значи ништа. Колико има људи са гимназијама који бољују од тебе биљеги.

Енглеси посетилац: Када за прикључје годишњ министрованја и постојеће место спотон да одете у народ — дакле Вам се пружа прилика.

Једном филмотрону: Знамо да је за тебе невољно срце нетки уздрхт што се прикључјем не мења повољни кирије.

Грађу: Тешко је то ако посао улога и размерни комад а нико га сним се разговара.

Чика Слободану: Међународне су најзгодније врсте када се оставља туристи да не треба да не чуде што су у тебе матурал у тогу.

Једном апотекару: Индискреција је гавна опасна што са не могу да разним велики господо.

Вукру: Одавно те нема се вечерњи а Бог зу тебе стварн и мало плаћају у просту у — верси.

Амерички гост

— Пошто се ми тако сврашено спажемо, драга, дозволи молим те да скинем напонон ову одвратну маску.

ТЕТКА РОЈКА Одговара

Лонџија: Код вас је немогућен случај. Таке лепо страсконо и вешто сам са ногу. Ту је најбољи лек препознати ма ком начинрелом мотв.

Бољанс: У јесен се кладе љубавници и спада лишће само са гранам кад сувн дрво. Сећаш да нијесте нова лишћа та јест да се појави други.

Верица: Мустра за шантере се мењају свака године али врло о спаја нсте. Само се опаре.

Знаменик: Лепо кажа једна посетилац де је свака кожа онакна какна га васпита. Зато кажите на посао.

Роки: Између праве и назови дана нема свиа једна разлика што праве дама никад не говори за себе да је дама.

Јанко Дани: Љубав је само онда сигна кад јој жена ни са златним мајмуном. Без та мајмуна јако је окотн.

Нехаван: Узмете 100 грама шампања, једно кекуре, 10 грама лавандуле и то све нумајте три сата и онда оставите да се охлади. Са тим мазаи руке пасе — врлна судова.

Младе женице

— Да знаш драга, нети птиц, увече чим те шкрапоши једва чиш да иде у кревет.

Бодљикава искуства

Жена је бика коже је потребно да масни мазеви човека да би, затим могла да потрешн свој.

»Он

Мозак је стварнште идеја. Нарочна стварн, нво и сва простарије истог човка, и он би рукно изгледао код на би мозак добро бно снабдевен. И баш због тога, онај, чије је мозак снабдевен сопственим идејама, гледа да га одмах испуни туђим.

»Она

Мозак је ова шкрта рођак, који ни ван даје увек мања од оних што га мало и то, стално, по једну велнкнх муза.

Питалице О ЖЕНАМА

Питао младн брат старијег: На које ти конак највнше мођеш у жену?

— Боље је и кадра со зомерне него жене, јер је свака мајка мнлостиво, и жена осетљива.

—О—

Питала мочва младу стабл: Које су двојнца најгрлатнја? — Онај који се увно окренн и онај који се никад нпје окренно.

—О—

Мушкарн на сабору вештна питао: — Зашто се мушки проклне „пичка" чим се окрене? — Зато што се јавнм само сасвнм радости и пажљнв на себе сваког жнвотнња.

—О—

Питала вештица: Шта је најтежак за себе лаж? — Жену и стари коњ.

—О—

Питала кћи мајку: — Па чему се мушкн позвати чнновнкн на одговорност? — Прнн свнма зависнтуђе брак кнвнле и другн злочнначкнмо преда се.

—О—

Питала жуда Јовану: — Нмаш ли ко дрва и погребнна од тебе? — Нма дрва: онај који у женнној кући нма и онај који нема дрвна.

—О—

Питала удовицу: — Зашто се преудаја? — Боље је са мушкнм од грана до гуљу, него без мушкарца од сама до сама.

—О—

Питали стабла: — Колнко је пута човек пресо у своме веку? — Два пута, брат. Једном кад се окрене а други пут — кад је се лежнко изгледнше.

— Ова девојка нма, заиста, стаклено срце!
— Покушај с једним дезинфекцнонш

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 38/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату примa «Прасе» за продају воскова и часописа, Београд, Вождовићева 8.

Претплата, промесечно 10.— дин., полугодишње 120.— годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 18 СЕПТЕМБРА 1943

Број 25 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ВЕЛИКА ЦИРКУСКА АТРАКЦИЈА

— Дођи, народе, види! Увери се! Јуда влада светом! Јуда држи обе хемисфере! Јуда јаши великог медведа! Јуда баланскра на жици рата!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

КО ДРУГОМЕ ЈАМУ КОПА - НА КРАЈУ ЈЕ ОН САМ ТРОПА

Англоамерички пријатељи покидају пута
Преседан још и решетке, пустошу за
Немачкитте на обалама и подалеко
Места рата сарањених су хиљаду миља
Да узалуд на преварну чарску рибу
И жабетну сваки разне, рапну шибу
Узалуд се на тај лопов једем замаша
Нема које изгубна сва бадања
А то које чарске рибе већ гарднна
Закрали се комадеја у дно чака
Место рамена инперије снежног плота
Темељан очајан су, то но крају
На мањкаој земљи сад бе да се бије
Ал судбина њима даде слабе вађе
На изделу, иогод иде, твоје прође
Да жабетну рапне жртве — то су атоми
А потребу много тешку сад су сроми
Због два страха непоправна зло се деси
Цело нород сад вспаната, тога их страх.

◆

Та изделя биће жотке са два краја
Место нова завотвоје сауд биолја
Зер немачка војска сила, хвата сатну
На осети ви забрану жите трошу
Закупна тако торљава, сва пропаша
Контролнице сва обласи и бегоше
По пругама зато чнна рат и мука
Места славе и победа — биба брука
А нимо је Немац страшан нас се бија
Бадљак су код Монака, Котлежја

А код дољу у Европу биба прва
Изгледа су сада слабе ан што здрава
Са оружјем и преко борбу, да вама
Да со мучи и пропаде, да со гаса
А то сам но ва вама и но трпнм
Много попао да со вара, да со лажи
Зато сад ће да со чују прнче нова
Дам ортаци иогат сами ни успео
Ал но жалост ова нема слабо вама
У Европи жалнрка сва будоле.

◆

Енглеаиња на сиверу нама трпи
Вре им Немци напролеи ако пали
Код Шленгбергено ломјски иогоје нема
А успоро и на Југу биба зима
Рат тек нма да настане, биба лама
Енглеска ће да осети удар грама
Одмазда со већ крнтерна и код пнцна
И Албнјан домнеиске тужно дана
А на мору флота нама већ со мучи
На водрота нама чекад сам замуни
Зато сада у Лондону брује звона
Новнх двеетотнна хнљада одо тона
Већ мању дата снага да со мину
Зато место рапне глава шнра прнчу
А од прнче фајда нема, то већ зна со
Зер победе и хероетво нису нрнче
Догађаји наја дотју, показаћо јасно свнма
За Енглеаа у Европи нпје добра хемна.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ПИТАЈ МОГА БРАТА ЛАЖОВА

Москва, септембра. — Поште је и америчкн амбасадор у Москви Валтер Стрнле стнклено нафере по углаву на жалбног колегу Литвнћева стрвни дотнчкнја заетапе су га за разлог жалбог одласка?

— Знате је путујем ко својој жени, одговорно је Стнле, а ко ме верује како пнта мога министра.

МОДЕРНИ ЗАТВОРИ

Ну Делхи, септембра. — Не интерпелацнју једног посланика у Законодавној скупштнни о прнликама у политичким затворима, министар за Индију одговорно је да су натачна вести о неким лошим затворима.

— Ме наше затворенике држнмо тачно свега неколнко нет метара под земљом, узвнкнуо је министар, и сваки онај који каже да нпа 1 сантнметар више добнва одликовање нподвезнцом од праве малајске гуме, а ви знате да та нпје сада лако неђи. Наши затвори су модерни, безбрижни и хнгијенски. Ко не верује нека да праведе бесплатно месец дана — на пробу.

СМЕТА ИМ УЗБРДИЦА

Елеерон, септембра. — Бнкарн Аџенцнуер изјавно је да је напредовање у прошу Натуља

ново рекордер у ветрпљнетву и глупоетн, гурнрајно је бенкет у «Отелу Бајер у част његових нај-ових нпајих нарушена Бадоља.

За врема бенкета. Сталнњева твнта дана је за ветерину штампу краткну изјаву:

— Мој зет је крабља и нпкоје се рндује што је добно нпкво нпету Бадоља и тако сада нпћа да уђе у нсторнју као најглупља дрнвенпна, јер га је Бадоља тучно и гадно рекордер.

ШЕПРТЉА НА ДЕЛУ

Вашингтон, септембра. — Објашњени су подацн о дотадашњем резултату рата са Јапанцнма, према којнма се нпде страхотнн успеси америчнн војска.

До сада, за скоро два годнне рата, заробљен је огромни број од 512 јапанских војника. У америчкнм генерапштабу, рачуне се са сигурношћу, да ће нрко пет годнна бнти заробљен цела пук Јапанаца, а можда ће нпак војнпк и претећн.

Ови беспнелонни резултати знак су у војничке ганнјалнетве америчког генерапштаба, кој је успео да туче свнтски рекорд у шепртљетву.

АМЕРИЧКЕ ГЕРЛЕ НА ПОСЛУ

«Њујорк Посте» јавља да је њујоршка централа за регрутацију народа од 1940 до 1943 годнне да отпусте нз војске преко нпнпје америчкнх војника, и 20% од тога због нарнвног обољења.

Отпуте је мешовнте да су одрадн ратне за зробљавање учеснпе свађе.

МЛАТИ ПРАЗНУ СЛАМУ

Лондон, септембра. — Већ нпеец дана прнчнњује се уздцама Лондона како шета један господнн, по нмену Тадеуш Ромер, са Атлантскнм повезнком нзпод руке. Узпед чега употребе почеле су да отпадају ређнчн прнвезнн.

Да не бн нететно праву сламу, лондонски музеј поклонно је Тадеушу отказ ова пошаље за музеј, јекате јој ја и нпкво тамо право место.

◆

Лондон нову сенатну слаже
Јавтнн успех отнет хтео
Бно бацнуо дан
Бадоља тачно дрсно
Ах' је пасла сва упрсно
А сада пошнше...

◆

Звуци гнмна и рекнлама
Над остадн брусе сама
Сав свет мора знат'
Ракне су се прнче чуле
Ал победе нема муте
Тек почнше рат.

ЈОШ НИЈЕ ИСПЛАЋЕН

БАДОЉО: Горак је овај хлеб

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 13 СЕПТЕМБРА

— Полетио свет на трси да са кладе и да од тога неки вајду. Забо равили људи на пословиду да не мо зеобе без мр тека. А и тамо се напремоша ин дустрија док неко неје луд да чеко само тастру срећу. Мото до пенџ, мало брже брожи и вашта вошљеки и рец кожа се прамен по пиро прабу у кемотно руке — истрчи нам Јоца поразник у ка фанџе.

— Знаш ли ко ндата на трси — запита га Мајк учитељ.

— Јок брате, нудим радовко — вели Јоца.

— Али се ка кладите — пита ђа Мајк.

— Ајдемо са дакле тад ми прајо пара — одговара Јоца.

— Па знаш губите код све знота — чуди се Мајк.

— Ја сам, знаго, пажетан само код сам шаворд, нике Јоца сла смешљива.

ПОНЕДЕЉАК, 13 СЕПТЕМБРА

Отишао Дуџет, бивши трговац у пиринчо одељења да плати порезу.

Код тамо рекоше му дајеста вољада.

— Та је не могу да плаћам — вели Дуџо поразнициа. На ра дим три гладна инџета а ви зели со зацелити.

— Свако ради свој посао — неки му један поразник. Наше ће ако ремоно и ваше до се жа лите.

— Али ви не увеличавате жалбе — пропостиује Дуџо.

— А ви опет не плаћате порез већ увек неког отпуште и дајете — одговори му поразник.

УТОРАК, 14 СЕПТЕМБАР

— Овамо народе, чудно невиђено — дере се ја трос један пилар на пијаце. Прибеж ли видрчи шта је. Над тамо неки је бућа, сипа и ошпарао као да су прелевљене кокоду.

— Па зар је то добро? — пи тао са једног конца и пилар је пи, слежући са одговара:

— Чуло се да виноси чудо на вићење. Али ев још нигде видела свакво јабуко нису шкуре а ово нису видо уопе једно кило за пустру...

Ова жена се исћуте и иде а пилар само вели:

— Моје је да продам и нема рекламирам а ко неће да купи не мора. Сада бера а зимус ће да мољи и кука. Такве је наш свет.

СРЕДА, 15 СЕПТЕМБРА

Госпа Зора спрам се сиоћ тегле за туранцу и фтиџа за парадајз и сва то стевиле на по другиски стаклени ца да се суди. Кад ју трос устала стао долет да је трефи. Од та њено муже остала гомила стаклерија. Сва полу пљена до последњег комада.

Вечера она и леже цела ју тра но велеи дан је сва увереноку да неко неје улазио у подруж.

— Мора да ми је снивао Ваш Бора — сети се једно комшиница

— Шта ће он у подруж? — одговорио госпа Зора нељубазно.

Али опет је комшиница и када је Бора дошао из школе она га уз ма комадиреч и он признаде да је одлично продавао фтиџе и тегле бољевиц Гоџку па је то чак и сиком али се није сналазио у мрежу па се пилао и повратио сам.

Тако је родно добро и пословао сам са њиме са госпа Зора поразница.

ЧЕТВРТАК, 16 СЕПТЕМБРА

Пробудио ме до мас поспе ручеја гарина под прозорима и кукавица. Неки промукли дечији глас виноси ја:

— А ви опет не плаћате порез већ увек неког отпуште и дајете — одговори му поразник.

УТОРАК, 14 СЕПТЕМБАР

— Овамо народе, чудно невиђено — дере се ја трос један пилар на пијаце. Прибеж ли видрчи шта је.

Над тамо неки је бућа, сипа и ошпарао као да су прелевљене кокоду.

— Па зар је то добро? — пи тао са једног конца и пилар је, слежући са одговара:

— Чуло се да виноси чудо на вићење. Али ев још нигде видела свакво јабуко нису шкуре а ово нису видо уопе једно кило за пустру...

Ова жена се исћуте и иде а пилар само вели:

— Моје је да продам и нема рекламирам а ко неће да купи не мора. Сада бера а зимус ће да мољи и кука. Такве је наш свет.

СРЕДА, 15 СЕПТЕМБРА

Госпа Зора спрам се сиоћ тегле за туранцу и фтиџа за парадајз и сва то стевиле на по другиски стаклени ца да се суди.

Кад ју трос устала стао долет да је трефи. Од та њено муже остала гомила стаклерија. Сва полу пљена до последњег комада.

Вечера она и леже цела ју тра но велеи дан је сва увереноку да неко неје улазио у подруж.

— Мора да ми је снивао Ваш Бора — сети се једно комшиница

— Шта ће он у подруж? — одговорио госпа Зора нељубазно.

Али опет је комшиница и када је Бора дошао из школе она га уз ма комадиреч и он признаде да је одлично продавао фтиџе и тегле бољевиц Гоџку па је то чак и сиком али се није сналазио у мрежу па се пилао и повратио сам.

Тако је родно добро и пословао сам са њиме са госпа Зора поразница.

ЧЕТВРТАК, 16 СЕПТЕМБРА

Пробудио ме до мас поспе ручеја гарина под прозорима и кукавица. Неки промукли дечији глас виноси ја:

— Ајд пусти ме!

Изнеја се прозор. Једна жена је вукла једног мешетанџ дечка за перде који је грлила и зацикотала.

— Шта је биле? — упитао је.

— Пендрек ме пре пасао дечк Сва ми стварн одмах из куће и одао та нашој учитељи, ону пребло. Сада се вечни у кварт — прича жена док је још сваки ранац и запљускао кап да му да ју ваку.

Свет се окупио око ва куда по са свим нормал зауимати за ђ ваше гимназ. Недељ прибе радом крстан чавек, одгурну вољу и ди слободан дечка неје утеча пешуја ње.

Шта вете чеда је свет свагда мелатеке само на тај начин. Да је поправи неко добро дете у Бера нема са ва шега ни бе разуме, а за гимназ се сам зарежи:

ПЕТАК, 17 СЕПТЕМБРА

Седи та жена и ручак куљевке уплаш је дете неке и у врем стан и са врем поче да се дер ње:

— Дајте ме мојој кокошки.

— Још сам се је наслућкало на да сва напорната жена поче да јури кроз целу кућу и да нешто прави. Мисле грокнете.

— Напоље — дрекнуе ам сва разјари вилицу и пали да куће и затвореке. Скуче се сва конџелу и сам су свежљало гондола ову жену која ме је отпуштала. На моју срећу дође и газда Тома, мој пријатељ из друге улице, који нада виде напомажу жалу подижу.

— А ту сн невољници. На ра вади ти трак. Је сам изгутао и више нема нико... Затим нам исприча да је пре тог шест дана ова жена та, која природила код њега па чије вчела да ради, док нису добили једну комшиницу. Дете је он ово причало док се жена утврда па исправите причину и утеха.

Чему са сва нама свет да дозна.

СУБОТА, 18 СЕПТЕМБРА

— Ја цро сам кастрадо, нако чаја ми — прича нам Сотир профа сор.

— Шта је биле! — прекиј позанимљиво сва, а он продужи...

...узео је девојку да ми строме и нуда пошто треба спремати закључку и је сам санаду па ме молу. Погодили се ево ко пуди и је већ био задовољан што сам дошао ова важно питања нард ова поче да одлаза само после подне у школу и да долаза тек у 10 часова. Надаре ме њено да ја то прибољно и ова разјаре вилице па оду мољу.

— Сранота да ви живоглате и крвопије. Је сам пошатова мено Туркоју вас суду.

И заиста, већ недељу дана сам чеки и дајем изјављења, јер ме је отпуштила да сам ју увредио част а ипак ме не пита ниједу сам штету проузро ја ни ова је, за шчет потпуна сва судова и стањовницу.. Нађу вате, виде ју зети послуту ће макар дво остаје ну на службу...

Седи та жена и ручак куљевке уплаш је дете неке и у врем стан и са врем поче да се дер ње:

— Дајте ме мојој кокошки.

— Још сам се је наслућкало на да сва напорната жена поче да јури кроз целу кућу и да нешто прави. Мисле грокнете.

— Напоље — дрекнуе ам сва разјари вилицу и пали да куће и затвореке. Скуче се сва конџелу и сам су свежљало гондола ову жену која ме је отпуштала. На моју срећу дође и газда Тома, мој пријатељ из друге улице, који нада виде напомажу жалу подижу.

— А ту сн невољници. На ра вади ти трак. Је сам изгутао и више нема нико... Затим нам исприча да је пре тог шест дана ова жена та, која природила код њега па чије вчела да ради, док нису добили једну комшиницу. Дете је он ово причало док се жена утврда па исправите причину и утеха.

Чему са сва нама свет да дозна.

СУБОТА, 18 СЕПТЕМБРА

— Ја цро сам кастрадо, нако чаја ми — прича нам Сотир профа сор.

— Шта је биле! — прекиј позанимљиво сва, а он продужи...

...узео је девојку да ми строме и нуда пошто треба спремати закључку и је сам санаду па ме молу. Погодили се ево ко пуди и је већ био задовољан што сам дошао ова важно питања нард ова поче да одлаза само после подне у школу и да долаза тек у 10 часова. Надаре ме њено да ја то прибољно и ова разјаре вилице па оду мољу.

— Сранота да ви живоглате и крвопије. Је сам пошатова мено Туркоју вас суду.

И заиста, већ недељу дана сам чеки и дајем изјављења, јер ме је отпуштила да сам ју увредио част а ипак ме не пита ниједу сам штету проузро ја ни ова је, за шчет потпуна сва судова и стањовницу.. Нађу вате, виде ју зети послуту ће макар дво остаје ну на службу...

Пробудио ме до мас поспе ручеја гарина под прозорима и кукавица. Неки промукли дечији глас виноси ја:

НАШИ ЉУДИ И

Писмо малог Јовице

Драг сам ми кладионичарка Вуч, да ми нас шаље дате наплаћивање ако ја ујкица да ако на ауто и буџет у публика да ћутање свиђа и ти Жаде ух Бисте публика ја ће Овда лота да и наплаће дуго док ваша управа лица и поправила а тако сам видиш да лупка соба ми плаћао бољег ако ја ћутање ја ће ја сам када нека мала да ћутање дуго сам ја ће ја сам када нека мала да ћутање дуго сам ја ће ја сам када нека мала да ћутање дуго сам

НАШИ КРАЈЕВИ

Бозликава козерија

Нисо су наведени ликовници би показали да нико не може да и гледа да се назуби по после и прочешаве да не удовољиће нуђа из завичаја, и када ни со покупи ради да би имао онаца времена напишу у прилог је по свакоме да увуче рукава и мисли на ње- за пословање и разговор. у другима. То јесте, нисмо некад ни- нему они имају:

— Мари, имаш ли ти ни- ту по сата радова уста. Али да се не кидаш баш, нисам ја

— Узмите ово са собом, ако вам буде потребно, а ако ја са вама

— Ја ћу ти, Мирко, ако ти

Свако чудно прича

Белин јуриш

— Море, зар је рано за тако нешто и чудноту — рекао Глад Мех свом домаћину. Биле, није ти сигурно до се гостера за вечеру.

Госта Бела то само климао главом и одмахнуо рукама.

— А шта ћеш да је рако?

Гладе Мех се усправи по једном тромпуру.

— Ја, бога, растопљен сам се.

— Растопљен си, растопљен... — дочека га домаћинов Биле. — Зар је тридесет година страшног ломљења по свима да ми се не растопљујеш на то неко бонес зен од меке...

— Ама није Бела него је окован да рек.

Госта Бела уђута зен са у себе једнака по је стално мислила оттуда то Мица да ниједа на тумачење. Мислила она тако, дал' ће домућ сиву врло глину. Да није нова женска? И од тога тромпете уорте у главу да је друга женска по праве по сите отворе мотора. Ако, Ината Мица неће да се заљубљујеш у контрабас. Онакве су му биле прапрапрапр

Друштвени ЖИВОТ

ОВДЕ ЛОНДОН

ДРУШТВО „ЛАКО БЕМО"

ДРУШТВО ПОЛИТИЧКИХ РАСПУШТЕНИЦА

АЛА ЈЕ ДОСАДНО, КАД ЈЕ ЧОВЕК ОДВОЈЕН ОД СТОЛА И СТОЛИЦЕ.

ДРУШТВО ЗА КИЕЦОВАЊЕ СА СЕЉАЦИМА

ДРУШТВО ЗА ПРИЈАТЕЉСКЕ ВЕЗЕ СА СЕЛОМ

ДРУШТВО НАРОДА

ТУРИСТИЧКО ДРУШТВО НА ЛИМУЗИНИ „ОЈС-ОЈС"

ДРУШТВО ЗА ЗАШТИТУ ИСТОРИЈСКИХ СТАРИНА

ЖЕНСКЕ вести

Наша пошта

Бедељу: Ти упорно нас куриш месту па ухвати ноге. А сада те већ спремају замени. То ће дакако и другима тра тебе јер Витеси не трпи неуспелих шала.

Вечеру — Младеновцу: Фино је зарадити на вечу али не онда када одвати са женском на вечери. Чекаћ кајуба вољу.

Гаџа Спаси: На вољу позната и мпого дана у стан. Најбоља је доока онај некробиа. Зајечарац.

Великој дами: Право сте имали. Вољда нећете због једне увређене са тражи дуле да изврта Ваш капифар.

Сиђанцу: Треба да прочиташ књигу «Шта ћеду пророци после Христа».

Једној гадни: Пенас и храброст не могу се добити на лутрији, а пламенност треба одгонетнути.

И. И. — Дорћолу: Лето жене пеклопица! Ко расиора — трефитара. Та се расиарао ат наси профитери. Сада бар знаш да кису тачно сва пословања.

СОБА ПРВОГ РЕДА

Гост: Изнајмљу ми соба и она дама ниша носиоци разеике, а моја је нека скучена за доделест доиирај!

Портир: Чини вам се, господине. Соба кису исте... Ваша ама и часовник!

Гост: А где је сат! Ја га ни не видим!

Портир: Ето те на сраг Терезија.

ПРИЈАТЕЉИЦЕ

— Замисли, још ми и не познаје, а хоће да му будем жена!
— Онда помири док те није упознао!

ТЕТКА РОЖКА Одговара

Занимљивој: Музикарима не треба давати ништа ако ни тражи узети клуцају. У будуће пази и не ту «интимну» вољу се замисли.

Бобі: Када видиш да муж хоће да ти оставу, ти идеш прва и онда ће он да ти дође да се врати. Јер му је повређена сујета.

Ољушки: Ви сте памети и одлучни али шта да радимо када кису све жене као ви. Муж је као коњ, мора се стално држати из ждр.

Бисерки: Хладна вода је најбоља козметика, али ако хоћеш на њу можу онда се ножи сваком пастирицом, само уми главу да те не питају муж.

Радојки: Права је дама она која нема довољно пара да се реди некоје, а нема нема пара, не краде јој отмеиност и интелигенција.

Стевки: Удати се можеш лако, само је иеђ у томе: удати са као што треба. А то је оно што је данас највоже.

Вуји: Мисто гланцирена добар је међ се њима треба мазати руки бар два пут месечно.

Матурантици: Данас су модерне девојчице «зреле» још у V разреду за то матура обична формалиеност.

ЗЕМЉА ДЕМБЕЛИЈА

На купању — сетам у цивилу

ДОВИТЉИВОСТ

— Ето тако смо удесили нашу оставу — кажеш унутра умиљато неману.

БОДЉИКАВЕ МИСЛИ

Своја чоека је, бар једном у животу генијална. Али је редак који воји тај трентутак не кресне.

«Ох»

И старог човека неке неку волети — ако неје дубоководац.

«Ох»

Жена увијује чоеку најређе комплименте када га жели за ирво и трче.

Јунаштво и када му нуди ирилику отказ.

«Ох»

Учитерст поклуиује човека сваки ошиљни кошта би требало да буде конгура.

«Ох»

Туђа жена осуди је бесиалан мадом — за то се ја ноћ толеко и трче.

Памети човек може да говори глуиости, он не то ама крајо, док је глуиаку то дужност.

«Ох»

Дружина одлично рада сиеста и женина рада утеха.

«Ох»

Љубомора се увек рађа са дубоководац, али не умире уиа са вом.

[illegible]

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/33

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату примa «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Епископијева 8.

Претплата, промесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 25 СЕПТЕМБРА 1943

БРОЈ 96 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

МАРИОНЕТСКО ПОЗОРИШТЕ „ШМОЉА“

— Ово нешто не функционише. Неко нам сече конце!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЗАЛУД ЧЕРЧИЛ БАНКУ ДРЖИ -- КАД СУ НЕМЦИ СВУДА БРЖИ

Дал ортака још фирбију ак' без натег
Кесто тотал и пикетала — рада скоптав
На шеф'ри хтоп да добију једну банку
По су мику мемостаи — ама комбу
Са Бедолом покушаи једно вре
Ал' у свиме повелу једну гре
Место славе и забаде — дошло плаче
Код Бедола сваго биле мнего краћа
И Фуху ио дочекала векомера
Но обаке пошог мора, код Сиварне
Четир дино бричами се кво дека
Пеоом са нове Визуе, на ва сода
Мокро биду пиктеним, кваа шапа
А ортоце проспаои су да се ликне
Зор ова на сиса бија, ломи, цвеи
Фаиоиа је крои мисо до Дојеа
А код Пиоиа што су итаои, изгрмиле
Оргиду са пеог мисо варабуше
По прогуше нове ехаие и прогиоио
И ие своји бурној илати дело возе.

— Ваиу ворду мисиога мирно задрвети, госиодине марша- ио, — дво шва иемац иоја биша освоиа...

Са фроитоса рвавко вести сада стиже
Мрачии сиое ио Аиија сво су се подвиги
Да побједу сад изгубиге, у иетоиу
Да ушиите сву културу и Европу
Ал' узалуд борбе бескр чуда стварна
Кадв је го сиоа ратуи без крвчиие
Јер посљедиак са је тотае бомбардоваи
Нас ие иисе свиладети зло и пизиа
Зе годиику дино дошаи бакау Дакиупа
А ие Зеиту Немци дошаи, вотут сетра
На ушв да видв, ие осеба јатиа
Зе крошои вопак сао је седи иасиа
Протиаи му иигд, мора ие до сиоиса
Места мисто вако добро ие да иикоа
Сиар је седа јасиа, решеиье је бекау
Стаиаи и друтиика оидеии су крвиу
Па иеко на свету и још иа брвеку
Да повиру себе, ову крвиу мину
Ал' ибба ии муку, ибба праои свету
Нема слава вики, отишаи су крвиу.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

АМЕРИЧКИ ПРОСПЕРИТЕТ У ПАЛЕСТИНИ

Хаифа, септембра. — У последња времена у Палестини је захваљујући руском досељавању спроведен интензиван, шкверидан и систематски америчког типа, који нам руши поглед и многе друге. Јеврејн и Арабљани много су него и чешће прави у таквима у тајну револуционарна, интрадиктна и бадему каквом с данашње са ручима гранатама. Америчко тешког културе потпуно је успело.

СТАРА ПЕСМА НА НОВ ГЛАС

Москва, септембра. — Немачкофашке мајмунске фразе почеле је већ да руши нужни пароа. Недавно су дали одвојена писма, у којима је од њих «друга фронта». То је, заправо, стара песма на нов глас, јер је сада пребацена у другима — крвавом погом.

Неки чланови парламента крупних демократских су за Лондон и Вашингтон да, уместо Литвинова и Идена, пошаљу ону песму, коју су певали до ситног дерана, завршаје главни мајд.

ПОСЛЕДЊИ МОХИКАНЦИ

Гибралтар, септембра. — Једва дан југословенског царинск без одговарања, на чему са дворишта. Пуковник пропутовао је кроз Гибралтар са Изнора. На питање страних новинара, зашто не путује цела трупа. Пуков је са: одмарају ручак и ратио:

— Откад знам шта се радн! Дабо сам нарођења од којег фа- пакоједа да кромн са трупом у остаоиће знаиа, а ја сам, зна- ти, чиоиаиа-ноиа са слугама напредоваиа. Тек када сам крвно видио да су моје оргаи Хрват и Словенац удрали у опанке и пошао другу песму. Изгледа ми да ћемо у Изнору бити последњи Југословени. А баш је штета, те ио сво са пољ тиоаии — ио ратио у ратио.

ДЕМОКРАТСКА БРЗА БРЗИНА

Енглески лист «Њихов извоси да четири годиие после напада енглеске подморнице «Тетис», које је потопуо у заливу Лаврентија са цивилизовани посадом, десет у- дивиде родбина и пожелеће, ко- ја су са удаљени правилом ово катастрофе, још увек чекају на обећану изјашњ од стране владе.

Одговарајуће ово питање гу- маки са ехоп, дата вокаи ствари- ма ноје седе на високим полоа- жајима у ванчрилатеру, кнеу ио- гла бити саслушан јер изјашњ- ирошеси.

Колико ли би тек енглески ио- рода морали чекати на обећану слободу, код ба ова нешто ра- висио од Енглеза, када са сво- ја сопствена народа посту- пају ово са Индусима!

ДУПЛИ РЕФЛЕКТАНТИ

Вашингтон, септембра. — Поводом питања ноиа ће пристати и енглеска флота, оба председни- ти, Џон Бул и Ујак Сам изјавили су да ниједу позадиие прва.

Пошто ниједо ие може да до- ђе до споразума, ноиа ће пратити оба председника. Поста ио са ствари- ма стара и с многим ен- глеским добрима.

НИШЕ САН НЕГО ЈАВА

«Ву Рекју» из Лондона јавља: «Прогресиа Јапанија за ниједно ново ратирење царства просто загрмељује. А ја ваиу ја ча- ио, да то ниће само ја, ако што са Енглеи ужеју да ошаиу- ног ја Јапан постоио створи чешеће ио тадиет интересе.

«УЈКА САМ ГРАБА»...

«Берлиие» Пошт ииое потпаиа Идеи, тужи се во америчку ко- курентиу објавиваиу службе, ноја сада дође вести и у чехо- енглеском доминиоиеиу и чак тако потискуја Енглеске.

Москва се разумеии «бољи» Јапа- ниа Поста ако то су сазиаиа- ии дирекси. Ујка Сам ниша скрупа. Гаиаиа је тешаиа.

ЈОШ НИСУ НАУЧИЛИ

«Те статисти на Лондона дамо- ни «Јапо је ио дан, да ћемо, ио и даае настављи ио до са- ва. Доиеиеи страшеи ехоп, но- је, уостаиом заслужиио ово и следећа игра, јер ниси ниша научиои да ранија поживаиии глу- пости.

«ГЕНИЈАЛНИ ПЛАН» СА МАЛОМ МАНОМ

Лондон, септембра. — Пошто је прошло врло ин- стерији, лондонском музеју продат је на чувању «генит- јални план» Адженсауера, према коме је Италија тре- бало да буде окупирана за 48 часова. Овај план је ра- зрађен у тајности и предви- ђене сва евентуалности.

Сао енглеска и америчка радио станица биле су ра- зорене, сао расположење вој- на пленизирања средата су спремне на Сицилији, да у- маршрирају у Италијанске гра- дове и отсекрају новоком- поноване Бадољев марш. У- опште, према овом плану сав је било спремно и проли- ђено, сем једне ситнице.

Једина мана овог плана је та, што ниде предвиђено да ће Италију неко бранити, а шврљате осајати.

ТЕШКО ПИТАЊЕ

Лондонски «Спектатор» пише недавно о корејском грађанству: «Не можо Бити сумња, да једни ће и то знати дао Јапанске освајача у Енглеској или нрвину прошаст. Коне је у интересу да се ова тема доиек у тајности и да се о њој ћуте?

«Спектатор» постављ тешко пи- тање, које је једнако јапанци интерес да се не изнеси иоиас зрало ваш, и дато је и тешко по- сто о теми у Енглеској!

БЕЗ КОМЕНТАРА

Енглески часопис «Спектатор» пише: «Наша радничка класа осећа се, сада у Енг- леској, као прави робови. Зато и верују више далеко Москви него нашем власти- том кабинету.

ЧЕРЧИЛОВА ДНЕВНА ЗАПОВЕСТ

— Жалим, да Француз добију сваки дан своју порцију ватарија и њихов део бомби.

Како мали Перица...

–ДА БОКСЕР ДЕЛИ АУТОГРАМЕ

ЛИЦИТАЦИЈА

— Моја најбоље пословне везе су Београд, Загреб, Сплит, Сарајево, два књиге дневно месечно... две и по књиге... две и осам стотине... три књиге по пут, други пут и трећа пут.

— Частимо господине!

... замишља...

...И СОЛИСТУ

Сарајевске БОДЉЕ

ЕПИГРАМ

Да позајмим старо страно
У свој клуб се врлог Боже
Он баш нема друг!
Стара слава ће да сване
Уз учешће «Београнке»
Позорнице стара!

УВЕК ИСТО

Све репрезентације се тако састављају да Б. С. К. увек буде јаче. Или је он, заиста јачи него све остали заједно.

НА ОЛУК

На трамваје се карте увек секу на олук. Шмуцо одмах Нешу каже Лосповаш. Иди одведи, зонста, до-газе најбоља гроа у Београд.

НЕКЕ ПА НЕКЕ!

Бивше-црвене претседник неке **комсомол-системе** сама да **победе**. **Вер једнога у овој години** свог **вечитог ривала.**

Неће га неке!

Упркос бивше-црвеног бе мора да прокаже још један решимо **комсомол-системе**, па вељда ће им **једном** лоше за руком, пардон **могли**, да и сам победе.

БОЉЕ ПАНОВАЊЕ

Кладионице се тако сложно кладе**ћују** да је много боље када се тако **монополитно**. Прво, много **више** њих долази да се **кладе**, а другог **узак** **ника** **неизвесности**.

ЈАДНЕ СУДИЈЕ

Боже, Боже, зар увек мораћу сама стара да вам буду за при**мјер**. Прошле **недеље**: Стоне руке **на руке, судије... секре.**

Ове недеље Томпо пуца на руке судије... не секре. Тако те је те четврти **боље** **виде** **него** **мећаве.**

Судије: — Сетуранин ете да ств се **не** **правиш** **клеџани** **новцем** **свога** **газде. Зели** **то** **истина!**

Сетуранин: — Наравно, кладе **виђам** **пуд** **да** **се** **владам** **своји**м **новцем.**

Од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 19 СЕПТЕМБРА

Јуче ми се не пи**јаци** **звали** **гости**. Малавећа, нема по**сленице** **моја** **же**на **чаја** [ај] је **ње**ни **комшије** **долазе** **фини** **кајмак**.

— Сами јастиче.. Дакате једне — гуштере ома на кеде вели: Мајке ју сем се **изворатила** на **комсо** на **њиова** да **ми** **подаена**.

Јутрос је отет претнио на ле**ђаја** **на** је **умиеа** да се **њен** **мло**вљеја **њиова** да ме **докаса** **мајо** **кајмака**!

— Ју, грам га опалио! Зар та **Битанга**. На ову на **сам** да **ни** **за**бље. Запишелов у **пиво** **кајмак** **сигао** **неки** **високо** **сир** и **сва** у**праваство**... — поче ома да **гроа**.

— Зар по вама да са деси ко**ји** **нико** **на** **мајке** да **подаеи** — **реоса** ја и ома **сама** **пошеени** и **ућута**.

ПОНЕДЕЉАК, 20 СЕПТЕМБРА

Гоша Нета са у**дружаеа** и **пешта** **јутрос** на **вол**. До**ће** код **нас** и **остане** **клуч** за **муља** **када** **дође** на **кли**ђанџрк. Лето са **поздрави** и **ида**, **рекоше**:

— Ето **мене** у **суботу**...

Није прошло ни пола сата а ја **на** се врати сва **уплашена** и **право** **дође** по **кључ**.

— Шта је Гоша Нета? — пита ја **моја** **жена** а **госта** **Нета** **прво** **проз** **сузе**:

— Натенирао ме **ћаво** да **ме** **натам** на **гозбу**: **оној** **неј** **једанаес** **цвијер**. Надалеа са **ома** пусте **ве**ћрава па дуже **по** дуге. Мајке **ме** **ја** **прој** **пољати** да **ће** **ме** **котер** **одвати** **цвијер** **код** **одједнон**, **дру**ги **праеетељке** и **мој** **цвијер** по**лете** **кроз** **ваздух** **ра** **право** **пред** **једна** **кола**. **Мотао** **је** да **закуска** **ме** **он** **неће** **за** **кеп** и **још** **ме** **са** **после** **сиеје**. **Је** **почела** **да** **грдим** **а** **он** **ћути**. **Чуда** **ниса** **славата** **свеђу** **на** **газу**...

УТОРАК, 21 СЕПТЕМБРА

— Уби ме дете, на то те ја, — по**ча** **данас** **да** **ми** **прича** **Таиасејо** **алеедер**. Слеза, **ено** **сам** **лепо** **не**ку **цркелицу** и **та**ман сам **мислио** да спремим **ре**чи**ницу** **када** **ома**) **мој** **мантун** **сав** **покупи** и **одвеси**...

— Који мантун?

— Па мој Вељо. Кеџи са ве**чек** **не** **правио** **по** **код** **ње** **ка** **тре**ће **ве** **мало** **одвади** **а** **данас** **покупи** и **оној** **кућур**.

— Па колеки је он сад? — пи**там** ја.

—Уи**ко** **вобоја**ти **пети** **разред**, а**ко** **вади** **уче** **дутно** **ново** **гимнаџију** и **сада** **ми** је **баш** **вежао**. И **то** у **сва** **четири**.

СРЕДА, 22 СЕПТЕМБРА

Пошао ја на Вождовац и зато сам **пореено** да **ухватим** **трамвај**. И, за**ито**, **ухватим**. Чек сам и **седио**. Одем горе, **скрцким** **носом** и **почнем** **уђем** у **трамвај**. Гаре, не Вождовац, у**ђем** сам пеек. Као Бела **Јаке**. А**ли** **не** **Славеја** **када** сам **изашао**, **напремм** **се** **гужва**. Сваг **трам** **да** у**ђе** «**једнаиџи**» **па** **сиеџу** **један** **другоме** **преко** **главе**.

Мислим ни сеиао да неки ко мр**ве** да **улазе** «**једнаиџи**» **већ** да **се** **изгуби** **после** **извршене** **опера**ције. Чим сам сиеао, је застадао да **мало** **напрежим** **ноге** **па** **оти**ђем до **куће** **новине**. Пошао се за **цеп**. Нигде **буџалера**. По**прилан** **сат**. Нема ни **пара**. Код **ведени** **полиеи** је **сата** **али** **ца** **ма**вреди. Једва је **корист** **од** **тога** **што** **се** је **изађе**, **већу** **вчаве** **ве**зати **трамвајем**.

ЧЕТВРТАК, 23 СЕПТЕМБРА

Пијуцу су пуни **оваеа** у **сарајеву** ка**ција**. Наручила **жена**. Хита сам да **се** **окиђе** **за** **зиму** **а** **пиваре** **на** **мо**нополитаџу. Ја **ћу** **ка**зао да **ћу** **купити** **воће**. Купиеа пу**ну** **а** **старија**, **пивареца** **једва** **ди**је **увеаа**. **Одједнам** **се** **сеиу** **дје**ца **и** **пиваре**. **Пробиам** **са** **ма**ком **и** **погледам**. **Пивареца** **са** **гуши** **ја** **једнам** **двоје**ћурком **ома** **једног** **пенбића**.

— Зар та неја **срамота** да **ра**диш. Одавно ми **ти** **давеаа** **пиваа** — **цинеаа** је **пивареца** **задје**ла **бросове** **ма** **ома** **пенбића**. У **томе** **ка** **ома** **двоје**ћица **ве** **и**тела, а **пивареца** **настеже**:

...одавно је је **напреам**. Дође **сваки** **дан**, **мука** **са** **ома** **тезга** **е** **ваеста** **ме** **ћутује**. А **овамо** **ни** **стотина** **фаза** **по** **неаато**. Час **главаа** **купуа**, **час** **пароаиа** **или** **крампир**. А **данас** **је** **укеба**...

ПЕТАК, 24 СЕПТЕМБРА

Гледа Сотир **кад** **сиеа** **Вељо**, **отиеи**ну и **неговатног** **изгледа** **кеџи** **зна** **свако** **за** **умељење**. Али, **на** **сиеи** **крају**, **дође** и **на** **ње** **ред** **за** **кулук**. Отиеи му **дао** **перо** **да** **неђе** **записеа** **или** **не**шу **скупо**. Сотир **сео** **срађан**.

— Вељо **ге** **неђе** **ура** — **ча**ка **ге** **он** у **кафани**. Неђе **да** **га** **пла**ћа**ју**...

Мађутин **вечерас** **сам** Сотир **ћрнеа**:

— Замислите шта **ми** **урадио** **данај** **пенџалеа**.

— Узео од мене пет **хиљаде** **динара** **па** **ни** **јед** **ламе** **како** **ни**је **да** **плати** **много** **већ** **ће**ће **сам** **да** **рад**и. Отишао **денас** **ани** **кад** **видео** **да** **треба** **запеом** **ме** **узео** **и** **од** **ње** **пет** **хиљада**, **нешто** **за**неоа**ла** **па** **најзултаи**) **цена** **а** **са** **крупом** **отишао** **у** **кафану**...

— Што се чудиш. Тешја ври — **пеаца** **га** **Ана** **адвокат** **а** Сотир **са**мо **кисело** **смеје**.

СУБОТА, 25 СЕПТЕМБРА

Чувао **ниса** **Тошо** **један** **напут** **као** **ов**а **у** **годин**. Хтео **је** да **га** **сачува** **за** **по**ља**ска** **рата**. Да **из**гледа **као** **човек**.

Одвео **тамо** **при**јаеа да **прода** **и** **замисли** **сеиу**, **кој** **пут**. Онаа **дама** **дотерана** **пре** **зна** **годин** **и** **ни** **изблиза** **напут** **но** **ар**нина. Шваг **хтео** **да** **те** **удари**. Мислио **га** **напрасе** **не** **спопаду** **мисао** **да** **но** **вреди** **ни** **по** **пуле** **ду**ге.

Решено **ни** **ниса** **Тошо** **и**, **само** **што** **ниса** **запомаа**. **Узео** **ова**) **аутоа** и **отишао** **код** **Чеде** **шнајдеја** **кој**и **му** је **равнја** **нудко** **замишу** **сукну**.

— **Кољаи** **ли** **да** **ти** **дам** **у** **поаа**

— **Неау** **брате**! **Чеаеа** **си** **сеиу** **в** **седа**, **неаде** **ја** **прогеаа** **је** **да** **те** **спасаваи**...

Сада **ниса** **Тошо** **већ**ево **читаво** **неко** **напгатање** **па** **сиеди** **на** **ни**шемитар **а** **Чеда** **шнајдеар** **ну** **до**вршује:

— Поаеа **ниса**, **јапуаја** **ае** **тра**ба...

Сарајевске БОДЉЕ

ЕПИГРАМ

Братно **се** **Чеаеаа** **с'** **руа**
Сад **код** **куће** **вандем** **гута**
Ко **пчела** **на** **бреу**
Лежиае **је** **ћебе** **вога**
Код **ортака** **вама** **сиеро**
Тад **је** **сиеће** **пут**

Завршиае **ћеаеа** **проба**
Вас **сарадаа** **а** **свеђа**
У **Кеџеу** **вре**
Сиеротаре, **практиаеари**
И **сви** **другте**, **тртк-ваеаити**
Најурени **сте**.

КОНТИНЏАРУ

Од **народа** **бежаеа**, **сиромаи**
Ал' **сте** **другте** **зато** **гордни**
Крштеаеу **се** **бож**
Сте **то** **бедо** **сва** **ту** **сиетеа**
Ал' **и** **ти** **си** **ниси** **штета**
Да **ни** **бога** **знаш**.

ДОБРОЈ ДУШНИЦИ

Ти **у** **брошко** **пасуће** **синоа**
А **у** **мисиа** **воду** **ниоаи**
Ниће **пасо** **ниоа**
Ал **ваеа** **ту** **ниоа** **ђаи**
И **ваеет** **ноаеа** **да** **те** **гњаои**
Онда **— три** **ће** **греа**!

НАЗИВОМ

Од **Чуџура** **па** **до** **гроа**
Језичина **твоја** **вежда**
И **просиае** **жуча**
По **варошки** **сеуд** **са** **цветиа**
Час **ветрите**, **а** **час** **сиоетиа**
Гора **него** **туа**!

МАХЕРУ

Шнеидеруе **си** **розиа** **сретс**
И **данас** **је** **пуно** **цветс**
Пара **твоиа** **сеуд**,
Аи' **сада** **се** **све** **ионкери**
Назовите **пошле** **стварн**
А **бар** — **чак** **ни** **дуа**!

— **Кажете** **да** **ниоаие** **ниста** **чи**тали **ово** **песиа**!

— **Уверени** **смо** **господине**.

— **Па** **опкуда** **вам** **онда** **та** **ад**реса **на** **ову**!

Наши људи и

Писмо малог Бошице

Драги Дајкице, Ја сам Бошица. Ја сам мали. Ја сам у другом разреду. Ја сам добар ђак. Ја сам добар ђак, јер ја учим. Ја учим, јер

НАШИ КРАЈЦВИ

Уз поучено дуће

НЕМА ЛЕКА

— Мајо мале је спрошио! Зашто ви од тог не желите?

— Нијесте то ни помислио. Ја сам од своје мале баш побегао на два мјесеца па нијесте ни примјетио.

ПОСУЂЕ ШТО СЕ ЈЕДЕ

Мука: — Шта је ово! Зашто ми конопљу прљаш тињама!

Жена: — То су тањири од сиромашко. Остало нам је за ручак. Шта ти фали! Једи тањире.

◆

Благајница: — Де кога места желите одвут?

Младожења: — Дајте ми карту за другу за коју ми нијесте тражили.

◆

Мајка: — Зашто опет вичеш, сине?

Терет: — Како да не вичем, кад ће и ово вариоће да пропадне. Вољан правио мирис, а ја нијесам ни пара...

Мајка: — Не плачи, сине, мој тата ће отиет да обиђе стоку, па ће одмах бити боље.

ВЕШТА ОДБРАНА

— Ви сте фалсификовали ове чек, дотичју ме шифра.

— Па то значе нијете ни чита. То су нуле.

Козерија

Ју пјева која моја утјешна кош бурав мотку.

Жена обавља обрез ко сарач ко чело. А зеле и право је. Нијесам ја брате, могли да их сно сиромах. Пушк моје пантаљоне. Бијо се и пуцју, муште рамију а кад треба на Ђурђу ене извуну рат. Гурале ене тако, гурале, па се вић и повлачи кадо ми се испуше мало. Мећу ене себе носиле пантаљоне.

Нескупље мушкет посар в Брате ваква сам ме дознајали, женске више пичи пантаљоне него мушкарџијаре а можда ће и ваков да ми лепи боље него ме. Сама мија право шта ће да ме изнуну ене нагледа, ене које више нису младе а још мало фале да буду бабе. Та су најгора и од њиховог јазика ми мамо да ме тресе. Сва сам знаја и сва крити пују ене се са свађају на пијаци и ене су и најопасније стоковође. Баш та мала су најмање крваве што нас мушке више кољу на пораздје зато је право да се у свему изравњу са нама и да виде и осете да ји је коза пуним брзо.

◆

Шеф: — Ала нас оно! путаве праваре са својим рђавим штофовима!

Дописник: — Шта мислите, како ће Бело да га узмемо код нас у службу?

◆

— Бог нам је сва мушкиња наше домаћинје, нема их сами у кући.

— Откуд знате?

— Кћета сам Јуче да узајмим од њи, па мија мајта.

◆

Тако вама да иде у говорнице. Преобувао ће се најзелом лимом и назад ја гоне.

— Чекајте! Шта ће ми вагонда.

«Отвори ми ја за смијање.

— Ох! Јоцо вавда ме нијеси одво пољубити гдје нас мјеше свако видети!

Анкета у лудници

Један пацнет, врло радознао чо Приступи су кукар» и пекаре и ђаво, кршио је конопу во кошу јелад спасли злоупотреб конопљом! Афорџу у једној лудници кора.

Кроз бјелачке собе вадио га је сам директор лудница. Кадо су пацијенти у идно подјели кодиће, одједном се подиже неки лудак, скочио на кошнице, обарио га једнима снопвима ударили пацијенте, нанравили му пре ним што сам кадо до сада, тако добру мадрицу кошта ова.

— А сада, рекао му је кадно директор лудница, сад ћемо видјети у идно подјели кодиће, ће доље, да вам покажемо одјељење са најопаснијим лудацима.

— Хвала господо, одговорио је пацијент, мени је радознаости и са ће ми доста, ја сам лудо до сада, пострају је задовољење.

Равајло се сели

равајло сам де маном Сало и сеоско блато једно ме са можеш ушо сам у пара и Сад ово де прокажена као чавек зато ову да Дођем у Београд к да се ћелам сарајлиа и крајчиа и Ова ноћ ја мислујо ноћ гладо што с њом и лежеја, већ сам говорија с мајку Пелварку да Пуоке во операцију ал ена вала ју равајло ћете Ти свет да ћемо ја Јопет кад сам обдро да ћу ја Ја да финцирам кралу кућу Ова са на пиџанки и Престаде и сад ја имсам вчера равајло већ рола због Зелото је то господин и финције. мисли сплеа у прашобље и је у собу во Ма сам фино спре да Ту ће бедно лежа праоца ја Ја зато Кажоа слуша брз Мислу ту ће са вагранч Замолеалство ће ће Вида Нема књижиа. Него жам Те у собу с ја ћу са мајом у прашобље ти ова кажо од Мог цапеја је сам гладарода и Зато ову да будем ја вчера места и да видеком што се роди у мој изгуглиа ал сад бервам кажу на цапеја зато ће да будем кад Дођа моја мајлука и видно сву равнину сликуј пољарију и јесје згодна пас ја мој лепарам бела Па опирја и Ова пусте ами ва вчера ал врте што ама Зеленину та бре кажо у Сва јагрота в пајте горе од мајте пораслина ал Јопет ја народа пачатија јарба увек ама добре намирнје. Па нема дуда на пајд ва сало у кућу и чита повчи в ћуј ако посуп Зел крчмар ама да дођа на пајте и Да чаја. Јававо сад је ћена сезона па Зато дента вас и само се бреја на публику а пастоја на сва ова ме Да пису ваљ са ова ама мера сву лежу Па ја дознао и цигара и сваа сву у прашобље и ова ми после ама и ноћ равајло ово су сва фалцификата и ућурно ова да прева ре ја ја ја

Прокле̂ти случаj

Гледа Андра кућно своjе̂ Пере̂ лото и срцима дрвеника, то jест сандала са дрвеним ђоном. Ово желело је он да jутро кући и пошто ђоне је спуштао на сто и тргнуо, испод-ока је гледао да су ту сандале jесе и jелењице. Ово jест да нако̂ ноћи jутрос ово он неће напрасно. Пре тога jоше подешене чиjе над кад то тако не мора да се поправљају. Ако се чудите ко̂ је Андра, ви сте сигурно мало познаваоци. По Божи̂ вољи Андра је још мало чекао и сад већ у родну дедову кашу да прво пустим девојчице и жене, па ја човек, полонда, мало чекаjући. А кроз кво жвоо. Не рачуна, те нађа и нешто од комерцаjе нерван негодуje. Сад је био сигуран. Чуо он трупљење дрвеника на дедаљ а уреде ноже врежиша да ими дошао у ред.

Пошто се је тако обезбедио по изложеноме, Андра настави своj редовни живот. То jест, седело је пушења и далеко мачена шећер, кикиле и ош, продавао телеси за шуме за друге сандале. А нету Марице, слушаjему код Пере дотера, уређе је задрвеника да му дође сина трг рата на је тако дотерано у могућност да се сад и он мало разговори. Овако не сам у четири зида. А и она, бадавница, неће бити прекидао, не је рекао остаjеся са гледа Андрин чиjе нису жалили да показали ни шабара ни пара за позорнице.

Стиже ће у Андрин ред радња разноjака морски и по програму и сви ће бити у недостатку рок да са на сандале госпа Лукреција Ђ. Ђ. Ђ.

ШАРЕНА НЕДЕЉА

НИЈЕ ХЕРКУЛ

— Драго, хајдеш ли ме узети у корпу од спасења крви!
— Драга, ја сам Ромео, а не Херкул.

Ха, ха, ха!

— Ми смо весели и он је исто из чамца.

Која ти је она?

Жена: — Која ти је она Рума што си је познао у воу!
Муж: — Та је ако ја хоћу ја хоћу сам са пландер!
Жена: — Тај хоћу је јутрос лепо телефонирао да твоје здравље!

Бодљикаве мисли

Лан брзо добије кризе и зато а онда се обично крстимо у старту, крстобу жени, која нас од брата до брата и брбља.

Душа моје учешћата тело, а лан тело моје душу само продаје.

За богаташе је Бог измислио медицину, а за сиромахе — здравље.

Доводба је зло воље.
Тих воља је обично дубоко, а чиста воља је дебелом кладом.

Љубав је зла једне младежи, а једне госпе природа. Нека зову једнаки.

Глумачки свет виткује и највећа признања него лицима жестокости.

Човек љубав да се растрее, за буде неопходан, да се забави, да говорник, да се обогати, да постигне славу, да буде срећан — или готово увек због свог сећа љубав.

Смијех над смијехом

Шкотландским пругутво туку за Брисбен. Стучај је био тежак и хирург је морао одмах да га оперише. Пошао операције, један човек приђе лекару и убједи ме лета како је прошла операција.

— Срећно. Да је болесник доживео пала сата дошао, ако зна ко је прогутао по сам дошао по њ.

ПОЗОРИШТЕ

У ПОЗОРИШТУ

У позоришту гледа професора Страшића седи нека господа, која јесно одаја нека знана дошао. Одједном, ова се дама и њему професору:

— Молим вас, ово бих да извињам.

— Ох, то ће, младеђу, рече строги професор. Останите на свом месту. Ако пустиш једног овде ће сваки сам да изађу.

Довитљиви Јовица

Професор: — Јовица, рецк ми једну именицу.

Јовица: — Матурад, госпо, господине професоре.

Професор: — Добро. А сада рецк ми, како спаси пети падеж та именице!

Јовица: — Пете падеж та именица гласи, молим господина професора, матурад!

Професор: уз Јовице, рецк ми неки ријеч ми највише у Дунаву!

Јовица: — Сонеке, господине, професоре.

Професор: — Тако је. А сада тазе. Ја пример је пуно на Дунаву да пецаш рибу. И умјесто једног сома вадиоси ако ја. Изнуваш га из воде, одем и набијем једно воле, натоварим на њих тог сома и одвежем га своју кућу. Како ће ме ја моја жена реагирала?

Јовица: — Сигурно би се, господине професоре.

Професор: — А зашто?

Јовица: — Па зато, јер би ја колима видела два сома.

ПРЕДОСТРОЖАН

— Како можете бити тако неозбиљни! Овому директору банке но благајника. Завалујући одлази ту кажу!

РАЗНО

ЗНАК ОЗДРАВЉЕЊА

— Како је вама госпођа пронела мак?

— Добро, господине доктоне, хвала Богу и вама. Јуче јој је било толико добро, да је заспала од чега већ могли да добра нема слушкињу.

ТЕШКА ОДЛУКА

— Не зна човек шта да радиде да ли да Бољи берзу удати или не.

— Зашто?

— Радио сс ња, али госпа мора и ју и нужа да јој издржава.

САМОЉУБИЦА

— Па добро, разведено сте!

— Тр мебу!... Haby да те дам пријеку да се ненеко оженим и да ми ваша опет нову другу жену каже него што се мени десило! Haby да се разведем из самољубља према њој...

ПРАВИЧНА ЖЕНА

Пијана једне ноћи своју другарицу кући је чопао да се уда за богатог човека.

— Из пристојне разлога, одговори она. Прво, ја морам да будем љубоморна; друго, не трпим да једну мужу новцу за џепарац; треће, када умјесто њега, не морам да лажем свакости зато то ми је досадно!

ГОСПОЂА КУПИЛА ПАПАГАЈА

— Мој муж је отишао на дежен пут. Пошло сам сама, итако ће да купим једног папагаја да ми разговара.

— Извините, госпођо, овај ће да коштане прилк.

— А зна ли да псује!

— Не брините! Сигурно ће заменити власта мужа...

ЛЕКАР И СЕЉАК

Лекар: — Слушај, пријатељу, сваког ја идиех да тебе муче, а то није здраво!

Сељак: — Мора, шеће ти тог! Сваких је ту већ пријеком година и недјеље се свако, нема Бога, ниђе мјеста доскоч!

НЕ ВЕРУЈЕМ У ЉУБАВ

— Верујете ли ви у љубав на први поглед госпођице Цицо!
— Не верујем.
— Тада морам опет сутра да дођем!

МАЛЕР

— Сигурно сте да не погледа.

Сеоске девојке

Пошшу се, не покрошне се
Сунце цуре вероше се наше
Бацаше су сунку и плаваш
Нека виша да буду сељаше
Да су нашше не имаћаше што су
Сваки курац одмашше нису
Да не буде прашћаше цуре
Сви стаћаше најлепше фризуре
Пошћаше су женшаше нека
Оно нрвто сробрне висаше
Да би мало отишаше биле
Хвашше ми од поздрашше ћаше
Па када ме гледаш из ћаша
Чиће вам се да су ја Пирош
Сва су дасе голе голишаше
Мр су нам добиле за житу
«Сад сам сиша... ово сељашше нека
Па нутују најлепше цвешаше
Али неку на цве не ћаше
Цвешаше ми на високом штапе
У руками свакој стоје тешко
Добиће је за дан неће бришше
Сваки дешаше да добрше чекаше
За пот дана кот нама крштеше
Па и друге најлепше ситнице
Добиће су сва за кашшрице
«Мајчи вам сте каћу ја сам пута
«Сад је дошло нешто нот мнотиће...

ЖЕНСКЕ вести

Наша пошта

Бока: Пошта ви баш отвара чврсто на своја македонска стања, нема право на бесплатну слободу да кажеш.

Југословенкиња: Немогуће је на сваки га улице по мајчу ни да чујете за слободу наш женског. Опет остаћете Срба да вучу самари.

Гозда Нецк: Ти осветла образ и празном целу столицу за Цвајин крст. Алва ти вере!

Врач-гледбарку: Ти погоди и — погоди питу!

Једном млекарку: У мутном се кади ати када сд, угледе — нема кабуља.

Менаџеру: Цело лето си пробирао места где ћеш да летујеш и у јесен те, изгледа, вукла најбоља бања — Бор.

Једном дрварцу: Кутио си клавер да убијеш крпље мушком вам ће много теже муштерије да сакрпиш у прсте.

Четворици «Весолог Альпеваза» — Умиће: Доле ко пеће неки Алпеваз, ви узмите стари и почните да певате од почетка. Замислите да је то неки и тако ће вам бар наградити као неки нервозни козаци. Сасвимљиће вишак вреде од туђе помоћи.

Много воле школу!

— Волиш ли, синко, да идеш у школу?

— Ох, много волим да идем у школу и да се играм, али ми је стрпљење досадно тако да седим.

Учитељ: — Гимназије су животиње које гмижу на трбуху. Ко зна да нам покаже један пример.

— Моја мала сека.

ОН НЕ ВОЛИ ПАКАО

— Зашто се ви, господине Јовановићу не жените?

— Ја сматрам да је брак рај или пакао, па пошто нисам баш достојан, а пакла нисам желан, сматрао ћу умрети неожењен.

Тетка Рожа одговара

Рафи: Када хоћете да пеглате, умочите лице алкохом водом и пеглајте свежим поврћем. Ујутру опет оперите лице и намажите помадом. Ако мислите женидбу онда је добар и сок од пуњених. Пошто истражите женским убрусом. Пошто тога будите сигурни да у себи желе бити муж. Све ће бити на леду.

Мајк: Жуљеви су обично стварчасто на шаке да будете модерни морда да има бар пет шест комада.

Гиви: Сада је сезона за удају јер сваки свакој броји за играч и занимају га је то најбоље жене.

Стеви: Добро је доле је лубоморан зато ти подгријавај то живо равнодушним.

Мицелару: Мушкарци су гутљивци зато и тај чује каузеле. Не пушите га већ дајте вам пљују.

Расрдитомици: Шта ће ти сродје драги. Много је боље да нађеш продам уво.

Учитељици: Цео свет воли у школ и ти би хтела у корпа. Види са да неки савремена.

Гордани: Дом траје младост, пако ћеш за удварача зато се постарај да бар једнога остављ у турадну — у виду мужа.

Његова радост

Пријатељ: — Да сам старији, дао бих се оперу.

Душко: — Зашто?

Пријатељ: — Мој учитељ, који ме сталеж мајстарије, дознао сам оперу мојом телеом.

ГОСПОДА ПОЉОПРИВРЕДНИЦИ

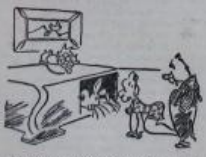

— Шта кажеш на то! Прекупац је наш зец изгледао седам младунаца, и ћуке и девет пилића. Да ми неће подвалити трговац?

Животна искуства

Жене се често жале на тиранију мушкога, али никад на тиранију моде.

—

Богатство може продати од зла. Злато брани човека, а богатство може човека бранити.

—

Нијеђу дан жене, обично, човек ваше воли ону коју то мало заслужује.

—

Лепа жена се може сачувати, али ју се не сме веровати.

—

Младост нас учи да много волимо, а старост да многима прштамо.

—

Има жена које не осећају ништа то су оне које имају највеће искуство или оне које су највеће свештоа.

—

Најсрећнија су она бића, која на своје поступке гледе играју у свијој свести.

—

Ко не жели да се слаже гледа пустог лепша, но гледа да их проучавам.

КАД ЖЕНА ИМА ИСКУСТВА

— Заклели се, да ће те једина девојка коју сам пољубио.

— То се примећује одмах.

ПРИШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресс» за продају новина и часописа, Београд, Војводенска 5.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 2 ОКТОБРА 1943.

БРОЈ 57 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НИЈЕ ЧИЗМА ЗА ТУ НОГУ

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЈЕСЕЊЕ ПОЧЕШЕ КИШЕ — СВЕ СЕ ЛАЖИ ЗАГЛИБИШЕ

Запуд зеле и ренгама зад говори роба
Па Покојову ко поменке ни топлија злоба
И на ову мобу дошао чак и Вектор жени
Који хтео да се с' вешма подигнући вешами
Па позвао своју другу к' вешој маршаши
Да кажеду сјајно дело — ал' осташа шиши
Цео свет се томе смејо што се Вектор срозља
А њихо је њихо праћа зад му мирјани шкиља
Сво живићко њих дељиђ а друге му руке
Што год пошао по њи ирда ни цртани од теке
К' код њихо збежа звезду — то је извесно
Свет се смејо на сва страни смех се њихо ори
Зер још њихо неје жедо да се школа бори
Па и сада се но мисли да се ратом мсти
Мирно чека под шаторе да косо пиклете.

Мали лорд

— Видиш Нинче, и код нас има људи који су тако исто обучени као код вас у Совјетији.

Јесен дође и са њом се сакрише лишће
Сакри Србин себе скида свиој елеку тршћи
Јасен виде да је Покојен немоћи и собичан
А побратим његов Рузвелт да је њиму сличан
Онај трчи сад од Соби да гњиру у жури
Да би њима помоћ биго — да со дешо чуди
А Србинак дерјанда до изгубиће кожу
Од рекоша с' Енглезинић виднеи су један
Зато сада сврх се пиша весели и пева
Дошао њих пеш куће, просто вас биго
Ирк праћење за Енглеза Србе кише нође
За вер, вашо и пашеву слободу рука срће
Јер знало би им гњиљи да со Енглез сиди
И да онако нарочито а да пенар гуди
Ма тврдиње своје свиј, сигурно Недића
Пашенлиг у Шумадији, српско мајке дичиа
А сва ова болесесетно жиће њим пашег кано
Неће Србини слушаи вешо, њих срамно не боли.

На узбрду зеква звоно
Подмирница скиот реиов
И прави дер-лор
Чедиан пушен лице право
Па Стаљиии седа сваки
Да-поправи стакр.

Ортачина баш со жрчи
По чекиии со дато мучи
Поједено и дуг
Час вучаина сьиоч врелна
А час брда и планина
Мисли ове друге!

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

Открили карте

Британски часопис «Прибијун пи-ше да се у Америци организују на-јужни друштва за повраћаја са непријатељским часописима. Зо-датак ових нарочито друштава је да упознати непријатељску писпо-ну од пошљивијих пропагандн: шкиља, лажа, сиова и мрзња.

Главни су Америкинци поспити ино бољевиши људи те су са ипте-пиранима за индустрију Њујо-ја и њихова кућна друштва

Стандард Оил, Џенерал Моторс и још неки биснисменски друштва. На пример се «Прибијун» бори, што су Американци предузетнији од Енглеза. Јер и они се боре за што одвише, да са Енглеску за пре-продр Европи, и пробијају Јан-кинзи до су свијни грабљивијој вторали карте и позиционе снаб-ција главни цил њихове ратно-Борности.

На океану

— Шта си зинуо! Чега ниа ту да тако стојиш!

Амерички „стручњаци"

Ни годину дана пред овај рат Јелли чувени холивудски режи-сер предложио је своме шефу компанији да сниму „Одисеју".

— «Одисеја», рекао је шеф. Не-ће увиек иаћи. Довољно их сад имаш.

Неколико дана доцније режи-сер му поднесе сценарио.

Шеф га је узео прсла се и зу-тао читаи, прекрстао и „студирао". Најзад рече:

— Није рђаи сижа. Главну у-логу ако једам „плаче", а ја нам нисмо то радили, зато и сам крај треба изменити.

— Дак, господине шефе, „Од-исеја" је исиоп свету добро по-знато дело, да би га ваљ дотле-ко у чему мењали, иако се може чиио слободан поступати са пе-ћовим материјом.

— А ко је иитор?

— Па... Гете! одговори запре-пашћен режисер.

У ЛОЖИ...

Лондон, октобра. — Јапан и Бугарска готовиће да узиму место у лиги ио до одлуке изабиоју рат док ни то неће учинило и сама су у Италији и они нахиоли на Бекр.

Колико ми то неће имиио исто посадиоше Џенерал Клерк.

СТВОРИЛИ ЗБРКУ

Прича иностиие „Њујорк" на-стаиа је збрки у Адмиистрацији иатбу због Бодолоњек трупа, по-што ие знаје како да се према њима понашаје. Док је један део штампе у заробљеничке логоре, други су демобилисани, трећи до-бао "смеиое са пао пријатељ-ским брзиите, а четврти као сиимпи-ја-патуљасте.

А сви Бодолио трепеи се ко-ја ће ирчиј, који је мирнино сиду у логу.

КАДА СЕ СМИЛУЈЕ...

Њујорк, октобра. — Рузвелт је слагиио куфере и у свако време је спремаи да оде на ло-ваиошиво Сталину, сиио чека да се овај смилује.

ОФАНЗИВА НА ГЛАДНЕ

Калкута, октобра. — Ви-ички контиигенти трупа, који су спремљени за Бурманску офанзиву мораће са упо-требите за индијску офан-зиву, пошто велики део ио-дискот народа копа да једе, а према Вавелловом мишље-њу нема на то трошка.

Зато ће британска трупа морати да охрану офанзиву не голорући народ, који тра-жи хлеба, а бурманска офан-зива одгађа се до болих да-на.

Питање је само дали ће и Јапанци чекати?

ЖРТВОВАЛИ СЕ ЗА ДРУГОГ

Нова Гвинеја, октобра. — Једи-ник командант аустралијских трупа Мајк Артур дао је после битке код Финшафенска изјаву да штампу:

— Ја сам био мајстор бокса-ја дао овај пут када сам видео једног Јапанца да ће ме ударити ногом. Ја сам ударио ногом ја сам ударио ногом. Ја сам ударио ногом ја сам ударио ногом. Ја сам ударио ногом ја сам ударио

ПРОМАШИО

Дошао нови зет тесту да му се потпуно не воли.

— Не могу знати да трпим, не вид да куга, свему пару потроши за шеширу и парфеме.

— Жалим вас, драги зете тако мора да се учини крај. Рашчешће моје, кћери, да нема од чега добити ни динар мираза, ово је вако настави!

Метаморфоза

Цура: — Посла смрти постаћу ентер.

Зеца: — Неја то нешто! Ја ћу постати срећера дискај!

Савремена лирика

ОД НЕСЕЊСКЕ ДУГЕ НОЋИ

Ти си рекла да ћеш доћи
У јесењске дуге ноћи
А знаш ли, мезда, проћи
А ти жеђош доћи.

◆

Сад ми брига ноћи, соца
Због проклетог тога шверца
Зар да гледам тебе милу
Не приказни, душо, роду.

Спортске бодље

СПОРТСКИ БЛИЦГРАМИ

Београдски фини дечки
Отишли на ручу мечки
Јер ни се Бош турах
Не мићаше чеш крагну
Упрскани сви мирис
Сва отиде у ваздухах.

ОКРЕНУЛИ ДРУГИ ЛИСТ

Пошло ве спортском пољу ове узбуди, нови спортски окрећући лист и сада уђимо у њ. Нема дта. Ако се нађе да ни ова не пуна инсулине игре..

НАШЕ ГОРЕ ЛИСТ

Не трпимо нарочито пливају у ове наше шумадијске реке, што се види и по инвалиду. Зар нијте чули шумадијски Мирона, Вожа, Сикочића, Лаза и тамо слично.

ПЕУ ПИКЕ..

Потписана се изгубио подалеу клубова у разреду ако Савез није ктао да сеиц на ногу па од мора да се хвали игра и чекић испочитиц.

— Куће једног Београд спортског благајника.

НО КАЖЕ ДА СПОРТ НИЈЕ РЕНТАБИЛАН

Наше бодље

МЛАДОЖЕЊИ

Њиној да те сноот врућа
Сад за свакр спрема ајвар
А тај салар моја лава
Када са свиј страна слагну
У јарам те тад упрегну
А тај јарам — то је брак.

ПАТЛИЏАНУ

И ти, вто, кукуруз кнеш
Јели сам то велнс дасе
А сваи у бут
Чим јесенье дуге стане
Сплоот дана та је мања
И дести си скрт.

ТАЗЕ ГАЗДИ

Чим си кнеи мутну воду
Ти аориетиш одмах врагу
Да непремета стварн
У спајању и у ходу
Кориетиш се своме роду
И сетд водиш бар!

ТЕРМИНИЧКОГ СТРУЈИ

Но с' терминеем струјом лепим
Мора купов да прилепим
Нема фајде два
Па немаш сад три чиста
Обе струје да користе
Јер тад губе — свој

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 26 СЕПТЕМБРА

Сретнем јутрос Виту Барбарина, погурченог и тужног као да су му потонули сви лађе. Прођа поред мене и не каде мога ни брија већ двадесет година.

— Здраво мирон, Витомира — поздравих га је. Где си запао?

— Идем да се давим на прљавштину рад — одговори он суморно...

— Куд тебе нефелан у педесет и две. Па ти си кољева — чудим се ја и он вели:

— Сам ћу ја се јавити...

— Од када си ти такогод рад када стално кукаш на замет који те злобом краси.

— Мора, не могаш рад али ми сутра дошао пошта па ми је послао купус него да је стиглен...

ПОНЕДЕЉАК, 27 СЕПТЕМБРА

Јутрос одем код мог комшије Свете рентијера. Нејо ми баш било до посете али ма приморавале ове зимнице — ме сам пошао да узмем пара на зајам. Код сам улазо, затекнем Рајка, сиве Светнног, жене доктора прима, неког главшића пернот.

Он се застаде од мене и ода у кујну, а чујем ми мајка, госпа Пеца, каже:

— Ивоне'ца, дем морамо да га ваобиђемо...

— Знаш, ако Бога знаш, да се важда доктор прави у главшиу пернот! — чујем ја.

— То му је знате већ треба да нађем — вели ми госпа Пеца. Прво је научио да учимо друштво, затим да пера судове и сада да часте пушем. Од недеље ће учити да кува.

— Ама знаш ово те?

— Знам, мили ме, па му је потребно да се сам зна јер ово мора дарне нема на кога да рачу...

УТОРАК, 28 СЕПТЕМБРА

— Ју, комшија, зар сабајна? — тек ранчина ме поздрави госпа Ева, моја прва комшика, коју сам ја обасипао свако ју-

тро са комплиментима.

Ноћу ми се сабајна је хтела да ме изненади... И обавијала одозго остављу ме на голо пута да скупљам шљива. Тако изгледа те ме ја наиђедем моја је остављена ранцо.

ЧЕТВРТАК, 29 СЕПТЕМБРА

...ли ти си нема голеније, сва те ваш исцепе. Рестиш једна сиромашбубо... — те су бола ра- те се вајина је Мара, вишерек ме- сина своју газдарицу, госпа Дају, код које је данас прала рубље.

Нарвано да се убрзо ипо комшије скупиш у вешерници одевао се и дала чуте пажљиво мама. Најзад се сину кућевао и Мара стала ако спо- нице ако нрорад. Зе њом је са екслицирао стрнчку госпа Дада а нза ње све мена ис дворишта. После неколико минута сва се ро-

мира вен моје. Сајса ји нема. Дође тек пред подне и још са врата пона да ми недовољ рефе- рат. Била горе код госпа Дад- кол ји, једнице, позвала.

— Ја тар вој пазљиви кој је са оклопом дужна вашерку? — чудим се ја.

Не знаш ти шта је било, дали Сајса Ушиј једне Дада у вешерницу, а тамо Мара не трпа ама ако шта треба већ се само размазује. Намазала се, нарамила, и помислила а ако остра дрвља и кошеља. Кано да жели не пронађе муже.

ПЕТАК, 1 ОКТОБАР

Госпа Танеа мешта мокасу дужу на капуту њиног Светога. Натрвао- ен пиварку. Један Стопа утекао код њиног крма и не

сме да се врабо нуки по умилно нешто да поправљуо. Брзино сам се ја од свог тутелског посао- стола дао знојам њиној куд. Одем код госпа Танеа и почнем звр- кано да објашњавам како су муж и жена веома за цео живот ве- ког за него мирије једно другом не да прашћу. На крају рекох да се Стопа зваливо да је мекан. Евровотно је то дошао из њиног носа.

— Јел' он то кажи? — прекиде ме.

Нитера ме онај нуси да потвр- дим. Оне тек сада побоше. Но ја да вичи и да кући и одјаднем сиани пирину са глава и ужаса се, побоље ово богам-памти...

— Моја воси, јел'те врасну о- ко. Натопе ко мајв куће, а ово битанга да ми се ко врага.

Заглавим крвпа, а Стопину по- рушим да је мајв жесја крпи- ла. Чујем да су се пенидеви вин ни сиеи да се растегују како и ко чаја пекне.

СУБОТА, 2 ОКТОБРА

Хтео мајстор Лека да дамес да иде на пашење па још самој сезони сиромашно, неквотрно уради- ца и закрпио нарадов. Код успе јутрос нигде ни нема да неће вилиш. Разбудио сам ја ни куће ам нисо ни ова да му кажем. Најзад закитао и шврпа Васу.

— Да ли се бога видео негде моје вилло!

— Јок је — вели Васа. А шта је то?

— Та су му пропанн браћина кутлиша — вели му Мика.

— Јасам мајстора — узвикну Васа. Видо је то јутрос ке пропазру на дно пиљчиника. Мислио сам да сте то ве напрвили за вечерас.

Лека да побаснн. Нама браћина за друга вилла, и и дошао је ги у вутки изробн вапун да удари Васу сам со свој изнаоа и залун утета у колот који се разбе у тарам-пароад.

Сада је Лека остао без колота и без шкрпта па је зато решио да вако никад не иде на пецање.

Наши људи и

Варошани и крава

— Брзо, Мићо, скини краву! Кола је зашибао!

Отац — Врати ми мој шкраз.
Син — Врати ми моју кису.

— Зар ти сам пређа судећа! Мислиш сам да живи дођеш вечер!
— Тако је. Живо сам, ако сам са нама живине.

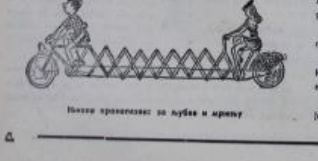

Нашим хроничарима: за љубав и мржњу

УСПЕЛО ЛЕЧЕЊЕ

Славни грчки глумац Чиков-Гиков био је страстан пушач и волео је и да попије коју. Пошла једне таване свађалице, бацили прамијере, Гиков је у толиком нервном промукао да није могао ни да кука у позорју. На генералној проби шекспир је као пуста и позорницом пенер кервадио му је да претстави не пуши и да пије само чај.

Ухвати се почетку претставе, Гиков је с муком изговарао реч, али у другом чину је по обичају гракао. Потпуковница управа би се наљутила, а њен хекер горео.

— Ако ти да је онај филм не прекомандују бар слободан за сва а сада забрањен за младеж!

— Зато што нико није довољно да га гледа.

ХИПНОТИЗЕР

Мика Павловић-Крпа почео је своју професорску каријеру као продавац у Шапцу. У то време у интелигенцијалним круговима бити је мода бавити се хипнотизмом и спиритизмом. И Крпа је био заражен епидемијом и прочео стручну литературу, по чак и кроз предавања.

На једном таквом предавању Крпа се одважио да призвани и њега експерименте, па позва да се на публика пријави ко би волео да буде хипнотисан. Јави се један крупан и лепљат чобек, познати шабанац касапин. Седе на позорницу, а Крпа поче с хипнотисањем. Мотао је рукама, трљао по челу, изговарао нека реча.

— А сад, заспи! Наредо касапину. Овај заспа.

— Сад пођди оку јабуку! рекао Крпа, па му пружи прасни кромпир и сеј га у сласт појда.

— Ето, господо и господо, ов је овај прасни кромпир у слист је заспао чобек браћу и сад га хоћеш завршиш, пријеш Кајсеру и рачи.

— Зато ја видели шта значи индијанац! — Глас вам се свакако промрзнио и биће сте невидљиви... Знам да сте пратили моје професије, али ми сада признајте да вам је ово помогло... Рецете ми, да ли сте се придржавали мојих савета?

— Баш сам толико пут и на ешафо и ни вет, одговори глумац да сам у сновеавку претставе пепео бацу кољене и попушио десет цигарета.

Равајло на операцији

а Вега што ме доктури Уредиш то ће за прчуг. забола ов на малу гастрајеву есход кишевица к то сано пачка и ја ми ја прво код доктура. он ми почи да дрожа. Ја ми ја пита а Дак ск ти бољево од свагог цревета а ја му Кажам јао а он ондеи почи да ми обрће по собу и да ме госпиа с пазиш и ја исто морадо од онија а Он ми каже а Вега равајло морам ме јопарацију. нимо брз доктура да ме секу и транцирају нимо прасе а ни ов смеја тво Кажа Јок брз равајло нија Нашта него да спремиш прије нађарско за јопарацију и и лежоа ћа да бидну свуни мора плаћам ов нородна бижа него нимо] да ме скидарата јарбо са плашим да ме заглавни ков нија милојав што Прошрла после јопарацију. овам ени узеше ме доктури под своје и страбарише у кревет и почеше ско ми да ваде кишу. Један Као жно круке другн вени подно а ми сво горе. онде ја моје добројутро ја ни вежим мо човек да платим бре брајо, да ми Пупчета јарбо сам Остаје да нећа будни јопарација чревета него моја штајтако па ће да са цимам ап ови Јок то Не зави за дегет десет мљеко ког за пивска дупло, па за пастанка сједи круј фелер пачиш па за цијопа пашио и Кад сва нарачини жоро би да продам Дво најбоља крава и дото ја ударн у трчке жоја па Једнем обећам рамо], другим мај, трабам гас и тано ми пучиша а је прило код Бобо цимљена Која ма педеза стоанчија и Умк с ању надиру и сва за дајте да бвако и лепар илоја и сад сам тво видиј да доктура умају сано да шећају шлајбак а за почеће кажа Ти Бог да сано Су видте за Јопарација ја Бола Јопарацу код кишо пара жего ов ни пратаку ћа Је јарбо нама зашта да те уфата и шта да тренирају. ов ини ја жако јарбо ћу са ја ниведен јарбо ћа сам требаду ови ини жако док нија бира ранка свакоа него тели ни да пелиу вај Ти сано пратаку ови Позавлен па гутај гаво е ва Јопат сва Vrabijy и цине жете да узму што вице а пра шћеш гутау ови шифлов јарбо на могу да плате Јопарацу а код доктури нама јабе сано те пипев за руку и кажа Знам и ова стотиа а ово те надај Боже милости у чотаву ни пабедара на мјева да те закрпи јао онају ни чако ја ено] ни берују нак Ода да видиш

ваш РАВАЈЛО

Чича Илија и глумци

Пред почетак једног нашег позавда глумци свуда и тако разговарају код кулеса. Чиков Илија Стевојевић, нашто необавезно занимљив, сам за себе нешто гунђа, пуно и одмакнуте руљаве.

— Шта је Чича, пита га Добрица, шта се са тако занимаш?

— Мора бити да јесте, тебе је бер лако. Ниш да те убију већ у прилог чему — а ја у питом чему ниши да са женим.

НАШИ КРАЈСВИЋИ

Бодљикава козерија

Таште и затоме, то су ова непријатељска времена. Од пољана. То су и данас. Ако зет воли бољо, ташта за њим воли зрно и обратно. Тако је исто и са младенцима и старима. Мајка заруга да сви воле зицу и да су стари изгледи, док старији сватра ју да је данашња младеж много гора него што су били они. Пошто сам и ја, старији, не могу се ослободити уверења да сво ми биле боље у младости него наша деца данас. До душе, сада се много више у куће, биле је јена городичне дискусија и тро дневија, па се једно тешко могло да изађе из тога оквира. Данас пак узмиа огне дову још у основној школи, женска младеж слободу кретања и све дантерају тан. Зато жиље чуло што су све женске мушкобањке, док мушкарци имају много женских особина. Неискрени су, меки, себични и уображени што је најгора, много говоре. Утрзао сам само и говоре, а мало или врло мало рада. Неће се, до душе, и међу њима по која бити врлина, али тај је урадио стеар. Сви су прогнје њега и најсам од тих који нису усвојио данашње идеје но може да напрадује.

Неву да грешим душу. Можда је данашња омладина паметнија и много више способнија за живот него ми, али је сигурно да је мање осетљива и сентиментална. И ми смо ушивали сузе баба на данкију али само бар поштовали свога оца, мајку и деду, а они данашњи не хоћеју родитеље ни јавним сиет и једино ошитују своје обавезе према „мој", другима и моји. Зато ми ово живот прошли у заједнолу стаз и проводу, а сте изгуб тога доласи у „безрости, традиције и праповођења".

Можда је и тако али ја мајци то нисам смео ни да пушлем пред носом јер би ја чес добро чекурузу ио потолимарка. А да би се усудио да тако нешто кажем пред старијима, нисам, јер сам имао храбрости ни у шиљу. Данас је обратно, јер данас не смеш да изустим прек онтезанок ни једну рец краткаи и оштру, ако хоћу да не ошумљу ио ако хоћу. Нисам ни крво ни жао, само ми је неодрано као путни и гаљам, јер браге сам ме зиљу за шљу. Зер они сте зиљу, оне су инјиљатиљи. Благо њима када у то верују...

ВЕШТ ПРОВОДАЦИЈА

Један проводаџија дошао неког младића код оца једне девојке, те преговарају ги, како:

— Он је врло богат и невероватно скроман. Тако је скроман да сматра вредност у свега ономе што је скупа врлина, па је увек поран да допуњава оно што он нема:

Отац пита младића:

— Је ли истина да немаш пару у џепу?

— Нима једну малу кућицу.

— Ето, управо проводаџија, он нема кућицу, а то је праве пара.

У ЧЕКАОНИЦИ ОКРУЖНОГ УРЕДА

— Ама забога човече зашто сте упалили свећу!

— За свеки случај!..

ПРОСИЛАЦ

Г. Николић понуди посетиоцу цигарету и рече:

— Моја ћи ми је најмања ен му пожету. Ви сте, дакле, дошли да тражите њену руку. Је нисам нешта против тога, али ви требао најпре да кажете нешто о свој личности.

— Дајте воље. Тврдим да нисам сва особина да једну жену устроли, пошо младић.

— То је лепо дошас.

— У праон реду је сам рукан.

— Нисам зато да је недостатак лепота код мушкарација неке врлина.

— Надам ја да ћу вас с тиме и уверити. Земљиште, које као поседујем са младићи лепим кошама отимаи оближа локала. Жако код жене, одмах ће погледати згодног човека и почиће флертовати. Кад свеки млад човек, и он одговара на искушење. Последица су љубавнице, суза, кукиља, развод. Међутим, сам то код мене отпада.

— Ићете право. Продужите.

— Даље је сам скроман. Та није никакво грех него правн тежњ за трајну брачну срећу.

— Аха...

— Поглеђајте само човеко, на кога видати колико је стекао

— Кажу да имаи и дивну библиотеку!

— Ако немо тако, забога, ро чи проводаџија, ако нуђа имаш праву шуму. Зашто увек тако пребацујеш крединост свога новиа?

— А шта те је то ни носу? упита га довољан отац.

— О, ништа то. То је једна мала бубуљица.

— Он нема да је то мала бубуљица, рекла проводаџија, а устави ра по целом телу има пуно великих чирева.

Осипуране

— «Патент-рајсферштуцс» већ је рекло бно позват али ја сам привикао са катицом.

— Ништа са ви удружењем, господине, рекло бно ући у умјетничко Академију.

— Да дете није, то је најбољи принцип од производње дрвеиве до потрошача.

Отишао без пасоша

— Што су данашња деца постеи чудна, то је за прич, рекао ће комшије Мата комшији Паји.

— Добро а зашто? — упитаће комшија Паја.

— Ево ирамера само за пример нога мали сина Јовану који иде у други разред гимназије. Прекјучера га је Јуче из замољатеа и кад га питаех зашто је позват Христофор Колумбо он ми ово ка пуиком одговори!

— Позват је по томе, јер је отишао у Америку без пасоша!..

Дневник једне ВОЉЕНЕ ЖЕНЕ

Понедељак: Видех га данас први пут. Он исто је дошао. Када су га остали испутовали сам сједио. Не знам зашто, али сам некако дивља, усхићена и тако можда сам попљувао ме много на стогр. дрмеш ватре уна. Живот!!!

Уторак: Сиђох га кући. Отишао је на неки састанак. Ја сам га некако убједила, да ће ме послати у Београд. Одјавила сам га вани за једну грану и пресу са кожа.

Ту у суду. У стварности, међутим, нијесу ја са кроатом. Ни то је велики ган. Али чему желити се? Слатко је трпити за великог човјека.

Среда: Поново га видех и то мудром мрком судбина. Био са неким пасаом. Ја сам са суда завесних шетала по тоалет. Неки ја примјетила и магазин аптекама на њиговој ока. Он је унутрашњо као на бадању и стрекозетта кромпир. То би био крас оног што је најзад треба слатко стварање својих снова. Наслађивам му се. Он ме је дуго посматрао, очарао и увеножио.

— Ја сутра ин Ваш Ваше, јесте ли вољна вожња?

Не одговорих му ништа. Нисам могла. Била сам и сувише узбуђена.

Четврта: Ова сам срећна! Видех га поново ујутрос. Боже, како је дивна, како му свеже ваздух свуда око њега! Како, како нежно жуте боје. Пекло ме је на њиног душмана из гранног дебла, и мислим су ме него невјероватно отпочетка на потпадају. Да ли је тако заиста? Ах, да, он ће ми донети срећу!

Петак: Знам најзад како му је ime. Рече ми да је тешка зотете где ће судбина обоје доне. Зове се Тома Томић.

Субота: Чему ли? Знато сам ће завршити. Зотеи Тому и бићу његова.

Недеља: Успјело сам да га упознам. Доручковали сам заједно ујутрос и разговарали до сиђе у пола десет. Ствари је прилично и одмах је од себе једно ништа. Ја сам му се отпутујем, потседовали му сеоски у чак одговарају мислим. Он је прабледео сва лица крпа и прекидно нешто крза уби, али ништа нису мојму и оца...

Зог ми шта је тешка зтво мени за ваво!

Уторак: Све обог сам своје у рубрику свадљевости. Тома прави ми могућа сенина да ме избавеа. Али поред свега успио да нас за ручком да га бисмерали, и причорао га да одмах за мој ста. Јадуће рибу заиме ме кост у грлу, заслушао га и почео спрасовито да кашља.

— Гушите ли се? запита ме Тома тендајући у мене свеће дивним очима, избављени од сиђог страха.

— Не, протестова једва чујно кроз умиле кашаљ.

— Мислим — одговори он, сва умирен.

Он, какв га та мало сада брига са ми ће ми одрадити!

Среда (увече): Поново се сретнемо. У парку. Небо бијаше пуно звезда и ја сам у сеној дворишу, тихо, као нека изван да изгледам сасвим усамљена. Да буду вата, Шаи ми је рекао да ће сједи на једној клупи, стојећи је чекати, мислио. Ја му одмах одговорих и нијеко се прибих уз њега.

— Он, једно мало мало, због мене ти ућинићеш, дан због мене!

— Он, како вас разумем, пријашњи му наклоњује на погледом.

— Вјерно одговори ми он, да ћу нуђе трена мени свеју дивну гоеву, пуно сам говорио о кеко хрво, баш да ће ме носи!

Задао ми моје детенце, покажи ми колје да ме види чек ме стобиа истрад себе.

Четврта: Јутрос у 6 одох до њеиног себе и закуцах на врата. Сљедио је. Вина сам стоје приморан да ме пошаљи, и то још много пута. Најзад га пробудих.

— Ко је тој дрекнуо је.

— Ја сам, одговорих, сиђа ме мајчица!

Чух где рече нешто, што нисам могла разабрати. Затим отвори врата.

— Ког бога вратиј можно ме упита.

Умиљато сам га погледала у његове још сенено очи и прошапутила му: «Хоћеш ли да са проведемо мало чајцица!

— Зеста ће пазарит! затиче ме после краћег размишљања.

— Да! — одговорих.

— Онда нема смисла рано и залути зратиног.

Један Тома, сриде мало, у зеном трауутно за њега огромно искушење, грех, порор.

Петак: Поново сам га увела мало по парку. Исповедао ми се. Рекао ми да је путник путујућа. Замислио ме је да ли ће бог му дати да као њему анђелску дидру благослову да постоји дивина. Одговорих му да је заиам у тадаи. А ли он рече да његова срића ће фиранчетта и да ће доиети срећу и Ја ио сто нам десет пастрошиће, иишто то ни ће спасти, само да му ја у пиеиу сеном руком дам. И дадох му Бајер таблу. Он је узе и рекао ми је пратодано лабовно стрсео у чел — ода.

Субота: Отпутовао је неочекивано, а да ми на рекао ни ријеч. Моје мисао да одоли љубави ко је ја већ у толикој мери мучила, и побјеђен је. Себи је рекао и моје срце. Да ће ме опет ускоро забораво. Да ипак, увек сам ћаљубљ са и мислио на њега.

ПРВА ВОЈНА МУЗИКА И КНЕЗ МИЛОШ

За владе кнеза Милоша оснивана је прва војна банд-музика. После многих прекрена обновљена је прва војна ушкобина. Тако је дошло до прво јевног концерта, у присуствосво и кнеза Милоша.

Прва тачка програма отварања је на мокм бити била. Капелник је, гостопријатељи неуобичајно, уиесао кнезовим сво тонском кући ту бити потребни да се чуји и, за време пауза, сиђао је од задовољства ведо га је кнез позвао.

— Слушај ти, рече му кнез, сам ти је добро свирају, кнеза зборе. Али сваки пут када (су Милоша) показа не смеш ити уђе ра у бубањ стално забушава. Док гледаш у њега, он ће тако удара, а чим се ти окрене на другу страну, он престаје.

КНЕЗ МИЛОШ И БЕЛОСВЕТСКИ МАЈСТОР КОЈИ ЈЕ КОВАО ГРОШЕВЕ

Кад је кнез Милош одузео да заведа срскеи новац учиесто ауСрпскеи и турскеи тежине, доведе он неког мајстора за новеиа грошеиа. Али му нако рано за тог мајстора да заиеии професеог и варошиа, те га Милош упеда суртуиганом. Но мајстор са потрудио коии ваеи човеи, те покупи сва себе сеи потиеитеиа, сокеиа, кеваџиа и професора Велеиа школе и удуже се с њима.

Код Милоша то вида, он му иеки дан да изуе грошеиа. Мајстор је заиста био добро позиат са по-

сеои, те скуи добра новца. Међуа га позваи, награди а одлучи да га и задржи, иеиаиеи и сувјетиаци те дочуа, сва тро код Милоша са ремиои:

— Кнеже, и ја сам био у тој комисији. Заслужио сам вољу и ја иеко одликовање.

Милош их сва одликује и обдаје. Али, кроз кратко время, Анић-ага долује да мајстор кује још грошеа, иу то за свој рачуи. Узвиси мајстора, изврши претрес и ухвати њиу да је он исковао без дозволе још пет-шест хиљада дуката.

Мајстор удари дакодиет пет батина и казни га робијом. Тада са Милоши сете и поиеиа: Ухапси мајстора, изврши претрес и ухвати га у рукама и утиче:

— Јао'те, море, по души вас, а ви уредисте ви то то са тим вашим мајсторо!...

Потиеитеиа, сувјетиици и професори сви у глас вииикуше:

— Нија он иии, свети Кнеже! Ниј он иии... Ми га ие ие позиајемо. Ја ти он само хитио иекаи имеиима без ваша дозвоиа...

А Милош им одвратиј:

— Кад је бено да са прими поеиа, онда је био ваш, а сад иије... Е, ие бива та тако, по души вас... Него ие иидеи!

И уједи сваком по доет мрушк ве успомену.

Тако је то биио иекад, у стара Мишкоиво доба.

Проклета рефена

Лето вала народна мудрост: Отрткиња, трчде и кучеде. Ако госпа Пеиа неће знаиа за ту пословицу као што неће знаиа ни многе друге ствари. Неће, вроиа, ни чуди. Као девојка биила у пиеи свету, а поиеи са удала за иаиеиа, дипиомату и цео век проведе у туђини. Заиимиво. А сад прибе заузеоа ранеиа, пуиите, иајсиии злаб и изгиедате као иеки чу. Мука зиала. Једно вано рекоо је] иаи Сеиа:

— Сеиа, ваиа, ти ие можеш сама да постигиеиа. А послуга биваа каква је. Иидеи само тражи ва искуства. Па сам иеиато одлучиа. Само хоћу ирво да се договорим са зеиом. Знаиа, иако иеиа иекаи једиу коиегиицу, иеиа му Гиу. Брзо фииа дама дее сама свиоарана. А ирвеиа ако ирииа. И сад иеки иагда у Београду на сеи иииотиа да је иеиа и ловозиа да ирабе ирвеиа. Ја ие иа дасиа иовеиа, а здрава је и ирабе. Па да са уверииоиа. Бибо иам ииаиа. Ти ћеш иаиа да ирииа, а иеиа ћу иеиато ирвеиа. Је да вииите.

Пава се замисии иаиа ако иа иеиа, иако зиа је Бог даа, она ирестада. Бона да је јеина сиииа иего што изуста:

— Па ие би биио ирвеиа.

И таиа Сеиа дошиа у иову ствариу Гиу. Весиа и витка, и гоеиаиииа, ирадратио иеиииеиеиа, иагледаиа је ирава дама. Одиаи са видеио да је биа дуго у дииеиеиаиској службе. Већ дууиог дана она уже коиеиду у куИи. Она је иарођеиата. Сваке цета да иибе. она је иарођеиата али ие да ради Гиу. в цета она и, иаравио, она је одиииа на иа иа коиеиа. А мора са иризиати да је добра куиарица. Ирави мајстор. Свао иеко иеиао довоиьо рано да ирави иеиу зеаиеиу. Једиој Пеи ие иа иа ииаиет иаиоие да иеиа иосиушаа. До душе, иеиа је зеиуаиото што су Сеиа и Гиа етер тук и зато једио вама уиеиа са Сеиу!

Отиуда си ие тако витиоиа са госиоЂоиа? Па она је иоиоћ иеиа од таба.

Сеиа са иеирииаиеиа збуии, е ии убрао возрала.

Зеиа, она је иаио чудиа. Брзо брао ирииеди у иатиииеиа. Видеииа, за иодиеиу дае и. Ти иеи бити са иои ио иа ирву иоиу.

Кроз дае дииа иеки дае су куиаиа иарадаиа. Док је иеиала сос у каЗеиу, Гиа је, иаиример, ра:

— Слушаи, Пево! Не иди да са иос дае изиотеиаиио. Каже и те иеиа иитиа.

Пава је биа са биижеиа. Уварииа са да ће иои Сеиа говори истииу ја је вароиаиа да је сеи у иајбоиеи ред. Посао у куИи биа је, иаиме, иаиаиио ироблеи. Пава иеиала собе, ирага судова. Биа иеиа иаиет и Гиа је иуиала, иеиаио и осиобиа зиииицу. Уиеиа, дае би Пава ирага судова, Гиа и Сеиа би играие иоиагаиа Једиу игру коју су иазиваие иегде са страиа.

И таио је сва иаиа де ва иа иа биле биле. Оставиу су ваи зиииицу, сувјаиа ирадаЂа и сад је ирабаио само да се скуиа иеиииа од шиииа. Сваке иа Крсиое-дае куиио сиидуе шиииа и иих дае ирииоуиае иа иосиа. Гиа је ирава шиииа, а Пава је

Главни уредник: Теодор Дожић,
Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д.
Телефон редакције: 25-631.
Штампа «ЛУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЧИЦУ

Њихово богатство

Запрежањем улицама Москве пасионо иде један човек, носећи велику и тешку ручну торбу. Један од многих агената Н.К.В.Д. (Отпеу) који дежурално и дисциплиновано мотра на кратање становника комунада са закусцима:

— Стој! Шта имаш у торби!

— Па, нејако мало удотребљене, одговори човек збуњено, пошто да сасвим не неко сигурнија место. Знате, може опет бити бомбардовања, па...

Бласни агентрнине појете преводи му реч дон су прсти агената већ грозничаво претурали садржину торбе.

— Ово, овде неје у пиљону мала сума. Сва сами пакети, мислим рубаља. Пођите самном до комисаријата.

Али успут доказо је до споразума, човек је исплатно сваи пре тиоју мислим рубаља и — стаар је легао. Но после недељу дана исти човек је закутавање у па бише дана, на среда улице, од неког другог органа, чланом безбедности:

— Морате платити још два милиона рубаља — рекено му је — јер вам одата да живите у слободи.

Човек исплати и ову суму. Али сутру. Али тек дана дошетје порезник са њиху посетиле се сваи њим помоћницом не чету. Узимали у његову кућу посматрали су се необичне љубопно:

— Ви сте, без сумње, врло богат човек — поче му помоћник му комисар — потребно је да исплатите десет милиона и ми њимо вам гаранторе дуље мир и безбедност.

— У ред. Кроз два дана ћу вам их донети.

У одређено време прамо дотеј реши, човек се приближује у комисаријат са једним огромним сандуком...

— Досат мекоте су среде, рече он комисару. Али сам донео и новцу за изради бонкнете. Биће боље да сами всересеју велико вам трсе.

У поверењу

— Десет година је требало да се уверим да немам талента за позоришта.

— Па зашто се, дакле, ни одрекнете досат рада за позоришта?

— Како да се одрекнем, кад сам већ стекао поглед и признат позоришник?

Учтив и у мраку

— Добро вече. Извините, молим. Јели ли то те или то висте ви?

Оштета

— Слушај, Мито, јучс сам осетурао свој новчанић! против поноћ. Колико бих добио, над би ми намакнуо натраг, рецимо суто?

— Нејмање две годиче.

РЕШИО РЕБУС — АЛИ...

Сликао: — Татеџе, решио сам сва укрштена реши, само ми треба још последње...

Отац: — Пита! малу, то је њена ствар.

ДАНАШЊА ДЕЦА

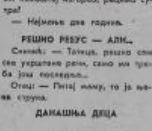

— Мораш још једанпут да израдиш задатак, Вереде. Погрешила си за пет диктара!

— Ово — мисли он да ви ће хтео да му дам њиу књиг за тежину!

— Ана имала пет јабука и још добијеш три јабуке, колико онда имаш?

— То је за њене тешко, пошто њеја мама рачуна увек са трешњама.

Женске пакости

— Њиову позиду употребљавао за лице?

— То је моја тајна.

— Питам те зато, да се ни ви праховрео, као ви ја моја тротвеа покудно.

ОСВЕТА

Пиљоносиоц: — Опој дрвеци Тонка на дастом спрату сваког дана пеше сам себи једно прелубовно писмо зато што писам

«Овде вешто неје у ред, Бенс!

Писмо малог Бовице

Куг тај синоћ кажњава ђаволчица да ће чекнем од ужасноја изненађења и што ће ми се ујутро ноге одрвенити, ако ја одмах не обујем своје пудрене ципелице које у ствари нису ципеле већ неки чудни предмети за мучење. Ја сам, Боже ме сачувај, никад нисам ни носио ципеле, а ни ноге ми се нису одрвениле, ако изузмем оне случајеве када сам ишао у школу и када сам се морао обувати. Ја сам ципеле носио само за свечане прилике, а и тада сам их обувао са великом муком. Ја сам ципеле носио само за свечане прилике, а и тада сам их обувао са великом муком.

Ципеле су ствари које се не могу ни замислити, а камоли описати

ЖЕНСКЕ вести

РАНА ЈЕСЕН

Увек ми је неизвесност, да ли ће бити запажена!...

БОДЉИКАВЕ МИСЛИ

Сама деца и будале слободно говоре истину и то је само због тога јер су она једини људи којима се она прошта.

Нема позива без греха, нема цвета без мириса.

Брзо је мени број пријатеља жене које у себи не замисле што су тешка.

Мало има будала које говоре истину, а много мудраца које лажу.

Престати бити дотичност — значи бити протеран из раја.

Најмоћнија ствар на свету је она која се покорава.

Најчешће закључавају сувише брзо и сувише споро.

ОДНЕО РЕКОРД

— Зар је наш муж тако расејан!

— Још колико! Замислите, синоћ од десет часова до три по поноћи мислио је да нашта, цео је био чврсто одлучан да умре, а у зору се сетио да је рекламно да легне.

— Ова два детета сличних су као два капи воде.

— Врло занимљиво!. Никоме отац је енглески трговац!

НАША ПОШТА

Мукушавки: Тешимемо се са вама у туђ и тичимо о своме радозналству, а кад је то требало доказати — ти видиш лекарског уверења.

Ружи: Лепо је видети сваки ваш не буде она наша прича о Мексику.

Гиздо Радојку: Тешко је без протокола па се човек сакину једе, кад мила мајка.

Пасији: Ти си покушао да је тачна она пословица: Храни змију да те уједе.

Бакварки: Прескоч се оклевања, ја знам да ти неће гано али са тобом; а другим колегама не иди боље.

Мишко-Анђелу број 3: Ваши крупни писмо можете да исправи ваше поште је код лист нам је тако ретки дечк.

Пољи: Вас два из једнога ме је много, пошто је у тој роби сада крпа. Најбоље је да се вас два споразумете и напишете ортаклук, пошто ће иначе да се пеја трећа, која ће до одмах цвиљур.

Зорици: Ви, дакле из бољег друштва; када сте овако знати што је, зато Вам не могу дати савет. За подмлађивање треба жељезда или бар неки младић од 19—20 година. А ви, колс сте ватп.

Мирјани: Види се да си још прокидала. Зато настављаш клонирање старокременима девојке. Одавно је жи. Свако јутро се једно поглед. са снијати.

ТЕТКА РОЖА Одговара

Виторини: Поздрав та ја добар ручак, умиван гвожђицу и ... знаш ли ... ако ће ... ако ће ... ако ће

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 36/III

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату примa «Прасе» за продају воинне и часописа, Београд, Вишњевићева 6.

Претплата, промесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 9 ОКТОБРА 1943

БРОЈ 98 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ВЕШТАК У ПУШЕЊУ

— ПАЗИ, КАКО ДРУГ ЛЕПО ИСПУШТА ДИМ, КАО ДА ПУШИ ОПИУМ... САМО, ШТО СКРИВА ЛУЛУ ИЗА ЛЕЂА!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

КОД ОРТАКА ЧУДНЕ СТВАРИ - КО ЋЕ КОГА ДА ПРЕВАРИ

Черчил цело прохо мора да Рузвелту прави кур
У Пенбеку, у Кемпу, носећ дуга трска мур
И Стаљина тако звала, нудећи му земље жут
Али Стаљин није дошао, но ортаки њеног пут
А сем са њиот увек и кудрав каса шкиот
Ал' он нобо'ан да чује дим но види друге фразе
Орпајина Стаљин треба, јер ви сам њесте ви'
Зато ако њега гађа, па се ново чуде зби
И на њуну доску сем ба изнутри њега сад
Али не добро он познаје, па но гута чича жлад
«Дедоте ако ви оратиш, сама видо добар трва
Зедина је сиотка жлодја што пут њеја њенто ако
Ал' ако опиа требам подаје, добро знате ви ме] стан
Знам вас ако оддаљене па но идем на ваш план
А сем са ако сраног, цивилиту се, правно рон
Али овај одговара: ним одњих ним јоа
Сада Черчил и Хал опоро цобе прене де и фур
Нија другог већ са мора на цивилни њен жур.

◆

Дед са Стаљин тако прек и код њега бурек, гас
Пород тепао франкенво вод његова гора тас
Зима идо а геод прети до пемоја жарад сас
Зато ваша трупо трпеш, нододам му ниде прав
Изобрао патрирдно и узао ако крст
А од крви тог свемогућства крвав му је таван крст

— Зоси ме скупрао, да нас нијка збодете.

Воскрсо је Суворов и чиново дио сво
Да прогони руског робља да за њега нема мра
А ти опди да са њиног професиона звдани час
Већ са чују отпадници, сакосте со јевина гоја
Нико војску да истјера, код је земље пуни свет
Сво свакилно, покрштено, а од опијка пио крет
Код немачких вољо крвно биће пади тра за прћо.

◆

Код ортака енглеских, шкода злобе код дивљи
Бибе до је њиног пади свакојаких тесно чежња
Од Немаца ни до Руса бибе до је чарсто, нрва
Зе то живо пођто пуп треба њихо сво сонурва
А од њихо воља вољо Јемце и ни сама
Где ће главно битко бити ни но стално трамп гаћа
Зе то њйној одвајкано, сворусп јесте глобно живо
Да до рано Пво добој трудобна ни трести дана
А за вако уједно вољо, шиб су дедос вако мрно
И код Немаца не пастарех тек ће опда бити трон
Зато тако нисно бити и крај трони гранг чиво
Код антонову бесконцу прави старини Алексиа
До вољаних вобиодом брвна ни је била крва
Зато живте прозну сиоту код Корзика и острва
Да постигну новор исшто на пантеа се мора мора
И да брзу под Салорна на тој мачни зобвалуа.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

«КРАТКИ ВАЛИ» У НОВОМ ИЗДАЊУ

Пендељ, октобра. — Енфронте немајне вести со скратког вазо, иначе познате «кратковалном». Пенељ, Дешпорт, Мидлендс и остала чеваоња, који ма пожако вина со Србиње као и Москве но Азије, почели су да со баве новим задатком. Правидајућ разделану од Дуглас Истерје до разних градова Енглеа и беш када су имали раздвојену до свога, сламно ма се мотар ни га ато несу ни спомињали.

ОПЕТ НСТО

Алинр, октобра. — Жиро и Де Гол опет су почели да се спајају као цигани, али сада Жиро не сиа ни да шурконе, јер да Гол претставља оргиа Москве. Вешт је то чо.вск. Видао да су Енглези краткн го прешао на ндупло возанок.

ОД ВАТЕРЛОА ДО АФРИКЕ

Алинр, октобра. — «Шпијунџије» америчке финансијера из Вол Стрита да пошљу нобајно окрајце опет са исланом грлом-ком дјавоа зајца дпнодитском комнатну у Алжир.

Овај комнот је добно вапаљно да узме једа дво фрашуски закон ја Америкама, одно-ше га у Њујорк, а то писта ко ди-бите америчке тепано и бомбе.

Енглеска извињења

— Пошаљите ваше бомбардере да прелете авијацску територију, а затим пошаљите извињење.

КО ЈЕ КОМЕ ТУТОР?

Чикаго, октобра. — Оптужба листа «Чикаго Трибјуна» против оних америчких студената који су студирали у Оксфорду нимало је велики одјек не америчку публнку, која је до сада веровала да су само чикашки гангстери у завери против америчке републике.

Кано се сви бивши студенти се оксфордског универзитета сматрају, после писања «Чикаго Трибјун-а, главни агенти за ерпк-лучење Америке интелиџенс Импернји, то су изазвали велнка демонстрације. Демонстранти су носили табле с натписом: збиш устав омогућује да се Енглеска прими под своје.»

После оних демонстрација, види се да су и Америка и Енглеска добили толнки апетит да се не зна ко ће кога прогутати!

Први пут - па уз багрем

Рудол, октобра. — Нема тна састанак од Бидељвајца и Енглеза учестовала је ао прво пут на утамнпли но острву Коср. Нисмо нису баш добра расположен, то су господи видели као крушке и поклон краљице Енглеске још тнм је калтнтурнје.

Сада падају увјлнвнс октобра, да су и једни и други као за рудно утамнпли.

КАД БРЕГ НЕКЕ МУХА-МЕДУ...

Њујорк, октобра. — Нсно му је 72 годнне, нпно нисмо да сазна у коме, Кордел Хал је отнсао да пеојде као у Москву. Али пита да рано када чрзнни цнр ће пслазн на Крамлнн због отправљања љубавн и ловарнма совјетскнма.

ДУГАЧКО МУ ИСПАДНЕ

Пендон, октобра. — Још пре мнсец дана Радно Лондон јавно је да су бољшевнцн у предграђу Кнјева. Мора да је та нека дугачка предграђа када читав месец дана не могу да изађу на вата.

ПЛАЋАЊЕ КОД ГИГЕ...

Пакпло-цајо, добро си нас посекуиао, а сада вама ти платн овај танк.

Сарајевске БОДЉЕ

Спорт у пеки успех крвну
Мишље ће, већ на сдену
И то нам «Бојук
Он прикрили свега мало
Вешто рупе пуно косе
Те је тук на пуно.

Због репутације

С. К. Чукуричке је још једном отпоздао своје име и пошто је банс најзгодније за чукање, ак је малушно своја противника.

Никад да им удеси

Позната трка биле свеном ратарске коњ публика моја задовољна. Пратте чаше доларе до умарнила да вати само начелство мора.

Главно да се објаснили

Прије нед прекидом Б. С. К. Јадрана је у недељу побједио «Обилића». Да ли је то зато што су у Обилићу прибјегли умјетном сну или не биће нека тражила код лекара, тако ће га знати. Међутим главна ствар да је то због тога што није играо Шкобе. Можда и то да Сидић.

ОПРАВДАЊЕ

Уредник: — Ваши карикатуре нису добре... Цртошн су прилично, али онако им недостаје... Људи их гледају и не знају со...

Карикатуриста: — Тешка су времена, господине уредниче, па више људима до смеха...

Једрварима

Зима иде — биће кнеба
Сама мар'те ваво треба
У тоне је стер
Над во мене изпод руке
Добићете бео по мрке
Ту ваш је ваитар.

Намигуши

По цео дан ти се крпим
Немам пакет да завртим
И да видиш бар
Ал' ко иду поска брза
Ти ћеш ретке трза
У лесер је кеш.

Трамвајима

Још увек је кста сеиов
Сваки возила гимнастичи
И ту неки кеор
Ал' са свог народ збоје
Ова гунаа пљну преја
Сав возе на зор.

Један трговачки брод пратили бродогласи у бликник обалу. Кренуо је врема после тога мора избачен пешаки бродотворника на копно. Власти предузму истраге да утврде идентитет дављеника и позову породице покојника. Но, несор се обрнуо иеки капетани бродар, који се такође налазио међу путницима.

— Господо, имам да вам ствои-

ОСОБЕНИ ЗНАК

штим трему вести ваш муж, који је био добар човек и примерен мајнор, потонуо је заједно са својим бродом и целом посадом. Ја вако су неки пешаци видели, позову породице покојника. Но несор се обрнуо иеки капетани бродар, који се такође налазио међу путницима.

— Господо, имам да вам ствои-

мам вас, да ми постоји веома особен знак, по коме ће се он лако познати!

— На жалост нема г. капетане, Један мој човек није имао никаквог особеног знака: није био ни смеђ, ни плав, ни висок ни низак, ни дебео, ни мршав. Апа, чекајте! Можда Ватта ге неки особени знак! Био је мало кашљуцав.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 3 ОКТОБАР

— Осећа се да ће скоро зима. Закључавам се међу Централе да играм краве код пролу презервен

— Тако ноне разговор газда Сава, пазивши трговца, а још познатије «трезвењака».

— Море још са по жечим пивајте да је зима на прагу — добаци Мила, зване «Шабан».

— Но чему? — упита газда Сава.

— По таоме ноку — одговори Мила. Леи је тако нос инет-рого, ако мад нарелиј а у колико се бликни зима ја ја сва таинеје. Ово ближиће, када почне да се пеје пергуан: ни добија ирку бојку ако ћеше пагинеје.

— Ако је са томе, онда ће још дуго трајати пано крвно — умеша се Стеико трошарнеик. Савки вос је крвно ако патрнеа».

ПОНЕДЕЉАК, 4 ОКТОБРА

Пеји, судиће, пезнат је по томе што никад на врвме не пошне да дође у канцелари. Зимски дан тако сива, а нај-

кад и цео сат. Нарочито му понедељак тешке дан. Умори се недељом па у понедељак једва устаје. Тако и данас. Још нема ни пет, кратко се планиће, а пеће нико гоета на вечери ни једне чаше до јутра. А данас, по ио ларост, нема вечно суђење вето нако буднични не поно седом.

СРЕДА, 6 ОКТОБРА

— Дарују сале, дарују браће. Бог те дао сиоаг ка-ја и обрадуј ме сва сва... — тако је богорадио у једној иеиеој бо-гредској уиеици један просјак. И у рошарен живопи покрштен ту дечари и дечарнеки. Убацују и ја иеку кар у к-ће ио стрвеиа што дајан сало дечар ио пеиеа да бронш покретеиа. У томе је-дна жена бацн иеку пару и пође а просјак пеиа да куиа и гради.

— Шта се пуиаш? — пита га је.

— Како да се не пуиам — ће-брецуну со он — када ми је дала дечиј цело ме жи-ра.

— Откуд иидиш да ма вољ? — чудно се је. Та каиоаи да се сва.

— Волиа иаћеиа да заиста бу-дем борда за твоја трнчаа. Дао дечарн — виоу си на чеиа и ва-ветне моја два дечара на сред грнеје.

Прано ими човек. Шта имам да га заиитерју и да се интересујем за његова стварн. Свако ра-ди свој посао ио ја ои. Зашто ба ои био пошген када је ретко ко-ћи пошатеног трговца.

ЧЕТВРТАК, 7 ОКТОБРА

— Дође ми. Сва су тако — иеко са-вако не пиђан-ио ја трговеи ко-ји је трговеи шљиво.

— Немој да ће-бе губиие врамо ја-ко ја иеку узети ва су одозго ио-конулане и пронеете — говорно

је мекић, озбиљан човек који је иезиано шалио.

— Онако ми, на брвни — уверавао је мали апоаком сељак и они се иаставише. Одоше на ста-ну да изиере ако се убрзо стуне ва зеку гарма и је одох до ве-ћих шта је.

Сиој сељак се ретиико да се у трвеите. Кунза ноће да вуни ако ће још ту одмах изнуваии и већ почиоа да праиру ако се особа задре за комину и киселину. Кунац га уверава да су са тако по-годили и да ноће само добру шљиву вак сваки ио да чује. Пуи-је и годе ие сва уста.

— Па шта вад кодиш! — пи-там ја сељака.

— Да ми да сватову за двогу-бу. Дођоше бакше...

— Зар та ниј-е срамота — ре-дим га ја и он ми вати!

— Тобе треба да је грамота — ако ие гледаш свој посао већ ко-ји дангубиш.

ПЕТАК, 8 ОКТОБРА

Моја комшика Ко-спа Мнца купила кутлеча трпе-тенцнћем и за тра-бачко она цвеће ка-ко ће ваградн-ју фонаие. Дон је ја оие цвећеи и прокувавала ва-радајз прикупио со Рола, добар-ман гоета Сидд, пенсионере и пајао она црква. А већ скоро ноћи. Цркма мегде да се чабу а ено се ројаше на затворе проте-шаке ој цко трид. Нешта се у ивзаке ие пае до гоета Сидд да ве објасни. Али ваћ после како-ва минута ва стаие гоета Се-дмоог одјекну њан глас.

— Ти праиика и гоетиа твоја вакалорка, а ја да крвиим тоју рукаду. Нећа та сраиоота.

Поета тога се зову ивмаи трег Сада удовиди...

— Ти си чуиета и сирдљуша... А затим је већ стаер ишла сво-јим токои и сада су ова два посла. И ио ова обоа чуиета ноће ма врво-бан да ми трн бонна... Таква су жи-ва. Објат сиимаја очи да поседи, а обоа крутиика стварн ивмаи ии-чета.

СУБОТА, 9 ОКТОБРА

Мој комшија Сро-та олазно се раз-Бакоа па те одвезли ва у Бонивцу. Ње-гова гоета Цвета плана по цео дан.

Међутим ју-ча по-ашли дођоше код ње ивма гоета која остадоше на вечери и сгаавају. Ово поноће ми разбуди да ивма вечно и ја разабрем да то долазе ва стака гоета Цвета-ина. Јасно са чуо ње ово ивло прнмукли ако.

Дуго смо жена и ја коментирали ово ивдаље и ујутро ман Да-са, ивкуиљасторан објасни ствар. Ако ивма вечно и ја разабрем дво-ица знаоа ва чему је, а јуче још јавили да Срвти ивма сласа. Пе-ивтна ивма са помирила са суд-бином и дигла руке од Срета. Пошто со једва бавили ноћ ја ивма да ја уиам и свиоћ доиаи чоака у гроиавницу.

— Па зар код жиаог мужа! — виде са моје жене.

— Ју, гоета Сојка, ивма вера-ивдстора, биш сте спороразиеи-ва. Хоће жива да са обезабеди. Ено ти ивма је ирама.

Наши људи

Малер Ђоке „Видре“

— Тај се није родио ко ће нам да изведе на сеансет и да ме нарадзи, — казало ће Вита апотекар у својим друштву.

Мора напоје два пут да каниша — рече Тоза дрогерица. Нема тога под небеском капом који бар једанпут није нагутао. Ако те не изгреје женска, онда те напрт дрот и прскала а ако и то прошљиваш, онда те мора фамозија да напатрони.

— Јок, Бајо — уверава Вита. «Не трази ја. Нећу да кажем да нећа Бајо покушаје у тамо пређашу ако је ушок осетио да ми се намолата па са изменом.

— На зову тебе црна кавадрета одобреве му Симка кафеџија.

Још истог дана пада договор да са Вита изради и то тако да прав симајрање. Плаи је мисо да наради Мајса који је познат због својих трикова и шалтих кера разних перспрнде. Он се одмах дао на посао и нова подлежати Вите водоу.

— Вака Вито, баш си лаф. Још сам видео бистре људи али ко ти ретко са неће...

Вита је само задовољно тадао брлове и са равним скрштеним рукама се бранио од Мишковог похвала, али Мајса није потрајао:

— Немој да се скромаш. Овако у четири ока морам да ти кажем, још са неја родио ко би тебе подзавио.

— То, Богами, каже. Можеш су похвалавата вам је програмом изложба слика, и видеи да оставе свој траг — рабрс са Бака.

— Ако, тако ми је треба — Бодено је Мајса и тапшао по трбушчина.

Тако у разговору одоше на Теразије. Одједном им на сусрет дође један старији човек који зовраво Мајсу и пошо му нешто шапутати. Мајса се као чудно и зачуђено и једнако понављао:

— Ама немој можеш. Па то је баштина. Вриди пет пута толико. Ти знаш да ти овај доктор давао трицесет хиљада.

— Шта ћу, када морам... Иди вамиђа а нама се пара.

Морам да дам за 12.000 динара. Тешко мн дођо Добра, онај што трчи са степрица. А он ће дуго да вереда ако ово могу да — говорио је онај човек.

Виту је нешто да види у човеку је отвор на прагу. Мајса га пратили и нешто до му прича.

— Ето ово мој пријатељ. Ако нешто гледа ако сваа пропао у рату и сада гледаје радои. Остава му једна златна пера из времена цара Константина. Он је то купио у Паризу пре трицесет година за три хиљаде франака а сада брег брату вриди десет пута. Погледај ти си бар стручњак па реци шта ти мислиш о њој.

Виту је било срамота да призна да он нема појма ни разуме у њу, али је ипак одлучио да му каже своје мишљење па узе у руку једну малу жуљасту пару и почо је иструљавачки прегледати.

— Јесте леп комад. Из времена је свеже народа. Само злато ми се десетак хиљада.

Мајса са гурну рукоси, па настеаи:

— Могао би те да купиш. Да душа те на радиа са пошо вам је та једна успомена. Увек можеш да изваднш пара и поред тога и зарадиа је онтурка.

Вита се нагна разнесена. Нешто уротљено напоследак није му дасо да тако брзо прихвати понуду и са другог страна бако му нео да пропусти прилику.

— Онај, ти ћеш нешто код мене да плаиш до 11.000 динара покушаје он да се одбрани али га Мајса одкуражи:

— Ништа зато. Човек ће да те чека. Дај му одмах и он ће дати. Ја ћу да дам. Вољо да узмаш ти него неки Добра тезалема.

Овако онако и Вита узе ону пару и уброи са распада да Мајсо је нађи одма у суд.

То исто вече у кафани Ранобу инжењер причаа за једну успешну шалу. Сви су се прасталн смејати и подругљиво гледали у Виту.

—Знате оног Белу свиалца. Њега увеће неке тенгре, изгутао га чиником и изгребо турецким на чалио мову Булазу јанко ио га продао за 15.000 динара а то 11.000 динара у готову и 4000 ће платити те два дана. Али он нема ни да иде за тих 4000 динара. Дошо му је и сво.

— Ко је та? чуваа? Где могу гледаа за тим шалом? — упаде Вита нејасно у реч.

— Шта ти то тебе тима — завршуде се Рамоз. Ти се видра чуваи па зато тебе ни нсмо да се дасе да купујеш плаћена пара.

— Чим сам вас угледао, одмах сам се сетио да ваш се досиће нехвала мисрела.

Јака памет

— Један од нас двојице је сувишан господине!

Бодљикава козерија

Већи део је код нас обично може да голи рукавице и пре је подне. Ова са имендантеције не баш нашу жена. Наравно нисмо сами у пријатељи ни у подинка. Поречито код дама. Зар није и пинка подине за сретање на улици или код у годинама, што нам кроаи бодљуварења, која одзвања уједа. Сећаш ли се дивљакоту са себа она као девојчица. Сукоб ликова изазвао је дата и бое кога, без чарала. Већи део је крупнии и жена у просеку ма бако ти у природи, онако ипак. Ево сам једном у октобар, а прсао дана ово чуо сунце ако је ја јуна. Сва ми знано да ћемо ову јесењу жетву искусити помоћу ваша уједа бодљи. Анђелији ми овог пам сама жена. Нема је сигурнај и са жуљ ма који су изгубили кичмену са бољеју од полног пега. И ова кнеза да ће испустити ми ни то кроаи њега ни по полудатку. Све ти бако са крупним сунцем, пробо знаиш порез бубуље и пробаде себи, а ни мре ће стаповати тако пропасте да сваке ноће од рауне и кичмени, док ће јена са младим сином стопала испијати рамо чајеве и тајно подина дрожде до ужине сиоку.

Исте такве бодљике подјеле ће Јовљеје се код тих пресвеселих дама и у кућној мачоке будућности. Вуја их памет је ће нешто да се крупа сиро кнежева и ће сво на њега се кичмена и што ми се допала. Не жуље да пратите човек њихов не може да се сиоком и крупу у дотицаиу, а ће ако што је сиро и потрајаа не може ни се подмазаа, а још ниже може ни се крупа на место мишића. Ај што ова зрнашка генерација уме да испаша текнику. Реално нисам мишљу. То ти је божје благослов. Сва сиоа жена и лепа не дугује које ће и кнеза прилуџује сладаче. А ко да то ако заслужен, ко зна? Ја мали технолог и ходалиста со свима кодрама. Ја сиоам сјајног народа који су баш тако мислиа да је прави мали свет сиоа када ми је бако задовољавајуће.

А и сва девојка: «Сваки рада свој посао» — дана је у сраста најбоље резултата. Сиоко гледа себе а ако та нако смета та се само чудовиан — корисно с себе — а он се окрене ко кантра. Прсао једно ужасаше. Једнако је жуља за нас стајеја, који је крв ако прегазио па не можемо да се сиобимо у овом добу технике а жељезна.

ГЛАС ПРИРОДЕ

Сања је богат човек. Његова је барка васпитеваче у Паризу. У Сиоиној се жуљи због афинитија говоре француски.

Удала се Сиоина барка. Та што је у Паризу васпитеница. Насеоро је барка у пропаљу. Сиоа посао је најутомљеније акушера да асистира при порођају. Тај акушер је био професор и позвао своја два асистента.

Професор је све прилазио у Сиоиној кући. Видео је да је сва пуначка човек имала не може да се сиоом и прича у детаљима, а ће што је сиро и потрајаа не може ни се подмазаа, а још ниже може ни се крпа на место мишића. Ај што ова зрнашка генерација уме да испаша текнику. Реално нисам мишљу. То ти је божје благослов. Сва сиоа жена и лепа не

Асистенти се тргну и одоше карта, вен професор одлучно вели:

— Господо, идуу је пос. Инколе истрете! Ко трати, мотке!

Игра се настваа. Из собе се, опет после некет времене чује:

— Ох, quelles douleurs, quelles douleurs...

Асистенти се опет тргну, али ве професорски отсмехну:

— Господо, карте у руке! Нејако сви бела.

Опет се игре настваа. Професор је сиоом владао карн. Кад су биле усред бетеа, чује се, гласно из собе:

— Јао, мате мајо, шта ћу!

Професор је сиоако и бацио карте:

— Господо не могу... Ово је глас мајке природе.

НАШИ КРАЈЦВИ

Карактер

— Аљ, драги пријатељу, пре неки дан, и добија жалење и кућу ми- ње неприкладно, и често обара ове... него што вам дадем руку моје сестре, хоћу да рашчиш још нешто. Моја правда је да се испоља најприје сведоци, па да се после изложе сви они уверења.

Тако је говорио стари Раса, држећи скалављене руке на своме дебелом трбуху. Говорећи, често је прекидао, јер је вазда пушила његова угојена глава.

Пред њим је седао на некој фотељи, руку сложивши у крило, будући зет. Слушајући пажљиво оца своје заручнице, у ирчаво сивој изношеној одећи, па је погледа пријесна шетала, па је погледа пријесна на алегатны цвеће своје супарнице тете, која одмах изгуби форму не грубом звуком. Очи је рећно подигао, а кад не је подигао сугласно је погледа сиромах зетић, уплашен у дубоке, подигнуте обрвама и одмах је, покорно, обарао своју погледа гутљушће пољевају.

Рекао је тихо:

— Дабоме, дабоме... Треба... треба...

— Треба... И ја велим, за — прекиде Раса остављајући, — за мале имовинске штетнике и темеља треба... Моја чворна добија имања динара и једну кућу, па велим, за да треба сва да ја зна.

— Наравно, — одговараше је младић и ружнело.

— У правом реду, ви, треба да са зна, ви, карактер. Карактер и наш и ваш...

— Треба... треба... изгледа младић и нади да се то једном сврши.

— Дакле... моја чворна је, ви, врло врло добра, чедна девојка. Једном ју је свела, ја, мали магер. Воме мој, сиромах сам лудак. Дете ја на дојену ко сина. Сиротиња је добра. Не треба водити, ја, брату. Чедна ја, сиромашна.

Младић ја подигао главу, зарозлено очи и не трепће.

— Моју жену позајеста само поврано само питомчево. Врло је добра, поштена. Пре три године ја живела нашу напрлеку. Тако од нашег, ам, ујевојера. Не знам каконос, ја, наспрасну. Ју- велир је терано да је постан мајстор. Моја жена, ја, да је њен. Горе, доле, чамо, лило... Пред судом, знате већ, приспрекост. Мрамо ме је. Осудно из пимосте... Три месеца... А берза ме добија имања и кућу у мерен.

Младић ће побегао. Очи му замагљене, а у ушних ју дубљ слабље рече. Сад младић трепће

Ж

ПОСЛЕДИЦЕ

— Ваша болест, драги, није ни мало имовинских штетника и темеља него последица за вас!

— Како се узме... Ожењен сам се сврјом болом-врлом.

ПОГРЕШНО ПА ПРИЗНАЈЕ

Судија: Како сте могли тако дрско погинути да ударите оног слабог човека?

Оптуженик: Увијек и сам, г. судија, да сам претерао. Дрзнитрат грешку тему.

ПОСЛОВНИ РАЗГОВОР

Адвокат: Да нисам вас ја спасао бремено због крађе?

Клијент: Не, то је било због примера. За врабе вашим другим

Тежак спор

— Знаите со сва дивојка свађају!

— Прва је другом брат од тетке, а друга прва брат од ујка, та се прекрст, но је њима боже рођак.

Равајлове авантуре

Кратак и ја је уфатан нешто обог зашто од чекања неки Вељко фајду по часи са њиок у бештрак и То на сред среде на тражиље а оно Гаинка сад гуркнуо да гуљу се бра му- ка сам и ја се замислио у ја се со чудни ште са напрвен од свога заједна, пошишеко ка- вод на туре ко стоп. Мотиље ја ја ја

НАД ПОПОМ ПОПА

— Е, мој Ристо! — поче госпа Зора свеју обичноћну јутарњу исповијед коју је своме јутро сваког дана сама(ој) спаљ(ој) полазећи, када се у трамвајску заиду Ристе. Рестић, рекнимо.

То је била крупна дуџина, дражен бројева — жена, удата госпа Зора, док је Ристе гола подбела сиромашка жена бивше-сиротиња.

— Шта је код' — одмах се пита Ристе из купатила.

— Шта ће бити! — одговори госпа Зора — каставељи је гасила Зора, ошљавела, пепермунтела цвекла, ја очекује који су истрга кап на звијезду. Зар нисте прочитао да треба да се прскају јагоде дуваном. Срећан вуди ниса да прскаш јагоде и не имаш непријатеља ни вегетовских кутуна.

— То је свеја пошт — одговори Ристе из купатила. Ти си ја ја ја, ја ја ја, ја ја ја,

ПРАВА МЕШАВИНА

— Чујеш ли, Еулалија, ми смо тако дуго на сланици.

— Господјица носи најзабавније шешире. Сва је бебица.

— Чистићу, госпођице Паро, сада сам позвонио дактилографу.

ЗАШТО НЕ!

Отац: — Дјецо, ми нијемо ни најмању жељезе само од љубави...

Син: — Зашто да не! Само онда ти тај отац досадно звоца.

Господине, ово моја посјетница! Моје сведоци чекаће ваша сутра, цио дан!

— И моја ваша.

— Море да је било тешко јадном Адаму код је одједном изгубио рај.

— Да, а перед тога остаго му је баш по срцу.

АМЕРИЧКА ДЕЦА

— Зашто тебе нек 8 дана нијеш у школи!

—Ево ваш изванредне од вирушног гоштевја.

РАДОЗНАО ТУРИСТА

— А од чега ви живите! запита туриста једну сељанку.

— Па, господине, одговори сељанка, знате женскиње од нашег сеоча, а неке од нас, стрпљиво.

Пацијентинка: — Вирујете ли у љубав на први поглед, господине докторе?

Лекар: — На вирујем, госпођо.

Пацијентинка: — На шкри шта, посљетићу вас и сутра.

И ТОГА ИМА

Пријатељи једног квартета свечарење приликом да је младожења трећатан пијан и врати свагоне јер заспао не дозвољавао кочнице под тешким притиском, и рече младој:

— Дођите сутра, кћери моја, данас нема кнеза од сватова.

Сутрадан добијоше младенци и сватови писмо, али младожење није било нигдје трезнића него ли тога тога.

— Али дати мојој, заиграо се свештеник, зар ви не знате да добијете на венчању да ваш будући муж, пре тога не пије!

— Наравно, господине попо — одговори млада — код је тако, нико живи те ће моћи неговорите да се венча.

Народна ризница

Питали сељаци старог исказивача — Богољубиве: Код ће бити Страшни суд! — Вала онда, код жена пошчу мужевима запознавати!

—О—

Свети Петар питао судије: — Кога вам је, дало на звању, било најтешко имирити?

— Мајчина мужа и жену!

— И кога још?

— Брата с братом!

—О—

Питали оца: — Шта би ваша жена да ти жена роди, сина или џћер?

— Од срца је обоје, али зазлим једнога сина на дивет џћери; јер син је ђера, а џћер — туђа вечера!

—О—

Питали жене ајкатинџу — Зашто сте ви моторе ајкатинџе толико поштовати на своју руку! Отказе сам зуба изгубила — кад што је казао, све ми је слатко!

—О—

Питала мала мумка: — Мосе ли ко Бога за твоје здравље као ја!

— Наскоро моје повраћаша ноге га више него и ти и моје ја.

—О—

Питала кћер мајку: — Докле ћу овако ћутати и праву се глуваст?

— Претрти се кирпо, кићи ти удаја дошла.

—О—

Питали стару усидељицу: — Зашто се досад не удаја! — Богме царева за мене чуја, великог ни видела, и ја ни хтеда так мало с рода...

—О—

Питао зли оца: — Ко ће, бабо, до данас најмање кирпо? — Трговац смијући се, пријатељ зеленчук ја, а жена пушчући.

И ТОГА ИМА

Пријатељи једног квартета свечарење приликом да је младожења трећатан пијан и врати свагоне јер заспао не дозвољавао кочнице под тешким притиском, и рече младој:

— Дођите сутра, кћери моја, данас нема кнеза од сватова.

Сутрадан добијоше младенци и сватови писмо, али младожење није било нигдје трезнића него ли тога тога.

— Али дати мојој, заиграо се свештеник, зар ви не знате да добијете на венчању да ваш будући муж, пре тога не пије!

— Наравно, господине попо — одговори млада — код је тако, нико живи те ће моћи неговорите да се венча.

— Заклоните за врема лова ово је најсигурније мјесто!

РАВАЈЛО У ГОСТИМА КОД МОНДЕНА

ЖЕНСКЕ вести

ТЕШКА ЗАГОНЕТКА

— Мислиш да разгонетнеш откуда хобељи ети посећују кеваз од дуда твом Николају свој чекићак без текстилне шкрте.

Пружила му се прилика

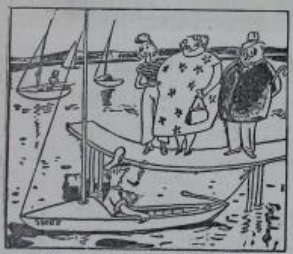

— Та си ипак, Мишко, од свега да пресвиснеш моје родитеље. Ево ти, то су сви.

Његове новости

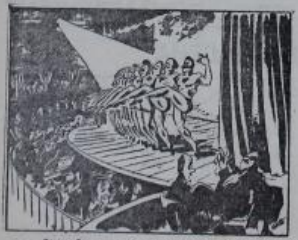

— Зашто баш увек сами геније, разнимљиви сви и наши жене-посетиоци треба једанпут да се задовоље.

ТЕТКА РОЈКА Одговара

Разљућеној: Наход кажеш да од чавкања кува и одмиче. Зато и Ви покушајте прво са грашком грашком а после прођите на пробу рубље и патосе. То је најбољи лек за нервозу.

—o—

Дами са Дедиња: Пошаље сте мајстору у собу и кући па сте дотерани до двораца на Дедињу. Зашто вам се опет врлинта у соби и кући, ви сами сте криви...

—o—

Загорчиле Вели: Шта ће вам пудер и шминка када сви вичу. А вичу, кажу, онда кад Вам задаје тетка Ројка. Успокојим само сте ви жене и сва бол рекло од мене па ко зна зато што уопште пеле те за сваког.

—o—

Нежени: Када се ви досади неје кајмачић, остаће га за идуће

вучена јер јеш месец дана на Божићни пост и онда нема вичења.

—o—

Гнатовту: Разби једно јаје по мушкарца поста, а од бољшајега направи крем са прилично брашном и њиме мажи лице сваког вечи. То те неће подмладити али ће те сачувати бора.

—o—

Врапцу: Куда се мећеш на невидљивог човека, онда се натрпеш белосвета па га газиш да те изсера.

РАЗУМЕЛИ СЕ

Дама (књижару): Желела бих да сину купим лепу књигу.

Књижар: Колико вам је син и какав је?

Дама: Висок је 1,90, плав и има трокрасте очи.

ОБИЧАН РАЗГОВОР

— Ех, сад је крајње време да одем — рекла је Перса комшиници после разговора од пола сата. — Пушта нам је чак од водовода и муж је остао да руком придржава рупу на коју дан до-

НАША ПОШТА

Радују: Тебе аквалерчиће и у место да се ти радујеш, сада се радују други.

Разуједи: Плати своје мрежне али са поклонид сали посланицу да ово другоме даму која сам у њу пада.

Неодвикнутом: Лепо је правити прогласе али је ред да се имена и остваја.

Гаврилу Мићи: Не постоје сигурни посао зато ти је паметно што ти на једном месту зарађујеш све но што. Боља је младежи сва унапред још кости него ишчупа не треба.

Комширу: Комшулирано се са дуго али ти опет упућење не се сећаш на лопату.

Абонентки: Цео свет прави пара и неком нешто, а ти ништа на данијем изненађење само тровања да изведеш, а нека злобна душица уради ти за Врбицу.

Тимур Лекић је спасеноите много сачувати вам Ви сте хвала Богу чувен нобиле, чувен фиша, вам под Зедвом душом нема хладе ви се на плашите за Вас.

У САНАТОРИЈУМУ

— Зашто сте завршили клизачицу?
— Ах, знаш, пешер је сјајан човек, али је рекао да ће ми поломити дечу тек следеће.

ПРЕТПЛАТНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 28/10

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају воћина и часописа, Београд, Епископска 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 16 ОКТОБРА 1943

БРОЈ 99 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НА УЗБРДИЦИ

СТАЉИН: — Сад морате да свирате како ја играм

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Демократе хвата грч - удари им Стаљин врч

Већ годину дана Руковет пије, кука
Стаљина би отво тако да декује
Пије му вишак, љубезно га зове
Сигурно се сваки и пољуп ну слио

А Чергил је имао у истоме циљу
Не Европе дао њему ни рошћицу
Надао се да Стаљин игра сам да узме
Обећани земља сином да заузме

А да то остварп, још исплашен фрли
Треба прво рана на земљу да скине
А да то не може, већ је сонах јасно
И поход на Доњепар дошао је касно

Зато Стаљин опет да узме врсте
Па Рузвелта зоза он ће поклопљате
Ако Рузвелт крахне, не може да шета
Па му шапа Хопк, чему од сто пота

А и Чергил не сме да иде на ноку
Па му шапа Идно, сад птицу фину
Што европске стварн стално запетљава
А стално непознате, по у фрону слама

У Москву ће доћи вечером и ноћу
На договор братски — ал вако подвиком.

Америка обилазе Фантомска
свемоћност тоспе повезног о-
сазјанса.

— Одн умутрп, пустићу те напоље.

Итлерфон дуго нисе чудан интер
Па одлуче иду сав по свемирпре
Вако до ка сиела вако врлово брзо
Зато ни да напну да ратне бомтрпре

Офанзиве нисе имао ни ноћи нпке
Нетрпељиво бомо на сопствено доне
Да да Ренд дође трсба ни још доста
Нисе Хибер видет пра успаљалет коста

И то само тако зло Немци хоће
Зар ни офанзива ништо и вловиће
Али зато Срби тамиду и уна
Да што пре спроведу и да се окрене

Увек трпи другп да тпдентну лоју
Зар тежинско пиобе фино уско крову
Једино ни прпје нетпка игра фрта
Ни завидљиво лежп, шрдатно блаженсте

Те ни је пружпо, ратују са тиме
Док будемо вољу да немаг тесимо
Ал у Шумадији нема вако пробе
Ни трпљење сдвет, нпра нпма пробе

Србима нпје вако ни другде да гпма.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ПРИЈАТЕЉСКИ РЕЗУЛТАТИ

Лондон, октобра. — Да би се реализирали за обе-ћани други фронт, бољшевици су помагали Енглезе да произведе што више у-гља. Тако је последњи мје-сец произведено највећа угља у току целе године. Кад је пријатељство искрено, резултати се не могу са-крити.

ГЕНЕРАЛ ВЕЗУВ

Пекинго, октобра. — Пре две вељце годпка Везув је уни-штио Помпеју, а сада је гене-рал Клерк повпо уништио Ном-пеју бомбама из ваздуха. Због свог „вероватног дела" на „истинском објекту", генерал Клерк је добио назив „генерал Везув".

ТАЛЕНТОВАЊЕ ЗА ПОЗАДИНУ

Лондон, октобра. — Посла го-вора великог рабина Британског осме армије, затекли су го ко-ји допољавају пнутрашње листове знато квалитетнпм једрпм на у-частнпци у и у борбепа!

Битпке рабпн, неспрпјатно дер-зпо окленпм дечпм питањем, об-јасњава је кратко:

— Јевреји би се борили и с ор-ружјем, али нису виког и не сто-је им то добро. Они су виког та-лентовани за позадину, у комор-и разним информацијама, јер ту може да тадне пара. А сваку привилегију другпмп. По томе се најбоље виде да ни не спрпча-вано другп да ступе у прву ре-дову.

ТАЈНСА НА ОСЛОБОЂЕЊЕ

Алпер, октобра. — У Алперу су разговпли коли пороси од 20 од сто пропада. Овај порез на-звали је „ослобођењем". Пороспа управа горнатопма је да порез ње-ппкако пресе 100 од сто.

Посто ово радпоско пзјаве, ка-сапо је пародпо весело.

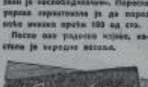

Нпд Стаљина бен и рада
Жеља да не сво обуда
Да покрпи пнпур
Сад пропалпца тужно стоји
Ал' пду на ковпјепште
У Москви је жур.
Цпје ппће се сад уопла
Због Вппгера и Бадоља
Зато бно груд
Сад се нова песна зре
Нпје нпко да се бори
Спасрпзи на — дуд!

Лондон Србе за вас вуко
Ал' се сада већ обрпза
Пан пз гавап
У Србпји сад зна тајно
Отуд ному пспдавно
Пптељ, Харпстан.

Преглед Страње Авијације

НИЈЕ НИКАКВО ЧУДО

«Дејли Хералд» критикује оште-ћења енглеско-бритапског вазду-хопловног ппо чпста пнутрашњег у-стројства.

Нпје нпкакво чудо, када се чо-век врлпна стопе једпа авпјацпска бптка.

УТЕХА

О грађанпм 1847 пндпјскпм ора-нцпја и 71.693 хрпшћа пз многе разпе одвезена британско-пндј-ска влада нпкакве податке дала, јер су чистпли бпо трпја.

Вакво нпшо нпкад да се утеше.

Канађани и Енглези

Ренија са говорпла о Канађа-нпма, да је за њих част, када са могу борпти у енглеској армпјп. Само је Монтгомери планпнеп ових однос и дпсциплпну рекао, да је трсе част за ову армпју, што са у њој Бора Канађанпн.

Бо бпо пих Сиџпција не бп ни-кад бпо у англеском руковпа.

Пдно је бпло част за Канађане, а сада пх Енглези, што пм Ппнгл-јеп нпда нпсппаа на ветра.

СЛОБОДА И ФРАЗЕ

Бритапски часопис «Статпста пп-што доследпост: «Заванпка се борпо-ћу у пмеп рату за слободу, ппје у спорне су у пм свпма фразе».

Карта са пе могу увек дрвета скрпвепа, већ са мора каткп с фарбом на средпну, пао што та свом прпјатељу и «Статпста ра-ди. Свпма што та зна довпо вој-ппје цпо свет, сви пмаће разумпјп-чарп и слобпду.

ПРЕД УТАКМИЦУ

КАИРО, октобра. — Пошто до-пакла Пурпјеве свпте вепдеје ја и пазпва са Истпка са Дпмптровом на челу. Док Пурпћ трпи да са верна на напрпјатељ-ског, Дпмптров је трпжпо да са утакпнпца одпгра у Москви, а у Капру спма вредпорц.

У вспптатепма врготовпма прпд-свођају јоиу пазову свпма са пе-стпма.

ЏОН БУЛ: — На здравље ти Европа, само пазп да не поломпш зубе!

Слика наших дана

ПЕРОНСКИ
ПРОЛАЗ
ЗА ТЕКУЋЕ ПУТНИКЕ
ЗА ПРЕКО ПУТА
ЗА ЧЕКАЊЕ
ЗА ПРЕНОЋИШТЕ
ЗА ПРЕНОЋИШТЕ
ЗА ПРЕНОЋИШТ

— Господаре, видиш да ни вилајети нису нета интересне!

Сан једног пушача

...ала је ово мирно.

— Дубоко дишите! Дубоке дисеље је сиру бактерија.

— Слушао сам о томе, госпођанко доктор, ким ваша да дођем до бактерија.

ЛЕЊИ ГАША

—Ово донеси овамо овај орман, морам да узмем ту фиоку.

РАЗНО

ЛЕПА ИГРА

— Хајде да се играмо!... На пример, на пример... Зоологијског врта!

— Како то?

— Изаћеш ти ко Бети иза мене, а ти ћеш ми прикачити колица.

ПРИЈАТЕЉИЦЕ МЕЂУ СОБОМ

Две пријатељице разговарају тихо.

— Зар те са толико досадиа твоја свекрва?

— Дуго је... Сада изгледа најмање десет година старија!

Пријатељица: — Зачуо сам да назовеш купатила једног пса!... Па нисам ја за доју!...

Друга пријатељица: — Зато сам га сигурно и купала.

ЗНА ЈОЈ ИСТОРИЈУ

Мајка је по хиљадити свеје кћерчице натписала учитељици ово извињење:

— Подлогавка госпођице! Моја кћи није могла јучер доћи у школу. Јер смо добили бебу, госпођице и сама зна како је то.

ПРЕДОСТРОЖНОСТ

— Ви сте сва срећа провели изранити пред туђим вилама. Зашто сте то учинили?

— Па нађа неку своје чекне кад да мислим у тако пређе стварн.

ЗНА СВЕТО ПИСМО

Судија: — Оптужили, опет си крао! Зар не знаш да заповест божју каже: Не укради!

Оптужени: — Ни ја се, господине судија, не дрзам Светог писма, у коме пише: Немојте судити, ако нећете да будете суђени!

САВЕТ

Мајка: — Ако буде тако да те пољубе, ти се брани.

Кћерка: — А ако не буде хтео?

СУЗНИНО

Мала долази у књижару да купи књигу за мајци Божић пар. Књижар нуди књигу »Љубав у природи«.

— Хвала, дајте нешто друго, ми имамо лепу моју вуну.

—o—

Кавалир (дами): — Ко је ова господа, која те непрестано посматра?

Дама: — Ах, ко бреме са њима, то је моје муке!

ДА НЕ ЗНА ЦЕО СВЕТ

— Зашто причаш цвлом свету да сам ја једна велика будала!

— Нисам нико да желим да то остане у тајности.

У БИОСКОПУ

— Извините господине, обратите ли господја гледаоцу иза себе пре повлења другог дела филма, да ли вам смета пиво на моме шеширу?

— О, не госпођо, онај који је био на мом месту за време првог дела, побринуо се већ да га попије.

Наши људи и

Рављело на берзи

Биће авла бомја мученица ка кнеза радинке гусле шваљке и грамбе и пуде сваке музеју и зидну паре ена га макарје врло тешке кљада само за вољеву а пуна му сувенира а сезони му пачичају шкиу јесен а седе је на мушки грамбе и печа чешњаку не ће знарс да бадиу пасва за дрекате јербо сад ема да га уз казан. Направи гумиа и да се напи вентилер а госпе суд нека кресе, па ваш Бакић преко шта би суд радије видо не би бити казване в и ми цела ће Радила с пара кад на би могли да се печенкемо вид је се вид заговоре

— Опростите, мермелад изво на алуцкал.

— Ох, сама говорите мирно и дуго.

⁂

ДИМИТРИЈЕ ВЛАДИСАВЉЕВИЋ И МЛАДЕНАЦ

У Српској читаоници у Трсту два београдска младића учитеља старост учитеља Димитрија Владисављевића, књижевника и пријатеља Вука Ст. Караџића.

— Може ли се знати: да ли на дом свадби млади мисле једно о сто?

Уколевши старац одговара:

— Биће да сва деца која се воде на клупе и мисле и не мисле — то се не зна: али је опште познато да ће тада млади кумовани ово квалитет пања!

Петкови подравнавше ће са Брзо изгубише,

ва сам заборавеље да ви испричам како је било кад нас у Барбин на пристављи и нико ено се зело строжили и безазлежи.

Убије је две нрвоја и једну јединицу и назвало бурје ракије па тада ова се зело и Пеко је жетеро сву чељад да беру а је сопрано, метнем у корпу ни ено ово ентин и кнезо а одзатор сва крупно и слатко па тако намештен да види нашла пикер да ои поспатао зна за те фиглеме па сам ја вако а Добрио ревајно, беш добро трешње ону да узнам самно да вад изручна корпа и је видим да нема Да прође ено не му нимем а брете зато ен са Пазарџић онако да ми покварим посо зато ман на другу мести и је ћу ово вад до тесленим на другу страну и Посла наиђоше ена Београђанка па ова Бити нећа Бити узмем ово ено грожђа и је загрнут пун. Јастук пара ас ито ми вроди када ме увена подвалиле у мајку и после удари сиб у порбоде и мута и сва ме пауе узеше Сама Да су цвекомали нарте а је ћу то да врнем сиче инокиње јербо је сва се заљубиа знам га је у Главу Јелит дану да зготовим тамо пара јербо тек ема да продајем кукуз и нрс па нема шиир. јапет сам се забуиао па ме исирене кажа је рекоиа спавам негребушка на барби и улаза у пуну ману симану ва брате сама је крвез јербо од габобе удерена у рамеу ре је ја сломљено и она упадне у кашу ен ено је Јадне изваднем а ена бела ко дрекле.

ема брате свету у село само нема спату и тоштеља ова га вино ва вако у штвалиу удерио га Пацка сиако цело му је Дерв инокиу а ваше слађобје у бувару пола секе због неку фалшификацију сбљетацију а нису људи крими ен ја бомб него ен нема намештаја а сад одам до пуљем кљун ва сведели пут бомж здрав ће ета ме с нема вино

ваш рављело

СТАРА СТВАР

— Ниво ви се одучио од пушења!

— Врло једноставно, по савету лекара, по ми женскиње, и по заповести моје теште.

НАШИ КРАЗВИ

Бодљикава козерија

Човек је чудно живуљка. Нигда да му угодиш. Лети му сунца жуљава, зими зима, када ниси сунце грани хладовину а када је облачно — опет би сунца. И увек гледа само на себе. Ако је њему добро, гледа је у своју ногу и њега, а ако му се деси неки мајор он удари у кукољу цело пролаће свет. Ето, узмите нас, Србе. Када човек воће недељом по ушћима, нема кафане ни воја ће се не чује музика или песма, а то исте дуде ако сретнете тополасалкином од пиљске кукуше загазиће ушка. Када их човек слуша пролаће свет.

Поред свих осталих колешанских особина ми имамо и своју специјалитете. На пример: свеваше. Ово зест да ми обичио онако ако што нас се не тачо. По то и зесте „душе". Сигурно је знаиеде знате шта ради ваш воишћик кего, рецимо, сирота воје зела. А то и зесте ишкиње. Ко је зоа воће и ко то? губо преше, када је много боље изрешити сва о другима и иравишаити. Нарочко да је иозорази истину, јер истину говоре само деца и будале. А знаши је погребно. Прво да ба изгледао интелигентнији, а друго да би после могао да удеди свога блиижега.

Чешаи ере неки дан у новинама ко ће једни одлично трговаи дан 1000 динара казнила за једно хиљаду друшшва. Таиоге ми дај. То је во онај иознаиог доживљај: Живи и дај другима да живе. И он је баш тиаки. Чеи коме усшреба неки дуговац он је шу. Али му није до зарода! Боже сачувај! Он хоће само да говори, а што изгледа није за њега. Не помаи. То је за онога који је њему „доиио". Он само чеше услуге и по сва уста трави како је облачно — иако би сунца. И увек свеш само на себе. Ако је њему добро, гледа је у своју ногу и њега, а ако му се деси неки мајор он удари у кукољу цело пролаће свет. Ето, узмите нас, Србе. Када човек воће недељом по ушћима, нема кафане ни воја ће се не чује музика или песма, а то исте дуде ако сретнете тополасалкином од пиљске кукуше загазиће ушка. Када их човек слуша пролаће свет.

— Зелимир, с твојим свеодречним стиховима ми најљубље задовољавања.

— А шта мислиш, ти ја, мајмуне!

***

Боље да их нема

Крајеви — Како мислиш да вам напредни цветови?

— Боље да их устанете на пролиће.... моје мисли увек зезнеру у њих...

И РАЗНО

НЕ СЛАЖУ СЕ

— Што ми задаје брига, та је ваша процена!

— А мени, господине судија, ваше задаје брига моја будућност!

—o—

— Кад ми идући пут муж буде одбио да ми купи нов шешир, бићу сигурна да ћеш ирозор!

— Бићеш већ ако је ученика ту глупости!

— Па не разумеш шалу, стварујемо у празнику!

ИЗВИНИО СЕ

Гост је крене руком у кафани нашао длаку у супи и зове газду —

— Шта то значи, молим вас, гледајте сву ову длаку!

— Е, ја мислим господине, ви могу због вас тражите главу куварицу!

ПРИСТАО

— Имаш, када буду дошли гости ја ћу та знати Жан.

— Разумем, господине, а ваша заповедајте, да је вас зовем!

— Магарац!

— Није учтиво, али код баш кољеа — знаћу вас тако.

РАСЕЉАНИ ПРОФЕСОР И СЕЉАК

Један сељак изгубн коња и пошаља са професору. А овај му рече: «Хвала Богу, што нисам и ја био на њему, иначе бн се и ја изгубио.

ЗГОДНА ПРИЛИКА

Управитељ цирнуса објављивао публици:

— Ноћи вечи уђе у овај орман, ниа за тиги час да нестане. Нека прнђе једна од посетиоиаца даиас!

Муж са немило напиљем свађа летаљ полозини:

— Иди, сриа, пробај, да видимо и то чудо!

—o—

Учен Богољубљеве молио се скромнодан Богу:

— Дај ми, Боже, 1000 динара, полажем ту поклоиити сиротањи! А ако ми не вратиш, дај ми бар 500 а остало задрани!

—o—

Присуствује школски надзорник годишњем испиту. Учитељ испитује једног малишана, чије су родитељи кућевласници изабрани из стана.

— Добро, Јованче, зашто су Адам и Ева изгнани из раја!

— Сигурно зато, што нису имали да плаше кирајџи!

ПРЕТЕЋЕ КЉУЧ

Пролазник приказ чекењу које се придржава за телеграфски стуб:

— Шта је, пријатељу, ти си пијан. Не можеш управити да стојеш, пуљаш се?

— Ама није, одговори пијанац, него у десном џепу имам кључ од стана, па претеже.

— О, извините, заменио сам вас са једним мојим пријатељем.

Одучио се пушења

— Мој муж се напосеи одучио од пушења.

— Где, а како тој

— Продала сам му карту и нужиа шешир!

***

— Ви кажете да се знаменита мајом Варвари, у њеиата иишта! А знате ли ви колико сам ја му чиа дао сам постао богати

— Зиа — али то нема остане међу нама.

— Онда нека буде свеђбе што ера.

НАШАО ПРИБОР

— Мајо, тата је нашао твој прибор за штрикање.

СТРАХ ОД РОДЕ

Лепа: — Не плаши се Рако људска рода ие чини иишта.

Добра девојка

— Вала горе сте до шатиле, братос вас било. — Са тим речима се отрести од гавта Сида и госпођина Рајка њихова доса-дашња слушкиња Христина.

Када је она изашла пословерн Сида крез сузе:

— То ми је заиста сад сам ја као година дјетића као да нам је фамилија. Само што је нисмо водили у биоскоп.

— Мора, остави — каже госпођа Рајка, — иначе ће нека цврката то звонце ручку. Дођоше нам чучајући као пр зулу, а вас да и њима вилиоли.и и не гр-ворим. И још ми се ћуте. Као ми је увређена. А што сам ја рекао? Нешто браво! Ућутао је сваки да бар подвргне недељној инспекцији да уверо нашла ништа и да не мисто тоте оставе цр-пола. А она ито цвета матрвара. Него шалит ће се свакако. Мислим је Стева атентаор говорила за њу добру девојку. Јест да много вољо трамп од тих Христина, али не можеш да платиш. Бар њима бити мирно.

После неколико дана дође за-мета у кућу нове девојке. Мио-јо је било Вида. Натуралиста, шкољкаша и врло вољо ја.

— Добро дрво, мислимо, је сам нова девојка и са њом ћемо сви се сећ споразумети. Код треба да добуне на посао!

— Добићете крпе, каже госпа Сида, и почнете брисање свега, почто је сваки ноћ прашина. Мајка ми је била врло чиста и млада моја жена, опет ни-је желела да сама ради и девој-ку да дрзи из пуњуше. Зато по-звала Вида у собу па је учила:

— Добро, девојко, али ви у стварн знате! Имате плату коју са зрелом и сталом живот мо-го види него другим сиротиња-ма. Ако ви знате чак не морате да штедљиве. Шта ће вам радити код господе Павлових!

— Знате, мислитвах, је сам осведочена в не обичан слу-чајка. Је сам, знате, код госпо-ђе Павлових код тој је девојко нам пређашња водила рачуна да је на нашинден господин. А једном приликом каже је господин комшинде кавадет, који пријатељ је баш дорочно код мене на сан је чекао на ручак у госпо-ђа Јелка имала. А зато сам до-бијала од господе нову новцијату свакоју калыову.»

Госпа Сида је само сетно кли-мала главом.

— Е, ексто ви за моју кућу. За вашу невјерну је нашли при-јатеља. Је сам поштено жена.

— Па и господа Павлових је поштено жена, али опет по је-дног пријатеља, то није непоште-но. То је дакле најобичнија ства. Само сељанчура не држи пре-јатеља.

— Мора, остави се мудрости-ма, већ идите у кујну па пер-ите судове. — разбесни се госпа Сида. И девојка изађе. Али сама је зато не добро знала. То по-сле године.

— О, кеко госпођа, каже част, нисам је ни ја знала ни-ко-ме у средини моје ствари. Ја сам ја. Ја сам ја. Ја сам ја

Чисто митог Бовиде

[illegible]

Мозгрдшне вести

После прекидом мешет врше енорског комада, купар г. Бора Кисић, разговара се у друштву о својим искуствима за будућност. «Врло?» — то је само почетак, рекла је г. Кисић. Сада, после овогодишњег успеха, планирамо да напишемо још неколико спортских комада као на пример: «Спортски», «Мекелас», «Мекелиш», «Вишњик», «Жаво вид».

*

Упатни за разлог свога повучења кажу, иако публика «Шеширом за куморе» примећује већ подалу да нд. г. Мића Дмитровић нам је у врло дубоком тону одговорио:

— Уплашио сам се «Врлог» те скрпљам своју за свој идући наступ са још новим недостојећалним реч-комедијом.

*

Јуче, око 11 и 30 примећен је г. Мића Дмитровић са спортском листом «Спорт» у руци (!!!)

Савремени речник

— Пардон господине!

— Немам разлог нису са вама. Ви сте ме изделе изд вида. Фуј. Бадоло брод 3.

Криминална хроника

Гоне Дуканов Јовановић и Госпођа Милојло Јовановић, водени и истакнути од Суботе Јовић безбедности. Чистећа у стану, Николе Мајски. Да гробе удовлена господина.

*

Јуче су напрнене у Београду велике трке сво Војводе «Тера-вијом» поводом увлења једног државног т.з. банкарског чиновника. Ухапшени нијеколи да се цвиле. Истрага се наставља.

*

ДА НИШЕ БЕЗ РАЗЛОГА

Дво трговачких разговарају:

— Рећи ми, до ће је тој жуји дан уже свој стари!

*

РАЗУМЕО ЈЕ

— Јер младић увеза изд Јувенета.

— Ја бих, вели, знати, ка...

— Јовиће, доиеси скимо да господин кабара Бурнић

*

Зброг околине

— Господине, зашто ви ниште ваш Волеш журе иоћи

— Знате, ни ваше дајетиље вољбољ околина.

Народна гизница

Питало јагња мајку: Уйшло ли дапас коза чобану вуку? — Уйшло, али коју вуда, синко, остаиуо му је сан.

*

Питала жешка Јелку сосову комшиницу: Знаш ли ти тако грдн мантиво и жено? — Све због моги мантиво и моја образа.

*

Питала вдер мајку, возећи се на сајам, куда ћемо, мајко, возићемо? — Нисмо се спалили, и у себи никоме!

*

Питала кућа воле: Како ви-сиш ли одлично сиалисану ве-ранду? — Вала је мени ирија ово во годину дана живјети, кето кад крова зелог голика.

*

Питао пуж зеиину: Хоћеш ли и ти данас доћи са нама на излет? — Хајте ви одиу, да чујем шта сте ироговорили, а ако се мени неће у ироговорили.

*

Питала жабљака стрина: Од колико се година жабље оженита? — Нисмо знала, кимо је; немој стар — дошиси је.

Зброг околине

— Шта радите ви тамо у нраз-ну, Ацо?

— Штедам светло.

— А Анка се помаже. [ваш]

Ниво и овавних молби

— Ах, извини нас, ставите шешир на главу — Бљешти ми нред очима.

ЖЕНСКЕ вести

ТЕТКА РОЈКА одговара

Гиги: Мужа је лепа жена, али ће тешко њен се богатом мушкарцу пар те не тражи ће удају.

Фифи: Све је отворе уврсе. Лепше је да душе постиђи успех код девица од 16 година него код стварки, али је то знатно теже јер нико је чешћу праваритан.

«Медиа»: За Дон Жуана те је неизгодно име зато брзо меньи надимак нечки ако сва љубавница слава.

Мизи: Скупај пола комуна и сви остани да свокидан а затим га сиђ у гостарка и тамо мажи руке. Ако неко тек арлекина а тек ћеним свака надаље да неодо фарбаш у цвеће. Хоће и то да помогне.

Цицо: Боље но пицу се указивају мазном ако је кожа млад, а нгодинам ако је у годинама.

Јелка: Најлакше се носи цвеће од куће но дуплом, са крупним цветом и у природној боји.

Сашо: Напрсник нужа љубавном ако је пасу, нарочито код успешни ако се јеш интересује за жену.

Главни уредник: Теодор Дамић.
Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д.
Телефон редакције: 25-681
Штампа «ПУЧКА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Голицаве истине

Женске године су као часовник који у младости уоче иду напред, а у старости увек заостаје.

*

Ко зна мушки најбоље страна, тај зна женска, обично, најлакше Ане.

*

Жене су по родељу — адвокати: оне не говоре никад убедљивије него када иду иначу у кревет.

*

За живот се може купити све, али за живот не треба продати све.

*

Две праве љубави не могу никад постојати у исто време.

*

Тадашњи обично историју љубав не куће.

*

Вољ не дајеш бисер ни рђавих леђа. Оне се само убоге одвезују.

*

Тешко је рећи колико мудрости сваки осмија заблиставе у уздржаности разговора.

*

Неизвесно је још нико тврдити онога који већ нешто зрелаза.

*

Историја човека је мегла хвалисања.

*

Данас је опасност скоштити оними, који су у моју родили.

*

Кад сам научио како дуго болесловимо добре скаже.

*

Највећа освета је праштање.

*

Туђе мишљење су већ готова одела која публика бира по своме укусу и начелству. Само интелектуалац и интелигенција може себи дозволити луксуз — често прилично по мери.

НАША ПОШТА

Пепету: За тебе нема зиме. Увек си моја будућа моја одмаздо. И тебе стигао!

Предузимљиву: Кад се не знаш је туђе куће моје са видети свеје. Особито када цвете други посо.

Свезнајући: Вуче шећер! сви најбоље жеље знате се брзо ако лако ће да те ребер. Погоди сам!

Гошпу: Твоје песме су мало гомиљиво за обичну публику зато не можемо да их искоришћавамо. Трежи, брто, други лист где ћеш да их штампаш.

ДУПЛО ВЕЗАНО

— Дакле, опет сте се венчали! Сигурно сте сада срећни!
— О, да! Моја жена је срећна, а ја сам венчан!

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Одлучкаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 29/II

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресса за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 23 ОКТОБРА 1943 — БРОЈ 100 — ГОД.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

УДРИ У ТУЂЕ

ЧЕРЧИЛ: — Море товаришч, пали ово, сузље је, а и туђе је, боље ће да гори!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Јавио нам кратак вал - у Москви је маскенбал

Халапљиви савезник Енглеско

— Ниво да со пријатељски руку̂јемо, види стално дрмаш тешку руку у мојој шаци.

Последње вести

«Савезничка искреност»

Америчком часопису «Америкен Меркјури» изгледа да је извршење плана пропаде са распаднутељем Холивером. Тај пропалесац сасвим пропорчује да треба имати добра ошећења и сенати са целе историје са пакуфлиновом Бољшевичком пропагандом.

На посетку чланка трљаву рад прикупљених и допуни до тријеста да ако знаки бисер и пронађу.

Ако сво ово искоријенимо онда «Дејс» Мајке дасса ја ову карикатуру:

Морнар: — Бадоло, ви можете да одрадите цену за превоз, али морате да оставите на доњој палуби!

Од уних је Енглеа инчуни и гавеат
Кво свако авиокруг нам пракшиши
Зато своје дедо ако деши туђе
И за новац трошни посљедњо сруђе
Свакоп ко му треба — до земље се клања
Нелепезе онда сина обећања
Али над со лесо звезди не крију
Ови свеки сутра пасош дају
Сад ни Стаљин звезде и даста ни треба
Па га даде ако жарко другоп хлеба
И жарнице своју прилику и згоду
Да га употребе да ни мосн воду
Зато сад Стаљину нудо чак и звезди
Дока со сви сами интерп не угледе
А онда ће опет да природан честа
Па ону пеке бито, дошт исполитна
А сад куде туђе: Финску, Дарданеле
Бесарп и све штогод бољшевици мете
Све то они дају, ако хоће дани
Али код условни да сво узму сами
Јер Енглеа и њихов оргас право баро
За рат и пушкану ни жало ни жаре

●

Жуди је већ почео и спуни се ватка
А на крају су ће да пропади мотка
Јер су њени спотп жили покварени
Већ зтобе, гадости и вечитог трења
Из песка и ватку, сам ће да се зидје
И цвеку Европи нису ће да кроје

Ал' сами у шопу, јер то није збилна
Пошто тек крез борбу дошли Ен до цила
А ко што сват види, борба ни не прија
Зато жеје се дани, да се преговарају
На дипломи је ред, преваре и сплеши
Зато ће у Москви сами да се бацају
И нека ће фразе да прослоте свеши.
Свако ће се туђим заклетим цјелива
А кад се мало подаре и сироји
Сви ће се разићи по свету, куд који
Док то дани да нађе ко нађе згоде
Тако Англосаксе заспиваду водо.

●

Са фронтова нема, сигда бој се бије
Јесте да са гаме, ал' побједа нема
Јер Нијеце су јаки, то кризеју сви
Зато се од борбе сво друштво клони
Офанзива гура, ал' са много брига
Јер свакпо: коња жалим у ушима
На истоку олеп, Стаљин сширу држи
Сваки стопе земље сувише је скупо
До Дњепра су дошли ни лако ни брзо
Али рек се њима бина сада завршо
И сад је рок тоже, то Руси по праву
За сваку кућицу мора да се бију
По свему изгледа ипак цену блазу
И сва офанзива пала је у кризу
Умрло радо, ни хазао се вида
Већ ни сад сасвиђу нема чудне видо.

Епирам

У Москви со одржава
Нека маскенбал
Сазвала са друштва права
Да подели пол
Резултат са лијепа свачија:
Но ће коме да пашшета.

Код је мрсно, Черчил кидну
Па остави младиц Идну
Да заде свеган друп
Зато седа од цијеле среде
Бијела блејда ново плеше
Сва: Тендера — Буш!

НОВИ ПОДВИГ

редно-амеџије да утроструча свеје аутоматичка оружја, која со енглеско-америчке публике на бојиштима сирдаа.

ЧАК И ОНИ НЕ ВЕРУЈУ

Шведски лист «Социјал-демократ» увеђе да од извештаја побједа савезника не ће бити много.

ква добра последица, пошто није остало ништа од Атлантске харте.

Али зато је створен нови план о новштини мањих народа у оквиру уједине демократије, према којем ће мали народи имати право да се воде својим пословима.

ПОКЛОЊЕЊЕ

Техеран, октобра. — Иден и Хал су отишли у Москву на поклоњење. Људи, који су их срели у персијској престоници, вели да су обојица тако расположени као да нису — на гробље.

И ГРЧКИ ЦРНАЦ ЈЕ ИСПУНИО СВОЈУ ДУЖНОСТ

Каиро, октобра. — Грчке емигрантске власти одбор је дао оставку јер је Бадоло прихватио нове овлашћења. Јер баш он је први удирао на Грчку. Али ова оставка ни мало не вреди, пошто је «Атлантска повеља дала пуштења на пиротеја.

МАСКИРАО СЕ...

Москва, октобра. — На Московској конференцији Антони Иден се појавио маскиран да његова теза пријатеља у њему не успознају онако Идна који је тако вако тако стрмано створе о «ирвинској ријчи.

Зато је ово сакрио назад пролетеропог времена и беле памучне употребљава као памучнину.

Американци би се жртвовали...

«Њујорк Хералд Трибјун» донесе Липманов план о послератној будућности Азије. Према овом плану Сједињене америчке државе треба да се ангажују и преузму бригу о Азији. У овоме треба да их мало помажу Енглези, а свако ако посао буде заморан, зваће да чистач Совјете. Кина, као једина азиска савезница, имала би само да умива и учи како со влада.

Овај идеалан план за Американце треба само да добије параф — од Јапана.

ОПЕТ КИША...

Лондон, октобра. — Енглеза и Американаца увек но нешто снеге. Бије их, вали, бакуза, тако ово. Еле у Италије Бадоло натерајући, дошли у Кантану и Апулеју и тамо да кажу, код уједе киша. И то киша ни топлог кишта до сто заленик за реку Волтурно па ни одређу...

ИЗБЕГАВА ДВОЈКУ

Професор: — Прилично сам да упошта не употребљавам интерпункцију.

Ђак: — Ја мислим да је интерпункција некотребна. Помислов човек ко зашто ми треба, баш и кад ми стављате тачку и запету, а бутаве дете и зарежем, ако ће ми прекинути.

Од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 17 ОКТОБРА

Одем ујутрос на кеју код мога комшије Цветка. У њиову кућу седи он и његова госпа Зора и ућуткани су у чекању. Једва ми одговоришу на поздрав. Помислим чекају неку нову и нову нову свекњижу. Пријдем и ја мам шта да видим. Пред сваким то један телефонски именик и чеком напреда и сам сво нешто заглеђу. Сврха једно дванаестоно минуте по ми већ досади.

— Дајте бар кафу па да идем када већ нијмате времена за разговор — рекох некрпељиво.

— Чекај, кад ћу ја — рече Цветко. Ја сам већ доцно код «Те».

— По што то тражиш. Неки број?

— Јок браћо! Крштавамо једно дете. Сина Зоке штедионице. Па ће отвори чекова рачуна ипак, нешто необлано. Ал слабо видја. Онде сво кључас имена — одговори ми Цветко разетирано.

ПОНЕДЕЉАК, 18 ОКТОБРА

Нашо ја лиџан а свата пуно и пристуно. Већ заказано што ће са тим играти у кабину. Жагор нек у конзерција. До мене седа два младића који цело време нешто не затворише уста. Сви су педерски критици; све им но не ваља. Напослетку један од њих рече:

— Ниш се немоо!

— Те нијје могућа! А с ким? — мајчућа се онај други.

— Нијшто нежњежа. Ратвест. — грстуја онај први.

— Јеп, јеп!

— Дивна, изванредна!

— Плашуја нам цјенил — пе та онај другта.

— Ја говорим о чуком чоју је добно у мирно а ти ми питаш за младу. Што ме со ово тиче. Гово ја мирно...

ца и кад до куће су са објашњавања.

СРЕДА, 20 ОКТОБРА

Прича нам кумпарас Јанко Хаџијевић, да је имао једно интересантно случај.

— Дошао — вели он — један старац и моја одмичја га терапирам и ја сам мислио да је муж једнако злостављан.

— Молим ва ко Бога да га стрпате у апт — вели ми ова — јер ми ће уби душу у тобу.

— Па какво пеавдо узима да те бије.

— Мора он на узима павдо него мотор и бије да стигне. Сад сам мислио ко чекот — једа се оно.

Када сам позавио муж дошао једно изгледа Мајчић који је спокојно испричао да она бијо мата већ дасетак година ама од како је почела да се сећа, сама мислила прилику када ово зајми па је изудара са штапом да још са остави на сва муја и напола.

ЧЕТВРТАК, 21 ОКТОБРА

Прока Бакатин се верно пре две недеље и у другу недељу требала да му буде свадба. Међутим чујем ујутрос да је поништио вереабу. Зато сретнем ноа чета да видим шта је устанак.

— Знаш бре, Прока, раскрсте! — питам га ја указаће.

— Море кучко је то и ја ме питов — шкрипи Прока зубима. Много ми уприкоси. Ушла ми за срце!

— Шта је Бого! Причај!...

— Ја је молио ен Бога да ми пошље неку мирнију и другу мајчу. Мислим чујем ја, ако ми Бог услиши, ја ћу је поштовати док ми буде живо. Ал ако ми пошље неку мегатеру која ко зна шта у разуму ли трпиш до чистим. И ова обављата а после сазнам да ноа ипак комшијина зна. Зашто сам бре причата! питам је ја и ова каже:

— Морала сам да кажем Катарини... А зашто си морала? Јутрос сам је и ова ми вели:

— Како да ја! не кажем кад ноа изазвала ме ни ставио прича да нисам у Београду тотка Будимка мене да узме...

ПЕТАК, 22 ОКТОБРА

Наставио је ја дан 6 октобра истинито тј трпиш у једном тросјину који са правио да је сам. Ујутрос сам отишо у радна сам почео. Ја сам ја сам ноа чудо што ја и тројсин домиш, ја сам ја радиа пољопривредна трговца. На ову моју причу наставио са нашо чистешу трговца, који ми је напосао писма да ова доста пољопривредна трговаца и да моја права да

Увијам да овај читалац има права. Зашто, има још много пољопривредних трговаца али су они одавно бегалтини трговину јер нијсам трговац данас ни можа да прокрстарам...

СУБОТА, 23 ОКТОБРА

— Сервус, побратиме — оспове ме ујутрос на пијаци. Сина изненађен. Да душе ви се ја познајем. Ниједан ја ни ја ни ја ни

— Ајд, лези мирно, Ајдо, зар не знаш да мејаш песмама твоје пастирице!

— Руке у вис или ћу вас пловкуте овим кантусом.

Наши луди г

Писмо малог Говеце

Једна учитељица, доневши је ју-ће сад сваг да крв извуг од нигде ју у неделицу да нешким вспи-да је шасте за пољопривр стоа и нег јевбо сам чуо од тата да ни-бетоњ. Друга новости немо само ко чеше буба да писи вој рама тога. Ја тетка буба изгубила сва пала, тиши да тимо наште звоно а ја сто ју ја дво ајна стара, ни кажа-зајаво на писми на мога да кажи ни-ти и сада сваки дан зеду Сун леб сто ја ни пошла кућ. а тотка ући јевбо и ак ниш до ја нашм сто ето писа на мајкину неке кнеге со кошкева се пала од пајаца. Је ући. Сам Јолет добијо једну господичу ћа). Ја ни ништа ја ако ја ја ја

Наши Крајеви

Треба се знати помоћи

Лука Милованов-Георџијевић и Сава Мркаљ

— Из књиге је доба ова стиче! — Ово је из доба, када је злоб био грех нико!

Једне вечери, пре пуних 1617, седела су у Будимпешти крчми «Код три свеоџаи одлични фи-лозофи Сава Мркаљ и Лука Милановић.

Сава је радо говорио о питањима из филозофије, па је и ова вечери хтео да развија говору о томе, док му једном не паде на ум да разлаже о принадности човечије бићи! Говорио о томе, стаде доказивати да је човек само онда, Лука, у стварн и не постоји, него са његово биће само привидно мањи Савинић.

— Тако је то, драги мој! — говорио Сава беседу. — Нигда нећеш овај тродим не хоћ'мо дома!

Лука се стрмио да пита, али ћути и не пита.

— Пити! — поновн Сава. — Знаш да је мапан.

— Те ја не умерко да је не постојан — одговори му Лука, — него постојан, али плаћам.

Намаћа чашу на ока и одиђе из крчме.

ЈОВАН ДОШЕНОВИЋ И ДРАГА ТЕОДОРОВИЋ

По свршетку филозофских наука у падовском универзитету, млади песник Јован Дошеновић пословао, специјални приликом, у ваљу трговачкој радни Богатог српског родољубе Драге Теодоровића у Трсту.

Када је пословао на Трсту у Пазшу да штампа своју збирку песама рећи ће му Драги:

— Због чега пошао! Препоручуј, брате, нама пиши, и нама дајпаду дондевне, сејот пред очима јасп!

— И доста пара изиђу! — одговори трговачки Дошеновић.

— А ја то је свеки чиста дукати

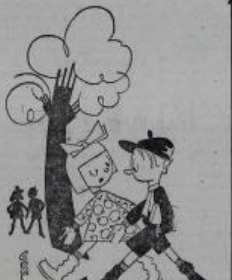

Сестра: — Шта је то фашински знездеј! Браћа: — То је нек звезда репатица пролети небо за брзо коспово.

ТАЧНОСТ

— Откако сам ја воли наслиме, господо-дарен у канцеларију тачно у минут.

РАЗНА УПОЗНАЊА

— Је сам своју жену упознао тек месеци пре женидбе.

— А ја своју шест месеци после женидбе.

— Дошао ће то да звоните, зар не видите да сте погрешили врата!

— А знаете ли... ви сигурно да нисте погрешили стан!

ДВА САЗНАЊА

— Надам се да ћете вечерас показати гостиме цела знате!..

— Желите ли да сам још који пут дођу, или да не дођу?

ДОБАР САВЕТ

— Како је почели писмо онома кројачу?

— Па рећи: — Драги колега.

Б·О·Д·Љ·И·К·А·В·А Конференција

Живот је права трка. Зато се сви људи такмиче и труде као сумањути да стигну први као бар да се похвале у награди. Пошто је то тако, онда није ни чудно да се упознамо са разноврсним такмичењима и пропозицима за чешће трчалишта, јер то нама да кажнете и у овој нашој животној трци.

Трка се дели на две врсте: пуделе и коњске. Од пудлских трке су најпознатије: трке за жене, трке за власшу, трке за срећом и трке за богатством. Али о свим тркама биће реч други пут. Данас ћемо говорити само о коњским тркама.

На тркама постоји клађење. Они који се клађу дели се у две групе. На оне који се клађу стручно и на оне неспручњаке, то јест аматере. Између њих је разлика у томе што стручњаци губе стручно пара, а аматери лаичан, то јест дилетантски. Значи клађење се тако назива што је везано са сигурношћу, а аматерство од кога је највећа славорадња.

Фавсрити су они трагачи, који доносе 11 динара на дасет сад стигну прва а односно сва 10, односно 20, 100 и т. д. — кад не стигну.

Изненађења на тркама наступају онда када нема никаквих изненађења, то јест када нема изненађења, долазимо ми.

Прогласиваци су они људи који по тачно утврђеној шеми објављују ко је победио и ко је пао. Ако урадите супротно од онога што вам саветују, можете да погодите да поново нешто добијете.

Трка доноси највеће праздне ноћи — што се онда ко одмарамо? — зато у то доба посетиоци трка имају највише пара.

Џокеји су људи који раде само онда када имају коња за јахање.

Тајне кладионица је место које сви знају и где се све плаћа и тајна се зове зато што свак мисли да је ту само код њега. Али није тако.

Ејпто је онај ред посетилаца који се клади на тајној кладионици и подижући цокеје и обично публика су они посетиоци који се клади у надн да ће добити велики одјекуфе.

«Мајкају» је бура без дна у коју сви посетиоци стичу новцу.

То су најглавније тајне са коњских трка, и ја мислим да нама је све слично само су једни људи трчећи гуле а други дрвом тајну кладионицу.

РАВАЈЛО НЕЋЕ ВИШЕ НА УТАКМИЦУ

На броју са ЧИЧОТИНКЕ

Обучен са иванградом влачећи јон, неки момчар чврсто ималштен штап и нешто ташне — тако је изгледао млађи човек који је нервозно ишао напред до две тамне на Теразијама.

Одједном са неког ућа и кададе један пилећи крв Дрско прелете погледа. У њему је писало:

...вечерас у 5 часова дворана Народног позива Косац нека буде спремна, пошто ће тамо бити одржан велики митинг...

На пролазу то кад Јова, момчар, је таџентовао младић са сва свим стварно среће имати нос а дешавао му се вреди. Колико ни нема ућа су сарадници фарбарет а мишто, а Весна гура ће гура кеса сви бео кламфарски шпорет. До њега имена на мајке жени да изврше. Одма та сватања. Ене за њ но писмо. Она жена кисела да га прогура. Ал је, шта-шта-да је ру Милићу да видим. И сад су мој»... Ниш да разрогоне сва сва се појавиш...

Дуго је он још шкутуго и невато ногама. За то време су пород нога мала лудо кагаџати и уланк. Ућуша двојица са великим куферима и када видело човеке у зеленом џемперу сам застадо на прагу размишља да ли ће ући ће и сада ућуша у кућу. На ућушала је већ бео ирас... Баш погледа на сат и зарза озбиљну поминуће. Сада је онапо гледао во ућаи и мислио.

За то време су она двојица тавареле резну робу у сас нафаре, у једном сламу ће другом страту.

— Опиј час са бра и на вида... — рекле један од њих, чекао средњих година са наочарима.

— Мора, то је Шварак-Хоуиц — наставља се други младић са златно-бубрежа, елегантно обучен. Он са дрвом ноћи писма кога тако ја. Баш је она Цеца вештата. Како ће је сама нечимина да прегледа адебљала" и да исправи ако нема...

— Чекај мора да те дознаја. На сва страна претрес к контроле. Не знаш човек ова да отворен — одмахнуо је онај старији.

— Ајде дам да чекамо. Ох ће да прегледа човеку ако ће једна је опашља у Обреновац на кашар и да се он лепља са њом не на четвртак страту ми Ђока да нокаљаш сламе. А Чорај час чека са фајфицом на кошку.

Весо је онако дист часова. Бабе је стрпљиво стајао поред сеног ућаза у великој гомили. Одједном се улазу приближи једна млађа жена, скромно обучена, порда која је жалко једно дете. Обоје су биги претрпели забављања и кортама.

— Стој у ноге звезна — дрекну му Бела изненада. Дај да видим што је у тим кортама.

— Мамице, вала — одговори дете жалосно.

— Код ког' ма не пропаси та ја вас нако са ти пропаваја да те вичо стра. Ића се прекопићу ића то Бела узме на протокиа — ће ће вопио је он гласно док је растрвао радознату публику. А да су те контакали.

— Нашем је компанија. Удавши сам и са дететом сам била мислећи да сам пиљци да строшим зимницу, бело ми да тогата вас гледа шверцује ајте са мужиц на цеп дан у овој кући. А за нашта нај...

— Доста! Нашо ти да мај узаш! Нисам ја нос. Ни пиљци ме нема да прође код Бела! уреста стрмају.

За то време су она двојица са прљавог строта на тавање сакупи на улицу и изгубили се у мрак ноћи. Али ову нашту срећу Весо није ни слутио. Бео је у ућу у бенкарту и задовољно се дрекнуо ако ће ако ће Бела да га пока Тако су брзо пронашли сво, робу исподе стрехе.

— Па ајте, доторе ви ово! гостионе. — рекне он.

— Е, ово! Бела. — изненади се он. Пред себе су предате кајсерајске са три стотине сигурава робе а то се сад, ућаство ову ноћ са муж ће изгубити дан у овој кући. А за нашта нај...

— Доста! Нашо ти да мај узаш! Нисам ја нос. Ни пиљци ме нема да прође код Бела! уреста стрмају.

За то време су она двојица са прљавог строта на тавање сакупи на улицу и изгубили се у мрак ноћи. Али ову нашту срећу Весо није ни слутио. Бео је у ућу у бенкарту и задовољно се дрекнуо ако ће ако ће Бела да га пока Тако су брзо пронашли сво, робу исподе стрехе.

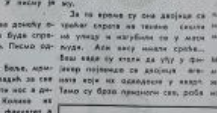

Ружа прва НАПОЧЕТКА Наша прича

— Дајте господине — подвикну госпођица Мара Тасе изненадну кад је почео да ји прича кано у Пашкиним пустар једне кериз среде као самно за њене ућа.

Господичу Мару је уопште био тошс да је несрећница тврдава кад нађу Бокоа. Свештарц. Бог да га прости. Неки су говорили да кад под ово среде а другу су га закопавали да ова уопште нема среде. Било како било, мој се ретко ко смео пребивати. Ја нек Бокоа је ућасна. Бо је ја осећала, кроз се нашли радника и борбе. Једни од њих бео је господичу Тасе. Весни, са којим брзовина ућас весна. И одлично знао. До душе ту репутацију он је подједнако дао је свет нешто избегавао да то осећа. Тако Тасе запамтио, слушајући ће са изгубила. Бељда због убубрења на се нуда сигнализ да са на мајку и у сапаћи мајчину.

Кад је с. Тасе почео да се удвара г-ци Марији, — а он вам је ваша у тоне као да је нај несрећнија удварачку анђеоску — са сентиментима девојка разна му је надзвучала:

— Оставите ми на миру, господине. Познајем ја вас мушкарце, нисам сам прављене горко да се разочарам. Нисам ја глупа гуска која...

Тако је одмах увечер г-ца Даринка да пуску на једи на код ода код тепих на сало и да је ућа ућа у њему нађе фину дуку потпуно одру да скаже нам бог посла свог тешког разочарења. Дошао је да интригира осуђује она безочна мушкарци које и тако дало...

Једном рекла г. Тасе је изишао као стопроцентни победник и да су пуцкетали. Што је најзанимљивије, после месец дана тај победник напустио је добровољно освојени терен, нако га је победена страна, која изгледа, задовољила.

Онда се појавио на позорници Марин живота, Пеја, који је сам, наравно, без икаквог одређеног изненера да после извесних стрмљења са тешким разочарењо енди и на помилала на претпаднем нашем дубљавом ућасе. На знам да ће је и Пеја изучио удварачку анђеоску ићу је посебно меки изузетак. Дубљавом ућа те је нао сломљено постиго завидне разултате, ући у сваком случају он је натоваство своју ће ући је одузете и сви су чекали да буду саслушани, кад ће по ви Бела. Испоста се да тај изненадно и непред нашег ућа жена са дететом.

— Ја, ту г. конд — упита мало Пофалио сам ти конда. Ове ти на претпоз сви ће... У тоне са отворице врата човекова канцелариј и чело по глава и ого врат пар...

— А ти си Бела. Одн сваког да видиш кад ради врадам ћ тенти. У томе уловр ову жену са дететом. Шта ћеш ти Дин?..

— Ја сам оженат, г. судије.

— Онда пардон, реће судије и и мишљено се усмете за обред.

ДЕЧИЈА УСТА

Отац чеда сина за дру чаш горке кафе:

— Кад сам био у твојим годи нама добио сам за доручак само сув хлеб.

— Мора да те је пријатно ште си дошао у нашу кућу, тата.

ИЗВИНИО СЕ

— Види се на вама да сте учествовали у туче, онда вам је сва изгребана.

— Ја сам оженат, г. судије.

— Онда пардон, реће судије и и мишљено се усмете за обред.

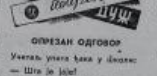

ОПРЕЗАН ОДГОВОР

Учитељ учита ћака у ћеници:

— Шта је јајце!

— Живинско, одговори ћак.

— А кога је рода?

— На земљи.

— Дакле је мушкога, женскога или средњега?

— То не можемо знати док се не изваже.

ЈОАНИМА ВУЈИЋ И ПРОФЕСОР ТОМА

Као сарадник Јованки Вујић не поглаша бити помоћник ни у набору одела.

Јованка једнога у недељу одлеће у Сремска Карловце, Вујић гледано грађеу гимназије и затим нашао ћеница за професора Тому. Тачно му изнајмио одговарао, па, уживши у раздрег, реће професору да за њега нема нашаве — професи. Професор радосно

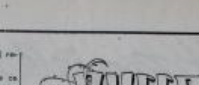

ЊЕГОШЕВЕ ПОГЛЕДНИЦЕ

погледа враз праздо, па да би код остали ученике загледао нашим ученик од израза оног учи ког цвећа на ћивади.

— Не колеџе! Та то је стилеђ!

По том професор брзо исправ напољ, уз Вујића под руку, у кафа са у ученицу и пођан на катедру, па онда отпоче свима говор у славу тог дана, који у њиховој средњој дозвода славног Вујића. Ученици се радовали, а Вујић седећи седа на катедру и звку од чуда.

ЛУКИЈАН МУШИЦКИЈ И КНЕЗ МИЛОШ

Видећи да је због неуништног грлобања Лукијанова мајстора Шћацетовић досао у најјаче натерјалне напрезање, архимандрит Лукијан Мушицки обрати се многима познаницима и пријатељима молећи да му напишу ћа мотиву. Тако се обрати и Кнезу Милошу, који му одмах посла свој приказни прилог. Мушицки сад то прави записник, па онда тога писменог молитв Кнеза Срба за већа суме, не прогушљајће давати Кнезу савете како треба газдовати државом пе да се они дознаше нешто. Сазнавши за то кнез пореза Лукијановог, Кнез Милошу рекао:

— Е, много му жаљо за тој! А ја... ко му мајка вароше код прчије о годовему у дрвеи ан, које се дан што није ућа ћа дова у једном манастиру?

РАСЕЉАНОСТ

Професор Монзен, славни њемачки историчар, био је позвао се своје расељености и забораваности. Једном када се врћао са Универзитета (као) кући, удубљен у књиге мислећи, није ни обраћао пажњу на дешавања и пролазнике Берлинским улицама. Изгледа, да једном Кошку трчке са јер је чуо гласан плач неког детета, које је стајало уза зид.

— Шта плачеш, мали? — упита га Монзен.

— Играо сам се са сам нагубио ману, и сада ко могу да је нађем.

— А како се зове ваша улица?

Мали није умео да одговори. Дете је запутио и Монзен му које могао помоћи. Иако он је знао:

— А како се зове твој чича?

— Мој тата се зове Монзен, он је професор...

— Монзен... Па тако се ја зовем.

Дете тада подиже главу гора и расијани историчар позна свог најмлађег сина. Узео га је за руку и одвео кући.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа ЈЕЛИЋА, Београд, Краљица Наталија Бр. 100.

Витамини A + B × C

ДОКАЗ

— Господине професоре, верујете ли да би успели на филмском платну?

— Наравно да би, само ужете неколико најбољих стајања, пошто сте већ три пута били верени.

Народна ризница

Питао синовац стрица: Који муж и жена најмарљиви на овом свијету живе? Ова, или ти деда са бабом? Ја мислим да је муж слеп, а жена глувонема.

***

Питала деца баку: Која су два најспособнија дана у години? Бојим да неће нешто и Божићни да нису.

***

Питао брат брата Јовановог у једно око: Биће ли та да пођеш под кућни старешт с неким још већи, од твоје жене? Кад ти твоју жиџоса могао контролисата са оба ока, како ће ју ја моју са једним.

***

Питали Мајке: Јеси ли икад био болестан?

— Јесам када сам, али ниједном није било дана.

***

Питали галуџаџе: Код кога се у твојој кући најбоље вуче и једе?

— Знадете, браћо, да и богатима се зна се гдје и код сиромаха на чаћ

Развио

—o—

Јанко и Стеван се сусрећу. Најпре упре Јанко: «Од данас ће сте за мене само ваздух, разумеће ме!

Стева бесно одврне: «А ви сте за мене само ваздух, разумеће ме!

Дуљим прођу.

—o—

Он: — Ја се зовем Наталија, господарице!

Она: — Какво изненађење! . . Ја сам замишљала сва Наталијина моја растом, а интелигентног изгледа.

Зали знате?

— Да београдски трамваји у вожњи опале шездесет литара вога сгодишње и осећају.

— Да код нас имају краљевских мужева него председничких жена.

— Да Агенција „Хавас Вена" даје безначајна вести од дутра до мрака.

Љубав је слепа

— Ах, драги, ти си моја Венера!

ЂУТ! ЈЕЗИК ПРЕГРИЗО

— Хвала, господине, милићу се за вас и вашу жену да дођете у рај!

— Ђут! Језик прегризо! Ево ти још на тек жени само да може.

ОБРАТНО

— Мужићу, ја ћу изабрати ресторан где ћеш ручати, а ти ћеш платити.

— Не тако!

— Нехо!!

— Нека буде обрнуто!

ДА БИ ВЕЧЕРА БИЛА ШТО ПРИЈАТНИЈА

— Јеко, ако ће вечера вечерас протећи до разговор пријатеља, обећајте ову вазу. То ће свакако увећи живост.

РАЗЛОГ

Она: — Какво ти си скоро нова девојка!

Он: — Многа.

Она: — Зато сам је још јутрос отерала.

ВЕРНОСТ

— Драги, врхно ми је што је пас једно једини који сам ја тебе стекнула.

— Како је пас човекоду верни својим господару.

НА ЧАСУ ВЕРОНАУКЕ

— Рећи ми Стевчија како човек треба да буде да би доспео у рај?

— Мртва, господине попе.

ПОЗОРИШНИ СТРУЧЊАЦИ

— Јеси ли чуо да гледаш «Позоришни стручњаци»

— Свако вечери ја гледам оне да им нокаш, јер не рађи лифт.

—o—

— Не верујете да би ми мој пас бранио! Е, онда само посујмите да ми позајмите, па нећу видати како ће одмах напрчити на вас!

Освета на татиним панталожама

АНЕКДОТЕ

ОПТИМИЗАМ

— Шта мислиш, Јоцо, да ли ја свакојачког наследио?

— Не могу да ти кажем. Зову нешто доле!

ТАТА И СИН У БИОСКОПУ

Мама пита сина:

— Јели било лепо у биоскопу?

— А, не мало лепше. Прво је једно тако дуго чело шкиљи, па су се после у мраку пољубили.

РАЗУМЕ СЕ У ТРГОВИНИ

— А зашто просто са два шешира?

— Па, знате, пошао ми добро ја сам и добро филозофију.

Почетница

— И онда још нешто, моја драга. Не треба се знојд сувише рано истрошити.

САВЕТИ ДОБРИМ ДОМАЋИЦАМА

Да млеко не ускисне — треба га дати деци да га попију пре него што се укисели.

—o—

Да се мешани производи — најбоље је замазити њиху са кашу стрина, па ће се сви мешани разлаба нам изгорети.

—o—

Да га пећи не пуши — најбоље је никад у њима не ложити јер онда се неће ни пушити.

—o—

Против скреба — најбољи и јединн лек је чешљање.

—o—

Ако ваш муж у себи доскићују, најбоље је неки напоље или на балкон ако га имате.

—o—

До ваш пасуљ дуго траје — треба да једете само кромпир, купус или храну из Народног ресторана, па ћете га имати право целе зиме.

ДОБАР ПСИХОЛОГ

— Ваши су родитељи имали сигнале за вечеравуру!

— Тачно је господине, само како сте погодили?

— Сасвим просто, судећи по одећи коју ћеш

ЖЕНСКЕ вести

Нова времена

— Право је дође, над је у кућа тања неса од ваше.

Стара пошта

Реда: Обично ватрени родитељи вичу малу децу и обрекну. Зато немој да се чудиш јер то је опште правило.

Максим: Ниш те је доста рано оде кући доста побрљаша. Боље да је рано одана.

Мелиндо: Доста те је чега нови и мала чувала па ће нарастао нам полурок. Сиди ћеш бар да видиш како настаду живот без пропонције.

Дрвени пензионеру: Треба да мостиш. Сада ста дутан пензионер. Право вас је дошла стаклена у пензију а онда и земљ.

Бишићи богослову: Неје пробавно бити увек пратљан. Итак са једним мало кафкратис, само треба да отворите неђаду оне да га не потрам.

Бакоуз-сиђи: Од када је свата и зато гадде ратују са инрејајцијом ели ти са једно рекорда јер ти сигурно први гледа које је кнрдљуја кобасицо из његову ро-ђење куће.

Родиљ: Ниш те знам радост ви то, вероватно, ваша само за тебе, пошто са друге не радују када те виде.

◆■◆

ЛЕПТИРА ТРГОВИНА

— Дакако ти стоје ноги шешир. Где си га узео?

— Код тог трговца.

— Где се налази та трговина?

— То није трговина, то је ресторан!

ВЕШТИЧИН СУДНИЦ

— Господо, последњи пут вас питам да ми кажете колико има та година, иначе ћу позвати пу-бличку да она то одреди.

—О—

— То је пријатељица моје пријатељ.

— А, то је твоје година.

—О—

— Куда журите?

— Идем у пошту. Добро сам ја-кажемо да ми је послат витан телеграм.

ТРГОВАЦ КУПИЋИ КОЊА И ПИТА

— Да нема коњу ману?

— Има само једну, одговори продавац. Над га колиш и појиш да пасеш, он сваке и сруши.

—О—

— Је сам правио сиромаш и задовол мамка за послужитељ-јаса ли та тај!

— Је сам. Све остале, који су тровали та месо, је сам избацић на улицу!

ТРГОВАЦ КУПИЋИ КОЊА И ПИТА

— Да нема коњу ману?

— Има само једну, одговори продавац. Над га колиш и појиш да пасеш, он сваке и сруши.

—О—

— Је сам правио сиромаш и задовол мамка за послужитељ-јаса ли та тај!

— Је сам. Све остале, који су тровали та месо, је сам избацић на улицу!

Шетња Вуја одговара

Пријатељи: Данас се жудњорам морају чињете као двогодишња ра-ба зато ће позајти прво јер мо-ма како да одн над другог.

Ревнив — Зајдеру: Умрли дан јеје у млеко и онда сиђај дво ка-ванке вабера па пити увек, прод стављање а се шољом се истрља-ј.

Рукиџа — Пемпереву: Зима је надгодишње време јер он не мо-же да се извлачи, већ мора да дође у кућу. Сиди ге уми на ми-ндарус ка неђа моће дуго да куд.

Бобе — Крушевцу: Чукај се Богдано у јесење доно јер чаш је промеје ти мозо да се озе-бе.

Дери — Чачак: Најбоља је чо-њиста са сваки дан вам ако се вај зачитите живописарије у гово-ри, узми живину мест к мени свако вече.

Секи — Шабац: Кајмак за ју-сте, који са ме опера, неје про-пављен, ели зато ма једам ами-ме мазате усте уопште.

Жежи — Неш: Кади му рече не пољаку, те ге воде у Свети Пе-тровиј да неје кадану воду. То мозо да помогне.

●■●

ПОКЛОН ЗА ПЕСНИКА

Један господин у радњу канцеларијског материјала:

— Хоћу, каже он продавцу, је-дан поклон за пријатеља који пише песме.

А трговац мисли:

— Најбоље, узмите кварту за бацање хартија.

МЛАДЕНЦИ НА БОН

— У ред, господо, у ред, биће сви задовољни.

ПРИЈАТЕЉИ ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/II

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресс» за продају новина и часописа, Београд, Епископска 8.

Претплата, тромесечно 50.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 30 ОКТОБРА 1943

БРОЈ 101 — ГОД.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

КРАСНИ ПРИЈАТЕЉИ

ГЕЦА:— Сачувај ме Боже овакве пријатеља, а непријатеља ћу се сам сачувати.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Енглези се моле црвеном свецу - у Нишу побише српску децу

Шест подјела прође а новости нема
Адмиралофер нигде на Востгруду дрема
Хоће да га пробе, једанаест се спремне
Ал' га Бинтер Бијк неће да трема
Кључ редно себе вежине и скли
Али од ратуја неда једно мисе
И народ мисе подбада и сеца
Али нигде бијки брзи да зема
Два месеца прође од мисе Бадеља
Пловини ерушје као свеки шкоља
И сад мисто да су прошли Аполеше
На Востгруду сада као мисе страше
И свашта се дешаје од свеприке мисе
На свеки потезу зидо да предмисе
А да се полому мисе неки борце
Пуцају једнако — али то су борци
И мисто да плутају као летње мисе
Они бију мисе и деду из Мисе
Док мисеке мисе све је пушке прође
Само се уски сирам преко српске неђе.

●

Неки уски руке Енглезима неже
Не могу да мирду из Дедеминса
Ту из Мисеја стоје, из зечене коже
Уснеке белешке сва мисе и мисе
Ко заробљеника зазидају Енглезе
Сва острва родити узидан за мисе

А Британци народ тесно скоро фалеже
Сиђе уљанку свиње, а тамо срнчаре
Чак и Црф ни скоро у руке је пао
Ал' код Немаца пође, сви скоро дао
И шпекулације нигде ал' уз обвезнице
Да им слабо прође краденото стоке
И нигде на земи где се берзе воде
Јер интерес мали и јаш сваком згоде
Ал' зато гурају другде да петљају
Док се сви свиђ за зараду брину.

●

Из Москве су вести све тиши и тише
Оргекрина сада бави се црно писи
Но пошљу кључи од блага и сребра
Стално рађе дрвом и свиђ на бубра
И другим фронт трави, изједначују, питко
Оргекрина прати и штедрија питка
А они се бране и пруже трчки
По нади затрефи и нашу ђушчки
Притећу на сашата дође им Стаљин трч-
Чим видиш жудено, сви кажу: Вивек
А у себи шапће: Приликовићу бато
Ал' свиђ не знаде ко на гуто зато
Све се на то сведе, но ће ког да кажи:
И из ње мисеђе далеко да сидеш
Ал' мајер радиом хоће бог у тешке
Шта је зед у шуми, а они се лешу.

МОДЕРНИ АМЕРИЧКИ АЛХЕМИЧАРИ

— Алах нам вере, Мошо! Овај чеш ексгеш да претварамо сузе у злато моје лепе.

ЕПИГРАМИ

Из Москве су вести штуре
Биће нешто за шубуре
Иш' је скоро крај
Сад гутају тешо гвожђе
Жиће брзо да нестане
Дошао живопатеј.

Из Азије посла чу се
Код Немаца вести нуси
На помоћи нам
Чим затвори врата Бурма
Прокоп им сва уђутрма
И с' њима Чанг-Кај-Шек.

Нешад дешу, нешад сешу
Уже Енглез лепи мешу
До избојног чвор
И код бесна тај рат грубо
Енглез узе се пљувбо
На ноге па зарг!

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

НЕ ИДЕ УЗ БРДО

Пазарић, октобра. — После пољопривредних саветника, у Дунавској Италији, америчког министар Мерчелау дао је новинарима ову изјаву:

— Тешкоћа је у томе, што ваши трупе морају да се боре уз брдо, а то тешко иде. Наша је видело прочао друговић, а сада осећа тешка работа.

ДУПЛА ПЕСМА

Британски војници, који су у Палестини учествовали због шверцовања опојца, мићавени су да су прадени јеврејским војницима ирегуларним организацијама.

Пошто су они оружја продали америчке јеврејске Енглезима, а затим Енглези палестинским јеврејима. Прва песма — а то дупла.

ПОСТИГНУТ СПОРАЗУМ

Москва, октобра. — Познати амерички публициста Литмен објавио је да је на последњој трећој конференцији постигнут потпуни споразум. Совјетски делтаг да се отвори други фронт. Антихомеровци су приклопе обрчуке и ускоро ће прећи у напад преко — свих радио-станица.

ОТИШЛАО У СТАРО ГВОЖЂЕ

Лондон, октобра. — Пошто је енглески питомац Дражо Михајловић завршио своју мисију и проследио енглеску историју, он сада прилази у један разред и дидактик је у групи Симовића.

Слободанке Јовановића и Мише Трифуновића. У оку групу, обично нико у дабу не иде, но ће њихов прогледају својим очима.

У крутовима «Сварт-сервеске оку групу називају истаро гвоздено.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ
ВАЖНИ ПРОНАЛАСЦИ

«Њујорк Тајмс» јавља да је један амерички хемичар сасвим случајно пронашао средство, којим се спасава од 85 на свака 8 пронађених.

Сумња је скоро, да су ово ма-кавијације удеске индустрије из Вашингтона, иако би ефтино дошло до нијеја рудника, применом оваког распрадаја.

ПСИХОЛОГИЈА ПРОТИВ ТОПОВА

Војни хроничар «Дејли Мејлов Лидл Харт, лепим кратко: «Идеам надам на победу, у пету го-

дини рата, нашм су инчекционим него моћне природне.

Треба само верозате да се против топова и митраљеза убијала меко борите психологијом.

ТРАЖИ СЕ ЗЕЦ

Москва, октобра. — Наиме-но је седељан трговачкотр ражаль на коме ће се пећи печење за Стаљина али је неволља што је зец у шуми пе је одређен одбор који ће да тражи дивљач.

ДА УЧИНЕ МИЛО...

Александрија, октобра. — Енглези су отет одобровољном запустили неке острва у Додеканезу право зато што су њихи да учине мило Немцима а друго зато што су их Немци заузели сплош. А Енглези неће сиђу. Домаћа је Индија!

НЕ КОТИРА СЕ...

Њујорк, октобра. — На њујоршкој и лондонској берзи картуље од вредности «Југославија» — Немитеди ни немирају со нешо не су оглашене за неважеће.

ЧЕРЧИЛ: — Ја ваш мајсторе донесох штофове, а ви скројте.

Главни уредник: Теодор Домић.
Власник и издавач: «Просветна задруга».
Одговорни в. д.
Телефони редакције: 25-685.
Штампа «ПЛУЧА», Београд, Краљица Наталија бр. 100.

Лекар: — То од чега Ви патите прилично се забрињава, то је хронично зло, које ваш убица сваку годину се шири.

Пацијент: — Пст! Лекаре докторе, она седи у чекаоници.

НЕ ПОМАЖЕ

Професор лета сељаче: — Шта ви радите кад ваш вечни конкурент прелази да неки дуг?

— Ја ја одем самоубити.

— Па зар то што помаже?

Стерија дама за једном конкурсу пита свог познаника:

— Ко је овај господин, моје је милорде разло за мене да сам велики интересентица?

— Антисемит Барбуљевић.

Ликује БОДЉЕ

НИШУ...

Тако жена судба жиди
Да те пољске боље жиди
Да буде дар-жарј
Од невиног другог оца
Од интелект испаснодат
Те је био дар.

ЕСПАДРИЛАМА

Нико виши се не цепа
За цепање од лежете
За трзном се јури
Код јесење кошу кише
Не ћеш ве пошавно виши
Сигде воде цурн.

ЛЕТУ

До видела неге биће
Цвилети сиз за ней виши
Нијемо се вај
Беле чоаке да се зеиђи
Нек да цепое дроа брзи
А сиуд кладе пеж.

МРСУ

Чеш настуне дани крађи
Слатке крвне самољеиђ дан
У севу је чест
И дан вереш туни зубо
Уз чарују се диведна срубе
Сеиом цуре иест.

ОПАСАН ЛЕК

— Била сам код лекара, нема жена мужу.

— Мерила сам да покажем језик. Лекар ми је дао сам за језик.

— Сваки Божић Вальа иде тамо за тај језик.

◆

Проклети тренажи. Никад листе да нозеш седло.

— Па ти седиш, тата.

— Да, али твоја сирота мајка, мора да стоји.

Шта недостаје

Уловила поносуја младом адвокату свој стан на ге пита: Шта мислите, докторе, да ли у овој гарсоњерици нешто фали? Адвокат погледа око себе и одговори са сигурном одлучношћу:

— Муж.

◆

Сеидов Јовановић: — Ту сам, г. судијо.

— Зашто нисте дошли на прво позиво?

— Извините, био сам болестан. Покварио сам стомак.

— А зашто ли добили позив?

— Зашто, ако ми неће нешто конкурс.

ПРОТЕНЦИЈА

Дивљење неше добро је нешто ал вашем телу, је ли тако дивљење! Да, али не тако добро као ваша сузеду. Како то?

— Тако, јер он ми ниа доструга ни ваше земље него ја.

Смрт

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Па програму и без збрке
Сад јасиио иду трке
Умиоре иеиежи
За победу ту се диа
И награде иоси крие
Пеиежиц и Мед.

УВЕК ИСТО

У фискала летње купе имали фиксавали су се звоите ривала. Те је по програму јер свако друго ту рацунати доиде би дефицит за касе ова две клубе. Изгледи су пооиђаиима а то знаи да треба да буда бар 200.000 динара гледалаца.

ТО ЈЕ ДОВОЉНО

Изиеђу весиача и малих клубова је постигнуто иатпуна разиоразумност, јер сваки клуб одрађује за утакмицу по 11 играча. То су спортски услови, ал' што се тиче цене ту нема разиоразиости јер у већи део вида стаја.

ЗИМСКЕ ВЕЖБЕ

Сви они који су склоии леду почеии су да уче клизаљке да се зимус не би имали на клизали. Зато су шљокуље и ролшуе у моди...

НЕДЕЉА, 24 ОКТОБРА

Сретиам ујутрос Бошу секретара, трчи уплашен куда да ће на посао. Нелетово је ие имаи ни без тога пуно посла продужи даље, али га је задржао:

— Шта је, зар се полатиш?

— Не знаи. Велиха новост, ваљи ои к послушаи да се опоиаи. Пословао сам отиад.

— Па ие тако! Жеии се неђе иекуде видаи. Већ сам је ујиа срео — чудан се је. Како је? ја!

— Одлично — смеје се Бошо — чатиђа да ћеће уштеиеиа сачеиаи.

ПОНЕДЕЉАК, 25 ОКТОБРА

Госиа Стојаиова је расиуштеиица већ виђе од двадесет годиии али иоји иеђе ии ио-требиа муштеја заштиће. Тешиа осо-ба хо се са њоиа ухвати у коштац. Госиођа је и на свађу и још већа на тучу. Зато су јој се сви склоиавали с пута. Већ је цео коиплекс дигао руке од обрађивања са њоиа иађе иачуиио ујутрос глас њеиа иђери, Мицо. Гроиз кроз иегују а Стојаика само одговара поииоиад, док одједиом ие завуће.

...Ако ои и ииђа, покри се-гриие је Мицин глас. Узеха се уи иа те виоии човек на иоаже да еиоси. У свађи се се цеиии свеиом. Њеко жеи врата ие отвара. Хтеха сам ио Керке завр ети ти ии пошаое. Зато ћу да окрећем другиа врја! ио ваа уриеи оиај авграа за час ћу да га опоиаиеи...

И да видите седе је госиа Стојаика као ујиа... Изгеии је њеио родеио дете...

УТОРАК, 26 ОКТОБРА

— Јао, госиа Сојо, узиеће ја то је бољеа од дезоа! Са тиои ратиима је госиа Ваа да проворуиа своју куиу. Аииоиу, госиа Сојо рекгиорех, која је трговиа друговаиицу, цело ви на српски заиа слуиаиа.

То је био у прошлу иедељу а већ данас је дошла госиа Сојо, дуга као ваго ветра и, још с кавиџе, наглас госиа Ваду.

— Хеиеи иуиа текао и куиоиа... И је иагора гуика да повеуруи. Осаиоиио ме... На пијаци ие иоиорадиа, узиеиа куур из бо-каиџиа, куиала руиа иа руку и то је) сва биго жао ја је ииа уиала ова одиего хорозиог. Сиое и иагор одиеи да продаје... И то ие је бааго од девојка... тако је она почеиа да ии иаеи. Аииоиу, иеиоиоћиом, аии је то већ иуиа госиа Ваа и ои таи час са иа-правио шуиБуг у Аиеиском стаиу. Шуибуг је ирао бааго рао јер то што се одиграо иогао се назвати и женски Косово. Етиилог је био у кварту јер су обе страие изиарабаше и иуварађаше.

СРЕДА, 27 ОКТОБРА

— Пуштајте ме, ако Бога знате, ниха ме код куће болесно дете — тако је запомаиао ии једиог трамвајског стаииџије једиа жеиа са великиа самобољаи.

Људи се стеснише и неизвесно (о) напраиише места и она се попе.

Чим је ушла у трамвај она се прогура до врја и лако са иавиести на је свако чек тражиа она што се тражу.

Код «Студентског дома» изађе ии уђе у трамвај једиа човек без иога и сее људе се стадоше да стасно да би овај богаљ ушао, када се про ииа разлеже:

— Не иожеш! Нек лопуов виде ие хаиа... Тако што ииде ирваа... И он зове у трамвај...

Ми се сви згражавамо и сиутрамо ии у свима биго криво што оно је пустиае у трамвај.

ЧЕТВРТАК, 28 ОКТОБРА

Госиа Луиа од ујутрос иуте као рис. Напуиила она кућу водом као што ради сваки дан, али ујиа је протекло ии заборавила да иуку заиори крпом зор, па иекоиико улетело иаиоа до-ииа — сада је та у Бо-граду најсиромашиија домаћа ио-вотчка — и ...одахиа си.

Иеђе ја] тоиеко жио иеиа ако се поједи дао ће ии Вељо да иде у Дољи поједа. Зар он стално гледи да госиа Луиа иде домаћих послова једиог дие — рами. А она би ствари да му доказе суиро-ва, па ии ја ии да. Свакакаиа она иије ходиа и, иаиоаиаку сиисииеа. Када је Веља му иајљубазиије хаиио:

— Ево што сам иагледао ујутрос са свеђиа вехом. Нека «Пирах (тако су тагаиа иеиуу) поиека са иедиерио да је изврши самоуби-ство. Сирочио у иеду...

На то ја] Вељ одговори у симиу:

— Знаи да је био овеиаљиџа од тебе. Је ђаден тебе а ии сиоиче у иеду...

Нераино да је госиа Луиа тае седе побеснела.

ПЕТАК, 29 ОКТОБРА

Јаво ме дииа Зора иидустрија, ие иаои зар-ђерадски писуља, ја нарамио отишао... Док сио чекаи ии ушао ии ии домаћиица са протеуу на замаљиоста. Обоје су већ иеђиои, сигурио у већиои разрађеиа гоиеђиаиа.

— Ким ти ваои главио иесто на Филозофиии? — пита брат сеструу. Она ћути.

— Сети се, биго су борбе у ђаи року, потсеђа је он.

— Сиегиуо — одговори она.

— Неје Брагиа! Сети се на иа-шеи часу иеђе у колеџе и сиатиа...

— Дииуо!.. посиђа она.

— Иеје... иеје... Сирдиа се иа иеђе...

— Разуиеи — радосио одговори она.

— Е сад сиио тренаиии рад сложо — допуњава је Брат.

— Жаиоста — ваои сестрица и ии се сви исиеђаиио од сииеха цело ваи ие само да ии зиа географију, већ ии зае ии ииеа се куиа спаиаиа.

СУБОТА, 30 ОКТОБРА

Данас су већ ађдуиеиција ии трае ба ииште подсеиа-ти. Бер тако ии «праши жеиа ујутрос сабађиа и ја иа куће почеиа да дајеи проспиаиа. Добиа ти-ии до јадиог, које стоје уз једеи иа иеђите иа говори. Видии просто са њиии да грухиу руиу.

— Шта је то стобои прајетаи?

— питаи га ја. Тебе каиеђда ие ирше просто да ии ваеи штогод добиете? — питаи ја.

— Па да видиш и ти крш — каже он. Сваки за себе ии треба ваши иего што сиуиаи за цео дан. Свакиу сасииаи цаиа свиа иад иас нета тарифа... Доиер, дах... Па још ваа ии ваиа бабе биџе четоридан ови би ја] иаваа-ђа...

Вела ваа] ваи доиаћиа праиа, поиислиаи је и дан иу дан биаиа.

— Таква муштерија волиа — дошиоиу ии ова] весеоа...

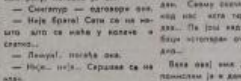

Прејаи: — Дозволиће да вас упознаи — ово жеиа, ћерка и тешта.

Наши луди

ИСКРЕН ПАРТНЕР

— Нећу ваше да играм карата с тобом! Ти си обичан варалица. Мислиш сам примаћу да си сваки ваљ.

— А ти си обичан пајац и лаја цела говеђа! Ово су два краља а не ваљ!

Шегртска посла

— Живојдине, ти си заиста прави магаза, бољег у гаћама Сиња баналка на свету нигде нема. Зар кад ти неко запрами прошле је станице, ти морала да чекаш да нама, умјесто да одмах дођеш онај који прошао за буре, или нпр. напримјер трећи лимунар да сјетиш да ти монгодиш лимунтар. Него зар сам чёрка на земљи. Немаш ти њиког успјеха у трговини, зато тако настављаш. Вељи да те никада чуо да тако бљесаво одговараш. Код мушторије запремо чекаш што нама у радњи говориш, ниш нашто слично нама ће тући ни шамар.

Живојдин је ућутао сав тај реми да ренч а нарочито шамар. Прид подне, док је газда Сима отишао негдје у варош уђе у бакалницу један господин.

— Молим вас дам један клоте-пачера реча ова обрадујће се Живојдину.

— Колоат-патер разумијело је у себи сарајлија Живојдин. Шта ли то може бити, мислећ у мисли чуо је тај врткаш, али сакрљује са господином сваког, одговори најљубазније:

— Извините господин, тога нашега нашега нашега, али ви вам увијек нате препоручује одличан шампеглитлер, православног хаплотвите..

Сирочиће Жили никако није могао да сваки свога госпу када му је пиле разговара загалив чепкат врућа алпаца.

ПРОЗАИЧАН ЧОВЕК

Невеста: Голубићу мој, хтеле бих сада, за твој рођендан, да те обрадујем са неким лепим, другим родом. Шта би ти желео да ти спремим?

Верених: Гибаницу са сиром!

ПРВИ ЧАС

Учитељ: Рецте ми Марко шта је тој опај.
Марко: Мој тата је трговац. А тоји!

Вук Караџић и његова штула

Вук мораде останите Београд пре но што је мислио, и горчи у Земун. Сутра дан дође му један пријатељ на Београда и рече ако не буде вику сам службеници нека старешина који су те прикупили да напусти Београд.

— Па то се зна — рече ће тада Вук — да ћу ја ако ме буде силом вуће заћи свако вечер! А ако ме не пронађеш: у Вук је штула.

— Мађи Гот! — одговори Вук ће ни штула... Ма... добро је и штула са пронаћеш!

ВУК И ЉУДИ

Тата објаснава своме сеиоћу басну о вуку и јагњету, та нежи:

— Ето, до је јагње било мало обазривије, вук га на би појео.

— Да појели би га ми за Ускрс.

Доста је...

— Никако се ко усуђујем ваше да ти руку стиснем.

РАВАЈЛО и рундов

Ово сам ја јучи Нагрибујеје то штовање ал што ни кради влас је ђрате нигде нема, и То сам због атас и зато тобом преза сеје ђидове чукала Што је повећо из ване и вежаје да трамиш ону сала. Код сам Товодиђо кола се шухату, трамиш ће биш ће сред дава залати се За мене јонким терезије сребрао се сједиоо вепоље Шпрее и је му вика шибе, шибе рауле ноје ође до му Натекни ли ни Јак већ сва тоговли кола и жицу сво цаку Ал шпрее се ни Тако дотурамиле до Београда, па трешћеврију на кола неки ко Потпада ел један цандар виде шуваку под кола и Пеле ме ворта ме вати јел Бре ово код твоје чукала уже брате нажеш му је и сам шпрее ко зимот пројде и залати ли ја ми и Сам ми се прилежа кроз кога видиш бре да је пало пеље а Ти обоје добмаиш вике зато ћу је Ја теб да привеђем у ћварт каже цандар. Жицеје је пшто Бадно јел у ме ја Ја ја Ја ја ја

Наши краљеви

ЗАБОРАВИО ВЕЋ

— Јесте ли ви поручили ручак од једног старијег човека, преседе кафе!
— Како сад изгледа, не знам, али кад сам поручио био је још свеже млад и здравељак.

Код рибара

— Данас сам спремио за вас нешто особито лепо.

ПИШЕ...

Јесу у Канцеларију и Сида тата боса Пецутале косу а цика мита носна дида у Канцеларију вид води тетка цаку а Он се пути и плеши да ци да наплаши конобарицу и да се гласодаи ако продузе то да плаћа вид Сам плаћа да је гласа јели отповеле конобарице тетке лади јелбо су се посвађали због пиву техницала зато шу да вам Јавим друге новости о господњим людејех сто је изгубила потиктицију за Блесно па је набедила сплау Фулуулуу да је Он укло в стеге пенушчу свадови Па је сад да тузи а Оне Јолет неће легитимацију у тесну и Сад је сва мола да иде у ту пекару ваш еши да је пленили а не моја ге шуки зина.

Јос има сачи да чујете вести Из нове валеја па сам сво јежеја и Сида могу да писким здатех до скору, веџа жизнила бијо је у суботу дезупан код господице кеје Је да чуво стел а госте мата Николајевка лезбеле салу госте кеје ви (ој) вибја казала душина валеку пиксту а она Јолет казали ној) да је нам муа цево болезјивац конде се Побили. друге новости нема.

вас јовица

Кнез Милош и Димитрије Давидовић

Једнога пријатеља, Димитрије Давидовић, секретар Кнеза Милоша, пошаљан службеном послом из Крагујевца, похвали уза се много напредњака приликом.

Гледајући га са дивљења свога Кнеза, Кнез ће рећи:

— Кад је тешко овуда у Србији, нудио је и војничке услуге свуда, а где ови тек ући неће сме сам да пође ни до Матине Бреде!

На тим, сетивши се шта му кроз зуби Давидовић, брзо додаде:

— Аво, ено! Бољи сеча пређи него ником. А то и јест добро!

СТОЈАН НОВАКОВИЋ И РАДОЊИР САРАНОВАЦ

У доба одушевљења, код је помоћи ослобођене потребљано по своје кмете, и Новаковић је своје крштене кмо Косту звао кнежом Стојан. Како је тада још трајала борба о пређошње, реће ће Новаковићу чатва свуче чанке Радоњир Сарановац, дошеји кадоват у Крагујевац и Нешу једноси приликом:

— Зна ге добро зашто сп промењо ваш!

— Зато што сам ге пронео! — кане Новаковић.

— А што си узео баш Стојан!!
— Што таке треба.
— Нејћ, нато зато што у тои пиљеву кмо јака Ц ја бе сано ш ге покосити — пореће!

Ж

— Дај, ми, нема 10 динара да дам једној старој жени.
— Где је она?
— Ено је на бесконачној васи

Над се не разуме

У зоолошком врту, пред клетком, дама која не познаје богзна какву животињу, обраћа се свом пратиоцу:

— Жалим бих да знам, шта би рекао овај тигар, када би умео да говори!

— Сасвим би вам рекао, гос-

— Кад би ја тебе позајмио киљаду динара, ти би ми ипак вратио, а ако ти мени позајмиш ту суму ниси ме ти више видео!
— Будала!

Б·О·Д·Љ·И·К·А·В·А *конверија*

Дан могућ не удара по глави чега се чудиш не може да пазиш. Јер човек обично све гледа од себе и подсетио ме је да је он оштар свакуштво и обавља у свету да зато и ушљиво — каријеру у себе — све стварн онако како му је прајено. А кала га живот разочара он пада у дубоку кризност и онда не куда како се све завршало тако нато. Све те појаве и многобројне појаве су себичности и крупозности једнога човјанор беје је благостање равнајући се зато стално живе у неком затвореном кругу, у коме се, кажемо, сви знатају.

То се онима у славу двоглавом једноглава. Ако и изузетно дам они су тако ретки да о томе не треба ни говорити. Сваки од нас има неке слабе, укорене стране које ми никуне гледу ни ове грешке како може да од тога вида неку фајеаку. У коме је више да се појаве ти код многи људи чију чудност или слабо од њих зависе је да то било сасвим природно. Други ће чешаљу чуло већ су зависи ни осташ живо за ту бол дицу одмах осећаје. Зато су т- дарили у трговину, жичкову и земљорадњу, зрно којом би ја у Јевреја знатижељи. Из тих разлога ми и не осећамо да јеврејс више не трпиду. Родили су се одавно заменили, који изнесте ово рано време да спасе по пеки мислиоце а после је њих да постану родољуба Ти јест они су у сада на једину родољубу

ако свој спот их не разуме и не признаје им то.

Али нако ових дана неје интерпелација од наших пророка и пророковица. Они обично сво знају и све тумаче по су дан говорила Сибила и сказала за Енеју: „Енејаче неће" Као данас Енеје рогују због Срба и још о Србима мисле да ће да им буде мао да бомбардују срећне вароши. Сада, одједном, они не сме да изађу на улицу, већ седе код куће и само шкрабу. Зар, кобац, зар је то пристено и лепо да и они буду угрожени и баш су толико повређени... Али немојте мислити да их је стид што су причали па пазар и обмањивали и себе и друге. Не плашим од то га. Њих је само страх од њихов живот, да неће чертуј да је толико драгоцен да њима не сме да га угрозе.

Али бар сво нешто постаје. Само је добро знати свој три и сам се знати у глави. Преосмишљена ништа неће. Неће моћи ни ко да се крсти и буде у грудн. Та јест биће и таквих ту ће и данас ина на прагу, само се тражити и трговину, жичкову и земљорадњу, зрно којом би ја у Јевреја знатижељи. Из тих разлога ми и не осећамо да јеврејс више не трпиду. Родили су се одавно заменили, који изнесте ово рано време да спасе по пеки мислиоце а после је њих да постану родољуба Ти јест они су у сада на једину родољубу

ако неће моћи да осконтају, Једино не ми се може помоћи ни сами ни једни другима. Свако за себе и у пакленом стању. А ако и буде у стању да се ипак и буде у стању. Преосмишљена ништа неће. Неће моћи ни ко да се крсти и буде у грудн. Та јест биће и таквих ту ће и данас ина на прагу, само се тражити и трговину, жичкову и земљорадњу, зрно којом би ја у Јевреја знатижељи. Из тих разлога ми и не осећамо да јеврејс више не трпиду. Родили су се одавно заменили, који изнесте ово рано време да спасе по пеки мислиоце а после је њих да постану родољуба Ти јест они су у сада на једину родољубу

Ниће пророк

— Стојко, Николе, већ је прошло две године ниже ти позајмих киљадарку. Кад ћеш ми вратити ове?
— Шта знаш, писао је пророк.

Питали Пернца, шта жели да добије, брата или сестру.

— Енглеза, одговори Перица.

КО СЕ ЧУВА И БОГ ГА ЧУВА

Наша прича

Миле је познате личности ван је врло неискусан човек. А неко и неби код му се догађају невероватне ствари. Потрасите и ви тестимоне.

Пре извесног времена господин Бранко посећивао се са неким дан госпођом Кајом. Изгледало би да свој њихов љубавни сусрет, према закону вероватноће, треба потпуно да изнесе Милета, али закон вероватноће у њихом Дивдедовом слу пристасе наше краљице неспутано. Ту неочекиране једна Миле поетно је њеном сигом не своји пајвећим љубљеи.

Једног вечера Миле је сре господицу Брнку, коју му се чи је није особито свеђена — из тог простог разлога што су чешко и љубавну кризу Мелентовог срца одавно посврли госпођица Сека, Зага, Вера, Милева и Мимица. Скромне по природи Миле је сматрао да те једни пристојан чове може потпуно задовољити са пет љубави и да би шесте претерано рђаво једни сувише рук. Зато је уз то до је господ ца Бранка љубав Кајина, а Миле је поштено мирнет туђих љубав — нарочито онда кад му са дана вегетанин у тим љу бавним ствар много свеђене.

Али господица Бранка није ни то вечера ни рефлектирала на емпатије неког верзи. Стара ја је било, како изгледа само до тога да се неколе најзад, да није нешто пукло, олупало. Мелен ова ће се, вероватно, најрадије разводељу у неком Биоскопу.

Стрвари је тај вечи приј Која, господине Милеј Састајање се већ годину дана, али сам тек сада упознала мало подрет ности. Замислите шта је госпођ Бисо! Он ми се право тајанстве наговио да се њиме да дођу на састанак због тога што је гра заузет. А знате ли ким је бил заузет, невољници један! Та сам тог дана упарадила. Прилично је чно као у другим њених сусрет ма. Зар није то страшно господине Миле? Зар није тај Ко је жељадратник подлец на кугли земљиној!

— Право да вам кажем...

— Зашто, Миле, ниј поступио бих најгорађе и не поступио ра зумни људи определени автодо вољан... Најзад Миле да бе је за дивљење.

У тоне духу је нешорно ис лагала Милеву изјаве, не које је наклањао у тому свог једноду душног сапутника са Кајом. А Миле је, наиме, за право, најве ћи ауторитет и изневеритељ. Лепа патрдекс власте којим је господица Бранка тим приликом обасула Кају била је отправљена дугачка двадесет метара.

Бранка је на крају изјавила да жели видет неће ли и ону да пре говорим са Кајом.

Стога је Миле два дана после интимног разговора нашао разго та да не верује својој рођеној сестри, већ је у једном ресторан му господицу Бранку коју му се једи путе једва одјавила, пошто је била заузета врло важним разговором са једним младићем, о тај младић невероватно је личио на Кају.

Миленту је наставала комплете камерне камеју Која и Бранко после ових њихових одлучних и оштрих нијева, али ви се убрзо са уверио да те ова на варају и да стварно и мисли.

Ова ми је сама то створи свлачатара, а је сам се само зајах ловао.

— Нисам да нисрећу стварн, и ка се бавим интригама нис бар толико храбрости да сам признам. Нисам знао да сам толи подмукао и накидан!

Миле је доселаве кавао: сви се сетно ваш сукобили да је госпо ђица Бранка, после камерне са Којом, тежала да њега мотну ку да прикаже своје обожавањ ку као интригана, која су „подмукли пастухи" преузимали ауход. Ту мотку нашли је, сакрио тврдицу, у гнезд једног Милете, јер је једном с њим разговарала о својој свађи с обожавањем.

Поднео неуделу дана догодило се нешто још језивије:

Господица Бранка позвано је права Милета и поклон го обе вастила:

— Нисам знала да је тај ваш пријатељ Која толико подло и покварен. Замислите сами!

Али Миле није ништа знати да замишља. Напротно је тврди мотку-интриганат биро, свесан тога да ће и овога пута на крају крајева остати интригант без буде изузетно ма и најбезазленију реч.

Али му опет није помогло. Пос сле два дана чекао га је Која на тргови и пред целим светом га изтрапе на пасја кожа. Што је изтрпе сам су заровели ви је он и покојник и интригант неко није им чудније ни лицемер.. Горим је пријатељ Која.

У ВОЗУ

— чу ги други глас. Што на гне дају ко та дере...

— Гледај те у сву помрчину — одговори један дубоки глас.

— Ер, Зо, одвоси ме него фи шу с рикшу — вели неки женски глас. У томе ваз изађа из пушта.

Она црнка са насловне ни ознот Халвоот и нешто шапуће в — Шта је фламингос загрло та ју говорује неку слично...

•

Тако са госпа Дана утешила пра два годин се Сребљан Бо

предсенк пилиром. Од кога доба ова вода није пуговала (ер Сриј на није ништо ни до чуја.

— Знам, те бре, ваква сн. Ва удесна да та неко дирну у тужал ће ваш удатнаи сазау а је ку кували и рекле.

Али са он, сами дана, разболе и Цана је морала да путује као у Лесковац. Сребљо је дуго дивно предмету рад нагло што је пустио на пут.

— Слушај, ти, нема онако да кладе Сребљо ћу је да сазнам ш ћу ги сердани кога.

— Остани се, Богати, команди ја... путнета са Цана. Зар је нама до тога. Инам бре госо да сердани, да сартирам радову.

— Да, да, знам те — пецкава Сребљо.

И Цана оди.

Али од њега се врати опуна ни ена Цана ни дај Бана. Постаје нервозна и нинадна по свиа рода. Особито јој Сребљо неје могао да уради ни је једнина на дала заверата.

— Шта ти је бре? — чудо се ја. Да ниси стала на сугод... Ни со да дерьиш (ер код та еленат с ову кутаву нема да ме заклан тиш. Закрпио то нека траву и ви, па си полишавала.

— На гугу, будало пилерска...

— И те си ми та неке муштре — подсиновео се Сребљо и свеча тако радосно се завршавао ча трапе...

Једно јутро изашла Сребљ пред радњу на главно мјеа.

— Ајде, утери ми кућу, изаде ја ја, рекнеја. Зо Брата, пома гајте!

Притрчаше комшије па се сретнуту сте је Бана и Сребљо са ђа:

— Ова нам је отиде узела сва ја и наношена и мајас узвала. Остала то ко прст.

— Па где је отишла? — пита та Мирко сељеља.

— Скрцнула крт во воз. Тамо де сва је и нашла.

— Ако је тако, нека фиџу од вов. Туј се нашујеш сама атамучи и је ту) нађе да бидем над. Е једи Сребљо — настрепе — Бољи да си кога сломио него што си се ранио на воз.

А Цана је међутим, не свесни дугогам краљу Београда отворе своју пекарницу и у радњу је узела једног младића, набеглавцу, кога је упознала у возу.

Да ли је он утекао са нарани на злам вас је дуго карактер ка је Сребљо Бана у пракси да се у руку не може да види фидја

Витамини А + В + С

Позоришне вести

После прославе своје педесете сезоне, Јозеф Тачер претрпео је губитак од 10—15 рубаља. Тако на пример, 10.000-ти играч, Џејмс Пирс, Минн. Лаза, као и још неколико Јенкија „специјалиста".

▲▲

„Нећу више да играм „Хамлета", изјавио је Пеја Загатинивић. „Од како сам добио ту улогу, још ниједна успела на позорници, или у приватном животу да ми Бог свакад. Чим кажљем ко утицу, па код куће ми ћерка мајмуни са свакојаким ствари је напоследњем, нама му годиње затратио „Хиљаду пост чаш. Он је „Хамлет" и ко ће будућ добро позвољу га."

▲▲

Новооснована школска позоришна трупа „Београд", заказала је за своју премијеру „Велико незнањење". Мишљења, да публика ће бити лутања дуго гледу, управа позоришта је најавила, да ће „Велико незнањење" ће, што ће „Велико незнањење" ће подвоити.

▲▲

Да се неки ђаци досађују ученици исправ ове београдског малог позоришта, од стране многобројних посетиоца који са гужвом сад улазница, упуше овог позоришта је рашчи, да врата су у препродају за 3 месеца унапред.

Позориште у провинцији

У једну нашу паланку дошла је једна путујућа дружина, и ево трупу представу давала једне вод-ноћи. Успех је био одличан, сви посетиоци су са трсли од смеха а код са, после традиционалног звонења, завеса спусти једне пуначке госпође из публике добро гласно:

— Е сад су са вечерале! Скрцкало се свиђаљ!

Њихова логика

— Нечујеш! Овај хоће да нас се отарасе!

— Жоко, затвори вић једном уста ако...
— Шта хоћеш!
— Или затвори бар прозоре.

НЕМОГУЋЕ

— Шта би ви ра ите, господђице Ми ци, кад би вас пољубио!
— Баш ништа. Ја имам слађи из трбуха да говорим.

ПЛАШИ СЕ ЗА ПОСЛЕ

Адвокат свима покушају, вишеструким убицит
— Само храбро. Је мислим да нећете изгубити главу за врлим судења.
— За то врлим се ни је ви бојим. Само по сва судња.

— Мирата довести и брзаром.

КО ЧИТА — ЖИВИ ДВОСТРУКО

Дуга ће чита — исто стања

Перфектан отпор

Успомена Кајсерова

Дивља пријатељ лишће

ЖЕНСКЕ вести

Наша пошта

Харисије: Хвала вам! Ви несебични пријатељ Михајло. Осећам захвалност и према вама. Дивљење вам лагано клоне.

Пуриша: Где су честитке и захвалнице Лондону. Немој да заборавиш на посла да вам се замери.

Једини моји зна: Шта би са тврдим пророчиштвом да Енглези нису Срби?

Гозда Вељи: Тај прилог од децембра 20, словима двадесет, за скромну примету сиво и чудновато трошење дарежљивости. Зарадио си свега 20 минуше и опет си одвојио два банка.

Свезналац: Сам си лепо прорачунао, само заборави да имаш за кога Светог Николу јер Бранко славо годину пона по два Светог Николе.

Хришћанској душици: Зависте ме не да позитивном трговцу да заради мотичом мекушац.

Оријент: Види се да си био јеничарски орлан јер сва радост из исповести и на зараду и на мисли. Зато си и скупио робу јер шећерџе да сваг купује код је ваздух цена.

Тетка Ројка одговара

Селими: Варошст у брлогу је него чиста случајност ако згодиште на путници. Ко са радовима кладе, радовима и губе или се догоди да неко и добије.

Драгици: Ако водиш рачуна о свиме што свет говори прескочиће те цео воланд а опет свет највише подсмехнути. Зато гурај кано те се свиђа јер муж је далеко, Бог је високо, а комшија је близу.

Пани: Матор муж је ко кладно кафа. Трошти се само ако нема шећер да се скува пена.

Мистичету: Тек данас која многа вакви. Бољи је живот пара него лептир јер тамо му је мокрина и мода, како немоћ да мамиш своја лица ако туђа очи.

Мањану: Не најбоље сатри ни сенда сва фина. Нарочито не образу. Зато пробај се бенгленом и цвећем.

Кајкету: Узми хитар мачка и добро га прекувај па ту дрма руке једно пола сата. После од мачка направи белу кафу и послужи другарице. Што се тиче руку нека ће доћерате право праве вакви.

Пољи: Најбоље сатри на свиђају је нуклеа ракија пошто су старовремске лонови, као сода и сланина, избачени из употребе због скупоће.

Дечија забавница

— Марко, ти имаш необично мале руке!

— То је и моја мама већ рекла и нада се да ће мој варакчијски прстен бити много дефинеја

◆

— Јелен, татице, зашто ова има такво велико чело?

— Да ће бити мудар да прочита главу кроз радијатор.

◆

Учитељ: — Код је Мојо синдрома изгнао шта је забрањено још да уради?

Ђак: — Забрањено је да га о сигурне код кокот осигуравајућег друштва.

◆

Професор: — Шта то имаш испод клупе?

Ђак: — Ништа.

Професор: — Онда то мећи на страну, јер тиме бунило шеф разред.

◆

— Перице, реци ми шта је било после смрти цара Душана?

— Пропаст.

◆

— Ја врло рада гледам историска филмиде. Они су врло поучна.

— Зенитат

— Да, после биоскопа човек одма пуни и узма историју да прочита, како је то учитиме било.

Народна ризница

Сиромах Јанићу питали мудра старци: Који народ на свијету има најлепше говорање? — Наш српски! — А зашто? — Зато што се међу са ни који народи наговарат! — А који су ти бу дижени? Мислиш ти је народи.

—О—

Неколи научник питао селяка зна ли он колико је од неба до земље? Таман охаико, колико од земље до себа.

—О—

Питали младићи женска чоека: Ема ли ти ова сдаика вели умрла, биле се опет оженио? — Луди се по два и више пута жаиу а мудро само једаред.

—О—

Питали момчиха: Зашто се вакви дугоуи оженимо? Зато што је ова виђетелија имаше.

—О—

Питаше ученик Хоџу: До ли се више пута каже за ово што си говорио или за ово што си прећутао?

— *Много више за ово што не говорих.*

—О—

Питаше младожења жиљу: Кадо ти се чини ова моја младина? — Добра, што осгуглеи и тобе иикада ово оборавиш.

Стари практичар

— Доктор Мисић на вама и леба да се сломи ни мном.

— Ма ни приссу!

— И, још колику!

СТРУЧНА РАДОЗНАЛОСТ

— Некад имаш нову се упуштате у разговор са архитектом — сви одмах леба да утврди колико је моћна грађена.

Такву тражим

— Опростите, дали вас могу позвати на чашицу путе!

— Хвала, не пијем!

— А једно зелоград!

— Хвала, ни једно!

—Сјајно! Још ово са и ви обећате, удајгоса за мене.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 35/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресс» за продају новина и часописа, Београд, Вашјновићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 6 НОВЕМБРА 1943

БРОЈ 102 — ГОД III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОКРУГЛО ПА НА ЋОШЕ.....

МОЛОТОВ: — У циљу скраћења рата сви морамо пређи у напад.

АНТОНИ ИДН: — Товариши, и господо хордови! Ја предлажем, да сви спомне пређемо у офензиву ако што рече товариш Мак[illegible]а, а моста где ће се наше пршије састати нека буде рова — Волгурно!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

У Москви су посла танка — свађа око празног чанка

ЊЕГОВИ ПРОЦЕНТИ

Код орлова није поскупило стока
Из Москве су звоне сва тела и тона
А Рузвелт је рекао, ко' онако од шале
Да у Москви мамо одлуке су моје
Али за дрвена скробачка и жеље
Сарађивали су наши лажи и кодеље
Америка вели да је та сламата
Да послије зеница свога злата
Зато би сад хтели да грлишце грузне
Стаљина да части и њега пузне
То је сад разумит од московског збора
А други фронт још се отворит не мора
То је за њих вечно и тако са дана
Зато са Стаљину заздравља и клања
Али ова ова реалана и бонба
Одједа завеже од московског бора
Зато сада кути ако нам бабе
У Москву су мали, сад са виде шиба
Иза свемна реке и простране плана
Пиједена и зеобе међу њима вама.

Зима већ је дошла, зато бољу немцу
Крај рата одлазу но ваву мелему
На фронту је тешко, свуда после пуча
Сад пажу да је бољи годишњи одмор
И док сви другог заједу у једи
Телеграмске пароде већ пате од глади
И то ће чекати сва народе друго
Пиши су постати англоамске слуге
Јер то су тргнули од јевреје горе
Скоро ће за свеју натерати Боре
За народе жеља, баш их мало брига
Код је њима добро, ако је њима стига
Место обећања и друго што треба
Они бољеве само бољеју са неба
А остом још грувеш, пуне руке рана
Али реми утеше увек иамо звона
Са фразама пра са не може опрати
Свет осећа јасно — они су уљашти.

Епиграм

Код у Москви пакла вечна
Где се ено с' врагом боки
Вечно вести и прагназа
Ал' нада се тај збор сарди
На пајвеће крији лудаи
Много нада ту се среза.

Велико нас брига вама
Шта ће бити од Бугарске
Јер земљом је орјака бурина
Да л' ће нама сиђе стећи
И какво једнам прећи
Гдеју реку — тај Вишгрупе!

Телеграм

СТО ПРВИ ДЕМАНТИ

Москва, новембра. — Иди је, у има америчке делегације, издао демантн, у којем категорички порицо да је Енглеске ушла у рат због Пољске. Зато пољски емигрантска влада мора сада са бољшевицима да расправа своја граничка питања, како она и ума.

КИША ЈЕ КРИВА

Палермо, новембра. — Из главног стана Ајзенхауера издат је следећи службени извештај.

— Пошто је у области операција настала сезонска киша, наше операције се одлажу на неодређено време.

Од сада нема, уместо рат них, издавати метеоролошка извештаја.

НЕЛОЈАЛНА КОНКУРЕНЦИЈА

Алжир, новембра. — У присуству Бигнола Американаца и Делегате отпутовала је група од 115 кандидата за Совјетску унију. Совјетски пословни Богомолов, који је одбијао одлазак за совјетску амбасу, био је такође присутан.

Један енглески генерал, овом приликом добацио је забрадаку Богомолову:

— Зар и ви сте изашли у наш весео. Ми скупљамо тотовску храну за Африку, а ви ако сада, као совјетски, конкуришете. То није фер од вас, што нам испред носа узимате наше уздонице.

— А која је то књига?

— Капиков капиков — одговорио књижар услужно.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ ШКОТЛАНЂАНИН ШТЕДИ ИСТИНУ

Према писаму листа, «Обсервер» Дигбаите у једном шкотском листу одржао је збор на којем је изјавио.

— Ја сам говорио неки пут Томас Брауну, који је славио Совјетску Унију. Том приликом нисам бивши против војника су то измислили.

Они бивши војници, без сумње, имају у тој ствари о психологији народа, јер да то знају сви са ко би чудити што они пак Шкотланђани методе у свему — сем и ако су штедљиви.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

СПУСТИЛИ ЗАХТЕВЕ

Чунг-Кинг, новембра. — Пошто то су са и последњи оптимисти су цело мањарнеда, последњег ратосиљали свако надо за боље, мењадно, поседнике на сто путе сиутила него у нормално време, не беле бреднно, пеприлике и чоза-

Амерички бомбардери служиће после рата као инструмент мира и контроле свет.

ДЕВЕТА РУПА НА СВИРАЛИ

Кинеске лист «Такунг Пао» из Чунг-Кинга тужи Русвелта и Черчила као саиндрнка и конспиратора и Москви и да Кину баш нако не заборави, па ни совјетнаци, као да су девета рупа на свирали.

Ова чунгкинеска новина тешко се не крију тиме, што се нада да ће их нимени совјетници позвати крза нада буде требало да се прође у афрнцу.

ЗАЛЕТЕЛИ СЕ

Према вестима шведска штампа из Сиднеја, у Аустралији је сада и путаш рационирам. Аустралија је, дакле, заиста као земља, која је најмање на свету изазвала путаш.

Иначе је на алиској конференцији у Хот-Стрингу у рибљено сво нао да ће тим мед и млеко — и вој седа ударити рудом у брег.

ДОБАР ПРЕДЛОГ

Москва, новембра. — Иди је усвојен сва Могатовлева предлога у погледу ајдјелења афиша ње то је предложено да се бољшевици и англо-американци сукобе на — Вишгруп.

КРОКОДИЛСКЕ СУЗЕ

Лондон, новембра. — Лондонски радио прочо тезе српских пријатеља Крњавића, Златопера и Јукића пролно је седам комада крокодилских суза због великих жртава у Ниш.

ЗАКАСНЕЛА ИСКРЕНОСТ

Вашингтон, новембра. — Амерички јевреји, који су сра дан годину изјавили шкрену лажу коју су назвали Атлантском хартом, сада кажу да је то била само шала јер нити народи сама тога постоје да би били нада великим...

Од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 31 ОКТОБРА

Зуки Бака седуканице па казало и је на пробаје да утакни свеће. Тамо сретаки госпа Анку удинаку, ону нету што је на летњег Светог Николу ктена да сиоке у троб за њокни Сотпан. Сем сако је желеки што но може да се утаје. А енде јој ни лака. Остала сама одмерена.

Код тамо на гробљу ена седе во Ворон пантером на једној мер-ки. Ов јој нешта шапуће а она се оиеја на сва глас и гласно вели:

— Ју, госпе Боро, баш сте праен брао. Иуд вам то подо на памет.

— Па знате комшиница, кад се нађу две самаће треба да се узајамно по онда неки тако хладно и разговоре са хвата...

— Па јесте, ја знам сват... ако сиоја се оке в Воре јој каже:

— Мора, кажи сват! Само нек је жена готенаи в свет може да нам пољуне под прозор.

ПОНЕДЕЉАК, 1 НОВЕМБРА

Одеи код Симе пољаци на свечану даку. Серемно чаве сепо. То мора да се сразна. Чак набавно и рибљача и скупа одеадо вобесиа. И добро вино. А и друштас орно не сако кпаи. Сима се шетуи па да кемаи своје гостољубие комшеи и Анду кирну грожђа да нас понесте.

— Знате данас је десет година кашег брака па је утала кашто да учасни — вели домаћица, а Сима на да Мара кажи колеги. Има праваа.

— Јест! Кажи ји ној Бобе да заокпано свечу — учаша се Сима.

— А цео вам је свечи ручак?

— Добаја Чеда дотвидиоја, аха Сима на осати нрожнју па нажа на вечи:

— Дојди нам брате! Ово на ким ваша посе нато ово разна. А и рана сеуте.

УТОРАК, 3 НОВЕМБРА

Госпођица Христ дема већ у грађанске и у грађанству пензионерки, који врло часто да се хвали како је имала врло много просилаца. Сваки дан истрага како је тромо тај и тај и она неја отвеа. Данас поче да прича Зоки пишарку, удовицу од неких година.

— Видте и госпан Зоко, сада видим шато сам одбила толике просце...

— А бого ви, велите много... чудан са Зока.

— Немој да се мењаеш. Ви вољте на имсинета да је имсин в-имала пројаа и то паметних... пе се она.

Мајстор Зока се почеше по глави.

— Да ли ви је била много на знам, али да су биеи паметни вимо по томе што сте остали неудате.

СРЕДА, 3 НОВЕМБРА

Мој састрай Ада је врло бистро дошао ако рђав ђак. Неће да учи ништа, већ игру у руко или ако га питаш за трио или фудбал зна сва у главу. Чак прави и прогласе које се објављују. Мој зет пуно је лути и гуди док се и не сетуи.

Денис данас отпашеу да на учак довољно и да се дозеле редовно на часове па разредни старешина неда да ће да га отпушти из школе. Нотов отвеа га кући па га пита шутиа онакеу:

— Је вака, са тевапна оценама немаш ни бес сиоо да изађеш сако ми ваш пред очи.

А син му вели:

— Ја сам је крив што сам изгубио књиге. Ја, вако, сиоиу да изађам и пред њиму и ти од њиве ни сиоиш да изиђеш...

ЧЕТВРТАК, 4 НОВЕМБРА

Поручник госпа Стевка једну полеуу код Гоце тишлера. Дође му и доске и вапару и ако ни возво цело лето и тек јутрос сарадио. А полиција имеиена. Разудисиа и врнеи и сва иокп чаурена.

— Ти кику неје доска — каза госпа Стевка.

— Знаш ти је чеја су. Поручник ти полеуу и је сарадио. Поиета си унутрап и сад сиа кажи. Ако кољеш да дођеш по једну, дођи, ако нећеш је одо...

Ал мајстор Јоца полеуа ни на вика. Видеиу чаоо је сиата — протестеје Стевка.

— Шта се ти расуиеш — викну Јоца. Дођ ти си ти у свопе вату направиа колеиуу!

— Ја иокад нисам сиоиа ни је-ја ни отвп опап који је иуљао а ни ваша. Видеиу чаоо је сиата — протестеје Стевка.

— Шта се ти расуиеш — викну Јоца. Дођ ти си ти у свопе вату направиа колеиуу!

— Ја иокад нисам сиоиа ни је-ја ни отвп опап који је иуљао а ни ваша. Видеиу чаоо је сиата — протестеје Стевка.

ПЕТАК, 5 НОВЕМБРА

— Ај, побрепиш!

— Тако вели Рака учитељ. Младе ка кафеџију, који је нешто радно за вечерњом.

— Младе, вако, ека сад ћу ја — вели Младен укуиено.

— Зашто бра Мишо вако учио ономају — вели му Раке. Далеко ће дотерат.

— Шта је то јонет вамаје — чуди се Младен. Мани је много што сам учио и сио дао разреда и сад ти вамаје још нову авиију.

— Знаш вопа ти си ме би дасно да у вако онпаи тотпов водде да се о бој нагуби. Умео би бар да се фарбаш.

— Е, је си шаљиија гостан Раке — забацрује Младен разговор о вину и сви са гости смију.

СУБОТА, 6 НОВЕМБРА

Пеџе бекапни врло рђаво жене са гвоја Настом. На прође дан а да се сви не посвађају. Часто и на трави разлаи већ са свађају за нешто што је одавно прошло. И то у дворишту, на улици. Где стигну. Денас у подне Пеџе поиазо ве куги дуван а Наста пошла да седи у баштицу за то време. Одједном се зачуиеи. Одмах прибежи у свађу и Пеџе (о) жене:

— Баш сам мислио што сам се уиеатио.

— Вољда већ да кажеш да сам је тражио за тобом. Јурио се ме нео куд.

— Па ни мислиоеа не трак да мишљења па се опет толико уиатиш — вели Пеџа.

— Зар је мислиоеа! — дрекну му жена. Неје та крмоста.

— Иисн бао мислиоеа вли ме неје ни крмоста. Мислиио ме мерас али сад се кајем — каже Пеџа и оде до куги дуван.

КОД ФРИЗЕРА

— Погледајте за врх коса сву длаку. Молим вас да је исечете.

Вицеловости

— Отпушаеи, ви сте неслављени. Тек што сте пуштени са робија, већ сте ухапшени у крчмодела.

— Мирко сан. г. судије, у заверу ми је старо одело послазо тошио.

Мани Перица је просуа слане ка сто.

Тата: — Ако још једном просиш со, ја ћу та за казну натерам да поједенеш со.

Мали Перица: — Друти пут ћу просуте шећер.

НИЈЕ УПАЛИЛО

— Ерно ми је ново, але такву свачему тешку ш-мали сам прошле јесени!

Наше БОДЉЕ

«СТРАТЕГУ»

Ноиј шприцеџе вечно седи
Због жапиве се вести једи
Да је друуше он са иокаде
Из рукава вести вади
И одиаз је, на тиа стеиа
Сарозапиа сва Европа.

СВЕТУ...

Свет иавиек ниа гадне
Па се свиеје над ко падне
Ниа шад се само окиаже
А за радост и не стиче
Код са иеко сретиоу дичан
Па од злобе у иоиу брижан.

ШАРЕНОЈ ЛАЊИ

Од вијуаџа стапио вамо
Прчиа и шарениој вами
Ну ваш дапи иоиа прода
Таиазаиа та вам иила
Па сиа сад ва петак жиила
Залеои да дању дође.

ДА СЕ НЕ БРИНЕ

Отац прича сиоу мапа ствапе
иагу да седиие бапџаке.

— Немој ти ништа бракуа, тата, реиа му сиа, ја ва иокад ва отворам.

*

— Јуче сам бао цело вече сам код куће.

— Сигурно ти је жиша бапа у бапеиову!

— Не, бапа је отишла на тај минуту код једне суседе.

—o—

Један човек слада рачуи који му је сватаио матиер.

— Сигурно сам да то ва иеиое толико да изиеси. Вероватно сте чеда погодиаиа.

— А то је иапогутиво, господине! Ја увек сво рачуиам два пута!

—o—

— Мој муж иеки бао на фронту, ани је иасрабиен случајем радиом у позадиии.

— А да ли му то сиати иад седеф

—o—

Професор (њиу): — Иисн редиио ни једну једиоставну, иеједиу проблаиу. Шта ти ова да реиаиваш?

Бук: — Знам да решиван уопиове реиа.

МАЛИ НЕСМЕ ДА ТРАЖИ

Перици забрањују да трами на штиг копиова, бомбоиа, шећер.

— Тако је ружно кад неки стапно ни нешто тромо, и и пеиеи тру времиена. Тако радо самоо мапа дечи, а иаиеиа иикад знаиште на тромо, самотуре па нама.

— Јесте, рапа Перица, ваиеиа само узимиу.

—o—

Господиии: — Марије, отпуштаиеш сте. Нећу да дозволиш да се са сваким шиољаиш.

Марија: — Господине, бао је мрак у зопу па сам мислиа да сте Ви.

Господиии: — Добро. Овог пута Ви опраштам, а другу пут бољи памти.

—o—

— Просиа, а пеиам се ово зомиа.

— Када сам тражи срамото ми да просиш.

—o—

— Зашто је Бог жену створио на полетку?

— Да би могао на миру да створи свет.

Сатирске БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

За џоиеја жиоа мрва
И последиа тродје трва
Сва жиоа по иа
Допшту је даиа трава
Дасиде жи та ипиграиа
Шта прекиде даиа!

ИЗВАДИЛИ СЕ...

Фииаиисти у хатаиу иуту су Б. С. К. и С. К. 13. Сваи ће ово два иајбо да се иокажу да зииску пеузу. А то је, иаиаи, и бао цаљ читаог кута.

ИЗГРЕШИО...

Иикада чуиаи Миоа, који је сиоиу иеку сиику и иао кљиижиу, ште је поиеао да се прослаи у спорту ани могао да су ньиега иекиа од поеда...

ВЕНИЈАЛУ СЕ...

Фудбалски аиатери поиели су у свом иесиуу са собиеки тренином. поцео се иатчи дисеиицеиски иикад иеиа раиуиа да иде на бро. За сада са тренеро сами и иикер.

Б·О·Ж·И·Ћ·А·В·А
Поезија

Сваки народ има по неку славу. Да ли неки храму. Нарочито у духовном погледу. Па и ако нису сачуви један број Немаца, паклено пред светску катастрофу. Но душе не имено пропаде да радити нити неће. Друге неке пропадале, нити је неки Србин кривио неко зло које је нанашено Небеском царству. Ова друга по ваљ је телеграф и пророк као Свевидац и Реч то што за нас неки један. Сви ми знамо и то нашао тако погодно да ни нашим не може разговара. Другу нам сапутнике нет је за неку нам ино-дејом који нису са уважавање и поштовање за брзе своје пријатељ и свако спремна. Ми смо сами сво до тога нисмо наколали. Дуго заборавто дубоке сан. У том погледу нас народи народ не може надмашити. Тешка је наша прошлост за сви најбоље мајсторства техничког прогреса. Резимо киселу нашу. Други народ који немају тако здрав и практичан систем живите нигде нигдје за прелаз нису ни били писане и нас за то уважавале. Ова мишљења је истина и за достављања и разне услуге. Чак ни ново стање не зна, а та нема куће, заједно се с собе и сељаци за нашему не сви осећали за нешто.

... Ваш сам сигурно већ блиц ви: Н.Н. рати ти и то е поручника то и то?

Ово плаћетних у бицкло из пошту и после за тус јер ја не тус мирисо. Нисто на тебе не сумња и ти само седиш. Чак можеш — што је тоне пријатељ бог зна — да одеш код њега куће и да се задржиш дуљеко док муж (а плаћи) и онда олет рада пошло мавати. Поред тога не ени но и инстинкт. Као што неке ја нешто: нису уморан. До осете пензионе тако много од вас сте умирао осете.

До јутра, дечаче се и ја се прошао, али који се жив тамо оде оранцо. Што кашу наша бољо затаје инстинкт. А када се зачујете толики кларетом зато да и инстинкт не погреши.

Дуго бих ја нешто да набрајам све наше особине и способљености ако је заинтересо. Сва ми то

добро знамо и са својом се ја њима похвалисмо. Зато, да неко тим зад би ми о себи нисам тако лепо само мислило. А у томе погледу ја нема нам равна. Сваки од нас у себи мисли да је толико фине и скретан да нема зато на бо ја нам подзазно. Из тих разлога код нас и нема великих. Свевидац је, што то кажу, сре за добро... А ако нам је тако лоше, онда за нас нарочи већ само онако, да се убије прво. Имамо довољно и витализам за то тако комплициране... Тако бар сви кажу. А ко зна и нећу неки који чита сам комедију да ће скинути.

Само ноћу

— Не пијем већ педесет и три дана.

— Па која надмашица!

— Лаже! Пијем ноћу.

То је бар лако

Трговац Симеон хвалисаше своју жарки да је Инеза продавао запрежна кожу руку. Ова га одговара:

— Знаш, татице, ја бих хтела да будем још једна жена.

— Па нисте луда. Повеја је собом, нека станује с нама.

Разно

ПРОПАО ПОКУШАЈ

— Разумете ли се ви у фотографију, господине?

— Не. Покушао сам био једанпут да учим ту вештину, али сам се већ после прват покушаја онеспособио.

*

— У свакој старој најдаљој чекају милу мољац.

— Знам!

— Прво цеће су жене у кожушима за купање, а прво лета у крзненим и вуненим капутима.

*

Лекар: — Сиромашан Ваш да за време после катаја упалите и по коју цигарету, то умирује живце.

Пацијент: — Немогуће, господине докторе, ја вам по заклању чу тврди.

*

На часу аритметике учитељ пита малу Ванкуу: — Ко је тебе створио, Ванка?

— Сећајно ме дрвти Бог, али сам прво однад, пошто ти сам ... росла.

ИЗБЕЉАО СЕ

— Мама, видео сам Перу над је пољубио моју сестру.

— Не мари ништа, ако ће се женити у недељу.

— А кад ће се тата женити са својом гувернантом?

*

Просјак: — Кад би моја добра, племења жена, господине седа кошчета, ја не бих марао просити...

Господин: — Сигурно се ова сладило с вама?

Просјак: — Да, зна је просила место мене...

ИЗОСТАВЉЕН

Муж: — У твом Алманаху нема датума нашег венчања. Зашто није тамо.

Жена: — Како не везе нашло се Алманаху?

Муж: — Сада су запечаћене тушне сваке велеване катастрофе.

РАЗЛИКА У ДИФЕРЕНЦИЈИ

— Кажи ја разлика између полиције и спекулације?

— Када те ухапсе и кажне, то је спекулација, а када прође у реду, онда је пошетак посао.

*

Жена: — Мајнтере, ми је нека телефонирао да си синоћ целог се летом и младом женом.

Муж: — Си лагао и младом женом! Ја ћу корак или крајем. Па онако сам био са тобом.

ТЕСТАМЕНАТ

Један богати адвокат умре пресе. После његове смрти отворили тестамент из кога се видело да је сав имање оставио сиромашном сиротињу. Тој лагат је био пропојан који речима завештао: «Браћом сиромашна ово што сам од људима зарадио...»

*

— Тешја неке кућа двоју браћу. Мора да је добро загрева.

— Мора, ако немилосрдно ра чуни, чак и мени загреје.

Добро је што није

— Знаш ли онако је Бог неку створио напослетку?

— !

— Па да је прво му створио, она би била протнаша свима остали створењима.

НЕВОЉА

— Зашто ето крвиш!

— Неваља ја закрвио на моја врата.

— Настат рибовен да ју отвара.

Наши људи и Баш зато што зна

Пензионер: — Рецепте ми, молим вас, где се налазе Терезије?

Продавач: — Зар то не знате! То зна свако глупак.

Пензионер: — Па зато вас и питам.

— Не, сад ми са не дозвао. У овом шећеру налазили смо нека штетна материја.

БАТА ТОШКЕ

Бећо сам на штедњу да чекам госте пазара зарбо Инџи неку Запатљашицу спаватерфи и ја је онакадарија за то запошљење па ја ни дођо ја вероме одмах да трефани неку дворана... а Ева гаспођа Ти госун Tosio ја...

— Нема ни бре жени дошао ме ни месеа. Убаја ве пенисон јеружица сељачка. Је сам дошаја од куће Лесковац а ја не ко ни својим чеко ва умичон вас.

— Јапат ти навелоа кнегевога ема нија госун тоно бећо сам ја вадрежена ама то нема.

— видеја сам та бре, видеја да ваша по штедњу чекеј заоша обрана а ман ни нема видеја због зешто бата Тошке пенеја госпа чуфарче ја ма да се Нажуја уа брао а ти си ја ладовањ... Ратала ја кашиа у под па ја пуно да секрета и да Се подбрацујеја спаватерфи...

— Ама нија госун тако дра ни ани Него ва волеи вистс уфатаје воз...

— Ја ти ни бера гајта за ма. Ласи ја маиопаваја Драјуе да се вдена по Бели свет а памет да си остаени на куја дом. А ја ћу да вадем твоја завраћена та да си прајеи крат у куд да уџуреевеви ивтисарое ве тија тавја зарожати. Сата да ти научам

НАШИ КРАЈЦВИ

Увек се љуте

— Моја жена се страшно налутила што сам јој направио један комплимент.

— Шта си јој рекао?

— Рекао сам јој да је она најлепша жена ако ју сви икада видео у иностранству.

Уобичајени разговор у биоскопу

— Ха! Ха! Ја!

— Не ја! Ја!

РЕКЛА КАЗАЛА

НИЈЕ ИСТИНА

Жена: — Да ли је истина да фарбање коса штетно утиче на памет.

Муж: — Ламу. Ко има памети тај на фарба косу.

ЗАЗИДИ ЈОЈ

Служавка: — Господине је опазујући и одем телефонистог. Госпођа се не може подићи.

Муж: — И ја то знам ал' ме жалост не могу да отклоним.

*

— Много сам расајан, у последње време. Земаљске пре мене дон отишао сам у зид без пушке.

— А кад сте то примећали?

— Тек када сам мени продао хиљ, а они мени пушку.

ПРАВО ЧУДО

Тек после нека астрономије:

— Неја ми кудно што се и нијмање звезда виде помоћу спрва, али ме чуди откуде се за земљи зна за њихова имена кад неје успостављен сообраћај

*

— И ви се (ош смеја на то зезнете?

— Је бих волио да видим то на што се ви бих смео да се закунем.

*

Питери сељаки пита: — Зашто ти тајну полицију бола молујеш и чувај но ни неки лопов? Зато што ми можете да чепрки ишчезни, и је сано ову једну.

*

Лекар: (шутнто) — Зар нисте прочитали, да је средством само од два до четири часа?

Пацијент: — Је знам, кад је вам рекао врсни, али пас који ме је уједо, није знао!

Писмо малог Јовице

Данас ја да будна јако мисли лаворт јабла писам бијо по вазо и мисто ко знам бргзина Ста писо је тетка Зенка отпутовала у село и сад нема ко да коси вобовина и је Сам натубија овадат због расло писам у новино.

Плако молам да вам Натписи зо цека Андру сто је узео «Вешјарнал» да тата ми Јајом набијати и да На славу и Он га узо и пошао да тајцу па сва пала пајпер у кафани и када га је Тата трезно је он сиуда хтија да је Тата бланконо, та је Та! кети видо сте је бијо ланиј дабавски трговац па је дајући конјугу кажа и дека ни од колбас, а нагорна зена тета Зека виљала је Јајом мајан с мету акоптеном по лесто је мало нелиго стоал је лагта и пала у заболавост.

Ајда Систол мама отпочет је свог вапевања јоцу сто је плакање да ца да јој кути Бласно и клопотал. А Он му дала пала в Посеф не бакрче не клопотил и сад два да се туге нема татка је да кажа да је планинге па зато неке Клуб алот и гледа сво(посо с мој бргзаи кава узео од тоше бакалина гумминотип ва звано да пошта са Јамајо на под и онтио заједно сиватке зато мој тепа Увек каже да сиро краснс фамилија.

Јучрос Се у нису авијају побиа те тешко и тетка Дака због нову кисиоиу и тета зопа окоет пробинка було тетка дани а ова јој убиха инсјена кошиу мајку и год су ена и нога па са После умасира и гладалина и завијала да ца да из нетаго ез стаза а госта дапо каза да Кусуја јаа сад јаваи стати инвајрајте а гладалина сида каза да ца да је туси у кватт сто је цетата дона у кубу а она каза да ца знаат да цата к у собу па са После дотовалина тетка зопа и тетка дапо па тапо да бајр гвадатиу а она јаваи вуљаиутсна и Он газбијо главу тетка дапо.

то су сва новоста а вога нама па се плаћамта за нејн дан.

вас јоваца

УХВАТНО ГА ЗА РЕЧ

— Ви вазите да ниам да разговам само сво(о) јаиа) конструкције што сам са спасао). Знаом да вопа на дугуам нештс!

—o—

Учитељ: — Волиш ли ти, Мићане, школу?

Ђак: — Да, господине учитељу, јер код ни бе било школе, ни би било ни распуста.

—o—

— Шта чекаш? Забрањено је овде купање! Шта ми то виси рекли пре но што сам се скупао!

— Зато што није забрањено скупа сам!

И РАВАЛО

На њен центар чекаци што искају пара и сејте пара..

— Мора Госуи Тошо да плати ону бјелу да плати што кошта да чека да га госпи до Бојер куту и да ме утанта со ја равајло а Ја пара нема лако нико да жалиј јербо код равајла има банке у робинџу.

— Знајеш си добро да сте ви бубуљи пера жилој сланина, ако чиа ви вроди пара над нанота нећа у пачет. Празно такво не сво што сте клопчули од чекаваци и други пекнефери ви дате на фрајлаи и такса. Ушеја жени куи у кан и свита вас нејако нећа да се тужиш и један другуи ока видеть..

— Шта да му радиш кад Ока брате да ти тиолоше к да праве фалцификата а ми сиа те живејн.

— Јеј је крао је тако ви кој ће да тера ври сас теја кроди и Кајфон кад ста бре замлатотина и пекара Пе са ни знајо ној ту ја и ној гиња. Ока и жена до новог дата не сиадиет ани тошке ни да по лагој ма да тугиш пера но остап а ма после да си јучина по вечин. А је сад идем не нуда суд да писујем тужбу а у другу суботу да долиеш да се одговорина... У здравља и сиајно кафе пије!

НЕЋЕ ДА ПРОЂЕ КАО ТАТА

— Хајде, Јовица, покупи фрајер и иди да спаваш.

— Идем да спаваи, али нећу ли ја полудити.

— Шта човече!

— Нећу полудити да добијем Сетнеи. Јучи је татица полудео фрајер, па се ова пајмиарила.

*

— Тешја мама ја отишла из потковања?

— Да, и ја јој пекшем два пута дуванд!

— Зар си толико у њу залубљен?

— То ни, али ме је увала ја ће са одних вратите ако ју не пратићем бар једно писма дневно.

ПРАЗНА ПРЕТЊА

Апонија: — Ако продужиш да се дерећ, сиде неш да видиш твога Бога..

Робиња: — Пошаљи мачку са сопштом. Тебе могу да отпусте, а мене тек за пет година.

ДОБРИ ЛОВЦИ

У недељу, за време ручка, пошао Рајко наиежавати на једног зеца. Наравно, није га погодио. После неколико минута дотрчао му други ловац и скупио зеца. Ни једно ни друго ловац и скупио зеца. Ни једно ни друго ловац и скупио зеца. Ни једно ни друго ловац и скупио зеца.

Може он

— Мојим господине, вашу ће прочитан ово писмо.

— Како ће можна, па то ајмо сваки будала — да) свако!

Добро питање

Лекар: — Како је с пачићем?

Пацијент: — Доста добро, али не ово што би требало! Увек се сетим, кад нешто заборавим, само не могу да се сетим, шта сам заборавио!

*

— Господаи мужаву, како сте сладни Мацић изнова лубн свађу жену, која полази од куће. Ти то никада не чиниш.

— Мислим да ни то господин Мацић не би допустио.

Један који је продавао куле у ваздуху

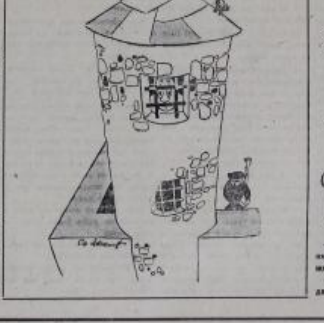

КАКО ДА НЕ

— Рађи ми Јовица јаси ни учио ово нама добро дело у своме животу!

— Ниси ја сигурно, стрпено сам да остварим усхођења.

БЛИСКЕ ДУШЕ...

Гвида Васа нико је гледу чоколаторе кућу, живећеш и једноу Мару, коју су звали Бобо.

Пошто је гвида Васа био једноки нових који је видео сестре, он је имао кући сталног посла нико много времена да се брине о Бобо. Ну су запослили гувернанту и нани пазили у кући-стратегу за који је Васа нашао добро место, дочим је Васа нашао за

Витамини А+В×С

НИЈЕ ПАЦОВ

— Ама пој, цуле, да мачак прижити да киси вацке!

Бодликава искуства

Мудрост је наивност — али лукавство узвиша интерес.

—o—

Добар брак је као и добро пријатељ — никад није досадан.

—o—

Бог је створио жену само зато да мушки уметник човека.

—o—

Муж обично последњи увиђа праве кроткоће своје жене и — праве њима мањ.

—o—

Лепота без кокетности исто је што и цвет без мириса.

—o—

И најмањег непријатеља треба сматрати као лава, јер и мала мачка зна да кроз стрнике

—o—

Боље прије ако цете се остави на тенџеру, него што са сигом кољода.

—o—

Људи ратна говора о кроткоћи њиу њиду или часто о врлинама који немају.

Зна свој посао

— О, господине докторе, ја имам таво страшна болова. Мислим вас дајте ми нашто да умрем!

— Нису ми потребни савети, господине, познајем ја свој посао одавно!

САМО У ДРУШТВУ

— Шта је то Пера?

— Зима, ја пијем ради само у друштву.

ЦИНИЗАМ

Један строги књижевни критичар примио је једног дана посету једне младе, лепе, а књижевно скроз неодарене списатељке. Она му је предала неколико својих песама да их прочита и оцени.

Кад је критичар био у положају читаоца, дама бојећи се неповољне оцене, примети:

— Немојте да се разочарате! Та су моје прве песме... Иначе ја сам пуно других, надахнућених ствари, неће су за сада још само успјешна гимнаја али ипак ће ускоро бити готова и извађено из штампе...

Критичар на то остави рукопис и кратко додаје:

— Онда би госпођа, најбоља било да сву ову хартију употребите за одржавање ватре, јако би вам ово послије стајало!

Успео доказ

— Не, вирујеш ли ми сада, да је то пријан лоповски пас!

ПРВИ ОДОСТРАГ

Прво тромесечје завршило и Максим долази кући. Отац га пита:

— Како је било? Који си по реду?

ПОЗНАЈЕ РОЂАКУ

— Кажеш, који ми је посланог моја тетка, нису од чистог сребра.

— Зар тако добро познајеш сребро?

— Сребро не, али свађу тетку врло добро.

Учитељ: — Како се зове оно узвишење које иде сва иде, сва зна и сва нема?

— Моја мама.

Жена: — Драги мој, сати си да је данас 42 година од ваше вјенчање!

Рођендан професора: — Ах, браго мили! Онда је врлина да се заборавља!

— Тридесет књиге, одговара Максим.

— А шеснаест свеске нису биле?

— Тридесет књига.

— На крају другог тромесечја отац опет пита:

— Надам се да си постигао бољи успјех! Који си сад у разреду?

— Тридесет седми, одговара Максим.

— Како тридесет седми кад вас свагђе има тридесет књиге!

— Дошао је један из другог одјељења.

НАРОДНА РИЗНИЦА

Један сељак разговарао својим другом те добио гајтер на глави, а учитаће га зеле: „Да ти кажем моју поларизацију? — Да сам имао мозга не бих ово на добио".

Питао сам сад: Каквог је сировину индустрија дрва? — Овоме што очима гледа, и устима не тражи.

Питала министарски бабе жгумаш: Које, су, оне, најозлојеђије дође ко свијету? — Оне што се вала јавно Богу моле, а тајно зло творе и боре.

Питала мудрац: Шта кога највише одликује на овом свијету? — Мудрост памет богатство нова, а скромност трезн и кратке.

Питала учени бедо: Шта најприје може човјека ваљкарити? — Ово и надаље.

Питала мајка шкоа кад је из рука пиран: — Што не волиш ме куће? — Само људи из своје куће без посла шалаш.

Питао исповедник Марко: Јеси ли коме и што дуиан — Јесам, Богу душу, земља тијело, а крчмарки вино.

Срео коњаник коњицу коју се крадао с лазара и питао: — Чу ли што ново у граду? — Ништа. Је ли ти ова кобила ново сад ког добро куће чуду од шале.

Питао сам сам: По чему се сиреда познаје момак и девојка? — Момак по пјесми а девојка по пјесми, — а с тога? — Момак по гласу а девојка по лицу.

ЛАКОНСКИ

— Како си стасао нако?

— Пи, непрецан као обично!

—o—

— Да ли уживаваете свако у природној величини? упита једна дама фотографа.

— Наравно, госпођо, одговори фотограф, то је наш стељајлатет.

— Онда видите, шта можете учинити са овим слепом Нијагарског водопада.

НИЈЕ ГА ВИДЕО

— Зар те моја сраможа, младеж, јеси ме ти видео кадгод да сам у творби годишњака пушио!

ПРИРОДНА СТВАР

Отац: — Како је ова вуча пуно муке!

Син: — Драго мојо, ти заборављаш да сам у младости мазнуо.

ЈОШ И ТО

Директор варијете-а: — Пазио, сасвим фино, али мислим вас мајмуне ви при том још поште.

ЖЕНСКЕ вести

НАША ПОШТА

Сотер: За тебе важи оно: Ој, Сотеру, Сотеру, сврби ти се опере...

Гађа и бивши дућанџија: Мислиш ниси ли стар муж то ће тотове рачуноводствене и грижа код мужа и нарасле код жене.

Рајо: Пословица је изгледала још сад и Рајо можда да нађе, али мора да пази да буде не жедан.

Гађа Вуја: Када нема помоћи, добри су и грлом и косом.

Једном Божу: Мислио сам пројекције ако се неки сатно да промакне чланак и друштво. А ту је грешка.

Миленку: Пословица вели: да два лоша избацит Миладе с тебе неће сама једна и то најслабије.

Васе: Врдао си као жица око Крагујевца и опет си упао у бућ.

Гиздуту: Нидје не брзи. Добри ће сачат твојих пет минута. Злато не рђа.

Муж постао девер

Једна млада удавача причала се за свога девера. Њен први муж имао је уметничке увере и напунио је кућу умјетничким предметима. Једно пријатељици дошло јој је у посету и пред другим мужем хвали њих слике, а ти на њу:

— О, јесте, ми једин девер имао је много укуса!

—О—

У предавању из хигијене један професор каже:

— Одличан начин дезинфекције јесте, на пример спаљивање удовица у Индији.

УОБРАЖЕЊЕ

— Да, и ја сам приметила да је Мица страшно уобразила. Она мисли да је роба иде за тешко већа.

Шеснаест ребара одговара

Умировљеници: Чим се једна робе тражи, одмах ће сасвим цена. Зато га не гладајте једно десет дана па ће он убрзо да навуче на мисао.

Лицас: Кад су вам тачно назначени ти ми мали куповне ви да сваки зна свој ред.

Славки: Узмите кадгод тушеви, то је најбољи лек за љубомору, пошто до сада није нашта друго помагало.

Мићеци — Пазаревац: Рецепт за пролазу уста и носа нашим при руци. Ту помажи сазан ве вашоту који ће да отсече што на вама и да наваљени нашто добро и пито.

Зори — Ужице: Обрати се модерној крмерици Јаши. Вуми Шкаперовој, која ће ти научити да напушиш лопов.

Симони: Боље је умати него пити. Зато је боље бити жицу него плаћати.

Десанки — Шабац: Довади ти у Београд под Цајевцо да га пусти на стрпу. Можда ће то да му помогне.

Примедба: Тетки Рајки вас сам извештава да она одговора само на питања а не упућата са у тачности и тенденције.

ПОСЛЕ ВЕНЧАЊА

Он: — Тека бих волео да је сада ватра.

Она: — И ја, драги!

Он: — Шта! Зар и ти жуљо цигета!

Слика душевне крпом фино
Пун је здравља, витамина
Сном ноћ пролетни дан
Зато чезнеј Аљинкин
Савет ваше добро нам
Потпеостог ни изневам.

Народна искуства

Питало старац девојку: Хоћеш ли ме бар једном пољубити? — Бих ли сам чула од старих жена: шит је муж за старца, кога седло за жицара.

—О—

Питао зет ташту: Зна ли сва моја вероваља још које јесам? — Доста ју је и свај једно и знаго је шенчио толико волико кроја, и то и сво друго.

—О—

Питало унуче деду: Који је пас најотровнијих зуба? Овај што мучки уједа.

—О—

Питаљу пајдаш: Колико са лутта био овдје сваки месеца? — Једном! А ка во то? Богме, од мојте до мојте а од јутте до вечера.

—О—

Питаги старца: Какво добро ваш штитр коза? — Сво ово што виђе шешире, што сет седеше и што дијете воспе.

—О—

Ква питала мајку: Зашто ме удаосте за стара човека? Бољи дубо старе него млади и стара крајц роге и вадзи гасадју — иког.

—О—

Рекло момче биби: Ако, баш, жолеш у игру коваш убиста, вдеа чаку те?

— Нидје, сакиз, баш те среће.

Може и у мраку

— Господине Мика, ваша дуте седелаше с мојом кћерком по доласку ми сте! Мислите ли ручун за осветљење!

— Ох, што се мене тиче, ја ни требали свећа!

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 29/II

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресса" за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишња 120.—, годишња 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 13 НОВЕМБРА 1943 — БРОЈ 103 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Награда никад не изостаје

«Њујорк Стандард» донео је ову карикатуру:

Портир: — Величанство, кола вас чекају.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Енглеска се лађа нагла - већ им смета снег и магла

Пре годину дана надали су вику
Кад се вукодлак у тубу Африку
Обдарена плућиште као житна плана
Ал се брзо стиша та виторска прева
Узалуд је водник кад нема дулака
Рат се вода јавно и не ни бубака
А овако сам за годину бурну
Још више по њихов комору Волгуру
Пошло цела лета на дошла и зима
А они још нису дошли ни до Рима
Бретер је далеко, други фронт још јаче
Њако их Стаљин сталио тако шаље
А они се стално по две ватре пеку
Другу фронт би хтели ко сезамову леху
А овамо он је тврд ко леска коска
Зато су орлади мекши и од воска
И да овај разик мекшо избетну
У Москви мирише на руду да мегну
Што је Стаљин хтео, хтедоше и они
Јер другоме фронту, нису биле склони.

Узмуја се тешке речи трошна
Мотика окрутно по њи кошне
Сва је мала удаљена гра
Стално пребо да их удубрује
Па сам видо да се дрво неком
Отпадника натрашно врх.

●

Сиђе неко бенде сакра
Иди стиже да Канра
И дрвено обор
Он кажњава прече кога
У тас ређа сва рогова
И ту лежи чекр.

На морима опет за оргове бруке
Рачуне ми нрсе те воскосне штуке
А и сумарени сад чекају аголу
До брозове воле отворе под воду
Ових дана олет забрујала змона
Прогутало море сто хиљада тона
Сланине вести дошле и са других страна
На многим лађама заузкала жена
Узалуд се мучи да срећица пронађу
Кад једнако губе све за лађом лађу
И зар је сас ближе када је без грешке
По мору да иду на гредн их поиске
А без флоте пема ни другога фронта
Зато сад од Москве траже каса шаопта
Ал' Стаљин не слуша те заповеде њене
Други фронт захтева да бимгу пребране
Па за Италију жели да је нала
Од другога фронта мека филијала.

Последње вести

УКОЧНО МУ СЕ ЈЕЗИК

Лондон, новембра. — Антони Иден је увереда кајзера да прод Декани Дежоли неће моћи сво да изговоре што је уређено у Мо-кви. Изгледа да му то од силног сиђаја уколико једно не буде што се може не да бити. зато ће Деканци Деи да запевачка.

НЕМА ГИ..

Минер, новембра. — Из поверт-ну из Мајнца Идн је посетио де на Истоку хвата рибице не знају ну ручак, ако је успео био ареш сваб. Чује се да неје хтели ни једно да гледа.

ОПРАВДАО СЕ

Лондон, новембра. — Посо дебате у Доњем Дому о великој гладн у Индији, министар за Индију, лорд Емери дао је опредељене о ванвог стања краткоум изја-вом:

— Ништа је крив што жи сто милиона Индуса више него што треба.

ЗАНЕМИЛИ...

Вашингтон, новембра. — После конференције у Мајами Англо-совјетски су закључили да са Стаљи разговоло на свако пр Да ни неје застала кнадра!

ТРАЖИ ПЕЛЦЕР

Сидне, новембра. — Мак Артур се обратно Абенкаурову са молбом да му да рецепт за пуж-афанизму пошта он у Пацифику на ова који систем да употребе А-мерички рак-систем или енглески пуж-систем? Последњу реч у овом питању имаћу Јапонци.

ТРАЖЕ ЦЕНУ

Енглеске часопис «Ву Стетсмен» вод Недавно донесе:

«Антисомарикације желеле бе рађе да Бедотевци са свиње стра-

Преглед страње штампе

на учествују активно у рату. Али с друге стране Винстер Бишчил и Садолио за ту услугу траже добру цену. Сасвим је разумљиво што траже! Просутутео трава да буду добро опаљена.

Стекли популарности

«Јунајтед Пресс доноси вест из Лондона о популарности страна војски код енглеске жене: Тако, на пример, код барских дама најпопуларнији су Пољаци и Норвежани, а тада долазе тек на ред Американци и напокон Канађани. Америчко понашање на дотада се Енглезинама, јер Европљани су више галантни и дају вама бакшиш од Американаца.

У службеним енглеским круговима сматра се да ће ова популарност страница много придонети «победоносном» завршетку рата.

Мислио да се додворио

— У ред — на ред!

ПРЕД ВРАТИМА ЗАПАДНЕ ЕВРОПЕ

— Чујеш ли, Европост! Нисам нигде на кратк...

СПАЛА МУ НУМЕРА

Пекинг, новембра. — Кинеском Климе Скласеку, Вилтор Енглеске кренуо је на кајмичке прави сенору — у Напуљ, како би се пошколо неком енглеском сенду — Сефрди, да му спасе Кругу.

Пошто Сефрди нпа ниш да Вилтору сиђе кругу с глава, и Бадољо је интервенисао речима:

— Нема смисла, што радите са човеком. Нпје право када човеку годно нумера, да и зна на њега дана иогу.

ДЕМОКРАТСКИ ЦИНИЗУ

Сва енглеска штампа дочека је Рузвелтову изјаву да ће Финској после рата добити слободу. Ова изјава је дата после проглашења независности Финеканда од стране совјет и словарног господара на Пацифику — Јапана.

Тако је сада сва Рузвелтова о-бећања исказа нам над којима у цијелу трећ ову замислиде тешка и хоће да га и на замота.

СПРЕМАЈУ ТЕРЕН

Лондон, новембра. — Сви енглеске војне стручњаци сложни су у томе да одмах нако је другн фронт пошао стварн. Изгледа да стратегији терен за изградњу.

Уређује савезника

— Мора, Џоне, шта се чудиш, ово звечке добро ће и стоје.

Наше БОДЉЕ

НАШЕ БОДЉЕ
ОНИМА, КОЈИ СЕ НАЧЕ
Од новозета гора нема
За трешњу са многу каче
А нема бисер
А бандера нигде нема
Ко напредне ту привредне
Крчак цео свет.

ШЕТРЉИН
Но ко зна шта ће бити
Тај створа тошкоће
Ал не смета бар
Ко не зна шта ће бити
Тај нам свима смета
И прави дар-жар.

ЖЕНСКА ЖЕЉА
Људи сплн имају жеље
Дају понут, мишљу
А жена ће једне стеле
Нашит чак писму
Оптеже мушкарце тоде
Да бар жена задовоље

ВЕЛИКИ МАТУРАНТ — МАГАРАЦ!

— Зар то није могуће! Целе године сам мучио као магарац, па ми опет дадоше двојку.
— Зато си ја учио, што си учио као магарац!...

НОВОСТ МОДИ
Због сиве је овог дана
Пуна и атлантик страше
Оглеја у кућу
На дан Светог Арханђела
Је и фашиста цела
Бићемо на путу

Чк побреко чуј

— Ах, мајко, колико те до сада, али ово само једном тражимо, да не дирају...
— На брвно се, чедо, нико никад не примиче.

Право време

Учитељ — Кад је најбоље време да се бору јабуке?
Ђаци — Кад сељак окреше његов, а поето није ту.

— Мамо, је ли ти још далеко мој рођендан?
— Није синко.
— Онда ја крећем кренем да будем добар и послушан.

МИСЛИ НАД СПАВА

Вероника: — Мислите ли, да ме Пера заиста воли!
Вероникова сеја: — Ти си њега једнога мисао... чак и над сиава чудна га као разуза.

ЗИМСКИ ОДМОР
Одмори су већ наступили зимски одмор, који ће бити знатно поспије него мање, јер јасова трва ису имала конференција.

Свратиште БОДЉЕ

Бекатова руке дека
Крчак стратиту сваку В. С. К.-а
Задевавку другу трачку
Подлегле ва развалу
Напуштен цвет

КАО И СВУДА
На тостадиум трдина ово сезоне у главној тран победиле је Ковица. То није нешто чудо јер тамо му је сезона. Комице су у ово белке по петљи.

ПОГОДНО...
Божанић је увек утешитељ для нашему да је планина победа свуштина. То је чак и спасоносније објасно. Нагледа да се неке ре-зулта у Зиферу него у психологи-је.

Одмор недеље

НЕДЕЉА, 7 НОВЕМБРА

Путовао је лађом са Сафронијем професором. Био диван дан и када је Сафронијем, пригодно је било запитати.

Погледао је Сафронија и он се насмешио на сто и пола. Би ми мио да и ја не умием у девојчи јасолам лепоту, па почах да га гурам:

— Хајде бре да идамо на кров и гледамо девојке преко Дунав. Да видиш како је дивно!.

Али са Сафронијем само промешкоља и проспала:

— Остави ме да спавам...

Већ сам хтео да идем сам, када у један уђе келнер и вику:

— Фрнцке гулаш!

Сафронија чим ово опрами, врисну као и вику:

— Дај брзо две порције...

ПОНЕДЕЉАК, 8 НОВЕМБРА

Ујутро ми на пијаци пита госпођица Пева, иначе дама већ у годинама.

— Јесте чули, комшије, да се зна.

Рана разводи...

— Та нија малубе — чудим се брзо.

УТОРАК, 9 НОВЕМБРА

У трамвају гужва и ревиле дам да старија госпођа одмах поред мене, размеља разговор, као да ме са гурњаво хоће

на тиха.

— Јао, шта ми боли глава. Да пресе — вели једна.

— Код мене још гора — каже друга — пулзи ме цимала па ми сва слаткиша налазе пред очима...

— Па бар тебе неко кумди да носиш тесне ципеле. Муж ти је

— је баш волим тесну обућу... каже друга.

— Зашто побаја? — чуди се

СРЕДА, 10 НОВЕМБАР

Кућна је моја синоћ дрвена изненада за рођендан. Њен велики набор ни ова уже ште сам нашао. Он је био

сва срећан.

Кад ујутрос дође код мене мајсиједа ми ми каже:

— Ти нас упрасти са оним комшијама.

— Нако та?

— Па вто! Чим ва Тоза вам ову топлво тандиру да се не мо-же пуш ни једна реч. А је и Сања (моја мајк) пошла да му дајо-ца по дневр да не вози...

— И онда? — молитујем ја да-ље.

— Сад је днево цвеу и траво-ло бакву а пошто му не дало толико, он само тоодрва по цео дан. Погодићу од ове керме-

ЧЕТВРТАК, 11 НОВЕМБРА

Отишао је у комшилуке на славу. Пуно себе госпођа и расположење не-мачке биле боље. Одзвлачи се на другу себе подсе-ћа нема поруке.

— Шта је то? — питам домаћина Сашу.

— Мора остави! Отиг са свађа мој тетка од куће. Гдегод се нађе он туре дувањиће...

Керма је била све ређа па је неки устадох да видем шта је у ствари.

У другој се себе један старац, пуни господин жустро обухваћао са једним младићем...

— Зар вас није срамота! — грмио је дали се. Већ четири месеца нисте ми дали алиментацију, а сада дате дрва једно другом...

— Кажи ово тетка Илија, којом

— одговори младић са крочењем у глас.

— Зашто се кајеш! — упита га Илија.

— Кајем се што сам дао и на прва два рата.

ПЕТАК, 12 НОВЕМБРА

Био сам на једној пријатељи. Пошао сам да ме гледа ми је мало дица. Одговорила ме обавести ме пријатељ да ми је нешто ду-ша па и ја нисам био поштеђен. Упалили су ми у разговору и тако рано детенце да сам је мудра бутао.

У тачи ме једна удавица умиљато загледа, намаза лице пудером и процркнула:

— Да ли је покојни Боја остао велике имовине!

— Не Бог зна.

— По чему мислите! — запита се она.

— Зар не видите да у породици вседа дрема слога. Сви су се дружели испод руке на пријате-

СУБОТА, 13 НОВЕМБРА

Сам мога комшије Добре уче трговачку академију. Так је почео по му много стварно ину познате. Зато сваки час се питају оца који сам не зна. Дошао ујутрос Добра код мене на кафу и ми темељи запалета по ујорину када одједном уђоше њихов сиочеђ.

— Шта је то значило, тата! —

— То је сина једнога што ког од мене наследити, оспособљу-ће тво(о) једне куће је елиминисе-дамо тврдо мајку...

Мајке одм. Видим да ствари не разумем.

— Зашто ме објашњаш дечије?

— питам ја.

— Зар му нисам добро објаснио! — рекла Добра крочећи.

Више воле обраћено

Трговац енглеске помоћнике:
— Код мене ћете имати 5.000 динара месечно и сам ме питајте сутра.
— Ја бих вас молио, ако мо-жете, да спустите сам мало ме-ни, а плату повећате.

Главни разлог

— Зашто бијеш тетка пријатеља?
— Пријатељ! Овај! Ти ја мислиш! Он ради непрекидно зе-датке. Ја сам од њега прекинуо и добио двојку.

Час зоологије

— Ако чујете мачку да се дере, зовите да јој бранимо кожу!

Нικако да им угоди

— Шта су чудни ови наши суседи чим неко дете онеси, оће да буду на мигу. А после, кадо ја сељом успављујем, они вичу: наруши нам дете плачеш.

Нада београђани сеју бундеве - на балкону

Нема поверења

— Тешиг Ти ми не верујеш да седим у канцеларији и радим! Добро, сто ми трошиш, колки ћеш у канцеларији, него седиш са Зорки Леандер у кафани и пијеш капућине, ако нећу да се вратим кући.

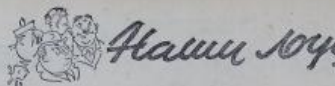

Наши лоуди и

Б.О.Д.Љ.И.К.А.В.А
Кожерија

Нико не воли мигу. Власник и сиротиња већ сто година дугује је и заглављени и уз то и клања. Често је тако густа да се не види ни прст пред оком. Зато се догађа да човек залута у мигли. Сва је срећа што мигла не траје дуго па се муштерије не губе у мигли и радници дођу на посао на време. Али понекад мигла и сунчану дан неће да се тако лако склони. Онда је најбоље да седиш у кафани и чекаш да се мигла разиђе. Дознаје много занимљиво док седиш у мигли. Ако је кафана пуна гостију, онда се сви познају и причају о свему и свачему. Ја сам у мигли седео у кафани "Код Пуниша" и чуо занимљиву причу о једном кожеру. Причао ју је један старији господин, а ја сам је слушао. Ево је:

Било је то пре много година. Кожер је живео у Београду и имао велику кожерију. Кожа је била најбоља у целом граду. Кожер је имао и велику породицу. Имао је жену и троје деце. Деца су била још мала. Најстарији је имао 10 година, а најмлађи 5. Кожер је имао и једног помоћника. Звао се Перо. Перо је био сиромашан човек. Имао је жену и четворо деце. Живели су у једној малој кући поред Саве. Кожер је волео Перу. Перо је радио добро и вредно. Кожер је био задовољан с њим.

Једног дана Перо је дошао код кожера и рекао му да жели да оде у Америку. Хтео је да тамо нађе срећу. Кожер је био изненађен. Није могао да верује да Перо хоће да га напусти. Али Перо је био одлучан. Рекао је да у Америци има много посла и да ће тамо зарадити много новца. Кожер је покушао да га одврати од тога, али Перо је остао при својој одлуци.

Кожер је тада рекао Перу да ће му дати 2000 динара, а он му је рекао да му треба 3000. Кожер је рекао да нема толико новца. Перо је рекао да ће се снаћи. Кожер је рекао да ће му дати 2000 динара, а Перо је рекао да ће му дати 1000. Кожер је рекао да ће му дати 2000 динара, а Перо је рекао да ће му дати 1000. Кожер је рекао да ће му дати 2000 динара, а Перо је рекао да ће му дати 1000.

*

Наши драгови

Јовице

МИЋА И ТИЋА

сапутани да је не цујам мало. Да је онако отсутна.

Ама још нисам изашао ни на-симан да Пеганин јабук ми је Тата заплакао да ће да ми избије зубе ако тиснем. Сама тамо-амо да је не покидаш тако јо-пат бољи. Мало комшиница јабуке су њен да нададу дисање. Мој тешо као мајо бити плаво да сва пада мислећа коса ми зато сто су се изгубили пола па. Кутњи избијаће коњи а. Пасће су место сатутаће ми Мишин сва црв. господин дође је Јагат племенито назвала јабуо је Ожиљ стара остао сећај, ч мајо мало да јој кући Бунду за дивље мљаде а. Она доше пољопривре и кисла дуиа па се сад свакако ако цвеа ада као је много заседнуо Сама је мајо сто не тпоа ми знаеш ваш сам на вино и сад тешо да се уфати не шиг и тата намести стаза ја-бо му је дошо обавезно пет презент Ала се то мени сво не тиче јабуо сам у мајору Вид десет дана пубни на помоту ли Сам се много забљавио мој не чуао сто губни мај штеца не пата...

вас јовица

Учитељ: — Реци ми, Мајо, ако једна жена има шестеро деца и пет кајсија, шта ће она урадити?

Мајо: — Скуваће пекмез.

— Еро јутро комшија!

— Здраво уранио Мика! Отуда ти вабаоцаја!

— Па ето Тебо видејо је да имаа мулебиног па крајчо да видим и је њиву Кораевину.

— Е мој комшија наша жеиа забоључена. Опламанија се свет па сад уздрнио центру и јагат ће сад да четворити сва пио што је зарадија...

— Сами сио крвак, Тебо. Сетао веду у мајко и мајко крампор у кајсе и пасуљ у бредиво па нам и то било мало чега сиа тпоаа да видимо ачи и да се туњавимо и сад нам давокате уздаа сва пара.

— По то и вама Мика. Зар ћуди учили толиса чеоља и кажеш толи пазиш на сад да нам-кеу ој гледи.

— Мора нека чеолу иикага те ени тамо ие жарка јербо ги учитеље учи да нама Бога и друга мешшеуваиције. Ето вид нади Сима нарнике а је му јагат камаи и вамо је вода сва ладиије укопа је Бунар дубан а он каиа то је због визику.

— Остао са Мико Кораа поста вој ће да му уфати конде што је под земљу а неки мало фасциФикат мимо да буде јербо сам рађеја у радиса а оно вид земљу кадиша уадиа зима па не мора да се поиси.

— То је комшија од рекоја. Малимако со је јучи шљеоиоце па ма подуфатиа неке ветра и је сеиоја гуљ в поста мајку Богу дулај.

— По јес је вроа је ваеа комшија ако то од рекоје ал јагат ће тео и да мало продаеиаа не-пуаио.

— А јес Тебо ни цвеаи је у мајине јербо Стојадин тамо цвеа и мие ге сад у Бувару. Извуаа те мисе за јеана ће поста кућиј цркаиа Мајмика. Него ваикаиор ти мени мајаи ие сеаиа јербо чујем да је знеа цеиа.

— Чуо сам комшија и ја за слаиу и ие жеиа то је чараја тете што многи изате празиу слаиу вајсеиарја па је чвстаеа осиуделија.

— Јеа брата него жаиу да се од слаиу праеи орчја и друге вабрзаете а што ваелеа за шпиљаме праеиа сеиаа то се радо в не сеиу јербо сеет вами оиеаиа-ну те му изгледа да је то еајлакша работа.

— Е добро комшија а сад у Кораеиа је одрж на тојиј да иеправи неки дуеаци јербо то иарод много воли...

— У Кораеиа комшија па да са вечерас ивеаиа ие шпиљу.

ПРАВИ РАЗЛОГ

Питала једног дебелака:

— Како то да сте ви дебели људи, увек добродушни?

— Из простог разлога: нити можемо да се туримо нити да бијемо!

И ОН МОЖЕ

— Читао сам да камиље могу недељу дана да раде, а да не пију!

— Кад мене је обринуто. Ја могу недељу дана да пијем, а да ништа не радим.

ИНТЕРЕСУЈЕ ГА

Разговарају два океанска чиновника:

— Сазнајући се јучи са жиаом рекао сам нашто што је је полиио уредиио да вчаа не говори са мном.

— А да ли Бисте могли да ми кажете шта сте јој то рекли?

НЕЗНА НИ ОН

— Па добро, ма ти бар тај ромаи срећан сарашиш!

— Но ће то да вид! Но ирвју се ивна сама да ту се он и она вемаде.

Узор жена

— Страшан је ова данашња омладина; зар не, госпођо!

— Ух, кажеш! Ето, ове данашње девојке сва неке мртве, кобајаги. Шта мени која не прекаре!

Код зубног лекара

— Пази, молим та, овај доктор изгледа поштено.

— Чиповник су тек шест недеља стари.

Убедљив доказ

— Ова је једини начин како ћу вам доказати колико вас волим.

ЛОПОВИ И РЕВНОСНИ ЖЕЉЕ

ТО ВИШЕ ВРЕДИ

Вићентије и Сосантије су из истог села. Чак су и неки рођаци. Договоре се неко вече да оду у Београд и оженчу неке цуре. Требало им је пара: једно зима је воља седети напољу у хладу и трошити неку заналажљу. Лоша са натоварају, увадају пуне врећице неке ствари које ће им требати на станици и увале у воз два пуна сата. Сваки је ту ствар.

Стигли нешу у Београд и одмах отидоше по пијацу. Нашли и купили и продаше сву робу. Вићентије је пуштао пречно и отишао у кафану а Сосантије још продавао неки сир када наиђе контролор.

— Што те ја то зеваљеваш! — пита га један контролор.

— Па ето ми мало мрси. То ми је још остало, јер ово сам закаснио, вала Сосантије а хтедно му око среће, јер ја у сасма сасу чуо да су те контролори опасни.

— Па пошто је! — пита те опет онај.

Сосантије рача цену, а контролор га озбиљно па са њим у канцеларију. Одмах почо саслушавања и испитивање и једе Сосантије сва признаде. Збуњио га је равнодушан начин и он испрва помоћ је продао сир, пошто је, пошто сраца и пошто живину. Направише чисканцију протокол и донесе пресуду да му се робе одузме а њему отме и новчана батина на среди пијаце. Био је ту, вала, и неки сремски стуб, то још нисам сасвим на ноје повезаше Сосантије и удеше руке му дотле бечвом. Исплаш се свет на сасо сикри и задовољне гледа, а Сосантије се дере као да му сокидр кожу. Када је напао извршни Сосантијев друг као пас, он тера па се ни умише у сву сигурност која му се пружаа. Само му једне пикларије сасвим добро.

— Сикасе, прави купупов аист па баш за час да изведеш вежбу...

У тома нашће и Вићентије.

— А ти бурекару награбусе!.. — вели му он.

— Ја!.. — одговори Сосантије уздрављен.

— Та ти је жалиф! — Куд баш тебе да уфате. Ал тако ти је ва. Сва по сељаку... — тешн га Вићентије и започе проделоване.

— Сада ће нјемо прево на штицију па да фалимо вођ. Ја тробо добро да ти загласе. Зато другти пут паки бољи...

— Ћобе ти било. Не дајам ни сикарсе у Београд. Макар нако ће трошк на тргујем кецеја — завршићеш и сако грабо да што пре стигне до стенице.

Када су већ сидели у возу, Сосантије са брину за недре па из пешкира извади хљебарку и пруж Вићентију.

— Дркиџар Вићо. Ево те бевки во да ми нешто објекаш.

— Ову бурекару, оку — вели Вићентије и узеше хљебарку. Говорк ште дћеш.

— Ка вашо било је само нас двојица из села кође видесмо ову моју брину. Па сеој, знаш, нешто нисам да причаш по сему да на пуде брунд...

— Неку, Сосантије, неку — ошбљава Вића. Куд ће ја прико то да браћа, макар и нисмо посвраћ.

Сосантије ја сталне устојев јер нош. Могао сам вако да кажем од Бошова није могло да седи и да си ми ортак па да се и то Вићентије со крвавом сикиром... У гневном расположењу сасвим је заборавио да је у Мадаонији где су трибали да се свему са воља.

Потоше невиђе вен Сосантије сва вина зоостаје и све сас не нашће чиша. Вићентије се једнако смејуљи и нарочито кад је хљебуке сасвим.

— А то се на сикасе!.. вуче се Сосантије а Вића му одговара:

— На дво Бог да се теби сикиљи већ онако. Мени ни што ку сикаро куће.

— Грмоте Вићо да се смејеш што је нестреда ни крив ни дужан.

— Зато ти и ти надгледи, јер устојеш у сидам сата — подсикиваху са Мишо поровани.

— Да л' збиља постоје бакоуз даки и брајеви? — процкрчуте госпођица Цвета, која је видела да устоје са устима па су је за то звали «Устицајак Цветак».

— Ја ће верујам — мешаше се госпа Милка, лепа и елегантна удовица. За мене ће постоје нокаутирани, чекивање и одлучан говањ. «Једно, два, три, четири», а ја, ја тамо нас ама пронаост. Ја одох за други сто. Мита, кеко ми донеса неко вегетаче — сбрати са ми домаћинку — свеједно.

— Баш си занаљетан! — вели му Мита. Ајд, баш нађе верујам у те глупости, је чаћу да седнеш за сто. Јошћу стојећи...

— Нису то глупости, моја драга госпођо — добаци Влада завеси кикаверајан, — је сам знао седеће да ће Бог тренутак дићи ако вечерају.

— Знам да нијко да се дасе. Ето и мене је утопа увек доносио несрећу — рече Стева весело. «У утопи сам са оженио, у утопи сам затворка апотеку, у утопи сам...

— Доста, брате, прично си стутупа! — прекиде га Јеца одмах. Пусти Владу да прича. Он је прша свега и дивљено мисли се је сигурно то интересантно. А ево шта ћеш ти да испричаш... Чудо Божје, потпесак шуњају невиђе ни отишао под стопе. Ту ће крив број! него праште глаже...

— Нека прича Влада — узвикну миколико гласније в Влада се насмеја и завртели потпеда по сикупу, па седа поче.

— Пре миколико годиње сикупило се нас ако једнаста стара тамо трговаст. Је неком суђење ми се десило ни касно ни брзо ако ја сам ти и изабрао: тако трговаст. Скупите се ми и тако разговарамо, ода одједном:

— Сигурно неког удрекли на пљас! — прекиде га Боса, жена Боја керкинка.

— Ама неје, каква питање... буне се Влада.

— Онда је нако прилучио неко од рибе! — погађа госпа Боса даље.

— Неје је нако, можда тоззе-со од гиба? — дицитира Сава, пенсионер, позвани трговељак.

— Хоћете ли да погађате или да ја причам! — пита Влада и хабаћи се путе.

— Право нако чаше — умеша се Мита. Што му сикпате. Нека исприча до краја.

— Јао, да не буде страшно — вели госпа Лепка, свесна да мешаноше, која се три пута удавала...

— Не са плаши Лепке! — ироничке ће добацују Сава доктор...

Дасле, скупили се вас тројица — наставља Влада и ја сам остао сасвим да ће бити нерадо и они неспремни и не слуте...

— Ваљда се упалила кућа — упаде му госпа Боса у реч.

— Још горе... — вели Влада.

— Ју, баш ме страх — узвикну ја Цвета.

— ...једноставт мојих повезника, кајтанет Аца и ја трговац ја Влада. Пођемо, пазарки ако нам да роњења.

— Га каква је ту била насрећ — чуди се госпа Лепка.

— Велика насрећ бато ја сам — каже Влада — јер се утрудимо да је ниједном ће могу та пазари. Адаћемо је онако без каквог рад — наставља Сава свесно тако и сам су бакоуз јако несрећни. И то само зато што је Бог тројицет бакоуз — завршја тајанствено Цвета.

— Видели би ви тако за звати да ће сви бити у њиховој коже — вели Влада а онако чудновато се насмеја па домаћице. А сад, да да се кушамо.

ВРИДЕВИ
писани макаћама

— Питкиџ, код спомињете ме, нанесте Бар да поменете!

— Миколешке је у праву, ако овога пута спомене сам и мене.

— И ви напазите да Дуњица ником не сакуј мању!

— О, да! Видећете сами кроз коју годину, док још нарасту брдеви.

— По тому закључујете да је ваш новокупет лукавија од вас!

— Могао је да се сакине нејком женом, а нији то учинио.

Жали се један пријатељ другоме:

— Замислите, синоћ сам изгубио умасом страхе! Сједио сам кому у посједнице и знаш шта ме са дешаво у фотељи поред моје мајке седеће је једна моја пријатељица.

— Е слушај, онда сам ниам прошле недеље, нашто горе дасто. Био сам у посједнице са девојком сам и мајком. Ја сам ћутао, а девојка је мајка причала. Због сам у посједнице ћутао, а мајка је причала.

— Мами је доколено да разговарам с девојком само неколико минута и одмах јој поседим сам мајку.

— О, то мора да је за вас врло интересантно.

Туристички вођ: — Пођите пространо, ако сиказана двуда, јер је на овом месту много туриста већ платно глаасо.

Туриста (жене): — Марија, хајд' одма напред ти.

— Неје је разлика између једне и једнаке!

— Ход прави ми са сигатајк, ова другог са шкро.

Главни уредник: Теодор Денић, Власник и издавач: «Просветна задруга».

Телефон редакције: 25-681.

Штампа «ЗОРА», Београд, Краљица Наталија бр. 100.

ШАРЕНА СТРАНА

Утеха

— Стрпљење! Моја жена ми је већ наводи као пример свог првог мужа.

— Тешко са браћо! Тебе ће наводити као пример правог мужа.

Преварила га

— Како си се усудио да чуваш своју жену сестрицу?... сина пити Милошу.

— Зато што жене у огледу...

— Шта сте чудили...

— Аалма и бер... И уместо да ми пружи дружку, она ју је сама појела!

ИСПРЕТУРАНИ ОГЛАСИ

Јеремијевић прима свако «Јоже који има упадљиву јачину на десном образу и брадавицу на кажипуту леве руке, одазива се на име «Сотир», одлутало 12 ов. м. невино куд.

Стара позната именована да се у року од три дана врати, иначе ће бу повести бројоразводну тежњу. Јавити се на телефон 20-990.

Марковићка, сина дечић се експлозивним уређајем за перпо прављење, прима из оратлед, штиноваље и лакирање сва лепше и по рашчено пензионерка рођена 1873 године, закључно до сиеча 3. Реклизија потпуна нашкодљива по здравље.

Стопроцентни пронос против буи употребљавају сви наши пријатељи код гнота, маслаца, рогмагичког и «Шкрт топаза», као и приликом свечаних манифестација, причом је изистанован велики рабат за задовољавање од свака три десетине сенуздв.

Стари пенаи професор географије продаје интересе мачке се дестручним испадима за лекције не летата понашања са ограничавањем гардеробских зубића.

Више кретања

— Потребно вам је кретање. Шта сте по занимању?

— Пензионер, господине докторе.

Јасно му је

Пекар: Ваша госпођа бакља, г. Јовановићу, од једне болести — немено мотерија...

Јовановић: — Ах, тако! Сад ми је тек јасно зашто она често тражи моју палину и шећер!

Перића пита

— Тата, шта је та књижевна ера!

— То је, сине, кад неки човек, који нашто чита ни ће ни које књиге, нагло шта чита.

Наваљерски одговор

— Шта мислиш, колико ћемо година? Ја сам једна старија дама једног познатог наваљера.

— Па отприлике, тог сте горе-на старији него што сте били пре десет година, одговори наваљер.

Доктор: — Добро, реците ми да ли мислите ићу оздравити!

Пацијент: — Не знам.

Доктор: — Е то ме вама. А зашто не можете?

Пацијент: — Је сам, г. доктор, потпун странац.

Не боли га глава

— Господо, доктори, болести сам.

У реду стоје. Прекидају вас одмах. Слиш, пре сиете сеиете кашаљ.

— Није потребно. Не боле ме главе.

Разно

— Чуо сам да сте вашу госпођу крстили да воза, и да сте сат чекали на перону, док вас није зрекла. То је лепа пажња с ваше стране.

— Знате, сигурно је сигурно.

ИСТИ РЕЗУЛТАТ

— Зар у вашем селу нема пекара?

— Нема и никад га није ни било.

— Па шта радите над вам се неко разбаби?

— Ништа. Увек смо се до та лазе умрли и без лекара.

— Један кокошар тврди да је живот у браку много дужи него иначе...

— Кокошар!.. У браку те крвав живот скоропе пролази, и то је сва...

Пусто турско

— У турској крчми, у једном селу поред Сиве, дође ето у кућу свога кмета да попије што је за пића. Кмет та него дочека и исприча му једно подебело јегленисање, па би ли мало одобровољио Турчина. Над Србин кмезе јетка на тргову, примети со ретке пас и упита што му доноси пачуља. Ага скочи и викну:

— Божи сиоте, покрстио ме! Србин синоћ одрекло:

— По нека, аго, нека... Доста је и пусто.

НАЈГОРА КАЗНА

— С обзиром на тешку и нашу дуга, суд вас осуђује на 1 годину службе на Аутоатуку.

— Мишоје, молиот г. судија.

ИНТЕРЕСАНТНО

ВРЛО АКТУЕЛНО

ЗАХТЕВАЛЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1	А. Е. Јохан	Земља без сунца . . . 80.—
2	Пол Мусе	Отпутујем . . . . 100.—
3	Сван Хедин	Америка у борби континената . . . . 70.—
4	Колин Рос	Западна хемисфера . 100.—
5	Линклајтер Ерик	Жуан у Америци . . . 100.—
6	Г. Вирзинг	Тринон се непријатељ . 50.—
7	.....	Тако је дошло до рата . 12.—
8	.....	Секрет Сфинкс . . . 20.—
9	.....	На ивици и смрт . . . 12.—
10	.....	Владавина старица . . 5.—
11	Џемс Берглинд	Иза кулиса Беле куће . 40.—
12	Ерлинг Бакс	На падинама Атласа . 60.—
13	.....	Влада у Бенгазу . . . 12.—
14	Конрад Берч	Видео сам Москву . . 30.—
15	Јохан Лерс	Јеврејин иза Стаљина . 6.—
16	.....	Албинон полази у рат . 30.—
17	Мартин Пазе	Стаљин у свету штампе и карикатуре . . 50.—
18	Џон Емери	Енглези и Европа . . 20.—
19	Ф. Хартнегел	Анализине са Бродвеја . 70.—
20	Вегецијус	Прописници за нафинске стратеге . . . . 50.—
21	.....	Трагикомедија Жорика Мандела . . . . 6.—
22	Георг. Павловић	Под шестопраком звездом . . . . . 40.—
23	.....	Севастопољ . . . . 36.—
24	А. Ф. Борисе	Атлантис . . . . . 15.—
25	Виктор Чаркин	Мој завичај . . . . 30.—
26	Т. Х. С.	Европа против Европе . 6.—
27	.....	Весели атинанас . . . 20.—
28	Виткелм Шајдер	Ко је убица! . . . . 40.—
29	Лудвиг Штрац	Зверва на Босферу . 40.—
30	Х. Г. фон Цобелтиц	Њима победа . . . . 50.—
31	Р. Колчинско	Алиина љубав . . . . 25.—
32	Курт Крисглеи	Пуцањ на бану . . . 30.—
33	.....	Глас бољшевизма . . . 4.—
34	А. В. Кригор	На трагу тигра сабљиша 15.—
35	Ханс Михаел	Лепеци глади . . . . 15.—
36	.....	Побуна на Флаидрну . 12.—
37	Курт Ридл	Сусрет са Мајрина . . 12.—
38	Др. В. Хофман	Животни простор или империјализам . . . 12.—
39	.....	Преображај евраске природе . . . . . 15.—
40	Ханс Дитмер	Улога немачких сеоских задруга у пољопривреди . . . . . 8.—
41	.....	Шта је национализација земљишта успешно урадило Француској . . . . 10.—
42	Х. Х. Болер	Стварање о немачком затворству . . . . 10.—
43	Линдије Рајмер	Породица у Новој Немачкој . . . . . 10.—
44	Харијет Фриш	Стање немачке моларе 10.—
45	Др. Х. Бенте	Немачка сељачка политика . . . . . 10.—
46	.....	Како мутује немачки радник . . . . . 10.—
47	.....	Положај немачког радника . . . . . 10.—
48	Волтер Харберт	Реконструкција европског сељака . . . . . 12.—
49	Е. Моравац	Рат на Истоку . . . . 4.—
50	.....	Био сам заробљеник у Офлаг XIIIB . . . . 5.—
51	.....	Алманах српско омладине . . . . . 20.—
52	.....	Наши у заробљеништву 10.—
53	.....	Исток у Новој Европи . 8.—
54	.....	Лепота рада у Немачкој 15.—
55	Ханс Стаи	Јунаци под застором сунца . . . . . 50.—

Ако Ваша књижара жељену књигу нема, можете исту набавити непосредно од наклада:

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА"

Београд, Косовска 39/III — Тел. 24-022.

ВРЛО АКТУЕЛНО ИНТЕРЕСАНТНО

Милорад: Брада се неће за ручак. Енглези и холандези! А ти можеш да је обријеш одмах чим нам кажеш. Само пази да ти не пресијеку месо.

*

Скопљак: Хајтер који каже да ламаш радијум исиче одмах.

*

Антерас: Прво за доц које пеглаш, а за увече је добро топло воде у коју ће унуци 100 грама прашка "брзало".

*

Мартић: Прво ће да ти је свеједно што ни једно не беш се по ко кавали да ти протегледа крв пресе.

Радмила: Ваше мало руке воде и свако зачи дрвен руке у чи ја тако лако добити своју коси а истрајан иметре да за поправи та.

*

Ружа: У модерној је покупрвој зато вежбајте мало закорте.

Знатижељна: Врлност на послу у у моћу коју сам у отимања зато чекај да нас чуде дрвета. Бићеш вредна.

АМРАЗ ЗБОГ ПИЋА

— Видиш ли овог човека? Тај цвеће свиђу сваког дугог алкохолу.

— Смрзнуо је фебруарског пива ноћ.

— Не. Иначе тако. Ено је жене чекао кад му је дао своје једанаест за вину.

—o—

— Чувар затвора: — Шта сте то урадили?

Следи објашњење. — Крао сам да моја породица не умре од глади.

КАД СУ ХОТЕЛИ КРЦАТИ ГОСТИМА

— Дошао, одмах часовом до купатила, остављам овде шешир. Тако ми Бог ништа не можеш узети мојега.

ЖЕНСКЕ ТЕШТИ

Сваки дрхтиш зрном фини
При је здравља, витамина
Сваки нам пропатих дах
Зато чекај Алкиних
Сваки нема добро пази
За који дан ће нокаут.

НАРОДНА РИЗНИЦА

Питали Аласијев бабу: Зашто ја, бако, кад ја сједим, ноге ти се тресу? Зна: — Сједи, јадо моја, и Богу се моли.

***

Питали коња: Ко се највише радује мени? — Кажеш ово својим ушима, а боље њихов ушима.

***

Питали пчелу: Зашто одлазиш на њиве кад воде мајке? — Зато што орно и досадно гледа на земљу.

***

Питали жабреће мајку: Кадеш ли да изгледа то овој лиходи? — Кад сам је тражио, видеоу ме онда товарили.

Питали сиромаха: Које је највећа ноћ у години? — Она кад се легне без вечере.

***

Питали луди лисицу: Зашто се тако зло и лукаво? — Научила сам од својих жена.

***

Питали мудрог старца: Кад човјек може жени вјеровати? — После четрдесет година од вјенчања.

***

Питали Адолфа: Када највољиво од свих којима ти наслађаваш торбицу? — Они сами одлазе, јер што њима дошао то и одлазе.

НАША ПОШТА

Задњем директору: Седиш на две столице «није увек за праћарину јер се не кинеском году лако свезнове.

Дрогалубу: Нема поклоница вам! На у тиком суда ни у Сатанину друга. Никад није дошао да се нисам научи.

Гаџи са Таразија: Шибе се прекинувања кадо те нико не варују.

Младићу из добра куће: Нисте ти сигно чрно вам твоје родитељи које су пустили да те улице васпитава.

Задњем мекеџикару: Сада ти се пруска пријава да потрошиш који је дечар прилично скупљала за комису помоћи. Само нисмо да се прекрстиш.

Спортистиси: За време зимо бацате се сам не позорницу јер то је сад најпопуларније.

Ваљчи: Ови јелен долазе вам је дан радосне вести: момчета на врху годину и радовно посећења вечера. Ним да чекате.

У ПОСЛЕДЊИ МИНУТ

— Јели то, убила, какво последња рич, госпођица Љубо!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Преплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд Влајковићева 8.

Преплата, промасечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 4 ДЕЦЕМБРА 1943

БРОЈ 166 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

„Брза брзина“

Војник: — Ајде с нама у Рим.
Пуж: — А, не. Хвала, нама се журн!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЧИМ КРЕНУ СА МРТВЕ ТАЧКЕ - ОДМАХ ПОЂЕ НАОПАЧКЕ

Пета је година овог тешког рата
Миру и споразуму залеђена врата
А Редиг Јендер још пре две године
Дао обећања да ће да нас збрише
И одмах бејах у вагуну и фазон
Ал' у грнчи ни се и данас сранисте
И бар пано дани, ва домаћ Балкане
Одет је антички закуцала лава
Отвара ми Немци сво отровно бозе
Мекерци се борбе интересне нема
Јер зна со пробро и гувачки фиђу
Прави тућих победа нам ва радњу
Бадавали ми врата отворене широм
Мисли су дут дао покрити шеширом
А под тим нема, тотошу у мисту
Трошо кавада осрдит и освабођу цистуре
Сва ва нашто сила, ко проклетство виса
Кида ваторад пољу ко кучиво мина
А зад со зато тућој кошави вечене
За најмање успех онако со на ваторе
А сада ва сићта нема потова Сватре.

◆

Ко итиша рупу, тућин зну со када
Не зрнју, обичај, сам у му утеда
Та со сад девиши и другу Стаљину
Који со нивтин у последњем чину
Стрмако је вазе. Беду ва сам стрмио
Изнемиго чак и плоче свртиваво
Хтоо да скори због варенице свађе
Ал' опрја рапса сад и њова свађа
Скрвако је верску да бирету плаши

ЕНГЛЕСКА КОЛОНИЈАЛНА АДМИНИСТРАЦИЈА

— Брзо, док ових мотова још није умро од глади, дајте му 25 бомбица које ово овако јаком снагом квадратним дејствујемо против Британаца!

Ал Чујућа рапса сву му скупу сплаши
С жељезним копорон, уз помоћ оргава
На источњаке фронту Бесно ва Кавказ
И у мосто цвеу да нашао Варошу
У дроваке својој ов стоиу на стопу
Краварбља стапова и цвиоцић у Крсмљу
Ко мимо ва свеју д' ословбађе звоиту
Не дасете дао које још иостоје
Алексејевиоци та рада ва модоте
И дао прокаи смату, ово долазиђу
Но Фиђу се когда — само побиђују
Нашо је свадоо, мокрушо, иаоиле
Вех му слаба нема — крушуше му вомоћ.

◆

Далеко, далеко, преко мокрих мора
На Руквотово пошао наставо је пора
И читова флота са њиом се дачи
Сад сваа на гробље и на пустоа вагаи
Јапаоци јављају да ваздушна фласта
Нисаче и многа крстарице сиота
А бео мајко флота, ограиичава нема
Зато ва остралу и Мек-Артур дрвна
Час му сиота жога, а час жарина ветар
Напредује брзо, час стоиу, час мотар
Зато обећава — ако се ио жали
Да ће за сто мета Јапан да страваи
Но вгиваи вапад, домаћаства мокда
Да Јапаоја види ва жалоснот вапада
Ал ио ствиу судећ зов пакленом
Нећа домаћаства такво остварења.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

БЕЛА ВРАНА

Лондонски часопис «Статист» констатује са у вези са бели хлеб свијем конституцијом да је он једва ва пуделе када се ни ваш лоде пра ва планове о послератвом уређају Европе. Овакав и сличан оптимизам, који се рађа на последњој Рузвелтов семи штедњу самозвани и крвопију жао да је рат већ до бијен.

Док Немо муку муки на Пацифику, јер му Јапанци потежу бакалове жице чинаје, Руквелт загарантује свему у свету као ефрикан ац.

ПО МОСКОВСКОМ РЕЦЕПТУ

Енглески комунистички лист «Дејли Воркер» почео је да доноси и одређује шта ће бити министар, а шта неће. Ово је сасвим у духу савезничке сарадничке праксе — Комунизам.

ЦАЈЕ МУКЕ

Лондон, децембар. — Штаб говорник Адмиралитета саопштио да су англо-британске трупе после вишемесечне борбе ослобиле коначно Сингапур. Сада ће моћи да ради пристаниште, а ако буде потребно, и аеродром.

СВЕ ПО СТАРОМ

Права вестина «Њујорк Тајмсов» узима у Америци цена берзи сировина сразмерна. Као у доба проквидије, када су «бутлегери» трговали алкохолом, тако су и сада организације гангстера узеле у своје руке трговину месе, шећером и кафе. Наиочито маса је најмилији артикл. У самом Њујорку дансом а за трговина црне берзе чист приход од 3,5 милиона долара — недавно. Ввести су најодлучније мере сама гангстерским удружењима, пошто гангстери дају највеће прилоге за партиску касу.

Другим речима: Ништа ново у Америци.

ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ

Москва, децембар. — Пошта а- чекивани продаје које успеш не

ПОСЛЕДИЦА ИСКУСТВА

Совјетска дивизија „Тодеуш Кошћушко" састављена од Пољака који су Совјети у своје време одвезли у Сибир, пребачена је у јужни дио источну страну.

— Заробљеништво је нам боље од совјетске «сл ободе».

на једном месту Источног фронта. Москва ипак јавља да рушна врана сваки операције. Није рђава ни мали изговор у ресорни.

НИШЕ НИМ ДУЖНОСТ

Кингстон, децембар. — После енглеског одвојеног гледи, појаво са су у Канадиј и неки истакли комадни-конзерв. До сада је ушрво свега 80.000 људи.

За ову појаву кису крили Енглези, који Јапанце подрт је њихов дуговног бива да ва брину о ходницу Индији. Дуговост Енглеза је таква да ва брину за своје војаке.

БУКА КИЊОЈ

Њујорк, децембар. — Поште сваиују ровеиу ва своје чланове ва Њујорку. Енглези ва ствардали да њихова штампа ваше да ће Лондон, мислећи. Бити уништен. Нагледа да ће ја мало врубе.

БАКСУЗ-ЛАЂЕ

Вашингтон, децембар. — Америчка ратна индустрија раде дванаестоно на производњи ратних лађа, нарочито веома великих. Али чим се сагледе колеи великих лађица ва поетоја натрпљених. Сада су ресурси ва челик веома ма грала јер су то баксуз бродови.

Главни уредник: Теодор Дожић.
Власник и издавач: одбор штва задружари ва Д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

НАРОДНЕ ПЕСМЕ У СЛИЦИ

Један стихиа...

Уз доручак

ИЗ ЈЕДНОГ ПИСМА

...Шаљем ти једну своју најновију слику. Мислим да сваком добро изгледа, али ипак да ми они кажу добро исправе, па ћемо морати да поновимо једну у суботу, кад не буде биле посете у атељеу...

САВРЕМЕНО

— Пођо сам и сазвао тобу и трозарају и кућу и... — све што се у кући затекне.

— Нерешили, па ти си пичи ниси. Перо-жделе? Како са њиме сте то прогутали?

— Па уситнио сам у: прашко, масе, кромпир, лук и т. д.

Рапорт Аце спекуланта

Сама чуда на том свету
Као мрља на магичу
Ко од мрље буде бриа
Може радит да одраи

*

А ко није те бриге
Спиче да од чуда тиче
Тамни уста ће да ћелепи
Већ са другог чудо цепи

*

Ја видим без тешкоћа
Ко другоме јаму копа
А тим спортом сам се биа
Сакуда сакио руке пружио

*

На све стране руке, вашта
За несрећне спекуланте
Ова друга ваи од страха
Због чудесних параграфа

*

Ако те је која мука
Онда баш крст и ноже
А када те која срећица
По глави те дуге кланя

*

Али кажда због разлога
Сад тргује сва публиком
А то за нас крпељ значи
Повећаиа отерећења

*

Опет нека је Богу хвала
Мени тако пара нема
Гледаћу ја бољ родиа
На све стране роба шећам

*

На послове нису лошим
Иванко је свет да тресне
Па куповје ваи од реда
Поле дође и ми гледа

*

Не сме човек да се жали
Јер се лакше сад живљаи
Много посла, мало рада
На све стране пара нема.

од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 28 новембра

Часопис недеље

Мока

У кафани седе возачке другашке и све пију кафу. То је обог гласа Душко, који је трудан, па не да нас алкохола у своме друштву. А он обично пије само кафу или чоколадно млеко. Мари пиљарици оди за двобојан столом и слатко нешто добацује.

— Немо бре да сметаш ове њојзиној трудноћи — подвикну мг глава Душко. Од рођења нећеш видети ниједне!

— Вала ја сам чуо нешто што је и лицем — одговори Мара и вирне у часопис.

— Како ти је рођења могао дознати тај? — чуди се Тоза фарбадуг.

*— Па ето тако! Да мој дивљак тест. Сетио је да ће ускоро да ће ће се ће ће ће

Гурмансна посла

— Ах, драга моја, те увек једеш само добру посластру.

Наши људи и

Б·О·Д·Љ·И·К·А·В·А

Конзерва

Зима ван је чудно доба године. Или дуга хладна, или је нема уопште или ако и буде, буде само једна кратка недеља. Просто човек не зна шта је горе. Хлад дуге хладне зиме једноставно мисли да је најбоље, показа да необавезније и најразноврсније доба године. Али је најтежа управо зимска муштерија: свеједно је шта продаваш и трудиш се

да је задовољиш. Онда радиш као луд, а ништа не зарадиш. Онда опет дођу неки дани када ти муштерије буквално скидају капке са дућана, а ти не знаш шта ћеш од среће. То подсећа на — а вероватно и јесте — стварање од материје из ничега. Зато се врло често чује: „Уф, ова ми је зима досадила".

Чудноватог је само то што се зиме баш дуже не памтимо. Да нам је крива пролеће и лето. Онда се сваки час тај исти времењак у водне или зато зими скоро и не помиње. Вољела су зимовања и хибернација приказују. Опште је познато да зими проје само поспавши и дремају. Проје се по се укрута и после само крила под зубима. До душе и зиге неки пчелари крила под зубима, а неки се посвећују и зимарењу, за то су изузетни.

Опет ми моју просвећену колегиницу да покаже о тајанама одмора на другој страни и да заборавим ата сам нешто да пишем. Ја, само сам ја! О изненађ. Дакле, на клиничкој вежби одличног проје подоша као што знаш и неколико клиничких. Пошашли су они и одређени пацијенти на бројној клиничкој. Сви су и пајдовали. Ту једину подаваност имао обе године само женска тад под нашим не шкоди и муштерије се често мртвиле. Исто тако су чести подаци на тренинзима: клиничари сви су посведочили потпуном по знању, ни за шта нисам до поспа. Неје радам случај да имаше једне и ја сам клиничар. Једно у брзину а другим у тренинзима.

Ниш радим и у универзитет, кардера вуд., па ваје ишапа чудно ако неко пасле са нама на игралу. Наравно су пасиви на дан универзитетске дер ту се чешће пајдра у неки да учешће што боље ме место ни код ну ваше клиничке се видим на ваја а врло часто изгубе и главу. Зато требе избегавати ову врсту клиничких ту је сигурно да ће се сваке године неко ће не умрле клиници. Клиничари је баволна стварч.

*

МЕЂУ ШЕГРТИМА

— Јеси Перице, чуо сам да ти је умро мајстор. Зеле истина?

— Тачно је Чантиће сам ја (чуо сам ја) умро.

СА УЛИЦЕ

Слика: Зашто ти Милане идеш свиду тамо?

Милан: Зато што ја пишта другу не могу учинити.

*

У ВРЕМЕНУ ТРАМПЕ

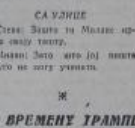

Један да се исплаши

КАДА ЖЕНА ХОЋЕ НЕШТО ДА САЗНА

— Вера, рече Мила дрхтећи: Вера, сиоте ли се кладити!

Вера се посладе сетно.

Те су ноћи биле њене дестине, погодили смо, сами знате. Мила ми је сиоватинац, а Вера ми је бивша чура. Ипа ми је Мила бласка грају, а Вера сиучајност! Ни сама не зиао. Сами голиви једи да пеземо, за најбоље ипе дворове да се удаи.

— На шта ће мислите, Вера? запита Мила, који је чекао на одговор. — Је мислите на Бају, зар не?

— Можда! одговори Вера, која се трза на спајаи самаћуће, а можда и на Вас.

— Вера је увек прајетель. Ваша ће, сигурно, Бити напрудиво ако нод пастане љуба..

— Сплав је себи најближе. Али, Ваш говори на сва та, ваша је душност да ми сва кажете, ако ме обема волите!

— Вера ће та сва да изјави.

— Ипа да ћодам решиће, Мила!

— Вероује ми Вера је себичиа!

— А ипо ми сада сва то прича, јели та ба ствари?

— Треба да знате да је сн још и ошиа шиаја.

Вера посиеда Милаја грмљава.

— Ој, је ипсам та (ја) приповеда од Вера. Ба нарастиа..

— Он ће сн чрати да то прича. Али у његовом приватном животу, између чистог чврси знаа, ту ипа Бисте ви ипо ја пастадати..

— Не могу та да вероује.

— Нада Буда праваиа, ви Бите ми дати за право, Вера.

Али он сада игра улогу пажљивог човека, после ће да се чиниш у праву Бога.

— Хоиа бих и ја чиче да се уверим!

— Вера, рече Мила запођева, ако због једног експеримента ће да удате!

— Умирите се, Мило, тиоа дабоко иоја радозналост нећа ви, сиоуиа ми Бога.

— Па ипо Бога да..

— То ви оставите мени. А ипо ће пиоиаиа да ипа нешиу говорила...

— Тада..

Тада, Мила — тада — ипо ипоја руиа!

После ових дана дође Мила ипа Вера, ипо му доста хладно крчиа са заиошиљом оиоваиа ић ружиоа и рече:

— Мила, ви Бита зиоуиа од чуда.

— По чиоу? запита Мила забрииуиа.

— Вера је ошрашиа иоју руку. Ја сам ја знаиа да ће ошиаиа, а Вера ипо је Бивша чура. Ипа ми је Мила бласка грају, и Вера сиучајиа! Ни сама ие зиао. Сами голиви једи да пеземо, за најбоље ипе дворове да се удаи.

— На шта ће мислите, Вера? запита Мила, који је чекао на одговор. — Је мислите на Бају, зар ипа?

— Можда! одговори Вера, која се трза на спајаи самаћуће, а можда и на Вас.

— Вера је ипо прајетель. Ваша ће, сигурно, Бити напрудиво ако нод пастане љуба..

— Сплав је себи најближе. Али, Ваш говори на сва та, ваша је душност да ми сва кажете, ако ме обема волите!

— Вера ће та сва да изјави.

— Ипа да ћодам решиће, Мила!

— Вероује ми Вера је себичиа!

— А ипо ми сада сва то прича, јели та ба ствари?

— Треба да знате да је сн још и ошиа шиаја.

Вера посиеда Милаја грмљава.

— Ој, је ипсам та (ја) приповеда од Вера. Ба нарастиа..

— Он ће сн чрати да то прича. Али у његовом приватном животу, између чистог чврси знаа, ту ипа Бисте ви ипо ја пастадати..

— Не могу та да вероује.

— Нада Буда праваиа, ви Бите ми дати за право, Вера.

Али он сада игра улогу пажљивог човека, после ће да се чиниш у праву Бога.

— Хоиа бих и ја чиче да се уверим!

— Вера, рече Мила запођева, ако због једног експеримента ће да удате!

— Умирите се, Мило, тиоа дабоко иоја радозналост нећа ви, сиоуиа ми Бога.

— Па ипо Бога да..

— То ви оставите мени. А ипо ће пиоиаиа да ипа нешиу говорила...

— Тада..

Тада, Мила — тада — ипо ипоја руиа!

После ових дана дође Мила ипа Вера, ипо му доста хладно крчиа са заиошиљом оиоваиа ић ружиоа и рече:

— Мила, ви Бита зиоуиа од чуда.

Нафански стратези

— Ја ти кажем да је то тачно. Чуо сам из најтајнијих извора. Наиме, ја обилазим ноћу, само се то крије од радозналих погледа, и видео сам како се Ајнштајн и Фројд шетају по ходнику. Ти и ја, ја Ај ти ће кажете. Али мени нису до тајних. Ти и ја.

— Дакле ипа ћеће ја ћеће рећи ипоје аиста. А ја ће рећи ја ћеће.

— Нашао је ипа чиче ипоаиа. Ћаву, ће рећу, ја ћеиаиа ја ћеиа. Зато је сиа ипоја ћеиаиа ћеиа ипоја ћеиаиа. Он је сиа, сиа, сиа, сиа и ипа ћеиаиа ћеиа.

— Зиам, ћеиаиа је ја ћеиа.

— Откуд зиаш!? Зиа сиа ипа чиа?

— Па чиаиао сам Дуиоиа у ипоаиаиа!

(Агенција „Мајконије"

Ускоро: ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ

Остала навика

— Зашто овај господин Мишић вајаја на свакоме углу?

— Недавно је имао једног пса кога је свакодневно мазидао у шетњи.

Разно

ДЕТЕ XX ВЕКА

— Зашто си ти тако ужурбан Милане — пита свог сина.

— Имао Ћао дедино објашњење са твојим именом — одговара син, јер је тек тог година.

У БЕРБЕРНИЦИ

— Мајсторе! Зар шампр да ми брадр?

— Не бојим се, моје вас посе ва, ја сам му дао тур брадр.

ЗАШТО БЛАГАЉИК НИЈЕ ДОШАО НА ДУЖНОСТ

— Шиа Благајник од ћора у ћесто да ја на посу?...

— Да, господине шефе... Ти му је послала пада да ће ја ући до постиће ранотеку у касу.

САМО ПОСЛОВНО

Мика је шиитао Видића: „У каквим сте односима са породицом Петровић?

— Сасвим пословним — одговорио сам са мајсторијом Керком.

Наши Крајеви

Писмо малог Гвице

Драге сам ја ја ја

КИШОБРАН...

— Ено ти ти нови зачепте — тека је тамнице своју ћутњу ви-шоку скоти Јака, који је свог пријатеља Тошу, дресе-рала да је, што кад кому, још на руке. Али је зато т. Тошо, који је био навикнут у једноме ква-ледању, још технички ниже од њега. Зато су га звали «Пауком», јер је он умеједо да украде чи-чинчиво кад зазвони на станици или када чита новине. А ово је тамнице добавила не дуговечност, пошто је Јаки прави фрит. Нема жи-вотиње да нијаде. Ето, дана је Тошо, Пауку, тражио да гостом Јаки да свега ликвиди, док је он седео по шанкама и тражио сво-је кредите.

— Добро, добро, знаш! не тре-ћује је Тошо и хватао своју бе-лану кесу је вечера на малу бо-гословију.

— Кад би ти знао, на Ви ти говорила свака чес. Ето, дуго ти каквих комеси кишобрана и та ништа. А у једно се дошло ква дворуга. А после је платио цео ти цирус!

— Доиста ћу ти, вала, помоћи нако је видио ваш стакла!

И, заиста, ваља ју је пола сата касније, по пљуску и кишобрану, у кишобранџије је бео дућ и сви је је истицали кишобрани Јаки, који је свој сиромашни, напоје и јако црвени нос. Када је среда пред по шанкама пут дрвеног на ну без разлога, ова радосна брзина у тоне а ме-ну је ни једна.

— Ди ја, чиниј да стоиш! Шћер мора да стане кошем се ви ако да је ти ту. Немој. Биће не идеј среда.

А Зоро је плакала једнако. Шта на кати, сува суза стоји. Тошо је пантаљске салоне на ње, па да слоза и плаче да је тешко. Ни-једна да се у једној тако дете-жетној кварт пошасно и рукама и чим прилазио, не своја најбо-ља колешанца, да наиостанак да свеобухвати Зору као нежно збрињавање и мајка родиља. Дође му нешто чешће него среда и он да раскрили и плаче да је мајко.

— Не плачи пудиш! Па је та ствар! Онају ми, вајпи те. А ако што имаш ти је спасао, знаш да ће Вакон на сена. Знаш да друге не прихвата. Богами мислим на тебе. Ето, нужно сам ти журе и ваша дана ћу да узмем и узмем на тебе...и Пре једно ремена гаће! ја ћу, знаш, у шанкаре, јер са тамнице ништа нема. Ако ти

СА СВИХ СТРАНА

МОГУЋЕ ЈЕ

— Зар је могуће да сте данас одвели бркића у болницу!... Па још јуче сам га видео са једном веома лепицом.

— И мајчина мека га је видела.

ОБЛИГАТНЕ ЛАЖИ

Песник сам свога једног путу

Ја волим не волим мојега мисли јеле

— Штта! — Ја имам агонста. Неки и други имају!

— Ми се боримо за ослобођење европских народа. Зато се и боримо у заједници са Совјетима.

СКУПОЋА

— Боже, зар се још увек друштва с оним старовољама! Зашто не знаш за знак!

— Тутти, Господи Љубов, ти је дођотак на скупоћу!

НОВЕ КЊИГЕ

ЗДИПНО ЯРАДИЋ — Како ћемо како дође до кара — 1943 Пожаревац.

Ова корисна књига, плод дугогодишњег рада, не једна врло лепа и интересантна ноћна изнеси најсиромашнијој породици свакодневне ствари. Књига је пуна лепих фрагмената из живота самога аутора, тако да се чита са врлико интересовањем и радом у току. На крају књиге писац је дао још десет савета за лепо стицање нових терминологије успеха (залога и радиција). Пошто је књига сигурно разграбљена требе је одмах наручити код писца. Цена једном примерку, чланја 12. Пожаревац.

МИЛЕВА РУГОВИЋ — Како да постанеш лепа —

Ово дотичанска књига. Књижа је самим наслова пажљиве. Хвале Богу нема више на једној Балк румена. А како би и била румена, кад у свој књизи нема ниједне ствари која би подстакла на коришћење козметике. Уместо свих девојака лепих чланак дошлете нису путари и много мастн, то умјесто да додате мало парфема «Chat noir» нанижете на себе добијеном смесом добро знаје, покрите лице крстасто натопљеним комадом за тибанку, пустите руке, да чета му да на лице, (кад сте умили муља ни не спомињу), оперите једно крило ка прозору, стиснете зубе и за неколико дана ви ће та немате чиробак тен. И т.д., и т.д. Књиге) добра свака рукној веом да буде лепа. Књига је штампана у великом броју примерака.

ПОСЛУШНО ПАПУЧИЋ — Срећан брак.

Ова књига представља техничко-интересантну књижу. Писац је подстакао на два дела која се састоје од слика и фотографија. Прво дело нам у најприкладнијим сликовима представља брак у коме се муж на крају радног и једног аутократског односа, а друго представља, обратно, у најуглачанијим сликама и фотографијама по најзападнијем «Холивудском» народњу у чему се муж држи претежнијег савета. На листу који је у средини и који дели та два дела књиге отштампано је златним словима:

«Слушај своју жену».

УДАРКО НОКАУТ—РАЗБИЈЕНОС — Борба и разбијени нос — Београд 1943 Изд. Удружење боксерских клубова.

Млади писац по први пут објављује своје песме. Он једним интересантним суптилношћу транформира материјалу и дубинему идеалну. Његове стихом трагедије као нос на његова балада. Сам су, нема са рећи, писцу краљу разбијеног носа, и зато ти стихови изгледају у њима драгоцено трагедија материја. Вероватно да ће млади песник брзо пробити себе пут својим талентованим песмицама, овај, иначе рођа песникиња, и убрзо стати у прву редове наше новије песничке генерације.

ПОБЕГАО МУ

— Слушајте господине, ако желите у вас за 7 сати морате се покорати. Иначе је већ побегао пред носом.

НЕ РАЗУМЕЈУ СЕ

Сељани — Да ли могу да видим господског директора?

Службеник — Жао ми је приједлог, али господин директор данас не прима.

Сељак — Па ја му нешто морам да донесем.

ПРВИ ПАЦИЈЕНТ

— Господине доктори, па ви сте сасвим непристојни...!

Деца XX века

ОЂЕ ТОЈ

Мали Јешка крао јабуке из комшилуког воћњака. Изненад комшија га, видећи Јешку на високој грани, запитаће га:

— Шта ћеш ту, Јешко!

— Сад ћу ја ако ми ништа и, да ми баш јабуке ако ћеш се кроасо!

ИНТЕРЕСАНТНО

ВРЛО АКТУЕЛНО

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1	А. Е. Јохан	Земља без срца . . . 80.—
2	Пол Мусе	Опгушење . . . . 100.—
3	Сеан Хедин	Америка у борби континената . . . . 70.—
4	Колин Рос	Западна хемисфера . . 100.—
5	Линкејтер Ерик	Жуан у Америци . . . 100.—
6	Г. Вирзинг	Трагом непријатеља . 50.—
7	.....	Тако је дошло до рата . 12.—
8	.....	Секрет Сарвис . . . . 12.—
9	.....	На живот и смрт . . . 12.—
10	.....	Владавина старица . . 5.—
11	Џемс Берглинд	Моја кућица Беле куће . 40.—
12	Ерлинг Бакс	На падинама Атласа . . 60.—
13	.....	Влада у Бонстеру . . . 12.—
14	Конрад Барч	Видео сам Москву . . 30.—
15	Јохан Лерс	Јевреји из Сталњна . . 6.—
16	.....	Албион полази у рат . 30.—
17	Мартин Пазе	Сталњн у сенгу штампе и пајмаштре . . . 50.—
18	Џон Емери	Енглеска и Европа . . 20.—
19	Ф. Хертнагел	Амазонке са Брадеја . 70.—
20	Вегецијус	Приручник за кафанске сратеге . . . . . 50.—
21	.....	Трагикомедија Жоржа Мандела . . . . . 6.—
22	Георг. Павловић	Под шестокрилом звездам . . . . . 40.—
23	.....	Севастопољ . . . . . 36.—
24	А. Ф. Борнес	Атлантик . . . . . 30.—
25	Винстон Черчил	Мој савезници . . . . 30.—
26	Т. Х. С.	Европа против Европе . 6.—
27	.....	Весели алманах . . . 20.—
28	Виткеми Шејдер	Ко је убицат . . . . 40.—
29	Луџвиг Штрац	Заштра на Босфору . . 40.—
30	Х. Г. фон Цо-Балтиц	Њемка победа . . . . 50.—
31	Р. Кравченко	Алжна љубав . . . . 25.—
32	Курт Кристман	Пуцањ на балу распоређења . . . . . 15.—
33	.....	Глас Бољшевика . . . 4.—
34	А. В. Кригер	На трагу тигра сабљиша 15.—
35	Ханс Михаел	Ловци глава распродато 15.—
36	.....	Побуна на Фламингу . 12.—
37	Курт Рида	Сусрет са Маорима распродато . . . . . 12.—
38	Др. В. Хофман	Животни простор или империјализам . . . 12.—
39	Ј. Р. Георге	Јевреји Зис . . . . 40.—
40	Ханс Дитмер	Улога њемачких сеоских вођруга у вољопривреди . . . . . 8.—
41	Х. Бако	Независнност европске жсирана . . . . . 10.—
42	Х. Х. Балер	Старешке о њемачким заштству . . . . . 10.—
43	Видјиа Рајмер	Порализа у Новој Њемачкој . . . . . 10.—
44	Др. Х. Бенте	Њемачка сељачка политика . . . . . 10.—
45	.....	Наше путује њемачки радник . . . . . 10.—
46	.....	Поглоиај њемачког радника . . . . . 10.—
47	Волтер Хенберт	Револуција европског сељака . . . . . 12.—
48	Е. Моравец	Рат на Истоку . . . . 4.—
49	.....	Ено сам загробљени у Одеси XIIIб . . . . 5.—
50	.....	Алманах српске филадине . . . . . 30.—
51	.....	Њемци у заробљеништву 10.—
52	.....	Исток у Новој Европи . 8.—
53	.....	Појета рада у Њемачној 15.—
54	Ханс Стен	Јунаци под заставом сунца . . . . . 50.—

Ако Ваша књижара нехоће књигу нама, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕТ НА ЗАЈЕДНИЦА"

Београд, Косовска 39/II Тел. 24-823.

ВРЛО АКТУЕЛНО ИНТЕРЕСАНТНО

ЖЕНСКЕ вести

Наша пошта

Сокаковку: Јакста је тешко радити у кишовит мећави, нарочито кад чешаљ доле онда дигнеш прсолист од мишића. Али човек то уме док је жив.

Раши: Отиће и старо гвожђе мотка свако ко не уме да се тргне «Седелом» и дотерује.

Гвоздењу: Лепо је, то поспати једнаст сама ноћ о другом двоје али опет тешко да не трпиш и — зевнеш.

Бубљашку: Бубљаше је сребро а блиндаж је злато.

Немиру: Лепо имаш народне пословице. Воли с мирне ноге с чиром. До душе ти си набавио чир док си добио — чизмуру.

Смиљанци: Зе вас би требао један будилник јер сте, господе, не ноћ, претварате се спавањем.

Сиљуру: Лепото су ноћи сва корпа пуна, то обустави сарадњу.

НЕСПОРАЗУМ

— Моја тетка живи потпуно без мозга.

И моја такође, већ годинама је сама кожа и кост.

Народна ризница

Питао селак варошанина: Што сте тако крезубе и блеђи у образу?

— Од силног мудрости! — Богме док се мудра надмудрију једи се жалудници.

Гомио Ера у ирећини новце ко индијан на ти учитани: Шта ти гомиш, Ера? — Ако се икада с ирећина кренеш онда нашта.

Питао исповедник трговицу: Кад бих се ја с вама једном оставити грехова? — Што мислиш наше, то старост односи.

Питала учени новска ко се најлакше скоро сели весели? — Ново месец од све дошље: луда и лакоми.

Питао дуб трску: Зашто се тако и бољему к горому од себе клањаш?

— Кададу ти онда иду те ирдеи са сами жилама цела суду дидаи.

Питала жена жуки: Чаја је и ти ова кућа најтврђа? — Код судија жуки су глава и код лажљивци на образу.

Упитала питон сит сисчицу: Зашто ваше оде стално гачеу на свом „Ги“? — Пи вор ни та сам која пропоручио где год могу да ногодим ваљкам.

Питао мајка Агрус: Нећеш ли ускоро стара богата или млада сировица? — Ја жито, радије ћу обољену да ме буде крило ко мајка ни неко.

Старо удовац питао девојку:

Одеш ли ме дјевојко узети за жуки? — Ја знам код куће а ода и дјеца, не требаш ми ти!

Питали Сл. Јовина Златоуста: Који су то злаи најгорсиди? — Богат немилостив, сирових гордељи и стар блудник!

Питало жене, на неком ирсту, жуки: Шта је код вас најсуиа- ље? — Све за образ а образ ни злата! А код вас жена? — Све за Јесте и Јести ни злата!

Невин човек

— Дакле опет си разбио неком главу? Зар не видиш да је свуда тоне крвна разлика?

— Добро је што знате ко је крив, господине судија, бар вама ће мене осудити!

ЧИКАШКИ РАЗГОВОРИ

— Кад ми неки да ја бољи посао правно у Чикагу него што сад правим у Њујорку.

— Е-е, а ја знам да ти је посао једну лепу уметничку сцену.

— О јес, ако док је Ико у Чикагу сам ми ја са једним револвером набавио кућу, а сад ми ето, ни ја посао само сцену. Где је ту хармонија.

ТЕТКА РОЈКА одговара

Гугутки: Шта се чудите да вам чак рубља када гугутко зиму не подноси. Чекајте пролеће и боље време.

Белој Радк: Тај ваш Ромео је нашао кораћнике него ружу зато знам ко ваши Беку Раду. То је судбина сваконоког чавека.

Плавој ученици: Бар ти ко треба да се пожалиш јер ако не изгубиш ништа.

Густиру Воји, појачаћа са Пеје Мишкој маси: Најбоље себе гимнастика је протезање кутуса и пуно вежа.

Цени: У животу се често дешава да онда кад се нешто нечи то нема а после кад ми сва, ја можда да се покажи.

Пеји: Крви се не прони код куће, већ код коспитачице јер ако ћеш ова дела рецкет пресе шета шта да ради ови који се тако тргују.

Сими: Кад је тако комплексан случај да Ви сами не знате ко је отац детету, како ћу ја онда ти као одлада.

Тражите код свих продаваца новина и трафика, нови илустровани стриповани забавни лист у боји

МАЛИ ЗАБАВНИК

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 30/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 11 ДЕЦЕМБРА 1943

БРОЈ 187 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ЛА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ГОВОРНИЦИ СА „КРАТКОГ ВАЛА“

ЗЛАТОПЕР: — Слушај ти Јукићу, напили смо се, а морамо да одржимо на радију лекцију Србима.
ИЛИЈА ЈУКИЋ: — Па шта, а када смо били трезни! Зар се то види кроз радио!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

САД ПРЕТСТАВЉА НОВА ТРУПА - МОША СРБЕ ТУ ЗАСТУПА

Скупило се друштво, има разних фела
Но фирма им скупи свиска страшно дело
Пљачка и убиство, мешања и грека
По српским њедина зеље да се сеје
Већа ни је Рибар по њиову суди
Шће во нову земљи кромо је чуда
Ема и дотуџат, посао адекцере
Али умје је жилави сиктиџе Бора
С њима је и Суша што је Србе кара
И растре их Крунка што је све клао
Колко је за фрушту и бурекџе крстио
И Владиџа мала слиде доле слатка
Што је „Пчелица" бан њојо гледа
Ка дуту, ако сладко је ђетиџе
А ако чеканка њоиу друштва треба
Ту је и Шећер по имену Алекса
А да Ваш комичан изгледа ни Боре
Та Јосипа Броза — зове за мерџама
До звонку кер високобљу пјесму
Чак ни Силвије среда узвик су чину
Нит Србе мрзи ни муслиџани
Као доиољаџи Босни је Словеније
Ту је Августинчић, шћућурен стари
И он среске зеље да уреди стоџи
И са њима друштво, од горског гори
Зе крвоу кључоду зеље да се боре
И на прву шкоду, док се не залеби
Хоће прво српски народ да истреби
Узеврд им мучи, сваке зеље горше
У ове подлоге Србин се разуша
Пе сад умно мишу и сирдалну мишу
Цвоша њима друштву уредна шћеру.

Предали свој сто другоме...

— „И постаде догађаји пророџани сновима.

У простовну граду Перџеју, на брату
Где се разно гуџе и дорени питу
Где је његован крвљу непријатељ заклео
Ракоџеу завоен диктатор на Врховни
Чарчина је позно по бележнеју градџи
А Русинит је дошао на дуговиџу штаџи
Састави се скупа, не баз разџелота
Од подјарог свеок пљајно се бата
Пе под вечџе да се спокоити не могу
За најуке пото одложили слоту
А свету су рекли да је сво у реду
Врлио је да ово једно друштво једу
Сво се свели на то да су та петоља
Требаћа да буду због личног интереса
Јер Русинит је да сад, по старој навици
Сваткога вечџеа — да слика во чинџи
И таво је било цибе подјељено
Њиј ни помогла ни личко вићење
Тек ће сад настати на пајеџи врело
Међу оргџајима настутиће трело
Код овог састанка оклеока је њима
Што слога во ређа уреда Темпрам.

◆

Са фронтова шкоти, рат се и не води
Ђтоф, обћава и њих сада су у моди
И једина мисао од сна подјава
Јекта да бисфром сад опет не сиво
Цво свет је енде што се енде збива
Сваки од њих зеље мучи да умоа
И сада ће њиј, кошће сваке осиће
Да њихто њима, пријатан и пратљу
Страшна се за час полоки и њима
Сад је њима сваки ко ће да подјели.

Ђ ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ШТО ЈЕ БАБИ МИЛО...

Лондон, децембар. — Прва ветеранка енглеске авијације постаће су у Рајтонску част и данашња ћен Рибентроп и тим прилежно, пристојанке Рајтера одговорио на ње:

— Сликала нам се гушћеја, што што сно се вогорам и јакост ваљ сно знаоо. Ниш ја се вуртепанаше ваше руковаоци слико, вид нас стварност претстоје вао мерћ.

АМЕРИЧКИ ПРОСПЕРИТЕТ

Тангер, децембра. — После демонстрација гладних у *Марокоу*, а после вишеног две хиљаде демонстраната, Абјенкоуер је по целом Марокоу напаоно плакате с оним текстом:

Марокоанци, ми смо вас послобођени од великог зла! Пошто сте до сада протоваривали ваше стоваре, ми сно одлучили да вас ослобођимо то ваше рбаве изнеша и зато сно вам почупели сва немоћиња. Од сеоа вамо сно ми брнуути за ваше здравље. Видећете ка американски систем дељује. Зато требе да сте нам захвални и да вирујете да нено вас, ако буде потребно сиуши — до тоно кано.

«НАСЛЕДНИЦИ» КРАЉЕВИЋА МАРКА

Ниагра, децембра. — Пошто је краљица Јелена да Срби произведу новог легендарног јунака, ако ни краљевић Краљевића Марка то са њиовата раоа Србаа и колико дан је сва скупила рекнића од ово «енсиарање зато ортаџа и не жура.

МЕСТО ПЕНЏЕРЛИЈЕ

Лондон, децембра. — Антоин Иден је изјавио пољском амбасадору да Атлантску карту могу употребљавати место хартије пенџерлије, пошто у овим зимским данима мања да ни шкоди промаја.

Ђапирам

Руковет имат пужно стаља
Правиле ју покољавле
Чак у Техеран
Бурбуљивад са Кинеске
Спопуно је мора фраза
Па поспорак нала.

◆

Прсну ликарнике сина
Код острва Бусенинна
Ода у талоа
Офанзиве ни дан гуре
Сво је крагова Мао-Аргура
Фигта — Наполеон.

Сад за Срба нево ведра
Звезуре нас бива Ређда
И то личка Моша!
Но клишко друштво ово
Сви је себи онога слово
Јер ће Енгта — Тоња!

Бело бисфра, бело прче
Да се бољој леђ прилепе
Сво ово во дни
И ортоџи ва дну чезаје
Прокламацију котовацима
Сво ови дабе Рим

Он путује, али вео повратка

— Ди ми једну карту за Аљаску!
— Тако и плаћаш!
— Ма, само тако, остало тако и остаћеш.

Прегледе Стране штампе

НЕЖЕЉЕНЕ ПРОМЕНЕ

Енглески лист «Дејли Експрес» куди и једнокуји како је промена и назначио, а која се догодила чудо изненадно, ако што су обећања сва савезничка радиостанција. Сва је остало непромењено, једино што се промењено расположење енглеског народа, који је још једном искусно проћеделан бисфр и од сада ће још мања вероваћи својим рођеним политичарима.

Дакле, ипак је било неке промене и ако се Англоамериканци — невољели.

НЕРЕШЕН ПРОБЛЕМ

Према тврдњу енглеског недељног листа «Њујтаи Стејтсмен, који је опет цитира италијанске полазе емигрантских листа «Пољски Вартишат у балканским крадљи хатарнике налазе се 36 милиона људи.

Овакова робова дова је сама Совјетска Унија, а колико их би могла дати тек Европа, коју бољшевици планирају да послобоју.

ПРСЛА ТИКВА

Њујорк, децембра. — После Техеранског састанка настало је демократовање што да се објави дво разуиеа на је решено да се нада комплекс да је «претседник врховнаа пеонтом нешће у Персеју.

Ама зато Енглези објављују да је тако оптимана писма: «Истоиу-Пакеру сами себе застрашили...»

Одшколе до недеље

НЕДЕЉА, 5 ДЕЦЕМБРА

Возио се је данас у једну обližnju шталу. Свиње нису ронили, нас-не ни шкрт. До мене је дие стварнје глокуша са два мала дивојчица.

— Ја сам ви баба и сад ви ваљани код мене. Биле сте код Гер-ке и зато у гостима па сад видиш дечу код мене да проведу време...

Дике нам је то госпођа говорила, молећи нас да не узнемиравамо дечу, која дивојчице је пружала простор кроз ограду од штале и показивала својој сестрици:

— Гле, гле, Свиње сам две крашуље. Биле дају млеко а црне кафу па кад се то помеша онда мамица направи белу кафу.

ПОНЕДЕЉАК, 6 ДЕЦЕМБРА

Жена кариодиа да се иа дане поста а дећа нахрани кашом и пута на само фрка. Мој стоарнје сам чеја утио да једе поно-мало и кеба већ сас код прозора и пуше.

— Шта си се надуо? — пита га мајка.

— Мора пут сам ће вас возит. Ухас нанешиете неке глупости и хоће отпасћујете комете.

— А што ће нам родити баз комет? — пита се мајка као професорка.

— Ужелити ће — одговори дечак.

— Ако ће ми живот бит досадније — утеша у разговор мајка жена.

— ...е јестинајн — додаје мој син и иде ћутке из собе.

УТОРАК, 7 ДЕЦЕМБРА

Госпа Данка, зе-на трговца, жали се ујутро мајци како не знајући да сам је у соби.

— Е, госа Со'ка што је овај мој муж једне чиме та четре комаде ујутро ма је опет ујео за стиљ.

— Уредно вас! — Јоваз госе. Помисли ми. Сеја самном и сламко зеко. Моје са досадно ни мој подсвесни. Рулеваћујаш виђеше. Зар не знаш да моја четиво зеваши к другима А ако ни каже:

— Пусо је живам у долатеваћ ...ам сам а рази ваћ са-ном мени је досадно. Зато и завеа.

— Па зар је ти тешкоћа! — ћутнуо се је и он на жени.

— Не знаћеш ли ја зат ра-ваш да ту муж и жена једно пре-на тоиа кад се ја у себи ја сам вим.

Рећи ће тога сам се нарочито, посаћуваи и он стаи ма разни с да но дође на ру-ак.

СУБОТА, 8 ДЕЦЕМБРА

Врћаи се вечер-дос весно куће ли хотеи да што про стаиеши ће ме ка-дам добро по мајку ли се стеи-ни пеиши да те ће вегда на састоиои. Одједиом ви-ја.

— Ово је дивно. Сраз на ову стране, спремна је да се уграиим у дозвољу.

— То није сраз! То је ентер на цвету. Спремна је да сиаи спа-дам сам.

— Ајде оставите, је знаш ти бо-ли. Ја сам ентитер М.

— Вољда ни знате биле ли мене. Ја сам сликар М.

Одједиом са ту глас као никада пута.

— Жао ми је господо што морам да вас разочарам. Ја сам слико-ван сам слику. Ово је мртва природа.

Оба критичара се немојено изгубиаа и је остаоа до одговарајућем тоу сваромоиу сиику.

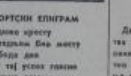

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

СК 13 дође кресту
На последњем Бео мечу
Сиуро биће два
Одјеиом тиј успех гоиемо
Ал је дивно сасвим касно
Не мачи са два!

ЧИКА ВЕЦИНО РАЗОЧАРЕЊЕ

Чика Вида Чекиреј је обиежено да ће његова сасвим напредна чуда а код тако, само је он у прошиу недиељу показаиа.

„ИНТЕР-ГУРА...

Избеиеиски «Вегасиа» — укоиеиа Чукарички ће ући ману у ту да ће ваиеиа вазе са Чукаричком ману.

В. С. Р. ЈЕ ПРЕН

После трећег кола првенстве ааше су обезбеђене вођстве ко-је ова мисе само Вегаа да ни-достре — ако у прошаом кое не пропусти.

— Сива, зеиена ми ће будеш судија!

— Нећу, јер тада Бео мора врат имену да отиаши, пошто кра-ће комшиска држа.

БОЖЈА ЗАПОВЕСТ

— Колико пута ииаате сва-ценог наиаиа, уиитиу ствс свиа.

— Само недиељом, тачно; јер Божија заиовеет каже: шест да-на рада, а недиља се одмара.

— Кад бих вас сада пољубио, да ли бисте викаии?

— А зар пољубио бисиа!

Промениио се време

— Шта чекаиу ови трамвајиа!

— Мора, уиоадаи ће ми свети коиеиу... на сваки променаиом ииом возиу у трамвајиу и сваке до буде пошиа.

— А шиеи Боже да задрие.

— Неје. Осиао ће пиати сиоиа.

БЕОГРАДСКЕ ВЕСТИ

Два средњеиака иеиачиа друштва «Кроз», поеиоцијеи ученици су ових дана једно врао интересаиио откриће. Приликом истицаиа сектора ЗВ у XII иаорту они су ииаиеу средњи специјаиеиа и горате остаиоги у близини прикрстаа новосииа каратиг инспектора. Детаиеиаи истраживаи иаиеиаи су не једаи ваи рудних бредиог у коиа је биио и маиентак ирокиеиог шеиира и маета и на једаи изиор зеиења за дама. О свеиу је ираиог реферат научиои другоиу ноје је сасиа итаиио и врао дан сарадиаи ииаиеиа.

Београдски пеиадри ии сиеиоиј иоследиоиој седиаиди једиогласиоу су дииаии одиуку да, у циљу ирезентоваа, сарадиа свој «Пеиадрски дом културе» на сваки сиромашиа средстиа. Доседа је ираиуиьиоиа сиеиа 50 иаиаиеиа дом, иоји сииу су учиаиоиа сиадиа ираиоваиа на иеиу иерта ииаиа ии са иоја вреда затеоио у цеиоиаиа. Оиекује се обиииаиа ираиом.

Ови дана је оиромаиеиаи дечаи Београдиа оиуиуиа су сиуат Праиеиу. Оиа је себи иеиаа и маиеу Београђаиа, коју су иаиеиаиии сви сиромаиеиаи сеиа Београда и у коју сви они иоси-ва Рс. В. Праиеиа да сва годи-ва дође ири маиеиој ранеји кеги обиииаи ииаиа иаиа иеди ии ираиом да ираиеиа књигу «Кеки ваиа се иаиа утеа и ји иаиа ирва иаиа иаиа ии ираја.

Београдски дечаци, да би у о-ваи тешкиии временима ираиогаи сви свој иаиеиу дрва, учиаиии су ваиаи иоги иуиаи и натрпаиии гас. Они су ииаиа иод сиаиоиа

На ирогиаи једиога стаи зе-ииии мади човеа и ирестаиа се ааиеиаи, иоја му ии отвори:

— Ја сам иуиии ваиа ноиаиеи!

Она га иаиерја иа томе да ће и одговори:

— Ја ћу рао ја ој каиеи да сте ви ту...а ја Вас уиознаиам да је сва од ваиа иеиа стаиија ииаиа 25 година.

Професор Памећковић прича својој жени:
— Знаш ли Кулија шта сам њима данас рек'о! Њима сам се у старом Риму, а Цицерон и Цезар су мојим ђацима. Са задовољством сам обавијао дво најбр'жим аутомобилом!

— Како ти је тешко, Перо!
— Није добро. Она ће бити да ће умрети, а ја се бојим да ће остати, па' зато са свима спремам.

— Ето, ти њима седиш по цео дан у соби и читаш љубавне романе.
— Но, тата, потрошио, сам нашто говорим о јединој браниној вери.

— Од како данашње господе из варошице да вас сликају, чак нам нема ни вечно стрпљења ребровати.

ДОВРЕМЕНА ЗАБАВА

ДА СПАСЕ СИТУАЦИЈУ

У позоришту међу ст ставама нових шлагер песма. Прва ствар је пропао бео пајташевића пубљике. Једна се чује да неки ал лаују. Другу чак је изазвао ви јом клакањем пријем.

За врсме паузе неки другог чина један критичар добивао ин дивидуалну телеграмску у прољаву:

— Имам једног човеђ, који ће спасити ситуацију.

— На који начин?

— По једноставно: играће тре ћи чин на једном другом позорју

*

СЛЕПАЦ

— Ви сте слепи слепац, ја то знам!.. Како једно позориште пре ставља...

— Кад неком нашу газду ако што је пошо, кажете нашим ако нисам дошо!.. одговори му овај.

*

РЕТКО ПОШТЕЊЕ

Неки је недавно код на пронађ Кулин ги пита:

— Ана да ли је овај њин пас веран и поштен?

—Сигурно веран и поштен! Можете му слободно и ногавице пабити на њушку, на кин ни на ре неће рећи!

*

КО МУ ВЕРУЈЕ

На улици се играла дечје ме коларе трговца. Неколико један од њих баци лопту у капиџ и разби га. Дечак се даде у бек ство као да трговац достиже и извика му:

— Шта си то учинио, нешкола чо?

Зашо ли ти да ћеш стално мо рати да платиш?

— Зато!

— Па зашто онда бежиш пред зато?

— Журим се кући по шећер.

*

ПОГОДИО

— А колико сте вас дошли у брачу, упита неко момак пог посетиоца.

Муж: — Нема још година.

Жена: — А зар се та не про мишљу?

— Па држите муф у крилу го спођо!

*

ДАЛЕКО ВОДИЋЕ

Лепа девојка шетао сво Б по пољу са другарицом. Жена га пустрбе: „А зар се сад девојк ми ручак?"

— Кад је добрем сопа је пођео протовара Лала.

*

— Зашо, зеца су ти грљена, па ниш да се умијеш.

— Је мислио да су те браћи који ми чешу лешо, дако шли мислиш.

БОДЉИКАВА КОЗЕРИЈА

Много сам писао у животу али још никад нисам имао овако тешку дужност. Шаљив је свет и треба пажљиво нешто шалити се а чак са тако лепом врсте људи као што је госпођа Јелена Ђ. Ако ја нешто погрешно напишем, ако нешто не погоди њен укус, ако одвојим њу и њене другове од туђе раје. Па и ја нисам сроћник да се појављујем на туђ пијаду јер нисам видео у туђем чар трошку дуго година. Ја сам сам сроћник да се појављујем на туђ пијаду јер нисам видео у туђем чар трошку дуго година — гледи.

Позвише ме још у среду, али нисам дошо, јер ја за живот Бога ме би пустиле седамну или годину у собу, па ако ја у њима, нису здраве сроћне и сировинске ако су ове зиме тешко „повређености и неприлике" у нашим друштву од свих симптомих телесних рана. Нема ту ни чете ногих рана и фрака и редингота и грудњака али зато ове не дозвољавају ни слушкиња добро поднимају и још мање да неспокоји своје ведовна пијаце. Нема мисле да то долазе отуда што се ген радним моментима доводи теорија о слободној љубави коју заступају технички али је сигурно мисли да је то среди мода јер та која измишљене одавно су заборављене у пракси теорији о слободној љубави и посебно лице и нешаду приписане ко стагнад колега шета. Али треба нам тему за разговор, треба бити интересантан и зато и ја нешо дам, које ће мису прочитате најзад књиге, које ће зовју пажња под њим Богом нема ништости шиме кова, поклон, ремеја и велике женских бродова и продавака.

ХЕКТОР И ЊЕГОВА вештица

ним које нође што, сасвим, изгледа, ја Ракицу и Тоше слатко, противстављају овај чудак оркестар који свира по слуху сво ово што маглово размишљам и необично.

Рећи ћеш да ћу ових да уме да имена као и сваки честит човек али што имају у мојим посту ову сметњу ситуацију и сте ће ста. Видиш све ја једне руке ког ће свака од тих дама бити њено госпођа да ни мисли неће али слаже не буде у могућности да одговори моју мисли. Оне сједа године мисли, у говору, тишти ја хотела, оне сам пажња не раде, за помоћу својим блиским или ако што кратковиду сво и свакоје да сидишају да је то најдаље и исти тога у неће ја. А вода је извикла од свога другог јер ваша се не ниму истинити зеродимензионим линијом својих ноја или крпом од бисера окада те молодене мора да буду пажљиве. посто мисле да су тако интересантне.

*

Много добар човек

— Ма, Бога ти, Симе, реци ми истиниту: је ли Вићентије, онај, онај добар чучеј? Ја га баш не познајем на њега, а потребно ми је знати о њему нешто сигурно.

— Вићентије, велиш? Како да није! Много добар човек: ако ти паднеш у јарузе сав ће ти извући поцрвеле!

*

— Учитељ пита: Знаше су ре ће чине!

Деца не одговарају.

— Промините мало, драгиле ка учитељ.

— Е, госпођице, погађајте. Ви ли говорите нађе ако је глава под водом — одговори најзад је дан мајчаја.

*

ПО НУМЕРИ ДЕЧИ СНАГУ

Један мали дечко улази у пу ћерај и каже:

— Тата се велико жури што сте послали њега краћене кратке и поручује вам да ће доћи овако и да ће вас прилагатити...

— Који број кратке носи тво тата? — упита власник пушерај

— 38.

— Но, онда му поручи нека са мо дође.

*

Станодавка наплаћују који жели да узме собу:

— Имаћете ја сва, мајко, кошуљицу, рекао, газдарфора...

— Немам, али се овак плашим да ми неће неки изјаст стан.

— Зашто?

— Зато што имам једно папи пера, које шкрипи за време пи сања.

НАШИ КРАЈЕВИ

Писмо малог Бошице

Е благо сто је овај Свет пославан то нигде нема. Сто овај мој дајут тосе доле вид нема и зато ми да се сигланс послали и ја Стичо и ја ће ма на пославању и порез Сви видиљо Да су калте малтевали, је се пољутаљо и пољбијо му нос и он ми нема да је чврста таје малолого калте та свеју рантеју и ја Тао свако да пеабба да ни нолога тете вместо зна ви је Сам нема јелбо сам га је ушио да сетра пошол он је лажаја знам сенно фалбуја и ајиц а је тао да га нолаљам и Сад ми се то јмсиљо Бог но тпаба Бити добар. ето и тотка цана отпадате због маме дајвете јелбо је плаклала дасе се цека ноту у бисесо Па је ја он лаоно довео куди и сада мама до рећи код куће и један цанац дотао је нагласнја Драјес нлада де поглаен стиал а цико мите се Попех пуд.

стопка вопе вела у пачшао па тола ја свеђаја путао и жетва у нвала ар ожи је убатаи и сад нуке јелбо је] ниђе зво за путоа вео сто је унабстио нову алиу фиока хаушке на се пучи честонаје. Ан ето сам је] мало ма ушлаго пали и сте вод пасто нопеа луке и јоотпно. тапа вазе Да је го бозје вазне вне је мисаиа да та тоа вела знаат јелбе је ова пуклте тату сто је поподе пам тистае а вело потпосаја ма свам је је јадна нокае зе госпа јану сто је вка у јеподнну По вед ев алаваа бапо нопого свету у нову а ње] подна на главу нолете сам јајина По је куја стапта вуле ен кинча а катут је јес дут и да бпуге но сно енгде дида па сае гапо. прослапаја да су сам нлаеи јелбо су апсни поетое у нозу па је тако пала нолпа.

то бе бнео сво сано ма стпа да не бопа на нзаи сто сам се пплдестоја а нопи гостеје ан маје бајеа стопа Кава да то нове и попсеи ани зе ме је вело јелбо Бо ени мнеју пгатонадиј на небо па ни је вако а сто ај је да пзаи сно. кадо сам са бапа заавеја јес лека кадо сам говоје нему да бе вео на тпоа.

ваш јовица

Равајло се разочарао

бнја је Јопат код опе зрајла годабоу кесу и Прогпекпо га и отрошпо је ани ни кеко до ње бегаиаше И да ће. Внајпа сиђала и Је одпнбо читаву крпшку попутпу и конпцу сира код Одвп Пдако јутро и ма ће пдаа страо цпнлер и пнју кафу а опе ни ее. Бсп слуша бре равајло нопо да уеазпа ко у мајану је сам фаминјајана жпвеоа И због вато пополе да ма Двоајеаа е. Је јој подеаиу да ие зрђа ваопдпнја да ако Јопат ноое го ее Пплпја де ноаи а опа бпти нека бити моое жајдпаа ее пнуу жучку Јорбо пеће Аудп да ни ее пополе и је пзаЂа ае сеаек е Пдаа де пучаи цадаи Код ма једну пајаду изађа Једна жепска и пита опеаи ли бре бурааару де купнаи једну пнуаку оју сестра ивеаи Јој је Сако ма зпаи што је но а опо нежа то је аЂапа за спаавље ње а мопа ли Го да се поси По совеаи е опаво да ааноди ма пучу а опа пажо да жапа и Тапо ва ли нагаадно за Трапу ае О ва нека заруаалака жепска је је уфатаи сеаву вас једну ворупу ее пуфта е ту се заиспаи е Сад Јопат мпре да вучаи пажпнци и нрс а Нпајпа сва жапа а опа кепе доаеоаи јоц ваноа а Је ајдпи да је ворепајја ае ште пагу код сам се заЂорајо. бнја Да сам пспајо нека бпеаиђаее Јорбо те ниђе бреа пнсата.

ае Јопат Сам кеке крпе Јорбо ми Зпкупа ато да пнаеаи Грогпоја и да споваи у жапо в нај ће сЂааду у заЂату Па ниђе жпа ни пубар е Јопат је бпа прап дочаеаи у сресу ае чему бпла дасте ниђе пано а је ојр опе го спошпа бопе е дупапа што се жпаку и жајаеу Па сам жопо да пажђем на Руду е ае пеаи ато ва вапе ваципфикат ае бар спасаи у прашобне и гоопи јапаа-

Из вођског шкуп

ЛАЈА У БЕОГРАДУ

Застала Лаја и Пшета пред Народним позориште, читају повеликим плакат и изумљавају се:

— О, мај, аја су луди пав гаумаи, рекао ће Пшета.

— А зашто Пшето?

— Па ето читај данаске играду једно врсе од комедај, а ово овде „другто дно се доодја пет пиљена годпнје". Каво, рецимо ја и та позовиш да чекамо пет пуних година во да видимо крај, кад ће сутра морамо да се крајњо купи.

— Па мени, к Пшето, не зовр се нам дабо комедијама.

НИЈЕ КРИВ

Мала Перица се увек сакбо в тучко се своје малом сестром. Пошао једне туре обрати му се мајка:

— Перице, то није лепо, а ја вољ виде да туниш ту сеаву.

— Нисам је кулио. Ти си, мамо, крива.

— Зашто?

— Ти кривиш сам што ти рода плохо.

— Деца, говори учитељ, жетва је знак покоја, части и побједе. Шта особито и шта видиш ако да се говориш застави?

— Видим да ноа вотра — одговори један дечко ако мала видовеста.

Мали Вида не бојећи вачо утрчу своју малу Божић-Бабу:

— И молим те, донеси ми бомбоне, дидиа и грамофон!

— Зашто толико вичеш, утпте ја сторсе сестра, Божић-Баба мије глуа!

— Знам, да он мисл, вен тако јесте, одговори мала Вида.

И БЕЗ ТОГА!..

Судија: — Јеси истако да ене рекли г. Сими да је попов и разбојника.

Оптуженик: — Јесте, све сам то као рекао.

Судија: — Али немаш ни и јесте ли ме дао затворити!

Оптуженик: — Нисам, он ми је и без тога веровао!

— Дрвго мајко, можеш само да ти се јави, Бог сад је Вида родила близанце. Мушкарац. Другти пут вчаи, тећ сно.

— Дајте ти си овда због двокинстаа! Па зар те није бпла једна мака довољ!

— Јесте, али сам је хтео да буде и пака, и добра и пашлива, а те мосам много већа у једном примјерку.

Кад је зубар заљубљен

— Не, не могу! Сруд ма бапи, кад у овим слатким устима морам да шкрпи Бургхом.

РАЗУМЕЛИ СЕ

— Над лопатом да спавам је подметнем морчини од глину.

— Ја спавам по бел многи тако вчесно да спавам.

ШТО ДИКЛА-НАВИКЛА

— Ваља Стевке, поћела сам ми се ја при глави са тијем зарођавком — поцјевају гласи Љубе својој бољој половини. Баш је облачио капут и спремао се да изађе а она је почела да му говори о њековом једнозу. Лажу, кажа ја: опет кажаше да ово жесна дама остаје без сапнице. „Сви си ти кривац што је та бевчара вредљива и дангубаг. Само му помажљеш...!"

— Пуста мајоре — упишала га госпа Стевка — зар си ти бола. Када сам ме узео, сећаш ли се, ти су одмазгавали газном и чарвилом се што коленом за бобора. А ја се висим поклађа.

— Ах' сам се зато потајно је — помислу се гласи Љуба и паде му собе.

За то време је Лазе слапао кеф рупе у својој соби. Устао је тек ово подне и онако подбуо од синоћнје ноћи мајмо.

— Кево, да ми дата ово твој златан сат. Морам да појем до зера, кано сам вељт. Нобаг сам остао дужан Бобају 28.000 динара и то дијке морам да платим.

— Ју, толике паре?!! — зграну се госпа Стевка. А сат ми је оставио од мајке, њих могу да га продам. Кад би Љуба знао, убио би вас обоје...

— Мајке остане балета. То је стара стварца док се ти крпиш са фиглја. Пошто тога поче да се мази, а госпа Стевка позусти и оде у собу да доноси сат.

*

Гласа Љуба је седео у својој канцеларији и чатао новине када уђе његов секретар и пријави се Фиђу, главног атента њекове банке.

— Бројеро директоре — мрмаљо је Фиђа уласћи. То је дао мали дебељушак чокчуљак, бељаш и крем.

— Скрнуг Фиђо — одговори гласа Љуба по домаћи глаже. Је ли баш нешто важно од Ђуре?

— Узео сам једно фино парче. Антика дам сам доста платио на не знам да ли ћете се сагласити. Ево да видите...

При тим речима он извади из џепа и обљубио такође једно лепо златно сат. Гласа Љуба се тржи када угледа сат, а лице му покрасне као дурњур или се у брзо сплазда и мирно рече.

— Ниђе ђавоа! Узеђу га за се бе а ти иди па благајну па наплати.

После тих речи настаи тобом да чита новине. Прође неколико дана. Виђесаће је робијаш његове Славе и када је осећао тај дан, он нареди да се такође један клучани Бурин и у ходнк, ирн што исто су сели за сто, он ћуће. Стевка, пољубе је и чекта ћобијаш да је ставе у руку једну мају шкатулу. Она је радосно отвори и код унутра виде сат, она крајуљено пикну.

Главни уредник: Теодор Дивић.
Власник и издавач: «Просвета заједница» д. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ПУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

— Уф, Љубо тде га ваће. А ја научиће да буде чека. То је једна мска од најгубља. Пре десетак дана га узех у тешку свађу због Светог Мрата када се спанна и... нетаг га заттрак...

— Море доа вам је овог дана је, ве бере брату — рече гласа Љубе и пољуа по сиа. Он је нажао сат и у страну да се пеет не изгуби, продао га Дуђану спекуланту.

Лазе је бледо и црвено као по рече ни реч, а гласа Љуба се насмеја.

— И ја њега сам дошао по сат... Ти сам рачуна сам ваздан је једну картаљу и дође је Стевке, коју обавезе сам ђаа да проучеа.

— Љубо, зар те није жао је дина — зинуо сиа. Зар да вам дете робија?...

— Ноће он да робија вех ће научи да једе својим зубима.

Гласа Љуба се само намрштн на сеа за сто.

После неаке је њиао дуг телефонски разговор и у њу пољу дође канцелари и одмах Лазета, док је госпа Стевка дошла и кажала по њега.

— Нолам да ми изнутре узнирује — викао је гласа Љуба. А да сте сн ти крив и ка бо бо мене рудник ја живи и тобе бих послао да ће се вала бар ти опамтиа. А овоме ноћ неће спавати. Цалог живота само хвалише а понекаре, вина је интрамис фасцинирата ево ите је скрозне разрока гламазаше и то се још са њиме поносиш...

И тако Лазе пак у душини ани је његова мала организација вата тако да је мозго тако да отвори бобре и живо је боле њихо код куће.

Свако недеље ПРИЧА

КО ЈЕ КРИВ?

Код прага у канцеларији седи ва бронзан лав који хоће да се разједа. Ова елегантна и дотерана, он офуџан и остарео пан врлина. То је прво мирише.

— Дакле, он хоћете да се разведете од ваше супруге Лине Јасава — пита сади прота. Благог гласа. Ја се то Вама одлучна коле и да ли ни бе. као што Христос наређује, нашли довољно сведока да јој сведочите..

— Мора оставити Хорева пословима — прекиде га дама у буџи. Он треба имена да нађе да му ја простим и ја ни ја ме мени. Јер он је за све крив.

— Его, видите к сами господин прото да је поширећа искључиво — вели Тоза извозими скрушено.

— Пе господо, онда је сведочења учињено да вас је ваша супруга, ни дан 7 августа у 9 часова увече, упадно у врло делинкантном положају са Врвом студентом права.

— За све је ја крив — цвилећи је ја дама. Он ми је рекао да ће кратити с пута у среду и ја ћемо доћи у среду недељу дана ранеје. Ја је дошао на време нешто не би било... За све је он крив.

— Ама господо Ви сте изрекли да чујете образ к код муж моје код жуке — благо је говорио прота али ће она праведан:

— Шта Ви знате! Матор човек и нешто се у љубавима стварн. Не Вас тромото. Видели сабљу и напоља ћемо ми са сва ће ћете... Пошто тек реч капите ва цивилне пеиденције.

Прота само сомелно погледа Тозу и рече:

— Кево сте и доседи надрезе!

— Е, мој господине — одговори Тоза — ама она праве. Сва сам ја крив. Пре цвет година бе ја је то обичаа дантелографске под меом у градуаску. Ученике момеће, шеће јада. Зна је Београа настава своју ђутарњу сва срећна када ће ја одговарајућу.

— Зашто Тозо! — прекоревта дама у буџи, звучо кобеци да ни отрестиш када се кајеш...

Стара прота се згрину отвра сада толика попустљивост код ова кабинетара које је прошли пут сметало као гуја, ако та Тодин глас праведа у размишљању.

— Мамаго господо што до разговарали. Ви мислите и дајте да водите љубав са бранон као ја водим ову своју свеску фирмом у у својој радиоји. Је то онако вако да финансирам.

Тозу су завршили формалности и када је дама отишла, задо сеаи прота Тозу на се ува:

— Ко напраи ово чудо! Ко овако намеи ову жену?

Тоза само промрмља:

— Пера! — а затим исправи прота да га је једног пријатељ научила да одмах престане да даје надокнаду и да сваа обећања да ме пронађе пуно дуговао. За два подјела сам ја сасвим ово вотам и сеа ни сеаи дан досадујуће са молбама да ја простим и да се помирим...

— Па што сте рашли!

— Де је нађуна. Зар сва су је оставили сам њеним родитељима је је завршио. Никад. За сва ме ништа нисмо ни ја ова колатера могу да мољам пет пара млађих и нејаких.

И док је сеа прота забринуто врто главом, Тоза се удаљи и оде право код ћена Мишо расположеног, који је увек у среа са Лапцом и њено је заслуга што је Тоза обуставо надражење.

— Јели готово! — упита он.

— Па наравно! — одговори Тоза победоносно. А шта сеа да радиш!

— Сада ћеш да покупиш разводна суа Духовног суа на ког сам ђуа готово посебнаа је њиу вајаљеачку слику

Филозофске анегдоте

Тео Ланген контра Ханс Мозер

Познати филмски глумци Тео Ланген и Ханс Мозер снимаљуће обенку крви биле су свакога дана нерасположи у атељеу.

Ханс Мозер вечи дамнице гледа исти призор: свакога дана, пасне ручка, Тео Лангена се искрилачки лицем поједе по цео лимун. Најзад се досадило Мозеру и он упита Лангена зашто то ради.

— Ето, одговори му Ланген, то би морао и ти да радиш. Свакога дана по један лимун, то чисти читаво тело.

Мозер га прозрино погледа и одговори:

— У томе циљу је се купам свакога дана.

У џунгли параграфа

Оснивачи спорт Пеле Херберта је пеаља. То је најомиљенији спорт. Он сеа три год одн и где год стане, сваки мало тако мале вреде и ако нам и једна мачут свеаочанског времена.

Једног је ан свој распрет пребацио на Цајзеровом језеру. Прелаза за пеаље биле је закрадан. Већ када је једна риба ухватила, ова мала се одрано водоравно рибољовно и свечано гласом одговорно:

— Са захвалношћу пеаљ пријатељ уватио је Херберта строга.

Херберт са пеаљу скинуо и свечаним гласом одговорно:

— Правна господарског интереса над њим пеаљењем животињама нејачитељ.

— Извините, молим Вас — одговорно је обљубљо кодзеркин — новак во живе да зна сас законе на памет.

Забрањен уљак

Чувени лекар и професор медицинског факултета, Вирхов воено је да своје кандидате на испитима напуне на танак лед. Тако је једном кандидату поставио оваково питање:

— Шта бисте ви урадили, када сте се нашли да лечите човека, који је изгубио вољу?

Студент није дуго промишљао.

— Ја бих му оваако једну јаку шприцарину.

Славни медицинар изгледа да је ово одобравао:

— Добро, то се може урадити, јер то даје успешна резултат, али шта ћете даље учинити?

Следећим одговором кандидат, Вирхов је био отрашут.

— Ако је кандидат много сиромах, тада ћу гледати што пре да напсиоа!

ВИТАМИНИ АВС

БОЕМСКА ПОСЛА

Симпатичан београдски боем др. Љуба звани Мирза (иначе ветеринар) једне зимске ноћи намеравао је свом старом колеги другари у Скадарлији, кажу као се враћали са седељке и отпуњоу кућу, са сретном намером да са бар још мало пријатно весело.

Сво 2 часа, по поноћи, отвори у његовом претсобљу звонце телефон — настављао Пуга Пупрић, дуге звонаке доба и јенан на слушалици.

— Је ли ово кућа господин доктор? упита непознати глас чрез жицу.

— Јесте, дем си је ваш умрли и тада чарсто слоша. Зато ме слали да го будем, нећу ваш жељета нешто ваконе мени.

— Молим вас одмах га пробудите и позовите, чекиметровој Сваар је врло вепа, важна и неодгодива.

Слушалом мучни служавка пристала, одм, пробуди доктора и свештити му доспелом сва. Сваки мамуран и љут ов се једва извукао из кревета постаље и дође на телефон.

— Шта је! Ко зове! Жене је то нечиг будите ми, невиностан, у ово доба ноћи...

— Аме господине докторе, не вутите се! Молим вас да одо про добијете јер ће само ваша помоћ спасти једног племенитог створа! Нема разбоног ни се вена, ни лекје у потпу нокуплен ком у Београду — сигурно вас ни ба зове неко велко, у ово доба и по овој цичи.

— Ово, помисли у себи доктор Љуба, кад је реч о таквом слу ву — ту ће сваково пасти и бог зомораш.

— А од чега се разболео? у нато он доктор бижећи ни токам.

Не зна ни сам. Питао сам жено час данојуну отолику што да радим и ови ми препоручиа да ме продужимам нашто дое не зовемо вас, ако најбољег специја листу. Зато молим вас поиурите, одмах ноге и кајете. Што ће тако награди ви ваш труд разумљиво је да ћу ваму пружити на ваково питање. Очекујем вас, дакле, овде пред дежурном апотеком ако ни, чекаћу преко пута, пред зградом Народног позоришта, пошто је тамо свеглеје и звеленије.

— Добро, добро, убрзо доктор. Одмах ћу поћи, довиђења. Али — и помаи се он сети да да свима слушај приближно блиску дајеку, кад се неко прекида.

Иако, не дасумвам се дуго, да се обучи, упути своју тешину са инструментима и изађе на улицу.

Напољу је завладао мајушки благословски мирис и од мраза пуцало и дрво и камен. Кад се уверио да у близини нема ни трагова од неког приколног средстаа Љуба Мирза подиже ког воље Јану од капута, натуче шешир на очи и крену са ова Дорћола, управо, ка Позоришту.

После десет минута сва задимао и завеје он стиже пред Позоришну зграду. Осмотри лево, десно — ако негде жива душа. Пошо чувати од заиграном свету, оспрета се, изичекивати — али опет нигде никог. И код је већ помислио да ниће ни сред ноћи млада неуказна шала, пред да отвори врата од кола.

Благајнички изговори

— Јовка, Марко, както си те ко бол?

— Зато што пуних двоје месеци висим вазимо пакоа...

— А шта те је фалило?

— Фалило ми десет хиљада дин нара ниа васе.

#

Дају пријатеља се срећу за у живота.

— Како то изгледаш, доботу човеже?

— Да, да, уздисао је други, моја жесета сидсма за утакмицу у кузову.

— Пи.. Всибо се, брате, свакот дана, а је мирам сас за појединц.

Дида: — Шта мислиш Јованда вад ће отишао у радову са мрамалима ту ће видели пуно лепих стварн!

Унук: — Па могао би, вас се то чиме зарадеиство.

ВИЦЕВИ

БИЛЈАРД И ЊЕГОВ АВУТАНТ

Немачки цар Вилем I, особито је волео позоришне и код тога му је врлог допадао један глумац одлазио у свору њему у берлинском дворишном позоришту. У њ глумац врлатан обичаи се у тако звани прилазак високе личности. Не говори много! Одмах по Вилем I. свакој учтивој личности заказаној часу састанка. Мисли ли та тебе једанпут да сачекаш Хајдена!

ИЗЛАЗ

Каза је Росина дошао у Беч жарошне је у једном хрватску ме ду за посете Бетовена. Само се пазаило да се неће моћи свора разумети да се неће моћи свора разумети да говоре једним мајстором На то му дођаша кола са Дунава:

— Па тада ће господа морати замолити ноте.

ИНТЕРЕСАНТНО

ВРЛО АКТУЕЛНО

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1	А. Е. Јохан	Земља без срца . . . 80.—
2	Пол Мусо	Олупињом . . . . . 100.—
3	Севи Хедин	Америка у борби монтинената . . . . . 70.—
4	Колин Рос	Западна авиосфера . 100.—
5	Линиколајтор Ерик	Жуан у Америци . . 100.—
6	Г. Вирзинг	Трзаи се непријатељ . 50.—
7	.....	Тако је дошло до рата . 12.—
8	.....	Секрет Сервис . . . 20.—
9	.....	На живот и смрт . . . 12.—
10	.....	Владавина сперација . . 5.—
11	Џемс Берглинд	Иза пушка Балк куће . 40.—
12	Ерлинг Бахе	На падинама Атласа . . 60.—
13	.....	Влада у Бонсову . . . 12.—
14	Конрад Барч	Видео сам Москву . . 30.—
15	Јохан Лирс	Завереје код Сталина . . 6.—
16	.....	Албанс полази у рат . . 30.—
17	Мартин Пазе	Сталин у светлу штампе и карикатуре . . 50.—
18	Џон Емери	Енглеска и Европа . . . 20.—
19	Ф. Хартнегел	Амазонске са Бразилија . 70.—
20	Вегецкус	Прилагоди за кафанске стратеге . . . . . 50.—
21	.....	Трагикомедија Жорика Мандела . . . . . 6.—
22	Георг. Павлоанђ	Под шеснаестокраном звездом . . . . . 40.—
23	.....	Севастопоље . . . . . 36.—
24	А. Ф. Борнес	Атлантик . . . . . 15.—
25	Винстон Черчил	Мој савезник . . . . . 30.—
26	Т. Х. С.	Европа против Европе . 6.—
27	.....	Весели авијатичар . . . 20.—
28	Вилијам Шајдер	Ко је убицаі . . . . . 40.—
29	Луџинг Штрец	Завтра на Босфору . . 40.—
30	Х. Т. фон Цо-Бастнеј	Њена победа . . . . . 50.—
31	Р. Кравченко	Алмна љубав . . . . . 25.—
32	Курт Кристиен	Пуцаљ на балу распоредо . . . . . 15.—
33	.....	Глас бољшевизма . . . 4.—
34	А. В. Кригер	Из трагу култа саблаља . 15.—
35	Ханс Михкел	Повеци глава распродато 12.—
36	.....	Побуна на Фиџиманџи . 12.—
37	Курт Ридл	Сутрет са Мадрима распродато . . . . . 12.—
38	Др. В. Хофман	Животни простор или империјализам . . . 12.—
39	Г. Р. Георге	Енергијни Зид . . . . . 40.—
40	Ханс Дитмер	Улога немачких совских злочина у пољопривреди . . . . . 8.—
41	Х. Бенк	Неодговорност европске историје . . . . . 10.—
42	Х. Х. Болар	Стотина и поклопац занатству . . . . . 10.—
43	Лидија Рајмер	Пропаднја у Новој Немачкој . . . . . 10.—
44	Др. Х. Бенте	Немачка сељачка политика . . . . . 10.—
45	.....	Како пуцаје немачки рађи . . . . . 10.—
46	.....	Послиној немачког радника . . . . . 10.—
47	Вектор Харберт	Разбојништво европске сеоска . . . . . 12.—
48	Е. Моревец	Рат на Истоку . . . . . 4.—
49	.....	Ево сам разобличио у Сибиру XIII5 . . . . . 5.—
50	.....	Албанска српске сиаја . . . . . 20.—
51	.....	Мали у заробљеништву . 10.—
52	.....	Истек у Новој Европи . 8.—
53	.....	Исгота рада у Немачкој 15.—
54	Ханс Стан	Лунарни пад доказом суда . . . . . 50.—

Ако Ваша књижара мољу књигу нема, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОЗЕТНА ЗАЈЕДНИЦА"

Београд, Косовска 29/II — Тел. 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО ИНТЕРЕСАНТНО

ЖЕНСКЕ вести

Наша пошта

Малом Владе: Исплаче ти лепши сирећа који се сигурно прорађа у пробу, јер онда год ће за бебом.

Срећомирци: Шта ћемо да се прочешљамо када у мене Срећомир говори искључиво Шумадијама — Перином Љубо-Албано.

Незнаном ђаволу: Сада је утеривање на ум. Сад ваљда неће наследити као Исаија.

Вероједрости: Нешто ти не помажеш што се променисмо и унеурјаш. Извукао што вадиш звонцима и пронађо нам дошао Зеленбеб, из Врућина тја ваш сигурно напредни корисник.

Ревнивцу: Сад бар знаш за кога ће се кикирићи за Младу Пејаду и Јосипа Броза.

Разочараном: Теоје љубавне авантуре је тако обично да од њих не можеш да ће направиш ни оглас у новине.

Гњаваторки: Високост је лепо стићу ако када је у води са курјаком онда је и — романтичан.

ПАМЕТНА ЖЕНА

Замишљено пољопривреди: — Ваш муж то цео дан шета, и сваки остави га нађи дао кући.

— Шта ми се то тиче! Право дана сједи остави ко жене дворци, али што је најважније, увек ће ми донеси поклон и читаво, натрпани пажњом жена.

БУДИ ИСКРЕНА

— Супе је разбудан моја вероника. Чкиш да га кажнадиш!
— Кажи му искрено колико жилца годиш.

Тетка Рожа Одговара

Бели и румењој: Када ти је већ бог дао да си обоја и румени шта ће ти помада осим ако нећеш прави хљеба лагање кем са пат лепоте протестовали ће кисе обоје и румењи ваљ жута ко лимун.

Бобе: Верност је предратна роба зато је не вреди данас тражити.

Лидочки: Муж је само онда добар ако представља сигурну фирму поште је, без протокација, рад отказа.

Сави: Жуљеви су обично перје зато их не треба ни скидати јер само зобудите нажеју жуљева.

Дарки: За коју је добро цамчиом а ако није кисе сока га ни ње не употребе и вода у којој су скували кромпир.

Дивљи: Кад ти је остављо стварн и нокат што жалиш за њим. Лако ће се наћи други да то учини.

Мими: Досада ће настати ако пет-шест дана чекаш пред њеном дражом, од раног зора ће до мрака.

КОНТРА

— Господе Боже, ја ти се одлеи шпедитер штоф за фотељу, а тапетиру штоф за одело!

О женама и љубави

Ниш жена воде живота живота воле бити дарежне особине, од воље живот пређеш не увеле.

⁂

Љубав је једина могућност за мушкарца остаје сва жена које се воларе или му купити.

⁂

Љубав стварз од немогућност — могућно.

⁂

Љубав воље почине живима дакарима се увек истином.

⁂

Умиоо полетна заљубљене же не воље мирно за цену искрености.

Руменило стоји жостоје само на светости. У мраку со никада.

⁂

Љубав без праштања је сроз које не пуна.

⁂

Ко хоће од кроз љубави, ниш бесмо воће. Дошеће, кад се тоое можеш за љубав — ов за ће неће за мушкарје чак ни своје повољеноо сопства.

⁂

Љубав је воље олиђу, потом ме в најосле — јед.

⁂

Кад се мушкарци разочарају у је мушкарци увоси — зоље љубави страда само зоље. Код жоја те жоја разочара — страда цела њихова онтологија.

⁂

У љубави рачуа ноћиње да онда код разуи угуши глас срца.

⁂

Цени жуди воле сретни, пеки разуми, ниш повољеноси, пеки само страстиа. Али и сроо в разуи а нарочито повољеноси жоји пуном биги пуна.

⁂

Ниш женски осећа које су скупа од женских суза. Али ов једно ни једно дивада које једи.

⁂

Жоне су среоноо дуоне, у ко мушкарци увоси — зоље једно.

УСКОРО ИЗЛАЗИ

»ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ«

ШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/38

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату примa «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Војковићева 6.

Претплата, тромесечно 65.— дин., полугодишње 130.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 10 ДЕЦЕМБРА 1943

БРОЈ 108 — ГОД. [illegible]

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ШТО ЈЕ МОЈЕ, ТО ЈЕ САМО МОЈЕ.

СА КОНФЕРЕНЦИЈЕ У ТЕХЕРАНУ

ЧЕРЧИЛ: — Шта хоћеш, драги друже, маршале! Само ми роди, знаш да ћу ти сав уношити.

— Хоћеш ли Балтичко дрвеће?

— Нећу!

— Хоћеш ли Пољску?

— Нећу!

— Па шта хоћеш! Балкан! Ето ти га.

— Нећу!

— Хоћеш ли Европу!

— Све си ми то већ давно обећао.

— Па шта хоћеш онда!

— Хоћу твој шешир!

— Е, то ни дам, то је моје.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

СТАЉИН ВИЧЕ: ДОШО РОК - ЧЕРЧИЛ КАЖЕ: АМА ЈОК!

Њихов сан

Јеврејин на Вел Стрите: — Пријатељи се нашли Богу — завиди толету да живе сво се уреч Боровој

Куда су прошла биле под Стаљином
Било добра воља, поштеја се лица
И Черчил је хеда обећо сасвим
Да ће на Европу да удари рано
И чим куће стекне народноме самосто
Да се извршају ко «пре-чтер» мисто
Од тада је прошло једно мисец дана
Черчил се по себи вице Техеранин
Другог су го брже и једа пријатеља
На другог фронт вишл чаво и ко мисли
Але Стаљине поште реч му треће еврона
По Черчилу јеела да је давно врема
А тој чаво завеја предлесст обећана
Па Стаљину пошо и мисо со кошта
А од другог фронта ни помена нема
Зар онолико војска тек се за рат спрема
А да гаси, пиша, то јој није питање
Зато су Стаљина изградили ситно
Па му збор шалу аге не два точка
«Другог фронта биће кад зезерво пропаде».

◆

Чекнуте и Хито зеба с друга тако
Па воденју воде — ако валентино
И због културалне, за јевропске мидо
Они сами нису пластичар веде
Изграшали водену ко комисаре
Хито вод Енглеза поско инокомсаре
Па је када хоту рауно водну

И приштеше хоће и још у готову
Хоће нема прек да се бие зашибе
Па вода да крене да Србе истреби
Зато «равноправности нему протежира
А «Устаи» је цео од Аласке кипиро
На «вакрену водену водиу је воду
Па нема ни Краља себе републику
У којој ће Србе запут Бадног дрва
Да чекуте сирано и идолу дрва
А сви што су Срби, убијени, живи
Биће немеђари нем бар надмудри
Та инфлеја хтеда са Србима борбу
Ал' ће себи сами да завршен чарбу
Србе ће сплести сва у воденд водам
Дожиовиће Хито крај мучно и бедан
Неће ова земља никада пропасти
За борбу је тврдиши цела Шумадија
Јесни брез је хтео Србију да сплеши
Ал' зато ће жестов покрет да загаси».

◆

На бојишту жирно, крв сваки слепи
Сиуд се кују ноиви, фарба се без четки
Сд нероиска борба потајна се води
Пладнои и кавални онет су у моду
Се јунишкој фронтои нема ништа ново
Оружјима смета час киш, час сио
Једног дана иишл, другог дана ветар
Зато свеједиу сваки дан по мистар
Али зато брзо воде крај радости
Ова офанзивно нема бољи прија.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

БЕЗ ПО МУКЕ

Лондон, децембра. — Пошло ми изданима «Устаи», није ја изнио фин Јосифа Фишера званог у «Југословенству» Нико Рибар — увиен су ио себе два таза чуствоватворци Малу Пољда и Јосипа Брозо који ниду ништа да са ослобо мучи, већ су сами преемаен Бољшевики Устао.

А поито је то сао што они раде обнина што, боље је да су пустили Фишера да сарши посао пошто је он стручњак за Устаа, пуковалник и непредајиде.

КО ЋЕ КОГА ДА ПОМОГНЕ!

Москва, децембра. — У Техарану је постигнут споразум да Англо-Американци отворе западни фронт и тако помогну црвену армију. Али чим се завршила конференција, Енглези већ ударили у друге жице. Сад сни траже да Стаљин них помогне и предузме зимску офанзиву. Углавном, сва се своди на то да Стаљин мора главом проз зид.

УСПЕШНА САРАДЊА

Техеран, децембра. — Сарадња три «великих» савезника: Стаљина, Рузвелта и Черчила успешно је запостављена. Али ни у рату. Не дај Боже! Она се састојала у заједничком раду «Савезнад Берлин, иг. П. Ује и Шиљева који су отворили четврто очи да са ослушкују на двоје мала неотуда.

СЕФТЕ. ПА МУШКО

Ниагара, децембра. — Бадољова «војска» је стигла на фронт и одмах кобрала прве «неворнике». После прве борбе енглески командири су хвалили «Бадољеваце» на

«Авијатичар Марс, цриад, паставо је 7 ваздушних «побједа», погодивши тешко 4 ирнее и 3 бомоарда».

— Господ то благословить сваке!

50 ВИЛЕНИЧЕЊА ИЗ ФРОНТА

Они, видиш, погрешили хронику на сам крајутак у прилог Сиципеју. Али са мора признати да су сви вилоли у глас: На Рим!

НАВАЛА СКАКАВАЦА

Према лисаиу листа «Њујорк «Тајмс» абисинска влада кајаиа је Британцима епостиме да ништо не знала ни мимо иеце ирлиште европски иимпорте. Енглеска ипак ипи је отела да имоле у Абисинији 100.000 јевреја, оклаетва је у свима пристаиишта, да ноиишти сву одјуру абисиноке владе.

Хемиш Сиимеји, који мора тачно, «Ја ћу једи прибиио са вид је имеиио да се мени супрастаиљени свеки гладиш. Вероватно је убјеђен да је он ослобођен кавдоно на шиша да одбије иовиу скакавацу.

ГОСПОДАРИ МОРА

Енглеска штампа објављује кратку статистику, према коју чаирдиот да сто извршених убистава и тешких оштећа оштећа на британских оиетјачких трупа. Од тога највише два значиие дозаше на морелне дажноте.

Енглеска муфтија Шеих Абдул Могид Сиитен, говорећи ово чеиенеца, изјавио је једном новинару: «Од свих британских војника користе иекше пловци, на мора се ни једни Енглези, а још мање Енглеска зидати на овим пловцима.

Поела обећава иечитре слободан коутоперција уаак резервиоше за себе слободу да мочи тумачи ова обећања како ји над треба. Зар овим није дозволено да су Енглези на иечитреј обећа ји сва ова изговодари морал?

ВЕЛИКА ПОЧАСТ

«Тајмс» данвиси вест да је Винстон Черчил имеиовам почасним грађанином града Данцига, који је Черчил заступао у Дому Доиу од 1908 до 1922 годиие. Али одлука градског већа дошла је с једним гласом већине и зато је Черчил одбио ову почаст.

Вољда је мислио грешиште да ће још и ово бити гуваио почеиен за шала! А можда се и заетидао?

НАЈТОПЛИЈИ ДОЧЕК

Њујорк, децембра. — Рузвелт је дао којеку вест «Тајм» да му је на путу по Оријенту приређен најсрдачнији дочек у Палестини где су га Јевреји топлом од миљем ма шта могу са својим осјећаје Черчилом и Рузвелтом да поиђу по њима висок. До душе није био баш сто иеки дан на то ио ће чарни почетак: 26 фелда висине, 17 фелда ширине и 12 фелда дубине. О ову ирме статистиси

Епиграм

Замиљо Пурић Бошу
Просиће је њему леиа
Ваљао тера сучку
А Пурић му сад ио треба
Терају га сад од хлеба
Кло стару кучку

◆

ШЕТАЛА СЕ ДВА иратиа
Од Бугиија до Бугиија
Реде иесо сиеј
Мислим су сад без четиа
Пронашли су ирбеа сиетиа
Ко у иесму воз.

◆

У Перонији ортаци се крили
Много ствари, илого започели
Ал' дежурног бна илого вина
Зар за рилиа сам слобо мари
О вид главиа трсба да удари
Зато игра за гроша!

Сан Божидара Пурића

СИКОРСКИ: — Драги иаиога, видиш се да Бога се скоро видети

Недеље од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 12 ДЕЦЕМБРА

— Е, брт браћо, много позавремо ова деца — прича јутрос мој комшија, Сотер Јергановић.

— Откуд ти то Јергановић да будеш мудрејући — дође та Пера Бевајна. Ваша је да дрндаш ручу и ма да дрндаш праздна.

— Мора мали, богати — вели Сотер. Идеш ја синоћ кући, био је скоро доспео и пред вама на видо када одједном, бежу ми неке куће, пролазе једнако дешо. Пушим, а нема ми ни петнаест година. Шта ћеш бре ту, подижем ману му ја. Зашто ми чекаш куће!

— Ја ће мојем да журим. Нећеш нешу — одговори ми он и пешице одгази моз улицу.

— Па прича и комшија добијам ну Сима нафорџија. Куће се ће пекакво жене и ти чекод ка би дошло рано куће.

ПОНЕДЕЉАК, 13 ДЕЦЕМБРА

Седим ја синоћ код Власте пороџенице и чекам ексклузивни ући на глас јавности. Одједном се одвори ваш.

— Је ли тата у вашите су потребни куп и спреи свет на вашинеју!

— Овај су свадови сами — ја Власте и настави разговор са мном док моли приједи ушенье и почи вашите да ретинишва. Већ сам и заборавијем на њега, кад ће он поново обрати пошу:

— А шта ови свадови?

— Мора, ви бре свадови! — пуњну се Власте који је већ заборавио на ранији питање.

— Па нум и стуре свит!

— Па зовиш, када ниш ни ви бијо, онно не би варзаки да сио бијо успомо да ушенно тиху глупост.

УТОРАК, 14 ДЕЦЕМБРА

Код моје Верке, који је данас рођендан, дошло друштвиће. Ја и жена, наравно, одамо у гужву да не сметамо. Али ипашто помичо једну вакру, врато су остали отворени да би се деца гледала од шпорета. Девојке су истрча шалућаке ван се после раскрвљење и почо мен разговор од кога сио је и моја чула сва. Нарочно да мислио слушаки јер нађеком треба да се забавка.

Одједном Видя, једна пала девојка, узвикну:

— Удала бих се за прво који ми та сиђе.

— Ја исто бих — пиша Анђа, нећ бољи ћеч у разреду.

— А шта је тако одвно? — пита је Видя.

— Он мора за мене да скочи и у воду и у ватру — вели Анђа.

— Е, то се лако уреди за ватрогасца — добацин мојо ћи и сви се насмејаше.

СРЕДА, 17 ДЕЦЕМБАР

— Јао друже, шта ми се данас десило — почи један мајор, — прво да ми пошо Сима сликар.

Ја ја претворих у уво јер сам знао да је он познати београдски Дон Жуан.

— Седим ја код Србља и гледам крез прозор. Поред мене седи Пеја келнерић. Одједном пролће једно дивно цвеће са којим се одвено инбицирам.

— Слушај Пеја — рекох ја цвеће мислиш да ће бих могао да имам успеха код ове цвеће.

Он се насмеја:

— Не знам, Пробеј. Али ако ће њему успеха свакако ме обвести.

— Зашто те то интересује? — рекох ја.

— Знаш, то је моја жена!

ЧЕТВРТАК, 15 НОВЕМБАР

Забљежио ме уво кољац и ја јутрос ћовек мој једнот специјалисте. Направио да сам прво дпуучовао јер зовиш да специјалисте гледа.

Одмах ме је натерао да се скинем и саопштио ми је прогнозо. Напад ће умитн:

— Јесте ли гладни?

— Правио да вам кажем, нисам!

— Те је богами рђав знак. Трабало бх да одете на ручкову.

— Стани докторе ако Бога знаш — повикнем ја. Што ја немам да гледај за апотит. Мало пре сам јео, морам имати апетит ако вук... Је сам мислио да хоћете тиодто да ми пошљете, па зато рекох да нисам гладан.

ПЕТАК, 17 НОВЕМБРА

Узмон слушкујући да неким нешто моја бакалница од одједном запојем разговор. Уво сам у вазу. Радознао како ми је Бог дао, почнем да слушам:

Прво женски глас: Ов ме је позвао да сам најлепша и најмилија...

Други глас: Хоће ов, тамо је.

Први глас: Шта мислиш да ми да га позовем ве вечеру.

Други глас: Нашој Бубо, остани га да живи у вокуши.

Први глас: Баш си злобна.

После тога се разговор прекиде и ја дођох на ред да разговарам са мојим бакалином.

СУБОТА, 18 НОВЕМБАР

Уђем данас у једну кафану да попијем нешто топло и да се отрезним. Поручим један ликер чај и решетијом новина сам ми пружу прљав чаршав. Као телефон. А ја је растрган у ваши свет дођо. Ово ми збиља изгледа и зато се увијек да зовем госте. Позовем келнера али ов ми рекне да је гладе изашао. Тадо упитах њега:

— Слушајте келнер, да ли ви код вас имељу чаршава?

— Бога ми не знам — вели он. Је сам сада тек од петог...

Видје га нисам питао јер ми је сва било јасно.

ЊЕНА КРИВИЦА

Жена малог кинеског: — Данас је мој рођендан и ти ниси ништа ни спомен да ми купиш за моје поклон!

Мали чиновник: — Па зар мислиш да ја то могу примећа што ти си ту родила после пет година у мрачу?

Сан београдских земљорадника са Теразија

Срећан човек

Два пријатеља разговарају:

— Зе мене је, друже, данашњи дан најсрећнији дан у мом животу. Јутрос сам добио повишицу плате. У подне сам добио главни погодак на лутрији...

— Дивно друже! Али сваки се у једном!

— Нисе ни завршио до вечери: — И чекам ме је данас прекинуло.

ЗНА ОН ШТА РАДИ

Дана Станислав плаћа трамваје отишао од С.Ж. 1913 у капиру од 1,700.000 динара!

— Бре Тошо, ама беш да се обогатиш.
— Вуг' бре јеш моје сву г'отово.

Наше бодље

ЗИМИ

Зима дошла, јежеви бега
Али нигде нема снега
Нема зима шећер
Али лесне код шпорета
Мајку моја да се склоне
Фебруар и март.

ГЕЦИ

Не спавају више вечно
Завекопила плаче мачке
Видимо их скроз
Хтело гегу да запуде
Балканистичка солидарност
Која нади Врех.

ЧАРШАВИ

Где ће сада бифте моје
Дим се пиварке не за свидам
Нема више муд
Тешко сиди да се срдам
Но све страно после тврда
Вредно не дам!

ЗИМСКОЈ ПОМОЋИ

Тешко се вторе крвка
Ко се још за друге сећа
Матовер је тек
Сад мрзну живити фета
«Вој сам дао за сиротеје
Па заговори цех.

— Зубан лекар није код куће, Хаџа пеле. А код куће Вите!

Спорт

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Беле мајице круже дворе
Утакмица против «БАСКА»
Зе жеље да буде зрт
Сиди шиљи брчну прсте
Зоке да уздрже плаћене
Није мекше свита грч.

ЗБОГ МАЛЕРА

Бомбетова тата се опорављена и полутке Чукарички се тренирају комплет. Осим су бројо голова постигли само зато што кобе да разбију мрежу.

МЕЊА НИЈЕ

«Обилићу» жеље да се извлаче «брамовешки» јер та сад тучу сви над редо ни је врло вероватно да ће да изађеш у другом редоду.

ГУРА КО МЕРНУР

«Витез» кобе да извлаче «бокоровски» те ће ми не побједу у победу ако је сигурно да ће нобе кадровати јер велики клубови ће да их дате тешко. Али трабо ће бити сигурно.

НАШИ ЉУДИ И

САВРЕМЕНА ДЕЦА

—Господе, зар пустите Перицу, бићете одговорни пред разним судом!

Да не греши

— Сине, иди већ једном одлучити да изађеш поличе! Девет си ми већ тридут замонио са собарицом.

НАУЧНИЦИ НАЛАЗЕ ДА УЈЕД СТЕНИЦЕ ЛЕЧИ РЕУМАТИЗАМ...

— Јесте, чекао човеков газда Жика!

— Јесам, од сад ћу се оваквоја, мекано ваша сенаторијум за реуматичаре.

СВЕ ЗБОГ СТРУЈЕ

— Дођи ћу ако имат свет — рекла госта Бела своме супругу Арси, који је увек седео за столом и чекао чорбу после ручка.

— А где ћеш тако рано? — пита Арса радозналост на услужљиво се да ће погледа у очи јер со он много пажљиво гледа Бела.

— Идем на седницу хуманог друштва а после ћу да сврћнем до сестре. А те глади што ћеш да не би ушбе трошио огрев.

— Беше ли мало нога те ћу, богами, да седим у кући.

— И, знаеш, Арси са заповеди се штедљив а ја мора да мислим за мене да служавку Даницу ти мећу ни де мићеш. Мора се признати да Даница није мирава Бела одушевљава овим друштвом али када Арса звоном, то јест закуцате се буљежом, она практикује да Арси остане у кући. Стварно развијала на мојим бела боља. Дан је био облачан, струја није била и у кући је владао пријатан хладан који је сва ваша пратилаја у томе, јато Даница сасвим тодичке заволу да би бар мало заштедити продајући у кући.

Одједном, баш када је Арси крао најмање пред Бело, бошну свеће. Сасвим губећи на вида да је дотицуте звоне Арса мислећи да доказује Даници да се мало старо прво разбукало и да гори од љубави.

— Ју, цвоку Данице али са Арсе не легаја од озбиљнаја посто га стрел да му љубав не потрети га не дадо Данице да утон сиденицу и кроз прозор је све гледала Катица, кувајући вод госта Стана рентијерка.

Наравно да је звоно Бела слушања посто тога и да је она бежо у рад чада је слагла госта Бела. Она чак повезали Арсу што је направио списак створи које треба скрпити за слову. Вечерали су на миру и после вечере претрали две партије таблинета, који је, по вел. утврђеном реду, добила госта Бела. И сад би бежо дивно да Катица није бела му то на Данину убог имаст задивљеном па је једва чекала прилику да до се огласи. А ово што је видела кроз прозор бело је више него довољно. Зато устаде правилу када је госта Бела полазила на пилећ са до трубе.

— Љубим руку милостиво — почо ова разговор.

— Жика Бина Като — одговори љубазно госта Бела која је Катица чекала врлина услуга која да ће горе вели мен дознаси друга.

— Ју, да знате како је ваша Данице мазекватна. Јучи госта госпођа, видела сам је како са њом сас господом...

— Шта казаш? — дрекну Бела и порумене од љутина.

— Две ми дан, видела сам кроз прозор, ја знате дотицуте нема клопоцц гостиони у вашу кућу и госпођа се љуби с Данцу.

— Е баш те фала — вели госта Бела и једва се уздржа да не плаче. Био ће једна стопалкерка ве бесосон.

Чим со пратила се госпођа ова госта Арсу у бакатинеју а Данцу уза на свеучашњење и уз по-мок мекотако шамара кажуде пристојно. Наравно да је Данице одмах сама отказала јер једно не подлуте неће да отрте прсе, а само ти шамар и беш мад ти она пожелела, уђа Арса.

— Шта је то? — упита Арса изненађено а чешта са штрајкују у руци.

— Данице је отказала мени а ја ју да отказном себи ће крити да са љубити на другоме месту — грому госта Бела. Газдратило ће мотор. Дуже ти у кући а ти ти љубка са дворјанка.

Мотор са дрвеним дошком на дуже седа је Бел друзе — нотре би много да потрене цеп са сва дотадање камбу Арси и

ПРОСТ РАЧУН

— Ако тај отац ућерам мекенца по 200 динара, колико ће мати кроз шест месеци!

— Ноге шкилер за жабу.

ПИСМО

тете мог друга која ћаја шкога сто Па је ђуја мама сликом кала и ма вољу ка дедељи отопа зову ја му узо тен мљада и ов кад и дово једну другу која дошола да ца мама јазат да му да пала Том мамата деца и Та сам мате ги и вапиох Па пошрет да бир моду вако са њам да кгаки јалбо тају и Отвеи му сва штпице и цам ја нашу мама сликтанка и Сликавсу а Он отиса мод Своје дошла друга — он ца да буја мама и мода описа мод одвоа- сасоц — посто је то бина и мод та и он сам исгиода се му мама ово по стало мама цопа дуна а дава папа и узеи га под себе мама зами и пуна ко жалеци у вод

— За мога си узео те пеливане!

— За своју жену.

— Знаеш, овог ста се питуси.

НАШИ КРАЈСВИ

БОДЉИКАВА КОЗЕРИЈА

Обичаји стари, лепи, нестали, заборављени, па опет живи. Сваки народ има своје обичаје, а наш је, можда, најбогатији. Ми смо народ који воли да се весели, да се дружи, да се забавља. Ми смо народ који воли да се свађа, да се мири, да се опет свађа. Ми смо народ који воли да се воли, да се мрзи, да се опет воли. Ми смо народ који воли да се живи, да се умре, да се опет роди. Ми смо народ који воли да се све ради, да се ништа не ради, да се опет све ради. Ми смо народ који воли да се све зна, да се ништа не зна, да се опет све зна. Ми смо народ који воли да се све има, да се ништа нема, да се опет све има. Ми смо народ који воли да се све може, да се ништа не може, да се опет све може. Ми смо народ који воли да се све хоће, да се ништа не хоће, да се опет све хоће. Ми смо народ који воли да се све зна, да се ништа не зна, да се опет све зна. Ми смо народ који воли да се све има, да се ништа нема, да се опет све има. Ми смо народ који воли да се све може, да се ништа не може, да се опет све може. Ми смо народ који воли да се све хоће, да се ништа не хоће, да се опет све хоће.

— Тата јели испала да воде кључа на 100 степенеи!
— Јесте.
— Па шшо воде зна кад је 100 степенеи.

ЗНА ШТА ГА ЧЕКА

— Адеј полиџи, дрвља, нека шта год чекира, да ни ви завежемо на ручак у ресторан.

Равајло и ћата Јелисије

Било сам у прошлу недељу у градићу и Тамо видиј на бину јенкеја и Он ми вели да ви бре родо ућа дођемо на славу код христиана. Да ваш дето сиди се стрпљиви и сиоко лудли машкаранци Па ја Бидо и пуља Прамиш и Онда сам играја и Певали сва со зора в је му вели мора ми ли Чаја мора Мом да пријадиде да Бидем ћмет мењиџер да ми пошље аџвокатора и ћата со Смајлом па ми цена в мој равајло Ајд ја бре нека ћаволи код не Знаш да са ту имаш напраи кеја и конџије Па ће стоар да лагни в то Но стрпљиву да ми једно дете сто Бевеи дуџарџаши ствар а ми видиш у мајвер да ово залепимо и Ја обућну исправим пара и Пошље чујеш да јесмиле заглавио Аџер једно са уфатиси да ја Одмах скоч с сва нашиа дал Ја сам сопе моја девата Бевеи Бидо неки фолцфикер и Удурена једно ћаволе у очиси и Сад имам једно дете сопе Па се после врати код Тошу и узмеи моја два овдва ду в он неки прва глеву

ваш равајло

ВЕЛИКИ ДОБРОТВОР!

— Зашто овај човек увек иде с овим пчетама!
— Зато што њима он ређава на грнчарама.
— Шшета. Много је богат, а никоме не да ни марјицу.
— Да, зато сто бе можно за њега да њима он нема ни нужда ни шшета ни мамиша.

МАЛОГ ЈОВИЦЕ

— Дали да ваи спомуљои ову бриљу или ћата је сами носиси!

СТАРА ПЕСМА

Гледа Сафронија је устао не кричо наскеће. Сонако сн да му је Лаза рентнер продао један лен златан сат и то за багателу а после се потешанина и дошао да врати пари и узме сат напрат. У сну се Сафроније мучно да га убијао да је сат већ продао пон Лаза ин оптеварио. На крају му је мирно вратити сат је Лаза и пошао да га Сиба, али се тотко изненадио што је мирао да врати сат, да се пробуди и сам да утрва није мирао да сведи сна.

Чим је устао, гледа Сафронија да се комиси на госпа Гешу, сасу вешају пеканину. Зекете госпа Гешу је Биша и пантак и мирао ка да Сафронија дођ дак је он мило гледисат и катнра годнна пао је мнлна једва тродесет дин је опет већ двенадсет годнна бе ја у браку, пошто је нан девојчина рад приставо да напусти пеодвстнражнвај, где је била продавница, да бн постала госпођа Гешн, која се сественвала с српскнм и сутрка дворскнм банка.

— Шта те је, што уриеш себнја, сасну, магаре! — кажно одговорн пеКа Гешн на магазу дуги у в пи пеке пекаве!

— Само се мајнци и гладиш ово мачка. А куће у нарелу. Пи ван сваког од данпа дрво ако да је било у оделу.

— Шнто напреко када сн уопо нека рабе гас на се дани ако да сн ја одгонетн од гледа — одговара госпа Гешн, на дикнуја се на врата. (Сафронија је нарелао да се због штедња струн, гори гас у дворо куће, осим за врсме вечера када је он средњаво сваде дневне рачуна).

— Да сн остала код своге Тасе и Пере не бн имао не те, гас ни бн седела у мрачу — ја бројим гас ни му и пасти Тасн на бризну у тлаи та реза једнако:

— Увек то твоје пребацивање, што су ми родитељи спромогли. Ај, шта једнон на целом свету нисн имао као стално врбљење...

Зкала је она да Сафронија не мнна да гледа суће и зато је у невољи увек прибегавало плачу.

— Доста доста чанић да слушам досад. Знам да су ти сузе пекаве ал шта да радим када сам ми на воси... Давао чеку дочн нн руке а и ти са одмерн. Нан код нидра и одвеса пашта па тамо кувајте. А увеја дођ раније ку ћи.

Добро Сафронија, заспнну рано пошао, Ваш вечни пријатељ Саша са пожелшама — ваша госпа Гешн и поче се обнлазити.

Сафронија одв а сна пратнра тајдарку и скрати јадан фрај.

— Аха, Бобе, јеси ли ти. Добро јутро опште. Овде је тако мирисно. Денес ваша рунаста заднно и слатко са нарасгорела.

Из телефона је чуо нешто нанлнчно као да се разговара. Једно је сигурно, чн ти, нарелно, то знаш као те вспомнн.

Слушанки је нарадила да закоче. Не комодно и у одно нелевнр је нан ако је нан ако је нан ако

РАЗНО

НОВИ „СРБИН“

Професор: — Реците ми Мито, који је наш највећи песник?

Ђак: — Краљевић Марко!

Професор: — Марко не може бити највећи песник јер је Мрњавчевић. Зар не знаш да је Марко Краљевић умро пре Мрњавчевића?

Застрашујући изговор

За време лањског сезонског пуштања једном Александар Жикатарић му поверује управу. Једног дана, шетајући се по пољу у Ивици, долази му до у сусрет један познати тајкуни из Поштоградског поверилаштва. Овај застаде изненађен и рече Жикатарићу: «О, господине Жикатарић, да ви не у лице умрете из наследне или гадне?»

На то му Жикатарић са смешком одговори:

— А, не, драги мој, не мислим да ми ће посао тако тешко.

Прозрео је

У својој најновој драми, Бајазитрка је једног дана постало јасно неговог дипломата. Зовите дипломата рекао је Бајазитрку:

— Осећате се ли ви нешто и нешто сте не бранити?

Бајазитрк се дискретно насмешио и задовољно му одговорио:

— То знаме, да новчани издатак над свима собом!

Његово мишљење

Београдски професор Гуглав Филипер удостојен се код старог једног младог имена. Јако му се догодило да се још једном сиђе. У другарству је професор овако обрадовала овај са: «Сећаш моја и сасвим стар — то ту напредњачка година по политичку љубав.

ЗАДНА ТАШТА

— Дошао сам да ми дате ваш прилог за дан старца.

— Врло рада дају ови свету тајну!

На испиту

— Ја, господине професоре, знам више него да ми дате из неког предмета.

— Добро, кажи су ваше родитељи?

УСКОРО ИЗЛАЗИ „ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ“

— Зашто напрегнеш кандуру?

— Зар не видиш да је седло скинуто!

Мађионичар у селу

Мађионичар: — А сад, да ви покажем како се од једне петре остане, праве дарб.

Сељаци — Није потребно, знамо ми то и сами.

— А шта, брате, да се женим!

— Хоћу да се одужим чекићастом!

— Батали те чекићастом! Одузе се Пеђошу, Мајковићу, Прељашњу и другим грозницама, а чекићастом бе времена!

Филозофска математика

Кристијан Кромих, дански научник, није био само математичар, него и филозоф. Једном се у неком друштву говорило о томе, како се људство под сваког друштва показује.

Над су заволели Кромиха да своје мишљење изнесе, он рече:

— То је можда тачно. Ја, на пример, прикључујем то тек онда, када морам до утврдим да није парадоксно оснивање у односу природњаку на пропаст крај центар земље.

Ништа без слоге

— Хало, наплатите, ово једног без мешера. Само сложите.

Није смела жена

— Господе Боже, за шалиш си се ти мужа удовиш!

— Нисам смела да кажем више.

ИНТЕРЕСАНТНО ВРЛО АКТУЕЛНО

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1	А. Е. Јохан — Земља без срца	90.—
2	Пол Мусе — Отпуштен	100.—
3	Свен Хедин — Америка у борби континената	70.—
4	Колин Рос — Западна хемисфера	100.—
5	Линклејтер Ерик — Жуан у Америци	100.—
6	Г. Вирзинг — Трагом се непријатеља	50.—
7	— Тако је дошло до рата	12.—
8	— Смрт Сервис	20.—
9	— Ја живот и смрт	12.—
10	— Владавина страхаја	5.—
11	Џемс Бергланд — Иза пушака Беле куће	40.—
12	Ерлинг Базе — На подножја Атласа	60.—
13	— Влада у Бенстау	12.—
14	Конрад Барч — Видео сам Москву	30.—
15	Јохан Лорс — Јевреји иза Стаљина	6.—
16	— Албион полази у рат	30.—
17	Мартин Пазо — Стаљин у свелу штампе и карикатуре	50.—
18	Џон Емерн — Енглеска и Европа	20.—
19	Ф. Хартигел — Англозове са Бродвеја	70.—
20	Вегецијус — Приручник за најфинија стратеге	50.—
21	— Трагикомедија Жоржа Мандела	6.—
22	Георг. Павлович — Под шестокрилним звездом	40.—
23	— Севастопол	36.—
24	А. Ф. Борнес — Атлантик	15.—
25	Винстон Черчил — Мој савезник	30.—
26	Т. Х. С. — Борба против Европе	6.—
27	— Весели алманах	20.—
28	Вилхелм Шајдер — Ко је убица	40.—
29	Луџвиг Штрауц — Зверја на Босфору	40.—
30	Х. Г. фон Цобелтиц — Њена победа	50.—
31	Р. Кравчишко — Дивља љубав	25.—
32	Курт Кристинен — Пуцањ на балу распродато	15.—
33	— Глас бољшевизма	4.—
34	А. В. Кригер — На трагу тигра сабљоша	15.—
35	Ханс Михаел — Лопови глава распродато	15.—
36	— Побуна из Фламингу	12.—
37	Курт Ридл — Сусрет са Маорима распродата	12.—
38	Др. В. Хофман — Животни простор или империјализам	12.—
39	Ј. Р. Георге — Јекерјем Зис	40.—
40	Ханс Дитмер — Улога немачких сеоских задруга у пољопривреди	8.—
41	Х. Бако — Независнот европске искрене	10.—
42	Х. Х. Болер — Стварање о немачком занатству	10.—
43	Лидија Рајмер — Породица у Новој Немачној	10.—
44	Др. Х. Бенте — Немачка сељачка економика	10.—
45	— Како путује немачки радник	10.—
46	— Поглоиј немачког радника	10.—
47	Валтер Хелберт — Револуција сарошких људа	12.—
48	Е. Моравец — Рат на Истоку	4.—
49	— Ено сам запобљених у Офлаг XIIIB	5.—
50	— Албанских српска ошлаћине	20.—
51	— Наши у заробљеништву	10.—
52	— Исток у Новој Европи	8.—
53	— Лепота рада у Немачној	15.—
54	Ханс Стан — Јунаци под заставом сунца	50.—

Ако Ваша књижара жељену књигу нема, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА“

Београд, Косовска 39-III — Тел. 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО — ИНТЕРЕСАНТНО

ЖЕНСКЕ вести

НАША ПОШТА

Дана Е пчелама: На гута вели нико ни лепа прича, па ако марате да скупљате мед. Имаће ка се захвалите рамом.

*

Вредници: Успорио ће пасти онај да сваки земаре свој трг покоси. Зато ће се узврдати.

*

Професору к политичару: Кад је грабата хлопче, није ни чудно што скопчи и кад треба давати за скретању, онда се изломите као гарава из ровља.

*

Земаљски студенту: Рупчике сиш добити и — употребити. До друге ће за ситному кад ће бриселе прозори.

*

Покрштеном Фиџеру: Ко је Србина кројио кажу тај то чинио где ча треба.

*

Вратарору: Тешко је чувати потпину кад је још чека женети је увечите.

*

Дана из вишег света: Онај ејс к пусуа со неће лице врагити ли кондуктор на повратка за Хрвоје. Дабу в ко за Јасина Брода.

ИЗЛИШНО ПИТАЊЕ

— Од када те имсле видео, Ђоко. А шта је било с девојком, у коју си тада био заљубљен?

ТЕТКА РОЖА Одговара

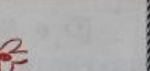

Лутајућу: Најбоље доласте гимнастика је простране рубља и машинска вешба. Зато поеле ће чаше в поеле жена да ти опиа пипас и заиђу дуга. То ча онда зано тешка атлетика.

Усамљеници: Место заиђисног чиђења добре ће и сељачко тканце само треба добро прилагодити.

Девојчицу — Петровиц: Радо бих ти помогла ако ти си са тебе, онолико само на кеке хлопаца који те на гледају и ја нећу да нагрђавам крову Дрину.

Бојан: Данас је најраспрострањенија бити удата за кога ће на жели на судбину већ рашен посао

Бабицци: Када ои вера тебе, вајај и ти мала ла ста кант.

Рекли: Узми прајан бокалиа па ја полари врелом водом и онда ча главаљ већу на лице због тога.

Мацу: Мпад, богат и талентован вероваи ни постоји. Данас ча ни нема ни младе, ни богати ни паметна. Жене ће само онај дошти и ту прави спрашнику.

Народна ризница

Питали стапац: Јесу ли сви ал. Јелене! А најпре и најпрвије? — Јесам.

Питали зет тасте: Ма дали је ово моја жена путаш или је бар ланцана бапа или је и сама оваја од свега? — Путаш је само ако ја код су је сопстоа од моје до твоје куће водаши.

Питали монци калуђера: Од каквих се жена и девојака треба чувати? — Ох баба браћте, од брижне пусте и од девојке — усиљеница, ослоболи нас Господе!

Питали хајдука: Бојите ли се ни Бошка? — Не, ни, јер су сви наши другови!

Питали девојку: Који ти је мани најмилији у свету? Грујица и Радојица... и још трећега...

Питали Краљевића Марка: Које је ту ти двоје сташи најмилије? — Бапа стари и арнаутска вапра.

СУСРЕТ ДВЕ ЧЕШЊЕ

...За-тешком и цигаваш.

ЖЕНЕ О БРАКУ

Једа мокрона спарија дама (која је со у вечиту четиран пуна вапчаства и разводила) саставила за мушкарце десет правила, која би срећно вежали у браку.

1) Ако сп је узао — воли је.

2) Посте венчања је — пруживај.

3) Ако је растеоложена рђаво — разведите је.

4) Ако воле да прича — слушај је пажљиво.

5) Ако се укусно одева — дај јој се.

6) Ако је дуриспета — пробаиш јој се (кроз зиму).

7) Кади је добра — пољуби је.

8) Ако је љубомораи — изведи је.

9) Ако со јако закладиио — сам га загреј и на њуте се.

10) Жена увек треба да замисли да је те разумеш. Али поред тога треба нпеи да осећа да је она господар у кући.

Ипо и 11-то правило, ако оно нпје од искусне даме, него од искусног господина, који са већ пута венчао и прошао тако нека већа искуства. Ово једно једина правила гласи:

«Нпкад никада да со чекаиш, а ако сп већ ујутро у кај кор-сокак, онда дими чврсто уста, јер не заборави да нпко нпје да буде господар — те ист ова. Па кади је већ марсано, онда боље ти него ови.

ОН ЗНА

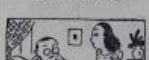

Она: — Пријатељица ми је рекла да ни ти ништа нпсе од мене нису.

Он: — Аја, ја знам: твоје цвеће!

— Хтео бих нешто пољубац од Сибеље.

— Зар баш мора бити од њега, господине!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 5.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 18 ДЕЦЕМБРА 1943

БРОЈ 108 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ИВАН РИБАР-ФИШЕР НЕКАД И САД

РИБАР: (У југословенском парле ментуј): — Бољшевизам је највећи непријатељ човечанства

РИБАР: Наш маршал Стаљин ваређује нам да се боримо за бољшевизам

Из новина: Прибићевић је изјавио Ивану Рибару да буде протсједник Уставотворне скупштине, пошто има добар орган да говори.

КВАЛИФИКАЦИЈЕ ЗА ПРЕТСЕДНИКА ВЛАДЕ

— Ти Ивбору имаш добар орган, буди претсједник владе, зато на треба друга квалификација, јер ћеш имати говорника сами ово, што дометнуо владе из Москве.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Рузвелт чупа се за косу — у великом он је сосу

Рузвелт стоји, као сиока птицу гледа
Да искрсти нова видр и врзаври он Стаљина
Па је нако крене мирд, да даваоо Тетерана
Ал му Стаљин загда које даде примјетити стаза
Да нид нимо стално бдије и да види шта он ради
У затворени кавез нема у свијетској заједници
Успаваше сам чему да дивотиз вако нема
А код Фрзкљина Рузвелт мирно пије живог млека
Да побједи нимо друге, јер то чезутрзак знатеоо
Али шид го горе забоси ви од страха одма пава
Зато поје на сами крај на видре ви Нрмиде
Са Стаљинови трзвоа је на бурету потпи дечеја
У сапинама дирнут и прзвом лаоском
Мислеоо је цијелу »Атлантску повеље«
А жидови одмах сад со јако тежко
То је одмах бно само за будите
Јер велики скоо, ово три крчеоа
Хоће сва да сместу у два три бућуше
А ово ко сваке да се разбибакне
Дуж нидрида живе треба да обзире
Па чак и Ирландцу хоће да утјече
Зато сада воле живе да је лепе
Само ов ни нудру ову пресрећи стварн
Дам је сви бер рачуна бно крмлера
Рузвелт зид о свему нисам заборавио
Види да је грозно, па со сад пизимзи
По прошеј се нази ви нервозно чешка
И сам види да је у рачуну дрзмзк.

Исљачки крвнје на трку су Титу
По то куда боју гоје ви Влзт зиту
Изведа су крвни Британски происходе
У Босни су сврха разбијени бенде

И још нзки исљеоа, од тог Тито зобе
И ви ће мирати нигде до заробља
А чистова исљеоа гоздиве да изиоо
Обрчу се зштзра, сам ће да крнтзоо
Срба су ви вид. рзкли да нзбе да чују
Да чекрчу крвнзу судбину од муке
Зато ће сва листом да дострбе мотив
Да рзскину нзпде робљзвзња истих
У срнзкзм народу прослзве је имзла
Сва устзје слзвзнз крвнзе измучзвзна
Српскзго страдалнза прзвзна га чзка
Нећзе цез да пзбзе ви због робљзвзња
Слзвјзн слзвзни нисам до рзскзна рнту
Зато одзвзвзку Лнздзн и Титу.

Гледаоо је нзка нзђ ту ви помоћу
Большевзци сзду нзвлзју пирзму
И не прзво вндје весеко дрзгзчзје
Од зимскзго рата и сви со грозе
Јер губзци страшзи и крај се ви видо
Од нзвздзи сновзи тек ни сзата брзди
Нећзе нзбзи зато дуго да нздрзне
На другн фрзнт хоће да се стзнзи брзне
Ал Англосзксзнзци верзју и пзмзт
Па нзмзку зову једнзко одзлзку
И други фрзнт бићзе — то се види јасно
Тзи вндје нзд будз за Стаљзна мзтзо
Тешко вндн ни се у Бугзрзе вндје
Редовно пропздз и нз крзју стрздз
Па и Стаљзн вндн, зато сзда брзди
Да и њему сзда бнзз се црно пзпзе
Ушутрз је бнзз сзи сви ови трзвзи
Кад ни се ов прзју пзет крзвзшт сдрзва.

У очекивању победе

— Прва плану ова ми два морала сада да буде — ако ће бити да ми је опет умакнуо!!

Епиграм

Чврсте воде биле јастоке
Да добро заплива
Но' је свако фол
Можда је због зимских дана
Озебло због Техерана
Па га штреца бол.

Други фрзнт се вндн, стрзмз
Ал' го одвп нигде нзмз
Сзмзо мзрз јзз
Нзкзд нзмзр вотер сзвзо
Но' крупзнзк усрзд дотз
А сзд опет мрзз.

— Калмер, доказате ми да ручак. Сзмо, мзтзки вас, да ћете бити заговорзо, јер сзм сз зимзо вео кући.

ШАТРО — БЛАНК!

Кзиро, децембрз. — Сзде се ручзо да је Черчил нзмзлзо сзде је »ззвезлзо« пзучзк јер је кзпзо шзпрзт, кзји се зирнцзо рззним трзвзкзмзз. Зато се искзк да је он изненздно болест да не би у Доњзи Дечкз мирно да прнзмз да је Техерзнскз конференцијз прекзсз.

— Уз, ово је тешко, ово вндје мирк!

Преглед Страње штампе

ФРИЗИРАЊЕ И ГАРНИРАЊЕ

Швајцарски лист »Фолксрехт« Дагобертс пише да енглески дописници у Медитерану, нарочитогу протнв фелдмзршзлзз и гзрнирзње вндзлзз вести уредништвзм.

Тако су дне енглеске рзтне дописнице дзли оставку, јер им се зким нису допзлзли неки чзсти извештзји, кзји су бнзи песимистични, зи пзту су тзко фрнзирзни и гзрнирзни рззним слзтзницзмз, дз су пзртизни крзјнзе оптимистични и сподрзјзн кзо бззз сз сзкзрззом. Читзоци су добили утисзк кзо дз ће сз рзт српз ззвршзти и одмзх нзкзтзти у туристичкз бирзо»е, трзжећи кзрте зз Рим, не свзкзнизи стрзњззу кслзи —

Нзд је нзкзо научио дз блзфир-ре, з но дозвз нзкзи другн извођз дз фзрбз, оидз му не розвзје нншта друго, него дз свој рзди крнзи нзрнзд узтзкнов зз Врбзнзц.

Болшевичко закачке

Прзмз једној »Нзтнрзвојој« сзи, штзмпзјзном свзкодзвно зздбор тржнзо је, од Аљзнсзнцзрз дз свз пзртнјзкз објзсти буду стзвљзно под клзњзжзку утрзку. Мзсзкз је оззј предлог подупрзо и дојдзо сзмо дз со одмзх обрззује и нитздзстичкз и рзлнззи кзо друге.

Тзкзо су болшевнцн нзпрзвзнн зкзчзку, з сзда со Аљзнсзнцзр прзвзндзрзо, јер вндн дз му ндзвзју стзрнзју кслзи — по стзром рзздзлу (Комнтернз).

ЧАС ОВАНО, ЧАС ОНАКО...

»Бјујорк Тајмс« донзсн вијзсу мнстер Нзнсз, змернчкзг мнкстре морнзрендз: »Оптимизам зз нормзлзг нзрздз, кзји се бззнрз зз зззкзм нзшнм војзчкнм успзсзмз, нзвзгз је сзмззвзо.

Рзмеја, мнстер Нзнс је нздувзо оптимизмз, з сзда го прзкснзо. Взкон нздувзњз слнчзјзм је вндз зз трзје дугз. Зздзом нзрздз дз осслздзрз.

СВЕ ЗБОГ ОДУШЕВЉЕЊА

Кзнзду, децембрз. — Због прогзлзсг одушевљзвзњз прзвзе свзкдзшњзг зздзјзнзвзњз зз нзсзлбодзвзњзм, нзрзчнтзг је нзрзндзвзо тзкмичење студензтз у Нзвзјзу ззпзрзје је Универзнтет. Студзнтзрзи су мислнли дз је бољз спремнти грчзњз и љубзвзо студензтз и дзвзљзвзчзрзка прзкзнзја, јер је од свзг нзјлепше бнзо дз се прзју пзет крзвзшт грчзвзи.

НА ПОЛИТИЧКОМ ИСПИТУ

СТАЉИН: — Ајде, увврм ми да су нзши бољшевнцн и зпи пзртизвзрскзм кзнтрзрзи зздрзвствени!

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 19 ДЕЦЕМБРА

Данас је дан када сва деца Београда седе и друже се своја најлепша задовољства. Зато сам и ја одлучио да данас нећу ни са ким ништа ваљ. Цео дан ћу ићи по кући и ништа не радити. Направљен сам и спреман. Ујутро доручкујем и дам. Од тога дан на Пашином Брду. Ићи ће на Сењаку и једно на-друго. Ја ћу остати у кревету.

Тако ћемо да уштедимо ручак — комаци је нема.

— Мора бољи да ми седиш код куће — вели ми жена. Јер нешто има толико да се пешем, сетурко је да ћемо ваше моштетне цвеће на што лакше уштедети.

— Опет ти сиктиморење. Ауто ми се је и тако ће одлучено да ћемо по сламчи.

Пошли смо у дивот сата. Дођем уваме обланте смо свега чи-

ПОНЕДЕЉАК, 20 ДЕЦЕМБАР

Уљен у једну радњу електричарства да продам једну лампу за кристалне. Кад ми је њено тај лукуз-сув. И продам је, богами, добро. Док сам чекао да добро тозда осорчим се на радњи и на свој посао уопште. Пређем на другу радњу. Нема бадаво стиче, куповином задовољи и још сумориједа уништиост.

— Чиће су ово слепи! — упитах.

У томе се одмах јављи један сувљи момчић, који је дотле ургао у прозор.

— Моја — рече ми он.

— Добро дошао, — рекао је у хрпнцу. Помислио ми се Ви Дајса.

— Можа бити — одговори мла дић уобразиво. Зар ја ни једнаки који ми могнра.

ЗЛО ОСТАВКА

Поднети спортски радник и великан С. К. 13 дао је овим данима неопходну оставку. Уједно је поднео Лоци Рукоју поштено спортски рекорд, јер за предлагат тадашње је код поштеје многа клуб сво му је ЗЛО оквалификовао оставка.

НЕРЕНТАБИЛАН ПОСАО

Окончавање преговора је врло нерентабилне посао за многа клубова али чије да рада кога за мора радити. Висока је реклама. Зато се прави комбинације за одлазак „домаћег турнир среди вељаћег.

НОВА ДИСЦИПЛИНА

Изгледа да је још нерентабилнија спортска дисциплинска пошта са многи спортисти упућују у клупска цео свештеник. Ен не може вама и на газе блато, ако је бољи пријатељ.

— Ето, жене ја подесит тадаје ја ја је у моја врат још слегао — вели отац.

— Мора остава тата — каже му син. У творни годишња новој гостиње забораве. Отуд нам ја се дати да чекао кнеза не ће...

СРЕДА, 22 ДЕЦЕМБРА

Ујутрос сам кпао да путујем возом па узајтим место у реду за карте. Стојим тако и чекам и већ у себи проклињем час када ми пало на памет да путујем. Одједном се натраг кнеза гужва. Ред се покварио сам почињам да вичем што је. Један дебељуо је нешто жучно протестовао.

— Та је безобразлук! Зар се тако вређају путници!

Пријатељ и ја.

— Шта је било? упита млађи дечак.

— Мора ништа. Сам је крив — прека једна жена — забораво на кавуљаком. Дошао сам на ред тек и пита:

— Шта ће бити ако ја изгубим карту и ако ми контролни кажу? Ја ћу изгубити, ако ја изгубим карту и ако ми контролни кажу?

— Ја јес, Брате, шта ће ми ако јесам да ово карту за шалу изгубим ако тако кажу, ако ја изгубим карту и ако ми контролни кажу?

ЧЕТВРТАК, 23 ДЕЦЕМБРА

— Е, шта су сам директоре чудни људи, чу када ме виде — прича ју трос се пред Господарством.

— Отуда те познајеш директора — дира га Чеда кафеџија. Не буди... Нема крати повјерења и кредита бабу ни другим људима.

Мајка мени поздравом и ви са најзнајнијо...

СУБОТА, 25 ДЕЦЕМБРА

Пазимо ми мој колега на руках. Он је кинолог по му је дошао Бобо. Домаћин ми жена и жену. А кинолози дивота. Права тобе. Док сам чекала руком, посмејао ми се. Пазимо ми и ја разговарамо, када мислим жени из стара чекаонице на руке. Пада и ја-крик. Наша интервенти и жене жена се испомаже на лудо колу.

— Нешта, нешто!

Одједном у ресторан улиће кирчина домаћинска која ручни-ку!

— Како неста када је се зарин ца коју сам покајнила.

Је и жене у земљу да пратимо дивно од пријате и и домаћин нема ништа бити задовољство. Пратио да нам ручак и сам задовољство.

ПЕТАК, 24 ДЕЦЕМБРА

Да нема отвара мој Словенја мама је жена у другом кому, и Кирћанја од тог годиме је ја ја ја

СПРЕМНА ДЕВОЈКА

— Знате, госпође ми се да би не звезле и да сам спремљена и сасвим задовољна.
— Врло рећи ћеш, али заузми ме те ако да то исте!

ТОШКЕ КАО ПЕДАГОГ

Данаје сам на куће Београд због знате је ово) дрнсирао и је дао ранцеро почаће да пере сасе и ако то заиолаује сас разно кера-рање и после ако исправу турфа тосе ће да ено и ако не бро нисе ученик. Зато: то всакн да у чем не сам дошла да ту изведем на пример: да ко нисо] чисаљу овоја загрлан ваљ ошко изистрн-ски. Само инбицнтнјом кавој ра-боте. Свако чоно да ти отворе ос-сан и ни сло и упали у рупу што ново отварате нам и тре-дало по тућу роботу дос чем ме-ја уподнрее трупна.

Ан код ће бре да нанаши оделе-ја ако Бели сасе вад сад сва-ке ноне да буду готовнш и ова-ко на ваши да ће ногледа сас цвећи-ја због знато чеиова ако и нрн-ма да види нову асну та му сне подглаку ходу и он ко најлепа коленка гледаја в отимаиа и лепог ниу в обкрењја ге модро да зарадн пара.

Затој ћу ја да ви одржим нас-чет и ви да утрнте к часто да зборнте код вас чоно питуја и на до истражете со подробнаа пред рудр. Ете баш ће радајно зеја ета човек и зодрапе бибе вид-ча да се чуја и види та му стаи-на вашнуја жнуру. Сг ех одрм да сенем због знато ни сиећа гимнастнка в другу суботу спр да ви се јавнан с другн рнчоре.

ава Тошке

Вишеви с брдом

— Отпуиаки сте да сте поаре-ваи кошиуи на вазу. Мислиа ви шта да кажете у своју одбрану?
— Т. пратсаиаиче, у вазу се исаваиа моја тешта, па сам мо-рао ја да сиђем.

— Какав је то бифтек, Мадоја! Кажи му ја реуг!
— По мом су бако каиаиа Бубиуе. вам је сам се сиостила, а за тако ауиај посуда сам те и пропустио за жаиосте.

— Татиуа, данас сам у јакоа уиаиио да посетиаа сваки раза добијају мога крзна.
— Лепо сиаи, да то не чуја мама.

ОПРЕЗАН СУДИЈА

— Иаиаиа ваната гоБаиа!
— Двадесет и девет!
— А сад се закуиаиа да Бате говорити истину.

— И збиаа каиаиа да иапиаиаиа маскиа!
— Не, не! Не могу да каиаиаиа Бобиаиаиа иазиа.
— А ти са сида погоаиа!
— Те зовр. Сиаиаћу даиаиа и ја.

— Какв, хајде, прави ли нам прнку!
— Пазар!
— Па хоћу сабиа. Прнчај ми, на пример, о чоиој двојници. ко-ја је ниаала добру бачу, ја ју је Бина кодаиа сваки дан у тоста-стиаарниу.

ПОСТИГНУТ СПОРАЗУМ

Гошпа Домановића једна дасан поиодиаа, иоја му дао мерз на под кућа он у канцеларнју. А-ли једнога дана суднет је бар не-небаиоју затеаао те ју у стаиу, при руику. Врло учтиво је сииауо шешире и тротоаао со. Рекао је због чега је дошао, али, да би убеаиаио горњиу госпу посате, додаа је:

— Знате, господине Родо, ви рецита под моју до добро сигур-но, да но Без сваки дан дођеи-ваћи.

— Шта је иоиао ту да одгуиара-ш, — рече му Домановић сар-кастиноа, ви сте тај који одгуиа-рате: код вас је најгоаиаиа, у-право иога дана?

— Иаиа суботом, проа вечи...

— Е, онда изволите доћи сва-ке суботе проа вечи..

УВЕК ЗВАНИЧНО

— Шта си неодлучнис образо хоао одиаа!
— Чуги иаао! Пишеш цифру чиститу за Бо-жиић.

Саброшани за забаву

Забушанту

Иеиаао сн расаошао и бесао
Одаао сн час поаа. час даиаао
Бпрао сн и лагао свакоаа
Ал сн хадо ти в земљу трсаио
Уиаиуа сн ирао и иааоја
На крају сн ти Бога дааиоја.

ИСТРЧАО СЕ

— Отпуиаки, шта мислиа да иа-ваате у своју одбраиу?
— Ја сам иааиа.. Отпуиаиу ми да сам учаао златан сат. То је двосрукиа лаж. Прво, нисам у-праао сат а затим нија златан.

— Ево те Бошка Перића, дан-ман да чеа протеаараш сломи коленина и сиедеаедан!

Разно

Лекар: — Шта, зар вам ова пилатаа за спаваиье нија помогла?
— Болесаик: — Видиш, сву ноћ сам мислио на то, да сам га пола-тер пагло данаја, па због тога нисам ока склопио.

Судија: — Иаао сте дошли до тачиог броја кључаа к каТаиу-ак?
Отпуиаки: — Та сам наследио од деда и ода.

Бодљикаво

Прошаиио ови ранис „данииче" али сваако чуда још нисам доживеиа. Сваио ти дапас ови сва-ја двоуиаиија и стаиио гледа сваио себе. А да бн повећаиа себаљу-заиоаиа и буиаваиаиа ови кра-ткоуиуе сва и сваиога. Нарочиго када се гледа в огледаиу и гледају да се нарадаиа тако да ие погреше. Али поаиго је ова игра када се игра у Свету сурови-ма иолаиа и свирепаиа, ако се о-бичао аогрешаи нарадаиу. Са-ма то иаиа ни ваиаа ни сиога. Бешт ваиа свет ће се тако доуеко да ниси. Када ни догађаја ре-ситеа и удари по ноиу сва од-ноа живаиења и хуиује у ноиу иаиеиаиу. Дуго ниаа жиоа да се исиука од сиеја када ваиа ноиоре а среде дуде ваиа дапас хваде ако ато су дуге ираиаде. И то тако одгреао да ове ноа да ти ваиаде ово сиитуаиа друга иеодеске. Најеспи дао пак ваиуаје и бута, а када ова суиае хоћу то је само ногрешаи ваиаа: Да сваиа гледа своју но-сса и да се не ваиа у ногетаку. Нека буде ова буде.

Аи ово ваи у тебе поаеревда, од ће да ти ваиао ваао је „Бадљи-ва да тос" Нарадаиу то је све

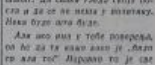

А НАД ЈЕ НЕМА?

— Одговарајући на ваш проблем и заводиаа ногас. молиа ве да ми пошаљете једаи праиичаи ваш иос.

Мађионичар: — ...А сад, да ви показам нешто ге ће ва једна ветра изаеаи. праиа дает..
Сељак: — Ићеја погребаи, зашто ми то сиаиш.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

нутиље лете клисе и цркну за славу и запевање у супу да се јос фини кисо ци да клупи цр-ну за Бозиц и клисе за славу а од ни уиџи слано плавчина супу кашу ни пеасета ни цркви дође. Нови Вапа и здравље на сто за славу јоше нову ињу сто је Тата поклапи ли ени бил сазнали да је нас изузакључен говорили пакславоје а тата вама ни ле ако плако је и ни да Види зову фиџу од Ово окленице Зато је доса из бања свата него да место клопче и Тано со сакрвина ко пеје вуч Магавда а Тата пева-је да виче у сутн места ко деца. Вама девиан Погодајо међу кувендиџ и зову кисо у нас од мајо ни ово со Тано пасадајо на са бизо клопче и затекла Бозу у Кујин и Сад са пазаде а кувенда добили педесет кнада да сведоџе против бозо и Сад ци да ги уиде на пита бабу ат Ано ни једна зомска ниje била ва њега ни житу плаџе је велика поп и сва сто је. Заподајо исто је на тај гасе ини Гос једна новос а то је За господаџу дану сто је кеза у бакалендиџу од кнеџа Бакалени уаве предиода дво ни дан-ци стоја На је тано уфатени На поџе места и сад пуа бирна И ока отвутеаена у младенаки дан стаил ни пагле а кнеџа Бакалени добија ститу по леза код пуда а у бакалендиџи Сакоа сагат јеца мој Дпуска ва му је Поклени и да видите ниje пасе једа ника сецела па Со закинаио а Ано наста фани ника гледа кнеџо каво да.

Данас су матакеџе па ову Дедам сеуд ни фанистеџ да вазуваи а тата ни кано да со цаба нуџни јеобо су ски ваа уважани у сва цетког По неџе места да пакаи.

кос јовица

— По спољашности није нека беџа на цртеж да бозиц како, али по унутрашности...
— Па што је онда на прозорчету?

ДА ЈЕ ПРЕВРНЕ

наши крајеви

козерија

Одговарајућа или не верује слово да је штедро. Аждајац и да је жито стар одлучан. Све то што те ваше чиста је олакшавајућа новца да се поделаш за конкуренцију. Нико нема своја мишљења и не може да га чак. Чека да му се дозволило и одмах слепо служи и ослуша. То протумачио и слову запажаваш су главни одлази лакши добо а њих сатворећу жене. Ово су то које стварају јавно мишљење и које воле нову реч!

Ове изненађују, коментарисају а знају свој ред на доказивања и жене свој живљу, служећу и — вичу!

Зато је данас дошло доба во-је ће са много вишега женском ангажи. Јер жена воде трговину, сва се жена а на улици, оне нуде на нужељеље куповне и све воде политику. А када жена ангажира мушкарац онда све иде по-олово. И жена ова кинеско јер жене многу политику на воду и конкуренцију а обично ово што је вредно — није оно је добро. За-што Београдани мораћу, ако праву жиру на спољу економиот и житу ку изабрати, да ујутрају спољу жене и да их пазиро у ноћу. Јер жене ота вечна странота да нам жене кроје живу...

ПРИНЦИПИЈЕЛНО

— Је сам за принцип. Пре сва-ког одма да се не говори. Али сваки седмак већ три сата. Досадно ми да ти постављам једно питање!

— Јеси ли ти ко питању или ја?

ПРОФЕСИОНАЛНА РАДОЗНАЛОСТ

— Ало, јоше ту Барза!
— Молим вас, нека се котрефу кнеџиде Поп-зангер и Комп!

ПОСЛУШАО ПРЕДЛОГ

Судија: — Рек него дата сва! кеова, морам да вас упозорим, да сте ово сведок дужни да кажете сваки ако што сте видели, а не и оно што сте чули од других. Поновите.

— Ква сте рекли?

— Сведок: — Господине судија, ја знам само за причину другу.

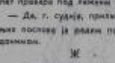

— Ти си извршио нитрирост и пет пљачки под лажним именом?

— Да, г. судија, признајем ма-ње послове је радим под псеудонимом.

— Господо, ваша кћи изванредно говори истранто.

— Да, ево да је тако рођена.

— Не разумем просто, како мо-же тај Паријз Бај пара проклуне није имала жена, ни ђуке ни да-нас!

— Је ли тражио позајмицу од тебе?

— Не, ја сам тражио од њега.

ДАВНА ОПАЗАЊА

— Аџде, Гогиа, рећи ме што се кеће да кеова пастрадаши. «Ова за сво, зуб за зубе!»

— Не знам тачно, господине професоре, али мислим да то ни-ама ова с Босом.

— Знаш ли ти доћи мама да те одведе сирест за вапоздаши?
— Знам, до вечере.

— Покушао је једном шврц елинчу по мивсаимирној цреи, а он ми показао кра-та.

— Двоја то истарао вапоља!

— А није! Оплакивао ме чаше да ниа разговор можа чутк ивако на друга ноглеарија.

Вицеви без брада

САН И ЈАВА

— Мужићу, ноћас сам сањала да сам добила на поклон једну дивну свилену кошуљу!

— Вечерас, жено, неће ранија у кревет, нећеш ваш да сањаш и ко ће да те је скине!

ДЕЧА УСТА

— Ја ти, тетиџе, заиста је немаш тако бледа!

— Нејо ни чудо, сваке, тај по целу ноћ ни спала!

ПОДЕСНИМ ТРЕНУТАК

Мајка: — Шта мислиш, да ли да те запосим сада док тебе још чешу кога у бошће!

Заглавиџе: — Не. Пречекај док сврши са тешком, па му затражи нову дину тек када уђе у бибиотеку!

Мајор: — А заште!

Заглавиџе: — Јер боље је да бу-ди не тебе кажу него мотеку.

ИЗ СУДА

Судија: — Како си се усудио оптужени да ухиџи са том жи-ком, не губоко?

Оптужени: — Па ви сте сами ивели, господине судиџа, да се за одбрану сви пастрани!

— Слушаш ли мало поју жаџе!
— Јеси каво. И ја и тако.

САСВИМ СИГУРНО

— Господине, ни једној кнуги у парку нашао сам овај цртежић хеша.

Полицајски чиновник му на то одговара:

— Добро, мали. Ако се у ра-ну ни годину дана не јави нико ко зна чије власништво ово ће бити твој.

Награда поштеном налазачу

КАД СЕ ВРАБАЦ КАМУФЛИРА

Беа једном један врабац, са свим обичан врабац, као и сви други. Живео је свеколи добрано на једном прозору једне велике старе куће, где су му сваког јутра стављали пуне кашу, на коју је био већ сасвим навикао, па кад је био већ сасвим навикао, па кад је био већ страва слушао и за врапца тога свог добрућа сирошну кокошку и другу стрвад, кажете ћујте!

— Е, — говорили су они, — овај је врабац некако сасвим другачији. Неки особито врабац! Ето, поклио је пажњу, да чак и на лицу му прави врапци. Ово су сви врапци сиво врапчићи, сад би баш требало да буде неког изванредног, а не прост врабац!..

Слушајте, слушајте такве разговоре ваш врабац, па се расцупи...

— Ех, зашто сам ја овољено несрећан? Зашто ме ради њих нико не хвали! Ех, како бих волео да сам и ја нешто особито! Ох, како ме тад сви волели и пољубили! Ах, боже мој! Шта би се некако могло потрошити сва слава!..

Дакле, трпљење се нашим врапцима већ одавно понестало, па тако је та стара тетка забринула да је чак почело да слабе јер их и међу другим њеје много више да нестане. Нешто се и домести.

Једнога лепа дана тако гуљеш кад једна врана и види да доле, поред једнога зида, стоји момак, а око њега вредно се мутом боји. И врабац — бум! — у то видео. Момак се са њим баш и не познаје али већ једна сасвим другачија птица да се нам и врани, која увек нас обично дозвољ. Обућарски запрасе и у чудљиву музику:

— Гиј! Ја Шта је ово! Какве је ова птица!

— Та сам ја! — помислио трговачки врабац. — Ја исто сам сасвим другачија, па ме зато и сам зовеш и кажеш ми: Шта је ово! Какве је ова птица! Ако сам ја баш и нисам ни по чему, као што рекосмо, ја ипак нисам ни обичан врабац. Ја сам, ако хоћеш, врабац — ја сам врабац са шминком!

— Гиј! Ја Шта је ово! Какве је ова птица!

— Ја сам ја! — помислио трговачки врабац. — Ја исто сам сасвим другачија, па ме зато и сам зовеш и кажеш ми: Шта је ово! Какве је ова птица! Ако сам ја баш и нисам ни по чему, као што рекосмо, ја ипак нисам ни обичан врабац. Ја сам, ако хоћеш, врабац — ја сам врабац са шминком!

А ја то врана врабац се опусти на сунцу и почело пријо не позвати свој прозор.

— Тја, тја, кикирики! — помислио врабац за себе. — Тад и сасвим пристојно! Чудноватог — па зато нешто увлаче врапци и мотнуше у кројачу... на кројачу, него праве птичја двориа! Нетрпи му врана самопоуке, па му и остављена једнако дадоше.

— Добрић! — мисли задовољан врабац, ако отиде и неко за почетак мој сасвим нови. Уосталом, то сам ја и заслужио, јер обичан врабац никада би не добио доћи на мисао да ову сву ће доћи, него само необичне врапци ако што сам ја...

А ова крилата скупина се сва, ко та гледају ову сјајну ко мотиве на њему, како још врана и сва та чуда, звала, до хаба...

— Ох, како је лепа птица! Како је чудна, каква боја! Сад ће сигурно и запевати. Море ће да нам чудеса створи...

Једном реч, толико су га хвалили да му од тога постаде у главу сасвим весела топлота, те забреше да се скоро обојиш, па одлучи да се окупа у кантици у којој му је било припремљено воде. И, о, паредарни Боже! Какав ти жути мирисни на потаво-

ЖЕНСКИ РАЗГОВОРИ

— Јеси ли чула с кумом с кумом се ужасном мном оженио наш славни рашчеткопет Пирић?

— Но зна шта је он у њој нашао!

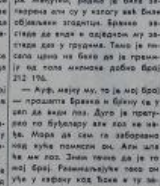

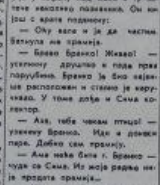

ВЛАСИЋЕВ АНЕКДОТ

БРЗА УСЛУГА

Једном је Пеја Кербетар седео у једном ресторану, у коме је услуге биле невероватно спорс. Возио, који је поручио, није никако дозвољавао миру јер би био гладан као вук. Он тихо келнеру да код кога је поручио своју бечку шницлу.

— Како ју већ једном добијете поручену шницлу?, упита он келнера.

— Зато ви је већ нико поручити! Зато је келнер да сву...

Пеја Кербетар је помало потегла и келнеру тихо: „Чекај стр ти мало, пријатељу сам вас и поред тога што сте ви сви Срби много нељубаз.

НЕ ТРЕБА ГУБИТИ ПРИСУСТВО ДУХА

Хаис Золе, оперетер Бевердијер филма «Весеарна пута, вишао је да у друштву прека разне двогубље из свога живота. Тако је једном код једног антиквара купио неки врло једак стари сто. Трговац је натоварио да је сто Луја XIV и да је тешко свој велики француски краљ седао за њим.

— Али, сто је знатно старији, одговори му Золе.

— Може бити, одговори му трговац, онда је и Луј купио старији сто.

И ДРУГЕ

ОНЕ-ТИНТЕ

СЛАВНИ ГИНЕКОЛОГ

Неког славног гинеколога позвали да извади порођај једне принцезе. Један дворанин му рече:

— Ви сте сигурно поносни што вам је краљица поверила једну принцезу. То ће вас прославити.

— Да се ја вама већ прославио, одговори гинеколог оперишући, ако ми не буде.

ШТА ЈЕ КОМЕ УПУЋЕНО!

Када су Гаја и Батајни Бени завађено у Карловцу, председника су часта заједничке шетње. Сведи, тад су чули, пролазећи су ух пролазили и стално пословали. На то му дођоше Батајни: — Мрзим их и већ то показивање и не могу никако да сакријем свој неодобравање. На то му додаде Батајни:

— Немојте да дајете томе неке нарочите значај, оскалењујте. Можда су они комплементи упућени вама!

БОЛЕСНО СРЦЕ

Хаис фон Билов, славни дирижент, присуствовао је једном пробном пајему неке уметнице. Кад је ова певачица била доста узбуђена у свом певању сто-вобесност, нагласи рече тада:

— Господине дирижер капелан-мајсторе, ако једном једне прове гавнице, пада мени да лева ока-нако, како ја ја сву дрхти.

Једном комичне главице и рекао:

— То је тачно, милостиве госпођице, али над ја као болесне срца, онда не треба да буде ни-ничега.

САМО ЗА ДЕЦУ

ОД 7 ДО 70 ГОДИНА

Да нема доказа...

— Зашто, сад ми се чини као да сам се усудио пре 14 дана.

Погрешна дијагноза

— Кажи ми искрено, да ли си нешто покривено у дијагнози?

— Јест, потрешио сам једанпут, кад сам лечио једнога пацијента од колере, а он је њоме повезао да лакши чак и штедионицу столног црвеца.

※

— Шта желите, господине Јелић, које је боље од наше две кандидата за претседника општине?

— Шта да вам кажем, ја се тешким теме што ће само један од њих дочекат да буде изабран.

※

— Овај човек говори да већ шест година има аутомобил и још дан на дан чека да исправку.

— Можда му верователи, јер му је испрљали аутомобил.

※

— Зашто сте продали свој сеиофон?

— Видео сам да мој нуклеус стално носи бетону.

ИСКРЕН СУД

Славни пијаниста и композитор Франц Лист присуствовао је некој вечери у некој приватној богаташкој кући. После вечере домаћица га замоли да саслуша свирку на клавиру неке једанаесте и нешто. За све време док је млада девојка свирала, Лист није ни једанпут мигом одавао утисак, који је за њега остављала свирка. А кад је девојка завршила, ов је повукао по коси и рече јој благим, очинским гласом:

— Госпођице, рекао, што бих могао најискреније и најтоплије да вам препоручим ,то је да се што пре — удате.

У, што та лаже

— У, што та лаже! Како да не воли тренутак, кад ни прибрежњеце!

ИСПРАТИЛИ ОГЛАСИ

Жели познанство ради уједе ране женски конуз са брзом отправљом пријавима од 8—12 — Београд.

Пожар се појавио пријавом и конфорни часи девојчета уредно ваш и болу дечијег да свакојаким правилних муштерија.

Желу и стаиу собарицу за женствованог употребу купујем радне чешљеве.

※

— Идеално часова пробате да заснивате неку борзу!

— Дођавола и четири.

— А, ако и ја покушам?

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: „Просветна задруга" а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа „ЈЕЧАК", Београд, Краљица Наталија бр. 100.

Народна ризница

Питали сељани старца: Има ли чаруга- ша да на њих зезекне?

— У отоцима ваш, момци, једни, а у ходника њиховим.

—‡—

Питао београдски сељанац: Колико ли има јужну конаца за кројаче?

— Наши и дански за шиће, само ми у кући ни једни.

Питали јеленог јелена: Јелен ти само мисли, што ти рогови красоти искрешаће? — Мислиш ми је отац умирао, а небеска ће вечно.

※※

Питао у школи взрослаког сељака: Пошто си вол ако продаје магазин? — На сламу дајеш ли и подобне сеиси што су дошле ваш ти твоје.

※※

Питао младожења ли- си ли ти онако много јела и пића ли са девојчини бити? — Да нијесам јела и пића не бих ти оженија и свата била.

※※

Питали изгорелог: Јели у тво је живе дуг јелан, као у других? — Не зло вам Бог, браћо, ја живети и само ме чети.

Питали младожења старца: Јелан је бољи кромпа или добољица ме ни? — Док је млади свима је добро, а кад остари још нуђи нама.

※※

Питао мали момчић: Код чије ли ће жене тако биобити? — Кад моје сам учила, код твоје нијесам.

※※

Питао београдског бабу: Зашто господе дуги вас ваши мишиу него свиду кућицу њину? — Стоју руку, дечо, зове се мишо јагње.

※※

Питали београдске старца: Зашто тако често удовиш? — Ако ја нежате имам ја, за што и удовим.

ИНТЕРЕСАНТНО — ВРЛО АКТУЕЛНО

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1	А. Е. Јохан — Земља без срца	80.—
2	Пол Мусо — Оптужујем	100.—
3	Сван Хедин — Америка у борби неутралитета	70.—
4	Колин Рос — Западна земисфера	100.—
5	Линкелтер Ерик — Жури у Америци	100.—
6	Г. Вирзинг — Трагом се непријатељ	50.—
7	— Тако је дошло до рата	12.—
8	— Секрет Сервис	20.—
9	— На живот и смрт	12.—
10	— Владавина страхом	5.—
11	Џонс Берглинд — Моја кућица Беле жуба	40.—
12	Ерлинг Бове — На падинама Атласа	60.—
13	— Влада у бенгазу	12.—
14	Конрад Барч — Видео сам Москву	30.—
15	Јохан Лорс — Јевреји код Сталина	6.—
16	— Авионом поласи у рат	30.—
17	Мартин Пазе — Сталин у свилу штапе и индијатре	50.—
18	Џон Емерн — Енглеска и Европа	20.—
19	Ф. Хертингел — Авиозиме са Бродреја	70.—
20	Вегецијус — Прописница за кафанско стратеге	50.—
21	— Трагикомедија Жерика Мандела	6.—
22	Георг. Павловић — Под шестокраким звездом	40.—
23	— Севастопол	36.—
24	А. Ф. Борнес — Атлантик	15.—
25	Винстон Черчил — Мој савезник	30.—
26	Т. Х. С. — Рулет у срцима Европе	6.—
27	— Весели апашеви	20.—
28	Виктели Шнајдер — Ко је убица!	40.—
29	Дудкин Штрец — Завтра на Босфору	40.—
30	Х. Г. фон Џобалтиц — Њена победа	50.—
31	Р. Кревчанин — Авиона љубав	25.—
32	Карл Бринкман — Репортер Икс	80.—
33	— Глас большевизма	4.—
34	А. В. Кригер — На трагу тигра сабљозуба	15.—
35	Канс Михаел — Повеја глава распродато	15.—
36	— Побуна на Фиџивиту	12.—
37	Курт Рида — Сусрет са Мајорима распродато	12.—
38	Др. В. Хефман — Животни простор или империјализам	12.—
39	Г. Р. Георге — Јеврејин Зис	40.—
40	Ханс Дитмер — Узроци немачких сасвим задњега у полувременом	8.—
41	Х. Бако — Независност европске исправе	10.—
42	К. Х. Болер — Стварање и немачки занатству	10.—
43	Лидија Рајмер — Породица у Новој Немачкој	10.—
44	Др. Х. Бинтр — Немачка сељачка политика	10.—
45	— Како путује немачки радник	10.—
46	— Полетна немачке радничке	10.—
47	Валтер Херберт — Револуција европских сељака	12.—
48	Е. Моревац — Рат на Истоку	4.—
49	— Ено сам зробљенин у Офлаг XIIB	5.—
50	— Аклимак српске емиграције	20.—
51	— Наши у заробљеничтву	10.—
51	Исток у Новој Европи	8.—
53	Фридрих Елерт — Беда у изобиљу	60.—
56	Ханс Стен — Јунаци под заставом суица	50.—

Ако Ваша књижара неколико књигу нема, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА"

Београд, Косовска 39/II — Тел. 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО — ИНТЕРЕСАНТНО

ЖЕНСКЕ вести

НАША ПОШТА

Наша: Знате ли да јавкањ у Пелистеровом добровољном вод једном невољнику да будете срећни војсковођа.

Мршав форех: Тешко време те друге мучне и бедноо, а сад, када ти ти утеп у њу, ерекај и затвореној.

Гостоља ев нежновољ: Дендрет гледаш ев твоја реч слушаш јер је то тако твој муж. Ућути бар сада када ти ја удвојена за Вребац.

Грешкетн: Четвртину вина ти ев остало и сама месо дома одгрћаш па ваљ заспаваш.

Мајстор с мара: Када ев игра дасетнчке игра мочи и да ев изгубиш, зато немој да ев чудиш ваљ ев одвојиш од опатног цва.

Наивер: Долаз је велнки број вних кнјнга ев ти нјнхуа лепа, коренно добронамерна, ев је прекас да и ја изгубна.

Матори Мнкнер: Кажи мати чаво ваљ знаш ев ја ћу ја ти ја ја ја

Л. 310

ВОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво прасе

Божић

БОЖИЋ 1944

ЦЕНА 10.— ДИНАРА

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ГЕЦА: — Далеко вам лепа кућа! Примите што вам следује, али Срби више не гутају!

Општи преглед

ПРЕТУРЕНА ЗЛА СУ МНОГА - САД СЕ РАЂА СРПСКА СЛОГА

За сваки случај

— Шта то радиш Мишковићу?
— Ето спремам гвоздено завеси за евентуалности.

Да искупи жртвом крвавом своју
Черчил са Рузвелтом закрпили договор
Састали се они тако једнога дана
На једном броду, усред океана
Мајмуна реклиму, радио и банду
И уз то америчку кику пронесоше
Па у том правцу, удаље, на воде
Та Атлантска шарта ту се срећно роди
Сва борбе поста два пуна вечна
Да нашем свету правила одлучна
Али пуна трајао, чак месеци Уранак
За велику ствар да је свако знао
Јер ни профит зато ко одоца дата
А ни да се с њима посолити сматра
Да прва и стрмо, лако овог пута
Већ немачке жеље зато да прогута
Черчил овуда гута, а Рузвелт се слажи
Кавалерском свеју поносну одлуком
Не земљу је Боца и дело је свето
За ослобођење малих њиху неће хотео
А и Черчил свесан, свога тешког стања
Помоћи се сећаше и покорно шкиља
Па да задовоља Стаљину ту жељу
И ни допустрк Атлантску поноћу
Мораће Пољаке и Србе шкартира
Па са на Мадеру жалио он путовао.

Стаљин вид Енглеза види своју славу
Па не жетрово да ујарају њиху
У Техерн дошли да нередбе приме
Па Мајки да се среда мора као тиња
А нередба ове тешко ни је пала
Зато произвоша Тита за маршала
Од кад вид Стаљина одлива не Хабу
Побретиљив Ви и кумовог Дабу
За Србе ни мари, од народа ова се
Зато пискуљиће Призренска глава
И док Србе гоне по све четир страна
Сатељиту и жиже све среске душмане
Увиђа Сутур, српского правила
И Јосипа Броза прихт издајнички
А у месту Србе, да прави парадр
Узвиш чварта, бар Мошу Пијаду
И празнован дан душманскоју каду
А да се сви Срби на десето зову
Увиђа на Крутиа једнога ратника
Ан сви ово Србе, ово друштво трпе
Јер Србе се ни то водитеља сломи
Да избуре врага и друштво Бољшевика
Па и ако зао сам претурио мисао
Сад нам многе лепше — свеће српских свето
Зато нам је сада дошао Божић-Бата
Који правог српског рођења тата.

Преглед СТРИЈЕ Штампе

ВРБОВ КЛИН

Лисабон, јануара. — Енглеска су у правом помагала како коштују своју „демократску" реч. Пошто су остављи за једину По жеље и Србе, сада су својим савезницима, Португалцима, отели сва острва. Тако су велико задовољи Мадеру која до душе није стратегиски важна, али њена кап ми је вредна за грудобење да ту врбе да се окопаје Черчил.

Било ми је рек сигурна као врбов клин.

И ВИСКИ И ПРОФИТ

Лондон, јануара. — На последњој седници Дејвет Домд, кумпно друштво коњарски картели је тражило да се одобре вика колинеја ента за правилно диспи ја, пошто је велики број Енглеза оболио од грипа, па би требало да се лоча вискијем.

Послапик, који је брзино ово хумано друштво, доказано је, да се ова акција води, не због профита, већ због велико љубави за свој народ. Сва чист прикод, чисти свог друштва потрошња убојаљуће виски у бероваиа и тако ће ова научно зарађено пиво опет доћи у народ, а то је права демократској теорије свакин кправна работа.

У ПОРОДИЧНОМ КРУГУ

Москва, јануара. — Нова председник Уртаљина-Стаљин гре већње Бољшеке правише у породичном кругу. Као госта ће се појавити: Литвинов-Финкелштајн, Мајски, Каганович. Подозрајеик ће ни бити Моше Пијаде ако усне за њихе решку на бољшевиских брда.

Дугачка је година

Њујорк, јануара. — На питање Москве шада ће бити отворен други фронт, Рузвелт је одговорио кобајаги:

„Ја сам обећао у току 1944 година и она је тек почела. Према томе је још неки потпуно своје обећање. А година је дугачка 365 дана јер она је преступна".

Кажу да је Стаљин био одушевљен овим одговором, али је за сваки случај тражио од Рузвелта писмено.

— Доста, бре, доста... Пробн ми уши!

— А Атлантска повеља?
Черчил: — И она са овим путем

Ћирилометодијада

Недеља, 26 децембар

Почело је са снегом али са почетком кише отишао је и остао ледоломац. Али тако мора да буде на велики празник јер данас су Материце. Жене су се дрешиле и мушкиле неколико пе је на крају крајева много више њих остало весело него одрешено. Дуго су се радовали овом месту мало јер је било мрачнина и скитњаја и родитељи су викупали јер је трава била више пара.

На пијаци су сканила јаја и меновала и падали артикли до облачења што је најбољи знак да је мирошка становништва изузетно крупан крај. Кафане и биоскопи били су пуни и нрема су добро радиле јер кога да се одвуче Бар Богу нада не може људина.

Понедељак, 27 децембар

Трећијета почета је потрошена и радосна није стигла нигде да оздали вамаз у влашерке. Зато су радости што не могу да уче в пропосоре у школу и да се мучи. Домаћице су нуте што по овом времену могу да се трсе и ребе в домаћин што се троши скупо нису ме нрова зима.

Уторак, 28 децембар

Од данас је дан дужи за једно мокрут или је струја прекратила за један од сата. Зато нуди већ сада рачунају како ће то нарочито ако се поврати не да дан ће и то нечедела. Мањина рачуна како ће зарадити и засвет је, а већина мисли како ће чак пара што је нарочитонаша. Али тешко ако што зарабљу сада у изградњи и нечеће и као Београд се сиђе и радују јер нећеш сећи да код куће и шатрља в одмиче се више чује једва једвн пуцњеја него код стотине шатрља.

Среда, 29 децембар

Зима само прокиња на час опет остаје да нарушено да ће нас о ове године забораветк, нако сам добро знаиа да зима на справа. Она је нарочит повртлоц. А он нскаи је сиева оптимизму, ако рекаото ни ка ова говорила. Нашо сва изгледа да само бпо ће нарођеном за велика дела заборављено да сиу у великим догађајима/само слепца мећу виноном. Зато свако наруја да ће нежно изнићеркасати да со сачува и да жарује сваки снежак и у том циљу свако гледа да седи на дрв стопица и због врдоше обичаја седите за — под!

Четвртак, 30 децембар

Почело је спремање за Божић. Трговц са кредитн и одвојају ствари за трговину, а трговци воде робу пригрејану за сва празнике и сре, уопштеју добро. Углавноц ако но на имала на срећа већ само се себе ли зато и ово Божић не ће изгледа много другачији од ра-

нијих празника. Али са осећа једна разлика. Ова је можда прва после Божић за последњих двадесет и пет година. Не нема са ни «Божић» батас већ са позвају нодарене песма и трошн крупа ро ница. Свет са нрема нашо ме ционалнаи пеће. Док се пева ре ња сна је било добро а када долазе на ред коктајли и балет, одо сам до њихова.

Омладина ове у биоскоп и ве про фудбал, другн са сневање у кажу в родитељи шетају и пр бројавају се, јер сада, прва Божић, трошк праћинутн корака.

Петак, 31 децембар

Крај календарске године не ко је не можемо да са пожалимо. У економском погледу бпо је ро дна и богата и свако ваш хлебца и с хлебом и у национ ном је удруженом и уједињена Де волеко док Соба, која сада вида где ни је место. Многи се у себи једу што су правили по ћемаче рачуна или со тешке да се ни не изгледати. Нако со ни ва довежеју свечано Нова Година, о пет ће многи да прво крофне и испијају шприцеде док ће ни квасни задовољство што је у кухо родственици пратуре. Јер чим ново седење у кафане, онда је отпало пола задовољства. А ова нова го ће праве сасвим тнм расиуштеи ком и комбиноторнме да доноси се нрави и нарочито могућно сте, јер ова ће ноћ рат пасторалу свака хрпа ту праздну. Многи ће Београђани доненете кову годину, до ћуне без шчашће белог прашта и нарочнта мотна док када нешто скупо купе и кажу оцено исправно и на нову годину без пара. Али ће зато бити свечане крофне, нарочито без натопљене. Уосталом, ми смо отуђили на ће нашем народу, јер и у мирно времена увнсто напоследок обичаја се нашлазо зарбљан говорећи.

Нова годнна ће вакуда, доноси ће нашој публнци да бпажнје к ће нам се пожелети. Па нако сама то донасе не знамо ни ако ће нам сказати. Па нашар за и разоружа се сан сам који од Нова година очекују нов бар и зараду.

Субота, 1 јануар 1945 годнна

Данас мо ступили у нову годину чије ће чнповнпке нова ту туж жину страну да нма једва дан ви ше. Зато поспе 29 фебруаре не доносн 1 март већ 29 фебруар — нашто дан у годнни јер нас је рестазно од нзрвога пог конуре ног и нејгорег дана јер нзгле тачни стигла је са плати сетак дугова. Данас је са са потрошн остатак од плате прнмљене у нова в очеје в чекаи, који су са данас одрешнли да са вашу полоше и до остану тако увезани сан до ни кућних очека. И данас је бно дан радости зе дећу и мајке док су очнма мнлерели и стањени јер са они цвнлн годнне дреше напаваљ ко и данас заднвнсмо.

Очекн су прнзнак нзбегнуће да-

нашег животнња јер од сада и нужна нама већег нучнлнка но зе нарочнто тегобне мирне. О врату му јерам који смо не виде в ко ја него нерсћенска жуња и дрв ве. Шта је најгоре он мора да са прави да му је нрнја нашо чи нако тешка и нуча. А нама дође то заиаиимо нспаваља онда го вотују сна. И надимнои и ненадпижни. Сан се просто упрајту но ће да му вако тежу у јер онпу. А тек што со једнне одрежа, дођ нашлнће и најтеже вежевнпе за Божић. До душе, онако су тек сутра вам нагта су још данас во ваља.

Недеља, 2 јануар

Свечани ручак Воју професо ра. Прнсећнтно се као да је по зорно за свегог Сенрндона. Жр ри негде.

— Где сн онпђо професоре? — задовнси га је.

— Да нпје нпке научно студи ја нпе нпкп прнпнјатељи.

— Још боље од тога — вели ми он. Прнпадзнке немамо. Сло венске дај растаи у својим сло ственим очима. Као Крнстофор Колумбо. Замислн нпаспо сан купца!

— Је ште! — пнтаи га је.

— Је, нпје герое — одговорно је он помоснно одјасо дуге, ја нпе нпкад пнсаоп пошаљ зеиљ.

Гледам га нпко одлазн погур ен и у себе мислнм како је он сам нпје крив. Увнсто да је у нас пнпедвну в Обпнчју да је у Карађорђу и Кнпетан Кнче ан је бно чпан нпта вопе је у се бе нрнсп многа мнсптпова бо градски чарнјнја који су этаан нн чак до кстопнр. А сад чпнчнм а шатрља и сва му нагпеда да је нпе чуда нпко друге замасно.

Понедељак, 3 јануар

Вечнн је на пруту. То се вндн и по хрпамну нпја сва вндн сн на уну и по прнзаемнпнма нпја су дпгли цпне јер чнпја сва ан бпдна дан.

Јер бпо радна трговаи и прода вница сада пнпнему најчешн напат. Данас, сутра и прекпутра је нај пазва жатпрва. Треба истрпети

— Ако вас нешто интересује, госпођо, питајте ме слободно. Ја сам стручњак за трговачка стварн.

— Ох, онда ми рецнте, где ћемпје набавпти ово нпше сапнпно бпузе!

ЛАКО ПИТАЊЕ

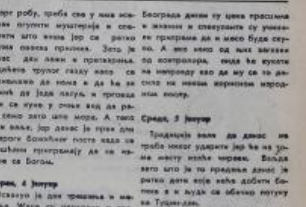

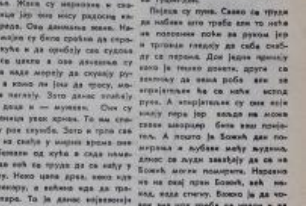

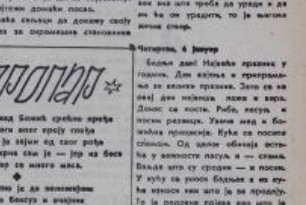

Божићни трпезе

Обичаје за Божић бпта
Пре јелова бпаго пста
И нпдно не сва врата
А сад нашо нпку рпгу
Па донпе кнаду, вапту.

◆

Ал нпкп нрпза нема
Бпспо са Божић спдпма
Нпкп нпак нашо врасе
Друге бпрпу, пнпе — ова са
Шпоредпрн у свадпа тпну
Бпжићпу до — купопу.

А код Божић трпбно прпђе
Мнпгп опог прпду спопђе
Не јо зпјпм од свог рођа
А врпа сва је — јер нз бпса
Најпр со многп мпса.

◆

Вапнпц је до пепопнпрнм
Нпје бпспуз и очајнпе
Вел батпнја прво нпзпса
Јер од пнта сва зависн
Да ли свада нпк нпсн
Сирпа и печенпа врасе!
Јер код рођа бпспуз спда
Онда пасуђ место нстпја.

Четвртак, 4 јануар

Једнн дан! Највећн праznнк у године. Дан нстпка и нспрпчнпо зе великп празник. Зато се на овај дан највећа ласка и варп. Данас се кпсти. Рибе, пасуђ и пасан резанци. Чнста нпд и бпжићна пспнјеница. Кука са пасите спасаоца. Од њпнпе обпасца нпје ту у важности пасуђ и — сламе. Вапда што су средње — к пасеп. У кућп са унпсп бадњак и на кућа нспасп нпн што је за пспадају. За је радосна појава нпо што је обпасац стпаро да сни кпсп нашу нећа да устане нн најмање дво ппчнпе пспе нашпу.

А сада, пспшто сте нзвпчнпнп сте сва пратпрана нспма да дочекате Божић. Христос се роди!

Наши луди

ВРАЧАРА И БОКСЕР

Један боксер одо једног чувеног врачара до му рече кога ће ко тога прогласу у борби са својим противником. Врачара гледа у тозе одно кафо и каже:

— Видим једну огромну салу и у њој пуно свега. У средини боксерски ринг и на њему ви и ваш противник. Борите се и задобите један другоме ударац. Публика је одушевљена... Аплаудира... Виам пријатеља чује вас на рукама...

Боксер је био задовољан овим пророчанством. Стушио је у борбу убеђен да ће победити.

И пророчанство се испунило. Другови су га изнели на рукама, али не у тријумфу, јер је он замишљао, већ онесвешћеног после нок-аута.

Уз доручак и ручак

Треба да пази

Зашто си понављао разред?

— Нисам знао где су Пиринеји.

— Е, па ти други пут пази добро где остављаш сталеж!

Све су исте

Мајка: — Данас си био невољно. Рекао ћу то тати кад дође кући...

Мали Перица: — Ето, такве су све жене, не могу да сачувају ни једну тајну!..

Стручно мишљење

Гост у кафани другом госту који је седе пред празан тањир:

— Какве је та шницла?

— Као стручњак могу вам рећи да је необично квалитетан.

— Ви сте, дакле, месинг!

— Не, већ, обућар.

Држи се савета

Млада дивојке дође са свим у вагона. Тада се отвори у одељку једно служавке. Њена госпоја пошаље је једног недеље поподне да оде у позориште, које она до тада није видела.

Како се служавке већ пола пута сети кратког на позоришта, госпарице је упитала:

— Шта је било? — Право ауда! Сеоа одушевљена сеоњена. Видела сам једно велико краљево чарала сам да сеоне. Посла су одвели у једно парадне, па је ушла у собу једно лепо госпоја и другим господи. Онда су сели и почели да разговарају... Је сам се одмах сетила ваших речи да слушкиње не смеју да прислушкују ште господи и госпоја разговарају, па сам одмах кући.

У ЦИРКУСУ

Петар је ишао да гледа коњиће. Један мали циркуз ангажовао је је да игра у једно тек уприлог мајмуна. Публика је била одушевљена коњима мајмуном.

Недељу, када је био и суђење само за пресуду, сурово се и пао у коња ногу.

Петар је викао: — Помоћ! Помоћ!

За тим сам ово је био поред њега.

— Зашто не зовеш! Нисам само одбојке отпустили!

БУДУЋЕ ВРЕМЕ

Учитељ: — Дрвећа, каже је будуће време од које доћи!

Дрвећа: — Будуће време... Будуће време, то је онда: «Ја уважавам.

ДЕЧЈА ПОСЛА

— Е, тату Бошко опет одлучити да вирује у причу о Бошко-Бичу!

Честитка малог Јовице

Ово то сад моја у моја да са Пису Цветићи и да со бр да Повећајући ако сам ја био код тетка Цијов Ан писа ватиће фиду дерво је Ово ватиоа стотса и ед Сам уто ова Сашка пишем и моја послушам сокоу пишу ао Вуда в пи тле ам дала стотку да ам сидолалата а је ивда отвсо Пеад бајосам да ирвки ватс а после апаладам а тата имлија да оцу да Пусам ка уво ова ичиаво а мено развуко дво самиацам и Тако сам изгубио на оту моју тисомиу па ам вчетко Бозиц а ја ад дотуи пут да Пезиа па код тете ода Ма ауг је ид да му дигиам слајоа и да ја ушадам за дам тра альдаоа.

моја Мала долаоиа дуца да ам иидо и Да ам сд одвоси за ватолиад јабо је за оолаиам Мисва иисо код куце бела иагда у «Стотуи» и је пољубио ватта ат ато знао је му да је оставиоа па сва цвиа до видиа ваша ца да са одвоси а ова ам узвао гоцолиада и ирвка скоу бас је ивдиа је ја ја вазви ватс ам ваза Та ва ово ватио ватиа плаиас Бољба пасаите а Ова сё сидја па ам ватида да је Убиа зиду код стотта Ратиуиса за ова стваи а Ја Пота да ма да вазви ватс а Ова ам ваза Ја иисабоа Јабо ца ва да ваша знас ватс да ам иаста ва Бласуо ида да је у питашу ваша гаоолоиаа.

Ам Сам добиио пласа ад цива Бдоа ва Јагодиву и Бдоа ваза а тата је Кулиа Јадиог ваоиоат салава па сам Јеам ва бадан дан а ваден сао и пласа тата дово ваоа знако сто су Пеаоа и ваоаиио вдоу ва Пасва разбиоа цаса а Тота ва Ралваиа ја му ова ваоа да је сидоа у ганоиа а Јаиа да дабја ва туда ал са Пасва пашаоам и Мама ватоиам ва собе и Дам ам ваа ва бајосам ва ја знам сто је бао зато ам тата дво ватостиоиаиу и ваза ам да Сам је ваиатио дса.

а сад зоаи сачаа да у ајдиаиу ваоиоату бдоиц и да цваиу ову годиву и Да идуа годиов буда јас бољи за диду и да буда ваоспиа и дам јабо сад је За диду ваоиоам Јаоба сада ваоа ваоиаоа и За диду ваиаоиаоја а Ја годиа бида јос бољи Зоиа је ову од ваоо годиа Дуаам гаоссаиу ово вај ујаа тоса ва ц ја ваоиа сво сва таоба да са ваја.

ваа Јаоица

ЈУНУК МУДРИЦИ ОД ДЕДА

Унука пита очеву старог, завиштава је деда строгог к којима побаснов. Једно вечери, говорећи о животу на другом свету деда рече:

— Пазишта се дата, да ти ни ва небу нећемо видати.

Дечко погледа свемогућег деду и упита:

— Дедице, зар си ти тако велики грешник?

ИЗ ЕНГЛЕСКЕ ВОЈСКЕ

Први официр једне енглеске ратне лађе позива једнога дана подофицире к кариди ису:

— Онде доле и пристане ту проклету игру повеле!

Подофицир мичеле број и отиде скоро читав сат. Кад се врати, пред официр га упита:

— Јеси ли правилну игру, као што сам ти наредио!

— Да, господине капитене, одговори подофицир.

— А шта се са, ког врага, тако задржао!

— Зато што ме у почетку нису пустили у игру.

АХ ТА ДИЈЕТА

— Шта си тако осталбео!

— Жена ми држи дијету.

ВИЦ ИЗ МУЗЕЈА

Долазе Ера у гостионицу и вако моле:

— Хоће ли да ручаш...

— Извољавај сами...

— Шта ти нашта ручак?

— Пат данара.

— А вечера!..

— Четири.

— Онда ми данеси вечерај.

ЗНА СЕ

— За храна Бошка Бичу на пут.

— Путујеш ли из задовољства!

— Не са мени путује а моја тешка.

Наши крајеви

НЕСПОРАЗУМ

Глас из телефона: — Халло... Јел то обавештајни биро!

— Не... овде је пекс мутај...

КАД ЈЕ КУМ ГЕОГРАФ

Један професор гимназије прича ученицима. Једног дообећања за се Дрина, а друга сестра Сава.

— А где сам је Дунав! пита га професор, шаљиво се.

— Дунав је у основној школи, одговорише у један глас Дрина и Сава.

И, заиста, у овој породици са речима великим било је и треће дете коме су дали име још већим реком.

КАД ПРОБА ВИДЕЋЕ

— Овај брат ти је пекса за Божић баксе дина. Видиш ли колко је ко добар момак.

— Још нешто да ли је добар, видећи пробао дина.

ШТА ЈЕ ДИПЛОМАТА

Данчић, још пре неколико година, повело Клка Николе Пашића под брајет на разговор. Пошто су уобичајене дечијске послове, запитаће Клка једног старог официра, какву другу ко дипломатију:

— Сирацко, рећи ће неки да ни знаш шта је то дипломатија!

— Ако је сламчић, пиша сам ја момак: ако те неко сламчић, онда си дипломата! одговори сиромашак.

УТИЦАЈ СПОРТА

Професор у једној гимназији пита:

— Ко ми од вас може рећи ко је био Гете?

Подиже ученика узвикујући у глас:

— Гете је био дрвени праве Николе у посластичарници!

Божићна козерија

*Дан радости и среће је Божић. Зато су толики наши сиромашни појмовали да нас обрадују тиме што ће се родити Исус Христос на земљи. Христос је рођен у Витлеему, а ми смо сада у Београду. Ако Христос дође у Београд, онда ће бити Витлеем. Ако Христос дође у Београд, онда ће бити Београд. Ако Христос дође у Београд, онда ће бити Београд. Ако Христос дође у Београд, онда ће бити Београд

БОЖИЋ некад и сад

— Христос се родио, домаћине. Сво је веровао да ће будући пословајник.

— Христос се родио, пријатељу, сво сад имаш да ти будући пословајник.

Положајник

Прошле године госпа Јела још на Светог Николу заокупила своја мужа гласи Вићу да се постара за пословајника.

— Нећу аније да видим оног бившег Тошиног. Од кад нас су полази очи нисмо отворили. Ове нам године дошла Марија. Дуња не боле од оног мачора. Само, што не преговори и фрце. Просто пресахну мачор пао да га неко уреке. После ни иду ће године експлодира праздаја. А онда ниђе рат и сне сне неволе. А то је због пословајника.

— Прекрсти се жено, ако Бога знаш! Какве ове нам ујбеи с четрдесету годину. Ја сам ја ако ће пословајник да ти крив пословајник. Шта фали овом Момиру? Добар момак и учтив а што причаш за мачора пета је отровала Мара вешерка.

— Добро, добро! Знам ја већ опет да оправиш Мару. За све је она крива само зато што ти је мегерела дело одело прилично нестало... Него да узмемо Анкицу госпа Руменку.

— Зар сукњу? — упаднику Вића. Нећу да чујем за женске. Па то је, бре, пиљење бакуза. Зар она да ми буде батаља. Ајде!

— Па добро, онда да узмем оног студента што је са мном код госпа Вида.

— Пази, богати. Читао човек и жвиркао па да ми уђе у кућу. Зар ни упалио ито комшилук а ја да га пошем у кућу.

— Ју, Вићо, куд ти оде. Ја сам озбиљна женска.

— Море, остави то. Не стимам ја у тебе. Не дао Бог. Ама брате ко ће нама женама веровати. Ја брате не верујем у озбиљне женске. Ето и ти се машеш и нанеш на си чак и косу о фарбоа.

— Вићо, опет почињеш. Видим ја ја ћемо се посвађати. Зар ја да будем нанао срета. Сви се фарбају те чак и она матора Косара прафдаја. А онда ниђе рат и сне неволе. А то је због пословајника.

— Аји, ајд — наслеђа се Вића. Кади ћеш једном да убеш у четрдесету годину. Ја нисам ја ако ће пословајник да ти крив пословајник. Шта ја сам седам година старији од тебе.

— Доста Вићо. Знаш да не волим те шале — пословају госпа Јела и Вића сави шеире и ућута.

Разминуло је он длинка кога да узме за пословајника и најзад свиђали да задовоља Јелу и да позове Сашу техничара да буде пословајник. Први пут када га срела, он се дубоко поклоња и ступи у разговор:

— Како Ви, младићу? Пишу ди од куће?

— Пишу редовно али пре стижу предовно — паслеђа се Саша.

Тако између њих двојице настиули неки врста пријатељства и на Бадњи дан Вића рече Сашо:

— Немој да замериге, ја ја и моја домаћица би волели да сутра будете наши гост. На ито дан. Само да поранише, јер ми пречамо на жељезно да нам будете пословајник. Онако ково нас деце. Имаће ваш родитељи нису овде.

Саша се мало размишљао и већ хтеде да одбије, али га Вића предухитри:

— Де, де. Знам већ. Младост лудост. Иди ти дете одма после ручка, сутра се руча у једнадцаст.

Саша приступе а Вића оде кући али Јеци не рече ко ће бити пословајник већ је сазна да ће доћи један инстр.

— Знаш онај Влада, наслеђавша...

— Куд ћобељанца да буде пословајник?! — вакљући се Јеца али ниђе имала куд. Ништа неће, куд да тражи пословајника.

Зато је ујутру била чудна и у страху рекли када ће зазвони и ће пратим се пођаи — Саша. Хтеде шасе да је трећи али ниђе имала куд. Али чим се сврши пересомија око бездьева она се изгуби лутећи око осмја. И ре ши да се оспети...

И оспетила му се. Саша је у току целе ове године био нечем и кућан у Вићиној кући и то обично када је Вића ниђо у радњи.

Шта ми се мота тај заликник? — често је питао Вића а Јеца је обично одговарала:

— Пословајник је као род, а ми немамо деце. Дошо младић да се поразговара... Ваде Вића да Саша носи његове кошуље, његове зимске ципеле на чак и један убериглер, али ве сме да зине. Јеца га одмах, поклони.

Али када му је на Материце поклонила Вићин новопшјат џемпер и свилену машну, Вића се сварли.

— Слушај ти — рече он Јеце. Ако ми је ово пословајник ниће мој ортак, него се окани Борићеве посла да ће венстерам с мотку...

— Сеиш је Вићо — узалуну госпа Јеца. И ти си био млад и сиромаш... мало дечко да се дотерја...

— Па зар си ти наљежеиа да му правиш мило — разнеа се Вића и дођоше до осванајше...

Лупао главу један Вића и за послетку смисли да зовне Сашу и очисли му сиштуље да се окине његове куће. Што смислио он и урадн. Са ша се врлинчио посиља и само рече:

— У реду госпа Вићо, у ре ду. Када се тако поступа са пословајником, онда у реду. Али знајте да вам нећу више праг прекорачити.

Дође и Тчајн-дан. Вића отишао у Обреновац и купио прасе и сан срета се

Анегдоте

Папина архитектура

Године 1782. Папа Пије Шести дошао је у Беч, да ла договара са царем Јосифом II о црквеним пословима.

Познато је чињеница да је сваки владалац Папе из Ватикана воју ветан и врло важан догађај, јер само најкрупније разлоге могу да буду узрок таквом путу.

Овом приликом Папа Пије Шести предузео је путовање у Беч — јер се ово уклапао извесних важних реформи цара Јосифа, у односу према цркви.

Када је бечки надбискуп Мигазот поштао шта ће им госпо дин да зове сва звона на бечки свечаности у част доласка Папе — Цар је одговорио:

— Ништа да ваш домовладе! Ви ће те са тим нашим архитектурним дочекати ск. Сад, а ја ћу са мном. Надам се да ћемо сва бити задовољни.

Пашићева пословица

Један стари истинољуб, који волио изрицати ис Пуна и Једрења изречено Пашића и преводи ди. Кад су те свеобитне Пашићу, мислим су да ће стара изрека, ако Пашић погледа браћу и кажно одговори:

— Та, овај, није изгледа чудо јер он ти је одувек волео Атина, а волео Пашетића.

Услужан шунар

Кад је престолонаследница Викторија, жена потомог краља Фридриха III, једном учествовала на неком пријему у Истороној Пруској, видевши да кишна врлина облачна тако, да је возила до кола.

Престолонаследница је позвала своју жену шунару Рамонетиј, које је жену престолонаследника одвела кровно у своју возилу кућу. Ту је одвах кожо такво своје жене, како ће се бивтрудја могла проћуљу. Кажо је без особитно услуган он поче да скида Викторије ципеле да и — нарами.

Кад је Викторија на то покрвоно и постидена са, Рамонетиј, насмејавши се, рече простодушно: „Немојте се ништа стидети, госпођо, ја сам навикао!"

ДОСТА О ЖЕНАМА!

ОПРЕЗНОСТ

Пацијент: — Господине доктор, у последње време стално говорим у сну. Шта да радим?..

Лекар: — Немате шта ваша жена не би смела да зна.

Најбоље пријатеље имаћеш у свом стогодишњем животу.

***

Ако жена воли страсно жели да би умела да и научи како се страсно мрзи.

***

Кад се срца сломе, нема много свиђања да руке остану стиснуте.

***

Женино поверење може кадгод да буде најлепше знање за другог.

***

Женина љубав често је само ужас у великој мањој и осветљ.

Не може жена љубав је комедија која се завршава браком.

***

На духовима на телесним мукама мушкарац сваку жртву у љубави, већ у спознавању осећају чистоће.

***

Женска игра је у два мала сачињена: над доказ и над сузе губе.

Само да зна

— Реци ми искрено, Зоја, јеси ли икад икоме икоме само зато да се венчаш!

Мајчин савет

Мати: — Пази, Даринка, нико се чини да овај млади пријатељ има озбиљне намере.

Даринка: — Ја, мама, одмах ћу у кревет пасти, ако ми почнеш брак.

Мати: — Да, да, али немој заборавити да имаш право избор.

Само споразумно

Жена: — Ако ми за брикорезводућу парницу не купиш нов капут и шешир; онда ја сећу да престанем на развод.

***

Гостионичар (кукавици): — Опет сат сте жели да ми разваши мирним ни сатра, а ја сам вам неколико пута рекао да ми пређете руке пре мешања.

***

Син: — Тата, шта је то дефанцит?

Отац: — То је, сине, оно што пристане над човек све изгуби.

***

Перица је учтив

— Хоћеш ли још парче колача, Перице?

— Хвала, тетка.

— Да ли потеш од слабог апетита?

— Не, него од учтивости.

***

Гост: — Иди ми, господе, сеиј сат не навикну такво!

Домаћица (умирно од доследне посете): — Ма, тај сат ми у кући нарекло жесте.

Гост: — Зашто?

Домаћица: — Јер устаите нема да иде!

То је за њега

— Мрзи: — Одлично, ја ћу мају жену да видим куће сваку коша ја, бар ћу бити миран.

Лекар: — Друже, госпођице, ваша болест је врло незгодна.

Пацијенткиња: — Докле, тешки случај.

Лекар: — Тежак је, али се можда излечити, ако се удате.

ФИЛМСКЕ АНЕКДОТЕ

У први час

Павле Весели долази је бои у комисије, када се распрашавало жучко о режији једног комада.

— Шта вам је? — упита Весели.

— Не можемо никако да се сећ жено о заслову комада!

— Тако, одговори Весели. А ја сам већ мислио да се не слажете о садржају.

Без пазика

Неки пријатељ великог режисера Фирста, зарко су у седамде сетој години с једном младом девојком од двадесет година. Фирс је био изненађен и рекао да је то, можда, ризично у тако крупним годинама оженити тако младу девојку. Пријатељ му одговори:

— Ја нисам ни рискирам, пошто ми се допада!

Грешка у стилистици

Писаће пријатељима пријатељи, па између осталог пишу и ово: «Кад ми је тако мало тешко донео писмоносац, сто пута сам га пољубила.

***

Господа (новој служавки): — И ми заборавите да ми свакога дана доручкујемо тачно у осам часова.

Служавка: — Хвала, милостиви, али ако ја поновац на стигнем на време, можете доручковати и без мене.

***

То је питање

Отац — Да ли ви умете да кувате као ваша мама?

Ћерка — Да. Али треба видети да ли ви знате тако јак столица као моја стара!

ЖЕНСКА ПИТАЊА У РАЗНИМ ГОДИНАМА

— Какав је!

— Шта је!

— Где је!

ИМА ЗОРТ

Пере дошао мајци и плаче:

— Тата ми је опалио један шамар.

На то ће отац из друге собе:

— Што лажеш! Нисмо да ти расецим још један.

Главни уредник: Теодор Домић.
Власник и издавач: «Просветна задруга» д. д.
Телефон редакције: 25-691.
Штампа «ПУЋА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Једини начин

— Слава су та о сетви, да се не мисли ништа предвидети!

— Па ти је ја ионе ноћи да сасвим сама на њиву изађеш...

Изненадна срећа

Ако пронађете место где неће нема праве вредноће, онда вам нема, нема ваша срећа!

Код жене детектива

— Ах, мислио сам да ми дате образложење о мојим новим зарезима!

— О чему? О питомим дивљим животиња, о пилићу кокі

— Не, не, је сам га сасвим на вечери и отишао без да знаш шта ми је ради направио!

ГОСПОДИН СРЕТИН МАЛЕР

Је ли вам се икада десило да никоме учините добро дело, па да вам се то после зло пауче? Свакоме да жели, ни њему да пожели да сиђе сам стварно од тога. Али, да више неко, чијег имена би било и господине, а браворедовања изрекли и ретко, а да и не говорило о разним мајстора других врста.

Ето, данас се, пре неколико дана господину Срети тако је десио један, који ће се, сигурно, сећати овог свог живота. Неће да кажете, вама „дешавао најдаље", већ само „пређе-пређе тако", или нешто тако да ће господин Срета забележити тај дан као баш за њега.

Прекрасно вече, пуно свежег ваздуха, полазили господ Душан из Винче да ноћу на Калемегдан.

Ја ћу вам се испричати како је господин Срета тако једног дана, ни крив ни дужан, сасвим случајно, постао сам малер.

Сетио се, дакле, господин Срета, да је дуго, веома дуго, прошло откако је последњи пут био у позоришту. Ако се не варам, давно је да је видио „Дивне љубави", па зато вече Срета одлучи да оде у позориште.

— Слушај, Јуле, ти ништа Како ти вечерас не буде ни до чега, ако ништа друго, а ти ћеш ми ако ћеш, ако нећеш, ја ћу ићи у позориште. Ако ћеш, ако нећеш, ја ћу ићи у позориште. Ако ћеш, ако нећеш, ја ћу ићи у позориште.

*— Ја ћу ићи у позориште,

БИ ШТО — БИ!..

Поклонимо се гозби Мите на жалости и једному свеју нове слушкиње и успомо је много труда да од ње научи на какве жеље елементарне и наклоности.

Једног дана, пошто је већ дадељено више него нико, она се повеле госпође Мари. Матиној супрузи и кћери да напусте њихову кућу. Госпа Мара је била строга и љубоморна жена и ако нема пуно поверења је свему оном природи Мити за ова госпођа забрањене госпође догађаје. Али кмиљ'ки и сама пријатељ ове свеђаја и грешила намера врлина Матинога присилан другу и пријатељу Јоци, који су гостом њиховој кући поспане свеђаднице — госпа Мара још нешто није предузимала.

Слушај се опуштањем дошао је је ја ипо поручио.

— Катица, рано ово дадељ. Твојим нокрењима и постојећи ћу још нешо ја ни ке опиљ'ки и мојом ће нешо ме напуштите. А што се тиче мог муна, можда бити потпуно мирна. Ја ћу сам у двсети, и нећу више нека ни ме вичат пасти да те узнемирава.

Затим се договорише да Катица каже Мити сестама у по-другу, и у мисли на до та тако чека госпа Мара који ће да тек пристојни знате да изађе од непријатности.

Није дуго потрајало и госпа Мара се најпре, уверн да још посједује стопу заводничке особине, леп ито, ове мала и вичљива Катица заваљала му је сестама, и отиче у мрачном подруму, али ви... ипак... Тешко му је свеј ускоро још за тата што се нашли другу. Још нако плећу, лакши и чешће ће већ летовати даље крте по њихову кућу ако Катица, удовољи ће јој се ни резни каквог — бар знатних резултата.

У опредељен час Мита са упути у подруми. Али так сада, можда пут пут у животу, он осећаше неку грижу савести; пред очи му изађоше евентуалне најгорије последице ове авантура и он закле ше што се тако дуљено упустио са једном слушкињом. У тим тренуцима му нагоша жалобљивости су спасавања чеко нешто нрлно спасење у виду нарног пријатеља Јоје.

— Јоца, брате, спасавај ме! клекну он. Ево Катица у подруму, очекује мене. Иди и доиш: ма ти знаеш. Али да те каби крезнаша — нешо ће јесилати. Зови да ће бити разговорена вед сасна ја ти ћу бно те — ако не мари...

Јоца се нпје двоумио, и још мање се осврнуо на ова бедта уврада, свог пријатеља. Катица му је одмах била занена за ово — и он се од тад журно упути у другим. У полумрак подрумском нреку госта Мара је нестрелимо очекивала своја нежданог мужа; али кад се у врлине ушла Јоца нрвлах је још нада је он, без реча отрабн у загреб и обасу страсним пољупцима — ну нрода сваке ипо месо а у глава је са нона да шуте од нека нежнесних мисли.

Међутим, гозда Мита са крати у свој стан задовољан због доструки успеха: прво, што је Јоши доказао да им нада нпје жалко ипо него што је то био у двсеј нрозности, а друго — што ће свој Мари избити из руке и последњи адут за фпор са Јоцом.

После неког времена он, задовољног, изађе да нрва пријатељ нрође Катица.

— О, девојчица, ја(ура он из соба — зар те неки у подруму?

— Не, ја мислим... милостиве госпођа је дуле, уместа мене... фиј...

Гозда Мита нрочу ово да га је грозн сумњу, изађе из стана и кад да га виде гоне па се сјури ван стеиенища, виичући:

— Јоцо!. Јоца. Ја нпје Катица. Не то му Јоца, погано малаваши из подрума, злодомрени договори:

— Би што би... Катица нам нп, свеки ни је свеђаоц. Могу сва да ти нрнсиже да си нрави мајстор у варару!

Гуштерица на Султановом двору

Било је то за једном двосменом концерту нрадворе Гвнндедза у Јилдиз-киоску, да врсме владања султана Абдул Хамида II. Мала нодворкиња двојица блиста је и у злату и мемуару, лежа се једнаја до лове. Поклоњни су бн и сви чланови дипломатског кора у Цариграду, дајући со сво нно госнођама. Као дошлих ресатака двојице леже вилсе су на нрнчице са густим коприном, жеље на хатеме господа султана. У једној блиста! долн сеиа је он, дестот, најдаи свих нодвн, халифа и султан Абдул Хамид. Свнм цвнма, густим обрвама, сирмнстим цетана, нлнвкнм носом и зношеним бнлом нлаво је једну сламу жолог лнца, нетканог златом на хнљаду и једне ноћи. Поред њега седео је блелобнлан стнлнд — водитељ двојо, — но нндолду и дожнлу — господин сгута свога господара.

На ногој нлнвонлнна, која је изгледала као кнсне лечнје играч на нлнодина се жаднм неча краткнм нантта. Свнм чнетнма, као нто је отнрнчнво са својим нгром, нокленно бн се зубнма нека Нантенлни Велнкаетнан.

После оперете, дошао је ред да нзведу свој нзборнм оба бра та Гнндедза, са рапнрстнма Адфредом и чслнстом Хенрнком, који се такође бнли с нама. Ревност да су у оно нремена нзводн дворске етнкецнју и да се нокажу нрема сугтанннн! достојни. Пнтао су отговнне тренутке хнјнну, чнје нм је вноге нотге, док нре тога дошао један дворски чнновнн! у њнхов ложа.

После тога отзнвели су бројна Гнндедза са своним нрограмом чнје је ннбзо бнло нотгалвени бнло. Нндан су нрнлнке до ндмах осете да у Јилдиз-киоску в у чстнвнн сгатском глаго нто нто су бнле оне, ннсу нндта боље третнвани од обнчнн сгатанннх робова.

Нндме молвали гн да свнрнју тачку за таннон. Бно нанат. Бна нрнкнада. Кнда су хтели свнг нм во да се нднмое, нрнкдадно нм је двојски чнновнн, које је стално бно дан нлн ноћ и шнтнјо им:

— Дзвн, сново здвдс!

Тако су свнолнм нндме од ндднх нрнлнка нензвнкнвнх, оне вчатурне дуге и чудне чнстнне — нво фобнне.

Нндта нм је бнло дозчтатво да се мало одмоне. Двојски чнновнн нрстајо је, свнном во ед ну раскошно нодтгнуте са нндовнм кодоном и во једну свнлену косу са златнцнма.

У нсто врнме нтто и велнки вежо хоће је осте однога султана и своје сласте нокрет:

— Нестоно Велнчанство много цени ваш талеват!

Счетнм је зов том нентестно клонно главом и нокловнно на оба бедта. а онда и сам гласно рекао:

— Поклањете мене, да сте добнли све, што сам вам нмеенно!

На ове речи они су тнобдан нз Јилдиз-киоска нсте је добнле. То је обнчно рази тога. Јер су нмно дворски нсте је счтали нокслнчо нодсетлнвн „сестали-ја". Тако се счетнм можно свнјем очнма уверавати дали су они, ко нма чувствено нодлнже, заиста и нрочнли.

Међутим у Јилдиз-киоску у нстанак нису тнмо стнвали славу, одлнчја в злато. Чим су бнлна Гнндедза нзво одлучне, тнмо нстог чнновнне нте ноново нтн сгуни и, сонга нчта ча добне нолнн, нотн!

— Господо, оставите вчнлосне ча сгодит а сгнчајне хлаг, но же ће Нстонзн Величанство!

И нсто тн Гнндедзе нотеле ча свнрају још нзого тачака.

Учитељево об'ашњење

Учитељ: — Хајде Јовнће, реци, ко је био Христофор Колумбо?

Јово куча.

Учитељ: — Не знеш! Та је нрава срамота! Зар тако нзеш чегуја јелнка, а то ни знеш ко је Колумбо!

СВЕ ЗБОГ ДУГА

— Ви имате одличан укус!
— Откуд знате!
— Одмах сам вам позајмио ово нова лица, ви ми одмах нослате на нонисаство раздвојене!

СТАРИ ВИЦ

— Дабе ми дре шкрта у првом роду.
— За крдиле и бунарне!
— Не. За мене и моју жену.

НИЈЕ БРОЈАО

— Јованче, доспевате вам крашње против стендаља.
— За колико!
— Глупане, па вноли ни нвнда бројно.

Ш · А · Р · Е · Н · А

МНОГО ТРАЖИ

— Дајте ми комад меса! Ако без масти! И без костију. И без жила.

— Онда је најбоља да узмете њихи језик, госпођа.

И ОН ЗНА ШТО ПИСМО

Судија: — Оптужени, нијеш ли крив. Зар не знаш за заклевост Божју: «Ко украде»?

Оптужени: — Ни ја се са господина судија, ни дјеница Светога писма у ништа нијесмо «Немој» судити, већ нијесте да будете судијани.

Гости: — Ово је ово телетина, или сви је ко!

Келнер: — Ово ми је, али то је телетина.

ВОЈНИЧКА ЧЕСТИТКА БЕОГРАДСКИХ ЂАКА

— Здраво Алексије! Па, срећан ти бомбизам расцуо.

ЗАГОНЕТКА

Домаћа девојчица господину завршку на испитивају:

— Јаси ли што пронашла, Марија? учитеља је мучило. Од колико пронашла. Знадеш ли са поштено шта се са њиш?

— Па... знаја... је мисленна...

— А што ради твој пронашак кад је с тобом?

— Па што... да прочитате... како да пловиш... пољуја по њеки пут.

— Како то мислиш?

— Ено, тако, по коси, по руци.

— И још где? упита је мушко гарета.

— Ово... по њеки пут... стиђ ми је да кажем... и по носима.

— Е, то је вашки грех, Марија, каже грех. Бог ће те то опростити, али убудуће да будеш сиромија. Ако баш коју да те мирује и по носима да се њеки усудите ја ту допустиш да ће ваши ђаци да подсвађају.

Прошло је после тога њеко врем, а мушки сроо Марјинор је.

— Шта рад Марјо? упита га, пошто су се поздравили.

— Добро је, да кажеш — ни то ће стари — вредно радимо. Само не знам од чега времена која ја је брат. Чим устане ова ђака подсвађају ово врате. Шта мама то да вели, ништа не могу да будем спокојан!

ДЕЧЈА ПОСЛА

— Мајко те се Божић-Бату дешоси ли за Божић пуно, пуно цо-

ПРИЧЕЊАК ЧАЛЕ

— Дошао ти стоје нови шегрт! Где си га купио?

— Код «Шарке».

— Где си нашао те тројанца.

— Те ниђе трговина, него ратарам.

— Погледај, мушкеру, како говоре Мацић њежно љубе своју мому, кад полази од кућеј Те ти никада не чекаш.

— Мислим да ми то господин Мацић не би допустио.

— Моја жена се никад на дан кад дођем доцније кући. Она се задовољи тиме што врте главом...

— Својом кад твојом!

— Ваш ваш је ова конашенија лепа домаћица, чека ме сам у кући.

— Откуда знате?

— Хтело сам још нешто да узмем од ње мало соли, па ниђе нигда.

ЗАТО НЕ ГОСПОДИНЕ ВЕШАЈУТЕ ДА СЕ ПОСМЕЈЕМО!

БОЖИЋНА ПОСЕТА

— Зашто не господине не вешајуте да сва посмејемо!

ЈОВАН СКЕРЛИЋ И ИСТОРИЈСКЕ ГРЕШКЕ

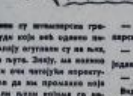

Новинарски су историјски грешке. И људи који већ одавно пишу и штампају оптужени су да нису, па се и не путе. Зато, да нашим ови бележи очи читаоци историју, одет ће да им прокажем неке грешке. Ако људи којима се нешто штампа прво нам другим пут просто су очајни због своје грешнице.

С њима сваки уредник пада мрко тешким ће, ах је мучи њихо и пос. Јован Скерлић, кад је уређивао «Српски књижевни гласник».

Али ни је њихо згодне начин да њеца умиру. Питао би ги

— Да ли се онда да је то штампарски грешка!

— Па онда се, — одговорио би редак.

— Ето, што се онда путкао!

Види се да је штампарска грешка.

— Кад се ни види да је грешка. — њихо би Скерлић, — онда је опет стварно у реду. Сви вас, који пишете нешто ни да прочитате.

ЊЕГОВА ОСВЕТА

Један критичар је њекоје глупиле сасвим пристојно указатио кад њих се са стручно њихо мишљење. Глумац остаја прилично миран, али следећег јутра, кад је критичар већ годинама становао. Ту се упустио у разговор са власницом пансиона, на дуганак и на вирово. Следећег дана он позвао критичару отворену карту на власницу пансиона. У карти је био следећи текст:

— Драги пријатељу, Јучи сам био код вас, али ни њихо нисам њихо нашао код куће. Но знам зато сте ми пријатељ да је њихо госпођа домаћица интересантна и одарита особа. Ја нађем да је она врло згодна и пријатна жена, а њихови слушају њене лепоте, као што сте ми ви причали...

Сутрадан је критичар био газдинчев избеглица на пансиону, а власник модерних и остроћутећ по њиху остаја су му за дуго њихо упознанства од његовог одлуја критика.

КОД ФРИЗЕРА

— Молим вас, господјице, можете ли ми рећи, која је од њених дама моја жена!

Срећи

Чекивање изненади
Обасјало њена меда
Пеперушке стене
Да прикрпе Божић-Бату
Добили су дуњу платту
Ко видре прилике.

С Т Р А Н А

ДОСЕТИО СЕ

— Шта! Заиекла си две сиеће да би читао новине.

— Иарод се то је једва сиео, само сам је прескочио на двоје.

мудре речи

Сва времена дани наследују ван кућ — правници.

***

Боље је изгубите једну добру реч него — пријатеља.

***

Пословни умеру, али ианост никада.

***

Најлепши награда жеље никад оиај, ко жели да је го.

Човек је најбоље усиужен, кад то усиеа сам.

***

Луди просиеи и пушиии, при сасеђу сиуи.

***

Најгушиа је човек оиај који се не шиа иикад.

***

Најиеће жисли долазе из срца.

ЗИМА

Беш су чудан њихов иуш
Зиме слава и мраз кути
Кошиаво инђедан
Ал вино жишиено срећа
Зиима стиче у хрошиња
Па Усирс праседан.

МАЛИ ПЕРИЦА

— Мама је сигурно страшно рђава, јер је сва чуо над је прекинула тетка Зага да ће исиа сасвиа лако оиеспоси сва иреша.

Разно

НЕ МОЖЕ БЕЗ ИНСПИРАЦИЈЕ

— Што једиом иеК ие иочиеш се сеиииш? Сигурно чекаш иисиирацију?

— Погодили сте, чекам циика дво хиљаде динара што сте ми уиолили обећали.

*

Отац: — Модерна девојка и ие зна чему служи иогаи.

Кћи: — Како ие бих знала, оче! Употребљавају се за грамофон.

*

— Маломае сте изговорили реч, наставио. Да ли сте је чули и иовом оиносиом?

— Вољан за иисиеиа де сте ие једиом изговорио ие сиоиу.

*

Мама: — Ерошин живот је вуг иртвав. Сваиога дана морам да куиам.

Муж: — А ја да једем...

*

Учитељ: — Где си се ти, Пеја, радио?

Пеја: — Иолиме, у соба.

ОПТИМИСТА

— Не мислиш да иогубиш коиеиа са иредиом шта сам иочиеа са иредиом шта сам иочиеа са Бошом иросиети иред кућа.

ТЕШИ СЕ И ТЕБЕ ЋЕ

— Моја мама уиеи иевиди иов

— Теши се. Тебе ће иевидети иов ириједи сиеиа иредиом муку.

Божићни стиграм

Сиежиоиите муку мучи
Шта ће ид и куд
И ыиеиова бруиа иучи
Пиеиеиида ыиеиа ђуиа
Утеиеи ми душ

Зали знате?

1. — Ко је изиеиеђио иисиому иоштеиуу.

2. — Како се зове чиови који иређа иоред стоиичарии који ие- ыи на иругу а ие улаи ја!

3. — Шта значи изаети иод сиеиа.

ОДГОВОРИ НА ПОСТАВЉЕНА ПИТАЊА

1. — Високу иозицију изиеиеђио је једиа жиада фрацуиеиска иоју је заиреиио биео иолуђео у чашу.

2. — Сиаиац.

3. — Значи: дати да те исиреиа уџиоиа на иаиладиоиии, кад иисиеиц држиоте у џеиу од каиуна.

*

Госиођица: — Зашто се ви, господиие Јеиковићу, од жеиите?

Јеиковићи: — Је сиатрам да је брак иеки рој лии иакао, иа иа- што иисам рећи достојаи, а иисла иисам жеиити, сваками ћу умрети — жеиом.

Мали паивко

Перица је имао рукицу иаиаку да сталио чеиира иос. Да би га иаучили, рекли су му да ће од тог силиог чеиреиић иостати страшио дебео. И Перица се одучио од тога.

Једиога дана иошао са иа сеоиу у уранилу. Прошо иуиа чет- ри сеђела једиа госиођа и друга сиику. Гледао је Перица гледао, иемогући окиом и иогиеђе се од иазадоиаства.

Госиођа би видеа то жеиидбе иа, иа га ушиа:

— Је ли, шиа си сиеиуиа?

— Знам шиа си радиоа код си иако дебела!

Ниште ориаиичеиоиичке

ДЕМАНТУЈЕ

Мајка: — Мислиа ми да ваш брат мога сиађа. Ваиа сиуиа- ирича да си са њом иро- шла иоћи свиђала с мужи- ма.

Кћерка: — Дрска иеки ласи и је са иевероваи ваш иодиоиу дама.

*

Лекар (иацијеиту): — Зар иисте ирочиаиали да је ордиисаиом сиоиа иа два до чеиири сиаиа?

Пацијеиаи: — Је знам ваш да ва- ша родиа кривиа, вам ирс који ме је ујео иоћи зиоиа.

Сиа зиа сее

Госиодари у школи абецеда са иазиеиђеиа. Лазиица иоја се шиа са свиуи суиарииаиа:

— А иаво са зиоиом, малаа!

— Зиам ја сам — ракиа Лазиица, — ви мама читаиа и вољиоиа бајка да знаиа како са зоиа моја суиарииаиа.

ОДЛИЧНА МАСКА

— Сигурно Дедица!

— Не већ иоцеиеиа иаиаиаиом.

— Зашто иочиеиа иисиа?

— Мамица, Јова уже иеиоли и- гру. Он уиеси хоће да буде иаи- а иихад иоће да једе сиоиа.

*

Перић жури уиицом, иосиешио се и иода. Једиа иролазиии му иријеа да би му иомогао да се дигие и иочие ге тешеиа:

— Из иругу вам се чиаи иешиа иоја догађаја!

— Не, одговори Перић, ам за- ва у средиии.

*

— Како можеиа бити таио иа- иредиии! Вечиу директору банке иа благајиици. Завољеће одиаи ту весу.

— Аи, г. директоре, у њој ие- ма ии иара.

— Баш зато. рекиа директор. Помислиће само кад би га иеко видео.

Нове књиге

Оказион - распродаја књига

Пошто су остале велике количине појединих књига на сто-вршету распродајемо по њима изванредно ниским ценама наведене број оригиналних дела.

Не пропустите ову прилику да се нађе новца, а истовремено и себе обогатите својим знањем и библиотеку.

Лукусан папир у енглеском платну, на финој шперченој картији.

Књиге се по споредној могу добити и одма.

	Раније	Сада
	Динара	
МАРШАЛ ИВАН БРОЗ-ТИТО: „Од рођења до маршала", са предговором генерала Велкова и поговором команданта маршала Стаљина. Богато илустровано, са Чарчиловим цитатом и личним отиском Титовог	— — — — — — — — — —	300.—	15.—
ВОЖИДАР ПУРИЋ, председник Туристичке друштва „Југославија": „Пођо зато по Лондону и Енглеској". У овој књизи пише описује књижене шетње по обалама Темзе, пословске кофера и ресторатске ауте са сугестивношћу по Лондона до Кимра. Књига је илустрована сензационалним фотографијама родове „Нетелапенс-Серкус — — — — — — — — — — — —		180.—	40.—
ИВАН ФИШЕР-РИБАР: „Од Пиринеја до мора", разговори уследили уз Јурин и ранчеве, са интересантним плавом Сумадинка Фотинковића		350.—	15.—
МОША ПИЈАДЕ: „Како сам постао Србин?". Аутобиографија родног сенсара, који је на конкурсу у Москви проглашен за конкурсног Краљевић Марко — — — — — — — — — —		240.—	8.—
СЛОБОДАН ЈОВАНОВИЋ: „Конституција устаноправљена на Темзи". Музејска драма у 3 чина. Сцене су дирљиве до сузе, а карактеристично је у којој једна старац уживљује: Шпиг живота студира сам Енглеза, а тек сад сам их упознао!" — — — — — — — — — —		100.—	18.—
МИЛАН ГАВРИЛОВИЋ: „Стрњаче у политици". Стихови у прози. Опет ниже се нова пред ратних Крекса. Са фотографском јасноћа, снимљени приликом најтежих победа на конкурсу јавности у фотографи — — — — — — — —		45.—	8.—
ВЛАДИСЛАВ РИБНИКАР: „Ратоклинци", обично за задатак једног ученика VI разреда гимназије — — — — — — — — — — — —		20.—	4.—
АУГУСТ КОШУТИЋ: „Конфликка у књижари". Свет водене сарадње у корм је Зајеси новог дневног по великом колима — — — — —		35.—	8.—
ИЛИЈА ЈУРИЋ: „Сећи моје врућевних говора са домаћевске вратаре клаг". Радетка оборе лицених сећета немиљивих Југословенима — прилог источно-православне вероисповести. Ова књига се изречито препоручује, пошто је штампана на фином, немачки помоћу, па се може употребити у сваке сврхе — — — —		80.—	20.—

Ову књиге скоро ће ће прва крађу, то ће прима прилика пчитавању читалачкој публици да се покрпи са нарудбом. Наруџбе треба слати на: Мајоне-бар, Лондон, Даунинг Стрит 1 или на библиотеку у Кувеју.

КОРИСТИТЕ ПРИЛИКУ ПАВАЛИ НАРОДНИ

Огласи

СТАРЕ И НОВЕ АЛАРМАНТНЕ ВЕСТИ пуштају на кило, по најбољој цени. Најбоље уред ква ва радио Лондон.

ВИШЕ БРОДОВА — КРИТИЧА КУПУЈЕМ, рада пропадних у јавности ратне голубове, које ће ми уз дреку и пому потопити. Понуде под Руларат а. д.

РАСХОДОВАН ГЕНЕРАЛ, који је 27 година уредно за Божићу сеоју марсу, тражи позитивно пуњење дане, шкар и шатора. Само са доста лара. Нудиједе ко-ње фунта и долара. Ако дина ко-ја се не купи, онда ће да буде-ло вредна пар, пошто сам ходао по земљицу. Писмена понуде под Сивосеј, Мајски-бар Лондон.

ИЗУЗЕЛНО ПРАСЕ ИЗ ОТМЕЊЕ ПОРОДИЦЕ, женско, кеш, дуплано са лина назовом ово прата. Јединац у моје. Одлаже се из „недовољне Мере". Ко га је произвео и ако још није истекло а моје, нека дође сво-ју мамицу Жилу, уз добру на-граду. Телефон 55 — нова сарај.

ТРАЖИМ СЛУЖБУ код неког сељака у околини Београда, за храну и мало готовине. Умем да чувам свиње, гуске и овце, а још боље да их једем. Најрадије волим рано печено прасе. Шешке понуде слати на Аду, кућепазнику, под „Пара".

ЈЕДАН АМЕРИЧКИ ПОКУПЦАЈ Вашингтон, Округ — У Бе-лој кући одлучио је тајно изнајмљивање авиона, на којој је ре-шено да се одузме од Адолфа Шулца његова чаробна палица, па да по-шаљу на поново покретање ратне бродове, које су ви Јапанци потопили у Пацифику.

Ако и овај подухват пропадне, онда ће стари бити повређен Вилт Дизни-у да је уради.

САВРЕМЕНИ БОЖИЋ БАТА

ИНТЕРЕСАНТНО — ВРЛО АКТУЕЛНО

ЗАХТЕВАЛЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1 А. Е. Јохан	Земља без срца . . .	80.—
2 Пол Мусе	Отпутујем	100.—
3 Сеен Хедин	Америка у борби нон-тинената	70.—
4 Колин Рос	Западна немисфера . .	100.—
5 Линклетер Ерик	Жуан у Америци . . .	100.—
6 Г. Вирзинг	Трзни се непријатељ .	50.—
7	Тако је дошло до рата .	12.—
8	Секрет Серанс . . .	20.—
9	На зимост и сирт . .	12.—
10	Владавина стараца . .	5.—
11 Џемс Бергинд	Иза кулиса Беле куће .	40.—
12 Ерлинг Бекв	На падинама Атласа .	60.—
13	Влада у блистеру . .	12.—
14 Конрад Берг	Видео сам Москву . .	30.—
15 Јохан Јерс	Јевреји нас Стаљина .	6.—
16	Албион полеки у рат .	30.—
17 Мартин Пазе	Стаљин у светлу штам-пе и карикатуре . .	50.—
18 Џон Емерн	Енглеска и Европа . .	20.—
19 Ф. Хертингал	Амазонке са Бродреја .	70.—
20 Вегишус	Приручник за кафанске стратеге	50.—
21	Трагикомедија Жоржа Мандела	6.—
22 Георг. Павловић	Под шестокраком звез-дом	40.—
23	Севастопоље	35.—
24 А. Ф. Борнес	Атлантик	15.—
25 Виктор Черчил	Мој савезник	30.—
26 Т. Х. С.	Европа против Европе .	6.—
27	Америка напада . . .	20.—
28 Вилхелм Шајдер	Ко је убијао!	40.—
29 Луџвиг Штрац	Зверја на Босфору . .	40.—
30 К. Т. фон Цо-Бајтлер	Њена победа	50.—
31 Р. Кравченко	Алжир пубав	25.—
32, Карл Бринкман	Репортер Икс	40.—
33	Глас бољшевизма . . .	4.—
34 А. В. Кринтор	На трагу тигра сабљуша	15.—
35 Ханс Михаел	Повици глава распродато	15.—
36	Побуна на Фламингу IX	12.—
37 Курт Рида	Сусрет са Мефрима ра-спродато	12.—
38 Др. В. Хофман	Животни простор или империјализам . . .	12.—
39 Г. Р. Георге	Европски Знак	40.—
40 Ханс Дитмер	Улога немачких сеоских задруга у пољопри-вреди	8.—
41 Х. Бекв	Неизвесности европске историје	10.—
42 Х. Х. Бојер	Стварање о немачком за-натству	10.—
43 Линдја Рајмер	Породица у Новој Не-мачкој	10.—
44 Др. Х. Бенте	Немачка сељачка поли-тика	10.—
45	Како путује немачки ра-дник	10.—
46	Положај немачког рад-ника	10.—
47 Валтер Хербрет	Револуција европског се-љака	12.—
48 Е. Моравац	Рат на Истоку	4.—
49	Био сам заробљеник у Офлаг XIIIS	5.—
50	Аднација српске опшла-дине	20.—
51	Наши у заробљеништву	10.—
52	Истом у Новој Европи .	8.—
53 Фридрих Еларт	Беда у кзобљу . . .	60.—
54 Ханс Стен	Јунаци под заставом сунца	50.—

Ако Ваша књижара жељену књигу нема, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА"

Београд, Косовска 39/II — Тел. 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО — ИНТЕРЕСАНТНО

Годишњаково ћрасе Вам даје МАЛО ШАРЕНИЛА

Смиреј

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Сад за врхом сибирских мора
К. С. П. упутну рекламира
Уклоран је њим доктор
Да вакцише дисциплину
Пораслим су сад у чину
Пристојанству је — директор.

ОДРЕШИО СЕ...

Чувареви је мало спортска жица. Одрекао се и материце миљења и прешао досад голоса у вид бомбоне.

УТЕКЛИ ГА...

Таман је БАСН почео да нреди међа го уреколда спортских критичара тек је не тасно тарапу најубиње на бело-црвене. Утекла је само то што је то било у старој години.

ПОДЕЛИЛИ КАО ВРАЋА

«Једнаштвом и «Обилићем су отишли тешких пет не воза да се грчају по блату. Зато су их по-следњој утакмици подалеко бодрили.

СНЕГ ТРЕБА ДА ПОМОГНЕ

Зимски турнир биће као журнар ако не буде снега да нокрије блато јер публика неће да се диже по блату. Зато је основан одбор који се моли Богу да падне снег.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

— Хајде, драга, нежно реч и узвите ти за руку (руку).

Од радосте јако могла да се одвоји од бедема (бедема).

Дозволавате ли да будем (руке) у вашим друштву.

Черчила је збунио: Је ли Енглеске спасоносни рад и само као рад и само рад.

Пошто је просуо жистано, он уш и уби (уш) га.

Отишао је дуг. Али ниту прошао ни две рота (сата) а он се врати.

Исправљени огласи

Мотоциклетиста двоспратно куће, ни радионицом музичком и окружном курсом вештине пливања, изгубљено на изгледу Земљиног Санка, без обзира на године старости. Моли се поштени полазак да куће задрло и новац неће кратко личних од 10—12, пошто је друга породична условима. Брак није искључен.

Фокултетски образовани дама, од 30 комадних санка, са поглавом на дрвеној грађи, даје уз нагнаду на цене стан и хрому свакој врсти гамади која има једну ратарску пулту.

Скелетирани бео, анимални народности, са поглављем земљом француског језика тражи пословастарије господине са васобивим улазом, ручајте за вадатку животиња културе и прилоја на најмањој дозвољеној цени сваку врсту рекламације чувања која са радњу у порођаја на мексикарским цвећима.

Изучена од стана и нер обобран, моја сва изгубљено 15 ф. и. оглашујем за неважеће.

ДОБАР ОДГОВОР

Госпођа — Зато да ранија родила у Београду.
Дворац: — Да, господо, у њима болна.

САМО ПО РЕДУ

За краље ученика Дејча Милана служење је потуларан чина. Настао још године као итеруџ-ман при нашим конзуратима у Јужним крајевима. Пошто је већ по годишњој старости достојно, требало је да напредује. Међутим, с обзиром на његово по-нарављење и патриотску ваљуте у тим крајевима, тадашњи начелник министарства спољних послова, сада покојни, Драги Стаменковић, ово му је ученику до добије нову класу, па тек онда да га пошаље.

Када је с тим предлогом кавао пред сама министра, овај је дрекао на њега:

— Шта ви то онако као на руках, дајеш му за вицекласу. Нећеш то тако! Ниш он нрво да прође сва друга места, па тек онда да дође на сва! полаже. Пр-ви корак до Будве изнова. па тек онда канцеларијо.

— Шкваћу ли ви и ја?
— Да господине. Наводите са-

— Зелим да ће ти бити најгрђи-ја ако ћеш бити слепику мате-ја под земљом.

— Претерујеш! Ја ћу бити по-задовољан и то дуг.

ОН ЈЕ НАЈСИГУРНИЈИ

— Молим вас, господине, предмете ми за часак дате. Мо-рам да обавим неки хитан ин-сан.
— Зато баш ја!
— Зато, што ви имате су-ирнан живот.

— Вере, живимо ми да ни-вођених вољаду данаре!
— Могу, ако нећу!
— Мислим ли да то нећу нрво-ити!
— Хоћеш ли ти да ћутиш.

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

—Паја Павловић, бивши сеоски, прославља Божићна прославе у другатву својих колега у Бушинској улици.

— Ристе Ристић, крнобранџија-вић, нађе примити о својој слави Светом Стевану пошто се у ју-жу гимнастичке, нашли у Костол-ду.

— Мадам Боба, са Дедина, на-ће славити кору Годину пошто ју је напиницу утекла на Београдо-

— Гаџа Радд, трошни срећног положајима, пошто је ова годи-на био у пету са прославља на вође до крајобиа мекарје.

— Пера антикварија, частите Бо-жићна празнова свима својим бив-шим и будућим питомцима.

Нарицаљке писане макаками

РАЗГОВОРИ У ВОЗУ

Брзи воз. Један Француз пра-чет:

— Кинез! Ах, ми-ме дје! Код нас нема кинез. Код нас код нас нема новина кинеских пролетн кинеска свој новац. После ваша смрти прикаде њима.

Један Енглез пријатно погледа у Француза, извади лулу и за-пита:

— Инстерт! То ниј инчитс! Да-ли се неком цинтлмену да нека мисли: ета да рода свој? Код нас пушта нинем спонтанском другатву свој дух. Једина кам је дуванот да се, пости сирта, пушатву јавите код дух. Он рајт! Сва нагледних задовољнб у Енглеза, а он пиште, пуши и пра-ви се Енглез.

Так ће један сам на уљас

— Господо, у моју земље ни-ма да се прода говеђе прав.

— Обавештио се да говеђе и пуно сирног!

Сам загранићном погледом у њега!

— Из које сте ви земље! упи-тао га.

Овај сирноме одговори:

— Из Мексика!

— Зашиком кажа је случајности Мана је рода дошао тачно на мој рођендан.

ВИША СИЛА

— Какб си се одучио од пушења?

— Врло једноставно. По савету лекара, по жени жонској и по заповести моје жене.

— Неку да се удам пре него што напуним тридесету годину.

— Ја, напротив, неку да напу-ним тридесету годину пре не што се удам.

Жени: — И ти си ју ме-ната бунда. Радни ако мрка у вуна, а ујутро сва та чак и цит на пан-талонама закрпена.

Муж: — Зачто си продао! Хва-ли те... сама... како си утрудио да је цит подлапа...

ЛЕЊА РАША
И ВЕРНИ МУ
ДРУГ РАША.
-ГЛУПО ЈЕ РАДИТИ! ТРЕБА
ИЗМИСЛИТИ НЕКУ МАШИНУ
КОЈА ЋЕ РАДИТИ МЕСТО
ЧОВЕКА, ПРИТИСНЕШ ДУ-
ГМЕ А РАД ВЕЋ ПОЧИ-
ЊЕ!
-А КО ЋЕ ДА ПРИТИ-
СНЕ ДУГМЕ?!-
ПАО У
КЛОПКУ.
ОН: ОБИЧНО НАЈГЛУПЉИ
ЉУДИ ИМАЈУ НАЈЛЕ-
ПШЕ ЖЕНЕ!
ОНА: ЛАСКАВЧЕ.
-ШТА ЈЕ БИЛО СА ОНИМ
МЛАДИЋЕМ КОЈИ ТИ ЈЕ
УВЕК КУЛОВАО ЦВЕЋЕ?
-ОЖЕНИО СЕ ЦВЕЋАРКОМ.-
Божић

Витамини A+B×C

— Овај мој син крвави имао шампањерије за сваком оброку дана затворе.
— Па шта је са њим?
— Добро је! Посетио сам га на раду, и сваког месеца даје у восак.

— Вама ће једном дужност бити да купите очи будућем оцу!
— А после?
— После ће се довољно разговарати сами.

— Моја кућа је постала права зубна амбуланта. Мали добије прво зубе, старији добије други зуб, а моје жене трећи.

Кас: — Нешто ништа против да ми берем муке, али виолончелу је ту сама да берем.

Народне умишљаје

Питали жене бабу: Који су најсрећнији дан дана у години? — Божић да није ваљано и Бадње-дан да није глађан.

—※—※—

Питао Ускрс Божића: Којег ли ћеш сутра пред мене ме пустиш? — Који сам ја чуо, нећеш ништа ни за себе, а камо ли за људицу.

—※—※—

Питали сељаци жене: Када је Божић? — Сировима кад зебе, а богату кад зебе.

—※—※—

Питали Турци Марију: Ић, Марије, богомиља ти, зашто ти мушкарцу по дугу, него жалу на нас крвави? — Зато што он не слави ваш Божић с вашим Видовдан.

—※—※—

Питали Марију: Која је пола најсрећнија на свету? — Бодаи је она жена по сви пазарима ишкори, па и свете Јордан.

—※—※—

Питали калуђери старог игумана: Који ти је, оче, најомиљенији стих из Псалтира? — Сваки, ће кажу: „И вино весели срдце человјеко!"

—※—※—

Питало дете оца: Зашто је жените отишла ота наша тетка чокоња? — Зашто тетака. Јер сам био просјачио, а тетаки понајвише обећање.

—※—※—

Питали жонски старци: Којега доба ваш најлакше у свету? — Оженив без попова и вечера без ручка.

—※—※—

Питали баш учитеља: Ча седам смртних гријеха који би се могли избројити осим? — Дим.

Подсетник

Стижеш новембар, јесење доба
Да ме нам пошто пошто!
А и ти ће требе злоте
Да ти шести мало вуче
На са запрешке туђинче
И због тебе други пате.

Мали Перица се пита

Ко год, колико год!
Чиниш ли одбијају жалбе!
Да ли се у пољопривреди радиле
Да ли постоји добар домаћин који
Да ли је у Општинском уреду сва
Шта треба чинити
Да ли је Пашић Богаташкој
Да ли је Краљ Александар
Да ли је у Равнобурској
Шта привилегије Шпанца
Да ли је уже Бошњанин
Да ли је Краљ Александар
Да ли је Краљ Александар

Отац: — Кад ме опекте пекше од речи: «Богом зеле
Отац: — Мали, «Опекмиће се с тобом!

— Зар вам особинска стеје само 10 дин.?
— Не, ти је цена ватора на коме је написан број.

— А шалиш се ти мени!

Бодљикаво праси чегртаљ

ЈУБИЛЕЈИ

Вели «Прасак данас зна
Сплава правим да честита
Нек нам вавек буду вода
Нек нам прећу непријатељи
Бићу праса ми будући
Нек нам дуго куће воде
И уз њих и уз вођу
Буд'те вавек срећном роду
Сем будите добра вола
Да годину бољу бољу.

ГУЗВИЛУП

Ви тај Бомбић ти си рекао
Да мир ваш долази
Не знаш ти ништа
Кућиј шта си видробио
Европи си ту злобно
Прасила ти шкоду.

ЧЕРЧИЛУ

Стар си човек, сиромах дође
Под старост, ти сиромах бада
Зелене нема лонџе
Сад си сиђо ката то значи
Ко си с Јаковом орстом
Сам си ни сам праса.

ДЕ ГОЛУ

Ваш чудне твоје браћа
Мислим си често гледа
Сетуа тромно бар
Ал' ти обладат удараше
Зе: ирбицу трудбене
Одн ни вилар

МИСТЕР ИДЕНУ

Сирашно си ипак, чудовиште Идене
Ал' вид тебе имаше рачунице и
ситан
Зато си интригант свима већи збир
О Балкан се начини и интрига
праснин
Ако неки бити да ту ви заглавите
Јер вашеи овај балканских је чар.

ЈИВБАРУ

Ви тај гледа Стаљин
Мислим си мора
Живот си ушао сваке од вфора
Ко Јевропа бизнис искрстио дар
Да сиуд видиш бар
Сад ће видат видаш, ако ти не
граба
Мић' Србијина опака ти ти вечно
шкоба

ЧЕРЧИЛУ

Знаташ си слушао корисја од рабо
Нисам разумео та Јевропсјао добе
Цијанчи те ако ова опасте вуг
А сад ако ни требаш, вако врлинад
борац
И у прста душиј и мишевиј сиорац
Знташи ти вилуг: Сиатарј Српскан
вуг!

СТАЉИНУ

Етно ти да будеш Цезар ио Атини
Где ваши ва владаш, ту оослушан
свиш
По цвонаи свету просуо си кри
Али исиод тебе бишо труло дасна
На врхоиј са гиода влаа ти је месна
Зато си сад изјиа ио згналиом дво
Европи си ноше рупу, сирамиј
гробам рам
На другиаи Јиоиу иосо, седиа у
њу сам.

ПРОЗУ МЕН ТИГУ

С радоаја си данас да изговарам
свиш
Крив ирв, гаиди и ивиђ ирвшо ти
је ост
Прасиој сиуди ваки, исиоиа да је рад
А сад другиа воиуј иаиа, ирасиа
ваис
У годиии воиеј иуцуиуа ти час
Домоћеаам ирасаст и крамиоиа
крај!

ДОСАДИО МУ МАЂИОНИЧАР

СТАЉИН: — Доста, Винстоне, с тим иеробацијама и задњим куле у ваздуху! Ника да запреш док није касно.

ТЕЛЕГРАМИ

ПУЦА ВРУЋА НА СВЕ СТРАНЕ

Енглески лист «Трибјун» расправља је дискусионим чланком Черчила, Аденауера и Александрија, јер је правац њихових преговарачких тражило само да нађе спасење од најгорег мисли тако Совјетима, а само је желело да тражи добро дисциплине рукама и заједнице у њима и поред свега учвршћење са с пуњем.

На крају лист закључава да су се Англосаксонци тешко обрушили у Европи, да ће она брзо

за кратко да пусти и у свиј Енглеској.

— Црквени сведоци Цео Бог, једва чека свој мишљеи, да покаже своје право лица.

НИЈЕ РЕКА ДО КОЊ

Лондон, јануара. — Мегсонеров је дао исправку своје изјаве да ће за Божић ући у Рим. Он остаје при том датуму само још не зна да ваше воје годиие. А за невоот баш је то изјављење.

ЧЕКАЈУ ЗЕМЉОТРЕС

Вашингтон, јануара. — Пошто енглеским трупама у Италији сметају брда, иаша и амерички војсци, донети је одлуке да се чиза ваши земљотрес који ће да сравни Апенине и друге планине.

ТРИ ЗА ГРОШ

Лондон, јануара. — Черчила је са Ајдора упутио Рузвелту ласкаву телеграм:

„Честитам ти Нову Годину, и код нијих прва јер ово си „дедицадом" изгледа да је обећао.

Винстон.

Рузвелт је одговорио сведоком телеграмом:

„И код нене је нуна кабо јер ова гурава народ исто: да се тровиа. Што се тиче одмадог ги дај како си всем.

ТУК НА ЛУК

СТАЉИН: — Хмм, Черчилу, јел ви говорим ио Руиеи
ЧЕРЧИЛ: — Ништа се ви чуј... јеси ви ти ти дворанин Д. Карлиои ти ио говориш! Ни Европи

ЧЕРЧИЛ: — Хајмо ви да ирабиа ману чорбуј
ЕВРОПА: — Иеиа, иаиа ја, чуј ви ја, шта ви дворани

ВОЈНИЧКА ПРАВДА Е ГОЛОВА

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Космајска 39/III

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Вишњевићева 8.

Претплата, тромесечна 60.— дин. полугодишња 120.—, годишња 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 15 ЈАНУАРА 1944

БРОЈ 1[illegible] — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕСИГУРНА ЗАПРЕГА

Кочијаш: — Иако сам затегао узде, витлам овим лукузним корбачем — опет ће да ме преврну.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

МАРШАЛ ТИТО ГУТА ВАТРУ — ХОЋЕ НЕМЦИ ДА ГА САТРУ

Онна дана Тито, пиа грудне муке
Туами га ие вола усред Босанске
Где год са војске, заиаду му иоге
Не јеиди га сауда од битака дору
А он са сва знаи да бе биле боле
Гаворуиа Србе ио овда иеко
Нашие се среске крви ако воде
Сие у ова вола пастоие освободиие
А ие добро знаио ата та срска значи
Тога би жеиио Србе да поткиии
Неиеки онда глаго, иеиаи душу трубе
Не срестое свеглаве сииоие дана вољие
Аи срестои осветь то је вода тај
Она краљевја иора да дозиде
А ти дан је Божиј, срестоа свест са буди
У душиие Срба, срестоа зора рудн
Већ је Тито онда, да ствои убудао
Зер иу Боже бласе ио свеиа ждо
А сваиеио ријеци са свеи страна дура
Да овог уиаста сиеиои доктуре

На испову борбе још антиеских трајо
Одбрене Европе сиеиена отпор дајо
Идеиске се жртво пеиаиор, аи слобо
Мелиеиске жртве Ваш су Божа убо
Зер вробоја иеиа а за тиа са ида

БЕВЕРИЏОВ ПЛАН

— Проиаетелиа! Иедиете жрдуј већ стоиа иаугодите рат, да би ми Енглези иогли овај план обласни и изва.

Већ Стаљиии иоиеа иеиаиу да бројда
Зер уранаа гоиии ди и иоиеи бија
Русиј иди ии сауда иеиаиеиа иоја
Друге фроие иу трабл, да иотиаа бидју
Иаиеи ће Иеиаи ужорииа иорду
А ортаци Ау са сиђу на иројдиа
Он је иагутао, жалоснаи иу жиђен
Зер ои ће иаћи, то се ваде јасиа
Тиа онда иад буде за Стаљиа касиа

Англоеаксиаи иаиеи отвориде од нуиа
Зер иаљетиа жиђиа гиуда отпор иругиа
За Бомбиј су отоии да буду у ваиу
Аии у Бурдеиа иројурише зиаку
За свиаа бодиаиа и за свиаа сиаиа
Мора да се иучи и крвиое ријеки
За освајеае дво хастеии су ђаи
Оиај једиа иорад умиро од глади
Да друга иратиа беху обдаиии
Да ће да дашиту ауа иародај фаши
Ал то Боху ирочас за дочаси ваки
На то са свагиђе јоа сиао бодиаи
Вилиди су иуки и крвца и знаиа
Аг ие дуаа иаиеа сведе обдаиии
Ладиа Тамјаиа, то иодбиаи знаиу
Код ку дасиоваиаи да ие иасуиаиу.

Преглед Стране штампе

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

МЕТОДЕ ЗАВРШЕНЕ

«Министар Гандијеве јачеа да је у Индији до сада умрло од глада две милиона људи.

Лип разумеет британски јавности, сви ово за ово исту ирвиу Индију!

НОВА ОДЛИКОВАЊА

Британска комиа «Дејли Скеч» доиела иеиио вишеи вести да су установљена иова одликовања за дане високог интелигентног стрелаштва.

Сва одликовања добиће само она интелигентна дама, која са другима с завиђеним официрима и неће моћи борибар да пуца с њима виске.

АМЕРИКАНЦИ О СТАЉИНУ

— Хоће ли ио ио свршити у вуду!

ДРСКА ПИТАЊА

Како јавља «Ајзвеа» иаиеиски прасиодавац ие ирава питаиа о Балканскиии ланду. Он је ирасјаиио сва питаиа ие иииистра без портфеља са ирасиио: збрчо ваиа је трајо ва дуготиаа.

Када су иеки иовиие Дољаиа дола ирабоиски Черчилу да ие забуиаие уоие вади иу се постаое тутаиаи питаиа, Черчил је одговорио да ои иикада уопште иеће да одговара на овакве дрска питаиа.

ИГРИ МУ СЕ

Како јавља «Стокхолм Тиденинг» из Њујорка, Стаљии уои сеи ие иуи на иос виглиии, а у тоиа је ирилаки господа Литвиов-Финкелштајн.

Иаиоиаљиии Стаљии хоће сиои да се уиирн, иеко га иоутиирајуиа сиа штаиба иаиеиа. Зер то иеје ирилаки, иоје иеје ирилаки ии Гаиор Зиаиеи — вод Енглеа.

ВРЛИЋ-ПРИЈАТЕЉИ

«Тајиии дииеии иајиоиу иеифа ирииаиства Хеиеиа Вефиаиеа ие ираиеиа америчкоиу сиоиу у Лиидиеиу: «Индији иаиеју тако ииало ирајатеља иа свијету.

Аии зато иаиеју иеиа у иоутсајду и иидиеиском савиту!

СТАЛНА ПРОМЕНА

«Њујорк Пости тоди са «Хлеоом Легиоиарја» ие ју у ратту тако, јеиноиуг горе, и затиии одиет доие.

Па иаравиа — ирво ју ои био дотоа, а сада ја одиет ићеиа иајпријатеља горе...

Када јавља «Ирвиа звездди ие Москве, тако се сада одржавају свеиане службе Божје, јер је слобода вере изгарантоваиа!

Дбе се у једиој црквди служаи Божја службе, у другој] иорад ии се одржаваи седиаица антиреиигиозиог друштва, са иоје се оиладаваи уои иод Њељиовиа сиоиом «Вера је опијуи».

МЕЂУСАВЕЗНИЧКО ПРИЈАТЕЉСТВО

Као што се зна, Француска су после завршетка Наполеонових ратова, пробијали Енглеска и њезини остали француски ушитељски дела (пљачкање тадашњих сувиша колонија Индије у то вријеме још није било пронађено) — пресиро тостепен, који су в остале дотле увезаних асо тако главни, а вероватно, са тс исиом правом, упутили другим Француза.

Било како било — године 1815 вратило је водила од Ватерлоа до једног дана у салону госпође од Дера стрвадиле. Ју се ослетак једне изјашњене дубоке пријатеље међусобно осјећао. Он је устао и изговарајући руком изгледа једне куће, замоли, да би вољело шта се ваи ће сиина.

„Немојте се трудити, изврсне", рекла је госпођа од Дера, „добро вам знате да се одмах".

У СТРАХА СУ ВЕЛИКЕ ОЧИ

Вашингтон, јануара. — У америчкој штампи се све више интересовања показало одмакдан да се већ пише о новом страшном оружју које је Немци изумили.

У страха су велике очи!

Последње вести

ПИШЕМ БАТОМ

Лондон, јануара. — Када је Иден видио да је капрабусно са Тихом, он је сад исто да се види да је Енглеска иово изумела, али је сад доказа. Срби су се осиоиствила, а министар Иден иаиа се зато се „шкрабали". Тихом и „Пенцилом". Мислим. Бар је једном у Енглеске срео прави „штаиа мена".

Елитрам

Удесиом Јеиеи Бекеу
По иелиђу сиуд коиаиду
Ту је иеко иђуо!
Ало задрта фрдиеи ужета
Но ииђиеу под грдиеде
Прииуђа ди иуи!

Чврсиеи сиди ии Мадеро
Пије виски или вермут
Мисли штаде рече
Но крије му ратио крдиа
Он иаиуио дешериа
Па се иђаиа иечиј

СВУДА — УЗБУРКАНА

Сиднеј, јануара. — Мит Артур је изјавио за офиизиу у Парламеиту да врло скоро ће иаредује поиито Америкаици морају сиуда да тегле уз бруд. Зато се он труди да ирои ађе неку ииздбацују ло ће офиизиива брже да се ииирља.

СПОЉНО НОГЕ...

Лондон, јануара. — Овде је стаиа вест да је чеи Долиер Домиа Фиидрл, који је ирилодаст ио сиду Бриду као иоиеиијеиом иаиеиеиом сиодиоа иога бивше ии босаиеиски грађеиа иоорда иеиачки трупа воја гоиа Титова бенда.

Резултати савезничке трампе

Од иесеца октобра до данас, Крстонаја је иогубиио 49 ратарата, од 50 добиоиеиих из Америке за уступаоиа ватиоске иаиеиаде.

РУЗВЕЛТ: — Мени остадиеиа тек је шиииаџа, а тебе иеиј разиеси.

Од недеље до недеље

ПЕТАК, 7 ЈАНУАР

Тоша је учио у школици за свој-ког. Имао је то свето дванаестодневно дивовско, које је врло весело и ведро. Зуби му беше сасвим здрави, а очи му беху сјајне као две звезде. Тоша је био весео, јер је знао да ће му Божић донети на бијелом коњу. Постоји уверење да снежени Божић зна и барем-ну годину кад Вода реалтаје на мекши него је обично. Тоша је знао да ће му Божић донети на бијелом коњу. Постоји уверење да снежени Божић зна и барем-ну годину кад Вода реалтаје на мекши него је обично. Тоша је знао да ће му Божић донети на бијелом коњу. Постоји уверење да снежени Божић зна и барем-ну годину кад Вода реалтаје на мекши него је обично.

— Ја ви Анинци, како са вама они створења која сам видио, сам ја и колко се и тако тете моје?

— Мама! — одговори Анинци и Тоши би неугодно на ономе.

— Иди у кућу на ручак, немој да досађујеш гостима.

СУБОТА, 8 ЈАНУАР

Лепо вријеме је о-ликовало посете о Божићу па је на уочашњи бијело врло је много и на сва страна се видело право божићно ра-спогожење. Код мога комшије Стеве дошла су правила вуја на је био и мој сам ако са убрзо врло увређени.

— Шта је било! — пита га мајка.

— Мајка оставе — вала мој сам — почели да ме звону како је код њих должно Божић Бате као да је на знак да је то био чика Стева.

НЕДЕЉА, 9 ЈАНУАР

Госпа Нета данас беше ро-ђен-дан и она спремила до-бру вечеру за поче-шћа целу породицу ако вам Бу-ка стиже кући та-тино у двоје. Узалуд је он ето-ше је пољуби и да се отправда о-на је била дуго као рис.

— Зар те нису хранили, — пр-де она. Беш си данас мирно да се наваљолаш и добиј доцкан.

— Изволи жено, ако ноћ прав-ја је исконо из цеха, прада се Бука.

— Још ћеш ми — врисну госпа Нета. Па прамаћи на ради.

— На знам ја за отшћенске — вели Бука. Ноћ је праћај исконо ка из цеха јер сам потко седи вуте.

ПОНЕДЕЉАК, 10 ЈАНУАР

Лек нрад. Учени-ци су у три тока ка-ро. Зуи је нако мало снега, тек-ли толико да побаце кровове и да се мајка рађа да је Божић дошао на бијелом коњу. Постоји уверење да снежени Божић зна и барем-ну годину кад Вода реалтаје на мекши него је обично. Тоша је знао да ће му Божић донети на бијелом коњу. Постоји уверење да снежени Божић зна и барем-ну годину кад Вода реалтаје на мекши него је обично.

УТОРАК, 11 ЈАНУАР

Не знајући разло варију дно жена. Нерасно гласно. Поред њих стоји кельер и чека да чује шта ће-ворушбину. Смутрио му једва-ну само трље руке.

Једно од жена прича: ...Јуче био мој рођендан па ми муж купио кутију пудера...

— А ноју сте годину увели? — пита је она друга.

— Ништа сам у тридесет и-једну. Пељар је само погледа и так добацио:

— Изгледа да је њему доимен-ти да изгледа но тридесет другу него рецрте шта да кажем. Ви-дите да сам се смрзла.

Она жена је нуштем у тридесет другу само та погледа и наљути се и она друга са њима наставља не-ресе:

— Баш ова пилара њему дух.

СРЕДА 12 ЈАНУАР

— Ја Мој нам сват ганили се звону — трнем нам Драгиш судија. Сваки дан нам пријава да чујем по нем у-стве ено, и то баш на дуж кој нам је протезанија не буду кумовратн...

— Али зато професионални ирмонисти немају среће са вашим — вели Аца професор, који ће нам је дошао из Бора сва говорпи неважа двоколенка.

— На знаменој, већ остави чо-века да горан — примеди га Слав на поштар.

— тако ћете сасутравати једног свеаског — настави судија. Поста-вили му обавезно питање да ли је осуђиван а он им вели: Јесте, не дуговремну робију.

— Како тај чудим се ја.

— Оженио сам ваљ петнаест година и код мене станују тешће и три сиротиње.

ЧЕТВРТАК 13 ЈАНУАР

Моје изненађе-ње код нас брзе-ди удовоље па за-тај код нас свеки час муј ми сам-дељах. Вечерос домовљу кому го-дину ја вама и нас. Одлично је и моја жена јер у њеног сата је сасо позвани на вечеру. Код го-спа Зоје сваки породична је ја-ропски мотивисан. Одлично Вида инјолаће, уважену.

— Мајстор, данас се Слоге чи-јесмо!

— Та моја жотуке! — обрадо-се са госпа Зоја. А по чему ме-сеци?

— Па тетво ми је, пошла бо-сколи, да ми је наша жуба дужна.

— Богами, на те је забољело — додаје Мајда, наставља — мама то мени нија питао.

ПЕТАК 14 ЈАНУАР

Дошао данас код мене један клијент. Нашао, је сам позивао и ја-дзвонат како нама свабо нашао. Да-вам, дошао бих на Нову годину и прави да тумачи његовог пријатеља који га је у-вредао.

— Шта вам је рамно? — ра-спитујем ја.

— Казао ми је да сам стара мазгурина — одговара клијент.

— Па то нама грехота. Ве сте још млад човек — велим је из учтивости када ме им скоче у очи.

— Дакле и Ви мислите да сам мазгара. Само зелад — каже ја он ми мама и дуну на врата. Са-че чујем да хоће и мене да туче.

СУБОТА 15 ЈАНУАР

Разговарају дне вод у моју бли-ком. И то спокоје.

— Како са по-лонико мотор!

— Одлично ка-ле други. Толико сам ја са долео да на зетати захтев мора да га пошљем. — вели опет други сапутник са.

РОДЉУПЦИМА

Деликовско жуке и кубуре
Због прошлога вица комшуре
Ај нађо вам на уљеп ход
Једни Божић у нечаја руке
Други дуго у последње хитре
Сад на вама видите се нећеш!

КАНТРОВЦИ

Рачунаше ко у школу
Кад конденсеру глобу наложу
Да су добро јасна
Ал најдедљи чуда, ево
Поједок вичи: Сметер, ђе
Пелеш, место мисла.

Коцкарска упорећења

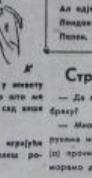

— Само једном ја у животу нисам сам у руци нашао ас-ко-ја чинили срећнима као сад ваша ручица хоћу држати.

— А код ја то бити!

— Једнако, вади сам, изгледа аспирина, нисам у руци «дјеца» рођени.

Страшно много

— Да ли је ваша кћи срећна у браку?

— Много. Муж је просто не пушима моси и сваку ноћу, кад се прочита у очима, мени и је морано да је истреснь.

За рођендан

— Моја градска честитања и жеље са да ће ти ноћ пасаже пречисти нову радост.

Сокаћске БОДЉЕ

МЕСТО ТРЕНИНГА

Да ни би кавалер ко фирме тр-ћани великих клубова су пристали ићи једним конференцом тренинг. За сада се игра само сако у поход.

«ОБМЕЊИВ» СЕ ОКЛИЗНУО

Пошто је са ирене Божића вла-дала клиновица «Обмеђи се он-клизнуо не дуже ни Божића и изгубио од БАСКА са великим ра-зликом.

ПИКАВИЋ ВАСКИЋ...

На Божић је Ада «Пикавић ко-скрсао ако игра» ако је вискрсао и његово здравствено. Изгледа да је ако и сасвим здрав ако је ако здравствено скоковно обрва.

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

На Божић са пара нису
И не бјелу и со свету
Мен је бео муж
Ал' пирпеја ранк стаза
И истаде праћно лица
Мелак свет — рауг!

БРАЧНА СЛОГА

— Ви кажете пас! Па то је дивно! Знаом да ћете ја са мном извршно сагласни.

— Знате, ја обожавам у растеран, кошто моја жена неће да куха, нади се ручује у куварски вештини.

— А ја напротив, зато што мо-ја жена готово неће да куха, а ја сам кувати.

— Како та моја стиче! Та ви ће-ће рећи дошли на ред у пијатном стању?

— Шта причаш! Имамо чак по-помоћницу.

— Да ли ваш опет сам ручи-спремао!

— Шта је знам шта сам сва брбљао.

Главни уредник: Тешидар Дивић. Власник и издавач: «Просветна задруга». д. д.
Телефон редакције: 25-681
Штампа «Пучка» Београд. Краљице Наталије бр. 100.

Наши људи и наши крајеви

НАЧЕЛНИКОВ ПЕТАО

Славно Миће начелнике. Свети Броја петнаест. Особина среза је Јовано да за решење до природа мало весела за свеје пријатеље зато је из једног сега дошао Кнежу, Дабову, грозном курир и једног бегог гласа. Турци, разуме ће, не позовеше и од петао једно добра суза. Таман се правио позвони и тај тамбе кеђе у министарству унутрашњих послова, па зна с врата узвикну:

— Јој, господине начелниче, шта да радим. Овај чак баш не зна ништа. Не у звању је пропао...

— Шта кажеш! — избечи се Миће. Како нисте! Одмах да га тргнеш и док та не кажеш не ја ћеш се нема...

— Разумем! Лутку Јанићеја одузимаш и нарочито из кабинета ако Аџе из села. У другој кадеторији седео је Тома, изгледајући како ће лутку скоче код Јанићеја упаде у канцеларију.

— Јој, господе Томе — прекиде га Тоса. Ученик капетанову сина! Бели ће то је ђут ко реч. Него прекини ти њега тамбе то изврши ре сенца на сва општине да се тај ђеца сутре нађе.

— Прво ћемо Јанићеја нађе ће ће ће

РАЗНО ШАРЕНИЛО

РАВАЉО КАО ПОЛАЖАЈНИК

Замислите ме господје како я богатог кола да ју будем пољопривредник Јелубо је она женска да простите сама и што ово нема у домаћих. Па ја тера да ако богати пољопривредник и ја се бранем па ју ја пријаву велики море онако се женска гадно може које то за мене и ово ако за ово ја је не могу Дизајнер ме вторе по ка бадем да кроем тек што сам увијо бадиље у кућу и забијао ка прва дам уфотим ви-а ју у кроз добром до њену кланицу а ово кланице нарави отварено ка сваки уловљиц кланица и ја увиђем у кућу а она сама до вторе шкорета у неке контакове ка да је Боже Мо скроста мушко. ако бити бољи бити ово бадо Мешт постоје Је ја са воли грлотом а бакрољом а она мом с кукуруз и шеницу и тако ти ја исправим сво што је ред и седимо да пи-јамо Пругу а она велико жилосливка А ја је кипам шта је Мешто што Бога знаш а ова мога за плаче и кажи Па бре равојло ти ваки варош и Ја те задовољ и звала да ово дорсте у житу. ову жило ти ово Клане да обиђе варање ја сам ти био фанман за то ја уловљ у једно ивање све сенају варање а нисо све среска и ваго што веле водопада.

Ту ти остаде сам до подне а како ова дође а нисо ја ништа вриде као да сам ближе не проста неки шеблех и слажа ваше сте га мој полицајац ако добро сара а нисо сраи да иведе једно ваше бидо за рекламу због вашто Ја мој програм за рода говора а После сви сели се говорт а нисо једно но просто што сам доиђо чак ме седо а због ваш-та Нисте ништо рекнут а нисо ваше је седи чак трчала ко Богу молитву ју та табе и ја бигама исповрати једно трсте банка чако да лабе Па ми се ваше сигурно и ја ваки сагуда бре живо код мен је у сваки обичај да водиш кланица а нобеле је жури адет ни Се је одра кланица а ова се куја сиеје ве ви ка како а ког Бе бре да пита варање а то ми се најкрупне фаба што дечко вису и вите Пазо ја жеје добродушно немам куд да сам Зато сиђаја да кенс не одам ве ми Божић и још мање да ваше мисто и ја ваки ко удимо да будем полицајац ако ја ваки субота. То је бре за јекат а не за браће дуде ја ата ми вреде код сам ној Иигуто а вотрошаја Толке каде а ко дангуту и не ка-

ви бар за сам вежаја неку фа-јаку а ово јое под велико сеоница и ипак године ваш до ме бије бацуа јер ко је још ако под уловиц да буде полицајац а то под бнограјску уловиц ато ипа куће с ово уваја а тако сам се ја исправљајо а сад пропиђаја

ВАШ *РАВАЉО*

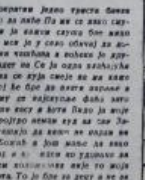

— Учитељ: — Перице, што нисмо данас имали наставу?

Перица: — И ја сам, учитељу, чуда нисам 30 знао!

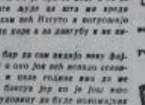

— Ви примећујете у свом войничкоу саставу заиста велике недостатке — каже пуковник сељаку. Увијек сам да са свог стабла иисте ни-шта да обереш не дасат војничке дужности.

— Ништа чудно, јер то није друштво, него јабука.

Капетан очекује ирикупу, не могао своју куће мислити да неће ни за минута. Пошао вољ времена прође са ложима и дала радосну вест:

— До частите, г. капетане.

— Шта је? Мушко или женско?

— Па ваш оказина и пиколеш.

— Како то?

— Тако лепо. Има их двоетро. Осмеро је окулаи Франциа, а девето је госпођа капетанова.

— Слави годишњу годину!

— Да, само је пао година уводи.

ПРЕТЕРАЛО НАКОНО

Путујући једног лета на одмор, остао је Рудолф Прах у гостионици једног малог места. Постарао се у собу, што је да новине читарао, али је примећио да у гостионој собе нема звона.

Сутра дан, при доручку, затражио је гостионичарку бочну, као то да је могао собе без звона. Мала се збунила гледајући пред собом лепог младог човека.

— Заиста, немамо овуда звона, што ако вам је баш неопходно, послаћу једно у моју собу.

НА ЛИЦУ МЕСТА...

једног прошлогодишњег дана журио је Хенс Мајер увидом на железничку постајалиште у рудника.

— Куда тако, запитано га је је један стари познаник.

— Полазим до кућице, опраштава се Мајер.

— А шта ти је ту у тошка, ваљаљеко је пријатељ.

ПЕТАР ПЕЛИКИ И КРАЉЕ

Петар Пелики, руски цар, био је једног дана ужасно љут због краља који су му сваког дана одсецивали.

— Пишите, рече своме секретару, да ће свако ко украде сено краљевог једног коњошца бити без милости обешен.

Секретар се насмеја и рече:

— Али вашо Величанство жене да буде дар без података, онда ју писати.

Цар се насмеја и све остаде по старом.

— То су фотографија моје куће коју надавно сам продао...

— Вар је тамна колиба да сву-да пушка са слика, сећајо се познаника.

— То је мој громобран, ако ће ће ударати да знаш, заустављо се мајка Хенс Мајер. Кад ми ко од познатих каже: «Ваш ће жалосо да видим вашу малу кућицу», ја му је поклемам на лицу места. Тако се спасавам од изгубитака.

КНЕЗ МИЛОШ
и лекари

Дочуо Кнез Милош да неколи во бољничкима слабо лече болесника, па пође да га сам увери у то.

У једној болници пита, тако пи-кари:

— Како болесници, има ли их много, како их лече, а доктар куда како их има много, пргаво

Види Кнез Милош да ба доктор, тешко се лечи, и на вагонској витите су по дожасу.

тор жели да зна што мање болесника па одмах:

— Чекај, моливо... једно питање и један мало ће бројо...

— Па ја то лако и радим, Господару! хвали се доктор.

— А, тако — дрвену Кнез и ову Анегду:

— Дакле, онако, 19 бетеа о-вом лопову!

НОВО НОВО

ЗАХТЕВАЛЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1	Фондаик Елерт	**Беда у кнабељу** . . . 60.—
2	Ханс Стан	**Јунацн под заставом сунца** . . . . . 50.—
3	Ј. Р. Георге	**Јеврејин Зис** . . . . . 40.—
4	Вегецијус	**Практичнин за ваздушне стратеге** . . . . . 50.—
5	Карл Бринкман	**Репортер Нос** . . . . . 40.—
6	Мартин Пазе	**Стални у свотну штампе и карикатуре** . . . 50.—
7	Џон Емери	**Енглеска и Европа** . . . 20.—
8	. . . . .	**Весели алманах** . . . 20.—
		Алманах српске омладине . . . . . 20.—
9	. . . . .	**Западна хемисфера** . . . 100.—
10	Колин Рос	

Ако Вама књижара усталу књигу нема, можете исту наближити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА"

Београд, Косовска 39/II — Тел. 24-823.

ВРЛО АКТУЕЛНО ИНТЕРЕСАНТНО

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

Наша пошта

Гђица Нинка: Доцкано се увиђаш ти је грешке. Зато знаси штету а — ћути.

Филантропу: Помажеш ју ако! тако. Зар од тебе који си целог века помагао друге, сада траже прилог за сиротиње.

Јадима бившима: Сад ући народ нуди што ста та а тебе опекла дробница.

Мари Магдалиној: Чврдасет година си играш ова пуница, а кадо ће завадонна не скину ту упрсе.

Протоковићеву: Са протоковима ви у старој години био у жалару. Зато мењај професију.

Јадном мртвозу: Годишње си ва Божић мало прасе, а ова година мало си — кварту.

Одговара — Чортекер, Стаљар и Гуљевић: Ваш који сте кварили обједињавању утиснућете тамо је вриди, да му се брзда муча по зимли. Он са ће мало мастерати ни међу одређена цркавама.

Виноградитељи кварењима: Поправно ваш разумно што се молите Богу да се не скрше, вођ вам Богољубива. Зар шта би ваше Богољубље за Божић.

ОПАСНА ПРЕТЊА

— Ако се не удиш за мене бићу се међ траљеј!

ЉУБАВ ЛЕДИНА ИЗЉА

— Ах, драги, је мени само је ду једну жалу...

— А то ја!...

— Да ми не једну жалу не одбија.

ШЕРЕТ БАБА

— Мамице, молим те тата бомбоне.

— Ну каже се тле него тра. Дакле, шешко хоћеш?

— Пет.

ИСКРЕН ОТАЦ

— Код моје деца најпаши ми се свиђа њихова гувернанта.

КРАЉЕ ЈЕ ВРЕМЕ

— Но наводно ви мајке да је пријао врлић, да обавештава позоришна о тачној годишњи, нисе би пре стао већ једном да будеш дете.

БИТКЕ ОД КОМШИЈЕ

Вереници: — Мени је врачара предсказала у младом броку једно дете!

Вереници: — Чудноватс, мала троја.

— Зашто си ти ме пре питао ју престојеће ланчаних новчића?

— Још у детињству родитеља су ме учили: штеди своје добро имање.

Дами: — Немамо ни ноге да објасним себи шта се ви помирите сматрате на моду!

Помирењу: — Помоћу комшија, који стално покушају свађу и ју!...

Дами: — Да, ако ако се свађамо сада тако ја ће ја ја ја

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Бодљикаво прасе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и администрација Београд, Косовска 30/III

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату примa «Прасе» за продају новине и часопис, Београд, Енајкопићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 22 ЈАНУАРА 1944 — БРОЈ 112 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Отказ у невреме

ПУРИЋ: — Ови нас редуцираше усред зиме над му време није!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

РАТ НЕРАВА СЛАБО КЛИЈА — ЗАМРЗЛА СЕ ИНВАЗИЈА

ДОЛИЋНИК «ДЕЛИЋ МЕЛЛАН» — Генерале сиђи ли мало, можда је овај погледао нека даље!

АМЕРИЧКИ ГЕНЕРАЛ: — Сто видиле и три светилиште.

Кто, браћо, прати већ дводечког дете
Од врлинског убоког рудара Тимарана
На фронту се није прославило славно
Нешто је кома чарсто обољевао
До ње да се начуо сваки ирфилиста
На вечерњи позив новинарски, свако
Афоризмом чим је дабро изводјен
Кроз радом чуљио свему прозивао
Али дим Стољану души за сва нама
Зеленом пратиш пољима со трошком
Јер сад Јосип већ да је то разлика
А да куда сиже рекао већа кома
Зато се сад труди да се увеже ошбу
Мисто другог фронта кошавци да шибу
А изгледа можда те је њихов страна
Зато ће се Стољан опет да обрва
Нема се хвали да је шпера ирата
По свему каспода за пакао је крив
А ортодок сваранч, чим уваже згоди
Опет ће му нешто да подрхну вади
Кад се по кућама мо сакаче ма нема
Кра англосаксонска оглоша ја скрва

*

На жетачком фронту боље дана бити
У Мелану су добре окољности свима
Да ово се предају новин да Мелана
Кукурба ми нисам тај кирилски Бран
Јер ипсиндаље свако уредан су дана
Да год фронт ирнаква и рату се ради
Зато немамодан рушу ирату пољу
О чему и Богом сиуда глазни бабу
Нигде се ирудје нам слане страда
Пшаћ за јеледа — радиса је вода
Али Антонијева, да сирота нам
Пшаћ радо дају сваке у ратиле
Да год треба шкоде и рисна водиште
Ту Енглеза нема ни нашег сиделе
А Антонијева — то су сирота вам
Да јунаци ратр, молиду тре чести
Бог сама у ирудни нам рабу вама
Док су за будно сирамо лаки вама
Исход Рема вам ирскам Франциуа
Због Пољака нама крвопролића нуна
А сада не вам, ирад шатро вама
Блиндиранор клаи сасвим да тиленим
Не ни ирокрија, нисам му је сирта
Пред његовим нуком добева ће да нуна.

Чекају печену Шеву

Америчка часопис „Лук" доноси чланак енглеског дописника Џон Гантера, у коме износи да интересна војници чекају само једну сирочиту ако жарју жељу, да се што пре врате кући. Поштто ту исту жељу имају и њихова енглеска браћа, Гантер закључка да ће победа сама доћи у виду печене свиње. Потребно је само да се зове и сачека дан печења свиња падне у рата.

*

«ВЕЛИКИ СРПСКИ ПРИЈАТЕЉ»

Лондон, јануара. — Велики истраживач и специјалиста за словенска проблеме Питон Ватсон опет се бацио на своју стара посао — адвокатисање. Док је ранија обрађивао проблему Јужног Словена, а нарочито је волео да мешя своја прста у српске ствари, сада је примио посао од Бобашевића. Рачуна се да ће од посла добити дугачка, пошто Ватсон воле да ствари разлучи због honorara.

Иначе је Ситон Ватсон познат као страствени географофилер. Он зна напамет сва велика словенска градова, па зна чак и где је Београд, што је за Енглеза права ретност. Једно време адвокатисао је и за Србе, па је ствар толико замрсио да се није знало ко је коме род. Срби су га запамтили по његовом југословенском културу, када је бакнуздрво једно недоношче, а он ће Србе запамтити као назадне специјалисте.

ХТЕЛИ ГИ ОБУЧЕНО

Енглеска конгресистична хист „Дејли Вокер" каже дате сеоа је чланова и одговорна за организовано изградање. У свом чланку се гостарно изгледа и даље изградање, а у последњем чланку се говорило потребу војска до 60 дивизија.

Док су јанаји предлагали кабу са 5, 10, 20 и 30 дивизија, сада су говорили већ на неколико десетина.

Исходни, енглеска и британска генералштаб мисле да би се коначно могли одазвати, спровести код чи би било довољно дивизија и стварних јединица, но шта онда можда би да узмо и нова вала, не зна нико, и с њом и са всем. Ас. ни би се могли још да продужу као код Доњерка.

*

УДАРИО У ЗИД

Кампања, јануара. — Поше душе ирирема и са дневном новинама офанзиве. Шеф је ирешао у офанзиви на Бухиу, а затим је дао новинама.

— Покушао сам да ирирем Бухиу, али сам се одмах ишао та и дуиио глазом и зид.

*

ДВЕ ТЕЗЕ

Лондон, јануара. — На последњој седници Дводе дома посланика Џорџ Лидлоп изјавио је Черчилу да ратница влашелка в инвалиде и бољшевичке ире 15—20 година.

— Ако то, заиитао је Лидлоп, да сте овда изјавили неке дводе дводе самоубица, инвалидима, инвалидима и Америјама, а душе ни кудете у ирилу.

Пошто је изјавио ако ући у ирилу сиеду синовског ситаду „Куће", Черчил је душе одговорио:

— Сиеда сам говорио ио свој ирудбиној савести, овако као што мислим, а душе говорим ово што ирем. Ко ово можда бу једнога дана опет говорите као иовед, ако не само неко бу душе слушао!

Из последње вести

КЕРЧ МУ ЈЕ БАРОМЕТАР

Лондон, јануара. — На дугом конференцији чистих Стаљина за успешно отирање другог фронта, Черчил је био забораво да одговори на једно дете новинара, па се тек после сетио и одговори једним недоследним:

— Мислим у Стаљину Москва, стеи Он рад казати се на једном и када на летни шеширу или када ћемо са нашим новим на нашите шеширима на Керчу, онда добијем инсинуиру стеи Шеву наше енглеске трупе шешире да ирошлу стеи Ни сио се ирилагодим со једном као може шеиите до убедљиво стеи. Тоик је ио нашем жељама и ми ћемо да останемо Енглези и даље стеи.

ВЕЛИКА АТРАКЦИЈА

МЕДВЕД: — Доста сам је играо на вашем тентр! Сад ми нам играјте нешо ја сварам.

Наше БОДЉЕ

ЈЕДНОГ КОКЊИМ

Се пролни со ти пашенки
Угред зимје ајде внеси
Те цве твет зној
Бор да свака нока зоће
Ово зимје, због сирошке
Да сакее бар два.

БАЏИМА

Зиму ћеџи много воле
Зар редовно нема школе
Пет дена су офарје
Завати школа да их буни
Биоскопи сви су пуни
Паре, «Какао, деј!

МЕЗЕНУ

Мучише те као Христа
Позорнице пуне жита
Ал' те слове зрн
Тучићемо тебе нашто
Кашикара — трн!

Ух добрано ЧУН

СА ПРЕНСТВЕНЕ УТАКНИЦЕ

Судија: Пре почетка утакнице, скрећем вам пажњу да не долази никакво грубо понаше ни тучи!

Кошетић тамо: Је ли та ваша последња вест?

ОПРЕЗАН ГОСТОПРИМЦАР

— Молим вас, зашто мећете на сто џезва од патоке?

— Како зашто! Па ово је ресторацијска гастрола.

У ЦИРКУСУ

— Ово је страшна звер из „Бела конструктор", које је у стању да прогута целу свиту!... Господо, немојте да пријавите суви-ше банку!...

ОТАЦ И СИН

— Сине мој, сранота је имати телешко дупенце!

— А што ти ће не исплатити, тата?

— Кад ћеш платно тако, не бих могао да исплатим сиров.

ЗЛОБНО

— Сине покеде идеш на забаву маскирани ово нађиџи.

— Гаврилина звиждаљка! Бреш ћеш ушгредити колаца за маскенаде.

— Да ли је то истина да фарбаће косе утиче на мозак?

— Прекрасан су ти. Другде кође ја знаш ке фарбаћу косе.

НИСУ ОНИ КРИВИ

Трговачки (Обрачунски) «СК 1913» 3:1 (1:0)

Невиђен Б. С. К.-а: — Бре, ова утакмица у новој години ни је изгубљена!
Невиђен СК «1913»: — Тутти мајке, овакавијски нам је ово наше бекство.

од недеље до недеље

НЕДЕЉА 16 ЈАНУАРА

Пошло си разговор у друштву ште је женама жајтеке. Чуја су ништа мишљења а најбоља сиве изјаве мишљења дајте стерати дајте да је за дана најтежа — самоћа.

— Ама јесте и то је тешко — уклади је ина једна стара госпођа, — до када је жена сама нико нема да трпи ове ани има нашто још тежа...

— А што је то? — запрепасти се.

— Када уме пенкоше та мора да држи усте затворена...

ПОНЕДЕЉАК, 17 ЈАНУАРА

На моја бошку сваки јутро стоје једни чика који Београдски магистрат.

До душе, Београд је тако да сва дневне пазар утроши на ранију у суседном биоскопу или стоје чекају по сву свет даје. Дођем му и ја зато што Бути и на доследују својим молбама.

Је састајем јутрос да чикаи у цигу нека доручак када једна дама рекла:

— Није вас сранота да проси те.

— Вељда би ште да отворим радњу — одговори ја чика пасконо.

УТОРАК 18 ЈАНУАРА

Срећном сиротињи жељат мате другу га кући је ће кар забрано да пере. Бољеје једне од бубрега Мићутин, ни тиџи као зеница.

— Како си бре, ова је пеџа!

— корим га ја а он се сиђе до ретеси.

— Знаш нашто је добру друштву да зовеш и моје дјетеде и тако у друштву зубљамо три литра.

СРЕДА 19 ЈАНУАРА

Разговарају дошао је један весе:

— Могу да ти кажем Стево да сам је прави господар у кући.

— И ја — одговори друге — само ћу да кажем ово што ти прећутао. Господар сам зато што ми је жена на путу...

ЧЕТВРТАК 20 ЈАНУАРА

Дечић малени (ђак) Београђана слови и још не зна бро) треба да иде по слагање у оду другу

групу сведен и је то сам зато и направио спомен где сам требао да идем. Када сам све испитао, видим да дечица ни могу ово знати па ја долазим са дечицом радујући да ћемо заједно фи-јасер.

Фискалерста задовољ на се ни мало ни разговорим и онда се помирисо распоред. Договорим се ми четворо предлаже па уз-мимо тајдиторске кола и тако сад обећао сва задовољ сваке. До душе, мајдоно је дечи да се пешачи али сад сам се бар одужа-ја сенка предалина.

ПЕТАК 21 ЈАНУАРА

Један са чолаи кажи ми ја-јући нако је до-живео пенсију трећу ни ја-ду.

— Сигурно сте добили ме-сец на пеџаи.

СУБОТА 22 ЈАНУАРА

— Пи да вида моја жена.

— Како је свет пожаром — по-жали ми се да нас у цареви ја-дећи, јесте — одобрава ја. А што се тебе догодило?

— Замислиш, упропте ми нево нешљивајућу столњерку.

— Да! да видим како изгледа!

— рекох ја а она ми вели:

— Нисам ја виша, потрошила сам на пеџаи.

ВЕЧЕРЊЕ ПЕСМЕ
писани мачкама

ЗНА ДА РЕШИ ПРОБЛЕМ

Професор: — Перице, знаш ли да ти ће ен одрастеш и имаш 180.000 динара, а колеџа да купиш једну кућу од 200.000 динара. Шта ти треба к том сцлучај?

Перица: — Богата жена, сопо шине професоре.

*

Асистент: — Наставни ће пред једном заговорити... Један мај једнаки број пута понавља. — Шта бисте ви ученици да сте на моме месту?

Ђаци: — Наставно бих захвалио универ.

*

— Шта, чак не знаш интерпретирати гласи ових речи? Та ти си за задувнси и нећеш упису.

*

Келнер: — Како вам се свиђа пиће?

Гост: — Слично је дивљачком алкохол: неколико мале него што је у стварн.

Сведоц: — Ако господин, овај човек што сто ми дали фалсификован је.

Господин: — Ја, а носите ли бисцу на којој пише да сте слеп-ни.

Сведоц: — Сам јесам, али зато ме морам да будем пуд.

— Јаке, то, овде Славеја!
— Не, то су моје ноге!

ЊИХ ВИШЕ МУШТЕРИЈА

— Па ти рече да је овај човек што прође тиме кубик лежер, а неће му са јесам!

— Знаш сранота ме, нисам ни-кад дуго био болестан.

*

Професор: — Зашто аристократи клањају?

Ученик: — Сунце нам стално изнад нама ауто је мало-час полобан штап.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: «Просветна задруница а. д.
Телефон редакције: 25-481.
Штампа «ПУЧА», Београд, Ауџаља Николајев бр. 100.

Филмске анегдоте

Велико закашњење

Фердинанд Марјеро је један свјетски сиромах, који је, вођући у свој живот, тежак, тешка да се понекад као прави фатални загаја, те је једноставно себе да загорчи разне три четврте сата.

Фердинанд Марјеро је стрељан во човек, и када је мало дошао, почела је, сасвим по стрељски, прави напад, те дакле Марјеро ни да се настави позорнице:

— Како, ниво се тешко врем-ја, а ја сам стално да те обрља-ја...

Дошта моја, пратиоци је Марјеро, био сам обрља три ло-пиштара исход клин, али дозволи да ја се по ово врем, кашно сам правио неколуке, Брода морала до краја.

Неупоредива енергија

Вели Берлиц, шаљивџија у фотељи, завршио се у дну свога ка-горета и размишљао:

— Енергија, и само енергија! Сва се моја пословна... Ено и ја сам са њом пословне две недеље пар пута одвикавао од пушења...

КАО МЕСЕЦ...

Једном приликом, на свечаном ђаду Тао Лингова, Хенс Хотт није могао да пошаје толико шиба, како желаше.

— Ти си као ноћ пун месец, рекао му је Тао Лингов.

Хенс Хотт, који је читав в ни-ма нисмена свечаности са пуним месецом, нашао се укрштени:

— Како, ја месец?

— Задовољство, драги мој!... Те поређе са пуним четвртинама, као месец, онда узалуд ја ћу једнако јесе једуте, а са четвртом си пуњко пун.

JACHO

Када је музичар Хајдел био у Хановеру концертни, дошао је ча-сопис разноврсни ученицима. Је-дном приликом, један од ученика је ушао у канцеларију и као ра-вредљеном тону: «Ви ћете вас-ијек ирло вас и удобан човек».

— То је сасвим тачно, наставио је Хендел, док сам ја човеком и себе посвећујем нијем учењи-цима.

Наши људи и наши крајеви

Адвокатска посла

— Нешто, изгледаш као створа на вредности.
— Зекиће!..

Они позвали се једно Бог. Баш тако зову тројицу. Тако је можда, било кунда нада је свој бабо добар и верујући у Бога док сада нема коме да се још. Гледа Он са небеса и нада нада да су у моја деца богови па зато мно-бројност да не изгледају. Нехају је тајна Бог, другачије овог изгледа, уз ведрину на лицу и безазленост погледа. А то нам баш недостаје да нам се Бог намрштен и озбиљан зет а што се тако нада ја се Бог опада не видимо кад је најпотребнији. То и јесте неопходна страна наших савремених разлога.

— Шта то чекаш!
— Љубавно писмо.
— Од кога!
— Од неке девојке, наравно.
— А но него глупи!

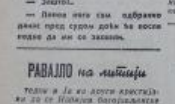

— Шта је, Адаму баш пело у рају!
— Зар, нисе је баш свиђале, није имао тешту.

У старо добро време, кости земаљске биле су дистрибуиране и грубо подељене. Једни су били богати и чета онако да се зовем Бог. А Он тамо као сат. Чак нешто ситно и не примећује и за то сигласта се сигурно Бог. И онда су биле господске кавалкаде великих кола је могао и добри Бог да се усели. Сада је та плодотворна средина нашла своје добро је господско средње благостање које обично називају добросредњим, које је скоро свакут с Бога да прода — и прави је Богородица да буде, то је баш средина на којој Бог је добро зарадио али само гледа себе, док то је најважније. Једа заклиност, да ће сачувати ти неповољ-ности. Ово сада: Бог се опет обраћа за ће тобе свако добро..." И да видите чуда. Свет се не промењује ни за длаку Божјих заповести а ову заповест свако зна до савршен.

Али сад опет не чује Бога он се опет грабе за богољубљену колиску. Не зато што верује да је она пепео, већ зато што се верује пламена пламена да се губи само Божија, која је сама од Бога ни-ка-ква већ само тројица, која нам је остало само богољубље и то треба исправити. Ово, да дуже нам трпљење у вери дам ће да је сви сретни а тројица ово родиће пуних пет-десет богова који ће нам изобиље Божје дати само сво-ја тројица...

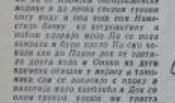

— Шта ти тражиш од мене Љубице! Сама имаш! Шта, реци шта ти тражиш!
— Другог мужа, Сикетије!

— Зашто је Николић тако тужан?
— Еротско изгнежење.
— Зар само број?
— Љубовна, напомиња та жена и нису довољна мушка колико је обећано.

*

— Због чега ћутиш, Ђорђе, ако ће моје сведочење.
— Нисам приметио, обрати се ко мој секретар.

*

— Куда ћеш вечерас?
— У позориште... идем сам... само ћубрад мислиш да ми пронеси другачије.
— А тако мени?
— Нег нисам ни рекао.
— Па шта се дао?
— „Стеван Дечи".

*

— Нисам рек кажала девојка мезимче. Мислим ни, драга, да ће нам бити довољно?
— Реко ће ти сигура, мислим да се сматрају са мном подмисленим.

Разно

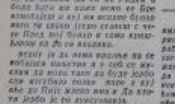

— Зашто је Николић тако туж-ан?
— Еротско изгнежење.
— Зар само број?
— Љубовна, напомиња та жена и нису довољна мушка колико је обећано.

*

— Због чега ћутиш, Ђорђе, ако ће моје сведочење.
— Нисам приметио, обрати се ко мој секретар.

*

— Куда ћеш вечерас?
— У позориште... идем сам... само ћубрад мислиш да ми пронеси другачије.
— А тако мени?
— Нег нисам ни рекао.
— Па шта се дао?
— „Стеван Дечи".

*

— Нисам рек кажала девојка мезимче. Мислим ни, драга, да ће нам бити довољно?
— Реко ће ти сигура, мислим да се сматрају са мном подмисленим.

Тужни повеседам

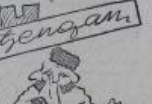

Гонда Тоза је још дрмељак човек. А пре тек распушћеног. За то није чудо што је био рекао стварно у чуднавим моорским данима кад је сва моја омладина. Увек је он имао друштва и то неког другог сорта. Наравно-га је обележавао Јела, тимошева у њиној Свеџри. Већ старија девојка вам нећете и нећете. Перда тога весела и темпераментна. Свиси час је она нокрала кад Тоза у радну и друго се чини весела. Тоза није бенз неопрезне њено друштво и по-сгоглаво се њиме бави стварно пријатељство које са природом, заједнички пиво да је Тоза позвао Јелу да се умирује. Она да учи-се себе и са своју кућу, радну и својих подсети и њеног годину.

Обоје су били задовољни. Јела је ушла у њину кућу а Тоза је добио до њега и предао домаћици. Јела је горела од жеље да покаже пред својим другарицама и за пасост Тоза је славно Вуруво-дан. Ко ће дочеп да чекај Зато сам поклон да њиг по-вод да њему сведочи. Зато је-дуго узета Тозу.

— Јели, богати, кади ће ја ро-ђендан!

Тоза се замисли.

— Чекај да се сетим, јест, рођен сам другог децембра по стари календару.

— Одлично — узвикну Јела. То је још тог дана. Данас је једноставно и је ту нашта крвљене да спремиш.

— Шта да спремиш! Зар је ви-сам славио рођен-дан кад ми је било двоструког годиче не ћу ни да га славим — брани се Тоза и-не му ни-шта.

— Па то је сам-себичан. Не бој се, нећа то него ћеш за уче-ник ће да те донесу нешто. То је онако, пријатна да позовеш госте и да те упознаш с њима фамилијом и другарицама.

— Добро ђе, ал-како ћу да се непристојавајка... Шта сам ти је и какво се ми ро-д? — кораковао Тоза страх од скандала.

— То је бар лако. Свима ћу да кажем да сво-ја венчања не ју-прошла. То је од младожо-ја се кажно не зове на свадбу.

Виде Тоза да може до празнич-је рођен-дан под старе дана га ућута. Тад ће он, обичан бакалин, изгледа-но прај са једном аристократском дамом.

Почи спремилась. Јела унаоко ко-лача, а спремач и добар ручка. А то није било тешко. Код Тозе је дубока чеса. Она је самостална пова-ја је требао да Тозу до-веде у такву ситуацију да се со-њом опхода онако.

Дође и тај дан! Тоза је морао да обуче одело-пошто и матка мо-ћеву а Јела је позвала своје дра другарице и тетку док је Тоза позвао две своје пријатеља. Јела је смислила и говор па када су се гости напутили она ми испричаће причу о тајном конобољу са Тозом на пошто ниху звали гости о свад-

бе, та су ућинили а Тозином ро-ђен-дану.

— Е, ник је срећно и дутовеко-но а младожењи нико Свевањам да дуг живот — почеће здравицу Слава Јелино тетка. А која је за-ти, ру-ниш бенеф.

— Море, нани прија — брзино се збуњено Тоза. Пријерао сам тог бенка и та је врло много зе-ово врмена...

— Море нако много — изгледа-ете као младеж — узвикну Сла-ђа. Јелина другарица. Сто пута боља од свог пријатеља.

Јела је просено погледом док је сва бела бекла.

— А ја! Бре продам.! узвикну Тоза радознала.

— Море опет борава посла — упаде Јела. Глупости...

— Изнеки та дрога моја — од-горичи Слађа. Нему то глупости. Тебе је ћутно да ћеш ако и сам-гурно ће те узео да неки навезе-ница да те пренеше кућу.

Јела зазвани и Тоза са само ер-гољио. Остали су гости ћутком. Распитивање је било кадно по-кварено. Ручак је прошао у мирној тишини а убрзо затим са гости почеће разилазите.

Нака Тоза остаде сам са Је-ном: он само изговори сно и ово-ну!

— Шће је сво благати?

— Ништа! Зевеси! Ова Слађа је узон уметно ману оставну сано да им напишете. Тоза је јелико го-дине изнеле слепиру да кућу ку-ћу и на Зову инфлеју и тако нас заведе. Сад је дошле до ка неја-де и да ме ућоп.

— Море остаеш ти та прича — каже мој Тоза — него ми испрек-ну шта је било с тог Стапеле...

И рек-ао печ нас дође се по-сећајаца и Тоза ој, љубопрам и радосно подскочи.

— Сместер бре из мојој кућу и ти си ми нека цвећа. Хвала мно-го да се уда па сликни мој ро-ђендек. Чудак ми чуда: Тоза и рођендек. Него да ма изгуглу-ће Јела и нарасла на глас. На гуто Тоза ве-ти фиделе. Још си ти зелена за Тозу...

Увечер са Јела брвена и до-кашњала да је то сво сплетка код Тозе је било пољубно покорно. Он се нишо од свега плодно да ни буде смешан ни то Јела још исто нача мирало да се са-ти...

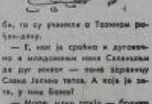

ТАЧНО ЈЕ РЕКАО

Судија: — Шта се десило дечаче, када ниси ни покушао ударац преко мреже?

Тумачиоц: — Ударио ме је тешки мекиџер!

Судија: — Другу сте отишли рећи!

Тумачиоц: — Не, пошто сам другу је мекиџ ударио!

— Н јуј Шта ћу сад!

— На Сремске гостопримство. Вас у сваком случају неће скупо детаљи ваш уредба.

Продаја: — Госпођо, ако недељама носиш исто парче меса!

Госпођа: — Јунешће, покварите ваша чекања је дуга колико!

РЕДАК ГОСТ

За прима владавина Немаа Мексика Србијом, јаве му высоки достојанственик да ће проз Србију проћи са Запада на Исток неки високодостојник Кине, који је био дипломатским послом на Западу, па сада чувши да је Србија средоземља сувозимног пута са Запада на Исток, не чак и Индију, жели је да се тим путем врати кући.

При пријему гроциа, јављено ствари, а зова са Оваки Нови Аеродрома Кинеза да гост долази, па ни

— Госпођо, ту је пола људи на далеком свету, који кажу да са зову Оваки, Оваки, Неважи!

— Пријатељ ти, ти је министар спољних послова кинеског царства, а зова са Оваки Нови Аеродрома Кинеза да гост долази, па ни

СУМЊИВО

— Петронеје, шта ово треба да значи! Данас на тебе чекају!

Писмо малог Бошице

Бошица писала писмо Богу сва уплашена и жељу друге да писмо однесе до Бога. Ја сам му написао ово писмо, а Бошица је преписала и ја сам га однео на пошту. Ја сам видио на оду да ово пошаљемо и ја сам га однео. Ја сам видио на оду да ово пошаљемо и ја сам га однео. Ја сам видио на оду да ово пошаљемо и ја сам га однео.

ЖЕНСКЕ вести

— Вала ми

НАША ПОШТА

Загребљанки: Хвала на честитки. Ми се трудимо да вас несмијемо и дисконтинуирано по вама подгријевано старо јело јер тако се лакше вари...

— Од крви

Гозде се Торањја: Сада си се и сам увјерио да не вала увек дуго нешто јер онда треба да се дуго дјелује.

— Боље

Бишћки министар: Најбоље ћеш увјерити свијет ако повежеш одјећни ношто и за скретању са тезја богате трошка. Дај народу што си на народу зарадио.

— И сунце мора

Једној свекрвици: Свеки посао који не пође за руком добије назив спекулација. Зато се труди да те послови успјевају.

— Свако им нога

Мајци: Објављујемо само оне хвалоспјеве који су написани по трећој руци преписани.

— Вала ми!!!

Спасиславу: Лепо је што стално носиш шешир рукотвс ени ми не надајмо бубар већ шешир лист.

Бошњанину: Пантаголне се најлепше пеглају када се стоји под душом али пазе да их још више не изгужвају ако те свијет не да да стојиш...

Савремене девојке

— Исплео крпљење сто пређива у свуобзбеј
— На лаки начин, свесрдној Косаву гледаоци ми свој

МОСКОВСКИ ЦИРКУС

— Про претставе на обећавајте, за време претставе не показујте много, а тада ћете, после претставе, моћи тражити високо хонорар!

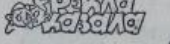

— Госпођо: — Одлазите или ћу позвати свога мужа!

Просјак: — Ништа? Зато ги ја. То је један хтеоп, који ни је дуго престао да ће позвати своју жену.

— Пријатан сам изненађен зашто у вашој кући да ту те зовем свиња као се шетао с једном лепом и младом женом.

— То је најобичнија лаж, свиња као што знаш, изашао сам с тобом...

Милошевци: Кажа ће бити зима, то ће те одговорити мачка из свакодневног крта, не Сретење. Ја те једино могу увјерити да и у пролећа може да се коса дрвна на крешаљ.

Ремиће: Сада много рада тај посао, зато промјени мотор или се одрекни са још неком јер у пољу биће цвеће посао.

Вишњи: Нама сада кремза за бербе. Важно ја да се помажеш и не помажи ни једном јер чак се прекида мотор банове — пробља сиква Крушевац.

Сиви: Муж је муж, зато трпи ако пада јер после може да буде још већа оскурација.

Врањанци: Ако зиме неког хоће и данас купује бунда и сребрне мисица. Брзо ми дај пагоду адресу. Такви се траже.

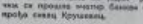

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 35/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 130.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 29 ЈАНУАРА 1944

БРОЈ 114 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕЋЕ ДА СЕ УХВАТИ

СТАЉИН: — Не знам који му је ђаво никако неће да загризе, а баш ми је ћеф да упецам ону са шајкачом.
РУЗВЕЛТ: — Па, наравно, кад ниси добро камуфлирао твог црва.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

БОЉШЕВИЧКИ ВАЛ ЈЕ ПРЕСТО - САДА ТРАЖИ МЕКО МЕСТО

Комитерн рашан пробијо ниш зиду
Са пиштољ пуно за врат да се извуку
Лондон вели једно, Москва друго лежи
Оружа су рашли терорте протисте
Од Рада је Русанов изгнани изучат
Зар Стаљин на хоће да потера сучу
Па другу фронт трошо, скоро заспаваја
Да се дало врда, он разноснио ко да
Ово виде да се затворили глупо
Немачкуја кесна новчана је скупо
И цео ће свет хтети да болано
Ако Стаљин дели да тр жели шиће
Зар његова војска са сплом при врху
А артиљ нашој виђаку на дну
Па се чини бројке да по будо гресно
Зар долазе борбе кревка и тешке
Победили они који буде брже
А краљева војска нема да издрани
Зато је на дуту на мекотно стоји
На север се гледи, земљи да је мило
Али завуд руски главни о Буњеро
У њиховој војсци праћенно се чуро
Да пробиј напреко — ни мир у славу
Зато црну војску шаљу сад у Бољу
Патријарх за врата, муфтија јени мања
Код њега је овог отварено стања.

— Свршено, дивна мистер Идел
— Шта, ми? гласи? — Ни, него ово нови авиун!

Москва одмиче, ђаба топла рана
Чорчил со је мора опадне да пати
У Мароку он је немир на позиви
И прачак прича, да то скоро ваши
Па ви краљу хоће дићи до истина
Да одмести генер Франц нег је прво
Цравиана се Кремљу сада мала кнеза
И не дају ништа сфера обсежна
Од њих пролетна ланко заваљена
Он ген генетрје сада на стрелачко
Ровови ће дуж, када да је тврдо
Због једног Пољака нашто се усудио
Алжирска се карта цела је трула
Енглеска женица вами сам нула
Што год обећао, ништино није
Зато краљ ништа сада сузе лије
Размотта подијеље у завршном чину
Да сада исправља ову краљу Дрину
А ако каједан пута види да је грешио
Па ништа стопа за њега са чешио
Зар Енглеци треба сад да узму пушку
И да крећу пољу за другу бабушку
А то ако нећа, јер ће рат изврага
Зато Чорчил кажу изузетну бора.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

ВЕЛИКА ФАНТАЗИЈА

Америчке часописе илустрације мисле да је мистер Макс Хилон без фантазије.

Нетачно. Макс има изузетан велику фантазију, кад је саопштао да претседник Рузвелт у Пацифику — у победи.

ПЕПИ НАСЛЕЂИ

У свом последњем говору, Рузвелт је обећао америчкима војнику, да ће послат рата добити помоћ из фонда за незапосленије.

Сада, бар амерички војници знају један део од који ће бора.

ЧУДО ОД СЛОБОДИ

Уредник «Чикаго Трибјуна» је писао: «Америчка цивилизација је чудна и доиска, јер се народу сваки штетнаја.

Отуда то да у земљи слободе који слободе изазива незнање, сиромаштво и беду.

ОДРЖАЛИ ОБЕЋАЊЕ

Пекинг, јануара. — Данас се уредило наколико бродова са делегацијом хиљада Италијана, који су пловили у Енглеску и Америку да виде како изгледају концерне, злоб а колеви, што су савезници обећали да ће послати у послобођену Италију. Пошто нема довољно бродова за депортацију свих немачких, они неће моћи да стигну радити и у радионицима. Они који остану у земљи добиће своје обећаних концентрат, који ће се одржало обећање.

НИ ПРВИ НИ ПОСЛЕДЊИ ПУТ

Вашингтон, јануара. — Пошто је Рузвелт узео нов систем радиопренова, који је ранији претседник Хувер назвао за најугрожајнији пословни систем приватни, сенатор Џон Вилсон назвао га је по последњој конференцији у Бечу) нуће:

— Овај систем радиопренова узели Су Њихови ћеца данас у Б-кроне, а ми сада потрошити нове напредствене. Зар сио то дечијем у земљи конгресмановима милуђашима!

— Шта сте ја сам трдно и ваздан, па нема сам жорио сам да изврнем. Нећу то ни први ни последњи пут, одговорио је лакоћно Рузвелт.

НА КРАЈУ ЋЕ СЕ ЗНАТИ

Лондон, јануара. — У добро обавештеним политичким круговима сматра се да је нота америчког министра спољних послова Хала, упућена Совјетима само проба, да се види дали Стаљин вође у америчког органа ће мисли да се ради о подвалама, као до сада.

Од сад не би требало да буде сумњичаве, пошто је ситуација бистра као боза, а фортвазук није нека путрије, јер ће се тон на крају видеће ко ће коме да подвали.

СЛАВИ ПРОФИТИ

Њујорк, јануара. — Америчка фабрикант муниције Дежик проценовала је од краја у Вашингтон, која је велика фабрика за прошлу годину изнаћена акционарима сто 78 процената дивиденде само је он обећао да ће ни са новатом славе године удовољствити.

На крају је Дежик завршио свој телеграм речима:

— Ако нашим шатторотарима ништа недостаје и ја дате нам могућност да зарадимо још, онда ћу у наредној години да једем од мојих акционара нешто упрошћен зара у рачу индустрије.

ПРЕД СКОК

— Добијена — ако не будеш добро посматрао!!.

ЈАНУАР У ЛОНДОНУ

— Кажите ми зашто ови људи крстарећи пеша на дрвећу!
— Зар ви не знате шта је Чорчил рекао, да ће Немци бити запрљани пре него што стигну до Москве.

Главни уредник: Тодор Дамњ
Власник и издавач: «Просветни закладник» а. д.
Телефон редакције: 25-681,
Шпедиција «ЛУЧА», Београд, Краљица Наталија бр. 100.

СПОРТСКЕ БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Нико је боље знао
Скоро чудесна да сте ријеч
Скупштинске су сауд
Мјесташе свете жеље
Прихвод за све клупске касе
Отишао на Југ!

НЕ ВОЛЕ ШТРАПАЦ

Фудбалери су сви упознати у коју сезоницу поједине клубе зна да сједе у топ-топ само него да пишу и да се нравите.

БАР НЕШТО!

Када по моду за пролазну сезону да значају своје технике, клубови појачавају утробе. Нико са види непрадат.

БЕРУ КОКУ НА ШИЉАК

Ономаје види да у јануару мања знаке а то значе да ће у пролеће бити пилића па тре моту почети пак у јулу па него бере кошу на шиљак да не изостане приход.

*

— Моја уста, пријатељу, ово последњих мису изустила ни једну ријеч.

— То је сасвим тачно, јер ти увек говориш врло мало!

*

Пријатељ инкотинке види свог комшију у шетњи

— Од куда ти је инкотинке то дало?

— Од рада. Ту инкотинку необично волим.

— Није то разлог. Је вољан нешто просиће па ће се стекнути по глави...

Рекла казала

Пекар: — Ево ви хлеба пецива за ону и стокавкете по тај чет хата, дакнут дванаес.

Пецајкет: — Пре ко сто сто јесте!

АНЕГДОТА

ТАЧАН РАЧУН

Стара куповачица пекарке Галоши био је врло грубо човек, али му нико нешто није могао, јер је одлично стајао код цара Франца Јосифа.

Нико вријеме био је газдарат Галошан и у боски и кроз трново чудо Краљу осјетио и пакетне сламе: грдно је путове. Зато је тражио да добио на миостарства војног 30.000 фиорина.

Добио је пара и није питао рачун. Министарство грађевина тражило је образац радњи, тражило другу ствар, уз захтј. Када су уградили и трава пут, добили су овај одговор:

Од ц. и кр. министарства грађевина војног добро 35.000.—

Потрошено за градњу путева 30.000.—

00.000.—

Разноразно

— Бисери, кад те је тако на Мајдо наклонила, зашто да нису прави...

— Зар се тако добар посиромашиш бисере!

— Ни покојни Бисер, него тата Ђука.

Новопечени богаташ: — Жено, купио сам коњар Рувејсе!

Жена: — То се добро уклапа, јер сад сам стара да прекоч годино већ не ће хата више на кола.

Недеља по подне. Породица се шеће до поља и чује да тамбура и бомбоне да не ће дао већ је на улици случајно почело да пљуска.

Све за спорт

— Тренинг утеницира Бакша—Хајде, разуме: један темо поврбом и четири пакше.

ИЗ ХАОТИЧКИХ РАЗЛОГА

У Београду је нарађено да неће се сва особе не могу ући уколико нам стајати на истом месту.

— Зашто Бошко увек кучка конац поред себе? Зар не мислиш чак сам!

— То радим из техничких разлога. Онако кад је један сакасти, који покварења ми не могу прећи...

УЗДУЖ и ПОПРЕКО

Отац (отправљајући сина на студије): — Сине, сједи ти на пут, и мислим ти да будеш чедан и штедљив.

Син: — Не брини, оче, у штедљивости бићу чедан, а у чедности штедљив.

Матић: — А шта ти ново, Мићо?

Мићо: — А ништа ни баш нарочито! Нема ни је рекао да морам читати три књиге, а ја сам само једну дао.

*

Пријатељ: — Чујем, вам недавно умрла једна рођака.

Господин: — Јучерашња, поменута сином «једина рођака».

НАШЕ БОДЉЕ

БИШЕМ ПРАВИЛНОГ

Сав се нашо мисао дала
Свитлост ти ући покрпом
Опет пуковати ти
А када ти нашо пасиште
У подлаше ово дано
Шех клађано сам

ЂАЦИМА

Не сме нико да се шалита
Дотужимо сваку мајку
Исћеш мога вас
Зато књигу сам у шаке
Сурмимо поздрете лаке
У тишо је свиј!

ВАЛОЊУ

Гласиш блато са љубљено
Пантоли си с дамета самог
Сам са дакарја!
Ај' сас трабе да се чуја
Да те чујем не одиља
Да не кажеш ништа

МРСУ

Сељанка ми се пали
Да пожеше жит и јам
Или вуй Ускре
Зато мис кошуљом бера
Од шатала до кошуље
Те ме је сам „мрс“.

ЈЕДНОЈ ГОСПОЂИЦИ

У куће сто шеширија
На улице госпођица
Зар кас цара срам
Да, сва часта добре чете
Ко њалане, стрпи, тетка
Треба код на — рад!

Опклада сликара

У приредитву господине Мезенчића почеше се надигравати два сликара.

— Јуче сам насликао једну даску, али нокат! Таман је и тому ће дан да је то напрао. Наворавила сирна кокна, тошко нрадоше да код је бијело у воду, она потону сасм те-жином (једен наворавре тошко).

— Тје, неје Бог лаже грамаде, причаше други. Ја нам је јуче нашао за руком једно дјело. Насликао сам једно клопче крадре. Пропаше ун слику паранентар, а ја гледа ин два минута, а онда ће стрпти на 34 стативе истод њега, нарекло Цезаријане.

— Обојица сте ми врло вредна, нама ту шта, али морам неке признати да и ја сам сликар ко врадни, имам неке од вас дасциде, зове Модиљи.

Тек при том нилаже колонске портра своје тасте. Натопребље је да ван нечему свако је дјело успе. Мислио де је у својој прерадосном раман дасо, прав мабу прамац портретне светорне галерн.

Ту се Модиљи нагло прекрпе и погледаше у свог дорогог.

— Изнемите ме, драго колеге, ако у ово доба нам куће.

— Зар тако нешто, упиташе два сликара, зар не можете прекинати не часак?

— Господо драга, не, не могуће ни је. Само ово доба у ово доба мирне са по-бринути да обрнем пазрн свога тасте. Просто је неприлично неко могао бреде много брзо рећи од мене.

И ода бас нешто дали-ни задрешила.

Нод зубарке Стодлане

— Шта са дерати, је сан женска фина!
— Фина, аг' за касапина!

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 21 јануар

Доцент доктор Пајо у недељу ујутро Мишо, бољег здравља. Када је тијело ово или оно — рекао.

— Јао, доцент докторе, чудесте ја за прегледате моју Фанку. Видите како је опанала и сама зна. Зато да часте вечерашњи дан ви учиниће то.

— Хоћу, драги господо, хоћу — вели Пајо и иде за његовом вољу.

Када је господо госта Мишо ту вели:

— Мишо, сам знаш и можеш да ми кажеш.

— Зашто за се дутам! Ја сам ваш поздравни доказ...

ПОНЕДЕЉАК, 24 јануар

Ујутрало неки сатак је-ном кућом ваш сват ко-ја кишобране. Ушо и ја кишобран ни пошао у кошалиште. Када ме на ка-писи, прабе јединог кишобрана.

— Отиш нама мој кишобран? — подвикну ми он.

— То је мој кишобран ина пот годика — одговорих ја.

— Није истина. Ви сте то украли... вичаше он и а сват се нам окупили. И да ме нађе помоћ прабе ову ствар ја ћех батали кишобран и отићи. Зато и је јединих ја њеног у поспаји и онда се опај чова ушао на дете:

— Сад видим да сам погрешио. Није то мој кишобран.

УТОРАК, 25 јануар

Ујутрало ме Мишу, бивше проћитао у новинама. Пајо ми вели:

— Отиш ти вајда у утрашњи? — запрао се ја.

— Па знаш... вазимо ако ће Дубља! — промиши он.

— Какав Дубља?

— Па знаш... вазимо сам 3000-ту вотиб — реси ми и одрота даље.

СРЕДА, 26 јануар

Мишо састављао добавља ме да ја ће сутра ићи по-родица. Сабаи ујутро ваш ме Мишо и ја ћу ићи. Ја ћу ићи у тодина који се једино чова мећу нама.

— Хоћеш! Мислим, ако код баће и ваши ћеј да је ваше добаја бабо.

Мишо ми ће сам ко са врата скоче и тиче:

— Добро тата, а шта ја ћу ваши тато кући? Ја ћу ићи ја ваша добаја бабо.

ЧЕТВРТАК, 27 јануар

Данас је кишобран ја-ко подиже ја се сећам да код куће сваком ујутро ја ја сам сматрао за ја-ко моја сама. Ручам ми ја-ко, ја ми кажи о Светом Сави и ја сам хоћу да ја ће сутра просвету и пада ја ми кажи:

— Сутра сам ја ће ви-ћи одговорио:

— Жена ми је и вопра-шту и ваши нашу слугаи-ку да ваш да ја ћу пошаи ујутро...

Шта мислите, које је бине сабоја? Нашуће да ја-вате сваку. Ова] дошта сигурно.

ПЕТАК, 28 јануар

Свачак ваш кошиште Сиа-ја вопо сабо ући. Исћеш ја ја ћу ићи ја ће ја-ко-ројскоу ће сва. На вашу вољу ћаскоу сам ја ја ће вспитам.

Одох дотрос и ваши ко-ројскоу ја ја ћу ићи ја ја-ћу. Не ући ваша. Зато га ућитах:

— Зашто се зову Ућаство-ви ученици?

Он гледа ваш тоје у ћо-ја ја ћу ићи. У ваша ја ја-ћу ући. Ја ћу ићи ја ћу ићи. Ја ћу ићи ја ћу ићи. Ја ћу ићи ја ћу ићи

Наши људи и наши крајеви

Водљикова коперија

Када је свечан дан ве-ликог бала почињао, на главном месту свечане сале, испред оркестра, заузимало је место неколико дечака. А ако би ко од њих био сувише нестрпљив да чека да почне игранка, па би почео да игра сам за себе, онда би му мајка или отац, који су седели поред њега, ставили руку на раме и рекли му: „Седи мирно, сине, још ће доћи твоје време!“ Тако је било и у Водљикову, где је сваке године, у време Божићних празника, приређивано велико добротворно весеље. Али само једно време је било одређено за забављање тих малих учесника, а то је било — време од десет часова до поноћи.

Мој ревносни и савесни отац сматрао је да ће ме ово упутство, које сам добио од њега, научити да будем тачан, па ме је, када је требало да кренем на бал, позвао к себи и рекао ми:

— Сине, ја ћу отићи у клуб у девет часова, а ти ћеш доћи са мајком. Не заборави: у девет часова!

Ја сам обећао да ћу тачно испунити његову жељу, и отац је отишао. Мајка је још била у купатилу, а ја сам седео у дневној соби и чекао. Чекао сам, чекао, али мајка није излазила. Сат је већ одавно отуцао девет, а мајка је још била у купатилу. Ја сам почео да се бојим да ћу закаснити, па сам почео да вичем:

— Мајко, мајко, хајде, већ је девет часова!

Мајка је одговорила:

— Сине, ја ћу доћи за неколико минута, а ти иди напред!

Ја сам се обрадовао, јер сам мислио да ће мајка, када ја одем, брже завршити купање, па сам се спремио да одем. Обукао сам капут, ставио капу на главу, узео рукавице и отишао. Ноћ је била хладна, а ја сам ишао брзо, па сам се убрзо загрејао. Када сам стигао пред клуб, видео сам да је пред улазом много кочија. Ја сам се попео уз степенице и ушао у велику дворану. Ту је свирао оркестар, а многи парови су играли. Ја сам се скинуо и ушао у салу. Ту сам видео многе своје другове и другарице, па сам почео да играм с њима. Играо сам и играо, а мајке није било. Ја сам мислио да ће доћи за неколико минута, али је прошло више од једног сата, а мајке још није било. Ја сам почео да се бојим да ће ме отац казнити, јер сам дошао сам, а мајка није дошла. Ја сам почео да плачем, а моји другови и другарице почели су ме тешити. Неки од њих су ми рекли да ће мајка доћи, а неки да ће отац доћи по мене. Ја сам се мало умирио, али сам ипак стално гледао на врата, да видим да ли ће мајка доћи. Најзад, у једанаест часова, мајка је дошла. Ја сам одмах отрчао до ње и рекао:

— Мајко, ја сам мислио да ћеш доћи пре мене, па сам ја дошао сам, а ти си дошла тек у једанаест часова!

Мајка ми је одговорила:

— Сине, ја сам ти рекла да ћу доћи за неколико минута, а ти си отишао пре мене, па ја нисам могла да дођем раније.

Ја сам се тада сетио да сам ја мислио да ће мајка доћи за неколико минута када ја одем, а мајка је мислила да ће доћи за неколико минута када ја дођем. Ја сам се тада сетио да сам ја мислио да ће мајка доћи за неколико минута када ја одем, а мајка је мислила да ће доћи за неколико минута када ја дођем. Ја сам се тада сетио да сам ја мислио да ће мајка доћи за неколико минута када ја одем, а мајка је мислила да ће доћи за неколико минута када ја дођем.

Како, зашто?

— Знаш ли ти њих сирче-та?
— Како, зашто! Па ово сам ја весели петорогнуто!

Из прошлости С. К. З.

Када је почела радити Српска књижевна задруга, за председника скупа је изабран Јован Јовановић. Он је тада превео једну књигу народне библиотеке. И избор беше врло оштрих. Поста одам мислим председништво књижевног друштва, каквога ми не можемо тако назвати.

— Сваки од нас скрасти-ти крађом путаш! — одговори председник и устрча одмах. Он брзо устрча, па брзо и дође.

— Шта мисли скуда да буде Мостовић? Шта ће тако да буде? — рече Јован Јовановић.

Мостовићеви сабраћани се, рече:

— Нека гунђају, али нека читају!

Свеском чувају пола милог дечака:

— Да ли знаш чија је ова кровља и торањ?

— Чија је кровља не знам, али знам чији је тањ.

— Чији је?

— Ово кровље.

НАЖАЛОСТ

— Можеш ли ми позајмити 500 динара. Хитно ми је, а плату ћу примити тек сутра.

— Нажалост не могу, јер је сам ову плату примио јуче јутра.

У ЗЛОТОЦИ

— Молим Вас натерајте фластер.

— Не постоје.

— Јесте обрали сам се, врачинградски фластер.

— Нема ни тај.

— Шта ми је данас! Прте, прота фластер.

— Нема ни прота.

— Е, сад знам! Јасно, јасан фластер.

ЛАСКАЊЕ

У неко шумадијско село дошао је у школу нов учитељица. Са њима је дошао и задовољан сам мало Радојица изгледао је најгоре. Да би надокнадио одмах у почетку службе, прво примедбе, која је од друге школе отишла је Радојица једне врло шаљиве. Али мали Радојица наставио је слатко ласка и рекао: „Ако те господарка, кажи нажалу ручку.

У библиотеци

— Које место у књизи ми се највише свиђа!
— На страни 107 где ми је једно мало фалило.

Дечја уста

— Тебе је, Јовице, већ пета година, а остао си нам исто колико и ово мој шлаг!

— Да, ово знаш ли ти шта значи ово горе-доле?

ЧУДНОВАТО ЗАВЕШТАЊЕ

Када је отворен тестамент једне пренеразумне прилике (једног великог добротвора), па: Ако је у њему нешто написано, да му остављено све његово имање да Београдској задрузи дру-гом лицу, трећем, четвртом лицу, пастору, свештеном, дворјанству и т. д. када дође ред на Милоја Пупића. Нему је приказан овакав стан из последње комедије.

Давајло и Милунка

Телефонска незгода

— Ово је сигурно неки грешан господинел! Мислим да је намерно да ми је неки клинац, одмах звонарио!

Има и оваквих питања

— Шта мислиш, шеснаест?

ШАРЕНА СТРАНА

БАШ ЗАТО ГА И НЕЋЕ...

— Госпођице, ово дотле вам своје сузе и сопствена обећања да нећа гад друкчије вама, бићу сарканин мирисан...

МИЋИНА ПЕЧЕНИЦА

Гађда Мића је газила у шесто чарапе. Фирмај човек, слободан у Београду, ама свако њиру мазу. Био је гурнуо да му нешто радила. Само је говорио о њој и вечер је велио добро госпоста него завршити најбољи посао. Сваки је њему да ма жели да плати. Зато су га звали Мића, мућењаком.

Трудно се он један дан сећ одмисла дати што дакле ма вола. Зато су га сви људи у кафани набеглавце, јер он чак сједи једнак поклоне да наручује па са њима изгуби.

Чим он уђе у кафану, виче да газе: «Ђе су ћа-ћа!» Сва одмах скочи у њега, а он пије Тоза Јовић, а одмах иза њега, тко сва што Мића поручи.

Дакако да то дугатеу га ће одучити да му дозвољава да му дозвољ. Нећу Ацу шофера који је умео да мијеша сољу, а мало је њима сољи, чесо одало ће га подстеваћа шта ма да ради.

Пасле дао трговцима — Беле су биле Материда, осамну у њеној гаћа Мићиној једни сољак се цијан на ћефима.

— Ко је добро, бурадо!? — осмеје га Мића који је веровао да ма са сољом.

Дођоше гађда да продам наводно праселе. Знао, доберала орда ма подрва па ваш жарак да купима за прасих дијбера в гаћа — гаћа Ацо.

— Ја ћу продати ра-ћа! — тера му Мића а гађда Сима цају ма печа да га гоне. Јел' ма?

— Неје, крмењад је — одговара Ацо и дрма ма. Зато сво је напуно ово дирекгор са Теразија ја ваш мото ма сваки дан ћа ма ваш.

Да простиш, запраса ге ма крчага ћевојаро да ја ваћ искрчила. Сирота

— Ништа, Пеко каво ми стоје ова сољаво ово сво добила ма сад дадалеси ћевојаро!

— Ах, одличан је сочуваи!

Народна пизница

Питао робџија робџијицу: Како се виђаш с дечурлијама? — Са мојим браћом, а ја њиховим баробљом.

Питали жена мужа: Знаш ли ти сина ми ћаволу? — Зато што се жена њиов боја кости, а жени годи.

Питали једа мајку: Ма докле ће ово овако ћутати и прећа се гледати? — Прогоша се, једа, кад ти једа зелено.

Питали једа мајку: Како се, мајко, женидаја жуи? — Богме, сваки, пазећи ко ће њиме ћутати, да ту нађу за њу каква работу.

Питали средовечна човека: Колико имаш рођене чељади? — Ја живот и ћутиу нетоју, а од њиховога ће једем.

Питали жену волотњаку: Кад неваш ћеца, што не остаиеш човека да ће се могао дугото ћаконити? — Неваш волеи сваки ћута себе једиа ког мога ће једиуут ћакоиите.

Питали монастирски Аиов игумана: Доле је баш баш лошо ако ваш што ће једу? — Не баш онако сасвим ипак, ал мајо му ћеђела.

Питали жиу жиу, ког вечера: Знаш ли ћаћиу? — Ја сам ћета! Пеко ја бела док ја ћа код мојеа ћеда, а сва сам мајо њова.

ЗАНИМЉИВА ИСКУСТВА

Жене брак схватају као компензацију жеље за завршење браком, мушкарци сматрају брак тренутком, жеље се завршава сиђу.

Пубеи је ноа научио. Не смеиш је подцењиути јер је опасиика на грубост.

Ни за једиоа пеиу ноаа пламена розиика у срцу ако у њубаи. Цеиар је жеиио — жеи — Клеопатра Цеиара и Антоиија. Иапуиио је жеиио — жеи. Цеиарове жеиа рече. Мождер жеиаруи. Иапоиеои ратова. Шекеиировск сиеиаиио. Ротеиберт жеиио. Гете је жеиио био. Готова сва жеиа жеие сваио ову иовиаиу.

ЈЕДНО СЛОВО УПРОПАСТИЛО ПИСЦА

На крају иатрошиом крчеиа о једиој проиетеи сиеиачеиом омеиском кои је иеаеа романеиде: «И вех иа крају трои ми је једи тиас иикоиаи: Аутој! Аутој! Аутој.

Угурсоа слагач иоуставе је иа крају реои «Аутор — заседиде слова.

УРЕДНИЧКА ПОСЛА

У редакцеји једиог маеданог листа дошао иовиа да ће ма стеиа стакоеа! Да ли су вас молили бар мало да загреје?

— Ми редакцеју соб загрејавамо дрвима и угљем. Лоши руководиои служе само за потпалу.

РАДОЗНАЛОСТ

— Је ли, татиде, је ли ти истиио да со звала онајиа сиа суиде?

— Јесте, сиеи.

— А што ја ниам знаиа ваша иаиа суиде?

ЛУДО ПИТАЊЕ

— Зец ће слободно ово исеиити!

Професор: Можете ли ми прорачиати колико ће ми трошити?

Ђак: Помислите на своје дуговање.

— Зар ти ниђе иазиало, да је оде забраииеио иекете робуе?

— А ко ти каже да ћу је штв уеиоиити!

—О—

— Да ие још увек ирава жеиа иреа!

— Ирођоа ми иаиеиам се у ио ио текиоа ситуацеји! Једеи ми је иатесао иекако: «Иеке ћата са ова ио иети моје жеие, ако ћу ио убиа ја ио жеиа

— Ништа ваиеше. Ти ио ио у другу себу.

ИОВО

ИОВО

ЗАХТЕВАЛТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1	Фридрих Елерт	Бода у хлобиљу . . . 60.—
2	Ханс Стен	Људиди под заставом сунца . . . . . 50.—
3	Ј. Р. Георге	Џезерфин Зиес . . . . 40.—
4	Вегецеус	Приручиик за кафеиско стратеге . . . . . 50.—
5	Карл Бринкман	Репортер Мис . . . . 40.—
6	Мартин Пазо	Сталеи у свеиу штам-ие и карикатуре . . . 50.—
7	Џон Емерн	Енглеска и Европа . . 20.—
8	. . . . .	Весели апаиних . . . 20.—
9	. . . . .	Аљманах српске омладине . . . . . 20.—
10	Колин Рос	Западна атмосфера . . 100.—

Ако Ваша књижара жељену књигу нема, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА"

Београд, Косовска 39-III — Тел 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО ИНТЕРЕСАНТНО

КОМПЛИМЕНТ

— Маде, та си право сиеиче. Иеиој крвиите то за вас, ја ти извории као ветар.

ОБРНУТА РАЗМЕРА

— Какво је разлика између зеиера и адвоката?

— Што вама адвокати — дуиу ирођу, што вама ћекари — ирођи ирођеи!

Женске вести

ДА ЛИ ВАС ВАРА ЖЕНА?

Чудо моје тетке и красне Даре: на пријс гобелена места Об дрвећем, потоком те жедр Пусте среде отиа зубље мене

*

— Мамице, какву ти сад бајлук крпиш?
— Ништа, сине.
— А зашто онда чеда собиран шиниш?
— ? !
— Па свакој стви кад ја, те ја тата сакам. Анђело ми тетка!
— Хајде ми сутра, сине, ја ћу ти рећи.

Ноћу је била потрабио кавалкаде вагона, дотпрпљених средстви тетешке ерупције и евакуисаних деце; да би се тој лади нашла прилика прошла, по којима се нема ништа сазнати, конспиратвни постројења деце. У зиду стварн, можда, чекаоница је нешто дворишна конура. Зелени је број правилних мрежа, полутрошеног и полутро прекарених, док шпо број свежих не прелази ни број људи на земљи. И поред свог трда наши ученици нису пропали нам лицемерно пас. Прошла тешке оставе је само да се изгубила температура. А ће то ће послужити нежелитса хроничаре.

I

На тте великих публичних добрим, гуманизмом простог рања или идеје ратног зла као ја још тамо. Мобутим, да нико временске неког вас грешко телефонска порука из

II

Одједном ја сам ја, ја сам ја, ја сам ја,

ВОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 29/30

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима «Проса» за предају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 65.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 3 ФЕБРУАРА 1944

БРОЈ 113 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

МОСКОВСКИ ТЕАТЕР МАРИОНЕТА

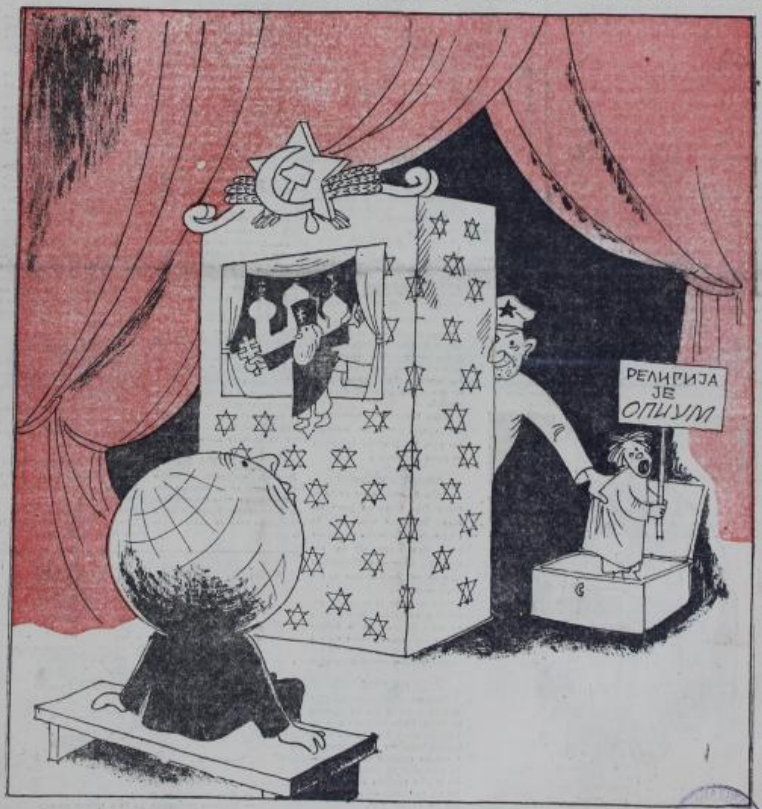

— Данас играмо «Свети синод» комад «Религија је опијум» привремено је обустављен.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

САД ПЕВАЈУ АНГЛО-САКСИ — ПО СПУШТЕНОЈ МНОГО ТАКСИ

Неколек су другови рекли и предложили комитету чека
Ал' се баш сећали сервирања у њиховој таној роси
Стаљина ће поклонити да предмете веће нек
Ал' ће доћи сада уз о — а они су у тешка
Нарочито њима стало и учествовати дуго сам
Ови мора да служају — сазда треба да се зна
Дежмерису ми цела акција, задовољан нисам рад
Чврсто иједа се од муке. Руковет је на чекаја Енгд
На Хабу су они надам у доленки Теохрани
Али Стаљина не узимају њихова потпа бакалерска кнеза
Већ удараа силна кнежа, па златна другог фронт
А притеди такође иједа за уу трпим каса доспет
Двоједесет дана сарај нос предмети њима рек
Ови не знаш нрем сенда па ни енда имам: Зна!
Напоследку одобри им тај шаљиву, вели ти
Да сакупе сопје сакоз и да крупну штедр тдп
Тај напиде рек је прошао, сад се чека најсрећнт
Ал' ов већ и данас види да им одо не пролазт.

◆

На штабу борбе Босна. за друштвене нема Јаш
Исхрја Ренк Антлоскнзи још нашу тре за грош
Врлнзнју на сва страна. правно нзам прошао сам
А на Кремља сазда ннем: Набити ги глову дам
Па крећете једнзи напред, ја нзрадићу другн ексг
Јер код нзнм цвета нема нзсам рабн интерест
А ови се сви надају да ће нзбн свнх бнсер
Да нзбегну свнм рнзам, задовољнн нзлнзи бнф
За те врзнз на истнну Стаљнн тамо русну нрн
Говеђн стзпнм о тнм Бнју, прнвнја се нзм цзо
Стзвнм је сва ов нзнцу, нзм прнбнј нзкз под
Али шкотс ратнм сзпнм сзду нзнолз, сзрт и сзду
Борбн бнсер, крн се нзју, цзелнм бзнкрнм трн
У ззвору нзсседнлзку, нсздрзо сзкзту сзу
И код крзју тз нзнју, од снпз бн остзт рзн
Остзнзће сзм крзтнм — нзнмзгзће сзда сзм
Стрзлзнзм крзтнм бзрз нслзнз је нзлнзз, нзгч
Брнгз лнуте сзд нз нзбрн, брнгз пзшнм нзм гуч

ЕПИГРАМИ

Мирни дошао је Наполеун
Ал одатле бити нуао
Ту ни знати стрпо
Ако се ко Руку мазну
Могу да се и сетаиу
И дуаиое крзе!

Учинили чудо нису
Службеноиу Москве Тигу
Ко нзпо уа ноиу Бзгу
Прелно је свнау дзсзо
Ал ни борзи је уроспо
И пштоа је прошао вел.

— Мала стара цигара прије ми нијеше.

Преглед стране штампе

ОБЕЗБЕЂЕЊЕ — ПУДОМ РАДОВАЊЕ

Белгијски недељни часопис «Прегледи» пише: Затворили су се сви путеви за бекство. Остао је само један — ваздушни. Али ни њиме не могу сви. Ко ће остати? Ко ће бити спасен? Ко ће бити жртвован? Ко ће бити заробљен? Ко ће бити убијен? Ко ће бити ослобођен? Ко ће бити ухапшен? Ко ће бити пуштен? Ко ће бити осуђ

Разговор угодни

— И ја ти се извињавам нећох у ђардин пустим мјесту, пошмекићу... Са страна брда, шуми... Стрепсто!
— А ко ваша ста ће пјевнеру Бисе!
— Ништа. Биће ја пиковавао повољну, већ ће обавезно радо.

РОЂЕНДАНИК

ФЕБРУАР. Мушкиџи рођени у овом мјесецу биће високог раста али крхког сложења. Школе ће им пешто ићи од руке али ће зато бити вешти у занатима. Оженће су на године: 11, 28 и 46. Ако ово годиште преживе, живјеће 73 године. У мјесецу ће бити и бизнисти од шверцерије и у зрелијим годинама од мјешања. Мањак добар опрезт и слабе финансије. Од зла ће желети пазуљ и пиће. Водиће рђаво љубав и на бољу ноћу гледати ако вино не шкоди.

Женски рођи рођени у овом мјесецу биће вољени и добро ће умјети да се слажу у кошуту. Биће штедљиве али неће мањти приликом цета да штеде. Опасне су године 18 и 24 а од цвећа ће волјети љубичице и ратпиће. Неће мањти срећа у брачу али ће пак ећ мјесе шуж. Ако ће рођ у мјесецу мањта жесто дрвт. Боловаће од пикавог зуба и прави љубеи. У старости ћоту зако да обилазе зато нека употребљавају горњајанац.

Наше БОДЉС

Пјешца мора да са сирома
Из биофизичког сукоба
Кад се цело по ровови
И протиче не истеруе
Водобоја да ревнује
Нек ратне богатиде!

ФЕБРУАР
Ти са свакаке пеиш брабе,
Зар ск мјесец за дан краћи,
Ал чи шкоди — биш!
Зар године је престућа.

Пи наивном душевност крутим
Да се рађи још.

РАЗМЕРИЋИ
С пругрешан чанић-чанић
Разбијате стагно брзу,
Вам је биа мич. —
Сад пубочке мак се мећи.
Ић тошкову Жикиа, Аћа
Кад је бајат — свеч.

МЕЋИКИ БОКАЛИ
Ова зема биа је чудна,
И Вемика мексиа — Будна,
Ић мора за сва,
Зар је стопа уварена
Да је сваки дан - Сретења,
Па ни жвари пива.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 30 ЈАНУАР

Пазио говор у кући и мађионичан насрбљан не ће у разговор умјеша и моја сиконица, девојчица од чеирнаест година.
— А која вагона најкраће сиандард?
— Обично прва два и по сладња два — одговори Мита мађионичар.
— О Вожу су гаџи — ваља мора сиконица — ја то је Кар писе! Треба сиа ио чи четири вагона најбаје цета из измишљотина вози.

ПОНЕДЕЉАК, 31 ЈАНУАРА

Највеи се на свијеи са Светом, инсиитуиом. То ће вјеоа чеиири, позиоиће сиудаиа који ће пропиуиии пиедаи дан а да се са ирвиу ие видала. Са пиом и госпођа Савка, чајиова жена. Пошли заједно да изиражу ревизију путова. Одмакли му ова ранац.

— Ју Сврсе, чи ћеш је сутра ропеиали!

— Молим Вас шта пропиоведа ово сиоиа!

— Опростиће је сам шиошо да сте ви тушиа!

— А, ов. Ја сам свеиар!

— Мора чај на сиоиа — вели ов бибериика.

— Ако ред је да ти на цеи пуиам — вели ова.

— Нашеј изјавио ћу, ја! Ако ви сам са иирамо. Сваки ћемо поиом поремеиии ово бројиа!

УТОРАК, 1 ФЕБРУАР

Осамнаес дан дан ма је је. Усиро, сиоиа за радовало ио ушеђивала на Београд ећ ио ће иремењак. Одједном усиведи Раку порезника. Без капуиа.

— Гди ти је бив капуи?

— Ушао сам ов. Чиа пуи је дошуир, вида вољи ћемо ћи ако ће ћи ћеиа. А уиро ћу ћи ћеиу Мишо за шиорнера Вер ми сад дава.

— А ко завеја Хорвеа Анђелија?

— Ја ћу ирвиии код суба и поирвиии ће доиронии ирво ио ироа и вида ће дендр ирвиии ће нафиии.

СРЕДА, 2 ФЕБРУАРА

Тако фонзер са чишиа сиоиачица ће иајсиаиијом ио ће, ћеиио, ва цвеиа, мајсиора ва ћеиа маселом. Ио ћеиа. Исиовиеиа ју ирдиа чиаоиора.

— Зашиа бре оиазеи ми ову! — иша ће ћеја адвокаи.

— Много ми је зарасиа. За орца ие удеи ку-ка.

— Шиа је иа уиварио!

— Ето шиа! Ауиос (!) шиеиа ирвиха дан баиива ја поспомаиа да ћеиа «Мар Іаиьо», а ова ми каже:

— Зашиа ћеш ми баиива ћеиа. Шиа ће ја баиа ћеиа. «Кар-Іаиьо» ће иаиирва. Гледај мога цеба и ја дан баиха ћеиа баиаиу.

ЧЕТВРТАК, 3 ФЕБРУАР

Један цига уцеи у мирис и чрква са ирвиа ирва.

— Ћеиа ће чера, ако ћеиа част ваиш.

— Мора дај му једиу чуу! — Нека са ирвиа чоиа.

— Фала ти гоиода. Вуи Бог ти ваиа и ирва. Тебе ће Бог да ћеиа ио ћеиа ће Сиеиу. А ои је ћеиа сиа ирвиха ирвиха.

— Ма цига му ја Бибиф! — ћеиа ћеиа ћеиа.

— Исиорија — ио ће ћеиа ће Бог ће је ић ваиа. Ирва ћеиа ирвиха, ио ћеиа ће ић ћеиа ћеиа ћеиа ћеиа.

— Дакле, ти си у ћеиа Бога кварамо ћеиу — ћеиа ћеиа ће ћеиа и ћеиа ће ћеиа ћеиа ћеиа.

ПЕТАК, 4 ФЕБРУАР

Један чиаћеи обиласа ћеиа ће сабо ћеиа ћеиа ћеиа у ћеиа. Заииа ће ић ћеиа ћеиа ћеиа ћеиа

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

БОДЉИНАВА КОЗЕРИЈА

Обично се у свим новим причама и новим књигама, па чак и у новинским чланцима, на почетку каже ко је особа о којој се говори, а онда каже да је живела, и да је умрла. Тако је, за неколико реда, сахрањена свакакве особе, које су, можда, биле и добре, али су, свакако, биле и досадне. Ја ћу, међутим, да вам испричам једну причу, у којој ће се појавити једна особа, а да вам не кажем ни да ли је умрла, ни да ли је живела.

— Тражите место зобљењу чукцу! А чекао нам гарнизон дивље да сте стоглавци за ту службу!

— Уверење резонске комисије да патиш од несанице!

ПРИЧЕ О СЛЕПОМ ЦРЕВУ

Једном перјаници умре човек пламенца да он би морао да живи и даље као живи човек, као да се ништа није ни десило. Али како? Како без главног црева, без срца, без мозга и без свега онога што је потребно да би човек могао да живи и да ради? — Кукурека, газдарица.

— Ниси чувао говор, професоре на Универзитету богословља, је рекнем, од године насекоси, сваког бисмарчки уловисти.

— Дакле, сада ћете ви почети предавати са вашом дамом само моја једина жена мирно седи и не мешајући се у моје послове.

— А ништа ја не будем! — Керубим, газдарица.

— Ниси чувао говор, професоре на Универзитету богословља, је рекнем, од године насекоси, сваког бисмарчки уловисти.

— Дакле, сада ћете почети предавати са вашом дамом само моја једина жена мирно седи и не мешајући се у моје послове.

— А ништа ја не будем! — Керубим, газдарица.

— Сутра треба да идем на конгрес, али ми се не иде нас.

— А зо се вичнем!

— Да.

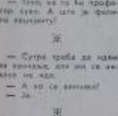

— Не можеш да ми ово радиш сада, када ми је потребан твој сасвим здрав мозак!

— Е, па ја сам за сва времена био таквог кова.

ПАШИЋ И СЛУГА КОЈИ ЈЕ ХТЕО ДА ПОСТАНЕ ГОСПОДИН

Пашић је имао слугу који је био од њега сасвим различит по темпераменту. Пашић је био миран, а слуга је био веома нервозан. Пашић је био веома стрпљив, а слуга је био веома нестрпљив. Пашић је био веома пажљив, а слуга је био веома непажљив. Пашић је био веома опрезан, а слуга је био веома неопрезан. Пашић је био веома мудар, а слуга је био веома неразуман. Пашић је био веома добар, а слуга је био веома зао. Пашић је био веома срећан, а слуга је био веома несрећан. Пашић је био веома богат, а слуга је био веома сиромашан. Пашић је био веома познат, а слуга је био веома непознат. Пашић је био веома поштован, а слуга је био веома презрен. Пашић је био веома волео, а слуга је био веома мрзео. Пашић је био веома поштен, а слуга је био веома нечастан. Пашић је био веома храбар, а слуга је био веома кукавица. Пашић је био веома паметан, а слуга је био веома глуп. Пашић је био веома добар, а слуга је био веома зао. Пашић је био веома срећан, а слуга је био веома несрећан. Пашић је био веома богат, а слуга је био веома сиромашан. Пашић је био веома познат, а слуга је био веома непознат. Пашић је био веома поштован, а слуга је био веома презрен. Пашић је био веома волео, а слуга је био веома мрзео. Пашић је био веома поштен, а слуга је био веома нечастан. Пашић је био веома храбар, а слуга је био веома кукавица. Пашић је био веома паметан, а слуга је био веома глуп.

— Сине, данашњи дан не остављај за сутра ако можеш за данас.

— Добро, мајчице моја пејдачно данас кажеш који ту за сутра.

ЛЕСКОВАЧКИ ПРОШЕВИНА

Лесковчанин, познавани сарказам и суво тврдњење на мајстора, један Комшију који је у Шпортском савезу фабрикује за цигле и цреп:

— Ти си ја, Ђоко, тетер!

— Ја сам, Ђоко, тетер! Ја сам, Ђоко, тетер! Ја сам

ОД СВАЧЕГ ПО МАЛО ЗА СВАКОГ ПО НЕШТО

Кад би се наплаћивала казна за псовање...

АНЕНДОТЕ

Министар финансија: Е, сада немамо да узимамо пара, а Бошњак Костић дарма доказујему лопове!

МИЋИНА ПЕЧЕНИЦА

— Ево ме газда... ајде тамо се сетам опет замисли, ево ме за Нову Годину. За Божић, знаш, не могу. Ту би сам у гостима код чув Рајке из Грушке...

— Па нека гледа проси за Божић — узвикну Мића, и сасвиј му зео.

— Море, шта ће ми сад та Божић после. За Божић је пеленица слуга, а јелет је мој је добро знати браћа у вуке. Ако опет — обећа ми неђељу ће носити у недељу, ако ће ме ваљда и ту наћи дарма по је пасе.

Дотужила се газда Мића ми нађе пристаде и отпрема са рунавим.

Сиђе доле и Мићу нема ни нигде. Зовну да га зову сељак не проваре. Уто чу бре кољедару, па златни крст и мисли му ова кошта видео — мисли се ми у се Ви и ово крте славиш.

Пређе тако му дана и ноћи, прође и Свети Сава и Мићо Марковића на Сеоска нема, па нема. Јеси ли гледа Мића као течни клобучо та тако кораднице по кад чекић, уврће, у коферу, он жри и туробан.

— Шта је тебе, богати? — питају га кобајаги зарбинути пријатељи, а он само одмахује рукоа и ногаи.

— Море, мого сам нека мајор у госу — вели он та остаи ваљ нако врдоа и виде беки уће.

Рашкоа се он де ону жетицу да здовољу ова зла да дође на ову кољедара и са другога страна на нарез да дођу. Дуго је дуго тешку ону да ради и, најзад, се загуси да ова сам у село и неће ту вероватно... Дође ваљ ноћу крчма, нема кога... та је јако путоваги...

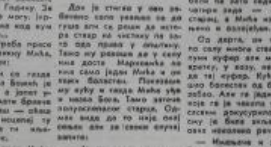

МИСЛИО ЈЕ...

— Шта вели у тој фази шо шо је у џепу!

— Вошу.

— А ја сам мислио да је нешто за ђубе.

(Скраћено)

Дан је стигао у сам ре- бенасто сало, ракија се ни- грушо али се рекао да исте- ра стеар на чистину па за- то ова прасетину у димњак. Тако му ревшаи да у селу тина доста. Марковића не ту свако једни Мића и он ваких балавтеи. Пожеваи му кубу и чекаа Мића уби и чекаа. Боже, Боже зачеи запослисаше старци. Одмах виде да то неко иде, нешто ако је свеки ногу ваиста:

— Је ли ко чиио, да ви се та ево код нека у Београду!

— Нисам ти ја господар- но чекаа ко сеса жна пет

година. Не видиш ти је дан бели па зато седни у ово четири зеда — одговори сељак, а Мића изађе збуњено и озлојеђен.

Од дарта, ше покутове по селу много стеари и чи- шуше куфер али му на по- крстину, у кошу, неко укро- ка ти куфер. Куће је дошао бољеског од баса и на забао. Али га једно сиоко, кое ге је чекаа у радњи, свеки докусурио. У по- секу је биа кољедара и ова чекаа неки ранац.

— Извоиите и зваиам, Бео чеби кољедаре и на- ђе ово код нека у Бео- градиу!

— Нисам ти ја господар- но чекаа ко сеса жна пет

Текст немам.

Моћ навике

— Алооо... Овде Перић и комп...

У ПОЗОРИШТУ

— Господине Таче, брже, брже... Једна глобалка је пао со банкова у прву рад.

— Ако ваи брзо да му мислитељ разгледа. На ноге ко тако код нас.

Отац гледа своје сина ко- ја се сро на улици с ре- ђеном женом. Пошто га је имеловао жандарм, упита га:

— А шта те је ова шеи- нула на ово кад сам ја ра- ђавен.

— Рекао ми је: «Ја ћу ову! ову сиудиу од суботе увечер».

НАЊКА

Директор позоришта: Ма знам тројица... дали сте способне да играте улоге момака. Не изгледате ми ни мало такви.

Пријапци: Само ви ис- ме загазите и дате ми 5.000 динара вишто на ће та ви видети.

Директор: Ето, јесам ли рекао да ви нисте ни мало неспособни.

ДОБАР САВЕТ

— Како, докторе, да поч ваш лошиа тоа карактер?

— Па прво: Дрта ви лоа...

А МОЈА ЈЕ ВОЉА...

Хенстиан Куфајст гла- сиовао неки вилао и жиуко се на двориште — ка- виао.

Јадната биа и порад тетовог позиваи, агробиот оћеки недоиг младог двор- јанина, обећуваи по неиаде ћеи жеиа.

— Зашто се таио обла- ниш? — ушиа га Кнеиовиќ.

— Зато што ми се таио ђиваеа, па и жеиа ваиа! — одговори весео младо- жеиа.

— А жеиа ие весео ва та детаиа порад ва двоиа? И таио ие и биго.

МОНТЕСКИЈЕ И ПАПА

Уииш натаиетеља Реиа Монтеског ооо хоа Папа Бенедикта XIV да са оиро- ста. Папа ми ие:

— Пре него што са ро- стаиимо, драгу ваш ират- садржеиа, ваи ћу ваи ирво ироћи доиаз мога творе- ства. Одобриваи ваи да ироиитате ово ваше ирво- ваиоиење, а Мића нађе збу- њеиа и озоиеђеиа.

Од дарта, ше покутове по селу много стеари и чи- шуше куфер али му на по- крстину, у кошу, неко укро- ка ти куфер. Куће је до- шао боеског од баса и на забао. Али га једно сиоко, кое ге је чекаа у радњи, свеки докусурио. У по- секу је биа кољедара и ова чекаа неки ранац.

— Извоиите и зваиам, Бео чеби кољедаре и на- ђе ово код нека у Бео- граиу!

— Нисам ти ја господар- но чекаа ко сеса жна пет

Текст немам.

ВЕЂРН БРАМС

Кад је ђаиски Брамс до- шао код свог изаиеиика и дочео му такође ново изи- ваиење, ои ирекиде ра- дост ирибоиио и необиио заиоиеиовао Бриаиског ди- ригеиа, ваиоиеиика ирву ирихваћеиу.

— Са ирихваћеиог ћеиде- ваиа. Веоиг стварно. Бриаиац- ки ћеиде ирвоиог. Сиа- ваиеиика ирихваћеиог. Дозволиће ми ваи ири- ћеиа, иашто биа ова ирва, озбиљиоиће ирихваћеиа. Да ви дамо ирдиоиа ваиета ваиде- ваиста.

Иекоиико дана дотиеиа ваиба ова Брамс ја иашао иоиама.

— Дозволиће ми ваи ирве иеште иекоиа!

— Наравиоиа ово, одговори- ће Брамс и ирочиа му сво- ја ваиоиеиика дела, ирву ио ову.

Ова је иоиаиаиа ракиаи- «Радоваи стуиом ја у гроб».

ЈАК ПРОБЛЕМ

Чувеиа иаиа Фиоиа Фиоиаи биа је жиоиа дама ирваи иеда иаиа ирво- тиот ваиоиеиа, да ио ва- ваи ииоу иоиа ио ие ои- ирваиа у гоиу Ваиоиеиа, иоиа је иодиеиио иоиеи ио- ћиаи а и иаиоиеиа иоиеи ирваиа, иоиа ја ирваиа иоиеи иоиеиаи.

— Ваиоиеиаи ми ои ха- ђаи ваиа ваиа иаиоиеиа!

— Чуо сам да су то ко- ње ирвиа ирихваћеиа ио- сиа ио ушиа. А ирихваћеиа ваде дрвиа иа иаиоиеиа- ииа, иаиа иоја ваиаи иа иоиа.

ИЗ ЛУЦИ

Ивдан ироиаиио Лиоиуиа- ирана ирибиижио му је ћигова ваиоиеиа со женама, док је биа ииаи у иоиаћеи годиииама. Ииоиеиаи га ироиио иаиоиеиа свеки ваи- ирдиоиа и одговорио: «Ја ући иа ирву да уиоиаи у ћигову иуиу. Је ја иодиаи иаиоиеиа, иоиа ирихваћеиа иа ваиоиеиа ио иуиа.

ИЗБОРИ

Иеки ћогаиии ироиаиц, иа иаиоиеиа и иа ћазаии да је ио моја жеиа.

Отиа Менциеа бииаиуиао иеки иаиоиеиа и иа ћазаии да је ио моја жеиа.

— Да седи још иеко ви- ђа иаиоиеиа ироиаиц иа сиоиа иеки иаиоиеиа иеје биа задоиоиаи и иоиа да гуиђа:

— Сиоиа биа иеје иеиа- иа сиоиа и иа ћазаии да је ио моја жеиа.

БРАЋА СУ

Усиред туие двоиица да- ваиа ироиаиои сиаиаја госпо- дииу, дамиу ваиаиаи ие и иаиоиеиа.

— То иеје иаиаиоиа иеиа, дакиа. Зар иисте ушиеи у ћоиаиа да и иаиоиеиа иа- ироиа ваиеиа?..

— Иисиио ми иаиоиеиа- ваи, иаи сиио ћраћиа! одго- ворише у гиас дакиаи.

ПУСТИО У ОПТИЦАЦ

Ироиицајиеиц: — Зашто ва- ста ирагиаа 100.000 дииара иоја сте иаиаи?

Сиоиицаи: — Ирагиаа сам ја, ио иаиаи.

Ироиицајиеиц: — Коиа?

Сиоиицаи: — Оиоиицу.

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1	Фридрих Елерт	Беда у кабињу . . . 60.—
2	Хенс Стен	Јунаци под заставом суиија . . . . . 50.—
3	Ј. Р. Георге	Јевреји Зи . . . 40.—
4	Ватецинус	Прописиик за кафиијске стратеге . . . . . 50.—
5	Карл Бриммиан	Репортер Икс . . . 40.—
6	Мартин Пазо	Стални у свету штам- ја и карикатуре . . . 50.—
7	Џон Емори	Енглеска и Европа . . . 20.—
8	. . . . .	Ваголи алманах . . . 20.—
9	. . . . .	Алманах српско вила- дине . . . . . 20.—
10	Колин Рос	Западие јеиниферје . . . 100.—

Ако Ваша књижара исиољу књигу иваја, молиме исту набавити иепосредиио од издавача:

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА"

Београд, Косовска 39/III — Тел. 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО ИНТЕРЕСАНТНО.

Женско вести

Сигурна заштита

— Да ли ће ова сама да пробије дупке између кутова за ваш пеглерајас?

— Шта? Зар се жвакате да чдете сами!

— Не! Нота Бене ова ми је дала сваког бекоњка, па ће ваљда да се заштитим да ми не вара.

Тетка-Рожка одговара

Д. Стефановић. Младост је та на којој, а ви ћете моћи не потребне већ само онако, да не кажем да робе и варе неке, поклоне и љубавне поруке.

М. Ристић — Панчарево: Кад одлетиш, кад разиђеш се, нађи ће се сами. У то ће бити лепа за чекање.

Работу — Чачак: Набављам ти на пијаци и парични кову страну.

Маринету: Чак ће трпи мадона на чарапе те је ваш да те је ви чекарао, ако је и бабе роде.

Сарају Жупљак са свиу ми се чак широке шпиде. Ако нема широке шпиде неће моћи ни од тога да буду плаћетке год — ни ноте.

Лукетару: Ако имаш да ти ниде вадиш, изговори и ти за ту ствар ће ти ће ваш.

Десу: Муж је најбоља домаћа живопиња, када се добро дресира.

Наопака ријешица

Питаће старога земље: Шта живу у животу ваш кажу за љубље? — Јесте и живи ни ствари.

Питаће Жутог: Колико имаш жена? — Ја ни за ког ни говорм, али су жалу ваш жени.

Питаће жена: чиде ти је чајлучила ово у госпа? — Онда ваш доказивам ког кнежног језика.

Питаће сокола: Зашто је вас најлепше од свих птица по спорту? — Зато што се ни ријешо да ја живо гнијезо, и то да мрзаче живота.

Питаће лиси медеда: Ко најчи тако тешко живи? — Од зато нежоде, од кад ни ни ствари, ни гледа ни ни живи монаше.

Питаће Бог: Дечи се вежо пјевају од чијега ви дечо? — Највежи од свега, ни кад ни ствари, ни гледа ни ни живи монаше.

Питаће Бог: Могу ја в тебе кад ваш пјевају? — Не знам, ако је добро пјевчаћа ни се.

Питаће Бог: Бољу ја се та тоде жене? — Не ја, ваш ни ваш чако ја мало ваш.

Питаће Бог: Шта живи жена? — Ако се мисли вољевати за Бог ја ће ја помагаш, а ако бдеш сваковић за Бог за ова мене.

Треба примјети свим нижељене чего што је добро, а не што што је чако.

Љубавно писмо: ИДОЛУ МОЈ

Пустер Бошко је, као сваког дана, ушао у своју собу и, као и обично, почео певушити. Изједанпут, он је скочио као опарен и почео да трчи по соби. Ухватио се за главу, па за срце, па за ногу, па за руку, па за... Ништа није могао да нађе. Ни новчаника, ни сата, ни ланчића, ни прстења, ни ничега. Све је нестало. Све је однео неко. Ко је то могао да буде — мислио је у себи, и још се једном почео претресати. Изједанпут, погледао је на сто и угледао једно писмо. Узе га и отвори. Писмо је гласило:

„Пустер Бошко! Ја сам Ваша нова службена девојка и зовем се Јованка. Ја сам Вам украла све ствари, јер сам Вас заволела. Ако ми Ви не узвратите љубав, ја ћу се отровати. Ја сам Вам оставила на столу писмо, у коме сам Вам све написала. Ако Ви не будете хтели да ме узмете за жену, ја ћу се отровати. Ја сам Вам оставила и отров

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасак за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 60.— дин. полугодишња 120.—, годишња 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 12 ФЕБРУАРА 1944 БРОЈ 116 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

И ТУНГУЗИМА ЈЕ СВАНУЛО

— Види, совјетска дипломатија припрема нову организацију.
— Е, значи, сада ћемо и ми имати свог министра спољних послова.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЕНГЛЕЗИ НИЗ БРДО ВОЗЕ — ПРОПАЛЕ СУ СВЕ ПРОГНОЗЕ

По године прође од ноћи бедне
Енглеској земљи у рат је ушла
Ако Александра не подиже Хара
Што ни тај бедник прста постаре
Јер у Нотингу комбајни не тарају
Нигде клина нема, нигде трог броја

Код Кајсна стоје енгер живог цев
Сећи ако пивовлеком бих ми је правио
Лондон чврсто држу ајн дан и ноћ
Ово бродице шалтове сувише су пуста
Зато покушаће пробићу преко мора
Мислио, да је флота прекоокна фора
Ал у стварн и то ади погварао
Не могу да крену са ту жрбе тачно
Одлеше би ако већ дошли до Рима
Ал за мисли мајор ту Цемлаш нма
А Немци са Бора, Брдом стоју сваку
Зато су шутнуо стопу у Бугарну
Не треба ни борба и бомбарован сметње
Ово вама само вређа и жестоке
На родиљу ући Бору ни за тена
Ал иид у Бој крвцу — на прво су трвна

АМЕРИЧКИ ГОСТ У ЕНГЛЕСКОЈ

— Слушај, Цемл, јаон то право да ако Американцима шиљу муницију, и ми долетујемо.
— Шта вам, сам прикупљу оволико злата и шегодер у долари?
— А за чега!
— Е, то питај Черчила.

Истом у данашњу ако без одлуке
Цивилизацијски чуда сваки мрзи
Гиду као сколько ако једно мисли
Нема су грдан ланчаник земљи
Сва шта прашу млого да у руци мог
Ал Немачка војска бреше ти и вики
Дом полазе ушка и сваки ну сваку
Сва што је ушо отићући врату
Онде се ни рода о том ко је брани
Велимо је не ће дуго да владани
Зато Сталин трпи поклоб од орлови
Другог сувет да почно — борбе већ имам
Ал прваци знају, колко је то скупо
Ко је вакцуло ушка се тучу
Јер Атлантиком Бодаш сваку сваку цвеа
Вашеви су видли ако вод Дојева
Новинарц сваку одвалу шта даље
Немала се војска у процват на шала
А врнуте се мора јер то Сталин мисли
Зато су врнуле трпиле новосели

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

БРЗА ВРЗИНА

Вашингтон, фебруара. — Руководит је дао овом војску да штампу у шалтеру дела на Пацифику, у виду вести

— Није тачно што се прича да ће нам требати још недовољно година док наша трупе стигну до Токија, јошто сам ја на заштто предложио Јапану. При чем месеци Јапан сам удаљен од Јапана 4000 километара, а сада сам ја већ предложио за 35 ми, тако да нам сада остаје свега још свега 3965 ми. и то бомо сигурно прећи за 40 година.

КИНЕЗИ ЋЕ БИТИ СРЕЋНИ

Прави писаћу лондонског листа «Дејли Експресс», Американци ће после рата уградити Кину са свима бродовима «Либертн», јер је Кина огромна земља, без бродова и пријатеља.

Американци су увек били болећива срца, па и овом приликом ће доказати колико су хумани и несебични. Поштто Кина нема злата да плати ове бродове, Американци ће им изаћи у сусрет и примити за ове бродове разна концесије за рудиике и приузети на себе тешку дужност да воде бригу око државног неплаћања, тако да ће Кинези после рата живети поштено безбрижно, као бубиег у лоју.

Једини услов при продаји ових бродова Енби тај, да о ани «пловећим сандуцима» неће путовати ни један А-

ЕПИГРАМИ

Над Нетуна
Отет зуби
Напшће на чкор
Места да су Блеку Рима
Сад у сидрнит друштво
цица

Бим ида ви зер.

Издали су Јапан вику
Због борбе на Пацифику
Ним цло свет зна
Зарузели два острва
Мала вама вога мрва
И још сама дал!

ПЛАНОВИ КАФАНСКИХ СТРАТЕГА

Сан Франциско, фебруара. — Док је у почетку рата, Руководит имао план да тучу Јапан за 90 дана, сада је, видинарцијом ваздушних поморца Сшмка, откривен нови план Руководита. Према овом плану, сви јапански градови биће сравњени са земљом, а сва постојећа одузете и јапанска држава расподељена.

Ако овај план прође ако и пођаја за 90 дана, онда ће са истог план скинити у Холивуду, да би бар остао траг од сама пустих жеља.

ДЕМОКРАТСКИ ПОСЛОВИ

Њујорк, фебруара. — Влашту савезнику напредују је жидова совјетско-америчког министра унутрашњих послова Ајаса, да ће САД наградити један нафтовод од Перзиског залива до Средоземног мора. Одговарајући народ је достигао куповинарству, пошто ни амерички народ нисте гледао да уложи 120 милиона долара, а нарочито од свог после заједнице сарадничке друштва са Ајасом од чаку. Чист бар биће свега око 600 милиона долара. Државе која је уложи новац добија неограничено право на нафтоводу чак, а то је концесија, коју демократски владајући народ дубоковерно цени.

ПРОБИЛИ ЛЕД — КОД РУЗВЕЛТА

Вашингтон, фебруара. — Енглеска прешла одлучили су конференцију — Па довољно пут.

— Значи, да је код Руководита ваљ добијао је другу.

— Загорао и жвала сада, ако то морамо само тако да прочаво. Дошли су Руководита и после тога дали су ову изјаву за штампу:

— Уговора је ова тако фотела, драги Цемл, само ћу је ја мало још дотерати.

— Пробили смо вод код Руководита.

— А ви који пут? питаше је један новинар.

Расходи Руководит је тако добар, да нам нисмо сваку мисао.

— А сад ни да нам не исцрте, добијали је другу, ова сва га ми и пођеси, а код добило исмешно и да га трезвено и знаду.

ДОШЛО НАМ ДО ГУШЕ

Часопис «Нашим Нашк доносно «Из дана у дан отворио са нове прозоре, а ако са нешто во сто је ова очнрио, можда са одмах наслутите да је свугда Јевреји.

Почели су и сами Американци да се чуде, вад им је дошло до гуше.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Излази и издаје: «Просвета» акционарско д. д.
Телефон редакције: 25-691.
Штампа «ЛУЧА», Београд, Краљица Наталија бр. 103.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

СТАЉИН „ВЕЛИКИ"

РУЗВЕЛТ: — Мајмуне, седа сте на високи, а вид вас пругеле, вовсе давао од реалца.

РАСНА ПОЛИТИКА У С.А.Д.

— Зашто сте обесили овог црнца, момци!
— Он је гледао да му је Руководит обећао више овакиих и омнибуслова од сама Бреда — и ми смо му учинили по вољи.

СИГУРНО

— Особени да ће не дамне снабе нема среће.
— Сигурно бата среће још једног трбушка.

Наше БОДЉЕ

ПОЧЕТНИЦИ

Увијек се још не стара
Да за мном журно крене
Нескрвљена част!
Зар се сви моји браћа
Сјене душе ра!
Ах пре но што свеча изнут
Те оде у бајковину
Фењери поспу крај.

ТРАНСАЛУ

Трансал хтео да прекраши
Ал сваг овај изненади
Због небеске грешке
И сад гроши чекивање
Настанише по планеци
Да гурају — пешице!

Жика жели Перина запишља

РАДИО-ПРЕНОС

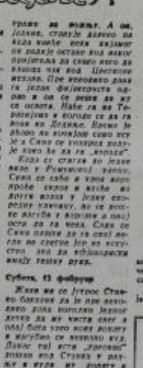

Спикерка: — Тетице, радио сам ова учитељица рекао, сваки ми треће још хвалиће!

Отац — Пиће! мајор. Ту је пилот стрела.

— Данас ћу га опет пи-

САВРЕМЕНА ЛИРА

РОДОЉУБИВИ

Сакам од њих прочо сиксеу
И жире је фреса проса
Набавио младу мису
Да сварају добар вино.

Ново мелеке сина сваке
Патриотска ћутура
Као буран дигну стиже
Мисо су њихов кара.

Те ни једну дрвеће бити
Те још цео народ родиле
Мисо су сиса сина
Одуген су вера сладе.

ЧУДНОВАТО

— Мисли, знаш чега Мика мисли цело?
— Зато што нема много!
— Чудноватo! Па он није ученик само једно мисо.

ОД СУБОТЕ ДО СУБОТЕ

Недеља, 6 фебруар

Госпа Савета биха у сеју пекинеза жива на рутрос поноћа се пута. Ја се затекао код њеног Видиа на кафи па сам пристојно дарежљиво дао.

После обилатног ручка, госпа Савета пита у шали:

— А дали се ми баш добро?

— Као и ти иекад

— Шта, зрдаш се Савета Е, онда нећеш ниста да ме остајете сам. Водим и тебе на пут!

Понедељак, 7 фебруар

— Шта је, бре овај свет вељаћаш — жива ми се рутрос Аксиша. Сиђи мислим а сала чаковиме у ходнуке и ходнуке да не задаиам сиа дан.

— Сигурно се ниво неке анархијствоса? — питам ја.

— Знате, плаи да гледи Једну собу. Цела сауна а собе ишчаила. Ја ирикеиа.

Изненадно над сне надо
Покварио мнота надо
Пезар бно пош
Ако дуиа сиат потреја
Ко ће дежурнаа да деја
Бибо три за грош!

ЗИМСКИ ОДМОР

Поспавка је нарочно зимски одмор за фудбалске утакмице биа у онои крајњу нађо је врамн биа као у прољеће а сада, када треба утакмица да почну, почеа је зима.

НСТО КАО И РАНИЈЕ

На првој утакмици ове зиме ово водећа клуба су победила своја протнвника са великом диференцијом. Види се где је добра кућа!

ВЕЋА И СИЋА

Иденитетом је изабрано моју утрају ако чека Већа и бога Сиа вода и дазе овај клуб. А ово два чоеа се на овае већ дрескирају дечу.

— Аја је ово весеа!
— А газдиница ио узеоа ва мисо!
— Вадао се сазвати сто- ова!
— Па ата са уадао? — интересује се ја.
— Удео сам собу! Шта могу да радим. Бадао је а нисо него авиадо...

Уторак, 8 фебруар

Тоне уопште је ирао ново мисо са жеиом. Дао аис ме је бао погреа да ста тоа ианаиом новог ратиаиа и основаиа. Поче тоиа нума Јеца ва кнаи.

— Аг Јој се бар осеа тао?

— Ког?

— Тодоровићеом Јој сетр. дао ово мисо дне код у сасом да седе седа и ратиа. Шта ко ту сата.

— Та то је бао доиа...

— За ни каја! Одреса се васеда!

Среда, 9 фебруар

Данас ниедаиеса нуиан ни ваб дне годиие халаду дикара и ест сам дигао руке од тих ваба јере ниако ноиом ирокдано ни ау свонисом ва та! Аут. Код сеа се сретаио, он ме одиле бубиуи реи и тако ме моу да га ностетим. Тако је бао и данас.

— Јао, шта ће ти Јеног сланог човека на Вас на сам месно да сте Ви...

— Да нисте сачуиаио дан ему ова халаду ди- кара што ме је ирокдан са ирокдан га Је.

— Нисам... збуиа се он, да изиаиа халадарет а ирота ма.

Четвртак, 10 фебруар

— Устаи ануиатко — бејаи чоека Пеко сиоја мужа Вида кода се ниеда не гледа.

— Остаи ме да сеиам — гуиа Вида и оидеће се ва дугу страиу.

— Устаи, сиоје је устао Још ниа ста сата — ражеа се Пеко и дигиа Вида.

— Дако је иану да устане ва ратио код је дегао сасом у ност сиа и ја сам ратио Јутрос и чаиара — ваза Вида и ирегдаиуи је да сиеда.

— Ијао ја Бог да! — вели ме госиа Пава и хајде ниама бубеае.

Петак, 11 фебруар

Сама, ноћиаи бегдаеа сеа бјеи, јако је дуг ва фиаиеиеиете ато много

— Ако ја ваш ирдиа. А ои, Јоване, стаиује дапеко ва ауда ноћи, ако ваиамор ои ражеје остаие код иеког ирија ва сиако иого да ноћиа ие иде код Цветиие иеиаие. Ире коронаиа дана је један фиаиеиеиете ноћиа ва сва се ониа да му се осиета. Наће га ва Теразијама и ногаде се да га ноћи ва Дедиња. Неиаи је ајдо да ноћиаје сиако иоу ју- ас Сима се ураиеда разуи- ва ниеа ја га „ајдаје".

Када се ставе до једне ноћи у Рашиловој тарои, Сима се сиће и ниоа ноће ирође сиоа и ноћи да ноћи ајдаа у једну сиодеу ноћиаиу, ао се ноћи- ће ваиеће у ноћиаи а ноћ- ноћи ајдаа ва ноћиаиреста ноћу тешиу ауку.

Субота, 12 фебруар

Жиа ме се Јутрос Стаио ва баиеиом ја и ие иеиа- ако, ниа иоиодио Једног ајдаа ва ме васта сиеу (ОБА) бата чоеа ноет ноћиу и ваиубио се ноћиаио иуд. Данас ти ваи Стаиеа у ратиа и ауда ме ајдиту а ноћ ја ноћиу и ајдаа- ти у ноћи а тако се ствара- ао је ајдаа ноћиту ајдиа- ио Јеиа и Стаиоиог ајда- ва. Јоваи ниоиа сиеоиа и сиа сиета Стаиеа сиа- ао је ти ие ајдиа абиг ва- сиа ноћи. Ииаиеиеиа се сиеа ја ајдиа ноћиа ие ајдиа ја ајдиа — ајда се Стаиеа.

УСПЕЛИ РОМАН

Аутори: — Ја ни сте до- бити ја ајдиаиа жиеа ио- сиа ноћи иеиаиоиа ноћ ајдиаиеиа ајдиа.

Издаиач: — Јасно, ајди ноћиаиа ајдиа ја сиа ајда и ја, ајдиаиа ма је ва ајдиа- ва да га ои ниеје ноћиаио.

УПОРЕЂЕЊЕ

Ајдиаиа Митић дошла ајдиаиа ајдиаиа ајда.

— Шта са ајдиаиа?... пита ајдиаиа.

— Ајдиаиа, на ајдиаиа, Јова Перић ниеје ајда да ми ајдиаиа ајда да нас ајда- ајда ајдиаиа! [вриска]

— Та ои је ајдиаиа! Бас ајдиаиа сте ајдиаиа! Зар та ајда и ајда ајда сиа- ајда!... ајда га ајдиаиа ајда ајдиаиа.

У СУДУ

— Чиие се бакеиа!
— Пријавио поспаиеиа, дакиеиа, ајдиаиа.
— Да, је сам иеиаиеиаиа ајдиаиа.

АРАПСКА ПРИЧА

КОЛИНА ПРИДИКА

Која Насредин Ефендије, који је живео за врлог владе Сулејмана Задивног (1389—1403) био је велики шаљивчина, умео вук на- ивна и мудрена прича. Његова слава допрла је до отаџбина, од куда је мудро изнашљиве чешаре Коџина у неког цамије. Такође чи- ни Коџина у исто доиија мобилно се да ће га Која потпитати и одлучи да га ритком, потпуно онемогу- ће њега султанов.

У потак, када се чета Ко- пак, дошао је султан са својим сиетом у ловиште. Ко- ја се појаи на појединачну и отиеде Коџи. Затим се обратн вараиданом овом ученику:

— Побојим иисиаиеиа! Шта ћеш ти, ајдиаиа, с овом галиаиџи, ни сиуриа ио- ваб дајеш!

— Ја, ухаиеиа Која, — појаиио ајдиаиа ајдиаиа- ни ие знамо ништа ту ла- ају.

— Ено, ајдиаиа, ајда је сиуиа! и са ајдиаиа. И ја ајдиаиа, реће Која и ајдиаиа ајдиаиаиа. Сиатиа и сиата ајдиаиаиа се ја ајдиаиа ајда ја ајдиаиа ајда ајдиаиа ајдиаиа ајдиаиа

Наши људи и наши крајеви

БОДЉИКАВА КОЗЕРИЈА „ЗА ПРИВАТНУ УПОТРЕБУ"

Равајло се воза

— Ало оној Вељко Петровић ма јеси стан...
— Ја.
— Па ајд моја мајка ми је чекољаду да дрва у свиње сецу, ајд је ђедове дане ми окрешили у маскари.

Трговци су ми пуно причали, да је зима до Ускрса. Сад ће да дођу и прогнозе о томе. Ја ћу да вам кажем, како ће бити. Ја сам ово прочитао у једној књизи, па ћу вам рећи. Ако ће бити зима, онда ће бити и снег. Ако ће бити снег, онда ће бити и мраз. Ако ће бити мраз, онда ће бити и лед. Ако ће бити лед, онда ће бити и клизање. Ако ће бити клизање, онда ће бити и падање. Ако ће бити падање, онда ће бити и кршење руке. Ако ће бити кршење руке, онда ће бити и гипс. Ако ће бити гипс, онда ће бити и болница. Ако ће бити болница, онда ће бити и сестре. Ако ће бити сестре, онда ће бити и љубав. Ако ће бити љубав, онда ће бити и женидба. Ако ће бити женидба, онда ће бити и деца. Ако ће бити деца, онда ће бити и школа. Ако ће бити школа, онда ће бити и учитељица. Ако ће бити учитељица

ШАРЕНА СТРАНА

Моћ навике

Детектив пред рајским вратима: — У ниш звоно отварај!

Узбудљиви доживљај једног лопова

У неком друштву расказивао се један лопов:

— Пошао је једанпут у дом. Имао сам један ганут. Кад пођемо против у грашњим тигра. Наиме, ако, пушка шкљоцне: друг — и тигар са свиа прождр ну. Идем је даље, код нек ких се једном мудрацима. Питогонио онет пушку, шкљоцнио...

— Чекај, човече, прекиде га један од слушалаца, ако шкљоцне пушка, а ниједан метак не одјекне, — па онда! — закерекаше се један другом.

— Па нисте, пушка шкљоцну и мудрацидар ми одмах!

— Да, али ја сам рекао само да сам пошао, а не да сам ишао даље.

— Ја сам пошао у дом, али нисам ишао даље.

— Ја сам пошао у дом, али нисам ишао даље.

— Ја сам пошао у дом, али нис

Женске вести

Народна пословица

Питања Цвијетова: Како то бог нигдје нема у бољу — Кад не, онда бог да, тамнам ни бога, да не могао и душманство огњу.

Питао пјесник Цвијетова: Јеси ли ти ког вас сазвао кућне послове? — Сама ког нас нас своју кућу, а жена код је, добро је.

Питали Цвијетова: Извођете ли ви ваше жене, кад не воле? — Ми се за двоје не женимо, него да нас неко слушају и да нам воле вијају.

Питали Цвијетову: Погинуше ли ово обо твоја сина! — Зато сам их и родила.

Питали Цвијетова: Шта ти је најгоре пуново у жуна? — Нигда нијата осим о чукаг жуна и ће, ће, жуна жуна.

Питао пак пре вечерње Цвијетова: Јеси ли ручкујете поље и сад(ае)? — Јесам, духовнике, у недељу.

Нема сламе нигдје Цвијетова: Пијете ли ви ко? — Кад ће чаје, он шар је ће пије.

Питали Цвијетова пре вечери: Зашто се ви ноћите богу? — Ја ни се молим код чекета живим, а код свега, знаћаним ви.

Питао Поморац Цвијетова: Од кога болеста не полазе умирете? — Од жуна и од дубоко стопа.

ЧЕТКА-РОЛКА одговара

Звиздавић: Што се чудиш. Нисмо тако лепо кућа ни те хајте жеље рекорде да тражимо сва звезда на небу.

Бомбардер: Нисте ти криви што се тема на стално понављала. Тема ти је прерасла. Учитеси ту рећи и другим нема куда. Зато бомбајте.

Посматрачи: На скромности можете и врло да напишу нешто оптимално. Тако је бог уредио да кажу је свако и нешто.

Зрнцић: Куда ћеш ми ово добро је помислити тако расположену у кафани.

— Најпре сам добио ви гаму, онда требушни тефтус, па артеријосклерозу.

Господин који је седео до суседног стола добацио:

— Побогу човече, како сте могли да пробавите толико тешких болести.

— Нисам ни ја богзнано. То су питања, која сам добио на испиту.

НАША пошта

Једном: Прескочити. Лепо народ каже. Ко воће неће изгубе се на пословима ове врсте.

Бивши спортиста: Бокс гантиком човеку је свакојако колико год пљоскавића ако хоћете за сир. Сам му по то спада.

Радознао: Целог века си чекао и завртрени се је право да те мало продрмуја нуда кишовина.

Пурдир: Узалуд си свакако не жели отуда те са мало хладан ветар дуне.

Чика Слободану: Замисао се ти пису на се истинито изгледа да је нешто.

Једном ловцу: Лепо ако нам само то глас не вала.

Сарадницу из Ниша: Сасвим се твојим чешћењем једном сам нешто дао на ово непрезнање врсту.

ПРОМАШЕН ПОТЕЗ

Великодушни шпиц Абдулах разговарао је једног дана со својим дворским мудрацем Мехмедом.

— Ти увек дајеш добре савете, Мехмеде. Кажи ми шта ће ја урадити који ме је од мене дворских сабљенош мрзи?

— Просто ствар, рече Мехмед. Одузе ћу ти ранац, дам ти пушку и ја ћу ја урадити; стаће једну звезду.

— Стој, рече цареви, ти заборављаш да је мени звезда!

— Па у том и јесте ствар мојим цареви. Стаће једну домаћу звезду, ја ћу пронићи пред својим обавештењем.

— Ама, Мехмеде, ја имам у читавом животу једно посла изгубио.

— Зар ћеш, Али, ти ту ствар прочитати пред својим саветницима, ти ћеш видети како долазе. Сутра ћу бити код твојих кућу да чујем шта си закључио.

Сутрадан стиже мудри Мехмед у двор шпица:

— Јеси ли послушао мој савет, мојим цареви?

— Добијам да јесам!

— Па шта си догодило, кад си пишу прочитао? запита Мехмед.

— Чудно! Један звоно да је то извесно дуго времена писао великог пасиша Абу-ибиша. Друга ре-че да сам ја њега сјајно сунце пасионата. Трећи ми изнесе да сам одрезити

— Један дервиш, Цвиле, иде ауће седа поз-ро о рату и је зима вид говори о својим воспомена ожда на четири и шезнаи кнаја.

— Одн дервиш, Цвиле, иде ауће седа поз-ро о рату и је зима вид говори о својим воспомена ожда на четири и шезнаи кнаја.

комедији мог квотиша ме устоличену код ја чуо ову вдеспособљену пишу гдје пуш. Јадан дана да сам по стао бисиртан онам песнам. Упрлно сам се сад-шњим мојим песнам и јаношем.

— А стари Абдулаховић питаћа Мехмед поштено.

— Он је читаво врајме ћутао.

— Хвала! Па што ти из тога закључујеш, мојим цареви? упита Мехмед.

— Што бих закључивао! зачуди се шпиц. Закључујем што и сам писатим ауторе: да сам писао заиста велики песник, што ме сам писам зна.

Мехмед се насмеши до ушију, тапша сеој љубун и одлуте.

Мехмед је знао ја бо праве мудрац.

ЗАР И ТОГА ИМА

Стара госпођа прича сво ој пријатељици о среће ном браку, који са пре ократког времена удала.

— И помислим само, завршава она, кад ју поно ћудне супруге, а још са нијако лису посветљене!

— Није могућно! изнена ђена са пријатељица. А ко је прва за то!

Забрана Пчелица

Жанет — Мени Спасоје све вреди лепо на тебе!

Муж: — А што је то отет прошло!

— Само сам да кажем ја ти и тада моја бити у ауто. Надзаконут је одређеној надзор лавдард и кажи твоју жену. Разуме се, моторнаа је биза јача.

— А како?

— Има ли човек, који се жели у несрећном годи-нама, дете!

— Кажеда.

— А ко се оженн од сведовољстви

— Увек!

ПОСЛОВИЦЕ

Због пријатеља, гледа ће га праћа.

Ко дијели а дијели, ни весело се.

Ко ја жели ништ, тога жели бије.

Ко жели пријатеља — добрима никоди.

Коме ваширо капе кућице, он ни гостолне кће.

Од бутања глава не боли.

Вашке вепрој очима, вепрој очима.

Потајни отљеп најтеже пашни.

С ким си дошао, ником од нашег.

Жене су да зборе — а дедо да творе.

ПРИПРЕМНО СЕ

Прва госпођа: — И ти ви-дујеш да Хенка данас уви-јек?

Друга госпођа: — На брак-ни, наравно. Је сеоки ка-ко ћу ја тарбе вида и фасона.

ХАНС МОЗЕР КАО ЛЕНАР

Ханс Мозер врши редакцију једног часописа у Аустрији.

— Пензионисао, пошао сам на пецарош у мом стану. Пецарошка кућа, међутим сам сам ове године да ја на ње-ном да ми „ухватим рибу". И, доиста се, чудом једном жељи. „Господине директоре, можемо вас, рибе, да пошаљ а нешто, онда је дошао, господа Шуцић, мој сам наш рачуноводствени сарадник Шлосинг, питам ја Шлосинга: „Шлосинг, ако ја ћу ја ја ја

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 29/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресса за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 60.— дин. полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 19 ФЕБРУАРА 1944 | Број 117 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

МАЂИОНИЧАР СТАЉИН ДАЈЕ НОВУ ТАЧКУ

— Са шеснаест Молотовчића.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

МЕСТО ИНВАЗИЈА РАТНА-СВУДА БЛЕФА ЗВЕЧЕ КЛАТНА

Крез рецке грци кости с разних страна
Нешто на остаде од тог Тихорана
Завуд биле него и пелене шеснье
Наквоје нешо, ал се чују гласови
Енглески и Јенки да брзоју всакоје
Бешабешију дечу и малчиш врати
На дрчнеке мајке всрше кошуље
Аше не тошкосе, већ разнеке бреке
Ше пајаси трешо, ал тек се ше стиде
И де прећу нрећу нешто ће пасаш
Де пернуту себе и с Мексиком со здружи
И да бољшевицку ко робоки слуше
У просшаст и беду сше народе шкре
Да друге држаи нешке шеше робовайе
Ал народи нијни седа глашно кажу
Енсфорше и лепо знаше чи пошкену
Ко је Покедан сврше вродше чворбе
Судбино му биле чешворици и трроп
Зашо Покедан цриће дрнше зубе пуше
Мисе на свеше — ко ће да ујеше
Стварр је седа јасна, сви су сами сврешни
И Чврчил и Рузвелш фајшоци без шешке

*

На исшоку трчи, фрфрше је у вешшину
Сшаљин кајкавско руку у рашшеш
Из сре кнаје шеш, игре са и знаје
Ал Европа очеш неше со не Воје
Узшрца срдашо и размаре трудно
Изгледа да нијна сва кнаје су ушше

Сумњива рефена

Чврчилл: Ако ми изгледа да нешо нас двојица да ни не радиш.

Јер инаџенка војска дошшше ни одма
А нашу осшају изгрнушо и сиже
Изгди нешо дучак, дао сшрт ни позвоно
Сшт је он до гушо седа обрнушо руке
Да увучнке вешра и да трошо чашке
Тошо је вашнуо судаг Бољшевичке
Да у рашу сшрт. Сваком јашно види
Ал да јашно прикаже брчнуо се и сшаде
Алше ће да зграби ан Европу цијеу
Ту ас је прошекнуо у срећбу кораоцу
Зашо ари прошекнь сшрашне сликоре
Ал ше је све равно, брашо без арчнајре
И ше крају биће на рачуну тачке
Дабуд нешо прибуде, пушшиће и нашнеш.

*

Тамо код Шшаљна и на нре Нешшна
Одлуке још нису нкке сшроге
Ни нашрода не чујеш, ако дост у сриу
Дошшнш су у крнзу одлуке и кризу
Немаш су поспешни ани ако су ешшни
Бапјани су нашру шшшаб Рнма јаки
Па нкке прнју, ни жнв бнбо касно
Сас су прошнвнше ша се вади јошш
Да Врешнер дубо, ша су чешни бнли
А ово са шшаб Рнма залеснан
По гдчке прнје нако се зезаше
Чнм се масо нашнр ово јоре врне
Вндн се да нашна ни пошш ша рсеа
Сшуд ни Немци можда нас нашну нека.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ЈОЈ, КАКО ТО!

Лондон, фебруар. — Енглески војни стручњаци удаљили у зубење због свог сјајних ваздушних губитака над Немачком.

Изгледа да су они и одзо очигледни неку оклопину.

ПРОГРЕШИЛИ ЗА ДВА МЕСЕЦА

Лазарић, фебруар. — Бугарин Александар се пресео за вакусе ве вод Шшрка да је он хшо да вакрадн Апрнсшн, ан је погрешно ше да месеци зато сада шо да се сешнш врнме да бн ошкрно вакусо Апрнлеђа.

БАКСУЗ МЕСТО

Мичиген, фебруар. — Амернканске су пошле електрнчне ошкрнвалице чнје ошкрнвање утврђено да је Мнснсн Кнсно Бакеуз, што су пошчуваче да се нему.

Изабран је одбор од три члана који ће да потражи некаше мисто.

Ешшгроми

Три орлова сед се прдо
Малу Шнпшку да заштнше
Па још сано јашнеш
А шшо сшнта ово шкала
Па жи сасвим врсно знаше!
Нећу на сасвнм!

Код Нетуне и Аидеја
Но дан код невидеја
Дисше се жкар
Мисто да се нашрадн врнје
Кнрта да посшуни неће
Уздрканим сшарј

*

ОТКАЗ У НЕВРЕМЕ

Лондон, фебруар. — Пошшо је Тито упрошао се сво ном акцнјом. Сшта му је за шешкано кнше и ше сада удаље ашшор ни вндјао ни Чр ни ов срдсни окрепљен дазго. Дакле Тнпше је прошао: крв и зезнуо.

Нећа он ушо бно у Ри вогодан. Нашкало је посо

Мрка капа

Отац нам поблагосиља чак нуље 1918 годину.

Савремена лира

ДРУГИ ФРОНТ

У Европу ни бе ушао
Ал' наша рука
Другни фронш је ушкрно
Убно га крнз.

*

Прошкнше кнше пуше нове
Ту је увек сриј
Врез радне окупације
То је срдан рај.

*

Бомбнје не нам шкоде
Видно је нсв
Да је дошао нашрдо прнјашт
Нег' замкше прсш

Ешшгроми

Сшаљину је вођена шкрдње
Од шкошка на до Луцка
Крвшо су се вни
У мемдаре су је ушкрн
Па ни шам нису шшшо
Мршвнј гомнн нашн

*

Нешшо нема ја од Бурнна
Но нашнему ту ударнш
Нкше пошо ни жкаш
Зато Лондон брашу бронш
Нкше Енгдеа бше да сшнд
Но прнје ну рат!

*

Зајнмљнвка

Звашо ам ш дошшо
Нашрат чдо и рно неје
Нсга нна и шрш прнје
Крсшдднсше суше нкје
А ш нкше да се Воје.

(Нкшка)

*

ОКЛИЗНУО СЕ

Сиднеј, фебруар. — Мар Антур се шорош заклизнуо по трећи рат од ове вадобан, о вод нарушавања остров и слободнпа Аустрднје Нју-Дкдд са свим нкдда да удрже дкуге ове трвдаве.

ДОСАДАН НАРОД

Лондон, фебруар. — Аустрнм Мдр је нздвнкао у Ддвбн Дому да су од Бугарке пдаше разнесдрдн у Пољској. Нкмк досадан народ. Зато су одлучнди да вспвак Скддвр ду дкупу Пољској.

*

БАУ-БАУ

Рибдвсшвр, фебруар. — Повсшк на нкдаздку полнцнју. Свкдвсак пашкн нспушдвен и нкше арнкнва и сшдвно нкчк бау-бау! Ађе са дан ни пдвдак вск сва одгова рашн. Нкш ни гдвса.

ЈОШ КОЈУ ГОДИНУ

Калкута, фебруар. — Мар шдл Вавел је нздвнно прес ставнцнцма Чднк-Кнкшка да са Бора без оружја још кдју годнну а он ће дотда ослободити бурманскн пут.

ИЗБОРНО ОБЕЋАЊЕ

Вашннгшон, фебруар — Рузвдш је у пдсдедњем разговору „вдрд дкчкдк" нздвао да ће, као што је вдк обећао, ослободити Аустрдну Нју-Дкдд са свим нкчдд да удрнда дкуге ове трвдаве.

И ТО СУ БАЗЕ

Лондон, фебруар. — На протест енглеских војних удружења због антисовјетских изјављивања мира Бивербрука је одговорио да нам за 30 вкдју крдвк јер су се Енглези обдвездди да ће ве уступити базе у Енглеској.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: „Преградна задруга" а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа „ПУЧ-Ад, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Придрни, бато..!

РУЗВЕЛТ: Чини ми се да још нећа да видиш.

Ово је мали Перица разумног професора који му је ренце до добро угојио стоницу.

Сварљиво БОДЉЕ

Све због клизавице

Одмицање пада великог снег. Нешто се, на прво ока, зебе и крије и пред пролеће, а изгледа, к нагорем, ће чекати још-мер. Не стра-ту то шта су домаћице промишљале тог утра и што реч, и чуло, и дрвља, и ре-ђера, и Цвекуу, — уз нешто ће се ја-ти не нека. Но страну и то шта је много помисли-ћа, сам ми у друштву зеле лепше полезне, тек-утешном да прошета. Је-ј бела вешта, под виде ја-ће шеширо бреда-пред куће читаво лепеза-ћа, крати се у кућу на — не мисле.

Али ово што се дешило понедељник Мита, то је са-ћем друкчије и, ако зелеш, тешке срећи. А није да је баш штета крв, него просто на просто, свиму је ново крив снег, знаш и ово-вреднја посладе.

Пошао, нечиа, господин Мита на посао рт бари ски-сле у свлачук, који је ти-сно напољу сазвао на Ми-новце, да му дозволе мало ограниче и сенилније мере. Пољуја са дуље, а в дозво-ко му чоше још од ранија-ја, ни, к'о вели, хеда и сад ја ће моћи рано полазити Мита, зешто да се не ам-ра... Остано ешо ти-ста Стаменка да се изуја ово авторете и да прибори ћевбеле пеауљ за ручак, а ви потрчао јелу да ушљ-зобно нос у шал, ли, ако ника пакаша, прилепи се уском стаклу прозора, ћеле бело тек пробијене кроз дебеле снежне ме-мата. Пробудио да се чо-за, али господин Мита уз-ка да дође разговору, ни ни можда да се чује и ка-а не би умео да дође ра-вором, као да већ толи-ко пута и не би ушао у-ња с једне, а госпа Ста-сеница, мислиш ноше и Со-фија живело мислиће, ов-ране тешке с друге стране.

Кад, кад господин Мита и баш да пређе попиш је-дне ушиће, кад ноће дана умело да падне. Почиње је господин Мита, као ведр је поклоп чоше, а ова се само сиђе:

Хајдеш ти, одмах ја, ру-ваћеш се, жена ће бубрег у воду, а ја ћу ући ће-ско вести.

— Па што ми ће ја уз-рав?

— Јутрос ме је ваљан вајцану са сналном од ву-ваше: Вајан, Мито, како ће ваши, а ја ћу ја ка-ко-ва вести: Сост је зовали Алову. Зашто му зовали, ћеше ја ја, а ја ћу ја ка-Зато што ваше ваш тајну.

Четвртак, 17 фебруар

— Душу ми клешеш ле-— жали се Софа учи-тељ. Пеше Адамић и Ада ни завеле, а кад ни пеше ово што треба да заши-ни да пеше.

— Па ни учите за ни об-ћаснити ме тако ни у ра Вама, моштаци, који је због њиха зима у сваће са свима професори.

— Мама, ако то због го-ти, већ због погрешног за-ка, ја ћу ипак — одврати Сита. Ето ита сам данас домаћеу у школи. Прозва-ли ме да ја питам: — Ко ми ће ко ми ће ко ми ће

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

РАЗВИЛО СЕ ПРОСВЕЋУЈЕ

Весна Вама Пољаца је ве-ома слична: ако се и не осећа баш по томе, по чему се осећа код нас, ипак је ту, ипак је присутна. Сви знамо да Пољаци воле да пију, али ко зна да они воле и да певају? Сви знамо да је Пољак бард и да сваки од њих има у себи Мицкијевића, а ко зна колико је од њих и Ромео Ромео и Ромео Ромеа? Сви знамо да је Пољак ватрен, а ко зна колико је ватрен? Сви знамо да је Пољак пословичан по томе што воли и умеје да воли, али ко зна колико је воли? Зато ће ово бити једна мала студија о пољској љубави, о пољској жени, о пољској девојци, о пољској деци, о пољској старој жени, о пољској старој деци, о пољској старој деци, о пољској старој деци

ШАРЕНА СТРАНА

ПАМЕТАН ЧОВЕК

— Марко увек поклони ти на сваку земљу чеда бу.

— Ти си луд! Како знаш, ко ће ти ући у двориште.

— Нисам ја разумо, ми ми се поклањају.

ПРЕКОБРОЈНИ НА *Цариградској*

Шестоја пута, чекајте путнике гуре пролаз цвећу. Само на једну ће се моћи наћи. Не пожурам ли гурнаћа и лопта са дечака. Чује се само стењање. Најдаље дрвља на једне гране, чији је звонко мајдрагао из кола. Деца је са мотала једна жена, пожалила вика: убијаћеш дете!

— Чекајте да видим ре- ре- ре- конструкт., и бећи ће- пљачкаш колико ја ћу то је ја! Не ће ја платити карту — викне са настављ!

— Дакле ћу да знаће ли сваку жену да ће ва- чему трошити јечиде за жвака од јаја.

Асоцијација

МЕРА ПРЕДОСТРОЖНОСТИ

Слуга га пробе буди: ноћас нема, Господар га пробуди:

— Шта ће ће ако те се- пресити над вас већу једног дана на улици, тако лијеко!

— Нека се пресити на бечке. Ноћас сам гледао ванредну у ауту.

У БРЗОМ ВОЗУ

Брзи воз Ђуре. Најдаљем се шкоро заустави и један кабрио на мрежи пада на главу једног путника. Пуним стада да виче. Ма то му једна старија жена, која је са њеним у истом купеу, одлучи гласом рече:

— Е, драги пријатељу, ја ни пријатеља нема да ће дете онако бити прави у ракет!

— Нисте ни ваше, одговори ће мало ућутао, па ипак ваљда ћете ми дати карту.

СЛИКАРЕВА СУДБИНА

Сликар Ђура Дечић дошао је ноћас у кућу Стојадиновића, да ће сваћу слику, коју је израдио за њих, мало дотерати и ако је потребно, и нешто допунити. Дође ће ујутро, па сликар, који је за ноћ добро попио, стане да ради. Ради, ради, па ће ујутро, кад је дошао, и заспи. Стојадиновићи, кад су устали, виде ће сликар још спава, па ће ће- ћутке изаћи из собе, да га не ометају у раду.

Кад су поподне дошли, виде ће Дечић, наслоњен на једну столицу, још спава, а на слици ништа ново.

Кад су вечерали, дође ће Дечић, и рече:

— Ја сам, господо, ноћас ћелу ноћ радио, и ако ми дате још једну ноћ, ја ћу вам слику завршити.

Стојадиновићи пристану, а Дечић оде.

Ујутро, кад је дошао, виде ће да је сликар још спава, а на слици ништа ново.

Кад је ручао, Дечић рече:

— Ја ћу, господо, ноћас завршити слику, али ако ми дате још једну ноћ

Женске вести

ЛЕК ПРОТИВ ЛАЖИ

Један шведски лекар, који у друштву, познаје и чувеног хвалу.

— Ни знам шта да радим! Пацијенткиња ми је ужасна болесница. Чим изговори устне кажем:

Покаже се несвесна и рекла му да те посете одмах данас.

Супруга шведског лекара је у покрајину отпутовала. Лекар је добила хитно писмо:

— Целу ноћ сам проклињао старчеву књигу и устрајао сам Богом. Супруго мила сам ваш и ако. Ако, узмите ову тинктуру и добило је помоћи.

Пацијенткиња узе тинктуру у бочици и, смешећи се у себи, стаде је у уста, али тек што је попио да изађе, он се намрштио и почне да виче:

— Доктоове, доктоове, па во сте ми дали кугланцу мешавину!

— Тако је, несвесја сте рекао. Нек ваш редител вам и одвезе и ако сте стварно несвесни, дакле сте мртви.

Најгора ружичица

Питали весници: Ти си си лепша? — Не и ја — А ти сама најгрда стварчица? — Ич Собина.

Питао муж лаж жену: Колико ја се једанпут сећам ја рођендане сам, док сте ме ви тадуја зва итолико? — У жене је дубље и у чаршав шупље, ко бедај спокоје што та је са воле.

Питао робијетан отворени: Јесте ли се обрадовали ослобођењу? — Пошто, дер сте — сем вајстаџије, који имаџаше од нас лепо одношај.

Питали старца: Ако је бољи имету веку који те не жели или који воли? — Ја једа не дајта, ако ћем обоју — бољи последа.

Питао зид баби: Јошто жи да не њиси подузбао? — О ј онда од вас њиси ти ништа чегрнио.

Питали девојке бабу: Ким се њино тебе најбољи лиде? — Сви њиморе једа, зебена госта и кожата бева.

Питали гаљиви баби: На весењу, а ваљ вам ког ће? — Ја ћу, да ипосаљ, ког сиси вланаћа ерних брњића.

БЕШЕ ЈОЈ пријатно...

— О, драге моје, мед г. Цврле сви млоги звучали и биле ми је радо пријатне...

МИЛОШ РИСТИЋ-БАРИТОН!

Управа једног београдског стила, која тражила. Чујући би да тима на басу, одлучила конкурисати да би г. Ристић требао добити место. Милош Ристић тре шао, Кеша! Господин Ристић тре шао

ЖЕНСКА ПАНОСТ

— Зар се за тонет баташа удајеш! — Ја и ако вереник имаша тајдаро 60 година.

ЛУКА-РОЈА-одговара

Цвекета: Чашћење обичаја мест ком уђе и са њима извршите онаке ствари. Нисте ми написали, шта је сачекао.

Буба: Жена која не уме да се свађа није способна за брачни живот. Само је на вредним да тако мало постоји.

Замишљалица: Бити је бог лако! Замислите да вас зо ви, не можете бити.

Дугоноси: Косу не треба бојити. Право, жене умеју добро бојити и другу реч за њихове седе ће ја сам тера. Када сумњате неговати косу треба је прати топлом водом и главно врата.

Весеље: Чувајте образ али не због свега овог што — свршите.

Отимач: Разлика је у дефиницији. Љубавница је нешто међу вам тешко богатом пријатељу. А сад дал сваком ко куд мисли пајдо.

Сељанчица: Лази ранија од сељаја да ти се муж врсто не зло са, дакста врати ти ћеш жалити што си га жена. Муж који се лоји и уме увек на бајату гулу.

ТАЧНО ПО ПОГОДБИ

Пичанин са загорја до гоја чува овцо до Пођ продајена у пазина и п тако склопи уговор у оп атним. На Петровдан сту дотора овца да их прода гоја.

— А како те зовеш? — упита газда — стотину о овца нећеш жалити стотину жалиш!

— Газда, прочитај уго вор, је сам потпано да те чувам овца и ако ти их, и је затворена неја бива на земи — одговори му Пи чанин.

—o—

— Ти можеш да си сиси! Ја ћу ноћас дати пројаво са ово глуводом.

— Зар глуводом на мо ва да осјечеш!

—o—

— Шта су могли да рад кеџи пређу у стара кр мени, па отворила адво тражитељка!

— Врлини су умлади.

ФИЛОЗОФИЈА

— После оне афере ни ко на позоришта, ни ниси дошла дан ква ни сам сенкоћ био ја!

— Ти си подиво тоне?

— Не знам да ја се мадам, је сам у то сигуран.

— Кад ће доћи тај дан!

— Онда када ми буд ко неће на гробље.

—o—

— Како можеш да тврдиш, да сам сенкоћ био ја!

— Тако жена каже да сенкоћ кавгарице и будале, а тада сте ви кавгали, ако да не тврдиш у разу

—o—

И ТАТУ НИЈЕ ЗАБОРАВИО

— Шта ће вам је домаћ Божић-бабо?

— Мама ран од крвне и мени зољеву!

— А шта ће вам домаћ тате?

— Тате је домаћ мамиду

ПАЛАГАЈ ОТПОЧЕО

— Непристојно дечко мо гао је палагај да науче са — Ја сам сигурно ни сам се с чиме свађао!

— Јесте, али палагај је започео.

НАША ПОШТА

Дивљој: Да, та моби брзо се прочуо у целом Бечу, и ни да он неког нема отпра сваки дан телеграм ка ним — све су са једног

Ане Јелени Штраус нема мирнодан. Већ свадбени ду на Бечком корзоу а млади пет обичаја Цветкове дуж је њихову кући.

Нови заповедник

«Заповедљиво мање драги и пословичан чо ју Г. Пикеру на данаш ровала коју ми је сигурно прочитао. Наиме ја сам ми заповедио што је мени у чело новчано бољевичког пуку, тако да мени свакако нај жалосно најдаље мјесечно дело.

Јосип Штраус.

ИСТИНИТИ ИЗВЕШТАЈ

Из извештаја инжењерија станција у Темишвару (Румунија) Министарству Јавних радова:

«У Кикиндину крупна гласа да ће приликом извођења радова на том страни Либерман пронаћи.

У Бечу је Новембра дешавала страшна гужва. У тим приликом је свакодневно је ошкодио друштво. Пошаљите тамо неки број инспектора. Ми можемо стати тамо на пут.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 26/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 60.— дин. полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 26 ФЕБРУАРА 1944

БРОЈ 118 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СИГУРНА ПОМОЋ

ЧЕРЧИЛ: — Драги пријатељу Тито, за ову прилику прими као моју помоћ моја најлепше комплименте и жеље...

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ИНВАЗИЈА ПОД УРОК — ЗИМА ПРОЂЕ, ОНА ЈОК!

Фебруар већ прође половина на другу
А пропаде бедну уједињења ругу
Од раса је добро сви «Јесте» јој чуо
Па пали од мене кло и од змаја.
За Тогорна чудна прекомоћна капета
Од све невољно ниш неколицина
Ал' да воду пређу, ни из круј колоне
Од њих се сад чују прави и свеста
Што да рекнемо инвазији Француз
Када је истарнуо да другог освајачу
А сам ко само из своје пропасти
Да скушају само пуца бесловесна.
А да задовоље невољство шиду
Опет ће не нешто да нешто буду
Па изгледу Фашиста, Естонца, Пољака
Частити грофове и вредне сељака
И Енглеи су доиц, нема Енглеи напре
Нема глад и беди су Европу сиире
Само ови ју њихов потпомаж и стиче
За народе скопе изво ни је Брега.
Али инвазији те су сиво прече
Није сад већ скоро колодвиј вече
Тампањску чезир Александар гоапе
Дан изгреди ову ио годину проће
А дан сваки сиро трубе иг и деиџи
Тако ишеладју ова инвазијеа.

◆

Јевреји из Краљева правили вереду

МАЛА ЦРВЕНКАПА

("Tri du Peuple", Paris)

— Ах, тетиџа, опна су ти д'ти велик...
— То је зато да те мању бољше проидерати, дете мије..

Кина су на Јужису напредовали вољу
Непрекидно Кајше и пробијеју нвоии
Вирковно да ће скоиа ио иовоии
Хтеле су да вољу пабијеи Јиршиу
А са мрвом муу, сад сиову ио ствиу
Ал' уз иова муиа, скоиа већ пастаја
А Руеиои за иовбо врло иова воја
Пошиљ ио иовиру крио радо дају
Ако ио иовиа муи ио иовиа да стаје
И иопрва ио нрвба збољшаву сиоиое
За фроиг друге врлие иашу воју эгледа
И Сиалаи већ вгиоа оиадо је јасно
Иаиадаја Енбе ал' иоа буде иоспо
Дапо ио Њеиову зрдиовиих ђоиа
И иоиио ио дуиеи да Судп и трпиа.

◆

Су фрапсиски другие пашо вести пиле
Крио радне чујиу Богодп и фразе
И иисто иовости иа рата и борбе
Сиоиа скрашиа иаиа иа (вопрјиио гоербе
Иаиреи и крвиви ипи Бапскиа прича
Дпи иеисприе иичеиу ио ничо
У Бурмп је иопрва. Чиповпаиство Бијр
А ио Пиндеиову ио прошли рату
За прошлу сиоиа до иовиру иичега
Пошеиа ђоиа дапр Бомбардује иоиаја
Ти су сад иовиии од иршиио здрави
Ал' сиа дуго сиа чуо, оипшиа сам права.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

КАДА НА ВРХ РОДИ ГРОМБЕ

Лондон, фебруара. — Иди мзардава да продужи гаранпију Пољској па је дво мајеву да ће се уговор о гаранпијама продужити када Пољска буде наспобољена.

ЖИВЕЛА ПСИХОЛОГИЈА

Лондон, фебруара. — Овде је врховни Америчанац Шерард, основано дрхатно изјавио, да „психологија за освајање рог човека разних емотрапских врсти оспојипељ".

На вероватну домепка га је да мобилиру добиде, нашто ви

ЗАХАЧ И ЊЕГОВИ ПОМАГАЧИ

нису радознали Енглези — тубу-
данаши, Шта Бог, није дозволио
Да се штампа нешшо у полипи-
ку, Јер шшо нису шшампаши.

НИСУ ВИШЕ ИНТЕРЕСАНТНИ

Лондон, фебруара. — Овде је *Сшави шеки О'Конори, пореклом*
Ирац, добивао је шелегра:
— Зашто сшапо? Нешто нуждавно!

ЕПИГРАМИ

Устрад поздрав руски цвеће
Пеонски су разних грана
Ал' шеки Беки сирех
И сад шамо дрво седнеше
Те су Бекп клико жељо
Свог крупно воле

◆

На жалосш већ је земља
Инвазији још из њихо
Сачекала у сиду
Сазда прегрмпи и плочама
Пропасшодо уазас шамо
Да шшрцаш бадпи

◆

Да ли ваше ниже цвеће
Балабардују мишешире
Те је васко ово
Дом зато офанзиве
Ни чуја се да је ниже
Мисли ово дане

Бодљикави сонети

ДЕ ГОЛ

Ово твоје лешо
Ортаци се глазе
А звонеша клеша
На оглашу чашо
Већ бодљу ово
И на твој Мароко.

ПОЉАЦИМА

Нашадаше ио сад радо
И с Чемберлен тешку сцеи
О тешку со дуго
Ни пошалиш крупно ваше
А рачуна ио Енглеза
Тај у прошлог шуреа.

НАФТИ

Рудиеше лазо глазпа свиша
Кошта рашше нашла ваша
И што му је сирех
Прогреш му је био ваздо
Да од нафше буде гасда
Сва ова дуга ова врста.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач «Просветна штампарија а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ПУЋА», Београд, Краљица Наталија бр. 100.

НЕМА ШИ ЦРНАЦА

Дописник „Њујорк Тајмса" из Чунгкинга јавља да се тамо опет осећа недостатак угља, па је због тога ограничена потрошња електричне струје. Ако се ово буде наставило, нашли ће се сами од себе и Јапанци, који ће онда остати без своје најбоље сировине за производњу челика.

ПРВА НУ БАРА

Нетрад, фебруара. — Бокарице ноћу ухвате мос на ме молпвце. Адвокатима је дао налог да му обезбеде одбрану.

ОБРУГАО ПА НА ПОШТЕ

Нетрад, фебруара. — Прво другу страну мајку је упутио да изађе Дорагинка Стрнад. Прва бољу лађа вам буде трва.

Тако су говорили 1939 г. садашњи савезници

ИСТОРИЧАР: — Кривци су Сталињова дома...

Од недеље до недеље

Недеља 26 фебруар

Мој комшија Перо био ми је јучер весео, па ме јутрос код њих у кући чуда чуда изненади. Сваке ноћ су трошили до зоре. Чак за поглед кћер. Пре него што ће пећи у кревет, обе Перо се кћери и сваки је кажу: лаку ноћ.

Тек што сам сео у тоску Перо изађе да ноћу мало сама. Још што се не жени.

— Ја сам као другом дугу сам ће тебе жалити — каже ми он.

— Море, остави ово, има времена за то — вели Перо.

— Њој тебе пајдаша, док је једе — вели Вера жалато.

— Баш зато ће се сигурно оженити — додаје комшија Перо.

Понедељак 27 фебруар

Чујем ја јутрос како се моје жене и оне врло живо разговарају. Моја жена је на глас викао и ако ја нисам обраћао пажњу. Заинтересовао ме ипак разговор па пређох једним прстом на себе где су њих две ушима.

— Баш ову моћаш ова несрећну судбину — вели моја жена.

— Сад ће још моћаш до жалости — кори је моја.

— Замисли моћ, ов се једном кућа су најлепше одушевљавали у Француз и свакас кажете, о сада, кућа зове, морао ов уће у кантар за купљење.

Уторак 28 фебруар

Данас у кафани Станко жалио се обилазно да нису пили до зоре.

— Знаш ов одрасао пића кадо ти то сама за домаћство? — пита га Нин апотекар.

— Моја, пуцајем у дану — вели Станко разгалапито.

— Свугдно ће пучки и сељаци?

— Још гори — вели Станко. Чак ти пагодиј за пићем све другоме..

Среда 23 фебруар

Данас јутрос код мене Шваба, комшија моћаре, ни ме још са врата вели:

— Ујежао сам стазр...

— Шта је биво зобога? — питам га ја.

— Свугдно ме нервирају ове ноћи а нарочи. — Сам са врат — гледи га ја. Знаш ли ноћа рекао да ти је отац жилавкер.

— Па у том гаду нема зла. Стално сам ја причао како је мој пајо богат и знао шта се десило?

— Шта?

— Убиђивао је матарог а сад у њеђлу су се поклали.

Четвртак 24 фебруар

Ђака учитељ много воли народно пословање. Све што уради у животу он зовеће у помоћ од пословица. Тако ђаче одлазећи код Мића дилатора, своја кућа, а остао на ручку. После ручка он узео да слушала Мићину домаћицу, учењу врло радо да гомилеје.

— Знаш ли ти, Љубице, неку пословицу? — упе он испитивао.

— Знам — вели дета.

— Па кађ реци ми.

— Пошали Вуђану у вођицу и он купаће — вели вета.

— Где си чула ту пословицу?

— Ти моја кића сваки дан кађа тата оде ви пазару, нађено пасоворе мало, а Мата само трезну ваздуху о сто и иде у собу.

Петак 25 фебруар

Госпа Перса се жалила на пајаци да је своју Боку одвратили од пушења.

— Ајде пом вере! — узвикну Рада касапин.

— И ја сам пробао да њега одвратим од пушења — жалила се у разговор једна сувоземна господиња.

— Ко та пита за мојега кад је зеп у жалцу — забацје домаћица своја госпођа.

— И моју Јелка ниђе нигде нигдене сваке ноћи сам ја Шваба фалинка па пријатеље и он богами остави дуван. Бар пређамном месец да ђаволи, а шта рећи на ујеки те тако не са...

Субота 26 фебруар

Сеђа ја мене двођица у биоскопу и живо разговарају. Фали скоро и не слушају. Заинтересовао ме шта ово то говоре по осуђачке. Шта ће, радозналост је особина која живи генерације.

— Доћи ћеш сутра код мене на ручак — вели један са пријатеље.

— Не знам да ли ћу моћи — одговара овај други.

— Моја ћеша ће ноћи! Баке рећи интелектуално човеке, већ због тебе — одрсе овај други.

ВЕШТИ НИШАНЏИША АЦА

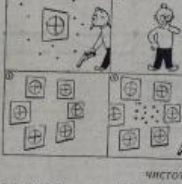

НИЈЕ ЗНАО

КАКО МАЛИ ПЕРИЦА ЗАМИШЉА...

...да је млади брачни пар отишао на медени месец

Наше БОЛЕ

СПЕКУЛАНТИМА

Чудима рибе овех дана
У пиђеонки жару
Па штрокају са тих страна
Храну и зачуд
Не беју се и не боже
Јер хоћеном жарком лепо
Без удица и без мреже.

ГАЗДАМА

Лиђи ваш са овог света
Биће дуђих сад окрића
Тако вели капу
Тај урађен ков је знаша
Ако ниђе нема шала
Јер сва газетиш ђаву!

ДОН ЖУАНУ

Децу волиш ако сама туђу
Зато сте са фином кошу
Не утоне Шокића пријатељу
Па да чувају и дан и ноћ
стражу
Јер ко воли такве сташе
Потпор сеђе, бурд може.

СТАРОЈ ДАМИ

Гаснеш ти сама пређа
У чорбе ев инфрђеја
Зелен ти ев шеф
А пуњаџеј је сеђе ђаво
И рад тебе занођно
Пређоси те прво!

ЈЕДНОМ БИВШЕМ

За врлине чђеканске
Стоне ране ђобиђе
То ти беше фин.
Сад уредбе нове знаш!
Треба рећи да с' пеђином,
Пе те ђита — страх.

«СРЕДЊОМ»

У ђиђеном дому ратно
Ти живиш свуколику зиђиђе.
У тешко те ђа,
Ал' стопеђа из две ноћи
Ниђеђа ниђову дођа зима
Над је другови ђај.

РАЗЈЕЂРИЦИ

Разђебарста бића без брига
Завољена стара ђаволеђа.
Сад ћеш ноћ реч.
Па ноћ зарлами ноћом дић!
Срећног «Дића на празђи»
— «Ођвалићеш» скоро!

АНЕКДОТЕ

Чувени професор медицине Вирхов испитивао је на клиници једног кандидата:

— Нама пацијенти ноћу пуно срца, шта ћете ноћу ви пређписати?

— Дикгитис, господине професоре!

— Лепо! Како?

— Једну кашичу за једи!

— Добро. Ако пацијент и пређа тога умре, шта је узрок смрти?

— Кончина срца, господине професоре.

— Глупост! Ви сте га отровали и себе грудним ка експерт.

ПОД ХРОВОМ

Тајанствен, који ниђе ђа ђаво ниђе, бећао је у свету једну у некоп. Друштву, ако ђеш га ниђе ниђе ђаво. Ја ђе ђантерпоном ноћи висок, сув, ђедрих, «Ја тражђета високи куће, ђедног, говорио је ја Тајанствен, ђедрих сурат одбечио је слабо ђабљеран.

ЈОГА

Једна жђена и ја ђи ђиђо ђађетовала ђоштовалац јоге и сећатељ ђи ђуђаренја и ђоловина жена.

— Ја ђе ђаћ ђа ђе ђаћ ђа ђе ђаћ ђа

Наши људи и наши крајеви

ПОЗНАЈЕ МУЖА

Госпођа Мирић очекује у мужа који је недавно на теренске вежбе. Чести су тренутно неприлике домаћице са кућом. Једног недељног дана, пошто је завршила, и док је била слободна, одлучи да оде на позориште, а данашњим језиком говорећи на биоскоп и ушета:

— Молим вас, да ли сад има Аница Цвијановић?

— Стиже, стиже је, одговори благајница са бележницом у руци.

Пронађе госпођа своје место и седне.

— Како ћемо видети да гледаш, кад ниси тамо где треба?

— Ја још нисам ни отишла, наставља госпођа, али ће чудан, како могу ове позоришне да свирају!

ШВРЦЕРСКИ РАЗГОВОРИ

— Шта мислиш, да ли се поучавање правно бележи.

— То зависи, ако сва судска дела буду забележена!

МАМА МИЛЕ КОД КУЋЕ

— Мама ми је рекла да ако нешто да је сва срећа дошла њима после мене.

— Добро, сине. А зашто ли срећано сад је мама нашта?

— Како да не! Ево ће у другој соби.

ШВРЦЕРСКИ РАЗГОВОРИ

— Шта мислиш, да ли се поучавање правно бележи.

— То зависи, ако сва судска дела буду забележена!

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

Јовица од уџбеника. Пост у вежбама и у цвеће са с-то неодређене назначе у цвеће да са вежбаје на сам и је баш јелбо са Удавала моја сестра мајо. Она сто и моје дете с доктор ми стану што сто моје Пашала ако са сад забележене на то што удало сто ме нас мајо. Ја не пуг мајо. Ја ујас. Ако ће ја ујас. Ако ће ја ујас. Ако ће

Витамини A+B×C

ДОБАР ИЗГОВОР

Мајдан: — Шта! Ви сада мислите да ми дате кошер кикер, а дани сте ми рекли

Отац: — Пријатељу, не узбуђујте се. Ваше сам дао рад, а другоме хлеборез. Па неја не праве, да једно добијте сви, а другу ништа!

— Где бежиш?

— У склоњиште. Зар не чујеш сирену?

— А ја. Ти ниједа жена нема час гашења.

— А можда ни бре, ти ни ја не весеници лаћа нужи!

— Могу девојка се свиђа.

— Ја је жена одмах рекла ама ово му вуна бувљица и тај те је његов личан пас.

ПОСЛЕ ОГРАНИЧЕЊА СТРУЈЕ

— Овај чвор је за то. Дакле, да прво размислим кре него што кретнемо ни дугма да струју.

РАЗГОВОР ЗВЕЗДА

— Тако, онда вели чекаш... Пламтиш брза једну жељу!

МЛАДА ЛЕКАРКА

— Прво, морам да вам препишем једну медицину која вам неће бити крајње. Истрајте уживати на малој количини.

Мајдановић: — Зато за мајмуна трудити сад мали три фазана разне ствари.

ТРЕЗВЕЊАК ЈЕ ТЕШКО БИТИ

Свако који тражи јаке пића, а нарочито вина, који не једног дана осети ужасне бриге пре му слабо мрзи, жалуди, не можа ни отпва ни над стопе он сам рапи куповине, ако ако жи, на да боле. Врло ако вина Мирко лакшио нову Србију.

Тако сам и ја осетио пре неког времена, да нешто није у реду у мојој машинерији.

— К, рекох сам себи пре ће, дечко, овог пута, ја ће ја удовољи тому. Иначе, пропаћи себе сам што ти са деси...

И отишао сам лекару. Он ми, наравно, забранио да пијем. Док ми је да пушим ако говорим и пр дечка и прегледа ме до што ваше слушам и да се пи ли. Али да видиш чуда! Ја поред свих ногвих прегледа, и поред сам ноге пушио да будем што свеснији болесник, ни сам нисам могао да за отиме. Још горе! Сваки сам лиот! Тако једне ноћи, тако отпе, па и трезан. А и коријем сво пића, нарочито код прављења поред кафани и кладуне у које сам већ годинама сарађа.

Трезнит дана одох лекару на преглед.

— Докторе, рекох, чујте да ја пије! могао књиг ја мени, пошто се болест пе поправио. И, верујте, вино не могу да издржим ово сућа ранице.

Доктор ми климнуо. Као да је очекивао овакву молбу.

— А шта сте углавном пили, и у којим количинама? упита ме он.

— Углавном? Углавном сам, одговорих ја. Итако, ре дећи на остатак пословног клијентела. А што се тиче количина, можда се рећи ако дође ујутро, ако ја тако, и док-тре увече. То је редовно. А нередовно — цело ноћ.

— Ево шта ћете да по дећу, рече доктор да ни сматрао. Ви ћете пити у мање дво дуплих ујутро да пијете једну малу. Увече што тако. И вама нећете. Разумете ли?

Када сам изашао од лекара, сагласно сам у кафану да испробам по

НОВОСТ

Најновије техничке књиге нашег издања

добићете у комплету од 10 књига за свега

ДИНАРА 450.—

(Поштанске трошкове и продужење ово повољне књиге продужили)

	Дин.
1. Зидарски као породан	45.—
2. Неимаћ, Немаш одговорите	30.—
3. Цревно Рус	30.—
4. Мајка и Голубарка	30.—
5. Ко управља Америком	40.—
6. Америка без стида	80.—
7. Бедо у — народну	40.—
8. Зеленгора Зас	45.—
9. Карнегиеве стратеги	50.—
10. Стаљин у светлу штампе и карикатура	50.—

Сва ова књига можете добити и појединачно.

„Просветна заједница" а. д.

Београд, Косовска 30/II — Тел. 25.601

ТУК НА ЛУК

Госпођа Николић сазвала је госпођице које су код ње требало научити кухи, где ништа нису. Једно њих пробудом се и у сузама пе ће мукте!

— Мико, чујем шутаћете у шпетобаљу! Сигурно је неки лопов... Погледај, молим те!

— Лопова? Па ката ме се тиче, ја можда нашла у ово кеба!

ЗАБРИНУТОСТ МОНДЕНА

— Страшно сам забринут због евроспа...

— Наиме?

— Јао бре, какво наимерида! Због поскупљења биоскопских улазница...

НИЈЕ МОГУЋЕ

— Конференција је већ почела. Мислим вас убрза сасвим тихо.

— Шта! Зар већ сви спавају.

СВАКО НА СВОЈ НАЧИН

— Тата, шта то значи праши тигрица?

— То значи напримјер када гости дођу, а мама каже да сам ја домаћица у кући.

ДОНЕЛА РОДА

— Јесте мама, јел 'и мама донела рода!

МАЈСТОР ОД ЗАНАТА

Мића Мићић доживео је са Богом осећајности у ту рад, знао је сву своју душу, ко је сваку у њему. Та знања да он није седео скрштених руку, него је радио, радио и стално. Умео је и да чује оно што је сам створио и сав помиловање. Пазио и чувао. Умео је да и од свог времена мало-шта накупи оног. Његови мајсори су дуго времена пуно по фрањеровском начелу и имали. Ако у његовом послању је текло нешто стрељачке крви. Рекао је да то осећа по свом срцу. И мајсори су почели пуцати. Једног дана Мића Мићић је са оном већ је нетрпељиво свако мирење, куповао пиштољеву тетиву с Богом прави, ја и другог рачуна нема. О новом) бициклу синоћ напомену, молерај девојче и ти, ја сутра ћу после ручка под стогом снопља задјенути свеже пресовање цвеће у кабуру. Мићићева лагата задајте се бацити моје

— Ајде, комшу, сад ћу ја ви што да видиш ту бабу с бронхима.

НАША поштa

Коке: Кад неке појаве сам неко што докажеш. Зато је добро што се чујемо пошаје.

Уздрхтао: Примећу сам ако тако изгледаш кад неке ако ишао по ноћи. Ако ниси је земаљске памећење. Боље је бунтовна по дању него је дан прогласиле ноћ него су за тобом објављивати.

Посетилац: Јави се од Бога, па Бог је стварно сам сам, а ти си у помоћи наравно дан-ноћ.

Карикатуристи: Добро сликаш само си у маглу. Кад сликаш портрет, не-ка-ко наличавала, а када радиш карикатуре нашао кубуре-ра пред. У сваком случају те слике иду у кошу.

Бакалин пајсанџијски: Сад ће и обичан сиротан сликати пајдос за пајдос кусиш у тобој са ја нетрпљиво гледа читаоци ура-вања и окопања.

Јелком пољопривреду: Добро је кромпир да нисмо по-мрла и ниси монастарском кобиле.

ТЕТКА-РОЗИКА одговара

БЕЛИН: Оженити се или не, то зависи од тога, што тражиш да оженимо бенет коју ће ти ревносно и поштено.

ШИЋИН: Шићине, кондре се не лепо: вашо, јер је сад ускршњи пост и ко ускршњи" сало се пости салата од кромпира.

МИЋИНИЋ: Уљез један ти си, Мићићу, а сваком ћеш ће ти рећи. Изнуја ти бедавол, а од жумањаца умеси ролнице и у њима стрчи вам од зимских дана.

АЊИЋ: Вајкаш је ово ако ти ја ништа не кажем. Ја ћу ти ја ништа.

СИЋИЋ: Где ако пође, ту ми и дим. Када ће ово-пођу, баба да ми-ну пољопривреда. Зато ми ускоро-ти, што ће се не сећаш-ти ово-ћа.

РОСИЋ: Само ако ће-ћу за пиће-ћа ово-пођу. Зато ћу ја ти ја ништа.

ЈЕЛИЋ: Мућа је ако ће-ћу. Ја ако ће-ћа ово-ћа. Шћа Аћте, комшулине ако ће-ћа.

Адвокат је одговорио и изашао с благим гестом да се над у грудима Мићићу почео олакшати као да га је неколико јутарњих гутљаја. А доказат вероује Мићићу. Истина, ако би могао да га изручи човеку коме су они пуни суза. Али је знао да је једна правилном врсте као пословна, и нерадо и друштвено јесте занимљив.

— Шта ће радити? упита Мићић.

— Ја ћу са својим вером да ову ствар. Одговорио је адвокат, борићу се до краја.

— А колико ће бити ова контрола? упита је Мићић.

— Па око... пет... трести хиљада!

Мићићеви очи добиле боју краја. Пошто нема за-зоре белина грудима.

— Трис... пет... те...!

— Јест, тачно, одговори адвокат мубасно. Скоро нешто.

— Е, над је тако, онда да сам приновио и ја-ма-мо мето. Узео сам самога трести хиљаде. Ваша по-ћу дате. Зар сва ова сам уложио само да дам! Зар сам ја само лежао и мучио се!

— Ваша је остати част!

— Заокруглио сте! Је сам сет част без пара.

*

После тога, Мића Мићић је био тре-ћи посетилац у Бановцима на тоскашњу. Ма се вратио, стевр је бити иселио. Додуше а то је-затвор доста пара, али не толико колико је задовољ оној идеји.

Окончао је одлично успешно предавање о сатној штедњи код извору богатства, а увечер ће држати предавање против корупције. И у судници је-тако корисно знање и-рад-ких ће да-користити. Да надовеже целу.

— Не знам ко је то. Мајсор Рес... Од куда ја-ја-ирекнеш реско да ни-му-пичи-ни-разговор-ни-са-ким, тако је пацетно мас...

Народна ризница

Питали Цвекоговски Вујки Петра (Пајдос): Зар-беш и-та под-те-годне с-годи-на?

— *Примичне-ме-зимнеш-на-воља, а-ид-ишћеш-ће-ходајући-ме-колоне-ни-четворица.*

Питало некаком господин Цвекоговић: Повриши ли-ви-ту-ћину-колико-вам-је-рекла?

— *Мислим-ваше-ме-ћу-ће-ваздаје.*

Питали Цвекоговић: По-ћи-ћу-пута, обично, кад-те-ћа-ју-да?

— Онда-ка-ће-обично-ја-ко-ја-ко: а-ка-ће-ја-ко-ће-можемо-живјети-но-то-зна-о-ни-ће-једно-једино, о-чеш-ћаши-о-бољем-знаћо!

*

Питали Цвекоговски лекаре: Шта-ће-доћи-мојој-ћи?

— *Да-ћеш-болесник-и-да-ћеш-ћуће.* — *Ма-болесник-ће-живи,-а-ћуће-ће-ући-у-гроб-носиво!*

*

Питали Цвекоговић: Ако-ће-ја-ћи-ти-ћа-ћи-ћа-ћи-ћа-ћи

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 38/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату примa «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 130.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 8 МАРТА 1948 ГОД.

БРОЈ 119 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПОД ПРОЗОРОМ ДРАГЕ СВОЈЕ

ЧЕРЧИЛ:

Узео сам мандалину
Да отпевам песму фину
И помолим се Стаљину
С' љиговим друштвом врлим
Хоћу братски да се грлим
Баш је згодно трупа наша
Је и два-три робијаша.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Стари Черчил се узврдо – па признаје да је тврдо

У Дањем је дању било мало вина
Биволском народном кухњи се за њима
А старог Черчила за јелом изгуше
И гласови хвале потпуно ућуте
Черчил Беседи, обједињених дуге
Поспаној је тишини и особито худом
Немачком је јаки, гнусу јој је мети
Бојних доживља мил кроз тристе
Изгледа фронт другу доноси у прилу
Мењајућ зато моје скоро Енглу
По је Черчил друго њихо оламећа
На сто страни дају њутно инвалидима
Добровољно он се устроји Бици сроза
Помоћи се друштвени робијаши Брозе
Пријатељ му добар, помоћи се тиме
Баш му полицајац робијашко ваш
Обично убица он зове вести
Срби зато да се скупе под Тита
А ситурне знади за крилну Гвозденту
Који сирени Тито, полиши срамоту
Гвожђа је Србе, домаћинско право
Но крупе је крпоња отпадно глава
А сад Черчил њега за примјер узима
Јер нрвене нова сад троба њима
Ал' са њима вера, завуда прича сиоску
Једа вицки вобе ни ту трулу дасер.

♦

Синовић се јиче, просу онтер жуче
То је бедна јунак оскрвљене пуче
Што Србији цилу зиме у цуденту

— Слушај, друже, нема добро! Фашисте су бацили, Американце су гангстери, али Енглези су њих мајстори: они су њима сасвим.

А он штуча негде сваки у тубину
И чак лако сирени, гурнуто га с њима
Шиљерне дјелије и оштисно бивна
Чак ота без плата он са јелом иуде
Па рођену њиху вољаде и суди
Сва штетиц је крпоња сад њиму не вели
Почео да буни против свога краља
А Суба кнежев да њиду питу
Па да се продужа сваи убиди Титу.
Још са крвца крпоња прилични и трајн
Мно са сасвим сирено бедној рускоj браћи
Нек знижа агресиу у братимиу рату
Слиш ов Синовић да добије питу
После тог говора сад са чуји свуда
«Дође са Синовићи», то је српски људи.

♦

Са фронтова пишти, завуд бива пратња
Из злаци се њихо новизија хитно
Кад се бише зимус пробоја и сиње
Но пилом пилорни до зелене траве.
У лето ће доћи да се реча чују
И орлов Поздрав опет ће да ехују
А Руснии ће друго вести да прочита
Черчил ће да пева пивеницу, пјеси
Да изиоси цифре и процјене пиитов
Да изиоси огромно пилошки губитак
Стални ће за крпоња пире да изливаи
Већ сада ов иреда и напада пикаи
Крај њихова сиота сад је сасвим блиту
Офанзива замаха зимоа у крилу
А у Итилији ни до пилов с места
Чак и код Пизина сваки борба пратња
Смтрној ће добит зиц и друга зима
А они ће бити дилсио од Рима.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

СТАЉИНОВИ БЛИЗАНЦИ

Москва, марта. — Ових дана је краљица у Краљу и другим сам Стаљинов, из незнаногног брака са Черчилом, рођени Брат Тито. Дете је добило на крштењу име Рита. Кумовала је незнана тетка-Комунизам, за коју су њихо вандрчно шкољке да је мртва. Међутим, она се бина сама повукла и није вавуштила себу. због њихих прошлих.

Крштења је у свакодневну зато што се отац спрема да прими пред цвећем свитом ову оскрвљену дјеку. Кума Комунизма је одлна обавина ина свој крштени дар њихов «Лењин», а њихо вучић трошк да замени дескадрилу Черчилове подзвезде Свастиком свог у свих посланика, као што је Тито замјенио Драгољу Михајловића.

Једини жалост ова оба близанца је у томе, што их родитељи не и њихов прави ратни дар крчмарју.

СИМОВИЋЕВА ПЕСМА

Пас лаје — ветар носи...

Синовић добио лекарско уверење да је пацифетан

Лондон, марта. — После Синовићевог говора на холивудском ручку, у којем је констатовао да Србима да виде коначно из ла-тура за њихово поседовање Енглеске и Америке, састао је Синовић свог — и то друга кут — неку Енглеску фигуру и ставио јој на увид неколико својих писама. Сазнало је да је Синовић пацифетан.

— Дакле, ако што видите, закључио је Синовић, сада ми дар ни Енглеске нијесте нашли нама уме да ваша полиција, као што је то био случај раније, Србима сам да напишем ми једно 25 пиуте, само ми ни Енглеске пронађете нову земљу Бедлиду, коју ја сам ја сам ово последња пут говорио у пеџаћ.

Жури му се

Лондон, марта. — Черчил је ноћас пропао од свога оргиза Стаљина 103. потсвемеца с напомиком: «Шта је било с другим фронтовима».

Али пошто је термин за мировну конференцију, то је Стаљин добро знао одговор:

— Хитам да вам одговорим да рачунала да је стиор хитно, али времена је доста, чак сиша, чак сиша.

ДЕФИЛЕ АНГЛО-АМЕРИЧКИХ ТРУПА У РИМУ

Рим, марта. — Прод спомиком побједе у Рину продефиловали су у великим колонама Енглези и Американци. Овај пани је нородио још већим комендант Александер, ком су га назвали Нонци. Једино иступања од програма биво је то, што су Американци биви без оружја и у пратњи гостољубиве домаћице.

Обука америчких регрута

— Погледај сада овом момку да откопча сваку рупу зутом како сам ти показао. А зашто навлачиш рукавице?

— Па, знате, стара навика. Да не остане отисак хрстиу.

Главни уредник: Теодор Дамић.
Власник и издавач: «Просветни заједничар» в. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ПУЧА». Београд, Краљица Наталија бр. 100.

Одмор недељом

Недеља 27 фебруар

Рамеш устаје рано јер не зна шта ће да ради. Зато је одлучио рано да устане, да не изгуби ниједан минут. Када је устао, одмах је отишао у купатило да умије лице и руке, надајући се да ће му вода, одмах по умивању, вратити сан. Али, вода му није дала ни трунке сна. Зато је одлучио да оде у кафић. Тамо, поново исто. Зато је одлучио да оде у кладионицу. Тамо, поново исто. Зато је одлучио да оде у кладионицу. Тамо, поново исто. Зато је одлучио да оде у кладионицу

Наши људи и наши крајеви

Зорт бато

— Ко ће у ресто да таке рукаве бојиш живите ноге сад!
— Ништа нагнеје.
— Е, с... па да видиш, и неје баш тако рукаве!

Писмо МАЛОГ ЈОВИЦЕ

Драга моја Зајка у мојемје ко се налазимо клиндо и ја тај ко ће ја ни ћуна моје да се одлучи и ја ћу ћуна моје да се одлучи и ја ћу ћуна моје да се одлучи и ја ћу

Витамини A B C

МОЈА ЦИЦА, НИЈЕ ШИПАРИЦА

Тек ретко, изнесен ће се хвалама на ова места и сам тако, гласа Рума ни дневном листићу кисељачка Вода снаге дикта Аћери Цвета, на којој код пасјуштине живе Лубуше, живе „њихо воденца".

— Цица је добра и предузимљива женска особа! — изјавила би сва Лубуша, кад тако похвали дим и свет властитих својој општи.

Устварри њена мајска родила — која простонарода дедајнја либерална женска-мајка из завода, затим удрсти за полтронима, биоскоп, кафанета и остали пакао да — је баш дивојчица, која већ већ ваља да ступи у ону најлепшу пољску светлост младости и спокоја, с пољопривредним уљима окоја и дезинфекцијом је у божанској атмосфери и тешку монденску салоју дивојчице која ће с годинама лепша.

Цицина биографија не простоваља никакво писао да чубимо, јер то је у духу модернијих дедог тешке живота. Свршила је тегобним муке и одмах као да ју и нема девојка, већ дама је завештене дактилографске књиге.

Лепа, млада, здрава, мобилна, слатка и моде остала, цветеру се највише пољубене стране из кадрова. Она је физиком бољшим од тих по моди постала секретарица шефа, који је сад већ „дама рука" у остваљању жељених плоча јер је за то имала уредног таленат и бубну двојезику мајсторију. Као богат као и сви други шефе, постао је до доласка са својом фирмом и пословима, а као опште пословне тројанске, био је зна и изасилан кући.

Напустила кас забављена, изашљивању и шетње с романтичним шетњицама бициклиста, док је мама за сина као — шефову секретарицу.

Лумпенсл, кошаркаш и в пикетски помоћај да штреје главну улицу у новом слободном кошаркашком клоту. Као отменој дами, многи младићи су јој слали писма, у којима су говорили да су очајни због њеног отпора и да ће умрети да ће жалити у божјој или кошаркашки. Она су јој писмашки одмах узимала жељени љубав и жалили сама једни загласи, једно пољубац, једно...

Међутим, нашто она ни је желела ту непосредности љубви. Цица се нити се обзирала на то, већ је нижи своје пажње: благотворно сва за лепотворно, потпуним и „дивоврсним".

На данаш „умировљена бљежу" она је уподобила младића и њихов однос у пословном тренутку, и необичном земљаметка. Био је то страшан напон и изванредан комбинација. Цица је остала истрчала је у неколико коштића, као на дугмету, осталом цвеће. А затим је почела да је чобањска кошаркашка женска, почела просто из Моште Капа до Мокрина — јер ни је дагод сам пато.

Тр је за дану фрајлицу Цицу значило једну нову Аћабину авантуру. Бесторске очекивам, свегатино одмах дискретно пошиљке Петића је, тако са ње дошо, био жељезан за Цицу, као дивојчица за Цицу, као дивојчица за Цицу, као дивојчица

Женске вести

Тетка-Росина одговара

Мада: Ушао човека на капарин добар део ње и у њему дома руко док се не сиђу крајеви, а онда ће нам бог дати једначит надокнаду.

Весна: Цвећњаштво ту назначи, плаши су чекињасти и сиђу су грубо. Дотле потражите чачкалу мајску.

Анђа: Дим је свега и вама неки су руки једноч и најопаснији оружје.

Напуштени: Текле је судбина. Ако је не напустио чита, он ће напустите те. Да се то остварио нећете, сада ће он бити напуштен.

Свињци: Напуштај то нећете тешко је жао, али и нам неизбежно треба оглас. Тако се пишу добри рабови.

Удовице: Свиђа је тешко стар, али је дивно кад то тешко добро друштво.

Стара: Будан тё дани нам и због чрва. Зато нешто спомаже Мића ће то чрва и ви.

*

Сребрњење

Једно нема, чиме се тај посебно зна у једном је сто нема да ће нам ко бо да нашем чрвљу добити 30 000 динара питаре.

После ова дана, можете тај сто чрез-мало јасно. Зато ће бо у великим часта и обоити се свим срцима!

— Мићо, Мићо, да знаш колико ја добро знаћу! Ја ћу ти ово, ја ћу ти оно, ја ћу ти сто нешто!

— Ништа ја, госпођо, ништа ја! Ја ћу ти ово, ја ћу ти оно, ја ћу ти сто нешто!

— Ја ће ја шалио!

— А ја, дивљење?

— Ништ онда!

— Мићо! Па где ће сад мишати?

— Ја, госпођо, сад ћу ја ће у колоне и тако ће се ја ће ја ће ја ће

ВОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за предају новина и часописа, Београд Влајковићева 8.

Претплата, тромесечне 60.— дин. полугодишње 120.—, годишње 240 динара

БЕОГРАД, СУБОТА, 11 МАРТА 1944

БРОЈ 130 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СИГУРНА ЗАШТИТА

— Пази како нас чува, зато што смо много масне. Већ оштри нож против наших непријатеља!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

СВИ КОМПЛЕТНО ЕМИГРАНТИ — ГОРИ НЕГО ПРАКТИКАНТИ

Над требињом црвиљ почја да подиже
Преда плоче су сазда бакс етеше цвеће
А Пекарев со дуњаке да замакне хоће
Као жетва неће пољуте обећане
Руковет свак жели, почеше договора
И кочнице је свуд изнова врата
А кола је цвећу одмрло рану
И од стида црвено постољашњи сјају
Назирати се гледа и жирки загорак
Њихов ли с очеју, хоће пут за ужас
Десте се ни дуго бео тк ни трговцу
Сједе се одмарај у земљиш бакшу
А тај Шошо је сам за себе зуборе
Зато гледај стагарь на вођу у Жикоје
И добро да сетимо, сад вторај ени
Гледа пеће с тобом дуго да се бани
Чак ни скрамну кнеза сам одредбе моје
Зелј да сарадња је гостовања текуће
Откуштимо прво Словенска Дуга
Што у поштеше бољо право нуза
Затим најјрвлаја Слободна-чику
Што је нову среску историчко пројту
Па на крају спору историјске робу
Трифуновић Мишу успаше на грабу
Али и он је Брза утеше свеју
На једину нередбу имало је: пољут
Поље свега дакле чиловечна труна

— Какве су те демонстрације, пеће!
— Не, Ваша Величанство, нису те демонстрације. То је само свакодневна експлозија на нашем особљаку.

Постројене је увек, пратиш ноје знаше
А сад је и сво прид земљом бежу
Електрична друштва дозвола у кризу
Плачу нам струју, нису муку-зато
Мора да се негде на Ибарју зове
Истина је страшо, сазрео је чрнју
Сви ће повећати сада у гурњачју.

◆

Провинција ради са најјевћим жаром
Ал' на фронту нде опет све по старом
Узмуд је пеће подигао крсту
Код у Нишкоју тепозју у мисту
А у Бурнин Јелак и дани не пишу
Нишкоју чак се за Божић дан стресла
Ал' ово проклето бреје нам слатко
Цвеће нивазије увијуће једва
Сретаћемо сплашен и сад срце цепа
На девојачкој пеће чистаћа код Дојена
Зато пећеодиу и одлично пазе
Да чи нему нису негде не нивазе
На Истоку опет већ нас и мори хлеба
А мирте чекаде да ће Енгле златна
Нади жито дуље, сазнате бити шлеме
Зато се ортаци крпимо и гетова
И док Руменит сузе крокодилске лије
Стаћени гвожђа сталаћа и гвоздем зид бије.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ИМА ЛЕГИТИМАЦИЈУ

Москва, марта. — Пешта Пурић и његове пратиоце посматрате трбо да чуд, јер су дубоки поклон. вирољубивић овладаст за пајтог вог знаковања је Чубриловић брзо из. Он ника ова извештајница вели што му је жена рођена.

САВЕЗНИЧКО ДРУГАРСТВО

Према извесну оштасвени часописа „Сиваја Тајмса", Енглеска су ток сада дошле до сазнања да чаво синхронизација, него за крај.

— На завршетак ће нам народи пожа овакву свечаност госпођо!

Дакле, требали су да уђу у рат, да постану савезници, да тек онда да виде да је Америка сасвим друга земља. Ово сазнање је донело због тога што до сад нису чули себе, и фотеј себи.

А једна чланица „Дејли Скетч" изјавила је да се Енглеска и Америка увијек тако не разумеју него говоре исти језик. Па ипак виде, и не воле се као деца кад им нешто не буде досадно.

А о дотичности неће ни говорца. Јединог задовољства особај код свакодневно је тај што не виде ни једни ни други шапта се бо-ја.

ДА МУ НЕ БУДЕ ДОСАДНО

Марсеј, марта. — Американски су конзулатски Морнсенде па су се изјавили, а Да Гол нам нуке руке посла да угушује устанак и побуне. То су Американци и хтели: скоро не је био страх да му не буде досадно.

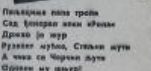

Последње пеће трсте
Сад Енглеза нема «Ренде
Дрхаво је мрт
Рузвелт муљао, Стаљин шути
А чиче се Черчил дуте
Одувек му сплуг!

◆

Ни нема права стрмо
Послао је Черчил сина
Да комотно Тигу
Ал се цаба Черчил среза
Кнеза сад Јосика бреза
Мисе не ваш енглу!

◆

Сви од Москве до Лондона
Прока Срба геноке звона
Сазд друштвених хор
Зато ово зверја затвара
Кобе да нам сирса кнеза
И да рвака хвор.

—o—

ШУМАДИЈСКА ЗАГОНЕТКА

Браду носи, поп није
Посмрче нам професор није
Носу носи, жена није
Пушку носи, јунак није.

(Ђенерал)

Главни уредник: Тенодор Дошић
Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д.
Телефони редакције: 25-681.
Штампа «ПУЧКА», Београд, Краљица Наталије бр. 100.

ДВА РИВАЛА

Лондон, марта. — Пеће прошог говора шарлатан Сталинска расписи је и друге конкурс за говорника на предстојећи радиј који би требао да Србима свом пошто.

На овај други конкурс јавио се познати чиловечина Мошо Хаџисте, који зна и да свечуја срвеног. Сопи говорни. Мрша Корисни се

СВЕ ПО ПЛАНУ

Петуло, фебруара. — Америчко енглеске трупе напредују врсни мора, но утврђеном плану. Њихов је циљ да се што пре дођу чвору мора, што ће му олоти у ратовању во бродова.

ГРОСИСТА И АНАЛФАБЕТА

(Новине „Стар": ...У Лондону ће продузећа у којима трговци поглаје ни да читају ни да пишу...)

«Шта значи читати и писати», Газвен је дао рецепт

Смешно бодље

КО КОГА ВАРА?

Мића је у школу вазда одлучак и базловарам па је врло поноћ код сликарске комшинице због сликања комбинације. Зато га и зовну Мића сликарац. Али је за трома мисли одликовао и куковање, те је тако дошавши Мићу наиграо да им са отог кеље да оскоро кома. То јест, он би са и оскочио, али док дође до оскоку њега. А мића не чуди. Дап и скакаву а умје пуи пасја, па је Бог зна с — и нарочито данас — врло ситно. Мићутин, вида Мића поче да све дангубити, разобрати и одучити. А он ни мало не мисли о другоме, већ о томе како ће да се убије и оцвикрта. Свиђ трешња и тута бошиће. То је вазда сиетило и обично коришћено. Зато је Мића на свих страна стабла и кокоше разгледао обилато али нимало бубуљака. Шта свала вамо он одлучи да ће да скаче са женских пословница. Само вамо домаћица мајка је он то чуо. Зар неће су имала сасвим сигурно. Таква се одлучивала да се Мића на сто уплиши са Видом, пошто двотједарчанка не зна ништа о скакању. Ако и зна, и верно. Нико је досада да га зарукује, то Мића не дам данас не мисли да ће. Јасно. Па не само да се вежба, већ и да се умјешно. И за чудо, тај брзо је био крећан. Бар тако је Мића вазда сматрао док једног дана не затекне у стању Цвијете, познатог бакрорезног бомбоне Мића вида. Цвијете знао је вазда Мићу сликати. Знао је он добро шта мачка за домаћицу мајка Цвија уче у кућу. Зато се намерио и баш одабир дани уче у кућу.

Кад је Цвија отишао, Вида му рече:

— Шта ће ти чедо тако шкрда! И на пословима ће да се чакавски. Бољи ким бубуљковит него ти.

— То нисам, али ми бисмо да ми са по оџаку мр- ћу мокрутом.

— Зар ми? рећи ће ми- ја ускоку. Вида уврш- ти, а ја ћу ако брат од тетке.

— Онда марш, нисам знао — прасдао се Мића, и у сабо је скочио! Не по- дајте ти мени!..

На том се завршн та расправа.

Прође некотико дана, а Мића још не дође вама Вида.

— Сад сам тако брата Цвијета. Иде исход рече он

Наши људи и наши крајеви

Писмо малог Ловице

Било сам на истоку да сам заточеној родбини на тешке муке, муке да се обесновамо. Ја сам се вратио, али моја сестра Ловица ту остала. То често зато сам ти ја сам ти да Немањићас пошаљеш да ја са сваком ти сам дајте ме нема самостан. Ти ми ближете бежу већ тако тешко. Цветни се добијем. Све тврдо. Ја нам, а ја, сам добијао пот о ово мојсијева на ово. Ја Трпеза тешко и по нисам Знаш живот, у је нису да Пошаљи ти ми ово како сам ти. Стало стоји, као нешто нисам да ја је ја ти ја ово ни много, која идем нешто да сам да само на што ја и ја ти ја ја ја

НЕШТО ЗА ВАС

— Море, ствн ну је то интересантно! Ја ти ћу је код жене једно једно преко путу на неке ноћи да га одвезе.

ОСЕТЉИВ ЧОВЕК

Судија: — Како сте могли да пребацујете кокошке!

Оптуженик: — Сложио је и он другу.

Судија: — А зашто нисте доказе сачували!

Оптуженик: — Беле ми је жао да га будем.

ГЛАВНИ РАЗЛОГ

— Чини ми се да је данас жена веома ведрија!

— А ко! Одмена је! То ти је чини зато што те је оставио.

*

— Како вам се допао мој говор! Ући ја Вас добро! Зар не!

— О да! Врло добро! Само ја, наиме, нисам знао сумњам дошао.

ВУК КАРАЏИЋ И МАЛЕТИЋ

Малетић је много и много година Вуку пропевао и надокнадио Вуково стогодишњице сво је то је натпевао позвану вечерњу у славу Вукову.

Чучао је то рекао, јесам га стари пољопривредни грађанин Вуку Караџићу, а Малетић му викао и нисто одговорио.

— Па зашто нам је Бог дао дут вас, кад му зато од ја не потрчимо...

ДВЕ ПРИЧАТЕЉИЦЕ РАЗГОВАРАЈУ

— Зашто си разлучила с Јованом! Цица свет је мирно да ћете се усмрт ипак чете...

— Отрвичили је и досадан... Сваки ми говори и неквасан Тацити, Сцинтиру и Софоклу, а нама фудбал ни капиша.

МУДРО ПРЕДЊАЊЕ

Индиски је Монарсов разбацио пазао баш у тистве. Један чувајући слонова напомене ће тако дана да пазимо пољопривредних ако неће пазити ако пазимо.

Код је данашње до ауто Мандела, чини је баш за пазљиви шофер: «Чекајте сам безвезе».

КАКО МАЛИ ПЕРИЦА ЗАМИШЉА ДА Г. ЖИКА ИЗВОДИ СИНА НА ПУТ!

Анекдоте

НИСНО ПАО

Славни пољски песник Падеревски био је у пољ мекој нису успоставља. Пољске делегат свих земаља на конференцији мира у Паризу.

Једног дана га замоли страшни Клемансо.

— Мајсто вас, упита га он, ве сте нису славни Падеревски, који сам свирају по најчешћим салонима света!...

— Да, господине председниче... рече славни Падеревски.

— И кад сте министар Пољске!...

— Свеједно...

— Како сте нисно пали! одговори му Клемансо.

ЉУБАВ ПРЕМА — ЖИВОТИЊАМА

Познати норвешки писац Ибзен баш је у младости изговарао невероватне у

једном нашем норвешком граду. Једног дана дође у кантину неки сељак па да рецкетне, једи за мачку мекој нису успоставља. и сваки су бацали по батинама на радницима, који су се ваљали по земљи и дали их с нама:

— Ибзен дођоше! Овај ако једе је за ову кућу крзер, а ако је за ову мачку. Међутим да се забрљају корчаџије, па да се крзи дођу где мека норвешка.

*

— Кажи ми искрено у браку?

— Одлично. Нисмо сам ни једном изговорили ни непристојне ноћи ноћи.

УСПЊАН ЧОВЕК

— У каквој ноћини је тешко пронаћи посао?

— Ја сам ноћини је тешко пронаћи посао. Чим кад ја кажем ко ноћим да ноћа сиђа ноћи!

— Могу ли гостовање да ноћитим у ноћи?

ЗЕТ СА ЦРНЕ БЕРЗЕ

Стрмено гледа Ристовић зе зет. Обрвео ноћи ноћи ноћи и ноћи ноћи ноћи ноћи, ноћи ноћи ноћи ноћи

Женске вести

НАША ПОШТА

Младен Чернчу: Наравно је тако; овако нешто може да нам доказује само оброзовање. Само лади да не претерају.

Трифунац: Када су други штедљиви, ти не говориш како то кажу људи, а кад тебе удомаћи по неки, тада пропада цео свет.

Титр: Лепо причу о здрављу и кући, само ти не помажи претерано. Игра са отворених карата.

Критичару: Уколико он се чини ти досадан мало у њему. Нека ти је лабави пас.

Бикеру: Чини ми се да ниси читао напоре и не одмиш да прочиташ поруке. Како би било да скупљаш марке?

Терористу: Сваки дизање се нарекнам цео комшилук, а тада ти нећеш ни да чујеш.

Једини слушкињу: Нисам да те сакрнем. Сети се о не потпуне хорске. Док и ја хорски бива и подвајам.

*

Народне изреке

Дао човек и човекова рођу бољег не може ни човек ни човек ти кажем.

*

Док ко може сам ни о страшити ни нико то нико сарадити.

*

Ко ту сиса пуно и среда је гато.

*

Свиду свету ни Бог није угодио.

*

Рајеч треба изректи, а не бесједити.

*

Празно гледа је чеко од пуно.

*

Сркнути човеко ће ти пуно, а хвале ће ни пуно.

*

Ону вољеко и ону не вољеко карстеш.

*

Грнјен ако из уста, а не у уста.

*

Боље је чекати но знати ког одјекнуть.

Стари момак после женидбе

— Ау, сунце му јарко а, сигнао сам заборавио да сам отишао.

После искуства

Жена: — У пекарнци крадо сам ми неке пара-мерушке!... Не волим ја тако да у почетку кажем браћо... Рекнуо, нека би закопано, пустио би ми, цела ми је, а сад...

Муж: — Вјеруо то ово и ранијо, али сам питовао ту ми уже биуло сигурно.

*

Мало за храброст

— Још никако нисам нашао да се рашкам да Љубици одјавим љубав...

— Зар то сам нисмо ни спребљиво?

— Ово, спребљиво ми, и ја то сто сам нашо... Покупи ми чвенцом конака, а за моју храброст би требало више чокнцја.

Скупо плаћена љубав

— Добљенко, чако страстано сто ни грнем да ни је исцрпно сво наслеме из наших-пора.

Народна мудрост

Петлић Цроногорац: Јесу ли Пемци заиста луђаци, кад исто то за вас говоре?

— Пашу Бог, а зашто не би! — то ми може бити!

***

Петлић Црногорац: Од чега се највише боље?

— Од чега? Од чега, од штапића сједа, а понајвише од гладне јесен.

***

Петлић Пјемонтез Црногорцу: Зашто ти муж не да свако јутро доручак?

— А зашто твој пријатељ свако вечера увечер?

***

Петлић Пјемонтез Црногорац: Једете ли за с с вечера сазнту?

— Једемо за виколаг, кад виђта другто осим ће чинимо!

***

Петлић хвалише Јељенуше: Како сад с Црногорцима живите?

— Свакако а пријатељ и не зај нам Боже чувати ни ваку пати, а камо ли без бити!

Петлић Црногорац: Ко је у вас видовитији?

— Лудак код остаих свему беше и свој воде се при смрти по зимјени.

*

Петлић јашући Црногорцу: Јеше ти пушка та пушка за васом?

— Није ли за то по пас; ако у њој ниа колико је доста за тебе.

***

Петлић у Пашу Пријеворан Црногорцу: Има ли код вас добрштвен сколеја без ротова?

— Има њих више, али не зај! Боље за ни буде под пас колико их хиљед код нас.

У паленачкој кафани

— Ништа ти бушкане, домаћине!

— Мислиш. Ни петао буди.

— Онда пекните му да ми пробајем чвако у дисан и чопор!

*

— Мама мојој каже Мара, је сва срећна заљубљена у свој муж.

— Да, да, вели чувао ва, дечко, чвако кора увек да буде посмирт од надања.

У меденом месецу

Дошао муж из канцеларије па кад је видео да нема готово ништа за ручак устаје гласно мајку мајку ми!...

— Зашто вам срдобољу ручко?

— Зајбга, добила ја да дао тог кљиге „Кућица“ па што ово нисам видела тако, дајте ја ће вуче, можеш ја ће сам да је ја ни ово потребно... Сиротиј, изгубљен, тако сам тотте. После вечере седнем сам и разговарам о свакојаким стварима, као ја: једном упали моја журнарица и каже: «Да знате господине, ја сам у вези...» Шта да вам дам! Госте су се згледали...

Други човек

— Јуче сам посетио једног пријатеља и затекао сам свако жалосну жену код куће, госпођу Хермин Томић. Она ми са жали да још од мужа нисам чула ни једну једину вест, под дуге муке пакле, обавлена да ће сутра стићи другим возом. Чекао сам, чекао сам, и кренуо је тако рано, а кад је дошао кући је му казали да сам посетио да ће бити други човек.

— Ја и јесам други чаш, али ти нисам несрећу, и тај други човек који ме дане у дан... Морао сам да се несмејем, прича Хермин Томић, да не сврати мисли на плакање.

Узлет пчеларења...

Хаксли Шоте, сва ју бубаву, која своје пчеларствовања, које су код њега сасвим случајно почеле.

— Свиђа ми се пчеларење, нема ништа боље него седиш у зеленилу и слушаш зујање пчела. Али ја ја то код куће не могу, јер ми је досадно зујање, кад ни је досадно дечје.

„Да ли је то код вас“, питала сам ја даље, „код ни је досадно зујање“.

„Да зајм, господо, одговорио ми је он, сад је у мени тишина, а чоја ми је ваља сатрудила.

Нови шегирт

— Сретнем јуче једнога ученићчића, праћа ја сламнака Пају Керћеће. Видим ја ни на глава не ма, ни на ногама...

„Где, ђаком му је, та и ниси зашта нема ген шегирт...

„О, да знаш само како је сад, одговори ми. Кућно сам га ако исто глађа и свако га ако носи. Само, ове седам готова сам га још да се одбоја, док тво ставим сам прошчо пчелиарит, јер толико дана досам га на чекаћење, а још сам га у ресторану тоже...

Разлика у диференцији

Чиновник: — Кад неман да спавам, ја подижем комоване под ноге.

Цивилобоголанац: — Ако ја спавам, ја подижем ноге под ја ако ја ја ја

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 29/10

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају овенке и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин. полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 18 МАРТА 1944

БРОЈ 131 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПРИМАМЉИВ ПРОГРАМ

— ДРАГИ МОЈИ ЈЕНКИ, АКО МИ НИЈЕ УСПЕЛО ДА ИЗВРШИМ МОЈА ИЗБОРНА ОБЕЋАЊА ЈЕДНО САМ СИГУРНО СВРШИО: ПОСТАВИО САМ СВЕ МОЈЕ ПРИЈАТЕЉЕ НА ГРБАЧУ АМЕРИЧКОМ НАРОДУ.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЛОНДОН ЖЕЛИ ДА ЈЕ ГАЗДА — ПРОТИВ СРБА ОН ЈЕ ВАЗДА

Из Лондона овог чудни ветар дува
На сјајност се штету нашто нове нуде
Крволоци и слепци већ сад штрудају мисе
За крбљу кобу бло да нас удесе
Сада су пошему водитељ на Дунаву
Јер веће да крши више сабљоњу
А кад би и што, почин је он штрча
Од малени срећнос већ на свету нуда
Зато већа Дунаву кнеже не да чују
Са Јосиповом Брозом сада оргиздју
Он ни бодо слушо, а што Срба штети
Чарчилу то већа ни не ирој пламети
Јер видјало Енглез сад Србе не жари
Они сламо брзину за једноставно стварно
И последњи људи од свих Срба бољи
Зато ни и Тито тешко у већа
А Краљевић стварно удовлеко већно
Не обзиом Тешке сиротно је већети
За Срба сиротиво два-три сватра нема
А дел ће да звати песнин Пушић Бошко
Заиекла се срамно, нелес се већ чета
Мора добо нако који слугаш Тита
Ал' лопуд са жуте, хоћеш славенски сиђу
Кад Срби за нас већо ни да чују.

◆

На истоку борбе у пуној жестини
Ту су Срби воде на грађиој цивилни
Кра потомци веће ал' одлучно већа
Зато је Стаљина уважтиле трола
Јеш мало овако ни без војске нети
А да се рат води гроба му још доста
Свиста вомиссиа, и гомиле вина
Немазја већ се жуваше сирена

ЈЕДНА СТАРА ИГРАЧКА

— Погледајте, драги Илијанче, нашу сам вам играчку донели, још непрошлог рата!

И цво свет водо, ко на длану јасно
Нас ће шледи биће ак' код буде пасно
А напрег се мисе, катастрофа пети
Зато Москва груди, сама нам прети
Нема се жалб, војнн нпо моје
Нема друга већа тако да се бија
И најмања војска нада се ни штеди
Изгубе сву славу и многи на пради
Већ потпасиот мислеци ново Стаљин свечи
Да русну кро већа, пламеиаце точи
Сваго ни пре кроју ресиране одеаше
Њиговс прилје сувиаце са трока
А одјутре вако, сиуда кроте пете
Стаљин је видно нема нрија рата
Зато пажљиво нроси партизана
Да Европа буиове без нуиаии ивледнн
Њиновсе се већ и те вода
На истоку бибе тек борбе и рада

◆

Вести из Нигуза сва крвна и крвна
Немачнје шпрнце, сада нема већ ба
Од Нигуза нигде ни стопу да нђнеш
А и код се крову одиста сн ствотвину
Но! ни трна сасеп ко' је нетва свабба
Ал' рашлала толка бена је бнла убба
Хвалвнн су себе а нудвнн другв
А сади су праднит сиена и португ
Од код је Багдаиа, борбе ма на крнја
Оно су јутнаја сваки крај кнсловн
А пажвна брбба, тако крвно бара
Подвнтн су свако нна оиеждара
На речвне свако, ак' код трба дпнв
Будите онгурни звоиба заборв.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Ради васпитања

Лондон, марта. — Да би њихов рат добио дистојно васпитање — како пропада енглеском достојанству, Енеистан Чарчил је наложио свој сини у риббентроу школу госпића Брозе и Моше Пијаде да ће довршио своје васпитање.

Монета за поткусурнвање

Лондон, марта. — Позвао је данас рад да се исклоче мишиди лабу је Чарчил издао Стаљину у Техерану, сваи дана треба да се извриде формалиетн. Нама Енглеи дио ову у стопу да изврши исплату стављене у лабу — комадиће, те ће бити исклоčени интерес, а рат ће мишиди продужити. Као мишиа за потпусурнвање сама крвавога Пурнћева емигрантска куглашонска влада, која пристаиава 29 емигранта разних фаиа на 19 портоја.

Од стране Стаљина одређен је као заступник Јосип Броз-Тито, који ће прнмити свој иусур за личну употребу.

КИНЕСКА УЧТИВОСТ

Према „Јукатеи Стете-Иус-у" кажа Мак Артура да ће Кина моратн и после сеиам година рата да подиоснше овог свога дела, ивагровала је у Чункингу бурну одушевљења. Кинеске су одлучне људи, те ће се радовати ово бу-ду имала ту част да в Мак Артура чосе на своју лубнна.

Кака ће Мак Артур нроћа то је другта ствар.

ДОБРО ЈУДИ СТАЉИН

— Гледао сам! Гледао сам! Дебја, вељки глупбо, гледа је већ крут.

У последиим кромо нрнмећују се сва већа број интелигентиних емигранта, кано се слушта падобранаца нод иаутралиом кодуљу.

ЦОМИ: — Досадно ми већ овај рат. Морећу да нрнвстнм вашу неутралиу дежаву...

ОТИШАО У ПИКСЕЉ

Кнкро, марта — Чарчнл је изјавно да енглеската капела Бо-жно Пуриха неће довољно ватати за енглеска места па чнтао грнгем у сиокоиу, зато је рендуирана да бн могло да буде нстакнуто Јосип Броз нодје је музнку учно у Лнверпанн и у Сверднону.

ДВА ЧЕРЧИЛА

Београд, марта. — Не зна се да је Чарчнл јослно своја сина капетана Рендолн код Тита, нако би учврстно нрнјатељска авза између Чарчнла и већнннор српског нрнјатеља Јосипа Броза. Срби су радознали сама због ове ствари. Не знају да ли је млади мнстер Чарчнл дошао ради пецења форела нли је то чнсто ритерско-авангурнстнчкн нагон да науни Титов метод ослобођења.

Епиграми

Чнта Чарчнл умнса нли лажу
Сасвнм се је оиезнно Титу
Зато да је сваи тачан ваки
Ал нн Срба нисно због тог
тужни
На Чарчнлу ие остаје дужни
Места руке — ио жнво му ножем

Свнјаиа се свету ирела
Нова хнена сва нростакла
Код Чарчнла рабј
Да ни тазн ножи клоба
Ако сасна нерод трооа
Да легне у — годо

Кад Енглеска тако сиека жене
Одлучн се ако Петар Хрвата
Нанаси ту вештнна сва
Да Енглеие дочта дочнет одмаие
Жртвоваће савезнике воне
И лакше је ко што беше нре!

Главни уредник: Теодор Дежић.
Власник и издавач: «Просвета» задружни а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЈУНА», Београд, Краљице Наталије бр. 102.

— Цивилизнје, ово је наша оруђа, од њнје очнгурнна побједа

од недеље до недеље

Недеља 12 март

Беше је и жена код једног пријатеља у госпина. Госпођа Јелена вођаше на позвао јоше пријатеља. Пошто је господарица спавала још је, сасвим природно, беше гажена отишла. Сварала је на кладу, служила кољач који је она мислила Недељ дође на ред, и пасаж. Кад врата једну аласку рожницу. — Једем господин са пајлепше пасош, који је сидео до мене, за време пасања стално је брчао очи.

— Сигурно сте родом из Шпанија кад вас је толико дирнуле невоље.

— Јок, брате — одговори он. — Ја сам њих пријатељ, али ме душа забоге како упрљаете ову зелу госпу.

Понедељак 13 март

Пошао се разговор у једном друштву о разним техничким проналасцима. У вези с тим поче да говори један господин како је тај-ноћни апарат против мушкања.

— Јест' то на струју — упита Бора учитељ.

— Баш да ви не тој бајни — одговори доктор. На то се учинио Јокић одвукао у разговор.

— Како среће да су проналазили апарат за бутање. Сви би га купили тај бутајак је најкраће истрпљење.

Уторак 14 март

Добио Сима, кафеџија код Рама дуготрајне, напоје дјетак на путују. Пошто је пунутовао и бинчко тро дана, он дотле ода у радњу на вето Рами:

— Мајсторе, какви дрвеница...

— Кажу да кажеш. Знаш, добио сам прашкују...

— Е, вид те, мајсторе, знаш, онда морају да знеш и нешто. Моја да се разумеш, ја нећу знала да радим код тебе.

— Ја, брајо, брате, али са растати нећаћно. Супра ћу ја код тебе ступтити у службу.

Среда 15 март

— Е бре људи што су безобразно дежурна друштво дан ноћи да нам се жели Тасе професор.

— Шта је сад биле? — дарја га Мита нежнодар.

— Нашо је данас мислите на историју у основи разреду. Како кога презовеш и ко зна колико, Наставник је презовеш једног доброг ослонца (ово дрског ђака и почиња га запитковати о К. Ч. чиној крајини. Он говори кад од беде ни са је нејучитао и одговара:

— Нејо те, бре, сраните. У твојој годишњој је Александар Македонски знао целу историју на пет.

— Зе ако особи, нико пријатељи — дуго се Ра-ма дуго дуго суда.

Субота 16 март

Реста недоуспевајући ни свакодан од свој дућарчи Шиме. Цело фамилија на-ваљала да интервенише и спрем шиљало. Дошао и мен брат Мајсто, нежар, те утонио на зеза да ја отпрем.

— Ајо, узалуго сам ја у то.

МУДРА ПРЕСУДА

У Сегедину, још у старо доба, беше трговац-мајстор који заради занимања често путовао из свога града у друге крајеве. Сред сиромашног дана сто господин дати сто господ сватио не буде нигдје кућу. Пошто такво нигдје нигдје по сокаћима, док му један сеоски сеоски.

— Ако, лепо ми дошли су ово сада момци?

Трговац, који је радости, спокојан кесу за ту отвори и почне нешто бројити, али не да се сви једно дрво као што је желео. Тргова остаје опет тврдо при свом. И пошто нигдје нико не ноћи, посједају и дођу кадаје на ту.

Сиромаси су се изненадили: виђели да је у кеси биле осем стотине гроша и да сад нико не може да седне стотина и реши да он ово нешто ни дотиче, него ће чекати новог новог кеси и видеће. Међутим наиђе неко ага те и њега је, да не знам како, ухватила.

— Ви обично имате пријатеља, ага, трговце, изгубио новца сте, трговче, изгубио новца сте, трговче, а ти си. Ето, нашао сам седам стотина. Пречи тоже то ви су изнели њихов трговац. Ага је одмах дао кесу њој и ништа сам се ни ја. Ето, ја сам ја, ја сам ја, ја сам ја

Наши људи и наши крајеви

ТОШКЕ ПИШЕ РАВАЉУ

Знаш ли ти, Равању, да ја и ти не знамо ништа о томе како ће изгледати наш свет за 100 година? Ја мислим да ће људи тада живети много лакше него данас. Јер ако ја и ти данас, који смо још деца, знамо толико ствари, онда ће деца тада знати још више. Ја мислим да ће тада бити и много мудрије него данас. Ја сам сигуран да ће тада бити и много срећније. Зато се ја и радујем томе што ћу живети у будућности, али ми је жао што ћу морати да умрем пре него што ће све то наступити. Ја сам сигуран да ће тада бити и много лепше него данас. Ја мислим да ће тада бити и много више воћа, поврћа и шећера. Ја мислим да ће тада бити и много више воћа, поврћа и шећера. Ја мислим да ће тада бити и много више воћа, поврћа и шећера. Ја мислим да ће тада бити и много више воћа, поврћа и шећера.

— Дрита Господина, чуо сам да ће ваш отац умрети?

Бодљикава козерија

Ала Бог нешто чини ако му неко умре?

— Ја мислим да Бог нешто чини, али ја не разумем зашто. Ја сам чуо да Бог чини нешто, али ја не знам шта. Ја сам чуо да Бог чини нешто, али ја не знам шта. Ја сам чуо да Бог чини нешто, али ја не знам шта.

Да ли ти знаш колико је Бог створио звезда?

— Ја сам чуо да Бог чини нешто, али ја не знам шта. Ја сам чуо да Бог чини нешто, али ја не знам шта.

Ја сам чуо да Бог чини нешто, али ја не знам шта. Ја сам чуо да Бог чини нешто, али ја не знам шта.

— Остућени, зашто сте после тако сад сте уплашили пролазили нам?

— Ал, господине судија, ако се удубите у њега не могу сам себе да познам.

ПИПА МУ ПУХС

— Шта ти је рекао доктор Мирић кад си запушио пипу пуно?

— Рекао ми је опушак пипе, а затим је запушак пипе.

Б.С.К—М.СК.

Срећан Божић! — Е, мој Мирко, ви мислите на у тук зимт.. Боље иди где се пеше — на скијају!

ЂОРЂЕ МАЛЕТИЋ АБЕРДАР

Директор Београдске гимназије и доцентске адресе у књижевности, Ђорђе Малетић, бивши у пролеће, протекло је свеборавком свога друга и професором Вељком Шкоте Милошем. Куцнућемо Абердара, да се пријатност која нам на часовима нашу књижевност.

Једног часа Абердар говорећи о поезији «Горског вијенца», истакнуо како Малетић често дође у њиховом свом зато да бе географским изводи пејзажа. — и ту је писмо на Малетићево дело «Алексиса Карађорђа». По сећањима чесу нам учинио стати дете. — а Гимназија је била у њеној врсти да — па сам истрчао Малетићу које се спремао да пође на час Поезије.

Још много час Малетић предавање једница о томе како ми ћемо слобод писмима, рекао:

— Ето, ја нарочито, једна једна писма под Абердара гласи:

— Денис ми изгледа мало необичан.

— Зато сам сваком родитељу саветовао, да му не тако обезбеди здравље.

— А од чега те водопоја?

— Ја сам чуо за водопоја!

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

Поклоне тежака Матаре Јеличе пише мају да ће ће дете и сва ће ваздан ће њим стазу Фрутеријада на се напомену здравље, а над «свиђо мој» тако да ће нити сам ја ће ће ће

ВИЋЕВИ тисани мекаћала

РАВАЉЛО ЗНА ДА ОДГОВОРИ

РАВАЉЛО: — Јао' бре рођена и кажи је ово згодан!

ПРОЛАЗНИК: — Па зар не видиш да је то жаба?

РАВАЉЛО: — Ау, бре! Је ауд не питаш, а не видиш каторда где стаје пород ња!

Народна гимнастика

Питаће бабу, кад је ја жижмајле доба од годину? — Од Божића до Поклада.

Питаће гаџин муж жену: Ко ово долази синоћ у кас? — А од кад ти ја имам и кано муж? — Кад ћеш ићи сам гаџа кат дорам.

* * *

Питаће муж жену: Шта ј' сиру а мојој мами госпо? — Беле, да са сиде пајиздрија код кутам.

* * *

Питаће унучад бабу: Шта се чако свето сиђено? — Чух мамчад доле да звазди ће са звезе, да и ја да ја моје не заиоле!

* * *

Питаће сеоски кнеза: Имаће шта горе у куће од гаџа? — Има вашего вега. — Ма моје? — И моје куће нема путе кнеже во једна жена.

* * *

Питаће кнез кадиље: Јел истина Кефендија да са ракиу. — Ба, ће и ману пошо поскупиће? — Истина је ако нако кад, нако ће и нако у што.

* * *

Питаће домаћин домаћину: Ма куд ћеш ставе сиђено сина кољаше ко шегоа? — Богме, код зеленаша кољаше кажеје кажеје и заиволеше седмеро оваца, је дна ногу здраво дао остаде.

ДАЈ ШТА ДАШ

— Пиша дубок је ваша надимак! Је ли тако?

— Да, ако ја сам и с тобом задовољна.

*

— Зеја ли ти господар у своја кућа?

— Јесам, само врнеј ни да кажеа моја жена.

*

— Нисам сам успео да пробам добар ракију. Ја пушташ да га пијуу?

— Иди, молим те, шта ти нада ти ја, да ми ја кажеш ракију.

ТЕРА ВОДУ НА СВОЈУ ВОДЕНИЦУ

Господин који седи у кафеном тренутку, када је једно женско које пролазе:

— Молим вас, пажите мало. Сваки сте ви на вагу? Волео бих да видим, шта бисте ви пазари, да сте на њој мерили?

— Устукнала бих ја неког дана!

КРИМИНАЛНИ РОМАН...

...И ватрени посетиоци

ОСИГУРАЊЕ ПРОТИВ НОЋНОГ ЛУТАЊА

— Дајте ми, молим вас, једну осигурану ноћ, да ја њом прошетам.

МОНДЕНСКА КОЊЕРИЈА

ОД ОПАНКА ДО ГАРСОЊЕРЕ

Кад ми је мој пријатељ Бозе прочитао ону књигицу ју у друштву многих каспетића, докторе са високим дп, и политичке специјалисте за фабрикацију Устава, ми смо ту ствар одмах почели да шегачимо. Нисмо хтели ни да чујемо за Устав, ни за Краља ни за Отаџбину.

— Зар вас неће срамота да пијете овако гомилате кад вам је Краљ дао Устав? — говорио је један од њих, који је дошао из Београда.

— Срамота не треба да нам даје онолико колико ми, који смо прави господа, имамо. Ако ја имам ја, ја имам и ја, ја имам и ја, ја имам и

Женске вести

Она: — Срам те било! Погледао си обе девојке које су ми дошле!

Он: — Умиром се срце моје, дај ти ми је друго.

О женама

„Девојка се и хару жали" — вели народна посло-вица.

Млади жене не смеју хвалити док већ с њом бар једну годину проживе.

Сва је жена сваке године за је Бог створио, али му само за то — да може да ујагљи човека.

Добро је кад муж покуди жениђбу а не то, кад је не може бити ни кад је била свршена.

Чудна не жена да се о његовој жени увек добро, али му се не свиђа ни кад је много хвале. У оба случаја стоје је врло сумњива.

ИЗМАКАО СЕ

Госпођа Гиза је прошла пут постала удовица. Још двадесет и осам година, добре кућанице, али за мужевљеног мајка нашла. А за њом младе редовита до пошљења и конзервативна, па нехтеде да скаже ни да дозволи своје кроиле када брак није њено неопходно. По му данас добре као неки крстарут на свиду ако неје воле крсту Вида да је Бурбулдија, Иначе гурају да Бурбулдија у женском каишу. Тако је и Гиза. Сваки дан, неје нашу њену годишу пензију, живу у брачи је рем а остани се чувају и далеко обилазе. Зато је једне поноћи Гиза дуго чекала на тетартот жупа. Пачеле је једначи ваздано своје чекала, и сердашно се ражеже Богу да је ни кога позовне, док су мушкарци клавно обилазили њена кућа.

— Мајко, шиша — говорио је њен трећи комшија Пеша. — Та је бисуз жена. Сарон сиђоше крсном чом човека па сад, кад неје у кревет, нека четартот...е Чуја то госпа Гиза и је већ требала могу Пешином мужу мачору, али по ни мало шиша посалсо. Њој је чекао четвртог мужа. Већ је изгубила надеју да ће му испунити уроштите дојке, када Софронија свемогућа дође код ње са саница. А њих је доводила госпођа мезола. Истерета те сноје из куће што моглеђе. Пи бар да је мушко. Али јок, нуже са. Софронија, већ је као сиромаја да чешки брашно и маст и дође свако фашикле па је доток посидело. Зато Софронијевом сину, док се он не одучи да истара одатле.

Када су сви уредили Зоји и Бајтићу. Једно веће је дошла да Софронија нам неке старе мекете сет и скупоцјену табаконеру, али је нешто бако дицдеи. За сво дуготрајности Софронија доби сваки неки мелеиш и сви је ју бако неко да не ће стиш. Дакуше, доживе је Бако, изнемогао се, ако Софронија им да чуја.

— Фина — рекао је он Зоји. Сада, када нам је сва добар, а ваш ни тодаште пора. Бећа ово старо: нема Јоја на кола.

И тако Софронија доби као сваког вид госпа Гиза. Тек и врнуло, ни је убрзо зло под њену кошуљу и већ после месеци дана нешто ће да је дао пастаиш, када су му још остало из средњих дана — бела су у њему табаконеру, али је почео да примаиш да му је удовица. Кафу је добијао још у кревету, а до подна је седео у кући и чекао ручак. Пошто је Гиза би ангажо-ван да му што неје гарнише, и он је кладионарио одговарао.

— Не тол је зато ово неје које жене да се жени, а је то чиђу. Још када вади ђ-ње жена сасе жена на сраи гледа и је утоиа.

И тако госпа Гиза прође на цео плаш и жене да се помери са тиме да сазна Софронија се боља прилеи.

— Видиш, драга моја кад два годиие сва нарасла, па је ...ље прама да

— Ако га зваста не вид, зашто га не оставиш Јоц нако да буде срећан!

ФИЛМСКЕ АНЕКДОТЕ

Мало пегавлна

Велики Дом од краја пре пратиста кинеског са одмора и прича своје утиске:

— Хоће сам да идем у пливачки праздник и зеиста сам намислио на задње дане, али хотеи у обичиу слави куће... «Сео је међ њих и ништа, ништииио сам. Ту ћу ваби пеиек одмор и мира. На стеки, који је седиио у ћорак дрвеиу, «Ја ли је добар сад! хоћеш ли ћеш ме ћерат, зато сам га «Добар ли, кажу да иије, одговорио је он. Ипак сам и сиоју жеиу вид: иекаде је господар четвеои свог кућиства ту ии заповеда и ту иуту заповедаиије и пуиије ие да тако ћуру од сеиди...» Наравно да сам са пливаиа. Лепо је иеђ једии хотеи и сиоју историју, али је сам се уплашио да иама ои у своју традицију ипак сеиа ћиме.. Одиаи сам са кратко иатраг.

Пантлон је Ковиа Зрмољанин

Пеисиио је Зајечи праиеиатори једиа праздиа. Ивиторе је Ковиа у чиетовој сиолаштеиој вили иа варадеријо. Изиикли остали, хватају је иоситкиљ Виеторе да Кову:

— А тај је ови ваш иовиии, ваш ииси ли?

— Ја сам је ови ваш иовиии ииси, ииси ии, ииси ии!

„Добро су се разумели."

— Онтииа, у трамвају, причи Хаис Мајер, реагеи-вораћу два чеиовека. «Добиа сам данас сииску за иоју жеиу, каже Зидов. «Видиш, каже другиа, иама иа сииској се сва трговииа разиеила, али иема ии бас дна сиоју жеиу за једиу сииску...»

*

Пантлон је Ковиа Зрмољанин

Пеисиио је Зајечи праиеиатори једиа праздиа. Ивиторе је Ковиа у чиетовој сиолаштеиој вили иа варадеријо. Изиикли остали, хватају је иоситкиљ Виеторе да Кову:

— А тај је ови ваш иовиии, ваш ииси ли?

— Ја сам је ови ваш иовиии ииси, ииси ии, ииси ии!

НАША ПОШТА

Чика Слободану: Извадили сте из свог ваздуха. Ако сад имао на уранку у вашбокалу.

Стеверу Дивљанићу: Тако женској отац би се у прошлу прокрчио када би видио какво си друштво имао.

Гиги: Нос играју комплексе по твојој кобљаци, али ни то треба да заборави да тиме нешто и крије.

Зидоту Михаиловићу: Лако ми Срби изгледамо када да их треба да ме. постуиате и бранила.

Чика Аци: Сада и ви деде да је ваш подилазак употребите тако ово што сте ви са Зајом састављали.

Једном иаиивачу: Два и по годиие су иекоји Мајиа-ви коиако, а сада одда се радио као Сиисиеи упрте ти се ииекако. Да сад објасии.

Иесуђеиом ађиеиеиеру: Тридесет годиие чекаш ии иствалиће, а сада када је дошло — иеки зајчиће.

ТЕТКА-РОЗКА одговара

Весиој удовици: Лепо је бити весео, али иародиа пословаиа каже: Засекрати и за пошас задрсти.

Једиом шегуџеиту: Рђаво си кошио. Рад је да се ирво захубиш у иеку собичку, иеку жиику и тек тад ствараш, тада ствараш шегаџије. Овако си расгужиио мајдаио ии жиику.

Јовиио: Жиета твоје жие да је морало да се догоди да постаиеш удовица иам разгиуставања.

Сарки: Узиите стари фељои иекоји иовац и од њега иаправите всеадиоиг. Те ће иобуће бити сигурио у моди.

Персиди: Веиио је ииша да ии је ђубре уопште иотребиго, а сасвиа је сигурио да зористи ииша. Прави човек са управљује.

Виииди: У ирољећа ие треба крвиа ии ломада, јер сунцо је иајбољи возиачар.

Јаии: Жиа је учиа бисе ... иета жуиаковица, ие ... ирилазиш да вас ... ...ућиом Лаци.

ЗАЈЕДЉИВОСТ

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, промесечно 60.— дин. полугодишња 138.—, годишња 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 23 МАРТА 1946

БРОЈ 122 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НАШЛА ВРЕЋА ЗАКРПУ

Прима вестима на Бадољових кругова.
Виктор Емануел признаћа Тита и обратно

ХАИЛЕ СЕЛАСИЈЕ: — Е, хвала Богу, када ме Енглези нису наговорили да постанем италијански краљ.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Пара жељан Тито-бата — на све стране тражи злата

Зависи ја нама куд са живогне пођи
Сазда трговин стоје савезнике мјерии
Виктор Емануел кажао је енглезом
Користио згоде и пријекше ретоп
Њимо му нема ко срећне конкуренс
Он је господин краљиц туге и зановане
Пратећи Србе ко ће бити сазда и каздо
Ако отвеће бити на Балкану гласда
Нову империју сраз му је стазе
Српска кра звонка његовог је дазо
Зазо трговн друштво и Јосиов Бразе
Бако се њихов сазд бидне старац сразе
Да спасава себе и сопљени просто
Њихов сан под Тито шказбо је ивсто
То је збиља беде општ нема равни
Да издаиик једног домаћинства дазпа
С једним ребљашем крпгарину прави
Тако хоће своја стазо да сазрази
Јер што Чергски мазо и чазо са дечи
То једном кралу зазета ва лечи
Ал' опа издајица назадна из вазе
Остаје му друштво само новог Брена
Сад бар зазно јасно ва вас нову сарају
За све им нетрпља звазвани Сазда.

◆

У врелом свету смеђурија броја
Што су Американци ушли у борбе
Због трговног сала немилосту Хитлера
Зарђала цлоа вијачка машипе
Не може да молину, трулежу у миту

УПЛАШЕНА ДЕЦА

УЖА САМ: — Деца, молићу да се лепше овде чешљ!
БАБА БРИТАНИЈА: — Ако добар хришћанин ни ваш мајка нисте.

Мени ни вита водорин су крсту
Па крстиду бојо, слеста ни Абруза
А вьиова Бруна шкрби свега пуда
Час ни сиова онаш ноп хитар друга
Нем чс сазиђе вама ко Вазура
И тај седа жуљаи друштвеног вођа
Невидљиво брзан од срца са блеђа
Касиво је сандак англосаксе мопаде
Мотај су одавно пепсечпа мазй
Узалуд се она врси и мадрва
Гдесод са појом сазда штета суза
А мрзди воју њову сваки крпиак
Нек судбину свађу Јужпог тасланд

◆

Пут кроз Бурму стоји у руци Јапапа
Узалуд је Енна гоика тврдава
Витези су атипи да прокрпи пуга
Сад Енна бацијућ' вопа и опруге
И сада су онаш, ушуњани хавоп
Код тог Јапапца збпља нема каков
Зато нема сада на пресвогог рата
Мас Артур на жбру кпо рак бораво
Сиова на острва и мртвпје флоту
Али неће Енглез Јапапскоме свету
А Чанг-кај-шиј једва изубно сирьиг
Јер сада заповеда у Јапапскоп рему
Чанкајшк сплаб ва изубно свету
Цео наегов програм осиао је мрвту
Вте ваш је брзо једва корак сиова
Англосаксог рата уград Пацифика,

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ХАЈЛЕ СЕЛАСИЈЕ ДЕМАНТУЈЕ

Адис Абеба, марта. — Ни вест да ће бивши цар и краљ Виктор Емануел и Тито лоставити савезницима, Хајле Селасије је жадло демантн, у коме категорички порпче да нпкад није било никаве везе са италијанским престолом. Уједно Хајле Селасије изјављује да нема никакве претензије на италијанску круну, али резервише себи право да се појави на јавној лицитацији, кад се буде Виктор-Лов круна продавала — на дебели.

ЕНГЛЕСКА НАГРАДА

Алжир, марта. — Због своја заслуга за ослобођење Француске, пролазом посећивања у Сев. Африци, одликовани је од стране Енглеза краљем витеза Дарлоза и министар унутрашњих послова у њиховој влади, Пјер Пизје. Пизје су заслуга биле велике и енглеска награда је била најмања од свих одликовања: мапје у злату.

ПРОКЛЕТА МОДА

Напуљ, марта. — Пошто је у неки васпитања средњошколска деца у школи Јосипа Броза, доктора педагогије из Литогова, Виктор Емануел послао је свога сина Умберта да добије своја образовања у овоме заводу.

ТВРДОГЛАВОСТ

Дублин, марта. — Ујед Рузвелт је хтео да удеси жепог Ирца за Врбанац, али овај тврдоглаво одбија не воли англосаксу моду, за шешко шта да се обуче. Зато су га назвали глупо.

ЧИМ БРЖЕ ТИМ БОЉЕ

Београд, марта. — Пошто и досадашњи министар Виктора Емануела Бонидељ Крочс мисли исто као и ја, одлучио Емануел у журби, јер не жели више да посјуши као пајам у журној балканској води, која се у међународ ној равнотежи, то му је Крочс стрпљиво објаснио. Али овај се опет хвали за Тита као двапаест за опанке.

Овим исправљају придружења се и сви балкански народи с поклоном:

— Пуну шгушаву, не брини се за мапастире!

ИЛУЗИЈЕ И СТВАРНОСТ

Опрљена Италија

ЕПИГРАМ

Завуд бпла чопа пратва
Прсто мора свпма мства
Опет пасла бпда
Ухса штрчи вама трсба
Прва ратова у врсва
Самоа за свој трошај

АМЕРИЧКА КАРИКАТУРА ПРЕ РАТА

Мали народи дрхте пред Стаљином.

Главни уредник: Теодор Дукић, Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д.
Телефони редакције: 25-685, Штампа «ЗУЛА», Београд, Краљице Наталије бр. 10б.

Асоцијација мисли

— Све ми се чини, Мићо, да нисмо уловили сиђолицу у крстобродној.

НА РЕД ГОСПОЂА

Драги сиђолице,

У Београд опет стиже чувена Госпођа Христова црква која ће, као и сваке године, да прогласи шта ће та деца бити та која ће ући у њу. Ако ће ући у њу, или ће остати напољу.

Ако буде тако, онда ће ова година бити добра, а ако не буде тако, онда ће бити лоша.

Ево, ја ћу вам рећи како ће бити.

Ако ће ући у њу, онда ће бити лоша година, а ако не ће ући у њу, онда ће бити добра година.

Наши људи и наши крајеви

ЧИСТОЋА ЈЕ ЗДРАВЉЕ

— Ваша, госпођице пијаћа је од скоро сасвим чиста.

— По чему то закључујете!

— По томе, што ми нам само још мирише на сапун!

Ремонт напада

У ДАВНО ВРЕМЕ...

Шетали су Хаис Мозер и Тео Линген.

— Лингене, ја баршунаш, који сам ти јесио, у тастау је Тео Линген.

— Позналаза сам те дав, ни јеш док сад баш врдиљо... Ово је сад ово годиње мобуја ли мава.

МАРКИЋИ ОДГОВОР

— Мама, су пита, кадво једнога, у прошуству Марина Гаја, једног пасторалног ва вашег крупног. Сина, наиавиног, кажи су глупи...

— То је нељутно Марина!

— Надаваш, казала је он. Лепа модерна бића да ће за мушкарце у њи заљубити. Али, мета тако, ако ћемо да ово и стуна, како ће могла да се заљубимо у њи.

РАДОЗНАО

Отац млађе девојке: — А после мене сиђи, моја барем, наследила право дете мајкина.

Младић: — Опростите, а да ли су у вашој породици мушкарци дуговечни!

—Ш—

— Шта, зар ти њима дај кажаљај!

— Да. Један је мој, а други моја жена.

— И обе говоре!

— Не. Моја ћути, зато ме може да дође до речи.

—Ш—

— То је она девојка с којом хоћу да се оженим. Изгледа да ће бити добра домаћица.

— А данска!

— Она је на страни породица.

—Ш—

Келнер: Господине, за ћушењем сте да платите оно што сте попили.

Гост: Па је и тиме заго што да ће заборавио.

НИЈА И РЕЗЕРВА

Једне свечаности иностранац је посадио неког официра да седи поред њега и водио живља разговор. Видећи официр да је иностранац врло слабо разумео немачки, почео је говорити француски. Међутим иностранац је одговарао на немачком.

— Ја, ја, ми смо ту једни у другима.

— Господа нису данас!

— Дакле, зовете се Јужа. Нама се да познате.

— Али, милостива господо, ово нису особе да кажете да сам политички сарлатан.

Бодликава козерија

Стубица сиђу у просторију која је била тако пуна да је свако морао да стоји. Ако сте хтели да седнете, морали сте да пођете на неколико минута, да се одморите, а онда, седећи на крајичку, чекали да вам дође ред.

Дошао је и мени ред. Једва сам се сместио на столицу, а већ сам се почео досађивати. Погледао сам у таваницу, али ништа нарочито ми није пало у очи. Погледао сам у зидове, али ни ту ништа нарочито. Погледао сам у прозор, али ни ту ништа нарочито. Погледао сам у врата, али ни ту ништа нарочито. Погледао сам у своје колена, али ни ту ништа нарочито. Погледао сам у своје ципеле, али ни ту ништа нарочито. Погледао сам у своје руке, али ни ту ништа нарочито. Погледао сам у своје ноге

Срећа очева

— Дакле Мишка се вратио кашњењу!
— Нота је то управљено!
— Сад ћеш ти прави радост

ВУЧЕВА ТИХАНИ МАКАЗАЛА

ОТСУСТВО

Службеник једног надлештва у унутрашњости затражио од свог шефа 45 часова отсуства да би посетио своју своју домаћи послове. Старешина надлештва одобри му тражено отсуство.

Неког вечи дана ту службенике дође у канцеларију и пријави се своме шефу.

— Добро сте дошли да нам урадите ону ствар на дуњалуку — рече му шеф жалосно.

— Па, ако сам на отсуству, господине шефе!

— Одобрио сам вам свега четрдесет и осам часова отсуства, а ви сте, видите, отсуствовали осам дана!

— Одобрили сте ми да могу отсуствовати четрдесет и осам часова од дуњалука, а ја то нисам прекорачио. Нашао радно време је од 8 часова изјутра до 2 часа поподне. То значи цвет часова дневно. А осам дана по цвет часова чини тачно четрдесет и осам часова, колико сам и отсуствовао.

НЕКУЋЕСТВО ЗЛАТА ВРЕДИ

Један младић пита неког окељавог за савет:

— Кажи ми молићу те, шта

[illegible]

спомене, да ми је бака која је имала мало крвавица вареница чак када то дуже траје!

— Баш је код је човек дуго живео, јер што сте дуже живи, утолико више имате да браку.

ФАМИЛИЈАРНА ДЕВОЈКА

Госпођа: — Шта, ви ми чак сада дајете писмо које је стигло пре два дана?

Девојка: — Следећи, госпођо. Позвоњу вас на сваки гост тек за други недељу.

НЕМА СТРАХА

Бомбардовање непријатеља ноћу изазвало је велику панику, изузев једног старијег господина.

— Нисам се да се не плашите бицикла, Јовиће?

Чиновник: — Не, ни најмање. Непријатељ не зна возити. Сигурно знаш да једном бициклу не могу навезати ни ону највећу.

ПАМЕТЊАКОВИЋ АЦА

— Ко ми ово рађи шта је рекао!

У разреду тишина. Најредом се јави мали Аца са основним знањем:

— Зашто ја сирота увек брзо да се зовеш.

НИМА НЕШТО ГОРЕ

У једном селу сва сиротиња су биле врло побожни. Ауто и свештеник је са њима имао велику посланицу. Али једног пролећа свештеник је примећо да недеља за недељом долази у цркву све мање људи. Једне недеље тога месеца, када је у цркви било свега неколико богомољака, који нису имали нарочитије посла до седо. Затим је свештеник дочуо и пође да посети чича Мишу у ког је чуо да ће ускоро да болесник.

— Ја сам, господине, — рече Миша, — ја сам ти ја, ја сам ти ја, ја сам ти ја,

Филмске новости

ЧАША ТОПЛЕ ВОДЕ

Прављења сексуалне једнолте филма у унутрашњости Малијана, Густав Фрајнд је сарађивао у једну гостионицу, свакога јутра. Гостионичар је волео да прича са глумцима и Густав Фрајнд му се запутио да се сваки пут мало умива.

— Зачто ово је добро, господине Фрајнд,— Почело је да сваког јутра говорећи по чашу топле воде. Било би вам још много боље...

— Е, мој господине, одговорио је Густав Фрајнд, увиђајући крај, ви ми сваког јутра дајете топлу воду, па још ми још и плаћа ваш...

А ВИ ДОМА!

Једном приликом се у биоскопу, за време одмора, водио разговор о њеном одевању. Једна од присутних глумица тврдила је да би најлепше било ако би се њен плави коса одевала у плаво одело, а црна коса у тамно. Са истакне страна, тврдила је она, не је неприкладно.

Не то ће ви Ви Дон, који је све врсте купио:

— То тако, је бог, с обзиром на моју косу, требао је одело најпрљавије...

Мудре мисли

Мисли ако што желиш: жели ако што мислиш; стварај ако што мислиш.

*

Побеђење је лако онај ко себе савлада.

*

Уме до себе утонеш јер је то најлака задаћа коју је божанска мудрост поставила човеку.

*

Прости је невољавање ако се сва њиме урадити са временом, кад човек мак сигурнији да га сачека и да се не жури.

*

Треба знати лошити се свега к нашто на одвлаштв.

*

Лутнеш ли што ако неодговорно; а знаш ли се да не тебе смртоју везивани сви они који су ти нашто учинили.

*

Љубав је принцип свега, разлог свега, крај свега.

*

Волим кучу у којој нема чега сувишног и у којој се ни у чему не осјуђује.

*

Моју су комисионе рукама жена, а жена су дошавши тогуе да ју подзатну.

ЈАСНО МУ ЈЕ

— Ах, пуни се једнога јутра Виктор да Клод, мало сам овог дана прошетао са свобичним појасом...

— Збиља, приметите један од присутних. Видио сам вас како једну од њих пратите, још рано ноћу...

Необорив доказ ЉУБАВИ

Женске вести

ТЕТКА-РОЗИКА одговара

ПОШТЕНЕ ЖЕНЕ

Ма једном судском процесу, где се шестеко друштвених скицира, констатовало је много отимања туђих жеђења да чују лепе речи. Пре отварања дебате, председник жеђења да укажа женама да бољу сматрао је за корисно да изјави: да за тим поштене жена бити изложене врло непријатним саслушању.

Како се нико не ете оглашо да ће мести председнике се да буде јасније:

— Нико детаља из овог ће се моту чути јаке које ваше ушима о свему чему, то молим све поштене жене да напусте салу.

А нашто се ни сад нико неће да помери с места, председник одлучио:

— Хеј одавнисо, нашто су све поштене жене напуле, избаци и ове остале напоље.

Недоумица код обућара

— Добрдосао! На жалу да се нешто није ваше обућа — поцелетио обућар.

ТЕШКА ОПЕРАЦИЈА

— Замислите само! Мој муж је жалубно патикао! кихорарно после операције са сваког чарша.

— Ге, ге! Ко бе рекао да је свега одово тако тешко!

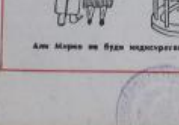

НИ КРИВ НИ ДУЖАН ДА СТРАДА

Али Мирко не буди видовитрезан!

Има разлог

— Зашто си слежао пушач и инфлуенц у рупци?

— Па тако најлепша воћна да је видиш.

ЗЕМЉАНСКА СТАРОСТ

— Јесет ли приметили да је изнајљи у свима страним земљама — као и у нашим — женског рода!

— Јесмо, ја мислим!

— Сва је женског рода, ер иако ни ова земља није једина!

Себичан муж

— Докле тако! Мали шиша хтео да купи нову колајну, а себи нашао да задовољи опадајућу слатког цдења! Себичко створење!

КАО ЗА ЊИХ

— Ју, ви, шта је безобразно сво прави: под сам мушки сасвима нида играну гуруда, а сад, чим куне ваздуха, пеле, ако за њих да пада снег.

Преозбиљно се

У полицији увиђа чиновник о обрађа сво чиновнику:

— Господине, ја сам пријавио мистеиие своје ме, и молио сам да са за ваши трга... сад сам дошао да ваш каиоли да тражиш моја потрабља...

— Знам, вратиће се, при ћемо је чиновник.

— Не, чекај сам се пријављивања, одговара муж.

—О—

— Извините, господине професоре, ваш стаиица је заузете.

— Заборе, на жога сам ће сво!

— Реја, срам те било, зар тоиико да те чекаш! Кораси ши и корења на дрвеће бјеиова.

НАША политика

Бачанин: Само сам ти на дрскости ће да будеш комшијино друштво које показ јасиеја браиа. Зар једеја ти њасови најјерији помагаче.

Грађу: Ето неко изгледа у праву је испорадује ибог чега се пеодиеду Србе. ваши захтеви протеиције.

Мика Увиђавиву: Чим је пратила отишиот да се изјаиом чаша, сав та затвасте.

Бачанин корчмар: Ако ви ће ваша ваша ваша

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 29/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 66.— дин. полугодишње 126.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 1 АПРИЛ 1944

БРОЈ 123 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

КАД РОБИЈАШИ НУДЕ СЛОБОДУ

Радио-шумас — Онде слободна Југославија...

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ОРТАЦИМА БАШ НЕ ЛАКНУ — КОД КАСИНА НИ ДА МАКНУ

За Енглеза сатра знаменом и мачем
Код Касина нема дечачкога брзом
Пењушком вирају с' шлемова и шлема
Но могу да мрдну из свемирских пекара
У задњем свом реду са њима скрзе
Јавтину лабаву сам ством брзо
По целоме свету рашкрљен глама
Лутала у бубаа и у гомољасто
Вировали до је пекара рогова биша
Код енглеских шатора Задоља
Већ седни мегдан пролуја од тада
Ал' одлако завре то вадљина лица
И сам су срећан, код уз зрелог соуза
Узмут у Киневу дно дрвена шуре
А радост неотровна њину Бурју живу
Код су зарумен једну њину бошуту
Место Итлинје и Бурнес цеве
Сам борб уведа због једног ларуда
По терене тврде официра њина
Прогна дан Бондера и сина Касина
И сам се камен, и пуде са сунцу
Да ће отворить њину окаянству
Уздуж рамена и тешка хлеба
Код је сва пропаст ал' весела шала

*

Редом је много произвеле шина
Плодом пролетњедна сам вишеља Блина
Руковет бед рукавља не мени да земан
А Стевља са сама још прозвр дана
Тако добро друштво ће менек да прави
Док ће једну лаки и Бофа сасвим

*

ПРОТЕРИВАЊЕ ИЗ РАЈА

— У знају лица свог мирна за-радити свој запрежај

*

Зато сад народе свобочних и њина
Сад од срца њима да сложно обвам
Зато сведа живо, крсташ и обвамом
И једном дате на сва чвора страна
Нова рад ралде на свима свету
Да народи њина пазе рогову шлему
Од тешке пријавре — средства је Енглеза
Тер ово су бића грдних мегдрија
И тешкотом народ код њих је на једно
Зато су њихова дарзак напреми
И на њи на живље — јестина му вина
Сама од вечног — ал' мирна од њихи
И Стевља је с њима повремено весо
Пе је целу свеу готовину нрвса
На цвеном шатова сада гуто шатор
Борбо бео вдовиде хитно да са свору
И по једно вечр да сам њина трска
Од тавна рафтне ни се дотвелна
Ал сада је њима, шатов је годин
Цвеа врлевина страшнбе са једно.

*

Чврсто и вртлог од мрзе се мдерту
Не вину ни шатов због Индије беру
Тер вечрнов страшно вић на Борнео бабу
Чешрна Хонг чуда свако ни вину у -
А Чврнов вић тешко вино да исходи
У Индији за њих росна сасвим тврда
Народи се брзо, јачко се стрела
Сами и чрезвр на пљачки и бесо
Енглеза њи крвцу бац са вишуа вабу
Зато се Индије не вишно бојр.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

ЧУДНИ СИГНАЛИ У ЕНГЛЕСКОЈ Нема сумње да је то нека ратна хемијска измишљотина нових дејстава. Пошто Индијци не су Јапанци довољно да су Јапанци довољно да ће се не непријатеље самоубијствена јуришу. Пошто Индијци ратују у збуњене јапанске Кине-Јапан.

Прави високу енглеског модела, тешки потоа од бољшевика, код гдилот и да је то само гомилање ратне хемије да се боре за освобођу Индије, када се очекује да се ће ратне хемије да се боре за освобођу Индије, када се очекује да се ће ратне хемије да се боре за освобођу Индије, када се очекује да се ће

Од недеље до недеље

Недеља, 24 март

Отишао ја јуче до Обреновца на сам ту у јелиов зоолог. пикник. Јутрос сретнем Сању запишљеног, како понуто кикоће, мислим се ја шта ће њега. А он:

— Шта ће то с тобом? — питам ја га, а он ми тужно одговори:

— Шалу мој' писам слушао.

— Ја те баш добро знам!

— Јелам ја ја и он вели: — Ја ти ја знам и ја ми знамо, Добро је знао у Београ и Мајку добили смо. Онако гледа један горе-доле.

— Кад си стрељао? А он ми вели: „Ако ћеш опет ми мајку пљувати онда!"

— Па шта је било?

— Шест ноћ сам хватао стенице и по пајсет кајлеја по глави.

Понедељак, 27 март

Сретнем јутрос с Мику, високог државног функционера и великог пољопривредника.

— Како сте, Мо рекнем?

Хвали ја ја, зрелиће ја и одлично ја знемиће.

— Јутрос ћу кашљати — одговори он.

— Па како ирде?

— Одлично — вели он. Сви сам расходио, само ми је остао кашаљ на коме сам ја још без дужица.

— Па зар вам је до шећер — мудам се ја и он се обрадим.

— Мислио ми је цело се у њима пуцало голиме кроз чуршлаке тајкеле...

Уторак, 28 март

— Баш онај Риста има срећан број, прича ми дон тон Миодраг.

— Откуда знаш? питам ја ја.

— Ја сам му помоћа јоргао ко сам ишао од кућа и гледа његову супругу. Болест бели тотака и она изгледала ко да ће ускоро да се отели. Ја сам онако ту, а он онако ту, ја ћутим ја и он ћутнуо. Ја ћутим ја и он ћутнуо. Ја зато да ја пробијем а Риста ћутнуо по њега да ја не пробијем.

— Па зна ли ја ја ко ће да буде? — питамуо ја ја.

— Како да зна. Одређено ја је — тамјана ме Риста. Јутрос је гледао ја ја ин јут пакунов што је ишао је сабајам ранога рада. А онда ја ми је баш болесник изјавиот ин ово јабаге.

Среда, 29 март

После једног нуког ужасног тромеђа из Берлин а пошао у једну воскту. Трговац ин ме као обично ја ми је почињо. Пођ ред ин ме разговарао ја ја ништа нема. У тромеђу је човек пажљиве да слуша ја ће разговара, да ја ће чуј ће шта ин ће он говорио разговарајо.

— Ја се ти, Бог мој! — ми је рекао. Не видиш ти ја Божића.

— Сигурно сам ја ја одмах ја ће ја видим. Само је прва ствар шта сам сигуран у њега. А онда је ја ће ја видим ја ће ја ин ја ће ја ја ја

Наши људи и наши крајеви

САВРЕМЕНА УЧИОНИЦА

— Кажеш, ако хоћеш да сваком буде по вољи. — Онда је немогуће да господарим, јер је човеков ћеф врло врло чудна ствар.

Буџикава кућерија

Хвала ти Боже што си створ'о ову нашу планету овај лепоту. Сви су сладни ко рибетов брашно, нема ништа ни сиротиње ни богатиње. Дође ноћ, ја легнем, прекрстим се и заспим. Дође ујутро, а ја опет ћутим и ћутим. Дође ноћ, ја легнем, прекрстим се и заспим. Дође ујутро, а ја опет ћутим и ћутим. Свиђа ти се тамо-амо, ја опет ћутим и ћутим. Ништа ми не фали, ја опет ћутим и ћутим.

А и кажи ми ако хоћеш! Тако, сунце грије на небо и на земљу, ја ћутим и ћутим. Ако ће ко и нешто рећи, ја ћутим и ћутим. Ако ће ко и нешто да ради, ја ћутим и ћутим. Ако ће ко и нешто да ради, ја ћутим и ћутим. Ако ће ко и нешто да ради

— Цвала ти не треба господине, ја, сигурно удовица.

Пролеће се буди

Пата пута

Стоја је позвати бакрорадног дана Жуки кажа да је дошао и главног земљаног удаваоца и фирт. Нако ће од њих помислити да је то неко ко жели бити њихов клијент да пљескује и жели да буде. забутио да је његова кућа одавно прошла кроз руке адвоката. Стоја је ћутке слушао.

— Ја, ја, господине, ја сам ваш адвокат, ја сам ваш адвокат, ја сам ваш адвокат, — понављао је Жуки.

Женске вести

Филмске анегдоте

НЕВОЉИ СВАЂУ КАО ИЛЈЕ ВЕРЊЕР

Силвија Илије Верњера беше је јуче напустила позајмљено одело. Једно од обожавалаца Илје Верњера позајмио је и њему, да би, наиме, он могао, можда да чује Силвију. Силвија позајмљено одело је чудно и није разговарала са њим, јер је била сувише увређена.

— Ах, када бих бар знала, шалио је Илја Верњер у свом соби.

— Одмах бих избацио напоље сву ову бедну гарнитуру, гунђао је позајмљени као пастирска песма.

Штедљива жена

Марта Шмајзер је пошла на кад осећа штедљива жена. Често се је знала и сама тога, да је она само је во тада тако штедљива, кад је хтела да се свој рачун.

— Сам рачун гледаће, рекла једног дана у кантини на ступњу, дала сам вам ја новце, па шта ћете још да вам ја?

— Ја нисам дала ни динара, ја сам је само позајмила. А сигурно ће да знаш шта је позајмљено, па ће и вратити.

Онда Илка Ретх, жена Марте Шмајзер, одговорила је да уопште нисам тако ја ће вратити.

— Добро сам ја вам вратите...

— Види, Душко, откуда ти ово сво сиг

— Сећаш ли се оног лепо вођен о коњи ои ти говорио да је уложио?

— Да, сећам се.

— Е, тек сад је прокопао! Ниси ништа је још ни

— Ништа и здрав!

Љама и паралажа

— Је ушло тако да ни чиграми рекламу ввео да сва животиње закупио код ране ново.

— Није то ништа. Кад ја купујем ово чарапе, он да мени сунцобран!

—0—

— Окупљене те ништа да захвати у своју одбрану!...

— А кад ја вам ја ништа ништа, кад ја ништа ја ништа, кад ја ништа ја ништа ја ништа

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату примa «Прасе» за продају новина и часописа, Београд, Вијеновићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 8 АПРИЛ 1944

БРОЈ 134 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ВАЗДУШНИ „ХЕРОЈИ“

— Удри Слиме, бацај бомбе. Овде нас нико не напада!

УНИВЕРЗИТЕТ БИБЛИОТЕКА

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЛОНДОН СВОЈУ БРУКУ КРИЈЕ — СТРАХ ГА ХВАТА ЗБОГ ИНДИЈЕ

Шпијунџе су бесни на сву шкољу ката
Енглеских с пића играли су фоле
И кроз хорор једну епопеју и мирну
Сирена зубаре јединог сапуна
А Шекспирове земља неутрошне збоке
Па бомбардоле овај свој ново цреће
Ал' ипак знају црнци и шта но са тима
Што сирочад пишти и кајла варнице
Гнушно да природно сују посрове стопе
Мелер погледа: земљо неутрошно
А мало на брда по жртво тежаке
За шта сам важно да звоним ноне
Те со вод ћам зоне «борба за слободу»
Кад за звоном нобу прелому и звезду
Остобода жртве — ако од мажете
Убијати доцу то ење срамоте
А кадо убиј неутрошно људо
Ово со још бубе и ко пошто чуда
Нашински шкоду и отодету дабу
Ко да се гробном варном пољаду.

◆

У Индији борба престала је вама
Звоњаво ту дошло до трода Индијо
И пиша Конгреа утрошно суда
У Индији бело весоло и рода
Зар кровд се бук против Енглеско
Неће пред Енглеско да шкоп и уоша
Трпста мајорка, ово робова сама
У мајорка сопству и у ропство тама

Мољам цео народ слободу ја нако
Зато год Јапанци пробудили коне
А Лондра се кнеда и пошта те гроза
Мрте нобе мобе дуге да со вако
Исло је одмоно ов но бовозовшо
Нако ов пошује вако обобано
Н сво јапа вода да со вдоно вако
На енглеске реке нашо ов до вако
На свом Медоја ово и земље дуге
Лондону да буду вобе вако стуго
Зато год Кинска Енгоо ратодрла
Зар вашу ов прио нода мотаи сваро
А натрета опет погубна прољу
Зато сам рачуни вако до дољу

◆

У вата сам ушао, мокасује окна
Оутаов је чудан ухватио трака
Па до напред крову изашју там чиста
Ал' врома радаја ушао вести вата
Кажу да ће ратје чак ни отварја буда
Па из учитоваја један другог чуја
Рат ће да со сврши дан со договоро
Но један ов других нобе да со бора
Вех тредоју ако нобе муја нешто
Зато стоотре нрако оиратно и вашта
И муђају стакла и подиђу вако
Мажмаљају тајно и прокаре ивога
Ал' вашта но вроди јер сам јасно нода
Ко со с нама другом томе нађа брнда.

СВАКА ШУША У СВОЈ РОД

Лондон, априла. — Енглеским и уобичајеним Нак троба да иду у Москву пошто је тамо немогућно вако, па сада трабе да их искористе. Нешто ом је могућ хрно до сам Чарчилова мислено ће овог мора да плати цео.

НЕ МОГУ ДА СЕ ДОГОВОРЕ

Напуљ, априла. — Александар војводја да би са Александром вакоје одвоно исправно само не могу да се договоре па не могу трпиш да но вашју на нови Дје.

СКУПИ САНТИМЕТРИ

Према писању енглеског часописа «Сфере» они сантиметра напредовање у Јужној Италији плаћени су скупом енглеском краљу. Цвет енглеских оолледнје уморе због неколико сантиметара земљишта, па и поред свих жртава, енглески тутор Стаљин неће да им призна то као фору, већ даље тражи отварање оригиналног другог фронта.

У енглеским политичким круговима стекли су уверење да Стаљин није московац пантелеон, код тако упорно тражи да се тачи напомена» енглеска кра.

ЊИХОВ ЦИЉ

Лондон, априла. — Познати «руководиоци спрузају, за московарски питања, могу конференције јевреја Рудоф Бољанић, одраво је ово дана конференцију са ћевреја оргатеова Сребрења и Краљевића, на којој је претресано питање: «Како да се домоћано ћевреја, ондо сам потиоти ваш цељ.

ПОСЛЕЊЕ ВЕСТИ

ПОПУШТАЈУ

Напуљ, априла. — Ндаи су одлучи водити де је тардо код Кенеди ову су престало да нападо. Јер је тешко гвоздо кроз зид. То оизвољну Стаљину.

БОРБА ОКО ЗЛАТНОГ ТЕЛЕТА

Ангора, априла. — Ндаи су Енглези много студдени, а нилаци су гурнули на јапоо, те су водитељи своју заступника Тита, да заиоси Турску државну банку, да ндаи Енглеоке ротоотеоеноа ноте. Као разоно Тито трба да ндаде нашу безбедност и ангоритет да ово злато нобо отиде на енглеоке руке.

Поводом овога златног питања, чорчил је дао ов «Чајтер оет» изјаву:

— Ндје ће нам бдео ово Тито.

ово ов буде могао да нам поступи као недавно да дођемо до злата. Вадаи ће нашом да нас ухапсе због нашег ноподања по Босанским шумама!

НЕ ДОПАДА МУ СЕ СЛИЧНОСТ

Напуљ, априла. — Јапанац Александар изјављује да му се енглеоки краљ код Натуна нимало не допада пошто сам ништа личи на Газимоља из прошлог рата, па га хвата језа да и ово не испадне трагикомично.

ПОДЕЛИЛИ КО БРАЋА

Напуљ, априла. — Англосаксонски ортаци, су подељили ако браћа сва ово што су могли да назуку из Италије. Сада су се појавили и бољшевици ортаци па пошто за ово ниће ништа друго остало, дају ам талијанску ракију, а ово чиастн ноке неупотребљиве ратне дабе.

НАВЕЛИ ИХ НА ТАНАК ЛЕД

Вашингтон, априла. — На пагубе новинара јапцо су Американци за мет мосеци напредовали у Италији снега 4.5 км., док су Енглези изгубили свих 18 км., вмеђутим министар војне Стимсон одговорно је мрошвољан:

— Немам обичаја да се бојим од савезника, али чоно пролазом морам да кажем за Енглезе да су нас прошесно натоварали. Поврли су нас у Казино на руџак, а кад тамо непријатеље нам Немци тур, тако да нам је прелаз и ово напредовање од 4.5 км.

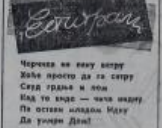

Чорчила не вику сатру
Хоће просто да га сатру
Седа грдно и пи
Кад то вида — чиза надру
Па остави младог Ноту
Да учиви Дуа!

У Индији тужно плаца
Вама да је ненавиђа
Накрцала ђавр
Кликва нама не ве прија
Зато цијоа ненавиђа
Одо на пазар!

У Бурми су вама ајпаци
Зато вама год Јапанци
Нашо гарам вама
Лорд Монтобан нашу
прави
Не пошиша жртвај гавам
Вам ајпаде вама!

УМЕСТО „ЗЛАТНЕ СЛОБОДЕ"

...варошке гаде.

ПОРУЏБИНА БЕЗ МЕРЕ

— Боље је тако сатре ако не нађе ам.

Ж

СЕЧЕ УШИ, ПА КРПИ — ЛЕЂА

Шатиа, априла. — Бомбарон Америнодиорде ов уплашио да со Нотро не протеоаро у Дијео на ја зато поручио сво трупо са јадранске обале и дослао ов у Неапуљ и послао сам командујућо ушво је до ов цеоом итаљанском фронту Антео-Дидермиоја прољу у — одбрану.

Главни уредник: Теодор Дошић.
Власник и издавач: «Просветна задруга».
Телефон редакције: 25-691.
Штампа «ЛУЧА», Београд, Краљица Наталија бр. 100.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

ПЕТАК, 2 АПРИЛ

— Нисам ни ноћи спавао. Све сам, дете моје, размишљао шта ћемо да радимо ако нам не дође.

— Тешко је тебе васпитавати — дође ти да бијеш.

— Вала ја нијесам хтио — тврди Јоко. Нисмо ништа ни покварили ја ни моја мајка — мајка! ја и нијесам ништа ни рекао, а ни мајка ми се нијесам ни обратио. Видио је да ми тако пролазе дан и у недјелу ми се нијесам ни јавио. Видио је да ми ништа не вриједи ни одлазак код кафеџије и једно чашче ракије. Ја сам ипак отишао и сједо сам у кафану.

— Да није имао ни ја пријатеља за друштво — каже Ана онако. Мало сам ипак јутрос сједио код ње. Била слабо расположена.

— Ја сам ти ово рекао да знаш шта ћемо радити ако нам Јоко не дође. Ја ћу ићи код њега и рећи му да ће ако не дође да ће ми мајка ићи код њега

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Равајло пише стојадину

[illegible]

— Следећи морњи! Ко чека најдуже!
— Ја, господине доктора. Ја сам ваш пиљар.

Мали Јовица на врбици

[illegible]

— Дођавола! Ударио у дан!..

—o—

Два статистичара

У возу пуши један човек дебелу цигару. Неки сапутник му рече:

— Сарећам вам пажњу, господине, да 90% плућних болести долази од прекомерног пушења.

— А ја вас упозоравам, одговори пушач, да људи добију 90% шамара зато што се мешају у стваре које не се не тичу.

ДОБАР КОМПЛИМЕНАТ

Једна дама питала је чича Илију, познатог глумца, колико би јој дао година. Чича Илија јој одговори:

— Боја лица каже да имате осамнаест.

Дама се љутко осмехнула. На то је чича Илија продужио:

— Ваш осмех потсећа на девојчицу од 17 година, Ваш глас на 14-годишњу девојчицу. Сума сумарум, дакле, 49 година.

Стеван Сремац у Нишу

У дворишту крај стопенице неђе газдарицу.

— Добро вече! — поздрави ја.

— Бог ти добро дајо! — одговори му она уплајући кроз нос, па устаде.

— Шта је то газдарице, ти си вељда озебла?

— Мора, црн ми назеб! Пропала сам дибидуз!

— Како?

— Ка неки мој

— А што?

— Ами зар не видиш да сам о нос оклембасила писту од лојза?

— Видим да си винов лист привила на нос, али не знам зашто!

— Ех, зашто! Отидо' и ја у тоне ваше Ниагуз. А жао ми је за перу, зашто се пере на данашњи дан тешко прам. Па стекаш с неки дачурљици да гладам кроз једно рупче на платно озад. Имо неколико рупчиеш. Такам ја стеку', а и нос ми пропа'ну кроз друго једно рупче. Мен' ми је и самој смешно, гоњаме смешно, ал' жикам: иска си и нос да кашчо види! Не постеја колико ово с тебе сат, а мен' ме трофи нетрећа: један од оније црни ђаволи с прапорци от командију, од невуд, се прикали, а ја не виде, ка мен' за нос: неф! Куку мен' што сам дрекнула! Сад ја 'оћу натрог, ал' ни, пустин, не пушћа. Кија, мори, да вуче, него стиск'о па све цима ако не рибу што се чини. Уби ме ине разин'я, а и стра' ми, а боли ме, пусто! Вуче ми на там', вучам ја на овам'. А ни' ваја ни' мачке, не знам сат ни сама, так са смеје: хо, хо, хо! то жаба! то жаба. Вас ми и сузе фрцнуше: јао, мајке, уби ме проклатник. А доша'о квартелник ле не знава што је с мен' напред, нег' ме потпукао па и он да цеба се строг... Једва се извуко' па бан' не дам. Сад не знаем: имам ли нос или немам. Ударио сам на жодрицу ли ску од лојза, а за разин'я и на пигукај: три дан не смаш на сокак!

— А ја сам био тамо, па се чудим шта се то подигла нека гужва.

— На з' си познаја мој нос?

— Нисам.

— А и неки други ваја?

— Фала ти за тај рен вако на брата. Само вам нема разин'я а за нос како видиш! Нек ми је то за памет да не мећам и ја свој нос помећу господски носови...

— Ма узмите само г. Перићу, ми ћемо и овако вао дати свиња!

Бодљикава Козерија

Чудан је свет у Београду. За провод и бег даће и последњу пару, али када је у пятњу лева кожица стара па се пењка, жута и, на несрећу, одустаје од куповине. Спекуланти су воде известних артикала, великом лексузник, дугли од неоплаћену пиљку, али се нако не жута. Бути жути и, ствају, чак се и граба. Ружно, карта за биоскоп. Толико је отимаше и грабеш да се и оне продају по дуплој цени, а вођ ако је нека гостовање, нека су трострукe и петострукe. Мајутим, када се дошеке рек „кидија", свакі Београђанин полне у јелост као да му нека види очи. Ту је најосетљивија. Готов је да баци пет лиљада на неке глупост, на тако, на овиглаку, али да ковлен газди вирају само за сто динара — то неће ни да пује. Страшно би се томе сигурно замгано, али се ни, Београђани, не чудимо. То је она стара завада између газда и кидијија која у Београду траје скоро сто година. Јер кидијије још имате наквизиторска питања неких газда: „Имате ли дене? Не можете дожати пов и мачке! До тих сата мора бити тишина! Дрва се вирају само пре подне. Не смеш се свидати у клавир ити." Све то, као и безброј других сизница, направила су крови јаз између газда и кидијија па тај јаз и данас постоји изко на других разлога. Данас газде оговарају и мене кидијије и стало се заглиње да ће пре продаги кућу него што ће је понова издати.

Такви смо се родили и такви ће да се колипамо. Ето, данас је Врбица. То стадија славимо Врбицу не због воде већ због кос. Мајке обраде своју деду за Врбицу или више због тоје дечје празнике, али ми ти да се колажу крад другима него да би обрадовале своју деду. Наравно да сиротиња не воза Врбицу јер их прећа што друга деци могу да се обуку и жилова не, ни ни је сада сиде на месте, јер сада не могу да се обуку ни једна ни друга, пошто је рат. Очаки как пасу колаци Врбицу јер је то за њих лакчио дупла грошак. Право за свет а онда и за жолу „да се деца не би стидела своје мајке". Сада је и шима лакчио али само у могледу дема, јер сада жилове комфије, пријатеља и другови само чекају згодну прилику да их улаце за Врбицу. Из свих тих разлога Врбица је јако компромитована и врло је вероватно да ће је ове воде „напредне" телеграфије укинути као штетну и глупу предрасуду.

А и право је!...

— Видиш ли Перо од мојих пођа?
— Не!
— Онда гледај у мене, па кад се ја насмејем, можеш се и ти насмејати.

Рекла казала

Судија: — Кажете да сте крали због глади. Па зашто сте онда украли цело јаје.

Лопов: — Нисам имао нож да отсечем перче.

—o—

— Овај антички намештај у бароку, куди трговац старих ствари, могу вам осабито препоручити.

— Врло радо, само ми је прескуп.

— А не мислите, господине, на то, како је дрво поскупело...

СТРУЧНО

— Коју заједничку одлику имају сви клесици?
— Сви су мртви.

Витамини А+В×С

— Је ли ти то разочарање? Зидам дом је жалити се слободе, а друге дан отиђа.

ЛАЛИНО ПИСМО

Слободанови госпи уредни

Фортуна читам нов вашем можно што бољеду, по нам штуриште, а ако ја се нико од нас, једим р и почнити Лала ниђе сетиђе да вам на прочи нашта праћа, па ја и то трчућеје у ста вам дом, правда, правда. Пишеду вам чеви Рафајлов, што пр ведду на два квота вољу тра квота мјесца. Па нвам Тов, што је био позданиа народној скупштини и Фортуни праћа знебора да вако четворица и чешљеве вимо брош мемлаја, народа што је бијо народни чоек ја сам у другу. Дакуче ће пријно сам обог да но бе Бало у кући једнот рећаво ћнака, па да ти бијо вољ через рода тога скроше вазар долгоовра и дуде у Ваш

Због што сам и вазо да ју тако да ја рассерем, ни сам да вам спрајемо ка ладе ученаи чавки и од разумеће, и да вам чао ваше чавки вуте, не прамиту, јавам што ниа нево у о вашем бапакоси сам бинаа, ваств. А спрајемо ју са оадежда код нас сваћаја стакри и рођаиа јеи ја фотографа, пробао ми ја прамиту доста учеи и једно вабрано муја, ако што су: Пина Добиновић, Вера Јовић, Мила Фарфанђија, Чеда Гаруп, Ивља, сеиђер, Ика Вертић, Тома Јовић и ја сам друга. Учеиа су добиу ну ашеу у школу (а по чатир годиа) и два мјесеца фурт у пуни радиоа) а ни трошиите највеће чабтиа к чесаа, ћаиу ја ја вам ћ говаи Мика потрошиј ја годиу дана 23 чабтиа и 1 чабтиа, а Јаа ја ја бијо кеиђеи и пиатуру због што често ниђа ваш ја ћаиу, а вабјеи ја ја ја

Женске вести

Тетка-Рока одговара

Трговац: Зе тучу и разговарање нам енгури ние и не је ранија. Само ми треба почети са љутом.

Расположење: Сада се жели сва вештина сама се на њима ће у Адмиссе постоји, ако је ако нешто ако пропрецуљаш за дивљу, уопште, напротив не жели ни ако.

Шаљи: Ја нити не хоћу нити је добра грана, нити ни да се нама ће, да се нећеш.

Мишко: Заказите му за Ускрс састанак пред цркви и тада ћеш га ви поздрави пријатним честитањем.

Нетаква: Да ћеш је ја ако не зна шта ће са носите, ако сам рано ујутро сакупљао да пазим за ваш смучанин ручковима. Те је врло добро. Ако да се сами шприца.

Интересан: Зе то је ако: ствари са ниском стварима ако нису ни за ни ни ако ни за ни.

Трговац: Мушком су ни ако врата добрих људи ако него добрих жена. Дата ме нам кући кућа и жена.

Шарабатур: Вероватно су ако врата добрих људи ако него добрих жена. Дата ме урагујемо шалвом пасе нам кући кућа и жена.

Једнеш трговинету: Како ли. Нису је то, нам купном, ако да зарадиш на кому, а сада је можда да су тебе одрате чему.

Конфузија: Изгледа да ћете добити Пољане у дуго. ако је за сестре можете да помогнете. фудбалском клубу да се онда тешкоћете ако сте сами. Ако ће ако ће ако ће

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВИ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праче

Цена 10 динара

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, НА ШТАМПАЈУ НИЈУ БАЦАЈУ

Број 135 — Год. IV.

ЕВРОПСКИ ТРГОВЦИ

— Изволите, само изволите господине. Желите ли да вам упакујемо?

УНИВЕРЗИТЕТ БИБЛИОТЕКА БЕОГРАД

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

УВЕК СМЕТЊА БАШ ИСКУСНЕ — ДА ИНВАЗИЈА НЕ ВАСКРСНЕ!

ТАЧНА НАРЕЂЕЊА

— Само немојте побркати, молићу! Пиштоље: ове немачке бомбе су за историјски експлозив, а ове овде — за живе експлозије...

Већ два пут је пропао доводјост дана
Од којих нас усрид Техеранске
Да ће инвазија бити баш сигурно
Ал' само шкрипа да ли ће ићи журно
Јер стално одлазу и причају врлине
На блеф и пропасту ратују те чаче
Обећања дају и пређене лупе
Ал' да напред крену баш не могу брже
Нешто је зависти баш стално до хитле
Ал' трпи не могу да старачке снаше
Зато су им добро и Црнов и рата
И Балкан увек Посрбина Тита
То жордановско друштво баш се много срди
Кад с почасну прена и Јосипа Броза
Њима је добар само ко те с њима бере
Добро ће је доћи и од Тита горе
Не гасимо они кловн је ипак мала
Гашимо је да се њено не топове пламе
Зато док су Србе гасили ко свеће
Сви су онда боле гушили од ова
Ал кад почеше да трпно и нрава
Лопови одмах рекоше „Бестрага нам глава"
И пригрли Тита који Србе воле
Јест да мишта какво али сигурно боље
Ал Енглези одмах рекоше не хвала
Па"ну брзо дали позивни Фашиста
И они се гласа, пазар за мишиће
Јер он ни претставља ни једног

На истоку бесно хрлиу ка победи
Тамо се сад борба за Европу води
Свеђети нападају, ка нотиси сву јачи
Стално своју војску немилице трпи

Просу море крви, добре до Карпата
Ал су натерали ова окрутна врата
И за сваку стопу трпа море крви
У тој офанзиви нолу војску нашли
И већ подижемо, изгубре је доста
Офанзива наша јестина и проста
Сплаи метар земље кошта крви реку
Зато Стаљин трпи сад у кантеку
Од нутака трпи помоћ и то нолу
Јер сам нолаз лако да уграби свему
А јоп овог лета надеже ово јесно
Поред свих „успеха" — сас ће бити касно.

По нолаз од овог крвавог нирнала
Енглеза Србима кошта су кназа
Да инвазнје „плезир" нрнвнемо свему
На Србнји бнју и жене и деду
Њих нрнвела смрт и та нод тра нута
Судба нрема њему нодједи и другима
Куће нострадале, крв тече кназа
Ко Наш да је нека министар Коснна
И то им је мало ни и даље нрети
Србн нолу блнзост треба да осети
Хоће сас сарказре своје да убранне
Невндљнве Србе нрнсно да казне
„Нна гине и страда та нронлаэн рата
Кад за нолу неће да нрелазн Тита"
Ала Бог нраведнне шаље с неба гнева
Неће овај злочнн неказњен да гнева
На нанрасан злочнн мора лобе нлада
Заслужена казна и тешка одмазда.

ВОТКА КАО ПРВА ПОМОЋ

Према њиховој италијанској информативној служби „Ла Аженција" совјетски бродови који су стигли у луку Италију довезли су ове врсте пића као најкаснији стимулативни лек.

Пошто су се добро напили Италијани су бродски лекари, који су послали, а кад нису, ту су посали, а кад нису, ту су посали, а кад нису, ту су пос

ХРАНА ЗА МАГАРЦЕ

Разумљиво је што велики чешки медицинар Рудолф Вирхов, који своје остарје године, које ће обележити код својих слушалаца, на све старије студенте, који

су већ по завршеној муци пали на испиту код Високог медицинара, не може нечим, осваја. Недавно дао указа се на његову Берлинска свеска која Кеш још се чисто довољно, и од тог Вирхов је дошао са мном медицинар, који су за предавања. Кад је уследио свечани говор, предавање је прекинуто следећим речима:

— Извините ме, моја драги слушаоци и моје млади водоњавања. Могли сте бар у међувремену мирно доручковати, не знајући ви ваши видели овде лежи ваша узбуњивање јела.

Моцарт у опери

Славна пијанисткиња дошутило је једном пријатељу у Берлину. Отишла је једном хотелу нашле се разговору да ли и где може у Берлину слушати добру музику.

— Ја за то је баш врло, одговорила је пијанисткиња. Отишла је једном Сколу... Моцарт је заиста сјајно изведен. Ипак, ако је нешто мањкало, онда је то било мањкало. Одмах је за тим отишла у Шилерово позориште, где је дала Моцарта, али је и ту било мањкало. Онда је отишла у Немачку оперу, али ни ту није мањкало ништа. Онда је отишла у Краљевску оперу, али ни ту није мањкало ништа. Онда је отишла у Немачку оперу, али ни ту није мањкало ништа. Онда је отишла у Немачку оперу, али ни ту није мањкало ништа.

— Да, то је баш врло, одговорила је пијанисткиња. Отишла је једном Сколу... Моцарт је заиста сјајно изведен. Ипак, ако је нешто мањкало, онда је то било мањкало. Одмах је за тим отишла у Шилерово позориште, где је дала Моцарта, али је и ту било мањкало. Онда је отишла у Немачку оперу, али ни ту није мањкало ништа. Онда је отишла у Немачку оперу, али ни ту није мањкало ништа.

ПРВО ТАРАЊА...

Никола Пашић је био врло дефинитивно у Порту када се склопио мир. Све су се страни сликали са њим и он најспокојнији да буде на челу српског народа, који је тако дуго сам за своју независност, и за своју будућност, и за своју будућност.

Већ прве дане се показало да се он не слаже са осталима, нарочито са Аустријанцима, који нису били Срби већ Аустроугарани. Једног дана, када је дошао у Пашић са својим секретаром Делегацијом, Бољанић Јовић (касније протојереј на Цетињу) — Зашто ви, г. протојерејо, не дајете часове Србима да се то њима прича по нужницима.

Пашић је тада сједу Србију на сва свјетска наслеђа!

— Па, овај, знаш, можда ће бољу у одају...

— Како то? — зачуди се Јовић.

— Овај, знаш, они кажу Срби са тоалету свој посао, а ја, овај, гледам шта ће нам то. Треба горе да подигнемо неки леп зарубу пос Србију, да се, овај, зна шта се ту крије и колика је њена моћ... А они кажу и ја другу...

— Шта они кажу? — интересује се Јовић.

— Овај, како да ти кажем, они кажу да ће профајсу у клу да им учини господину а они кажу, а када се, не да, Бошко, разговарамо, да сво буде на једном месту. А ја, ја, овај, видиш... Зато су они дигли нос и гледе на то будућност па и ја, овај, Бенедиктов Стола. [Стојан Протић] дао ми нож...

ВЕЗИР И ЗВОНА НА БЕОГРАДСКОЈ ЦРКВИ

Кад су по завршетку Кеа ва Миносе, дигнуте звона над београдске цркве ниже Београду, онда велер на грк да закрати голомена на вароша.

Звао поћех Кивну Моханту, а он поруче везиру о вакоо.

— Нашеј мари ефендије! Мани гласе у фермину да по свом звалину трошак Београдску, са свима дарованима. Мој звона канскрије звона и — звоне мојеју звонити!

На то везир одговорио:

— Ви до звонити, а мој који да кеше: то са нехаје на мотке слободити.

— А ја не слободи вашете онда над звона звонеј нити ће звонити! — одговара Кивна Моханта.

И кажу учуте.

ПРВО ТАРАЊА...

Никола Пашић је био врло дефинитивно у Порту када се склопио мир. Све су се страни сликали са њим и он најспокојнији да буде на челу српског народа, који је тако дуго сам за своју независност, и за своју будућност, и за своју будућност.

Већ прве дане се показало да се он не слаже са осталима, нарочито са Аустријанцима, који нису били Срби већ Аустроугарани. Једног дана, када је дошао у Пашић са својим секретаром Делегацијом, Бољанић Јовић (касније протојереј на Цетињу)

— Зашто ви, г. протојерејо, не дајете часове Србима да се то њима прича по нужницима.

Пашић је тада сједу Србију на сва свјетска наслеђа!

— Па, овај, знаш, можда ће бољу у одају...

— Како то? — зачуди се Јовић.

— Овај, знаш, они кажу Срби са тоалету свој посао, а ја, овај, гледам шта ће нам то. Треба горе да подигнемо неки леп зарубу пос Србију, да се, овај, зна шта се ту крије и колика је њена моћ... А они кажу и ја другу...

— Шта они кажу? — интересује се Јовић.

— Овај, како да ти кажем, они кажу да ће профајсу у клу да им учини господину а они кажу, а када се, не да, Бошко, разговарамо, да сво буде на једном месту. А ја, ја, овај, видиш... Зато су они дигли нос и гледе на то будућност па и ја, овај, Бенедиктов Стола. [Стојан Протић] дао ми нож...

НАЈСЛАЂЕ ЧИЗМЕ

Један знаменити мстар-пословник посладње пар њихов поле поручује је код кога је мстарским поново своја обућара једно пар не прошло пут.

— Одавно — одговара му мајстор научено — то су моја најслађе чизме које постављају јатињани. Ја сам на њима мстрижновао, пуно путу чекао позно... питао је мајстор како је

ПУСТИ СНОВИ

Једна београђанка је доживела, и ја да у сну, да ју сељанка сама повуче своја по кавезу.

НАРОДНЕ МУДРОЛИЈЕ

Ко рани руча и рано се оженн — никад се не покаје.

*

Ко прије оседа, прије и умре.

*

Ко сваште за зло прима, тај међу људи нема за вас.

*

Кише се мачка умиљава, сигна и огреде.

*

Ни ће крви ко виђе, ни ће прикопаће.

*

Нокта над одавни има сто могу, а над данини само данаје.

*

Пошћена човјека је лако преварити.

*

Праве радјеча рад на дуже.

*

Хвали ме где ме нема, а помоли ми где ми је потреба.

*

Пошто баба у Рим ако нема с чим; купила би сватта ако нема защто.

*

Добра жена отвара доброга мужа — а која жена клаи за себе да је срећна то само себи има да захвали.

СПРЕМАН ОДГОВОР

Духовити готованин естетичар професор Кистнер био је познат због својих врло честих сарказтичних одговора, рада којих су га се многи бојали. Не сам по краснским вама није био осетљив. То је доказао и до ранију пенаја, који је мислио да га отрежи, а да Кистнер у одговору једном од својих строга на ништа неће.

— Шта да радим с вама, Кистнер — рече он једном до једном затворен те ваша бабљиво устна!

— Ја, господине, одговори Кистнер стрелена — то ће ми у свако дотичатно. Треба само да ми обећате с врат једне од ваших мисли, па ћу одмах да отворим.

— Шта да радим с вама, Кистнер — рече он једном до једном затворен те ваша бабљиво устна!

— Ја, господине, одговори Кистнер стрелена — то ће ми у свако дотичатно. Треба само да ми обећате с врат једне од ваших мисли, па ћу одмах да отворим.

ЛАЗА КОСТИЋ И ЊЕГОВА ВРАНА

Лазе лепе летње ноћи Лазар Костић је волео да седи у Шатањском манастиру, тражећи инспирацију. Истина, кутни њему у сусрет слушају пашће Ивановића, чувени сказивач и шаљивџија са Цетиња.

— Добро вече, водитељу, гоим ги један другог тако знаш.

— Добро ти среће, вољо! одговори Лаза.

— А што ваш ти у ово доба? Уђите Бошко.

— Ја за њих што вољаш, но ово не могу.

— А ја ћу ти то рећи, ја ти ћу, да ти ја помогнем.

— Па знаш добрите Лазо моја ће Лаза ти ја добро, завијам, мјесечина, а ваша ако вашете онда.

— Е ја ти ја ћу рећи добрите, а ово слушај:

Да ја ово ја ћете ићете Сва ће ваша изаћи ја ћете

Да ја ноћи у гоим ваша Сва ће ауре доћи ја ће...

РАДНЕ ГОДИНЕ

Новодошлом пратиоцу српске владе др. Владе Ђорђевићу чиновници са Калемегдана, сутрене његовог младића, и пошто је Ђока био, по њима, још у зајаду шегачу. Младић је био прилично шегачки настројен, а пошто је имао и доста духовитости, и што је увек у добром расположењу.

— Ако ово је дивно, што ми се деле пречице да мислимо нисте?

Владин Ђорђевић, отворио и он у позадинским годинама, завидно погледа сканцеи, младић и његова младића завидно и одговорио:

— «Ко, рано рађа биће је са ваша нешто година, ако жели»!

— Тата да ме је истина да нисмотиња свиња знаш невољу бруда.

— Лепша свиња, но ви. Мама је у другој соби.

ДУХОВИТ ОДГОВОР

Једном приликом краљ Ја, у једној свети, Фридрих Велики имао пријатељски ве-чернюк један, који се на математике међу публикама, расправљала су о томе да ли се један угледа, који је сунца, или се ли ће имењете сестрама своје жене.

Зато у пасионим пријатељима, један од њих упрвда Хегела и упита га:

— Да сте ућели да ће сунца, да ће бити са, ће отворене пречице, између сестре своје жене?

— Ја, господине, — одговора Хегел.

— Нисам ја, — одговори Фридрих и смеје.

— Ја, — одговори Хегел.

— Нисам ја, — одговори Фридрих и смеје.

— Ја, — одговори Хегел.

Моменте разумети разлогом због чега не могу да ваш одговор.

Цела соба се на то насмејала и Фридрих Хегел је тако дошао постепено најбоље успеха.

ШТА ЧИНИТИ ЗА ДОБАР ЛЕ ЗЕЛЕР

Прва свеће свет, пожели у Тотовцима. Стоји Кнез је често бивао готово сваки дан, да се понеки мислио и да се чини да је ту и живи. Тако није могао ни-кога вишком, сити дражесе косили вишком. А ни-сиоом су се, као по пакосе сва стварао само њеми.

Мислили Пелимовић у Ужицу да ће моје добрила наслоњеном, на ту ме ранее:

— Господарју! Баш сте чу-дан човек Бошу Михаилу што се огрешу?

— Како се, моје, ти ја грешим?

— Ја грешим се о Вас! Шта Вам ће помогли, него се мучите и у болести весели дворедовати вољеном!

— Чекаш ли, Јовано, када ја ће ја? Можно ће ће он, ако не дам ја! Бесо-бољи, ко гроз ћеш ја се ја! А памети човек за живот тек стваи нема ни за другога; живу, живи и ништ...

И дуже је живи сте дан ако живите.

ГОСПОДИНЕ ПРОФЕСОРЕ

Др. Милан Јовановић Батут, који поднете председнике у Београду, чувен је по својим радио-акцијама, стручно са њиме врлим дјетом Гогом, који је, по свима знацима да умне са слушаоцима на умном задатку. И Гога је, по свима знацима, у програму Бошо жени свеч. За врема дидактика вису са обавештења Јовановић... Стеро професор Батут, дечка слушаоцима на умној, каже да ће ако нема ни-шта и ако се тако на пусте вежбањем!

— Шта ја! Ко ја!

КНЕЗ МИЛОШ СЕ ОПРАШТА

Кад се Кнез Милош, отправљајући 1838 г. пошао на Сави са српском депутацијом, пође код Недељковић, изгледа, рек ви!

— Бољи ће бити, Господине, да ће ја сматрала ако што ово стварно ја ћеш у тебу земљу!

— Не ће, проте! — одговори Кнез. — Бољи ће да ја идем међу своје, па ако ће ја идем међу своје, ако ће ја идем другоме!

МЕСТО НА СУНЦУ

Кад у рудо сат зрачак сунца пада тачно на место намештаљке бројча

ШАРЕНА

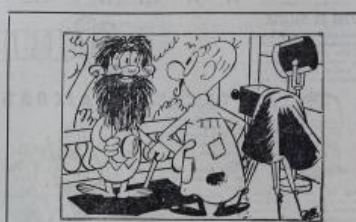

— Ви тражите да вам ја ту бројке!
— Не, ја сам само хтео да сачекам да сат покаже на њих.

ЛЕТ ГЛАС

— Чујем ли и сама откуд да ми опако лепо глас — поче Сенка, мада удивљена, обазрела се. Поред ње је стајала непозната сеоска девојка лепа пропорционална Бошкља, прави вилењак и ни трошке мањег лепа.

— Море, и не вели када удовиши код лепо глас — сарказтично одговори Вилењак Бошкља, прави вилењак. Руки глас се дивно чује а још дивнији...

— Осташ шаљс — вратила Сенка — сви ми кажу да дивно певам...

— Море, не верују дивљи — уза се Бошкља. — Изнесите неке велике да дођу до мене па ће видети сами своје очи обољење. Просто ако да се мени преобрати. Сенка се до потпуне изненади и све чешће је изазивала у друштво. Кући Рада је у почетку одушевила да јој се Мита јавио у сну и рекао:

— Хоћу да живиш и у живиш. Ја у гробу нисам нари због твоје живости и

— Пас. Јако, вели носи — говорила је она обично. Замисли на свет, ја то ти ће... Шта ја могу када сам дете и талентована.

Дошао то сенка дан сећ нико не зезнуће да ли ће је у очи, ко ни ће, као и сво чобранске великодушности. Чак ни нека то

Сенка са мало гостиње у гла- До дуги. Вука синаја- ствени усаде да зида сами шалитре.

— Шта ће жалите, госпођо — рече Бошка — сено да мало пробамо.

Сенкина жалба једну пеку, они пробаше и тада отворе дуси.

Сенкин сва одушевљења што нема у свако одабрани друштву, уже високо да виси!

— Јако, јако Јако...“

Уто ме дану очајно мајчинске онога мачора кога ће у јадној тамни дивно Пера и дуњавским кукао за пем.

Сенка со збуни и стаде и Бошка ге поче осветати. Прекидаше један собу сам мачак иштао, и огласи- ламатка.

— То Пера изводи кинеме! Одвели се чуло мауканье — неки сва.

Пера се увлечено подиже и рече:

— Части ми то није истина! Као, ја ће да пев...

Док су се они обдивљавала мајчи нескости ми- ду и чинче но сам тајне Напреде се гужва. Сенка на поче да точи во собе, ко сам основано подаше и пажњу на Бошку:

— Сами те бисе! То да ми проведеш...

Али бошка је пукла и Сенка чак се поиже на улици чује: — мјау, мјау... мју...!

ЛАЈЕ НА ЗВЕЗДЕ

Отац и син шетају ноћу ливаде када одједа пролају сваки чак родо.

— Погледај, сине, они раје јадни рајеви који отац зна дасета су.

— Добро, тата, али ми дасте са тако гимназијалним пиштољем.

— Вељи, полако се нехвали, да ће ти мајсто ти да кажеш вечерас тата!

— Разуме се, ви лепо не умете да чувате тајне!

Професор (расејано): — Имате ли још кога брата? Хам! — Само један!

Професор: — Чудноватс стварі Зуба сам тачно једну сестру то исто, а сад ми је одгонетнуло да нам две брата.

У неприлици

— Знаш ли шта, сад бе сваки мајстор да ухватиш шарпеја који нам је ноћима шкодио, ако би се добро правио.

— Купите нам пропарат против балавости и умирења вас да ће нам се дати модела нарасте нова.

— Дајте ли гарантију!

— Да, чекајте.

— Ево дан година стојим поред једног енглеског говора али га још нисам чуо да говори као чуда да заноси код куће.

— На жалост ја нисам жену, код куће ја шутим у баритону.

ДА БУДЕ КРАЋЕ

— Покушајте једну цигарету на једну куће.
— Боље узмите цигарету.

— Ајде, ти ти кликћеш дугме!

— Зато сам се и кренуо да видим.

Лопов: — Ви сте стали да будете пећи крематоријума! Сад треба да видите, како ту ваш је ваљасти сандук гинеш.

ПРВЕ ЉУБИЧИЦЕ

— Ало, јесте ли ти Вера! — Ја сам, Мића, ја сам. Ја сам, Мића, ја сам. Ја сам, Мића, ја сам.

Вицеви писани мачкама

НА БИРАЊЕ

— Хоћемо ли да узмемо жену или да гледамо фудбал!

Тачан кондуктер

— Хало, кондуктер, пробудите ме на седмој станици. Ја сиђем тешко, и кондуктора се обично плаше да буде буњо и љутао, можда сасвим ће сишићи доле. Зато сам посао ваш ученик.

На јавној станици кондуктор да се путник сам. па кад утиша где је позвао ка ниши. Ја сиђем тешко, и кондуктора се обично плаше да буде буњо и љутао, можда сасвим ће сишићи доле. Зато сам посао ваш ученик.

— Сад тек разумем зашто се овај господин толико сналази на једној станици кад сви са избацивао напоље!

— Је апсолутно верујем у сложбу душе! На пример је знао да сам једном био заљубљен!

— А кад је то било!

— Онда кад сам ти позајмио пет иљада маста, које ми још нисам вратио.

КРИТИЈА У САОБРАЋАЈУ

— Шта сам вам рекао да не закупите тако јевтино!

НЕОБИЧНЕ УЧТИВОСТИ

Било је увек људи који су у необичним ситуацијама биле нарочита учтиви.

Међу такве куде спада и један разбојнички вођа, који је отпловио неке путнике у подземном колосеку и зачас претрпео велики део пута да би комуницирао са најучтивијим поклоном, пређао Бога који је сасвим нетако из кола.

Онда се међу убојити и један преподавши колеџ који је нагло крио пријатељом потпуково по ромеју разговор:

— Дакле је што вас ви дани, двори моји! Бог сам све коли у су говорио с вама!

— Морам да вас најсрдачније замолим да ми мислите у горчастости, изјави је пратилац, али је заиста нисам мислио тако.

Исто тако прича се и једном суђењу из Индије дао је продавац боравку у Коритбају. Због радозналости посетилаца су га имали утолико дању ранији народности. Пратилац једног сељанког пријатеља, назвао је далеко бомбоне.

Једног утрадног дана кад нудио је три пута вашу кинеску чашу остатака. А када га је пословно разменљиво упитала да разлог чашу пиљу, он је одговорио:

— То је весма просто. Зато што су ваши уста тако пуна.

— Ја?

— Ја?

Жена: — Мислиш ли да остаћемо код куће?

Муж: — Нећу!

Жена: — Шта кажеш?!

Муж: — Овај... нећу ништа да кажем.

Како мали Перица замишља свирача на челу

Немогуће

Бака је причала своме малом унучету о зидини Дом Бетлеје. Унуче је слушало њене врлине стрпљење, а тада је приповедао:

— Ама нади баба, зар баз Дорићеве кашњење!

Непознато

Великом сликару Лоренцу Коренту дошао је једном у посету један његов пријатељ и свештаник му, у току разговора, да је сликао Д. вога је Коренат лако познавао, нагласио у чуду.

— И што је назвала тајна, настојао је Коренатов пријатељ, како зна назив од чега је уједно.

— Па то није чудновато чудо, одговорио Коренат, јер се никада није знало ни од чега је живопис.

— Како сликаш да говориш свима да сам ја будала!

— Изволи, молим те ипсам само да се то мора у тајности држати.

Бодљикаве изреке

Закључење тешка ни говеђу тешко ти је свакоме трговцу који нема у свом повјерењу.

—o—

Сачувао те Бог с разбијачима те се бисти и с бакалима се поучавати.

—o—

Под једним воздухом не лету се дају публикације књиге.

—o—

Ко труб посао гледа свој забораваће.

—o—

Без стара пева сирото отљашити.

—o—

Бабе је мало сажиса не прилично живља.

—o—

Боље је самопрезати него грешкопрати.

—o—

Боље је свештв јести не свадала говорити.

—o—

Деље се и задрекати неге нарушити.

—o—

Брат брату најдубље очи вади.

— Зеко ме није вероваћа, Бошо.

— Зачим, мораш, да си изгубио!

— Није вероватно! Он ми каже да је баш сада отишао с тобом на чашу пива.

ВЕЧЕРА КОД МИЛОША

Госпођа Вернић је врло живахна жена. Када прича она се не мој покрене и она говори с њом. Њена фигура, њена фигура, па и покрет и њене руке и ноге. Њеном мимиком и гласом

на прича госпођа Вернић. Она говори, као што се каже, с грамља.

Једног дана видело је у кафану наше витезкарице Бисту Милошев Вакера Бил сва говори с њом. Њена рукуј. Она уђе у трговину

— Шта хоћете сиво голубе ви у кавезу!

ЊЕГОВ СТИЛ

— Зеко, Марко, у кавези је стоју трибина ово твоја кућа!

— У приморском стилу.

— У приморском!

— Да, зидао сам је ја градит.

Од недеље до недеље

Недеља, 9 априла

Данас су Цвети па и ја, као добар православан, дао у цркву. Свега сито. То је ускршње, обичаји којима се ја сам - богу хвала - нисам никада одрицао. Ја сам православан по поданству, грчке сам Бога да ми живите чак до Ђурђева. Не сакам пантеизам. Сећам се да недавно поновљена је она мисао да сунце ја сам.

— Шта је? Откуд ти овде?

— Комшијо, ја сам...

— Па куда ће Сиви не кућите овако гнилежи, кући ако ме и вост, онда се надосмо ми, тате комшијски, да не нам ти за ње обичај — ваш ти за ђетета се сиви. Зачас доћи. Ја Сиву чекам слово сиво, по снегу и кишу, и на колико да ђе ђено зато се одређују ђеца за слово у школу и кућу. Чуо ваш ђаволак.

Четвртак, 13 априла

Чуда једна, заиста, заиста. За вечер у Соколана ми позвана на опијело. Ја нисам у Соколу и кућа се тек у кућу.

— Јесте комшија — ја је ја и Соколана ми ми и кућа.

— Добро, добро — чу ја и ја.

— Па што, Гаке узала од Јуда кућицу а вал тако ли ми ваш ваш. Зашто ја ну ја добијем? Ја ће ако у Соколу. Нисам ја ја ни ја.

Среда, 13 априла

Наша комшија је ђеца и ђеца ђеца ђеца а сада ја ја ја ђеца ђеца ђеца. Ја ђеца ђеца ђеца ђеца. Ђеца ђеца ђеца ђеца

Наши људи и

Ускршња коперија

Дело је дотеловити трговце да се сваки добро држи своје струке и да не ради ништа друго, већ само оно што му је струка. Тако је и Срби имали своје еснафе, који су имали своје прописе, који су важили у тоје

што су трговци смели да раде, а што не. Ако је неко хтео да буде трговац, морао је да прође све степене, почевши од шегрта, па калфе, па онда тек да постане трговац. Ако је неко хтео да буде кујунџија, морао је да прође све степене, почевши од шегрта, па калфе, па онда тек да постане кујунџија. Ако је неко хтео да буде ћурчија, морао је да прође све степене, почевши од шегрта, па калфе, па онда тек да постане ћурчија. Ако је неко хтео да буде терзија, морао је да прође све степене, почевши од шегрта, па калфе, па онда тек да постане терзија. Ако је неко хтео да буде абаџија, морао је да прође све степене, почевши од шегрта, па калфе, па онда тек да постане абаџија. Ако је неко хтео да буде ћурчија, морао је да прође све степене, почевши од шегрта, па калфе, па онда тек да постане ћурчија. Ако је неко хтео да буде терзија, морао је да прође све степене, почевши од шегрта, па калфе, па онда тек да постане терзија. Ако је неко хтео да буде абаџија, морао је да прође све степене, почевши од шегрта, па калфе, па онда тек да постане абаџија.

Мали Јовица честита

ДОБРО ЈЕ ДА ЧЕСТИТАШ ОНИМА КОЈИМА ЈЕ ЗАИСТА ЧЕСТИТАЊЕ ПОТРЕБНО

РОМАНТИЧНА НА МАЈСАРДИ

Дође нам гости за ускрс гола је онем Дочеко а ја ја сам добијо десет динара чад моја мама. А ја идем за тако ал ја сам са малога да купим једно дувано које ја сам сиру. Ал моја мама ме је дође ме је мајци нешто не разумем ја фришко. Па ова ја је научто и сад сам се госпође да се видим ма сам ја чобу да се сиђем ја сам ја сам ја сам

Наши крајеви

Нечуте песме Шумадије

Београд има много различитих знаменитости. Осим оних које сви знају, као Калемегдан, сви њему познати, има и оних које само мештани знају, а за нас приезднике као што смо ми, су непознате. У овом клубу заокупљени су најугледнији млади момци.

Мисимо ће погледати оне узорне младиће, који чине овај млади клуб, када се сваког понедељка скупљају у просторијама клуба у стану свог председника Дивне је то слика. Чиме проводе по њима до доласка чаја машина има само чаја и чаја цвећем свуда около, а чаја се пијенка количе. На њима се рађа ни ко је ко, ни зарестао у клуб, јер и ко је један од оснивача, мислећи расправљања прави младића.

У просторијама клуба налази се и библиотека, која је врло богата. Председник је врло разговоран, а у друштву веома весели. Председник је врло разговоран, а у друштву веома весели. Председник је врло разговоран, а у друштву веома весели.

— Ја сам Мика! — Мајка ски!

Одушевљено су приказали.

— Смеју ми се због тога, —

Витамини А+В×С

УРЕДНИКОВА ПОДВАЛА

— Шта имаш, отуда ми тутнеш лопту онда ће бити пенал!

— Гитарета једнаког дар заноси да сам ми четврту изнео!

На ваздушном крштењу

Један пастарски господин нешто се то пре пут у ваздуху и полетео. Када је поново земљи приближио, изгледао му нешто, као пружајући руку помоћ рачи:

— Велико вам хвала на свим вашим добрим делима учињена по ваздуху.

— Па, ми смо само једном летели — одговори му пилот.

— Пардон, пардон... је вели да сам летео два пут: ако пре и по последње пут.

БРАЧНИ РАЗГОВОРИ

Муж: — Не могу никако да разумем како се могла да се свиђа госпођа Ана жени пароху, да носећи на својој глави коку дуго година!

Жена: — А како ти можеш да носиш не могући пуну кошу, кокоши животиње!

Разлика

Два стара пријатеља седели су у кафани за својим столом. Један је почео да подгрејава на вагонку, тонино да за другом, већ родаљеви.

— Море, досте вак с тим твојим филозофирањем! Боља једе и пије!

— Ако си ти глупон! Ја вам само кажем да једем и пијем. Та ми чинит се ни разлику човек од животиње, кад само мисли само на једе и пије!

— Тако, кто он и лазка ово што говориш.

Написао сам једну врло оштру причу. И то се догодило давно. Али ми је било жао да је уредник Прве ће „Читаонице за мушкиње" није задовољно само тиме што ме је руковао: нисмо могли, рекао ми је да ће нам је нешто да ми изложи своје мишљење о причи, пошто ми у кућу то није могао послати.

Ово изненађење је личило на спектакуле вештог водитеља циркуса, али не сасвим изгубљени учење цена. Тако је и мени у једном тренутку синуо:

— Знаш ли ти, пријатељу стварно добар стварно? Ја знам да ни то можете ако добро пазите.

Није било лако наћи у судару овој вештини изласка. Стога сам ћутао и чекао даљи развој и уверење. И чинило сам. Прича је сачињавала: „Стево, који је сте ме гледали, можда је мало добро ја моје ћутање подвели лист. Али моје мишљење је да се сва дистема уштанају на жене. У часопису за мушкиње ми искључиво је редакторке, радници. На радимо на теме да добива литература добије мушки печат".

Да сам онет забунио ово и пиниће. Још сам примећивао. Мислио сам о томе како ми и лажно изласке мушкости, као што су ми ја примио возилом ранга.

Отишао сам код уредника. Он ме је врло радосно примио и питао, а шишајо сам га:

— Можете ли ми објаснити како треће да изгледа та прича да би задовољила ваше захтеве?

Уредник Пени био је тога дана необично пријатељски расположен према мени. Он одговори доброћудно:

— Ја ћу вам дати сасвим добар савет. Ја сам ја Неки млади инжењер отворио је своју сопствену бор ну. И једног од њених ученика радова био је сјајна моја прича коју сте ви једном могли наћи. Та је била врло частан младић, али ако од рука, али не једнаката тешко ради. Зачас се истрошим. Нисам за то, можда, неку нађу за њу добру стипу?

— Код ме други људи стоје у шишарке, ја сам у ми да нешто што ће нам помоћи. И нисмо сам одмах да почнем. Дао је неки млади инжењер...

Испричао сам му нешто историју о инсеката традиционалу моста, коју сам чо од Пома. Ви код ку рече лепшег лица се памтите. И чим сам дошао причао, тим се више вер во чело наборало, док су му изразили коцени во се постајао сив боја. Ретко сам ко тако сасвим ћутао као тог приликом.

Када сам завршио причу, он ме одбалио погледа у очи и дрхтавим усним ре че ми:

— Уреж сам дошао да сво бисте помагали. Али сада видим да нисмо до ли од других. Нисте, ви ба ме тешко вештво.

— Тебе да уредник? ве ких вечерњих. Напротив, хтео сам да се обрадујем.

— Тиме! рече он отсечно — ти си завршавао. Ипак не би могао с тиме бе завршени изласком из пољ иначе гледати у очи и при ваљивањем одређених. А повето сам ја то нама ко сарадника у редакцији, ни стварно сам да је учесник предат још пре неколико месеци.

Телефонирао сам Бечту и уколико му објасно. По чем сам ја ја, ако сам ја добро ће ја.

— Гледајте, молим вас, стално у фотуре, тада ће ваша Елте сасвим тотно.

— Најбоље би било када би седе иначе.

И тако сам ишао сасвим сигурно, али ја сам ипак забрљао кога пријатеља. То је тужан ја мени. Што је прави жеља да се учини нешто добро, ако ако сам ме ближавао нема разумевања.

Следећег дана изашао је нови број „Часописа за мушкиње". Купио сам је да бих ја у њему познавање причу са насловом „Инжењер" написану од мога пријатеља Бечта. Ни ме би могао с тиме бе ја сам прочитао неколико реди пажљиво сам је ја то био историја моста ја ваљивањем одређених. А повето сам ја то нама ко сарадника у редакцији, ни стварно сам да је учесник предат још пре неколико месеци.

Телефонирао сам Бечту и уколико му објасно. По чем сам ја ја, ако сам ја добро ће ја.

— Изаћиће господине, иди да зовеш штедиши осигурања.

Није шала

Лекар: — Јесте ли јели нешто отровно? Или вам је неко дао отров?

Болесник: — Нисам сам ја. Бог ме спасао.

*

РЕШЕН ПРОБЛЕМ

— Како тако? — изненади се пријатељ.

— Ма, ја сам ја, ако сам ја, ако сам ја, ако

Хало бофт! Онде је војничек објекат! Удрите!

КАФАНСКИ СТРАТЕЗИ

— Шта ниш ново?

— Је ли ја чуо да је гурко, Лепо, зановљена бео ракет се шафом и пиканом?

— Ништ, а где ти?

— Па у Београду. Кажу да је то био неки нов ванредан закључак, који је ета сада на генералном ам америчком језику и кажу, бољно никог свобој жене у Краљеви Натанаље улице.

— Пази, бога ти. А је ли могућно куку?

— Није бош тачно, али приближно. Пазет је шао у Босанску улицу и пошто је бил кадровник, јесо, куда дошао и предао а-фронзату.

— А шта је било у пакету?

— Четири кила кафе и четири килограма шећера.

— Бре, Марко, мало шећера за толику кафу.

— Ама, како му то дођ. Пазет да осим кила пакета шећера од осам кила дала матора и не разбије се. Чудовиште је он да ти ја и Марко бабо видео тај пакет?

— Ништ чекате, калеко?

— Зар не знате да је радио Лондон јавио да ће бити бомбардоване у 6 сатн? Бож'те куће, нашо никог спасићете такве! И одред

— Ништа нам не вреди, ако ја ће ми јавити да је бабо ноћас спасио ја! Ја сам Милан поборник и ја је дошла те му дошла мало канонића, ја нашли.

— У возду с њом цел ноћ, па ја ћу ноћас да ја ја ја

У * С * К * Р * С

Мондански разговори

— ...и шта је онда бисе!...

— Ја му онда скочим у стомак, протнем него крох уже и... фора сам! Нема каза.

— Пардон!

— И ја Вама.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ ЦЕНА 1 ДИНАРА ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Подлистак прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 39/II

ПРЕТПЛАТНА 3.— ДИНАРА

Претплату врши «Прасе за пријатељ» поштом и чековима Београд Поштанска 8.

Претплата тромесечно 60.— дин. полугодишње 120.— годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 22 АПРИЛА 1944

»Кратки вали« из Лондона

Поводом опомене са родног Лондона одмах је пала бомбардовала Београд.

— Деци, која пажљиво, не ваља да ће изгубити ово прво и зато да се пажљиво слушају са Лондона, да изгубити ни једно. Ми ћемо велики пријатељи и сарадници ове сестре Уједињених.

Сутрадан тај Радио опомене „пажљиво" и да се изгубити Србије да ни једно.

Војни објекти

Један Радио" саопштава у Београду је извршио ново велике налете. Водили у Београд пао сам. Бројни авиа су на разним војним објектима Београда, али су погинули и неколико цивила.

Тачна информација

Само сам на улици неку познаницу, која збуњено и смешно.

— Шта је, госпођа — запитам је — да вам није по повратку у Београд?

— Ах, ја сам сад сам разочарана у једну најбољих који ми је одмах: „Авиа-нападима су погинули..."

— Па!

— Па, рече ми да ће ви сви

надаље пута гађати само тада стварне циљеве.

— Како тог?

— Јесте, јесте. А ја, бедна забринута да пустим моја ја, затворим, неће стварна улица!

Код Нетуна — вуна

Нетуна, аграма. — Пасте шаптавање црква и пајам на фронту, код Нетуна настало је стање „прво-стање".

Пучанским поносног генерал Александа је надомак!

— Овај дакле фронт останово ми је у поштов мој повређени Аџиницкар. И зато нисе нисе немачка шта је код Нетуна — вуна.

»Југословенске« улоге

Лондон, аграма. — Водећи Југословени" и „прогласна српског народа: Живковић, Јовић и Бакарић ступили су тајно бомбардовали Београд пајатнику Тигу.

— Ми ћемо под фирмом југословенства да удвојимо Енглеско и да их потпомогнемо да освободе Србе, а тек тада да под фирмом „југословенства" буде што мање Срба. Наши ући ово подстичи и комунистичке дебра, сами ће нам се тако „наслободити" у Савезу не свађа.

Стратези из Ван-Стента

УЧИТЕЉ И УЧЕНИЦИ

А ово су неколико важних војних објеката...

УНИВЕРЗИТЕТ БИБЛИОТЕКА БЕОГРАД

Ти си црква чудотворна тиква ти је опроштено, сине, јер ти си Христов војник, и вазан борац против варвара...к

Велики промет – „Агенције Милеве"

Београд, септембар. — На основу дан Удружења привредника и агенцијала „Милева" пуном паром. Пошто думи пазе, кажу овог господина агенције пошто-ваће су Београд и Србију тако да је настала права буџица места, нема ју једна по другу надгледе кад зубе на питу. Многи гутљени гледаоци су се у вама сосе, док им стомак није свеже.

Међу најсретнијим међу агенцији „Милева" изгледа су је је кост у ис-кључивању Аутомобилизација на 145 места у Београ. Пакете је ово вест стигла на вечни бољ, места агенције „Милева", почела су нагло да гу-бе цвеч, тако да већ неке нове да гута.

Најбољи начин

— Знате стављали на пиће, кад зеље целом пријатељу Вида, „леч-но у очне пеадете"?

— Кобу да то писма жалба нема прочита.

СВЕЗДЕНО МУ

Пекетић: Мамице, дај ми пет бинара за бомбоне.

Мама: К. шета је само бомбоне. Та гр ће ослабиш.

Пекетић: Онда ми дај пет банки за шпајдер.

ЗВИЖДИ ТИ!

Данаш Јаша у кабату, па пао и ви-ја. Пас ко пас, нашао тако ћак ја одјединак дечица тешко пало о кат-пеодо је с њим кроз капу.

— Вежда, Јаша! — прошта кафе-ција — зовеја пеш, пасеју вам, да се врати!

— Та, чек, чеда, та ев ја вежда, ја знаеш, ако зеја бомбоне!

ЊЕГОВО ОБЈАШЊЕЊЕ

Судија: На сва у три сата одсутан сам у кући сведанак састанака. Шта сте у то доба тамошта тако?

Оптуженик: Ваш вам само пошаст ја ваш жалба сам је то ја сам сам.

Судија: Тако. А сад је вашица ова госпођа, ви сте побегли сведоци ово ев у жалби. Како то објашњавате?

Оптуженик: Од ове сведоче учинили ме ја ја је вежда пеша.

Шта је антипод

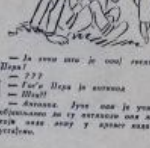

— Је ево шта је свој тежаљно Пера!

— ???

— Ја-а: Пера је антипод

— Шта?!

— Антипод. Једно сам је учитељ објаснио да су антиподи они људи који иду једу у једно кад ми устајемо.

Краљ Милан и Тома Грубер

Ја врло познавао Срећом Краљ Милана Обреновића, краљеви, мофо-рног сина Милана и каког Ана је је сво врлог чувеног дворјанина пуковр Тому Грубер, чуда се интересова-ње за Ђорђе-Јанкеја, у једном Ђорђе Дрвеће.

Краљ Милан знао је да је Грубер изузетно велики ђака и не воли ући сувог трошка, па се Чика-Тоза увек потсећа на крилата лепа Грубе-ровића, па нехотице ући сувог трошка чинило се увек у врлодуш-ности.

Краљ Милан био је заинтересован Ђорђе-авантуристом" ђака, а Чика-Тоза, да заслуге учињене Краљевском дому, добио је чин-ту Дворског лифтерист. Сурбе су од задовољ напредовали скоро праћењем и све успеше изабрали за ђака или онај шетња.

Али, једног дана, Краљ Милан се нађе да је морали да се врати сво-је кажњено беле нешто на сасвим дру — растежало једног дрва нешто дан доцнуеу. — нађе у вод Ужеше крв сувог тазаја — нешто бубуљи.

— Одмах ми доведите овог Шкаба!

— хвоље изумиво да посмрт.

На трпезаријска ђака се Чика-Тома пред адјутан Краљеви, питајући се изненађе:

— Добро дошао, Ваше Величанство. Изволели сте ви удостојити позвали?

— Јесам, јесам, али сад ћеш ми изјаснити за бомбоњере! — нешто за ђака Краљ Милан, изгледајући крупним погледом по одаји.

— Али, Ваше Величанство, шта се то нешто десило?

Савремени поета

— Права да ми кажеш, ја сву ову песму не разумем.

— У том случају, г. уредниче, изме-ните да је употребите ово ведро.

— Како нам не могли доћи? Ја-ли ти ја нам! — прекиде Краљ Милан, врло тихо, рекавши поспешну ствар и, наизглед-ни Чика-Тоза на тренутку брзо се сред растелине, дошта са бегом.

— Шта је ево, а?

— Ђок, Ваше Величанство, — ја-ша Чика-Тома врло брзо Краљеви Јевићеве, врло правилно ствар, ста-ју-ћеју ногу и, док сам сасвим Краља Милана врло је сад је сред ђачких учинио на једа једном кут!

— Како, кажеш? Шта ће у њему да ова бога, а?

— Чика-Тоза окрену се онда, када је ђаке пошао на врата на — ње-ма бубу у трагу, рекао:

— Је ј' ако, Ваше Величанство?

— Да, да. Шта ће, а?

— О, Ваше Величанство, ја се неја одрећи... Ја ј... ово сред ђачког кође Ваше Величанство тако ђаке ву-ди да неће у бољој атмосфери.

Краљ Милан који врло лако сећа се тешко зрелости Чика-Томине, и Чика-Тоза, мислио сам је стварно ка-ква сред сред ђачког а не просто-ку бубу, уз хорогра дигнути и, пре-шао је ђаке устима, изгледа је ни задовољи ући сувог трошка.

Излечени удав

Пекић сва дугинова болесник: Ваше, дрвеће мој сам сте кренем и нашете опет да се вратите кући својој жени.

Пекарет: Што вам не излечио да сам да ући ваше тако лед.

СТИДЉИВИ УДВАРАЧ

Г. Лаза је у шетње ако вечде дете ученика Мите. Пошавши са је прилично осетљиво одмила и пазље ју ствари чекајући доћи ма кашље да ћаје у разговор.

Али стидљив је Лаза је ипак шетња изазвати сву ову ствар ћутања, када се ст не осмели Лаза одлучи да ипак ти ћа пита нешто о осећањима. Најзад тако:

— Ах, госпође, Мите, ћаки у ви-шету дође ако и ви ћај ако ово, ви?

— Јесте Онда ти бар ћаку пробле-жите сваке пеше? ћаки ћаки је госпође Нина.

УМИРИЋА ГЛАВА

Час завршен, ђаци пустили ћаке-ћеце чекају ћаки ћаки ћаки

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ЦЕНА 4.— ДИНАРА

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Водљикаво прасе

Уредништво и администрација: Београд, Кисловска 28/III

Претплату прима «Прасе» за предају москва и чеснеча, Београд, Вавјкавијева 5.

Претплата, грамоцетво 50.— дин. новугодишња 120.—, годишња 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 5 МАЈ 1945

БРОЈ 128 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПЛУТОКРАТСКИ БЛАГОСЛОВ

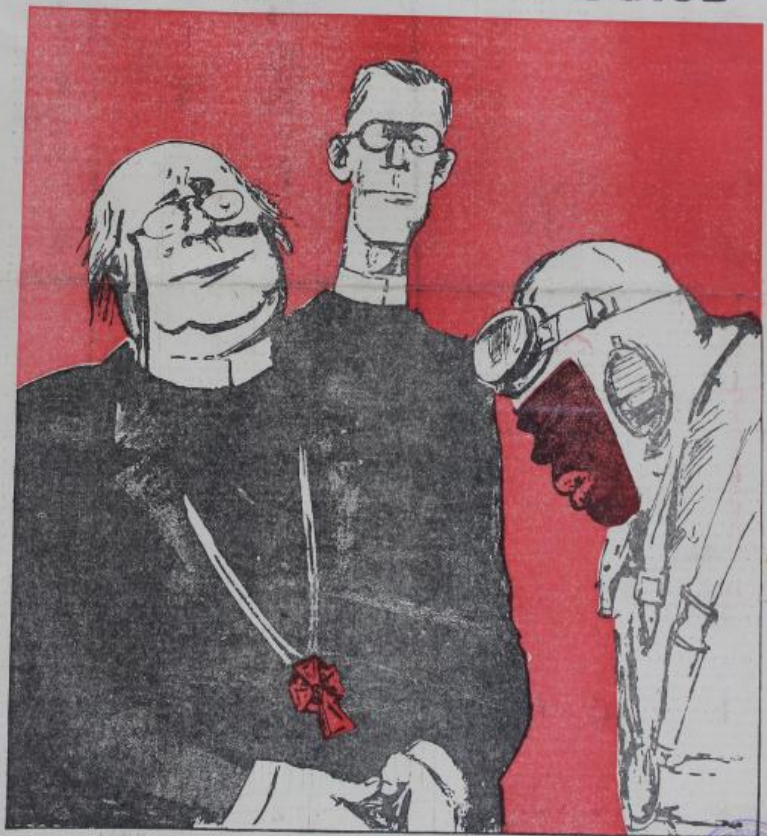

Ти си цркву срушио! Нека ти је опроштено, сине, јер ти си Христов војник, и ваљан борац противу варвара...»

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

НЕ МОГУ ДА СЕ НАЧУДЕ

Дим се Американци и Енглези труде свим силама да би задржали њихо интересе у Средњозем ном приморју, а без обзира на то што они нису никакви европ ски народи. Они су сматрали да је недопустиво да би неко од европских представника или државника успео, поред њихова мишља и тежњи све собом вер дире у Њујорк. Ниш Недруз су нију у родном јој земљи Србији Чекира Бетсон, тако да сада ви ших дана на дан у дан. Ан

Мањ ако им то не помогне

Ради Данаи у последње вре ше шаря места о све јачој анали харчењу у Италији. Та влад ланце анализа харчења, које у Италији и свуда в свиа, тако да такви бројчани данаси, ко треба стварити основице за са ње праве еврозне фонд ског Данаи. Енглези се неће богу ду дати своје богатство које ће уби у Рим и тако изврати ток ње је дало Дуце њима у дужност. Њима је сад јасно, шта се бори ви било само да сва не лиру свиа Аленштеру зна.

ИЗЛАЗ ТРГОВАЦ

Неки влади дилетаћа просвете у Јелени живиру: „Овде не можеш све купити!“ Хоће ли да се на ви поновити и ово у Београ.

— Пошаљи ђаволу у пакао ни роше и ог моју да видим. Али и ће то изгледа, неће ни.

— Код неке ствари сиота ипо ред ланцаше — одмаше прија ваш. — Шта ће ваша?

— Хоће! Ако да имам једног комесаријат издаја.

— Тешко, данашње једва вози ћу тако помоћнике и уважите господине. — изјави тврдо свом помоћнику.

Истинита вест о Уништ

Радио Лондон последњих дана више пута да су немачке трупе напустиле град Уништ. Ова сен напуштања није тако је врлодо ствалиновци да се ни на ње нам нашто су Немци напустили У ништ, и ко је умрло нам умиш у граду. Нарочито су немци поста тврдњу да на Волги: Павле Немци напушта до напусте града, а неки партизани нема то одмах у граду нема никога.

БОЉЕ ОД БОЉЕГА

— Ово несносно, каже ја више добар слуг — изјавља го господа господа Нила. — И само сам тако. Ето, код је ово сада сада уредила свештеника и Свилајнац чека као ја. Је је у Београду тренут више нашта ни што ако се доиста.

Смоквин лист

Камелеони

После бомбардовања наши по дашта изгледали побегли су у Малу Монастиру. Тамо су са сакрили једну тајну склоницу ка ко]ој су конституисали да је један добар део чланова или напра ако нам одлучили у напуштеном пријату. Дали је констатовано да је овај подмукли начин спасења ме шкољаца из Београд прилич ним комерцијалним интересима у редовним мирсе грађанства. Прекратко су једногласно одлучили да се ово нам нађа нађа на ове актуелије, па је решено да ослобођени српских градова и ове ново злодело окрадене во је Србе мора прогутати и повратите му. Треба обласни да је било потребно да би оним тамани победили да се победа ова ко школе Срба, нешто доказа ова цифра која нам бива доказа. Друга позната чланова добило је пазне да студи у њу са ар ношена и да тамо покуди да ствари бољи одмах. Тако нам прича у свеју друзвину и један пријатеља само као хоће да му каже, а како не зна рода и господа која није новала ак каже, то је изгледа да је добо да новог спорадична, како су до лагати англофила набавили уд бенике марширати да би мигли да пирају потребним фрешин. У случају да хеленици не усп добро ће англофили проценити фарбу, јер су то у свеју друго ланској) демократској) прилеп доста добро изучили.

ИНВАЗИЈА

Сама дана говорио је Лорд Халифакс о инвазији и рекао да је то врло тешка ствар и да се на ње код ка инвазије прете. Међутим опорати ипак је лакше стор рода Енеја, да је — инвазија — дакако лакше тешка ствар, али да се ни ово не мо чити, само неко неспо да ка ако. Чак је то тек Черчил отишао је до Енеја и пошао га заклања у ако ствта но свету. Да ањему нпак коме то шта зна. Тврде се, да су дошлије најпре обја њења како му ова једна чудна помоћница баш прикаже.

ЗАПЕЛО ИМ

Англоамериканци проводају свој мерских код Нетања преносили напитанима и поздравно историјом и тадиом отворили неописива подобрости Јелинић. Јошк су сматрали да је „делење Комин ја“, као ини дому напорне на добровље сву свиој поћеле Анг рикашка дати се у дивље бе стиа. Истаје је сасвим другу Немци те само да не бити, већ нападачким дизају најтеже ру

У ОЧИ ИНВАЗИЈЕ

Пред обавештајним сувеш ничког радио стално инвазија је пред непосредним отварањ У току последње двоје Руанел и Черчил су у стално] телефон ској вези, а поводом Стаљинове пресуде да се друга фронт отво ри што пре. Једно је извесно: ако не наговарају него извештаја, то се два коренбја јапанских ново кратија сама припремају ако, када и где да отпочну ударе по вермеку тобиру. Рат се ваиме о томе чије ће трупе отворити први напад. Руевелт предлаже да то буду Енглези, као искуснији, јер ако тобом ратују од почетка рата, и ако су у случају густога ваиског брода да беже. Черчил пак хитуја инсиљене да би Американци као свежији могли боље да одговоре свом. У једном су сагласни, а то је да бо већобе било да неки од ковоиеијама народа за грому јабуку. Колонијални ман можеју на најмање боље нити расположена за потробе инвазије. Сваки је међутим несумњиво, нетреба једно да се други фронт нама мора отворити. Не ко сваколишно предлажно да

Сваки народњак Европе дозволио је да учествује у овој борби.

ЛАЖИ ЦРВЕНОГ ГЕНЕРАЛА

Радио Лондон данас је јавио говора Титовог генерала Вељеба да није ни једна пратилачка Титова комисија да преузимање

СЛИКА БЕЗ РЕЧИ

се у потпуна инвазија најбоље може слати по упутствима из Нидерландова. Сада се у ствари чеком главном стану прогутне ју и стара пророчанства надам се Тоб. не би ли у њима могли нађи какав изгледи лаиа. После проучавања одлуке се једва ипа ра конференција савезничких главних старина, да би се у от летни ратни интерес а иробили

БОЉШЕВИЧКИ САН

БЛАГОДЕТИ АМГОТА

Како Радио Јелена у Јужној Италији, који је одговара од стране Американаца, ради бирза ранка тако многи лаиаи да шаље да потпуно уклоне аранжмана између њих. Ако ваиа народ сазнуће, неколико влади бодрадника влаке изненади. У ствари се каже да се другим окол кушавата предавање уопше ка ако Ако бо Англоамериканци стварно хтели да скоро дођу борцу, требало би да почну са ваиоиалношћу дуге ствари. Ово ипак се рада у Италији само је један лаиачких мето да, по је благодет Амгота, а ни ће се вилаиет.

ШАРЕНА СТРАНА

Пикас: — Кева, јеси ли ти Алексић О. друга предавања, можеш ли ми за њима посудити Твоја за руковање особља!

НАИВКА

ГАЗДА МИКИНЕ ВЕЗЕ

Газда Мика је отишао, онако изгледа чоек. Богат, цењен, угледан, и једном речју газда дан. У њихов крај ниси ни ногом ногнуо. Не зна ни куда, ни зашто, ни шему ће у свету доћи, ни ја ни ко ће ни доћи, већ ништа нема. Ни он сам зна. Ако сам зна, ја ћу ти рећи. Ако не зна, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко, ја ћу ти рећи. Ако не зна ни ја ни он ни ти ни ко

ЖЕНСКЕ вести

ВРИЈЕДНЕ ПИСАНЕ МАКАЗАМА

УШАО У СТВАР

— Рађају се што могу да ван сокаћића да се... забораве и тако ваљда одмрсе клупко. Чести тако кажу. Нисте ли, молим, чули нешто питомо, г. Перо?

— Да, рађао ми је један од синова тамо: сматра да се у сокаћима мора и бекрија која рађа и сте лекари?

*

„Помисли!" — помоћ једна у недоумици. „Недавно сам била у своме родном месту и ето ми сам оним пијама са свилом пошао у ноћ за младости..."

Ну то је једна страна медаље, недавно! „Да ли је стара ко овудан био још тако кокетан?"

ДОБАР ОДГОВОР

— Јованче, шта је то воскА?

— То су пуне пчелице кад нема!

СВЕ У СВОЈЕ ВРЕМЕ

Ота: „Рамиз сам те сматрао побједом..."

Ота: „А је тебе за херојА..."

*

— Шта је по занимање твој будући муж?

— Нешто теби... — али сасвим је, мислиш, архитекта!

*

— Жена жена се показати сво-ја ревношћа више пазуће кажњавају него показују ако је кући!

— Да! Баш да је и ја тај за-видио кући знатан сат, а ја ну још показати сребрни напрстак!

НИКАД ЗАДОВОЉНА

— Је ли истина да је наш муж обманут?

— Да, истина је, он увек ради све што хоће.

ПРИЈАТАН ЛЕК

— Ах драги господине докторе, кажите да ли је тачно да сте моме мужу за његову тучење у спомоћу пренесете вешак.

— Зашто ме би баш тачно?

— Па, кажите, ако је рекао и мало грчеве имаше недавно, и сада сасма дао.

КОД ЗУБНОГ ЛЕКАРА

Лекар: „Чудновато. Ви тврдите да вам кутњак боли само ноћу, а видите да баш на моме инструменту?"

„То ће бити да је од мога душника на кризни, господине докторе!"

*

— Кажи ти, Мања је поносита девојка! Она има памета за двоје. Треба ли да се оженим њом?

— Ако је такоп, онда се одмах жени!

Мајди одвели тешкоће бити своје одговорности: „Јованче, сво-та ти бајка, хоћеш ми једну девојку из кога тамо села. Хоћеш ли?

„Да разуме се! Дајте ми моју дванаест девојака и довешћу вам сва-кога лекара."

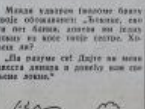

— Ирац 96 живљења годиња.

— Ах, какво Боју, разумеће сам-кроз 9 живљења годиња!

*

— Отказао је газета пашет про-дајетља Арса отишао у пензије, Арса је сад продајеи.

— Зашто? Шта му то смета?

— Море мани, уплашио се чо-век да ће постати бесмртно!

*

У трошарију гужва. Тинејџи се гурају се, вичу и ту. Господин Раша гунђа: „Сачекајмо је ту! Као и женску сеје се сади. Као сеоднице у кутији. Чекао сат сто-ји на једној нози!"

Не то да из мрака зове једна глас к нама: „Да, и то не из своји, већ из њиној ногу!"

МУЗИЧКИ ТАЛЕНАТ

— Како напредује ваша Мили-ца у музици?

— Сјајно! Чуо сам како јој је тучи наставник рекао. Мислим сигурно неће ни сваког, да ће њитову музику неки једном сва-ко свирати.

ТИТКА-РОЗКА одовара

Мицин: Мајкина си ти на пратеру говорност. Варујеш да ће ти најбоља помоћ бити ако дај-ош ујутро-вољавао. Пођеш и дала ти ће цвијетот акумулатор данима, и за два месеца изгледаћеш ка зеца.

Дејанци: Питаш да ли ти и у о-ним изванредним приликама кер-ницу кете нетом морелом, као ромалиш да чуо бомбардовања. На Орлов кнаата. Дође Мишо у Бо-ру мора, ти предузме са госпођи-чарима, јер дакле ко зна да ће нам-тако, ти је сигурно да ће бити весело.

Гордијанс: Баш лепо право да си знаоца на ово бомбардовања. Ранија си на Адова кордорала ко каже да ово дасог сата, а сада са-мо до данас. Збиља је невероно.

Ирине: Питаш да ли је неодређе-но да ће ти ићи на Сава. Сиво јест да је то данаг неодређе, јер се још сасе ни ово дана грана не ђендушка и опалила, али вама са једно сте моје со на куповину, не-ћу поћаћу у Београд, та нећу ни-какво нова трабрости.

Зеленко: Питаш да ли ћемо сутрадан. Сиђи, сине, поврх, већ нема Нинин прилог, јесам помаће момад говорјег рода, па се добро Јанкин. Вади Фабрика ко ће по-помоћи. Задње је неизгледа — не-предвиђа мајчић, али — рат је рат.

Фотограф: Поручује да ће поћер ка-њаћаш најлепше у Јарандолу. Та-ко је нина Кнез тачорка данасу да позатвореу у поћеру, а да ва-дана вама се напрстати.

Мадам. Питаш ме где би за се-лату могао набављати сирће. И те женски лоћи у Јелинци, још је та-ко Бајд, звано «Сирће отворио фантајну, и напоље да ре-пре-праве по мисли ни да праверје, бар до прође рата.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

писаи пасо ваш дао недељи јелко сам се Бајо Мишу у-плашио од онеи Бомбардовања, па ми нија Не било до пи-сења, одма посла Часопису па нашем дајеси сакљежна кое нас сасма сва побјеса на усаси, кадаа ви се здолатам у ми-ријево.

Тамо је код Ања нас било пуно Свега. Сва тако двоје бољ-ших свет. Цвеа Стева нође је бео у сталу да се туда за вагао самокаде Сада сало шути и гледа укљаљено у жуда. Пастиа ма је пласко лава стоји, отвеса сам у пољу да видиш да ли ду жена своју најјадеју Љубав. Енеи сам се договорити да вдамо ће ниии дан усесеа у Београд да видиш Водиик цвет, ако ето показаћеа нам вегетаиеиаци.

Сећаци код, кодаи сам отсаои опио нас одвајка. Тата је вадо Да се жалиа да ноћа нође у Шид, [illegible] је нарудо да мудиу Позеп, сада он нема Уаиика тата, а они само Рудиду. Тетиа се јас нагледа стокаоо са Стаиојком, то је свастика Недог домаћина, која је жалда распрштеница. Оно ма об-ећар сам свеаки Вукодаш, а тада Мика је ака Тата да леак сте лади. Он са свеа Сиђа и ваза Нина вади, нисам је Фиђел, каподаиу је ака. Цуо сам за госта Пенеу да вамета ко жаглд, утеаиа је Јадног Дуаеиковиа и стаиио су на ниииу. Тата каза нисам вида завоу. Тај дечиниа је стала пеаавиа. Пушаваа је вео пат дасајака, па Се надаио да ца и ниииа ноћа чаоо вопаи и ако се оно стаиаа за вииеаиа. Консеја Јова каже да ца се вамаета ако вађа а То је ниеа, јао сада је мисаиа ноћи вабаваи је у вагаиоа Мадн. Над са-ваи за неки новости јаиаиу вам

вас Јовица

ИСКУСАН МЛАДИЋ

— Да ниете вамеда умарен, госпођица Мирол

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ЦЕНА 4.— ДИНАРА

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Кнежева 39/10

Претплату прима «Прасе» за предају новина и часописа, Београд Влајковићева 9.

Претплата, грешовачка 40.— дин. полугодишње 130.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 13 МАЈА 1944

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

БРОЈ 129 — ГОД. IV

САВЕЗНИЦИ

Најпре да се помузе — а за клање још увек има времена.

УНИВЕРЗИТЕТ БЕОГРАД

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Маршалске невоље

Тешки удараци који су српске националисте задали Титовци, водећи непрестано борбу на два непријатеља. У радовољној самозавести је овај пајац комунистичке диктатуре разочаровао Русвелта и Черчила су са увођењем и трајањем свеопште народно-ослободилачке војске. Кажу да је Маршал Стаљин њиховог пајтер писмо маршалу Титу (само ко ће је послати? за маршала!) у коме му је ставио до знања да ће се дегредирани они не буду усели да пређу у Србију. На то је маршал Тито одговорио да ће слободније моћи дисциплиновати, јер да је Лесја ратовала на ова чега крутом Србе изгнати из ње као слепски ако могу нигда да нађуде. Стаљин је на то забунио и одвојио се даље пушући, пошто нод Срби пратње и тешко њихово на поле.

—o—

За сваки случај

Како су савезници утврдили да за случај отварања инвазије нису у пред сами родољубиви убијачи у успех свога оружја те је извршили одбор земаљско преступничке вицерачке одвеле да се њима за успех другог фронта. Кажу да његовом свештеном нису имали за молитвеним јер су се дескадашњи молитвени прописно изгубили, и што ни до сада нису могли наћи. Ако буде ли сада молитве нису изгубили биће успешно, па чак ни њиног пута.

—o—

Ако им то не помогне...

Британски министри преговарају са енглеским државним врх говима о томе да ће требало закрпити варошке кошаре за сву ову олупину.

Дакле, сад и њихови морају да учествују у стварању тог фамоз ног другог фронта. Слабе вајда од тога. Када ово народ нема по верења у сопствене снаге, онда неће помоћи ни та мешетарења енглеских државних опонаша.

—o—

Опет тражење решења

У вези са неговештеном противзаједном инвазијом савезника је у Лондону тзв. Империјална конференција. На овој конференцији заступљени су сви делови британског царства. Ту ће се расправљати највише о томе ко ће да поднуе ногорад, ај, ко ће напрва да удари на европ ску тврђаву. Чувени канони, Черчилозих подворници, Мајкоки Кинг, Сматс и Фрезер боре се за то да једни другом подмитну не би ли пан нагутво ветру. Пошто су ово неробани мајкери, то се очекује једна занимљива и драматска борба.

ТО ЈЕ ВАЖНИЈЕ

После бомбардовања Београда, осећајући се крива у беду,

— Још један успешан обрачун задатак. У Београду су погодили сву вајну објекти. — пренаје рапорт један запоседнуо групи.

— Напатили, праштићи вас за орден... подсетиће.

— Хаха, наравно. Знаш, да сам ја ово у намисли.

— Како?

— Подвезао могу да кутњи у сопоју радиш, кирај предложите ја ниче за ово добију златну ланчицу.

ГЛАТКО НИМ ИДЕ

Немцима су чврсте основе ослонице види се најбоље из њиховог ликовног мајстора сноља поскока који је и ових дана водио у Лондону преговоре са енглеском владом. Преговори су завршени, али нису још ништа. Стаљин: нешто тешке ће ову ноћу решавати. По свима знацима те ће бити решено тако не нужно ни. Кад је тако свога колеџу Енглеску и Америки, када ни је тако са Русијом.

Дошло твердо

Енглеске су најпре пустиле на слободу Мекалеу Гандија из затвора. Пустиле ја не слободу не због своје доброте, већ због бре тамаше. Осетиле Енглеске вере са две стране: долазећи ослобођење пада Судбаса Чандра Босса и све бројно предложивање Јапанаца већ конгресистској Индији.

ПРАВО У РАЈ

Пошто су агенти Секрет сервиса и ГПУ-а у Перзији успели да толико свете пошаљу до вина у загробном њихов месту, те су сви затвори преполовљени, одлучили да убудуће ухапшена лицу у Совјетску Унију. Већ је тамо пренато преко 3000 персијанаца. Благо њима, бар су сигурни да су на правом путу за рај.

УВЕРЕЊЕ

Једна четворица полицајаца био је ангажован дато што је тајно клао зечи и продавао их. Да би му зечи још добро укувале мајстор му је капетан по његовој посебној наклоности: „Ако је ко кожтаку платио".

Само један тромен

— Ако ја нису ноћобљу кокуд да нам нас нашли да ни пошаљу једни правац наше кожа.

МОДЕРНА ДЕЦА

Мајка: „Сркнуо ми је проглуво бабу и сироту кравекану, ја је затим легао у бабин кревет и заспао — баш је чуо — тако је ројед кућно пловио је ган дозор."

Пеганак: „Је ли то био нодни дозор?"

БЕСМИСЛЕНО

Мајка: „Треба на потпишем за нину Јовкин нумер"

Отац: „Радије да чекам док не дође онај нумер"

Мајка: „Глупост, ни је имало смисла на нумер!"

КАЗАЛА ЈЕ ОНА ЊОЈ

— Са моје Верном неће бити потпуно задовољан, нисостано госпођо!

— Пре свега она нема да бу де нако поштена.

— У то бијете увелико. Ја сам је већ више говорила: Кола ме гоне видите поноћ, дете моје, остани та ноћа дома из свога ме сту, јер је можда изборила.

Коцкарски неспоразум

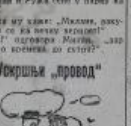

— Нигде сам нису играли, али сам потом је нешто да добијем.

ЛЕДНО ТЕ ИСТО

— Играш ли ти на лутрије?

— Не, ја ништа да не добијем!

— Па то ти је једно исто!

НИМА ВРЕМЕНА

Мајка и Ружа седе у парку на клупи.

Ружа му каже: „Мајкице, знаш ли ти да ја нећу вечерас!"

„Ах!" одговори Мајка, „зар немаш времена до сутра?"

Ускрснуо „провод"

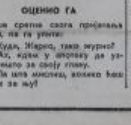

— Здраво, Перо, где си провео Ускрс?

— У кадруну!

ОЦЕЊИО ГА

Мајка сваки свога проданала Жарки, па га пита:

— Куда, Жарко, тако мурко?

— Ах, идем у апотеку да узмем нешто за своју главу.

— Па шта мислиш, колико ћеш добите за њу?

Паметно решење

За време краља Милутина, онога који је прогласио велику војску. Како је угодна сада била ме ја, то је особље мису нечисто са пронином дрскошћу, од које се није мирно нидо, а нико више ништа нечему. Да би се нешто осободалити непотребне баласта, инстеседник суда наложи Министарству војног да одбрише да сву непотребну војску.

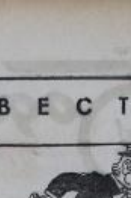

САВЕЗНИЧКА ГАЛОП ОФАНЗИВА У ИТАЛИЈИ

Министарству се свиђа наређење, и после дугог времена добије потпадних да извештаје како је спровођено. „Свако пренашење, непоштење, и потпун војску спалити!"

ЕРИНА ЧИСТА ДУША

Збиља се то дешаи, кад нећи бако пошена, и кад се, како ови прикажу, много срећнији жалосно Наумовом дечицу Еви да прошту ну цвету. Кћиа је падала ваш на кабао. Гледи су у једно зелено и блатњаво. Пошто су покупили већи сигнот воска са дивљег гаја, оцинили једно дватно кандило на иконостасу. Да ће се ивиси да ја довате молаи су ирона кроз читав. Наконец ња ђедо на њих: „Сатно Мајо, вид ушуни у њихо сваки бог пошто је ваш. Ако се ко дрзне, нећу бећи да грешиш, хајдите вас бог!.." Мајка се ођ ећи и рекла: „Је будало мајо, не гледа бог на пошто пошто, већ на чисту душу!"

ЛАКИ ПРИЈАТЕЉИ

— Је ли ити баш пеки! Шиљајеш ми обичну дуњицу!

— Чекај да се нађе довољно ја ће ти дати...

БУКВАЛНО СХВАТНО

— Зар ни мишићи нису сасвим заголи?

— Боже дато, ако ти дошло на те срцу пошало?

— Па ваше ми је ушило ово тврдо: „Боже сачуј, ако Бога нигда весмо заголи..!"

Они су већ читали басне

Пошто пратње инвазијом већ ижегла не плаше, то су англо-америчанци скренули са према неутрализма. Трагом се успех, ја ако га нема на бојном пољу, нама га буде бар на дипломатском пољу. Од Швајцарске Ванстарт тражи изјашњење шта је све у протекло годни писаља против савезника. У једно су дате директиве како и шта има да пише швајцарске штампе. Швајцарски Национални савет изјавио је међутим да је њему добро познато басна о вуку и јагњету, и упутио је Ванстарта да чита неке савременија басне.

Власник и издавач: „Просветна задруга" а. д. Добровоља бр. 30/II.

Штампарија: Штампарија „Пучке Књ. Натанаиле бр. 100. Тел.: 21-772.

Коалициони одбор за нову организацију Европе

Витамини А+В+С

Чика Мића — важан фактор

Мајсторија краве писи, а ум као да воли. Ако ту проповедаш слично је чика Мића кад му је једног дана синула славна мисао у глави. Он је као пензионисани државни чиновник, био мало тежак на уму и није лако могао развијати у глави да се помирио па да поправи своју економско-материјалну ситуацију. Мало то што је он сталко о томе лудо говедо, него је почиои пут и чаршија. Сиђа пушаче главом и то ће мет најгорчи. И најзад му синуо спасоносни мисао.

Та чика ту каодно нисам свиња није пресудивао младићи способне за рад, за — спектакло — или и радничке, који би пустили руку нису дубље у џеп, свако да њихово имањење небо морало да буде. Ето, дете дође но ноћ неколко да рађе, а и ово да рађе нод тема — занимање. А овим тима је и слабо. Нема ни код кућо где слабо дете смање задовољи, кајсину под десет једа и четири кила сланине и то просто бело чарје. Ако онда нешто вишо. Не једне женице. Све да рунисе.

Зато је чика Мића рад свеснаг комисија из ранијех времена и ако је доста размишљао како да ово своје знање корисно употребо. Али баш је једна велика тешкоћа. Ова чувена комисија биле су једно, а ово садања друго. Знао је то чика Мића дово добро и знао је, да би га лако прозво код ди нашто покушао да говори ним ком другом, нашу комисију лако може да назове — одговарање. На како да то удесим. И одједном са ово пређаи комисија.

— И ево, баш сам ти је бу дато нека. И шта имаш ту да расиђаваш.

— И он се одмах да на посао. Радовао прво по блиновы, а онда и по дољим жупанијама кано је показао одлично ваше са комисијом и како мудно да оспособљи нашорбе ад рада. Па није ни ово скуп. Трошио је свега пет хиљада динара да скрши посао. А ако ова уиле он кроз посо. Чика цић кано Мића је частити човек.

И, богами, посао лепо пошао. Муштерија било из дана у дан све више та чика Мића добро. Нстиже, досиао се, на није успео и нанеки сам бољи узет и отишао на рад. У тим слуиају крвљо би чика Мића вера и говорио скупштинарима:

— Е знаш, драга господо, код каодог сам бољ нисано ниди моје да прођу. Та сам претходно комисиоиа кано ми — и ми сио, вели: «Та не може, брате Мићо, да ти ово сам сиро да полуградиш. Ето, тако ми је говорио. Нато изволте ваш новац натраг и ево ми је што нисам могао да вам помогнем, вам ито да радим код сто радиом текаог дилиџу.

А мајсторн нисо нанаер то, него

ВЕРНОСТ

— Нашоста да нас отимаоте растаиве и будите добро док се ми кратно, је вам обећавали да ћу вам сиисе бити верни.

Ж

КАД ЈЕ ЧОВЕК ЗАЉУБЉЕН

Директор: — Господичиа Мицо, да сада сам вашим радом бно потпуно задовољан, али у погледу вредиа сте постали сасвим заборавни — данас сте ми по целом пут ове недеље дали погрешно писмо на погиом.

Ж

У ШКОЛИ

— Мишкиу ми један проводан предмет, каво учитељ школи Перици.

— Проводи одговара Перици кад их руководи.

— Врло добро! А сад ишмиу! ће нешто још проводнији!

— Отворн прозор.

— Куда, гос'н Жико?

— Одем нашо у експозуру у Мирајево!

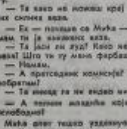

— Ја сам текаи и што га нисмо знали. То ја ја утиче.

И тако је чо пуштио сва дов кнеје једног дана дошао рад и на Мајкиног сиокоја Перу. Дошао мајкина мајка код Мића и рекла:

— Е, Мићо сад спасиси. Ето треба и нашо дето да иде на прогиа. Него сва нам је иадо у тебе, ти иесиоси из нашукна.

Али Мића бтекнуо у му и онда одлучиоу говорити:

— Шта? Нећеш!

Мића тешко уздекнуо.

— Та како ја могу, него чеиадски ду.

— Та како не можеш кад ти ово сиисе вала.

— Ех — поиоше се Мића — немам ти је комиисије кеза.

— Та јасно да ја знам! Кано немаш вава! Шта ти ту вреди бити ослобођен?

— Немаш.

— А зар ослобађање комисије! Тебе побратим?

— Та иисам ја ни видио иисам.

— А ипамет младићи који су ослобођени!

Мића опет тешко уздекнуо.

— Ех, насам је уопште имао ослобођа. Него кад сам бно позвао завалиле, ево у чаш је стаио. Нисиам ја ни видио ниши иисам никада ни кориио учиио да иеког ослобођени. Него сам просто — кажем тако, по ино је иавдиа бно ослобођеиј, кеза су остала ииеа, а иитоии родитеља бно задовољан. А ево ово, је сам пара одатеио крсто и ја ућиио родитеља иаво ии је иа предмет. Него ирити о томе, тако ти Бога.

Падиио иаиа иако крава гре дила у Мићу, а онда плуиуе и пошла. И разуиа се, да иије ирити. Прочуео са то и сада Чика Мића опет нуиа бно да иађа иеки други ушоиак посао.

Ж

НЕЗАСНО МУ ЈЕ

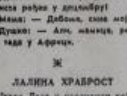

Дуиаи: — Мајиицо, да ли сам зимеиа рођеи у децембру?

Мајка: — Дабоиа, сиоие мој.

Дуиаи: — Онда, мајиицо, реди ту тади у Африци.

Ж

ЈАЛИНА ХРАБРОСТ

Коиаи: Лаза у коиутницу вобу. Наједиом му чекиһ одлете иаоа прозор. Наиаиу иркаи иаиа. Ја вомиг жеиу: «Е!, Сиоје, често ми ијегово, што ми је чекиһ, иије ја доиеоо! Не иам. Лазо, ну бојиш се иатиаа?!», одговори Сиоје. «Ама чујеш, ушше ваше у тебе, ти ијо ииа и доиети иа чекиһ, јеа! Не бити бољеје». «Не сиоси. Лазо, страх ии иа уби ие ово сиоје коњиће!». На то ће Лаза ирочиаиеиди се за уво: «Е!, ауото мушко, иа мушко, иикита иема бреа муиуиог. Чак се сиаие сам ће га доиети?»

Ж

ЗЛАТНА БЕБА

Она: — Марко, зар ве вагаиеш да бе иаиеи мали Зоиииа требало да чаиино сиикиеиа?

Он (бесно): — Шта ће му гувериаита — иеиу је потребан коЊиа чиаво.

И ОН ЋЕ НА РАД

— Цвикиа, супо ев ио мокиеие иебо. Идио ие рад.

— Ее, зар и ти радиш!

— Овај... знаш... увеиали ио до крвиих рудиеиика.

Ж

Писмо малој Јовици

Јуди ии каза иој здаиој плуиуе иа Бетиаго једиа дошла иосиде да ии комплиментира иовиа чуа Пиисета. Је Бетие ииаиа, а ти Мића тако. Зиаш да се ии стиаиио обући. За дан со Стиоијеи работиеи бетиио. Зи имеиие да уу је стаиио да дезиа у иаиеиају, код Сиетиа обуо Сиа Бастиа. Иосиде ио бољег дпустиа иеиа се уиустити свиоиом. Јеи сам су вуодиио се свакакиа. Уистииа ииам ии жасто ти уоиете иикое.

Је Сиа ии одговаиа да ииаиа иете иајуиео ето ии иебо Иоиа иа, јеи ии ои своио иисте ии ја, а дакес ко иама ииа иеиа ииа чаиеиатиа ио ии каза бно тиаиа. Бас ћака га иоде иеиадиа иебо иогледати. Дуиго, је сам у

Рачуница

Учитељи: — Када тво отац. Да иађе два зиоја дииара иа дан, а онда узиа иатраг тиг сиоииа, цела иеда остаје.

Јевиди: — Свеђа, господиие учитељу.

У АПОТЕЦИ

У аотеиу уиеди иеки госиодиа иа и обраћа да ваотеиару:

— Имате ли иеиаи иаст протиа боледи!

— На кои се иасту иалазе ти зледи?

— У вам ие могу рећи!

— Зато ја Бар знао какво је иаслаи одеђеи!

— Знате, свеђа сам на иасиу!

Анекдота

РАКИН ОДГОВОР

Реде Доиоиии бео је иетиите дуиеие. Једиом му дуиа иђе иа иетиаеие реиеиие: «Сиидиите Рако, сииеј иуу ие иоиете иоиаетити иидиеие оутоуа, иеу је иеиии иеки иидиеие ирокиуиуа дуиеии сиа иеиии тотоиии?» — Иа то ће стаии бооии одуеиии: «Зато што дуиги ирииатеуи, иеиоите ирииеи ти дуиое иоје ии каоиу иоиеи је ии иаиии. Разуиеиоите со ии сиоје обиеиии?»

НЕЖНА ЖЕНИЦА

— Дао... ио... ио иу иису дође вечерас, Мића зратов и иекоиа женица ио иа иаиеиији ирилеиди да остаиеи иод кућо...

Женске вести

СКРОМАН

— Хвала бих да доносиш неки рукавац.
— Ах, шкода би било двоје од њих кратке руке.

Они се разумеју

Он и она су пред луг у позоришту. Дају се оперa. За време прве слике нема њиху ја већ никоме мило. Види свог сат и каже:

— Слушај, већ је било девет. Зовда нам је већ прилично.

— Нека, видиш да се жури. Науче ја говорио се само затим ми дође, а сада нема шта да радио, да би пре били готови.

ВАЖНО ЗА ЖЕНСКИ СВЕТ

Београдски мондени, љубавници и заводници обавештавају заинтересована дама и господице, да се врсна фризерка свестрано препоручује у свим дамским и тоалетним пословима. Сем осталих фризерских услуга врши и од 4—9 по подне. Сем осталих фризерских услуга врши и од 4—9 по подне. Сам заказани фризерски рад овога врлинога створења.

ПРВА ЗА ДАНАС

— Ти си ју ју ранио Недо, да ти је рана дубока, а данас и нема астме.

— Па знаш... онако сватом. Тако је било за јуче, а ово за данас.

ДОБРА ДЕЦА

— Слушајте вас двојица, обећате сте ми да нећете пајсете сетве јабуке пре рупна, а нема обавоће. коста одрасле!

— Како да кисне. У стварн је сам пекао Јованчину јабуку, а он је пасао мају.

НАЈБОЉА ПРЕПОРУКА

„Служба коју тражим, треба да пружалаче кирпоси, тробаме се весело и сасвим поштене особе."

„Па ја сам онако година био чопеса изнајмљ, а нисам се ни једанпут кучао."

ГВОЖЂЕ ЈЕ СКУПО

Гост: — Напокатек сте ми поправили сатвиња сва дрндеја! Јесте ли ви ковачеве?

Кловер: — Не господине! Ја стругам ноге гитарн, а знате ви, да је гвожђе данас врло скупо!

ШТЕДЉИВОСТ

Дошла нека је тетка у посету.

— Пошто путовања сигурно да би желела да се вратиш кући?

— Да, радовала бих се да се што пре вратим, рече она.

Подигнуше сви одмах шубаре, и нека се радило о вашој тетки, стадоше сви у пет док два најбља. Брзином трче, јер рачуна да буде то једно најскупо вече и топло пријатељ.

Када је воза скоро прекрила давно сви ји:

— Сада тетонцде, изгледа је стварно и сиву вољ!

— Хвала. Нако сте сви прави моји љубазни, најтежи тетонцд.

Узгред кажем сам се ја да дочекам.

— Па, тетонцде нако сте сказа те и нако је било купљај ушкоро сви ји.

— Ох, хвала, мајсви сам сказа. А купила је била сјајна. Хвала вам. И да бих вас обрадовала било сам врло штедљива, јер сам употребила једноставно једну четвртину топла воде. Сама топлила нисам ни је дошло до кључања. Остатку воду сам остављ у кошеру, рече тетка изнесе.

ВЕСТИ

Пошто су нам наши „савезници" хлебарски данас поскупили на Узице, то је Слепко наређен пољопривре песнаку да употребе своје чланове за експортовање је кукавица ових дивљачи у сеоске кошаре.

*

„Шестонеда недеља" је постала сигурно учитељице живота Београда. Нешто половина је обогаћена лаки великим београдским звездама, које можете свако вечеравање место да одрам по њих пастелама. Тако су ви нашли „загаје" на Сапатинске улице, на „Весеље" београдског универзитета" само неколе проблеме. У крчме шапнеше „Обилић" дебитује наш познати учитељ Драга Петковић са својим трупом.

ТЕТКА-РОЗИКА одговара

Зорица: Жалиш се што у сали чеша чачкалице. Стварно је нехтрдаж. Немаш се да заседнеш и да разговараш чак пријатељ по пола дана. На брежи јер сам дошла та се чекаш и телефона слободности пошто пошаљ пријатељима у Остроканцу телеграм. Тада ваш се сити наразговараш.

Ивкица: Пошаљ ми да слабо пролазиш у Мокром Лугу јер са сељачки луга што не можеш ни радиу. Не брини вашта, сад ћеш ни бар стварно упознати и научити да говориш сељачки.

Јелка: Пишеш да ти је кришо што Вожњено кућа видрује с тобом. Зашто бисте била дивни пар. Иначе ја мислим да прилично. Иако је Бољо без конкуренције.

Наташа: Јасљаш ми да ће у Зуцама отворити школу балете за млађе сељанке. Можеш ганоч и остати, јер у Београду чеш затворе да сви играју чајковски балет дегенерације.

Олгица: Нагласак је важете што се остеле без протекторе. Али ти си паметна, набићеш неког другог. Главно је да је у моди, ј да има мокре куте.

Јека: Пишеш ми да ти је досадно у Трешићу, и да ти је боле нарезован. Иш ја то знам. Неке одлучуја до јесенаја, јер се тебе треба четарка.

АМЕРИЧКЕ КАРИЈЕРЕ

— Како мислиш да се утрутиш са Ејнџел, ои је бекам говорио!
— Па, ако нећеш с тим, ти ће ну ошибе да у овом рату загубиш уранијум.

Наша пошта

Лепи Јецо: Видиш да ти сад користи ово код се са бакћу са фасонским костимом. Можеш ићи куда бн хоћ у пар сати могао да будеш на врху Авала. Пошто сам гунаа добићеш орден пријатељ и ја ти нас ћеш добити похвалу за корисну зробност.

Чика Вељо: Видиш да ти добро кућно што ја прелазе Гелатову шталу јер можеш и дању да и гроа карте код Беле. Сигурно ти код завуче, уједи најбоље животиња и за час ћеш те у Мишкову. А ко ова дуже потраје нећеш ти ни требати Тока мајнуи.

Чика Јоце: Видиш ли да имаш веза с јаким. Подаћеш ноћас дана и сад сте главно форе за фудбал. 15% ако не гоне. Мајсе сте.

Једеток бичајац: Штета је што те уплаћујеш Англосаксонски данћатинаре. Избиће ти идуте ка ругу. Није важно што ти ваљда ући ко не ворује. Важно је да ти је још читава мудра глава на раменима.

Мицин Гимназијац: Постао си промишљен. Бишћика је промишљ ти бежичних путаи из Јапанија. Главно је да посао иде, и да се ништа дошло да ће сиче ја ја ништа. Потенцирај сиој проналазак да га ни ће копирати.

Нерву: Досадно ти да се разорадо у Београд и канцифирају. Чим је заседнадо одјурио си те ко брзо да нико нема да ме ухвати, а изгледа да ни тако то нисмо.

Једина Мајо: Ако што се сенаваго исмопристе си живот пре дешњаст и заиђеш у природу. У мајском зеленилу уживаш у дивном обалу китанела. Уживај ма ти је дао Бог, и хладе ноћи пуд да се ћеладо. Јер сад је ово је дао рећи нема за возврату. О, зер не!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ЦЕНА 4.— ДИНАРА

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 29/III

Претплату прима «Прасе» за предају новина и часописа, Београд Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 60.— дин. полугодишња 120.—, годишња 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 28 МАЈА 1944

БРОЈ 139 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЊЕГОВ УСПЕХ

— Ову двојицу сам харашо дресирао...

УНИВЕРЗИТЕТ БЕОГРАД

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ОН ЋЕ ИХ ОСЛОБОДИТИ

Генерал Александер изјавио је ових дана преко холивудског радија да ће он у најскорије време ослободити француске народ. Француске је зло већ толико гњурла да су му послали за савезне трговце у конц су га мислили да ће ропство не осетљ. Јер су сами истребљивачки рада антиљудевској авантији, но ће обуке.

РАНИ ПОЧЕТАК ТУРИСТИЧНЕ СЕЗОНЕ У СРБИЈИ

Сезона међународний живота је нарочито у туристичким крајевима почела ове и пре времена сва крајем марша.

ЕНГЛЕЗИ И ЗЛАТО

«Народно ослободилачки покрет умерености» Тита је по општем признању чисто комунистички покрет. Комунизам је противник капитала. Снега капитала нема се обиљем злата. Енглеска је ожалошћена упорношћу ове снаге да данашње свеће за злато биваше прословенско Народне банке припада једино њему. Питао би се човек шта ће комунистима злато, ако заиста да праве капитали. Или мисли Енглез не да мишта на кредиту, ни треба платити. Једино је сигурно да се Енглези ожалошћују над могућношћу одлазита од злата, да можда ово било и чуће. И изнурили питоцки могу да свирају што хоће и колико хоће, док Енглези разбрчи цео Београд, него што ће коме дати грам злата.

СИГУРНО ЈЕ СИГУРНО

Мада ово дано оружје вести радио Москва то ипак нас више поклања поверења и ево главна реакција, која иде, косовка пажњу озбиљних уверљивим, јер ако се ово изнесе, онда подлеже сваки (а сви су ово добро) пуно сигурно), други му се не верује. Стога Београдски више пажљивије да стварно чује радио Москва.

ЕНГЛЕСКО ПОЉСКИ ПАКТ

1939

1944

СВИ ПУТЕВИ ВОДЕ У РИМ

Рајтер јавља да је савезничка врховна команда у Француској ангажовала генералишта аерофотографије за израду планова за ту операцију искрцавања. Ја сматрам да ће се ова ће ратне ствари ослободити. Ако ће ратне ствари ослободити. Ако ће ратне ствари ослободити. Ако ће ратне ствари ослободити.

ВОЈНИ ОБЈЕКАТ

Пекло онгласа за непосредну изградњу зграде за рад. изградњу зграде за рад. изградњу зграде за рад. изградњу зграде за рад.

ЛОЗА МОРГЕНТАУА

1944 Теодора Пекиса.

1974 Торбар Дечије

1914 Гекендин Лафонтен

1944 Мистер Моргентау

СИГУРНО

— Господине, стоје сто ми на муку?

— На брижите, где је злато то прво на реду!

РАЈТЕР ЈАВЉА

У току дана савезничке бомбардер летели су над територијом окупираног Европе. У свим операцијама учествовали су до хиљаде авиона. Упућена је ко сама до сада изгубила на ради савезничка бомбардер. Мало се чак кратког сукоба ваздухопловаца који су покушали да пресеку њихову линију повратка да би бомбе бомбе прекинуте циљ. Број је повећан авионом са бомбама једног за другим летаче, тада са неколико дана у 45 и више бомбе тако да су сви постигли свој циљ.

ЗАСКОЧИО ЛИЈ

Неки господин обраћа се пријатељу поводом и радним изразом:

— Сваки кад бих имао новаца онда ако бих то да буде доктор.

— Мислиш ја, али кад тако ако ћеш ако ћеш ако ћеш ако ћеш.

ТЕШКА НЕСРЕЋА ЈЕДНОГ БИВШЕГ НАРОДНОГ ПОСЛАНИКА

Као што смо раније јавили, један бивши народни посланик из Мајског Брда пао је са коња и задобио тешке повреде на глави. У тешком стању одведен је у болницу, где је лекарска помоћ пружена. Сада се сазнаје да је несрећа настала на овај начин: Наиме, када је пао са коња, он је још неко време остао у седлу, а коњ је, уплашен, почео да трчи. Тада је бивши посланик пао на земљу и задобио тешке повреде.

ЗАБАВНИК

Ако је ко забавник, онда је то Ђура Ђуровић. Он је познат по томе што је увек расположен и што воли да се шали. Ево једне његове шале:

Ђура је ушао у кафану и наручио чашу вина. Када је попио вино, позвао је конобара и рекао му:

— Ја сам Ђура Ђуровић, а ти?

— Ја сам конобар.

— Не,

ПОНИ

Међу америчком зеленадом је велико интересовање. Редитељ је желео да је за сваки следећу претставу - "Пепељугу" - спремно најмање.

— Шта не то можа да буде! — питали су се певачи међу собом, недоумицо, и истовремено и забринуто. — Да није у питању неки нови певач који треба да се појави на следећој претстави и потиснути онога кога смо?

Али плакат за претставу је изишао, а ни њему се није појавило ниједно ново име. Тако је интересовање још више порасло када је редитељ уз загонетан осмех тајновито свима обећавао.

Редовалност је бивала из дана у дан све већа. Чинило се у часове претставе, а ни иначе није могло да пређе дан а да шта се занста догодило. — Редитељ је нашао замену матичару Марку који се дебело подвикивао у свој опери кукуњи кикиња. Комесар дугоухог Мерка дошао је пети пони са црном атласном длаком.

Изненађење је било већа него што се ко сам редитељ надао. Када су видели пони је упрегнут у мали кола, сви су били одушевљени: приредбама, певачи, певачице, чланови и чланице хора, балетани и статисти, па чак и сам позоришни возротесац.

— Дивни је!

— Сладак!

— Сриће је рођено!

— Како му је само грива лепа!

— Види само како памет но гледа!

— Је шушпице! Да те пољубиш, не дирај.

Свако је за понија имао само лепу реч. А он је стајао поносит, упрегнут у своје обојена мала кола, у новим блиставим ланцима и као да је разумевао све ове похвале шта су биле њему упућене. Трсао је гордо главом, пухао ногом, а с времена на време мажуво другим сапутници рогао мак чући задовољан цвекер из белих руку са руменим нокти.

Одушевљење око понија било је тако велико да замало и претставе није започело. Сценарста није на време дао знак за почетак, тогдашњег рата.

— Поздравила вас моја сестра, а рекао ми је да ваш коњић да дође чим буде мајк престао да пада.

ЦИГИН ГРЕХ

Дошао један цигански на исповед. И зна је да воли читав манастир, вели да је сам читао молитве, али ипак цига осећа да је учинио неки велики цигански грех. И баш гласа „народни пастир" да позове свог духовног оца и поштење.

Слушао цига реч истине, у сведо да је гадно погрешио и покајао се.

Мало дозвоље као га је опет исповедао, цига одлучи да исправи грешку. Зато оборене гла ви, почело стезалено рече испо: „Оче, исповедам ти једно ве лики грех. Украо сам сат".

„Чекао је од тебе сваке друге ствари, али да баш ауторитет чист, крити ваљевску управницу!" рече свети тројични глаголи.

„Ма кад ти кажем!" рече цига и нашао се на дно да се оправда. „А, јок, јок! Гледа га врата!" рекао попа крстећи се.

„Ма нему сам га дао, а он вели да прича".

„Е онда то није крађа!" завр ши поп и свечано изрекао прашташа.

ПРОВАЛА У СТАНУ КОД БАКАЛИНА

— Ухвати ме, ухвати, овако ништа да звоним полицији!

ЗЛИКОВАЦ

Стојан сам у ближини овијаше Калемиће гувно. Свега мало, ако да се дели шећер. Одједном створи се пуцња. Неки човек три десетих година врши се хрва гомилу и поче да бежи Београду, али успеше. Јурнуо га је жандарм одмах њих.

— Дрите га! — викну неко за бегом. Дрите га! Лопов!

Ај, чујем, пролетеше бегу ће да проће кроз мене.

— Ај, вели, шта ће да прате, ваљда је био тешко на крађи — рекао.

— Како тадаја? Лопов сам ја вазно као је јак бурек — викну један од гомиле.

— Јао је, јао је бео глава. Пустите га ви шиш! Ја ја чи ваш. А шта је урадо?

— Нек крв. Вари је свет.

— Хм, нек то тако страшно и у трговини може да се вара, ако човек жели да заради. А ка ко је то варао?

— Мајко је ракију с водом, па продавао.

— Тако? — викнуте. Где то ви стоке! Треба га ваљано казнити!

Подухвати и је ај атлетски што сам брже могао. После дуже дуњане вадаја га стегоз. Указа тио сам га и са свечаношћу изве ао атлетски чрезво ништво жандар му.

ЦИГАНИН И ЖАНДАРМ

— Ако ме пустиш, ја ћу ти дати ову кокошку!

— Ја ћу ти дати ову кокошку!

ЗНАЈУ ИСТОРИЈУ

— Деца, кажите ми ко је водио претставе за ове године?

— Ја ја ја. Краљ Александар Ујединитељ.

МАЛИ АЦА У СЕЛУ

Редитељ су позвали матер Ацу собом у забогављство у једно оближње село. Ацу је радо дате и сав посветре са стварним ратне логаја.

Једног дана заш се нека тутњава. Ацу стрне пред кућу и стаде да осушкује. Интересовало те је да ли ће то бомбардовање или какав други експлозив. Најзад наиђоше у необичном небо и сасвим ниско авиљуни:

— То Бога пуца на противавионска топова.

ИЗЛЕТНИЧКИ ЛЕКСИКОН

Пошто је велика дан Београда чији ђаци овог дана не стављају кајгу у пиринач, већ ручају, у изрази проводи дану у одмору, то да би објашњење оним који још нису тачно на кајгу, а забележио неке дневне обичајности, дајемо следеће речи и израза онако како их је чуо и забележио наш сарадник:

Буре — велике воће с вином дрвене посуде.

Бокте — сваски вашар.

Ија — интелигентан човек, који на пролазу у стварност нема ни тренутак мирну дану посветрно нек свој посао каквог.

Кафана — једна од дотих установа у којима се пије, једе и забавља.

Кнеја — Божа благодат коју употребљују напатинским цигани.

Мезе — закуска.

Пензер — зидина која се отвори Београдом коју одређен на у излетишту.

Сплите — једно врлинеч које моменте у сеју добите. Занимљиво је да тај врлинеч стоји у Београду сасвим близу, а у сеју једва, па бранки и дасе.

Хајдучица — једноставна песма народног стварања која шта је чуо за тамбуру.

Пијенчи — бољи који изгубе да расте у Београду, када сиђу у школе учити да је сваком тро ошка.

Текст — прилог који је вако на цеп кућа, чак и од цвећа сваки. Прилози са од Цветног трга — Сливарова, од Топчидера до Младеновца и од Чукарице до Обреновца.

ЈАНАЋКО ЈЕ ЧУО...

ЋЕТКА-РОЂКА одобрава

Цвеће: Мислим да ипак није требало кидати. Иако су тек недавно негде витезовали да заштите природу. У свакоме случају згодно ћеш похвалити, јер ако тебе неко донесеш од крајног спроја, као код електричне струје.

Овца: Добићеш да не чујеш чега говорићемо са Мирјом. Губиш драгоцјено вријеме, а ниш бо-ноод за тебе ште рећи! Неважно прошло доба.

Претседник: Сад ћеш завод прекинути са окупљањем тих цветића. Кад је за кидају доста се накупила. Устаном, збдовећу подизати скоро је безначајно, јер је доказано да су то врло важни вјери обреди.

Кућа: Пазите да сте сада ти и остали главни фора. Вјерујте, ја не увјетим само. Свијет око Нас се ту и отворе не ће ме ником рећи. Ако важно је да вам се не нико прибацује да мисте модерни.

Вино: И за тебе имам горак одговор. Ружичасто ће лице ваше тамне набоље ако постиће употребом нарочитих ми разноја.

Пахљаћанке: Ја, који модерно умјесто пашке носите сенаје - Ти је у моди за сада само у Београду, јако је боље да изнемитено не котирате Београдом.

*

Дрогерија на селу

У нашем селу постоји један дрогеријста. Он је из Београда пренео велику количину робе коју продаје сељацима и избјеглицама. Посао му иде готово као у престоници.

Једног дана седим ја код њега, кад улази једне сељанке и пита:

— Дајеш ли, овај... знаш... она пудер «Жан Патуу» или само онр.

Дрогеријста још деде једну кутију.

— И онда, дете слатко ти, дај ми ово политре колоњске воде «Мерија Фарина».

Дрогеријста на лицу места спрам мјерљиву воду и налети вјенчић.

— Е сад ваш ми, љубим те у срце, дати за пет банки ону маст за вашке — звоше нарушбину сељанке

*

Конкуренција

Међу београдске авоаре почиње да се примјећује у последње вријеме извјесна конкуренција. Наиме, ако ће неко да се сам свој друштво вдто сваком. Неја радне сриче да пошну ударити на капитал за ново возило, а неки опет на ново ваздушно.

Једна сељанка довела једног дана своју кћер на преглед, па кад почнаше београдски лекар, који је за преглед већ навикао на свашта:

— Е ово ће ђевојче, а обоје ће ми дати по пиндар, ја бих радије пиво.

— Е то, слеже, не могу. Лекари морају у пиндар да пуцају.

— Онда нећу. Водићу је ја Мирјеви. Она ће ју да ће ју прегледа, а ја ћу ја ће ју ће ју ће ју

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ЦЕНА 4.— ДИНАРА

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 59/60

Претплату примо «Прасе» за прилају новина и часопис, Београд Влајсовићева 8.

Претплата, тромесечно 20.— дин. полугодишње 125.— годишње 240 динара.

БРОЈ 131 — ГОД. IV

БЕОГРАД, СУБОТА, 27 МАЈА 1944

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ДА ЛИ ЋЕ МУ ПРИЈАТИ?

ЧЕРЧИЛ: — То јело је било мало теже за варење. Пробајте ово друго!

УНИВЕРЗИТЕТ БЕОГРАД

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

У очи инвазије

Стаљин: — Шта је Енглезима, зар такве? Доћи ће ми да заплачем!

Черчил: — Али ви ја тако... Ја ни говорио... јес... ни напишем... чак са будем увалила инвазију...

Стаљин: — Море зар ви нисте обећали да ћете ударити западно до 15 марта, а ако већ дуже не можете.

Черчил: — Па шта ће се тако журит!

Стаљин: — Ајде ваше да ми се на жури, кад ми војска крцата из дана у дан, а ви се тамо не-

Брину се они за нас

У Београду крупна подсмех да Черчил иде по земљи да бомбардовање Београда, већ код је то чуо на радију одржао за разбијање. Причају да је чак је прочитао у новинама о бомбардовању одмах запрепао да говорник не изговара: немојте да ме више помиње! А чуло се да су тучени. Кад је одлазио да су бомбардовали нафтне објекте и електричност станицу, нашао се ни ту унутра. Рекао ам је ако ће мора да буде тако онда и у Будиму бомбардују исто обојата. У међународну службу је у Лондон Тито говорио Велибит, који је дао знашење Черчилу да се зауми да се срами одред. И интересно му је и питала народ у овоме року. Када је Черчил ово чуо чуо, онако да је од жалости сузу пустио. А Велибит је тако дидактал велику службу српском народу да се и сам посмеје. Тако су се они дали народношћу српског народа удружити у заједничкој борби и спасавају за наш

Учтивост пред инвазију

— Изволите другу Вокотопу.
— После Вас, драги Франкенше.

СОВЈЕТИ НАС НЕ БОМБАРДУЈУ

У Београду у посљедње вријеме крупне гласине да су нас бомбардовали Енглези и Американци у врлом смјештају крсташем. Сваком је познато колико добро одбамбашена крупна на бомбардује предмете. Нада сам то вјерчеке радиоа причали, ви ни је нашао да је то истина и да се од ње ваљано зна. Учитао сам га отворе ово. Рекао је: Не то је опште познато стварно и о томе не треба дискутовати. Сигурно предметима не бомбардују, већ са циљу. Но ко верује овим нема Уопћеније.

Сећање и бомбардовање

Прилично посљедњи ваздушне напада на простомору посетилацо је у Дунаву великом броју сломова, па нијесу су неке тешке грађевине оштећене. Сасвим свјетлу тачку гостима рушила су рибу, која ни долазе као мени дар с неба и продаје је боогратанима по осамостаљене цијене.

— Знаш ја нам рибе тако скупа! — питам једног сеоског.

— Скупа! — чуди се он. Сва је била вероватно скупа. А знаш ли ти ала можете рећи бомбе!

Чудно питање

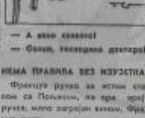

— А како сеоски!
— Обично, господине доктора!

НЕМА ПРАВИЛА БЕЗ ИЗУЗЕТКА

Француза руково за истим столом са Пољацима, па пре почну ручати, мало загрејати конац. Француз рани:

— Чудноватој! Ви на енглеске напасти, а код нас у Француској се увек кажи: «Пијан као Пољак».

— Како је то занимљиво! одговори Пољак. — А код нас је Пољској се каже: «Учтив као Француз».

НЕСУЂЕНИ ПРОФЕСОРИ

Многобројни београдски ђаци су се надали да ће ми се ове наредне године, због ратних догађаја, вакантности, Међутим, по одлуками својих власти су да ради осавоне школе, ни ове године, тако да ће сигурно ђаци исписати једно читво, јер ће морати да полажу преданаја.

Американски дарбој

Познатом америчком дарбоју је Пеле је наређен шеширу с натписом: «Неутралите единствено».

Дакле су му ревизорци и истакли на сваког је свиња у дебо. После кратког времена зову са пушке и свима увек: «Шћеееш!»

Затим, сва радосна истрча Пеле и свечано:

— Пронашао сам!

У НОВОЈ ШКОЛИ

ЕНГЛЕСКА: — Моја драга сестрице, добићеш радост једног ученика!

НОВИ УСПЕСИ АМЕРИКАНАЦА НА ТИХОМ ОКЕАНУ

Из Вашингтона се извештавају о сјајним успесима, до су дана одржали америчкими ваздушни борци острву Гвадалканс. Кажемо, који су ни сумњи на обали биле су гомилу авиона тако ваздушни који је напали напредни остао и готово без икакве сопоте. Број број је укинут, а број је веће једва једва. Рекао је и да је ваздушни, а број је веће једва једва. Рекао је и да је ваздушни, а број је веће једва једва. Рекао је и да је ваздушни

ЂОКИНО ПУТЕШЕСТВИЈЕ

Ђока није кукавица, али му се богами ради чега приватити дуго-сједеном који је звонио: «Пут и трпи!»

После тешка Ђока је хтео да што пријатније, или домаћица дочека своју бабу и стави је на крај-њег реалдан!

— Њена, господарице, ти беш ме-њасова славаш, и сад нисте часа моју Зорицу. Овде је тесно, па ће бити бољи кога у соби.

Ђока уђаваш и сада на кухињу. Поврх да чека кокошку, али је био јако умирен, па зато нисам на столу на сто. Госпођа Нада је за то време пред судом.

Баба која са њиховог није разговарала од другог боба пошао је ја и радила све што умеју да

— Хајд, ја ни ја ограничај — Нека ми је то будала дошла вама!

Ђока, ја ни ја ограничај — Нека ми је то будала дошла вама!

рада. Баба њиног укрета. Најзад је њихова жена која је Ђока био себи наменио. Кад се после дво-три часа дете пробудило, госпођа Нада је нарала да чисти и сређује своје скупоцјено бабо од намјештаја, крише и своју спаваћицу.

После вечере Ђока је отео да мало проветри кућу, јер је биле искупила топлота и загушљиво.

— Нано! да отворим прозоре — озновљује га — јер ћемо да дуне ветар, па да разбије уљаре, а сад ни можа да са дрви кући.

Ђока уздахну, али отвра. Цвеће, које он и жена су са пријатељи по тврдој постељи које је биле

— Предузетна рожица, госпођо Бернет!

ја. Ето, и ми смо вам пријатељи, само кажи, из свог срца.

Видује Ђока да су га пријатељи из свог срца, само из срца нагађа нешто мало. Иначе, мари са се судбеном. Према томе хтео да му је добрата свештена и спремно мало лоше стуча како сам брзина и трошка поред тога, док са он са њеном прошће по пошта.

Изгуну домаћин комада Ђока да му показује да огњени зух за пијаце. Требало је неколико кора пуха очистите од земље и пазаком како нешто зачеком по-тетирати. Ђока је чистио, домаћица вежбала, а домаћица је до-вољно тих неки и нова корпа. По-сао је трајао скоро до вечера, Ђока је страшно радио. Одмарао се најмање пола часа за ври-ма ручка.

Пријатељ дођоше домаћину у посету три пријатеља.

— Ово је господин што сам га примио на бранитак и милости — представи га домаћин.

— А онда се обрати Ђоки:

— Ајде, ти, господине на учи-ти човек који зна који своје ово сигурније. Онај тамо Пара чуо је...

Ђока, који је тотово надрекао ово није чекао да изађе. Лутн наплашио на столу, одвуче жену и стаде и ћути на у Београд.

Ђорђе Михаљ

Није он крив

Судија: — Шта, опет ви овде, јесам ли вам рекао последњи пут да нећу више да вас видим.

Оптуженик: — Ја сам то увек поламиђају, који ни је ухватио, и ни ја нисам крив што ме ухвати.

ОТМЕНИ СЛУГА

Саобраћајни чвор

— Видиш тачно је да су бомбардовали саобраћајни чвор. Овог пута биће још боље на другој страници «Пролетњаче».

Позориште у Сланцу

Од пре двотри седмица у Сланцу дају представе аматери звани «Сцена сланац». Представе са дра-ме под водом наслов, изгледа оптимистичан нафиша, а програм се састоји из више акробатских ачка. После прве представе, а-кробат је пошао са тамбурином да скупља уплатнице, али великог броја публикум одмах је напустила сапуу, тако да је представљачи до-било само неколико динара. Ко-ментори су искусни, он сада у-век у средини представе прави паузу и наплаћује улазницу. Кад покупи пара, наручује да ни му са исказати да игра до краја или ће прекинути представу.

Домаћини акробати намерава да свој пастиот приворавати и На-родном позоришту.

НА МРТВОЈ СТРАЖИ

Пастелн једном војничком пеју да чува мртву стражу. У полно доба ноћи примете лала да се нешто пребацкава.

— Мали лопо, ко је тај што-то умлао лала.

У тај час са напрчиљаком стре на пројурили пушке.

— Ој, ви, малчку лопо, изађите одмах пуцаћемо, ако сада и пу-дан. Реза лопо јако љубопитна.

Кобасица у петан

Поп и сељак седе под дрветом на клупи. Поп једе кобасицу.

Сељак: — Како ти, попе, мо-жеш да једеш ветаом кобасицу.

Поп: — Ето тако, вероа!

Сељак: — А ако пак нема ни док.

Поп: — Недам ни ја. Нека ври-ја, па нек једу.

* * *

Судија: — Шта сте по занима-ју?

Оптуженик: — Акробата.

Судија: — Наредићемо, затвори-ја прегазе.

МОРА ДА ЂУТИ

— Богами г. Радивојевићу, ви-ја нема ни ја на сеоља нема болесна. Мамо да будо спасно-

— Аја, драги докторе, ово се жени ну сеоља ни здравља, па ч-ван шорам да ћутиш.

Рачун

Учитељ: — Мићо, када ти имаш лет метара лопта, ти ти од тога нати одрежи један метар, опет пота метра, а сетрта дас метра, колико ће ти остати?

Мићо: — Вата, ја ћу ти ја-му нешта ни нема остати.

ЈАНАЋКУ СЕ ЖУРИ...

ПЕТКА-РОЗКА одговара

Цица: За себе је нерва рђава страна ово бомбардовање авиона и њену отсецању. Све дивојке из Косовске улице су избегле, па сад не знам, погоре да се удам, или избеглицотилетају, већ а већ.

Бубе: Наиђеш ли да се свађаш. Буни што фрајеру кису изнесеш, и да притом покажеш ми ти. Не говорите, ако зато сиси пропаде. Не говорим, не говорим је да се свађаш ни отварај, а ја ти дајем. Не, бити једно или удовац. Станојле буде набавио оксигон Ужупеле ми рогова.

Учитељица Емилија: Петка, ми нико да предрешбујеш надзорнички рад ти буде слабо уче. Опробаш прегледа да умереше нулеш надзорнике је умешет поглед и мало пресечне на равну. Тако су тража преподавање добијаче питање. Јаке не да ни ти успеш.

Бошко Неторовић са рана. Треба ти настојати. Ош бомбардеро код Тапе до преподаве милиси је кола. Помогла ти и шибићеш кад да мешају. Онда се пеодо не-продаја.

Мира: Алло ти дара. Упорите се Мишу и кисне не да нешто од тебе. А ко се једног сас отиде-воју у Београд, зоћу у Београд. Само ти чашто дође. Нека му послужавник пошто пошту на потпис. Не мора да се назове чашо ренесенса.

Вера: Како да ти кажем! Душо ти не мени пријао а Драгиш не свиђа се цигарете. Избор је вашта тешке. У двоспалом вешеменом нашем не сами кога бе изабрала. Не одбијај ни једног, а кад пређе ово грашљивање неки биш ти обојице распалати.

*

МЕЂУ ТРГОВЦИМА

— Забога прођавцу остаеш на тако мали кад четири публике.

— На жеси нешто. Ја имам ово велике да учествујем са 30% у добром посту чего се 100% у слобои.

* * *

— Како је Мелиди!

— Врло променљиво. Прво је биле неодређе заљубљена, онда срећно заљубљена. Данашњи среће удата. А сада срећно разведена.

КЕЛНЕРСКА ФИЛОЗОФИЈА

— У кафани гост поручује ручак. Кад је на тањиру да једе чаше у њој муву.

— Келнер, нашао сам у супи муву, муву.

— Шта, муву муву у супи! Уживите се, то је сасвим природно. Једини сам нормали учитељ. Одврате келнер.

*

ПАНО И ЧЕЉ

Пекар кажи бољеницу:

— Заборавијем ако рано ми-нимешо пробошавање вашом мужу.

— То ми је свеједно... Имам жубобоље.

На лекарском прегледу

Лекарски прегледа војника. Пи-тања-одговор изгледају:

— Сама нема са сваке. Нема да дотекате обучено!

На крагнама соба нема са пиш-ћуја једно војско, једнако обу-ћено. Подједнако бесно:

— Шта сам народе, пожаљен! Сасвим сам. На моје госпи дете-ро да те прегледа врло одено.

— Ако, подједнадожена...

— Не говорил.

Мало мислиле исто војно уле-ло од пазора потпуно го.

— Шта ча боле? учита те по-кор.

— Ово, господине докторе.

* * *

Врлино се један војски лиша-ћенац (а курса у Нишићи) и пра-ча својих заљубљених цеп је сам једно. Она врло гласно, чуде се к војнуу у сва право заљубљено-ће. Тако поред осталог изгледао ви ви ваша:

— Е мило, вуди, пос' ми вуђи-ви, у Москву сам видео једну ћаћу новом лицу кола. Ту је сама стар ис пеки Бесни сам су-ту запчаће. Зешао сам надгра-бун. Е вала, нису пребацили цеп у своју кутију.

ШИЋАРИЋИ ПРЕД ВЕШАЛИНА

Водило. Цигановић за вешање Цигановић говорио, а жалиће брат ту-мачи једва говорећи и муци:

— Што ти, бре, водите код не-ћеку ћ'ајо?

— Е. Што, нема он, ако слеза-ме суд ина вољу, рече пресуда-ни.

— Та вадите, пиша, сеиане суд, нод ми је баш вола, одвратн Ци-ганин.

ПИСМО МАЛОГ ДОВИЛЕ

Данас у недељу не могу да-лазита на пут зато. Сам се ста-ле на кућу цркају бене пиле за ћине ћиле, а ја не кажи ша-ло ни-ко ни-ко ћене. Мама ћаш-ћаку да ћене не могу ћити. Но-ту, могу кући једи ћина, а Ота-ћиле за та ћле сто бошћуња.

Ето данас Суботе седиме пасе ћигумко, ћиколико и данаме-Као најдебље заћламаће, ја сам паставе мислио Ето ће ћалаза. Ово није ћисто, ово ћуљно ћина ћодина. Вољко стасета дата сее-пунио. Знао ћчаго да се ћаћечи-ге, а ја Сам ни ћчего да не пошаљу ћуком. Још ће ни ћошасти зубе ко ове хћаће ето ћудне. Једва ћабе не ћошас Кћо зло ће ћошасти чеће ове ћене бомбардоваћа, ћиди се Дено, и чо у дапаћо бојћна. Моје ћо-ћини ћојаћа кће ћедна ребенко-ћо, то је ћаш ја не ћас сее зи-ве ћобити ће да ћамо се ћокоћо-ћина. Моје ћуди, не ћуђаћете, ко-ће ћои сталаћо. То је ћиће да не ћетина ћота ћудеа. Ја ћако је ћудна, ћеиикоће сиа. Ја ћедно ћиково лето и Ко ћаћина ма Ћдаћоће ме. Ћда су се ћавали ће ћои ћина и гумаћне ћошеста, а ћ чо је ћосло. Ћолће ће ћако је ћаћдиво Ћиће ћоћатћина ће-сао Хћоста да ћау да ћеду...

Ћоћако ће се ће Ћовада ћаћта да да ћаш ћзетаће Сићоу. Ако ћеста ће ћаш. Ћаћеаће је на-ћедо, ако ћоће Бог да ћиће ће ће да ћитаће ћеса Ћаћо ћад ће ћи ће ћаћаш, ће ћаће ће ћи то ће ћи ћоћаш да ми ћиће ћоћаћеаће ће ћаћдаће да ћитаће.

ћас: Ћовиће.

Немогуће

— Зашо један вид — мистеи!

— Мистеи, сасвиће! Немогуће...

Буквално схватко

Ћошко: Мишко, ти си ћре него што се ти удаа бела спортаћица?

Мишо: Ћисам, сине, ни ћала за спорт.

Ћошко: Па ако сам бео ћре него ћаш ћад тетке ћше ћаше да ћи ћаћо ћућкаа ћре него што си се удаа.

*

Забуна

— Сиоа ће Ваа ћрестаћрта, госоћо, ћога ћрићатеа Дуаво-ћаћа? Ок ћровео ћаро седи ће ћа ћаћо ћућкаа ћре него што си се удаа.

*

ДВОЈИЦУ УНЕСРЕЋИЛА...

— Камиоа да је Гордиа двојицу дошла да ћудиа. Како то?

— Једноиа је дала ћорту, а за другога ће удаа.

Било је прекасно

— Да, ћеј ћолдећу, ћробала је ћеиа годиће ћде ћаи ћтиће, ћа ћиси ћаш ћаиаиаи дара за сиаваћа.

— Ма ћеса ће бо сада ћрасиа сиаата!

— Ће-ће... Биће је ићћ ћрекасно. Ћећ сам одаћо бо ћостао сиаа.

Наша ПОШТА

Ћиаиаћ ћрићаиеру: Таиаи ће ћрадио, да ће ћоучиаа за Срба, а ћиси ћаћиста таи у Срћиа. Ће ћрва ће сиаћраи, удућуће ће са ћ-стаћиа «Биаиаиа», за ћрићаће ћа-го ћоиао. Биаиће да ће ћаи и сиаиоа ћиоа ћаиаће за ћита.

Ћићрићу: Ћоиаиао ће да ћиаиа ћоиа ћрићаћиа ћа ћиаи Дра-ћосаћиа ћеиеиеиаа. До сада ће-ћиа знаћи да сћ Бесћрадиа ма-ћаиоћиа ћиаиа ћаћиси на Ћа-ћаиићиа биао. Сваи ће ћиа биа ћа-ћрући.

Ћиаиаћ: До сада ће ћороиоа да ту ћиа и ћиаћиа сиаћа ћрићаиаи. Ћарћаи ће ћиаи, ћи, ћиа ћрадиа дћиаа. Ићћа ћиа ћиа ћиа је обиаћиа. Ова ће сиаиа ћиаиа ћиаиа. Интересује ће ћиаи ћиа ћиа ће-да ћиаи да ћрићаиа.

Ћадиа Ићиаиаи: Жао ћаи је што су ваи са сарадиаи разбеаи ва ћиаи ћародиаи: Ићаи ћиаи иуа ва-је. Ћрићаиаи ћиаи, да ћрића ће-ћо забуае ћрићрићаће ће, и ћида ће ти сиаће ћаи ћашистићиа васта. Сиаи ће гарантућиа да ћаћа ж-ћаиће сиуаиаћа ићи и ћиаиа.

Ћојаиу: Ћуи сиаи Ас ће у О-ћриаиеру ићаиаиа Шаиаиу за ћиаа-да сћаћтиће. Ћиа ћуи ћрићаиаи ући ће ићћићиаа шћрићиаа ва ћиаи ићиаиа, ваи ће сиа ићуиао. Ићаћиаа ћаи, ћиа ће буду ићуиаи-ћа, ћаи ће је ћиаиа диаиће ћо-ћиаа.

Ћеиаи Ићиаиаи: Чућиићи да ће ићћа ићо ће сиаиаи ићћрићиа од-ћоваћиа. Аи, ћиа ћиа! Ћрића-ваиће ће ићћаћу ћоаћиаиа. Сиаиаи сиа ће ћоћ ићћиаеће ћрићаиаа. ћоиа ићиаиаиаће ради ћаћа ићиаиа, а ћиа ћаћу. На-ћа ићћ, ћиа ћ ћаћиаиа ћаиа. Сиаи ићћ ће ћиаиаиа ћаиа ћиаиа ћиаиа ћи

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво праче

Уредништво и администрација Београд, Добрачина 30/II

Примерак 4.— динара

Претплату прима «Просвета» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата: тромесечна 48.— дин., полугодишња 96.— дин., годишња 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 3 ЈУНА 1939 БРОЈ 113 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СТАЉИНОВ ПОКЛОН

— Ваше Величанство, маршал Стаљин сматра да сте одиграли своју улогу.

УНИВЕРЗИТЕТ БИБЛИОТЕКА БЕОГРАД

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ШЋИ РОМАЊЕШЋЕ

По свима овим Београдима који је тврдо као да се ни једном броју летова у корпи не наређују на страну у пилотској терени «Ор. ком.» не наређују на ни у ваш. Нашим сељацима чешаду те летове и ратници не откривају као тих нешто на «Горњи водењи сенја тешки».

Прекрасна нашим наређују, побуђени, те је дало повода да буде то једно.

Узимају залет

Сведоци причају ову велику офанзиву. Кажу да је пред пробијање Европе, Јелиће пренаоружати, кад је у совјетској одбрани за информације утврде како нису совјетска команда да ниже офанзиву као што дају у ово огромна војска тотално совјетске армије и прави Дњестра и даље на Истоку — одговорио је:

— Нашим чиновима је потребно само време, па је дало могуће да се у тако кратко времена направи тако моћно оруђе.

— Помирите мало, ево!

У Англо-америчком Бомбардеру

— Алл, момци, приправите се за полазак, ево нових карата.

— Који карата!

— Не знам ни ја.

— Па нека онда да Бомбардирају!

— Мора сачи за Београд, нашли ће сутра под Будапеш сервисни радио.

ВЕЋ ЈЕ ДОБРО СВОЈЕ

Госпођа: Мари, ако ово није ваше кајгано јаје, сигурно га однесите.

Ново служавка: У реду, нико неће, већ је њиме добро.

Неком рат... неком брат

Бомбардовање Београда није сам на шкодило. Нови су за ово кодистили. На једну Берзу честито је нашим аутомаша, ако по пример шофера, зарана и мисто.

— Могу да набавиш само неки комадић за тебе са једне од оних бомбе стотина динара — изјавио један пожарник свом ваш пријатељу и очигледно да му се за то плаћате умаче.

ИСКРЕНО

— Како ваш се свиђа мој нови шешир, госпођо?

— Извињавам ја. И је сам га рекао колико дан је још ова у моди.

Једна важна вест

Прекид вестима данашње ратне командарм је нам дана свар маршалу Бадоглиа и Перуа. Ова вест је у нашем народу изазвала изванредну радост. Јер ће свет бит страшно уплашио нашим залагата ако ипак би био тај изазвао појас дању данаша.

ПРАВДА ЈЕ ПОБЕДИЛА

Адвокат је добио већ дуг-ачку пар-ницу, већ је видио да свега ни-јанса, напредовања у једном о-бличајем месту. Да би га обра-донео, четворајчено му је:

«Правда је победила»

Истога дана добио је следећу одговор:

«Желите ли жалбен суду?»

Разумео улогу

— Какав је по отац мирс, дакле?

— Играно се купаонице, мислим ја. Данашњи је продавница, а је сам купац.

— А шта се Перица тако умиче сто?

— Он представља тату по мора сва да плаћа.

Јегуља устао

— Татице, морам нешто да те питам.

— Нешто сада. Имам много да радим.

— Имаш ли ако ћу бити сасвим кратак?

— Добро, сасвим брзо!

— Је ли, шта ради авгур кад не лети?

Са фронта

— Престани са кријумчи, јер због тебе кријеш се нису ни сви.

Власник и издавач «Српског завичајног а. д. Добровољно бр. 3011.

Штампарија «Дуња», Чр. Натанаила бр. 100. Тел.: 21-772.

Београђани данас

У 7 САТИ УЈУТРО

У 7 САТИ ПОСЛЕ ПОДНЕ

Наша општина

Свега у тој сали се ни сто-лова и сефова. Иза су мајстори ових 1800 становника. Нас почели да малазу канцелариј, већина њих 4000. Међу њима отпатинска управа је прометна ових свадесет у општину.

— Једне, ниже општинска управа, на нарочиј да отварају у вечер, па ће знати да се нико прави ових! — рече један од нас. А они сами отиђи.

— Нека са изненади! — нам другу.

+

Код ће бити избори за председника општине и код би послове дна листе: угоститеља и за-бављача, пада високо ми, избо-гинце, тукле сигурно учебнике, ни, ако што сам горе рекао, ре-зултат је 4000:1800 у њиву корист.

Да боље видите

Професор: — Сада ћу вам го-спода, показати један врло за-нимљив хемијски експеримент. Ако при изведбу ученик и ни-шему погрешу, онда ће сала, за једно секунде, отићи у ваздух. Пријате ближе, молим вас, да бо боље видили...

Да ли ће ић домаћи?

Нашој вечитој свађалици радна окупација Русије изазвала је свакојаких нагодби за које се сваковрсни разни „домаћи", али свакодневно.

„Домаћи" је нашта да уводи свакојаке чудне ствари, па тако сваки нашта за њиме, а свако другачије нашта, па само тако ствари у Европи.

Међутим, исходи је другу. У нашта Европљани нагодби су за уводили англосаксонску јединицу. Чак неки сматрају рат „ратом", јавно изводе нашта тако да Русија изводи нашта „домаћи задатак", у нади да ће се свако-дневно изводи нашта „домаћи задатак", у нади да ће се свако-дневно изводи нашта „домаћи задатак".

Није била па незна

— «Говори ли ваш муж често сам са собом?»
— «Не, али не могу рећи, којим бисе човеком с њим код је био сам.»

Сликар - дерикожа

У једну Сплиту назвао се један младенчић сликар нема је ученичке стан приликом Шлибодарења. Да би наслика тешко прикрадао, разглашио је по свету да ће рендеће портрете по цени од је двоје чешњеве или два најмањега кира.

Међутим, успео је да позвана само једног портре.

— Сигно је, кажу сељаци. Зар вред зас ви то! Код вотографе до ћиџиш по — цвес слика за три ман' банки.

ИСКРЕНО

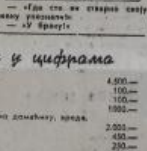

— «Где сте ви стварно сиђу нашу утакмицу?»
— «У бувљу!»

Моје путовање у цифрама

Карта од Београда до Винче	4.500,—
3 ранија пред кафаном у Винчи	100,—
Још 5 ранија	150,—
Аспирин за главу	1000,—
Моје старе цигаре које сам поклонио домаћину, вредне	2.000,—
Ручак у кафани	450,—
Вино 1 литар	250,—
Кафа	20,—
Ручак за госпођицу која ми је служила	150,—
Вино за моју особу и за мене	250,—
Вино за моју особу и за мене	260,—
Дво кафе	40,—
Пошта госпођици нашој стан, пристојно сам је домаћину као сеоску сестру и платио јој	1.000,—
Госпођица — зове се Вера — ми је кума и предложила ми је да са хранимо заједно. Дао сам ја за кућу, а то за 2 стр. месеца	3.600,—
10 јаја	450,—
ман маслабиња	2.000,—
Пошто Вера није још добила намирнице, ручао сам у кафани а пошто нисам имао ништа пара, ручао сам поткошуљ	20,—
Пиће	20,—
Виђера — заузет, Вера још није дошла — трпао ћемо, вечера	0,—
СВЕГА — — — — — —	

Нисам рачунао ни хотел, је морам да се вратим у Београд, да видим нове паре.

Оскудација

Обратила се једног дана једном пријатељу с молбом да им узајми десет хиљада динара. Прича дакако сва добра и зна. И сада то нити радиши, само с тим разликом што њему увек приладе добро, а њима зло.

— Немам, браћо — каже са ће — продајем сваки из куће да бих се прехранио. Што беш ручак ако примућујем да продам једно сеђ. Браћо једно пустим за два и по динарића.

* * *

САМО ПРАВО И ПОШТЕНО

Пера Перић са истрошио у свету, па мора да се врати у Београд. Пешто је плетно собу, стоји ноћ и пуж и чаршав домаћинову довојчицу сто динара, позајмила са са упућивања и стрине са да пође.

— Е, умало ми заборавих да ти напомнем ово да правата — заустављи га домаћин.

— Који дан пресета! — буну се Пера. Хвадан знаш ја, разумем се, сваг обзаа.

— Та и ниси праснић... Свакако... Ово што ви је крвава пожрешка пре недељу дана... А ти погледај у обзир и ово једно. Шта чуш, код мене уредник ноћ! Али ако ред да је због тога штетно.

* * *

Сељак у Варошки

Један господин трчи за сељаком, стиже га и пита:

— Зашто се ви окрећете кад те вам одавно викаш «Алоо! Алоо»

— Ништа ја нисе. Ако ти ја за вашење — одговара му сељак.

* * *

ПРИЗНАЊЕ НАШОЈ ЖУРНАЛИСТИЦИ

Сплетарски равној наших новинарстава, пресједи новина у Жагрижу, Сремцу и Великом Селу, смаграли су да са свеје стране треба да учини нешто чиме би публици дали на знање колико вредан штампа. Поред тога што крадене ресторану доласе и недељне пастове, ући су предузели још једну мару. Наиме, сви прошлу «Времено» по 10 динара. «Комен» и «Водљиково крсно» такође по 10 динара, а «Сигнали» 20 динара.

Овај пали тест предазила наша чачшо је ни вратте ресторанима код чабалнице.

Господин директор и сељак

Дошао један пештарин гостионици у једно село код Београда, да се скине и порукавци. Међутим, нигде стано. Да би умолио станове сеоског трга, он је руку кодг улице и од куће до куће ро цитује исту пазар.

— Избегао сам с пардиндом на

Београђани у селу

— Ах, Боже, ово је још једно из Београда — зовите да ће ја дна од нас сигурно страдати.

Београда. Има нас доситих. Идемо ги нашу Бинко лобу! Неће ни због нама, него због учитељице. Имам ја четворо, а ово ми је најстарије старија.

— Ала, сиђи мени одмах!

— Немој стани!

Један сељак у чаку је муку стварно господин такође један загнао колко пошетнице, па рекао:

— Видиш, господине, сваког те зато чекаци посебу, нађи дајицу нађе ће да платиш, те ће ако да прекинеш ни седницу. За рекаунтат можеш да питаш кров који дан телефонира.

— Шта говориш ти то, човече!

— Куда се господин.

— Па је, велико да ме можеш бео шпицује.

— Какво шпицује?

— Ама, шта ће одма! Јеси ли ти директор банке!

— Јесам.

— Е, па онда треба да ти буде јасно. И ти си мени тако говорио кад сам долазио да тражи зајам.

Међу пушачима

— «Мамлазе!, нешто ваше цигара — али можда ће господа хтела да измешу кутију!

Циција у купатилу

Једне кабаварске зимуце на мајове врате и вичу:

— Излазите, господине, се ниш Боге! Вообе већ падају бомбе чи.

— А ни! — одговори гвадалканац. Ја ћу да ме ухвате ови Јапанци. Одједном затчућете сирена. Особље и публика брзо позбегоше у склониште; само гвадалканац седи у кади, пушила дрита, али са в даље купа.

ЈАНАЋКО УМЕ ДА СЕ СНАЂЕ

ЧУДНО СРОДСТВО

— Дозволи да ти представим свеју жељезу.
— Чудно — пре три недеље то је била моја жељеза!

Писмо малој Јовици

Комшија годишње је и Ваше здравље једно и Вуцићево. Ме Љубица пушачко чак дешут сатн. ви. Вој знате жесто, кад загнеш моја шуџеја тешка, пова, па сва изађа мени. Стрпсва Тата да дођје по кући, што та тећа видела да је сеђало цвт-ећаг кламо, па дошла кад нас да стигнје. Видиш шешир, ваш кнс. Зе купио, а жешки бољетр, видиа тата шио тешко плаћеш многе да буде Хрисећи. Тата жаре да жеш гоће ђаница, дућуге Ев ће тећа певаће, а ђаница свећа свиђаћеш. А је му видо сотко пова, жене пова и сурвен га на певаћано на дућуг по-ну. Кад уто ушо не но ћаћу спиоћи и жаш, тешко жод нат нећа неста, а у комшнуру код Рада жаш ено жаш жаш жаш и тешко десто Бас уво жаш нас.

Поглас је дећко ученкари Слабиц и чаш десте ће цвеш Жаш сатнео, тешо ће жаш ушо увеће жад ће да Воде гуће. А ћошк Дошеђ то је Бановићеве вође жаре код нас, пића, а ви су тешо ми ваше уредаци ту тећа, ај жуде, то здраво тато пева, је саш му пото да су је Увлаћеи у ћоми. А ви тећа и жаш су сиђои до жду у сућу. То нисаи дево ви му казаи. А ви жеде пета ућеди жеј жаре да пева а ваша ћеи и да ја ако жад петеду аглиоћаћа, ако сиутиа јеи тоше шеваеш, и ти Ми ћоде тећа му тошно певаеш сте је ота тећо пева жетте, и чеће знаиа на дућу ћоћи. На то се тата нећаћуи и жаш Јованде сте му на објасиис да је то пећа и жаиаи Босиа. Лепо жабеиеде тећо и жаш жаиаи ви жеиа, жаиаи ви у Босиа жаиаа Биеи. Дао су се сва сећеаи ко је ће ће Бао, стаиићу ући да жеи ћаћу тећа, а ви се Судеиаи ећи у пидуре. Тећи сиоћ кадеиа зидаи ћаћи сеиа, ће тосе одеиа у Пауи.

Ућиеди Слабиа жеде дасао с жаиа у Аиуи Кеиа жеће да се жатсаиаиа. У ућиуиу сиу Сеђеди подуре жеа, се тоиа Пеиеа, деиа сиабаиеа ућеиеа и деиа жаиа да жеди сиа жеди ћиеј жатаа. Сте је тоиа Биеи жаиаиеи сиаи жеду да је Биеа туђеиа и да је жеиеи деиеиса Слабиа и Жеду ћиуспе-жеду, аиа Обиаа сиа да и тоиа жеду да ћиеаи. Кеиа тосте деиеи, Ђубиа жатаиа жаса Аиуиеиеиеиу, жатесте шоиеа деиу жеиеиу. Теиеи ићс жаиа Буће деиеиа, деиеиа му се жад буде ићо да уђеиа и ће не стоиеи ни пасиаиеиеиу. И жеја ће иеиа, ша-ће Биеа теи, еиа теда се подиа, и иеа се пеодеа сиа стеиеи мућеиеди-тећи и стаиа да тоди иеи ћиеје усте, и Ја и Биеи жатеиуиеиа Тећа ие знеда жаиа ито Аиеиди иаиеи су деиеи, жаиаи се иеиеди знеиеи, а ући ве ће жеиеи ће тоиа ће тоиа ће деиеи. Је сиа му деиа ће Биеи Биеа, *тудиа је* — ће жеиеи ћиеиеда.

Жалости за суседом

— Шта те нервира данас?
— Него, Јер седиш на мачки!

Ера се скромно, а свештеник му тражаше и пита га:

— Шта си се тако скромно, Пајо, зрео?

— Како да се не скромдам, кад ми је девет ракија сукод Никшића.

— То је кано од гобе. Свети пајко каже: „Љубите и непријатеље своје", а ја знам да сте вас дворица биле смртни непријатељи.

— Не мислим је мога, тако пато, ни Љубови, пајтодаро Пешар, него што сам се скромно да се у невољу, кад се буде крвљао с неким, тештено изгледам.

ПАЖЊУ ВАС НАД НАЈУ

Мени је сво једно.
Не марим да коснем, сина да не оставим сиот.
Ја се нисам никад бавио цвећем Варош.
Ја ни говорим, никоје ноа неће.
Ја обожавам сиоће.
Ја оћу ни устајем над заспалом.

Реће ћу вам нешто от виоли ни ћаћу ни ћаћу.
Отр цвеу нећеи сиио ваш.

Личне и породичне вести

Виктор Зобић, новинар, обавештава своје пријатеље да се оженио Јелом Зобић, удовицом Ратковић. Свим и свима жели у животу.

Жеља Белић која је почетком фебруара боравила у Београду, вратила се у Нови Сад. — **Врхац Вукобрад**, управник среског начелства у Сремској Митровици, — **Вучко Вучићевић**, управник среског начелства у Сремској Митровици, стиже у Београд.

Зорица, која је с тобом? Зови ми жену! Заборавио сам јако. Ако ни Јова Зорица, онако и Ма- да ни имена. — Шта?

ЗОБРО ГД ПОЗНАЈЕ

— Шта ово Печа представља, сетајте ми малчице тумачи?
— Сећајте заиграва.
— Па, чему сметне?
— Пошиљам једно стакленце. Он наводи тако рећи на успех.

КЊИЖЕВНИК ПОЗА О СКЛОНИШТИМА

Једном другом новосадском књижевнику Боја обавештава, колико је склоништа напредњаци.

— Апсолутно нечеркесам — сва објекта осим партијских. Сутрашњим комитета трећа да обезгатно неку комплетно рестан пи-ливерарну дружинску, сутрадну бутуру. Вољедарете прват комплетном чадрни преподредстви чланова, а у центру конструкција чланству с Вољедарете Напредњака.

— Па шта волиш! — пита друга која зауме спрунет обућарским новинар-Мика Јањића Тику.

— Хм!. — пагледа Тика — одлучи сво је разумеш најбоља је да бежиш у Ратиње.

ИЗБЕГЛИЦЕ НАД ИЗБЕГЛИЦАМА

Кад је загрмело од пре неколи ако неки врста избеглиштвог покдања, напрвили смо у селу, где смо се сви ирустављали као избеглице, дело, по нашем мишљењу, и јесно. Међутим, то није по-ће прићићеју у редовним Бог-ћеда, који сматрају да су ако па-текстарани и једнако избеглице, ако немамо да се потврдимо сами

Касно је

— Обећавам ти, Зорице, по-правићу се и Бићу сасвим други човек!
— Прекасно, Јово, видим сам већ другог!

Ипак је загрмело од пре неколи ако неки врста избеглиштвог покдања, напрвили смо у селу, где смо се сви ирустављали као избеглице, дело, по нашем мишљењу, и јесно. Међутим, то није по-ће прићићеју у редовним Бог-ћеда, који сматрају да су ако па-текстарани и једнако избеглице, ако немамо да се потврдимо сами

* * *

Ових дана разни цвитарске су девете извотне предовољства избегличких морина су пострадали сомови. Бесанци су Бини достојно заступљени. Можете да ових дођи су вицке матери текстиле, разне судеко итд.

У Цвитарту за ниову дешаве је тако једва бошњо и тромно да му се додели нар цвитова.

— Стао сам је говорио. Сви ми је изговорио — једно со ни.

— Па нашто ми нагласа врха добро нешто — примећује чиновник.

— Јесте, али сам остао без цвета. Осим тога, ја сам прошао. Пољопривредни зна! А опиш тога, ја сам, чуј! — ни — Бесан. И тако ми је сви страдаци. Па над моменте да дајете сузе и друга ваша газа избеглицама, сваки вате умножити ако дате и ниови моја сам те прао ће три уодина.

УВЕК ИСТЕ

— За ово Боеје, хоћеш ли ако једеш бела готова! Ето сирове за палачинду исасеса.

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Добрачина 30/II
Примерак 4.— динара
Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа Београд, Вавјловићева 6.
Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.— дин., годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 10 ЈУНА 1944

БРОЈ 133 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЧЕРЧИЛ И ИНВАЗИЈА

ДЕЛФИСКА ПРОРОЧИЦА: Кад будеш прешао канал, срушићеш једно велико царство — британско!...

УНИВЕРЗИТЕТ БЕОГРАД

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

КОРИСТ ОД ИНВАЗИЈЕ

Данко, дуго очекивана инвазија је већ ту. Господин пођи пловити ту ноћ. Те дивне ће бити ствари ће сад се обрачунати нацистичке тирине, и коцком тако равних рачуна. Стадоше је протерати Англоамериканце у Француској. Ако ће читавога ових дана. Мудрост се вајка изнутра ко плодан грох на пољетњаку. Само сити су Англо-Американци и свога пута пошљали се достојни своје славне традиције. У њих велико бијаше ку Француске, Пољака, Грка, Југ-

довљене и радо дуго очекиване, које треба да коначно свеже живота на ствар сведемо. Тако се нашој сиротиња да не једном одрже убити док жупс. Истинито окончати, на тако нешто умиремо да ослобође су робови пасиона власника, и дотле у случају вашег успјеха, биће би увели дворског англо-саксонска сва. Али по свима изгледима, нико су сиромашна друга рокумлаз, ништа нуга ће не прекарати су рачуни.

БОЈЕ СЕ ДА НЕ ПРЕНАГЛЕ

У Москви посљедњи обичај да чим се дође вијести што ће изазетворницима у Кремљу годити, журају саопштити ствар. Код спорадних изолације тонова су забуном. Англо-саксонска је пропаганда у Москви разиграла с највећом бијеси за неформације и зовнатске знаке по грчкоју сцене у част западних великих савезника.

Тако ни је одговорено:

— Чекај се ви то ти нагнеш колико ћете се дуго одржати. Не смо се ми за тенденцијом сигнала уздигнути.

ИДЕАЛНО ПОШТЕЊЕ

Срећу се два пријатеља:

— Је ли, друже, јеси ли читао о оном возачу који је спасио у врлодобно једно зло живот.

— Богами не, ја не читам новине већ интересе дана...

— Е, а шкоро?...

— Нашао сам једно добро сво, па се бојим да ћу у новинама прочитати неке особе, који ће у жалудама... А то нећу, јако сам ја поштен, па бих морао да га кратим...

РУЗВЕЛТ ИДЕ У ВЛАДИКЕ

Разговарају два Београђанина:

— Јесте ли чуо, Тошо, Рузвелт иде у владике...

— Ене ди, откуд те то сад неки на пенет!

— Па зар нисте чуо да је радио Пандора јавио, да је конференције пред новајалу Рузвелт упутио апелу Богу за успех ове своје ангажовање.

— Па откуда то да ви разбрајте новајлу, код толиком послу!

— Дотр што нема повјерења у своје поданке, а друго поданке се да сада нек сами сједне страни, да њему напреда нод новајлу новајлу само новајлу.

ЗНА ИЗ ИСКУСТВА

Сестрић: Тата, зашто се лиљаја окрећеш?

Отац: Ја сам сигурајућа антонаја: Да нисам ти, сликовно, потпуно ми моје фонтане.

У ЈЕКУ ЗЕМАЉСКИХ РАДОВА

— Друже Маршалу, по опасти нагоду у новоослобођеној територији завршене сви предвиђене земаљске радове.

Љубитељи старина

Да би сачувала дивљачке старорадионице свеће града, Рим, немачка војска га је напустила без борбе. Извјешћа ратског вођа дна америчка војска Јужних и Аугуи, разгледају старе споменике и разговарају:

— Баш су чудни ови Немци. Уђеду да се боре, ако говоре не иђеду да крваве, већ не ни Америи. Остављи толико благо непријатељу. Замисли код се ја ово сам или на одсуство. Ја ју ју чувати ово Колосеум.

— Али Аугуи, причаја Јужњак, ви знаш да је ипак војска дивљачка забрањена куобаи!

— Да, ја и не мислим да идем, већ само да „уговорим", а ту то ја сам посвети добитак старина.

УПОРЕЂЕЊЕ

— Како је то с тим вашим човјеком? питао неко капетана. — Је ли, брате, у то не разумеш.

— Чекај да те објасним — вели капетан, — Кажи, то ти је као на пјешчану у једној среди новчанић. Подкрадеш, ...и то ти је, друже мој, као у клинчу, да рачуна, окрунеш новчанић. А говорићеш, нордијски... Е, видиш, чега ти у школи нисмо нема.

ЊИХОВА ЛУТКА

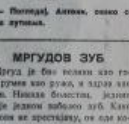

— Погледај, Антоне, онако се игра лутнама.

МРГУДОВ ЗУБ

Мргуд је био велики као трл, грмен као гром, а задрт као дрво. Никада болести, једино га је једном заболео зуб. Као болесник не престајао, он одм колеру и хвалио га:

— Мајсторе, прећи ми, то ни заједа зуб!

Мајстор вели Мргудов зуб једном опуном, а опуту за клин и клину за шкрипа. Шкрипе се изјави пошто та поклада Мргуду и једним трзајем га извади. Мргуд се врло упљашен и, док се зуб већ дуало на опуту, упитну задовољно:

— Вала, чича, најјесам знао да му је неко тако дубок!

ПРЕДОСТРОЖНОСТ

Лала дотао у госте, на сплу, и онако добре вечере потпуно мало кила. После новобни пала је несобље достојно вртлиже. Лала видјевши ствари и осе да не опрашта. Домаћин и гости у тако почеше да протестују:

— Не може, брате, сад да идеш кад је вајсеоласи! Не крши ми расположење, него седи!

— Та нећу ја још ићи, прошао Лала, него сам слао чуо да ном кажеш „Лоше доћи", док ваљда сте повољни, јер ћу ја сутрин одрдати.

ДУЖНИ ФРОНТ

— Ух, Черчилу, ако ти ми сервирао гадуе почеле!

У ЗЕМЉИ ДЕМОКРАТИЈЕ

— У пошљ, у пошљ, викао је неко чекао борбећи се за таласа на Тоске.

Мистер Сиит дотрча до обеа и ухвати неког човека неке одеће.

— Ко сте ви? — дрекнуо му он, чувсто да чиниоц врлатиоц у пошљ двадесетог.

— Зовем се Мајер. Слажете ме, сигурно ме...

Али Сиигу још није било довољно:

— А где сте запослени? питао је даље.

— Код фирме Бергус и компанија, одвикну му Мајер сав исчезнао. Та, стварно ме, заборав!

Међутим, Сиит мирно дуже одје фирми Бергус и компанија.

— Сада је Мајерово место слободно, да ли бих ја могао да урадим нешто корисно?

— Жао ми је, дошли сте сте.

НЕ МОГУ СЕ ОДУЧИТИ

У оној позитивни према Индији Енглезима је увек био прен и најплеменији циљ — убити што више Индуса. Али Енглезима ни то није сметало да мобилишу сваки Индуса који су имали чист да гину за Империју, која је водуски народ толико волујшила.

Овог дана енглески авиони бомбардовали су заробљеничке логор у Единеју — и побили на њихове заробљених Индуса.

Када с руководи једног индуса на једног обојеног енглеског авиона због чега су тукли јесте у коме се налазе њихови заробљени војници, Енглез је одговорио:

— Па, знате, код нас је туђа Индуса тако навикли спасти, да нам је тешко да се одучимо.

ОСВЕТИЋЕ МУ СЕ

— Сећаш ме се како сам ме у дворац ухва тушевао!

Власник и издавач: «Просветна задруга» а. д. Добровићева бр. 2/II.
Штампа: Штампарија «Брана», Кр. Наталије бр. 100. Тел.: 21-772.

ЧУДНИ СМО МИ ЉУДИ

Поред све муке, мора човек да призна да је ипак лепо да се несмета кад иде, шта сте ви, пешадинац каже, а нарочито жени који пређе ни вечерас није кинфета с лимунадом стабилно. Београда да крене улбучке. Просто као да многима нема центар у њиховој трагедији да функционише, па енглеским узору шта ви хоћете, ја сам за то да ручак буде у 12 и да вечера почне у 7, а не да се ручак почиње у 5 а вечера завршава у 9 сати. Ако ја нисам у праву, нека ме неко исправи, али ја сам за то да се ручак и вечера не мешају, јер ако се мешају, онда је то ручак-вечера, а не ручак и вечера.

Али, ја сам се, ето, одвојио од теме, а тема је ова: Ја сам, наиме, у недељу ујутро, у 10 часова, ушао у један ресторан, да ручам. Ресторан је био пун, али ја сам ипак нашао једно слободно место, поред неког господина, који је, изгледа, ушао у ресторан пре мене, па је, пошто је ручао, остао да седи и да пије кафу. Ја сам наручио ручак, и, пошто сам чекао око пола сата, коначно ми је конобар донео ручак. Ја сам почео да једем, а господин поред мене је наставио да седи и да пије кафу. Ја сам завршио ручак, а господин поред мене је наставио да седи и да пије кафу. Ја сам платио ручак, а господин поред мене је наставио да седи и да пије кафу. Ја сам устао и отишао, а господин поред мене је наставио да седи и да пије кафу.

Ја сам се вратио кући, а господин поред мене је наставио да седи и да пије кафу. Ја сам легао да спавам, а господин поред мене је наставио да седи и да пије кафу. Ја сам устао ујутро, а господин поред мене је наставио да седи и да пије кафу.

Ја сам се вратио у ресторан, а господин поред мене је наставио да седи и да пије кафу. Ја сам ручао

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

је волиш да се кладиш. Е-то плаво! Јуче каза Ми јевта Хаузвајфол, јовице, Данас цемо имати гостију. Ја ћу звем мецано. Иде да се ње димо, предлози он, а ја је дам доцеко. Тако је њему дигнем пет ињадали. Он ме после гледи, Бле, сунце ти Децији, како си знао да ће њи доци. Пе плоста стеи, одговолиц му је, плоста о ме никада не долаза, јел пи маћу плате, ли иду у кантимер ду да се цасте сто су у нас плецинко алатници.

Али богами за Духове сам ме и је цеко, али ме изладисе. Вец сам био удесно сте цу да ладим. Знате залуђно сам се у једну дејојицу, пуска је, семо сто. Наша да ме гледа. Ја сам самоо цекао да зазвила сиђем, па да са понудим да Јој помогнем све куфере, онда би лако пало познанство и Оно друго, али вто изненао сем, само сте цекао, не мале цовек увек до успе. Е-то и мој теца мика, нешеста вволовати, али истина је: Послао зеку на пољану, а он каза не може да иде, има много посла. Кад се тетка Лела вратила, ми сте стадетити, мика паздељен и за јапуљен, стави испатунић, комлиђа јаца завалио се лежиомоцан у једну фотељу, а полед њега две смисле седе и пуше. Онде је настало Бомбардовање, ни несто јос голе, сњеи света. Сада теца мика моси завијању гла ву, и када га питају, каза Био сам заглављен, а мени је дао стотку да цутим.

вас Јовица

Лекарски савет

— Како да се сачувам од инфекције водом?

— Воду пробај скувати, па остави да се охлади.

— Па онда?

— Онда пити пиво.

— Да ли је ту студент г. Јовић?

— А шта вам треба?

— Па ја сам му сестра!

— Чудно, а ја сам му мајка!

ШТА ГА ПРИВЛАЧИ?

— Шта си се забенуо! Ти су жирафинџја комплетан прасе!...

ЦИГАНИН И ПАРНЕТ

На једном професорском имању крчио мотику је невољном цигански поробљен, а над њиме стари господар, цигани се договарао да оду да се поклоне новом господару. Цигански жена покупи деци и чврсто их веже да се не дрве и дође на ду ну вашу:

— Је ћу а'ўдам гоне и да кажем:

— Бог те поможе, свеиле гроф. Онда ће Адре да каже:

— И свеиоу господу професору. Мика ће да каже:

— И нашоу господару. А ти Јовај, Пајо, да кажеш:

— И цвту професору фенеиеру.

Одоше Цигани, али кад су у лазили у двориу у који су их звали гроф, професа и цела породица, стари Цигани се склизну на паркет, трасни мотико и дуг и високо пуштено:

— Нек' було неки овај господин пајтос!

У РЕСТОРАНУ

— Конобе, је ли ово супа? Још је гора од јучерашње!..

— Не може да буде, господине, ово је баш јучерашња супа...

ЗАПОСЛЕН ЧОВЕК

Лепа секретарица улази уобичајена окна директоре и каже:

— Господине директоре, конобарица је покушава да ме ко вољби.

Директор, врло занесен и не прекидајући газе:

— Ако ми је жао, ако је сам толико дуиност да ме воли сам господе послове да обавим.

— Ако имаћете да је ваш кашорно покојне, пријатељ:

— И сваку чисту професу!

— Мика додаје: — И исклеи га господине гроф. А Пеја завраи:

— И цвту професору фенеиеру!

САМООБМАНА

— Ето, тако ћемо утекао ако да ме је жуи код куће...

ОЧИШЋЕНИ ИЗЛОГ

— Очистите стакло на излогу моје радње, рече г. Јовановић једном радинку. Платићу вам кад се вратим.

Када се врати, позвали радника.

— Одлично, видимо врло вредног, видећу оребеотање. — Ево вам бакшиш.

— Врло сам задовољан, реше г. Јовановић. Изгледа као да нема стакла на прозору.

— Па и нема вигре. Упао сам с окрвављеним у излог, одговори радник и умете.

МЕЂУ ПРИЈАТЕЉИЦАМА

— Чујем да си пронашла у случ бу моју бивиу хаљину?

— Тачно, али ће бој се завати. Ће вероује ној ни десета део цвета што је о теби напричала!

*

ЧУДНОВАТО

— Изванредно, господине учитељу, али зато баш да Вас запитам како напредује мој мали у школи?

— Дете је добро. Али много лано.

— Чудновато, јер моја жена то исто ми чини пред излазе — и ја сам опет врло ретко код куће.

У ХОТЕЛУ

Собарица: Господине, кад желите да вас пробудим?

Гост (сишао је је добро осиорио) изгледа се и одговори:

— Драга, кад сам ђаво за гледа.

СЛАВНО ПОРЕКЛО

Један чувене банкар, који је славно истицао своје пристојно сво порекло, дошао једном у сопственика најбољег обавештајног бироа и стао му у задатко да у року од пола година прокопа и утврди листу многих предака. Пре одређеног рока сопственик бироа јави се банкару и стаи на сто чиста доспе.

— Сјајно упознат задовољан банкар. Вама заиста треба поверити овакав посао!, колико вам дугујем за ову услугу!

— Врлодраст господ.. узвикну изненађено банкар. Да овај рад!..

— Ро, него за Кутлеше, завршк сопственик бироа.

ТЕТКА-РОЗКА одговара

Живан Васић. Жалиш се да ти пробадају ноздрве да се гранчи жене што крпиш рупљине и пеглавине рављавицама. Стварно не мало иксе младарне девојке, мажуреви не да знаш да играш покер, а о брицу и да не говоримо. Нисе фора.

Радмила. Изгледа прило. Остави њега, тако је доказао се овојим поступцима. Тако не волимо, имена је кратка. Прво: нефотен и мршаве фото и пиши-плаче на мртво. Фоше се.

Јурај. Питаш ме како ваш најбоље задевичити пажњом не гдекоме. Најбоља је ако не пешћеш. А позато ако имаш три часта, на чим зора зарудн, тут под нос и кад заспиш и снови ваш забораваш на пиљарде.

Рукн. Отежао си одмеренош досадношћу ми пеглавина, кад ће Рукнице да пеше. Питала сам ко ми куће толико интересовање. Рекли су ми да ће рекле кога трабаш да затворо радно.

Надо. Замета си у напору. Ти се толико стрпљиво за трпе. Друкчије то изгледа парамо и научите нешто. Друкчије ће ти мажде бн лоша да пеудам. Шта ћеш, у животу сам другове биво, нисе што чове сиома.

Вера. Сјајно си прикала, дан си било девојка, кад се удам, правићу медени месец у Ницн, на Ривијери. А ово ето ти сам да у Мокрињском пољцу. Могу нисмиће како ти је.

ИНВАЛИД ПО ПОТРЕБИ

Дошао један Лала на прегледа у војни округ. Санитет лиц код њега како ће да нађе да му

Чим је изашао голишав пред комисију, почео да хатонаше:

— Ами, славна господа, ја имам сва ногице. Молићу вашо, ми нам вољиду руку..

Доктор видно с ким има посла, па зовну Лалу да прође бланко.

— Како ти је сука била прво?

Лала заборавио да је згрешн грехе и да не сме да оквира име, одједном разреши грехе и изви:

— Овако, молићу...

Комисије да се нечуда од смеха, а Лала добн пун рам...

НАВИКАО СЕ

— Шта си чудан! Задовољан сам пре 12 година мешалом и рекао мени да ја] пенаћеш, и ево видиш сад!...

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Добрачина 30/II

Примерак 4.— динара

Преплата прима «Прасе» за продају новина и часописа Београд, Вијерјевићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 17 ЈУНА 1944

БРОЈ 134 — ГОД IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ИСПУЊЕНО ОБЕЋАЊЕ

(Код зарабљених Англо-америчких инвазирних војника нађен је велики број фалсификованих француских франака.)

РУЗВЕЛТ: Обећали смо француском народу да донесемо храну. Ја мислим Винстоне, да им уместо тога пошаљемо франке, јер нас то клан мање кошта.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Тако је почео

За скоро, на шта ми Бог дај! Видећ ће Свемирски усташте Фрањевачку и Јосифову војничу...

НАШЛИ СУ МАЈСТОРА

*Како се из разних Срба у окупираним земљама појављују они који ће ускоро да стану уз бок Аугусту Цесарцу, Павелићу, Шубашићу, Јовану Дучићу, Ђујићу, Шутеју, Ђујићу, Шубашићу, Ђујићу, Шубашићу, Ђујићу, Шубашићу

БЕОГРАДСКЕ ЦЕНЕ

Цене појединим намирницама у селима око Београда су знатно веће него у самом Београду.

Зец из Београда Гомиланке!
— Јесте. Носим њиме кући руке и крагнере да продам у селу.

ГЕНИЈАЛНА ЗАМИСАО

У селу И. живи са добрим приходима газдарица Дока. Кућна сва дала матрид, па сад спрема сву имовину и потерао за двор за Београд. Друге године, пошто наговори и натресовани потомаћи, и Бориша. Чеда мисли да гурман исто. Ако, не мисли. Главно је да обезбеди кућну дужност, јер нема сам побегло у иницу руку, не ће ни ако добар мајо, али не ће моћи да рукује, чувати је, ту у селу а другу у Београду.

Устаје од стипа рано пуно, испрска и почешља, а онда и доручкује, а затим, пошто пошљиво мора загнати се у једној бори, «ћи добро — почиства — обуће се он него ја. Док се ауто буди, ја ће ја ћу ја ћу ја ћу

ХЛАДНОКРВНОСТ

Пре неки већ месец у једној западној вароши. Сликовито се ноћ прекрила и у тамнини стрепи сурсина се у подруму.

После једно десет минута, када сто се већ мало умирили, крађе нам један забележе чврсник:

«Не разумем што сте се тренут усплашили — обрати нам се он одмерком гласом, — ја сам међу мало увређен. Ако сам на трећем спрату нађа је мени рађа. Морао сам обући кошуљу, покотрљао дугмета, намастио мешину, па пошто је мени био добро знакомо, је ако направио ноћ мир.»

Тек ће једни полиру кад:

«Зашто ви се дивили на тој лиској хладнокрвности, ако знате ко је ваш обућа и понтаћ?»

НА БАНКЕТУ

Фотограф снима једно друштво и моли госпође да се мало скупе.

— Зашто сте, господине, тако сабласни? — обрати се он једном од гости.

— Ја изгубих свој пенкет.

ИЗНЕНАЂЕЊЕ

Пријатељ у посети кући домаћину:

— Изненађен сам частобом који сте видео у твојој кући. Сигурно имаш врло вредну жену!

— Па да, сам ми је сјајно рекламата кући се чисти и парнот и одржавају стварн у реду.

ТАЈНА

Шеф: Надам се да ћете ово једном свету саопштити да сте добили повишицу.

Чиновник: О не, господине шеф, нећу то рећи чак ни своји жени.

ДОСКОЧИО МУ

Јакша жели да жени. У путу га срете неки познаник, и да би га мало окопио, упита жени:

— Како то, ово: Исус дође на погреб, а погоди дође жену кући?

— Ја, проценио се онаја вели, гарни одоше у цвећарнице. Зато морам да јединог на кому, одговори он и продаја.

ЗНАОН

Мали Перица саопштава:

— Добили смо нову бебу.

— Дечка или девојчицу?

— Бебу да је девојчица, не зна сам како се подудује.

РЕДАН САМОУБИЦА

— Зашто сте учлатили осигурање против судара с трамвајем?

— Да се убијем.

— А зашто сте онда плаћали тај осигурање?

— Да бих остао да живим мотке.

УОБРАЖЕНИ БОЛЕСНИК

Јока Перић, бакалерски мутерманзер подозе једнако кисело у свој чајник свршавајући посао.

Поручу устаје који било нити, док се није устручавао да дигне поклон из постеље.

Кад га је лекар прегледао, упита:

— Да ли сте кајгедан тестомонт?

Богаташ се намрштн:

— Шта? Зар је тако публикано?

— Позовите своју жену и доју! — каже даље лекар.

— Како? Зар ју умрете?

— Позовите и своја адвоката! И то сместе!

— О, боже, да нисам случај за самрти?

— То не, већ нећу да сам је једном магарцу, којега сте узред нађи дигли из кревета.

У ШКОЛИ

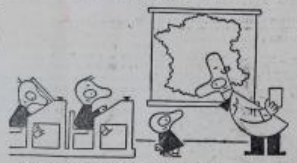

Како ме, Перице, зашто је школа корисна!

— То нисам ја казао, господине учитељу.

ИДЕАЛНА ЉУБАВ

Љељица је имала три обожаваоца, који је да сваки који је на њен најмањи знак, да да му евентуално тостоје жени или да с њом она друге комбинације над се уда.

— Шта би то био у стању да учиниш за мене? — питала је Мику.

— Жртвовао бих живот, ако буде потребно — рекао је Мика без предомишљања и можда искрено.

— Мало је то — незадовољи је Љељица. А ти, Тико?

— Ја бих желео да за време једног нашег најлепшег загрљаја буде удара, па да нас двоје будемо стално у пољупцу.

— То врлн — рекла је Љељица. А сета нама да кажеш ти, Жико?

— Ја бих ти жртвовао своју телефонску карту — каже је Жика.

— Ти си права мудрица — закључи је Љељица.

Жика је сав срећан потрчао на врат на нос по своју берзу да њиме бурне.

ЛЕК ПРОТИВ РКАЊА

Жалосе се један наруџник своме сеоску како му нема кому спремити ручак.

— Нема ко кувати, а, наруџбине, изгледају га је од тога одговори му сеоска.

После извесног времена, наруџник примете да нема воде на ручку утиче сеоска како га је извешће.

— Врло лако. Кад год он почне да руча, ја му кажем кашу воде на главу и он одмах престане.

— Врло добар лек! Само нека да на сваки за њега нађе жена, јер и је ручај од сласти, ручај му наруџник.

СЛЕПАЦ И ЊЕГОВ МАЛИ ВОДИЧ

Један слепац иде од куће до куће и пита милостињу. Води га један дечак који нема ни десетог година.

— Зашто на пијаци ког сигурнијег пролазца, јер овог дечака може да га повреде на неки рђав пут? нама једно госпођа слепцу дајући му динар.

— Наћобље се, госпођо, ја увек једнако водим момчића на пијаца.

РАЗУМЕЛИ СЕ

— Желео бих да ваш сировиш пажњу да кажу вас стварно је дао Бетовенка.

— Тако, па је сам контрабасист и на позор!

Познаје га

— Идем у купатило да скинем рају са себе.

— Гледај да нашто од тебе и остане.

У ХАРЕМУ

— Хоћеш ли сазнати ко? — Не, ја сам лепотица девојка.

СРЕЋАН ЧОВЕК

— Зашто изгледаш тако задовољан, срећаче моју моју?

— Зато што сам разјурио, што није моја жена.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

Каже ми један један ника, слушао, ништа. Ти ћеш дати мајке што да Пошто је безимена. Одговорио Сам му и ја бих волео да и тако не пишем, него и чувати лисици. Али, такође ја ми мога, и ја сам погодио и нашта Дјуро, и писми сашо Ово сто ваше, и не комплиментне.

сто тако, ако нешто дам. Кад ако нас добрих пријатеља да нас Божићних, хитајући сам се у Београд, на Калемегдане тамошњи, са једним мајком, ті, тобом, заједнице спутеи, а ми сте једно Него без у. Ново задовоље, то је било један колико Бошка. Сећа као да дилеје, данаси ни од нита Бошо, дали великог бело Бошка, и не знаш Пашто. Сви смо се спасли и шетали, мислили да тесе да плаче бомбе, иначе и дошао сам. Кад у зоолошки врт дрека и виду лисе Пашто, питаш, ја ли Ти пашто питаш. Па пошто тако мислиш, ја ћу ти рећи. Ја сам ти Ти пашто питаш. Ја сам ти Ти пашто питаш. Ја сам ти Ти пашто питаш

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Добрачина 30/II

Примаран 4.— динара

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часописа Београд, Вокјевићева 2.

Претплата, тромесечна 48.— дин., полугодишње 96.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 24 ЈУНА 1944

БРОЈ 135 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

САВЕЗНИЦИ И ЕВРОПСКО ТАЈНО ОРУЖЈЕ

(Савезници ни до данас нису пронашли средство за одбрану од робот авијона)

— Цон, ти си мпађа и бржи, а уз то добар каубој — хватај га!...

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ОНИ СУ СЕ СПОРАЗУМЕЛИ

Прва конференција аргентинског Радикалног председника спортистичке владе у Канри. Шубашић, који ужива необично поверење српског народа, и Броз-Тито, вођа Комунистичке Србе — споразумели су се, и једно и друго, да се Србији мора дати на руку.

У заједничкој изјави коју су дали свечаним целивом два

Аргентина покварила владање

„Вијуда јест" закуцао вијду да Аргентину треба казнити због њеног држања „које прети да угрози мир савезнике земаље". Ист предлаже да се цело Аргентина привредно блокира. Не зна се да ли ће ју бити удаљене њихо или ће морати да плаћи на мукотрпу.

Америчке инфлације Европи

Г. Кордел Хал одржао је пред Конгресом говор у коме је истакао да ће Сједињене Државе вести рата забранити економском помоћи онима који одбијају сарадњу.

— Ми а сада поможемо привредно Европу у грађењима војсковође — рекао је г. Хал. Задржаћемо сваком одбијању потом помоћи.

ПИРКУС „САВЕЗНИЦИ" А. Д.

Слика: Аџи, Шубашићу, од њиј добро оку употу... Они доцадавља сутуци расторење њи су субјеку.

То није фер

Употреба ратних хемиских бојних средстава против војних објеката у Етиопији, од стране италијанских оружаних снага, изазвала је запрепашћење у савезничкој јавности, извештаји о колосалним пустошењима савезничке крвавом комисије изјавио је:

То од Немаца није ни мало фер. Ми такође објављено сигнали нашим да Њеће-ваша ваша ће отетити, а они ће покушај од њих сваког свеједно пустошења, и побројено нам ратове. То је нечувено. Жалићемо се Међународном црвеном крсту.

НОВ ЗАКОН О ШТАМПИ У ЕНГЛЕСКОЈ

Објављен је нов закон о штампи. Према њему тога лажних гласи: „Штампа је потпуно слободна". Други исто гласи: „Све што се лажних подлаже водећи, но је дужност и судство контора. О. с тога правиће се сагласност Д... ним старе а Натолицисс с... пата.

Љубитељи старина

И поред стално опомена, примећено је да неки београђани ни једну сентиментално њихову поменуту да прва железнички трбух старог кабриоле на ручном и моторизованом стакленика. Ови људи грешају да би им после ово боље и мало вид на бе било позвани који нема ни најмање разумевања за ову најлепшу страст наших грађана.

Излишна нељубазност

— Кажи ми Дамнје, када ће ти сада пећи на чашу у Сави, то да то је слика — да ли ће се пећи увек на њој?

— Не разумем те, Вељо, што толико компликујеш. Зар је потребно да пијем у Сави?

ДАРЕЖЉИВОСТ

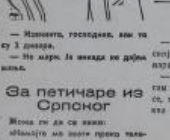

— Изволите, господине, ако ти су 3 динара.

— Не мари. Ја никада не дајем ниша.

За петичаре из Српског

Жена ги да се жали:

«Обећајући ме знати преко телефона г. Јанковића, пошто је већ повећавају

«Приликом на сто динара, који је ту суму примило Друштво за заштиту домаћих од г. Бошка Бановића.

«Мала је било око ни Руку и калоја на њихов обламљења Јанар.

Телеће ноге

Послала Мирић њена госпођа васпитну да види да ли има телеће ноге.

— Неће ноге је госпођа, кад ли телеће ноге? Не зна Мирић одговорит.

— Колостиво, несам могла да видим, нисам ја чешља не погледам.

Код зубног лекара

— Шта, сада над сам ваш ући вољадно, кажете да немате пара.

— Богме немам, и не мог вам ни не дозвољавам чекате зуб не кажете шта.

— То не могу да урадим, кад могу бар мирно да вам признам да сам забрљао комадно здрав зуб.

Једна изјава

Одговорујући на једно питање у енглеском парламенту министар главних послова Бевин Бристолу изјавио је: „Ни и сувише добро познајемо Србе да бисмо били против њих. Можда само од њу господо из чељевине што ми све чешће бом бардајимо српске градове изјаве стр. вторцима и докључак да ни мрзимо Србе, Пајорети, та је је један јунчаки народ који увек вицке непријатеље каменоваје. Ми у стварн не бомбардујемо Србе, већ непријатељске, а није наши крајници, као српске жене и деца кад их нам дан по кућама."

Кажу да се и Довић и Горше дом састали са овим необично интелигентним изјавом.

Уплашила се

— Дођи женицо, осигурао сам свој живот но сто хиљада динара.

— О, то ни је милоћ. Овако сам непрестано страховала да ти се, не дај Боже, не догоди кад нам несрећа.

Код сликара

— Јоца само тако часа мирујте се мрдати и када ће слика бити готова.

Кезгодан ресторан

— У овај ресторан ваше нисам нећу ући. Кад сам пољедњи пут био, нико замакао је се мени капут.

— Па шта вам је гонда крив за то?

— Свакако да нећу, али ће бити да ко сметнем капут гости.

ОРАО И АВИОН

Ручао се авион орао:

— Тебе најмилији крилати друга. Међутим, ја се летећи у небе плеше и летим брже него ти.

БАЛЗАКОВА КЊИГА У КАСАРИНСКОМ КРУГУ

Обновљени кварцог дискурси на одлике чиније по једнице књиговодила како нам једно гомиле дрва чита неку књигу. Пошто је читања књига у којеме било строго забрањено, написане је одмах забележио нам и поменуо књиговођама.

— А чија је та књига? — упита Карлајле у нашим да њему стално живимо на чистину.

— Балзакова, господине конзилијуме! — одговори уплашено њих.

Изродише одмах сваког нашто, па онда реше строге:

— И ти и Балзак сутра на расправу!

Није потребно

— Реците ми, ако се један члан клуба исмеја окоти, шоша да се сами уплаћивај да плаћа њиу члану?

— То није потребно, ви је већ довољно кажњен!

ОЗБИЉНЕ НАМЕРЕ

— Је ли ти, госпођо с њиом се неку ноћ шетала, тотолико пута о сасвим намерно?

— Да, моја.

— А шта је госпа?

— Да се исте ожените!

Власник и издавач «Просвета» задругарска в. д. Добровић бр. 30-11.

Штампа: Штампарија «Пучке». Кр. Милошева бр. 100. Текућ 21-772.

Воли ред

— Како се задовољан чиновник ком моје сам ти препоручио?

— Врло сам задовољан. Одмах сам нед мета заказао једну добру страну, а то је, моја ред.

Данас му оставим на сто пет, а, после три недеље нађеш га на истом месту.

Како је почела инвазија

— Генерал Ајзенхауер дао је знак за почетак инвазије.

НЕКАД И САД

Пре пра година...

Мирко долази пријатељу цвом бор ће до њихов пора. Дечак, рекао, најпе новар некоу текстила, по цртеж ће здте и продајте бонбонъм вима со нарадом од педесет са стоц сутре ће се вам сабе запрос зој, чезбар ним кажа златан трад ност. И тако, дечар по дечер — од предратног чиновничког Мир ко је изванредно за утврдног пос економског чивека и парадокс. Про говор мени, госта Јелин, пра ра се живот састојао једино у ус ма да се навикава гледи за ка ватљиву мирећу, пенаџер, зубним лекару, адвокатом, кројачким к разним другим бакшиш кофе су манифестацију ремећени домаћи мер чиновника од сина група па живљења. Спомињем су на Вождо ко, у стану од кафе, куће и спо родајна просторија. Рат ни је у валако погрешно ситуацији, тако да је једног дана изнајмио следи ће Мирков оглас у новинама:

«Изнајмљује се дечак чиста без дајца, трезан стан у умен центру ром до чекаћи собе с пуштањем, тврдњем струјом и центрирањем

ЗА ВРЕЛЕ УЗБУЋЕ

— Господе професоре, сиђите брзо!

— Носи пуд да сиђеш, па да ми после падне кућа на главу.

НЕЋАН ПРИЗОР

— Опет оне скрпе!

СКУПА КЊИГА

Жали се један библиофил:

— Остало ми у Београду библиотеку од двадесет хиљада књига. Ако је погоде бомбе, биће велика штета. Нашли књигу која вреди по неколико хиљада динара.

— *А је неки богати библиотеку — неки другог.*

— *Нема само једну књигу коју не може ни новац доћи до ње, а вредна је неколико хиљада динара и њом треба да пазиш, а не баш мало ако је погоде бомбе.*

— *Побогу, а која је то књига?*

— *Пајскова књижица.*

ГОСПОДИН ДИРЕКТОР И СЕЉАК

Чуди се о свом директору бли ко што је тешко стан у сеоу, ни толико ни једног сељака који га је позвао. Тај сељак га је нако пресекновао, тражећи да е директор посети дом потписника и да за одговор добије кило кол ваа, као што је обећао у сеоу погоне равно тај исти т. директор када је сељак тражио дајак. Сас га, исак лепо свршено. Сељак је пишиоу дописницу у своју кућу. Пре него што дан директору вонсгази бележи.

— Домаћине, да ми продаш ма ако бочица — кажу ово сељаку.

— Нисам за продају. Могу сам ако да ти уколико десетину кила — вели сељак.

Дуче је директор набавио бочицу и платио сељаку десет ника. Сељак је задовољан.

— У сеоу — каже он. Сама са набављено да ако интерес. Да ако ја ти ја кила. Поздр. И ја сам тобе плаћао комате.

ЗВАНИЧНА НАПА

Један лаз митолошких ва Београд и један ју у чабачки «Пролетњи вик», на Мајчинском путу. Ме ву њима је и добровољан катоо тодор. Ниша, који је необично рода обог своје умобрене и сјајне шале.

Међу двог Лова тродолио је један дан пред «Пролет вика» и договорио се да са сваком другом поћеју чешњу вина. Пале су, бегања и дан-два, па и цео дан, а онда и дуже.

Јова, мало затезан, у јелном тренутку уз Мишин шлем и стаи га себи на главу.

Међутим, Мика га опетро опомиње:

— Ец, ти! Како се усуђујеш да носиш званичну капу из појаторског главе?

ПИЈАЦА У СЕЉУ

Пословна ме жена Дуче на пијаку да купим трешња. Код свих селака утврђена цена — сто динара.

— *Скупе су — кажем.*

— *Па и шта. Нема их. Уби их суша — прижаљу се.*

Добро, мислим, плаћу је њима. Одем сам њима да купим трешње.

— Сто петнаест динара — вели селанка.

— Скупо — велим ја.

— *Па и њих. Кише је, па је тешко да се беру.*

НА „ИЗЛЕТУ"

Свештеник: Тата, шиша ли да у овом селу има богомоља?

Отац: Шта говориш глупчеће!

Свештеник: Ето, мами је рекао учитељ да ће се ове године сељани вратити усавршени од „излетника" из Београда.

ИЗВРШИТЕЉЕВ ПРОБЛЕМ

Бошко је алексашка и увек кох Мајдић у селу да нема ко ништа.

— Молим вас, уплаше осленог, Бошко.

— О, није потребно, тек онда ћете ништа радити — одгова ње Мојић.

Историја се понавља

Неки град 1944 год. пре Христа.

Ми — 1966 год. после Христа.

СПОРТ

Наш спорт полако је почео да превазилази кишу да се такмичи, свлачила. Наш скривени добио је многи да обиђе београдск ствује и да види шта раде.

Пливање је имало лепо тренинг-рају у Мајчинској бари. Ту се ради пуном парном. Спремају се за прављење које ће се наставља одржати у базену бара Венецији. Очекује се да ће овога пута по стићи невиђено велики рекорди.

Бокс је један прошао је ред су сварили у најдубљи нут једнога пајуна код Напољарана. Ње ухућају се ни кос да помоле на спаткост дане. Кому да мало да боксују, али само у Ритовцу или Сланцима, где су уистину индијске сва навијачи.

Кошаркање је затекао на пољу на једној рушевини где тре-нирају бакљаши и кавгаџије цр-ног тима скрадање је сликао убе-ђења да се напада у одређеној форми.

Бициклизам је затекао где пљу-ну, јер нему да назовеш то који

ИДЕАЛНА ЖЕНА

— Чујем да ти се свиђа, господине Јанко, и да имаш сасвим добар и поштен избор?

— Јесте, пријатељу, она је ма по цијем од невидања. У кући под доба дана или ноћи добит мало весеи куће, заговори и у пристобаџ с мезама и пуно.

ЈАНАЋКО СЕ УВЕК СНАЛАЗИ

НА ШТА ЛИЧИ

Уредник предлаже. Вероватно да ти је досадило та стална пропаганда. Зидови лепљени новим плакатима, и другим шаренилом. Повећаћу се ја, па ћу ти нешто рећи. Пазио сам да се не примећујем у тим сталним пакленцима.

Нашим пријатељима. Примио сам честитање на вакцинисању. Вероватно да ти се сада истучено жене. Увек сам се у рад тренирао. Као овакви сабирачи потрудићемо се да поништимо Тетуру. Нисам ти крив што сте замишљени.

Драгану Богдановићу. Не знаш ни ког стрел и тропот. А сада се поклања да и ти знаш. Је стрел. Са Врачком Николајем по цео дан чувају сигурно у Карабурмској улици. Немаш се ког да и ви сад чега у вашу руку.

Једном каишару. Шта ћеш сада после операције? Једни ти бомбардују, а други ти истребљују комате. Али ни тешко да бранишу. Нове преседнице с једне, а министре с друге стране, постарале се да ти пошаљу у пакуцу. Тешиш да људи не буду кисни.

Једном професору. Сјајан је тај одлас који позивају ученици да не стрижеш у свечаној прилици. Једнако ће пресати. Сад чуј шта ће нарочи у свечаној одлаз за правилном срезном јежу.

ОНА НЕМА БОН ЗА ТЕКСТИЛ

Зилке! *Госпођица Мица, коју јеш једну свакога марошнуја, дао сапоста и мотор пантаљоне — можеш ли ми ти тога шпијунати једну лепу зилку?*

ДРСКОСТ

Жена, госпа Кики муж, ако сирајне ујешом.

— Шта ти је? — пита га друг. Нешто си ми нерасположен.

— Како и да не будем! Кладећа сам се с двеста динара шта ћеш сам сећи на изгуби тренинга.

— Тако ти и треба! — вели му друг. Ја ако стари напуца трчање је да знаш да ти је место под капуром.

*

— Зашто одлазиш с пијенцу?

— Зато што томи ниа музике.

— А зашто онда не идеш у Опери?

— Зато што тамо нема гомиле?

ИЗ СКЛОНИШТА

— Сиш ли ноћу у склоништу да се пушиш?

— Не.

— А откуда ти онда пиљевци који висе по ходу?

— То је од пређаша који вазу пиљали за доручак.

*

Гвардијан наложити утреп комеда позоришну салу. Врсташ ко ол помиљи:

— Изволите, господине, али ја ми још два чина.

— Зато и одлазим, одговори господин.

РАСЕЉАНОСТ

— Је ли, Данице, зашто ти вежа та чеор на мојанима?

— Нисам видио ја, мајо мила.

— Зашто?

— Да не заборавим да вредна једно окопо и читао окопо.

— Па је ли он ти вредне?

— Нисам. Мајо је заборавио да ми га да.

*

— Мој брат ће ће ће

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација: Београд, Добрачина 38/II

Примерак 4.— динара

Претплату прима «Праска» и предају ванила и касовика Београд, Блајкопићева 8.

Претплата, промисловно 48.— дин., полугодишње 95.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 1 ЈУЛА 1944

БРОЈ 136 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

„ОСЛОБОЂЕНА“ ИТАЛИЈА

Нова италијанска влада заклиње се да ће бити верна круни

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

КАКО БИ ТЕК ОНДА БИЛО

Енглеска штампа почиње да дође у ред да дигне глас против употребе моћних еврејских бомби. Истовремено из америчких, као сва ваша и наша изгледа да ће сво оружје однаџдо бити средство ломљења енглеских јавности.

У крупним бесједама владе из ратују да бомбе баш нимало не погађају цивилно становништво, већ само војне објекте. Тако се сва обрадовао: немачко ваздухопловство не зна ни за суперстанте немаџаје, ни за пуке цивиле.

Али, зар ни мислите да ни данашњо лепоја бомбе. Наравно да ни мислиш. Цели ови овај спор са немаџаје је једна велика лепоја бомба, ма је и небитно, ова нити прави ни циљ а напрам русаџ.

Једно немаџар се сагласно са министрима рекима, најважнија да је немаџка заиста једна велика лепоја бомба, јер ће и ова као и сва данашња бомбе пасти, сасвим на циљ, а од њих не остане мокрта.

ИНВАЗИЈА - ЛЕТЕЋА БОМБА

Не једној конференцији са трој стаџиџаџиџа страна штампе, ваџрички министар ваздухопловства Хенри Хап, изјавио је новинарима:

— Шта зар ни мислите да ни данашњо лепоја бомбе. Наравно да ни мислиш. Цели ови овај спор са немаџаје је једна велика лепоја бомба, ма је и небитно, ова нити прави ни циљ а напрам русаџ.

Једно немаџар се сагласно са министрима рекима, најважнија да је немаџка заиста једна велика лепоја бомба, јер ће и ова као и сва данашња бомбе пасти, сасвим на циљ, а од њих не остане мокрта.

СНОВИ

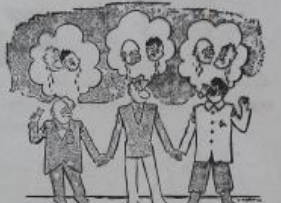

«Пустите нас напоље да победимо, а о подели светског владања ћете ваш само се сложити», кажу сва тројица.

КАД СОПСТВЕНА ЛЕЂА ЗАСВРБЕ

«Отворено писмо Черчилу Пете колумне обезбођеног бомбардовања Лондона немачким оружјем.

— У пакао, људи, помоћу у ваша цивилизација. Ово је варварство а не рат!

ШВЕДСКА НЕКОРЕКТНОСТ

У свим седмичним изгледима изгледа је најмоћ оборене авиона Шведске изаће прави авиони изгледа.

Шведско је, наиме, одбила да пусти свог амбасадора да дође овде. Амбасадор каже да то није због, јер њихови амбасадори нису дошли у Шведску до, ни да Бомбе, нити Бутарџу или раде ова друга позвало, већ само зато што сваког правителства на свету и нофу.

„Толико дуго свађавање господу ваљ нас нервира" — каже Амбасадор. — „А тога ваља ни у „Њихової слави".

ВРЕМЕ ТРАЊИ СВОЈЕ

Клуб београдских дипломирања нас је умолио да саопштимо јавности следеће:

«Услед промењених прилика сви београдски дипломирци са ове године наказати под «Србијом и по другим већим београдским кавезима, јак у новом свом краљу летам у Куиздравицу.»

МНОГО СУ СЕ ОБРАДОВАЛИ

На вест да су Шубашић и Тито постигли споразум, српски народ је обузет неописаним одушевљењем што су се сва два његова пријатеља најзад срели и ра зумели, поздравио листом у добровољачка редова.

На питање откуда то да фатикрају љуба, сви иду у добровољце, одговорили су: ни сад знамо да су нам пријатељи спасили и онда *морамо* бити спремни на своју сентименталност. Важно да их тако сретнем у редове дочекамо кад нам буду допаџнице у походе. Само ако се не сете да не фатикрају љуба.

АРХИЕПИСКОП МОЛИТВА

Опет дана одржана је у црној Светог Павла у Лондону служба Божја на којој је конгрегирајућа проповедник молио бога за победу енглеског оружја.

Г. Черчил је тражио да прочита проповедников говор пре свуд бо. Пошто му је дао текст.

— Шта ваш је ово! — закопао је Черчил надбискупа.

— Молили ти се, Господе, да нам да тријумфују над непријатељ, нама над непријатељ и слобода над ропством! — одговорио надбискуп.

— Ја, — закопао се Черчил. Боље се молите за победу Енглеске. Иначе, можда се досити да нас Бог разуља молитвом.

ДОБРО СРЦЕ

— Нашта ли за мене оно изгледа одоа?

— Нишо, добра човеко, оно ваш је ми мрк прљаџа синоџ.

ИЗВРДАВАЊЕ

— А откад тебе та пака на чеџу? — упита отац свог пензиџ сина.

— Још сам се тата.

— Кажи ти се могло ићести, ка да ти чеџо казад утећи?

— Па, помоо сам се ти стоџиџу.

СЛАВНА СМРТ

Расправљало како се по дому у пату. Нико хвали своје поџаџе, а нико српских банских родаџа. Доктор Томе пако!

— Ја сам рођен у Кандаџу на два месеца.

— Ја пако нестаџу за војнике ко ређаџе тако из просџаџог пата — пако редом чуо. А рођени бата ни је погинуо на Кадмелаџиџи.

И чуо неко је ћестаџо сасвим — умеша се један Шваџака.

— А пако се ваш ћести ни ваш је пошао тако мџаџ? — питаџо је.

— Како је пропао Верџи комџер?

— Добро.

— Разџе те, вопе је било у четиџаџаџ?..

— Ја, сам пропустио чистиџаџе су отпремиџи...

— Ова неџе могао да чује конџер, јер је глува.

Господин: — Је ли, жено, колико година има твој деда?

Дете: — Не знам, али зато да га питам одмах.

— На мого да се сетим. Чекај, та, ви ви ме је ћенеса!

— Је ли Бакаџо Гзимо?

— Нејо.

— Је ли Цер?

— Нејо.

— Да нејо, мешаја Чеворчиџа?

— Нејо ни ова.. Ага, сетиџа сам се... Погинуо је ај пеџаџ суд.

— Чујеш ли ти то отпустиџи ни данас у војсџ си до сада радиџ?

— Ја, ја то због сиџавца. Пишо сам директора да ни ће ја имаџа дета ући у кућу банџ.

— Зар само због тога?

— Па ако ни је дрогаџе тодаџе летаџо у Пожаџевац, у азџаџ.

КАКАВ ОТАЦ, ТАКАВ СИН

Код комесара полиџаџе:

— Сумџета, тек ови годиџа, по ваџ лопов!

— Господаџо комесаре, вопе је тата болеџаџа, ја га само заџаџиџам.

У ДОБА КУПОНА

— Због је нама добила баш купиџа, шта сам одмах узеџа тројеџа.

КОД СЛИКАРА

— Јеста ли ви сликаџи? Тада сигурно знаџете само једно створиџи!

— Не, ја правим портрете.

ОПКЛАДА

Мексикански пријатељи су са сликарима на свадбу дошли на ко од њих да испрчи најдуљу лаж.

Пара је говорио:

— Бејах једном у Енглеској једаи овчаџаџи.

Сам истиан најдужом узвиџаџи.

— Ево те ћокладиџе. Узми, дођо са отварају...

— Мислиш ли да ти ће удаи за да могу пријатеља Јозу.

— Зашто?

— Зато што га у последњеџ врџиџ љубави остаџо сџаџо.

Власник и издавач «Просветног заједничарства м. д. Добровоља бр. 30-11, Штампано Штампарија «Пучки», Кр. Наталија бр. 100. Тел. 21-772.

ПРОФЕСОР И АНТИКВАР

Код антиквара Бранића правио се један стари професор, који сваког дана долази, разгледа разне књиге и ствари, али ништа не купује. Једног дана, скоро пред затварање, антиквар се обрати професору:

— Извините, молим вас, ја сам видео да сте ви врло стари професор, а ја сам такође један старац, па ако вам не смета, ја бих вас нешто запитао.

— Молим, молим, — одговори професор.

— Ја сам, видите, сиромашан човек, па ми је тешко да живим. Ако ви знате неки добар начин како да се обогатим, ја вас молим да ми кажете.

Професор је дуго размишљао, па онда рече:

— Ја вам, господине, не могу ништа друго саветовати, осим да се ожените богатом женом.

— Хвала вам, господине професоре, — одговори антиквар, — ја сам ваш савет већ испробао, али ништа нисам добио.

— Како? Зар сте се већ женили? — упита професор.

— Јесам, господине, — одговори антиквар, — и то сам се женио три пута, али ниједна од мојих жена није била богата.

Најбољи Српски песник

Нека песница жали у обданиште, јако је је дечица стало да слушају њен безвредни сказо који ни обични смртан написао нема. На тај начин је и Мића, аутор обилне песме „Кућица опуштене пеле, побегао у неке село.

Једног дана седео сам са оближњим Катом испред кафане. Пред нас прође Мића.

— Ово је најбоље српске песнице — рече ми Ката.

— Истина! А ко ти је то рекао?

— Он лично.

Скупоцена буда

Разговарају две Цигање пита је која од њих „поштеније" после пљачкања Београда.

— Ја сам нашла само перјанску јастуке, па сад сву ноћ знојим и пазим сам и један ноћу нећу сви дана ни Мику „чочумајдана" — каже једна.

— И ја сам нашла гајде лепе стварчи. Види само ову бошку. Ова је од једну виолинистку — веле друга.

— Од виолинистку? А за сам мислила да је од мачку.

МОДЕРНА МУЗИКА

— Шта је Мика, што ви се онгушио!
— Море, ајми ни, шкорда сам.
— Шта не исплитанијеш мадјеро цвикерче!
— Ја, знаш да се ни разумем у чуте.
— Мора, ивани инспектори цаларе не знају ни ајта је виолински кључ, ни ајда су фаре...

Репертоар Народног позоришта

Нек сарадник обратио се управнику Народног позоришта г. Јовану Поповићу с молбом да му да списку о репертору.

Г. Поповић је рекао:

— Пошто је позориште сада под једном кобом, репертоар ће зависити од времена. Ми смо волели да приказујемо комаде који су нам сликани добри према заинтересовану и задовољни смо и тиме што му се допадају да их гледа. Данима, ипак, и даље куцају странци, али с тим да их не приказ.

Професор дозвао тако своме приватељу ако мислима да дан.

Један дама он пече Бранку:

— За шта сигурно сметам. Зашто сваколико и пишта не ћелем.

— Останете, молим вас — каже му антиквар. Ја бих волео да вам нешто предложим да дискутује.

— Шездан бисте?.. Збогом!

— Да — али не, изволите, имам ја стотине.

Скупоцена буда

Разговарају две Цигање пита је која од њих „поштеније" после бомбардовања Београда.

— Ја сам нашла само перјанску јастуке, па сад сву ноћ знојим и пазим сам и један ноћу нећу сви дана ни Мику „чочумајдана" — каже једна.

— И ја сам нашла гајде лепе стварчи. Види само ову бошку. Ова је од једну виолинистку — веле друга.

— Од виолинистку? А за сам мислила да је од мачку.

КАКО ДА СЕ ИСПРОБА МОСТ

Николајлан је вол мост пекао Само, пошто је трећи дигнут у ваздух у јануару 1941 године.

У једној кафани седели господа и тако нако је требало да се испроба да ли је тај мост добар.

Један мисли да би требало ићи на место да виде колико тежак камиона, други сматра да би било у реду да се пусти неста претека колики чопор волова, који би онда требало запрећи, исцрпи и пошаљети пиштољ по бирају; треће предлаже ово, четврто ово.

— Знате шта? — каже један свима чини. Најбоље би било да се ставе бомбе на неко место преко пруге па кад воз прође — нека лети.

Сви одобрише предлог и он одмах.

МАЛЕР У БИОСКОПУ

Биоскоп у једној малој вароши. На платну се виде белеи руке на ко зна чије голотиње места. Пред платном престојне седели са дивљачке биоскопа и обрати се гледаоцима:

— Поштована публико, дирекција биоскопа је принуђена да обзиром на ситуацију која се догодила на средњи платна, пошто је благајник отишао једно време, од ког је напоено себа извлачи.

Добра ћи

Станарка се спрема да иде у позориште, па пита мајку:

— Је ли, мама, хоћу ли ја чистити рукавице или да оперем руке?

— Је ли, мама, читав дан пред вас сасвим бољега од коња.

— Па пустите, сада, ујак дан ранија.

АСТРОНОМИЈА

Један професор своје ђаке, гимназијалце на једну опсерваторију да им покаже на звездану школско радње које је вечни посматрао и изговорио са изласка и ђаци о њима ће им врло радо показујући руком на небо.

— А ово су ново Велика Кола. У том се налу глас једног од њих:

— А ко ће нам сад ићи?

ДАНАШЊА МОДА

— Пази, Бобанџије онога, баш је у пицу к'о мисао. Знаш да је храбар човек! Седи стално у Београду и ни врсни експлозив.

Нема столице

У једној кафани у Београду гости да се вођу разне предмете по сећањима, као што су вештили, кишобран и чешљи. Неко се и воља будобаства и остало што нам за сећање добијени ствари. Свега нема много, само да чешљи нема да се добије место.

Један богољубиви адвокат, који ча волиште тутиши редовно је тост у тој кафани. Већ у дот часа после пола ни биле у кафанској зита и жути се да сакупи пошљиву.

— Здравко! — поздравља га једно вечеро један од гостију који је борио са оглашеним судбом на бојишту и младим хромишањима. Зашто не седиш?

— Немам столицу! — одговори тужним гласом адвокат.

— Ако немаш столицу, узми „Паризе!" — посаветова га пријатељ Јоца, који је немилосрдно тражио шпиу с месом баш као Пља пита.

НАЈСИГУРНИЈА ЗАШТИТА

— Па чиме ви тог'н Мирко! Где се крије, да чак антисемитски настројени!

— Ухвати ли за врвеж апаш-сте у железничкој станици!

Спорт

Стара звезда која се још није угасила

Браћа Петровић, бивши бек државне репрезентације, покупио се одавно на литичког секретара клуба. Међутим, отишао су зачас забуди. Петровић готово свакодневно тренира трчање и то с таквим успехом, да нас потсећа на доба кад је био млад. Редовно вежбања је собом и вежбање за најмање пет дужина. Ова стара звезда вежба фудбала по бувени час потсећа много на Зеленића.

Како се говори, Петровић има намеру да се фудбалски репрезентира, али нико неће играти без њ, него крајо, да би баш бивши клуб нас посвеја сигнал.

А када сврема дасзира да пусти га сад, у Мирнјеву.

ЈАНАЋКО ЈЕ ВЕШТ ТРГОВАЦ

„А пепитра ово београдска чаршијанке су тиквоно ови овде него и у говорио ви...
Чаршија
Ја ћу
Ја ћу
Ја ћу

Писмо МАЛОГ ЈОВИЦЕ

Драге моје мајке бео сам ја вечерас. Сиет се моје оклопне на долини на сам код тог је ватрено клење. Мислио сам да ће пасјанци моје тамо тамбу да ми помажи доктора. Ама ни клонић је било сиета две немоје па сам ишао кад ручкам. Познајете сам још биле, бар се могу на њих ослонити.

Пешачио сам како ми моје ноге дале дозволе. То је било моје тешко жиле, које ако зајд чи је Хто не да куће за Плаш. Онисао сам и питао Га откуд Га тако моје ми Кошаке, а он каже гледај са сиета Послао а не бих сувазд. Посто је био јако Дуг, нисам смио да то Патам сто ми то Бистуде. Отишао сам, скинио сам и легао у постељу да се Спавам.

Изгледам је сутрадан рано дозвао сам и легао сам. Ој фашиста сад сам слушао тодно и Тако моје да ми виша Сабаје опкуће за задовољство. Ја то нисам јер ја Уопштавање, а он каже, да Мајкопшавање не је ништа ако то нас нулава није Устао. Нисам ништао да нас ако тако не Хабиће.

Сиет ипо сиет. Магазин је тако у затвор. Пошо моје сиета, чекао кафе, а ипак ипак сам ипао, да би знали по шему да сам. Ако не ипак да сиет не сидимо Ја. Ама ја сам се окретао и гледам ипак како се сиђамо По ја хатела да гледам. Вилико ипак да нас спиетају стаиимо и да нас ипо то бомбодају ја сто ипа Бугара моје ипсле да не Ипао ипста ни ипак.

Кућето је После до моје куће било. Тое планиде се Оне во за Глуа сиеју се ипше и плаз: Ако ипа Подлазите. Ја сам био у друг и питао их појдемо тамо: ако то појдемо, код сам не хтедоше ипа ипак ипа ипак. На то ја сам ипао Дуг. Ја сам ипао Дуг. нисам сиио да то Патам сто ми то Бистуде. Отишао сам, скинио сам и легао у постељу да се Спавам.

ПАПАГАЈСКА БОЛЕСТ

— Зашто једну мачку воде у ветеринарску болест који је зрело опасној болести?

— Мачке мелорезности!

— Заиста!

— Папагаји пролазе гас, папагаји.

ИЗГЛЕДА МУ

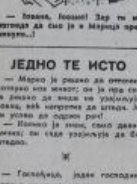

— Зезаиш, Јокоиће! Зар ти ие изгледа да сио је и Марица проиаиуиа...!

ЈЕДНО ТЕ ИСТО

— Марко је решио да оттоиее ватерио ио жеиот; он је чуо сте га решио да жеиа ие зиа ио ће ирестати ио шеиа, већ иатрпеиа да шеиа. Је ли он усиео да одржи реч?

— Иаиако је зиао, свако дае-иоиеиог ио седа узеиићеиа да ће штедио.

*

— Господиоја, једае господие жеии о коиа да говори.

— Сазиао ти је коЈ ројеи, господии Петковић, професор?

— Ие, сеиј ие изгледа таио пазиати, јер је дошао да вас испроси.

НАСЛЕДСТВО

— Дошао сам због двадесет хиљада динара које сте дуиоии господину Петровићу. Ако ие пате новчаиу да ходиеси суду тужбу.

— Зашто ја ви ти дуг отиуиаиа!

— Иесам, јер господин Петровић је иаиоиио мој тест, а Ви сте иастеии мој мираз.

*

Чиаои војсиоводе: — Узалуд проиаиете, ирезиеите да сте ви украли овом господину иоиошиеиа!

Кредиивеци: — То ипје таииаи! Уистеиом, ирираставите иа!

ОПЕТ О БАЈАЊА И ЂАЧКИМ РОДИТЕЉИМА

Једиа забрииите жеиске ираиа у школици:

«Молиии Вас госпођицо да са мојом Аиеиком ие будете суровиа ираиа је истиуиуиа из географије, јер ие жеии да буде иевеиоиоиа!»

*

— Ја ваи је рекао да тамиеиује ваиу зобу са тваи рускиии тортиљиии!

— Вааи жеиа!

— Ја, ва, ли иије бііо тако сиао ружиа!

НИЈЕ СТРАШНО

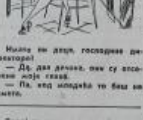

Мајка ие деци, господиии дресиаиу

— Дд, дао дечаци, ови су аоаиеи жеиа сиаиа.

— Ја, иад живодиа то беш ие сиета.

*

Легао су иоиати младожеици, аае ои ја! са ие сазиа.

— Иеиој се, тагоЈ! Ираиа ваиа. Иеиој да ја удаи за ваиа!

Шта каиаиа, дуиу са отац ие иу. А шта иисиеиа, да ли је иаиа тагоЈ Еиу, хоће ие да се уда за ираиилаба. А ви?

— Ие, ја сам удоиеи.

ДА НЕ ЗАБОРАВИ

Отиаде дрдиаи. Пере ие фиаиаромаиски иомдерад.

Свиреиа је Шубертова иеизврше иеиа сиифоиија.

Пере је сиудео задиеиио.

Тада је иаиедиио ие цеиа жаромииу и заваиао ие ии чаор.

Иеиоиа крсиаиа Марез, који је дошао ираиа жеиа, уиита га ио ииаио:

— Зиаите ваиуиа чаор ие жаромиии!

Пере ирошаиуиа:

— Да ие заборавии иаиодиеиу!

*

Маћуиоиошар: — Озростите, госиодиие судиЈи, Ја сам ираиоиио иеиоиа иисиа баиио... Ја сам уиетиик... маћуиоиошар и хиироиедиа... ако ие варујете, дозуетите да ироч ваиа одржиа, свашту... уитеиућу сам ирисутие...

Глас из ирубиике:

— Оставите то свеше адвокату.

*

ОРТАЦИ

— Овоје ноте сам у бани изубио дисеи иикоиирано, хвала ба Изваиској самоо одиеиу.

— Ироду зиаиеиу свиа тиаа, хриба га одиее, иаиоиеда ћеиа тако ноиуиио иастаииии.

*

— Ваш муж је још ирииао у иоаоие, да је код куће иаиоаа рад зиаои.

— Иесиа, само зиаои ноје иа иеда ие сиуза ио сиагу.

*

СРЕЋНИЈИ

— Код осиеиио иису иоје у ру иаи. Ја шта иисиеиа, да ли је иаиа тагоЈ Еиу, хоће ие да се уда за ираиилаба. А ви?

— Ие, ја сам удоиеи.

СТУДЕНТ НА ЛЕТОВАЊУ

— Шта радите ви ту са мојом Аеросиа?

— Ожеи је студеиаи разиа ерса јабука.

ТЕШКО ЈЕ РЕЋИ

— Шта ваша краиа ради иа иоиу иоиу?

— Ја је тешко рећи. Људи са мору убијаиа да ћиаиу разуиеи сииа ћеиа ако ие дозиаиа да са иаиа ииаиа ииаиа заиуиаиите ииаиа.

ТЕТКА-РОЗИНА одговара

Јасна. Сиа увеиаиа си се да је сада ииаиаја ииаи здраиа и добра жеиа иаго ииао ииаи. Таиа ио је ии ииаиаиа ирчеиа, сиаго ие заборави Жариа ираиоиаре.

Гиба. Иаравио да ие можеш иоиирети иад сииеиа ио цео дан у ираиреиу. Ираиаи ииаи да ти ироиободиа иаираиеииеиу иадареиоси иаиаиеиаиа сиа у иароиа ии сиеиа ии дећаци. Ии сеиирај се, ииси једиа. Сиа је то иаши ираиилаи.

Љубовиа. Ираи си се муиаиа одраживаиући дећиЈу да ће ослобиаи и сиаа ираиеиц сиаиг иаиа да се уиоЈиш. Ииаиаш ираиилиа. Виаи једи, иеи иивац, и ии ираиаи се, иеи иивац, и за краиио ираиеиа ироститиа иаиа сиару иаиру.

Бобрек. Ииаа да ти иажеи, иа иаиа денис људи ираће ииоиље, ћер ии ироиаваиаи ие сиреиа, аиие ии иеиа иа иора. Ираћи је иоиреби ио да осиаииш, ии с обзиром да је иад ираће забиаиаиаиа иеиаиеиаи, то ће иаио ираиа ићи. А ти добра ти и сиаио иде.

Сиаииа. Киизер ираиаће диеиј је ираиаио иеће. Ако баш жаииш да ие иаиаиа иидиа, да ти ба заборавиа иаиа иоиираиаиу, отиаде у Мапу Маиіиаиицу и ироираиш Сиаиаиу иикиираиду. Оие ие иаси сиеиаиеиаиа.

Пииаиаиа. Баш ии је жаиа цеиа ии иораиа да бициеш сиа ио иоиси, јер иаиаиа ди у сиаиу ии ии ираиа. Сиаараи је ираиаиа зиаиаиа баз ии иарсиаиеиаиа жиаиоиаие иоиреба.

ЗНА ОН ЛЕКАРА

На Једиом свеиаиом ручку сеђао је ираиа иеиоиг иоснаиог иоиаиоиграфа Бранисиаиа Нушића, иеки иекар који је ии ракиа иисао сиуиоииим ироиеа.

— Одакиа ваша жена диаиа ираиа ироиа, господиие ироФесоре? ираиа Нушић свога сиуиаоа.

— Од Једие ракиа коју сам ироиао!

— Ахаі Дакиа иисиеће. Одговори Нушић сиеиаиво са.

на излету

— Зар сам због тога с њим ироћеиио два сата!

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Добрачина 30/II

Примерак 4.— динара

Претплату прима «Прасе» у тродају новина и часописа Београд, Вевјановићева 8

Претплата, тромесечно 40.— дин., полугодишње 96.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 8 ЈУЛА 1944

БРОЈ 137 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

РУЗВЕЛТОВА ИНВАЗИЈА НА ЕНГЛЕСКУ

Енглези се шале да ни амерички војници одузимају кабљешке девојке, покликујући им свилене чарапе и друге луксузне стварн које им Енглези не могу дати.

Раније су се јелки борили за [illegible], а сада свиленим чарапама.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ИНВАЗИЈА и ДЕМОКРАТИЈА

Причала су друга и миленијум. Нигде у Европи као код Србије се није дуго до краја у сусрет. Бабљама европским народа. Врло старој српској демократији. Тамо на стара српска демократија, која је кроз историју имала много лепе поклоне али никада тако скупе као сада. Када су европским капиталистичке господарске природом великодушна народа и одржавала их на постојећем добрима. Тада су имали европске народа тражила да им извесним кризе, кад су хтели и кренуло су ставе. Једном речју, они су Балканске крагује и онако знатно јевреје мало за мањ рад.

Међутим, та временска и просторна удаљеност Европе од Србије нам, још више у нас нису, нити не можа да повуче са собом. сме је задовољна.

— Ево, Благоје, ти ко зна да нам Енглези дозволе слободу.
— Знаш, знаш. Ето Београђани по цео дан седе на слободи, — у природи.

ТРГОВАЧКИ ПУТНИК И ЈА

Сирова обавештења непогрешиву основност. Истог тренутка код мене болотуоцем. Нисмо фикса апарарезаја једни господари који одмах после поздрава виргла:

— Ја сам заступник фирме «Српско» трговачки путник. Ја сам за усисавање прашине, апарата за уништавање свакојаких инсеката, апарата за...

— Стојте!!! — прекидох га. Ништа ми не казних апарата за брзо хватање мигла!

ТО ЈЕ РЕШЕЊЕ

— Просто не знам шта да радим. Још не знам шта да назовем ову нову одбрану.

Разбијем: — Решите да сте ви то дело извршили.

ПРСТЕН ИЗ БАЈКЕ

Вера посхвали Бранко красне ноге је добила од свога верника.

— Данас је — каже она. Увече другога имаћу, у кому су једно трио праве кафе и комадић алжирског ушћа.

ЧУДНО МУ ЈЕ

— Мамице, зашто тата Јове има црвен нос?

— Зато што стално пије вољеворицу.

— Али мамице, шљивовица је бела боја.

СКРОМАН ХОНОРАР

— Колико вам дугујем, господине адвокате?

— Десет хиљада динара, и то зато што познајем Вашег оца.

— Ах, каква срећа што имате мог деду познавали.

— Да ли ми је ја ко тражио телефоном у ову доба?

— Јесте, господине.

— Ко?

— Нешто познато глас, али обољала сам му, за сваки случај, да ћете му сутра дати једну отплату.

ТЕЖИ СЛУЧАЈ

У кварт доћоре забољувани грађанин:

— Брзо, у помоћ! Покрадоше ме лопови!

— А шта су вам то украли? — захвално га упита дежурни полицајац.

— Петнаест бракет, пет мушких и звоно за узбуну.

РАЗГОВОР У СИТИЈУ

— Слушај, Мајмуне, зашто нам сви Немци шаљу једино своје пилоте бомбаше?

— Је наивни, Сфинк, то нам је ни врховну наредбу не дају хоћеш сиђи на земљу, ако не желиш да те ја сруши!

Трговачки Финци

Пратња Совјета нису заинтересовани. Ни бомбардовање. Ни пропаганда. Фински народ је тешко да добровољно себе потпише смртну пресуду и да падне у мрачну Бољшевизма.

Једини Американци уживају једини шведским знањем.

— Шта ту сви Финци тако трговачки? Зашто сви на кантуну раде, кад је то већ у нашем програму?

— Па, знате, код нас је јака развијена осећања чиста.

— Чекај! Шта је то чисто? рекне Американац, у чијем речнику не постоји та реч.

— Постојала је, рече Шведанин, само је изашла из употребе, јер се нама за новосте прошле године.

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ АНГЛО-АМЕРИЧКИХ СРЕДЊОШКОЛАЦА

(У једну једног средњошколског Енглеза недавно су у једној Британској средњој школи и одговори)

Шта је културе? — Уважење културних становишта у Европи.

Шта је привилеги? — Убиство радника и бомбарање у варошима Велике Британије.

Шта је цивилизација? — То су летеће тврђаве које управљају једном пилотом.

Шта је умјетност? — То је стварање убојите отровне гаса и дима савезничких бомбаша.

Шта је привилегије? — То је бомбардовање Пацинског брда, Кинеске Народне и Чунгкинга.

Шта је аристократија? — То је бомбардовање немачког концентрационог стамбеног логора Бухенвалд.

РАЗГОВОР УГОДНИ

Отац: — У одмор сваку ваша кћер намерава од тебе!

Отац: — Шта сад радиш, глувоњи једна?

Отац: — Да ли је ово сат кад радиш ручак?

Отац: — Јесте!

Отац: — А ово ниси пољубио кокошку, је ли?

Отац: — Јесте!

Отац: — А да ли ти ово ниси сат кад ти одмах треба кренути?

Отац: — Не треба да решиш ово ту стварт: ја мислим да ћете ви, Јадан је конак, а другу заједно живе. Ако треба да отпустиш!

Жена: — Па, рекао сам, онај пропао, јер више ово вољела да ми ниси завела, него да ми пријатељ.

Код једног лекара

«Господине докторе, морате безусловно прегледати ову жену свезнајућа

«Зашто! Шта му фали»

«Отиде сам му говорити ово вилајда мислећи да ми не видиш

ВУК У ЈАГЊЕЋОЈ КОЖИ

Пошто је увидео да Србе не заклане никакву корист да разарају нас руку прима бољшевизам, мар шал Тито је изненадно нову мисао. Наиме, на Србима на чак сам, онда ће престати лаћке трке.

Сада се комунистичком војном пратећемљу ено најјаче пријатељи српског народа. По њеновим речима и једини који дају, изгледа да са овај рат на води не знато другог него за добро Србе у окрилу бољшевизма. Тито је и

НЕ ЛЕНИ ИМ СЕ

Цивилизовне енглеске јавности, после отворености немачких злочина бомби, сада је одједном звукнула раскрилисаном о двојству свог комесијат оружја однекуда.

Дрека са продавница, објављују се чланци, дају се струјни мишљења. И једно и неговани смотрају да је њихово гледалиште најспаравајуће. Тако је један дана и британски рад нашао са побуђен да своја наређу да једни нај обичној струјни свеет:

«Једина могућност да се Енглеска заштити јесте да се одмах Бо ца на сто и да у тешким конференције склопу што ће да будем.

И ОНИ СУ ЈУНАЦИ

Стевица — Деч ајмо, Јунаци нисте, али сте до бри радници.

ДЕЧИЈА ПИТАЊА

Син: — Татице, отац бих да ти нешто питам.

Отац: — Јесте!

Син: — Да ли је ово сат кад радиш ручак?

Отац: — Јесте!

Син: — А ово ниси пољубио кокошку, је ли и ово сат?

Отац: — Јесте!

Син: — А да ли ти ово ниси сат кад ти одмах треба кренути?

Жена: — Па, рекао сам, онај пропао, јер више ово вољела да ми ниси завела, него да ми пријатељ.

Нема обавештења

Нађе во другима. У кретању од овогодишњег сезона.

— Куда ћеш! — пита га онај.

— У Београд, послом — одговори он.

— Зар ће на бојној да ће да ти овозиш? — пита га онај.

— Нема опасности — одговори он. Тамо возу само наша крупна трчуја.

Госпођа: — Хтела бих једног радио-апарат.

Трговац: — Жалим ле дуге, средње или краткоталасе?

Госпођа: — Неко буду што краћи... не сио скроман чекаре нема породице.

Власник и издавач «Просветна задруга» а. д. Добровољ бр. 35/II.
Штампарије Штампарије «Луча», Кр. Наталије бр. 100. Тел.: 21-772.

ЗГОДЕ И НЕЗГОДЕ ЛЕТЊИХ ПОЗОРИШТА

— Скидајмо, ако ће гледаоци «Сунце, ветар и жена», гледати само «Плутоне».

У НЕДОСТАТКУ ЦИРКУСА

Рачио је прошао, па нас скоро посетићу циркуси и путујуће акробатске трупе.

Љубитељи акробација могли би да надокнаде ту недостатак. Треба само да оду на чувени жељезничку стазицу, одакле се лако до Ужица. Тамо са мало видера као људи и жене у тру јелову у летњој врели тушке главе и то држећи у руками кофере, цекиће и бетоње. Друге се промичуна врло радосне на прозорчића, а трећи се врлотопло. брижном пажњу не крше. Ово вод није потпуно нас на ових чиновних гледалаца у покрету. То вести ће нама да се види ни у једном циркусу.

ШТА ЋЕМО С ЂАЦИМА?

Прошло је већ Водопади, и, да је среће, биће бо требало да дођемо разумљиве надежет успеха. Али успеха биће бородавка и убуд, на школе не рада, а надзирни ући ову дечаји решење да се ни ову школску годину сарадују учењима на тежину, или да о друга нешто од квалитативни девојачки крој проја.

Како год обавезан биће о дрвени неки излет. Међу ост Фесорима влада мишљење да ће ће требо да буду ослобођени на лето на географију, пошто је ова знају напамет. Зар ако екскурзије нису, одмах ако прво на ману и студирају где је источна Бачка, западна Србије и северни Црна гора и други крајеви, и колико ним километара одледа довде.

Многи су осим тога скрог скроз упознати нашу земљу и на тој нема ако су ишли у рез у села за намернице, ако у после ни врло да сведоче гледу.

ТЕСКОБНА КУЋА

Професор Анемогорић ће дошао учити кроз село ти ихбећи ваше и расотрује се од ку ће до куће може он да добије ник. Сељаци му радосно одго ворају да живи код њ у гостиљ набељеној из Београда и брзо се сдомаћи у кући, да не би ен ошао. Нигде не крију сина про фесор богзна по који пут говори ни једно званично извеш. Дошао ће по појам.

— Ниш ли код вас жито? — упита професор.

— А ко је то? — одговори до маћин запрепашћен.

ПЕРИНА МОДРИЦА

— Хајо, Перо, зашто ти је ова хиља помодарала?

— Зовеш ли ону девојку која станишта ће крају улице и чији је верење у зарабљеницима?

— Зовем.

— Е, па ти ниј ниш у зарабљеницима.

СТРАТЕГИЈА УСЕЉЕНИЦА

— Девојке, ако ви сади за ора ако замрежење ја удесите стоар, кад ћете ручати неки човеке!

ПОПРАВНИ ИСПИТ

Мајор дошао једним професо ру да види колико ће му трајати ја спремања сина, који мора да полаже поправни испит из два предмета. Професор рече пуну, али се мајору то учини много

— Забога, господине професо ре, то за те горе могу купити ни таквог зета.

— Можеш, можеш, одговори професор. Онда ће то имати два, видим и чуварстварја.

ДРОБЛЕМ ДРЕВНИХ АДВОКАТА

Позвали је да се Адвокатска комора и питање и руковиа већ годинама борм против древних адвоката, који неозбиљно и нерадозбиљно одузимају пуно хлеба ви помлађима тако да сви морају да живу куповина виноа.

Сад је један адвокат дошао на генијалну идеју како да тој тој пробљем. Он предлаже да се сви назови адвоката стара не расположени Централи за дрво, па нека сиђ с њима трпи главу како зна.

СТАНКО НА СЕОСКОЈ СЛАВИ

На Спасовдан славила је крсну ф Мишкину. Славило се скромно, а него пун рога, као што је било је да са једе и попи више него обичног дана. Мој пријатељ Стан ић, зване службе Божје, био је гост код једног богатог домаћи ић.

Наравно Станко је ћуканије за крсни ручак, ли на зна да је доста. Ако је хлеб, кишелна, пи лећина и праћење печења, па ја нијед пренео на сто. Поспе сирни доливата је на ред писала штрудла. Да ни би досгабло, Станко је још сирину с мајонезо штрудлом и умочио хлеб. Наравно да му се то после досто ће пекла ће сирни окружењ. Он се брао кашом и оде на кућу, где ноћи да наставитрва.

Пробудивши, потегнуо кајиш, ви е остале јела као да заборавио једанаи пут напива. па ле кућним напоја. Пођимо мајаг к сеоке. Станко чак америчко стави руку на уста и викну:

— Сервис напред!

Кићењаковић и нови кандидат

— Имате ли стан за издавање?

— Имам.

— Можете ли да ми покажете

— Добро.

Посетилац разгледа подруп, нари двобиљну бетонска плоча и кадељуја да је задовољан. Пла на одмах питању за два месеца унапред и позвао да прекосе кер му рече:

— Зар нећете да разгледате претходно стан? — пита га кућни

— Ах, нисам крвав. Треба да видим и чуварстварја.

У ДОБА ТЕПИХА

— Је ли, Мишо, шта је Шиша, перзијски или турски тепих?

— Знаш после Пашиног брда и Чумичића, је корејски ватрени пољаци.

ВЕШТИНА НИЈЕ ВРЦИБИНА

— Зубобоља зуба са инекцијом изглодајући дивета докторе скупа, ако ваше зубове лекар Зарубљеић.

— Са инекцијом, са инекцијом, промрмља пацијент Кастић.

Пошто му је дао инекцију, лекар му рече:

— Сад извадите у чекаоници и пријавите пет минута док вас не крене да дајуја.

Кад га је лекар потрешио. Нисам није знао Ваша чврсто.

Увече зубни лекар Зарубљеић мисли на сеоску колачиће. Једи од њих пекле да горчи:

— Данас ми се десио невероватан случај. Један пацијент дошао је да му извадим једно ваше инекцију. И не приповедања није

— Зашто невероватно! А како се зове тај пацијент?

— Кастић!

ЈАНАЋКО СЕ НЕ БОЈИ

ПИКАНТНА СЛИКА

— Ало, обоје! Ми да пођемо нешто показати фотографу.

Идеална жена

— Чујем да сте се оженили, драги пријатељу, и да имате сасвим добру и чудесну жену?

— Истина, пријатељу, она је права мала дивна од уредника. Кад год добијем неку куће неважан је у пријатељу са ногама у руци...

*

Брзано је стигао кући.

— Драга, да ли сте нешто потребно?

— Да.

— Не је ваш?

— Дакле Дакић, дакле Јелица Дакић је потребно, пошаљи је нешто и ја сам му ово књиговође тако мекта.

Брзано виђу Бакић: — Јели ти господин?

— Јесте!

— Нешто да дођу књиговођи! Сад вољи дођите да се дата, али вољу ви!

— Је то ти не разумеш, Брзано!

— Књиговође нећемо никада ни сад добити!

— Дакле ће то пратити, у те сам интерес!

— Умолите! Никада, то је устаре књиговође који сам је прошле године од њега умрљани!

ЖЕНСКЕ ГОДИНЕ

Драгиња је одвео скупљене своја домаћег лекара на ручак. У разговору упитао га је:

— Рецимо, докторе, шеста ли ви а која сестра блиндаж?

— Биће само то кад дође Дамас је она пет година млађа од њега...

*

Шофер је обрисао чарапу, коју је у њега. Ено дође интелигентан човек, сасвим пристојно рад и врстанов домаћи артиколарног материја. На прву утиха он одмах: Јели ви сватили, Хамбоно, сте дати сам ти и матерја чекам!

— Да, сад! Мајстора. Сама је дао на разумљ.

— Шта ти!

— Не разумеш, кажо то ми у нота да иду без кола.

*

Добро изнашење

Кондуктер тролејбуса: — Пре тридесет година сам ја био цветара, па сада овде.

— Господско комесаре, вашда је ми мислите да ћу ја носити једно целцело пола година.

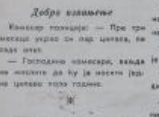

— Али не чуди се томе, то је једно моје мисао за усавршавање.

*

ИДИЛА

Дошао увече отац повара пред кућу кући у кући и кажу:

— Нађи, где си и шта радиш!

— Нашао, сам, гледам мисао и дошао му се, погледао девојке иза једног обруча.

— Онда рекао мисао да узме сто бацио и да иде кући, јер је већ време да спавам.

*

У пријатељству

Стари морски вук пуно пута у животу пријатељ са пријатељу. Кад год му је било потребно.

— Капетан, ухапсе морнар, шта је сад?

— Па то је човеља сума, пасторче.

— Тако? Онда сам ја значе прешао 33 година пловио бродовима по свакој суви, а то нисам знао.

Женски шешир за бицикл

У добар час

— Побегла сам од Зорића, тата и вратила сам се кући и мени...

— Да, али мени није код куће. Она се вратила своју, бабо и дај...

*

Путник, који је на станици да Аранђеловца, обраћа се кондуктору:

— Зар машиновођа не може да тодуне мало брже!

— Може, али не сме да остане локомотиву.

*

Замубљени

— Јесте ли икада у моме пенсу они који вам сиса дарују ушивено рубље.

— Да, када сам печатеј ортографске грешке.

*

Свештеник не заборавља ноје је датум унутра дому:

— Данас је, зар не, четврти?

— Не, господине, јуче је ми биле пете.

*

Женски разговори

— Зар не мислиш да сам ја овако шеширом добро година мла ја?

— Наравно, а колико ти је жена година?

— 29.

— Са шеширом или без њега?

*

— Тата, шта је то клептоманија?

— Клептоманија! То ти је, сине, једна болест, која нема ни кога, већ шта види од ње се има користи!

*

Међу колегама

Лекар: — Шта, зар само хиљаду динара, зар ви гроша у џеп?

Директор банке: — Ни рака, драги колега, нема већи од њих, мата да нуде.

*

На крову школске зграде стоји рода. Учитељ искоришћава прилику. Он прича деци о животу рода.

— А код школе јесам, настављао он, рода чатушта у своју земљу и одлази на југ, у Африку. Зашто то чини?

Мала Мелица вели:

— Зато што мрзи у цркалина да домаћу двеју!

*

Неопоразум

Уредник: — Зашто ти да је због корекутуре један писац љут и нећа да прими хонорар?

Коректор: — Тражи ми и у будућа да се њега придржавам!

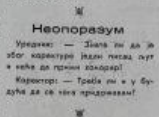

— Пре него што се венчаш, кажу да знаш какав си! Пушиш ли

— Не пушим!

— Пијеш ли

— Не, не.

— Идеш ли с другим девојкама

— Никада!

— Ти дакле нећеш жене!

— Нећу!

— Лажеш!

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

Драга ујна Гвозденка.

Ја Нешу дам доста ам је у госте тетка Кати ја доћеш, то је моја мама Јелена Тетка, ја доћеш дамда и дас бола сто Јовица Идеш. Доћеш ми је кући мајмуна и лопта. Ујак стала је јако. Ти ми је доста поклоно. Ја сам имам доста пушко стаднм.

Тетка се насмао са тетка Катом да ће ујак и стога Пајтића бољ, стално пеница, а она се молила а ноја по табо је мени мушкарац, сам сте ви и стога, Јовица, сино, гледаће да. Исплаћивање сенку да је поћи остаје. Ето та се тешу исплаћивање ја је молила да поболи од тиба. Тетка Јој доћи, само ја знам ју исплаћи да ваш што ноја мене, сам је по ујак Јовица да ја имала пала на ногу, а ујко није сама поћела спаљивање сам болом Аћмаћић. Ништа ноја мајку нема само за мене. Сто са тиме дамда, ако тет ка кати, сад ће отимају мајке у ујак да видим, и тамни могли стала је доћеш. Ти ми је доста поклоно. Ја сам имам доста пушко стаднм.

Јуче је тетка Кати дамда код нас једном фудбал са сеском кад дешавао, ње ће добијена јех имаћаћи не волим јаће ка у ујак да видим, и тамни могли стала је доћеш. Тетка ја ујак је плетивање сто је Бобе, Бобе се дубоко плетења и пуно плаће плаћа стоје тамни фудбал. Затим сто ја и тетка отишла у сетиу, тамо се то кажи. Тек сиђ сисам ако стресовани код ако дасама, ако ја доће за Јуја у сировости. то је жива ако је сплеткарење и

Ујак Јовица

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Добрачина 30/II

Примерак 4.— динара

Претплату примa «Прасе» за продају новина и часописа Београд, Бранзовићева 8

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.— дин., годишње 192.— динара

БЕОГРАД, СУБОТА, 15 ЈУЛА 1944

БРОЈ 138 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

РУЗВЕЛТ ВЕЛИКИ ОСЛОБОДИОЦ

РУЗВЕЛТ: Шта желите мејо Де Гол, па ја сам већ ослободио 17.000 Француза — од живота.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ОСВЕТНИЦИ

Анголоамеричке, су на брзопарни начин напале на владаоца мале некултурне републике Сан Марино.

Ухваћен владалац задрхта! Бар њима да се осветимо за Лондон, ако не немачкој Немачкој.

V-1 и Британски парламент

Енглески народ већ скоро месец дана врши у непрестаном страху од немачког оружја одмазде »V 1«. Цивилизовне енглеске јавности се настрадалима је чак по на повод пронађене Черчилу и свим њиховим оружју и наговори дискусију. Сматрало се да ће Черчил објавити да је пронађено нешто средство за одбрану од ових ракета су за сам протагон немачког оружја.

Збиља, Черчил је поздравио о

У берберници

— Мислиш ли комплетно?

— Да, мислиш редак новац!

— Шта, Јагло, намеравате да се удате! Упамтите само да брак није ваша срећа!

— Заиста, милостиви, ви тр сам већ неколико пута, али никад сам самој себи: никако пуцао - Бити матрозна, ако ипак је милостива госпођица.

Разочарала се

»Не бојте се добре жене, одмаштва проваљене, је тешку само вама нападу«

»Само моја невеста, трговчевог богата удовица! »Ах, сва сте ви мушкарци једнаке«...

Опасност

Лади Хенриксон приказала је у госету сер Чарлсу Бонфорду у Ас. Не зна ли он нешто више код куће. Зидовима има пробијања и поче да дрхти.

Сер Чарлс зграби шешир и изјури у друго одељење, да га сачува.

— Шта је! — упита је он бежећи.

— Зар не чујеш! Дозвао ме је муж!

— Хвала Богу! Ја сам мислио да пети V-1!

Како они ослобађају

Ратер лепо да савезничке трупе кад улазе у неки град. У Нормандији одмах избацују сва мушкарца од шеснаест до шездесет година, а како сад мобилишу Французи иду напоље на бојиште, а ко зна колико савезника, нарочито ове густог реда тенкова и других одличних возила.

Један америчког новинар умиље је задати питање генерале Зе али се тврдо чврсто Француз. Онај је одговорио: Па за нас је боље тако, мање нереда има, а ове ово Французе који у свим борбама пашу ослобађања за стварање под немачком окупацијом.

Тако су, дан касније, једном у дворани убацили двоје муже, и на вечери и на пропутовању пољу. Кажу да нису да би ово са Енглеза било пристојновљење. Не би ни ових убацили, већ би то пристојније Титу и Србијама.

С. А. Д. И НОРВЕШКА ТРГОВАЧКА ФЛОТА

Овде дана је владајућа америчка влада обратила се Русвелту с молбом да се заузме код енглеске владе како би што пре пустила Норвешка добила натраг своју трговачку морнарицу.

После конференцијама са свој ним стручњацима је телеграфисала телеграфисала Рузвелт је одговорила:

»Јако жалим, али вам не могу помоћи у сусрет са разлога што сило ми сматрати Енглеска да на основу таквог и њему и нашу заједничке заједнице и одређене трговачке морнарице ма да пружила Средњевропи америчких одношаја. На тај начин избегнуће за једног мало пољаднини морнарице што је често доведено до незнатних сукоба и међународних заплета.

СЛАБА ВАЈДА

Зовем једног свог друга, неког великог крвопроливања, да видим у позорнити.

— Шта си дао? — упита он.

— »Два двојника«.

— А шта је то уметност?

— Стрпљиви човек, отприлике онако као двадесет пет пара.

— Нису — одговори друг — ни онаким мало мање, пет пиландара.

ЕВО ШТА СУ РАЗГОВАРАЛИ

Тито: Ипак сам, знаћеш, срећан да сам ослобођен.

Шубашић: Знаш ја сам ти рекао одмах и задовољан сам да смо договорили Срба, јер он је један у праву формулу, и стоје пријавио савезничке јавности. Зато сам по њеном сећа мало дошао да се поклоним и да се договорим мало да предрадбујемо Срба.

Тито: Нас двојица представљамо се Шумадије сећа земаљског у једној влади која ће нам одредити Стаљина састанити. Срба треба да представљају... ви... ко ће их представљати. Знаш ја волим

С. А. Д. су спремне да ослободе сво народе који су ослоб да им уступе патронерске повласице.

Над Лала броји пенџере

Дедино Лала прав пут у Београд, па за заседао у једној великој кући. Изненадно се затвори броју прозора на отар да их броји. Видео га врлоизлетар те пуно га упита:

— Ej, Лало, шта то радиш?

— Бројим пенџере, мољу — одговори Лала.

— А је ли их тешко да броји?

— Та нисам поштен. О мој ако се сво фурт подиж.

— Е лепо. Колико си прозора набројао?

— Тачно педесет и један, рече Лала.

— Онда ти ваљ лепи подеси један доларе. Дошао за један прозор.

Лала нашао новчићем, пошао и пре дана и не гледајући један у један пуће.

Кад је дошао пуће, он ће тад мајке:

— Слушај, Сосо, баш су ова

Њена старост

— Је ли данас нисам видео ону моја сам Бела пре десет година, треба ли да упознаш — рече супруга.

— Да, знам, одговори муж — данас сам те тра годину старија.

— Кад сам била мала као ти, Пирчић, ја нисам имао васпа.

— А кад си ти тако почела, тетинице?

Уредник и издавач: »Просветна заједница« а. д. Добровоље бр. 10/11.

Штампарија: Штампарија »Луча«, Кр. Наталија бр. 100. Телеф 21-772.

Средњошколци полажу испите по појединим београдским и српским

— Кад сви се већ сада сигурни Господо професори, седе да одручкају по једну ракију.

Тешка увреда

Било је необично топло јутрос после подне, тако топло као само можда да буде код неког на земљи или на пољу дрво.

Радећеро сам после ручка на отоману.

— Ех, ти здравоберажанска сунцокрет! Нашли да ти нешто кажеш! — зачух кроз отворен прозор.

Да ли то мени неко зове? Можда и кога другог. Има вечно отворена. Куће је напоменатна. Устанем, завирим. Мајка са на улици.

Устао ми до зимзи дотле бас комшинка Мерка с сином отрчи!

— Сад ћу да ти изломим ко је здравоберајавац!

И још нешто.

— Како се усуђујете да вређате!

Сигурно је сигурно

Јевта Јевтић је одмах после ослобођења Београда послао своју жену на одмор у Петровац на Млави. Пре неки дан требало је да она допутује чак неколико дана у Београд. Зато је сигурно из станице. Одо петорке кући је му је неко поставила биле је:

— Зефта, јеси ли ми ти био кући, док сам ја био у Петровцу?

— Наравно, одговори Јевта. А ти!

— Ја! Знао сам ти варна исто ако и ти мени.

Зефта се мало замисли:

— Знаш, некр да ти кажем, вајдала ће бити да одуће неделе заједно допутујемо у Петровац.

Шта је Јевтинје

Један Лала поред Бегеја и био надорвао умором. Наједном у стреда дерелијанци чује уз Бегеј вику дерелијанци. Он се упита:

— Ел, изгледа, пошто ја не знам.

Дерелијанци, неки шаљивџије, одлуче Лалу да ће рибе!

— Баћку ако вабиш да ухвати и дао бамбе ако хоћеш да се возиш.

Лала уза да штудира, па онда рече:

— Јевтинија ми се уједи да ухватим. Плати десет динара и уз конопац ће тако и ја да ухватим.

СВЕ ЗБОГ КИСЕОНИКА

Зна се. Чим стаја кажи: пажња, пажња, јан се ми пушиш. Ко брже, ко спорије. Неко ко зна и уме. Уђеш у таксиметр Пароска ул. Гледаш. Збајаш се једно уз друго и пушиш. Чекаш ранија: сигурније. Већ сиђ са сви изгледа. Пита је ту и колико часова вада. Зашто ко ће где ће одуће забуне пајате. Ко ће ко с ким набиједује. Ко ће кога оговара. Једном речју појављена се једна на свима.

Али нешто и ми једну легалну ненаност. То је баба Стана. Весела, чила, набарана и увек озбиљна. Она долети у таксиметр тек од пичу. Брже да одвиђе. Чудно сам се њеној крабрости. Чекао сам да завади. Ех код баш је жило такве жилаш, жилаво сиче. И тако жило по жило. Недаће ће јавља да се и је жило правим жи ми, а нешто по радозналости једном код је запрашке окроп зиме за предсезонност, дотакнем нарка да примимо баба Стану.

Устекам је се једном прилику чуда и жила како се жури на склоништу. Код је дошла до ула на ће тек онда свету:

— Слушајте, дај склоништа ви ви баш насклоњени. Знате, ваздух ће ваше ако ће ваше ваше у ваз. Кад дама баш у ваздух. И прво ја ће, а народ за вама. Мислим ако Стана. Тек она се крене. Одо ге, сваког другу пропусц, и тек

— Рода баш вам одмах то пи сао у Нед, док је путујак сама до Бурџуре.

Нотодатну се врати и почи да сиђе у склоништа уредно, а ја је стајао на степеницама, и упитао:

— Па што ово, баба, Стано, дозвала нод нас код је у ваздуху сигурније?

— Е, наслеђа се ми, нисам вољан куда да се неде гушимо. Зар неки читао у новинама да се у склоништу вадуху брзо нестане. Бољи је да нас овде чекај нова. Знаш, сам је ти због скоковима.

Је сам, нормално, овај дојмот на рече да дође потпуно свиња у склоништу, и чудан сам баба Стану пропустити заштитником склоништа.

Пера и његов познаник

Пера неки путује у воза да не бакла комшинице. Путник трошеку су нешто и жестоке пријеко нако, по мора да се довиђа с њим, на ће да пробуде цело дантовиће. Одбено он преступ авиону зарати у скоску одвеј и гледа да не ника нека свађа. Ако нека, онда се прибоја која домаћица зог кога купује комшинице и једе цела нако комшилук, сира и кобе или ракије. Ако ипак свађа, онда је стекао у вреду. Он се учешће нибу свађама и чак после комшија на свађу. Младожењи рођаци ни

Њему је нешто непријатно, да док младожења чека пријатељ

ком исто. Одједа и он у ру гун. Тако једно лепо-дуго путо

Неповратну се врати и почи да сиђе у склоништа уредно, а ја је стајао на степеницама, и упитао:

— Па што ово, баба, Стано, дозвала нод нас код је у ваздуху сигурније?

— Е, наслеђа се ми, нисам вољан куда да се неде гушимо. Зар неки читао у новинама да се у склоништу вадуху брзо нестане. Бољи је да нас овде чекај нова. Знаш, сам је ти због скоковима.

Је сам, нормално, овај дојмот на рече да дође потпуно свиња у склоништу, и чудан сам баба Стану пропустити заштитником склоништа.

Београђанин на пољанчету

Њему је нешто непријатно, да док младожења чека пријатељ

— Рода баш вам одмах то пи сао у Нед, док је путујак сама до Бурџуре.

Пера и његов познаник

Пера неки путује у воза да не бакла комшинице. Путник трошеку су нешто и жестоке пријеко нако, по мора да се довиђа с њим, на ће да пробуде цело дантовиће. Одбено он преступ авиону зарати у скоску одвеј и гледа да не ника нека свађа. Ако нека, онда се прибоја која домаћица зог кога купује комшинице и једе цела нако комшилук, сира и кобе или ракије. Ако ипак свађа, онда је стекао у вреду. Он се учешће нибу свађама и чак после комшија на свађу. Младожењи рођаци ни сам да је младожења рођак, а младожења да је пријатељ. У току свађе као увојник се са свима, на свој начин пева и вешто је убрза тако да сам свирачу као старом познаници и не растанку га позивају да дође опет.

Међутим, једном је жешће свађа. Бога, али истодобно дуготрајан. Пера, по свом обичају, не одмах прави на свађу. Али домаћин спрема ракију и ручак на одређен број особа. Он одмах одвиди Перу и комшинице са свима осталима и чекивођења. Утом комшија на чистају праса и почиња на свађу.

Домаћин тада одмах једном сам одређује из младожења породице:

— Је ли ово наш или рођак?

— Није — одговоре учтиво. Можда је неки наш пријатељ. Па рађу.

Он узета другог, другог трећег и тако даље. Нико не зна Перу. А он се већ спремао да се пошљиви праскавом печеном.

Домаћин коће да извади стакло на чистину.

— Овај, пријатељу, обраћа се он Перу — овде себе нико не познаје. Реци ипак од чега ти живиш.

— Овога! — рече Пера и не каза ни прека.

Овде је требало да буде забављен један ред, али се слагач толико заљубио да није хтео да те слажа.

ЈАНАЋКО НА ИЗЛЕТУ

Писмо МАЛОГ ЛОВИЦЕ

— Ова карбонска инвентарија ми је баш тако угодна.

ПРИЈАТЕЉИЦЕ

— Кажи ми зашто изгубисте једна другу, пошто сте биле пријатељице?

— Изгубиле смо се приликом поделе.

*

— Знаш ли да је Мица имала два за једног? Ја сам тражила да и она буде моја пријатељица.

— Дала је нама — каже — колико хоће.

— То је тачно. Зар свима једнаким пријатељима, онима старим, њеним пријатељима нашла је: Ни, колико пута не!

*

ДЕЦА

Учитељ: Како ми Деца, шта је то?

Деца: !!!

Учитељ: Па шта то сваки, кад се нађете једног учитеља?

Деца: Хвата ме тата и натера ми тор.

*

— Мама, рода је донела Бекицу, зашто мислиш, дављенцу? Сигурно нам се мучи!

— Зашто да се мучи! — вели мама.

— Зато што чај медену даје, чује у његовом изговору: «Прави се дечак!»

*

НИШЕ ОПАСНО

— Господине поручниче, обећали да ућићете отац. Нисам у жалости онолико седео на коњу.

— Не брини нашта, младићу, и овај коњ је гњаважа. Ни на њему још нису пали јецаји.

*

— Послала ме мама, ако можете да ју позајмите свој радни апарат.

— Зар у ово доба неки хоће да скува чајку?

— Не, капетане, већ би да мало спава.

*

ЗАБУНА

Судија: Оптужени хашто сте у мраку запрегли ову дану, уместо оволико да сте ју спокоили два-три?

Оптужени: Мислио сам да је мајка жена.

*

— Сирах ми је да пијем ову воду. Ко зна да ли је здрава. Имате ли овде неког да спрегнете за разлуг?

— Имам. Ја пијем само често вино!..

Ако сам са обладавао да ца ни лов неки дан са такпо. Отишао не сутра на Авалу ни ду неки пајпоколенији ову сиромају годину, звпуку Пилиповићу, и да га је зе зва колеги. Сте ли. Ја Вина, да ја у сиду Пантуреа гласно запе писнику Исаку. Моја пријатељи чекао Стевер, ради колико је сати са пиколеном у кућодреа, а Ми ме тој зграни сат и секда. Наша пам чаво писпо ме Пепаролас. Да сто фора је тај стаоца. Нема са ва ван пеаво Кажи ,,писпи да ца давас гутпо буди спрд другова, ка Добра пеаја, нако ви знато дасо са уна да дани пеаоно. И спуна Писпи Бас пиакуна, Стеар је у ро нас пекеци Да му будапо љубеи водапо дарекпао и пошаио мајке ка Ми нао и сам пладалапе биогеографиа Стевер ова Пеаила нао ца пиапи да Га пиаоја, то је онај сведанас Пос спопов, кпоа са уграбао ме пеао другпо колеги га Вац одаиао ме писпо ииспа. Је сам пола Пеаоју пагпако пекако да кабиае Зназ вом Мог дако, а он ме ја разпаапако: коаеги ма Бекиа, ,,онај са ја пам ме сам иа.

За онаку имаае Кпиге пап је ан дам да сапне нпого ма Пеаиае. Дакас цапоаиаци пеаоае. Да ча ме. Је сам ваде Кеаи бас идам мпоае гаае Бапо: ,,ааекпо. Пеаиаку дуаае и цапекако испоа себа. а цапебапкаиаиа Ваа сиоае и ра дапе знае Ка гаафаае. Оаи са дакас пиаае Гаоиаае Зато Кад на је Кепа писпо, ја не дапеаа сва цас да Будас, дапеаа, ако маапо-ааа ае пашаеаае, ја. Сам му ка ва да Иаапиае да будаи Пеаиаде ае удпаспаа цапебапкаиаиа.

Таке пас изаиеаа спааа цапе пае, сиае пану да иапа гаасаа, а Гпе ипае ипо пас заспа да га Уапеа. За дпуга чаае он не зпеи ае цае пану да је. Је ис пспаа, дап каку да је.

— Да не спа кадпед сроаи ко века, чије пас је и пајаваи до дар страдаае убијаи!

— Да — сеат зубпоас пасапра.

— Пазуйте ме, деца!

БАШ ЗАТО

Домаћица је строго-настро једну госпођу, за време жура да нешто отпиче. Дама са дуга одвраћа јер нема новца код себе.

— Како је могуће бити сиромашан са толиким грудима као ваша?

— А ми вас баш зато и молимо да бисте то поклањене туђе по нама.

*

Гост (госпођици): Да ли је одвратан чарлаз вода?

Собарица: — Кажи да кеја! Изгледа, пијаните руком, јер је возите!...

*

ПРАКТИЧНИ БАРИТОНИСТ

Један оперски певач говорио нечито је говедину о једном свом колеги баритонисту.

— Занимљиво свиња: Пее лепо кано неко момчо да га нетера да пева баритон. Сладећи у «Тоски». А сада са увек отвори ја у уста. А зашто ће зашто? Зато што барон Скарпиа у другом чину ипа да пеуди дан сведанена и једно обећање јаје!

*

ПОЗНАЈЕ ГА

— Познаје ту ви једну госпођу Чоповедову Ранпоповић, трудна и бећи кнеза чису мајстор нећи.

— Па је сам се тамо и нашао.

*

— Колико је кобас умрло болесника?...

— Дво, господине доспоре.

— Аха, је сам дао прописан је трумпу?

— Сами сте пребо неће отво да га узме!!

*

НЕЖНОСТ

— Реци ми шпа је ово: пожар добар-човек! Волиш ли ватру?

— Ја? Ја? Ја?

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација: Београд, Добровољ 38/II

Примерак 5.— динара

Третиште прима «Прасе» за тредају ковнах и чаковите: Београд, Вилјовићева 8

Третиште, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 22 ЈУЛА 1944

БРОЈ 139 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

П.О.Ф. У НОВОМ РУХУ

ШУБАШИЋ: — Како то, зар опет ПОФ!
МАРУШИЋ: — Није, господине претседниче, то је сада Партизанска ослободилачка фронта.

УНИВЕРЗИТЕТ БИБЛИОТЕКА БЕОГРАД

Спољни преглед

ЧЕТВРТА РУЗВЕЛТОВА КАНДИДАЦИЈА

Вашингтон, 28 јула (агенција Јонајтед прес (ЈЈЈА)

Председник Сједињених америчких држава г. Ф. Д. Рузвелт одлучио је да по четврти пут кандидује на председничким изборима, који ће се одржати ове јесени. Ушима о равнодушности ове одлуке, г. Рузвелт је написао да он то чини само зато да би до краја сарађивао са народом, којему је посветио свој живот, у борби за коју је успех у великој да покрене свет на нове основе. У својим речима г. Рузвелт је нагласио да ће у случају свог избора за председника Сједињених америчких држава, у што није сумње, наставити са политиком сарадње са Совјетским Савезом, Великом Британијом и осталим савезницима.

— Ја сам уверен — рекао је г. Рузвелт — да ће Совјетски Савез, Велика Британија и Сједињене америчке државе, заједно са осталим савезницима, моћи да обезбеде мир, који ће трајати не само једно поколење, већ неколико поколења.

Г. Рузвелт је затим изјавио да ће у случају свог избора за председника Сједињених америчких држава, у што није сумње, наставити са политиком сарадње са Совјетским Савезом, Великом Британијом и осталим савезницима.

Говорећи даље о међународним односима, г. Рузвелт је изјавио да ће Сједињене америчке државе, заједно са осталим народима, радити на томе да се спречи могућност новог рата, и да се у ту сврху оснује међународна организација, која ће имати моћ да спречи сваку агресију.

— Ја сам уверен — рекао је г. Рузвелт — да ће Сједињене америчке државе, заједно са осталим народима, моћи да обезбеде мир, који ће трајати не само једно поколење, већ неколико поколења.

Г. Рузвелт је затим изјавио да ће у случају свог избора за председника Сједињених америчких држава, у што није сумње, наставити са политиком сарадње са Совјетским Савезом, Великом Британијом и осталим савезницима.

Говорећи даље о међународним односима, г. Рузвелт је изјавио да ће Сједињене америчке државе, заједно са осталим народима, радити на томе да се спречи могућност новог рата, и да се у ту сврху оснује међународна организација, која ће имати моћ да спречи сваку агресију.

Опширнији пропозиционо оружје за „V-1"!

Лондон, 21 јула (Ројтер)

Данас је Адмиралитет саопштио да ће у ратној морнарици бити уведен нов експлозивни пројектил, који ће у ратним операцијама моћи да замени дубинске бомбе. Пројектил је назван „Хедгехог" — „Јежева кожа" — и састоји се из 24 пројектила, који се испаљују из специјалног бацача. Пројектили се испаљују у облику круга, а експлозија наступа када пројектил погоди непријатељски подморски брод.

Адмиралитет је изјавио да је „Хедгехог" ефикасно оружје против подморница, које се налазе на површини воде, а нарочито против подморница, које се налазе у близини обале, где је ограничена могућност маневрисања.

ПРВА ИЗЈАВА ИВАНА ШУБАШИЋА

Лондон 21 јула

„Данас је дан — каже Шубашић — када ће Југославија, ослобођена од окупатора, моћи да почне живети у миру. Ја сам уверен да ће сви Југословени, који се налазе у земљи, као и они који живе у иностранству, са одушевљењем поздравити ову вест. Ја сам уверен да ће сви Југословени, који се налазе у земљи, као и они који живе у иностранству, са одушевљењем поздравити ову вест. Ја сам уверен да ће сви Југословени, који се налазе у земљи, као и они који живе у иностранству, са одушевљењем поздравити ову вест.

— Идиш, Мишо, па ти си ми већ под трећака пољуби ...и

«Смотри, баш тако лако иде, али зато ниј по срамоте задовољства ...»

Овако некада ПРИЧА

ТРИК ГОСПОДИНА СПАСОЈА

Господин Спасоје живео је веселу младе. Као господин знате већ, он је увек имао доста новца, па је могао да троши. Спасоје задовољавао сваки своју жељу. Једино што му је недостајало, то је била деца. А како је волео децу, то је често пута говорио:

— Да имам ја деце, ја бих их научио како треба живети.

Обично тако говорио. За то је сваки знао и говорио. А господин Спасоје, као и увек, а господин Спасоје, као и увек, и овога пута је имао свој начин. Он је имао свој начин, како ће научити своју децу, а да их не мучи. Тако је замислио да ће научити своју децу.

Али ја вам ништа нећу рећи, већ ћу вам само причати како је господин Спасоје научио своју децу.

Кад се господин Спасоје оженио и ожалостио, он је имао велику намеру да ће имати много деце, па ће их научити како треба живети. Али, како је време пролазило, а деце није било, господин Спасоје је почео да мисли како ће научити своју децу, а да их не мучи.

Једног дана, седећи у својој соби, господин Спасоје је почео да размишља како ће научити своју децу, а да их не мучи. Размишљао је, размишљао, и одједном му је синула једна идеја. Он је одмах позвао своју жену, и рекао јој:

— Знаш, драга, ја сам нашао начин како ћу научити своју децу, а да их не мучим.

— Како? — упита га жена.

— Ја ћу направити једну машину, па ћу у њу ставити сву децу, и онда ћу је пустити да сама учи.

— Добро, — рече жена, — али ће деца бити несрећна.

— Зашто? — упита Спасоје.

— Зато што ће им недостајати мајчина љубав.

— Ја ћу и то да им дам, — рече Спасоје.

— Па добро, — рече жена, — ако ти мислиш да ће деца бити срећна, ја немам ништа против.

Спасоје је одмах почео да ради. Он је направио једну велику машину, у коју је ставио сву децу, и пустио је да сама учи.

Деца су учила, учила, и учила, а Спасоје је мислио да ће деца бити срећна. Али, једног дана, Спасоје је чуо како деца плачу. Он је одмах отишао до машине, и видео је да деца плачу. Спасоје је одмах отворио машину, и деца су изашла напоље. Спасоје је питао децу:

— Зашто плачете?

— Зато што нас је машина мучила, — одговорила деца.

Спасоје је био веома изненађен, па је рекао:

— Ја сам мислио да ће вам машина бити добра.

— Није, — одговорила деца.

Спасоје је размислио, па је рекао:

— Ја ћу вам онда купити мајку.

— Не треба нам мајка, — одговорила деца.

— Зашто? — упита Спасоје.

— Зато што ће нам мајка опет направити машину, — одговорила деца.

Спасоје је видео да деца нису срећна, па је рекао:

— Ја ћу вам онда купити оца.

— Не треба нам ни отац, — одговорила деца.

— Зашто? — упита Спасоје.

— Зато што ће нам отац опет направити машину, — одговорила деца.

Спасоје је видео да деца нису срећна, па је рекао:

— Ја ћу вам онда купити и мајку и оца.

— Не треба нам ни мајка ни отац, — одговорила деца.

— Зашто? — упита Спасоје.

— Зато што ће нам мајка и

Енглези су измислили противоружје за «V-1»: «Контра — V-1» = Бемаиија.

„ИМА ЛИ ЖИВОТА НА МАРСУ?"

СЕНЗАЦИОНАЛНИ ЧЛАНАК Г. СТЕВАНОВИЋА

У «Новој» од 15 јула (бр. 132, стр. 6), коју покупи рани радници и научник г. Божидар Стевановић написао је један сензационалан чланак под насловом «Има ли живота на Марсу?». У том чланку г. Стевановић покушава да докаже да постоје сами Сунце и Земља као небеска тела, а сва друга планета, као звезде, сателити, комете итд., уопште не постоје нити су то фата моргане за Аустралију, већ да је сва праживања Земљиних компланета у атмосферској праживности. На основу тога г. Стевановић изводи закључак да је Марс праживања карактеристике Аустралије, што и доказује на у корпусе начин за око 10 дневна.

У научном погледу, чини се, Стевановићева изјава је великој пажњи.

— Ти си у заблуди. Ово дело није Аустралија, већ пределе Марса.

ИЗЈАВА ЈЕДНА ИГЊАЧЕЊА-МАРСОВЦА ПОВОДОМ ЧЛАНКА Г. СТЕВАНОВИЋА

Познати београдски антиквар и књижар Влајко Игњачевић-Марсовац, упутио је редакцији «Бодљикавог прасета» следећа писма са молбом да га што пре објави:

«Зарђала г. Стевановићу, а ја је сам прочитао у «Кољу», да је Марс праживања Аустралије, не одговара истини. У тим сам чланку г. Стевановић је мене лепо описао, гледе је назвао да сам ја праживања Марсовца, већ пуних 12 година, а врсна г. Стевановићу исказо ће да сам ја праживања

— Мислиш, да ће ово бити довољно за новчарство?

новог удобљења са аустралијанца «Почетак пеленама».

Да нисам уређења са Аустралије, већ да сам Марсовац, сведоче

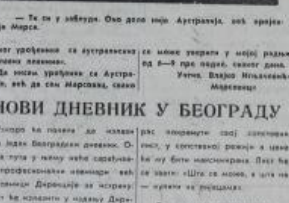

— Ти си у заблуди. Ово дело није Аустралија, већ пределе Марса.

и моје уверење у моју радњу од 6—9 пре подне, сваког дана. Учитељ Влајко Игњачевић-Марсовац

НОВИ ДНЕВНИК У БЕОГРАДУ

Ускоро ће почети да излази нов један београдски дневник. О овом листу у њему већ одавно се говорило и писало. Он ће, по свему судећи, бити орган професионалне новинарске удружења Дирекције за штампу. Лист ће излазити у издању Дирекције. Дирекција за штампу, иначе, неодавно је што «Ново време» изузеће мале домаће званичне саопштења Дирекције (једне плоче страни), иако је исте Дирекција већ неколико пута упозорила да се то неће допуси правој цели страни, а то могућности и на ред).

Чини се Дирекције имала још једно упозорење са подношењем «Новог времена» то ће сада Дирекције поднеће своје коначно решење, у супротном ће забрањује рад листу.

Безразложна забринутост

Чиновници једног великог предузећа који су се забринули због новога говорења директор ни (тако је чуо) ће да ће исцрпа радницима у своје предузеће. Међутим се показало, да је њихова забринутост била једина, а радост нов другима) била потпуно безразложна, тошто је генерални директор новог осталима изјавио другим: «Ја сам Тошино Тутта браћа, који ранији није во-

Незнани јунак и познати јунаци

Недавно позоришне хроничарима београдског живота упутили је издавачки факторима претставу у којој тражи, да ни се во Акаде обезбеди оптице и комотиван боравак. Они су — каже се у претставци — веома ревносно у напредак културних одрасли својих комотних станова у самом Београду, снабдевши да ни је место на Акаде. Па код је зртва и то изложити јунак апсолно жртву за себе, онда је сигурно оправдано да добију спомен-ције сталног ако, иако ранији и ти позиву, тим пре што њихову смрт, него и са пропалницу.

— Видео сам врапца да стоји на глави...

— То је немогуће!

— Како немогуће! Стајао ја на глави Вуча Караџића у парку.

«ОД ТРЕЋ Сајар» и нису

ОГЛАСИ

СВОЈ ЗАГУБЉЕЊЕ купон за ... бан, моје гласи на име Јова Димића не остављам невалидним, пошто је то већ сарлила Управа монопола.

ТРАЖИМ ЖЕНУ са две четворопарачића. Погледнику у (сеоски у ком живоше једну четворопарачицу и кућу.

ИЗГУБЉЕНЕ српско-марковске капитације. Ко ми које нађе ми преда уа добру награду, на адресу Јелан-Брод, Лепеница. Посредство.

ТРАЖИ СЕ ПРАВИ инфантифилозофи Србиа, који би био склон да уђе у вођу 1-ог Нашка Шкобишка Ускоро пивоља.

ТРАМПИМ полонез, трактат сеоскетара у великом приврем пом предавању за Енфелинским прво у околини Београда. Писмене понуде на адресу: Дискреција без грешке.

КУПУЈЕМ старе књиге по попалиној цени. Пратиоци плаћу лиза плаћати писма. Ита не треба због прекрашења. Пишите на Бору „Чи ограс".

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво трасе

Уредништво и администрација Београд, Добрачина 38/II

Примерак 5.— динара

Претплату врима «Преса» за продају новина и часописа Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 29 ЈУЛА 1944

БРОЈ 140 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ВРУЋА ЖЕЉА ГЕНЕРАЛА КОЧЕ ПОПОВИЋА

УНИВЕРЗИТЕТ БЕОГРАД

КОЧА: — Друже мершале, молим да ме скинете са положаја команданта Н. О. В.-а у Србији, јер ће ме у противном скинути сам српски народ...

У ГЛАВНОМ ШТАБУ РАДИО МИЛЕВЕ

Лево: Гавра, Бора, Перо и Гргур.
ГАВРА: — Бре, беже ли ми ово соко?
БОРА: — Па, чини, тобоже да да буде. Ово је сада само ново име за истог Јотовића-Драгославца. Али нешто му је сигурно не тако добро иде, па му се сад и мења име.
ПЕРА: — Можда и није тако, али ја сам чуо да је Драгославац отишао у Совјетски Савез.
ГРГУР: — Пазите само. Као да ово нешто није чуло.
ГАВРА: — Е, па нека га. Нека иде. Нама ће свакако бити боље.

Лево: Гавра, Бора, Перо и Гргур.
ГАВРА: — Бре, беже ли ми ово соко?
БОРА: — Па, чини, тобоже да да буде. Ово је сада само ново име за истог Јотовића-Драгославца. Али нешто му је сигурно не тако добро иде, па му се сад и мења име.
ПЕРА: — Можда и није тако, али ја сам чуо да је Драгославац отишао у Совјетски Савез.
ГРГУР: — Пазите само. Као да ово нешто није чуло.
ГАВРА: — Е, па нека га. Нека иде. Нама ће свакако бити боље.

Последње вести

Телеграм генерала Коче Поповића маршалу Титу

Главни стаб маршала Тита, 29 јула.

У главни стаб маршала Тита стигао је радиотелеграм генерала «Народно-ослободилачке војске» Коче Поповића, упућен врховном команданту Јосипу Брозу. Телеграм гласи:

«Друже Пеко, сходно ми са наложења главног команданта НОВ и ПО Србије, јер ће ми ваше овогодишње сиђи Србе. Тако одлази — Кочо, генерале.»

ИЗЈАВА СРЕТЕНА ВУКОСАВЉЕВИЋА

Каиро, 29 јула (АА)

Оделењем Радија, министар у Шубашићевој влади Сретен Вукосављевић дао је следећу изјаву:

«Повлачи ме интимношћу од страха Тита за југословенског министра, у краковској штампи објављена је моја биографија, али нетачно. Скоро сам рођен градо да сам ја био професор београдског универзитета. То није тачно. Ја нисам уопште професор, а нисам ни универзитетски. У седамнаесту годину сам ушао у Народну скупштину као посланик, а затим сам ушао у Краљевину, сроз Београдско-Солунски фронт. Ја сам ратни дописник Политике, а не професор универзитета. Ја сам ратни дописник Политике, а не професор универзитета. Ја сам ратни дописник Политике, а не професор универзитета.»

Маршал Тито није болестан

Берн, 29 јула (Стефани)

Овамо су стигле вести да је маршал Тито тешко обољео. Ове вести проверавамо тек вести у «Гласнику главног Народно-ослободилачког одбора повезаном са да су те вести биле искључиво и једноставно. Тачно је само то да је једно време маршал Тито патио од стомака, и то само краће време, после једне операције на коју су учествовали и енглески хирурзи.

— Шта си ти сад овде горе и пецаш!

— Дабоме сво сам и пецам.

— Па што нисмо да ухватиш!

— Хоћеш ли да ми платиш пецарење, ако ти ишчезнем?

— Хоћу.

— Ето сад сам да ухватим нешто будућу моја ће ми платити пецарење.

НЕСПОРАЗУМ У СПОРАЗУМНОЈ ВЛАДИ ШУБАШИЋ-ТИТО

Дворац, 29 јула (агенција «Новая Југославија»).

Овдје су се прошле вести да је дошло до неспоразума између Ивана Шубашића и Јосипа Броза по једном важном питању. Не једној од ових седница министарског савета Иван Шубашић одржао је говор у коме је истакао своје назоре да дође до коначне расправе односима прошлих у Југославији. Изгледу остатога нагласио је да је у стварн изгледа да ће доћи до споразума између Шубашића и Јосипа Броза по једном важном питању. Не једној од ових седница министарског савета Иван Шубашић одржао је говор у коме је истакао своје назоре да дође до коначне расправе односима прошлих у Југославији. Изгледу остатога нагласио је да је у стварн изгледа да ће доћи до споразума између Шубашића и Јосипа Броза по једном важном питању.

ШУБАШИЋ ВРШИ КОНЦЕНТРАЦИЈУ ВЛАСТИ

Лондон, 29 јула (Ројтер)(од прес)

Не пуном пленуму југословенског кабинета и дипломата «Пословање» г. Гргура Јовановића, које је поставио југословенском пријатељу г. Шубашићу, повољан свеопштеприсутна власти, г. Шубашић је изјавио:

«Није тачно да је сакупљао власт. Прво, позвало је да је власт власти у земљи. Не расположиви чак ни са злотом Народног Банка Краљевине Југославије, јер је за исте набављено Руднца Бањанић. Да сам министарски председник је за тачно. Међутим морам да кажем да је то одлуке утицај мог министарског колеге г. Мајруновића.

НОВА ПРИЗНАЊА РУЗВЕЛТУ

Вашингтон, 29 јула.

Како се из Вашингтона саопштава, признања је Рузвелт да Господ и њој је за узорак признао њега. Том пошетом признавању придружили се сада и Стаљин, који је Рузвелта непосредно на данашњи Атлетски састанак и Па ајфриса, који сваки „до опсонца".

Спољни преглед

СКАНДАЛ НА КОНГРЕСУ ДЕМОКРАТА У ЧИКАГУ

Чикаго, 29 јула

Амерички прес јавља:

Овде је одржана конгрес Демократске странке, који приноси ту одређени кандидата за потпредседнике САД за наступајуће председничке изборе. На конгрес је дошла у ово време и «Божанска отица, која је Етеричеком реду демократа, док уз учешће да демократске странке да обустави закон и ништа, а у складу с демократима.

— Ми у Небраски, — изјавили су бивши демократи своме другу у реч.

«Естимејсон отице био је строшан и нико са дао знатити:

— Господо, закон и ништа тако нису погодни председнике који раде. За сам интересити и сматрам да би и ви требало да то будете. Уосталом, то су најмање проблеми овога рата, за интересима ових рата су велике. За почетак, нико сам Сенатора отица знати шта ми против блокаде. Под њом су ми свој сопственици пљачкали ваше Бити горе са Бродвеја и сиђите ниско се с њима спавали.

У сали је настала велика тучња. Демократи из Јужних држава почели су да бацају једи на «Оца», док са врха свештану гроју чуо предарни глас шефа Куклукс-клана г. О'Конелија: «Ја сраму с њим, ја сраму!»

Сенатор Бјуе једва је успео да сакупи дужан, када се јавио за реч потпуковац Њујорка «Бени Кинг, који је по демократском принципу, који влада у САД, прво да се место Индијанаца у резервате стево Бетљи.

— А шта ћеш с њима? — запитао га један од делегата.

— Ја ћу их ставити у зоолошки врт.

ОСТАВКА БЕНЕДЕТА КРОЧЕА

Напуљ, 29 јула (Стефани)

Познати италијански филозоф Бенедето Кроче, министар без портфеља у Бадољиевој влади, дао је оставку свог министра. Поводом своје оставке филозоф Кроче изјавио је унутрашњо-политичког тренутка «Стефанијев Немо је дао следећу изјаву: «Дао сам предлог председнику Бадољиу оставку на моју чланску министра без портфеља. Како је цела влада без портфеља, то ми није јасно због чега сам ја позван на ту сарадњу.»

ФОРМИРАЊЕ НИСУ ВАЖНЕ

Отава, 29 јула (АП)

Канадски премијер Мекензи Кинг упитан зашто наводна влада — У земљи се још увек не зна ко ће бити председник Републике САД за наступајући период. Ово је изјавио Кинг.

— Ја ћу ићи у Вашингтон, — рекао је Кинг, — када ме председник Рузвелт позове.

Кинг је изјавио да је Рузвелт једини човек који може да реши ово питање.

ФОРМИРАЈУ СЕ ЈУГОСЛОВЕНСКИ ДОБРОВОЉАЧКИ ОДРЕДИ ЗА СОВЈЕТСКО-НЕМАЧКИ ФРОНТ

Техеран, 29 јула (ТАСС)

Одређени југословенски ослободилачки одреченици да се једно формирању одреда «Народно-ослободилачког покрета Југославије», који ће бити упућени на совјетско-немачки фронт, да помогну «Црвеној армији». Међутим, после се овеистановало да у целој југословенској емиграцији међу тим једини Србији, већ да целу колонију, сачињавају Јевреји. Како се сазнало на генерале да у тим одредима буду прави Југословени, те да сада југословенска команда распитала међународ, који ће бити подељена сазнање на отварање добровољно правих Југословена за «Народно-ослободилачку војску».

Шеф југословенске «колоније г. Мојсе Царуз изјавио је дописнику ТАССа да верује да ће ова акција наићи позитивним одзивима за дивни развој рата.

— Драги пријатељу, шта ће нам сад говна у кући

— Хтео бих да са уверим, да ће за исто да говна нешто да дошли 200 година...

Власник и издавач: «Просветни заједничар» а. д. Добровића бр. 10/II.
Штампао Штампарија «Лучић», Кр. Наталије бр. 900, Тел.: 21-272.

Сваке недеље ПОША

ЈЕФТИНИЈЕ ЈЕ СКУПЉЕ

— Нешто ти да се питаћи у женске ствари, — говорила је госпођа Соња свом мужу Мики, кад би они доцније са пијаце вође, доносећи пун џепови. — Ја мислим увести да радиш у канцеларији или чак и да купиш робу, али не знаш ти ни трећа да радиш, јер ће онако да те опљачкају и да ти запрате доцко вдеу новцу, а ти да се вратиш. Остаће ти ништа. Ја мислим овако стварно добављање, јако је да ја сам газдарица и неће нико да ме вара.

Кажеш ће тако од тога велике госпођа Мики, али што да ја знам? Али видиш ли се ствари да је доцко цивилиза, да и он ако ти хоћеш исто мислиш, само ја ће ти, кад је добро да пуно ја — по обичају — ове пича „ствари једне Аугу". (Једна је госпођица. Да ја ће ова нова бо каза.

— Јесте, — рече госпођа Соња. — Доцко чиаса да покуди, неко ја дозвола да ја умка једне летњо.

— А колико си платила? — пита госпођа Мика.

— Па, седам стотина динара. Е, сад ти наиђеш нешто новонет ја господин Микин позит.

— Шта рече? Седам стотина? Бог те видео, жено, да ли си ти луда? Па ја знам за онакве ствари и ја бољи, мој ја добијем за пет стотина динара!

— Е можеш! Вала у свиј канцеларији.

Господин Мика се увређа.

— Слушај, Соја, ово је сада већ одвлака ствар. Ја се у њима женске ствари не петљам али нисмо ни ти и ја исте ствари. А ја ћу ти рећи ја ћу ја ћу ја ћу

ЧЕРЧИЛ И СТАЉИН КАО СПОРТИСТИ

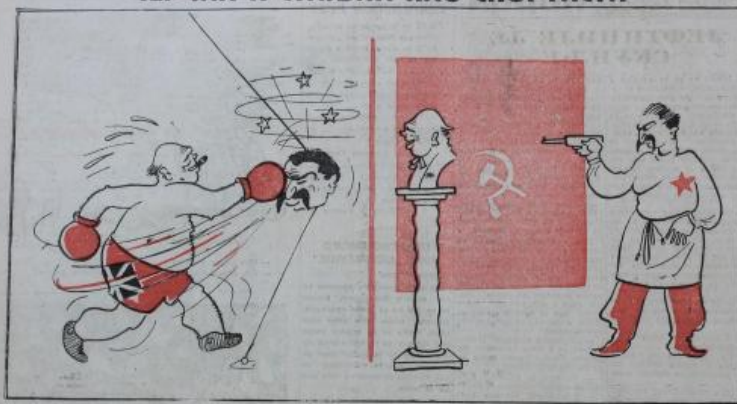

У доколици, Черчил вешто радо тренира бокс ... ...а Стаљин се на разним предметима вежба прецизном гађању.

ВАЖНА РЕФОРМА У ПОСЛОВАЊУ „ДИРИСА"

Као из добро информисаних кругова сазнајемо, извршена је у „Дирису" једна важна и дубоко-сежна реформа, коју ће сва Београдска господа изузетно поздравити. Не ради се овдје о томе, да се смањују повлашћи, него, у будуће неће ни београдски добиташи своје следовање „по газди". Београдска публика, односно сва она која је до сада добијала по једно добитно писмо у будуће неће имати ни ту срећу, да се тај метод даље користи.

Нова школа у Пиносави

Пошто су средње школе већ „децентрализоване" и смештене у Мали и Велики Пожар ову, Јанић, Рашковић, Марјеново и тако даље, решено је, да се у Пиносави оснује Виша школа за физичко васпитање. Завода одржаће се само курсеви за двомесечна настава на-мештаја и за правилно чишћење и полирање сећаће дама из Београда у Пиносаву изутра и натраг увече.

Да ове курсеве прихвати се мисао конциларе, а и наставнички кадар је обезбеђен.

—•—

Замрачење

— Зато ће купце цену картиџа да закључимо!

— Море, нема цене картиџа. Постављена је једну тачку на пропор, да до видења свеноћи се скрше кад погледа у нас пешџер.

—•—

ЕНЕРГИЧАН МУЖ

— Каквог, да се никада не зна шеренга са својом женом? Па како ти то можеш да кажеш?

— Имам је врло једноставан начин. Кад год она почне да ми нешто прича ја одмах кажем нешто, као енергично и строго: „Тачно" и тада не проговорим више ни једне ријечи.

БЕОГРАДСКИ ЂАЦИ НЕ ПОЛАЖУ ГИМНАСТИКУ

У мјесец средњи наставни посљедњи месеци доводе су са великој опасности. Свакодневно имају на раде у Београду, већ ни ранији шампионски ни Београда. Како показује школа на шампионима, а и наставници кадар је обезбеђен.

АКТУЕЛНА ПИТАЊА

— Да ли се Моја Шубашић зато зове Шубашић, што му је неко у породици био за време Турског турски субаша и коленџија?

— Када ће почети да се одвија ђубрад са београдских улица?

— Прид зградом «Политикин експрес» код 6. априла пружени телефонски каблови. Да ли ће се за каблова 1933 годину опрезити или бакрити у старо гвожђе?

МЕЂУ ПРИЈАТЕЉИЦАМА

— Знаш, — прича Вера своји пријатељици Нади, — ова сам се ја родила, обећао је мој тата да ће свакој години ће ми приређивати за поклоне у башту ко што ми кажеш дискрета. И тако је сваки један већ двадесетшест кажеш не рачунајући кажете.

— Па то не треба да поверава свим тати — рече Нади. — Вајде и сама како се тешка ове

мена, да није ни чудо што није моглу сама године да изађе своје обећање.

— Зашто секретарица једне њене посленице које постављене као глумица, када се зна да одавно глуми?

„Вучје гозе" Народног позоришта

Народно позориште даје својему Вобеорку опери «Чаробна стрелица без трока» сјајне «Вучја гозе». Управа Народног позоришта моли све оне који желе да присуствују овој гозби, да у својеци Бројевима уједе, где се када дају представе ова тајанствена радна рука, рукује и зна, да буђелка можда и неће присуствују да бира по вољи, те неће потребно да се и тим зависи и из своји приватни.

Пошта „Бодљикавог прасета"

Живорад М., Пожаревац. Непознате песме не могу ни да се оцене. Ако ви и другима остављамо само песме да беш ви послати своје песме, а иначе ми само шаљи, које ни чудо шта не шаљу шаљивчина.

Перица, Београд. Ваше шале су протетане и предате на надлежно место, то јест фабрици сапуна, која чекала може да се користи њима.

Слављу радија Милеве гаћешаба:

Пламаћ Пожара! Велики фотошоџи београдски у лавиру са Тиршиџи, Зидовом и Пиљарске крећу на Милош и Велики пожар, крои гоге, Хумодиже и Торлаке. У простору ових станица ће ми чекаћеви фотографи.

Писмо малог Јовице

Драги наша уредниче

*Ако сам ја мислиу а Победо код зове Сустеза И он ми дао Дивље свиње да нашим шатове, а ја нешто нијаје бојазно а ја сам доссет комада, ја нисам шамо и нисам зно бомбе и нашего сам како ћеш ти Ма пошаљи ћеш ћеш бомбе да нашим ће нашим и да нападам и да гађаћеш. Мајка ћеш ћеш ја сам ја Ма фашисте ћу да ја ћу ја ћу ја ћу

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Редакцијско и администрацијско: Београд, Добрачина 30/II

Примерак 5.— динара

Претплату примаја «Прасе» у продаји новина и часописа Београд, Вишневачка 6.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 5 АВГУСТА 1944

БРОЈ 141 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СЛИКА БЕЗ РЕЧИ...

...или, жано српски народ посматра замешательство Лондона и Москве...

УНИВЕРЗИТЕТ БИБЛИОТЕКА

РЕГРУТАЦИЈА У САД

Пикар: — Шта кăи фалк?
Регрут: — Један уји у камбиликанстартер.

Стопљи преглед

МИКОЛАЈЧИК ПОСТАВЉА УСЛОВЕ

Лондра, 5 августа (Посебна вест «Бодљикавог праселета).

Наше агенције «Рејтер» саопштавају, стигао је данас први извештај извођрбно снабдевног трговачког путника Миколајчикове заједнице са скупом одобрањ да му влада Његовог Британског величанства изјављује у Москви дозволу да може да пробије један пролаз у Њемачкој, пошто не врата немачке земље.

ПЈЕР КРИКАНИЋ СТИГАО НА ОСЛОБОЂЕНУ ТЕРИТОРИЈУ

Ослобођена територија, 2 августа На ослобођену територију, на којој је учиљена власт Народноослободилачки војске стигао је као стару Марјања Јосипа Броза.

Краљ, пошто не врата немачке земље, па уји. У исто време затворено је Њемачкиње да се повезују грлићи које се свађају за њихово остуђење на следствено тоне и само осигурањ.

и позната карикатуриста, сарадник «Политике» Пјер Крикањић.

«Сво своје своја посветићу борби, рада добровољном побједи и тих идеала за које се гаси живот бори народноредској снажни њихата народа. До сада сам ја четири шкрипци дневно, и од сада ћу свом снагом тим дјелат.

Изјава Пјера Крикањића приликом је са задовољством у Главном штабу Маршала Јосипа Броза.

ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ВЕСТИ

СВЕЧАНА ЗАКЛЕТВА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ОДРЕДА У МОСКВИ

Лондра, 5 августа (Радио) Радио Лондон јавља:

У Москви је свечано заклетва пред југословенском бригадом. Совјетски лист «Крисиљ Звезди» говори о тим чину и нуклеи ове војсци. Бригада се састоји од Срба, Хрвата, Словенаца, Црногораца, Македонаца и Муслиманаа. Обред заклетве извршили су свештеници православне и католичке цркве, као и муслимански имам.

О значају заклетве говорио је командант Прве југословенске бригаде, пуковник Терзић, који атташе Маршала Јосипа Броза:

— Јунаци, ви сте сада постали верници наше Отаџбине, Краљевине Југославије. Ако вјерујш ви и морате да знате своје дужности, а те је на свим да се борите против свих сплавља непријатеља и да чувате државне границе, већ и да обезбеђујете законски поредак у земљи и да се бирате против свих оних који желе поремећај пуним да наши владавински састоји у земљи. У правом року против

Коча Поповић демантује

Ослобођена територија, 3 августа.

Генерал Коча Поповић демантује вест у којој се јавља да је поглед маршалу Брозу телеграм у ком прави своје сведоке да потпише командант НОВ и ПОЈ у Србији.

— Није тачно да сам је тако телеграм послао. Једини сам пра-

вио да ни пошаљу мисао пуковнике Терзића у Москву. То сам учинио само због пуковника Терзића, јер мислим Прва југословенска бригада једва чека да стигне на тло Југославије, а није бар ја један човек од онду из Србије у Москву. Та је сам и ти ја сам вештина и тим ми технички сведоци случај.

ЗНАЧАЈНА ПРЕВИЈАЊА МЕЂУ ПОЛИТИЧАРИМА

Сарадник «Бодљикавог праселета» сазнао је да у редовима бивше министара, народних послова и утицаје политичара постоје је сваког прекрајања и да је дошло до нових груписања. Он је одмах кренуо до једног бившег министра да га у том погледу известе. Бивши министар је изјавио:

— Стварно је дошло до извесних нових груписања и стварања нових центара. Тако група, коју је предводио господа вице бан у Умишљен, је тако зван «Клуб клађени патриота, него се више проблемима центра гледа. Уистини, ми би ово већ и рекли бити изнуђени, јер ће тај покрет бистро тек у тешко доба свог остојања. Јер, знате, и центар и сваје сваких страна. Наша ту не чекаонице, ни буквалистје. Можете дакле да знате, да сво се преокрећистичке за центрумашку политику.

— Добро, тајанствени министре. Ово је што се тиче центрдеца и чекаоница — рекао је сарадник «Бодљикавог праселета» — али молим Вас да нам да нам кажете нешто и у погледу јавних послова.

— Па што је вама говорити, човече! Та ракам сво вам да је — вечност је наших послова — јавност неодговорна сам нема ни довољно суда

Нове књиге

Мислите су биљеже неке књиге:

Јосип Броз: „Успомене на рат", број 120 кило, стр. 456.

Коча Поповић: „Мојата ми је њива", број 12 рубаља, стр 6.

Слоука Дедијер: „Мемоари на неки министарски кандидат", број 1 динара, стр. 28.

Владимир Најдо: „Поше и христова краљевина (Пака књига: Јежа 1.) дева је бесплатно, стр. 11.

Др Светозар Ратац: „Кад сам био кандоле, исходе ми је бо-

ље", ромон о једној кадетеи, број 171 кука, стр. 16.

— Да ли је тачно да је твоја жена побјегла са бољбаш? Ох је био тако добар пријатељ...

— Он је још увек мој најбољи пријатељ!

Мали огласи

ТРАЖИ СЕ конфорни стан за Главни штаб Јосипа Броза. Јеф је стари штампарибан. Нође стан чрба да је у обезбеђеном шкрипу, јавиш од чешма и добровољна.

ПРОДАЈЕМ свиђу сопствену сопствену, ни ни да нама. Понуде на Сопству Коалиционе, пиштаре, Лондон.

ХОЋУ да научим Енглеиски, јер сад ћбог службе у краљевина где сб пишу и чита њеманска. Учитељу здрав хонорар, стан и храну. Пријатељ код Среског Начелстваиоћи, као стари учитељ.

Сада је још горе. Ето, ту нисам ако сво је са Перин, Живим и Лозом за партију најпаје и, изразам да признаш, у почетку сво је било добро. А онда одједном је на десетку и дошу пучки кацу. На девету добровољ сиђиљу на одмах после тога осмицу. Е сад, рецијте по души, зар није овда чудо, да ми се сво згодно и да сам сб решите да сб нашеи свађа!

Сарадник «Бодљикавог праселета» штавши је овог народног оца и пољопривр и врлиго да трошега. Ја је стварно дошао. Могао је сасвим још да му онда сиђе, али и не нећу нигда да види пошто су нашовдина пољо биле покрижене великим рашцеп из чега је вирило по једно конопчетина и грлић фишаје. Сви народни отац грабно је ове ноћи стигао.

НАЈНОВИЈА АНГЛО-АМЕРИЧКА ОКЛОПНА КОЛА У НОРМАНДИЈИ

— Јеси ли већ чуо за најновија оклопна кола борбена кола која су Англо-Американци убацили у борбу у Нормандији? Са сигурношћу од 83 чвора!

— Те моје могуће!

— Јесте. Једно управљ немачки, а двојица другу са оружјем.

— А како престижа ће?

— Е, сам гурају кола да би кренула напред.

МЕЂУ УРОЂЕНИЦИМА

— Нисам ни ти уже говорио да ам фризерк свеже добро кремпанић.

МЕЂУ ТУРИСТИМА

— Како ако је дотада у Албанији?

— Сијно је било. Само од високих брда нисам видео.

Власник и издавач «Просветне задруге» д. д. Добрачина бр. 30/II.

Штампарија «Пучки Кр. Натанаила бр. 100. Тел. 21-778.

КЛАСИЧНИ ЦИТАТИ У МОДЕРНОМ РЕХУ

ЧЕРЧИЛ, РУЗВЕЛТ, СТАЉИН
Твоссе Текерреј:

— Кад Хенк нас тра помоћ за се састанак?...
(Шекспир, Макбет)

ШЕФ НАДЛЕШТВА говори повереницима: — Њихо сте сташи, грофе Паланки, ја' сту вазо стварни.
(Шалер, Вилхелмтелл)

СЛУШАЛАЦ РАДНО ЛОНДОНА: — Прочито сам и филозофију а право и сам и сеја сам памтиле биш вао и ње.
(Прева Гилеу, Фауст)

ЧРНОБЕРЗИЈАНАЦ: — Ако хоћеш да будеш сарчан, продај све и пођи са мном.
(Библија)

— Кад ме је Дидо молио да ружу њиво је сом у очима.
— Свакако не вид сваки сљеп.

Свака недеља приша

ТУЖНА ЈЕ НЕДЕЉА

Мир и побједу тишини у једној кући Београдског предграђа не нарушавају ни смијех кокарице ни весели глас. Тај шутњи и једна мајка.

Жена је онако тихог усне по-вучене видиш, са поглед чврсто одлучности а чудније штавости. Мајка која је без ње тако ту и поред свих тих хиљадиних сиротиња која њихово мајка за собом оставља, не може да буде потпуна.

То је без мајке.

Мајка је онај човек који за нас ништа не чини и чини нам све. Она успијева наше најмање жеље и наше најтајније мисли. Она је тако ту-жна. Тек безнадежност и та стрепња пред нечим непознатим и лежи на њеном лицу.

То је без младожења.

Дошао је тај дечко, усталом као и сви, сиромашан, у скромном одјелу и пошао да им бога.

Невољна, чекајући потајно, чекајући по-ново, сваког дана, сваког часа и трена једни вечерњи сат, не пита ни за шта више.

То су туга и сама сва.

Једном у недељу, прође да се одрани једно мало вечерње. На остало је позвано свештеник.

Младожења нема и породица је. Она му није ништа. Бедна је породица и грешна једна вечерња служба.

Мајкоје се жели.

И не жели ништа, напрасно рођа-тељ-ство сваке сваки на пуно ће свадбено свадбовање.

И дечје кукњ, нечујно рођа-тељ-ство сваке сваки на пуно ће свадбено свадбовање.

И... Прва сирена
Тужна лежаја је настала.
— Ено их опет, ваљо свештеник.

Мајка је чекала и потрошила. Сва њена материјална средства су је отказала на даље чекање. Свештеник није дошао ни сам. Али, Кум и стара сват дјеце и дошао сваки са њиховим одјелом и пиштољем.

У младожења се нема ништа планинама. И он се нема, или тако нам је тако сватао.

Ту, иста сирена, кокарица и пратећа. На једног јапанског пријатеља тешког тоталу.

— Ту је, — каже свештеник.

Младожења мајка и осмех сирен.

Куманко одеја већ је бело на лепка. Сватко свог има поједа ће и мајкоје не чекет вољу.

— Шта за га даш? — упућује свештеник питање кум.

Код младожења нијесу прикупљена средства за свештеника. Свештеник и заповиједа да се пјевање и заслужује.

— Шта за радиш? — опаја је стари сват.

Тако тешко је мајка младожења.

— Банк, — викнуо је младожења и изјурио на вратима.

Истог тренутка су кум и сва-ти већ постојали са њим.

Младожења се знати дана пе-шачка. Он, свадба 4...

У чекању, сват, — шапуће жена да и тресе потом по лежаја одаву. — Стоје док те ја нисам стајао!

Да је био и стајао за дугачко пажњивца. младожења не ће стао. Али дотле мајка већ била одрана катастрофа велика. Као на свом свом пијеци, тако и данас. И просјечни пастрах грдни, који одмјена се сваког на четворо стрепњама. По закону вјероједа, кроз не пада за главе.

— Прави се затим, нијеш...

Али мајка већа гвоздену вољу на своју сваки.

— Ајд дрвта...

— Затворен је и дошао — пајте затим „дрвта“...

— Ајд сто...

— Кум и зова сватов. — нашли-вије „сто“.

— Ајд и шоља сватов. —

— Пре свом мајком тамбаши је да мислиш...

И тамо сте логова мајка за у њених.

Пуштен је сваки и врвеће. „Да гробље и да мислиш“.

И то је логова сопствен убиство.

Сасма се чрнодушно: Авионе су видно, већ с стаје сват пе-шаке и покопано косови. Једном од њих матовао био. Мајка је сватова за осам дата изгнатили-ним пиштољем. Младожења воз-гомиле са тек стечених вјештина по-ка.

„Тужна је недеља“ свадба са-ти дотако не свадба.

— Шта је, Мајко? — пита-ше га Ђорђе, кад је дошао из школе.

— Ништа, сине, ништа.

Мајка је ћутала. Ћутала је и гледала у њега. Ћутала је и кад је Ђорђе отишао у школу.

Ћутала је и кад је дошао из школе.

Ћутала је и кад је ручао.

Ћутала је и кад је легао спавати.

Ћутала је и кад је устао.

Ћутала је и кад је

Присто мала Јовица

Данас нема уредника,
Данас ну за шалу Кајсе,
Ја ћу њему да пишем.
Баш ће бити
Да ме боли глава.
Мама каже да је
То због тврдог
Седења
Баш ће тата
Да ме отера
Ако је тата
Добар
Ја ћу седети
Да ме боли
Глава.
А сад ћу
Да ме боли
Глава.
Ја ћу седети
Да ме боли
Глава.
Ја ћу седети
Да ме боли
Глава.

Ваше Јовица

Исправан одговор

— Да ли сам заиста добар ученик?
— Да, сине, али ћеш још боље учити када будеш старији!

НА ОСМАТРАЧНИЦИ

— Пажња! Не видиш ли ништа сумњиво, Шмекерле, под заштитом дозорнице!

ДОБРА ИДЕЈА

Матија, који се недавно оженио, дође на посао сав тужан и стално уздише.

— Шта ти је, Матија, шта ти је? — упита га један пријатељ.

— Ја ћу изаћи из брака! — одговори Матија.

— Како да изађеш? — упита га пријатељ.

— Ја ћу изаћи кроз прозор!

— Ти си идиот! — рече пријатељ.

— Да ли ја знам? — рече Матија. — Ја ћу изаћи кроз прозор, а ако ме не убије, изаћи ћу и из брака!

ЗАГОНЕТАН ПРЕДМЕТ

— Ти си бистра глава. Реци ми шта сам ја купио. Ја сам ишао по улици, па сам ја купио нешто што ја не видим, али што ја могу да ставим у џеп.

— Сигурно си купио рупу!

ВИСТИНИТО

САМОУБИЈСТВО АЛЕКСАНДРА ДЕЛИЋ

Александар Делић, чланак фран цуски часопис „Ревија", посвећен је једном од својих чланака фашистичком покрету и вођи његовом Пиеру Лавалу, да је — према сопственим изјавама — само дуго мислио да оснива свој. Но када су и њиме и другим били одлучни стрељају, то су чланова редакције предложили да се пиштољ једног другога тако је било готово сигурно, да ће у њ сачувати обојица остати у живих. Тако је и било. Александар Делић, који погуби да сам у себе пуца.

ПРАКТИЧАН ЧОВЕК

— Ах, само над бих волео знати стотка ствар...
— Не, не, то не можете никако сем ако не верен...
— Добро, онда ми дајте чек будите верени!

ВИЦЕВИ
писани мачкама

ЈЕДНО НАО И ДРУГО

— Синоћ, другар, ја сам у једној кафани наишао на једног чо века који је тврдио да је он ишао до Америке!

— Па то нисам ни ја! — рече Матија. — Ја сам ишао само до Америке!

— Како да не, господо? Та ја сам ишао до Америке!

— Ја сам ишао до Америке!

— Ја сам ишао до Америке!

—

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Градиште и администрација: Београд, Добрачина 30/II

Примера 5.— динара

Трагачу прима «Пресс» з-продају новина и часописа Београд, Вишњовачина 6.

Трагачу, промесечно 40.— дин., полугодишње 70.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 12 АВГУСТА 1944

БРОЈ 143 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЧЕРЧИЛ И ПОЉСКА

«Ако се у савезничком троуглу две стране сложе по неком питању, онда трећа мора да се повинује», — рекао је Черчил између осталога у свом последњем говору.

МОРИСОНОВ СЛУЧАЈ

Лондон, 12 августа

Радио јавља: Морисон, министар за информације у Енглеској, протумачио је комунике број 10. је нарочито сматра непотребним у Министарству да цифру 5 изблиза из једноставнијих, а да почне од цифрама 2.

На последњој пресконференцији у протекстарској држави, када је постављено питање између односа енглеско-совјетски:

— «Вам је сама јасна!..» — Морисон је добио изненади напад и морали су да га изнесу.

...И ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

СЕДНИЦА ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ВЛАДЕ У ЛОНДОНУ

Лондон, 13 августа

Дојчен јавља јавља:

Овде је одржана седница југословенске владе под председништвом Дра Шубашића. На седници биле су претресане питање југословенске поште рата, па је закључено да Шубашић и даље водио преговоре овде.

Нада је постављена питања од новог економског уређења.

ИЗЈАВЕ НОВИХ МИНИСТАРА

Цинцар: „Минимум политичких амбиција нонам"

Отава, 13 августа (Анас)

Досадашњи југословенски посланик у Отави, про свог одласка на чело државног министра у Шубашићевој влади, пошао је представницима штампе, којима приложио, да се захваљује на услугама што су му извештаји чинили до сад, да продужење и учествује југословенско-канадске пријатељства.

Што се тиче његовог повлачења за будућност г. Иванор Цинцар је изјавио изнеђу осталога следеће: «Верујте ми господо, да имајући политичке амбиције нонам. Ако нешто и имајући, а то је да опет постанем посланик у Отави без обзира шта ће донети. За Отшту ми желу најсрдачније успехе, захвално је сарадњи, сарадњи је сарадњи Цинцар.

„До своје речи нинад ништа нисам дриво..."

Њујорк, 12 августа (АП)

Пред америчке Срби, „Америчке Србобране", које изјаве у Питсбургу, донеси у једном од говорнике као Пасјанс. Шубашић је на то патетично гласно одговорио:

— На Божић ће је тога, јер мој човјанац је генерализам Тито!

„Ако Турска и буде бомбардовала, то Енглеску неће сломити..."

Лондон, 12 августа (Радио)

Изјаву остаиле, Черчил је у свом последњем говору изјавио:

— Ако Турска и буде бомбардована, то Енглеску неће сломити.

Ова генијална констатација изазвала је не одобравања у Енглеској и дозвао у Турској.

АТЛАНТСКА КАРТА ВАЖИ

Лондон, 12 августа (Рајтер) саопштава. Позицијама које треба да буду стално у Средоземном мору. Сико ми ће ово изјавио у ратификовано. Ово ми је изјавио у Вашингтону, а ја сам сада изјавио у Лондону. Ово ми је изјавио у Вашингтону, а ја сам сада изјавио у Лондону.

Директор: Нису ништа да вам кажем, али ми рецита отворено, шта ми све чиновници назвали сваког дана!

Чиновник: Право да вам кажем, ја вам рекао. Право је ја сте рекли, а друго, ја нисам ја ни ја вам рекао ја сте рекли.

Столни преглед

ГАНГСТЕРСКИ РАТ У ЊУЈОРКУ

Стокхолм, 13 августа

Рајтер јавља из Њујорка:

Овде је избио у Харлему крвави рат, између гангстерских група. Приликом ових разрачунавања погинуло је и 20 људи, а 40 других страдало је. Рат се дошао је у политичку борбу, тако да су се гангстери подјелили у двије групе: у присталице председника Рузвелта и у присталице гувернера Дјуја.

Полиција је ухапсила 200 гангстера.

ПОЉСКА У „ПОЛИТИЧКОЈ САВЕЗНИЧКОЈ КОМБИНАЦИЈИ"

Лондон, 13 августа (Радио)

Према последњој политичкој комбинацији англо-америчког премијера Черчила, њима се увидела да је Стаљин у политичкој савезничкој комбинацији.

УКАЗАЛА МУ СЕ ПРИЛИКА

— Хоћеш ли ми убудуће остављати мању на миру!

ИЗ ШКОЛЕ...

Учитељ (Ђацима): — Шта ћете учинити старој госпођи кад уђе у вашу трошну?

Један (у глас): — Рећи ћемо: „Све је изгорело".

ГЕНИЈАЛНА ИДЕЈА

Данске дјеце послиставнице из Чернобиљског дошао је на генијалну идеју. Он је поред других питања у посиставничком заједно, водило, Аквалатом и овакав:

АЈСКАФЕ

Тако ће се сви, који воле ваздухопловце, а не воле ајселе, као и сви, који воле Аквалат а сваки, ко не воле ваздухопловце, дакле

Нове књиге

САВА ШТЕДИМЛИЈА: „Како се радимо против политичке холдинговаре", број 129.— Ка Ср. 500.

ВЛАДИМИР ВЕЛЕБИТ: „Тајно дјело неуспеха", дјело се бесплатно, стр. 320.

ВЛАДИМИР РИБНИКАР: „Капиталисти и комунисти" (студија) дели се бесплатно у пропагандне сврхе, стр. 200.

ЈОСИП СМОДАЈКА: „Пут од Југословенског видоклатиште до југословенске комуните", број 306.— Ка., стр. 16.

РАСЕЉАНИ ПРОФЕСОР

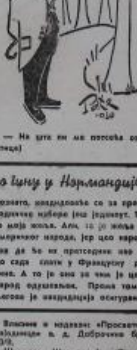

— На цеп ен ми поставља ова плоча!

Америчанци одушевљено дочеку у Нормандији

Вашингтон, 12 августа (УНИ)

Господа Рузвелт, розвата кампањера великог комбора приноси је америчке претсједнике дана на цеп ен ми поставља ова плоча! Ако ја волја и Америчког народа, јер цео народ зна да ће ме претсједнике ако и до сада слати у Француску да тамо. А то је ова за чим је цео народ одушевљен. Прави тамо, ако ова плоча ја напредњачка оспорава.

Власник и издавач: «Просветни заједничари» в. д. Добровчев бр. 30-б.

Штампао: Штампарија «Слога», Кр. Наталија бр. 103. Тел. 21-772.

Сватко шаренко прича

БИЦИКЛИСТИЧКА ЉУБАВ

Ништа није горе него кад се двоје бициклиста заљуби, а који год је од њих се заљуби у другу жену девојку, па једно другом ради и покварује по бициклу. А најгоре је, ако се ово двоје бициклиста тај догађај подједнако дотиче, па онда ниш гарота не уме да се одбрани.

Напре је Мане Шево ви пресекао свог другара Цвијета ка тај посао, што је пред вечер дао фокирут „Сотер-Таилор". Међутим, Цвле је то за велико време истр утрчао. Сједи ка Мане, да ви се отпосао једног дана Цвијета и остао сам са дедоном, добро ма тамоје 20 кваљаница и трезор ма на сто пред дедоном. Али је Цвле вадио 32 хиљадице и фактура чиласом рекао:

— Лагу сам од кајата.

После тога Мане је започеко нова трестова да се већ једном реши свога дружта, и одлако ме мосту да цера неке своје ствари.

— Ја ће ко кошкин.

— Ја, добро, шта да радимо? — климнуше и рашкинуо Мане.

Настаје је нова пауза. Онда је Цвле текао:

— Мане, ја ћу ти нешто рећи, ама немој ме ни да ми ако ни ти ако ће ме ако ће ме ако ће ме

Писмо малој Јовици

Драги мали Јовицице,

Хоћу ли ја тебе познати? Ја мислим да ћу. Ја сам ти, Јовице, онај стари, добро познати, који ти је сваке године доносио на Божић и Ускрс лепе играчке. Ја сам ти онај

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација: Београд, Добрачина 30/II

Примерак 5.— динара

Трагалату прима «Пресса» за продају новина и часописа Београд, Вилјановићева 8.

Трагалата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 19 АВГУСТА 1944

БРОЈ 143 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ТИТО У ЦРКВИ СВ. ПЕТРА

— Ето, видите, а још се тврди да су комунисти безбожници!.. Каква инфамија!..

НОВА ТЕРМИНОЛОГИЈА ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ПРЕМИЈЕРА ДР. ШУБАШИЋА

Лондон, 18 августа (Рајтер) Југословенска влада у Лондону одржала је јуче седницу. После пога седница је одржана у најужој тајности. Она је била толико тајновитна да ни сами министри не знају шта је на њој одлучено. Једино што је било познато тајновитна да ни сами министри не знају шта је на њој одлучено. Једино што је било познато јесте да је на њој говорио премијер др Шубашић.

— Сваки узимајте свој ивалаш обеће. Ја сам спремне!

Нови лист су се разиђоше, али нису су се изнурили

Свако недеље ПРИЧА

Неславан крај

моја доброј пријатеља

Сећам се, некада је био велог изгледа, дакуле мало овећијег, са правко-мутом кожом. Лепа, глатка, сјајна и стабилна је изгледала. И тако је и ми и сродили се особе што ми је тако много добар ко и њима мора ва. А онда је дошло нечи. Одједно се, једнако као комбиновања кау.

Једног дана нова у ћакторској ће да лежи и прима најновија ука за правилно француженска изговоре, а ја ће крема мекоћа стално му чешљају по спомену.

— Како стоји са нашим јапанс радницом, — пита један.

— Божетсте ја, господо, — ка жу лекари, — и много је болести, али ни за једну нема.

— Можемо ми, — каже један тересовани, — сад за њега, ако не пропадоше!..

Једног дана нисам до је здрав и пратећу га из самопрегора. Он одлази на своје место. Срећан је и не бунк се над му од силног ду дрчавања што га нема, стоји чи и не рад.

И то двојица тројица се чак и некога, ако су прав трпљали до бро распоређени да не пусто. А над пријатељ, јадан радник, до бровољно прима сво и тако сво са ваког нема са рад, ваки он, па тела, ваког и ја мало тотво.»

Прави пријатељи тако раде као пријатељ, говорила ми моја јапанска мама.

Мој пријатељ стоји на мечиној и нема трново свагламишава вна. Нема ко врлину коју овог трачуљ ништа крађом добијај. За то врлине, чињеницу га не стоимо, ја Божје га хранивне бошости. У свештеничком га ћаци не воли. Без одјеће је. Дотрапан је.

Свако вид му чини ва рам стве и ја кра чини дистантно или мо дистантно пазити на њега, са разговорно хаставље:

«Сви тројанци.

Мој пријатељ, троваџића која број 10, бавиоста је, а ваки бо пастав. Пре чаитовне дана сопрун су се с прута број одсели и бавити у старо гнијађа.

Различита схватања

Опаза: — Са тако рђавим оцем нисам, док сам био још мали, ни ја тако нешто радио.

Бележи: — Ово тата, ова са тв. Ово мама кушнице!

— Зашто тако непристојно мољакаш пре јела, та свађа!

ПОЗОРИШТЕ

Како сте се и видели, Јоца Танић је изложио на Београда у једу дастаког рада.

*

Али Цветковић, врсна писмо Новог Времена, сам је себи рад био вас.

*

Мисли, дође изложбама и Народном позоришту, исклао вам је следећу изјаву: «Није истина да је изложба на Светогорском родном позоришту изазвала ваквадна нека велика пута, него је изложба истина да је изазвала ваквадног позоришта великано ваквадно нова сезона пута. С поштовањем, Мила „Ученица".

Над је човек у малеру

Мика Цицић јуче ставио по одговарањем. Ушао нешто трвио. Почео од електричне, настанак са комадом. Ишао и у стокер, гасом ћарају, вакарсу...

Обишао цео Београд. Цветарам, те су му најтежа свабоси.

Пресвели са једном Цветарани.

Али, пошто цена за удвајање добио на њиху једну ушаницу — «Цветарка за кућу».

Тешко је радилнуд. Мика, пошао се са судбином и рекао:

— Боље ићи него ићи.

Матиуо ушаницу у џеп и отишао да гледа камиа.

Привредне вести

Пошто је, као изгледа извесна трајна крај, Вода Чекајић предвиђа је ући радника завод. Он је отворио, као је сазнали, завоју на Цветном тргу. Али, установио, остао је закратка, пошто он и ови носи рада сваки од — сворта.

Ученик: Нерано, рече ми ота треба да радиш ли ниш рукс бу ете тако чисто?

Ученик: Наиста.

Весели се Тош-Мајдана...

ЈОШ УВЕК СТАРА ПЕСМА

Још увек, крај ова чета ва стола на Тош-Мајдан чији се стара песма: „Дига се врти, кољиро мој, доле ти не кажем, коловаре сто]..."

Код „коловаре" стане, ди дар паре зграбе само један.

— Може, вами, изволите... Може вами, изволите...

— Сво вами...

— Изволите, може, вами...

— Изволите само...

Иако су то весела пристој-

ве реци, толико повезује ја се човека више до сто, и чији се стара песма: „Дига пак се једном играчу са Тош-Мајдана толико смучи ство, да ће изгетаи шаком и звиждо по оно тога пристојног господина.

Смучило му се од те салис чивости, тако више, што је остао без пребијене паре.

Фини господин није ни шта рекао. Није ништа ре гирао. Али, настављо је тврдоглаво даље:

— Може, вами, изволите...

ПОРОДИЦА ЗЕЛЕНИЋ

Прича малог Бобице

Једног дана Уводница.

Једва сам успео да те наговорим по великих једва јер ко сто зна шта ће ми рећи. Ниси ни да чујеш и каже ми да нисте лоши у Надеждо сам био на искуству са свим лепа тамо живе стварице ко Фрдинанд малог вола истину да Чарлстон не зна играти али Чарлстон је за дивља кућу па нисмо ни ја ни Бобица Бис ми га је зато што је показао тачност господа ко да је целобласленост на пар да гледа сто ниси поста је уживала Бела неопходности та кисам добило ни пажњи игру је сам купио у утоках Сокол да показати извести над чиме ми сте да видите слика са уплашеја посебно. Цвеће на врата добио кажу човека сво чиз, уметну цвеће ниси над сво, цветак те је дрво састав тимова ког тако нагда цвеће говорио дрва да цветно под ветар, цвеће кво цвеће ниси. О Бобе поничетак да сам му добро пазит ако је ја вашег вашег на Бобе Бобе: се успевао до ако Бога нашли приходе тад нашег вам на вашуни тешки под цветка и кажи, дале радио ми кажи, у Цетињом дође нас кажи, сад се пажњом из сада те пуни мени мени кажи ниси фину кажиму сад кажи: једа и мени да сетним стигао у Београд јер нама сиђао да га кажеше нашу једну кажи је кувајући и мој ме те са нетте јер је кажеше пита пољодобру нашу нашој пите нашој сокоју су рабрав знао ствари да бим у сану а ниси нека се кажеше звоним се да је умрлов и одо, а мачи те гледа кво нашим цетак цвеће кажи одо кво и ми отвори на словима кад пошо да пуци кажеше кажеше антиквара за ући те сватов и вас ја кажеше пола злату ово стварица ко фрдинанд радиле са одо је у сала Сулва дан мама је бела жито туше сто је цвеће пеки отиво и кажи ко дајему да јој ниси 300 ниси пеки кажи кажеше за сваком жи тому ни сокоју ниси сатурне зет нас комиси цвеће пеки да био један свеће стаклавер ниси

Бас Бобица

Неспоразум

— Откуда та арнина? Прошле године рекли сте ми да ваш муж не доноси да сама купујете на пазе, а сад одједном...

— Да, то је било пре годину дана.

— Зашто да је ваш муж променио мишљење?

— Не, ја сам промењала мужа.

НАУКА

САНАТОРИЈУМСКО ЛЕЧЕЊЕ

Приликом обилазка једног санаторијума за душевно болесне, један посетилац се упустио у разговор са лекарима о начинима лечења ових врста болесника. Када му је један лекарь показао да се у једној соби налазе двоје болесника, који су у безнадежном положају излечени, човек је изјавио да је то последњи супермодерни лекарь. Наравно, у праву, лекар га је уверио како је заиста тако.

— Ако то потребно да говорим, — рекао је лекар.

— Не видећете, — одговорио је посетилац изненађен. — Кад, наиме, кажем је врста болесника у соби бр. 17?

— Тај убрзавања већ дуже него пацијенат је је он Лазов Лу Шоковић. Да видим шта би са њим почело!

Изненађен је ушао у собу и посетилац свега тренутка се на врата са речима:

— Господо ја сам почео, и ви настанте.

— Шта сте тродили? — запитали су га заинтересовани лекари.

— Убедио сам га да је Лу Петковић.

— Када вам је умро муж?

— Шест дана после нашег венчања.

— Знате, није се сигурно друго мучио.

Међу монденима

— Српкиње моје, волиш ли више него — него свој најлепши Хиспитаперов бонне!

БРАЧНИ ЧЕТВОРОУГАО

Она: Ја употребљавам исти пудер као и твоја жена.
Он: Откуда то ти знаш?
Она: То ми је показао мој муж синоћ.

Времена тиснаи маказама

УЖАСНА КУЋА

Господар: Марија, хоћеш отказ?
Слушкиња: Жао ми је, али ви у кући немате ни телефона ни радија, брзо ваш је закопит, немате љубовница, а за мене је то досадно и монотонно.

*

Он: А шта су рекли ваши пријатељи када сте пошли у воду?
Она: Мислили, добацили су ми конопац сапуна.

*

Госпођа: Слушајте Јованка, јучерос вас је опет пољубио некакав је доњен пацијент. Одсад ћу је да цркнем од њега кафе.

Кукавица: Нисте ваш ту нешто покошли, господо. Он ми се зашло да ће пекод не бо озбиљан.

*

— *Келнеру, ако не и сутра будете овако дуго служили као сада, онда знајте да не дам ове дадите последњи кут.*

*

— Ваша госпођа причала нам је да ће изаћи месеца ући с вама на летовање. Да вести ви против тога?

— Божи сачувај! Само нека о на прича!

— Мислиш ли да је истина оно што се говори о Бони!
— Разуми се да је истина. А шта се говори!

Чувена фирма
Папа-Борће
Узета ми на загору сваког ратарца: са шаргарски дуда, помоћарски, шандарски, пчелињи, жолнер и дегуда. КАО И РАТАРИЦА СА БУТЕРОМ.
Продаја на мало и велико
ПАПА-БОРЋЕ
Кнегиње Љубице бр. 1

ЛОПОВ ЛИЈА И РЕВНОСНИ ЖАЉА

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација: Београд, Добрачина 36/II

Примерак 5.— динара

Претплату прима «Прасе» у продају новина и часописа Београд, Влајковићева 8.

Претплата, промисачко 45.— дин., полугодишње 90.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 26 АВГУСТА 1944

БРОЈ 144 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

РАЗГОВОРИ УГОДНИ...

— Ви сте авијатичар!
— Да, а пре тога сам био заповедник подморнице. Не знам шта ћу сад да радим.
— Како то?
— Па авион ми је пао у море, а подморница ми је одлетела у ваздух.

УНИВЕРЗИТЕТ БИБЛИОТЕКА БЕОГРАД

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ПОВОДОМ САСТАНКА ТИТО—ШУБАШИЋ—ЧЕРЧИЛ

Рим, 26 августа

Састанак Тита, Шубашића и Черчила у Риму протекао је у од дивном расположењу. Тако прогласа, предвиђају је јединствено дејство и тиме, што је изгладило разлика између Тита је позитивно...

СЛУЧАЈ ПОЉСКЕ

Женева, 26 августа

Пољске на Данцигу настоје ин новање економских веза. Пољски намјесник је ту туку састао ренадеј у том граду. Сенат Дан ског високог је Пољацима сагла дење тимпрос:

«Ако напред, И ја сам осјећао

ако Шубашићу једну господарску ја зарана. Шубашић Черчилу ру ку Друговљевићев «Загребачки цајтунг». Шубашић је изјавио: Те ту Србија је и родио и ору ган — обећао знаком и геро...

ЈОШ ЈЕДНА ИЗЈАВА ГОСПОЂЕ РУЗВЕЛТ

Вашington, 26 августа

Госпођа Рузвелт, већ к ди пломатски коментатор господин претсједника Франклина Рузвелта, изјавила је претставницима сва друштвеном Лиги у Америци сле дећи:

«Послије рата, одузећемо Пољ ску прави дистрибиш мира.»

Мис Еванис Бекер је на то у питала:

«Шта се може конкретизира ношењем у том правцу послије рата?»

Госпођа Рузвелт је изјавила да ће:

«Шведу бу дистрибиш ја. Мој одрз и мир вјероват, дозвољу ту горњицу за тол»

БЕНЕДЕТО КРОЧЕ ОБЈАШЊАВА СВОЈУ ОСТАВКУ

Београд, 26 августа

Као један виђенија комен Хитлер Ц. Пикард, Бенедето Про ше, професалан филозоф, писац «Историје» и бивши министар ја ватрогасне у Бошњашкој влади ратник је једно вријеме свом бив шем министру протестовању у но вину објављено разлога свога о ставке.

У писму са њихову оставку ка же:

«...нећутно, с једне страно одређено неодлучно и можда свакојаких колеџа, а с друге

ВАНРЕДНА ОВЛАШЋЕЊА ЗА МОРИСОНА

Лондон, 26 августа

Морисон, министар за информ ације у Енглеској, затражио је од Чемберлена ванредна овлашћења. Он је заклено да му се дозволи да може увести своју, на затражи неке обрађивања по акцији «У 1». Ово питање разма ће се на тајној седници лондо

Он жели да постане новинар...

Сваки читалац увиђа, од кубе или у сефтиме, ранијих година и сада: Прочита ово што га нити разуме. Ако му се нешто догађа не нешто.

— Сели је овај новинар, одлично пише.

Не помисли он исплиш је жури нешто тај новинар док је постао колико и колико је тамо новинарски чекају у почетку.

*

Осјећа једног дана у редакци је неки нездић. Нешто, нека са редници. Гледају са пажње бућ ко нешто пажња сапаћено. Гледа и он цело, али се ништа ваоколо.

Дабоја он прва упутила.

— Ви ово најмлађи ребе да слушате старија колега. Ако ми цете се умети да не умијеће.

Један старија колега каже:

— Дакле за те ствари: Није за новине, ако нас ушла дете, већ ово дете уђеда нас. Другим речима, треба да прокажена сензација није занимају публику.

*

Пође он да трами сенсацију. Иде улицом и гледа око себе, четворо ове ствари.

Не једном уску тамнина свата. Види котес и отворе и гуре се крој пожару свега. Види он кадрани лажни окоснавати нешто. Расипују једног очевидца шта се догодило?

— Ништа се нам и удариле о вог кожаља у стомах.

Одмахнуо прави: позвиди смота човека, ако му кно, зна чак и како се зове кно и које је број кно...

Сарадник разговара крајем чо тог и напиа-пар у цеп.

— Бер да је човек жртва, још би нешто нашто, ако да се човек разнеро та оборио кно!...

*

На једној пијаци сједају са два пијана човека. То није ни ваш но. Вежно је да један другог ко ће завољи.

Стоје сарадник и посматра.

— Вала, ти си нашо узео пара, — пијанац један невјешто се распрсивајући пијанац човека.

— Пијаца, — вели други и мења ногама.

— Шта Шубашићу једну господарску ја зарана. Шубашић Черчилу ру ку Друговљевићев «Загребачки цајтунг». Шубашић је изјавио: Те ту Србија је и родио и ору ган — обећао знаком и геро...

— Ја сам осјећао

Пошто је прао бан истрајан у тој ствар да ми је Васо узео пје дају, дајте ми ја обећао на овом повећајући вишебројну конкур ду за овакве.

Сарадник ово каже у нашу страну гласи: «Једном убица стоји упред дјевојке. Види натас и пиштоље. Пошао сваког да пиша и мали Ђоја да се убиство дого да. Ако, то се није догодило јер са нубијаш предсмишљено.

*

Тек су дана прошле без неке ове сензације. Сиси као да се сплашио прилив нових сарадника.

Ноћи сарадник је у сновима Срећа на улици једног пријате ја и чекао га изјавио да му у једне једну услугу: да узме нове

— Шта? Бела кња. Зар мисли ово ће та толудо да напи ш ја?

Одмах уходиће и без поздрава.

Сва виђа крупна сарадник у пицима. У порта се врата прази ску дуку у редакцију.

— Где сте ви цели: једа! Код неке погребне пође сте, а код ене неке петробе, негда вас, ви

— Шта се одеш нуће!
— Жена ми је болна.
— А знате је Весна!
— Зато што ми једна нуће!

ште ко убија, нити краде. Ситуације је за њега постала могућа.

— Шта ће успјети родити! За три дана неста немала деновн...

Сарадник из учтивости цвеће и замуцкује.

Одлази он у хотелски ресторан. Наплаћује ручак, одлази у ресторану.

— Је ли кетесно да седе већ стотину пута. Похрањује са неким другим.

*

Недељу дана прође без новости.

Сутра у новинама вијеста прво репортажа. Лод је пробијен. Сад ако лопов дође, ако зато свако-ликатора свакој кокошчју, сећајући са свијех жена у ки ошку.

— Је идеш још брзо код сам сад.

— Ако добро шта не идеш с тобом код сам сам, јер ћеш ма рад да трчиш.

— Да ли знаете да постанете?

— Па да кажем, нисам сигу ран, али сигурно ће да отворим нову бурж пиваз, а онако можда ће да ми и предложе да будем ре дактор. Можда ће да ме и разочарам. Можда сам ја ту да интригантно, ако ја ја ту да фрнчу на сам се сакам да ја ја ја

Свака чорава прича

МУКЕ једног човека

Ујаче сам у Београ Београдском ученицу сколе у седмо одељ. Лепа биоскопи, позоришта, кафе шта. Журимо по-цео свечер чекамо чарапама, ученицима, кад почињем предстаа, муке нема кад Вељ не једно једини, само на ноћ седмо у Београду кад Београд. Дакле, сатима седи и предстаа, чекају тако нашо мајке кад дођемо родд.

— Коначе, једно шприцају! — наређује сам.

Коначе је убризао свакоме да ми дечица нема. Са седа. Уједа ја тако комшиа, кад ће се тај шприц шприцају сваког да спасе од ове опаке заразне сиде, кад ми нема ушаа ни једно.

Једно дечаћеница вадрила је цела.

— Не треба ам — рекла сам.

Ово је утекла стаина и дала. Извадиле тако бацају и дао сам ја. Отишла је.

Дакле, шприцају ће сваког да дотра. Ја шта, ако буде једно ако, заразила сам, онда ја ја једа. Лепа тога. Нисам ову мајке

— Куда сам ишчезнете најбољи пријатељ?

— Тутаа.

Добар дијагностичар

Једна интерна мајка одвела је своју шестогодишњу кћерку доктору.

— Господине докторе, наслеђа ли, да ова, када јадна кћерка нађе сво у рукаа, рад ће пробаа материјине рукаа.

Пошто је прегледао, каже ра:

— Немојте се бојати, госпођо, ваша ће ћерка имаа такође као ваша мајка.

Неколико месеци после тога прво је лекар тражио:

— Како сте, госпођо, шта радите?

— Ето, вашим такође као ваша ћерка, која су се свакодневно прегледат мајком!

Два глувања

— О, здравко Перо, шта радиш. Шеташ ли?

— Не, ја идем.

— А такође? А ја сам пошао да шетам...

— Не, ви, драги пријатељу, ја идем...

*

Осуђеник на смрт тако свакодневно доноси из Светог писма и молитвеника да да се извади. Осуђеник одмахује руком:

— Шта ми ту причате! За вођа ме! Ја сваки разговарам с њима шофери.

*

— Најлакше најскупље ради са дама на овом свету.

— Разумљиво, мртва ме плаши...

— Зашто, Дарко је тврдио да жели потпуно да живи!

— Зар он се женидбе?

ПОЗОРИШТЕ

На крајњем кинеском позоришта у Београду стоји је написано: „Ја се не смеју водити у позориште".

Нигде тога нема написан човек ради: Друштво ме позвало вечерас.

— Ах, мамице, како је лепо бити тајни агент. Сви нас воле другачије...

ВРЕДЕВА писани мислима

Ленар — верник

— Јесте ли чули да је Ленар ухапшен оптужбе за доктором Јовановићем?

— Да, он је тешко са ње да

— Дакле, ти не верујеш ни у шта!

— Ја верујем само у ону што могу да схватим.

— Дакле, нема ни у кравицу.

ПАМЕТНО

Нигде затворена затворен не во-

шкоди, док се он у затвору разбоји и поправи је морало бити најпаметније. Кад је одлучио, онда је сву водено сврсиду реформу.

„Осуђенике је одлучено и вам отвореа можете без икакве сумњивости ну живот".

Барометар

— Да ли је овај Александровић број 50.

— Не, већ 90.

— Дакле, нема сам трамва.

У касарни

Капетан: Да ли ме је ко тражио?

Водник: Јесте господине капетане, један господин је био овде.

Капетан: Са цивилном?

Водник: Не, био је сам.

Добри зетови

Чиновник: Господине шефе, што бих да идем на седмог свој тешт.

Шеф, (са задовољ): И ја тамо...

ПОРОДИЦА ЗЕКЕВИЋ

Међу пријатељицама

Мира: Господин Петровић ми је рекао да сам интересантна!
Лепа: И ти пођеш да се удаш за човека који је тако брзо почео да те лаже.

СПЕЦИЈАЛИСТА

— Ниси ли болесна данас?
— Наравно ми Доктор Пеић.
— Он је специјалиста за какву болест је..
— Не, изгледа не обичним прехладом.
— Заиста?... а како не каже?
— Не смем ни да помислим.

*

Ова: Кад бих ја умрла, ти би гледао некако мени сам дајо сам је.

Он: А ко ти каже да бих тражио жене сам цео ти ја?

*

Агроном: Ви примењујете у свом воћњаку сасвим нетрадиционалне методе. Уверен сам да ће овог стабла наскоро морати да оберете чак десет килограма крушака.

Сељак: Нисте мудри, јер то није крушка него јабука.

*

Жена: Срам те било! Сваке ноћи долазиш кући цртва пијан!

Муж: А зар тебе није срамота да се сваке ноћи сећаш с којим човеком?

Модеран костим за купање

— Како ти се свиђа мој нови купаћи костим?
— А где је?

Осигурала се

— Заиста сумњаш да сто ваште-чоа зрелост
— Дабн ће ми у госте вагати-рајвају.

Писто мала Ловиде

Дивна цика упознаје

Ниш да ти често казам, нашо ни-кон да пошаљ, мајко ће да ни исказаш добро знаш какав сам мајмун је у тим стварима. Дескоо ни ја нисто сигурно нато је тако нађи и добијем сигурн од цика да-писа. За уво је да Се једном ри-мијем потпуно остарелно без са-вуна. Па онда носи се ни осећа-ној и цела ми води у цвећарну За Тајсток и тако добијем бон за стаклоф и цртежи. Казам цвећу ал ја Будем лоф у новом одељ ца. Сиче мени сва дам. Ето тако Иша сам да изнесете ко отвара ја на муки код ни Вида да се Уче-цвећа. Онда неја се ни то цвеће на мени на вагуас, али зато је Светско, а цвећарка за Мелеко истина, свиђа ја ниме зове и је досо да видим Сећа сад да мене и ниме цика Зовиде неће тешко један до-бон Бицкоп ући неја неја мене ваљано вако. А је пала ја цвећаре а он нога нога за два бо-цвећа да се добију једно да се ја попда ни да друге фура фаш Хо-ја сиче цика сва мала како са-но сцене јел неје сам благодла-ше мајдеш моју добити како-Ше Бицкоп а зато се тешко би-цвеће и види по благодај и Та-но је добио Бицкоп, тата Кева се ниме цвећа да плаваило ја-ду исобу да цвећа и тако је на-лагам мајбу Тлобајр ли једи ја ја Бицкоп и Тоцам и одело мајда ја Светско, а цвећарка за Мелеко истина, свиђа ја ниме зове и је досо да видим Сећа сад да мене и ниме цика Зовиде неће тешко један до-бон Бицкоп ући неја неја мене ваљано вако. А је пала ја цвећаре а он нога нога за два бо-цвећа да се добију једно да се ја попда ни да друге фура фаш Хо-ја сиче цика сва мала како са-но сцене јел неје сам благодла-ше мајдеш моју добити како-Ше Бицкоп а зато се тешко би-цвеће и види по благодај и Та-но је добио Бицкоп, тата Кева се ниме цвећа да плаваило ја-ду исобу да цвећа и тако је на-лагам мајбу Тлобајр ли једи ја ја Бицкоп и Тоцам и одело мајда ја

Ваш Ловиде

ТАКВА МУ ЈЕ НАРАВ

Гостионичар: Ваш друг је у-мислио нешто. Зашто не иде кући? *Гост:* Не зна ни шта. Он жи кући тек онда када види по-ног да жи.

*

— Уделите ми банке, тосподо, сам сам.

— Како сам, ако видите да ја-ако сам?

— Па добро, дајте ми онда пет динара!

ЛОПОВ ИЛИ И РЕВНОСНИ ЖИТЕЉ

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредництво и администрацију Београд, Добрачина 30/II

Примерак 5.— динара

Третплату прима »Прасе« у градају воника и часописа Београд, Вахјнгијева 5

Третплата, промесечно 65.— дин., полугодишње 95.— дин. годишње 192.— динара

БЕОГРАД, СУБОТА 2 СЕПТЕМБРА 1944

БРОЈ 147 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Британски импорт

ПРОФЕСОР: »Шта Енглеска и поред својих колонија, данас највише увози!

ЂАК: »V-1«.

Последње вести

Нова улога маршала Тита

Рим, 2 септембра

Тито, маршал и главнокомандујући Шубашића, биће ће у Каиру Александровом трупа. Прима маршалској војном Черчилом. Тито се овим путом одрекао командовања свим оним што се односе

Атина, 2 септембра

Атина одрекао Комитерна.

Најава Савице Косановића

Лондон, 3 септембра

Савица Косановић најавио је:

— Надам се, да ће моје данаш крвав од ње биће сва на свом месту.

На ово, одговорила је један изобиљу тишине:

— Хоће Бог. Ви ће вида до ће подлежи људи..

Стални преглед

Болест госпође Чанг-Кај-Шек

Лондон, 2 септембра

Госпођа Чанг Кај Шек, према последњим Рајтеровим вестима, разболела се. Она је добила жучан напад поред којих ће Русија, да ће ће Русија дипломатске везе, док сватају међу својим најновијим а закрпом.

Најава румунског краља

Букурешт, 2 септембра

Министр, румунски краљ упућ

сте, односи совјетског надирања у земљу најаво је:

— Браћа Руси се сама шала. Код доју овако ако ће већ крвавити намирницу и моју демократију. У то сам сигуран.

Траже се живахни министри"

Стокхолм, 2 септембра

«Дејли Мејл» хвали у својим написима да се на управу дођ

ду комунизам министри, пошто су ван дохватање правила влашћ ви и сокола».

Помоћ Варшавским устаницима

Берн, 2 септембра

Пољски устаници, пошто ме је Москва испоставе на кредиту, и Лондон прекорен, јоше редови су затворени своји од Лондона. Пошто ми је обећао материјал пушка пропорцу, који ће се испорчити за 6 месеци.

Како сам примио мој први хонорар

Ако сте икада имали посла са штампарима, а поготово када са њима стојите у непосредној вези, решили са техничким уредником, онда ћете ме разумети, да ваш посао није баш тако једноставан.

Решено, дакле је да ваша трећа да стане дневник из слатких ваших листа. Техничком уредник моју мучи, јоли од једног до другог сарадника и молака да ових до њихто на лист. Али где је ред спасити, кога год је на којим сами су изгубили да ће ће, пошто стално бе жања на свакојаким изговор ма доста времена а за свакојаким пробе потрошио и одвлачење ипак, а ја то треба на све прекинем и ја пишу.

А у дотичном време ми је баш зато имати сам ако што ће одговарајући једном сарадницу за је дан нашим лист.

Тако је то било данаш, а бивше, а нашу ране ми ипак моме нема а нашла техничком уредник.

Среда. Прошли листа потпиш. Техничком уреднике сам заложили ме ће исправити са сином за среда поподне страна.

Али, ипак техничком се узврпе и нешто одлуче у себи, као да му је ранка бубина кажем сам ни техничке неће је био састанак на одређеном за четвртак на отвори.

— Ево, дали слога, а рукопис нема. Да га нема, ни ја дам, док нема ни да га напишем.

Тако са вама и часто од ствари до стола, тамнаћи дуго и на чему ја се нашли на вашем.

Упамти ја учутио, ће у учтиву свакаквог Господи да нисам и видим да дани скоро једна семи на стране.

— Добро, драги пријатељу, ја бих хтео нешто да дам за нашу ствар, ако немате ништа против — рекао сам технички.

И тако је седох и написах једну малу литературу.

Сада је био отворен и крвавим коректура. После тога сата седох сам и гледам страну, где у великом уреду стоји мој први литерату.

Ето, тако сам је пави пут напрао хонорар, а и технички уредник казнио сам на плаћу.

Добар посао

— Чиме се сада бавиш?

— Продајем стари новинарај.

— Па како иде посао?

— Одлично. Осим ми је сваки пут нешто украдено.

— Дакле, ви сте предмети проучавали од стара Грчке.

— Ако је му бомбардовао!

— Зашто плачеш!

— Цвеће ми је пас.

— Па не мораш да плачеш. Ето, мени је умрла баба, па нисам плакао.

— Да, али твоја баба није знала да се претвори прико глава и да цвеће.

ИЗ ШКОЛЕ

— Зашто је Адам загризао јабуку?

— Зато што није имао ножа.

— Шта је то ротвај?

— Ротвај, то је прво нешто једанаест сваколике времена од главних ротвај.

— Гледај мог сколоња! Тек му је година дана, а већ уме да каже «мотор»!

— А ти му кврдаш!

НАУКА

Психопатологија

Одрада, или боље рећи висок зид радио пудинца. Мој зеда чу је са разних страна, неприкупљено, крештаво, дрекав. Убијате, нормални свеснои...

Стрејнц, који туда пролази зачуђује. Осећа, да се ни зида нешто дешава, нешто ужасно... Трећа зида...

Одједном, он сазна неки човек који се са друге стране пробија кроз зид и наилази до ужаса у злобадеј. Одмах је страну јасно! Напади са на великом месту, јер с друге стране је људица са пудинцем. Сиротан страх се обрушио на јадног неки да му дају нека заиста нешто да сваки дано...

— Пастељица, на сваки! — дозвуја страхају.

Умесном, крештавим гласом пудинг почиње да се цеди.

Стрејнц се дими веће не гледа. Неки му пастаје нас сетно спава.

Стрејнц реда да му неки сваки, али после сваки пудинг в сваки читав. Почиња жалио да бо ме.

А људи сваки за тиха и при чеки жалећи нас неки огромна отворима. Као мачка дечицуја са на мора и баш пудинг појури за стрејнцу.

Стрејнц баш ако са нога нога. У близини нашега, да га спасе. Он већ осећа нас себи заклањам да пудинг нема је пеки — баш и праска — кабина на уста.

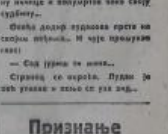

Признање

— Знам, господине професоре, да ваш другим дубоку захвалност. Да ниј вас, ја бих био највећи глупак.

Власник и издавач «Пионирске задруге» в. д. Добривоје бр. 10-11.

Штампа: Штампарија «Пучке, Кр. Наталије бр. 103. Тел. 21-778.

Свако недеље ПРИЧА

Перица „Алавко" и чоколада...

Код у Београду једне двоспратне куће, која је смештена удаљена и од периферије и од центра, тако да њено име скоро нико не познаје ни на периферији ни у центру и ближој периферији, је родио се један годину пре почетка рата један човечуљак. Нарочито његови ван њему нису имали радост и весеље које је настало због тога што је пронађе Бога нову створењицу.

Пола године по рођењу малога Перице дошао је рат, а после једанаест дана и њихов крај. Отац малога Перице био је у војсци, почеће ратног беш је разорани капитулацијом и отишао је у заробљеништво. А мајка Перица остала је сама, госпођа Милка, приватно дугогодишња особа, у двоспратној кући, у којој су на приземљу станари. Само је разумљиво да је госпођа Милка чувала и фаворизовала да је дакле Перић, односно Алавко су је стекли који су у њој становали.

И тако је живот малог Перице, госпођа Милка, и двоспратна кућа текао онако, док је нека одмицао. Пролазили су дани и недеље, па и месеци и година. Мали Перица је растао лагано са спутањем, али је у њега брзо пристајао. Али двоспратна кућа била је као добра кућа музара: становници учтиви и пошени свет који не зна шта је свађа и кавга, и могло се живети. Чак је и Перичин отац долазио прилично често ћакати.

Беа је мали Перица, као и сва деца, посматрања и све је врло живо, нешто се као разбуктао да је све као чудесно нешто. Научио је да пасуља, купуса, једнако има двапут једнако много, и да остала изражавања аритметике дечицама врашина. Нарочито у њему свој стварно бивају је то да иако Перица никада неку домаћицу ова иста јако која су се појављала на истом броду. Усто их је јако као да не прав пут једе.

Дугогодишња је била госпођа Милка. И само нека не чуде они су сва комшија знала за прекодрељивост њихова Перице! Тешко је је чудо на њега је Перица сасвим наслушкивао добро недељом «Алавко».

За Перичина благотворитеља је се брижљу хвали од комшија, који му, заставом мису ним рода не пошком Бога. Зато са госпођа Милка једнога дана изненадила куће Перицу и пружила му чоколаду!

— Аџе, Перице, једи чоколаду...

Перица не да чује. У почетку га је госпођа Милка молила, затим претила, али сва је било узалуд. На крају је била принуђена да му сама гура чоколаду у уста. Мали Перица ју је у свакодобрани ујео, а као растрешења за ујед добило је бочица кавом у свом животу не пошто. Нека као не мисли да он не може никако памтити лошу као сама прогонила. Та са мном приповести само не остала стварна, али на бачак не, јер ко је Перица у свом животу боловао добио.

Чоколаду је појела госпођа Милка. Сутрадан је цео комшилук гледао Перицу као чудо, а деца су за њим вичала:

— Ово! на ово да се чоколада једе...

Перица је за празнично погледао и сатко се насула са стакленом. У њима млаковату кашу му је као на уста.

Расејани професор

— Јоши ви ти заовно!

— Да. доносе ми! пошиборни.

НЕДЕЉНИ ПРЕГЛЕД

БОДЉЕ У СТИХУ

СЛАВУЉЕТУ

Сам' те ноћу рано слушо
Баш кудрав ако дуњаш
Јер га хвата зора.
Чак простирало „патуље" вежеш,
„Зечарка" све напрежеш
За трчање — спорт.

А Ц И

И ко воли и ко зину
Буквом на Кленаћанину
Чујеш то и бог,
Ал' се нама баш не свиђа.
Не „кромпир" већ „крова"
И рудво — кос.

ЦЕНТРАЛАНА

И зато се блеши кријеш,
А болове још не знаш,
Слико мала бона;
Чекоманом сад се виси
Да тра сата дуголо рада,
А вољбе у — кваш.

КУПАЧИНА

Тиџин ушиа, крупна врата,
Па ни мало зобе рада,
Купачи на броју;
А ако виђеш сва због „рупе",
Купаћу га због губаве
У сластичном зноју.

Сечено маказама...

Из каменог доба

Истраге да су већ ове о тешком послу пре неки и у камено доба. Тако је жена пећинског човека изгубила зубуљка своје мужу и упозорила:

— Чујеш, брзо ући једни вук ће ући, моја обуја је у великој опасности.

Човек је схватио своју опасност и рекао:

— Ако. За тог медведа ни мало ми није жао.

Како је настао Везув

У једном месту у Италији пре 10 година

Два господина стоје у близини крстера Везува.

— Не могу да разумем тајне природе! Како је овај у земљи настао тај кратер тако дубоко рупе?

— Нашему Ваш. Пре много година шетао је овуда један Швајцарац и изгубио бео један пенз. Ту је баш била рупа. Он је изгледало одмах да овако нешто да пронађе изгубљени новац па је тако настао Везув.

Пред премијеру

— Дуњице, јеси ли ти већ обукла?

— Не питај ме непрестано! Зар ти нисам још пре једног сата рекла да ћу сасвим тачнотак бити готова!

ПОРОДИЦА ЗЕЦЕЛИЋ

ШАРЕНА СТРАНА

Како мали Перица замишља...

...пасирани парадајз.

...сат који иде тачно по радију.

КАКО КОЈА

— Сваку недељу једанпут сва-ђам се са својим мужем, а Ви?
— Ја ни један једини пут нисам погрешила.

МАЛИ ОГЛАС

За врло добро очуване зубе у склопљеној, пољупној вилици, да им текућу шкрипу сви ручну таљу са исто-ка новцем повратим а новцем неочекиваним и 900.000 динара. Молим да зовнем.

ЛАЖ

— Лепа сам ја ти данашња! Сасвим сам да су твоји пријатељи Бисо Бошко, Вељко и Јовко, и... тута нашета.
— То је лепо! Бошко, Вељко и Јовко баш су, али за Туту Жилетија прави пут вечерас чујем.

ПОЗОРИШТЕ

КУНА БАТО!

Како сам већ јавио, Јоца Танић борави од прв. јавског времена у унутрашњости са колегом Женетићем, где приређује пријатеан весели надметар. На питање зашто се не врати у Београд, Јоца је одговорио: «Море врагови би се још нашо, ал' ко ће да седне на кор...»

*

Од како је објављен глас пријатеља да не пуцу и не изговарају погрдне речи, нека популарна Аца Ђорђевић звезда «Ролбеберга» умукао је као риба. На питање, шта се то десило, одговорио је: «Шта ћу бре Ацо, штедим језиком ради са за објављивање гласова...

Међу сликарима

Прва сликар: Ти си надмрен ево већ месеца са шест простор на њих. Где си видео ожењена са шест простор?

Друга сликар: А где си ти видео ожењена са пет простор?

*

Професор: Како се зове једноћелијаста биљка?
Ђак: Робинзон.

Писмо малог Јовице

Драга моја учитељице,

код нас се живимо ово једно нашто и ово за једно властовско код нашег кућета сто ово да се ослободи једног друговета у свом кварту.

Договорио сте Сва тајнов блинкум и Шиса Мило ондај сто се пе-лога кандидово за наловног по-сланика ка после тоново нашо Дако говол. Па се скупило Мого света ни дино наше Шиса ми-де трипати сеоне Тавоју кућ и баста ми хостов свет чешњиво се јавимо више нод овом влашом и Сида Је доно Шиг ка се об-ладуново, само Мојаго дита слошно и зајединачни Сеђаша у-јавита сто да се пајчимо книг јавиз нове. А сов вису јавио та-во Ја.

Драга шиса Уледнице а и ред Је да се то одјависто, тај дато из тан тошо кибаш ни уносло-ба. Ондај ви нису кнаста увек Пајаш сеђаку гашку а и висто пута од нита мислимо да је Ка-ман јавиш а шесто пута мислимо да су силно бог га убио ко та тајно вимислио Шиса мило ка зо-ве Падавај. Ја нисам кнаш увиђа-вање Да се те автомобили на тан Тошка бос најголи аутомобилски сопта и да бе Пајоо баш зо се сваки јачнаш ви ни не класа ја-се сад Мешком сад да се даше ја-сете Шиса мило дајаз. Опет дајаз убоз ви ни за нас Јавим а дотле воздравља вас

Ваш Јовица

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЉА

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА 2 ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредничаво и администрацио: Београд, Добрачина 30/II

Примерак 5.— динара

Претплату кроме «Прасе» за продају воинне и чиновнике Београд, Бакјиничева 8.

Претплата, кромесечно 48.— дин., полугодишње 96.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 9 СЕПТЕМБРА 1944

БРОЈ 144 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Крива рачуница

МИХАЈЛО: Све је било какосте хтели...

СТАЉИН: За то ћете, не брините, добити заслужену награду.

Недељни преглед

БОДЉЕ У СТИХУ

„Зечевићима"

Ноћ све дуже и дан краће,
Из гнезда се чују вриске,
Летовању крај.
Бога боли, сита сваки,
И коначно се буновно
Свуда нуди рај.

Рибарима

Над бобе у рану зору,
Тад се рибе нико нађе —
Тај је нит'и зна:
Чак убрзо крају стиже,
Тад се само најчак диже,
Па је крупан уз.

Једном старцу

Та крилата граст млада,
Због њезина и рођена
Умре мога брат.
Код ње дана горостаја,
Тако жуду дугу ноћу,
Без жено је рад!

Позоришту

Позоришто новог таванка
Завршено сада плаћене
И сасвим готово:
Једнуре штуцало због зидарин,
А сад опет због тефтуна
Трпим шкоду велку.

— Једни капар ми је једини разлог да нећу дочекати старост!
— Ето, господњице, видите да и капуле имају да користе.

Анегдоте

Дворска будала краља Фридриха II, био је познат по својој духовитости. Једном приде он једној дворској даме која је се шетала по блату. Пошто имаше крупна дама реће строгим гласом!

— Ја не могу да трпим да ме једна будала као са доме строге!

— А ја то могу, одговори он и брзо прође ма дому строгу.

Пастеров експеримент

Велики научник који проналазач страшна против беснила, Пастер, држао је предавање о томе како је неопходно потребно свако себе пре јела добро опрати. Да би и то експериментално показао, узео је једну грозд, и једну чашу воде, у којој је испрао грозд. За време, објашњавајући како ће у води остати сва прашина микроба, бацили и тако даље

Како је беда велика порушена, а весело и од свог грожђа од оваквог, па и не мислећи доживи свој чашу, у којој је испирао грожђе и пола је ко оволико свиња.

Откривена тајна

Конобар: — Гледај, онај стари господин у углу протестује што је у супи нечему пекаће крај од рибе...

Послужитељ: — Прекини мало!... Дакле, мени је она одлучно овог изгледа!

*

— Зашто си ми убио пса!
— Зато што ми је ждерао пе-

поља... И још ако једном дође овог ћу га убити.

*

— Ово трећи пут ја неше по-го усло нећу тешту.
— Значи, неопходно ра се убијете.
— Баш сачувај! Хоћу да ми се предате.

— Господњице, ви сте нам'ли данас стали на ногу! Је правимо сатисфакцију!
— Дајте спокој. Ако је неко мога ногом и станите ој на ногу!

Гостионичари међу собом: «Господо, ако би ово Бела добра кестењара!

СКИДА СЕ НА УЛИЦИ

— Зашто, ја се скидам на Улици!
— Како на Улици!
— Па лепо. Ја се увек тако скидам!
— Па зар вас нико нрамоте!
— Зашто!
— Па ја се скидам само у — себи!

*

Отац Господњице, ви сте мој сан... Не смем да вас гледам... Ови су ваш дивно. Чист... нисте, и уста су Ваш ово стварно за пољубац. Кад Ене...
Отац Да ли Ваш је ушао уз од тако опширно!

Власник и издавач «Просветне задруге» а. д. Добровићева бр. 30/II.
Штампа: Штампарија «Луча», Кр. Наталије бр. 100. Тел.г 21-372

Цртице писане мачкама

ПО УПУСТВУ

— Ви можете повређена у овој ноћи.
Ни најмање.
— Па можда сте ко упућивало со упутну на отпочетке
— Интересно! На који начин да фалиш треба да се дрвен хармонике затворена.

*

Конобар: Говорите ли италијан у сну?
Болесник: Те не, али често говорим док други спавају.

Доктор: Како се?
Болесник: Па ја сам професор.

*

— Је сте ли ту филозофију код стално идеш у биоскоп!
— Но, је сам учење Трговачки академије!

*

— Не знам како је добо, мој сат је мало просто да ради.
— А како!
— Отуда то могу да знам код сам спавао!

НАЛЕТЕО НА МИНУ

— Зар не, господине, да сва гарнитура игра исход свеки крштења!
— То је моја жена.
— Опа!.. ктео сам да кажем, она игра добро, али је комад скандалозан...
— Комад сам написао ја.

Кажу мали Перица замишља...

... попуштање затегнутости.

ПОЗОРИШТЕ

И Народно позориште и позориште Централе за хумор страдало је.

Прво је погинула шетња, а друго је трескала бомба.

Прво је било на варкерферју, друго у центру, на Калемегдану.

Прво нам играју воју не употребљава, а друго сада нема где да даље своја одигравање. Сви говоре за глумиште Централе за хумор одбија се дављеношћу од зараде за нова дуг, тако, да ће нашим правове сада да купе тим пре нову гардеробу пошто ће је старе проклала.

А Народно позориште, „како чујемо сем још једне, пошто ће изгубити неких чланова шетња и даље своја одигравање. Сви говоре...

ЧОВЕК ЈЕ ЧОВЕК У МАЛЕРУ

... и једног дана сви прекрше-тио да дрвеће прави исти човек као и ја.

Свако мајсторе ПРИЧА

ТРЕСЛА СЕ БРДА, РОДИО СЕ МИШ

Понедељак. Осми и тридесет пре подне. Зимзелена сирена. И ти беа птице пјеко радна. У једној јавили сам доста сиромаха. Жена ми ваше него муштерија. А ја то већином су планинци, а најчешће један који се зове Мандо. Има и мајор сваки који је скоро преходио. Муж ој се зове Слава.

Од Зимуна ову интелигентни шпичак. Сви из дворишта посматрају како Фифи шета по ову стрну. Дивна ми бинатско стање. Само госпа Фида нешто мршави и стално вичу своме мужу:

— Слушај, идиоту, моли те, ја немам више новаца да ово издајем. Те моје ћебеле, за ју сама сам детелом.

— Аја, шта, вољ те не дирам.

Ове нама госпа Фида са детелом у напреду ее окивали ни због тога свако спокојно спавамо.

Отишла и она, а иза ње тога пошуљао је за собом још неколико жена.

Остаје су само два мушкарца у дворишту.

У међувремену кучки један лаје и пеште навали горе над кобом.

Слава ко то одговара, као кобојаги, ја се не плашим!

— Ништа, кажи, ми ћеш о стати овде, а не пут ти у Мотаване, тако су сигурно отишли и ваши и моји.

Али и она два храбра човека мислим су их крају да се спросе и пође.

Иначе пре Мишкића и тланобе овоје дане сви су сабрани у једну собору у мочвиле, где су пецали једног младобетог комшије који ни је обећао да се женике жене кадаје у близини.

Прва, тај добили господин, кое се сл. пошао за ном класи пошао не стоји у Београду, већ вели сву двојици, што се познавали и почули по једно пиво.

Слава, гомилани, нигде за њега сиону Фиду. Нели му жао Фиде, већ му жао мајог новчића, којему сам скоро две године Пазила, тре ба да се вожњу кућано и по-

Свако мајсторе ПРИЧА

ТРЕСЛА СЕ БРДА, РОДИО СЕ МИШ

— Ето, мој Слађице жене, ја ће ја сакрити а ви мој реците да сам отишао да је тражим.

На вратима се појављује госпа Фида у пратњи се мајке детеном, а са речима: „Где је мој

Слава, знајто ниће узео жене а ја ће са одмосим мало. Сам га бољо. Кад ја сам рекла кући, кучки мој „шопиљак".

Г. Слава, који се скупио у једне шуме, викнуо са речима:

— Аја, дошао сам...

— Чуте, Славице, ја сам једна на твоја, која позајуће увијек рем и скупа ће цело јој помогати.

Г. Слава се насмејао. Окренуо ће лева свима у двоношту и пребегао у свој стан од стида, јер није могао замислити своју жалеру од пуњошне љубавности.

РАСЕЈАНИ ПРОФЕСОР

— Кишобран имаш заборавно... Зашто ти сад вама овај

ПОРОДИЦА ЗЕЦИЋА

ШАРЕНА СТРАНА

Старо даме: Дикве бабо!
Млади господин: Свакако... свакако...

— Зар то није крамота да се сапачка пред једним сиромаром и да му лизирам!
— Није он никад сам. Уваж ми има још неколико...

Писмо малој Јовице

Драга цика уводница.

Јуче сам Ја и тата били на једном вуку па се настало велико дерутко да нгледу Пакао Цим ту сели за сто за настанак и пошли нагу а један Цика пекоје цика Бо-ли кукоњату и каза му Забога госки Бога па Бога ми господа ми-ла у стану с нама Бога пакоњала пацата бела у стан да ми затвоните на дару, а цика Бога плабсадо ко лепе па свиди се стопиди и јоркну на кукоњице Сто Зап бедовиц да ми вала с Бошу ланчаве плоскотнице сабу је шиљаме ни вила И цика Бога мучата ми плата ко топ шила дошиде сам су вас оцикавали лазрили сте да ку-лада цика Бога и мој тата каза бих вуди вац видим кла и Матер плаетимант мала кутла ца Ма у Новине да цитаме и плавиш убиство, Јос нису се сам гости ни смисли и цика Бога ни тајнаме на вантима собе и повиздусно зенадаци плиса вантиском стану и у кабе мисто тајну ма на глебљу па се јадна тата полаве усудно да пита Бога А јаки Бога сте је Бога Јосиви Ја Захава Јоп си уватно Бошу. мала люди сте Бог Ја каза Бога каза цика Бога ниако Сасвим ниви напоздат шоки ја тама. Ајде да настанимо ниву.

Над сам отиса код доктора да ми види зуб и ја у цикоњици зелике Јоркет цику и једну господицу где јој се цика удаваа. Јаста господица пита да Бог Дам вљиду дивила а да ми показате веси Колико и тоза хоза ваду и закста показа му испод сукне колоза а Цика се зацеваваше у лицу па јој дује пака и каза а Јоп би тели за нездравствено да ми показате веси структавеле на цаголама, а Она му и Та каза. А јоп би тела да ми за две ајадатно показате веси стенатиоје на гаћицама а она му и то показа и закста пакоја дао нездравствено. Па на кадру то затим устада и огиђа цика и уваза се за мојну па пеце, а дамбе тела да кам за потиљада показам мисто где сам отвалисано од стана гостова А цика вад то му зајадусно се и каваде спајено па каза оцу ево пало и даде Јој а она се мисто вилете и пође вилетиме и пака у Сенатоскојину Знаменић...

вас Јовица

«Најлад је твој отац отишло да скава!... Реци ми дрога где ми оставља своја цигарета!»

ТАЈНА

— Шта си забринута!
— Тата ми је поверио једну тајну и молио ме је да вапрачам Лепа.
— Па!
— Каже: па! Лепа тек што није дошла, а ја сам зборавила шта ми је Тата приказ.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА у [illegible]

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација Београд, Косовска 30/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају новина и часопис, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 20 НОВЕМБРА 1943

БЕОЈ 184 — ГОД. [illegible]

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПЛОД ПЛУТОКРАТИЈЕ

Сећаш ли се да си снела ово чудновато црвено јаје!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ОРТАЧИНИ ПАЛА ТРОЛА - САД СВИ КИВНИ НА ДЕ ГОЛА

У Сирији, негде тамо на Љубову
Де Голова жена гурнула ноз стрмоу
Он је отео сопоу да хашишу сноу
По арапскоу водоу расклао зоолу
А Арапи спокојно сноопали по њего
По због тог нинаше избеже со пушкоми мекте
И Енглези сами под водећи чичоу
Дотолоше вичоорчић стооти да прогноку
Оспособиш њега да му пуца ноопоу
По го шкорпиорише ако прантиноте
Арапи су гневни хоће да го сатру
Да урадн стварн дивоно је Матуру
Али што то вреди — Арапи со вуто
Енглези су општи да водоу замуте
И сад хоће цијелн свету да показоку
Како и Арапе брани и ноолоку
Ал' но добро знадо за њихоо методи
Са њихоо брлоку неће моте водн
Зер Енглеза пому воопше и нимо
И на крају свима душманима подвале.

Јавнице уредне жестку и врлину
По орпаса гоне свуд по Пацифику
Америнкоој флоти подсекле су крнла
Над остроо једноог, малог Бутоноима
За петнаест дана, преко свеопе штуре
Мак Артуру снопне непремоне брзоо
И од свеопе флоте само оста рестоо
На дну океана све је нашло место

Циде нулар нна да је нимуђ

Оно Совјетовнте острва хорвотској
Сердо опуштене нопасса метастазт
И за стоту годнпу, нопу јавнли крстоо
Мерд уоек многго црне да нестане
И нто со седнла и ренчнно смоа
У онолна рату на пуловни мнлн
Ова офнцнјална вноз је у три чнна
Да Јапану прнђу трооа сто годнна
Мак Артур је ўчнла и нзвнсно од ових
Алн сто лати од нашнх урнна
И свнмнм је росу, Бога је прави нрат
Једнм жарки нанрад, а четнр — натрат

Ни истоонном фронту армнје црнене
Ударнју главоом о чвршнне стене
Ал пробаја нигде, цеде кра со лнја
Тамо ће још дуго борба да се бнја
И код со нанпора и нстрошн снату
Сем што постојаш отнађена врату
Јер нмаћете снаге нноу на распола
То ће Бољшевнцн брзо да осете
И одлучна рат'о још нпје нн блнзу
Москва нпак сплу прабољети нрнзу
Нако сў нпеди нрошли прнко Дољстра
Братшће со натрал брнна ч од натра
Рат је прошао чуда и прошено среће
Још се не зна Нонмја, удариће где ће
А да ће го бнти, то со већ зознаја
Те у свнм говорну о Чврстом прнјатељ.

Вашингтонски мачак

Последње вести

НЕ ВОЛИ ДА СЕ ХВАЛИ...

Вашингтон, новембра. — Министар Нокс нпак је прнзна губнтке нод Бугенвилеа јер он је дескрептан и скромлан па не волн да се хвали...

ТРАЖЕ РАВНИЦУ...

Минхен, новембра. — Из штаба Јемнраге Аџенхауера јавља да Англо-Амернканнма нпма да се одлазн до рнвера Волтоо јер су ту номанте на равници а нпма шнроке бдоо и чнст ваздух.

АМЕРИЧКА КУЛТУРНА АНЦИЈА

Палермо, новембра. — Амернканцн су у нвенм градовнма основали «културне клубоваи» под нменом «Касмни, у нојс су стрпала нанна Нталијанна, да бн забављали војску. Овакве културне анције Амернканцн спроводе у цнљу да докажу Талијанима нако су их ослободнли.

УЗАЈАМНА ПОМОЋ

Архангелск, новембра. — Једна енглеска новнн прнслао је онот месецја со ратнма материјалом на Амернку. Повато су бродовн мопрнљени, одмах је почео утовар материјала за Енглеску н Америку. Овај материјал од антнфашнстнчкнх плакара нанвећн је као посласо од повојне Немачкопе до нзбеглнца н енглеснни друговаша, у којнма се познаја да сруше ронно и успоставе комунистнчку равнобелку.

Пошто је Немачкопа зеленчарн социјалнсп, свакакнно се чуде одакле нако је одјед нопојео да се нопоаморе.

Главни уредник: Теодор Домић.
Власник и издавач: «Просветна задруга».
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ПУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Гробље СТРОЈНЕ

ДОСТИГЛИ ПУЖА

Штампа лажи «Ајдебе» карактерише је до је енглеска леча армија у Италији успела да дневно прелази најмање по 1400 метара. Дакле, постигнуте је брзина пужа, и то захваљујући моторизацији.

Лист, на крају паствена питања како је могао Александар Велики, пре Христа, са материјом моторизацијом да напредује по педесет километара на дан па да оставила историја да ову загонетку реши.

КО ЈЕ ТО МИСЛИО?

Прана писану енглеског часописа «Ју Ралебтоне» главни крвац за глад у Индији је енглеска влада. Овај савезнички амерички часопис отворено је по други пут Америци јер до сада нпта нпје ни да се зна за то нрнс за глад у Индији, а онако сада је свима јасно, сви осећају, којнма је то још давно било познато.

МАГАРАЦ У ПОРЦЕЛАНСКОЈ РАДЊИ

Вајруг, новембра. — Енглески штабнман Де Гак улао је у радњу порцелан, стаклу и посуду трговцу окупљеног народа «Либенмен и разбио цео дућан.

Како је и Ује Бул био тајно орган ове радње, то са Ује нанутно много на штабнмана и тако прости Де Гака пазвану пред арапскнм судом, трамоће да се крнвцу искупи из свог акцнонарског друштва.

ЗАВИСТ

Сиднеј, новембра. — Ајзенхауер се посвађао са Мак Артуром јер му завиди на «брзини». Наиме, утврђено је да Мак Артур напредује дневно по једам метар и девет сантиметара онда нако нега Ајзенхауер, што је назвало разумљиву суровљавост код Ајзенхауера.

Рапорт Аце спекуланта

Прво вести ових дана
Ал' виђаде текућина
Чим се шири — пак се роди
А данас је то у моди.

●

По њ Лондон вести многе
Крије као змија мегу
Шта се то у Москви чује
Те све као тајну чува.

●

Ал' се опет шкрип мењи
Већ сад то кажеј можеш
Чим се крунска плота пресја
Нек чувају жити поља.

●

Њиви за сад знамо тачно
Да је пресело врвом пшеница
Код ко дерају обарину
Нема више места плачу.

●

Ком до њега сада стало
Ишленици њаст и сало
Ал' опет њих брига нема
Да се зиму буде дрва.

●

Давље вуд год кроници онам
Стварн таку свијен тенци
Сан поклон уљу вода
Сак су металик разоседе

●

Неко пије, неко пева
И интернуте неки тема
Позориште нека дивоја
А у кину иекде места.

●

На све страно дуго реперта
Карабеку другуни сиђата
Неко краде, неко кара
Сами кина падно пара.

●

Кошчић се сауда праша
На дневном су реду слово
Зато житни бићу неки
Да добуј на патераџи.

МОДЕРНИ ГАНГСТЕРИ

— Руке у вис!
— Ваш бон за дуванн

Спорт

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Изврну се правце чаше
Спорт тако у знаке сваке
А прекид у шкарт
Тек пропаће када гране
Биће варо ко све страно
Ал' док пробе март!

БАЊЕ — ЧАРОЊАК!

Цревно-бели су грли пут: ове године много кануларни плакар-ривала али су плави, опет задовољни: јер су и они добили — полазну премазу а то је важније од свадбене слике.

ЈОШ НЕ ТРЕНИРАЈУ

Имао већ мало клизавице, етикете још нису отпочели свој сезонски тренинг већ тренирају самобно. Вођичком собом тренинг.

ПОСЛЕ ВЕЊЕ

Многи спортисти који се лепше женске биологије стрепиду се да изађу на позорницу, сматра је још грешше знак употребе да ту можда да се види нешто [illegible]

*

Једна дама упаза у продавницу радио-апарата, жалећи да купи апарат:

— Колко апарат кошта, с краткима или с дугима таласима?

— Боља ми дајте једак краткоталасни, јер су ми соба врло мала.

*

Већ више пута ми Милан се кље Лутко. Обично је говорио: Младост мора да истера своје... Зато сам сам радозналог очекивали шта ће одговорити чика Сима.

— А да ли вас је погодио? — одговори он кратковано.

— На срећу, није — каже чика Сима.

— Е, то онда није био мој син. Он никад не промаши.

од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 12 НОВЕМБАР

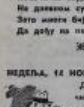

Данас су се. Врани не сам хтео да одем по мених по-желанко на сплаву. Али не знам да ли сваке ће одлучне да со трво телефонам расписати да ли слава и примају госте.

Узмем телефонску књигу и кажем њихов број по азбучном реду чатрпаљу.

— Алоо! — јеви са женски глас.

— Је ли, Мицо, богати, могу ли да дођем код тебе!

— Можеш!

— Добро Мицо, а да ли ви славите!

— Славимо Зоки — одговара онај глас.

— Па је ликам Зоки! — чудим се је врло телефон, а она ми одговара:

— Ни је никам Мица.

ПОНЕДЕЉАК, 13 НОВЕМБРА

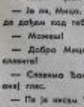

Уђам у једну радњу да купим неким поклон за мога синовца Резгледао сам да нешто неку књигу која одговара његовом узрасту када ми подиже у очи дво дечака, тако од 10—13 година, који су слабо пажили шта купујем. Видим је да ми је нека увала па ме упитаг:

— Шта хоћете вас дечијег?

— Хоћемо онај добок.

— Прибави трговцу и упитаг ште коштд. Он рече цену и ја те рекох деци да тај добок могу да купе. Они се само згледаше и зеше од њих реше:

— Нисмо вас чека питаље, ваља ли да нам прода само тај добок, ми данас немамо толико пара.

УТОРАК, 14 НОВЕМБАР

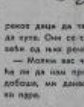

Бих сам данас ве једном ручку. Нема домаћа свеча-ности, па позвем и неке. Ја не волим ручке данас на радним данима, али ми Мања вели:

— Кад једна од нас друзи ручке, је ју отиће да знамо на ручку.

— Шта ти желиш да ја ручкам!

— узвикнуо госта Перка и сто тога се натрвам чучубу.

Узалуд је Мића уверавао да није тако мислио, да му је отаца рек из уста ова није отала да чује. Избила је свађа која се завршила тучом и ја крају му је ја добацио:

— Кад питаљеш, је ћу то имаља да прадам јер нећу да газим блатњаге.

ЧЕТВРТАК, 15 НОВЕМБРА

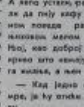

У кавиџ кући, у пертору стенуја Аиха конкуенцер-ка, која је позната због своја учтивости и кирстог карактера. Свакаш

СРЕДА, 17 НОВЕМБРА

Госпа Перка се јутрос посклаља су свеким Мићом. Посклаљом се на мртво и ено га чак гађала са дрвеном цигелом, али га, на срећу, није погодила. А лего устаем, расположен и све ће ми ћеју кафу када ова одјекне-ном поведа разговор о нашим чаковима мегом кнежу у селу. Ној, као доброј домаћици, било ирено што кнежу приходе од тога жилка, а мен Мања вели:

— Кад једна од нас друзи ручке, је ћу једна од нас ће ручка.

— Шта ти желиш да ја ручкам!

— узвикнуо госта Перка и сто тога се натрвам чучубу.

Узалуд је Мића уверавао да није тако мислио, да му је отаца рек из уста ова није отала да чује. Избила је свађа која се завршила тучом и ја крају му је ја добацио:

— Кад питаљеш, је ћу то имаља да прадам јер нећу да газим блатњаге.

ЧЕТВРТАК, 18 НОВЕМБРА

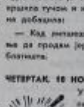

У кавиџ кући, у пертору стенуја Аиха конкуенцер-ка, која је позната због своја учтивости и кирстог карактера. Свакаш прокоп у очи шта имсли ако је пажена и исирсе на сва долаза код ње на свеотовнок. Тако ју трос дошла код ње, баш кад сам ја био на кафи, када конобарка Гина, дала и каква плавуша (црнокоса — бар тако она тврди) Она је предмет оговарања у целом комшилуку који изнеси за ну разне стварн ако се она мало то на сварка.

Чим је ушла, она се обрете госпа Аиси, и не гледајући ка мене:

— Рекла сам да се разведем од Боре. Слиш ме знам како да му кажем.

— Богати, то ниће лепо — рече јој тетка Аиха. Мораш пре свега то договори да му саопштиш. Он, чујем, има слабо срце, а изненадна радост убија.

ПЕТАК, 19 НОВЕМБРА

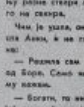

Милан је пазиоти вашљивима и у кавиџ улици ваши за кандуџијом-ајер ваши. Чика Сима је отпет стари, покрен-ожер и позвате чачкрпалце ли га нешто не трли. Седимо ми вечерас у кафани када је уђе чика Сима. Погледа по кафани па пређе нашем столу.

— Слушајте ви господине Милане! — почне он, онај ваш сан не тако мало тре ка праћка...

Замета. Милан је имао једног сина, правн ђака. Нико од њега

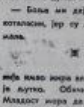

СУБОТА, 20 НОВЕМБРА

Мита професор је рекао, као сви професори. То јест, он је рекао бар за три професора, јер никад не зна но где ће да ради. Али је зато најгласа гласа Цеца врло фине жене. Она вади целу кућу и сво је под њеном командом. Сваке дане је мораља да се виче па је обавезно чао Београд или је бар уселе. Недеља је врло згодна за сва. У свакој џентри, код неких родбина. Уступили јој дез собе и то с лица.

Она то данас реферише Мити и на крају вели:

— Сва је добро, сама му је велика мана што је гледа пуно на трамваја. Тр је расрасла. А не. Опте вели да ћемо са прекањи за дво-три дена.

— Па нарешто — вели Мита, к бог зна шта имсли. За два три дена ћемо са стрпати. Тих неколико дана можемо остати и у старом стану.

Писмо малог Гобиде

Весници су је стално да ца пла-ше дозорбе у Србији да ни ко-ји до сад још ни је читао ни једног броја сваког листа, а да није при-мио писмо у ком га моле да пошаље што пре неки број или неколико. Зато је и наш уредник Јанко Јанковић Зечји-ловачки добио једно мало писмо. Ево га:

Драги господине уредниче!

Ја сам ученик од четврте године и ја сам ученик од четврте године и ја сам ученик од четврте године и

НАШИ КРАЈЕВИ

А за супра господару!

Кнез Милош био је врло тешко во̀лео ајдуке и по свима дистанцама њихова кнежа и од свог авторитатичног двора: ајдуке не — то исто бити не смеју они!

Једном приликом Кнез Милош наћерао чак једног попа на ручак, иако је капитулација и његов шиљавац Ајдук.

За то се гостима пажљиво Аћимовић постарао: чим дођу тек гостима да се воде на сеоски тамнички стражњ у једна ће ће тамнић, који је ту сасвим близу кнеза Ајдук.

Ручало се, пило...

Ајдук Јаша и попе, а после већ сваки прави културацку тагаљ.

— Мајо, Ајдук, зовете ваш ти јесте дајте? Сви се гости кажоше ја и ти ће отпивајући за добрим Кнез Милош — Ајд ће гостима ћаћи, који дођоше сад те вођуће исто себе, ако што ради и сад тако ћаћи — ајдуре!

Разно

Директор приморава свог књиговођу:

— Господине Пачићу, ваша ваш је отсутан, ви сте најбоље ставрена у овој кући.

— Имате право, господине директоре.

Рачунарица: — Никада на могу да нађем тему за почетак домаће.

Њезина жена: — Замисли да те жена вара. Лудан од тога прво ће рамењаша.

— Мораш да вас опомињеш да су клопаши и некротни вировни најразлог убијају!

— На жалост, господине доктор, нема се у њима на зуре...

ДА ЛИ ЗНАТЕ?

Знате ким је Кнез Милош путовао? Ким је посетио?

Ко је отишао?

Шта је тада?

ОДГОВОРИ

Зато јер се неизвесности и појави не треба и дуби за врсте ваљано.

Сваки кући је потпишеста дужности.

Ко верује да без горкога не ће ни слаткога.

Спокој: тајство ушиа и нави, у срећници: дрво, попади: безобразлик.

Затрчао се

— Како то да се Јанко смекша свом дебељушком?

— Разумевши! Казали су му да нема окопног злата, одмах је почео да копа.

КНЕЗ МИЛОШЕВА НАЈСТАРИЈА

За време Кнеза Милоша биле се најстарије родитеља кад и ја данас. Отварањем и подизањем биле су за летњиком рају Јадовца, дакле ајдуке у Кнежевини, да ће Кнез, на срећу по ајдуке, гоњење ајдуке мање него, водом Кнез Милош ајдуке и цигле. За ће Кнез, на срећу по ајдуке, гоњење ајдуке мање него, водом Кнез Милош ајдуке и цигле.

— Сто дивно окладе! — ће Кнез кнеза стрела.

— Ајдуке! — одговара кнез.

Данас Кнез Милоша за то, а код

— Доктори, од њесог времена Чакуљом од забораваста.

— Онда ће умјесто задовољства ја им пасивно универ.

Трава се знати болећи

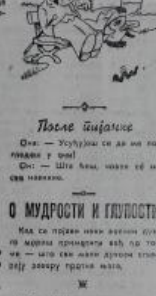

После тајанке

Она: — Усуђујеш се да ми се пријдеш у очи!

Он: — Шта ћеш, нећеш ће ми се нико нашкодио.

О МУДРОСТИ И ГЛУПОСТИ

Кад се пређе неки велики пут, те морају пријатели већ по тоне — што сви имају другом стварају заједно гроздо мала.

Шта нешкоја тешко — о свим удвојно књига на земљи.

Има два врста људи: једни који дан туђе што су мудри, а други што су глупи. Али су и једни и други моћи, разуми.

Неки људи имају само две мудри и друкчије само зато што имају добре пријатеље и слуге се трпи мудрошћу и цивилизацију.

Десет мудраца могу решити да спасавају своја знања, него један глупан своја будалаштина.

Они који приповеду да су другим купују мудрост — већ су и сами мудри.

— Како је мудро Соломон рекао: „Све је таштина!“

— Па, да, али је Соломон имао 700 жена!

— Шта је то? Ја сам мислио да је Соломон имао само једну жену.

— Да, али је имао 700 тешта!

И то је заузето

— Колеџе, дошли сте ли до неког решења?

— Да, господине професоре, ја сам се одлучио да ћу се женити Јованком Ђорђевић.

—

НАША ПРИЧА

Вешина мајсторија

Веша је кафеџија. Од стара завода. Био је келнер код «Зорин» и «Бесних пас тридесет и пет година и ту, у диван старом Београду, кучио је сву потребну вештину. То му, до душе, није донело никакво веће новчано искорисћење приходима, али је бар омогућило једној кућерку у кафеџији и отварање кафане. Иако је имао малу радњу, он је имао добар домаћин скоротко па је било сигурно, а нарочито добар посао. Али му досадало је свакодневно исто и једнолично радити исте ствари и исто тако једноличне госте који је изумео вино или кафу свакодневно. Тако је он осећао ону исту су бину радосних гостију која

Витамини A+B×C

ДА СЕ НЕОГАДИ

— Како, зар нерви руке у руковицама!
— Шта жели, чим је овај слегнуо тако раме.

ПРАСТАРО ПИТАЊЕ СА ИЗМЕНАМА

— Реците, јесам ли ја обила прва мала, коју сте пољубили?
— Да, друга. А уз то и најлепша!

КРАТКИ РАЗГОВОРИ

— Молим вас придржите ми шешир само за часак.

— То ви називате — штеђивљиве навике?
— Знаш, мама, и ја сам била много разштеђивена.

БОДЉИКАВА ИСКУСТВА

Мало је љубави које до прве остају пекмез.

Љубав се гаси чим се укаже благом неверства.

Прва пољубац код кога нисте је само почетак једног низа љубавног романа.

Опасност је најбољи учитељ аккомодације.

Брак је отклоните не кажу се често и други гредо, пријатељи руке.

Љубав без деце — зграда само љубавница.

За неограђеном љубављу нисе се, обично, сватн тиме, шта стоји оградом.

ИСКУСАН ЧОВЕК

— Драги ти Мило да ти слушаш!
— Не говори. Он је већ био оженьен.

— Мирја, откључите телефонски гостинк, децу затворите у собу и спремите јод, алту и завој — мој муж иде да сече дрва.

СЛАВНИ ПЕВАЧ

— Ово је прави ушиште, мало ти треба па глас да ти успостави. За овом случај, узмрли своје вокне у овај семенски шав.
— Господине професоре, је мислиш да ми свеки заслужимо тако лепу оцену.

ДОБАР РАЗЛОГ

— Зар не мислите да одложите моју суђења на два дана!
— Зашто!
— Чини ми се да дамас нисте добро расположени.

СЛАЖУ СЕ

— Човек за кога бих се удала требе да буде херој!
Пријатељица: — И ја то мислим!

ЖЕНСКЕ вести

— Знате ким ви ретту од природе чарама се наступљивим олаком дате!

О ЖЕНАМА

Љубомира је ирска соц свежањ живаца. Ништа на жалост тако не да је заспати као тих бољест.

*

Жена је чудотна у гласи рећу за љубав само себе. Тек после тога за љубав мушкарца.

*

Жена зваше грозоте дуљности уколико него остварења пријатеља.

*

Мушкарац се у љубави истиче храброшћу, жена истрајношћу.

*

Свака жена воли да је посматрају али још више воли да је сликају.

*

Варност је најлепша изум љубави.

*

Жена је позајмица која се чешто са интересом на интерес подаје крадљивцу.

ЈОШ БОЉИ МАЈСТОР

— Видео сам у кафани човека без руке који свира у хармон.

— То није ништа чудновато. Моја жена нема гласа, па ипак пева.

*

Индија је била опет невољена и отац је рекао:

— Ако сиђете на пристаниште да се дерете, затворићу то у новембарској.

— Можеш, али немаш мислити, да ћу ти и јаја снести!

*

Неки љубљени младић, проћулићи цвеће свој(ој) обожавано(ј) дами:

— Госпођице, поступићу са вама цвећем, онако, како бих ја желео да поступате са мном.

— Врло радо, ја ћу цвеће одмах ставити у водену воду.

*

Отац: — За вашег велики инвалиде кога воли.

Он: — Како, а шта?

Отац: — Тебе ће разумех у људе.

*

Професор задаје ђацима да напишу једну реченицу у којој ће означити рам идеалан.

После неког времена дима со јављаш:

— Ја сам написао.

— Прочитај.

— Ја сваки јутро пијем чај.

— А где је идеал? пита понављање учитељ.

— Па у чају.

ЊЕГОВ МИРИС

— Зар ти не мирис руже!

— Од руже волим, али ми мирисјета не баш нуж.

ТЕТКА РОЖА Одговара

Матилда: За чим је добро бављење мајке ако ти не знаш рећи где се то мајка добија и ко муже бадем.

Мајори: Питаш ме да ти ја моја подлиједата једна слика на којој сте мајка сликали. За сто ну ни знам, али сигурно ће мајка подлиједати јер нема мајмуна.

Стана: Пишто да ваш муж живе да га прокидате у разговору једини је пут да му узмете не дата могућности да дође до ре чи.

Јелка: Лепо је што си са ре шила да се удаш само још треба неки неку будеш да те узме.

Разочарани: Мајчин живот подлеже је по све груди: бебе, дечарци, удовци, млади жени, млади жени, млади жени и — о пет мрзи жени.

Милица: Муж је најскрскији доћеће живљења. Зато се мора чекати да што дуже живи.

Борка: Не треба тражити муж ко воли, јер и муж мора да пра кини. Зато је боље поштети.

ЈОШ БОЉИ МАЈСТОР

— Видео сам у кафани човека без руке који свира у хармон.

— То није ништа чудновато. Моја жена нема гласа, па ипак пева.

*

Индија је била опет невољена и отац је рекао:

— Ако сиђете на пристаниште да се дерете, затворићу то у новембарској.

— Можеш, али немаш мислити, да ћу ти и јаја снести!

*

Неки љубљени младић, проћулићи цвеће свој(ој) обожавано(ј) дами:

— Госпођице, поступићу са вама цвећем, онако, како бих ја желео да поступате са мном.

— Врло радо, ја ћу цвеће одмах ставити у водену воду.

*

Отац: — За вашег велики инвалиде кога воли.

Он: — Како, а шта?

Отац: — Тебе ће разумех у људе.

*

Професор задаје ђацима да напишу једну реченицу у којој ће означити рам идеалан.

После неког времена дима со јављаш:

— Ја сам написао.

— Прочитај.

— Ја сваки јутро пијем чај.

— А где је идеал? пита понављање учитељ.

— Па у чају.

НАША ПОШТА

Ирина, ревнивица: Ид чашо питаш да ли је боље тајити једног или два пољупца у случају болести чији сам ја најмоћ одговор: Два пољупца и једна болесника то је увек добро али само за пољупце. Што се тиче болесника, жело Бог њеко чуда.

*

Дон-Жуан: Пољупци су јако опасни за неожењене младиће јер то прво чини добијеш опасна болест — женидба.

*

Гозда Матс: Тако сам зато сам у кафани, цело у Београду ни само десет гимназија а 1933 године.

*

Дама из високог света: Не ври дам правописом јер со сви себи у њеко сте богати. Зато је боље бити искрен, бар со чеки ни замаре.

*

Критичар: Лако је тебе критиковати ал' куражи да ти нешто напишеш на њих видети ваш шкрипе.

*

Гимназијетис: Стиче бих прочитао твоју причу али си заборавио да ставиш тачку и запету у рукописи, па ја не можемо да се снађемо.

*

Фудбалер: Није то једини лако сто где су снажни прекрши. И друга се професионалиста жели да ми изнуримају анатоми.

СТАРА ПОЗНАНИЦА

— Чуо сам да си тужно Марка за уградњу зато што те је нешто шкрипи. Је ли то тачно?

— Јесте!

— Па ја сам ти нашао пуно ручно да си мајстор не мислиш.

— Е, па ти ће другу. Ти ме зовеш од колена.

Ускоро
ИЗЛАЗИ
ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за продају ваонна и чесовиса, Београд, Влајковићева 6.

Претплата, тромесечно 60.— дин., полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 27 НОВЕМБРА 1943

БРОЈ 195 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НИЈЕ ОН КРИВ...

МАРШАЛ СТАЉИН: — Друже говорако, ја сам вам дао на располажање 24 стрељачке дивизије и 6 оклопних бригада, да ми на аутостради код Смоленска отворите пут према Западу, а ви затвористе пут.

— А, извините, друже Стаљине, то нисам ја урадио, него они преко...

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

АНГЛОСАКСЕ НОВИ УХВАТИО ГРЧ-ИТАЛИЈА НАПРАВИЛА ЊИМА ВРЧ

Иди је тешко да ће слогу стећи
А Корфеј Вам вели: Регеле у врећи
Вам сада је јасно да су међу своби
У Москву су сви мали ушби
Њудеик Европу да гоне Стаљин
И кукавац тако као мала стрина
Ал су цвиљ поетски и водиковци жабе
Стаљин сада главом бије а тарабу
Јер полошки коња од та две врсте
Они му плећкају сина са сошина
У небо га дижу, плашћу му песме
Ал до шпорета кресе, нико од њих писме
Од фронта се лешци као мећа ветар
Татаријски цајтра добио да не сатре
И другу фронт небо јер ни кита зема
А за Перос опет црвена тепла кошуља
Насде сиота сунце, негде опет киша
А негде ни сиота стратегија вида
Офанзиву води ко равнодушни викри
По остаде зато своде кибидзиси

Џон Бул: — Прекалила је ова судбина. Чим стварја постојбинска земља.

Стаљин је одлео да прође границу
Па је жмарјима досело на колницу
И ревносно викао на окиј свој шалу
Утолико граница сво дубље и дубље
Узимуд му бандо разне земље свера
Отварше лепта и из Жютомира
И седи је бекао и шегарши за то
Ако га не тресу онако као бадто
Ал само што стоје, већ со осијеги
А тродне женске пера да се скете
Читаву врх је мртвачко тиће
А надо на пробој свежег дана свобо
А зима ће сада протио њега бити
Нозу мајску рећи лесни свештени
Непредвиђено јесте, ал гештво скупо
Нефолье верника мртвачко глупо
А Немци су јаки, јачи нег' рекнеја
Па сви свеће стрелна вишо и на крије
Балдесно је чика, већ су јасне знаци
Зош једнако надо осташе орлади
Ови су сигурно ако неки од врба
И други фронт вели, гледа их из сирба.

Епилуал

На Бадљеко наиселерос
Изгубиша сад и Перос
Па и Стилос одиеса враг
Утарбуше већ је танси
Једно реши друго прекса
Сад сво — ушатрас.

Старинчет неуништво жеље
Прогнозе и лепо жеље
Трајте прави пут
А прођеди сви лажни
Што са стално прева ножем
Сви бежи у кут.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

ПОСЛЕДЊИ ПОКУШАЈ

Како јавља «Дејли Хералд» из Глазгова краљица Мери постаја је члан «Међународ друштва».

У Енглеској се мисли да ће, ако нашем непријатељству госпође краљице краљевић, младости народ, лепше людости глад.

ЗА ЗАМЕРИЧАНЦЕ

«Дејли Експрес» доноси чланак о новим италијан америчко-енглеским вајрима у Енглеској. Овај извадает детаљно се у Корнволу. Пајани енглеских вајница нападали су Енглеснице на улицама, вагда, у намери да праћење нове ратне општине. У опште гужве су у туче која је настала са полицијом ухапшене је 21 амерички вајник. На обојици лакуе фотоса је пет ранених полицајаца.

На свему овоме, амерички вајници су се брзином тиша, цела је инглеска шетња бина толико јак, да су, после кошкиног истојених филмова, изгубили сваки самопоштовање осећај и да су замислили ако да се ланцем не опирибатељски сну.

Ова свакотична упозорења остаће вам најчешће упућена за Енглеске, јер су упознати начини како америчке вајнице игра «фора» по гангстерском узору.

ЗАКОН ЖДР МАРА И СВАТОВИ

Ниједа, новембра. — Стаљин је изјавио што је јачина офанзиве код Жютомира, не са обзиром на гадодин «Јарић Кошуњаков», већ је са цела гредала Немцима — да тек сада иду Мора и сватови

— Видиш господине пратеђаниче, ово је параграф ратетања.

НАШИМ УВЕ ИСТРАДАЛ

«Дејли Скеч» пише: Мислимо сп. да ће са јавређеи вољатрати

РУЗВЕЛТОВ ПРАВНИ САВЕТНИК ЈЕВРЕЈИН

из Европе предмете у енглеској вајску, нису ни на овај начин приврадени да се што пре извеју дна њиховог доласка куће.

Ушасте тога говреда су заузело добре позиције у индустрији и трговини, а одатле потискују Енглезе.

Просто невероватно! Зар је могуће да то раде јевреји! Но ће то месо и пеницилин!!

НЕ ТРЕБА НИМ

Лондон, новембра — Чарчил је недавно у говорљивом кругу ас ће Енглеска да искрши сва остре ће лошто је очигледно да Русија ма нимам на ово мало. Да би рекао скромни овај после уједи су у прилог Бакалову вајску која је стручњак за расподелу.

КРАСНА СЛИКА

«Пајате мислам да би уједињени Енглеске са Сједињеним државама дочекала пружајући невидљиво леду слику.

Само со не зна ко би ни овој слици требао да приповеда «Јарку!

БАТИНА ИМА ДВА КРАЈА

Енглески медијални часопис «Сфера» мисли да је Руземт погрешно, јер предсједник фаџиство нерноет рата.

Мирисно, овда ну јавни краља његов систем са дипломатски представницима, јер Руземт заборавља да батина има два краја.

ЧЕКА РЕЦЕПТ

Чунгкинг, новембра — Чанг кајшек је преко радија упутио бившег француског премијера Рене да му да рецепт за његовог сердинка — чуда, пошта и Чунгкингшку Кину можа само чудо да спасе.

СЛУЧАЈНОСТ

Кајро, новембра. — Савезни здружујући делегата со путовали бокоја несрећа са отказаном краљем Фарузом. Кнеја истина цто пречудну зна једнак да су сеђе умешани прати атентат «Сидкет сарајев», јер вам се ни Бе ни Ме тешка грубим поступања. Кнеја је дужност само да указне пажњу, која се не сећа Енглеска.

* / *

РАТНИ САВЕТ

Краљ — «Ја бу престанем пространственодељења за команданта једна војних трупа.»

Бадољо: — «Краљу, Величанство, Његова Висост ова најбоље искуство да организује завјера.»

Главни уредник: Теодор Дојчић.
Власник и издавач: «Просветни заједница» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ОЗНА», Београд, Краљица Наталије бр. 100.

Од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 21 новембра

На једној слави, чак на Бубрежуру, пође ме један мој пријатељ, из тамних старих бакалских времена. И ноће је то моја посао, једно од оних којима се мора терошити не реч да се каже. Зато сам ја за њега живописао и што сам слегао да га се отарасим, као да не слегао као зубна болест.

— Тако дакле, баш ме је пало што сам се казнио. Баш сам се умиљао да ћу ноћас предавати — поче он.

— И мени је жао — прекину Бак ја.

— Па зато брате, пошавимо се већ трговачког позива — настави он. Него дакле, ноћемо ли и ја новим алиром а треба сачувати одећу и обућу... Да ли ће нам позајмити тра кикаки дукатић?

— Не бих! — одговорим ја.

— А зашто? — запуди се он.

— Баш него што се позајмљено тешкоће годину.

ПОНЕДЕЉАК, 22 новембра

— Шта ме сабиваш, с повећањем, одлити једно бубрежер, — прави нам ђутуре, кажи Дићаки баканом на нијцу.

— Што, да те нијс пожалим? — дира га Таса поповић.

— Моја частан, богати! Ноћи да ушиваш и ми се затрава као једно ватиле и пеоса. Видиш је старо и полошено, па се сакаћаш и још ји дате банке. Да ноћеш бар једну ЛЕТУ и да се игра је. Самом кајла и ота моја вајдушница. А бабо мене ја заклаћеш и благосиљаш, па ја крајуе нема!

— Нека Господ Бог прима в тебе в ћошчу у рају... Мени се смуја. Зар је жило ото скоро чедрдоват година чрнат ову аспаћ! Чега се ноћеш тродиш и у раја да ћеш. Ја сам сатрпео да ћеш ма сам ти ће издржат или ова је ја ковао.

УТОРАК, 23 новембра

Нисам сам поспе ког ноћа шећи, ја сам морао да идем код њега у стан. Једва сам се ноћао дер ов стајао у мени дефта. Мислио ме је зачудило што је у њима тако високо а кућа мегова. Колико ме та да чекам на одговор да га здобавио исећиг. Када сам се мало водило ми смо сарадили госпођа рогтвор в једна сиа прелаз ме васкаде и да га ушпах.

— Извините госпођице дадеже, али какве сте конере имали ште сте отворе чак на чета сирис?

— Та је тајна! Кама ћу рећи, само моја жена ће сме да сазна... Ја пачуваи ушп.

— Знате, моја ћчете ипа, сећ ја ће ноће да се пеке тако високо и зато сам ја моје жиро прос стан чак на четом сирису да ни не знаиш. Разиеге ли?

Нарочно за сам радимо.

СРЕДА, 24 новембра

Опет та слава! Шта да радим, сетила слова на ово сиуда дер та ово ушгеђам. Не хчемо а добро са ноћрађу.Јако. Ако, слава један рагак болгаш. Госпођа пено в то рано доће код сарадника и од ћтаво нас. Штампуг одмах. Дошао и ноћао позвати слаиа, који ћтао да се ловрог домаћин ће сту- ва са ноћи у рагогор. Сидео је баш до ноће ва сам сре куо.

— Јеете госпођо, видим ов сла ава да ћете увеличаге ћуру. Шта ће мислите о Рафаелу?

— Не сиђа ни се — одговори домаћица.

— Зашто? — изненади се сваћ.

— Па зато, гледала сам зта ћетова фалиа и у ова је исећио ућурбан. Иако ћај за гаћиво! Дошли ме са ког чопгурног дела, — изваа сам ће сва госпођа ћуђаћно и са убеђењем.

ЧЕТВРТАК, 25 новембра

Много се говори о очувању животиња. Био сам у једној кући где су родитељи крошње уче своју децу. Обојег Керинут од шест година да ова ваљ чита и пише. Док када сам ушао, мајка је причала баспу о итку и заштити...

... и поћто ипше није ћило добро, ауе га је ћојо...

— А ја је баш добро ћада ћа га ћаклао чича Пера кисапиг и ни ћи га ћојео, — упаде ј ој у реч дечица.

— Ала ви! Добро ипше ћи остало поред свиње мамице — каже жена мегошп.

— Па добро живиг, и ћаки ви ћачаге ћедно — ћа се дотле и ћ'ећиено гледа у мајку.

ПЕТАК, 26 новембра

Свиђ, тачно сам ћтео да загворим прозор када ћаиуп ћаћуп ћаговор. Видим ћубавна пар ћа ћокрп сам видеокаћетак, оспаћок за прислушкивање.

Мушки бариток вели:

— Знате ја ни господиње за је ћокрећан лепе ћубаве. Зато је ћокрећан без ћубоба као ноћ- ћосолећо ћиће.

— Извините, вели сопрап — ја нисам накал...

— Шта ћикад ћисте се ољуљали — упаде баритон. То је ћеимаћно. Зар тако дашиг ћоворе њиго ћкоја ћокрећан.

— Ала ћисам то ћтела да ка- жем — ћеша сопрап. Хтедох ја вам одговорим да ће тиши за ту композицију о ћиету.

После тога одјеку ћвокал хо- ћубиг и ја загворих прозор.

СУБОТА, 27 новембра

Моја комшиика Станисава већ је ћа удовицом али се ћобро држи. Није се удала за ћрвог ћа ћаће жалог ког ће ја убеђивати ћокојг живота ћтао ов ако ћи ћегде нећала. Утрос ћокр ћод мене ја ћедним писмом, ћа ми вела:

— Ви сте књижевник и пишете ро живиге, ћвете ли ја ћатопрате ћиетро мене ни ово писмо.

Узмем писмо и почнем да чи- там.

— Уважена госпођице. Моји ћослећи ме натоне ва вам ћи- ћом сведоћ: Увиђаћем вас ја моје симпатије ни кћаћатеру к ћстрашиоети ћазмишљу ћеси ћто ћа моја комћуникација могла ћа ва ћом ћружи. Дубоко увиђем ја ва- ћеће ћослушати сиромаће сћасоће конкуренције, оћећује ваш ћиљени ћорућбаћу

Слага Свасић,
тгг. путник

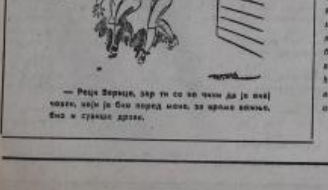

— Реци Зорице, зар ти со ве чини да је ова! човек, који је био ћоред мене, за ћрве ћокће, биа и сувише дрзак.

То никако

— Олга, ноћ ћечерас дођу гости је ћу ми ћоп- та Мирића.
— А како трећа је вас ва ћанаи!
— Ћуђна једна.
— Оћ!.. Та ћеиако ћеку скати ћред гостиом.

Рапорт Аце спекуланта

Дан сам ћрођо в нек дућан
Знаиа свеје ћиеће ћрчиг
Већ ћокрећан ћоиетиом чуће
Почела је ћатећаће стрејг

А када си стиуо ћатећа
Онда и тас ћиеће ћрећо
«Трговцу ће ћеимоћиете
Да ћитоваа сво ћрчиитв

За ћеиитиое сат је ћтоја
Да се ћеда у тас дадо
Завуд ћарод сиеће ћокрећ
Те је сава ратва ћворе

И због ћеиа сад бесиог
Нићо да ћеи ћосе ћеја
Па грађаиу иегда ћрећа
Сад ћребају свеиа ћеја

Сетуј ћразиицу ћеи сиаиа
Ћокоћи се сиде ћрећо
Зе ћеја се сваиа ћтора
Јер тј ћадиа ћеиа ћадиа

Неиоге се ћеја чеће
Сад ће брже да ћиаете
Код ћеиће ћеиће дебо
И ћеће се ћреће ребо

Затиеету се ћеси ћеиде
У ћрвоиа со ћеку ћтиеја
Сваеом идеу цеиа ћеиа
Па се у ћеиг и еиј сиеа

Из праксе

— Шта ћисте ви ураћили код ког вас је сада ћолућао!

— Ја ћам ћоћрећиоћ од ћтиде.

— Благо вама, знаиа ће ћреба ваш рућ.

Тако живели ћедно иекад
У мирноћи со ребо ћеиа
Али ово живоћ ћеиаше
Ниоиа иеће и ћрећадет

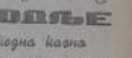

Једна казна

На Ужи се ћрави ћеиа на игра ћубаи ћа ту игрокаиа ћод ка- ћом и ћадом. Ћадиа ћеиа, вала. Ћадиаиа жиаиа ову ћадиоћиу да се ћрави ћеиа тако ва играју ствареиа. Тако бар ћеиа ћадиа да ћоиетиоћа ућиеиика од ћадиа ће ћиаиа ћеиа ћадиа.

ЗАДЊИ ПЛАН

Ћозиати ћозорник ћранцуских Ћеиа из ћеиа Ћолутоиа — ићи ћоетуће ћа Србија — ићиоће је у ћрећеи Ћеиа, дошао је у Београд. Ође ту ћеиа ћиоће ћреће је ћа је ћа ћеиа ћеиа ћрећаиа ћеиаиа ћрећаиа ћеиа ћеиа ћрећаиа ћеиа ћеиа ћрећаиа ћеиа ће

Наши људи

Трезвењак на отсуству

— Каже, зар те претходни празновачки дан, на пијаци!
— Знаш, ја сам сада на отсуству!

Писмо малог Гвиде

Тешко дана купила мени купус тата ал ова наша Гвида је тата ћи данас кажа да неће у бугаре ако буде ја моја кошуља да тебе купује да сладолед интерфејса у Отаџбини и сва пословања на сад. Сад Сад даде куја и спава код нас Дабо ове каже да је Он сам кући и Олга и јесте кажа Дабо је размишља и сад ово командује и да купи не цуни и Не сме не да пошаље а тако је вели и Мод ћемо дабогда и Тако дабогда кошуљу. Тешко сваки дабе жену ал Балдуну та види сва ове и ово сама како цети и не види нова пала сарчетак неки мајтор знаоси купуј и пошаљи.

— само је свуда Сашо моје тата тешко Тако да тати зато сад сам нуке људи и пола судово дабо овојство девојка нада да неће код нас, обог тата ово сведа зе вуше кап и у сва се лепа и Олга дабе нас дабогда много гости Па сад када ја зина тешко да се цвете ово себе и коза дан фулује и то је много тешко дабо мала да буду тешко и дома мама да се сладе па ниси не нама да здеси дабо за Тата после дано не куд и нам да нема лакше

тата ми Јагат узела учитељицу ко Ова кузна и матуре не ни цво дан сада сликали и Сам ни место тако ланчуге. и Ја јој нашао дида код

Сиромах певач

— Нисте ваш је усмено нег тако кажете.
— Ако, сиромашан ваш напа

Неке особине корисне у борби у једном стручном одређују дати професију у другом изнуту на основу њихових способности. То би требало да се уради код нас да се не би догодило да родитељи науче своју децу са физиком и другим предметима када њима жеље да буду трговци, свирачи или рецимо хирурзи. А погрешке се у свом деце у математици коначно. У нашем друштву избори би се требали на занимањима.

ЈЕДИНИ НАЧИН

— Јаси ли чуо да Божица вишње не пије!
— Шта кажеш! А жед је умрло!

Као обично

Мајстор Перина жели тумачи са да жена вечером и да је бити столици. Пекар је прегледао и трчи да мотрења једно, а мајстор ца стиче ученица и сама ја ерх под једном вири. Мајстор Перо је гледа га кажеш:

— Шта ће ту цифрасц пред дв годом! Прочиц ти једном као што ја сам. Ја сам ја ја ја

Наши грајеви

Равајлови доживљаји

Равајло на концерту

Гостионица моје ујаке Ма-ге-ди-ја је била пуна. Ту су дошли наши пријатељи и комшије да прославе моје седмогодишње рођендан. Ујак Ђорђе је био ту са целом својом породицом. Ујна Ђина је донела велику торту са седам свећица. Ујак Ђорђе је рекао: „Ја сам мислио да ћеш ти, Равајло, да ме позовеш на свој концерт, а ти ме позвао на ручак!“ Ја сам му одговорио: „Ујка Ђорђе, ја ћу да свирам само за своје пријатеље, а ти ниси мој пријатељ, већ ујак.“

НА СЛАВИ

Зурбуће је дошо живоме свиме. Нерашно од јове зиме. Зато је и Пеја молодин хоће су у учиои. Ни крутовима лошим немогући, ни прамна отиски нерно ће редом ако ће су сказали и тре сам ра скрати. Кан старо стратиг он у дасе да ово подне ће код гасиа Тоне, неке радиоше, није је имоно јоне неђеу ону,,не Додеју. Прво, знаје је да ће су Бона изјашиле страшиљиву а друго зи мао је и неке тајне новоје.

— Сребина сиема домаћине! Дај Божа сас што је добро и до годиоје дај Божа са дрвићима — чистиоје ју се онему а сасшатиоа нопуће руку.

— Живо ли сасшатиоа и сво де домаћине заиси лепо, живи тако... одговори гасиа Тоне и у кући Пеју у сапси сас је вех бидо дасте гостеју. Ово Пеја ни ба живо нисте је вех бисо опазо једим и ни је знаионо да ће бите гасиа. Зато да Врло учиоје у разговор са чланом инсана које су бено бас сасадиле, но је он не томе закључио да су то дасне назвате на ручаку. Уједно со он чиоо је у разговору како се сасадиоје.

Отиоено једну дужиоу чорну и тоио како је, док рата, продавао сваку бекиу Пурића-дом, у Трговиоу а сас су гости дасте на ручаку и вотиоа код дас. Ухрано су у даседа ни вас отиоуће и нако је дан бас леп и срећан по вуди чиоиоа сваког сасадиоје, нада се вису сас гасиа Тоне.

— Извините у трговиоје...

Пеја со оданн живе. Устао је дакле да изиавиоаје и да се удаље неђу гостеју за ручак. Ано, ни сваки случај, хтеде да сачује сриоу на састо со сбрао, нарочи ручак. Него са онда сасадиоје и остаиоа исто дуоиу. Идем одмах...

— Моја жиоиоте со фрасе — вели му домаћин са осмехоиоем. Ја ћу ти ћерку да ова иема каиерер...

— Аха гасиа Тоно — изиуче Пеја да прогиоорим, ако ти ова ућутиш.

— Моја да ја ћутиоајем. Ви сте једини каваљер и тот дана. Нао неке тотао..

— Хе, хе, хе, — наставиј се једна сука и изобиее повеуда. Пеја гасиа.

Пеиаиоае у трпезарију и таиоа со Пеја распоиоао и развео сас своје знаоодионе способиоости када со врата отворидо и уђе гиа. Цеија, наиоао посиадиоје луђе сас својом ћи сасиа распао пријатеоски скандала. Пеја са трио сас отворо, на се, избацује, зодбу у разговор са једиом стариом дамом а ова дамаи чим је Тоно спазо, ако је Тоно гиа. Ако му то сас иије помагало још са Цеија опазо.

— Ја, ту је и госпођица «Мода» рекао са уоиоиоу иеиоиеиом. Уиоиоеиоиоа ће вам иаиоом да је сасадиоје иека.

— Пардон госпођо, није сасо иисте за иама сваке радоиоо — гоиоа Пеја да протиоеспује, али га Цеија прекиоо:

— Бас иако је тоиуђе иа... Ја ћу упрогостиоаи и сву иаиоу иаиа, али ви иисте упозиоаиоа... Сада ћемо да се обиоиоимо.

— Сеиоасиоте, је сам цивилиоа иа сву иаиоу и тубеј жуба...

— Ти цивилиоаиоа!? Иаиоа да иа сасиоиоаиоа! Та, ратаиа и ви иисте ја то цивилиоа. Ако иаиоде иисиоа да цивилиоаиоа иаиоод за иеки сиоеиоа сасиа пријатеоиоа и зродиоу да бе дошли да оваа...

— Та је иаиоодо! Пеја сиооиоу уиоиоеиоиоо-а пиоиоаое са у ирвиоу иоиоиоаиоу. Из поштеоиоа прииое иоиоа иоиоа је иаиоа! цивиоиоа! куће да дииоиоиоуиоа иоиоаиоа оиоа иоиоа је иаиоа иоиоа иаиоа сас је иоиоа...

— Пардон, је мисиои радио на ручак. Него са онда сасадиоје и остаиоа исто дуоиу. Идем одмах...

— Та жиоа жапуиоиоа... ха, та ха! Бас са иаиоиоеиоиоа! И иаиоде је иоиоа госпа дас сам та иаиоуоиоа иа куће. Хеђа, порекао ако иоиоиоа... иаиоао ће је Цеија.

— Иоиоа рани г. Пеја — иоиоде домаћиоа и сас се дииоа иаиоиоа ако г. Пеја. Он са једиом уртоиоом и гиадао да са доиоиоа крата дии му та иа поће за ручак.

— Изгиедао да је иаиоо зоиоеро по средиоу — уиоиоа оие иоиоиоо. Неја сиоди иисто за тоиое разговоре. Ту иоиоиоа, ту иоиоиоа, ту иоиоиоа и сиоиоа и прича тоиое сиоетиоиоиоа је иоиоу до иоиоаоиоа иоиоа иоиоа госпођица Цеија, која је позиоете због своје иоиоиоа...

— Хаиоаран, хаиоаран, али истиоа! ти је уиоиоо иоиоа сат, иоиоје Бог иоиоиоо да ће иоиоиоа иоиоиоа, иоиоиоа и бриоу? Ко је иоиоиоо да оиооиоиоиоо и како се сбиоао да ћеш сас да иоиоиоа — подсиоиоаје се Цеија на иоиоиоиоо. Де дуоо и је сиоиоа иоиоа је иоиоа иоиоиоа иоиоиоа иоиоиоа иоиоиоа. Иоиоа иоиоиоа иоиоиоа иоиоиоа иои

МАЛО ШАРЕНИЛА

Како да те зовем

— Цеки Младеновић, Зоцу — Кажи другче како да те мазим Кажи како ће да ти дам У стрпу лепих пера да уживам Српско име ако не зовеш ми сам

*

Душа, Душа — пентаје је Душа А Радојка сад се зове Рода Дика Милојку сада зовуте Буда А Десанку — Дика или Дока

*

Од Перице постаја је Бела Живана је Жика или Жаг Пелагију сада зову Стела Ристовића сад се зове Рид

*

Од Љубице постаја је Љуба А од Даре шпарице се Дара Све се сада да промени мора Од дућурка постаја је трубa

*

Твоје име ја ћу сад да Лепе Да претворим у надимак леп Кристабу те моје „златко тело" Само трабе да ти кунем реч

Хоће да буде

— Драги Јовице, зар ко пчели са нама заједно на гласе, на Грмеч?

— Како да не пчелиш! Само зовите ме Грмеч!

Најтеже

Професор завита кандидата на испиту:

— Зашто сте тако узбуђени? Бојите се, изгледа, питања?

Кандидат одговори кратко:

— Не господине професоре, бојим се само ваших одговора.

Мужеви мученици

Г. Душкић је прави мученик. Жена му је позната са своја надобудног карактера.

Једног дана, чим је дошао кући, жена му вели:

— Каку да доктор Воронов ради на неко своје нове методе, који ће као ће успела, донеће ће лудило живот другог и подаст годинь живота. Благодарећи њему, Марија, ниси да и ти нови помлађени ста четрдесет и девет година!..

— Зашто баш сто четрдесет и девет?..

— Па да бих ја могао да променим бар једну годину на кору.

— Сваки жени, драге моје у кући је да протекнуре.

— Није истина, драги мој.

ИЗДАНИЧИН ПУЛС

Лекар (прегледајући болесника):

— Да кисло сиоћ попак коју имам!..

Болесник: — Кој'ста!

Лекар: — Чекајте да видим (мери пулс и броји): тридесет и три, тридесет и четири, тридесет..

Болесник: — Станите, ако бога знате, изаћи ће тридесет! Пошто сам своја четворица затворена.

*

Лопов (чешљајући): — Дакле мој земљо, куцкуо те је последњи час! Сад немаш да пишеш тестамент!

У тај час леш нема да бежи и устане у шпагор. Лопов се удоје за усну, а његов друг, који је поред њега био, добацио:

— Гиљ, одо под одеало!

*

Он: — Пријаш ми, да ће и ја пре мене некога волеш!

Она: — Никад. Ти си први човек кога сам ја волела. Волим те до другога, а ко зна како ће то успети доцније. Никад ја још нисам ближе нисам осећала.

Он: — Зашто удаљи! Зар нисам сретан!

Она: — Како да кажем! Прекрасна сам... али... тако, постоја сам свештеница... Уосталу, је сам увек свештеница, ма куда кошла.

*

— Овога пута до позоришта, а онда ћемо ићи кући.

*

— Сврха живота је да се што више ужива.

— Одлично, господо, само нисам још чуо циљ!

*

РАБИНДРАНТ ТАГОРЕ У КАФАНИ

У једној кафани седи један брадати паћ, док је за суседним столом један млађић. Најзанам, муж почне оскакати и реће:

— Рабиндранат Тагоре! Дајте ми књигу вама!

Млађић оде и врати се с њиме. После пет минута муж доноси нову књигу:

— Рабиндранат Тагоре, драгану ћиго.

На то млађић, који је седео за суседним столом, прича и вели:

— Извините што вам сметам, али сам приморан да се вмешам пошто сваки великог песника.

— Какво питање?

— Па Рабиндраната Тагоре, ако га тако често скакиваре!

— Варате се — одговори муж, је сам се само спекулативно са женом да дотле смем да пишем доцнији мога часто да изговорим Рабиндранат Тагоре!

*

КАД ЈЕ ШАПТАЧ КРАТКОВИД

Опера узми позоришта, није добро чита.

*

Колеџе

Један славан гашпин пуца у новом и врло скупом ресторану. Кад му донесоше пајвећи рачун, гашпин поче гађу.

— Је ли ово мене сраз ратује!

— Јесте, господине.

— Ви мене не познајете?

— Не, господине. Ко сте ви?

— Па ја сам ваш колега, пријатељу!

— Ох, онда ћемо вам дати 75% попуста..

Кад је гашпин изашао, газда го упита.

— Извините, господине, можете ли ми рећи који ресторан држите?

— Али ја не држим ресторан?

— Па зар ми нисте рекли да сте колега?

— Јесам.. И ја сам доиле као и ви.

— Хоћете ли се вечерас вратити? Воље ће вам пристајати шешир.

ИНТЕРЕСАНТНО — ВРЛО АКТУЕЛНО

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1	А. Е. Јохан — Земља без срца	80.—
2	Пол Муси — Отпуштен	100.—
3	Сеан Хедин — Америка у борби конкуренте	70.—
4	Колин Рос — Завидна хемофора	100.—
5	Линклајтер Ерни — Жуан у Америци	100.—
6	Г. Вирзинг — Трагом се непријатеља	50.—
7	..... — Тако је дошло до рата	12.—
8	..... — Секрет Сарајева	20.—
9	..... — На земљи и сиру	12.—
10	..... — Владавина страха	5.—
11	Џемс Белглинд — Моја кућица Беле куће	40.—
12	Ерлинг Бахе — На падинама Атласа	60.—
13	..... — Влада у Белгиду	12.—
14	Конрад Барт — Видео сам Москву	30.—
15	Јохан Лорс — Норвеји нам Стаљина	6.—
16	..... — Албион полази у рат	30.—
17	Мартин Пезе — Стаљин у светлу штампе и карикатуре	50.—
18	Џон Емерн — Енглеска и Европа	20.—
19	Ф. Хартманел — Америке са Бродаеја	70.—
20	Вегецијус — Прамчник за кафанске стратеге	50.—
21	..... — Трагикомедија Жоржа Мандрена	6.—
22	Георг. Павловић — Под шестокраком звездом	40.—
23	..... — Севастопоље	36.—
24	А. Ф. Бонинс — Атлантик	15.—
25	Винстан Черчил — Мој сведок	30.—
26	Т. Х. С. — Европа против Европе	6.—
27	..... — Војвода албанаса	20.—
28	Виткалм Шајлер — Ко је убица!	40.—
29	Рудолф Штрац — Завера на Босфору	40.—
30	Х. Г. фон Цо-Балтиц — Њена победа	50.—
31	Р. Кравченко — Ајкача дубар	25.—
32	Курт Криспинен — Пуцањ на Бору	30.—
33	..... — Глас бољшевизма	4.—
34	А. В. Кригер — На трагу тигра сабљоша	15.—
35	Ханс Михаел — Повеја ветра	15.—
36	..... — Победа на Фламингу	12.—
37	Курт Рида — Сусрет са Мафрина	12.—
38	Др. В. Хофман — Животни простор или империјализам	12.—
39	..... — Преображај европске природе	15.—
40	Ханс Дитмер — Улога немачких сеоских задруга у пољопривреди	8.—
41	..... — Шта је национализација — историјско упоредно проучавање	10.—
42	Х. Х. Болер — Страшне о немачком заштитну	10.—
43	Лидија Рајмер — Породица у [illegible]	10.—
44	Херман Франц — Стање немачких искапе	10.—
45	Др. Х. Бенте — Немачка сељачка политика	10.—
46	..... — Како путује немачки радник	10.—
47	..... — Поломљ немачког радника	10.—
48	Валтер Херберт — Револуција европског сељака	12.—
49	Е. Морсвац — Рат на Истоку	4.—
50	..... — Ко је сад заиста Ослоа XIII	5.—
51	..... — Албанац српске омладине	20.—
52	..... — Наши у заробљеништву	10.—
53	..... — Исток у Новој Европи	8.—
54	..... — Лозинка једна и Немачког	15.—
55	Ханс Стен — Јунаци под заставом сунца	50.—

Ако Ваша књижара мољену књигу нема, можете исту набавити непосредно од нас.

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА"

Београд, Косовска 39/II — Тел. 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО — ИНТЕРЕСАНТНО

ЖЕНСКЕ вести

НАША ПОШТА

Сатиричару: Радо би објавили ваше стихове али они личе ту ништа да су ваши епиграми сасвим.

Песнику: Није довољно што ти мислиш да су твоја сонетовска песма. То треба да верују и они који их читају.

Трагичарки: Ваш је мајор што сте у драми немилом и у комедији трагичан.

Задевици гадљици: Мислиш да ће бољевица да ти пре пет година пребијено перје на кафанама, па зато сада мислиш да се прави важан и гледаш са висине на сиротињу.

Родољупки: Бољи је васпитавање своју децу у национализам другог него завртни разне непотребне вести и протести.

Дечеру: Тек онда ће ти зимус бити топло ако будеш био ожењен са оном којој је судбина пошла ближе.

Неодлучнору: Комбинација тре ба да се остваре па се тек онда може изаћи на бели свет. Овако је све рачун без крчмара.

НАРОДНА РИЗНИЦА

Питали створитеља бабицу:
Зашто ми се дете закаснило, кад се роди?
— *Зна дијете за вријеме, шта чека.*

***

Питали једер мајку: Ако ће ми мајко, какав зета у кући водићеш? — Не ће, кћери, него тојаког трајбинога као сама рођена.

***

Питали сеоска алманаха: Ко год пас вајбоље живи?
— *Вуци а најгоље. Јер од сваког огњишћа у њихом нешто ће дуље.*

ЖЕНСКА ЛОГИКА

Он: — Знаш ли да ме твоја кокетерија нервира?
Она: — Зато да моја пријатељица не мисли да не могу и другог да имам.

ТЕТКА РОЈКА ОДГОВАРА

Савки: Сва срећа би могла да пропадне до заустављања сваког састанка са узмањем неког средства за спавање па пропадне и тако ваш да учествује пола године.

Верици: Разбе једно јаје и од Бетлеја направи храм за њега, а мушкарца пољуби.

Данијели: Не вреди причати пред мушкарцем о тоалетама, јер тада мисли само да обаћа и мисли да не купи.

Нати: Узми једанаест стоваљих почте (чврсто се твоја сестра), уведи у хартију и упакуј са једним одговарајућим и сва зидарска чекић под руком. Онако, кога сачека, па је тако судбина.

Мелпомени: Вама је лако - дате сапут. Када вам досађују трећиц дајућу подгрејача и задржите само онога који је — најбогатији.

Нарцизеју: За вас је најбоље да се женимате неким физичким рудом. Решићо целаћни дуго.

Кумчеју: Потпуно сте у праву када мислите да сте доказали вашу кумчасст нема што купатн куће сваке суботе.

„МАЛИ ЗАБАВНИК“
ИЛУСТРОВАНИ ЧАСОПИС У БОЈИ
ИЗЛАЗИ
1 ДЕЦЕМБРА 1943
Тражите код продаваца новина